

IOANNIS ZONARAE epitomae historiarum libri XVIII.
Libri XIII—XVIII. Vol. III. edidit Theodorus Böttner-
Wobst. Bonnae. Impensis Ed. Weberi MDCCCXCVII. 8°
XXI u. 933 Seiten.

geh. Druckpapier 24 *M.* Schreibpapier 30 *M.*
Velinpapier 36 *M.*

Der dritte Band des Zonareischen Geschichtswerkes, zugleich der fünfzigste und letzte Band des von der Berliner Akademie herausgegebenen Bonner corpus scriptorum historiae Byzantinae, enthält die letzten sechs Bücher der epitome historiarum, wie nach den Ausführungen des Unterzeichneten der richtige Titel lautet. Die Grundlage für die Ausgabe bildet der *cod. Parisinus 1715 vom Jahre 1289 (A)*, das beste Manuscript jenes Theiles der epitome, das noch keinerlei Spuren einer bewussten Bearbeitung des Textes zeigt; neben demselben werden noch ausserdem der *cod. Vindobon. 16 (B)*, der *cod. Monac. 324 (C)*, der *cod. Monac. 325 (E)*, der *cod. Monac. 93 (D)* hinzugezogen, jüngere Handschriften, die zwar bereits mehr oder minder einen durch Bearbeitung beeinflussten Text bieten, aber abgesehen von der Textgeschichte (s. unten) einen gewissen Werth haben, trotzdem sie demselben archetypus entstammen, aus dem *cod. A* abgeleitet ist. Neben diesem Handschriftenmaterial werden zur Herstellung eines reinen Textes diejenigen Schriftsteller verwendet, die entweder die Quellen des Zonaras bilden oder aus denselben Quellen abgeleitet sind oder endlich aus Zonaras geschöpft haben. Freilich musste sich Unterzeichneter eine ausführliche Darstellung der Quellen des Zonaras versagen, da einerseits dieselbe wegen der mangelnden Grundlagen — ganz abgesehen von den hagiographischen Werken fehlen uns den Anforderungen der Wissenschaft entsprechende Ausgaben von Malalas, Georgius Monachus u. A. — zur Zeit in einer auch nur im Allgemeinen abschliessenden Weise nicht gegeben werden können, andererseits die Aufnahme der vom Unterzeichneten fertig gestellten und der Berliner Akademie auch vorgelegten commentarii de fontibus Zonarae den festgesetzten Umfang des Bandes überschritten haben würden. Doch behält sich Unterzeichneter vor, das Geschichtswerk des

Zonaras und seine Quellen in einem besonderen deutsch abgefassten Werke zu behandeln, sobald die nöthigen Fundamente vorliegen.

Ferner ist eine besondere Aufmerksamkeit dem Sprachgebrauch des Autors gewidmet, um auch auf diesem Wege einen möglichst gesicherten Text zu gewinnen.

In zweiter Linie beabsichtigt der Herausgeber auch eine Geschichte des Textes des Zonaras zu geben und hat somit nicht bloss die erklärenden Zusätze der Handschriften und deren kurze Inhaltsangaben in einem besonderen Theile der *annotatio critica* vereinigt, sondern auch in der *annot. crit.* selbst gezeigt, dass die *editio princeps* aus den oben erwähnten Handschriften BCDE und nur zu einem geringen Theile (XIII—XIV 5 bez. XIV 9) aus einem verschollenen Codex abgeleitet ist. Ist somit diese erste Ausgabe fast ohne Quellenwerth, so kann die Pariser Ausgabe, deren Handschriften uns wohl bekannt sind (s. die Ausführungen des Unterzeichneten in der *Byz. Zeitschr.* I (1892) S. 272 ff.), keinen Anspruch darauf erheben, wie unsere *annot. crit.* deutlich zeigt, den Text wesentlich gefördert zu haben. Selbstverständlich ist endlich Dindorfs Ausgabe immer in Vergleich gezogen und an recht vielen Stellen, wie wir hoffen, verbessert worden.

Endlich hat sich der Herausgeber entschliessen müssen, um eine Benutzung der Ausgabe zu erleichtern, die einzelnen durch Sinnabschnitte getheilten Capitel in Paragraphen einzutheilen und diese Eintheilung auch in der beigefügten lateinischen Übersetzung Wolfs, die einer gründlichen Revision unterzogen worden ist, beibehalten; auch sind am Rande die Seiten der drei oben genannten Ausgaben vermerkt.

Wie eine ausführliche *praefatio* über die Grundsätze des Herausgebers orientiert, so schliesst ein dreitheiliger *index annotationum voluminis tertii*, ein *index historicus* und ein *index auctorum*, die insgesamt 175 Seiten füllen, das Werk, das wir einer geneigten Beurtheilung der Fachgenossen ergebenst empfehlen.

Dresden 1897.

Theodor Büttner-Wobst.

“CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.”

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE

CONTINUATA.

IOANNES ZONARAS.

TOMUS III.
“ ”

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXCVII.

17 17

21

G847:46)

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY
JAN 10 1945

7th A. 8
67

IOANNIS ZONARAE
EPITOMAE HISTORIARVM

LIBRI XVIII

EX RECENSIONE
MAURICII PINDERI.

TOMUS III.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXCVII.

IOANNIS ZONARAE
EPITOMAE HISTORIARUM

LIBRI XIII—XVIII.

EDIDIT

THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXCVII.

FRIDERICO HULTSCHIO

S.

PRAEFATIO.

Hieronymum Wolfium, cum primus Zonaram Basileae a. 1557 tomis tribus ederet, ad genuina scriptoris verba restituenda praeter unum libellum nunc deperditum, quo res inde ab imperatore Constantino Magno usque ad Iustinianum I. continebantur (W), usum esse codicibus Monacensibus 324 (C), 325 (E), 93 (D) et libro Vindobonensi 16 (B) nos in diariis Byzantinis Krumbacheri a. 1892 (I) p. 202 ss. tam luculenter demonstravisse videmur, ut nunc sufficiat ad illam disputatiunculam legentes delegare, quamvis praetereundum non sit Wolfium pro consuetudine aetatis et ipsi contextui et margini singulorum codicum saepenumero quaedam ascripsisse, quae aut ex altero de suis codicibus petenda esse censuerat aut sua coniectura¹ invenerat (v. l. c. p. 207, 213, 214, 215). Praeterea vir ille doctissimus editioni suae interpretationem latinam adiecit diligentissime compositam, quae nobis quoque ita erat repetenda, ut non modo nonnulla corrigeremus, omissa adderemus, latinitatem ad imaginem graecitatis Zonarae exprimeremus, sed etiam enixe operam daremus, ne latina verba vestigia alius codicis sequerentur, quam graeca, quod Wolfio haud raro accidisse in apparatu critico nostro aliquoties (v. ad XIII 1, 11. 16. 11, 13. 14, 9. 22, 24. 24, 12. XIV 3, 6. 4, 13. 5, 39. 11, 2. 5. 12, 13. 27. 33. 51. 13, 14. 36. 15, 7. 16, 11. 18, 1. 20, 16. 21, 5. 8. 22, 12. 16. 20. 26. 23, 12. 25, 5. 17 cet.) exposuimus².

¹ Non desunt loci, quibus Wolfius rectam scripturam coniectura invenerit codicis A auctoritate nunc firmatam; v. ad p. 210, 7. 492, 13.

² Ex iis, quae in annotatione critica attulimus, luculentissime apparet Wolfium in Zonara vertendo e graeco in latinum sermonem praecipue usum esse primum quidem codice D, inde

Denique in margine adiecit Wolfius argumenta graeca ex codicibus desumpta, quae nos ex codicibus Wolfianis et libro Parisino 1715 suppleta infra contextum repetenda esse censuimus.

Post Wolfium autem *Carolus Ducangius* Zonarae epitomam historiarum (nam *ἔπιτομὴν ἱστοριῶν* Zonarae opus fuisse inscriptum nos in commentationibus Fleckeisenianis (Lips. 1890) p. 123 ann. 1 et ex testimoniis codicum optimorum¹ et ex ipsius scriptoris usu demonstravimus) duobus voluminibus Parisiis a. 1686 s. ita edidit, ut additis annotationibus haud spernendis universum hoc annalium opus in libros duodeviginti, libros vero in capita partiretur, quam divisionem nos quoque tenuimus adiectis insuper paragraphorum numeris. Qua in editione quamquam Ducangius libros Parisinos 1714, 1716, 1717, 1718, 1768 (v. *Byz. Zeitschr.* l. c. p. 217 ss.) adhibere potuit, tamen quinque illi codices ab eo cum editione principe non modo non comparati, sed etiam tam raro inspecti sunt, ut neque dubitaverit Ducangius Wolfianam editionem ad verbum fere repetere manifestis erroribus non correctis (v. ad XIII 1, 11. 7, 8. 11, 13. 14, 15. 16, 41. 18, 25. 27. 22, 12. 24, 1. 25, 31. XIV 1, 2. 14. 35. 2, 33. 5, 39. 42. 6, 32. 35. 9, 6. 11, 5. 15. 12, 24. 33. 52. 14, 6. 10. 14 fin. 19, 5. 20, 10. 21, 1. 8. 11. 16. 22, 1. 3. 12. 20. 23, 9. 24, 5. 25, 5. 17. 27, 4. 13 cet.) et, si verba depravata visa erant, aliquoties ad coniecturam fugere maluerit, quam inspicere libros manu scriptos, quorum ex testimoniis certam medelam facillime afferre poterat (v. ad XIII 18, 15. 21, 18. XIV 6, 10. 7, 11. 8, 6. 9. 20, 2. 14. 23, 7. 28, 1 cet.).

Quodsi Ducangius ea quae Wolfius ediderat paucissimis quidem locis videtur emendasse (v. l. c. p. 229 et ad XIII 1, 11. 16. 25. 7, 15. 8, 19. 18, 25. XIV 1, 17. 4, 16. a libro XVII. codice C, ita tamen, ut non dubitaret ex libris, quos adhibuit ad graeca scriptoris verba restituenda, nonnulla aspergere.

¹ Nunc sunt addenda testimonia cod. Venet. 339, 401, cod. Escorialensis T III 5, cod. Mutinensis II F 12 partim a Krumbacheri (*Byz. Zeitschr.* a. 1892 (I) p. 596) partim a Boissevainio (ibid. a. 1895 (IV) p. 253 s.) allata.

6, 18. 7, 8. 12, 13. 21. 51. 15, 5. 33 cet.), plerisque autem depravasse (v. ad XIII 5, 31. 7, 21. 10, 27. 13, 24. 14, 10. 16, 21. 17, 11. 18, 14. 23, 42. 24, 8. XIV 2, 8. 3, 7. 5, 2. 5. 7, 20. 8, 8. 9, 21. 10, 5. 24. 11, 5. 25. 12, 24. 13, 26. 14, 7. 17, 2. 20, 21. 24, 1. 11. 28, 1 cet.), primus *Ludovicus Dindorfius* Zonarae epitomam secundum codicem Parisinum 1715 (A) a Friderico Haasio cum editione Parisina a. 1838/39 collatum (v. Dindorfii edit. vol. V. p. CXLVII et l. c. p. 219 s.) Lipsiae ex aedibus Teubneri a. 1868 ss. sex voluminibus emisit ratus „codicis illius Parisini bonitatem non esse eam, quin saepe ex ceteris sit emendandus et supplendus, nedum ut pro eorum possit archetypo haberi (v. l. c. p. 228), toties tamen eum meliores ceteris suppeditare scripturas, ut ... non solum multa ex eo receperit, quae cum scriptorum a Zonara excerptorum consensu firmarentur, nulla esset ratio cur ceterorum scripturis posthaberentur (v. tamen infra p. XIV), sed etiam in reliquis illum potius quam alteros duxerit sequendum“. Cui Dindorfii sententiae nos quidem eo libentius astipulamur, quo evidentius est in ceteris codicibus (v. l. c. p. 228) a viris quibusdam doctis Byzantinis ea quae iis erant offensioni, sive res spectes sive genus dicendi, non modo aliqua ratione esse mutata, sed etiam haud raro consulto Zonarae verbis nonnulla esse addita. Ita — nostrum enim non est omnia eius generis hunc in locum conferre, sed sufficiant aliquot exempla graviora — quod Zonaras XVIII 21, 4 acerbissime iudicat a Comnenis multa Botaniatae acta statim abrogata et complura, quae ab illo βασιλικῶς decreta erant, τυραννικῶς esse abolita, in codicibus recentibus BCD et βασιλικῶς et τυραννικῶς deleta sunt, ne Comneni offenderentur¹. Contra, ut eiusdem gentis gratia pareretur, scribae librorum recentium BCE sive ex Scylitze p. 648, 18 ss. sive ex uno de eius asseclis ad XVIII 7, 9 addere non dubitaverunt tantam fuisse Isaacii

¹ Iudicium de Alexii Comneni libidine similiter putavit scriba codicis C esse leniendum ad XVIII 24, 14 ἀφροδισίων . . ἡττώμενος οὐ πάνυ τὰ ἐς εὐνήν ἐτόγγατε δίκαιος additis ὡς φασιν. Praeterea huc referendi sunt loci hi: XIII 16, 21. XIV 4, 20 cet.

Comneni pudicitiam, ut, cum peregre in morbum incidisset et a medicis iuberetur consuetudine mulieris morbum levare, recusaret, ne cum ulla praeter uxorem suam rem haberet. Denique iisdem blanditiis vernilibus, ne dicam Byzantinis, factum est, ut in duobus libris recentioribus adiceretur ad XVIII 6, 8 Ioannem Comnenum, Alexii filium, cuius temporibus Zonarae libri videntur fuisse editi et lectitati, multo liberaliorem fuisse, quam imperatorem Isaacium Comnenum; nam aedem S. Theclae, quam hic nimis parce condidisset, ab illo multo magnificentius instauratam esse nomine servatoris nostri Iesu Christi. Quodsi ad gloriam Comnenorum amplificandam¹ Zonarae verba in libris recentioribus passim depravata sunt, non miramur in iisdem codicibus alia multa additamenta reperiri, quae aut ex aliis scriptoribus videntur esse hausta² aut a viris doctis Zonarae libros retractandi studiosissimis³ neque rerum Byzantarum imperitis esse excogitata. Itaque — duo enim liceat afferre exempla — et in tribus codicibus BCE XVIII 5, 5 Psellus dicitur varias et absurdas criminationes contra Michaëlem Cerularium patriarcham coacervasse et scriptas in orationem quandam contra illum habitam congressisse (v. ann. crit. ad l. c.) et in solo codice C additur XVIII 16, 35 *πινάκιον* fuisse medimni quadrantem. Cum igitur viri docti Byzantini Zonarae verbis alia adicere, alia decerpere in libris recentioribus non dubitaverint, mirum non est, quod

¹ Non praetereundum est ad alios locos Zonarae viros doctos Byzantinos annotasse, nunc talem non esse rerum condicionem, qualem scriptor exponeret, sed multo peiorem; v. ad XV 20, 21.

² Epitomae Alexiadis Hoescheliana a viro quodam docto vel potius indocto assuta esse pleraque Zonarae verba ad XVIII 22, 6 docuimus. Praeterea v. ad XVI 3, 2.

³ Quam diligenter viri docti Byzantini Zonarae genus dicendi examinauerint et explicaverint, apparet ex iis quae ascripta sunt in cod. E ad XV 19, 17 *οὐ γράφει τὸ πανικῶ ἀλλαχοῦ*, in cod. A manu recenti ad XVII 15, 2 *οὐ γράφεται τὸ θᾶ^{το} (= θάτερος) ἀλλὰ ἄτερος*, in codicibus CE ad XVIII 24, 4 *καὶ* (om. C.) *δρωπαξ τὸ χροῖμα δι' οὗ μαδάται* (μαδεῖται E) *ἢ τριχως.*

lacuna, quae in duobus recentioribus libris DE XVII 2, 32 (*δ γνοὺς ὁ Ἰωάννης . . . ἀπῆει πρὸς τὸ δχύρωμα, κἀντεῦθεν ἐκεῖ συνέθειον ἅπαντες· καὶ ἤλω κἀκείνων σπουδῆ τὸ δχύρωμα . . .*) inde orta erat, quod scriba codicis archetypi, cum oculi a priore *δχύρωμα* aberrassent ad insequens illud *δχύρωμα*, omiserat *κἀντεῦθεν* — *δχύρωμα*, coniectura¹ viri cuiusdam docti in libris BC suppleta est his: *καὶ οὕτω καταιδέσας τοὺς στρατιώτας ἔσχεν ἐπομένους αὐτῶ καὶ ἤλω τὸ φρούριον*. Neque vero hac sola ratione editores Byzantini, ut hoc vocabulo utar, Zonarae verba depravare, commutare, supplere² contendebant, sed omnino videntur quodam studio arsisse scriptoris genus dicendi sane varium ad meliora, quae putabantur, exempla fingendi³. Quocirca, etsi in propatulo est concursus earundem articuli formarum non vitatum esse a Zonara (v. ad XIV 17, 9), tamen eiusdem (XVII 5, 43) *τὸ οὖς ἐκτεμεῖν τοῦ ἔπιου τοῦ τοῦ Φωκᾶ* in quindecim libris recentioribus ex eodem, puto, derivatis fonte commutata esse in *τοῦ ἔπιου τοῦ Φωκᾶ τὸ οὖς ἐκτεμεῖν* a nobis in diariis Byzantinis a. 1892 (I) p. 227 lin. 107 expositum est. Ceterum sicut negari non potest verba repetita Polybio quidem non fuisse offensioni (v. Hultschii edit. Polyb. t. I p. XLI s. et nostrae t. II p. LXVII ann. 1), ita per se patet hanc dicendi sive negligentiam sive ieiunitatem libentissime posse concedi Zonarae. Sed cum prorsus aliter hac de verborum repetitione sentirent iudices critici Byzantini rati talia ab usu scriptoris elegantis abhorrere, non dubitabant plerisque locis istud quod putabant vitium expellere. Itaque XVII

¹ Quocirca haud ita carebunt verisimilitudinis specie ea, quae nos in diariis Byzantinis a. 1892 (I) p. 597 de lacuna quadam in cod. Mutinensi II F 12 suppleta suspicari sumus, qua de coniectura non recte iudicasse videtur Boissevainius (*Byz. Zeitschr.* a. 1895 (IV) p. 263 ann. 2). Praeterea v. ad XV 24, 18 extr.

² V. ad XIV 10, 33. XV 19, 1. 29, 19. XVI 4, 29. 15, 7. XVII 9, 34. 28, 21. XVIII 7, 5. 8, 13. 14.

³ Quomodo hi viri docti pleonasmum figuram, qua Zonaram constat eadem ratione esse usum atque Polybium (v. Kaelkerum quaest. de eloc. Polyb. Lips. 1880 p. 272), sustulerint, nos ad XVII 26, 21 docuimus.

7, 2: *μαθὼν δὲ καὶ τὸν Φωκᾶν ἤδη βασιλευῶντα καὶ τυραννίδος ἀρξάμενον, ἀπονευέκει πρὸς τὸν Φωκᾶν* in libris recentibus BCD ita retractata sunt, ut pro *ἀπονευέκει πρὸς τὸν Φωκᾶν* vitandae repetitionis verborum causa exarata sint *πρὸς ἐκείνον ἀπονεύει*; altero vero loco (XVII 7, 25) pro *μόνον*, quod propter antecedens *μόνω* viro critico ineptum esse visum est, in duobus codicibus recentioribus positum est *οἶον*, in uno rectius *οἶον*¹.

Quoniam igitur demonstravimus in libris recentioribus esse et Zonarae verba genuina mutata et nonnulla adiuncta et multa praetermissa, horum codicum auctoritas cum fide libri Parisini 1715 pugnans tam parvi videtur esse ducenda, ut, etiamsi soli praebeant verba congruentia cum verbis scriptorum a Zonara excerptorum — quod rarissime accidit —, nos tamen cum Dindorfio codicem Parisinum illum optimum sequi maluerimus, quod non abest suspicio, quin viri critici Byzantini pro vocabulis a Zonara ipso excogitatis usitatorum revocaverint, quibus Zonarae auctores usi erant. Quodsi in edenda Zonarae epitoma **codicem Parisinum 1715** cum Dindorfio sequimur **ducem praecipuum**² ita, ut testimonia librorum recentium ex eodem codice archetypo derivatorum, e quo fluxit ille Parisinus (v. l. c. p. 228), non spernamus, si quam scripturam suppeditent meliorem codice Parisino, quem aliquot locis (praesertim in libro ultimo a scriba

¹ Tam saepe fit, ut verba Zonarae repetita in libris recentioribus consilio quodam expellantur, ut satis sit afferre locos hos: XIII 1, 22. 27. 6, 5. 7, 7. XV 7, 7. 19, 13. XVI 1, 31. †

² Inter omnes Zonarae libros manu scriptos, quos novimus, cum codice A praeter Monacensem 325 quodammodo comparari posse solos Vaticanum 136 et Mutinensem II F 12 (v. *Byz. Zeitschr.* l. c. p. 228 ss. et p. 596) etsi nos ipsi docuimus, tamen neque Vaticanum codicem neque Mutinensem rati sumus esse excutiendum, quia et Parisini fides omnium librorum longe certissima esse videtur et, si ad quattuor libros BCDE, qui praeter Parisinum comparandi erant ad noscendam originem scripturarum editionis Wolfianae, duo alii codices accederent, neque quicquam ad Zonarae verba restituenda videretur afferri, quin ex codicibus quos diximus posset depromi, et moles apparatus critici evasisset nimia.

labore assiduo defatigato parum accurate verba scriptoris passim exarata sunt) scribae culpa adulteratum esse apparet, quibus locis ne ulla quidem labe libris recentioribus sit aspersa, tamen nos quidem facere non possumus, quin de **Zonarae elocutione** prorsus aliter iudicemus ac Dindorfius, qui, quamvis concedat „eius orationem multis aevi, quo vivebat, vitiis [sic] esse depravatam, tamen pauca censet de hoc genere esse tollenda, quae ne illi quidem possint tribui, velut *ἔσται* pro *ἔσται*, . . . *βουληθήσομαι* pro *βουλήσομαι* cet.“ Quemadmodum enim constat genuina verba Polybii, ut hoc exemplo iterum utar, restitui non posse nisi ex ipso scriptoris usu, repudiata norma illa quorundam virorum doctorum, ad quam omnia dirigere student¹, ita Zonaram emendare non possumus, nisi optimis codicum testimoniis collatis perspectum habemus Byzantinum illum scriptorem tanto studio flagrare variandi, ut omnium fere saeculorum genera confundat certasque dicendi leges rarissime sequatur, quamvis artis cuiusdam oratoriae (v. ind. annotationum s. v. ‘annominatio, chiasmus, repetitio’) non sit expertus. Etsi igitur e codicum optimorum consensu luculenter apparet — liceat mihi h. l. nonnulla afferre exempla, cum permulta de Zonarae elocutione in annotatione critica explicaverimus² — Zonaram in adhi-

¹ Carolus Krumbacher, vir de rebus Byzantinis summe meritis, scribit (*Studien z. d. Leg. d. heil. Theodos. Sitzungsber. d. philos. philol. u. histor. Classe d. k. bayer. Akad. d. Wiss. 1892* p. 265) haec: ‘*Schon bei Polybios ist man über manche Eigenheit ausser sich geraten und hat durch ausgedehnte Emendationen seine Sprache auf das Niveau der Normalgröcität zu schrauben gesucht. Glücklicherweise ist die Haltlosigkeit des mechanischen Verfahrens, durch welches Cobet und andere Holländer dem nach ihrer Ansicht bodenlos verdorbenen Texte aufhelfen wollten, alsbald durch die Entdeckung des Hiatusgesetzes und durch ein genaueres Studium der Handschriften so schlagend erwiesen worden, dass eine Wiederkehr dieser Emendationsmethode nicht mehr zu befürchten ist*’. Ceterum quanti ducenda sint Polybii editori inscriptionum et papyrorum testimonia Polybii temporibus compositorum constat, etsi nos plane confitemur nunc iis nimiam concedi auctoritatem.

² Ut omnia, quae de genere dicendi Zonareo in annotatione

bendo ν ephelcystico et in eligendis formis *οὕτω* et *οὕτως*, *ταὐτό* et *ταὐτόν*, legem quandam constanter sequi (v. ad XIII 1, 5. 6, 16. 13, 15), eum nunquam uti praepositione *ξύν*, nisi in compositis (v. ad XIII 5, 1), eum in adhibendis nominorum propriorum formis *Ἑλένη* (v. ad XIII 1, 2), *Ἰσπανία* (v. ad XIII 10, 18), *Κεφαλληνία* (v. ad XVI 10, 1), *Λικίννιος* (v. ad XIII 1, 6), *Μομψουεστία* sive *Μόψουον ἔστιά* (v. ad. XVI 25, 3) cet. sibi constare, tamen, quantopere idem scriptor soleat variare omnibus praeceptis grammaticorum nostrorum neglectis, dici vix potest. Quamobrem intacta relinquenda esse videntur *ἀδελφιδός* et *ἀδελφιδούς* (v. ad XVIII 3, 18), *ἀντικρός* (v. ad XVII 8, 3) et *ἀντικρος* (XVII 23, 24) et *ἀντικρό* (XVII 7, 9. 22, 8. XVIII 17, 25), *γλώσσα* et *γλώττια* (v. ind. annot. s. -σσ), *δώδεκα* (XVII 10, 16. XVIII 2, 19) et *δυοκαίδεκα* (XIV 7, 13. XVII 8, 1), *ἔσαι* et *ἔσεται* (v. ad XV 7, 9. XVI 23, 34), *ἐς* et *εἰς* (v. ad XIV 12, 14), *ἔξ* καὶ *δέκα* et *ἐξκαίδεκα* et *δέκα* καὶ *ἔξ* (v. XIV 8, 12 et ad XIII 25, 29), *ἐβουλόμην* (XVII 9, 32. 15, 9. 27, 7) et *ἠβουλόμην* (XIII 11, 7. XVI 4, 1. XVII 11, 9), *ἐνήνεκτο* et *ἦνεκτο* (v. ad XV 29, 6), *ἐτύχησε* (v. ad XIII 13, 1) et *ἠτύχησε* (v. ad XIII 10, 10), *ἐφθακα* (XIV 7, 38) et *πέφθακα* (XIV 12, 11), *θανμάζειν* (XV 28, 5) et *θανμάζεσθαι* (v. ad XV 21, 10), *θάρσος* (v. ad XV 23, 11) et *θράσος* (XV 24, 21. XVI 3, 10. 8, 16), *ναός* (XVI 10, 15) et *νεώς* (XVI 7, 5), *νεῶν* (XIV 3, 30) et *νηῶν* (v. ad XV 23, 15), *πάραλος* et *παράλιος* (v. ad XV 27, 1), *σουλτάν* (v. ad XVII 25, 21) et *σουλτάνος* (XVII 25, 38), *στρατιάρχης* et *στρατάρχης* (v. ad XVII 6, 12), *ταγματάρχης* et *ταγμάταρχος* (v. ad XIV 7, 27), *τάλλα* et *τάλλα* (v. ad XVI 3, 15 et XVII 20, 3), *ταμείον* et *ταμείον* (v. ad XVI 2, 35), *ταξίαρχης* et *ταξίαρχος* (v. ad XIII 10, 11), *ὠρων* et *ἑώρων* (v. ad XVII 3, 8 et XVI 1, 26), alia¹ huius generis, quae

critica explicanda esse rati sumus, in unum conferantur, huic volumini **indicem annotationum** addimus, in quo praeterea haud raro afferimus aliorum scriptorum testimonia Zonarae usum illustrantia.

¹ Quam saepe ad significandam eandem personam Zonaras

h. l. enumerare longum est; quin etiam negari non potest, ut gravissimum unum exemplum afferam ad syntaxin pertinens, eum leges certas ac definitas spernentem particulam *ἴνα* nullo fere discrimine coniungere modo cum indicativo futuri (v. ad XVII 15, 16), modo cum indicativo praesentis vel perfecti (v. ad XIV 6, 22 et 14, 10), modo cum coniunctivo praesentis¹ vel aoristi (v. I p. 9, 8. 51, 19 cet.), modo cum optativo praesentis vel aoristi vel futuri (v. XIII 8, 21 et II p. 409, 22 et ad XIV 13, 41).

Quae cum ita sint, hanc nobis legem in Zonara edendo constituimus, ut optimam loci cuiusque scripturam teneremus, si modo usu ipsius Zonarae vel scriptoris aequalis aut locis simillimis confirmaretur; quod autem dubitari non potest, quin saepissime vix possit discerni, utrum vitia quaedam scribae errori attribuenda sint an ipsius Zonarae culpa, quem constat haud raro tam neglegenter auctores suos inspexisse, ut errores commiserit gravissimos (v. *B-W* comment. Fleckeis. p. 134 ss.), ne uno quidem loco nos quicquam silentio, ut aiunt, mutavimus sed in annotatione critica de rebus dubiis semper et codicum scripturas attulimus et nostram sententiam adiecimus memores eorum quae Krumbacher l. c. p. 277 rectissime monet: *Es bleibt den Herausgebern nichts übrig als möglichst konservativ zu verfahren und stets sorgsam abzuwägen, was einem Autor nach seiner Bildung, dem sprachlichen Zustande seines Zeitalters und den Anforderungen seiner Leser zugemutet werden kann, namentlich aber jede auffallende Erscheinung wenigstens genau im Apparate zu verzeichnen.*⁴

Nobis igitur quinque Zonarae codices conferentibus eiusque usum dicendi accurate examinantibus alterum accessit subsidium firmissimum, quo multis locis non mediocriter adiuti sumus. Quamquam enim omnium quidem librorum, qui

adhibuerit non unam nominis proprii formam, sed varias, in indice annotationum nostro s. v. 'Nomina propria' exposuimus.

¹ Itaque cum cod. A et I p. 41, 4 *ἔχῃ* videtur esse revocandum pro *ἔχοι* et II p. 378, 15 *γένηται* pro *γένοίτο* coll. I p. 51, 2. 60, 16. 66, 1. 79, 6. II p. 342, 7. 345, 21. 350, 12. 356, 19 cet.

hoc volumine continentur, fontes hodie non exstant, tamen non modo maximae partis epitomae Zonarae auctores nostris in manibus sunt, sed etiam supersunt aliquot scriptores Byzantini, qui Zonaram sibi elegerint excribendum¹. Neque tamen e fontibus Zonarae comparandis tantum usum percipere possumus, quantum quis speraverit, quod ab eo auctores non ad verbum esse descriptos sed liberrime adhibitos esse apparet (v. *B-W* comment. Fleckeis. p. 125); quamobrem auctores Zonarae et asseclas diligentissime conferenti apparet ad Zonarae verba restituenda vix ullum fructum inde capi posse praeter res et formas nominum priorum², quae ei quoque semper fere erant tenendae. Sed ne de formis quidem nominum priorum, quae a Zonarae auctoribus vel asseclis adhibitae sunt, saepissime quicquam certi constat, quoniam neque Scylitzis neque Pselli verba, ne Cedrenum, Georgium Monachum, Leonem Grammaticum, alios nominem, ita sunt edita, ut, quae in libris manu scriptis fide dignissimis exarata sint, perspicui possit³:

Restat, ut conspectum notarum, quibus usi sumus, proponamus.

A: Parisinus Regius 1715 scriptus a. 1289 (v. ad XVIII 29, 30), a me post Haasium iterum collatus (v. *Byz.*

¹ Cum de fontibus a Zonara adhibitis iisque scriptoribus, qui Zonaram sequuntur auctorem, h. l. ideo verba facere non possimus, quod editioni nostrae fines artissimi sunt circumscripti, nos libello seorsum exprimendo et patrio sermone componendo ea, quae in commentationibus Fleckeisenianis disserere coepimus, et suppleturi et ad finem perducturi sumus, quamvis per se pateat hac in editione paranda a nobis semper et auctores Zonarae et eius asseclas, qui supersunt, comparatos et, si opus fuerat, allatos esse. Neque vero praetereundum est ea quae S. Roeckelius (v. Krumbacherum *Gesch. d. byz. Litt.* Monach. 1891 p. 145) disputavit de ratione, quae inter Psellum et Zonaram intercedat, a nobis non potuisse inspicui.

² De nominibus propriis conferendus erit **index historicus**, quem in fine voluminis adiecimus.

³ Ceterum patet scriptores Byzantinos a nobis esse citatos secundum editiones Bonnenses praeter Theophanem et Nicephorum Copolitanum viri clarissimi de Boor diligentia optime editos.

Zeitschr. l. c. p. 219 et Omont *Fac-similés des manusc. grecs datés de la bibl. nation. du IX au XIV siècle.* Paris 1891 planche 65).

A_r: in eodem libro manus recens (v. *Byz. Zeitschr.* l. c. p. 220).

R: codices recentiores vel omnes vel complures¹, e quibus notati sunt

B: Vindobonensis 16, saec. XV. meum in usum a Se-gifredo Meklero collatus (v. l. c. p. 207 ss.).

B₁: ea quae prima manus per errorem exaraverat, pro quibus recta statim restituit.

B_r: manus recens.

B_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 213).

C: Monacensis 324, saec. fere XIII. (?) post Dindorfium (v. t. V. edit. Dindorf. p. III ss.) a me collatus (v. l. c. p. 203 ss.).

C_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 207).

D: Monacensis 93, saec. XVI. a me collatus (v. l. c. p. 214 s.).

D_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 215).

E: Monacensis 325, saec. XIV. a me collatus (v. l. c. p. 213).

E_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 214).

O: consensus codicum BCD.

P: Parisini Ducangii vel omnes vel unus.

W: Wolfii codex nunc deperditus (v. p. IX).

Quotiescunque litterae codicis supra est additum s (velut E^s), testimonium non est certum, sed ex silentio, ut dicitur.

Cum codici litterae infra adiectum sit m (velut E_m), scriptura huius libri in margine exstat.

¹ Quotiescunque igitur solum allatum est compendium R, patet hanc scripturam inveniri in omnibus codicibus BCDE; sed cum praeterea addita est lectio unius vel plurium librorum recentiorum, evidens est scripturam priore loco allatam omnibus in codicibus recentioribus exstare exceptis iis, quorum lectio diserte adiuncta est. Quocirca si inveneris τοῦργον R, τοῦργον B, est in propatulo τοῦργον esse exaratum in CDE, τοῦργον in B.

Si codicis vel editionis nota uncis lunatis est inclusa, velut *αὐτὸ* A (Rw), scriptura huius libri vel horum librorum vel editionis eadem quidem est atque codicis allati, sed de rebus orthographicis consensus non est totus.

| nota post scripturam addita significat versum exeuntem, ante scripturam adiecta versum ineuntem.

* significat in contextu locum corruptum, in annotatione critica singulas litteras erasas.

*** significat in contextu lacunam.

. significat in scripturis codicum quae afferuntur spatium unius litterae in lacuna.

Praeterea his compendiis usi sumus:

B-W: editoris annotationes ¹.

Di: Ioannis Zonaræ epitome historiarum. Edidit Ludovicus Dindorfius Lips. 1868 ss. ².

Quoniam Dindorfius secundum codicem A Zonaram edidit, per se intellegitur scripturam ab eo expressam consentire cum codice A, nisi quid diserte additur vel quaedam eius codicis proprietates pertinentes ad res orthographicas affertur.

Duc.: Ducangii annotationes. Si nomini numeri Arabici adiciuntur, intelleguntur paginae annotationum Ducangianarum editioni additarum.

G. M.: Georgii Monachi chronicon edidit E. de Muralto Petropoli 1859.

L. G.: Leonis Grammatici chronographia ex recognitione Immanuelis Bekkeri Bonnae 1842.

Th. M.: Theodosii Meliteni qui fertur chronographia . . . Edidit et reformavit Fridericus Tafel Monachi 1859.

¹ Quia nullae editiones nisi Wolfii, Ducangii, Dindorfii sunt respiciendae, nos discrepantiis earum adiectis in annotatione critica nostrum nomen constanter fere omisimus; nam dubitari non potest, quin, quotiescunque in nostra editione Zonaræ verba aliter constituta sunt atque apud Wolfium et Ducangium et Dindorfium, id nobis quidem debeat.

² In marginibus nostrae editionis addidimus numeros paginarum editionis Wolfii, Ducangii, Dindorfii, quibus praefiximus litteras W, P, D.

Wo: Wolfii annotationes.

Wo lat.: Wolfii interpretatio latina.

w: Ioannis Zonarae Monachi . . . compendium historia-
rum edidit Hieronymus Wolfius Basil. 1557.

*w**: Wolfii error.

p: Ioannis Zonarae . . . annales edidit Carolus Ducange
Paris. 1686 ss.

*p**: Ducangii error.

Reliquum est, ut FRANCISCO POLANDIO, viro ami-
cissimo, gratias agam, quod in perlegendis plagulis tanta
diligentia me adiuvit, ut multa menda, quae oculos meos
assiduo labore defessos fugerant, curaret expellenda.

Scribebam Dresdae mense Octobri a. MDCCCXCV.

Π 172 Οὕτω μὲν οὖν, ὡς εἴρηται, τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας δ' W III 3
 μέγας Κωνσταντῖνος διάδοχος γέγονεν, ὃ ἐν βασιλευσὶν ἀοίδιμος P II 1 A
 καὶ ἐν ὀρθοδόξοις ἐπισημότητος. ὃς ἐκ τῆς μακαρίας Ἑλένης 2
 γεγέννητο τῷ πατρί, περὶ ἧς διαφωνοῦσιν οἱ συγγραφεῖς καὶ
 5 παρ' αὐτοῖς τὰ περὶ ταύτης οὐχ ὠμολόγηται. οἱ μὲν γὰρ τῷ 3
 Κώνσταντι νόμῳ γάμου φασὶν αὐτὴν συνοικεῖν, ἀποπεμφθῆναι
 δέ, τοῦ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίου, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται, τὴν
 οἰκείαν παῖδα τὴν Θεοδώραν τούτῳ κατεγγυήσαντος καὶ ἀνα-
 δεΐξαντος Καίσαρα· οἱ δὲ οὐ γαμετὴν αὐτὴν γενέσθαι νόμιμον 4
 10 τοῦ Κώνσταντος ἰστόρησαν, ἀλλὰ πάρεργον ἐρωτικῶν ἐπιθυ- B
 μῶν, καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦτον δὴ συλλαβέσθαι τὸν Κωνσταντῖνον.

1 βασιλεία τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου AE, βασιλεία τοῦ πρώτου ἐν Χρι-
 στιανοῖς ἀγιοτάτου βασιλέως μεγάλου Κωνσταντίνου B, βασιλεία τοῦ ἀγίου
 καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου C, Τοῦ Ζωναρά χρονικὴ διήγησις ἀρχομένη
 ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου D 3 περὶ τῆς ἀγλας
 Ἑλένης CE

1 εἴρηται] II p. 622, 15 ss. 623, 21 ss. 2 κωνσταντῖνος A (tum
 constanter recte) 3 ἑλένης R^s Di, ἑλένης A, v. XIII 2, 36.
 4, 24. 6, 15. 10, 1. XVI 20, 16. 22, 10. XVII 10, 7. 11, 8. XVIII 17, 7.
 4 γεγέννηται E, γεγένητο DwpDi, v. XIII 4, 1. 6, 1. XVI 18, 24. Cedr.
 I p. 472, 14 6 κωνσταντίῳ Dwp 7 εἴρηται] II p. 622, 19 ss.
 9 νόμιμον αὐτὴν γενέσθαι Dwp 10 κωνσταντίου DEwp, v. vs. 6
 11 δὴ ARwp, δηλαδή | C μέγαν add. ante κωνστ. Dwp Di

1. Sic igitur, ut dictum est, CONSTANTINVS MAGNVS regni
 paterni successor exstitit, rex perpetua memoria dignus et inter
 orthodoxos illustrissimus. Quem ex beata Helena procreavit pater, 2
 de qua dissentiant historici neque inter eos de eius rebus est
 consensus. Nam alii legitimo coniugio nuptam fuisse Constanti 3
 ac dimissam, cum Maximianus Hercullius, ut ante dictum est, filia
 Theodora desponsa Caesarem eum designasset; alii non matrem 4
 familias, sed concubinam formae gratia Constanti conciliatam
 Constantinum peperisse tradiderunt.

5 Διαδεξάμενος δὲ τὴν βασιλείαν τὴν πατρικὴν ἤρχε τῆς Βρετανίας τε καὶ τῶν Ἄλπειων καὶ ἐπὶ ταύταις τῶν Γαλλῶν, ἔτι τῆ τῶν Ἑλλήνων θρησκείᾳ προσκείμενος καὶ τοῖς χριστιανοῖς ἀντικείμενος, παρὰ Φαύστας τῆς γαμετῆς εἰς ζῆλον τῆς τῶν εἰδώλων τιμῆς ἐκκαλούμενος. θυγάτηρ δ' ἦν ἡ Φαῦστα 5 τοῦ Μαξιμιανοῦ· αὐτὸς γὰρ καὶ ὁ πατὴρ ἀδελφαῖς συνῶκον δυοί.

6 Τριῶν δ' ὄντων τῶν βασιλέων, αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ Λικινίου καὶ Μαξεντίου, δε ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ P II 2 A ἐκράτει, ὁ Μαξέντιος οὗτος οὐχ ὡς βασιλεύς, ἀλλ' ὡς τύραν- 10 νος ἀνικτος διῆγε, πλεῖστα δεινὰ καὶ ἄτοπα τοῖς ὑπ' αὐτοῦ 7 τυραννουμένοις ἐπάγων, ὡς ἤδη μοι ἀναγέγραπται. ἃ μὴ φέροντες οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ διαπέμπονται πρὸς τὸν Κωνσταντίνον, 8 ἀπαλλάξαι σφᾶς τῆς τυραννίδος τοῦ Μαξεντίου δεόμενοι. ἐν- τεῦθεν πρὸς καθαίρεσιν αὐτοῦ διανίσταται καὶ στρατεύει καὶ 15 πρὸς τὴν Ῥώμην χωρεῖ· ὁ δέ γε Μαξέντιος ἐπὶ πολὺ μὲν ἐπὶ καθῆστο τειχῶν, μὴ ἀντεπεξίῳν τοῖς πολιορκουῶσιν αὐτόν, D III

1 σημειῶσαι A, σημειῶσαι ξένους (?) E 14 ἐκστρατεία τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου (τ. μ. K. om. E) κατὰ Μαξεντίου CE

2 βρετανίας B^s Dwp Di 5 φαῦστα AR, φαῦστα B^s Dwp Di
7 δυοί A falso; nam consuevit Zonaras exeunte enuntiato non adhibere ἢ ἐφελευστικόν, nisi sequentis enuntiatī principium est littera vocalis vel diphthongus. 8 post αὐτοῦ add. τε Owp 9 λικινίου AR constanter (v. tamen XIII 1, 15), λικινίου Dwp Di constanter; v. Dittenbergerum *Hermes* a. 1872 p. 152. ἐν τῇ post καὶ om. E 12 ἀναγέγραπται] II p. 620, 11 ss. 13 τῶν om. D

5 Qui suscepto paterno regno, Britanniae Alpibus et Gallis imperavit, paganorum adhuc religioni addictus et Christianis infensus, Fausta uxore ad simulacrorum cultum eum provocante. Erat autem Fausta Maximiani filia; nam ipse et pater duas sorores in matrimonio habebant.

6 Cum vero tres essent reges, Constantinus, Licinius, Maxentius, hic Romae et in Italia rerum potitus non pro rege sed plane pro tyranno se gerebat importune et crudeliter in eos grassando, quibus dominabatur: quemadmodum iam a me perscriptum est. Quae Romani haud ferenda rati legatos ad Constantinum missitant, ut Maxentii tyrannide ipsos liberaret supplicantes. 8 His precibus ad pellendum illum commotus Romam versus cum exercitu proficiscitur; Maxentius vero, cum diu intra moenia se contineret nec in aciem contra eos a quibus obsidebatur descen-

ὄστε καὶ σκόμματα κατ' αὐτοῦ πεποιῆσθαι ὑπὸ τιῶν. ὁπὲρ 9
 δέ ποτε ἀντιπαρετάξατο, γοητείαις κεχηρμένος καὶ δι' ἀνατομῆς
 βρεφῶν μαντευόμενος καὶ ἄλλα πράττων ἀθέμιτα, ἃ δέος ἐνε-
 ποιεῖ τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀγωνιῶντι γοῦν διὰ ταῦτα τύπος αὐτῷ 10
 5 σταυρικὸς μεσοῦσης ἡμέρας δι' ἀστέρος ἐφάνη κατ' οὐρανὸν B
 καὶ γραφὴ περὶ τὸν σταυρὸν Ῥωμαϊκοῖς στοιχείοις, δι' ἀστέρων
 καὶ αὐτοῖς τυπομένοις καὶ φράζουσι "ἐν τούτῳ νίκα". Ἐκ 11
 χρυσοῦ τοίνυν αὐτίκα σχεδιάσας σταυρὸν κατὰ τὸν φανέντα
 τύπον αὐτῷ καὶ τοῦτον κελύσας τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ προπο-
 10 ρεύεσθαι, τοῖς τοῦ Μαξεντίου συρρήγγνται καὶ ὑπεριτερεῖ, ὡς
 τοὺς πλείους τῶν ὑπ' ἐκείνῳ στρατευομένων ἀναιρεθῆναι, τοὺς
 δὲ λοιποὺς εἰς φυγὴν ἀπιθεῖν. οἷς καὶ αὐτὸς ὁ Μαξέντιος συν- 12
 αποδιδράσκων καὶ ἐν τῇ γεφύρᾳ γενόμενος τοῦ Τιβέριδος τῇ
 καλουμένῃ Βουλβία, σὺν τῷ Ἰππῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἐξω-
 15 λίσθησε καὶ ἀπώλετο. καὶ ὁ μὲν οὕτω διέφθαρτο· οἱ δὲ γε 13
 Ῥωμαῖοι τῆς ἐκείνου τυραννίδος ἀπαλλαγέντες τὰς πύλας τῆς

4 περὶ τοῦ φανέντος τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ δι' ἀστέρων σταυροῦ CE
 καὶ ὅπως ἀπώλετο ὁ Μαξέντιος C, διαφθορὰ Μαξεντίου E

1 καὶ σκόμματα κατ' αὐτοῦ πεποιῆσθαι ὑπὸ τιῶν AE, καὶ σκόμματα
 διὰ τοῦτο κατ' αὐτοῦ πεποιῆσθαι ὑπὸ τιῶν R, καὶ σκόμματα κατ'
 αὐτοῦ ὑπὸ τιῶν διὰ τοῦτο πεποιῆσθαι D, καὶ διὰ τοῦτο σκόμματα
 κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τιῶν πεποιῆσθαι wr 3 ἐνεποίουν Rwr 4 οὖν E

5 ἀστέρος A, ἀστέρος^{ων} D, ἀστέρων Rwr Di 6. 7 καὶ αὐτοῖς δι'
 ἀστέρων E 8 σχεδιάσας αὐτίκα E 9 τοῦτο D πορεύεσθαι
 D, corr. Dw 10 μαξίμου D, corr. ead. m. συρρήγγνται Dw
 11 πλείους AR (cf. Theoph. p. 14, 7) Wo lat.: maiore . . parte
 .. caesa, πλείστους w*p ἐκείνου Dwr 12 φυγεῖν B 13 τῆς
 τιβεριάδος E 14 βουλβία AB et quattuor P, μιλιβία wr: immo
 μουλιβία. Sed v. vitam Metrophanis et Alexandri a Combesio
 in hist. haeres. Monothel. editam p. 576 C et a Photio excer-
 ptam p. 470a 25 Bekk. 16 τὰς πύλας — p. 4, 1 ἀνατετ. om. E

deret, cavillationibus a nonnullis incessebatur. Sed tandem educit 9
 exercitum, praestigiis quibusdam usus et praeter alia nefanda ex
 infantium dissectione captatis auguriis. Quibus Constantino per- 10
 territo et animo aestuanti figura crucis circa meridiem delineata
 sidere in caelo apparuit et scriptura circa crucem Romanis lit- 11
 teris et ipsa per stellas expressa IN HOC VINCE. Statim igitur 11
 cruce ex auro ad formam quam viderat facta et exercitui suo
 praelata, commisso proelio Maxentium vincit, maiore copia- 12
 rum illius parte caesa, ceteris in fugam versis. Inter quos et 12
 ipse Maxentius pontem Milvium transiturus equo lapsus in Ti-
 berim praecipitatus submergitur. Et hic illius fuit exitus. Cuius 13

- C'Ρώμης ἀναπετάσαντες εἰσεδέξαντο τὸν Κωνσταντῖνον λαμπρῶς
καὶ ὡς ἐλευθερωτῆν αὐτὸν τῆς πόλεως εὐφήμεον καὶ ἀπε-
σέμνον, καὶ στήλην αὐτῷ ἐν τῇ τῆς Ῥώμης ἀγορᾷ στήσαι
14 κοινῶς ἐψηφίσαντο. ὁ δὲ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐγκειρι-
σμένην τὴν στήλην αὐτοῦ πλασθήσεσθαι διατάξαι· καὶ δόγματα 5
W III 4 δὲ μὴ κολάζεσθαι διὰ τὴν θρησκείαν τοὺς τὸν Χριστὸν σεβο-
μένους ὡς θεὸν ἐκπεφώνηκεν.
- 15 Ὅτιω δὲ καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς προστε-
θείσης τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, αὐτὸς τε καὶ Λικίνιος ὁ ἐπ' ἀδελφῆ
16 γαμβρὸς αὐτοῦ κατελείφθησαν βασιλεῖς. ὁ γὰρ Λικίνιος τὸν 10
τε τοῦ Μαξιμίνου υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα ἀπέκτεινε καὶ λοιπὸν D III
ἐκάτερος τούτων τὸν ἕτερον ὑπεβλέπετο· ᾧτετο γὰρ ἕκαστος τοῦ
D ἐνὸς ἐπιλείποντος αὐτὸς μόνος ἔσεσθαι μόναρχος, μὴ ὄντος τοῦ
ἀμφισβητήσαντος περὶ τῆς ἀρχῆς.
- 17 Οἱ μὲν οὖν οὔτω τὸν Λικίνιον φασὶν ἐγκρατῆ γενέσθαι 15
τῆς Γαλλερίου μερίδος, κοινῶν παρ' ἐκείνου προσληφθέντα,
18 ὡς εἴρηται· οἱ δὲ τῆς τοῦ Κωνσταντίνου ἀδελφῆς παρ' αὐτοῦ
συζυγείας αὐτῷ, λέγουσι τοὺς στρατιώτας τῷ Κωνσταντίνῳ
χαριζομένους Καίσαρα αὐτὸν ἀνειπεῖν, καὶ παρ' ἐκείνου στα-
19 λῆναι αὐτὸν τῷ Μαξιμίνῳ ἀντιπαραταξόμενον, νενικηκῶτι δ' 20
ἐκείνον καὶ κατατροπωσαμένῳ ἐκχωρῆσαι τῆς βασιλείας ἐκείνῳ,
- 8 οὗ καὶ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Ἰταλίας ἐκράτησεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος CE

5 δόγμα Dw 9 ante Λικ. add. ὁ C Λικίνιος BDwp (v. ad
XIII 1, 6) 11 μαξιμιανῶ D_w w, sed Wo lat.: Maximini
13 μόνος om. E 14 μόναρχος ἔσεσθαι | E 16 γαλλερῖδος D,
corr. D_w παρ' ἐκείνου om. C 17 εἴρηται | Π p. 624, 1 ss.
20 αὐτῷ D, corr. D_w 21 ἐκείνου Ow

- tyrannide Romani liberati portis apertis Constantinum splendide
exceperunt, ut liberatorem urbis laetis acclamationibus cele-
14 brantes, decreta in foro statua, quam ille ita fieri iussit, ut for-
mam crucis manu teneret; et edictis vetuit eos, qui Christum
pro deo colerent, ob religionem plecti.
- 15 Sic Italia et ipsa Roma eius imperio adiuncta cum Licinio,
16 cui soror eius nupta erat, imperium tenuit. Is cum Maximini
et filium et filiam occidisset, iam uterque alteri suspectus, sublato
altero se solum imperio potiturum putabat, nemine alio id ad se
vindicturo.
- 17 Ac nonnulli sic potitum esse Licinium parte Galerii asserunt,
18 socium ab illo ascitum, ut dictum est; nonnulli in Constantini
gratiam, cum sororem ei despondisset, a militibus Caesarem sa-
19 lutatum et ab ipso contra Maximinum missum eoque victo et

μη ἐνοχλεῖν χριστιανοῖς ἐπισκήψαντα, μη μέντοι τὰς ἐντολάς τηρῆσαι αὐτόν, ἀλλὰ λυτῆσαι κατὰ χριστιανῶν, οὐδὲν ἦτον τῶν πρὸ αὐτοῦ, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον. πᾶσαν γὰρ ὑπερβολὴν 20 ὑπερελάσαι ὠμότητος· πρὸς ἄλλαις δ' αἰτίας τῶν πρὸς ἀλλή- P II 3 A
 5 λους διαφορῶν καὶ ταύτην γενέσθαι.

Κινήσας οὖν κατὰ Λικιννίου τὴν στρατιὰν ὁ Κωνσταντῖνος 21 καὶ πολλάκις αὐτῷ συμβαλῶν, τέλος νικᾷ. εἶτα σπένδεται τούτῳ διὰ τὴν ἀδελφὴν, καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὸν οὐκ ἀφείλετο, ἀλλ' ἐπὶ συνθήκαις αὐτῆς αὐτῷ παρεχώρησεν· ὁ δὲ ἄπιστος ὢν 10 οὐκ ἐτήρησε τὰς συμβάσεις· ὄθεν καὶ πάλιν αὐτῷ ὁ Κωνσταν- 22 τῖνος ἐπολέμησε καὶ νικήσας εἰλε τό τε Βυζάντιον καὶ τὴν Χρυσόπολιν. ὁ δὲ γε Λικίνιος εἰς Νικομήδειαν ἔφυγε, καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Κωνσταντῖνου προσελθοῦσα αὐτῷ ἐδέετο ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός τηρηθῆναι αὐτῷ τὴν ἀρχήν. ὡς δὲ πρὸς τοῦτο οὐκ 23 15 ἔσχηκε τὸν ἀδελφὸν κατανούonta, περὶ τῆς ἐκείνου σωτηρίας προσήγε τὴν δέησιν· καὶ ἔπεισε τὸν δμαίμονα. πρόσεισιν αὐτῷ B
 Π 175 ὁ Λικίνιος ἐν σχήματι ἰδιωτικῷ, καὶ εἰς Θεσσαλονικὴν ἐνδια-

10 ὅτι κατὰ Λικιννίου (λικίνιον E) ἐκστρατεύσας ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐνίκησεν· εἰς δὲ (καὶ εἰς E) Θεσσαλονικὴν αὐτὸν περιώρισεν ἐνθα καὶ ἀνῆρέθη CE

1 ἐπισκήψαντος DE 4 ὑπὲρ ἐλάσαι A, ὑπερήλασεν W(?) ἀλλή-
 λων A 6 νικήσας D, corr. Dw post κατὰ add. τοῦ E
 8 αὐτῷ E 9 αὐτῆς ταύτης αὐτῷ BC(wp), αὐτῆς αὐτῷ D
 10 ὁ κωνσταντῖνος αὐτῷ R(wp) 11 εἶλετο τε β. E, εἶλε τότε τό β.
 Dwp Di 13 τοῦ (ante Κώνστ.) om. D αὐτῷ A, τῷ ἀδελφῷ
 R(wp) 16 post πρόσεισι (sic) add. τούτων Rwp 17 διατρέβειν Rwp

profigato regno illius donatum esse ea condicione, ut ne Christianos violaret: qua illum neglecta non minus ac potius magis quam decessores in Christianos insaniisse, nullo extremae crudelitatis genere praetermisso. Ad alias vero dissensionis eorum causas etiam hanc accessisse.

Proinde Constantinus ducto contra Licinium exercitu et 21 saepe commissis proeliis denique vincit. Sed eum propter sororem reconciliatum ex imperio non expulit sed certis condicionibus iterum in regnum reduxit. At illi cum, ut homo perfidus, 22 pactis non stetit, denuo Constantinus bellum intulit et victoria reportata cepit et Byzantium et Chrysopolim. Licinius vero Nicomediam fugit. Tum soror Constantinum rogat, ut marito reddat imperium: quo non impetrato a fratre salutem illius exorat 23 et in suam sententiam perduxit. Licinius privato habitu adit eum ac Thessalonicae privatam vitam agere iubetur. Et is illic 24

- 24 τριβειν ιδιωτεύων κελύεται. και ο μὲν ἐκεῖσε διῆγεν· οἱ δὲ γε στρατιῶται ἠτιῶντο τὸ σῶζεσθαι τὸν Λικίνιον, ἄπιστον φανέντα πολλάκις και παραβάτην τῶν συνθηκῶν· διὸ και τῆ συγκλήτῳ διὰ γραμμάτων τοῦ βασιλέως ἡ περὶ τούτου ἀνετέθη
 25 βουλή. τινὲς μὲν οὖν τοῖς στρατιώταις ἐνδοθῆναι παρὰ τῆς ὤγερουσίας ἰστόρησαν ὃ σφίσι δοκεῖ ἐπὶ τῷ Λικινίῳ διαπράξασθαι, κἀκείνους ἐν Θεσσαλονίκῃ αὐτὸν ἀναιρῆσαι ἢ πλησίον
 26 Σερραῶν ἀπίοντα ποι. ἄλλοι δὲ οὐδὲ ἐν Θεσσαλονικῃ αὐτὸν φασὶ διατρίβοντα ἠρεμῆσαι, τυραννίδα δὲ μελετᾶν· και τοῦτο γνόντα τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον στείλαι τοὺς αὐτὸν ἀναιρῆ-
 10 σοντας.
 C 27 Λέγεται δὲ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν μάχαις ἢ ταῖς πρὸς Μαξέντιον θεάσασθαι τινα τὸν Κωνσταντῖνον ἱππότην και ὀπλισμένον τὸν τοῦ σταυροῦ τύπον ἀντὶ σημαίας ἐπιφερόμενον και
 28 τῆς αὐτοῦ προπορευόμενον παρατάξεως. και αὐθις ἐν Ἀδριανουπόλει δύο ὄφθησαν αὐτῷ νεανῖαι τὰς τῶν ἐναντίων συγκόπτοντες φάλαγγας. και περὶ τὸ Βυζάντιον δὲ νυκτὸς καθεδόντων ἀπάντων φῶς ὄφθη αὐτῷ περιεστράψαν τὸν τοῦ οἰκείου

12 περὶ ὀπτασιῶν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ φανειῶν CE

1 ἐκεῖ B 2 τοῦ σῶζεσθαι E, σῶζεσθαι Dwp 5 ἐκδοθῆναι Dwp
 5. 6 τῆς γ. RwpDi, τοῖς γ. A 7 post αὐτὸν add. φασὶ BCwp (v. vs. 9)
 7. ἀναιρῆσαι—9 διατρίβοντα om. E ἀναιρεθῆναι | C 8 σερραῶν ARp
 et quatuor P, σερραῶν Dw οὐδὲ om. C 9 φασὶ om. D
 (v. vs. 7), transponit post ἠρεμῆσαι | E 12 πρὸς (alterum)
 AEDwp, περὶ τὸν R 13 τὸν om. D 15. 16 δύο ὄφθησαν αὐτῷ
 νεανῖαι post ἀδριανουπόλει (ἀδριάνου πόλει C) AR, ante ἐν ἀδριανου
 πόλει Dwp

- versabatur; milites vero accusabant, quod salvus esset Licinius, 25 qui perfidum saepe se praebuisset et foedera violasset. Quare imperator eam rem per litteras ad senatus iudicium refert. A quo alii Licinium militibus ipsorum arbitrato tractandum esse deditum ac Thessalonicae aut prope Serras nescio quo euntem
 26 ab illis esse interfectum; alii vero ne tum quidem cum Thessalonicae ageret eum quievisse dicunt sed tyrannidem affectasse, quo cognito regem Constantinum misisse qui eum interficerent.
 27 Ferunt Constantinum in proeliis cum illo vel cum Maxentio commissis vidisse armatum equitem quemdam signum crucis pro
 28 vexillo ferentem et aciem suam praeeuntem; ac rursus Adriano- poli duo ei videbantur adolescentes adversariorum coincidentes phalanges. Item circa Byzantium noctu omnibus dormientibus

στρατεύματος χάρακα. ἐκ τούτων οὖν εἰς ἔννοιαν ἐνήγετο τοῦ 29
θεόθεν αὐτῶ τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς νίκας προσγίνεσθαι.

Ὅτιω δὲ μοναρχήσας ὁ Κωνσταντῖνος καὶ Φλάβιος ὄνο-2
μάσθη καὶ οὕτω πως ἐχρημάτιζε Φλάβιος Κωνσταντῖνος καὶ
5 ἐν Ρώμῃ διήγε, τῆς μὲν τῶν εἰδώλων θρησκείας οὐκ ἀποστίας, D
τὰ περὶ Χριστοῦ δὲ μουύμενος καὶ ἤδη παραδεχόμενος. σώ-2
ματος δὲ νοσεροῦ καὶ πλείστα φύοντος ἐκ κακοχυμίας καὶ ὕλης
μοχθηρᾶς ἐξανθήματα τυχών, ὡς λώβην ταῦτα παρὰ τῶν
III 176 λατρῶν ὀνομάζεσθαι καὶ λέπρα παρεικάζεσθαι καὶ τὴν τούτων
10 θεραπείαν ἀπαγορεύεσθαι, εἶρε τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἐν τῷ Καπιτω-
λίῳ Διὸς οὐκ ἄλλως λέγοντας τεύξεσθαι θεραπείας αὐτὸν εἰ μὴ W III 5
ἐν παίδων νηπίων ἔτι ἀμιζοντι λούσαιτο αἵματι. αὐτίκα τοίνυν 3
ἐκ πάσης τῆς ὑπ' ἐκεῖνον χώρας συνῆκτο τὰ νήπια, καὶ ἡμέρα
ᾧριστο τῆς τούτων σφαγῆς. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπῆει τότε τῶ 4
15 αἵματι τῶν παίδων λουσόμενος εἰς τὸ Καπιτώλιον. αἱ δὲ τοῦ-5

6 οὐι λελώβητο (λελόβητο E) τὸ σῶμα οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ οὕτως (οὐι E)
παίδων αἵματι λούσασθαι προτραπεῖς οὐκ ἠθέλησεν CE

1 ἀνήγετο E 6 παραδεχόμενος E 8 τυχών post ἐξανθήματα (sic) A,
post σώματος δὲ vs. 6s. Rwp 8. 9 λώβην τ. π. τ. λατρῶν ὀνομά-
ζεσθαι καὶ λέπρα δὲ παρεικάζεσθαι R, λώβην τ. π. τ. λατρῶν· καὶ
λέπρα δὲ παρεικάζεσθαι D, inde λώβη τ. π. τ. λατρῶν καὶ λέπρα δὲ
παρεικάζεσθαι wp 9. τούτου BDEwp 10 τοῦ Rwp Di, τοὺς A

11 τεύξεσθαι D, corr. Dw 12 ἔτι ἀμιζόν τῶ αἵματι sed post
ἀμιζοντι, cuius ζοντι ead. man. est correctum, in marg. add.:
λούσαι A, ἔτι ἀμιζοντι λούσαιτο αἵματι E, ἀμιζοντι ἔτι λούσαιτο
αἵματι Rwp 13 ἐκεῖνον Rwp Di, ἐκεῖνων A, v. XIII 9, 10

lux visa est ei collustrans vallum exercitus sui. Quibus rebus 29
in eam sententiam adducebatur, ut crederet successus illos rerum
et victorias sibi divinitus offerri.

2. Sic solus rerum potitus Constantinus etiam Flavii nomen
sibi ascivit, ut Flavius Constantinus diceretur; ac Romae vitam
agebat, non simulacrorum cultu deserto, sed Christianae religionis
mysteria paullatim admittens atque addiscens. Cum autem cor- 2
pore esset morbidus, quod e corruptione humorum plurimis scate-
bat pustulis, adeo ut curatione desperata lues a medicis diceret-
ur ac leprae compararetur, invenit sacerdotes Iovis Capitolini
dicentes non aliter eum pristinam valetudinem esse recuperatu-
rum, quam si in sanguine infantium adhuc vaporante lavatus
esset. Statim igitur ex omni imperio collectis infantibus, caedis 3
die constituta, imperator in Capitolium sanguine puerorum lo- 4
tus ascendit; sed horum matres, cum is accederet, lugubres 5
voces emittebant atque eiulabant. Quibus auditis ille rogavit

P II 4 A των μητέρες προϊόντος αὐτοῦ γοερὰς ἠφίουν φωνὰς καὶ ὠλόλυζον. ὧν ἀκούσας ἐκεῖνος ἤρτετο “τί τοῦ θρήνου τὸ αἷτιον;”
 6 καὶ μαθὼν τὰς μητέρας θρηνεῖν τῶν βρεφῶν, ὡσερ ἐκ μέθης ἀνενεγκῶν, “τὸ μὲν τῆς πράξεως” εἶπεν “ἀνόσιον πρόδηλον,
 7 ἄδηλον δέ γε τὸ ἀποτέλεσμα· εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἦν ἀναμφίβολον,⁵
 κρεῖσσον πάσχειν ἐμὲ ταῖς νόσοις τλαιπωρούμενον ἢ τοσοῦτων
 βρεφῶν καταψηφιεῖσθαι ἀπώλειαν καὶ ῥομφαία λύτης τὰς τῶν
 8 μητέρων αὐτῶν διελάσαι ψυχάς.” καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπανήλθεν,
 ἀποδοθῆναι ταῖς μητράσι προστάξας τὰ νήπια, καὶ χρήματα δὲ
 δοθῆναι αὐταῖς, ἔν’ ἀντίρροπον ἔξουσιν ἢ καὶ διπλασιονα τὴν¹⁰
 χαρὰν, ὅτι τε ζῶντα τὰ ἔκγονα ἀπειλήφασι καὶ ὅτι ἐπὶ τούτοις
 καὶ χρήματα προσειλήφασι.

B 9 Ταῦτα δὲ διαπραξαμένῳ νυκτὸς αὐτῷ ἐδοξάτην ἄνδρε
 παρεστάναι διττῷ, Πέτρος εἶναι καὶ Παῦλος λέγοντες οἱ ἀπόστολοι
 τοῦ Χριστοῦ, καὶ “εἰ σωματικῆς” ἔλεγον “καὶ ψυχικῆς¹⁵
 ὑγείας βούλει τυχεῖν, τὸν ἐπίσκοπον μετακάλεσαι Σύλβεστρον,

13 ὅτι οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων ὄναρ τῷ βασιλεῖ ἐφάνησαν καὶ ἐπέθεντο τρόπον δι’ οὗ λαθήσεται (ἀωθήσεται vel εἰωθήσεται E)· καὶ ὡς βαπτισθεὶς (παρὰ τοῦ Σύλβεστρον add. E) λάθη (om. E) καὶ τὰ εἰδωλεῖα ἀπέκλεισεν CE

2 ἐκεῖνος ἀκούσας C 4. 5 ἀνόσιον πρόδηλον, ἄδηλον . . τὸ ἀποτέλεσμα] Chiasmi figuram Zonaras amat, v. XIII 2, 9. 3, 4. 7, 2. 12, 25. 19, 20. 24, 23. XIV 4, 3. 6, 2. 9, 19. 15, 25. 25, 12. XV 5, 9. 7, 2. 17. 13, 6. 27, 8. 29, 18 cet. De figura annomationis v. ad. XIII 5, 29 7 καταψηφιεῖσθαι] De futuro v. ad XIV 5, 2 9 προστάξας ταῖς μητράσι E 11 ἔκγονα DE ἀπειλήφασι Rwp Di, ἐπειλήφασι A 14 παρεστάναι Rwp Di, παριστάναι A διττῷ Rwp Di, διττῶ A λέγονται AE, C ex corr., λέγοντες Rwp Di; cf. vitam Silvestri editam a Combesio (Illustrium Christi martyrum lecti triumphum Paris. 1660) p. 276 et G. M. p. 382, 22 ss. 15 σωμα. τε καὶ ψυχικῆς ἔλεγον Owp 16 ὑγείας AR, ὑγείας wp, v. XIII 4, 34. XVI 1, 8; cf. Lobeckii Paralip. p. 28 et Hatzidakim Einl. in d. neuogr. Gramm. Lips. 1892 p. 308s.

- 6 „Quae lamentationis causa?” et cum comperisset infantium lamentari matres, velut ab ebrietate exporrectus „Facinoris” inquit
 7 „impietas certa, incertus eventus; qui si vel exploratissimus esset, praestat premi me morbis conflictatum quam tot infantium caede
 8 constituta gladio doloris matrum animos diverberare.” His dictis recessit et matribus suos reddi liberos iussit addita pecunia, ut laetitia dolorem non tantum aequaret sed duplo etiam vinceret, non filiis tantum vivis restitutis sed pecunia quoque insuper data.
 9 His peractis noctu ei astare visi sunt duo viri, qui se Petrum et Paulum esse Christi apostolos profitentes dicerent, si et corporis et animi sanitatem consequi vellet, Silvestrum episcopum

κάκεινός σοι καὶ τὴν λύμην ἀκέσεται τῆς σαρκὸς καὶ ζωῆς ἀνωλέθρου καταξιώσει σε.” ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς τοῦ ὕπνου 10 ἀνευγκῶν στέλλει τοὺς μεταπεμφομένους σὺν αἰδοῖ τὸν ἐπίσκοπον. καὶ παραγενομένῳ τῷ ἱερῷ Σιλβέστρω “εἰπέ μοι” ἔφη, 11

III 177 “ἐπίσκοπε· θρησκεύονται παρ’ ὑμῖν θεοὶ Πέτρος καὶ Παῦλος 6 ὀνομαζόμενοι;” ὁ δὲ “εἰς ἡμῖν θεὸς γινώσκεται” ἀπεκρίνατο, 12 “Πέτρος δὲ καὶ Παῦλος θεράποντες ἐκείνου καὶ ὑπηρέται εἰσίν.” ἔξῃς οὖν ὁ βασιλεὺς διηγεῖται αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὸ καθ’ 13 C ἡμᾶς παρ’ αὐτοῦ μυεῖται μυστήριον καὶ βαπτίζεται. καὶ ἄνεισιν 14 10 ἐκ τῆς παναγοῦς κολυμβήθρας ὑγιῆς ὄλος, καὶ αὐτίκα ἀδειάν τε κηρύττει χριστιανοῖς καὶ τοὺς ναοὺς σφίσι ἀναπετάννυσι καὶ νέους ἐφήσιν ἀνεγείρεσθαι. κλείει δὲ τοῦ μπαλιν τὰ τεμένη τῶν 15 ψευδωνύμων θεῶν, ἀδεῶς τε θεοπίζει προσεῖναι τοὺς βουλομένους τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ. βιάζεσθαι μὲν γὰρ οὐδένα ἔλεγε 16 15 βούλεσθαι, τοὺς δ’ ἐκόντας προσιτιθεμένους τῷ Χριστῷ ἀποδέχεσθαι.

‘Ο μὲν οὖν οὕτω τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ προσελήλυθε· τὸ 17 κήρυγμα δ’ ἐπλατύνετο καὶ παρορησία τοῖς χριστιανῶσι ἐδίδοτο.

1 καὶ prius om. E 1. 2 τὴν λύμην — καταξιώσει σε] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 4 ἱερῷ E 6 γινώσκεται om. C 8 ἐξ ἧς

(sic) A 9 ἡμᾶς Rwp Di, ὑμᾶς A μυστήριον ^{μν} μυεῖται E 10 παναγίας E 10 ὄλος ὑγιῆς E 11 σφίσι Rwp Di, σφίσι A, ut solet νέους D, ἰσως (sic) ναοὺς Dm 13 προσεῖναι θεοπίζει Owp 14 τοῦ AE, τῇ τοῦ Owp χριστοῦ om. C μὲν om. C 15 τῷ χριστῷ προσιτιθεμένους Owp 17 περὶ ante τῇ additum delet lineola infra posita D 18 ἐδίδοτο Rwp

esse arcessendum, qui et luem corporis depulsurus esset et vitam interitus expertem communicaturus. Quibus de rebus 10 experrectus imperator e somno episcopum reverenter arcessi iubet atque ad S. Silvestrum, cum venisset „Dic mihi“ inquit 11 „episcope; coluntur apud vos dii, qui Petrus et Paulus nominantur“ Respondit ille „Unus a nobis deus agnoscitur, Petrus 12 autem et Paulus sunt illius famuli et ministri“. Tum imperator 13 narrato ei somnio arcanis nostrae religionis instruitur et baptizatur. Atque e sanctissimo illo balneo sanus et integer ascendit: 14 Christianis securitatem per praecones denuntiat et templa iis aperit et ut nova condantur permittit. Ac vicissim fanis ficti- 15 ciorum deorum clausis impune Christianismum quosvis amplecti sinit. Nam se vim quidem facturum esse nemini, qui vero ultro 16 ad Christum se contulissent, se eos laudare profitebatur.

Sic ille fidem Christianam suscepit evangelico praeconio 17

- D 18 προσίασιν οὖν τῇ τοῦ βασιλέως μητρὶ Ἰουδαῖοι, ἠπατήσθαι λέγοντες τὸν βασιλέα καὶ ἔργῳ θεοφιλεῖ ἔργον ἀναμίξει θεομυσῆς, θεοφιλῆς μὲν τὴν τῶν εἰδώλων καθάρσεις ὀνομάζοντες, θεομυσῆς δὲ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστόν· μόνον γὰρ εἶναι θεὸν ἀληθῆ τὸν παρ' αὐτῶν θρησκευόμενον· τὸν Ἰησοῦν δὲ ἄνθρωπον οἱ 5
20 ἄλιπτοι κακοῦργον ἀπεκάλουν καὶ γόητα. ἀναφέρει ταῦθ' ἡ μήτηρ τῷ βασιλεῖ καὶ νιά· ὁ δὲ διαλεχθῆναι δεῖν ἔκριεν ἐπ' ἀκροάσει αὐτοῦ καὶ τῶν τῆς γερουσίας λογάδων τοὺς ταῦτα λέγοντας Ἰουδαίους τῷ Ῥώμης ἐπισκόπῳ Σιλβέστρῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτόν, ἵν' οὕτω γνοῖται τίνα τὰ παρὰ τῶν Ἰουδαίων εἰσὶν 10
P115A 21 εἰσαγόμενα. γέγονεν ἡ διάλεξις· ἔδοξαν οἱ λόγοι τοῦ ἱεροῦ 22 Σιλβέστρου ἐπικρατέστεροι. ἐκ διαλεκτικῆς δυνάμεως ὑπερερεῖν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Σιλβέστρον ἔλεγον, σημείων ἐζήτουν ἐπὶ 23 δεῖξιν. μᾶλλον δὲ τις παρ' αὐτοῖς γόης ἀνὴρ Ζαμβροῆς κα- D III 1
λούμενος βοῦν ἐνεχθῆναι ἤξιον, διὰ τούτου λέγων μέλλειν 15
24 ἐνδείξασθαι τὴν δύναμιν τοῦ οἰκείου θεοῦ. προσήχηθ' ὁ βοῦς· πεπλησίακεν αὐτῷ ὁ Ζαμβροῆς, ὑπεπιθύρησέ τι αὐτῷ εἰς τὸ οὐς. κάκεινος μέγα τι καὶ γοερὸν μυκησάμενος καὶ τρόμῳ συνδι-

1 περὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλέξεως τοῦ ἁγίου (om. E) Σιλβέστρου καὶ τοῦ (τῷ E) ἐπὶ τῷ ταύρῳ (τοῦ ταύρου E) θαύματος (θαύματι E) CE

2 θεοφιλεῖ—θεομυσῆς] v. ad XIII 5, 29 6 ταῦτα BDwp Di 11. 12
οἱ λόγοι ante ἐπικρατ. E 12 ἐπικρατέστεροι om. C 13 οἱ om. E
14 ζαμβροῆς Awp, ζαμβροῆς R Di, v. XIII 2, 24. 27 15 ἐνεθῆναι
Di ἤξιον Rwp Di, ἤξιον A post μέλλειν spatium duarum
litterar. erasum in A 16 προσηγήθη OwP 17 ζαμβροῆς
ARwp, ζαμβροῆς E

- 18 inualescente et Christiani nominis hominibus adempto metu. Caeterum Iudaei matrem imperatoris aggressi deceptum eum esse asserunt et facto pio facinus adiunxisse impium, rem piam simulacrorum destructionem nominantes, impiam fidem in Christum.
19 Solum enim eum verum esse deum quem ipsi colerent; Iesum autem nefarii illi homines maleficum vocitabant et praestigiatozem.
20 Haec mater ad imperatorem filium refert. Is autem decrevit, ut Iudaei qui ista assererent se et delectis e senatu quibusdam audientibus cum Silvestro episcopo Romano et Christianis disputarent, quo cognosceret, quidnam ab Iudaeis afferretur. Disputatum est; victoria ad Silvestrum inclinare visa. Tum Iudaei Silvestrum disserendi acumine superiorem esse dicentes signorum ostentationem postulabant. Atque adeo quidam ex iis impostor nomine Zambres bovem afferri iubebat, in quo sui dei potentiam
23 demonstraturum asserebat. Adducitur bos; accedit Zambres,
24 se demonstraturum asserebat. Adducitur bos; accedit Zambres,

νηθεις καταπέπτωκε και νεκρωατο. ηθχουν επι τούτω οι Ιου- 25
 δαιοι, τὸ τοῦ σφετέρου θεοῦ ὄνομα μὴ στέγειν λέγοντες τὸν W III 6
 ἀκούοντα. “τί δέ;” φησὶν ὁ Σίλλβεστρος, “ὁ λέγων τοῦτο τῷ 26 B
 ζῳῷ πρὸς οὓς οὐκ ἀκούει τοῦ λεγομένου; πῶς οὐκ οὐ θνήσκει
 5 κἀκείνος; και ὁ Ζαμβροῆς “οὐ λόγων” ἔφη “στροφῆς τε και 27
 πιθανότητος ἄρι χρεία, ἀλλ’ ἔργων, ἐπίσκοπε.” “εἰ οὐκ τὸν 28
 παρὰ σοῦ νεκρωθέντα τοῦτον ταῦρον” ὁ Σίλλβεστρος εἶπε “ζω-
 ῶσω αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐπικλήσει, οὐκ ἂν τι μείζον δόξω
 ποιεῖν και μεγάλην ἀποδείξω τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ;” κἀ- 29
 10 κείνος κατέθετο και κατὰ τῆς σωτηρίας τοῦ βασιλέως εὐθὺς
 ἐξωμόσατο, εἰ τὸν ταῦρον ἴδοι ἀναβιώσαντα, τὸν Χριστὸν ὁμο-
 λογῆσαι θεόν. και ὁ Σίλλβεστρος εἰς οὐρανὸν ἀτενίσας και τὸν 30
 κύριον ἐπικαλεσόμενος ἔστη τοῦ ταύρου ἔγγυς και τὴν φωνὴν
 ἐπάρας ἐβόησεν “εἰ θεὸς ἀληθὴς ἐστιν ὃν ἐγὼ κηρύττω Χρι- C
 15 στόν, ἔγειραι, ταῦρε, και στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου.” αὐτίκα 31
 γοῦν κινήθεις ὁ ταῦρος ἀνέθορε. και οἱ παρόντες “μέγας ὁ
 τοῦ Σίλλβεστρου θεός” ἐξεβόησαν. Ἰουδαῖοι δὲ καταπλαγέντες 32
 τῷ θαύματι τοῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου προσέπιπτον και ἰκέτευον
 20 πείσασθαι αὐτοῖς τὸν θεὸν και τοῦ θελοῦ σφῶς ἀξιώσαι βα-
 πτίσματος. και ἡ αἰοιδμος δὲ τοῦ βασιλέως μήτηρ, ἀμύητος 33

1 τοῦτο E 3 τοῦτο A unus Pwp, τοῦτό C, τούτω R unus P
 4. τὸ ἀντὶ οὓς add. DEwp Di, v. XIV 4, 3. XV 20, 15. XVI 17, 6.
 4. 5 πῶς οὐκ | οὐ θνήσκει κἀκείνος A, post κἀκείνος add. και ὁ ζαμ-
 βροῆς Rwp, πῶς οὐκ οὐ θνήσκει; κἀκείνος οὐ λόγων κτλ. Di 6 ἄρι
 ARwp, ἐπὶ E γοῦν E 8 δόξω μείζον C δείξω D, corr. Dw
 11 βιώσαντα C 12 ὁ om. D. 13 παρακαλεσόμενος D 15 σου
 om. C 17 οἱ ante λουδ. add. DEwp

insurrat ei aliquid in aurem. Ille magno et lamentabili mūgitu edito cum tremore et vertigine circumactus concidit mortuus. Ea re gloriabantur Iudaei, sui dei nomen non cepisse aures 25 illius dicentes. “Quid vero?” inquit Silvester “qui id bestiae dicit 26 in aurem verba sua non audit? Cur et ipse non moritur?” Ibi 27 Zambres “Tam nihil” inquit “opus est argutiis et probabilitate verborum, sed factis, episcope.” “Si ergo taurum istum a te neci 28 datum” Silvester ait “ipse Christi nomine in vitam revocabo, non mafus quiddam praestitisse et magnam demonstrasse Christi potentiam videbor?” Assensus ille per salutem imperatoris statim 29 iuravit, si taurum revixisse videret, se confessorum Christum esse deum. Silvester autem oculis in caelum defixis et domino 30 invocato prope taurum astat sublataque voce clamat “Si deus verus est, quem ego annuntio Christum, surge taure ac pedibus tuis insiste.” Statim igitur taurus sese commovens exsilit. Qui 31

- 34 οὐσα, ἤξιόν και μνηθῆναι και βαπτισθῆναι· τυχοῦσα τόνων
 τοῦ ἐφετοῦ και τόν ἀληθῆ ἐπιγνοῦσα θεόν, τούς τόπους οὗς
 οἱ ὠραῖοι πόδες Χριστοῦ, ὡς εἰρήνην εὐαγγελισαμένου, διώ- D III 179
 35 δευσαν, θεάσασθαι ἐπεθύμησε. και συμπαραλαβοῦσα τόν θε-
 D σπέσιον Σίλβεστρον εἰς Ἱεροσόλυμα παραέργονε· και τὸ τοῦ 5
 κυρίου προσκνήσασα μνήμα και τόν θεῖον ἐδρηκυῖα σταυρόν,
 ἐν ᾧ προσεπάγη σωματικῶς ὁ θεός ἡμῶν, ναούς τε δομησα-
 μένη πολυτελεῖς πρὸς τόν υἱόν και βασιλέα ἐπανελλήλυθεν.
- 36 Υἱὸς δ' ἐκ Φαύστας τῆς τοῦ Μαξιμιανοῦ θυγατρὸς ὁ
 βασιλεὺς ἐγένετο τρεῖς, Κωνσταντῖνον, Κωνσταντῖνον και Κών- 10
 στανα, και θυγατέρα Ἑλένην, ἣ τῷ Ἰουλιανῷ συνῶκησεν ὅστε-
 37 ρον. εἶχε δὲ και ἐκ παλλακῆς υἱόν ἕτερον, Κρίσπον καλού-
 μενον, τῶν ἄλλων αὐτοῦ υἱέων πρεσβύτερον, δς και παρὰ τῷ
 38 πρὸς Λικίνιον πολέμῳ πολλὰκις ἠρίστευσε. τούτῳ ἡ μητριὰ

1 περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ θεῖου σταυροῦ CE 9 περὶ τῶν παιδῶν τοῦ
 μεγάλου Κωνσταντῖνου και ὅπως ἀνείλε τόν υἱόν αὐτοῦ Κρίσπον διαβολῆ
 τῆς μητριᾶς, εἶτα κάκεινην C

1 και ἀντε μνηθ. om. D 3 ὠραῖοι—εὐαγγελισαμένου] V. Pauli
 ep. ad Rom. X 15 πόδες om. E 9 φαύστας Dwp 9. 10 ὁ
 βασιλεὺς post φαύστας C 10 και add. ante κωνσταντῖνον BCEwp;
 est Zonarae non omnia membra particula και copulare, sed
 antecedentia ἀσυνδέτως, ultimum πολυσυνδέτως adiungere v. XIII
 3, 4. 11, 12. 12, 44. 15, 9. XIV 14, 20. 19, 31. XVI 11, 13. XVIII
 22, 26. 11 θυγατρὸς Ἑλένην και κωνσταντῖαν E hausta ex XIII
 8, 4 Ἑλένην RWDi, Ἑλένην A, v. ad XIII 1, 2 13. 14 δς και
 τῷ παρὰ τόν πρὸς λικίνιον πολέμῳ E, ὡς (?) και τῷ παρὰ τόν πρὸς
 λικίνιον πολέμῳ alter Constantinopolitanus [sine dubio E] Wο,
 δς κἀν τῷ πρὸς λικίνιον πολέμῳ conl. Wο

- 32 aderant, magnum esse Silvestri deum exclamare. Iudaei autem
 miraculo perculti ad pedes viri sancti accidere et petere, ut pla-
 33 caret sibi deum et sanctum baptismum impertiretur. Incluta
 vero imperatoris mater nondum instituta flagitare, ut erudiretur
 34 et baptizaretur; ac voti compos facta, vero deo agnito, loca, quae
 formosi Christi pedes, quippe pacem annuntiare soliti, perambu-
 35 lassent, spectare cupivit. Ascito igitur D. Silvestro comite Hiero-
 solymam profecta est et sepulcro domini adorato et sancta cruce
 inventa, cui deus noster corpore suo affixus fuerat, et templis
 magno sumptu exstructis ad filium imperatorem rediit.
- 36 Suscepit Imperator e Fausta, filia Maximiani, tres filios, Con-
 stantinum, Constantium et Constantem ac filiam Helenam, quae Iu-
 37 liano postea nupsit. Habuit et e concubina filium alterum, Crispum,
 natu maiorem aliis filiis, qui Liciniano bello multa fortiter fecerat.
- 38 Eum Fausta noverca insauo amore correpta, cum ad concubi-

Φαῦστα ἐπιμανεῖσα ἐρωτικῶς, ἐπεὶ μὴ εὐπειθοῦς ἐκείνου ἐτύγ- P II 6 A
 χανε, κατέπειε πρὸς τὸν πατέρα ὡς ἐρῶντος αὐτῆς καὶ βιάσα-
 σθαι πολλάκις ἐπιχειρήσαντος. διὸ καὶ θάνατον ὁ Κρίσπος παρὰ 39
 τοῦ πατρὸς κατεδικάσθη, πεισθέντος τῇ γαμετῇ. ὡς δ' ἔγνω 40
 5 μετέπειτα ὁ αὐτοκράτωρ τὸ ἀληθές, καὶ τὴν γυναικα ἐκόλασε
 διὰ τε τὸ ταύτης ἀκόλαστον καὶ τὸν φόνον τὸν τοῦ παιδός.
 εἰσαχθεῖσα γὰρ ἐν λουτρῷ ἢ Φαῦστα σφοδρῶς ἐκκαυθέντι ἐκεῖ 41
 τὴν ζωὴν βιαίως ἀπέρρηξε.

Σαρματῶν δὲ καὶ Γότθων κατὰ τῆς Ῥωμαίων ὑπηκόου 42
 10 κεκινήμενων καὶ τὴν Θρακίαν μοῖραν ληξομένων, διανίσταται
 κατ' αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ μέγιστος· καὶ τὴν Θράκην κατα-
 λαβὼν τοῖς βαρβάροις συρρήγγνται καὶ κατ' αὐτῶν ἴσθησι
 λαμπρότατον τρόποιον.

Κατὰ δὲ θεῖον χρησμὸν βουληθεὶς ἀνεγεῖραι πόλιν, ὡς ἂν 3 B
 15 αὐτὴν ἐπὶ τῷ οἰκίῳ καλέσῃ ὀνόματι, πρότερον μὲν ἐν Σαρδικῇ
 ταύτην κτίσαι προέθετο· εἶτα ἐν Σιγαίῳ (τὸ δὲ τῆς Τρωάδος
 III 180 ἔστιν ἀκρωτήριον), ἔνθα καὶ θεμελίους αὐτὸν καταβαλέσθαι φασί.
 καὶ αὐτὸς ἐν Χαλκηδόνι τὴν πόλιν ἤρξατο ἀνοιστᾶν. λέγεται δὲ 2

9 οὗ τοὺς Σαρμάτας καὶ τοὺς Γότθους ἐνίκησεν C 14 περὶ τῆς κτι-
 σεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἶον ἦν τὸ Βυζάντιον CE

1 φαῦστα ACE, φαῖστα Rwp Di εἰπειθῶς E 4 κατεκρίθη Rwp
 5 καὶ om. E 6 τὸν ante τοῦ om. C 7 φαῦστα AC, φαῖστα
 Rwp, v. vs. 1 9 τῆς Ῥωμαίων | A, τοῦ τῆς Ῥώμης B, τῆς Ῥωμαίους
 CDw wp Di, τοῖς Ῥωμαίοις D, Ῥωμαίων E 10 θρακίαν ARwp
 (omittunt AR in vocabulis Θράκη, Θρακίος similibus semper
 iota subscripta), corr. Di 11 μέγας C θράκην ARwp con-
 stanter, corr. Di 12 αὐτῶν Rwp Di, αὐτὸν A 15 οἰκίῳ
 R(wp Di), οἰκίῳ A πρότερον ARwp, πρῶτον E 16 ταύτην
 κτίσαι (κτίσαι Di) A, κτίσαι ταύτην Rwp σιγαίῳ AR(wp), Σιγαίῳ Di

tum pellicere nequiverisset, apud patrem detulit, ut a quo ad-
 maretur, sua pudicitia saepe sollicitata. Quocirca capitis Crispum 39
 damnavit pater, coniugi obsecutus. Sed cum deinde cognovisset 40
 imperator verum, de ipsa quoque uxore cum ob impudicitiam
 tum propter filii caedem poenas sumit. Nam in balneum vehe- 41
 menter calefactum introducta illic morte violenta periit.

Cum autem Sarmatae et Gotthi provincias Romanas inva- 42
 sissent et Thraciae partes vastarent, insurgit contra eos Con-
 stantinus maximus; ac Thracia occupata commissoque proelio,
 victis barbaris splendidissimum triumphum consequitur.

3. Urbem porro ex oraculo de suo nomine conditurus prius
 Sardicae exstruere in animo habuit, deinde in Sigaeo promuntorio
 Troadís, ubi etiam fundamenta iecisse fertur. Denique Chalcedone 2

καθίπτασθαι ἀετοὺς καὶ τὰ τῶν οἰκοδόμων ἀρπάζειν σπαρτία· τὸν μεταξὺ δὲ διπταμένους πορθμὸν ῥίπτειν αὐτὰ κατὰ τὸ 3 Βυζάντιον. τοῦτο γοῦν πολλάκις γενόμενον ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ· καὶ οὐκ ἔδοκει τυχαίως γίνεσθαι τὸ γινόμενον, ἀλλὰ π 4 διὰ τούτου τὸ θεῖον παραδηλοῦν. ἐφίσταται γοῦν αὐτὸς τῷ 5 Βυζαντίῳ ὁ αὐτοκράτωρ, τὸν τόπον κατασκοπῶν ἀρέσκειται, C μεταίτηθαι τὸν σκοπὸν, μετάγει τοὺς τεχνίτας ἐκ Χαλκηδόνος W III 7 ἐκεῖ, τὴν πόλιν φιλοτίμως οἰκοδομεῖ, Κωνσταντινούπολιν αὐτὴν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ οἰκείῳ καλεῖ, καὶ ἀνατίθησιν αὐτὴν τῇ παρθένῳ καὶ θεομήτορι. 10

a. d. V. Id. 5
Mat. a. 5838
M. | 530 p.
Ch. n.

Ἦδη δ' ἀπαρτιωθείσης τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Μαΐου μηνὸς τελεῖται τὰ ταύτης γενέθλια εἶθον ἐγκαίνια, ἔτους ἐνισταμένου πεντακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ 6 ὀγδόου. ὅτε, ὡς τινες ἱστορήκασιν, τὸν ἀστρονόμον καλέσας Οὐάλεντα, τῶν τότε περὶ τὴν τέχνην ταύτην ἐσχολακότων τὸν 15 ἀκριβέστερον, ἐκέλευσεν ἐπὶ τῷ γενεθλίῳ τῆς πόλεως συντάξαι

14 περὶ τοῦ ἐπὶ τῷ γενεθλίῳ (γενεθλίῳ, omissis ἐπὶ τῷ E) τῆς πόλεως γενομένου θεματίου CE

1 καὶ τὰ Rwp Di, καὶ τὸν C, κατὰ A, v. XIII 3, 16 2 μεταξὺ δὲ ARwp, μεταξὺ τὸ B, μεταξὺ | C 5 οἶν D 6 ante τὸν add. καὶ E 8. 9 Κωνσταντινούπολιν . . καλεῖ — ἀνατίθησιν αὐτὴν | V. de chiasmo ad XIII 2, 6 9 τῷ οἰκείῳ ὀνόματι CD 11 δ' ARw, δὲ p Di 12 τελεῖ Rwp Di εἶθον | A, ἢ Rwp 13 τριακοστοῦ Rwp, om. A, add. Ar 16 ἀκριβέστερον] De comparativo v. XIII 22, 3. XIV 1, 19. 5, 4. 22. 12, 7. 16, 15. 20, 2. 26, 5. XV 8, 18. XVII 10, 8. Euseb. vit. Const. IV 51, Socr. H. E. I 38 extr., Philostorg. H. E. III 1, 1, Zosim. II 39, 2 (ubi Mendelssohnus non recte coniecit πρεσβύτατος), Eunap. vit. Chrysanth. p. 112 Boiss: τὰ κάλλιστα καὶ γλυκύτερα τῶν μελῶν. V. Nitzschium Erkl. Anm. z. Hom. Odys. I p. 114 ἐκάλεσεν B

opere incohato aquilas devolasse memorant fabrorumque funiculos raptos freto superato iuxta Byzantium deiecissee. Quod saepius factum et imperatori nuntiatum, cum non temere fieri 3 sed a numine portendi aliquid videretur, ipse Byzantium se confert, locum contemplantur, probat, mutat consilium, fabros Chalcedone illuc transfert, urbem studiose condit, a se Constantino-polim vocat et virgini ac matri dei consecrat.

5 Iam absoluta urbe, XI die mensis Maii celebratur eius dies natalis seu dedicatio incipiente anno quinquies millesimo octingentesimo tricesimo octavo. Quo tempore, ut quidam tradidere, 6 Valentem, astronomorum eius aetatis sagacissimum, arcessitum natalicium urbis thema constituere iussit, ut cognosceret, quot

Θεμάτιον, ἴν' ὀπόσους μέλλοι διαμεῖναι αὕτη γνοίη ἐνιαυτούς.
 ὁ δὲ εἰς ἑξακοσίους καὶ ἐνεήκοντα πρὸς τοῖς ἑξ ἐνιαυτούς 7
 διαρκέσαι αὐτὴν ἀπεφοίβασεν· οἵπερ ἤδη καὶ παρερροῦήμεσαν
 πρὸ πολλοῦ. ἦ γοῦν ἐφεινομένην ὑποληπτέον τὴν τοῦ Οὐάλεν-8 D
 5 τος πρόρρησιν καὶ διημαρτημένην τὴν τέχνην ἢ ἐκεῖνα νομι-
 στέον ἐκείνον εἰπεῖν τὰ ἔτη, ἐν οἷς τὰ τῆς πολιτείας ἔθη ἐτη-
 ρεῖτο καὶ ἡ κατάστασις καὶ ἡ γεροσσία τετίμητο καὶ οἱ ταύτης
 ἦρθον πολῖται καὶ ἔννομος ἦν ἐπιστασία, τὸ κράτος δὴ τὸ
 βασιλείον, ἀλλ' οὐκ ἀντικρως τυραννίς, ἴδια τὰ κοινὰ τῶν κρα-9
 III 181 τούτων λογιζομένων καὶ εἰς οἰκείας ἀπολαύσεις χρωμένων
 αὐτοῖς, καὶ τούτων ἐνίας οὐκ εὐαγεῖς, καὶ δωρομένων οἷς
 βούλονται τὰ δημόσια καὶ οὐ ποιμένων τρόπον τοῖς ὑπηκόοις
 προσφερομένων, κειρόντων τὸ περιττὸν τῆς τριχὸς καὶ πεφει-
 σμένως ἐμφορομένων τοῦ γάλακτος, ἀλλὰ δίκην ληστῶν αὐτὰ P II 7 A
 15 καταθύνων τὰ πρόβατα καὶ τῶν σαρκῶν ἐμφορομένων ἢ
 καὶ αὐτοὺς ἐκμυζόντων τοὺς μυελούς.

Ἡ μὲν οὖν πόλις οὕτω παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἐκείνου βασι-10
 λέως ἀνακοδόμητο κατὰ τὸ πάλαι Βυζάντιον. τὸ δὲ Βυζάν-11
 τιον πόλις καὶ πρόην ἐτύγγαθεν οὐ τῶν ἀνωσύμων ἢ τῶν
 20 ἀσήμεων, ἀλλὰ καὶ πλήθει πολιτῶν εὐθηνουμένη καὶ πλοῦτω

1 μέλλει DEwp διαμεῖναι αὕτη γνοίη ARwp, αὕτη διαγνοίη D,
 corr. Dw 3 ἀπεφοίβασεν Rwp Di, ἀπεφοίβασε A, v. ad XIII
 1, 5 5 πρόρρησιν E 6 ἐκεῖνα E οἷς ARwp, ἦ E ἐτη-
 ρεῖτο ἔθη OWp 9. 10 τὰ τ. κρατ. κοινὰ λογ. D, corr. Dw
 11 ἐννοίας D, corr. Dw δωρομένων Rwp Di, δωρομένων A
 16 ἐκμυζόντων DEwp 19 πρόην ARwp constanter, corr. Di
 20 εὐθηνουμένη Dwp

annos haec duratura esset. Vaticinatus est ille annos sescentos 7
 nonaginta sex eam esse permansuram; qui etiam ante multum
 temporis praeterierunt. Itaque aut falsa putanda est Valentis 8
 praedictio et ars erroris haud expers aut credendum est illum
 dixisse illos annos, quibus instituta reipublicae ac status conserva-
 bantur, dum in honore erat senatus, dum cives florebant, dum
 legitimum erat imperium potestatis regiae, non autem manifesta 9
 tyrannis, qua domini privatas res rati publicas ad suas voluptates
 conferebant easque parum interdum honestas, publica quibusvis
 donando, nec pastorum instar subiectos tractando, lana superva-
 cua detendendo et lacte parce bibendo, sed praedonum instar
 oves ipsas mactando et carnes devorando et ipsas medullas
 exsugendo.

Sic urbs a pio illo rege in veteris Byzantii solo condita est. 10
 Byzantium autem prius etiam urbs erat haud obscura neque 11
 ignobilis sed et frequentia civium florens et opibus et viris forti-

- 12 καὶ ἀνδρῶν γενναϊότητι καὶ τειχῶν ἐρυμνότητι, καὶ τοσοῦτον
ὡς ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ἐπὶ Σευήρου τοῦ ἐν Ῥώμῃ τῇ παλαιᾷ
βασιλεύσαντος παρὰ Ῥωμαίων πολιορκεῖσθαι καὶ πολλὰ παρὰ
τῶν πολιορκουμένων ὑποστῆναι αὐτοῖς, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σε-
ήρου μοι προϊστόρηται. 5
- 13 Περὶ δὲ τῆς τῶν Βυζαντίων δυνάμεως καὶ τῆς τῶν
Βτειχῶν ὀχυρότητος ταῦτα ὁ Δίων ἐν τοῖς περὶ Σευήρου φησί·
- 14 “Τείχη δὲ τὸ Βυζάντιον καρτερώτατα εἶχεν· ὁ τε γὰρ θώ-
ραξ αὐτῶν λίθοις τετραπέδοις παχέσι συνρωκοδόμητο πλαξί
χαλκαῖς συνδουμένοις, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτῶν καὶ χώμασι καὶ 10
οἰκοδομήμασιν ὠχύρωτο, ὥστε καὶ ἐν τείχος παχὺ τὸ πᾶν
15 εἶναι δοκεῖν. πύργοι τε πολλοὶ καὶ μεγάλοι ἔξω τε ἐκκεί-
16 μενοι καὶ θυρίδας πέριξ ἐπαλλήλους ἔχοντες ἦσαν. καὶ τὰ
μὲν πρὸς τὴν ἡπειρον τείχη ἐς μέγα ὕψος ἦρτο, τὰ δὲ πρὸς
θάλασσαν ἦττον ὑψοῦτο, οἳ τε λιμένες ἐντὸς τείχους ἀμφοτέροι 15
κλειστοὶ ἀλύσειν ἦσαν καὶ αἱ χηλαὶ αὐτῶν πύργους ἐφ’ ἐκά- D III 11
17 τερα πολὺν προέχοντας ἔφερον. πλοῖα δ’ ἦσαν τοῖς Βυζαντίοις
6 περὶ τοῦ Βυζαντίου καὶ ὅσα ὁ Δίων περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖ CE

2 σεβήρου Dwp, sed vs. 4, 7, σευήρου ARwp Ῥώμῃ om. C
5 προϊστόρηται II p. 548, 9 ss. 7 Δίων] Xiphil. LXXIV 10. 3 ss.
9 τετραπέδοις D 10 συνδουμέναις A fortasse recte, συνδουμένοις
Rwp Di 11 ὠχύρωτο Dwp, ὠχύρωτο AR Xiphil. 12 post
δοκεῖν add. Xiphil. nonnulla πύργοι A, v. XIII 3, 19. XIV
2, 18. XVIII 16, 34. 20, 6 13 post ἦσαν add. Xiphil. non-
nulla καὶ τὰ ARwp Xiphil., κατὰ B 14 πρὸ τῆς ἡπείρου
Xiphil. ed. Sturz., πρὸς τῆς ἡπείρου Xiphil. ed. Dindorf. ἦρτο A
post ἦρτο add. Xiphil. nonnulla 15 τῇ θαλάττῃ Xiphil. post
ἦττον ὑψοῦτο (haec e Zonara sunt suppleta) add. Xiphil. nonnulla
17 post ἔφερον add. Xiphil. plurima 17 — p. 17, 5] Xiphil.
LXXIV 11, 3

- 12 bus et moenibus permunitis, adeo ut sub Severo, qui veteri
Romae imperabat, per triennium a Romanis obsideretur ac multa
obsidentes tolerarent ab obsessis, sicut supra in iis quae de Se-
vero narravimus dictum est.
- 13 De potentia vero Byzantium et murorum firmitate haec
- 14 Dio in iis quae narrat de Severo dicit “Byzantium moenia ha-
bebat robustissima; nam eorum lorica lapidibus quadratis crassis
constructa erat ferrearum laminarum ope inter se colligatis: inte-
riora et aggeribus et aedificiis ita munita erant, ut unus murus
15 crassus totum opus esse videretur. Erant et multae magnae
turres foras prominentes, quae ostiola uudique sibi respondentia
16 habebant. Ac moenia continenti obversa ad magnam exurge-
bant altitudinem, sed mari obversa ad minorem. Praeterea
portus uterque intra moenia catenis claudi poterat eorumque
brachia turres utrimque multum eminentes sustinebant. Naves

πεντακόσια, τὰ μὲν πλείεστα μονήρη, ἔσι δ' ἃ καὶ διήρη, καὶ
 τισιν αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς πρώρας καὶ ἐκ τῆς πρῶμης πηδύλια C
 ἦσκητο, καὶ κυβερνήτας ναύτας τε διπλοῦς εἶχον, ὅπως καὶ 18
 ἐπιπλέωσι καὶ ἀναχωρῶσι μὴ ἀναστρεφόμενοι καὶ τοὺς ἐναν-
 5 τίους ἐν τε τῷ πρόσπλω καὶ τῷ ἀπόπλω αὐτῶν σφάλλωσι.”
 πρὸς τοῦτοις ἐπάγει ὁ Δίων, ὡς ἐπὶ ἀπὸ τῶν Θρακίων πν-19
 λῶν πύργοι καθεστηκότες πρὸς τὴν θάλασσαν ἦσαν· τοῦτων 20
 δ' εἰ μὲν τις ἄλλω τῷ προσέμυξεν, ἦσυχος ἦν· εἰ δὲ δὴ τῷ
 πρώτῳ τι ἐνεβόησεν ἢ καὶ λίθον προσέρριπεν, αὐτὸς τε ἐλάλει
 10 ἕκ τινος μηχανῆς καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ αὐτὸ παρεδίδου ποιεῖν,
 καὶ οὕτω διὰ πάντων ὁμοίως ἐχώρει, οὐδὲ ἐπιτάραττον ἀλλή-21
 λους, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει πάντες παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὁ ἕτερος
 τὴν τε φωνὴν καὶ τὴν ἡχὴν διεδέχοντο.

Τοιαύτη μὲν οὖν τοῦ Βυζαντίου πόλις ἦ πόλις ἐτέγγαεν· ὁ 22 D W III 8
 15 δὲ αἰδίδμος Κωνσταντῖνος πολλαπλασίαν αὐτὴν ἐξεργάσατο. καὶ 23

14 περὶ τοῦ ἐν τῷ Πλακοτῷ (πλακοτῷ E) κίονος, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀγάλ-
 ματος CE

1 διήρη A, δίκροτα RwpDi Xiphil. 2 καὶ post αὐτῶν et πρώρας
 om. E πρώρας ARwp, corr. Di 4 ἐπὶ πλέωσι CE 5 τῷ
 ἀπὸ lineolis infra appositis notata corr. Dw σφάλλωσι Xiphil.
 Di, σφάλλωσι ARwp 6 Δίων] Xiphil. LXXIV 14, 5 7 πύργοι
 (sic) A, v. ad XIII 3, 15 καθεστηκότες ARwp Xiphil. vulgo,
 v. Sturzium ad h. l. Xiphil. τὴν om. E initio versus τού-
 των Rwp Di, τούτω A 8 δὴ om. AE, tenent Owp Xiphil.
 9 ἐνεβόησέ τινα Xiphil. ἐτέρριπεν Xiphil. 9. 10 μηχανῆ τινι
 ἐλάλει Xiphil., cuius verba a Sturzio (t. IV p. 571 ann. m) non
 bene mutantur in ἦχει καὶ ἐλάλει 9 ἐνελάλει D, corr. Dw
 10 τὸ αὐτὸ τοῦτο Xiphil. 11 οὐδ' E 12 ὁ om. p Xiphil. ed.
 Sturz 18 τὴν τε ἡχὴν καὶ τὴν φωνὴν Xiphil. διεδέχοντό τε
 καὶ παρεπέμποντο Xiphil. 15 πολλαπλασίονα C

autem erant Byzantinis quingentae, plurimae moneres, nonnullae
 etiam biremes, quarum quaedam et in prora et in puppi gubernacu-
 culis instructae erant ac gubernatores et nautas duplos habebant,
 ut et annavigarent et renavigarent non conversae et hostes 18
 accessu pariter ac recessu suo fallerent.” Praeterea adicit Dio 19
 septem turres a Thracia porta ad mare pertinuisse, quarum si 20
 quis aliam quandam adisset, tacitam fuisse; sin vero in primam
 quid inclamasset vel etiam lapidem iniicisset, eam ipsam per
 machinam quandam sonum edidisse eumque alteri tradidisse
 faciendum; atque ita per omnes pariter sonum pervasisse neque 21
 tamen aliam ab alia turbatam esse sed quamque per vices a
 proxime antecedenti vocem sonumque excepisse.

Ac talis olim Byzantina urbs fuit; sed inclutus Constantinus 22

ναοὶ δὲ ἐν αὐτῇ παρ' αὐτοῦ καθιδρύθησαν καὶ πολλὰ πρὸς
 24 κόσμον ταύτης γεγόνασιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ ὁ κυκλωτορῆς κίων ὁ
 πορφυροῦς, ὃν ἐκ Ῥώμης, ὡς λόγος, κομισθέντα κατὰ τὴν ἀγορὰν
 ἔστησεν, ἣ κατέστρωται λιθίναις πλαξίν, ἀφ' ὧν Πλακωτὸν παρ-
 ωνόμασται· καὶ ἐπ' αὐτοῦ χάλκειον ἐνίδρυσεν ἄγαλμα, θαῦμα 5
 25 ἰδέσθαι διὰ τε τὴν τέχνην διὰ τε τὸ μέγεθος. τὸ μὲν γὰρ πε-
 λώριον ἦν, ἣ δὲ ἀκριβείαν ἐδείκνυ χειρὸς ἀρχαίας μικροῦ
 πλαττούσης καὶ ἔμπνοα· λέγεται δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος εἶναι στήλη
 P II 8 A τὸ ἄγαλμα καὶ μετενεχθῆναι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Φρυγίᾳ πόλεως
 26 τοῦ Ἰλίου. ὁ δὲ θειότατος αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος εἰς οἰκειὸν 10
 ὄνομα τὸ ἄγαλμα ἔστησε, τῇ κεφαλῇ τούτου τινὰς τῶν ἡλίων D III
 ἐναρμοσάμενος, οἱ τὸ σῶμα τοῦ κυρίου προσεπατάλευσαν τῶ
 σωτηριῶ σταυρῶ· ὁ καὶ μέχρις ἡμῶν διήρκασεν ἐπὶ τοῦ κίονος
 27 ἔστηκός. πέπτωκε δὲ βασιλεύοντος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ,
 ἀνέμου πνεύσαντος βιαίου τε καὶ σφοδροῦ· κάκεινό τε συντέ- 15
 28 τριπτο καὶ πολλοὺς τῶν ἐκεῖ παρατυχόντων συνέτριψε. καὶ
 τὸ Παλλάδιον δὲ ἀπὸ τῆς Τροίας μετήνεγκε καὶ ἐν τῇ Πλα-
 κωτῇ καὶ τοῦτο ἔστησεν ἀγορᾶ.

18 περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς νέας Ῥώμης C

1 παρ' αὐτοῦ ἐν αὐτῇ Owp 2 καὶ om. B 4 post ὧν add. καὶ
 Owp ante πλακωτὸν add. ὁ D κατωνόμασαι (sic) D, corr.
 D_w 5 καὶ om. B παρ' αὐτῶ D, corr. D_w 6 πελώριον Rwp Di,
 πελώριον A 8 πλαττούσης ARwp, πλατούσης D, παραλλατούσης D_w
 τοῦ AR, καὶ Dwp στήλην Dwp Di 9 τῇ om. D 10 Ἰλίου]
 Ἰλίου suspicatur Lambecius ad Codin. de antiqu. Constanti-
 nopol. p. 41, 10; sed v. Malal. p. 320, 12 s. 14 δὲ ARwp,
 γὰρ B 18 ἔστηκεν E

23 multo maiorem eam reddidit. Ita templa inaedificavit et multis
 24 rebus urbem adornavit, denique teretem illam columnam porphy-
 reticam Roma, ut ferunt, allatam in foro lapideis laminis instrato,
 unde Placoton nominatum est, posuit et in ea simulacrum collo-
 cavit aëneum admiratione dignum et de arte et de magnitudine.
 25 Nam illud et erat colossicum et ars sollertiam demonstrabat manus
 antiquæ pæne exprimentis etiam viventia; dicitur autem Apollinis
 esse statua hoc simulacrum ab Illo Phrygiae urbe transportatum.
 26 Sed divinus imperator ille suum illi nomen indidit capiti clavis
 quibusdam insertis, qui corpus domini salutiferæ cruci affixerant;
 hæc statua etiam usque ad nostra tempora permansit columnæ
 27 insistent. Sed sub Alexio Comneno, cum ventus flasset violentus
 ac vehemens, cecidit; neque ipsa solum comminuta erat sed
 28 etiam multos, qui forte ibi aderant, comminuit. Et Palladium
 Troia transtulit atque in Placoto foro hoc quoque posuit.

Ἄλλοις τε οὖν, ὡς εἴρηται, πολλοῖς τὴν πόλιν ὁ μέγας Κων- 29
 σταντῖνος ἐκόσμησε καὶ πρότερον ἐπισκοπὴν ὄν τὸ Βυζάντιον τῆς
 Θρακικῆς Ἡρακλείας, ὡς ὑπὸ Σενήρου τοῖς Πειρινθίοις ὑποτε- B
 θέν μετὰ τὴν ἄλωσιν, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σενήρου ἱστορήται, εἰς
 5 τιμὴν ἀνήγαγε πατριαρχικὴν, τῇ προεσβυτέρῳ Ῥώμῃ τὰ προεσβεία
 τηρήσας διὰ τὴν προεσβυγένειαν καὶ τὸ τὴν βασιλείαν ἐκείθεν ἐν-
 ταῦθα μετενεχθῆναι. ἦν δὲ τότε τοῦ Βυζαντίου ἐπίσκοπος Μητρο- 30
 φάνης ὁ ἱερώτατος, υἱὸς Δομετίου ἀδελφοῦ Πρόβου τοῦ βασιλέως
 γενόμενος· ὅσπερ δὴ ὁ Δομέτιος ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μετε-
 10 νεχθεὶς καὶ διὰ τοῦτο τὴν Ῥώμην λπών, εἰς τὸ Βυζάντιον
 παραγέγονε καὶ εἰς τὴν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνήχθη περὶωπὴν. μεθ' 31
 ὄν Πρόβος υἱὸς αὐτοῦ ἕτερος εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν τοῦτον
 ἰδρύνεται θρόνον, ὄν Μητροφάνης ὁ ἀδελφὸς διεδέξατο. C

Ἐπὶ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ὁ Ἄρειος τῆς ἐν Ἄλε- 4
 15 ξανδρείᾳ ἐκκλησίας ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, κτίσμα τολμῆσας εἰπεῖν
 τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ λόγον καὶ οὐσίας ἐτέρας καὶ οὐ συναΐδιον
 τῷ πατρὶ, οὐκ αὐτὸς γεννήτωρ τῆς αἰρέσεως γερονῶς. πρῶτος 2

7 περὶ τοῦ ἀγίου (om. E) Μητροφάνους CE 14 περὶ τοῦ Ἀρείου A,
 περὶ Ἀρείου καὶ τῆς κακοδοξίας αὐτοῦ (αὐτ. κακ. E) CE

1 γούν E 2 ἐπισκοπὴ CE 3 σεβήρου E, v. ad p. 16, 2 4 ἱστό-
 ρηται Π p. 549, 3 6 ἐκείθεν τὴν βασιλείαν Dwp ἐνταῦθα ARwp,
 ἐνταῦθεν E 9 ὁ om. Dwp 11 παραγένετο Dwp 11 ἀνηνέχθη
 Owp 17 γενήτωρ D, v. ad XIII 1, 2

Aliis igitur rebus multis, ut dictum est, Constantinus Magnus 29
 urbem ornavit et Byzantium, quod prius Thraciae Heracleae
 episcopatus erat, a Severo Perinthiis post expugnationem sub-
 iectum, ut in iis narravimus quae exposuimus de Severo, ad
 patriarchatus dignitatem evexit, Romae veteri ob aetatis privi-
 legium et imperium inde huc translatum principatu relicto. Erat 30
 autem tum Byzantii episcopus Metrophanes, vir sanctissimus,
 filius Domitii (frater is erat imperatoris Probi); qui Domitius ex
 impietate ad pietatem adductus, ideo Roma relicta Byzantium
 se contulit et in episcopatus evectus est apicem. Post quem Pro- 31
 bus alter eius filius pontificium hunc thronum conscendit; cui
 Metrophanes frater successit.

4. Sub hoc imperatore Arius Alexandrinae ecclesiae sacer-
 dos notus fiebat, qui creaturam dei filium et verbum dicere non
 dubitavit et alterius esse naturae nec patri coaeternum. Nec 2
 ipse tamen auctor huius sectae exstitit, sed primus Origenes, qui
 praeter plurimas alias perversas opiniones etiam unigenitum dei
 filium conditum esse et a natura paterna diversum affirmavit,

γὰρ Ὀριγένης πρὸς ἄλλαις πλείσταις δόξαις διεφθαρμέναις καὶ
 τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ κτιστὸν καὶ ἀλλότριον εἶναι τῆς
 οὐσίας τῆς πατρικῆς εἰσηγήσατο καὶ μὴ δυνάμενον δοῦν τὸν D II
 3 πατέρα, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν υἱὸν ἀόρατον εἰσήγε τυγχάνειν τῷ
 πνεύματι, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐξε- 5
 D ρευγόμενος ταυτὶ τὰ ἀπόφημα, ἀλλ' ἦσαν ἐν μόνοις γραμμασι
 4 κείμενα σεσίγητό τε καὶ οὐπω δεδημοσίευντο· ὁ Ἄρειος δὲ
 εἰς προὔπτον ταῦτα προήνεγκε καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων ἐκήρυξε
 καὶ πολλοὺς εἰς ἀσέβειαν ὑπεσκέλιε θοροῦσιν τε καὶ σχισμάτων
 5 τὰς ἐκκλησίας ἐπέπλησεν. ὁ γνούς ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς 10
 ἐκεῖνος ἐν Νικαίᾳ τῇ Βιθυνῶν συνελθεῖν τοὺς τῶν ἐπαρχῶν
 ἐπισκόπους ἐκέλευσε καί, ἀθροισθέντων τ' καὶ ἡ' ἁγίων πατέ-
 ρων, ἐν οἷς ἦσαν καὶ ἱερεῖς τινες καὶ διάκονοι, ἀλλὰ μέντοι
 6 καὶ μοναχοί (ὄτε καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐκεῖ παρῆν τῷ τῶν
 διακόνων ἑν κατευλεγμένον ὄν τάγματι) καὶ αὐτὸς ὁ χριστια- 15
 P II 9 A νικώτατος βασιλεὺς ἀφίκετο πρὸς τὴν Νικαίαν καὶ συγκαθίσας
 τοὺς ἱεροῦς πατέρας ἐκείνους ἐπέτρπε ζητῆσαι τὰ παρὰ τοῦ
 W III 9 Ἀρείου λεγόμενα καὶ διαγνῶναι εἴ τι τῆς δοθῆς ἐκκλίνουσι
 7 δόξης. οἱ δὲ ζητήσαντες καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσαντες τὸν μὲν
 10 περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης συνόδου CE

1 μὲν ante γὰρ add. Dwp ὀριγένης CD καὶ post δόξαις
 add. B 4 δὲ intra lineas add. A εἰσήγε τυγχάνων C, τυ-
 χάνειν εἰσήγε Dwp 7 σεσίγητό τε om. A, add. Rwp Di δε-
 δημοσίευντο BDwp 11 τῇ ARwp, τῶν D 12 τί καὶ ἡ' A,
 τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Rwp Di 17 ἐκείνους om. E ἐπέτρπε
 Rwp 19 δὲ A, δὲ καὶ Rwp

3 nec videre posse patrem, quemadmodum nec ipse videri possit
 a spiritu: quae deliramenta ex improbo cordis sui thesauro evo-
 nuit. Verum ea in solis chartis iacebant, tecta silentio necdum
 4 vulgata; sed Arius in conspectum protulit et in aedibus praedi-
 cavit et multos ad impietatem pellexit et tumultu ac dissen-
 5 sionibus ecclesias implevit. Qua re cognita religiosissimus ille
 imperator provinciarum episcopos Nicaeam in Bithyniae urbem
 convenire iussit. Congressis igitur 318 sanctis patribus, inter
 quos et sacerdotes nonnulli fuere et diaconi atque etiam mo-
 6 nachi (quin et magnus Athanasius ad id temporis ordini diaco-
 norum assignatus illic aderat), ipse etiam christianissimus impe-
 rator Nicaeam venit et sanctis patribus assedit et inquirere iussit
 quae diceret Arius ac diiudicare, num quid a recta sententia ea
 7 aberrarent. Illi cum inquisivissent et accurate rem excussissent,
 filium eiusdem cum patre naturae et dignitatis et aeternitatis
 esse docuerunt, Arium vero cum suis sectatoribus e coetu ortho-
 doxorum publico praeconio eiecerunt.

νὸν ὁμοούσιον καὶ ὁμότιμον καὶ συναΐδιον ἔδογματίσαν τῷ πατρὶ, τὸν Ἄρειον δὲ καὶ τοὺς ἐκείνῳ ὁμόφρονους τῆς τῶν ὁρθοδόξων ὁμηγήρευς ἐξεκήρυξαν.

Ἦν δὲ τῶν τὰ Ἄρειου προσβενόντων καὶ ὁ Παμφίλου⁸

⁵ Εὐσέβιος, τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας τυγχάνων ἐπίσκοπος, ὃς μετέπειτα λέγεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Ἄρειου δόξης καὶ ὁμογνωμονῆσαι τοῖς συναΐδιον τὸν νὸν καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ δογματίζουσι καὶ δεχθῆναι παρὰ τῶν θείων πατέρων εἰς κοινωνίαν. οὕτω μὲν οὖν ταῦθ' ἱστορούμενα παρὰ τῶν⁹ B

¹⁰ εὐρηται· ἀμφίβολα δ' ἐκείνος αὐτὰ δι' ὧν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ

III 185 ἱστορία εὐρηται συγγραψάμενος τίθησι. πολλαχοῦ γὰρ ἐν τῷ¹⁰ εἰρημένῳ συγγράμματι ἀρειανίζων καταλαμβάνεται, αὐτίκα περὶ πού τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου τὸν Δαβὶδ εἰσάγων λέγοντα “αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετέλλετο, καὶ ἐκτίσθησαν”, φησὶ¹¹

¹⁵ τὸν μὲν πατέρα καὶ ποιητὴν ὡς ποιητὴν πανηγυμόνα νομίζεσθαι βασιλικῶ προστάττονα νέυματι, τὸν δὲ τούτου δευτερεύοντα θεῖον λόγον ταῖς πατρικαῖς ὑπουργοῦντα ἐπιταγαῖς.

4 περὶ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου C, ὁ Παμφίλου Εὐσέβιος ἀρειανίζων E

2 ὁμόφρονους ἐκείνῳ (ἐκείνου D) Owp 4 ante τῶν add. τότε DEwp
6 τοῦ om. E δόξης· οἱ δὲ καὶ CD 8 θείων AR, ἀγίων
Dwp 9 post κοινωνίαν add. Rwp: μᾶλλον μέντοι ἐν τῷ πρακτικῷ
τῆς πρώτης συνόδου καὶ ὑπερμαχῶν εὐρηται τῶν πιστῶν, om. AE,
qui eadem fere addunt § 17, ubi Rwp omittunt 10 εὐρηται
E 11 εὐρηται om. B 13 Δαβὶδ] Psalm. 32 (33), 9 14 ἐγεν-
νήθησαν E, v. ad XIII 1, 2 φησὶ] H. E. I 2, 5 Heinichen
15 ὡσάν Euseb. ποιητὴν καὶ πανηγυμόνα CDwp, πανηγυμόνα Euseb.
Di νομίζεσθαι RwpDi, νομίζε A 16 βασιλικῶ νέυματι προσ-
τάττονα Euseb. 16. 17 τὸν δὲ τούτου δευτερεύοντα — ἐπιταγαῖς]
V. Vales. ad Euseb. H. E. I 2, 5 16 δευτερεύοντα δὲ τούτου C, δὲ
τούτῳ δευτερεύοντα Euseb. post λόγον nonnulla add. Euseb.
ταῖς πατρικαῖς ἐπιτάξεσιν ὑπουργοῦντα Euseb.

Arii sectam tum amplexabatur etiam Eusebius Pamphili, 8
Caesareae Palaestinae episcopus, quem posthac descivisse dicunt
ab Ariana opinione et consensisse cum iis qui filium patri coac-
ternum eiusdemque naturae esse docent et a divinis patribus
ad communionem receptum. Sic haec a nonnullis exposita re-
periuntur; sed ambigua ille ea reddit iis, quae in ecclesiastica
historia ab eo composita inveniuntur. Saepenumero enim in eo,
de quo diximus, scripto Ario favere deprehenditur; ac statim in
libri fere initio Davidem inducens dicentem “Ipse dixit et facta
sunt, ipse mandavit et creata sunt” ait patrem et factorem pro
factore et omnium rerum duce haberi, qui regio nutu imperet,

- C 12 καὶ μετὰ τινα λέγει τοῦτον ὄσανεὶ τοῦ πατρὸς ὑπάρχοντα δύ-
 ναμν καὶ σοφίαν καὶ τὰ δευτερεῖα τῆς κατὰ πάντων βασιλείας
 13 καὶ ἀρχῆς ἐμπειστημένον. καὶ αὐθις μετ' ἄλλα καὶ δι
 ἔστιν οὐσία τις προκόσμιος ζῶσα καὶ ὑφειστώσα ἢ τῷ πατρὶ
 καὶ θεῷ τῶν ὄλων εἰς τὴν τῶν γεννητῶν δημιουργίαν ὑπηρητη-⁵
 14 σαμένη, καὶ ὁ Σολομὼν λέγει προσώπων τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας
 15 “κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ” καὶ ἐξῆς. καὶ μεθ'
 ἕτερα πλείονα φάσκει “καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅλα θεοῦ λόγον
 προόντα καὶ πρὸ αἰῶνων ἀπάντων οὐσιωμένον, τὴν σεβάσμιον
 τιμὴν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλληφότα, προσκυνεῖσθαι ὡς ἂν θεόν.” 10
 D 16 ταῦτα καὶ ἕτερα τοῖς ἀρειανίζουσι δόγμασι δεικνύουσιν δμο-
 φρονα τὸν Ἐὐσέβιον, εἰ μὴ τις φαίη πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶ
 17 πονηθῆναι τούτων τὴν συγγραφὴν. εὗρηται γὰρ ἐν τῷ πρα-
 κτικῷ τῆς πρώτης συνόδου ὑπερμαχῶν τοῦ δρθοῦ δόγματος.
 18 Ἡ μὲν οὖν ἁγία σύνοδος τὸ δμοούσιον καὶ συναῖδιον ἐπὶ 15

15 περὶ τοῦ ἁγίου συμβόλου CE

1 λέγει] Ib. I 2, 11 1. 2 ὑπάρχοντα — σοφίαν καὶ cum deterio-
 ribus Eusebii codicibus (v. ann. cr. 41 Heinicheni) 2 τῆς
 om. D 3 τε καὶ ἀρχ. Euseb. αὐθις] Ib. I 2, 14 4 γέ
 ἔστιν Euseb. ἔστιν RwpDi προκόσμιος A, προσκόσμιος D,
 corr. D_w 4.5 πατρὶ καὶ θεῷ AR Euseb., πατρὶ καὶ τῷ θεῷ E, θεῷ
 καὶ πατρὶ Dwp 5 γεννητῶν ἀπάντων Euseb. 6 σολομῶν RwpDi
 v. I p. 141, 12 et ind. 8 φάσκει] Ib. I 3, 19; v. Vales. ad
 h. l. 9 πρὸ αἰῶνων OwpDi Euseb., προαιώνων A, προαιώνιον E
 10 ἐπιληφότα καὶ Euseb. (sed v. ann. cr. 69 Heinicheni) 11 post
 ἕτερα add. δὲ Owp 13. 14 εὗρηται — δόγματος add. post συ-
 γγραφὴν. AF, om. Owp, v. ad XIII 4, 8 extr.

- sed secundum ab eo divinum verbum paterna exsequi iussa.
 12 Post nonnulla dicit idem huic, ut patris potentiae ac sapientiae,
 13 et secundas partes regni et imperii in omnes esse creditas. At-
 que etiam paullo post iterum dicit et esse naturam quandam,
 quae ante mundum vixerit et substiterit ac patri et deo universi
 14 in rerum factarum opificio ministraverit et Salomonem sub per-
 sona sapientiae dei dicere “Dominus condidit me principium via-
 15 rum suarum” et cetera. Praeterea post alia plura affert et super
 haec omnia, sicut dei verbum, quod ante fuit et ante saecula
 16 adorari tamquam deum. Haec et alia demonstrant Eusebium
 Ariana dogmata probasse, nisi quis dicit id opus ante conver-
 17 sionem ab eo fuisse conscriptum. Nam in actis primi concilii
 invenitur Eusebius rectam sententiam acriter defendisse.
 18 Illud igitur sanctum concilium dogma de eadem natura et
 aeternitate filii statuit et divinum fidei symbolum statim edidit,

III 186 τοῦ υἱοῦ δογματίσασα καὶ τὸ θεῖον αὐτίκα τῆς πίστεως ἐξέθετο
 σύμβολον περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ θεολογήσασα ἐν αὐτῷ
 καὶ μέχρι τοῦ "οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος", τὸ τοῦτον
 τέλος ποιησαμένη. ἡ γὰρ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος θεολογία 19
 5 μετέπειτα προσετέθη ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῆς περὶ τοῦτου
 γενομένης ζητήσεως, ἢ κατὰ Μακεδονίου συνήκτο.

Ἄλλοι δ' ἰσαπόστολοι αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῇ τῶν πατέρων ὁμο- 20 P II 10 A
 νοίᾳ ἤσθηδες ἐδεξιοῦτο αὐτούς. καὶ τινων τῆς ὑπὲρ τοῦ σωτη-
 ρος ὁμολογίας φερόντων τὰ σίγματα ἐν τοῖς σώμασι, κατη-
 10 σπάζετο τὰ πετηρωμένα τούτων μέλη καὶ μόρια καὶ αὐτοὺς
 διὰ τὰς πηρώσεις αὐτῶν ἐμακάριζε. δοθέντων δὲ λιβέλλων 21
 αὐτῷ κατὰ τινων ἐπισκόπων, οὗτ' ἀνέγνω τούτους οὗτ' εἰς ζή-
 τησιν ἤρεγκεν, ἀλλ' ἐνώπιον ἀπάντων πυρὶ αὐτοὺς ἀπετέφρωσεν,
 ἐπειπὼν οὕτως "κἄν αὐτόπτης ἐγενόμην ἀρχιερέως τινὸς ἁμαρ-
 15 τάνοντος, τῇ πορφυρίδι μου ἂν αὐτὸν συνεκάλυφα." ἐκεῖθεν 22
 εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κτισθὲν βασίλειον ἄστου τοὺς θεοὺς ἐκείνους
 μεταγαγὼν πατέρας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν εὐλογίας ἀξιώσας αὐτὸ
 καὶ χειροτονηθῆναι παρασκευάσας ἐν αὐτῷ δεῦτερον πατριάρχην B

7 ὅπως ἐτίμησε τοὺς ἁγίους πατέρας ὁ βασιλεὺς CE

3 ἔστι D post τέλος add. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον BCwp
 6 τοῦ ante μακεδονίου add. E 8 post τινων add. τῶν Dwp
 τῆς ὑπὲρ AR, ὑπὲρ τῆς DwpDi, Cedr. I p. 501, 1 διὰ τὴν εἰς Χρι-
 στὸν ὁμολογίαν τοῦτο πεπόνθασαι 9 σώμασιν DwpDi, v. ad XIII
 1, 5 10 τούτων om. C μεγάλη D, corr. Dw 11. 12 ἐμακάριζε —
 ἐπισκόπων om. E 13 ἀπάντων ARwp, αὐτῶν E 15 ἀπε-
 κάλυφα E

de patris et filii divinitate disserendo, non ultra illud progressum
 "Cuius regni non erit finis" atque in eo desiit. Nam theologia 19
 de spiritu sancto posthac in secundo concilio contra Macedonium
 congregato, ea quaestione agitata, adiecta est.

At imperator par apostolis, patrum concordia delectatus, 20
 dextram eis porrexit. Atque quorundam, qui notas confessionis
 de salvatore in corporibus suis gerebant, mutilata illa membra
 et partes deosculabatur ipsosque ob mutilationes illos beatos
 pronuntiabat. Libellos vero contra quosdam episcopos sibi obla- 21
 tos neque legit neque examinari passus est sed in conspectu
 omnium igni absumpsit additis his verbis: "Etiam si ipse epi-
 scopum quem delinquentem vidissem, purpura mea eum obvol-
 vissem." Inde cum divinos illos patres in urbem regiam a se 22
 conditam traduxisset, ut eam faustis comprecationibus prose-
 querentur et secundum patriarcham in ea deligerent, sanctum

- 23 τὸν ἱερὸν Ἀλέξανδρον (ὁ γὰρ αἰόδιμος Μητροφάνης μετήλλαξε
 W III 10 τὴν ζωὴν), ἀφῆκεν ἕκαστον εἰς τὴν οἰκίαν ἀπελθεῖν παροικίαν,
 τιμαῖς τε καὶ δωρεαῖς αὐτοὺς φιλοφρονησάμενος.
- 24 Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως μήτηρ ἡ μακαρία Ἑλένη εἰς γῆρας
 βαθὺ κατανήσασα (ὄγδοήκοντα γὰρ λέγεται ζῆσαι ἐνιαυτούς) 5
 πρὸς τὰς οὐρανίους ἀπῆρε μονάς, ἣν ὁ υἱὸς βασιλικῶς ἐθη-
 25 σάυρισεν. ἐκεῖνος δὲ κατὰ Περσῶν ἐκστρατεύων τριήρεσι κο-
 26 μίζεται εἰς τὴν Σωτηρόπολιν, ἣ νῦν ὀνομάζεται Πύθια· καὶ
 C τοῖς ἐκεῖ χρησάμενος θερμοῖς ὕδασι, ἔνθα καὶ φάρμακον
 πιεῖν δηλητήριον λέγεται παρὰ τῶν ἑτεροθαλῶν αὐτῷ κερασθὲν 10
 27 ἀδελφῶν, εἰς Νικομήδειαν παραγίνεται· ὅπου καὶ τετελεύτηκε, D III 18
 νοσήσας ἐφ' ἱκανόν, ἐτῶν γεροντῶς πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα,
 βασιλεύσας δ' ἐκ τούτων τριάκοντα πρὸς δυοῖν, ἐνδεόντων δύο
 28 μηνῶν. ὃν ὁ υἱὸς Κωνσταντίος ἐξ Ἀντιοχείας παραγενόμενος
 (ἐκεῖ γὰρ ἦν τοῖς Πέρσαις ἀντιμαχόμενος) ἔτι ζῶντα εὐρῶν 15
 ἐκῆθενσε μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κατέ-

1 οὗ τοῦ ἁγίου Μητροφάνους θανάτου ὁ θεῖος Ἀλέξανδρος γέγονε πατρι-
 ἀρχης C 4 τελευτῆ τῆς ἁγίας Ἑλένης ACE (ἑλένης A, v. ad XIII
 1, 2) 8 τελευτῆ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ACE

1 ὁ — Μητροφάνης om. E 2 ἀπελθεῖν om. C, παρελθεῖν E
 3 post δωρεαῖς add. μεγαλοπρεπῶς Rwp 4 ἑλένη A ut in ar-
 gumento, v. ad XIII 1, 2, ἑλένη Rwp Di 6 post υἱὸς add. ἐν τῷ
 τῶν ἁγίων ἀποστόλων γὰρ Dwp Di βασιλικὸς A, βασιλικῶς Rwp Di
 8 Σωτηρόπολιν] V. Tafelium Constant. Porphyrogen. de prov.
 regn. Byz. lib. II cet. Tubing. 1846 p. 22 et Hierocle. synecd.
 p. 66, 72 Burckhardt 9 ἐκεῖσε Dwp post χρησάμενος add.
 ἀτομάτους Owp post φάρμακόν add. τι Owp Di 10 παρὰ
 ARwp, περι E

- 23 Alexandrum, (nam inclutus Metrophanes obierat), ad suam quem-
 que paroeciam dimisit, honoribus donisque benigne datis.
- 24 Regis autem mater sancta Helena grandis natu (nam octo-
 25 ginta annos vixisse dicitur) in caelestes mansiones discessit, quam
 filius regaliter condidit. Ille vero suscepta contra Persas expe-
 26 ditione triremibus Soteropolim defertur, quae nunc Pythia voca-
 tur, et calidis illius loci aquis usus, ubi etiam toxicum a fratribus
 27 nothis temperatum hausisse fertur, Nicomediam profectus, diu-
 turnitate morbi exstinctus est, annos quinque et sexaginta natus,
 cum duo et triginta, deductis duobus mensibus, imperasset.
- 28 Quem cum filius Constantius Antiochia profectus (nam ibi contra
 Persas pugnabat) adhuc viventem invenisset, funeris curam ma-
 gnifice gessit et in sanctorum apostolorum aede, separata tamen
 porticu ad id aedificata, sepeliit.

θετο ἱερῶ, ἐν ἰδιαζούσῃ μέντοι στοᾶ, ἦν ἐπὶ ταφῇ τοῦ πατρὸς αὐτὸς ᾤκοδόμησεν.

Ἰστορεῖται δὲ ὁ αἰδιδμος ἐκεῖνος αὐτοκράτωρ ἀφειδῶς τε²⁹ τὰ χρήματα ἀναλίσκειν καὶ ταῦτα πορίζειν ἑαυτῷ ἀφειδέστερον, ὅς ὡς μὴ μεγαλοπρέπειαν κρῖνεσθαι τὸ περὶ τὰς δαπάνας φιλότι-^Dμον, ἀντικρως δέ — ἀλλὰ μὴ τι φαῦλον ἐρῶ περὶ τοῦ θείου ἐκεῖνου ἀνδρός. ὅθεν καὶ ὁ βέβηλος Ἰουλιανὸς ἐν τῷ περὶ τῶν³⁰ Καισάρων λόγῳ αὐτοῦ ἀποσκώπτων ὡσπερ εἰς τὸν εὐσεβέστατον τουτονὶ βασιλέα διὰ τὸ πολυδάπανον πλάττεται τὸν Ἐρμῆν³⁰ διαλεγόμενόν οἱ καὶ τί ἂν εἴη γνώρισμα βασιλέως ἀγαθοῦ πυνθανόμενον, κἀκείνον πρὸς τὸ ἐρώτημα λέγοντα πολλὰ κεκτῆσθαι τὸν αὐτοκράτορα χρῆναι καὶ ἀναλίσκειν πολλά. λέγεται δὲ μηδὲ³¹ λόγοις ἀνομίλητος εἶναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τούτους ἐσπουδακῆναι οὐτι μείον τῶν ὀπλων. κἀντεῦθεν αὐτῷ τὴν γλῶττιαν γενέσθαι^{32 P II 11 A} πρὸς διάλεξιν εὐθθηκτον, καὶ τινας ἔγγας προσεῖναι αὐτῇ κατακηλούσας τὰς τῶν ἀκροατῶν ἀκοάς. ἀναγέγραπται δὲ καὶ μ-³³σοπόνηρος εἶναι καὶ εἰωθῶς λέγειν μηδὲν τῶν ἀπάντων τῆς τῶν

3 ὁλος ἦν τὰ ἦθη (τὸ ἦθος E) ὁ θεῖος οὐτιοῖ (οὐτιος E) αὐτοκράτωρ CE

1 τῇ ante ταφῇ add. Dwp 2 αὐτὸς ex αὐτοῦ B 3 αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος Rwp 7 Ἰουλιανός] Caes. p. 335 A (p. 430, 4 Hertl.) τῶν om. E 10 εἴη om. E 12 χρῆναι τὸν αὐτοκράτορα Rwp 12 μηδὲ ARwp, μὴ E 13 λόγων Owρ 15 εὐθθηκτον DwpDi, v. Steph. thes. s. v. εὐθθηκτος et δεῦθθηκτος, Glyc. p. 470, 9, Theodor. H. E. IV 34, 1, Manass. vs. 2875, Soph. Ai. 584, Soph. Antig. 1301, ubi δεῦθθηκτος esse restituendum scholiastae testimonium docet. προσεῖναι superscriptum in A manu prima alteri vocabulo, quod perspicui non potest κατακηλούσας RwpDi, κατακολούσας A 17 μηδὲν A, μηδενός RwpDi

Dicitur autem inclutus ille imperator copiose pecuniam²⁹ consumere sibi que comparare copiosius, ita ut eius studium largiendae pecuniae magnificentiae non tribuatur sed contra — verum ne quid mali dicam de viro illo divino. Unde etiam ille³⁰ profanus Iulianus in oratione de Caesaribus quasi per derisum impensarum regis huius religiosissimi fingit Mercurium cum eo colloquentem et quaerentem, quid sit proprium boni regis, illumque ad rogatum respondentem multa esse imperatori habenda et consumenda multa. Neque vero eum litterarum fuisse impe-³¹ritum dicunt, sed etiam his non minorem dedisse operam quam armis. Itaque eum ad disserendum exstitisse acutum ac quas-³²dam vires magicas orationi illius infuisse, ita ut aures hominum permulcerent. Praeterea traditum est eum fuisse osorem impro-³³borum ac dicere solitum imperatorem nemini de omnibus parcere debere publicae salutis conservandae causa, ne suis quidem

κοινῶν πραγμάτων καταστάσεως ἔνεκεν τὸν κρατοῦντα φείδε-
 34 σθαι δεῖν, μηδ' αὐτῶν τῶν οὐκείων μελῶν. τοῖς δὲ μεταβαλ-
 λομένοις ἐκ πονηρίας φιλανθρώπως διατιθέμενος ἔλεγεν δι D III 18:
 τὸ νοσοῦν μέλος ἀποκοπιέον καὶ σεσηπός, ἵνα μὴ καὶ τοῖς
 ὑγιαίνουσι λυμανεῖται, οὐ μέντοι τὸ ὑγείας ἤδη τυχόν ἢ καὶ 5
 ὑγιαζόμενον.

5 Καὶ δὲ μὲν τρισόβριος βασιλεὺς ἐκεῖνος πρὸς τὰς αἰωνίους
 μετετέθη σκηνάς· ἢ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονία εἰς τοὺς τρεῖς
 B ἐκείνου παῖδας μεμέριστο ξύμπασα, ὡς μὲν τινες συνεγράψαντο,
 παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῖς διανεμηθεῖσα, ὡς δ' ἕτεροι, καθ' ἑαν- 10
 τοὺς ταύτην αὐτῶν διελομένων μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς.
 2 οὕτω δ' ἰσότηρται προβῆναι παρὰ σφίσι ἢ διανέμησις· τῷ
 μὲν Κωνσταντι προσκληρωθεῖναι τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ῥώμην
 αὐτὴν τὴν Ἀφρικὴν τε καὶ Σικελίαν καὶ τὰς λοιπὰς τῶν νήσων,
 ἀλλὰ μέντοι καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ σὺν τῇ 15
 3 Ἑλλάδι τὴν Πελοπόννησον· τῷ δὲ Κωνσταντίνῳ τὰς Κοτίας

7 *ἄνω* ἢ βασιλεία Ῥωμαίων εἰς τοὺς (om. E) τρεῖς διμερισθῆ (ἔμμερ. AC)
 παῖδας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ACE, Κωνσταντίνου*, Κωνσταντίνου καὶ
 Κωνσταντα A

2 μελῶν om. C 3 διακείμενος C 5 ὑγείας AR, ὑγιείας wρDi,
 v. ad XIII 2, 9 7 οὐρανίους E 9 ξύμπασα] In verbis com-
 positis ξύν apud Zonaram saepe comparat. v. XIII 11, 4 XIV
 25, 19 XV 15, 16. 21, 7. 22, 23. 24. 23, 1 XVII 19, 7. 20, 2 (*ὁ*
ἐν τέλει σὺν αἰδοῖ παρειστήκεισαν ξύμπαντες). Cf. Segerum *Nikeph.*
Byzenn. Monach. 1888 p. 72 ante ὡς μὲν add. καὶ E *ξυνε-*
γράψαντο BC 10 αὐτοῖς AE, σφίσι OwpDi 11 διελομένων
 RwpDi, διελόμενον A 15 Ἰλλυρικὸν D, corr. Dw 16 Ἑλλάδι
 AR, ἀχαία DwpDi, v. XVII 8, 3 *πελοπόννησον* ARwp, *πελοπόν-*
νησον C, B corr. ex *πελοπόννησον*, Di

34 propriis membris. Cumque humanum erga eos, qui ab impro-
 bitate discederent, se praestaret, dicebat membrum aegrum ac
 putridum rescandendum, ne etiam sana inficeret, non tamen id
 quod ad sanitatem iam venisset vel certe consanesceret.

5. Rege illo ter felice ad aeterna tabernacula translato
 imperium Romanum inter tres illius filios est divisum totum, ut
 nonnulli conscripserunt, a patre iis dispertitum, ut autem alii,
 2 cum inter se hoc essent partiti post mortem patris. Sic autem
 traditum est factam esse ab iis divisionem. CONSTANTINO assigna-
 tam esse Italiam et Romam ipsam, Africanam et Siciliam cum re-
 liquis insulis atque etiam Illyricum et Macedoniam et cum Hel-
 3 lade Peloponnesum; CONSTANTINO attributas esse Cottias Alpes
 (quae nomen habere dicuntur a Cottio locorum eorum quondam

Ἄλλεις οὖν ταῖς Γαλλίαις προσεμεθῆναι (Κοττία δὲ ὀνομά-
σθησαν ἀπὸ Κοτίου, βασιλέως τῶν τόπων τούτων γενομένου)
καὶ τὸ Πυρρηναῖον κλίμα μέχρι τῶν Μαύρων τῶν τῷ πορθμῷ
διωρισμένων τῷ τοῦ Ὠκεανοῦ τοῦ Κωνσταντίου δὲ λάχος^{4 C}
⁵ γενέσθαι ὄσα κατὰ τὴν ἐξάν μοῖραν ἦσαν Ῥωμαίοις ὑπήκοα, W III 11
καὶ πρὸς τοῖτοις τὴν Θράκην οὖν τῇ πόλει τῇ πατριεῇ.

Ὅττω δὲ τοῦ μερισμοῦ τῆς ἀρχῆς προβάντος, ὁ μὲν Κων-⁵
στάτιος εἰς τὴν ἐξάν ἐχώρησεν, ἐκστρατεύων κατὰ Περσῶν.
ὁ γὰρ τούτων ἡγεμονεύων Σαπώρης, τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου⁶
¹⁰ γνοὺς Κωνσταντίνου, κατὰ τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις τελούντων ἐπιῶν
καὶ ληζόμενος οὐκ ἐπαύετο. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος τῷ Κών-⁷
σταντι ἐπεφύετο, τὴν διανεμησιν τῶν χωρῶν αἰκνύμενος καὶ
ἢ παραχωρῆσαι μέρους αὐτῷ τῆς ἀρχῆς ἀπαιτῶν ἢ ἀναδάσα-
¹¹ σθαι τὰς βασιλείας ἄμφω ζητῶν. ὡς δ' ἐκεῖνος τῆς ἡδῆ γε-^{8 D}
¹⁵ γονίας διανεμήσεως εἶχετο καὶ τῶν αὐτῷ προσκληρωθέντων
ἀντείχετο καὶ οὐδὲ τοῦ βραχίστου παρεχώρει τῷ ἀδελφῷ, ὅπλα
κατ' αὐτοῦ ἤρεν ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἐπῆλθε τῷ λάχει τοῦ
Κώνσταντος. ὁ δὲ ἐν Δακίᾳ ἀποδημῶν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ⁹

1 Κοττία ὀνομάσθησαν ἀπὸ Κοτίου βασιλέως τῶν τόπων τούτων γε-
μένου C (v. ann. cr. vs. 1) 11 ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἐπελθὼν τῷ τοῦ
Κώνσταντος λάχει (τὸ τοῦ Κώνσταντος ἐπελθὼν λάχει E) ἠτήθη καὶ ἀνη-
ρέθη CE

1 Κοττία δὲ — 2 τούτων γενομένου om. BC, habet inter argumenta
C 3 πυρρηναῖον A, τυρρηναῖον C, πυρρηναῖον RwpDi κλίμα A
4 τῷ om BC τῷ κωνσταντίῳ Dwp 5. 8 ἐξάν A, ἐξάν R
(omittunt AR constanter iota subscriptum huius vocabuli),
ἐξάν wpDi 5 ἐω B 9. 10 γνοὺς post θάνατον E 10 Ῥωμαίους
Rwp 13. 14 ἀναδ. τῆς D, corr. Dw 15 καὶ τῶν — 16 ἀντείχετο
om. AE 17 ἤρεν ACDwRp, ἤρεν RDi

rege) et Pyrenaeum tractum usque ad Mauros Oceani freto dir-
emptos; CONSTANTIO ea obvenisse, quae in orientali parte Ro-⁴
manae dicionis erant et insuper Thraciam cum urbe paterna.

Hac vero partitione regni facta Constantius in Orientem se⁵
contulit contra Persas profecturus. Nam eorum dux Sapor audita⁶
Constantini Magni morte Romanorum stipendiarios aggredi ac
populari non desinebat. Interea Constantinus Constanti instabat⁷
ob partitionem provinciarum petens, ut aut parte regni sibi ce-
deret aut de integro institueretur partitio duorum illorum regno-
rum. Cum autem ille divisione iam facta niteretur et quae ei⁸
obvenerant tueretur ac ne minimum quidem fratri concederet,
Constantinus armis adversus eum captis provincias Constantis
invasit. Hic vero, cum in Dacia abesset, motu Constantini co-⁹

- Κωνσταντίνου μαθῶν, στρατεύμα κατ' αὐτοῦ πέμπει καὶ στρα-
τηγούς, καὶ αὐτὸς ὅσον ἤδη μετὰ πλείονος στρατιᾶς ἐπιστῆναι
10 ἐπαγγειλάμενος. οἱ γοῦν πεμφθέντες ἐγγὺς τοῦ Κωνσταντίνου
γενόμενοι λόχους καθίζουσι καὶ συμβαλόντες αὐτῷ φεύγειν
11 ὑπεκρίνοντο. τῶν δὲ τοῦ Κωνσταντίνου διωκόντων αὐτούς,⁵
ἐξόπισθεν αὐτῶν οἱ λοχῶντες γενόμενοι κατὰ νότων αὐτοῖς
P II 12 A ἐπιτίθενται, καὶ οἱ φεύγοντες ἐπιστραφέντες μέσον περιέσχον
αὐτούς· καὶ πολὺ τῆς τοῦ Κωνσταντίνου διέφθαρτο στρατιᾶς
12 κάκεινος αὐτός. τοῦ γὰρ ἔπουν τρωθέντος αὐτῷ καὶ διὰ τὸ
τραῦμα σφαδάζοντος καὶ ἀνασκιρτῶντος, ἐκπέπτωκε τῆς ἔδρας¹⁰
13 ὁ Κωνσταντίνος καὶ ἀνηρέθη πολλὰ δεξάμενος τραύματα, οὔτε
τυχῶν τῆς ἐφέσεως καὶ αὐτὴν προσζημιωθείς τὴν ζωὴν, καὶ
ὅτι ἀδίκων ἤρξε, καὶ τὴν οἰκείαν τῆς ἀρχῆς μοῖραν ἀποβαλὼν.
14 καὶ γέγονε καὶ τῆς ἐσπερίου λήξεως ἐπικράτεια ὑφ' ἐνὶ τῷ
15 Κώνσταντι βασιλεῖ. ἔτα κάκεινος εἰς ἀλλοκότους ἐκκυλισθεὶς¹⁵
ἔρωτας καὶ ἐκδεδηγημένην ζωὴν, ὑπὸ Μαγνητίου ἐπεβουλεύθη
16 καὶ ἀθλίως ἀπώλετο, Μαγνητίου, ὃν ἐκεῖνος ἐκ στάσεως στρα-
τιωτικῆς περιέσωσε κινδυνεύοντα, ἤδη τῶν στρατιωτῶν κατ'

15 ὅτι ὁ Κώνστας καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἐκράτης μοῖρας, καὶ ὑπὸ Μαγνη-
τίου ἀνηρέθη CE

2 στρατοῦ DwpDi 5 ἀπεκρίναντο E 6 post λοχῶντες add.
αὐτούς Dwp 7 μέσον om. B 9 αὐτοῦ Dwp, v. ad XIII 5, 31
10 διασκιρτῶντος E 12 καὶ αὐτὴν — τὴν ζωὴν post τραύματα
vs. 11 Rwp 14 γέγονεν ἢ RwpDi τῷ ARDi, μὲν wp
15. 16 ἔρωτας ἐκκυλισθεὶς C 17 ἐκεῖνος om. D

gnito duces cum exercitu contra eum mittit pollicitus se ipsum
10 cum maiore exercitu esse secuturum. Missi igitur, cum prope
ad Constantinum accessissent, insidias ponunt pugnaque inita
11 fugam simulant. Quos, dum Constantini milites persequuntur,
et ii qui in insidiis collocati fuerant a tergo invadunt et fugientes
conversi circumvenerunt; ita magna pars Constantini perit
12 exercitus atque etiam ille ipse. Nam equo vulnerato et ex vul-
nere efferato atque exultante sella excussus Constantinus multis
13 vulneribus acceptis interfectus est, neque voti compos factus et
insuper morte multatus, idque quia iniuriae fuerat auctor, ac
14 sua regni parte privatus. Atque venit etiam occidentalis partis
15 regnum ad unum Constantem regem. Tum ille quoque, cum
in monstrosos incidisset amores ac dissolutam vitam, insidiis
16 Magnentii misere perit; quem Magnentium ille ex tumultu mi-
litem eripuerat periclitantem, cum iam milites adversus eum
strinxissent gladios ac perfodere eum essent parati.

ἐκείνου ἠρότων τὰ ξίφη καὶ διαχειρίσασθαι αὐτὸν ὠρη-
 κίων.

Ἐπιγράμματα
 D ΠΙ 190 Ἐμάχετο, Σιπύρου τοῦ ἔθνους, ὡς εἰρηται, βασιλεύοντος· δε
 5 Ναρσῆ μὲν ἦν υἱός, οὐ μέντοι ἐξ ἐπισήμου γυναικός. ἐκ γὰρ 18
 τῆς πρωτευσούσης τῶν αὐτοῦ γαμετῶν τρεῖς ἐγένοντο τῷ Ναρσῆ
 παῖδες, Ἀδαρνάρσης καὶ Ὀρμισδάς καὶ τρίτος ἕτερος. τελευ- 19
 τήσαντος δὲ Ναρσοῦ ὁ πρεσβύτερος τῶν τριῶν τούτων Ἀδαρ-
 νάρσης τῆς ἀρχῆς διάδοχος γέγονεν. ὦμος δὲ λίαν τυγχάνων 20
 10 καὶ ἀπηνῆς κἀντιεῦθεν μισούμενος ὑπὸ τῶν Περσῶν, τῆς βασι-
 λείας ἐκπέπτωκεν.

Εἰρήσθω δὲ τι καὶ τῆς ἐκείνου γνωμικῆς ὠμότητος γνώ- 21
 ρισμα. σκηγή ποτε τῷ πατρὶ αὐτοῦ διεκομισθῆ ἐκ Βαβυλῶνος 22
 δέρμασιν ἐγχαροῖσι ποικιλότερον εἰργασμένη. ταύτην ἐκτα- 23 C
 15 θείσαν ἄρτι θεώμενος ὁ Ναρσῆς ἠρώτησε τὸν Ἀδαρνάρσην,
 παιδίον ἔτι τυγχάνοντα, εἰ ἀρέσκει αὐτῷ ἡ σκηγή. ὁ δὲ ἀπε- 24
 κρίνατο, εἰ κρατήσει τῆς βασιλείας, κρείττω ταύτης ποιήσειν
 ἐξ ἀνθρώπων δορᾶς. οὕτω νηπιόθεν ἐνέφαινε τὴν ὠμότητα.

5 περὶ τῆς πρὸς Πέρσας μάχης τοῦ Κωνσταντίου. καὶ περὶ Ὀρμισδοῦ τοῦ
 Πέρσου C 8 περὶ Ὀρμισδοῦ τοῦ Πέρσου E 18 σημειῶσαι ὠμότητα A

1 τὰ ξίφη ἠρότων (ἠρότων CD_w) Rwp 6 γυναικῶν DEwp
 τῷ om. C 7 ἀδαρνάρσης C, ἀδαρνάρσης D, ἀδαρνάρσης ARD_wwpDi,
 v. vs. 8. 15. Den Hormizd überlebten 3 Söhne von seiner ersten
 Frau Adharnarsē . . . , Hormizd und ein Ungenannter: Noel-
 dekii Tabari p. 51 ann. 3 ὀρμι|δας E, v. argumentum vs. 8,
 XIII 5, 26. 30. 32. 13, 7 8 πρεσβύτερος] De comparativo v. ad
 XIII 3, 6 ἀδαρνάρσης CD, ἀδαρνάρσης ARD_wwpDi 14 post
 ταύτην add. οὖν Ὄwp 15 ἀδαρνάρσην O, ἀδαρνάρσην AED_wwpDi
 18 ἐπέφαινε E

Dum haec geruntur Constantius in Oriente cum Persis pu- 17
 gnabat, quorum rex, ut dictum est, erat Sapor, qui erat Narsei
 filius, non tamen ex nobili muliere procreatus. Nam Narseus e 18
 principe uxore tres filios susceperat, Adarnarsem et Hormisdam
 et tertium quendam. Defuncto autem Narseo Adarnarses maior 19
 natu inter hos tres regni successor extitit. Sed crudelitate cum 20
 esset nimia et inhumanitate indeque Persis odio, regno excidit.

Cuius crudelitatis dignae memoratu specimen quoddam est 21
 narrandum. Tentorium aliquando patri eius allatum est Baby- 22
 lone pellibus huius terrae satis varie ornatum. Quod modo ex- 23
 tensum cum Narseus contempleretur, rogavit Adarnarsem, pu-
 erum adhuc, num placeret ei tentorium. Tum ille respondit se 24

25 Τούτου τοίνυν οὕτω τῆς βασιλείας ἐκπεπιωκότος, Σαπώρης
 26 εἰς τὴν ἀρχὴν ἀντιστήκτο. καὶ ὃς εὐθὺς τὸν μὲν ἕτερον τῶν
 ἀδελφῶν ἐξετύφλωσε, τὸν Ὁρμίσδα δὲ δεσμήσας ἔμφρουρον
 27 εἶχεν. ἡ δὲ γε μήτηρ ἐκείνου καὶ ἡ γυνὴ χρήμασι δεξιωσά-
 μεναι τοὺς φρουροὺς, εἰς ἐπίσκεψιν ἐκείνου παρεχωρήθησαν 5
 28 εἰσελθεῖν. καὶ εἰσελθοῦσαι ῥίνην αὐτῷ παρέσχον, ἵνα ταύτη
 D τὰ σιδήρεα διακόψη δεσμά, ὑποδέμεναι καὶ ὄσα δέοι μετὰ
 ταῦτα ποιεῖν ἵππους τε αὐτῷ καὶ τοὺς συναποδράσοντας ἐτοι-
 W III 12 29 μάσασαι. εἶτα τοῖς φρουροῖς ἡ ἐκείνου σύνεννος δεῖπνον παρ-
 ἔθετο σαυιλές· οἱ δὲ καὶ βρωμάτων ἔμφορηθέντες καὶ τοῦ 10
 30 ἀκράτου σπᾶσαντες ἀκρατέστερον ἐλήφθησαν ὑπὸν βαρεῖ. ὁ
 δ' Ὁρμίσδας κοιμωμένων ἐκείνων καὶ τὰ δεσμά τῇ ῥίνῃ διέ-
 κοψε καὶ τῆς φρουρᾶς ἐξελθὼν ᾤχετο καὶ πρὸς Ῥωμαίους
 31 ἀπέδρα καὶ ὑπεδέχθη φιλοτιμότητα. ὁ δὲ Σαπώρης ἐφίκει τῇ D III 19
 φυγῇ ἐκείνου ἐρήδουσαι, ὅσα τὸν ἐξ ἐκείνου ἀποσκευασάμενος 15
 φόβον· οὐ μόνον γὰρ ἐκδοθῆναι οἱ τὸν φυγάδα οὐκ ἐξεξήτησεν,
 32 ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῷ ἐντίμως ἐξέπεμψεν. ἦν δὲ ὁ Ὁρ-
 P II 13 A μίσδας καὶ πολλὴν τὴν λαχὴν καὶ ἀκοντιστῆς περιδέξιος, ὡς ἐν

2 εἰσῆκτο E 7 δὲ οἱ E 8 τοῖς συναποδράσιν D, corr. D_w
 ἐτοιμάσαι A, ἐτοιμάσασθαι D, corr. D_w 10 τοῦ AR_wP_{Di}, τῆς E
 11 ἀκράτου — ἀκρατέστερον] Annominationis figuram Zonaras
 saepe adhibet, v. XIII 2, 6. 18. 15, 10. 17, 4 XV 3, 12. 22, 4
 XVI 1, 22. 29 XVII 17, 3. 9. 32 XVIII 22, 18 βαρεῖ ex βαλεῖν
 corr. E 12 ὀρμίσδας D 15 ἀποσκευασάμενον p* 16 οὐ
 μόνον γὰρ AR, μόνον γὰρ B, οὐ μόνον D_wP_{Di} οὐκ om. D, add.
 D_w 17 αὐτοῦ D_wP, v. ad XIII 5, 12 17 ὀρμίσδας E

potitum regno maius isto tentorium esse confecturum ex hominum pellibus. Sic ab ipsa infantia declarabat immanitatem.

25 Qui cum ita regno excidisset, Sapor rex pro eo erat con-
 26 stitutus. Qui statim alteri de fratribus oculos effodit, Hormisdam
 27 autem vincum in custodia tenebat. Sed mater illius et uxor
 custodibus pecunia delenitis, ut ad visendum eum intrarent,
 28 venia est data. Quae cum intrassent, limam illi dederunt, qua
 ferrea dissecaret vincula, ac monuerunt, quid deinceps esset
 29 agendum paratis equis et fugae comitibus. Tum custodibus il-
 lius uxor cenam apposuit opimam. Qui cum et cibo impleti es-
 sent et ἀκράτου obduxissent ἀκρατέστερον, oppressi sunt somno
 30 gravi. Quibus dormientibus Hormisdas et vincula lima dissecuit
 et e carcere elapsus abiit et ad Romanos fugit et receptus est
 31 honorificentissime. At Sapor fuga illius videbatur laetari, quasi
 merum ab illo imminens amovisset. Nam non modo redde-
 retur sibi exul non petivit, sed etiam uxorem ad eum honori-
 32 ficentissime misit. Erat autem Hormisdas et magni roboris et

τῷ πάλλειν κατὰ τινος τὸ ἀκόντιον προλέγειν, ὅπου βαλεῖ τὸν πολέμιον. οὗτος τοίνυν τῷ Κωνσταντίῳ κατὰ τῶν δημοφύλων 33 συνεστρατεύετο, ἄρχειν ταχθεὶς ἰππέων ἴλης πολλῆς. ὁ βασιλεὺς 34 δὲ Κωνσταντίος πολλάκις τοῖς Πέρσαις συμβαλὼν τὴν ἥτινα 5 μοῖραν εἶχε καὶ πολλοὺς τῶν οικείων ἀπέβαλε. καὶ τῶν Περσῶν δὲ πλεῖστοι πεπιώκασι καὶ αὐτὸς ὁ Σαπώρης ἐτέρωτο.

Οὕτω μέντοι τῶν ἐπὶ Πέρσας πολέμων συνεγεχθέντων 6 τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ, μαθὼν ταῦτα Μαγνέντιος, δς ἐκ πατρὸς μὲν γεγέννητο Βρεττανοῦ, ἐν τοῖς προτίκτορσι δ' ἔστρα- 10 τεύετο εἶτα καὶ κόμης ὀνομάσθη ταγματίων δύο Ῥωμαϊκῶν, Β τυρανῆσαι τε καὶ πρῶην ἐπιθυμῶν τότε μᾶλλον ἔθετο τῷ σκοπιῷ, δι' ἀτυχοῦντα περὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον ἤκουε τὸν Κωνσταντίον, καὶ εὐκαιρίαν ἔκρινε τηρικαῦτα τοῦ ἐπιχειρη- 15 θλια ἐν Αὔγουστοῦλῳ τῇ πόλει συνεκάλεσε τοὺς ἐξόχους τῆς πόλεως τοῦ συμποσίου αὐτοῦ συμμεθέξοντας, τοὺς μὲν καὶ

7 ἔπικε (δι' E) ὁ Μαγνέντιος τυραννίδι ἐπιχειρήσεν CE

1 λέγειν Dwp 2 κωνσταντίῳ C, v. vs. 4 3 συνεστρατεύετο D, corr. D_w 4 κωνσταντίος ante rasuram B, v. vs. 2 8 post μαθὼν add. δὲ E 9 γεγέννητο μὲν E, μὲν γεγέννητο DwpDi, v. ad XIII 1, 2 ante ἐν add. ὡς E inter τοῖς et προτίκτορσι add. asteriscum D_w 13 ἐπιχειρήσεναι E, B ab alia manu corr., μὴ ἐπιχειρήσεναι D, corr. D_w 15 αὔγουστοῦλῳ | A(E) et non-

nulli P, αὔγουστοῦλῳ B et nonnulli P, αὔγου C, αὔγουσταλλῳ Dwp, immo Αὔγουστοδοῦνῳ, v. Zosim. II 41, 4 16 αὐτοῦ AE, αὐτῷ DwpDi

iaculator peritissimus ita, ut si vibraret in quem iaculum, antea diceret, qua parte icturus esset hostem. Hic igitur cum Constantio contra populares suos profectus est, praefectus equitum turmae magnae. Verum Constantius rex saepe cum Persis congressus inferior recedebat multis suorum amissis. Atque etiam Persarum plurimi ceciderunt, ipso Sapore vulnerato.

6. Ita autem cum bella Persica evenissent regi Constantio, certior factus Magnentius, qui patre Britanno ortus inter protectores legionum, cum iam prius tyrannidis esset studiosus, tunc magis etiam consilio est astipulatus, quod rem male gerere Persico bello Constantium audiebat, opportunitatem dari sibi ratus occupandae tyrannidis. Itaque per speciem natalis sui celebrandi 2 Augustulum (Augustodunum) in urbem convocavit primores civitatis ad ipsas epulas, quosdam consilii sui conscios, nonnullos igno-

συνίστορας αὐτῶ τοῦ σκοποῦ, τοὺς δὲ καὶ ἀμετόχους τοῦ σκέμ-
 3 ματος. καὶ παρέτεινε τὸν πότον ἕως ἐσπέρας. ἐξαναστὰς δὲ
 τοῦ συμποσίου αἴφνης εἰς τὸν κοιτῶνα εἰσέδραμε καὶ πρόεισιν
 ἐκείθεν μετὰ βραχὺ ἐν σχήματι βασιλείας σὺν δορυφόροις πολ-
 C 4 λοῖς, ὃ τοὺς μὴ συνειδότας αὐτῶ τὴν πρῶξιν ἐτάραξεν. ἐκεῖνος ὅ
 5 δὲ διαλεχθεὶς τοῖς παροῦσι τοὺς μὲν ἔπεισε συνθέσθαι αὐτῶ,
 6 ἐνίους δὲ γε καὶ ἐβιάσατο. καὶ συμπαραλαβὼν αὐτοὺς εὐθύς D III 1
 εἰς τὰ βασίλεια ἄπεισι καὶ διανομὰς χρημάτων πεποίητο ταῖς
 τε πύλαις τῆς πόλεως ἐπέστησε φύλακας, ἐνταλθέντας τοῖς μὲν
 εἰσοῦσι τὴν εἴσοδον συγχωρεῖν, ἐξιέναι δὲ μηδένα παραχωρεῖν, 10
 6 ἵνα μὴ τέως τὸ τόλμημα κηρυχθῆ. καὶ αὐτίκα στέλλει τοὺς
 τὸν Κώνσταντα ἀναιρήσοντας, πρὶν ἢ γνοίῃ τὸ τόλμημα. ὁ δὲ
 7 περὶ θῆραν ἠσοχόλητο. καὶ γὰρ ἐμεμήνει περὶ τὰ κνηγέσια
 καὶ ταῦτα ἀρθρίτιδι προσπαλαίων διηνεκεῖ, ἦν ἐξ ἡδονῶν ἀμε-
 D 8 τρίας ἐνόσησεν ἀκολάστως βιούς· ἢ καὶ ἐν προσχήματι θήρας 15
 εἰς ὕλας ἐγκατεδύετο μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν μειρακίσκων καὶ
 νεανίσκων, οἱ ἐκείνῳ διὰ κάλλος συνελέγοντο καὶ ᾠκείωντο
 ἐκαλλωπιζοντό τε περιεργότερον καὶ λίχνους ἦσαν ὀφθαλμοῖς,
 ἀκολασίας ἐμπύρευμα, κάκεινῳ ἐτύγχανον, ὡς λέγεται, παιδικά.

1 αὐτοῦ τῷ σκοπῷ E, v. XIII 8, 31 3 ante αἴφνης erasum ἐξ
 in B 4 βασιλείας RwpDⁱ, om. A 11 τολμηθὲν Rwp

12 πρηνῆ A 14 ἀρθρίτι B δι ab al. man., ἀρθρίτιδι E προ-
 παλαίων D, corr. D^w ἀμέτρων D 15 ἐνόσησεν D, corr. D^w
 15 βιούς D 16 αὐτῶν Dwp 17 post οἱ add. καὶ E 18 ὀφθαλ-
 μοῖς C

rantes, quid moliretur. Produxit convivium usque ad vesperam.
 3 Tum cum surrexisset e convivio, propere cubiculum ingressus
 paullo post habitu regio cum multis satellitibus illinc progreditur.
 4 Quae res ignarus quid animi haberet consternavit. Sed oratione
 ad eos qui aderant habita, alios verbis in suas partes traxit,
 5 alios etiam vi. Quos cum secum duxisset, illico in regiam abit
 et pecuniam dilargiebatur et portis custodes adhibuit iussos in-
 trantibus introitum concedere, sed exitum nulli permittere, ne
 6 interea audacia nuntiaetur. Statim mittit, qui Constantium tol-
 7 lerent, antequam nosset audaciam. Erat ille venatione occu-
 patus. Etenim rabie tenebatur venandi idque, cum cum arti-
 culari morbo pugnaret perpetuo, quo ex libidinum intemperantia
 8 correptus erat ac vita dissoluta; aut etiam per speciem venationis
 in silvas sese abdebat cum suis pueris et adolescentulis, quos ob formam
 conquisitos et familiariter secum coniunctos et nimis immoderate cultos in deliciis habuisse dicitur, cum avidis

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον ταῖς ὕλαις διέτριβεν, ἐκκλίνων τὴν μετὰ 9
 τῶν κοσμίων ἀνδρῶν συνδιαγωγὴν. παρὰ τὸν Ῥοδανὸν τοῖν 10
 ποταμὸν οἱ παρὰ Μαγνητίου σταλέντες γενόμενοι μετὰ τὴν
 θήραν ὑπνώττοντα τὸν Κώνσταντα διεχρήσαντο καὶ τοὺς ἐκείνω
 5 δὲ συνόντας ὀλίγους ὄντας ἀπέκτειναν. οἱ δὲ μὴ οὕτω φασὶ 11 P II 14 A
 γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν, γινῶναι δ' ἐκείνον τὴν κατ'
 αὐτοῦ ἐπανάστασιν καὶ μονωθέντα, καταλιπόντων αὐτὸν τῶν
 περὶ αὐτόν, ναῶ προσφυγεῖν. κάκει τὰ τῆς βασιλείας παρὰ-12
 σημα ἀπεκδύσασθαι κάκειθεν ἐκβληθέντα ἀναιρεθῆναι, ἐπτα-
 10 καιδέκατον ἔτος ἀνύσαντα παρὰ τῇ ἀρχῇ, τῆς δ' ἡλικίας ἤδη W III 13
 παρεληλυθότα τριακοστόν. λέγεται δὲ ἄρτι γεννηθέντος αὐτοῦ 13
 ἐπιτρέψαι τοῖς ἀστρολόγοις τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τούτου
 γενεθλίῳ ποιῆσαι θεμάτιον, κάκεινους πρὸς ἄλλοις οἷς περὶ
 D III 193 αὐτοῦ προειρήκασιν καὶ τοῦτο εἰπεῖν ὡς ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς
 15 αὐτοῦ μάρμης ἀναιρεθῆσεται. ὁ θανούσης ἐκείνης καὶ διέπει-14
 ζεν ὁ Κώνστας· τὸ δ' εἰς ἔργον ἀποβεβήκει, καὶ ἡ τῶν ἀστρο-
 λόγων οὐ διήμαρτε πρόρρησις, κἄν ὑπῆρξε λοξή. ἐν γὰρ πο-15 B

5 ἀναίρεσις Κώνσταντος ACE 17 οὐ πολλοὺς τῶν ἀξιολογωτέρων
 (ἀξιολόγων E) ἀπόλωσεν ὁ Μαγνήτιος CE

1 ταῖς ὕλαις] De dativo loci v. Hultschii quaest. Polyb. I p. 19s.
 et Krebsium *Die Ptolemaios. b. Polyb.* p. 75 2 τῶν om. Owp
 διαγωγὴν E περὶ D 5 ὄντας om. E 8 προσφυγεῖν corr.
 ex προσφυγῶν A 9. 10 ἐπτακαίδεκα ἔτη Dwp 10 ἀνύοντα B^sDwp
 11 γὰρ D, δὲ corr. D_w 12 τῷ om. C τούτῳ DE 14 ἀγ-
 γάλαις E 15 μάρμης B, κάμης D, μάμης D_w 17 διημάρητο
 BC, διήμαρται D, corr. D_w ὑπῆρξε Rwp

eorum oculis libido inflammaretur. Ea quoque de causa silvas 9
 magis frequentabat, quod evitabat modestorum virorum consue-
 tudinem. Iam ad Rhodanum fluvium cum venisset a Magnentio 10
 missi, Constantem post venationem dormientem sustulerunt, inter-
 fectis etiam sociis, quos paucos secum habebat. Alii vero non 11
 ita profitentur factam esse illius necem, sed illum cognita sedi-
 tione contra se mota destitutum ad templum profugisse a suis
 derelictum. Illinc vero regni signis depositis eiectum esse et 12
 occisum septimo et decimo anno perfecto regni, aetatis autem
 expleto tricesimo. Ferunt autem, cum modo natus esset Con- 13
 stans, imperasse astrologis patrem, ut natalicium huius consti-
 tuerent thema, illosque praeter cetera illi praedicta etiam hoc
 dixisse eum in complexu aviae suae sublaturum iri. Quod mortua 14
 illa et illudebat Constans; sed ad effectum adductum est neque
 astrologorum decepit praedictio, quamvis obliqua. Nam in op- 15

λίγην Ἑλένη καλουμένη εἰς ὄνομα τῆς βασιλοῦσας ἐκείνης ὁ Κώνστας ἀνήρητο.

- 16 Ὁ μὲν οὖν οὕτω βεβιωκῶς ἀσελγῶς οὕτως οἰκτρῶς ἐστέ-
 17 ρητο τῆς ζωῆς· ὁ δὲ Μαγνέντιος κατὰ δρῶν αὐτῶ τῶν τῆς
 τυραννίδος χωρησάντων πραγμάτων ἐσπούδασε τῶν τὰς ἀρχὰς 5
 18 ἐχόντων τοὺς λογιμωτάτους ἐκ μέσου ποιήσασθαι. καὶ γραφὰς
 πλασάμενος πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐκ τοῦ Κώνσταντος σταλείσας
 αὐτοῖς μετακαλουμένον τούτους δῆθεν πρὸς ἑαυτόν, καθ' ὁδὸν
 λοχῆσας πλείστους ἀπέκτεινε, μηδὲ τῶν οἰκείων συνωμοτῶν
 φειδόμενος, ἀλλὰ καὶ τούτους διαφθείρων. 10
- 19 Καὶ ὁ μὲν ἐν τοιοῦτοις ἦν, ἐαυτῶ κρατύνων τὴν τυραν-
 10 νίδα· τῷ δὲ Κωνσταντίῳ τὸν θάνατον πνυθόμενῳ τοῦ ἀδελφοῦ
 ἐμερίζετο ἢ διάνοια ἐννοουμένῳ πότερον ἂν προτιμήσαιτο τὸ
 Πέρσαις ἀντικαθίστασθαι κείρονσι τὰ Ῥωμαίοις ὑπήκοα ἢ τού-
 15 των κατὰ γε τὸ παρὸν ἀμελῆσαι καὶ χωρῆσαι κατὰ τοῦ τυραν-
 νήσαντος, ἵνα καὶ τὸν τοῦ συγγόνου τίσαιτο φόνον καὶ ἑαυτῷ
 προσποιήσαιτο τὰ ἐσπέρια.

1 ἑλένη RwDi, ἔλένη A, v. ad XIII 1, 2 3 οὕτω βεβιωκῶς —
 οὕτως οἰκτρῶς] Ante consonantes adhibet Zonaras οὕτω et
 οὕτως, ante vocales constanter οὕτως; v. XIII 21, 6. 11. XIV
 6, 24. 20, 5. 21, 21. 27, 4. XV 11, 15 cet. 4 αὐτῶ RwpDi,
 αὐτῶν A 6 λογιμωτέρους Rwp, v. ad XIII 3, 6 6. 7 πλασά-
 11 μενος γραφὰς Ow 7 σταλείσας ARwp, στείλλας E 8 μετακαλου-
 μένος τούτους A, μετακαλουμένον τούτους BCDi, μετακαλουμένας E,
 μετακαλουμένας τούτους sed τούτους lineola notatum D, μετακαλου-
 μένου wp αὐτόν E 9 συνωμοτῶν B^sDwp 13 διανοίας D,
 corr. Dw ἐννοουμένῳ post προτιμήσαιτο BC, ἐννοούμενος post
 προτιμήσαιτο D, corr. Dw 14 φθείρονσι E τοῦτο D, corr. Dw
 16 τίσεται Ow 17 προσποιῆσαι τὸ E, προσποιήσεται Ow

pidulo, cui de reginae illius nomine factum erat nomen Helena, Constans sublatus est.

- 16 Ille igitur cum ita vixisset dissolute, ita misere privatus
 17 erat vita; Magnentius autem, cum prospere ei res processissent
 tyrannide occupata, eorum qui magistratus gerebant nobilissimos
 18 de medio tollere studuit. Litteris igitur fictis ad eos datis, quasi
 a Constante ad eos missis, quibus ille hos ad se arcesseret, in
 itinere per insidias plurimos interfecit, ne coniuratis quidem suis
 parcens, sed etiam eos occidens.
- 19 His igitur rebus ille sibi stabiliebat tyrannidem; Constan-
 tianus autem morte comperta fratris haesitabat animo secum repu-
 tans, utrum mallet Persis resistere vastantibus Romanorum pro-
 vincias an his rebus in praesentia neglectis praeferret proficisci
 adversus tyrannum, ut et fratris ulcisceretur necem et sibi vin-
 dicaret partem occidentalem.

Ταῦτα τοῦ Κωνσταντίου σκοποῦντος καὶ διαμέλλοντος, δ 7
 Σαπώρης, ἐπεὶ ἀκείνῳ πρὸς γνῶσιν ἤλθον τὰ συμβεβηκότα
 περὶ τὸν Κώνσταντα, ἐπιτίθεται τῷ καιρῷ καὶ σὺν βαρεῖ στρα-
 τεύματι κατὰ τῶν ὑποκειμένων Ῥωμαίους ἔπεισι χωρῶν τε καὶ
 5 πόλεων· καὶ πολλήν μὲν ἐλήισατο χώραν, ἀλλὰ μέντοι καὶ 2
 φρούρια εἶλε καὶ τέλος ἐπολιόρκει τὴν Νίσιβιν, ἣ πάλαι μὲν
 τῇ τῶν Ἀρμενίων διέφερε βασιλεία, ἐπὶ δὲ Μιθριδάτου, δς D
 D III 194 Τυγράνου τοῦ τῶν Ἀρμενίων τότε κρατοῦντος γαμβρὸς ἦν καὶ
 ἐξ ἐκείνου τὴν πόλιν εἰλήφει, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐάλω πολιορκία.
 10 ἐν ταύτῃ γὰρ δ Σαπώρης ἐλθὼν πᾶσαν ἐκίνησε μηχανὴν ἵνα 3
 αὐτῷ ἢ πόλις ἀλῶ· κριούς τε γὰρ προσῆγε τοῖς τεύχεσι καὶ
 διώρυγας ὑπογαίους πεποιήτο, ἀλλὰ πρὸς πάντα γενναίως ἀντι-
 καθίσταντο οἱ πολιορκούμενοι. καὶ τὸν ποταμὸν δέ, δς διὰ 4
 μέσης ἔρρει τῆς πόλεως, μετωχέτευσεν, ἵνα δύνει πιεζόμενοι
 15 οἱ τῆς πόλεως προδοῖεν αὐτῷ τὴν πόλιν. τοῖς δὲ ἀφθονία ἦν 5
 ὑδάτων καὶ ἐκ φρεάτων καὶ ἐκ πηγῶν. ὥς δ' εἰς οὐδὲν αὐτῷ 6
 κατήντησαν ἀνύσιμον αἱ ἐπίνοιαι, ἕτερόν τι αὐτῷ μεμηχάνητο.

1 δι δ (om. C) Σαπώρης δ Περσῶν δ (om. C) βασιλεὺς τῇ Ῥωμαίων
 χώρα (om. E) ἐπέθετο (ἀρχῆ add. E) καὶ Νίσιβιν πολιορκήσας (Νισ. πολ.
 om. E) ἀπρακτος ἀνεχώρησεν CE

2 ἤλθε Dwp 6 φρούρια εἶλε καὶ . . ἐπολιόρκει Νίσιβιν] De
 chiasmo v. ad XIII 2, 6 7 Ἀρμενίων DE 8 τυγράτου C
 τότε om. E ἦν γαμβρὸς Dwp 9 post εἰλήφει add. δι sed
 lineola infra apposita notatum D 10 γὰρ AE, γοῦν Owp
 ἔν' OwpDi 11 ἀλῶ (sic) A, v. ad p. 36, 8 γὰρ om. D
 14 μετωχέυσεν (s. acc.) E, μετωχέυτευσεν D 15 προδῶν Owp
 17 κατήντων Owp

7. Quae cum Constantius deliberaret et cunctaretur, Sapor et ipse certior factus de iis quae evenerant Constanti urget opportunitatem et cum ingenti exercitu provincias et urbes Romanis subiectas invadit, atque ex multis agris capta praeda castellisque occupatis denique obsidebat Nisibin, quae quondam ad Armeniorum pertinebat regnum sed sub Mithridate, qui Tigranis Armeniorum tum regis gener erat ab illoque urbem ceperat, a Romanis capta erat obsidione. Quam Sapor aggressus omnem 3 movit machinationem ad expugnandam urbem, arietibus admotis ad muros actisque cuniculis, sed ad omnia fortiter resistebant qui obsidebantur. Ac fluvium, qui per mediam fluebat urbem, 4 derivavit, ut siti coacti oppidani proderent sibi urbem. Iis 5 autem abundantia erat aquae tum ex puteis tum ex fontibus haustae. Quod vero ad irritum ei ceciderat spes, aliud quoddam 6

P II 15 A 7 ἀναδραμῶν τὸν ποταμὸν, ὅς, ὡς εἴρηται, διὰ τῆς πόλεως ἔρρει,
 καὶ πρὸς φάραγγας γεγωνός, ἐνθα ὁ χῶρος, δι' οὗ διέρρει,
 ἐστένωτο, ἀπέφραξε τὸν τόπον καὶ ἐπέσχε τὸ ρεῦμα αὐτοῦ.
 8 τοῦ δ' ὕδατος πλημμυρήσαντος, ἀθρόον τὰ φραγνύντα τὴν τοῦ
 ὕδατος διέξοδον ἐξελὼν ἀφῆκε τὸ ρεῦμα κατὰ τῆς πόλεως· 5
 τὸ δὲ πολὺ τε σεσωρευμένον καὶ σὺν βία σφοδρᾷ τῷ τείχει
 9 προσπεσὸν μέρος ἐκείνου κατήραξεν. οὐκ εὐθύς δὲ ὁ βάρ-
 βαρος εἰσέδου τὴν πόλιν, ἀλλ' ὡς ἦδη ἀλωθείσης αὐτῆς, ἐπεὶ
 καὶ πρὸς ἐσπέραν ἦν ὁ καιρός, εἰς αὐριον παραλήψεσθαι τὴν
 10 πόλιν, μὴ τινος ἀντιβαίνοντος, ὑπερέθετο. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει 10
 πρὸς μὲν τὸ ῥήγμα τοῦ τείχους ἐθορυβήθησαν, ὡς δ' εἶδον
 Β τοὺς Πέρσας ὑπερθεμένους τὴν εἴσοδον, αὖπνοι τὴν νύκτα
 διατελέσαντες πολυχειρῶς τὸν τόπον ὠχύρωσαν, τείχος ἐντὸς
 11 ἀνεγείραντες ἕτερον. ὅπερ ἔωθεν ὁ Σαπύρης ἰδὼν ἀμελεία
 οἰκεία τὸ ἀτύχημα ἐπεγράφετο. ἀλλ' οὐδ' οὕτω τῆς πολιορ- 15
 12 κίας ἀρίστατο. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ τῆς πόλεως ἐπινοη-
 W III 14 σάμενος καὶ πλείστους τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν (ὑπὲρ γὰρ τὰς
 εἴκοσι χιλιάδας κινδυνεύσαι λέγεται τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος D III 195
 13 πολιορκουμένης Νισίβως) μετ' αἰσχύνῃς ἀνεχώρησεν. ἦδη

1 ὅς ARwp, δν C 2 διήκει O(wp) 3 αὐτοῦ om. B 4 δ' ARwp,
 δι' E 5 διόδον Rwp 6 πολὺ AR, πολὺν w*ρ 7 προσπεσὸν
 B₁E κατήραξεν A, κατέρραξεν RwpDi vol. V p. 289, κατήραξεν
 Di h. l., v. ad XIV 5, 5. 20, 17. XV 7, 7. XVI 13, 15. 16, 4.
 22, 6. XVII 6, 18. 24, 12 8 ἀλωθείσης (sic) A ἐπει ARwp,
 ἦδη γὰρ D 9 εἰς αὐριον (sine spir.) A, εἰς αὐριον RwpDi, εἰ
 ἔριον C 11 ῥεῦμα D, corr. Dw 13 τελέσαντες E

7 moliebatur. Regressus secundum fluvium, quem per urbem fluere
 diximus, et ad rupes delatus, ubi regio, per quam ille perfluebat,
 8 erat angusta, loco illo obsepto repressit eius cursum. Cum autem
 aqua exuberasset, subito aggeribus aquam effluentem impediē-
 tibus sublatiis emisit fluvium contra urbem; qui cum plenus et
 auctus esset et magno impetu in murum irruisset, partem illius
 9 deiecit. Neque vero statim barbarus intravit urbem, sed, quia
 vespertinum erat tempus, distulit, quasi iam captum esset, in
 10 crastinum diem capiendum oppidum, nullo repugnaturō. Sed
 oppidani ruina muri consternati, cum vidissent Persas distulisse
 ingressum, insomnes noctem agentes operarum multitudine lo-
 11 cum muniverunt muro intus extracto altero. Quem Sapor mane
 12 conspicatus negligentiae suae casum ascribebat. Multis autem
 et aliis rebus contra urbem excogitatis plurimisque de militibus
 amissis (nam supra viginti milia cecidisse dicuntur Persici exer-
 citus, cum Nisibis obsideretur) cum dedecore discessit. Etenim

γὰρ καὶ Μασσαγέται τῇ Περσίδι ἐπήλθοσαν καὶ αὐτῇ ἐλυμαί-
νοντο. Κωνσταντίος δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν μὲν Νίσιβιν κατοική-
ρωσε καὶ τοὺς πολλὰς αὐτῆς ἀνεκτήσατο, αὐτὸς δέ, ἀνακωχῆς
ἤδη τῇ ἐξῆς γενομένης ἐκ τῶν Περσῶν, πρὸς τὰ ἐσπέρια ὤρ-
5 μῆσε. καὶ οἱ ἀγγέλλεται Βετρανίων κοινοπραγῆσας τῷ Μα- 15 C
γεντίῳ. τῶν γὰρ παρ' Ἰλλυριοῖς ἄρχων οὗτος στρατευμάτων 16
τυγχάνων καὶ μαθὼν τοῦ Μαγνητίου τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὸν
φόνον τοῦ Κωνσταντίου οὐχ ὑπέβηε τῷ τυραννήσαντι, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς ἐτέρωθεν τυραννίδι ἐπιχειροῦσιν. τῷ Κωνσταντίῳ δ' ἐπι- 17
10 στέλλων ἔλεγε τῷ τυράννῳ ἀνικαθίστασθαι καὶ αὐτὸν ἀφικέσθαι
εἰς ἐκεῖνον κατάλυσιν κατήπειγεν. ἐπὶ συνθήκαις οὖν ὁ Βετρανίων 18
καὶ ὁ Μαγνέντιος ἀλλήλοις σπεισάμενοι πρέσβεις ἄμφω κοινῶς
πρὸς τὸν Κωνσταντίον στέλλουσιν, ἀξιοῦντες αὐτὸν καταθέσθαι τὰ
δῖπλα καὶ τὴν πρώτην ἔχειν τιμὴν. περὶ γούν τὴν τῆς Θρακίης 19
15 Ἡράκλειαν ἐντυχόντες οἱ πρέσβεις τῷ αὐτοκράτορι τὰ μεμνη-
μένα οἱ ἀπήγγειλαν. ὁ δὲ ἐν φροντίδι διὰ ταῦτα γενόμενος, 20 D
νυκτὸς ἐπιγενομένης θναο δρᾶ τοιοῦτον. ἐδόκει τὸν πατέρα 21

5 *δι* καὶ Βετρανίων τυραννίδι ἐπιχειροῦσιν C 17 *θναο* τῷ Κωνσταν-
τίῳ *δρᾶ* ACE

1 *μασσαγέται* D^sEwpDi 3.4 *ἤδη ἀνακωχῆς* E 4 *ὤρμησαι* D, corr.
Dw 5 *βετρανίων* AR tres Pp, *βρεττανίων* DEw 9 *ἐτέρωθεν* D
11 *κατάλυσιν ἐκεῖνον* BC, *τὴν ἐκεῖνον κατάλυσιν* DwpDi *κατή-*
πειγεν Awp, *κατέπειγεν* E, *ἐπίσπευθεν* R, *ἐσπευθεν* D, *κατέπειγεν* (sic)
vel *ἐπίσπευθεν* Dw 11 *βρεττανίων* D, corr. Dw 13 *κων-*
σταντίον RwpDi, *κωνσταντα* A 16 *διὰ ταῦτα* om. initio versus E
17 *νυκτὸς ἐπιγενομένης* om. E *θναο δρᾶ τοιοῦτον* E, *δρᾶ τοιοῦτον*
Dwp

iam Massagetæ Persiam adorti vastabant. Constantius autem 14
rex, Nisibi munita eiusque civibus recreatis, ipse indutiis iam
orienti datis a Persis ad partem occidentalem proficiscitur, cum 15
ei nuntiatur Vetranio consilia iunxisse cum Magnentio. Qui 16
cum Illyricarum dux legionum esset et comperisset Magnentii
seditionem necemque Constantis, non cessat tyranno novo sed
et ipse ab altera parte tyrannidi studuit. Constantio autem lit- 17
teris datis dicebat se adversus tyrannum proficisci ipsumque im-
peratorem evocabat ad illum opprimendum. Ex pactis igitur 18
Vetranio ac Magnentio inter se iuncti legati ambo communiter
ad Constantium mittunt postulantes, ut depositis armis principem
haberet honorem. Qui legati cum ad Thraciæ Heracleam inci- 19
dissent in imperatorem, iussa ei nuntiaverunt. Qui cura inde 20
affectus, cum nox appetiisset, somnium videt huiusmodi. Vide- 21
batur pater ei astare suum filium Constantem manu tenens eique

αὐτῷ παρεσθάναι, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Κωνσταντῆν κατέχοντα
 τῇ χειρὶ, καὶ λέγειν αὐτῷ· “Κωνσταντίε, ἰδοὺ Κώνστας ὁ σὸς
 ἀδελφός, πολλῶν δὲ βασιλέων ἀπόγονος, δεξάμενος ἐκ τυράννου διώ-
 λετο. χρὴ σε τοῦτον τούτῳ τε τιμωρῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν μὴ
 παρόψασθαι διακοπτομένην μήτε τὴν πολιτείαν ἀνατρεπομένην,⁵
 σπεῦσαι δὲ τὴν τυραννίδα καθελεῖν καὶ μὴ περιδεῖν τὸν ἀδελ-
 22 φὸν ἀνεκδέκτητον.” ἐπὶ τούτοις διωπινομένης δὲ Κωνσταντίου τοῦ
 μὲν πρέσβεις κατέσχε καὶ φρουρᾷ παραδέδωκεν· αὐτὸς δ’ αὐτίκα D III 196
 23 μὴδὲν μελλήσας εἰς Σαρδικὴν παραγίνεται. καὶ ὁ Βετρανίων
 P II 16 A τὴν ἀνέλπιστον ἐπιδημίαν πτήξας τοῦ Κωνσταντίου ὡς δεσπότη¹⁰
 προσυπηγνῆκει αὐτῷ, τὰς τε προτέρας καταλείψας βουλὰς καὶ
 24 τὰς συνθήκας ἀθετήσας τὰς πρὸς Μαγνέντιον. καὶ ὁ Κων-
 σταντίος δὲ αὐτὸν γνησίως προσήκατο καὶ δημοδίαιτον ἐποίησατο.
 25 τὰ γὰρ τῆς βασιλείας ἀποδυσάμενος ὁ Βετρανίων γνωρίσματα
 26 ἐν ἰδιώτῳ στολῇ τῶν τοῦ βασιλέως ποδῶν ἐπελάβετο. ὁ δὲ¹⁵
 περιεπίτρεξε αὐτῷ καὶ ὑποστηρίξων πρεσβύτην ὄντα σύνδεικτον

9 οὗ προσηλθὼν ὁ Βετρανίων (βετρανίων E) τῷ Κωνσταντῷ CE

1 αὐτῷ AR, αὐτοῦ D, αὐτοῦ αὐτῷ w*ρ 2 λέγειν αὐτῷ κωνσταντίε
 ARwρ, λέγοντα τῷ κωνσταντίῳ· | E δ ante κώνστας add. C
 3 σὸς ARwρ, δεξάμενος E 3 δεξάμενος, ὡς p*Di post ἐκ add. τοῦ
 E ἀπώλετο E 6 τὴν om. B 7 δι’ ἐπινοομένης (sic) A
 8 κατέσχε RwpDi, κατέσχεν A, v. ad XIII 1, 5 παραδέδωκεν A
 (v. ad XIII 1, 5), παρέδωκεν E, παραδέδωκε OwpDi 9 μελλήσας
 RwpDi, μελλήσας ABE βετρανίων E, βετρανίων Dw 11 αὐτῷ
 προυπηγνῆκει BCwp, τῷ κωνσταντῷ προυπηγνῆκει D 12 ἀθετήσας
 τὰς συνθήκας Owp τὰς (post ἀθετ.) intra lineas add. A
 14 εἶτα καὶ τὰ D, τὰ γὰρ corr. Dw βετρανίων DE, βετρανίων w
 16 βετρανίων B, βετρανίων E, βετρανίων Dw

dicere: “Constanti, ecce Constans, tuus frater, ex multis regibus
 prognatus, qui a tyranno periit. Oportet te igitur hunc adiu-
 vare neque in imperio couivere dilacerato neque in republica
 22 eversa, sed properare tyrannidem deletum neque ferre fratrem
 inultum”. His de rebus experrectus Constantius legatos retinuit
 et in custodiam tradidit; ipse vero statim nihil cunctatus Sardi-
 23 cam proficiscitur. Vetrano subita expeditione demissus Con-
 stantio ut domino obviam procedebat, prioribus relictis consiliis
 24 et pactis sublatis cum Magnentio factis. Sed Constantius eum
 25 sincere recepit mensae suae adhibitum. Regni enim depositis
 insignibus Vetrano privato habitu regis pedes amplexus est.
 26 Ille vero amplexatus Vetranionem patrem nominavit et porrecta

ἐποιήσατο· εἶτα ἡ Προῦσα αὐτῷ (πόλις δ' αὕτη τῶν Βιθυνῶν) 27
εἰς κατοικίαν ἀφώριστο καὶ χωρὶα πρὸς χορηγίαν τῶν ἐπιτη-
δείων ἀπονεμένητο. ἔνθα τρυφῶν ἐπὶ ἐξ ἑνιαυτοῦς τὴν ζωὴν 28
ἐξεμέτηρσε.

5 Καὶ τὰ μὲν περὶ Βετρανίωνα εἰς τοιοῦτον κατηγήκασιν 8 B
τέλος· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Κωνσταντίος πρὸς Μαγνέντιον ὄρωμητο.
ὁ δὲ ἐν Μεδιολάνῳ διῆγε, τὸν ἀδελφὸν Δεκέντιον ἀνειπὼν Καί- 2
σαρα καὶ στείλας αὐτὸν τὰς Γαλλίας φυλάξοντα. ἐν τούτοις 3
δ' αὐθις ὁ Σαπώρης ἀδείας δραζάμενος, τὰ πρὸς ἔω ἐπόρ-
10 θησε καὶ λείαν λαβῶν καὶ δορυαλώτους πολλοὺς ἐπαπέλευξεν.
οὕτω δ' ἐκατέρωθεν ὁ βασιλεὺς περιστοιχιζόμενος ταῖς ἐκ τῶν 4
πολέμων φροντίσι Γάλλον τὸν οὐκ εἶον ἐξάδελφον τιμήσας τῇ
ἀξίᾳ τοῦ Καίσαρος καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Κωνσταντίαν κατεγ-
γυήσας αὐτῷ εἰς τὴν ἑῶαν ἐξέπεμψε, τὰς ἐφόδους τὰς Περ-
15 σικὰς ἀνακόποντα.

Ὁ μὲν οὖν Γάλλος Καῖσαρ τὸν τρόπον τοῦτον ἀναρρηθεὶς 5 C
ἐπὶ τὴν ἑῶαν ἀπῆγε, καὶ τὴν σύζυγον ἐπαγόμενος· ὁ δὲ γε

12 περὶ Γάλλου CE 16 περὶ Μαγνεντίου τυραννήσαντος καὶ συμβαλόν-
τος τῷ Κωνσταντίῳ καὶ ἡγηθέντος CE

1 αὐτῷ om. D 2 3 τῶν ἐπιτηδείων ἀπονεμένητο B, αὐτῷ προσνεμέ-
μητο τῶν ἐπιτηδείων C 3 ἀπονεμένητο ADEwp, προσνεμένητο CDw
5 βρετανίωνα E, βρετανίωνα Dw 6 δ' B^sDwpDi 9 δ' om. E
δεξάμενος (ut videtur) E πρὸς AR, περὶ Dwp 10 δορυα-
λώτους D, δορυαλώτους Di ut solet (v. Steph. thes. II p. 1636 D)
11 δὲ B^sDwpDi 8 Dw 12 πολέμων (sed μ in rasura) C,
πολεμίων Dwp 15 ἀνακόπαντα E, ἀνακόποντα p* 16 καίσαρα
A (sic), v. ad XIII 10, 11 τοῦτον τὸν τρόπον Dwp 17 καὶ
om. CE

manu suffulsit senem et cenae adhibuit. Tum Prusa (est urbs 27
Bithyniae) ei ad habitandum data et loca ad victum praebendum
attributa sunt. Ibi vita opulenter acta per sex annos decessit. 28

8. Ac res Vetranonis talem habuerunt exitum; sed im-
perator Constantius adversus Magnentium profectus est. Hic 2
autem Mediolani versabatur, cum Decentium fratrem praedicasset
Caesarem et misisset Gallias custodituras. Interea Sapor denuo 3
arrepit opportunitate orientalem partem vastavit et cum praeda
captivisque multis rediit. Sic utrimque rex circumventus curis 4
bellicis Gallum suum patrualem dignatum honore Caesaris, sua
sorore Constantia desponsa tradita, in orientem misit, ut impetus
Persicos reprimeret.

Ita igitur Gallus Caesar declaratus in orientem abiit ipsa 5
uxore secum ducta; sed Constantius in bellum contra Magnen-

συνίστορας αὐτῷ τοῦ σκοποῦ, τοὺς δὲ καὶ ἀμετόχους τοῦ σκέμ-
 3 ματος. καὶ παρέτεινε τὸν πότον ἕως ἑσπέρας. ἐξαναστάς δὲ
 τοῦ συμποσίου αἴφνης εἰς τὸν κοιτῶνα εἰσέδραμε καὶ πρόεισιν
 ἐκείθεν μετὰ βραχὺ ἐν σχήματι βασιλείας σὺν δορυφόροις πολ-
 C 4 λοῖς, ὃ τοὺς μὴ συνειδότας αὐτῷ τὴν προῦξιν ἐτάραξεν. ἐκεῖνος ὅ
 5 δὲ διαλεχθεὶς τοῖς παροῦσι τοὺς μὲν ἔπεισε συνθέσθαι αὐτῷ,
 ἐνίους δὲ γε καὶ ἐβιάσατο. καὶ συμπαραλαβὼν αὐτοὺς εὐθύς D III 19
 εἰς τὰ βασίλεια ἄπεισι καὶ διανομὰς χρημάτων πεποίητο ταῖς
 τε πύλαις τῆς πόλεως ἐπέστησε φύλακας, ἐνταλθέντας τοῖς μὲν
 εἰσιούσι τὴν εἴσοδον συγχωρεῖν, ἐξιέναι δὲ μηδένα παραχωρεῖν, 10
 6 ἵνα μὴ τέως τὸ τόλμημα κηρυχθῆ. καὶ αὐτίκα στέλλει τοὺς
 τὸν Κώνσταντα ἀναιρήσοντας, πρὶν ἢ γνοῖη τὸ τόλμημα. ὃ δὲ
 7 περὶ θῆραν ἠσχόλητο. καὶ γὰρ ἐμμελῆει περὶ τὰ κυνηγέσια
 καὶ ταῦτα ἀρθρήτιδι προσπαλαίων διηνεκεῖ, ἦν ἐξ ἡδονῶν ἀμε-
 D 8 τρίας ἐνόσησεν ἀκολάστως βίους· ἢ καὶ ἐν προσήματι θήρας 15
 εἰς ὕλας ἐγκατεδύετο μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν μειρακίσκων καὶ
 νεανίσκων, οἱ ἐκείνῳ διὰ κάλλος συνελέγοντο καὶ ὤκειωντο
 ἐκαλλωπίζοντό τε περιεργότερον καὶ λίχνους ἦσαν ὀφθαλμοῖς,
 ἀκολασίας ἐμπύρευμα, κἀκείνῳ ἐτύγγανον, ὡς λέγεται, παιδικά.

1 αὐτοῦ τῷ σκοπῷ E, v. XIII 8, 31 3 ante αἴφνης erasum ἐξ
 in B 4 βασιλείας RwpDi, om. A 11 τολμηθὲν Rwp

12 πρηνή A 14 ἀρθρήτι B δι ab al. man., ἀθρήτιδι E προ-
 παλαίων D, corr. D_w ἀμέτρων D 15 ἐνόμησεν D, corr. D_w
 15 βίους D 16 αὐτῶν Dwp 17 post οἱ add. καὶ E 18 ὀφαλ-
 μοῖς C

rantes, quid moliretur. Produxit convivium usque ad vesperam.
 3 Tum cum surrexisset e convivio, propere cubiculum ingressus
 paullo post habitu regio cum multis satellitibus illinc progreditur.
 4 Quae res ignaros quid animi haberet consternavit. Sed oratione
 ad eos qui aderant habita, alios verbis in suas partes traduxit,
 5 alios etiam vi. Quos cum secum duxisset, illico in regiam abit
 et pecuniam dilargiebatur et portis custodes adhibuit iussos in-
 trantibus introitum concedere, sed exitum nulli permittere, ne
 6 interea audacia nuntiaretur. Statim mittit, qui Constantium tol-
 7 lerent, antequam nosset audaciam. Erat ille venatione occu-
 patus. Etenim rabie tenebatur venandi idque, cum cum arti-
 8 correptus erat ac vita dissoluta; aut etiam per speciem vena-
 tionis in silvas sese abdebat cum suis pueris et adolescentulis,
 quos ob formam conquisitos et familiariter secum coniunctos et
 nimis immoderate cultos in deliciis habuisse dicitur, cum avidis

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλεόν ταῖς ὕλαις διέτριβεν, ἐκκλίνων τὴν μετὰ 9
 τῶν κοσμίων ἀνδρῶν συνδιαγωγὴν. παρὰ τὸν Ῥοδανὸν τοίνυν 10
 ποταμὸν οἱ παρὰ Μαγνεντίου σταλέντες γενόμενοι μετὰ τὴν
 θήραν ὑπνώπιον τὸν Κώνσταντα διεχρήσαντο καὶ τοὺς ἐκείνω
 5 δὲ συνόντας δλίγους θνας ἀπέκτειναν. οἱ δὲ μὴ οὕτω φασὶ 11 P II 14 A
 γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν, γνῶναι δ' ἐκείνον τὴν κατ'
 αὐτοῦ ἐπανάστασιν καὶ μονωθέντα, καταλιπόντων αὐτὸν τῶν
 περὶ αὐτόν, ναῶ προσφυγεῖν. κάκει τὰ τῆς βασιλείας παρὰ-12
 σημα ἀπεκδύσασθαι κάκειθεν ἐκβληθέντα ἀναιρεθῆναι, ἑπτα-
 10 καιδέκατον ἔτος ἀνύσαντα παρὰ τῇ ἀρχῇ, τῆς δ' ἡλικίας ἤδη W III 13
 παρεληλυθότα τριακοστόν. λέγεται δὲ ἄρτι γεννηθέντος αὐτοῦ 13
 ἐπιτρέψαι τοῖς ἀστρολόγοις τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τούτου
 γενεθλίῳ ποιῆσαι θεμάτων, κάκεινους πρὸς ἄλλοις οἷς περὶ
 D III 193 αὐτοῦ προειρήκασιν καὶ τοῦτο εἰπεῖν ὡς ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς
 15 αὐτοῦ μάρμης ἀναιρεθῆσεται. ὁ θανούσης ἐκείνης καὶ διέπαι-14
 ζεν ὁ Κώνστας· τὸ δ' εἰς ἔργον ἀποβεβήκει, καὶ ἡ τῶν ἀστρο-
 λόγων οὐ διήμαρτε πρόρρησις, κἄν ὑπῆρξε λοξή. ἐν γὰρ πο-15 B

5 ἀναίρεσις Κώνσταντος ACE 17 οἱ πολλοὺς τῶν ἀξιολογωτέρων
 (ἀξιολόγων E) ἀπόκτεσεν ὁ Μαγνέντιος CE

1 ταῖς ὕλαις] De dativo loci v. Hultschii quaest. Polyb. I p. 19s.
 et Krebsium *Die Præpos. b. Polyb.* p. 75 2 τῶν om. Owp
 διαγωγὴν E περὶ D 5 θνας om. E 8 προσφυγεῖν corr.
 ex προσφυγᾶν A 9. 10 ἑπτακαίδεκα ἔτη Dwp 10 ἀνύοντα B^sDwp
 11 γὰρ D, δὲ corr. D_w 12 τῷ om. C τούτω DE 14 ἀγ-
 γάλαις E 15 μάρμης B, κάμης D, μάρμης D_w 17 διημάρητο
 BC, διήμαρται D, corr. D_w ὑπῆρχε Rwp

eorum oculis libido inflammaretur. Ea quoque de causa silvas 9
 magis frequentabat, quod evitabat modestorum virorum consue-
 tudinem. Iam ad Rhodanum fluvium cum venissent a Magnentio 10
 missi, Constantem post venationem dormientem sustulerunt, inter-
 fectis etiam sociis, quos paucos secum habebat. Alii vero non 11
 ita profitentur factam esse illius necem, sed illum cognita sedi-
 tione contra se mota destitutum ad templum profugisse a suis
 derelictum. Illinc vero regni signis depositis eiectum esse et 12
 occisum septimo et decimo anno perfecto regni, aetatis autem
 expleto tricesimo. Ferunt autem, cum modo natus esset Con-13
 stans, imperasse astrologis patrem, ut natalicium huius consti-
 tuerent thema, illosque praeter cetera illi praedicta etiam hoc
 dixisse eum in complexu aviae suae sublatum iri. Quod mortua 14
 illa et illudebat Constans; sed ad effectum adductum est neque
 astrologorum decepit praedictio, quamvis obliqua. Nam in op-15

λίχνη Ἑλένη καλουμένη εἰς ὄνομα τῆς βασιλείσης ἐκείνης ὁ Κώνστας ἀνήρητο.

- 16 Ὁ μὲν οὖν οὕτω βεβιωκῶς ἀσελγῶς οὕτως οἰκτρῶς ἐστέ-
 17 ρητο τῆς ζωῆς· ὁ δὲ Μαγνέντιος κατὰ βροῦν αὐτῶ τῶν τῆς
 τυραννίδος χωρησάντων πραγμάτων ἐσπούδασε τῶν τὰς ἀρχὰς 5
 18 ἔχόντων τοὺς λογιμωτάτους ἐκ μέσου ποιήσασθαι. καὶ γραφὰς
 πλασάμενος πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐκ τοῦ Κώνσταντος σταλείσας
 αὐτοῖς μετακαλουμένον τοῦτους δῆθεν πρὸς ἑαυτόν, καθ' ὁδὸν
 λοχῆσας πλείστους ἀπέκτεινε, μηδὲ τῶν οἰκείων συνωμοτῶν
 φειδόμενος, ἀλλὰ καὶ τοῦτους διαφθείρων. 10
- 19 Καὶ ὁ μὲν ἐν τοιοῦτοις ἦν, ἑαυτῶ κρατύνων τὴν τυραν-
 νίδα· τῷ δὲ Κωνσταντῷ τὸν θάνατον πυθομένῳ τοῦ ἀδελφοῦ
 ἐμερίζετο ἢ διάνοια ἐννοουμένῳ πότερον ἂν προτιμήσαιτο τὸ
 Πέρσαις ἀντικαθίστασθαι κείρονσι τὰ Ῥωμαίοις ὑπήκοα ἢ τού-
 των κατὰ γε τὸ παρὸν ἀμελῆσαι καὶ χωρῆσαι κατὰ τοῦ τυραν- 15
 νήσαντος, ἵνα καὶ τὸν τοῦ συγγόνου τίσαιτο φόνον καὶ ἑαυτῷ
 προσποιήσαιτο τὰ ἐσπέρια.

1 Ἑλένη R^wDⁱ, ἕληνη A, v. ad XIII 1, 2 3 οὕτω βεβιωκῶς —
 οὕτως οἰκτρῶς] Ante consonantes adhibet Zonaras οὕτω et
 οὕτως, ante vocales constanter οὕτως; v. XIII 21, 6. 11. XIV
 6, 24. 20, 5. 21, 21. 27, 4. XV 11, 15 cet. 4 αὐτῶ R^wDⁱ,
 αὐτῶν A 6 λογιμωτέρους R^w, v. ad XIII 3, 6 6. 7 πλασά-
 μενος γραφὰς O^w 7 σταλείσας A^rR^w, στείλας E 8 μετακαλου-
 μένος τοῦτους A, μετακαλουμένον τοῦτους B^CDⁱ, μετακαλουμένας E,
 μετακαλουμένας τοῦτους sed τοῦτους lineola notatum D, μετακαλου-
 μένου ῶρ αὐτόν E 9 συνωμοτῶν B^sD^w 13 διανοίας D,
 corr. D_w ἐννοουμένῳ post προτιμήσαιτο B^C, ἐννοούμενος post
 προτιμήσαιτο D, corr. D_w 14 φθείρονσι E τοῦτο D, corr. D_w
 16 τίσεται O^w 17 προσποιήσαι τὸ E, προσποιήσεται O^w

pidulo, cui de reginae illius nomine factum erat nomen Helena,
 Constans sublatus est.

- 16 Ille igitur cum ita vixisset dissolute, ita misere privatus
 17 erat vita; Magnentius autem, cum prospere ei res processissent
 tyrannide occupata, eorum qui magistratus gerebant nobilissimos
 18 de medio tollere studuit. Litteris igitur fictis ad eos datis, quasi
 a Constante ad eos missis, quibus ille hos ad se arcesseret, in
 itinere per insidias plurimos interfecit, ne coniuratis quidem suis
 parcens, sed etiam eos occidens.
- 19 His igitur rebus ille sibi stabiliebat tyrannidem; Constans
 autem morte comperta fratris haesitabat animo secum repu-
 tans, utrum mallet Persis resistere vastantibus Romanorum pro-
 vincias an his rebus in praesentia neglectis praeferret proficisci
 adversus tyrannum, ut et fratris ulcisceretur necem et sibi vin-
 dicaret partem occidentalem.

Ταῦτα τοῦ Κωνσταντίου σκοποῦντος καὶ διαμέλλοντος, δ 7
 Σαπώρης, ἐπεὶ κάκεινῳ πρὸς γνῶσιν ἤλθον τὰ συμβεβηκότα
 περὶ τὸν Κώνσταντα, ἐπιτίθεται τῷ καιρῷ καὶ σὺν βαρεῖ στρα-
 τεύματι κατὰ τῶν ὑποκειμένων Ῥωμαίους ἔπεισι χωρῶν τε καὶ
 5 πόλεων· καὶ πολλὴν μὲν ἐλήϊσατο χώραν, ἀλλὰ μέντοι καὶ 2
 φρούρια εἶλε καὶ τέλος ἐπολιόρκει τὴν Νίσιβιν, ἣ πάλαι μὲν
 τῇ τῶν Ἀρμενίων διέφερε βασιλείᾳ, ἐπὶ δὲ Μιθριδάτου, δς D

D III 194 Τιγράνου τοῦ τῶν Ἀρμενίων τότε κρατοῦντος γαμβρὸς ἦν καὶ
 ἐξ ἐκείνου τὴν πόλιν εἰλήφει, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐάλω πολιορκία.
 10 ἐν ταύτῃ γὰρ ὁ Σαπώρης ἐλθὼν πᾶσαν ἐκίνησε μηχανὴν ἵνα 3
 αὐτῷ ἡ πόλις ἀλῶ· κρούς τε γὰρ προσῆγε τοῖς τείχεσι καὶ
 διώρυχας ὑπογαίους πεποίητο, ἀλλὰ πρὸς πάντα γενναίως ἀντι-
 καθίσταντο οἱ πολιορκούμενοι. καὶ τὸν ποταμὸν δέ, δς διὰ 4
 μέσης ἔρρει τῆς πόλεως, μετωχέτευσεν, ἵνα δίψει πιεζόμενοι
 15 οἱ τῆς πόλεως προδοῖεν αὐτῷ τὴν πόλιν. τοῖς δὲ ἀφρονία ἦν 5
 ὑδάτων καὶ ἐκ φρεάτων καὶ ἐκ πηγῶν. ὥς δ' εἰς οὐδὲν αὐτῷ 6
 καθήνησαν ἀνύσιμον αἱ ἐπίνοιαί, ἔτερόν τι αὐτῷ μεμηχάνητο.

1 δτι δ (om. C) Σαπώρης δ Περσῶν δ (om. C) βασιλεὺς τῇ Ῥωμαίων
 χώρα (om. E) ἐπέθετο (ἀρχῇ add. E) καὶ Νίσιβιν πολιορκήσας (Νισ. πολ.
 om. E) ἀπρακτος ἀνεχώρησεν CE

2 ἤλθε Dwp 6 φρούρια εἶλε καὶ . . ἐπολιόρκει Νίσιβιν] De
 chiasmo v. ad XIII 2, 6 7 ἀρμενίων DE 8 τιγράτου C
 τότε om. E ἦν γαμβρὸς Dwp 9 post εἰλήφει add. δι. sed
 lineola infra apposita notatum D 10 γὰρ AE, γοῦν Owp
 ἦν OwpDi 11 ἀλῶ (sic) A, v. ad p. 36, 8 γὰρ om. D
 14 μετωχευσεν (s. acc.) E, μετωχεύτευσεν D 15 προδῶεν Owp
 17 καθήνητων Owp

7. Quae cum Constantius deliberaret et cunctaretur, Sapor
 et ipse certior factus de iis quae evenerant Constanti urget op-
 portunitatem et cum ingenti exercitu provincias et urbes Roma-
 nis subiectas invadit, atque ex multis agris capta praeda castel- 2
 lisque occupatis denique obsidebat Nisibin, quae quondam ad
 Armeniorum pertinebat regnum sed sub Mithridate, qui Tigranis
 Armeniorum tum regis gener erat ab illoque urbem ceperat, a
 Romanis capta erat obsidione. Quam Sapor aggressus omnem 3
 movit machinationem ad expugnandam urbem, arietibus admotis
 ad muros actisque cuniculis, sed ad omnia fortiter resistebant
 qui obsidebantur. Ac fluvium, qui per mediam fluebat urbem, 4
 derivavit, ut siti coacti oppidani proderent sibi urbem. Iis 5
 autem abundantia erat aquae tum ex puteis tum ex fontibus
 haustae. Quod vero ad irritum ei ceciderat spes, aliud quoddam 6

- PII 15 A 7 ἀναδραμὸν τὸν ποταμὸν, ὅς, ὡς εἰρηται, διὰ τῆς πόλεως ἔρρει,
 καὶ πρὸς φάραγγας γεγονώς, ἔνθα ὁ χῶρος, δι' οὗ διέρρει,
 ἐστίνωτο, ἀπέφραξε τὸν τόπον καὶ ἐπέσχε τὸ ρεῦμα αὐτοῦ.
 8 τοῦ δ' ὕδατος πλημμυρήσαντος, ἀθρόον τὰ φραγνύντα τὴν τοῦ
 ὕδατος διέξοδον ἐξελὼν ἀφήκε τὸ ρεῦμα κατὰ τῆς πόλεως· 5
 τὸ δὲ πολὺ τε σεσωρευμένον καὶ σὺν βία σφοδρᾷ τῷ τείχει
 9 προσπεσὸν μέρος ἐκείνου κατήραξεν. οὐκ εὐθὺς δὲ ὁ βάρ-
 βαρος εἰσέδν τὴν πόλιν, ἀλλ' ὡς ἤδη ἀλωθείσης αὐτῆς, ἐπεὶ
 καὶ πρὸς ἐσπέραν ἦν ὁ καιρὸς, εἰς αὔριον παραλήψεσθαι τὴν
 10 πόλιν, μὴ τιнос ἀντιβαίνοντος, ὑπερέθετο. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει 10
 πρὸς μὲν τὸ ῥῆγμα τοῦ τείχους ἐθορυβήθησαν, ὡς δ' εἶδον
 Β τοὺς Πέρσας ὑπερθεμένους τὴν εἰσοδον, ἄπνοι τὴν νύκτα
 διατελέσαντες πολυχειρίᾳ τὸν τόπον ὠχύρωσαν, τείχος ἐπὸς
 11 ἀνεγείραντες ἕτερον. ὅπερ ἔωθεν ὁ Σαπώρης ἰδὼν ἀμελείᾳ
 οἰκείᾳ τὸ ἀτύχημα ἐπεγράφετο. ἀλλ' οὐδ' οὕτω τῆς πολιορ- 15
 12 κίας ἀφίστατο. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ τῆς πόλεως ἐπινοη-
 W III 14 σάμενος καὶ πλείστους τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν (ὑπὲρ γὰρ τὰς
 εἴκοσι χιλιάδας κινδυνεῦσαι λέγεται τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος D III 195
 13 πολιορκουμένης Νισίβως) μετ' αἰσχύνης ἀνεχώρησεν. ἤδη

1 δς ARwp, δν C 2 διήει O(wp) 3 αὐτοῦ om. B 4 δ' ARwp,
 δι' E 5 διόδον Rwp 6 πολὺ AR, πολὺν w*ρ 7 προσπεσὸν
 B₁E κατήραξεν A, κατέρραξεν Rwp Di vol. V p. 239, κατήραξεν
 Di h. l., v. ad XIV 5, 5. 20, 17. XV 7, 7. XVI 13, 15. 16, 4.
 22, 6. XVII 6, 18. 24, 12 8 ἀλωθείσης (sic) A ἐπεὶ ARwp,
 ἤδη γὰρ D 9 εἰς αὔριον (sine spir.) A, εἰς αὔριον Rwp Di, εἰ
 ἔριον C 11 ῥεῦμα D, corr. Dw 13 τελέσαντες E

7 moliebatur. Regressus secundum fluvium, quem per urbem fluere
 diximus, et ad rupes delatus, ubi regio, per quam ille perfuebat,
 8 erat angusta, loco illo obsepto repressit eius cursum. Cum autem
 aqua exuberasset, subito aggeribus aquam effluentem impedi-
 entibus sublatis emisit fluvium contra urbem; qui cum plenus et
 auctus esset et magno impetu in murum irruisset, partem illius
 9 deiecit. Neque vero statim barbarus intravit urbem, sed, quia
 vespertinum erat tempus, distulit, quasi iam captum esset, in
 10 crastinum diem capiendum oppidum, nullo repugnato. Sed
 oppidani ruina muri consternati, cum vidissent Persas distulisse
 ingressum, insomnes noctem agentes operarum multitudine lo-
 11 cum muniverunt muro intus exstructo altero. Quem Sapor mane
 12 conspicatus negligentiae suae casum ascribebat. Multis autem
 et aliis rebus contra urbem excogitatis plurimisque de militibus
 amissis (nam supra viginti milia cecidisse dicuntur Persici exer-
 13 citus, cum Nisibis obsideretur) cum dedecore discessit. Etenim

γὰρ καὶ Μασσαγέται τῇ Περσίδι ἐπήλθοσαν καὶ αὐτῇ ἐλυμαίνοντο. Κωνσταντίος δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν μὲν Νίσιβιν κατοχύρωσε καὶ τοὺς πολίτας αὐτῆς ἀνεκλήσατο, αὐτὸς δέ, ἀνακωχῆς ἤδη τῇ ἐρίᾳ γενομένης ἐκ τῶν Περσῶν, πρὸς τὰ ἐσπέρια ὤρμησε. καὶ οἱ ἀγγέλλεται Βετρανίων κοινοπραγῆσας τῷ Μα-¹⁵ γνεντίῳ. τῶν γὰρ παρ' Ἰλλυριοῖς ἄρχων οὗτος στρατευμάτων¹⁶ τυγχάνων καὶ μαθὼν τοῦ Μαγνεντίου τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὸν φόνον τοῦ Κωνσταντος οὐχ ὑπέβη τῷ τυραννήσαντι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐτέρωθεν τυραννίδι ἐπικεχείρηκε. τῷ Κωνσταντίῳ δ' ἐπι-¹⁷ 10 στέλλων ἔλεγε τῷ τυράνῳ ἀντικαθίστασθαι καὶ αὐτὸν ἀφικέσθαι εἰς ἐκεῖνον κατάλυσιν κατήπειγεν. ἐπὶ συνθήκαις οὖν ὁ Βετρανίων¹⁸ καὶ ὁ Μαγνέντιος ἀλλήλοις σπεισάμενοι πρόσβεις ἄμφω κοινῶς πρὸς τὸν Κωνσταντίον στέλλουσιν, ἀξιοῦντες αὐτὸν καταθέσθαι τὰ ὄπλα καὶ τὴν πρώτην ἔχειν τιμὴν. περὶ γοῦν τὴν τῆς Θράκης¹⁹ 15 Ἡρόακλειαν ἐντυχόντες οἱ πρόσβεις τῷ αὐτοκράτορι τὰ μεμνημένα οἱ ἀπήγγειλαν. ὁ δὲ ἐν φροντίδι διὰ ταῦτα γενόμενος,²⁰ Δ νυκτὸς ἐπιγενομένης θναρ ὀρᾷ τοιοῦτον. ἐδόκει τὸν πατέρα²¹

5 *ἐτι καὶ Βετρανίων τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν* C 17 *θναρ τῷ Κωνσταντίῳ ὀφθέν* ACE

1 *μασσαγέται* D⁸EwpDi 3.4 *ἤδη ἀνακωχῆς* E 4 *ὤρμησαι* D, corr. Dw 5 *βετρανίων* AR tres Pp, *βρετανίων* DEw 9 *ἐτέρωθι* D 11 *κατάλυσιν ἐκεῖνον* BC, *τὴν ἐκεῖνον κατάλυσιν* DwpDi *κατήπειγεν* Awp, *κατέπειγεν* E, *ἐπέσπευθεν* R, *ἐσπευθεν* D, *κατέπειγεν* (sic) vel *ἐπέσπευθεν* Dw 11 *βρετανίων* D, corr. Dw 13 *κωνσταντίον* RwpDi, *κωνσταντα* A 16 *διὰ ταῦτα* om. initio versus E 17 *νυκτὸς ἐπιγενομένης* om. E *θναρ ὀρᾷ τοιοῦτον* E, *ὀρᾷ τοιοῦτον θναρ* Dwp

iam Massagetae Persiam adorti vastabant. Constantius autem 14 rex, Nisibi munita eiusque civibus recreatis, ipse indutiis iam orienti datis a Persis ad partem occidentalem proficiscitur, cum 15 ei nuntiatur Vetrano consilia iunxisse cum Magnentio. Qui 16 cum Illyricarum dux legionum esset et comperisset Magnentii seditionem necemque Constantis, non cessat tyranno novo sed et ipse ab altera parte tyrannidi studuit. Constantio autem lit- 17 teris datis dicebat se adversus tyrannum proficisci ipsumque imperatorem evocabat ad illum opprimendum. Ex pactis igitur 18 Vetrano ac Magnentius inter se iuncti legatos anho communiter ad Constantium mittunt postulantes, ut depositis armis principem haberet honorem. Qui legati cum ad Thraciae Heracleam inci- 19 dissent in imperatorem, iussa ei nuntiaverunt. Qui cura inde 20 affectus, cum nox appetiisset, somnium videt huiusmodi. Vide- 21 batur pater ei astare suum filium Constantem manu tenens eique

αὐτῷ παρεστάναι, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Κωνσταντα κατέχοντα
 τῇ χειρὶ, καὶ λέγειν αὐτῷ· “Κωνσταντιε, ἰδοὺ Κώνστας ὁ σὸς
 ἀδελφός, πολλῶν δὲ βασιλέων ἀπόγονος, δς ἐκ τυράννου διώ-
 λετο. χρὴ σε τοίνυν τούτῳ τε τιμωρῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν μὴ
 παρόψεσθαι διακοπτομένην μήτε τὴν πολιτείαν ἀνατρεπομένην,⁵
 σπεῦσαι δὲ τὴν τυραννίδα καθελεῖν καὶ μὴ περιδεῖν τὸν ἀδελ-
 22 φὸν ἀνεκδόκητον.” ἐπὶ τούτοις διωπνηθεὶς ὁ Κωνσταντίος τοὺς
 μὲν πρέσβεις κατέσχε καὶ φρουρᾷ παραδέδωκεν· αὐτὸς δ' αὐτίκα D III 196
 23 μηδὲν μελλήσας εἰς Σαρδικὴν παραγίνεται. καὶ ὁ Βετρανίων
 P II 16 A τὴν ἀνέλπιστον ἐπιδημίαν πτήξας τοῦ Κωνσταντίου ὡς δεσπότη¹⁰
 προσυπηγνῆκει αὐτῷ, τὰς τε προτέρας καταλείψας βουλὰς καὶ
 24 τὰς συνθήκας ἀθετήσας τὰς πρὸς Μαγνέντιον. καὶ ὁ Κων-
 σταντίος δὲ αὐτὸν γνησίως προσήκατο καὶ δημοδίαιτον ἐποίησατο.
 25 τὰ γὰρ τῆς βασιλείας ἀποδυσάμενος ὁ Βετρανίων γνωρίσματα
 26 ἐν ἰδιώτῳ στολῇ τῶν τοῦ βασιλέως ποδῶν ἐπελάβετο. ὁ δὲ¹⁵
 περιεπτύξατό τε τὸν Βετρανίωνα καὶ πατέρα ὠνόμασε καὶ χεῖρα
 ὀρέγων αὐτῷ καὶ ὑποστηρίζων πρεσβύτην ὄντα σύνδειπνον

9 οὗ προσηλθεν ὁ Βετρανίων (βεττανίων E) τῷ Κωνσταντῷ CE

1 αὐτῷ AR, αὐτοῦ D, αὐτοῦ αὐτῷ w*ρ 2 λέγειν αὐτῷ κωνσταντι
 ARwρ, λέγοντα τῷ κωνσταντίῳ· | E δ ante κώνστας add. C
 3 σὸς ARwρ, δς E 3 δς ARw, ὡς p*Di post ἐκ add. τοῦ
 E ἀπόλετο E 6 τὴν om. B 7 δι' ὑπνισθεὶς (sic) A
 8 κατέσχε RwpDi, κατέσχεν A, v. ad XIII 1, 5 παραδέδωκεν A
 (v. ad XIII 1, 5), παρέδωκεν E, παραδέδωκε ὌwpDi 9 μελλήσας
 RwpDi, μελλήσας ABE βετρανίων E, βεττανίων Dw 11 αὐτῷ
 προυπηγνῆκει BCwp, τῷ κωνσταντῷ προυπηγνῆκει D 12 ἀθετήσας
 τὰς συνθήκας Ὄwp τὰς (post ἀθετ.) intra lineas add. A
 14 εἶτα καὶ τὰ D, τὰ γὰρ corr. Dw βετρανίων DE, βεττανίων w
 16 βετρίωνα B, βεττανίωνα E, βεττανίωνα Dw

dicere: “Constanti, ecce Constans, tuus frater, ex multis regibus
 prognatus, qui a tyranno perit. Oportet te igitur hunc adiu-
 vare neque in imperio conivere dilacerato neque in republica
 eversa, sed prosperare tyrannidem deletum neque ferre fratrem
 22 inultum”. His de rebus experrectus Constantius legatos retinuit
 et in custodiam tradidit; ipse vero statim nihil cunctatus Sardi-
 23 cam proficiscitur. Vetrano subita expeditione demissus Con-
 stantio ut domino obviam procedebat, prioribus relictis consiliis
 24 et pactis sublatis cum Magnentio factis. Sed Constantius eum
 25 sincere recepit mensae suae adhibitum. Regni enim depositis
 insignibus Vetrano privato habitu regis pedes amplexus est.
 26 Ille vero amplexatus Vetranionem patrem nominavit et porrecta

ἐποιήσατο· εἶτα ἢ Προῦσα αὐτῷ (πόλις δ' αὕτη τῶν Βιθυνῶν) 27
εἰς κατοικίαν ἀφώριστο καὶ χωρία πρὸς χορηγίαν τῶν ἐπιτη-
δείων ἀπονενέμητο. ἔνθα τρυφῶν ἐπὶ ἕξ ἐνιαυτοὺς τὴν ζωὴν 28
ἐξεμέτρησε.

5 Καὶ τὰ μὲν περὶ Βετρανίωνα εἰς τοιοῦτον κατηγήκασι 8 B
τέλος· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Κωνσταντίος πρὸς Μαγνέντιον ὄρητο.
ὁ δὲ ἐν Μεδιολάνῳ διῆγε, τὸν ἀδελφὸν Δεκέντιον ἀνειπὼν Καί- 2
σαρα καὶ στείλας αὐτὸν εἰς Γαλλίας φυλάξοντα. ἐν τούτοις 3
δ' αὐτίς ὁ Σαπῶρης ἀδειας δραξάμενος, τὰ πρὸς ἕω ἐπόρ-
10 θησε καὶ λείαν λαβὼν καὶ δορυαλώτους πολλοὺς ἐπανέλευσεν.
οὕτω δ' ἐκατέρωθεν ὁ βασιλεὺς περιστοιχιζόμενος ταῖς ἐκ τῶν 4
πολέμων φροντίσι Γάλλων τὸν οἰκείον ἐξάδελφον τιμῆσας τῇ
ἀξίᾳ τοῦ Καίσαρος καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Κωνσταντίαν κατεγ-
15 νήσας αὐτῷ εἰς τὴν ἑῶν ἐξέπεμψε, τὰς ἐφόδους τὰς Περ-
σικὰς ἀνακόποντα.

Ὁ μὲν οὖν Γάλλος Καῖσαρ τὸν τρόπον τοῦτον ἀναρρηθεὶς 5 C
ἐπὶ τὴν ἑῶν ἀπῆει, καὶ τὴν σύζυγον ἐπαγόμενος· ὁ δὲ γε

12 περὶ Γάλλου CE 16 περὶ Μαγνεντίου τυραννήσαντος καὶ συμβαλόν-
τος ἐπὶ Κωνσταντίῳ καὶ ἠτιγηθέντος CE

1 αὐτῷ om. D 2. 3 τῶν ἐπιτηδείων ἀπονενέμητο B, αὐτῷ προσενέ-
μητο τῶν ἐπιτηδείων C 3 ἀπονενέμητο ADEwp, προσενέμητο CDw
5 βρετανίωνα E, βρεττανίωνα Dw 6 δ' B^sDwpDi 9 δ' om. E
δεξάμενος (ut videtur) E πρὸς AR, περὶ Dwp 10 δορυα-
λώτους D, δορυαλώτους Di ut solet (v. Steph. thes. II p. 1636 D)
11 δὲ B^sDwpDi 8 Dw 12 πολέμων (sed μ in rasura) C,
πολεμίων Dwp 15 ἀνακόποντα E, ἀνακόπιοντα p* 16 καίσαρ
A (sic), v. ad XIII 10, 11 τοῦτον τὸν τρόπον Dwp 17 καὶ
om. CE

manu suffulsit senem et cenae adhibuit. Tum Prusa (est urbs 27
Bithyniae) ei ad habitandum data et loca ad victum praebendum
attributa sunt. Ibi vita opulenter acta per sex annos decessit. 28

8. Ac res Vetranonis talem habuerunt exitum; sed im-
perator Constantius adversus Magnentium profectus est. Hic 2
autem Mediolani versabatur, cum Decentium fratrem praedicasset
Caesarem et misisset Gallias custoditurum. Interea Sapor denuo 3
arrepit opportunitate orientalem partem vastavit et cum praeda
captivisque multis rediit. Sic utrimque rex circumventus curis 4
helicis Gallum suum patruellem dignatum honore Caesaris, sua
sorore Constantia desponsa tradita, in orientem misit, ut impetus
Persicos reprimeret.

Ita igitur Gallus Caesar declaratus in orientem abiit ipsa 5
uxore secum ducta; sed Constantius in bellum contra Magnen-

Κωνσταντίος εἰς τὸν κατὰ Μαγνεντίου ἀνεχώρησε πόλεμον.

6 ἵνα δὲ μὴ μάχαις ἐμφυλλίοις καὶ σφαγαῖς ἀλλήλων οἱ Ῥωμαῖοι D III 197
μαίνονται, δεῖν ἔκρινεν εἰς συμβάσεις τὸν τύραννον προκαλέσα-

W III 15 7 σθαι. στέλλει τοίνυν πρὸς αὐτὸν ἄνδρας τῶν ἐπιφανῶν καὶ γράμ-
ματα δ' ἐγκαράττει αὐτῷ, συγγνώμην διδοὺς ἐπὶ τῷ τολμήματι, 5

8 εἰ τῶν ὀπλων ἀπόσχοιτο, καὶ παραχωρῶν αὐτῷ τῶν Γαλλῶν, ἵνα
8 τούτων ἄρχη καὶ ταύταις περιορίζηται. ὁ δὲ οὐδέν τι φρονῶν
μέτριον οὐ προσήκατο τὰ παρὰ τοῦ Κωνσταντίου ἀπραγμόνως

9 αὐτῷ παρεχόμενα, ἀλλὰ τὸν πόλεμον εἴλετο· καὶ μᾶλλον σὺν
D τάχει πρὸς τοῦτον ἐχώρησεν, ὅτι Σιλβανός, εἰς τις τῶν αὐτοῦ 10
ταξιαρχῶν, μετὰ πλήθους ὀπλιτῶν ἐκείνον λιπῶν Κωνσταντίῳ

10 προσήλθε τῷ αὐτοκράτορι. ἤδη δὲ πλησιασάντων ἀλλήλοις καὶ
ἀντιστρατοπεδευσαμένων, ὃ τε Κωνσταντίος τοὺς οἰκείους στρα-
τιώτας λόγοις διήγειρεν εἰς ἀλκὴν καὶ ὁ Μαγνέντιος τοὺς ἑαυτοῦ
παρεκάλει ἄνδρας φανῆναι πιστοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, πολλὰ 15

11 σφίσι ἐπαγγελλόμενος. ἀντιπαραταξάμενοι δὲ τὸ μὲν πλεῖστον
τῆς ἡμέρας ἀπρακτοῦντες διήγαγον, μηδεὶν τῷ ἀντιπαρατε-

12 ταγμένῳ μέρει ἐπεξίοντος. ὁ δὲ Μαγνέντιος καὶ γοητείαις ἐχρή-
σατο· γυνὴ γάρ τις μάγος παρθένον αὐτῷ σφαγιάσαι ὑπέθετο

1 ἐχώρησεν Rwp 5 ante διδοὺς add. αὐτῷ Owp 6 γαλλιαλ-
λῶν D, corr. Dw 7 ταύταις] τούτοις CDwp 8 περιορίζεται E
8 τοῦ om. E 10 ἐχώρησαν D, corr. Dw 9 εἰς τις AR, τις (sic)
E, εἰς B^s(?)wp 11 ταξιαρχῶν E 13 ἰδίους E 14 λόγους
om. E 15 φανῆναι ἄνδρας E 16 ἐπαγγειλόμενος DEwp
18 ἐπεξιώντας B, ἐπαξιώντες D, corr. Dw 19 σφαγιάσαι (sic) A

6 tium ascendit. Ne vero pugnis intestinis ac caedibus mutuis
Romani polluerentur, censuit ad pactiones tyrannum esse pro-
7 vocandum. Itaque mittit ad eum viros principes litterasque
exarat se veniam esse daturum illius audaciae, si armis disces-
8 sisset, eique sese esse concessurum Gallias, ut hic imperet hisque
9 finibus contineatur. Qui cum moderate neutiquam sentiret, non
accepit condiciones Constantii haud graves sed bellum praetulit;
10 eoque celerius hunc aggressus est, quod Silvanus, unus de eius
tribunis, cum multis militibus gravis armaturae ab eo ad Con-
stantium defecerat. Qui cum iam propius ad se accessissent et
castra posuissent, tum Constantius milites verbis factis incitabat
ad virtutem, tum Magnentius suos adhortabatur, ut viros se
11 praestarent fidos bonosque, multa pollicitus. Instructam autem
cum haberent aciem, maximam diei partem nihil egerunt, cum
12 nullus hostium aciem aggrediretur. Sed Magnentius etiam prae-
stigiis usus est; maga enim quaedam monuit, ut virginem im-
molaret eiusque sanguinem vino mistum militibus degustandum
daret, interim ab illa carminibus recitatis quibusdam daemonum-

καὶ οἶνω τὸ ταύτης αἷμα προσμίξει καὶ δοῦναι τοῖς στρατιώταις
 αὐτοῦ ἀπογεύσασθαι, ἐπὶ τούτοις ἐκείνης ἐπιούσης τινὰς P II 17 A
 καὶ δαιμόνων ἐπικαλουμένης ἐπικουρίαν. ἄρτι δὲ τῆς ἡμέρας 13
 κλινάσης ἀλλήλοις συνεροάγησαν τὰ στρατεύματα, καὶ πολλὰς
 5 τῆς μάχης σχοῦσης μεταβολὰς τέλος ἢ νίκη τῷ Κωνσταντίῳ
 ἐπεμείδισε, καὶ μέχρι βαθείας νυκτὸς συνεκόπτοντο οἱ τοῦ
 Μαγνεντίου καὶ ἀπώλλυντο· οὕτω δὲ τῆς τοῦ πολέμου ἡμέρας 14
 τῷ τυράνῳ συνεχεθείσης, εἰς φυγὴν ἐκείνος ἀπέιδεν. ἵνα δὲ 15
 μὴ τοῖς βασιλικῶς παρασήμοις φεύγων γνωρίζοιτο, ἀποτίθεται
 10 ταῦτα καὶ ἰδιωτικὴν ἀναλαμβάνει στολὴν καὶ τῷ βασιλεῖ ἔπιπν
 τὰ παράσημα ἐπιθέμενος ἄνετον ἀφῆκε τρέχειν αὐτόν, ἵνα νο-
 μίζοιτο πρὸς τῶν δρώντων τὸν ἔπιπν θέοντα τοῦ ἐπιβάτου
 χωρὶς ἀνηρημένος αὐτὸς καὶ μὴ καταδιώκοιτο πρὸς τινῶν. δ 16
 μὲν οὖν οὕτω διέδρα· ἔωθεν δὲ ὁ Κωνσταντίος ἐπὶ τινος ἀνα- B
 15 βὰς λόφου καὶ τὴν παρακειμένην πεδιάδα, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν
 παραρρέοντα ποταμὸν νεκρῶν ἰδὼν γέμοντα, εἰς φανερὰ κατή-
 νεκτο δάκρυα, οὐ μᾶλλον διὰ τὴν νικῆν ἠδόμενος ὅσον διὰ
 τὸν τῶν πεσόντων δακνόμενος ὄλεθρον. λέγονται γὰρ ἐκ μὲν 17

7 οὐκ ἠττηθεὶς ὁ Μαγνέντιος ἔφυγεν CE

2 αὐτὸ Dwp τινὰς ἐπιούσης· Owp 3 inter δαιμόνων | et
 | ἐπικαλουμένης quattuor fore litterae sunt erasae in C 4 κλι-
 νούσης Owp συνεροάγησαν ἀλλήλοις Owp 6. 7 οἱ τοῦ μαγν. συνε-
 κόπτοντο Owp 7 ἀπώλλυντο A, ἀπώλλυντο Rwp, ἀπόλλυντο D, corr.
 Dw οὕτω ARwp, οὕτω C 12 τὸν ἔπιπν Rwp Di, τῶν ἐπι-
 πνων A θέοντα post δρώντων E 16 παρρέοντα E 18 λέγεται
 Dwp

que implorata ope. Iam die inclinato inter se congressi sunt 13
 exercitus et, cum diu pugna stetisset anceps, tandem victoria
 Constantio arrisit, ad multam noctem concisis militibus Magnentii
 ac profigatis; ita autem cum bello decretum esset, tyrannus in 14
 fugam se dedit. Ne vero fugiens ex regis insignibus cognosce- 15
 retur, his depositis privatam sumit vestem et equum suum re-
 grum insignibus impositis solutum dimisit ad fugam, ut ipse ab
 iis, qui vidissent equum currentem sessore vacuum, putaretur
 sublatu esse neque a persecutibus vexaretur. Ille igitur ita 16
 effugit; mane vero Constantius quodam ascenso tumulo cum
 adiacentem planitiem tum praeterfluentem fluvium corporibus
 conspicatus plenum manifestas effudit lacrimas non tam de vi-
 ctoria laetatus quam caesorum morsu exitio. Dicuntur enim de 17
 illius militibus, qui omnino erant octoginta milium, ad triginta
 milia cecidisse, de Magnentii, qui erant sex et triginta milium,

- τῶν ἐκείνου περὶ τριάκοντα πεσεῖν χιλιάδας, ἀπασῶν ἀριθμου-
μένων εἰς ὄγδοηκοντα, ἐκ δὲ τῶν Μαγνεντίου τριάκοντα καὶ
ἐξ οὐσῶν χιλιάδων διαφθαρεῖναι τὰς εἴκοσι πρὸς ταῖς τέσσαρασι.
18 αὐτίκα τοίνυν τοὺς μὲν ἀνηρημένους τῶν πεσόντων ταφῆς ἀξιο-
θῆναι πάντας ἐκέλευσε, μὴ διακρινομένων τῶν οἰκείων ἢ τῶν 5
πολεμίων, τοὺς δ' ἔτι ἐμπνέοντας ἐπιμελείας τυχεῖν καὶ ἰατρι-
κῆς θεραπείας.
- C 19 Διαδράς δέ, ὡς εἶρηται, Μαγνέντιος τοὺς τε περιωθέν-
τας ἐκ τῶν οἰκείων ἤθροιζε καὶ ἄλλους συνέλεγε καὶ αὐθις
20 ἐπαναλαμβάνειν ἑαυτὸν ἐπειράτο. ἔστειλε δὲ καὶ πρὸς τὸν Κων-
σταντίου συγκλητικόν τινα πρεσβεύοντα, ὃν ὁ Κωνσταντίος
οἰθηθεὶς τῷ τῆς πρεσβείας ὄνόματι κατασκοπήσοντα καὶ τὰ κατ'
21 αὐτὸν περιεργασόμενον, περιώρσεν. ὁ δὲ Μαγνέντιος ἐπισκό-
ποις αὐθις εἰς πρεσβείαν ἐχρήσατο, συγγνωμονηθῆναι ζητῶν,
22 ἔν' ἐν στρατιώτου μοίρᾳ τῷ βασιλεῖ συστρατεύοιτο. ἀλλ' οὐδὲν 15
πρὸς τὴν πρεσβείαν ταύτην ἀνταπεκρίνατο ὁ Κωνσταντίος, ἀφῆκε
23 δὲ τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπελθεῖν. κάκεινος ἀπήει κινήσας D III 199

1 χαλεπὸν πάθος ἢ πλεονεξία E
Μαγνέντιος ἠτοιμάζετο C

8 οὐ καὶ αὐθις πρὸς πόλεμον δ

1 χιλιάδες BEwp ἀριθμῶ οὐ μένων D, corr. Dw 3 ταῖς in
D ita est exaratum, ut videatur notatum esse lineola infra
apposita; ideo add. Dw in marg. iterum ταῖς τέσσαρασι RwpDi,
τέσσαροι A, v. ad XIII 1, 5 4 μὲν om. D 8 ὁ ante μαγνέν-
τιος add. Rwp 9 ἤθροιζε Dw, corr. p 10 πρὸς ante ἑαυτὸν
add. E 11 πρεσβεύοντα AR, πρεσβεύοντι D, inde perperam
πρεσβεύσαντα wp 12 κατασκοπήσαντα D, corr. Dw post
κατασκ. add. ἤκειν RwpDi 13 περὶ ἐργασόμενον A, περιεργασό-
μενον D, corr. Dw 15 στρατεύοιτο E 17 ἐπανελθεῖν Rwp

- 18 periisse quattuor et viginti milia. Illico igitur interfectos qui-
dem sepulcro dignari cunctos iussit sive suos sive hostes, adhuc
spirantes autem curae participes fieri ac diligentiae medicorum.
19 Elapsus, ut dictum est, Magnentius et salvos suos colligebat
20 et alios conquirebat et denuo recuperare vires conabatur. At-
que misit etiam ad Constantium senatorem quendam legatum,
quem Constantius ratus legationis nomine exploraturum suisque
21 rebus se immisturum expulit. At Magnentius episcopis rursus
legatis missis veniam impetrare studuit, ut pro milite sub eo
22 rege militaret. Neque vero quicquam legationi huic respondit
23 Constantius, sed dimisit legatos, ut re infecta redirent. Tum ille
abiit moto exercitu multis, qui sub Magnentio meruerunt, defi-

τὸ στρατεῖμα, καὶ πολλοὶ τῶν ὑπὸ Μαγνέντιον αὐτῶ προσήεσαν
 ἑαυτοὺς τε καὶ τὰ φρούρια ἐγχειρίζοντες. Μαγνέντιος δὲ ἀπο-²⁴ D
 γνούς τοῦ συγγνώμης τυχεῖν πρὸς πόλεμον ἠτοιμάζετο καὶ ἐν
 Γαλλίαις διάγων πλήθη συνήθροισεν. ἕνα δὲ φροντίσι περι-²⁵
 5 βάλλη τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἀντιπερισπάσῃ πρὸς ἕτερα,
 ἔπεμψε τινα τῶν ἑαυτῶ οικείων εἰς Ἀντιόχειαν, ἀναιρήσοντα
 τὸν Γάλλον. καὶ ὁ πεμφθεὶς διὰ τὸ ἀνύποπτον εἰς καλύβην²⁶ W III 16
 τινὸς κατέλυσε γραδὸς παρὰ τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ πεπηγμένην
 (ὃς Ὀφίτης πρῶτον καλούμενος, ὡς τινες ἱστοροῦσιν, Ὀρόντης
 10 ἐπεκλήθη μετέπειτα, τοῦ υἱοῦ Καμβύσον τοῦ Περσῶν βασιλέως
 εἰς αὐτὸν ἐμπεσόντος, καλουμένου Ὀρόντου) — ἤδη γοῦν παρὰ²⁷
 τοῦ Μαγνεντίου σταλαὶς τὴν κατὰ τοῦ Γάλλου ἐξαργύσας ἐπι-
 βουλήν καὶ πολλοὺς τῶν ἐκεῖ προσποιησάμενος δπλιτῶν, ἐσπέ-
 ρας παρὰ τῇ τῆς γραδὸς καλύβῃ τῶν συνιστόρων τισὶ συνδειπνῶν
 15 ἀδεέστερον αὐτοῖς ὠμίλει περὶ ὧν ἐβουλευόντο, καταφρονῶν P II 18 A
 τῆς γραδὸς ὡς ἀπράγμονος καὶ μηδὲ συνείσης διὰ τὸ γῆρας
 τῶν λεγομένων. ἡ δὲ φύσεως, ὡς ἔοικεν, ἐντροχεστέρας τυγ-²⁸

4 οὐκ ἐπεβούλευσεν ὁ Μαγνέντιος τῷ Γάλλῳ CE 9 περὶ τοῦ Ὀρόντου
 ποταμοῦ C, περὶ ποταμοῦ τοῦ Ὀρόντου E 13 ὅπως ἐγνώσθη ἡ κατὰ
 (τοῦ add. E) Γάλλου ἐπιβουλὴ CE

1 μαγνεντίου D 3 ante τοῦ add. τὸ D_w, om. AR 4 περι-
 βάλλη E, βάλλη D, corr. D_w 6 ἑαυτοῦ B^sD_wp, corr. D_w 7 τὸν
 om. R_wp 8 ὀρόντῃ D, ὀρόντῃ wp, v. vs. 9. 11 9 ὀφίτης D
 ὀρόντης RDi, ὀρόντης A (non vs. 8) D_wp, v. XVI 26, 9. XVIII
 23, 18 10 ἐκλήθη E 11 ὀρόντου RDi, ὀρόντου AD_wp δ
 ante παρὰ add. CD_wpDi 13 προσποιησάμενος C 16 μὴ δὲ
 A(R)wp, μὴ C 17 ἡ δὲ — p. 44, 1 λεγομένων om. B τυχοῦσα E

cientibus ac semet ipsos et castella committentibus. Magnentius²⁴
 autem, cum desperasset de venia impetranda, bellum parabat
 et in Gallis copias colligebat. Ut autem sollicitudinibus afficeret²⁵
 imperatorem et a se ipso averteret ad alia, misit quendam de
 suis familiaribus Antiochiam, qui interficeret Gallum. Is, ne su-²⁶
 spicionem moveret, in tugurio cuiusdam deversatus est anus apud
 Orontem fluvium constructo (qui Ophites olim dictus, ut nonnulli
 ferunt, Orontes nominatus est posthac, quod filius Cambysis Per-
 sarum regis in eum inciderat, cui nomen erat Oronti) — a Ma-²⁷
 gnentio igitur missus, contra Gallum paratis insidiis multisque
 qui ibi erant conciliatis legionariis vesperi prope anus tugurium
 una cum nonnullis consciis cenans liberius cum iis colloquebatur
 de consiliis, contempta anu utpote remota a negotiis publicis ac
 ne intellegente quidem prae senectute quae dicerentur. At illa²⁸
 ingenio, ut apparet, praedita callidior, quamvis videretur verba

- χάνουσα ἔωκει μὲν μὴδ' ἀκούειν τῶν λεγομένων, πάντα δὲ
 29 συνετήρει καθ' ἑαυτήν. καὶ ἐπεὶ ὁ ξένος αὐτῆς οἰνωθεὶς ὑπνω-
 σεν, ἐκείνη λάθρᾳ τῆς καλύβης ὑπεξελθοῦσα παρὰ τὴν πόλιν
 30 ἀφίκετο καὶ πάντα καταγγέλλει τῷ Καίσαρι. παρ' οὗ σταλέν-
 τες τινὲς συνέσχον αὐτοῦ τὸν ἐπίβουλον, ὃς ἐν ἀνάγκῃ κατα-
 31 στάς τὸ ἅπαν δρᾶμα ἐξέφηγε. καὶ οὕτω τὴν ἐπιβουλήν ὁ Γάλ-
 λος διέφυγεν, ἐκείνον κολάσας καὶ τοὺς ἐκείνῳ συνίστορας.
 B 9 Τούτων οὕτω συμβεβηκότων ὁ Μαγνέντιος αὐτὸς πρὸς
 μάχην ἠντιρέπιστο καὶ συμβαλὼν τοῖς τοῦ Κωνσταντίου ἠτιᾶται D III 200
 2 καὶ φεύγει. οἱ γοῦν αὐτῷ συμφυγόντες στρατιῶται, ἐπεὶ μη-
 10 δαμόθεν ἐώρων αὐτοῖς σωτηρίας ἐλπίδα περιλιπῆ, καὶ μάταιον
 κρινάαντες κινδυνεύειν ὑπὲρ ἀπεγνωσμένου ἀνδρός, ἐκδοῦναι
 3 αὐτὸν τῷ βασιλεῖ ἐβουλεύσαντο. καὶ περιστάντες τὴν οἰκίαν,
 ἔνθα κατέκειτο, ἐν σχήματι φρουρῶν ἐφρούρουσαν αὐτόν, ἵνα μὴ
 4 λάθῃ σφᾶς ἐκφυγῶν. ὡς δ' ἔγνω τὴν αὐτῶν διάνοιαν ὁ Μα-
 15 γνέντιος καὶ ἐν ἀφύκτοις ἑαυτὸν περιειλημμένον, ἐξ ἀπονοίας
 μεμηγνότες ἔργον, ὡς λόγος, εἰργάσατο, τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ πάν-
 τας συγγενεῖς τε καὶ φίλους ἀνηρηκώς· εἶτα καὶ Διοιδερίῳ τῷ

8 ὅτι καὶ αὐτὸς (ἄκων E) ἠτιᾶτήθη ὁ Μαγνέντιος καὶ ἑαυτὸν διερχόσατο CE
 18 ὅτι μόναρχος ὁ Κωνσταντίος κατέστη CE, καὶ ὀλοκλήρου τῆς ἀρχῆς
 γέγονεν ἐγκρατής C

3 περὶ D, corr. D_w 5 ἐν om. B₁ 6 δρᾶμα AR_w, corr. Di
 ὁ om. E 7 post ἐκείνον add. τε C ἐκείνου O_wp, v. XIII
 6, 2 11 καὶ om. O_wp 14 κατέκειτο A, κατήγιστο R_wp
 15 διαλάθῃ sed δια ut falsum notatum D δ' ἔγνω AR_w,
 ἔγνω D (add. δὲ D_w), δὲ omisso ἔγνω Di 16 περιειλημμένον
 (sic) A post ἀφύκτοις add. ἔγνω R_wpDi 18 τε om. D_wp

29 ne audire quidem, omnia memoria tenebat cumque hospes vino
 gravis obdormisset, clam e tugurio egressa ad urbem venit et
 30 omnia nuntiat Caesari. A quo missi nonnulli ceperunt insidia-
 31 torem, qui tormentis adductus totam fabulam enuntiavit. Atque
 ita insidiis evitatis Gallus illum punivit illiusque conscios.

9. His rebus ita gestis Magnentius denuo pugna parata
 2 congressus cum militibus Constantii vincitur et fugit. Sed mi-
 lites, fugae socii, cum nulla ex parte viderent sibi salutis spem
 relinqui, supervacaneum rati pericula subire pro desperato ho-
 3 mine, tradere eum regi constituerunt. Itaque cum circumstetis-
 sent domum, ubi iacebat, modo custodiarum custodiebant eum,
 4 ne clam se effugeret. Magnentius autem, cum perspexisset eorum
 consilium nec esset ignarus angustiis inevitabilibus se undique
 teneri, desperatione incitatus hominis furiosi facinus, ut ferunt,
 fecit, quos secum habebat omnibus cognatis et amicis interfectis;

ἀδελφῷ πληγὰς πολλὰς διὰ ξίφους ἐπήνεγκεν, οὐ μέντοι τις C
 αὐτῶν θανάσιμος ἦν. καὶ ταῦτα πράξας καὶ ἑαυτὸν ἀνείλεν, 5
 ἵνα μὴ παραδοθῆ ἰσχυρῶς πρὸς τῶν αὐτὸν φυλασσόντων Κωνσταντῶ
 τῷ αὐτοκράτορι καὶ χρονιώτερον κολασθῆ. καὶ Δεκέντιος δὲ 6
 5 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν προεχειρίσατο Καίσαρα, ἐν Γαλλίαις ὄν
 καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐτοιμαζόμενος ἀφίξεσθαι σύμμαχος, ὡς
 τὸν ἐκείνου ἐπύθητο ὀλεθρὸν, ἀπογνοὺς ἀγχόνη ἐχρήσατο. ὁ 7
 δὲ παρὰ τοῦ Μαγνητίου πληγὰς δεξάμενος ἐκείνου ὀμαίμων
 ὁ Διοδώριος, τὸν θάνατον ἐκφυγὰν καὶ ἀναρρωσθεὶς ἀπὸ τῶν
 10 πληγῶν, τῷ Κωνσταντῶ προσῆλθεν ἐθελοντῆς. οὕτω δὲ τῆς 8
 τοῦ Μαγνητίου τυραννίδος διαλυθείσης, ὅσα ἐκεῖνος κατεῖχε, D
 καὶ ταῦτα ὑπὸ τὸν Κωνσταντίου γέγονε, καὶ ὀλοκλήρου τῆς
 πατρικῆς ἀρχῆς μόνος γέγονεν ἐγκρατῆς.

Τὰ μὲν οὖν ἐσπέρια εἰρήνην ἤγον ἐντεῦθεν· τὰ δὲ τῆς 9
 15 ἐφῶς ἐταράττετο μοίρας. ὁ Γάλλος γὰρ τῷ εὐτυχήματι ἐπαρ- 10
 θεὶς, ἐπεὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο, βαρὺς τοῖς ὑπ' αὐτὸν προσε-
 φέρετο, κακούμενοις πολυειδῶς πρὸς αὐτοῦ, ἔχοντος καὶ τὴν
 D ΠΙ 201 δμύζυγα πρὸς τοῦτο αὐτὸν ἐρεθίζουσαν. δεῖσας οὖν ὁ Κων- 11

15 ὅπως ὁ Γάλλος ὑπερφερόνης καὶ τοὺς συγκλητικὸς ἀνείλεν ἄνδρας,
 καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξίας ἐξέπεσε καὶ τῆς ζωῆς ἐστερήθη ἀναιρε-
 θεὶς C ἀναιρέσεις Γάλλου E

1 πολλὰς πληγὰς DEwp 12 τὸν Dw, τῶν D 16 ante βαρὺς
 add. καὶ B 17 ἔχων D 18 δμύζυγον DEwp

tum etiam Desiderio fratri vulnera multa gladio infixit, nullo
 tamen de iis mortifero. Quibus rebus factis et ipse mortem sibi 5
 conscivit, ne traderetur ab iis qui se custodirent imperatori Con-
 stantio ac longiore poena afficeretur. Decentius autem frater 6
 eius, quem praedicaverat Caesarem, cum in Gallis ad fratrem
 pararet proficisci socius, illius cognito interitu desperatus laqueo
 vitam finivit. Desiderius autem, illius frater, a Magnentio vul- 7
 neribus acceptis cum mortem effugisset et convaluisset de vul-
 neribus, ad Constantium transiit sua sponte. Sic Magnentii 8
 tyrannide deleta quaecunque ille occupaverat, ea quoque in
 Constantii potestatem venerunt, ita ut integro paterno imperio
 solus potiretur.

Inde pacatus erat occidens; sed partes orientis turbabantur. 9
 Gallus enim rebus secundis elatus cum Antiochiam venisset, 10
 asperè suos tractabat multis modis vexatos, quia etiam a coniuge
 ad hanc rem incitabatur. Veritus igitur Constantius, ne sollicium 11
 tarentur ad defectionem homines ab illo vexati atque intestinum
 bellum sibi esset gerendum, Domitianum, virum illustrem et

στάντιος μὴ κινήθειεν εἰς ἀποστασίαν οἱ ὑπ' ἐκείνου κακού-
μενοι καὶ ἐμφυλίου πολέμου δεήσῃ αὐτῷ, Δομτιανόν, ἄνδρα
ἐπιφανῆ τε καὶ γηραιόν, Ἐπαρχον πραιτωρίων, προχειρισάμενος
εἰς Ἀντιόχειαν ἔστειλεν, ἐντειλάμενος τῷ ἀνδρὶ ἐν ἀπορορήτοις
εὐφυῶς πως τὸν Γάλλον ὑπελθεῖν καὶ πείσαι ἀφίξεσθαι πρὸς 5

- P II 19 A 12 αὐτόν. ὁ δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγεγονώς καὶ πάννυ ἀδεξίως
τὸ πρῶγμα μετεχειρίσατο, ἀναφανδὸν ἐπιτάξας τῷ Καίσαρι πο-
ρεύεσθαι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀπειλήσας, εἰ μὴ πείθοιτο,
W III 17 13 τὰς σιτήσεις τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισχεῖν. τούτοις εἰς θυμὸν ἐκεί-
νος παροξυνθεὶς, καὶ ἄλλως εὐκίνητος ὢν πρὸς ὀργήν, συνέσχε 10
14 τὸν Ἐπαρχον καὶ φρουροὺς αὐτῷ στρατιώτας ἐπέστησε. Μον-
τίου δὲ τοῦ κοιαιστωροῦ αἰτιωμένου τὴν πρῶξιν καὶ εἰς σαφῆ
τυραννίδα ταύτην ἀνάγεσθαι λέγοντος, ἔτι χαλεπήνας ὁ Καῖσαρ,
ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆς γυναικὸς ἐξαφθεὶς εἰς ὀργήν ὡς καταφρο-
νούμενος, καὶ αὐτὸν ὑπὸ δεσμοῖς ἐποιήσατο τὸν κοιαιστωρα 15
15 καὶ τοῖς στρατιώταις καὶ ἄμφω παρέδωκεν. οἱ δὲ ἄμφω τῷ
B ἄνδρι συνδήσαντες ἔσυραν διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἠκίσαντο καὶ
τέλος ἐνέβαλον εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διέφθειραν.

16 Ταῦτα μαθὼν ὁ Κωνσταντίος ἔπεμψε τοὺς ἄξοντας τὸν

1 ei post μὴ coniectura add. Di 2 καὶ ante ἐμφυλίου add.
Rwp, om. ADi δεήσοι vel δεήσαι Dw δομειανόν CDEwp
3 τῶν ante πραιτωρίων add. Dwp, sed v. ad XIII 10, 22 5 πῶς
Awp, πως ODi, πρὸς E 7 καὶ σαρι D 9 αὐτόν RwpDi,
αὐτῶν A, v. ad XIII 10, 11 εἰς θυμὸν om. D 10 post ἄλ-
λως add. ὡς E κατέσχε Owp 12 κοιαιστωροῦ Dwp, v. vs. 15
13 ταύτην init. vers. om. E 14 εἰς ὀργήν ἐξαφθεὶς Rwp κα-
ταφρονούμενος D, corr. Dw 15 κοιαιστωρα Dwp 16 post
δὲ add. καὶ E 18 ἐνέβαλον RwpDi, ἐνέβαλλον A 19 ἄξον-
τας AR, ἔλξοντας Dwp τὸν om. B

- senem, praefectum praetorio, elegit et Antiochiam misit iussum
opportuna quadam ratione Gallum secreto adire eique persua-
12 dere, ut veniret ad se. Qui cum Antiochiam venisset, vel im-
peritissime rem egit, aperte iusso Caesare proficisci ad impera-
torem ac minatus, nisi obtemperaret, se comiteu eos, quibus
13 ille imperaret, interclusurum. Is, per se facile praecipit ad ra-
biem, his rebus ad iram incitatus cepit praefectum militibusque
14 ad custodiendum tradidit. Cum autem Montius quaestor crimini
daret rem ac manifestae tyrannidis hunc esse fontem diceret,
iratus Caesar atque insuper ab uxore inflammatus ad iram, quasi
sperneretur, ipsum quoque in vincula coniecit quaestorem et
15 militibus ambos tradidit. Qui cum ambos illos viros vinxissent,
tractos per forum et cruciatos denique iniecerunt in fluvium et
interfecerunt.

16 Quibus rebus cognitis Constantius misit, qui ducerent Gal-

Γάλλον ὡς ἑαυτὸν. ὁ δὲ τὴν γυναῖκα προέπεμψεν ἔξυμμενι-17
 σομένην τὸν ἀδελφόν· ἦν ὁδοιποροῦσαν ἔτι τὸ τέλος ἐκ νόσου
 κατέλαβε τῆς ζωῆς. γνούς οὖν τὸν τῆς ἀδελφῆς ὁ Κωνσταντίνος-18
 θάνατον αὐτίκα στείλας γυμνοὶ τὸν Γάλλον τοῦ ἀξιώματος
 5 καὶ ὑπερόριον τίθησιν. εἶτα στέλλει καὶ τοὺς αὐτὸν ἀναιρήσων-19
 τας, παρὰ τῶν περὶ αὐτὸν πρὸς τοῦτο ἐρεθισθεῖς. μεταμελη-20
 0 ΠΙ 202 θείς δ' αὐτίς ἐτέρους στέλλει τοὺς εἰρξοντας τὴν ἀναίρεισιν·
 οὓς ἀνέπεισαν οἱ τῷ Γάλλῳ ἐχθραίνοντες, καὶ μᾶλλον ὁ εὐ-
 νοῦχος Εὐσέβιος, τὴν τοῦ πραιποσίτου διέπων ἀρχὴν καὶ μέγα C
 10 παρὰ τῷ Κωνσταντίῳ δυνάμενος, μὴ πρότερον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
 τὸν Γάλλον ἐνταλθεῖσι κτανεῖν τὴν βασιλικὴν μεταμέλειαν πρὶν
 ἂν γνοῖεν ἀηρημένον τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ μὲν οὖν ἀήρητο· τῶν πέραν δὲ τοῦ Ῥήνου βαρβάρων 21
 ταῖς Γαλλίας ἐπικειμένων, ἐκπέμπεται Σιλβανὸς ἀνακόψων αὐ-
 15 τῶν τὰς ὁρμάς, ἀνὴρ στρατηγικώτατος καὶ ἄριστος τὰ πολέμια.
 διαβολαῖς δὲ κατ' αὐτοῦ πιστεύσας ὁ βασιλεὺς (εἶχε γὰρ ἐπι-22
 κληεῖς τὰς ἀκοὰς πρὸς διαβολάς) ἐβνσοδόμμενε δευρὰ κατὰ τοῦ
 ἀνδρός. ὁ γνούς ἐκεῖνος πρὸς ἀποστασίαν ἀπέκλινε καὶ σχῆμα 23

18 ἀποστασία Σιλβανοῦ καὶ ἀναίρεισις CE

1 ὡς AR, εἰς B=Dwp 3. 4 θάνατον post ἀδελφῆς C 5 περιό-
 ριον B 6 αὐτῶν D, corr Dw πρὸς AR, ἐπὶ E, εἰς DwpDi,
 v. XIII 10, 16 9 πραιποσίτου (sic) A μέγала OwpDi
 10 κωνσταντίνῳ E 11. 12 πρηνὴ ἂν Dwp 13 ἑηνού Dwp 14. 15
 αὐτῶν τὰς ARwp, τὰς τούτων E 15 στρατηγικώτατος D, corr. Dw
 16 δὲ om. C 17 ἀκοὰς πρὸς om. C ἐβνσοδόμμενε D, corr. Dw

lum ad se. Sed ille uxorem praemisit, quae benevolam redderet 17
 fratrem; ea vero in itinere morbo periit. Cognita igitur sororis 18
 morte Constantius illico mittit et Gallum dignitate privatum ex
 civitate exterminat. Tum mittit etiam qui eum tollerent, ab iis 19
 quos circum se habebat ad hanc rem incitatus. Cuius rei cum 20
 eum paenitisset, rursus alios mittit, qui impedirent eius necem;
 quibus persuaserunt Galli inimici ac potius Eusebius eunuchus,
 qui praepositi fungebatur munere multumque apud Constantium
 valebat, ne ante nuntiarent iis, qui Gallum interficere iussi erant,
 regem paenitere quam cognosset sublatum esse hominem.

Ille igitur ita interfectus est; cum autem transrhenerum 21
 bari Gallias vexarent, mittitur Silvanus, ut reprimeret eorum im-
 petus, vir rei militaris peritissimus et optimus imperator. Ca- 22
 lumniis autem contra eum dictis cum fidem tribuisset rex (erat
 enim pronis auribus ad calumnias), clandestinis consiliis operam
 dedit contra hunc hominem. Qua re cognita ille ad defectio- 23
 nem avertit et habitum Caesaris sibi induit; neque tamen diu-

Καίσαρος ἐναντῷ περιέθετο· οὐκ ἐπὶ μακρὸν δὲ τῇ ἀποστασίῳ
D 24 ἐχρήσατο. σταλείς γὰρ Οὐρσικῖνος ἐκεῖ καὶ χρήμασι τῶν ἐκεί-
νου στρατιωτῶν τινὰς ὑποφθείρας, δι' ἐκείνων ἀνεῖλε τὸν Σιλ-
βανὸν καὶ τὴν ἀποστασίαν κατέπαυσε.

25 Τῷ μέντοι Κωνσταντίῳ ἀναζευγνύντι ἀπὸ τῶν ἐσπερίων 5
καὶ ἐπανίοντι πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐκ τῶν Περσῶν πρέσβεις περὶ
τὸ Σίρμιον συνητήκασιν, ἐσταλμένοι παρὰ Σαπώρου, ἀπαι-
τοῦντος ἀποδοθῆναι Πέρσας τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Ἀρμενίαν,
26 ἢν' οὕτω παύσαιντο Ῥωμαίοις μαχόμενοι· ταύτας γὰρ τὰς χώρας
27 ἀνέκαθεν ἐκ προγόνων αὐτοῖς διαφέρειν· εἰ δ' οὐ πείθοιτο, 10
δηλοῦντος τῷ αὐτοκράτορι ὑπὸ τῷ Ἄρει δικαστῇ ποιήσασθαι
28 τὴν τῆς ὑποθέσεως ζήτησιν. πρὸς ταῦτα ἀντιπέστελεν αὐτῷ
ὁ Κωνσταντῖος θαυμάζων, εἰ ἐπελάθετο, ὅτι Πέρσαι Μακεδόσιν
P II 20 A ἐδούλευσαν καὶ ὅτι Μακεδόσιν Ῥωμαίοις ὑποταγέντων καὶ οἱ
29 ἐκείνοις δουλεύοντες ὑπήκοοι Ῥωμαίοις ἐγένοντο. τούτοις δ' 15
Σαπώρης παροξυνθεὶς πρὸς πόλεμον ἀπέειδε. καὶ αὐθις εἰς D III 20
30 πολιορκίαν κατέστη Νισίβεως. ὡς δ' οὐδὲν ἐπέβαινε κατ' αὐ-
31 τῆς, ἀπέστη καὶ ἐτέρων ἀπεπειράτο. ὡς δὲ κἀκείνων ἀπε-
κρούσθη, εἰς Ἄμυδα κατηντήκει καὶ ταύτης ἐκράτησε.

5 ὅσα δ' Σαπώρης τῷ Κωνσταντίῳ ἐπέστειλε (ἀπέστειλεν E) καὶ ὅσα δ' Κων-
σταντῖος αὐθις ἐκείνῳ CE

1 μακρὸν E, v. ad XVIII 22, 17 2 οὐρσικῖνος (sic) A 7 τὸ
D_w, τὸν D ἀπισταλμένοι CD_w 10 πείθοιο CD_w 12 ἀντιπέ-
στειλεν A, ἀντιπέστειλεν DE, ἀντιπέστειλεν RDi, v. XIV 7, 20.
17, 6. XV 28, 37

24 turna erat defectio. Illo enim missus Ursicinus per nonnullos
de illius militibus pecunia corruptos sustulit Silvanum et defe-
ctionem sedavit.

25 Constantio tamen redeunti ex occidente Byzantium versus
Persarum legati prope Sirmium occurrerunt missi a Sapore
postulante, ut redderetur Persis Mesopotamia et Armenia, ut ita
26 desisterent ipsi cum Romanis bella gerere; has enim terras an-
27 tiquitus inde a maioribus ad se pertinere; si vero non obseque-
retur, Saporem significare imperatori Martis arbitrio se per-
28 missurum esse rei quaestionem. Inde legatos vicissim misit ei
Constantius se admiratione teneri, si oblitus esset Persas Mac-
cedonibus servisse et Macedonibus Romanis subactis illorum ser-
29 vos quoque subiectos Romanis factos esse. His rebus Sapor
inflammatus ad bellum animum attendit. Denuo ad Nisibim ob-
30 sidendam sese convertit. Cum autem nihil proficeret contra hanc
31 urbem, abiit aliasque urbes tentabat. Sed ab illis quoque repul-
sus Amidam profectus est eamque cepit.

Κωνσταντίος δὲ μὴ οἶός τε ὦν τὴν δλην διευθύνειν μόνος 10
 ἀρχήν, τοσαύτην οὔσαν ὡς ἐξ ἄκρων σχεδὸν περάτων γῆς εἰς
 ἄκρα πέρατα καταντῶν, ἐξ Ἀθηνῶν τὸν τοῦ Γάλλου ὀμαιμονα
 τὸν Ἰουλιανὸν μετακαλεσάμενος Καίσαρά τε ἀνεῖπε καὶ Ἑλένην
 5 αὐτῷ τὴν οἰκίαν συνώκισεν ἀδελφῆν. λέγεται δὲ τῇ μητρὶ 2 B
 αὐτοῦ κνούση αὐτὸν ἐνύπνιον γενέσθαι καὶ δόξαι τὸν Ἀχιλλέα
 τεκεῖν. ἡ δὲ διυπνισθεῖσα καὶ τὸ ὄναρ διηγουμένη τῷ ἀνδρὶ 3
 ἔτεκε τοῦτον μὴτ' ὠδίνων σχεδὸν ἐπ' αὐτῷ πειραθεῖσα καὶ W III 18
 τεκοῦσα πρὶν ἢ γνοίῃ ὡς μέλλει τίκειν. ἐντεῦθεν μεγάλας ἐπ' 4
 10 αὐτῷ ἐσχηκότες ἐλπίδας οἱ τοῦτου γονεῖς Εὐσεβίῳ τῷ Νικο-
 μηθείας αὐτὸν παραδεδώκασιν παρ' αὐτοῦ μνηθηρόμενον τὴν
 θεῖαν γραφήν. Καίσαρα δὲ τοῦτον ἀναγορεύσας ὁ αὐτοκράτωρ 5
 Κωνσταντίος εἰς Γαλλίας ἐξέπεμψε μετ' ὀλίγων πάνυ στρατιω-
 τῶν, ὡς ὑπόνοιαν ἐντεῦθεν ἐγγίνεσθαι ὅτι οὐ κοινωνὸν τῆς 6
 15 ἀρχῆς ὁ Κωνσταντίος εἴλετο τὸν Ἰουλιανόν, ἀλλ' εἰς ἐπιβουλήs

1 ὅτι Καίσαρα τὸν Ἰουλιανὸν ἀνεῖπε Κωνσταντίος (ἀνεῖπεν ὁ κ. E) καὶ τὴν
 ἀδελφὴν Ἑλένην (ἐλένην E, v. ad XIII 1, 2) αὐτῷ συνέτευξεν CE

1 οἶός (sic) ὦν D 1. 2 διευθύνειν τὴν μόνος τὴν δλην ἀρχήν· E
 2 τῆs ante γῆs add. R 4 εἶπε E ἐλένην O^{sw}, ἐλένην AE,
 v. ad XIII 1, 2 6 ἀνύπνιον D δόξε E ἀχιλλέα (sic) A
 7 δι' ὑπνισθεῖσα AD, corr. D^w 8 μηδ' Di, sed v. Wineri *Gr.*
d. neut. Sprachid. § 55, 7 et Frankii de usu part. οὐδὲ et οὔτε
 Rintel. 1833 p. 18 σχεδὸν ἐπ' αὐτῷ AR(wp), ἐν αὐτῷ σχεδὸν E
 9 πρὶν (sic) A τεκεῖν E 9. 10 μεγάλας ἐπ' αὐτῷ AR, ἐπ'
 αὐτῷ μεγάλας ED^wwp 10 ἐλπίδας om. D, add. D^w 11 post
 παραδεδώκασιν (sic) add. ὡς E 13 κωνσταντίος om. C 13. 14
 μετ' ὀλίγων πάνυ στρατιωτῶν εἰς γαλλίας ἐξέπεμψεν (sic), ὅs E 15 τὸν
 ἰουλιανὸν ὁ κωνσταντίος εἴλετο Rwp ἐπιβουλήs ARwp, ἐπι βου-
 λῆs E

10. Constantius autem, cum non posset totum gubernare
 solus imperium tantum, ut ab extremis fere finibus terrae ad
 extremos fines pertinens, Athenis Galli fratrem Iulianum arces-
 situm Caesarem declaravit, Helena in matrimonium data sorore.
 Ferunt matrem eius praegnantem alvo cum continentem in som-
 nis visam esse Achillem parere. Experrecta ac somnio narrato 3
 marito peperit hunc neque doloribus paene vexata et foetu edito,
 antequam cognosset se esse parituram. Hinc magna de eo capta 4
 spe parentes Eusebio Nicomediae puerum tradiderunt erudien-
 dum in sacra scriptura. Quem Caesarem declaratum imperator 5
 Constantius in Gallias misit cum paucissimis militibus, ita ut non 6
 abesset suspicio, quin non socium imperii Constantius sibi deli-
 geret sed ad dissimulandas insidias ei faciendas habitu Caesaris
 ornaret, ut ab hostibus periret, quod non haberet vires ad

C αὐτῷ πρόφασιν τὸ σχῆμα περιέβαλε τὸ τοῦ Καίσαρος, ἔν' ὑπὸ
 τῶν πολεμίων διαφθορῇ, μὴ ἔχων δύναμιν πρὸς τὸν κατ' ἐκεί-
 7 των πόλεμον ἀξιόχρουν. ὁ δὲ ἀπελθὼν καὶ ἀγαθῇ τύχῃ χρη-
 8 σάμενος συμβάλλει τοῖς πολεμίοις καὶ ἀνεπίστως νικᾷ. καὶ
 αὐτῶν ἐαυτοὺς ἀνακτησαμένων τῶν πολεμίων, προσμίγνυται 5
 αὐτοῖς καὶ τρόπαιον ἴσῃσι, πολλῶν μὲν ἀναιρεθέντων, πολλῶν
 δ' ἀπολομένων ἐν τῷ παραρρέοντι ποταμῷ, καὶ ζωορῆθέντων
 9 οὐκ ἐλαττόνων. ὅτε καὶ ἔνδεκα φασὶ χιλιάδας αἰχμαλώτων D III 20
 'Ρωμαίων τῶν τῆς αἰχμαλωσίας ἀπολυθῆναι δεσμῶν, ἠττηθέν-
 10 των τῶν πολεμίων. εἶτα καὶ Ἀλαμαννοῖς πολεμήσας καὶ κατὰ 10
 τούτων ἠτύχησε καὶ δεηθέντων αὐτοῦ τῷ ἔθνει ἐσπέισατο,
 D λύσαντι τῆς δουλείας τοὺς παρ' αὐτοῖς ὄντας δορυαλώτους 'Ρω-
 μαίους.

11 Τούτοις οὖν ὁ Καῖσαρ Ἰουλιανὸς ἐπαρθεὶς καὶ ὑπερφρο-
 νήσας, ὡς δ' ἔνιοι συνεγράφαντο, ὅτι καὶ δεδιὼς τὸν Κωνσταν- 15
 τιον βασκαίνοντά οἱ διὰ τὰ εὐτυχήματα, μὴ κατὰ τὸν ἀδελφὸν
 Γάλλον καὶ αὐτὸν ὑπεξαγάγῃ τοῦ ζῆν, εἰς ἀποστασίαν ἀπέειδε

3 ὅτι ἐν πολέμοις εὐτύχησεν Ἰουλιανός (δ i. E) CE 14 ὅτι ἀπεστάτησεν
 (ἀπεσκίρτησεν δ E) Ἰουλιανός καὶ Αὐγουστος ὑπὸ (παρὰ E) τοῦ στρατοῦ
 ἀνηγορεύθη CE

2 κατ' om. E ἐκείνον D, corr. D_w 7 ἀπολλομένων AF, ἀπο-
 λομένων B (sed omē in rasura spatiosiore) CD_wwp, ἀπολλυμένων D
 8 ὅτε R_wwpDi, ὅτι A 8.9 ῥωμαίων αἰχμαλώτων E 9 ῥωμαίους D,
 corr. D_w 10 ἀλαμαννοῖς AC (sed in C v supra voc. ead. man.
 add.) D_wwp, ἀλαμανοῖς R 11 εὐτύχης BC, εὐτυχῆσαι E, v. XIII
 9, 1. 11, 4 et ad XIII 13, 1 αὐτῶν Dwp 12 δορυαλώτους Di,
 v. ad XIII 8, 3 14 καίσαρ ACDE, v. ad XIII 8, 5 17 ὑπεξάγῃ E

7 bellum contra illos gerendum satis idoneas. At ille cum abiisset
 et prospere rem gessisset, concurrat cum hostibus et praeter
 8 spem vincit. Tum hostes recreatos denuo aggreditur et tro-
 paeum ponit, multis occisis et multis submersis in fluvio praec-
 9 terfluente et captis haud paucioribus. Quo tempore etiam un-
 decim dicunt milia captivorum Romanorum captivitatis soluta
 10 esse vinculis victis hostibus. Tum etiam bello cum Alamannis
 gesto contra hos quoque rem prospere gessit illisque a se peten-
 tibus cum populo pacem fecit, cum solvisset servitute qui apud
 eos erant capti Romani.

11 His igitur rebus Caesar Iulianus elatus ad superbiam, ut
 vero nonnulli tradiderunt, etiam veritus, ne Constantius invi-
 dens rebus suis bene gestis eadem ratione qua fratrem Gallum
 se quoque privaret vita, defectionem molitur et per nonnullos
 de suis tribunis sibi conciliatis exercitum incitavit, ita ut milites,

καί τινας τῶν ὑπ' αὐτὸν ταξιαρχῶν ὑπελθὼν δι' ἐκείνων τὸ στρατιωτικὸν παρεκίνησε, καὶ συστὰν ἀνεῖπεν αὐτὸν Αὔγουστον. εἶτα ξιφήρεις ἐπιστάντες αὐτῷ, ὡς δῆθεν μὴ προσιεμένῳ τὴν 12 τῆς βασιλείας ἀνάρρησιν, ἠπέιλουν διαχειρίσασθαι αὐτόν, εἰ μὴ 5 πείθοιτο. οὕτω δὲ τάχα καὶ ἄκων τῇ τοῦ στρατιωτικοῦ πλή- 13 θους ὑπέιξας δρμῆ, προσήκατο τὴν ἀρχήν. ζητουμένου δὲ 14 διαδήματος, ἔν' αὐτίκα τούτῳ ταινιωθεῖη, ἐκείνος μὲν μὴ ἔχειν ἐξώμνυτο· τινῶν δὲ κόσμιον αἰτούντων γυναικεῖόν τινα, ἔν' ἐκ P II 21 A τούτου σχεδιασθεῖη διάδημα, παρητήσατο τοῦτο ὁ Ἰουλιανός ὡς 10 ἀπαισίον οἰωνόν. ἐπεὶ δὲ τις τῶν ταξιαρχῶν χρύσειον ἐφόρει 15 στρεπτόν, λίθους ἔχοντα χρυσοδέτους, τοῦτον λαβόντες τῇ ἐκείνου προσήρμοσαν κεφαλήν. ὁ δὲ Πεντάδιον τὸν μάγιστρον τῶν 16 βασιλικῶν τάξεων σὺν ἑτέροις ἀπέστειλε πρὸς Κωνσταντίον, ἐπιστεῖλας αὐτῷ καὶ ἀπολογούμενος, ὡς οὐχ ἐκὼν προήχθη 15 πρὸς τὴν τῆς βασιλείας ἀνάρρησιν, βιασθεὶς δ' ὑπὸ στρατιω- τῶν μὴ βουλομένων στρατεύεσθαι ὑπὸ Καίσαρι, ἀλλ' ὑπὸ βα-

12 οἶα τῷ Κωνσταντίῳ ἐπέστειλεν Ἰουλιανός C

1 αὐτῶν E, v. XIII 8, 23. 9, 10. 12. XIV 4, 8. 28, 3 cet. τα-
ξιαρχῶν ARwp, ταξιαρχῶν Di, v. I p. 196, 19. XIII 13, 9. XIV 4, 8.
Est igitur Zonarae et ταξιαρχος et ταξιαρχης. V. ad XIV 7, 26
ἐκείνων R^swpDi, ἐκείνων A 2 συστὰν (sic) AE 4 διαχειρί-
σασθαι C, διαχρήσασθαι E 9 τούτων Dwp τοῦτο et τούτω
per dittogr. C 10 τις τῶν ταξιαρχῶν (ταξιαρχῶν BE) χρύσειον
AR, χρύσειόν τις τῶν ταξιαρχῶν Dwp 12 προσήρμοσαν D, corr.
Dw, προσήρμοσαν (sic) A 13 τὸν ante κωνστ. add. E 15 πρὸς
AB^sDwp, εἰς R, v. XIII 9, 19 post ὑπὸ add. τῶν DEwpDi
(sed idem Dindorfius τῶν vult omitti vol. V p. 240)

cum conspirassent, salutarent eum Augustum. Tum postquam 12 cum gladiis accesserunt ad eum quasi non accepturum regis appellationem, minabantur se perfossuros esse eum, si non obtemperaret. Sic autem fortasse etiam inuitus, exercitus multitu- 13 dinis cum cessisset impetui, accepit imperium. Cum autem quae- 14 reret diadema, quo illico coronaretur, ille se non habere iurabat, sed nonnullis ornatum postulantibus muliebrem quandam, ut ex hoc fieret diadema, deprecatus est Iulianus, ut infaustum omen evitaretur. Cum autem unus de tribunis aureum ferret torquem 15 lapidibus ornatum auro circumclusis, hunc illius accommodaverunt capiti. Tum ille Pentadium magistrum regiarum legionum cum 16 aliis misit ad Constantium litteris datis, quibus se purgaret, se non sua sponte esse impulsus ad regis appellationem sed co- actum esse a militibus nolentibus stipendia facere sub Caesare

σιλεῖ καὶ ἐν' ἔχοιεν ἐξ αὐτοῦ ἀξίας τῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς
 17 ἀπαιτεῖν, καὶ ἀξιών δέξασθαι τὴν τῆς ἀρχῆς κοινωνίαν εἰς D III 20
 18 ὠφέλειαν ἐσομένην τῇ πολιτείᾳ, ἐπαγγελλόμενός τε καὶ τοὺς
 ἀμλλητηρίους ἔππους ἐξ Ἰσπανίας, ὡς ἔθος, καὶ τοὺς ἐπιλέ-
 B 19 πτους ἄνδρας ἐκ τῶν Γαλλῶν στέλλειν αὐτῶ. ταῦτ' ἐπιστείας 5
 οὐ βασιλέα ἑαυτὸν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ προσεγράψατο, ἀλλὰ Καί-
 σαρα, ἵνα μὴ τῇ ἐπιγραφῇ προσοχθίσις ὁ Κωνσταντίος τὴν
 20 ἐπιστολὴν ἀποπέμψῃται. ταύτης τῶ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ κο-
 μισθείσης κατὰ τὴν ἐν Καππαδοκίᾳ Καισάρειαν διατρέβοντι,
 21 ἐκεῖνος οὐδὲν ἐπ' ὀργῆς ἀπεκρίνατο. ἀλλὰ τὴν μὲν στρατείαν 10
 κατὰ Περσῶν τοῖς στρατιώταις ἐκήρυξε, πρὸς δὲ τὸν Ἰουλιανὸν
 Λεωνᾶν τὸν κοιαιστωρα ἔστειλεν, ἐπιστείας αὐτῶ καὶ αἰτιώ-
 μενος οὐ μὴ ἀνέμεινε τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ εἰς ὕβριν ἐκεί-
 νου μᾶλλον ἀνάγων ἢ ἑαυτοῦ τὸ μὴ κρίσει τοῦ τὴν ἐξουσίαν
 ἔχοντος, ἀλλ' ἀτάκτῳ θοροῦβῳ στρατιωτῶν δέξασθαι αὐτὸν τὴν 15
 C τοῦ Ἀγούστου κλήσιν, καὶ συμβουλευῶν ἀποσχέσθαι τοῦ μὴ

15 οἷα αὐθις ἐμήνυσε τῶ Ἰουλιανῶ ὁ Κωνσταντίος CE

2 καὶ om. Dwp 3 τε ARwp, v. XIII 11, 20. 14, 10. XIV
 12, 9, δὲ Di perperam; nam solet Zonaras ut Thucydides,
 Polybius alii particula τε enuntiata inter se coniungere.
 4 Ἰσπανίας A, Ἰσπανίας R^{wp}Di, v. XIII 17, 9. XIV 7, 8. XV 24, 1;
 itaque apud Theophanem (v. ind. de Boorii s. v. Ἰσπανία)
 Ἰσπανία non erat scribendum. 5 ἐτησίως post γαλλῶν add.
 OwpDi, sed v. Ammian. Marcell. XX 8, 13. Similiter addita
 sunt in libris recentioribus XIII 20, 3 τοῦ ἔτους ἐκεῖνον (v. ad
 h. l.) ταῦτ' ARwp, ταῦτα δὲ E 11 τῶν ante περσῶν add. E,
 v. XIII 13, 4 12 κοιαιστωρα Dwp, corr. Dw 13. 14 μᾶλλον |
 ἐκεῖνον E 14 ἀνάγων ἢ ἑαυτοῦ τοῦ A, ἀνάγων ἢ ἑαυτοῦ τὸ RDⁱ,
 ἢ ἑαυτοῦ ἀνάγων τὸ Dwp

17 sed sub rege, a quo possent digna laboribus pretia ptere; orare
 18 ut acciperet imperii communionem utilem futuram civitati, pol-
 liceri se et pernices equos ex Hispania, ut mos, et electos viros
 19 ex Gallis missurum esse ei. Quibus litteris scriptis non regem
 se in titulo ascripserat sed Caesarem, ne titulo iratus Constan-
 20 tius litteras remitteret. Quae cum epistola regi Constantio lata
 esset Caesareae in urbe Cappadociae degentem, ille nihil prae
 21 ira respondit. Sed expeditione Persica militibus nuntiata ad
 Iulianum Leonam quaestorem misit cum litteris ad eum datis et
 accusans, quod non expectasset sententiam suam ac turpius illi
 esse affirmans quam sibi, quod non arbitrio eius qui imperium
 haberet sed confuso tumultu militum accepisset Augusti nomen
 et suadens, ut abstineret a nomine non rite dato et ad priorem

προσηκόντως γενομένου καὶ εἰς τὸ πρότερον ἐπανελθεῖν σχῆμα,
 δ παρ' αὐτοῦ εἴληφε. τῷ μέντοι κοιαιστῶρι ἐπέτρησε καὶ τοὺς 22 W III 19
 τὰς ἀρχὰς ἐκείσε ἀνόντας παραλῦσαι τῆς ἐξουσίας καὶ αὐτὸν
 τὸν πραιτωρίων ἔπαρχον ἐτέρους τε εἰς ταύτας ἐγκαταστήσαι,
 5 οὓς ἐκεῖνος εἰς ἐκάστην ὠνόμασεν. ἀπελθὼν οὖν ὁ κοιαιστῶρ 23
 πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν τοὺς λόγους αὐτῷ τοῦ Κωνσταντίου ἀπήγ-
 γειλεν. οἱ δ' ἦσαν οὗτοι “Ἔδει σε μεμνηθῆσαι δοῶν δφειλέτης μοι 24
 εἶ, οὐ μόνον οὗτοι σε Καίσαρα ἀηγόρευσα, ἀλλ' οὗτοι καὶ δρφανὸν
 ἐν παιδικῇ γενόμενον ἡλικίᾳ ἀνεθρεψάμην, αὐτὸς προσλαβό-
 10 μενος.” ὁ δ' ὑπολαβὼν τῷ κοιαιστῶρι ἔφη “τίς δέ μοι, ὦ 25
 βέλτιστε, ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ τὴν δρφανίαν ἐπήνεγκεν; ἢ οὐχὶ ὁ D
 D III 206 τῶν ἐμῶν γονέων φονεὺς; εἰτα οὐκ οἶδε τούτων ἀναμνησκων
 με ἀναξαίνων τὸ τραῦμα καὶ χαλεπώτερον ἐργαζόμενος;” ἐπελ-
 θὼν δὲ καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν ἐπιστόλιον ὁ Ἰουλιανὸς πρὸς τὴν
 15 συμβουλίην τοῦ ἀποθέσθαι τὸ βασιλείον σχῆμα καὶ αὐτὸς ἐλέ-
 σθαι τὸ Καίσαρος, ἔφη πρὸς τὸν κοιαιστῶρα οὗτοι “ποιήσω τοῦτο,
 ἀλλὰ γνώμη τῶν στρατευμάτων.” ὁ δὲ γε κοιαιστῶρ φοβηθεὶς, 27
 ὡς, εἰ τοῖς στρατιώταις τοῦτο ἐκφήγειεν ὁ Ἰουλιανός, παρὼν

6 οἶα πρὸς τὰ τοῦ Κωνσταντίου μηνύματα ἀντίθετο (ἀντίθετο E) ὁ Ἰου-
 λιανός καὶ οὗτοι αὐτῷ ἐπέστειλεν CE

2. 10 κοιαιστορι B^sDwp 3 παραλῦσαι DEwp 4 τὸν πραιτω-
 ρίων A. τῶν πραιτωρίων R, τὸν τῶν πραιτωρίων (πραιτωρίων C) CDwp,
 v. ad XIII 9, 11 αὐτὰς C 6 ἀπήγγειλεν C 7 οὗτοι om. DE
 8 σε om. Dwp 11 τοιαύτη A(Owp), τῇ αὐτῇ E δ om. DEwp
 13 ἐπελθὼν RwpDi, ἐπανελθὼν A 15 τοῦ om. D, add. Dwp
 16 κοιαιστορα B^sDwp 18 post παρὼν distinguunt p^sDi

rediret habitum, quem a se accepisset. Praeterea quaestori illi 22
 imperavit, ut et eos qui magistratus illic gererent privaret im-
 perio ipsunque praetorio praefectum et alios quosdam, quos
 Constantius ad singula munera diserte significarat, in eorum lo-
 cum promoveret. Qui cum abiisset quaestor ad Iulianum, verba 23
 ei Constantii detulit haec: “Oportebat te meminisse, quanta mihi 24
 deberes, non solum quod te Caesarem appellavi sed quod etiam
 orbum puerili aetate factum educavi ipse.” Ille vero quaestori: 25
 “Quis vero” inquit “optime, ea aetate orbitatis fuit auctor?
 Nonne meorum parentum parricida? An ignorat se his de re-
 bus me commonefacientem refricare vulnus et gravius reddere?”
 Explicatis autem litteris ad se datis Iulianus de consilio depo-
 nendi regium habitum et resumendi Caesaris quaestori “faciam
 hoc” inquit “sed ex sententia legionum”. Qui quidem quaestor 27
 veritus, ne militibus hac re denunciata ipse, si adesset, discer-
 peretur ab iis, orabat ne quid harum rerum cum militari com-

- αὐτὸς διασπασθήσεται παρ' αὐτῶν, ἔδειτο μὴ τι τούτων τῶν
 28 στρατιωτικῶν κοινώσασθαι ὄχλῳ. ἀπογνοὺς μέντοι δυνήσεσθαι
 τι τῶν αὐτῶν προσεταγμένων ἀνύσαι, ὑπέστρεψε μετὰ γραμ-
 μάτων τοῦ τυραννήσαντος, ἀναιδῶς ὀνειδιζόντων τὸν αὐτοκρά-
 τορα καὶ ἐπιπλητόντων ὡς πλεῖστα ἐξαμαρτόντα κατὰ τοῦ 5
 P II 22 A γένους αὐτοῦ καὶ ἀπειλούντων αὐτὸν γενήσεσθαι τιμωρὸν τῶν
 ἀδίκως παθόντων.
- 11 Καὶ ὁ μὲν ἀπῆει πρὸς τὸν Κωνσταντῖον· ὁ τύραννος δὲ
 πολλοὺς εἰδῶς ἐν τοῖς αὐτῶν συνοῦσι τὰ Κωνσταντίου φρονοῦν-
 τας πάντας ἐκείθεν ἐξήλασεν, αὐτὸς δὲ πρὸς ἐμφύλιον ἦτοι- 10
 2 μάζετο πόλεμον. ἐν τούτοις καὶ ἡ αὐτοῦ γυνὴ τελευτᾷ, ὡς
 μὲν τινὲς φασί, τίκτουσα παρ' αὐτῶν, ὡς δ' ἕτεροι, ἤδη ἐκ-
 3 βεβλημένη. ἐκεῖνος δὲ τοὺς στρατιώτας συναγαγὼν ἐπὶ τὸν
 ἐμφύλιον ἠρέθιζε πόλεμον καὶ συνεβούλευε δεῖν αὐτοὺς κατὰ
 τοῦ Κωνσταντίου χωρῆσαι καὶ μὴ μένειν ἐκεῖνον κατ' αὐτῶν 15
 4 ἐπελθεῖν. ἤδη δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐξομολογούμενος πίστιν ἠύλα-
 βεῖτο διὰ τοῦτο τοὺς στρατιώτας, εἰδῶς σχεδὸν ξύμπαντας χρι-
 5 στιανούς. διὸ συσκιάζων τὴν ἑαυτοῦ κακίαν ἕκαστον ἐκέλευε
 6 θρησκεύειν ὡς βούλοιο. αὐτὸς δὲ τῆς γενεθλίου τοῦ Σωτῆρος

1 παρ' A, πρὸς Rwp αὐτῶν E ἔδειτο Owp 3 αὐτῶν om. E
 ἀνύσαι D, πληρῶσαι B 6 ἀπειλούντων RwpDi, ἀπειλοῦντα A
 γενήσθαι (sic) A 12 ἐκβεβλημένη D 15 μάγειν E 16 ἐξ-
 ωμολογούμενος C 17 σύμπαντας C, v. ad XIII 5, 1 ὄντας add.
 ante χριστιανούς E, post χριστιανούς OwpDi 18 τὴν ἑαυτοῦ ARwp,
 ἑαυτοῦ τὴν E, τὴν αὐτοῦ D

28 municaret turba. Iam cum desperasset se posse quicquam mandatorum perficere, rediit cum litteris tyranni, quibus impudenter maledixit imperatori et crimini dedit, quod permulta peccasset contra suum genus, additis minis se futurum esse vindicem eorum, qui iniuste periissent.

11. Ita ille abiit ad Constantium, tyrannus autem cum sciret multos inter eos, quos secum haberet, Constantii studiosos esse, omnibus illinc expulsis ipse intestinum parabat bellum.
 2 Interea et eius uxor perit, ut nonnulli dicunt, ex partu eius domi
 3 edito, ut autem alii, iam repudiata. Ille milites collectos ad intestinum incitabat bellum ac suadebat, ut ii contra Constantium proficiscerentur neque manerent illum contra se advenientem.
 4 Iam autem fide Christiana eiurata cavebat ideo milites, cum
 5 sciret fere omnes Christianos. Quocirca occultans suam nequi-
 6 tiam unumquemque iubebat colere, ut vellet. Ipse vero, cum natalis Salvatoris dies venisset, intravit templum et veneratus,

207 *ἡμέρας ἐφρευσηκνίας εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν καὶ προσκυνήσας,*
ἐν' ὁμόδοξος τοῖς στρατιώταις δοκῆ, ἀπῆλθεν. ἐπέστησε δὲ καὶ 7
ταῖς ἀρχαῖς οὗς ἐκεῖνος ἠβούλετο· καὶ οὕτως ἦε πρὸς τὸν
ἐμφύλιον πόλεμον. ἔλεγε δὲ μὴ κατὰ τοῦ Κωνσταντίου χωρεῖν, 8
 5 *ἀλλ' ἐθέλειν εἰς ἓν συνελθεῖν τὰ ἑῷα στρατεύματα καὶ τὰ*
ἐσπέρια, ἢν ὁμοῦ γενόμενα τὸν αὐτῶν ἐκλέξωνται βασιλεύσοντα.
ἠῦχει δὲ καὶ προεργνωκέναι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τεθνήξεται 9
Κωνσταντίος, ἐν ὀνείρω αὐτὴν μνηθεὶς δι' ἐπῶν ταῦτα φρα-
ζόντων·

10 *Ζεὺς ὅταν εἰς πλατὺ τέρμα μόλῃ κλυτοῦ ὕδροχόοιο, C*
παρθενικῆς δὲ Κρόνος μοίρης βαίῃ ἐπὶ πέμπτης
εἰκοστῆς, βασιλεὺς Κωνσταντίος Ἀσίδος αἴης
τέρμα φίλου βίωτου στυγερόν καὶ ἐπώδυνον ἔξει.
τέθνηκε δὲ ὁ Κωνσταντίος τὰ μὲν τῶν Περσῶν λιπῶν (ἐπεὶ 10
 15 *καὶ ὁ ἐκείνων βασιλεὺς ἐπ' οἶκον ἀνεχώρησε), κατὰ δὲ τοῦ*
τυραννήσαντος ἐπιῶν. φροντίσι γὰρ πολλαῖς συνεχόμενος κἀν- 11

1 οἱ κατὰ τοῦ Κωνσταντίου ἐπῆει ὁ τύραννος μήπω τὴν θαντοῦ ἐκφῆνας
 ἀσβείαν C 10 σημειῶσαι A 14 τελευτῆ Κωνσταντίου ACE

1. 2 καὶ προσκυνήσας post δοκῆ E 3 ἠβούλετο RwpDi ἀπῆει C,
 εἶη E 4 τοῦ om. DwpDi, v. XIII 11, 3 5 τὰ ante ἐσπέρια
 om. E 6 αὐτῶν CDw ἐκλέξονται DE, corr. Dw βασιλέα
 EDw 8 ante ἐν add. ὡς C 10—13] De oraculo ille v.
B-W Philol. LI p. 561 ann. 1 10 μόλῃ AR(wp), μόλῃ Di
Ammian. Marcell. XXI 2, 2 (v. ann. cr. Gardthauseni), πέλῃ
Zosim. III 9, 6 11 μοίρη *Ammian.* (sed codicum discre-
 pantia suadetur μοίρης), *Zosim.* (μοίρης videtur Mendelssohnio
 fuisse in Vaticano) βαίῃ E πέμπτη *Ammian.*, πέντε *Zosim.*
 12 εἰκοστῇ *Ammian. Zosim.* 13 καὶ add. Dw *Ammian. Zosim.*
 15 οἶκου RwpDi 16 τυραννήσαντος RwpDi, τυραννήσαντος A
 γὰρ AR, δὲ Dwp

ut eiusdem fidei militibus videretur, abiit. Atque mandatis ma-
 gistratibus iis, quos ipse volebat, profectus ad intestinum bellum
 profitebatur non contra Constantium se iter facere sed velle in 8
 unum convenire exercitus regionis orientis et occidentis, ut con-
 iuncti suum eligerent regem. Gloriabatur etiam se praenoscere 9
 diem, quo moriturus esset Constantius, somnio imbutum versi-
 bus his:

Iuppiter augustos ubi fines intrat aquari
 Virgineoque sinu vicesima quinta recepit
 Portio Falciferum, Constantius induperator
 Regnum Asiae tristi superatus morte relinquet.

Mortuus est autem Constantius rebus Persicis relictis (nam illo-
 rum quoque rex domum redierat), tyrannum aggressurus. Curis 11
 enim multis sollicitatus indeque longinqua correptus febris et bile

τεῦθεν συνεχεῖ ληφθεῖς πυρετῷ χολήν τε ἀναγαγὼν μέλαιναν
 ἐτελεύτησεν ἐν Μόβου κρήνῃ (κεῖται δὲ αὕτη κατὰ τὴν τοῦ
 D 12 Ταύρου ὑπώρειαν), ἐπὶ τρισίν, ὡς λέγεται, μεμφόμενος ἑαυτῷ,
 τῷ φόνῳ τῶν συγγενῶν (οὐ γὰρ τὸν Γάλλον μόνον ἀπέκτεινεν,
 ὡς εἴρηται ἤδη, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδελφούς τοῦ οὐκείου πατρὸς),⁵
 τῇ ἀναρρήσει τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ τῇ καινοτομίᾳ τῆς πίστεως.

13 Ἦν δὲ ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος εὐμενὴς μὲν τοῖς ὑπηκόοις,

W III 20 δικαιοσύνη δὲ περὶ τὰς κρίσεις στοιχῶν, περὶ τὴν δίαιταν ἐγ-
 κρατής, ἐν ταῖς τῶν ἡγεμονιῶν καὶ ταῖς τῶν ἀξιωματῶν δια-
 νομαῖς τοῦ προσήκοντος στοχαζόμενος, μηδένα τῇ γεροσῖα¹⁰
 συντάσσων, ὃς οὐ παιδείας μετείληχεν οὐδὲ ἥσκητο πρὸς τὸ

14 λέγειν καὶ ἤδει γράφειν ἐμμέτρως τε καὶ πεζῶς. περὶ δὲ τὴν
 πίστιν ὑπῆρχεν οὐκ εὐαγής· οὐ γὰρ τῇ πατρικῇ εὐσεβείᾳ ἐστοί-
 χησεν, ἀλλὰ προσέθετο τοῖς ἀρειανίζουσι σπουδῇ τοῦ τῶν βα-
 D III 208

P II 23 A 15 σιλικῶν εὐνούχων πρωτεύοντος Εὐσεβίου· ὄθεν καὶ τὸν θεῖον¹⁵
 Ἀλέξανδρον, ὃς μετὰ τὸν ἱερὸν Μητροφάνην πατριάρχης τῆς
 νέας Ῥώμης χειροτονήτο, ἠνάγκαζεν εἰς κοινωσίαν τὸν Ἄρειον
 δέξασθαι, ὃ δὲ οὐ κατένευε· διὸ καὶ σύνοδον ὁ βασιλεὺς συγ-
 16 κροτηθῆναι προσέταξεν. ὄριστο οὖν τῇ συνόδῳ ἡμέρα· καὶ

7 ὅς ἦν (δ add. E) Κωνσταντίος ΑΕ, ὅς δ Κωνσταντίος ἦν C

1 συνεχεῖ ληφθεῖς AR, συλληφθεῖς Dwp 4 ἀπέκτεινε μόνον F
 5 εἴρηται] XIII 9, 18s. 7 δὲ Dw, γὰρ D 9 ante ἐν add. καὶ
 DwpDi 11 οὐ AR Wo lat., om. w^{sp} 12 ἤδη CE 16 τῆς
 om. E 18 οὐ | οὐ A 19 γοῦν E

evomita nigra mortuus est Mopsucrenae (sita vero haec est sub
 12 Tauri radicibus), tribus de rebus, ut dicitur, vituperans semet
 ipsum et de nece propinquorum (non enim Gallum solum neca-
 verat, ut dictum iam est, sed etiam fratres sui patris) et de ap-
 pellato Iuliano et de mutata fide.

13 Erat autem imperator hic benevolus erga subiectos, iusti-
 tiam iudicandi sectans, modica vita, in mandandis imperiis et
 magistratibus aequi observans, nullum in senatum admittens nisi
 eruditionis participem atque exercitatum in dicendo ita ut cal-
 14 leret scribere devinctam et prosam orationem. Neque vero de
 fide erat purus; nam non patriam pietatem secutus est, sed stu-
 duit Arianis impulsu regionum eunuchorum principis Eusebii,

15 ita ut etiam D. Alexandrum post S. Metrophanem patriarcham
 novae Romae creatum studeret cogere in societatem Arium reci-
 pere. Neque vero ille annuebat; itaque concilium rex cogi ius-

16 sit. Definita igitur est concilio dies; Alexander ad vesperum
 illum sacrarium ingressus corpore prostrato precabatur deum,
 ne conderet, ut lupus, Arium intellegens, in gregem suum in-

ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκέλην εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰσελθὼν καὶ προηγή καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐδέετο τοῦ θεοῦ μὴ παραχωρῆσαι τὸν λύκον, τὸν Ἄρειον δηλαδή, εἰς τὴν ποίμνην αὐτοῦ εἰσελθεῖν “ἢ ἐμὲ πρότερον τῆς ζωῆς ἀπόλυσον” ἔλεγε.

5 ταῦτα περιπαθῶς ἠγτιβόλει σὺν δάκρυσιν. ἔωθεν οὖν ἄρι τῆς 17. 18
συνόδου συνισταμένης ὁ Ἄρειος ἀπῆει μέγα φρονῶν. καὶ ἀπιὼν 19
νύττειται τὴν γαστέρα πρὸς ἔκκρυσιν κοιλίας καὶ κύστεως. παρ- 20 B
εκκλίνας τε τῆς ὁδοῦ κεκάθικεν ἀποσκυβαλίσασθαι τὸ περι-
τωμα· συνεξερροῦν δὲ τῇ κόπρῳ καὶ τὰ ἔγκατα τοῦ δειλαίου,
10 βιαίως ἀπορρήξαντος τὴν ζωὴν.

Ὁ μέντοι πατριάρχης Ἀλέξανδρος εἴκοσι πρὸς τρισὶν ἀρ- 21
χιρατεύσας ἐνιαυτοὺς μετέλλαξε τὴν ζωὴν, καὶ ἀντιεσῆχθη
παρὰ τῶν ὀρθοδόξων εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Παῦλος ὁ ὁμολογητής. ἐπανεληθὼν δ’ ὁ Κωνστάντιος ἐξ Ἄν- 22
15 τιοχείας μεθίστησι τοῦ θρόνου αὐτὸν καὶ ἀντικαθίστησι τὸν
Νικομηδείας Εὐσέβιον, αἰρεσιώτην Ἀρείου τυγχάνοντα. ὁ δὲ 23
ἅγιος Παῦλος τῷ πάπῃ τῆς Ῥώμης προσελθὼν Ἰουλίῳ καὶ
δπ’ αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον καταστάς Κωνσταντινουπόλεως αὐθις C
ὑπὸ Κωνσταντίου διώκεται καὶ σταλεῖς ὑπερόριος ὑπὸ Ἀρει-
α-

5 περὶ τῆς (τοῦ add. E) Ἀρείου διαφθορᾶς CE 11 περὶ πατριαρχῶν
CE 19 ὅτι ὁ Μακεδόσιος τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸν
ναὸν τοῦ ἁγίου μετήνεγκεν Ἀκακίου. αὐθις δὲ ὁ Κωνστάντιος εἰς τὸν ναὸν
τῶν ἁγίων ἀποστόλων αὐτὸ μετεκόμισεν C

2 προηγή A mutatum ab ead. man. in προηγή, προηγή E, προηγή B,
προηγή D, προηγή CD_wwpDi 6 ante ὁ add. καὶ Rwp 8 περι-
τεια Dwp 9 συνερροῦν C 11 ante τρισὶν add. τοῖς Dwp
17 πάπῃ DE προσελθὼν initio vers. om. C 18 ἀποκαταστάς
Rwp ante αὐθις add. καὶ Bwp

traret “aut me prius” inquit “e vita tolle”. Haec anxius obse- 17
crabat cum lacrimis. Mane igitur concilio iam convocato Arius 18
abiit elato animo. Atque in ipsa via ventre torquetur, ut alvum 19
et vesicam exoneraret; declinans de via sedit, ut evacualet ex- 20
crementum, sed effluerunt una cum stercore ipsa intestina ho-
mimis illius miseri, ita ut violenter privaretur vita.

Patriarcha autem Alexander per viginti et tres sacerdotio 21
functus annos mortem cum vita commutavit, in cuius locum
accitus est ab orthodoxis ad sedem Constantinopolitanam Paulus
confessor. At reversus Constantius Antiochia pellit sede eum in 22
eiusque locum accit Nicomediae Eusebium, sectatorem Aarii. Sed 23
S. Paulus cum papam Romae adisset Iulium ab eoque sedi re-
stitutus esset Constantinopolitanae, denuo a Constantio pellitur

- 24 *ῥῶν ἀναιρεῖται. τοῦ δ' Εὐσεβίου θανάτου δ πνευματομάχος*
παρὰ τῶν Ἀρειανῶν εἰς τὸν τῆς νέας Ῥώμης θρόνον ἀνάγεται D III 209
- 25 *Μακεδόσιος, ὃς ὑπερφρονήσας μετήνεγκε τὸ ἱερώτατον σῶμα*
τοῦ ἐν ἁγίοις Κωνσταντίνου ἐκ τοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναοῦ
- 26 *εἰς τὸ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκακίου θεῖον τεμένισμα. διόπερ* 5
ἐξώριστο ὁ Κωνσταντίος καὶ πρὸς τὴν πατρικὴν πόλιν ἐπανελ-
θὼν τὸν Μακεδόσιον ἔτος ἐν ἡνυκία τοῦ θρόνου κατέσπασέ
τε καὶ ὑπερώρισε, καθίδρυσε δ' ἐν αὐτῷ τὸν Εὐδόξιον, τὰ
τοῦ Ἀρείου πρεσβεύοντα, ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοὺς ἀρχιερατεύσαντα. D
- 27 *μετεκόμισε δ' αὐθις τὸ σῶμα τοῦ οἰκείου πατρὸς εἰς τὸν τῶν* 10
ἁγίων ἀποστόλων ναόν.
- 28 *Οὗτος δὴ οὖν ὁ Κωνσταντίος καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀποστό-*
λων ἱερώτατα σῶματα Ἀνδρέου τε καὶ Λουκᾶ διὰ τοῦ δουκὸς
Ἀλεξανδρείας, ὕστερον δὲ καὶ καλλινίκου μάρτυρος Ἀρτεμίου,
εἰς τὸ πατρῶον ἀνεκόμισεν ἄστῃ καὶ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων 15
ἀποστόλων ἀπεθησαύρισε τοῦ θυσιαστηρίου ἐντός.
- 29 *Γαμετὴ δὲ αὐτῷ ἦν Εὐσεβία, ἣ ἐπὶ κάλλει γέγονε περι-*
βόητος. περὶ δὲ τὸν γαμέτην ἠτύχησε μαλθακὸν ὄντα καὶ τὰ

18 (C ad p. 59, 7) *περὶ τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων (τοῦ ἁγίου*
om. ἀποστόλων E) Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ CE

7 post τὸν add. *μὲν RwpDi* 8 *τε om. Dwp* 9 *τοῦ om. E*
 10 *ὄκειου E* τὸν τῶν *ARwp*, τὸν τὸν *D* 11 *ναόν ex ναῶν*
 corr. A 12 *οὖν om. D* καὶ τὰ *ex κατὰ* corr. B 17 *αὐτοῦ*
ἦν R, ἦν αὐτῷ DEwp ante *εὐσεβία* add. *ἣ C* 18 *τὰ om. D*

- 24 *et relegatus ab Arianis tollitur. Eusebio vero mortuo ille πνευ-*
ματομάχος ab Arianis in novae Romae thronum introducitur
- 25 *cedonius, qui superbia elatus transtulit sanctissimum corpus D.*
Constantini ex templo sanctorum apostolorum in divam aedem
- 26 *sancti martyris Acacii. Quocirca iratus Constantius ad paternam*
urbem reversus Macedonium annum unum munere functum throno
spoliavit et expulit, constituto in eodem Eudoxio, Arianorum
principe, qui per decem annos munus summi sacerdotis sustinuit.
- 27 *Tum transtulit denuo corpus sui patris in aedem sanctorum apo-*
stolorum.
- 28 *Hic igitur Constantius sanctorum apostolorum sanctissima*
corpora Andreae ac Lucae per Artemium, ducem Alexandriae,
posthac illustrem martyrem in patriam translata urbem in aede
sanctorum apostolorum condidit intra sacrarium.
- 29 *Uxor ei erat Eusebia, pulchritudine quidem clarissima, sed*
de marito infelix, qui mollis esset et ad rem veneream segnior

πρὸς ἀφροδίτην νωθέστερον ἐκ νόσων τε καὶ ἐκ φύσεως. ὄθεν 30
κατὰ βραχὺ φθίνουσα τοῦ Κωνσταντίου προτέθηκεν, ἅπαις
διὰ βίου μένασα· ὡς δέ τινες λέγουσι, καὶ μητρομανίας νοσή-
ματι περιπεσοῦσα ἐξέλιπε. λέγεται δὲ καὶ πρὸς τὸ ἵππευεν 31
5 καὶ ἀκοντίζειν περιδέξιος ὁ Κωνσταντίος εἶναι καὶ λόγους ὤμι- P II 24 A
ληκέναι, ὡς ἔπος δύνασθαι συντιθέναι.

Ἄγγελθείσης δὲ τῷ Ἰουλιανῷ τῆς τοῦ Κωνσταντίου τελευ- 12 W III 21
τῆς τὰ μὲν στρατεύματα Αὔγουστον αὐτὸν ἀνευφήμησαν, ἐκεί-
νος δὲ τὸ βασιλικὸν ἀμείφας σχῆμα καὶ πενθῆρες ἐνδὺς σκυ-
10 θρωπάζων ὤπτιο. καὶ δημόσιον ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι βασιλεῖ 2
κατ' ἔθος πεποίηκε πένθος. εἶτα ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ὄρμησε· 3
D III 210 καὶ οἱ προσυπήνησεν ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος καὶ σὺν εὐ-
φήμοις φωναῖς προῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, καὶ τῆς τῶν κοινῶν
διοικήσεως ἤφατο. τὸ δὲ τοῦ Κωνσταντίου σῶμα τὸ σὺν ἐκείνῳ 4
15 στρατιωτικὸν καὶ οἱ ἄρχοντες ἐπ' ὀχλήματος εἰς Κωνσταντινού-
πολιν διεκόμισαν· ὁ καὶ ὁ Ἰουλιανὸς προσυπήνησε καὶ παρέ- B
πεμψε, περιελόμενος τῆς κεφαλῆς τὸ διάδημα. κατετέθη δὲ 5

6 (C ad p. 58, 18) περὶ Εὐσεβίας τῆς γαμετῆς Κωνσταντίου CE 7 βα-
σιλεία Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ACDE 16 διτι ἐτίμησε τὸν τοῦ Κων-
σταντίου νεκρὸν ὁ Ἰουλιανός CE

2 ante κατὰ add. καὶ B 4 καὶ om. E 5 περιδεξιός
Dwp 6 ante ἔπος add. καὶ Rwp 7 τῷ om. Dwp τοῦ
om. B 9 ἐνδὺς AE, λαβὼν Owp 10 ἐπὶ ex ἐπει corr. D
12 προσυπήνησεν E ante ἡ add. καὶ Owp 15 καὶ om. D
16 δ A, ᾧ RwpDi, v. Steph. thes. VI p. 2022 B et Krebsium,
z. Rect. d. Cas. cet. Monach. 1887 I p. 20 καὶ ὁ Ἰουλιανός A,
καὶ Ἰουλιανός E, ὁ Ἰουλιανός Owp παρέπεμψε A, παρέπεμψεν E,
προέπεμψε OwpDi

morbis ac natura. Quamobrem paulatim tabescens ante Constan- 30
tium mortua est liberis non relictis; ut vero nonnulli dicunt,
furoris uterini morbo cum laborasset, periit. Dicitur et equi- 31
tandi et iaculandi peritissimus Constantius fuisse et litteris ope-
ram dedisse adeo, ut carmen posset componere.

12. Nuntiato obitu Constantii legiones IVLIANVM laetis ac-
clamationibus Augustum consalutarunt, verum ille regio habitu
mutato et lugubri induto, tristitiam prae se ferens, ob impera- 2
toris funus de more publicum luctum indixit. Deinde Byzan- 3
tium profectum senatus populusque obviam egressi faustis omi-
nibus in regiam deduxerunt. Ita suscepta imperii administratione 4
cum Constantii corpus ab illius militibus ac ducibus in curru
Constantinopolim deduceretur, amoto diademate Iulianus obviam
egressus idque prosecutus est. Conditum est corpus imperatoris 5
defuncti in aede sanctorum apostolorum.

ὁ τοῦ τελευτήσαντος νεκρὸς αὐτοκράτορος ἐν τῷ τῶν ἀγίων ἀποστόλων ναφί.

- 6 Πολλοὺς δὲ τῶν περὶ τὰ βασιλεία ὁ Ἰουλιανὸς τοὺς μὲν
 7 ἀνεῖλε, τοὺς δὲ ὑπερώρισε καὶ τῶν οὐσιῶν ἀπεστέρησε. ταῖς
 8 δὲ λοιπαῖς τῆς βασιλείας διοικήσεσι καὶ τὸ δικάζειν συνέταττε. 5
 9 ποτὲ γοῦν δικάζων τινὶ κεκλοφέναι κατηγορουμένῳ δημόσια
 10 χρήματα καὶ τὴν κλοπὴν ἀγνοούμενῳ, ἐπεὶ ὁ κατήγορος "τίς"
 11 ἔφη "βασιλεῦ, ἐπ' ἐγκλήματι δίκην ὑπόσχη, εἰ ἐξ ἀγνήσεως
 12 ὠφελοῖντο οἱ αἰτιώμενοι"; ἐκείνος ἀνταπεκρίνατο "καὶ τίς ἔσται
 13 ἀνάτιος, εἰ ἐλέγχων ἄνευ πιστεύουσιν οἱ κατήγοροι"; ἐχρημά-
 14 τισε δὲ καὶ πρέσβειον ἐκ διαφόρων ἐθνῶν σταλεῖσι πρὸς τὸν
 15 Κωνσταντίον. καὶ τὰ στρατεύματα δὲ ἐπεσκέπτετο καὶ ἐξήταζε,
 16 τὸ πολὺ τε τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἀπεπέμψατο. κουρέα τε
 17 ζητήσας, ὡς προσῆλθεν αὐτῷ τοῦ Κωνσταντίου κουρέως πολυ-
 18 τελῶς ἐσταλμένος, κουρέα ζητεῖν εἶπεν, ἀλλ' οὐ συγκλητικόν, 15
 19 καὶ αὐτὸν ἀπεπέμψατο. καὶ μάγειρον δὲ τῶν βασιλικῶν ἐν
 20 ἐσθῆτι λαμπροτέρῳ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ θεασάμενος καὶ τὸν
 21 ἐαυτοῦ μετεπέμψατο μάγειρον κατὰ μάγειρον ἐσταλμένον· καὶ
 22 ἤρreto τοὺς παρόντας, πότερον αὐτῶν κρίνοιεν μάγειρον. τῶν

14 ὅτι λιτότητι (λιτότητα E) μετήει ὁ παραβάτης AE, ὅτι λιτότητα ὁ παραβάτης μετήει C. Praeterea additur in ACE σημειῶσαι

1 ante ὁ add. καὶ E. ναός D, corr. Dw 3 ὁ om. E τοὺς
 μὲν om. D 5 τοῦ βασιλείου E 6 γοῦν ARwp, δὲ D
 9 ἐκείνος ἀνταπεκρίνατο (ἀντεπεκρίνατο E) RwpDi, om. A 11 δὲ
 om. D 14 τοῦ ARwp, τῶν Di 16 δὲ om. C 19. p. 61, 1 κρί-
 νοιεν μάγειρον. τῶν δὲ | τῶν A, corr. Di, κρίνοιεν ἂν μαγείῳ προσει-
 κέναι. τῶν δὲ τὸν (pro τὸν: τῶν et τὸν C, τῶν D, τὸν Dw) Rwp

- 6 Multos aulicos sustulit, multos relegavit bonis confiscatis.
 7 Ac ceteris imperii curis etiam iuris dicundi munus adiunxit.
 8 Cum igitur aliquando de quodam peculatus reo, qui crimen ne-
 9 gabat, Iulianus indicaret, dicente accusatore "Quis ullius crimi-
 10 nis poenas det, si reo infitias ire prosit?" respondit "Et quis in-
 11 sons erit, si accusatori crimine non probato fides habeatur?"
 12 Respondebat et legatis a variis gentibus ad Constantium missis
 13 et legiones recognoscebat ac recensebat et maximam partem
 14 imperatorii comitatus dimisit. Qui cum tonsorem quaereret et
 15 ad eum Constantii tonsor sumptuoso ornatu accessisset, tonsorem
 16 se quaerere, non senatorem dicens hominem dimisit. Coquam
 17 item imperatorium in splendidiore veste quam pro ministerio
 18 conspicatus suo coquo, qui pro artis condicione ornatus erat,
 19 arcessito eos qui aderant rogavit, utrum iudicarent coquam.
 20 Qui cum vilius cultum dixissent, alterum repudiavit. Haec fa-

D III 211 δὲ τὸν εὐτελῶς ἐλπόντων ἐσκευασμένον, παρητήσατο τὸν λοιπόν. D ταῦτα δ' ἐποίει δόξαν θηρῶν ἐκ τοῦ δοκεῖν ἀπέριττος καὶ 15 ὄντως φιλόσοφος. τοῖς στρατιώταις δὲ διανείμας χρήματα εἰς 16 τὸν κατὰ Περσῶν ἠτοιμάζετο πόλεμον.

5 Αὐτοκράτωρ δὲ γεγονὼς καὶ ἐαυτῷ τὴν ἀρχὴν κρατυνά- 17 μενος αὐτίκα εἰς προὔπτον ἐξεργάγη ἑλληρισμόν. ἐξωμόσατο 18 μὲν γὰρ πρότερον, ὡς εἴρηται, τὰ χριστιανῶν, οὐ μὴν εἰς τοῦμ- φανὲς ἐκρηῆσαι τὴν ὠδὴν τῆς ἀσεβείας ἐτόλμησε. λέγεται γὰρ 19 ὅτι ἔρωτα τρέφων τῆς βασιλείας καὶ ὡς ὑπὸ σποδιᾷ τοῦτον 10 κρύπτων ἐν τῇ ψυχῇ μάντεσι προσῆει καὶ γόησιν, εἰ τοῦ κρά- τους τεύξεται πυνθανόμενος, καὶ παρ' ἐκείνων διέφθαρτο καὶ μετήνεκτο εἰς ἑλληρισμόν. τυχὼν δὲ τοῦ κράτους τοῖς ἀν- 20 ἐφίτοις κρίμασι τοῦ θεοῦ πολλοὺς εἰργάσατο μάρτυρας· οὕτω 21 P II 25 A γὰρ ἐξεμάνη κατὰ χριστιανῶν ὡς καὶ κωλύειν αὐτοὺς μαθη- 15 μάτων μετέχειν Ἑλληνικῶν, μὴ δεῖν λέγων μύθους αὐτὰ ὀνο- μάζοντάς τε καὶ διαβάλλοντας τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας ἀπο- λαύειν καὶ δι' αὐτῶν ὀπλιζέσθαι κατ' αὐτῶν. ὄθεν τῶν παιδῶν 22 τῶν χριστιανύμων εἰργομένων μετιέναι τοὺς ποιητὰς ὁ Ἀπολι-

7 ὅτι μετὰ τὴν μοναρχίαν φανερώς τὰ Ἑλλήνων ἐοίβετο C 13 ὅτι ἐκώ- λυσε (-σεν E) τοὺς χριστιανούς τῶν (om. C) μαθημάτων μετέχειν τῶν (om. C) Ἑλληνικῶν CE

6 προὔπτον (sic) A 7 post γὰρ add. καὶ ὉρωρDi 10 κρύπτων] τρέφων ex anteced. E 11 τεύξεται E 16 ἐπιπολαύειν Rwp 17 τῶν RwpDi, τὰ A 18 εἰργομένων CD ἐπιέναι D ἀπο- ληνάριος A, ἀπολλινάριος RwpDi. De forma Ἀπολιναρίου v. praeter XIV 8, 13 Ludwichium *Hermes* XIII p. 336, Suid. s. v., Philostorg. H. E. VIII 11, Theoph. p. 48, 19 ss., [Iul. Poll.] p. 374,

ciebat, ut gloriolam captaret, quod videretur esse homo frugi et germanus philosophus. Militibus donativo dato bellum Persicum 16 parabat.

Rerum potitus firmatoque suo imperio statim in evidentem 17 erupit paganismum. Nam ante abiurarat, ut supra dictum est, 18 Christianismum, neque tamen proferre in publicum impietatis partum ausus fuerat. Fertur enim, cum regni cupiditatem nu- 19 triret et tamquam ignem sub cineribus aleret animo, vates consuluisse et praestigiatos, num imperio potiturus esset; quorum corruptelis in gentiliū impietatem est illapsus. Imperio occu- 20 pato arcano dei consilio multos martyres reddidit. Nam tanto 21 furore fuit in Christianos percitus, ut impediret, ne Graecarum disciplinarum ferescentes participes; neque enim decere, quae fabu- 22 las illi dicerent contumeliose, ex iis utilitatem capere indeque armis petitis contra ipsa Graeca pugnare. Cum igitur nominis 22

νάριος λέγεται εἰς τὴν τοῦ Ψαλτηρίου δομηθῆναι παράφρασιν καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος εἰς τὴν ποιήσιν τῶν ἐπῶν, 23 ἐν' ἀντὶ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων ταῦτα οἱ νέοι μανθάνοντες τὴν τε γλῶσσαν ἐξελληνίζονται καὶ τὰ μέτρα διδάσκονται.

- W III 22 24 Οὗτος καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀνεγείραι ναὸν τοῖς Ἰου-
 B 25 δαίοις ἐπέτρεψε. κἀκείνων σπουδῇ πολλῇ καὶ μεγάλαις δαπά-
 ναις τῆς οἰκοδομῆς ἀρξαμένων καὶ δοῦναι τὴν γῆν εἰς κατα-
 βολὴν θεμελίων ἐπιχειρούντων πῦρ λέγεται τῶν ὀργάνων
 26 κασθῆναι αὐτοὺς τῆς οἰκοδομῆς ἀποσχέσθαι. Εὐσέβιον δὲ τὸν 10
 εὐνοῦχον ὡς τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γάλλου κατεργασά-
 μενον ἔκτεινε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας εὐνούχους τοῦ παλατίου
 27 ἐξήλασε. διόντα δὲ ποτε τὸν παραβάτην περὶ Χαλκηδόνα δ D III 21:
 ταύτης ἐπίσκοπος Μύρις ἀλάστορα καὶ ἀρνησίχριστον ἐκάλει.
 28 ὁ δὲ τὸ ἀνεξίκακον προσποιούμενος "ἀπιθι" εἶπε "ταλαίπωρε 15

6 οὗ ἐπέτρεψε τοῖς Ἰουδαίοις τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν ἀνεγείραι (ἀνεγ-
 ναὸν E) CE 11 περὶ Εὐσεβίου καὶ τῶν ἄλλων εὐνούχων C

L. G. p. 94, 15 (= Th. M. p. 68), Cedr. I p. 533, 20 ss. (ubi ἔλλη
 χρησάμενος est revocandum): cf. etiam Draesekium *Apollinarios*
v. Laodicea Lips. 1892 p. 3 ann. 1 1 ψαλτήρος RwpDi, v.
 Suiceri thes. eccles. p. 1571 3 τῶν] τῷ E ταῦθ' ὉwpDi
 4 ἐλληνίζονται E 5 ἐν om. EB, 6 σπουδῇ πολλῇ καὶ μεγάλαις
 δαπάναις] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 9 σκάπτοντας] κἀμνον-
 τας D 11 αὐτοῦ γ. AE, τοῦ γ. C, αὐτοῦ τοῦ γ. Rwp γάλλου D,
 corr. Dw ut XIII 12, 44 12 εὐνούχους om. D 13 παρὰ E
 χαλκηδόνα B 14 ἀλλάστορα AD (sed recte ambo XIII 12, 43)
 post ἀλ. add. αὐτὸν Dw ἐκάλεσε E

Christiani pueri lectione poetarum prohiberentur, fertur Apollin-
 aris psalterii paraphrasin aggressus esse et magnus in theologia
 23 Gregorius versus coepisse scribere, ut pueri pro Graecis disci-
 plinis illa discentes et Graecae linguae et carminum peritiam
 consequerentur.

24 Idem Iudaeis Hierosolymitani templi instaurandi potestatem
 25 dedit, qui cum studio multo et magnis sumptibus aedificationem
 aggressi ad fundamenta iacienda terram fodere conarentur, ignis
 perhibetur e fassis erupisse subito et combussisse operarios, ut
 26 ii cogarentur a structura desistere. Eusebium autem eunuchum
 ut fratris Galli perimendi auctorem occidit et reliquos eunuchos
 27 omnes ex palatio expulsi. Perambulantem autem aliquando apo-
 statam iuxta Chalcedonem urbis huius episcopus Maris pestem
 28 et Christi negatorem vocabat. At ille patientia simulata "Abi"
 inquit "miser et deplora tuorum oculorum cladem" (nam epi-

καὶ ἀποκλαίον σου τῶν δμμάτων τὴν πῆρωσιν” (ἦν γὰρ πάσχων ταύτην ἐξ ἐπιχίσεως). ὁ δὲ “εὐχαριστῶ τῷ σωτηρὶ μου Χρι- 29 C στῷ” ἀντεπήνεγκεν, “ὅτι μου προεμηθεύσατο μὴ ἰδεῖν τὸ ἀναιδές σου καὶ ἀσεβέστατον πρόσωπον.”

5 Κατὰ Περσῶν δὲ τὴν στρατιὰν κινήσας κατήνησεν εἰς 30 Ταρσὸν τῆς Κιλικίας πόλιν ἐπιφανῆ· ἐνθα γενομένῳ Ἀρτέμιος 31 προσῆλθεν ὁ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερεὺς — ἦν γὰρ ἐν Αἰγαῖς (πόλις δὲ καὶ αὐταὶ τῆς Κιλικίας) περίφημον Ἀσκληπιοῦ ἱερόν — καὶ ἤτησεν αὐτὸν τοὺς κίονας, οὓς ἔτυχεν ἀφελόμενος ἐκ τού- 10 του τοῦ ἱεροῦ ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ λαοῦ τῶν χριστιανῶν καὶ ἐποικοδομήσας αὐτοῖς οἰκεῖον ναόν, ἀποκαταστήσαι αὐθις τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. καὶ ὁ παραβάτης αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι 32 προσέταξε δαπάναις τοῦ ἐπισκόπου. μόλις οὖν οἱ Ἕλληνες καὶ 33 D πόνους πολλοῖς καὶ ἀναλώμασι πλείστοις ἕνα τῶν κίωνων καθ- 15 ἐλόντες καὶ μέχρι τῆς φλιᾶς τῆς πύλης τῆς ἐκκλησίας σὺν μηχανήμασιν ἀγαγόντες, καὶ χρόνῳ συγχῶ περαιτέρῳ προενεγκεῖν ἐκείνον οὐκ ἠδυνήθησαν· καὶ καταλιπόντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν. τοῦ δὲ Ἰουλιανοῦ θανόντος αὐθις αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος ἀνορ- 34 θώσας ῥᾶστα εἰς τὸν τόπον τὸν ἑαυτοῦ ἐπανήγαγε.

1 σημειῶσαι AE

1 σοῦ RwpDi 3. 4 σου τὸ πρόσωπον τὸ ἀναιδέστατον καὶ ἀσεβέστατον B, σοῦ τὸ ἀναιδέστατον καὶ ἀσεβέστατον πρόσωπον R, σου (σοῦ wp) τὸ ἀσεβέστατον καὶ ἀναιδέστατον πρόσωπον Dwp 5 στρατιάν (sic) AE 6 θαρσὸν E 7 πόλις B 8 περίφημος Dwp (relatum ad πόλις) 9 ἔτυχεν] ἔλαχεν D, corr. Dw 11 οἰκεῖ ναόν A, | ον ναόν omisso οἰκεῖ C ἀποκαταστήσαι B^sDwpDi 15 φλιᾶς D, corr. Dw 16 ἀναγαγόντες E συγχῶ A, πολλῶ Rwp προσ- ενεγκεῖν E 17 ἐκείνον om. B 18 ὁ om. E

scopus laborabat lippitudine). Tum ille “Magnas ago gratias servatori meo Christo” ait “quod ita mihi consuluit, ut non videam os tuum impudens et impiissimum”.

Contra Persas exercitu moto venit Tarsum, in Ciliciae urbem 30 illustrem; quem ibi versantem Artemius adiit Aesculapii sacer- 31 dos — erat enim Aegis, in Ciliciae eiusdem urbe, celebre Aesculapii templum — eumque rogavit, ut columnas, quas abstulerat hoc ex sacro antistes multitudinis Christianorum iisque inaedificaverat suum templum, restituerentur rursus templo Aesculapii. Atque apostata illico id fieri iussit sumptibus episcopi. Pagani 32. 33 igitur, cum vix et laboribus multis et impensis maximis unam columnam detractam usque ad postem portae ecclesiae cum machinis duxissent, ne longo quidem tempore illam ulterius promoveri potuerunt; itaque ea relicta recesserunt. Iuliano vero mor- 34

35 Γενομένου δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ εἰς Ἀντιόχειαν καὶ συνεχῶς
προϊόντος εἰς τὸ τῆς Δάφνης χωρίον, ἐν ᾧ τοῦ Ἀπόλλωνος
ἄγαλμα, ἔργον τι πρὸς τέχνην θαυμάσιον, ἴδοντο, καὶ θυσίας
αὐτῷ ποιῶντες, οἱ Ἀντιοχεῖς ἀποσκώπτοντες εἰς αὐτὸν θύτην

36 ἔλεγον καὶ οὐ βασιλέα σφίσι ἐπιδημῆσαι. καὶ διὰ τὸ καθει- D III 21:

P II 26 A 37 αὐτοὶ καὶ πρὸς σχοίωνων πλοκὴν ἔλεγον αὐτὸν ἐπιτήδειον. ὁ δὲ
ἀντεπισκώπτων αὐτοῖς εἰς βλακείαν καὶ θρύψιν καὶ τρυφερό-
τητα ἔλεγε μὴ παρέχειν τοῖς Ἀντιοχεῦσι τὸν πώγωνα εἰς σχοί-
ωνων πλοκὴν, ἵνα μὴ τῇ τούτου τραχύτητι θλιβείεν αἱ χεῖρες 10
αὐτῶν· πρὸς οὗς καὶ λόγον ἔγραψεν, ὃς ἐπιγέγραπται Ἀντιο-

38 χικός ἢ Μισοπώγων. ἔθνε δὲ τῷ Δαφναίῳ Ἀπόλλωνι ἑκα-
39 τόμβας ὄλας, χρησμὸν ζητῶν ἐξ αὐτοῦ. ὡς δ' ἦν τὸ εἶδωλον
ἐκεῖνο κωφόν, οἱ νεωκόροι τὴν αἰτίαν τῆς σιωπῆς ἀπαιτούμενοι
διὰ τοὺς κειμένους ἐκεῖ νεκροὺς σιωπᾶν τὸ ἄγαλμα ἔλεγον. 15

40 ἦσαν γὰρ ἐκεῖ ἐτέρων τε μαρτύρων κείμενα λείψανα καὶ τοῦ

41 ἱερομάρτυρος δὲ Βαβύλα. πάντα τοίνυν μετατεθῆναι ἐκεῖθεν

B 42 προσέταξεν Ἰουλιανός. ὡς δὲ μετηρέχθησαν, σκηπτὸς ἐνοσκήψας

16 οτι το ἐν ταῖς Δάφναις (τῇ δάφνη E) τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα καὶ τὸν
καὶ οὐ σκηπτὸς κατέκαυσεν CE

3 παρὰ E 5 σφίσι A, v. ad XIII 2, 14 7 πρὸς σχοίωνων]
προσχοίωνων E αὐτὸν ἔλεγον E 15 ἐκεῖ κειμένους Owp
16 κειμένων D, corr. D_w λείψανα κείμενα E 17 δὲ om. E
πάντα AR, πάντας wp 18 δ add. ante Iουλ. DEwp

tuo episcopus ille columnam rursus levatam facillime in suum
locum reduxit.

35 Iulianum autem, cum venisset Antiochiam et Daphnen fre-
quentaret, quo loco Apollinis statua, opus quoddam artis miri-
ficae, posita erat, eique sacrificaret, Antiochenses illudentes victi-

36 marium dicebant neque regem ad se venisse. Et illum, quia
promissa erat barba, hircum nominabant iidem eamque ad funes
37 nectendos esse aptam dicebant. At ille vicissim illusa eorum
stultitia et luxuria et mollitia dicebat se non praeberere Antiochen-

sibus barbam ad funes nectendos, ne eius asperitate tererentur

38 manus eorum; contra quos etiam orationem scripsit, quae inscri-

39 Apollini hecatombas totas oraculi impetrandi causa. Quod autem
erat simulacrum illud mutum, aeditui de causa silentii rogati ob

40 cadavera illic iacentia tacere statuam dicebant. Erant enim illic

41. 42 bylae. Omnia igitur auferri illinc iussit Iulianus. Quae reliquiae
cum essent remotae, fulmine percussa nocte Daphne et templum

νικτὸς τῇ Δάφνῃ καὶ τὸν ναὸν καὶ τὸ ἄγαλμα ἀπειτέφρωσεν. αἰθθεὶς οὖν ἐξ ἐπιβουλῆς χριστιανῶν γενέσθαι τὸν ἐμπρησμόν 43 ὁ ἀλάστωρ ἐκείνος καὶ ἔκμανεῖς τὰς τῶν πιστῶν ἐκκλησίας ἀπέκλεισεν. ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὁ μέγας Ἀρτέμιος ἐκολάσθη μὲν 44 ὡς χριστιανός, ἐπήνεκτο δὲ αὐτῷ ὁ τοῦ Γάλλου φόνος αἰτίαμα, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Εὐγένιος καὶ Μακάριος ὑπὸ τούτου κολασθέντες τῶν μαρτυρικῶν στεφάνων κατηξιώθησαν, καὶ οἱ ἐκ Περσίδος πρὸς αὐτὸν σταλέντες πρεσβείας χάριν Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαῆλ καὶ πολλοὶ ἄλλοι. .W III 23

10 Στρατεύσας δὲ κατὰ Περσῶν πρότερον μὲν εὐτύχησε καὶ 13 πόλεις ἐλλέ τινας καὶ πολλοὺς ἀνείλε καὶ λείας πολλῆς καὶ C αἰχμαλώτων ἐκράτησε καὶ Κτησιφῶντα ἐπολιόρκει. εἰτ' ἀθρόον 2 τῶν πραγμάτων αὐτῷ εἰς τὸ χεῖρον περιτραπέντων αὐτός τε III 214 καὶ τοῦ στρατεύματος τὸ πλεόν ἀπώλετο. οἱ γὰρ Πέρσαι ἀπο- 3 15 γνόντες καὶ εἰς ἄλεθρον ἑαυτοὺς εἰσωθεῖν προφανῆ ἐβουλεύοντο, ἵνα τι κατεργάσωνται τοὺς Ῥωμαίους δεινόν. δύο γοῦν 4 ἐν στήματι αὐτομόλων τῷ βασιλεῖ προσερχύθησαν καὶ νίκην αὐτῷ κατὰ Περσῶν, εἰ ἔποιτο αὐτοῖς, ἐπηγγέλλοντο. εἶσαι γὰρ 5

9 περὶ τῶν ἀγίων Ἀρτεμίου καὶ Εὐγενίου καὶ Μακαρίου C

4 δὲ add. ante καὶ E 5 αἰτίαμα ὁ τ. γ. φόνος Owp γάλου
D, corr. D_w, ut XIII 12, 26 6 τούτοις D, corr. D_w κολασθέντες] ἐκολάσθησαν καὶ E 9 ἄλλοι πολλοὶ E 10 ἠτύχησε
EpDi, v. ad XIII 10, 10 et XVI 6, 17. Est igitur augmentum
verborum, quorum principium est *ev*, modo *ev*, modo *ηv*.
13 τὸ] τὸν C ante αὐτός add. | καὶ E 15 προφανῆ συνωθεῖν
R, περιφανῆ συνωθεῖν Dwp 16 τοῖς Ῥωμαίοις D, corr. D_w
δύο D_wwp 18 αὐτοῖς om. B.

et status deleta sunt. Ratus igitur ex insidiis Christianorum 43 factum esse incendium homo ille pestilens et furore inflammatus fidelium ecclesias clausit. Ab eo et magnus Artemius supplicio 44 affectus est, cum ei Galli caedes crimini esset data, et presbyteri Eugenius et Macarius ab eo supplicio affecti martyrum coronis dignati sunt nec non legati ex Perside ad eum missi Manuel, Sabel, Ismael, alii multi.

13. Expeditione contra Persas facta initio quidem rem bene gessit et urbibus expugnatis nonnullis, multis interfectis, multis captis magnaue praeda parta Ctesiphontem obsidebat. Tum 2 rebus subito male vertentibus ipse et maior pars exercitus perit. Nam Persae quidem desperata salute in ipsum manife- 3 stum interitum irruere destinarant, ut cladem aliquam Romanis inferrent. Itaque duo pro transfugis ad regem accurrerunt 4 eique Persarum victoriam, si se sequeretur, pollicebantur. Nam 5 omisso fluvio et triremibus ceterisque navibus onerariis, quas

- τὸν ποταμὸν αὐτῷ συννεβούλευον καὶ τὰς τριήρεις δις ἐπήγετό
 6 κατακαῦσαι καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα τὰ φορηγὰ, ἵνα μὴ τοῦτοις οἱ
 πολέμοι χρῆσαντο, αὐτῶν δ' ἡγουμένων δι' ἑτέρων ὁδῶν ἀγα-
 D γεῖν τὰ στρατεύματα ἀκινδύνως τε καὶ δι' ὀλίγου τὰ τῆς Περ-
 σίδος κατεिल्φέναι ἐνδότερα καὶ εὐμαρῶς κυριεῦσαι αὐτῆς. 5
 7 τοῦτοις φρενοβλαβῶς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος πεισθεὶς, καὶ ταῦτα
 πολλῶν λεγόντων αὐτῷ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὁρμίσδου δόλον εἶναι
 τὸ πρᾶγμα, πῦρ ἐνέβαλε ταῖς ναοὶ καὶ πάσας κατέκαυσε πλὴν
 8 δυοκαίδεκα. ἦσαν δὲ τριήρεις μὲν ἑπτακόσαι, φορηγοὶ δὲ
 9 τετρακόσαι. ἤδη δ' ἐκείνων ἐκτεφρωθειῶν, ἐπεὶ πολλοὶ τῶν 10
 ταξιαρχῶν ἐνέδραν καὶ δόλον ἐνίσταντο εἶναι τὰ παρὰ τῶν
 αὐτομόλων ἐκείνων λεγόμενα, μόλις που κατένευσεν ἑτασθῆναι
 P II 27 A τοὺς ψευδαυτομόλους· οἱ ἑτασθέντες βασιάνοις ἐξέφρησαν τὸ
 ἀπόρητον.
- 10 Οἱ μὲν οὖν οὕτως ἀπατηθῆναι φασὶ τὸν Ἰουλιανόν, οἱ δὲ 15
 ἀπειπάμενον λέγουσι τὴν πρὸς Κτησιφῶντα πολιορκίαν δι' ὀχυ-
 ρότητα καὶ ὅτι καὶ τῷ στρατεύματι τὰ ἀναγκαῖα ἐπέλειπον,
 11 ἐπανόδου μνησθῆναι· ἀπιοῦσι δὲ ἐπιφανῆσαι τοὺς Πέρσας ὕπι-

1 αὐτῷ τὸν ποταμὸν Owp 2 φορηγὰ corr. in φορηγὰ A, φορη-
 τικὰ E τούτοις] αὐτοῖς D 3 χρῆσανται CDwp δ' ἡγουμένων]
 διηγουμένων E διαγαγεῖν RwpDi 6 φρενοβλαβῶς om. C ἐκεί-
 νους vel ἐκεῖνοις D, corr. D_w 7 ὁρμίσδου ABE, v. XIII 5, 19
 8. 9 πλὴν δυοκαίδεκα τὰς πάσας κατέκαυσεν Owp 10 δὲ B^sDwpDi
 11 ταξιαρχῶν ARwp, ταξίαρχων Di, v. ad XIII 10, 11 13 τοῖς]
 αὐτοῖς D, corr. D_w ἑτασθέντες A, ἐκδοθέντες Rwp 16 λέγουσι
 τὴν πρὸς κτησιφῶντα AE, φασὶ πρὸς τὴν κτησιφῶντος Owp, λέγουσι
 πρὸς τὴν Κτησιφῶντος Di, v. I p. 42, 3 17 τὰ στρατεύματα D,
 corr. D_w

- 6 adduxisset, incensis, ne hostibus usui essent, ipsos sequeretur;
 nam per alias vias copias sese esse traducturos, ut sine discrimine
 ac brevi tempore in Persidis interiora penetraret eaque
 7 facile potiretur. Quibus cum dementer scelestus ille obtemperaret,
 quamvis multi dicerent atque ipse Hormisdas dolum subesse, ignem
 8 iniecit navibus omnesque praeter XII combussit, cum triremes
 9 DCC, onerariae CD essent. Iis iam in cinerem versis, cum multi
 ex tribunis asseverarent ista insidiis ac dolo dici a transfugis,
 vix tandem concessit, ut quaestio de iis haberetur; qui tormentis
 tentati retexerunt occultum.
- 10 Alii igitur sic deceptum esse ferunt Iulianum, alii vero dicunt
 desperata Ctesiphontis ob firmitatem expugnatione, cum exercitus
 etiam penuria commeatus laboraret, eum de reditu cogi-
 11 tasse; abeuntes invasisse Persas a tergo et extremum agmen

σθεν και τους σφραγοῦντας ταράττειν· τους Γάλλους δ' οπι- 12
 σθόφυλακοῦντας ἀντιτάξασθαι τοῖς πολεμίοις γενναιώτερον και
 πολλούς αὐτῶν ἀνελεῖν, οὐ τῶν τυχόντων μόνον, ἀλλὰ και τῶν
 παρ' ἐκείνοις ἐπιφανῶν. ἐνδείξι δὲ τῶν ἐπιτηδείων οἱ Ῥωμαῖοι 13
 III 215 σφοδρῶς ἐπιέζοντο. Ἰουλιανὸς δ' ἐν ἀπορίᾳ τοῦ τί δεῖ πράτ- 14
 τειν και ὄθεν ἐπανιέναι χρεῶν καταστάς, εἴλετο διὰ τῆς ὄρει-
 νῆς τὴν πορείαν ποιήσασθαι. τοῦτο οἱ Πέρσαι κατανοήσαντες 15 B
 και εἰς ταῦτόν ἀθροισθέντες τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθεντο· και κατὰ
 μὲν τὸ εὐώνυμον κέρας ἐκράτουν Ῥωμαῖοι, κατὰ δὲ γε τὸ
 10 δεξιὸν ἡλαττοῦντο. ὁ γνούς Ἰουλιανὸς ἀμύνειν τοῖς ἠττωμένους 16
 ἠπειγέτο. ἔτυχε δὲ διὰ βάρους και τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου φλόγωσιν 17
 (θέρους γὰρ ἦν ὥρα) τὸν θώρακα ἐκδυσάμενος. ἐν μέσοις 18
 οὖν τοῖς πολεμίοις γενόμενος δόρατι βάλλεται κατὰ τῆς πλευρᾶς.
 λέγεται δὲ οἱ σφοδροῦ τότε πνεύσαντος πνεύματος ἀχλὺς βα- 19
 15 θεία τοῦ ἀέρος τοῦ ἐκεῖ κατεσκέδαστο· τὰ γὰρ πλήθη τῶν
 στρατευμάτων πολλὴν ἐκίνουν κονιορτόν, ὡς μηδὲ γινώσκειν
 οὐθ' ὅποι εἰσὶν οὐθ' ὅ, τι πράττειεν· ἄδηλον δ' εἶναι ὄθεν ἡ 20
 αὐτὸν πλήξασα αἰχμὴ κατ' ἐκείνου ἐβέβλητο, εἴθ' ὑπὸ πολε-
 μίον εἴθ' ὑπὸ τινος τῶν αὐτοῦ εἴθ' ἐκ θειοτέρας δυνάμεως· C

11 ὅπως ὁ παραβάτης τοῖς Πέρσαις μαχόμενος ἀφανῶς (om. E) κατὰ τῆς
 πλευρᾶς ἐπρώθη, και θνήσκων κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐβλασφήμησε (-εν E) και
 οὕτως (οὕτω E) τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀπηρεύεζατο CE

5. 6 πρ. ὄθεν και ἐπ. C 8 ταυτὸν A, ταῦτόν Rwp, ταυτὸ D, ταῦτό E;
 ante consonantes adhibet Zonaras ταῦτόν et ταῦτό, ante vocales
 ταῦτόν: v. ad XIII 6, 16 9 of add. ante ἔσωμ. Dwp 10 δ
 add. ante ἰουλ. C 14 τότε σφοδροῦ ἐμπνεύσαντος Dwp 16 πολλὴν
 RwpDi, πολλὴν A ἐποίουν B 17 ὅποι ADwp, ὅπη R 18 αὐτόν
 RwpDi, αὐτῶν A 18. 19 εἴθ' ὑπὸ τινος τῶν αὐτοῦ εἴθ' ὑπὸ πο-
 λεμίον Dwp

turbasse. Gallos autem agmen claudentes restitisse hostibus 12
 fortius multosque eorum interfecisse, nec gregarios solum sed
 etiam nobiles. Sed quia commeatus inopia Romani vehementer 13
 premerentur, Iulianus, cum in angustiis esset, quid agendum et 14
 unde redeundum esset, maluit per montes iter facere. Quo anim- 15
 adverso Persae coactis in unum copiis Romanos invasere, qui
 in sinistro cornu vincebant, in dextro erant inferiores. Hac de 16
 re certior factus Iulianus suis laborantibus opem ferre properabat,
 quamvis ob pondus et solis ardorem (aestatis enim erat tempus) 17
 thoracem detraxisset. Qui cum medios inter hostes esset, hasta 18
 in latere percutitur. Ferunt autem vehementi tum orto vento 19
 aera illic densa caligine fuisse oppletum (nam moles copiarum
 multum moverat pulverem, ut ne posset quidem dignosci, ubi 20
 hostis esset quidque ageret) et ambiguum fuisse, unde hasta,

- 21 ἄδεται γὰρ καὶ ταῦτα. διὸ φασιν αὐτὸν ἐκ τοῦ καταρρέοντος τοῦ τραύματος αἵματος κοίλῃ δεξάμενον τῇ χειρὶ καὶ τοῦ ἀέρος τοῦτο κατασκεδάσαντα εἰπεῖν “κορέσθητι, Ναζωραῖε.”
- 22 Καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀσεβῶς ζήσας βιαίως τὴν ψυχὴν ἐξ-
23 ηρέυξατο, βασιλεύσας ἔτη δύο. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἢ στρατιᾷ 5
εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας κομίσασα ἔθαπεν ἐν προαστείῳ τῆς
24 πόλεως· οὗ τῷ τάφῳ καὶ τόδε τὸ ἐπιγράμμα ἐπεγράφη·
- W III 24 Κύδνω ἐπ’ ἀργυρόεντι ἀπ’ Εὐφρήταο ζοάων
Περοίδος ἐκ γαίης ἀτελεντήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
D κινήσας στρατιῆν τόδ’ Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα, 10
ἀμφοτέρον βασιλεύς τ’ ἀγαθὸς κρατερός τ’ ἀλχημητής.
- 25 ὕστερον δὲ ἀνεκομίσθη εἰς τὴν βασιλῖδα τῶν πόλεων. D III 21
- 26 Ἦν δ’ ἐκεῖνος περὶ δόξαν ἐπτοημένος καὶ ἐπὶ τοῖς τυχοῦ-
σιν ἐπαινεῖσθαι βουλόμενος, ἐφ’ οἷς δ’ ἐσφάλλετο διορθούμενος

13 οἶος ἦν (om. E) τὰ ἦθη ὁ Ἰουλιανὸς CE

1 καὶ om. D, add. D_w 3 κατασκεδάσαντα R_wpD_i, σκεδάσαντα A,
unde coniecercis καὶ (κατὰ) τ. ἀ. τ. σκεδάσαντα ναζωρῶε D
4 οὕτω E, sed οὕτω nusquam ante vocales a Zonara adhibetur;
v. ad XIII 6, 16 ἐξηρέυσατο D, corr. D_w 8—11] In omnibus
codicibus versus significantur. 8 ἀπ’] ἐπ’ B εὐφρήταο A,
εὐφρήταο R tres P Cedr. I p. 539, 6, εὐφρήτα δ E, εὐφρήταο D
unus P_wpD_i 10 τὸ δὲ p* 11 versus est Homeri Il. III 179
[v. Plut. de Alex. fort. I p. 331 C, Diodor. XXIV 5, 2, Liban.
III 313 R, Foersterum in Fleckeis. annal. a. 1876 p. 214] ἀμφοτέρα
D, corr. D_w κραταιρός (sic) A, κρατερός E 12 δ’ E
14 ἐσφάλλετο D, corr. D_w

- qua Iulianus erat ictus, venisset, ab hoste an ab aliquo de suis
21 an diviniore vi emissa; nam celebrantur etiam haec. Quare
aiunt eum manantem ex vulnere sanguinem cave manu exceptum
in aera sparsisse his verbis: “Satiare, Nazarene!”
- 22 Ita ille, quemadmodum impie vixerat, sic violenter animum
23 eructavit, cum regnasset biennium. Eius corpus milites Tarsum,
24 in oppidum Ciliciae, perlatum humarunt in suburbio; cuius mo-
numento hoc epigramma inscriptum est:
Rex bonus et saevis bellator fortis in armis
Iulianus iacet hic ad Cydni fluminis undas;
Dum ferus Euphrates et Persica tela cruenti
Martis opus coeptosque negant celebrare triumphos.
25 Postea autem translatum est corpus in reginam urbium.
26 Erat ille gloriae cupiditate inflammatus, levibus etiam de
rebus laudis captator; errantem corrigi se ab amicis non moleste

παρὰ τῶν φίλων οὐκ ἤχθητο. ἦν δὲ καὶ παντοδαπῆς σοφίας 27
 μετεληγῶς καὶ μάλιστα τῆς περιτοτέρας, περὶ τὴν διαίταν ἐγ-
 κρατής, ὥστε καὶ τὰ φυσικὰ ταῦτα διαφυγγάνειν, ἐργυγὰς καὶ
 τὰς ἐκκρίσεις τὰς διὰ στόματος. ἔλεγε δὲ χρῆναι τὸν φιλόσο- 28 P II 28 A
 5 φον, εἰ οὐδὲν τε, μηδὲ ἀναπνεῖν. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ 29
 ὄντα ὄναρ ἰδεῖν νεανίαν ξανθὸν τὴν κόμην εἰρηκότα αὐτῷ ὡς
 “ἐν Φρυγίᾳ τελευτήσασαί σε δεῖ.” ὅτε οὖν ἐπλήγη, ἤρπετο τοὺς 30
 παρόντας ὅπως ὁ τόπος καλοῖτο· ὡς δ’ ἤκουσε Φρυγίαν κα-
 λῆσθαι αὐτὸν, ἀνέκραξεν “ὦ ἦλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν”. λέ- 31
 10 γεται δὲ κατ’ αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ’ ἣν ἐτελεύτησεν ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ γνωσθῆναι τὸν θάνατον αὐτοῦ. τινὰ γὰρ τῶν τῆς τάξεως 32
 τοῦ ἐκείσε δικαστηρίου, Ἑλληνα κἀκεῖνον καὶ τῆς αὐτῆς θρη-
 σκειᾶς τῷ παραβάτῃ, διανυκτερεύοντα περὶ τὴν φυλακὴν τοῦ
 ἀρχείου συνθήκηκην ἀστέρων ἐν οὐρανῷ θεάσασθαι γράμματα
 15 ἔκτυποῦσαν λέγοντα “σήμερον ἐν Περσίδι Ἰουλιανὸς ἀναιρεῖται.” B
 σημειωθείσης οὖν τῆς ἡμέρας, μετὰ ταῦτα ἐγνώσθη ὅτι κατ’ 33
 ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀνήρητο. καὶ ὁ μὲν τριάκοντα πρὸς ἐνὶ 34

5 περὶ τοῦ (om. E) οὐραίου CE
 παραβάτου θάνατον C

9 περὶ σημείου δηλοῦντος τὸν τοῦ

1 δὲ om. Di Haasii annotatione (v. vs. 2) ad hunc versum per-
 peram relata post δὲ om. καὶ D, add. D_w παντοδαποῦς B
 2 δὲ post περὶ add. DwpDi 3 ante ἐργυγὰς add. ὡς μάλιστα
 Owp, μάλιστα E 5 μηδ’ E δ’ E 6 ξανθὸν τὴν κόμην νεα-
 νίαν Dwp 7 γοῦν RwpDi 8 ἤκουσε AR, ἤκουε wp 9 ἦλιε]
 immo ἦλιε 10 καθ’ ἣν] ἐν ἣ B 11 γνωσθῆναι] γενέσθαι
 γνωστὸν E τῶν] τὸν D 12 καὶ τῆς αὐτοῦ θρησκείας bis C,
 itaque priore membro deleto et asterisco ad αὐτοῦ posito in
 marg. C add. αὐτῆς W 16 σημείως E

ferabat. In variis sapientiae disciplinis versatus, imprimis in 27
 minus cognitis, vita erat tam temperata, ut etiam naturalia ista
 effugeret, eructationes et exscreationes, quae per os sunt. Dice- 28
 bat enim philosopho, si fieri posset, ne respirandum quidem esse.
 Dicunt eum Antiochiae per somnum vidisse iuvenem flavo capillo 29
 dicentem: “In Phrygia tibi est moriendum”. Ictus igitur iis, qui 30
 aderant, rogatis, quomodo locus vocaretur, cum audivisset Phry-
 giam nominari, exclamavit: “O sol, perdidisti Iulianum”. Prae- 31
 terea ferunt ipso quo periit die Antiochiae fuisse cognitum eius
 obitum. Nam quendam paganum eiusdem cum desertore reli- 32
 gionis ex ordine iudicum illius loci, cum iuxta curiam excubaret,
 congeriem stellarum in caelo vidisse litteras exprimentem has:
 “Hodie in Perside Iulianus occiditur”. Notata die postea cogni- 33
 tum est eum illo die fuisse interfectum. Cum per XXXI annos 34

- 35 βιώσας ἐνιαυτοὺς οὕτως ὡς εἴρηται ἀπεβίω. ὁ δὲ διὰ τῶν
ἀστέρων τὴν ἐκείνου προμνηθεὶς τελευτὴν ἀφορμὴν ἔσχε πρὸς
εὐπιστίαν τὸ ὄραμα.
- 14 Τελευτήσαντος δὲ Ἰουλιανοῦ ψήφῳ κοινῇ Ἰοβιανὸς εἰς τὴν
αὐταρχίαν προυκέκριτο, τότε χιλιαρχῶν, ἀνὴρ εὐσεβής, υἱὸς 5
2 Βαρωνιανοῦ χρηματίσαντος κόμητος. ὁ δ' ἦν τὴν βασιλείαν
ἀπαναιώμενος· καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεὶς ἐξεβόησε χριστιανὸς
3 εἶναι καὶ μὴ ἀνέχεσθαι βασιλεύειν στρατοῦ ἐλληνίζοντος. καὶ D III 21
C εὐθύς ὁμοφώνως ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαντες ἀντεβόησαν εἶναι
4 χριστιανοί. καὶ οὕτως ἐκεῖνος δεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρ- 10
σαις ἐπέειπτο, οὐ προσηκούσας Ῥωμαίοις σπονδὰς ἐξ ἀνάγκης
5 πεποικώς. τῆς γὰρ Νισίβεως καὶ Σιγγάρας, πόλεων περι-
φανῶν, ἐξέστη αὐτοῖς, μετουκίσας τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων·
6 ὅφ' ὧν θρησκείαν καὶ ἀναίδην ἐβλασφημεῖτο. ἀλλὰ καὶ
χωρῶν αὐτοῖς πολλῶν παρεχώρησε καὶ δικαίων Ῥωμαίοις ἀνή- 15
7 κόντων ἀνέκαθεν. καὶ δμηρῶν δοθέντων ἐκατέρωθεν, οὕτως
8 ἐβεβαιώθησαν αἱ σπονδαί. ἐντεῦθεν ἀναξευγγύντες οἱ Ῥωμαῖοι
σπάνει τῶν ἀναγκαίων περιπεπτώκασιν, ὡς μηδὲ ὕδατος εὐπο-

4 βασιλεία Ἰοβιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ὀρθοδοξοτάτου A, βασιλεία Ἰο-
βιανοῦ B, ἀνάγκης Ἰοβιανοῦ CE, βασιλεία οὐαλεντινιανοῦ corr. in Ἰο-
βιανοῦ D 10 οἷας (οἷας E) δ' Ἰοβιανὸς (βασιλεύσας Ἰοβ. E) ἔθετο πρὸς
Πέρσας (π. Π. om. E) σπονδὰς CE

2 ἀστρων E προμνηθεὶς Awp, προσηκουθεὶς B, προμνηθεὶς E,
μνηθεὶς R 4 εἰς] πρὸς E 7 ἐβόησε E 9 ὁμοφώνως post
συνθήματος C 12 σιγγάρα D, corr. Dw 14 ἀνέδην RwpDi
17 ἀναξευγγύντες B^sDwp

35 vixisset, ita ut dictum est vita excessit. Is vero qui per stellas
eius obitum praenorat, visionis illius occasione veram religionem
est amplexus.

14. Iuliano mortuo sententia communi IOVIANO defertur
imperium, qui tum tribunus erat, vir pius, Varroniani comitis
2 filius. Quod cum recusaret, causam rogatus se Christianum esse
3 exclamavit neque tolerare regnum pagani exercitus. Atque illico
consentientibus vocibus quasi ex composito omnes reclamaverunt
4 se esse Christianos. Sic ille accepto imperio cum Persis pacem
5 fecit necessariam magis quam decoram. Nam Nisibi et Singara
urbibus illustribus eis cessit, civibus alio translatis; a quibus
6 plorantibus etiam impudenter maledictis incessabatur. Provincias
item multas eis concessit et iura antiquitas ad Romanos perti-
7.8 nentia. Datis utrimque obsidibus firmata pace, Romani inde
9 ut aqua etiam deficeret. Iovianus igitur cum aegre Antio-

ρεῖν. μόλις γοῦν εἰς τὴν τῆς Κολίης Συρίας Ἀντιόχειαν δ 9
 Ἰοβιανὸς καταστήσας τοὺς τῶν χριστιανῶν ἱερεῖς, ὅσοι τε ἐπὶ D
 Κωνσταντίου καὶ ὅσοι ἐπὶ τοῦ παραβάτου τῶν ἐκκλησιῶν ἐξη-
 λάθησαν, εἰς αὐτὰς ἐπανήγαγε καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τὸν μέγαν
 5 Ἀθανάσιον ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν. ἐξ Ἀντιοχείας δὲ εἰς Ταρσὸν 10
 γεγωνὸς καὶ τὸ μνημα κοσμήσας τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐπανήγει· καὶ
 εἰς Ἄγκυραν τῆς Γαλατίας γεγωνὸς κἀκεῖθεν ἀπάρας καὶ στα-
 θμὸν προελθὼν εἰς Δαδάστανά τε καταλύσας αἰφνίδιον τετελεύ-
 τηκεν, ὡς μὲν ἔνοιοι συνεγράψαντο, ἀριτυνεῖς μύκτης δηλητη- 11
 10 ρίους φαγῶν (ἦν γὰρ λιπὸς περὶ διαίταν), ὡς δ' ἔτεροι, χεიმῶνος 12 W III 25
 ὄντος ἐν οἰκίῳ κατέδραθε νέον ἐμπεπλασμένῳ κονία, καὶ P II 29 A
 διὰ τὸ τοῦ ψύχους πολὺ ἀνθρώκων ἀναφθέντων ἐντὸς ἀτμῆς
 ἐκ τῆς κονίας πυρρῶν ἀνεδόθη πολλή, καὶ δι' αὐτῆς ἀπε-
 πνήγη κοιμώμενος μηδ' αἰσθόμενος τῆς πνιγμονῆς, ἐξ οἴνου
 15 κερηβαρῶν· πολλῶ γὰρ λέγεται κεχρηθῆναι ἀκράτῳ. καὶ οὐδὲ 13
 D III 218 ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐφθη τοῦτον θεάσασθαι, καὶ ταῦτα εἰς ὑπαντήν
 αὐτοῦ προελθούσα μετὰ βασιλικῆς πομπῆς σὺν τῷ νιῶ αὐτῆς
 Βαρωνιανῶ.

Θανόντος μέντοι τοῦ Ἰοβιανοῦ οἱ στρατιῶται σκνθρωπά- 14
 20 ζοντες τὴν Νίκαιαν κατειλήφασιν καὶ γεγονότες ἐκεῖ περὶ βασι-

8 περὶ τῆς τελευτῆς Ἰοβιανοῦ CE

1 οὖν E 2 ἱερεῖς om. D Wo lat. 5 δὲ AR, τε Dwp ταρ-
 σὸν ARw, Θαρσὸν p*Di 7 ἄγκυραν RDi, ἄγγυραν AC, τὴν ἄγ-
 γυραν D, τὴν ἄγκυραν wp γεγωνὸς A, γενόμενος RwpDi 11 κα-
 τέδραθε RwpDi ἐμπεπλησμένη D, corr. Dw 13 πνίπυρρῶν
 A 16 ὑπάντησιν Dwwp 17 προπομπῆς Rwp αὐτοῦ RwpDi
 19 σκνθρωπάσαντες E 20 νίκαια (sic) A

chiam Coelesyriae pervenisset, quotquot sacerdotes Christiani
 sub Constantio et Iuliano ecclesiis pulsi fuerunt, in eas reduxit
 ac prae ceteris magnum Athanasium Alexandriam. Antiochia 10
 Tarsum profectus, ornato Iuliani sepulcro, Ancyram Galatiae se
 contulit; inde postquam abiit et iter unius diei progressus con-
 stitit Dadastanis, repente obiit, cum, ut alii scribunt, recentes 11
 fungus venenatos comedisset (vili enim victu utebatur), ut alii, 12
 hiberno tempore in conclavi nuper illito calce obdormisset; nam
 cum ob frigus multum carbonibus intus accensis magnus vapor
 et cinere succenso extitisset, dormiens sine sensu mortis suffocatus
 est vino gravis: multo enim fertur usus esse mero. Neque uxor 13
 ante obitum imperatorem viderat, etsi ei obviam progressa cum
 regio comitatu et filio suo Varroniano.

Ioviani morte consternati milites Nicaeam occupant, de 14

- 15 λέως ἐβουλευόντο. καὶ οἱ μὲν τότε, οἱ δὲ τότε ὠνόμαζον,
οἱ πλείους δ' ἐπὶ τῷ Σαλουστίῳ ὑπάρχω τῶν πραιτωρίων
B 16 τυγχάνοντι ὠμοφώνησαν. ὁ δ' ἀπηγήνατο, τὸ γῆρας εἰς παραί-
17 τησιν προβαλλόμενος. αἰτουμένων δὲ τὸν τοῦτου υἱὸν οὐ κατέ-
νευσε, διὰ νεότητα καὶ γνώμης ἀφέλειαν κρίνας ἐκείνον πρὸς 5
18 ἀρχὴν τοιαύτην ἀνεπιτήδειον. διὸ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὸς
ὁ Σαλούστιος βασιλέα καὶ ἀπόντα Οὐαλεντινιανὸν ἐψηφίσατο.
19 Ὁ μέντοι Ἰοβιανὸς εὐσεβῆς ἦν περὶ τὸ δόγμα καὶ ἀγα-
20 θοθελῆς. οἶνον δ' ἤτητο καὶ ἀφροδισίων· καὶ τὴν τοῦ σώ-
ματος ἀναδρομὴν εὐμήκης ἐτύγγανε καὶ γραμμάτων οὐκ ἄπειρος. 10
21 ὃς ὀπίσω ποτὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ πορευόμενος ὡς χίλιρχος ἐν
τόπῳ κατάντει προϊόντος ἐπάτησε τὸ κράσπεδον τῆς πορφυρίδος
22 αὐτοῦ. ὁ δέ, εἶτ' ἐκ τούτου διάδοχον αὐτοῦ τὸν Ἰοβιανὸν
C ἔτεκμήρατο εἶτ' ἐκ μαντείας ἔγνω τοῦτο τίος, εἶπεν “αἶθε κἄν
23 ἀνθρώπος”. ἤρξε δὲ οὐδ' ὄλους μῆνας ὀκτώ· ὁ μέντοι νεκρὸς 15
αὐτοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον ἀνακομισθεὶς ἐν τῷ τῶν ἀγίων ἀπο-
στολῶν ἐτάφῃ ναῶ, ὅπου μετὰ ταῦτα συνετάφῃ καὶ ἡ γυνή

3 περὶ Σαλουστίου CE
αλεντινιανὸς ἐψηφίσθη CE

6 ὅτι παρὰ πάντων βασιλεὺς ὁ (om. E) Οὐ-
8 ὄλος ἦν τὰ ἤθη (τ. ἡ. om. C) Ἰοβιανὸς CE

1 οἱ ARwp, ὁ D οἱ ARwp, ὁ D ὠνόμαζον AR, ἐπὶ ὠνόμαζον
w*ρ 2 πλείους ARwp, πλείστους Dw ἐπάρχω E, v. XIV 3, 28
et Usenerum d. heil. Theodos. Lips. 1890 p. 129 3 τὸ initio
vers. om. D 4 προβαλλόμενος B^sCEd_wwpDi 5 ἀσφάλειαν C
7 τὸν add. ante οὐαλ. RwpDi ἐψηφίσατο CD 14 κἄν
ARwpDi, δὲ κἄν E, δ' ἐκείνον ex codice W, ut videtur, affert
Wo 17 post συνετάφῃ add. αὐτῷ BCwp

- 15 rege creando deliberantes. Aliis autem alios nominantibus
16 plures de Salustio, praefecto praetorio, consenserunt. Verum
17 ille excusata aetate renuit. Cuius filium cum postularent, non
concessit, tali imperio cum ob aetatem tum ob simplicitatem in-
18 genii ratus imparem. Itaque una cum ceteris et ipse Salustius
Valentinianum quamvis absentem regi nominat.
19. 20 Iovianus de religione recte sensit, vir benevolus, quamvis
vini et libidinum intemperantia vinceretur; statura corporis erat
21 excelsa, litterarum non rudis. Qui cum aliquando Iulianum
acclivem locum ascendentem ut tribunus comitaretur, extremum
22 marginem purpuræ eius calcavit. Tum ille, sive ex hoc con-
sciens eum imperii fore successorem, sive oraculo quodam edoctus,
23 dixit: “Esto, si modo [sit] homo”. Imperavit non integros menses
octo; corpus eius Byzantium perlatum in sanctorum apostolo-
rum aede sepultum est, ubi post uxor etiam eius Charito est se-

αὐτοῦ Χαριώ. ἔθανε δὲ Ἰοβιανὸς τρίτον ἄγον τῆς ἡλικίας 24 ἔτος ἐπὶ τριακοστῷ.

Ὅτω μὲν οὖν, ὡς εἴρηται, Οὐαλεντινιανὸς ἐνήφιστο βα-15
 σιλεύς. ἀχθεῖς δὲ καὶ ἀναρρηθεῖς καὶ τὰ βασιλικὰ περιέθετο
 5 σύμβολα. ὁ δὲ Σαλούστιος, ὅτι σπουδῆν ἐνεδείξατο ἀναρρη-2
 θῆναι αὐτόν, ἀμοιβὴν ἤτει τῶν τῆς ἐπαρχότητος ἀνεθῆναι
 φροντίδων. καὶ ὁ βασιλεύς “διὰ τοῦτο” εἶπε “τοσοῦτων μοι 3
 D III 219 πραγμάτων ἐπεφόρτισας ὄγκον, ἢν αὐτὸς μηδ’ ἐφάρπτιο τούτου”; D
 ὤρητο δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἐκ Παιονίας· ἦν δ’ εὐσεβῆς τὰ 4
 10 πρὸς τὸν θεόν· διὸ καὶ ὑπερορίᾳ αὐτόν ὁ Ἰουλιανὸς κατεδίκασεν·
 εἶτα τριβοῦνον ἀριθμοῦ τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα ἐπόησεν.
 οὗτος καὶ τὴν ἰσχὴν γενναϊότητας καὶ τὴν γνώμην ἦν δικαιο-5
 τας. διὸ καὶ τῶν ἀρχῶν τότε μειόντων πολλοὺς ὡς ἀδίκους 6
 ἐτιμωρήσατο, τὸν κρατοῦντα λέγων ἀπαιτεῖσθαι δικαιοσύνης πρὸ
 15 τῶν ἄλλων φροντίζειν.

Ὅυτος κοινωνὸν τῆς βασιλείας Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν προσ-7
 ἐλάβετο καὶ τὴν ἐφάν μοῖραν αὐτῷ πιστεύσας αὐτὸς ἐν τοῖς

3 βασιλεία Οὐαλεντινιανοῦ AE 16 σημείωσαι CE

1 χαριώτη (sic) A ὁ add. ante ἰοβ. CDwp 2 ἐπὶ τριακοστῷ
 ἔτος D, corr. Dw 5 ὄγε Owρ 7 μοι εἶπε τοσοῦτων Owρ
 8 ἐπεφόρτισας ex ἐπεφόρτισας corr. A 9 δὲ οἰν. D παιονίας
 D 10 τὸν om. Dwp ὁ om. Rwp 11 ἀριθμοῦ stellula in
 D notatum a Wolfio, qui profitetur se nescire, quid hoc sibi
 velit; v. Mommsenium *Hermes* a. 1889 p. 196 ss. 13 ἀδίκων
 AB, ἀδίκους R, ἀδικούντας DwpDi (v. tamen edit. Dindorf. vol.
 V p. 82) 14. 15 πρὸ τ. ἄλλ. ante δικαιοσ. Owρ

pulta. Obiit Iovianus, cum tertium et tricesimum ageret aetatis 24
 annum.

15. VALENTINIANUS igitur hoc modo, ut dictum est, creatus
 rex cum adductus et praedicatus esset, regia quoque sibi in-
 duit insignia. A quo cum Salustius eam pro navata in electione 2
 opera gratiam repeteret, ut praefecturae liberaretur molestiis
 “Eone” inquit rex “tantarum mihi rerum molem imposuisti, ut 3
 ipse ne istam quidem attingeres.” Profectus vero erat Valen-4
 tinianus ex Paeonia; cum autem vir pius esset, ab Iuliano rele-
 gatus fuerat et deinde revocatus ac tribunus numerus factus. Hic 5
 et robore praestantissimus et animo erat iustissimus. Itaque inter 6
 eos quoque, qui magistratus tum ambiebant, multos ut sceleratos
 punivit, cum diceret a principe imprimis iustitiae flagitari curam.

VALENTEM fratrem imperii consortem ascitum Orienti prae-7
 posuit, ipse in Occidente versabatur et contra barbaros multis

- ἔσπερίους διέτριψε καὶ πολέμους κατὰ βαρβάρων συγκροτήσας
 P II 30 A 8 πολλοὺς τρόπαια κατ' ἐκείνων ἐστήσατο. εἶχε δὲ πρὸ τῆς βασι-
 λείας υἱὸν κεκλημένον Γρατιανόν, ὃς αὐτῷ ἐκ τῆς γαμετῆς
 9 Σευήρας ἐγένετο· ὃν καὶ ἀνηγόρευσεν αὐτοκράτορα. ἔγνημε
 δὲ καὶ δευτέραν γυναῖκα, ἔτι περιούσης καὶ τῆς προτέρας, 5
 Ἰουστῖνα ἦν ἡ δευτέρα, ἐξ ἧς καὶ τὸν νέον ἐγένετο Οὐαλεντι-
 νιανὸν καὶ θυγατέρας Ἰουστταν, Γράταν καὶ Γάλλαν.
 10 Ἐπὶ τούτου τελετήσαντος Εὐδοξίου τοῦ κακοδόξου τῆς
 W III 26 νέας Ῥώμης ἀρχιερέως ἀντεισηγήθη Δημόφιλος δμοδόξος τγ-
 χάνων τῷ πρὸ αὐτοῦ· ὃς ἐπ' ἔτεσι δώδεκα τῆς ἐκκλησίας ἐκρά- 10
 11 τησεν. οὗτος δ βασιλεὺς καὶ τὸν μέγαν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον
 12 τῆς Μεδιολάνων προεχειρίσατο πόλεως. μαθὼν δὲ περὶ τοῦ
 ἀδελφοῦ Οὐάλεντος ὅτι τῆς Ἀρειανικῆς ἀντιποιεῖται αἰρέσεως
 B καὶ πάντα βιάζει ταύτη συντίθεσθαι, διὰ γραμμάτων ἐπιπλήττει
 13 αὐτὸν καὶ ἀποστηναὶ παραινεῖ τῆς αἰρέσεως. ὁ δὲ τοῦ οἰκείου 15
 θελήματος οὐκ ἀφίστατο καὶ μᾶλλον κατὰ τῶν ὀρθοδόξων
 ἐξηγοῖαίνοτο.
 14 Ῥοδανὸς δὲ τις πραιπόσιτος παρὰ Οὐαλεντινιανῷ μέγα
 15 ἠδύνατο. κατ' αὐτοῦ προσῆλθε γυνή τις Βερνίκη καλουμένη D III 2:

8 περὶ πατριαρχῶν C 13 (pertinet ad p. 73, 16) ὅτι τὸν ἀδελφὸν
 Οὐάλεντα κοινωτὸν τῆς βασιλείας ὁ Οὐαλεντινιανὸς προσελάβετο C

6 Ιουστῖνα ARwp, corr. Di 7 Ιουστταν A^sR^swpDi γράσταν E
 nisi forte γράτταν (v. [Iul. Poll.] p. 394) voluit exarare librarius.
 8 Εὐδοξίον — κακοδόξου] De annominatione v. ad XIII 5, 29
 15 αὐτῷ immerito mavult Wo, v. ad XVII 23, 29 16 ἀφί-
 στᾶται B 18 προπόσιτος B₁, corr. alia (Wolfii?) manus, v. XIII
 15, 15 19 κατὰ τούτου Rwp προσελάβοθα C

- 8 bellis conflatis tropaea posuit. Filium GRATIANUM ante imperium
 9 e Severa uxore susceptum imperatorem appellavit. Priore uxore
 adhuc superstite alteram duxit Iustinam, e qua Valentinianum
 minorem genuit et filias Iustam, Gratam, Gallam.
 10 Sub hoc Eudoxio, Romae novae pontifici, secus quam nomen
 sonat, de religione male sentienti defuncto successit Demophilus
 cum decessore suo consentiens, qui annos XII ecclesiam guber-
 11 navit. Hic rex magnum Ambrosium etiam Mediolani episcopum
 12 designavit. Cum autem cognovisset Valentem fratrem Arianæ
 studere sectae omnesque cogere ei assentiri, per litteras obiur-
 13 gatum ab instituto dehortatur. Verum ille suo indulgens animo
 magis etiam contra recte sentientes exacerbabatur.
 14 Rhodanus autem quidam praepositus, homo apud Valenti-
 15 nianum admodum gratiosus, a muliere quadam, Berenice no-

- τῷ βασιλεῖ Οὐαλέντιανῶ ἀδικίαν ἐπεγκαλοῦσα τῷ πραιποσίτῳ.
 ἐρευνήσας γοῦν ὁ αὐτοκράτωρ καὶ γνοὺς μὴ ψεύδεσθαι τὴν ¹⁶
 γυναικα, προσκαλεσάμενος τὸν πραιπόσιτον θεραπεῦσαι κεκέ-
 λευκε τῇ γυναικὶ τὸ ἀδίκημα. κάκεινος τῇ παρρησίᾳ τῇ πρὸς ¹⁷
 5 τὸν βασιλέα θαρρῶν οὐδένα λόγον ἔθετο τῆς ἀδικουμένης.
 προσῆλθεν οὖν καὶ αὐθις τῷ βασιλεῖ ἡ γυνή· καὶ ὃς μαθὼν ¹⁸
 μήτινα θέσθαι φροντίδα τῆς γυναικὸς τὸν πραιπόσιτον, αὐτίκα ^C
 γυμνοὶ μὲν ἐκείνου τοῦ ἀξιώματος, κελεύει δὲ δεθέντα ἐν τῷ
 θεάτρῳ περιαχθῆναι, ἀγῶνος ἵππικοῦ ἀγομένου, κηρύκων αὐτοῦ
 10 προαγόντων καὶ τὸ εἰς τὴν γυναικα βοώντων ἀδίκημα καὶ τοῦ
 βασιλικοῦ κελεύσματος τὴν παρακοήν· καὶ μετὰ τὴν περιαγωγὴν
 καὶ τὸ κήρυγμα ἐκεῖ παρενθὲν κανθῆναι αὐτόν. καὶ ὁ μὲν ¹⁹
 τοιοῦτον εὖρατο τέλος· ἡ δὲ πᾶσα ἐκείνου περιουσία τῇ γυναικὶ
 διὰ βασιλείου παρακεχώρητο γράμματος.
- 15 Ἐξέλιπε δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐν Γαλλίαις διάγων, ἀπολαύ- ²⁰
 σας χρόνου μακροῦ· ἔβιω γὰρ ἔτη πρὸς τέσσαρασι δυοσήκοντα,
 ἔνδεκα τούτων βασιλεύσας ἐνιαυτοὺς καὶ τὸν υἱὸν Γρατιανὸν
 τῆς βασιλείας τῶν ἐσπερίων διάδοχον καταλειοιπῶς.
- Οὐάλης δὲ τῶν ἀρειανίζοντων ὑπερμαχῶν ὡς ὁμογνώμων ^{16 D}
 20 αὐτοῖς τοὺς ὀρθοδόξους ἐδίωκε καὶ πολλὰ ἐπὶήνεγκεν αὐτοῖς

3 περὶ Ῥοδανοῦ καὶ ὅπως τοῦτον ἀδικοῦντα ἐκόλασεν (-σε E) Οὐαλεντιαν-
 νός CE 15 τελευταῖα Οὐαλεντιανοῦ C 19 βασιλεία Οὐαλέντος αἰρε-
 τικοῦ (αἰρ. om. DE) ADE

1 ἐγκαλοῦσα E προποσίτῳ B₁, corr. alia (Wolfi?) manus, v.
 XIII 15, 14 2 οὖν DEwp 6 προσῆλθε γοῦν E 7 θέσθαι
 ante αὐτίκα Dwp

mine, apud regem Valentinianum cuiusdam iniuriae accusatus est. Quaestione igitur habita imperator cum comperisset non ¹⁶
 mentiri feminam, accessitum praepositum satisfacere iussit feminae de iniuria. Neque tamen ille gratia regis fretus ullam ra- ¹⁷
 tionem habuit feminae laesae. Adiiit igitur etiam denuo regem ¹⁸
 femina; hic cum nosset nullam adhibuisse curationem feminae ¹⁸
 praepositum, illico illum dignitate privatum iubet vincum in ¹⁹
 theatro circumduci ludis Circensibus, praeconibus praecedentibus ¹⁹
 et iniuriam contra feminam factam et regii iussi contemptionem ¹⁹
 et post circumductionem edictum quoque clamantibus, e quo is ¹⁹
 illic statim sit comburendus. Qui quidem tali fuit exitu, omnibus ¹⁹
 illius opibus feminae per regiam concessis epistolam.

Obit rex in Galliis degens, vita longiore usus (vixit enim ²⁰
 annos LXXXIV, regnavit XI) relicto filio Gratiano, regni occi-
 dentalis successore.

16. Valens, Arianorum defensor et assensor, orthodoxos

- 2 τὰ δεινά, τῇ οικείᾳ συζύγῳ Δομνίᾳ πειθόμενος. καὶ ποτε
 ἐν Νικομηδείᾳ διάγοντι προσῆλθον αὐτῷ εἰς πρεσβείαν ἐκ τοῦ
 τῶν ὀρθοδόξων συστήματος ἄνδρες ἱερατικοὶ ὀγδοήκοντα, οὓς
 ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ, δι' οὗ ἐκομίζοντο, κανθῆναι προσέταξε.
 3 καὶ κατεφλέχθησαν ἅπαντες ἐν μέσῃ τῇ θαλάσῃ σὺν τῇ νηὶ 5
 4 ἄχρι Δακιβύζης διαρκεσάσῃ. ὧν καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ D III 221
 Γρηγόριος μέμνηται, λέγων “πρεσβυτέρων ἐμπρησμοὶ θαλάττιοι”.
 P II 31 A 5 οὐ μόνον δὲ τοὺς ὀρθοδόξους ἐκόλαζεν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκκλη-
 6 σίας ἀπάσας ἀπένευε τοῖς Ἀρειανοῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἐπισκό-
 7 πους ἐκδιώκων αὐτῶν. λέγεται γοῦν καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ καθο- 10
 8 μίως ἐκκλησίας ἐκδιωχθέντας τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος τῷ
 9 μεγάλῳ προσελθεῖν Βασιλείῳ, κἀκεῖνον πρεσβεῦσαι περὶ τούτου
 πρὸς τὸν Οὐάλεντα, τὸν δὲ μὴ πείθεσθαι, καὶ τὸν μέγαν φάναι
 8 Βασιλεῖον ὡς “ἐπιτρεπτόν, ὃ βασιλεῦ, τὴν περὶ τούτου κρίσιν

1 περὶ τοῦ βασιλέως Οὐάλεντος καὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐμπρησθέντων
 παρ' αὐτοῦ ἱερῶν C, περὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐμπρησθέντων ἱερῶν E
 10 περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐκκλησίας καὶ τοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐν
 αὐτῇ γενομένου θαύματος C, περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ με-
 γάλου Βασιλείου E

1 δομνίχη E, δομνία DwpDi, v. Socr. H. E. IV 26 (ubi Δομνίχα
 est revocandum), V 1 (Nicephor. Callist. H. E. XI 18), Sozom.
 H. E. VII 1, Chron. pasch. I p. 556, 10, Theoph. p. 57, 3 ([Iul.
 Poll.] p. 390, L. G. p. 99, 10, Th. M. p. 71, Cedr. I p. 550, 11)
 Cedr. I p. 548, 2 3 τῶν om. B 4 ἐκομίζετο D 5 πάντες
 OwpDi 6 δακνιβύζης ARwpDi, δακιβύζης E; Δακιβύζης formam
 Zonarae esse reddendam demonstrant testimonia Ephraem. vs.
 8313, Georg. Acrop. p. 64, 6, Georg. Pachym. I p. 192, 10. II
 p. 103, 17 7 Γρηγόριος] Gregor. Nazianz. or. 43 c. 46 (I p. 805 B
 ed. Paris.) 8 τοῖς ὀρθοδόξοις C 9 ἀπένευε Rwp 11 ὀρθο-
 δόξου B 12 τούτων Dwp 13 πρὸς τ. οὐάλ. ante 12 περὶ E
 14 τὴν π. τούτ. κρίσιν ὃ βασιλεῦ BCwp, π. τούτ. τὴν κρίσιν ὃ βασι-
 λεῦ D

persequeretur et multa intulit iis incommoda Domnicae uxori ob-
 2 secutus. Qui, cum aliquando Nicomediae agentem adissent lega-
 3 torum more viri sacerdotes LXXX ex coetu orthodoxorum, eos
 omnes una cum nave, qua venerant, comburi iussit. Exusti sunt
 omnes in mari medio una cum nave, quae tamen usque ad Da-
 4 cibyram duravit. Horum etiam magnus in theologia Gregorius
 5 meminit his verbis: “presbyterorum exustiones marinae”. Neque
 vero orthodoxos tantum supplicii afficiebat sed et pulsus epi-
 6 scopis orthodoxis omnes ecclesias Arianis attribuebat. Feruntur
 qui ex catholica ecclesia Nicaeensi electi erant, verae pietatis
 7 studiosi, magnum adisse Basilium, qui pro eis legatus ad Va-
 8 sentem profectus, cum nihil impetrasset, dixerit “Permittendum

- τῷ θεῷ, καὶ κλεισθήτω μὲν ἀσφαλῶς ὁ ναός, ἐκτὸς δ' ἐστῶτες
οἱ τὰ Ἄρειον φρονούντες δεισθῶσαν τοῦ θεοῦ. καὶ εἰ μὲν 9
αὐτομάτως αὐτοῖς ἀνοιχθῆ ὁ ναός, ἐχέτωσαν αὐτόν· εἰ δὲ μὴ
ἀνοιγῆ, ἐπιτρεπτέον καὶ ἡμῖν δεηθῆναι τοῦ θεοῦ. καὶ εἰ μὲν 10
5 αὐτομάτως ἀναπετασθῶσιν αἱ πύλαι, νομοστέον ἐκ θεοῦ προσ- B
κληρωθῆναι ἡμῖν τὸ θεῖον τεμένισμα· εἰ δὲ οὐδ' ἡμῖν τὸ ἱερόν
ἀνοιγῆ, καὶ οὕτως ἀνείσθω αὐτὸ τοῖς ἀρειανίζουσιν.” ἤρесе 11
ταῦτα τῷ βασιλεῖ καὶ γενέσθαι οὕτως ἐπέτρεψεν. ἐκλείσθη οὖν
πάντοθεν ὁ ἐν Νικαίᾳ ναός. ἐδέοντο οἱ ἀρειανίζοντες καὶ ἠδολέ- 12
10 σχον ἐφ' ἱκανόν, ὁ δὲ ναός οὐκ ἠνέγκτο. ὅπῃ δέ ποτε τῶν 13
αἰρετικῶν μεταστάτων οἱ ὀρθόδοξοι τοῦ μεγάλου Βασιλείου
προϊσταμένον αὐτῶν τῆς δεήσεως ἤρξαντο· καὶ ἀντίκα τῶν 14 W III 27
κλειθρῶν διαρραγέντων καὶ τῶν μοχλῶν αἱ πύλαι διέστησαν
ἀπ' ἀλλήλων καὶ τῆς εἰσόδου τοῖς πιστοῖς παρέχώρησαν.
15 Οὗτος ὁ βασιλεὺς Ἑλλῆσι μὲν ἐδίδου θυσίας ποιεῖν καὶ 15 C
Ἰουδαίους προσέκειτο· τοῖς δ' ὀρθοδόξοις μόνους ἀντέκειτο.
Σκυθῶν δὲ τὴν Θρακίαν καὶ Μακεδονικὴν κατατρεχόντων 16
χώραν ἐξῆι τούτοις ἀντιπαξόμενος. ὅτε καὶ ὁ μέγας πατήρ 17
17 περὶ τῆς τοῦ δαίον Ἰσαακίου προρρήσεως κατὰ Οὐάλεντος A, περὶ τῆς
τελευτῆς τοῦ Οὐάλεντος· καὶ τῆς περὶ ταύτης προρρήσεως τοῦ δαίον Ἰσαα-
κίου CE

1 δ' om. wp, non AR 2 εἰ] οἱ D 3 αὐτομάτως corr. ex
αὐτοκράτως D αὐτοῖς ἀνοιχθῆ — 4 καὶ εἰ μὲν om. E 5 πύλαι
AR, θύραι Dwp 8 οὕτως AR, ταῦτα Dwp 9 οἱ ἀρειανίζον-
τες | A, οἱ ἀρειανοὶ τοῦ θεοῦ Rwp 12 προηγουμένου Rwp 14 τῆς]
τῶν typos theta apud Di 15 ὁ βασιλεὺς om. D 16 ὀρθόδοξοι
Rwp

est, o rex, deo iudicium huius controversiae. Claudatur accu-
rate templum. Foris stantes Ariani precentur deum. Quibus si 9
ultra patefactum erit templum, habent; sin minus, concedatur
et nobis precari deum. Quodsi ultra apertae erunt portae, sta- 10
tuendum erit a deo nobis attributam esse sanctam aedem; sin
autem ne nobis quidem templum patefactum erit, sic etiam ad
Arianos pertineto.” Placent ea regi et ut ita fierent conces- 11
sit. Aedes Nicaeensis undique clauditur. Precabantur Ariani 12
deum: cum satis diu nugati essent, aedes non erat patefacta.
Sero tandem digressis haereticis et orthodoxis, magno Basilio 13
duce, preces auspicias, statim claustris convulsis et repagulis 14
portae se aperuerunt et fidelibus aditum praebuerunt.

Is rex paganismi sacrificandi potestatem dabat et Iudaeis 15
studebat. Solis orthodoxis adversabatur. Cum autem Scythae 16
provincias Thraciam et Macedoniam incursarent, magnus pater 17

Ἰσαάκιος ἐφ' ἔπιπῳ αὐτῷ ἐντυχῶν “ἀπόδος” ἔφη “τὰς ἐκκλη- D III 22
 σίας τοῖς ὀρθοδόξοις, ὧ βασιλεῦ, καὶ ἴσθι ὡς ἐπανήξεις νει-
 κηκῶς· εἰ δὲ κατὰ θεοῦ στρατεύῃ, οὐκ ἐπανήξεις ἐκείθεν.”
 18 ὠργίσθη ἐπὶ τούτοις ὁ δυσσεβέστατος βασιλεὺς καὶ φρουρεῖσθαι
 19 προστάττει τὸν ἄγιον, ἕως ἐπανελεύσεται. ὁ δὲ “εἰ σὺ ὑπο-
 20 στρέφεις” ἔφη “οὐ κελάληκεν ἐν ἔμοι ὁ θεός”. καὶ ἐν ὀνειρώ-
 δὲ ἐθεύαστο ὁ Οὐάλης ἄνδρα τινὰ λέγοντα αὐτῷ·

D τάχος βιάδιζε πρὸς Μίμαντα τὸν μέγαν,
 ἔνθα μόρος σε δεινὸς ἀρπάζει, τάλαν.

21 δυνπισθίεις οὖν ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη ὁ Μίμας. καὶ τις τῶν 10
 λόγοις ἐσχολακότων (τοιοῦτοι γὰρ τοῖς βασιλεῦσι συμπαραωμάρ-
 τουν τε καὶ ᾠκείοντο, ὡς εἶθε καὶ νῦν) ἔφη αὐτῷ ὄρος εἶναι
 22 τῆς Ἀσίας τὸν Μίμαντα πρὸς τῇ θαλάσῃ κείμενον. τούτου
 δὲ καὶ τὸν Ὀμηρον ἐν Ὀδυσσεΐᾳ μεμνήσθαι λέγοντα “παρ’
 23 ἡνεμόεντα Μίμαντα”. καὶ δς ἔφη “τίς οὖν μοι ἀνάγκη τὸ 15
 24 ὄρος τοῦτο καταλαβεῖν κἀκεῖσε θανεῖν;” στρατεύσας οὖν κατὰ
 Σκυθῶν καὶ περὶ τὴν Θυράκιαν αὐτοῖς συμβαλὼν αἰσχροῦς ἠτήρηθη
 καὶ φεύγων ἐν οἰκίματι κατεκρούφθη· παρ’ ᾧ ἀχυρώδης σε-
 25 σάφρευτο συρφετός. τῶν οὖν Σκυθῶν μετὰ τὴν ἦτταν τοῦ βα-

1 ἐφ' ἔπιπῳ ARwp, ἐφίππῳ DDi 6 ἔφη ARwp, εἶπεν B 7 δ' E
 ὁ οἰμ. E 8 μέγαν RwpDi, μέγα A 9 ἐνθα] v. Wagneri
 quaest. de epigr. graec. cet. Lips. 1883 p. 61 ἀρπάζει B, ἀρπάσει
 Cedr. I p. 549, 9 12 ᾠκείοντο p* ὡς εἶθε καὶ νῦν om. BC
 14 Ὀδυσσεΐᾳ] γ' 172 15 ἡνεμόεντα (sic) A, ἡνομόεντα C 15. 16
 τοῦτο τὸ ὄρος B 16 ἀποθανεῖν D 17 ante σκυθῶν add. τῶν Rwp

Isaacius ei contra illos proficiscenti equo occurrens “Redde”
 inquit “ecclesias orthodoxis o rex et scito te rediturum esse
 victorem; sin vero contra deum proficiscere, non reverteris
 18 illinc”. His verbis iratus impiissimus ille rex custodiri iubet
 19 virum sanctum, donec redierit. Tum ille: “Si tu reverteris” in-
 20 quit “non locutus est in me deus”. Atque in somnis vidit
 Valens virum sibi dicentem:

Miser ad Mimanta magnum iter capessito

Citus: hic te saevae mortis opprimit dolor.

21 Experrectus percontatur, quis sit Mimas. Illi quidam vir in lit-
 teris versatus (nam tales erant in regio comitatu et familiaritate,
 utinam etiam nunc!) respondet esse montem Asiae ad mare si-
 22 tum, cuius et Homerus in Odyssea meminerit ac ventosum ap-
 23 pellet. Tum ille “Quae mihi” inquit “necessitas montem hunc
 24 appetendi et illic moriendi”? Congressus autem circa Thraciam
 cum Scythis turpiter victus est et fugiens in domo quadam, prope
 25 quam aceris cumulatus erat quidam acervus, se occultavit. Scy-
 this igitur post stragem regis terram illam diripientibus do-

οὐλέως τὴν χώραν ἐκείνην ληζομένων καὶ ἐμπιπρόντων καὶ P II 32 A
 τὰς οἰκίας, κάκεινο τὸ οἶκημα καταπέρηστο, καὶ ὁ Οὐάλης
 διέφθαρτο ἐν αὐτῷ. ὁ μέντοι ἅγιος Ἰσαάκιος καθειρογμένος 26
 τὴν κατάφλεξιν τοῦ Οὐάλεντος ἐγνώκει τῷ πνεύματι καὶ εἶπε
 5 τοῖς παρατυχοῦσιν ἐκεῖ ὡς “Οὐάλης ἄρτι θνήσκει διὰ πυρός”.
 σημειωθείσης οὖν τῆς ἡμέρας ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα μὴ πλανη- 27
 θῆναι τὸν ἅγιον. μετὰ δὲ τὴν τῶν βαρβάρων ἐκείθεν ὑπανα- 28
 χώρησιν τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως ἀναζητούντων τινῶν, εὐρέθη
) III 223 τάφος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν ἧπερ ἐκεῖνος ἐκέκαυτο, παλαιοῦ τινος
 10 ἔχων ἐπίγραμμα

“ἐνταῦθα Μίμας Μακεδῶν στρατηγέτης.”

Τούτῳ τῷ βασιλεῖ ἐπανέστη Προκόπιος ὁ ἀνεψιὸς Ἰου- 29 B
 λιανοῦ καὶ ἐκράτησε τοῦ Βυζαντίου. προδοθεὶς δὲ παρὰ τῶν 30
 οὐκείων καὶ προσδεθεὶς ἐκ τῶν σκελῶν δύο δένδρους βίᾳ κλι-
 15 θεῖσι, τῶν δένδρων ἀνεθέντων διεσπάρθη ὁ δειλαιος. καθηρέθη 31
 δὲ τότε καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως Χαλκηδόνας, ὡς τῶν αὐτῆς
 πολιτῶν τὰ Προκοπίου φροσούντων ὧν καθαιρουμένων εὐρέθη 32
 πλάξ ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτῶν ἔχουσα γεγραμμένα ταυτί·

12 *περὶ τῆς Προκοπίου τυραννίδος καὶ ἀναιρέσεως (κ. ἀναιρ. om. F.) καὶ
 τῆς καθαιρέσεως τῶν τευχῶν Χαλκηδόνας CE*

1 ἐμπιπρόντων D 2 καταπέρηστο D δ om. DEwp
 3 ἐνταῦ B 4 κατάφλοξιν E 5 ante οὐάλης add. δ C ἄρτι
 om. D 8 ζητούντων E 11 μακεδῶν (sic) A, Μᾶκεδῶν] v.
 ad XV 27, 12 et Wagnerum l. c. p. 60 15 διεσπάρθη (sic) A
 17 ante ὧν add. δι' D

mosque comburentibus illud quoque aedificium incensum est,
 ita ut Valens periret. Ceterum exustum esse Valentem sanctus 26
 Isaacius in carcere per spiritum certior factus iis, qui aderant,
 “Valens” ait “iam necatur igni”. Die illo annotato postea com- 27
 pertum est non errasse virum sanctum. Post barbarorum vero 28
 illinc discessum cum regis corpus a nonnullis quaeretur, in-
 ventum est sepulcrum in iis aedibus, ubi ille erat combustus,
 cui vetus erat inscriptum epigramma: “Hic Macedo Mimas dux
 est situs”.

Contra hunc regem seditionem movit Procopius, Iuliani 29
 consobrinus, et occupavit Byzantium. Sed proditus a suis et 30
 astrictus pedibus duabus arboribus vi inclinatis atque iterum
 dimissis laceratus est ille miser. Diruta sunt tum etiam Chal- 31
 cedonis urbis moenia, quod eius cives Procopii partes seque-
 rentur. Quae cum diruerentur, reperta est tabula in eorum fun- 32
 damentis cum hac inscriptione:

- ἀλλ' ὅτε δὴ Νύμφαι ἱερὸν κατὰ ἄστυ χορείην
 τερούμεναι στήσονται ἔυστεφείας κατ' ἀγυιάς,
 καὶ τείχος λουτροῦσι πολύστονον ἔσεται ἄλλαρ,
 δὴ τότε μυρία φύλα πολυσπερέων ἀνθρώπων
 ἄγρια μαργαίνοντα, κακὴν ἐπιειμένα ἀλήην, 5
 Ἰστρον Κιμμερίοιο πόρον διαβάντα σὺν αἰχμῇ
 Σκυθικὴν ὀλέσει χώραν καὶ Μυσιδα γαῖαν.
 Θρηκίης δ' ἐπιβάντα σὺν ἑλλίοι μαινομένῃων
 αὐτοῦ κεν βίβιοιο τέλος καὶ πότιμον ἐπίσποι.
 33 ὁ μὲν οὖν Οὐάλης τῇ τῶν τειχῶν τῆς Χαλκηδόνος ὕλη εἰς 10
 οἰκοδομὴν ὀλοῦ ἐχρήσατο ὕδατος, δν ἀγωγὸν ἢ δημῶδης ὄνο-
 34 μάξει φωνή, καὶ τοῦτον Οὐάλεντα ἐπωνόμασε, δι' οὗ πεποίηκεν
 εἰς τὴν πόλιν ὕδωρ εἰσάγεσθαι, ἔν' ἀφθονία ὕδατος εἴη αὐτῇ
 35 καὶ πρὸς ἄλλην χρῆσιν καὶ πρὸς λουτρά. ὁ δὲ τῆς πόλεως
 ἑπαρχος Νυμφαῖον ἐν τῷ καλονμένῳ Ταύρῳ κατεσκευάκει, 15
 D τὰς ἐκ τοῦ τῶν ὑδάτων ὀλοῦ χάριτας ἐκ τοῦτον παραδεικνύς.
 36 οἷς ἐπιετο καὶ ἡ τῶν βαρβάρων ἐπέλευσις κατὰ τὰ γεγραμμένα

1—9] Versus in ACE distinguuntur; praeterea totus locus (v. Socr. H. E. IV 8; Ammian Marcell. XXXI 1, 4s.; Cedr. I p. 542, 15 ss.) repetitur ab anonymo Foersteri p. 14 2 κατ' ἀγυιάς AR codex anonymi Foersteri, κατ' ἄγυιάς E, κατ' ἀγυιάς DwpDi 3 ἔσεται ACD 5 ἄγρια A, ἄγρια R codex anonymi Foersteri, sed in C ab ead. man. mutatum in ἄγρια wpDi 6 διαβάντων E 7 καὶ ante Σκυθικὴν add. wpDi; sed Σκυθικὴν et in nostris codicibus et in libro ab anonymo Foersteri adhibito servatum poëtae negligentiae tribuimus. 8 θρηκίους B 9 πότιμον ex πόμ*τιμον corr. A 10 οὖν om. D 11 ἀγωγὴν E 13 ὕδωρ εἰς τ. πόλιν C ὑδάτων Rwp ante αὐτῇ add. ἐν E 14 χρῆσιν ἄλλην Rwp 15 κατεσκευάζει E

Nymphis in sacra choreas agitantibus urbe
 Undique per vicos, festa exsultante corona,
 Balnea cum murus gemitu custodiet aegro,
 Tum vero gens dira, potens, numerosa, feroci
 Robore praedita, Cimmerici freta vecta per Istri
 Et Scythiam saevis et Mysida deprimet armis,
 Threiciumque ingressa solum spe freta furente,
 In sua fata ruens, tristem mittetur ad Orcum.

- 33 Valens igitur materia Chalcedonii muri ad aquaeductum, quem
 Valentem nominavit, usus est (hunc usus vulgaris ductum dicit),
 34 ut urbi aquae copia tum ad alios usus tum ad balnea sup-
 35 peteret. Urbis autem praefectus Nymphaeum in loco, qui Taurus
 dicitur, ad testandum gratum animum ob ductiles aquas, aedifi-
 36 cavit. Quae consecuta est et barbarorum incursio, ut in tabula
 scriptum erat, qui et Thraciam populati sunt et post prope eam
 perierunt.

ἐν τῇ πλακί, οἱ ἐλήσαντο μὲν τὴν Θυρίκην, περὶ δὲ αὐτὴν W III 28
κατηραλώθησαν ὕστερον.

D III 224 Ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ Οὐάλετος λέγεται Λιβάνιος ὁ σοφιστὴς 37
καὶ Ἰάμβλιχος ὁ Πρόκλου διδάσκαλος ἀλεκτρομαντεῖαν ποιῆσαι,
5 ζητοῦντες γινῶναι τὸν μετὰ τὸν Οὐάλετια βασιλεύσοντα. ἡ δὲ 38
τοιαύτη, ὡς λόγος, ἐστίν. ἐν κόνει τὰ κδ' γράφονται γράμματα,
καὶ τούτων ἕκαστω σίτον κόκκος ἢ κριθῆς ἐπιτίθεται. εἰτ' 39
ἀλέκτωρ ἀφίεται, ἐπαδομένων ἐπὶ τούτοις τινῶν ἐπαρδῶν, καὶ
κατασκοπεῖται ἐκ τινῶν στοιχείων λαμβάνει κόκκους. καὶ ταῦτα 40 P II 33 A
10 συντιθέμενα δήλωσιν ποιῆσθαι τοῦ ζητουμένου δοξάζεται. τοῦτο 41
τοῖν κἀκείνοι τότε ποιήσαντες εἶδον λαβόντα τὸν ἀλέκτορα
τὸν ἐν τῷ θ' κόκκον καὶ τὸν ἐν τῷ ε', τὸν ἐν τῷ ο' καὶ τὸν
ἐν τῷ δ'. ἔδοξεν οὖν ἀμφίβολον τὸ δηλούμενον· ἡ γὰρ Θεόδωρον 42
ἔδοκει δηλοῦν ἢ Θεοδόσιον ἢ Θεόδοτον. τοῦτο μαθῶν ὁ Οὐάλης 43
15 πολλοὺς τῶν τοιούτοις κεκλημένων ὀνόμασις ὑποπτέυσας ἀπώ-
λεσεν. ἐξήτει δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς τὴν μαντεῖαν ποιήσαντας.
ἔθεν τὴν ἐκείνου δείσας ὠμότητα ὁ Ἰάμβλιχος φάρμακον δηλη- 44

3 περὶ τῆς ἀλεκτρομαντείας (-τίας E) Ἰαμβλίχου (ἀβλήχου E) καὶ Λιβα-
τίου ACE

4 ἀλεκτρομαντεῖαν RwpDi, ἀλεκτρομαντίαν A (v. argumentum
p. 81, 3), ἀλεκτρομαν^τ B 5 βασιλεύσοντα ex βασιλεύσαντα corr. A
6 κδ' A, εἰκοσι τέσσαρα RwpDi 7 κόκκος σίτον D 12 θ' A,
θήτια OwpDi, θήτια E καὶ post κόκκον (κοκκόν w*p) om. Rwp
τὸν ante ἐν τῷ δ' om. C 13 δέλτα B λεγόμενον E 15 κε-
κλημένων ὀνόμασις A, ὀνόμασις κεκλημένων E, καλουμένων ὀνόμασις
Owp 17 ὠμότητα δείσας C

Sub hoc Valente autem dicuntur Libanius sophista et Iam- 37
blichus, Procli magister, gallo adducto oraculum petivisse co-
gnoscere studentes, quis post Valentem regnaturus esset. Id 38
autem huiusmodi esse fertur. Pulveris XXIV inscribuntur litterae
et cuique granum tritici vel hordei imponitur; deinde gallus reci- 39
tatis quibusdam carminibus dimittitur et observatur, e quibus
litteris sumpserit grana. Eae litterae inter se iunctae rem quae- 40
sitam patefacere putantur. Quod cum et illi fecissent, viderunt 41
sumpsisse gallum grana in th, e, o, d imposita. Visa est igi- 42
tur ambigua significatio; nam vel Theodosium videbatur signi-
ficare vel Theodorum vel Theodotum. Ea re cognita Valens 43
multos iis nominibus praeditos, sibi suspectos, sustulit; quaerebat
autem etiam eos ipsos, qui oraculum petiverant. Unde illius 44
veritus saevitiam Iamblichus hausto veneno, ut quidam tradide-

τήριον πεπωκώς, ὡς τινες ἱστορήκασιν, ἐαυτὸν τοῦ ζῆν ὑπέξ-
 45 ἤγαγεν. ἦν γὰρ δυσπαραίτητος τὰς ὀργὰς ὁ Οὐάλης· ὄθεν
 Β καὶ ἔλεγεν ὡς “ὁ ταχὺ μεταθήμενος τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ δικαίου
 46 ἂν μετάθοιτο τάχιστα.” οὗτος ἔτη βεβασιλευκε δέκα ἐπὶ τρισὶ
 καὶ μῆνας τέσσαρας καὶ ἀξίως τῆς οὐκείας δυσσεβείας διέφθαρτο. 5
 17 Γρατιανὸς δὲ ὁ υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανὸς
 ὁ νέος ὁ τοῦτου ἀδελφὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς γεγόνασιν ἐγ-
 κρατεῖς· μόνος μὲν γὰρ ὁ Γρατιανὸς παρὰ τοῦ πατρὸς ἀνερ-
 2 ρήθη, ὥσπερ ἤδη ἱστόρηται. ὅτε δὲ ὁ Οὐαλεντινιανὸς ἐτελεύ-
 3 τησεν, οὐ παρῆν οὗτος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ τοῦ πατρὸς. ἡ γοῦν 10
 στρατιὰ τηρικαῦτα τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν βασιλέα ἀνεῖπε τε- D III 22
 4 τραετῆ τότε τυγχάνοντα. ἐπανελθὼν δ’ ἐκ τῆς ἀποδημίας Γρα-
 τιανὸς τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάκωσε καὶ τινὰς αὐτῶν καὶ ἐκά-
 C κωσε, κολάσας τοὺς τῆς τοῦ ἀδελφοῦ πρωτοουργοὺς ἀναρρήσεις,
 ὡς ἄτερ γνώμης αὐτοῦ βασιλέως ὄντος ἄλλον ἀναγορεύσαντας. 15
 5 τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτὸν συνάρχειν οὐ παρητήσατο, ἀλλὰ κοινωρὸν
 6 τῆς βασιλείας προσεῖλετο. οὗτος ὁ βασιλεὺς τὸν πατέρα ἐξή-

6 βασιλεία Γρατιανοῦ AR
 βασιλέα ἀνεῖπεν C

10 ὅτι τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν ἡ στρατιὰ

1 πεποκώς E 3 μεταθήμενος Rwp 5 ἀσεβείας Rwp, εὐσε-
 βείας D 7 ἀδελφός AE, ὀμάλμων Owp 8 γὰρ om. E 9 ἱστό-
 ρηται] XIII 15, 8 ὁ om. E 10 τῷ ante τοῦ om. CDE
 11 καὶ ante τὸν add. Owp τετραετῆ B^sCEwpDi 12 ante
 γρατ. add. ὁ Rwp 13 ἐκάκωσε — ἐκάκωσε] V. ad XIII 5, 29
 καὶ τινὰς — καὶ ἐκάκωσε om. E καὶ ante ἐκάκωσε om. D
 14 τοὺς om. D 15 ἀναγορεύσαντας ***** τὸν C 16 αὐτὸν A,
 αὐτῷ R, αὐτοῦ Dwp

45 runt, sibi mortem conscivit. Fuit enim Valens inexorabilis ira-
 cundiae, unde dicere solebat: “Quicumque facile deposuerit iram,
 46 etiam iustitiam deponat facillime.” Regnavit annos XIII et
 menses IV dignum impietate sua interitum consecutus.

17. GRATIANUS autem filius Valentiniani et MINOR VALENTI-
 NIANUS, illius frater, Romano imperio potiti sunt; solus enim
 Gratianus a patre imperator appellatus erat, ut iam expositum
 2 est. Cum autem quibus temporibus Valentinianus mortuus erat
 3 non adesset mortis paternae, exercitus Valentinianum minorem
 4 regem salutavit, quattuor annorum tum puerum. Qua de
 causa reversus peregre Gratianus vituperavit milites atque inter
 eos nonnullos etiam auctores fratris salutati supplicio affecit,
 quod se, qui rex esset, non consentiente alterum elegissent.
 5 Neque tamen fratrem ipsum imperii socium reiecit sed collegam
 6 regni sibi assumpsit. Hic rex paternae pietatis aemulus fuit,

λωσεν εἰς εὐσέβειαν. ὄθεν καὶ τῷ θείῳ Οὐάλεντι συμμαχίαν 7
αἰτήσαντί ποτε κατὰ τῶν Σκυθῶν ἐξ αὐτοῦ οὐ παρέσχετο,
γράφας αὐτῷ ὡς “οὐ δεῖ τῷ ἐχθρῷ τοῦ θεοῦ συμμαχεῖν”.
τοῖς δ' ἐξελθεῖσι ποιμέσι τῶν οἰκείων ἐκκλησιῶν διὰ δόγματος 8
5 ἐφῆκε τὴν εἰς αὐτὰς ὑποπόστηον.

Τῶν δὲ Σκυθῶν μετὰ τὴν Οὐάλεντος ἦτταν ἐξογκωθέντων 9
τὸ φρόνημα καὶ τὴν τε Θράκην ληζομένων καὶ τὰ περὶ αὐτὴν D
καὶ ἀκαθέκτων ὄντων τὸν ἐξ Ἰσπανίας μετεκαλέσατο Θεοδό-
σιον (ἢ δ' Ἰσπανία τῆς Εὐρωπαϊας Ἰβηρίας ἐστὶ πόλις ἢ δια-
10 φορωτάτη τῶν ἐν αὐτῇ), ἄνδρα γενναιοτάτον τε καὶ εὐσεβέστατον.
τοῦτον οὖν προχειρισάμενος στρατηγὸν μετὰ στρατιᾶς κατὰ βαρ- 10
βάρων ἐκπέπομφεν· ὃς συμβαλὼν αὐτοῖς καὶ νικήσας τρόπαιον 11
ἤρατο, πλήθους μὲν Σκυθικοῦ κατασφαγέτος ἐν τῷ πολέμῳ
πολλοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν εἰς φυγὴν τραπέντων, καὶ τῶν μὲν
15 ἀπολλυμένων ἐν τῷ καταλαμβάνεσθαι, τῶν δ' ὑπ' ἀλλήλων
διαφθαρέντων ἐν τῇ φυγῇ. πάντων τοίνυν σχεδὸν τῶν βαρ- 12
βάρων ἐκείνων ἀπολωλότων τὴν στρατιάν ἐκεῖ καταλείψας δ
Θεοδόσιος, αὐτὸς πρὸς τὸν Γρατιανὸν τῆς νίκης ἤκεν αὐτάγ-

11 περὶ Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰσπανίας (Ισπανίας E) καὶ ὅπως τοὺς Σκύθας
ἐνίκησεν CE

2 τῶν om. Owp 4 οἰκειῶν D 5 ἀφῆκεν E, ἀφῆκε D 6 τ.
σκυθῶν δὲ Dwp ante οὐάλ. add. τοῦ Owp 8 καὶ om. D,
suppl. Dw Ἰσπανίας AR, Ἰσπανίας B^{swp}Di, v. ad XIII 10, 18
et argumentum p. 83, 11 9 δὲ OwpDi ἡσπανία A, Ἰσπανία
R, Ἰσπανία B^{swp}Di εὐρωπαϊάς (sic) A 11 τῶν post κατὰ
add. B^{swp}CEwpDi 16 διαφθειρέντων p* 18 ἤλαθεν E

Itaque Valenti patruo opem aliquando petenti contra Scythas 7
negatis auxiliis respondit: “Non oportet una cum hoste dei pu-
gnare”. Pastoribus ex ecclesiis eiectis decreto concessit in eas 8
reditum.

Cum autem Scythae post cladem Valentis elati animis Thra- 9
ciam finitimaque loca vastarent neque possent coerceri, ex Hi-
spania arcessivit Theodosium (est autem Hispania Europaeae
Iberiae urbs omnium praestantissima), virum fortissimum et reli-
giosissimum. Hunc igitur ducem delectum contra barbaros able- 10
gavit. Qui congressus cum iis et victoria reportata tropaeum 11
posuit, multitudine Scytharum occisa bello magna ceterisque
fugatis, qui aut capti peribant aut inter ipsos caede in fuga facta.
Barbaris igitur illis fere omnibus interfectis Theodosius exercitu 12
illuc relicto ipse victoriae nuntius ad Gratianum tum in Pannonia

- P II 34 A 13 γελος ἐν Παιονίᾳ τότε διάγοντα. ἀπαγγέλλας δὲ τὴν νίκην τῷ βασιλεῖ καὶ τὸν τῶν βαρβάρων εὐαγγελισάμενος δλεθρον ἦπι-
 W III 29 στείτο διὰ τε τὸ τοῦ ἔργου ταχὺ καὶ τὸ δυναμαχώτατον τῶν D III 226
 14 Σκυθῶν. ἐπεὶ δ' ἔγνω τὸ ἀληθὲς καὶ τὴν τῶν βαρβάρων φθορὰν ὁ αὐτοκράτωρ πεπληροφόρητο, καὶ ἐθαύμασε τὸν ἄνδρα 5
 τῆς τε ταχυτήτος καὶ τοῦ ἀριστεύματος ἔνεκα καὶ ἐπήνεσεν.
 15 ἦδη δὲ καὶ τῆς Οὐάλεντος μοίρας προσκηθείσης αὐτῷ μετὰ τὴν ἐκείνου φθορὰν ἀπιδῶν πρὸς τὸ ἄπειρον σχεδὸν τῆς ἀρχῆς καὶ συνιδῶν ὡς οὐχ οἰός τ' ἂν εἶη αὐτὸς μόνος τὴν τοσαύτην ἰθύνειν ἀρχήν, βασιλεῖα τῆς νέας Ῥώμης ἀναγορεύει τὸν Θεο- 10
 δόσιον, ἅμα μὲν τῆς ἀριστείας αὐτὸν ἀμειβόμενος, ἅμα δὲ καὶ μηδένα κρίνας ἕτερον εἰς κοινωνίαν τῆς ἀρχῆς τοῦτου κρείττω
 B 16 ἐσόμενον. τὴν γοῦν ἐρίαν ἅπασαν καὶ τὴν Θράκην αὐτῷ ἀνα-
 17 θέμενος ἐκείνος ἐαντιῷ ἀπεκλήρωσε τὰ ἐσπέρια. καὶ ἐπὶ τὰς Γαλλίας γενόμενος ἀνηρέθη δόλω ὑπὸ Ἀνδραγαθίου τοῦ στρα- 15
 τηγοῦ, βασιλεύσας μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήν ἐπὶ ἐνιαυτοὺς ἕξ.
 18 Τοῦ δὲ Γρατιανοῦ τελευτήσαντος κατελείφθη βασιλεὺς αὐτο-

7 ἀνάρρησις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου (τ. μεγ. θεοδ. A, τ. μεγ. om. C) ACE
 14 τελευτή (ἀναρρησις E) Γρατιανοῦ CE 18 βασιλεῖα τοῦ νέου Οὐαλεν-
 τινιανοῦ A, βασιλεῖα Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νέου CD, βασιλεῖα Οὐαλεντινιανοῦ
 τοῦ νέου καὶ δι ἐπανέστη αὐτῷ Μάξιμος E, δι ὁ Μάξιμος τυραννίδι ἐπι-
 κεχρήρηκεν ἀπανθρόπῳ κατὰ τοῦ νέου Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ κρατηθεὶς παρὰ
 Θεοδοσίου ἀνηρέθη C

2 τὸν om. E 3 ἄργον D, corr. D_w δυναμαχότατον (sic) ABC
 7 τῆς om. E 10 ἰθύνων B₁ 12 τοῦτου R_wpD_i, τούτω A
 15 ὑπ' B^sD_wpD_i

- 13 degentem contendit. Nec tamen victoriam suam et barbarorum
 14 interitum nuntiantī fides est habita cum ob rei gestae celeritatem
 tum ob Scythas inexpugnabiles. Cum autem perspexisset verum
 et barbarorum caedem imperator exploratam habuisset, et ad-
 miratus est viri celeritatem ac rem bene gestam et collaudavit.
 15 Iam quod Valentis etiam partem consecutus post illius interitum
 considerato regno fere infinito intellexit se ipsum solum non
 posse tam immensam tanti imperii molem sustinere, novae Ro-
 mae regem appellat Theodosium et virtute eius honorata neque
 quemquam ratus ad imperii societatem fore meliorem quam illum.
 16 Omni igitur Oriente et Thracia ei attributis ille sibi sortitus est
 17 Occidentem. Et in Gallias profectus sublatu est dolo ab Andra-
 gathio duce annis regni post obitum patris sex exactis.
 18 Gratiano autem defuncto relictus est rex Occidentis
 2 MINOR VALENTINIANUS, qui pubertatem nondum attigerat. Qui

κράτωρ τῶν ἐσπερίων ὁ νέος Οὐαλεντιανός, μήπω δὲ πρόσηβος
 γεγονώς. δς ὑποφθαρεῖς παρὰ τῆς μητρὸς Ἰουστίνης Ἀρειανί-
 ζούσης τῶ τῶν Ἀρειανῶν συνέθετο δόγματι καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις
 ἀντέκειτο. ἐπαναστάντος οὖν αὐτῶ τοῦ Μάξιμου καὶ τυραννίδι
 5 ἐπιχειρήσαντος καὶ ἐν μάχαις ὑπερτερήσαντος ἔγραψε πρὸς τὸν
 βασιλέα Θεοδόσιον τὰ συμβάντα, συμμαχίαν αἰτούμενος. κα-
 4 κείνος μὴ δεῖν θαυμάζειν ἀντέγραψεν εἰ ὁ δοῦλος ὑπερτερεῖ
 δεσπότην κατεξαναστάς τοῦ τὸν οἰκείον ἀθειοῦντος δεσπότην
 καὶ κτίσμα καὶ δοῦλον καλοῦντος τὸν κτίστην καὶ τῶ πατρὶ
 10 δημοσίου καὶ δμοτίμον. ἀπελθὼν δὲ εἰς συμμαχίαν αὐτοῦ
 τὸν τε Μάξιμον συλλαβὼν ἀνείλε καὶ τὸν στρατηγὸν Ἀνδρα-
 D III 227 γάθιον, δς ἐδολοφόνησε τὸν Γρατιανόν.

Ἐπ' αὐθις Εὐγένιος ἐπανάστη κατὰ τοῦ νέου Οὐαλεντι-
 6 νιανοῦ καὶ τυραννίδι ἐπέθετο. φοβηθεὶς οὖν Οὐαλεντιανός
 7 ἀγγόνη τοῦ βίου ἑαυτὸν ὑπεξήγαγε. καὶ μαθὼν τὴν Εὐγενίου
 8 τυραννίδα Θεοδόσιος ἐξεστράτευσεν κατ' αὐτοῦ. καὶ εἰς Θεσσα-
 9 λονίκην ἔλθων μετὰ τοῦ στρατεύματος ἐκεῖνος μὲν ὕβρισθη

13 ὅτι ἑαυτὸν ἀνείλεν ὁ νέος (om. C) Οὐαλεντιανός CE 15 ὅτι ἀνείλεν
 ὁ Θεοδόσιος τὸν τύραννον Εὐγένιον E, περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδῶν
 Θεοδοσίου E (hoc quidem loco v. p. 87, 2 s.)

1 μήπω δὲ A, μήπω E, μήπω μηδὲ Rwp 2 ὑπὸ E 4 τοῦ
 μαξιμου αὐτῶ Dwp 5 ἐπιχειρήσαντος E 8 κατεξαναστάς δεσπό-
 του (ex anteced. rep.) τὸν οἰκείον E τοῦ τὸν ARwp, τοῦτον D
 9 post κτίστην add. τὸν Dwp 12 γρατιανόν D 14 διεπέθετο
 D δ ante οὐαλ. add. C 15. 16 τοῦ εὐγενίου τὴν τυραννίδα Dwp
 16 δ ante θεοδ. add. Rwp

corruptus ab Iustina matre Arianis favente Arianorum dogmati
 astipulatus et orthodoxis adversatus est. Cum autem contra
 3 eum exsurrexisset Maximus et tyrannidem affectasset et pugnis
 vicisset, scripsit ad regem Theodosium, quae sibi evenissent,
 et societatem oravit. Cui ille respondit non esse mirandum, si
 4 servus seditiosus eum dominum vinceret, qui suum dominum
 repudiaret et creaturam ac servum appellaret conditorem, pari
 et natura et dignitate cum patre praeditum. Sed societate inita
 5 Maximum deprehensum supplicio affecit una cum duce Andra-
 gathio, qui fraude occiderat Gratianum.

Tum etiam Eugenius exsurrexit contra minorem Valentini-
 6 anum, tyrannidis studiosus. Perterritus igitur Valentinianus la-
 7 queo mortem sibi conscivit. Et comperta Eugenii tyrannide
 8 THEODOSIUS contra illum profectus, cum Thessalonicam vepisset
 9

10 ὑπὸ τῶν Θεσσαλονικέων, ὃ δὲ Ἐπαρχος ἐφρονεῖσθαι, στασιάζσαντος
 11 τοῦ δήμου δι' αἰτίας τινάς. τότε μὲν οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ λαοῦ
 κινήσει ἔδοξεν ἀνεξικακῆσαι ὁ βασιλεύς· μετὰ δὲ ταῦτα ἵππικὸν
 ἀγῶνα ἐκήρυξε καὶ τοῦ λαοῦ ἀθροισθέντος ἐπὶ τὸ θέατρον
 περιέστησεν αὐτοῖς τὰ στρατεύματα καὶ κατετόξευσαν τὸν δήμον⁵
 καὶ κατηκόντισαν, ὥστε θανεῖν ἕξ αὐτῶν ἄχρι τῶν πεντεκαί-
 12 δεκα χιλιάδων. καὶ οὕτως ἐκπλήσας ὁ Θεοδοσίος τὸν θυμὸν,
 13 ἐκείθεν ἀπάρας εἰς τὴν πόλιν τῶν Μεδιολάνων ἀφίκετο. ὅπου
 καὶ ἠλέγχθη παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀμβροσίου καὶ εἰσελθεῖν εἰς
 P II 35 A 14 τὴν ἐκκλησίαν οὐ συγκεχώρητο. καὶ οὐ πρότερον ἐφήκεν αὐτῷ 10
 τὴν εἰς τὸ θεῖον τέμενος εἰσοδοῦν, εἰ μὴ νόμον ἔθετο τὰς ψή-
 φους τὰς φονικὰς μὴ πρότερον ἐκβιβάζεσθαι, πρὶν ἂν παρέλ-
 15 θοιεν μετὰ τὴν ψήφον ἡμέραι τριάκοντα. τοῦτο δ' ἐποίησε
 διὰ τὸ τοῦ βασιλέως δξύρροπον εἰς θυμὸν, ἵνα διὰ τῶν τριά-
 κοντα ἡμερῶν τοῦ θυμοῦ καταστορεννυμένου ἀπαθῶς ἐπισκέ- 15
 πτηται τὰς ψήφους καὶ τὰς μὲν ἐννόμους κυροῖ, τῶν δὲ δι'
 16 ὀργὴν ἴσως ἐψηφισμένων ἀργίαν καταψηφίζηται. τῷ δὲ τυ-

1 ὅτι ἐστασίασε κατὰ Θεοδοσίον ὁ δῆμος τῶν Θεσσαλονικέων· ὃ δὲ ἔκτει-
 νεν αὐτῶν ὡσεὶ ἑ' χιλιάδας, καὶ ὅπως ἠλέγχθη παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀμβρο-
 σίου C

1 Θεσσαλονικέων (sic) A 2 οὖν om. C 3 νικήσει D, corr. Dw
 ἔδοξαν E 4 τῷ θεατρῷ D 6 post ἄχρι add. καὶ D 7 τὸν
 θυμὸν ὁ θεοδ. C 9 ἠλέγχθη (sic) A post ἀμβροσίου add. διὰ τὴν
 τῶν Θεσσαλονικέων σφαγὴν Owp 10 τὴν om. E 11 τέμενος ARw,
 θέμενος p* Di 14 εἰς A, πρὸς Rwp 15 καταστορεσθέντος Dw,
 κατακορεσθέντος p fortasse coniectura 17 ἐπιψηφισμένων E

cum copiis suis, ignominia affectus est ab Thessalonicensibus,
 10 praefecto per seditionem populi quibusdam de causis ortam
 11 interfecto. Tum igitur populi motus visus est tolerare rex,
 sed posthac equestri certamine indicto et populo congregato in
 theatrum circumdedit Thessalonicenses legionibus, quae multitu-
 dinem sagittis et iaculis ita confecerunt, ut interficerentur ad
 12 XV milia. Sic expleto Theodosius animo inde profectus ad
 13 urbem Mediolanum venit. Ubi et vituperatus est a magno Am-
 14 brosius et ingressu ecclesiae prohibitus. Neque prius ille dedit
 imperatori aditum in sacellum divinum, quam lege sanxisset, ne
 sententiae capitales ante ederentur, quam praeteriissent post
 15 sententiam dies XXX. Hoc autem fecit Ambrosius ob regis ani-
 mum ad iracundiam proniorem, ut per hos XXX dies lenitus
 imperator sine ira recognosceret sententias atque illas ratas, has
 16 ab iracundia forsitan profectas irritas faceret. Eugenium autem
 tyrannum in Galliis proelio facto vincit et comprehendit et tollit.

ρόανω Εὐγένιω συμμίζας ἐν ταῖς Γαλλίαις ὁ Θεοδοσίος νικᾷ
τε αὐτὸν καὶ συλλαμβάνει καὶ ἀναιρεῖ.

Οὗτος ὁ βασιλεὺς ἰδιωτεύων εἶχε γυναῖκα εὐσεβῆ καὶ σώ- 17
φρονα καὶ φιλόπτιωχον τὴν Πλακίλλαν, ἐξ ἧς αὐτῷ ἐγεννήθη-
D III 228 σαν Ὀνώριος καὶ Ἀρκάδιος· ἦν καὶ Ἀυγούστην ἐποίησε. μετὰ 18
δὲ τὴν βασιλείαν θανούσης αὐτῆς ἔγημε Γάλλαν τὴν Οὐαλεντι- B
νιανοῦ τοῦ μεγάλου θυγατέρα.

Ἀποδημούντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς τὰ ἐσπέρια οἱ Ἰουδαῖοι 19 W III 30
τὸν τῆς πόλεως ἑπαρχὸν Ὀνωράτον δεξιωσάμενοι κλιζουσι συν-
10 αγωγὴν ἐν τοῖς Χαλκοκρατίοις πολυτελεῖ, ἐκείνου παραχωρή-
σαντος· ἦν γὰρ τὰ Ἑλλήνων πρεσβεύων. ὁ δὲ τῆς πόλεως 20
δῆμος ἀνανακτήσας ἐπὶ τούτῳ ἐβλασφήμει τὸν ἑπαρχὸν· καὶ
ὅς ἐν οὐδενὶ λόγῳ τὰς βλασφημίας πεποιήτο. μὴ φέρον οὖν 21
ὁ λαὸς πῦρ ἐνήσει νυκτὸς τῇ συναγωγῇ καὶ ταύτην ἐμπύρησι.
15 γράφει οὖν περὶ τούτου τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ὁ ἑπαρχος. καὶ 22. 23
κεῖνος ἐπιτιμᾷ τοῖς τολμήσασιν τὸν ἐμπρησμόν τῆς συναγωγῆς
ἔκτισιν τῶν ἀναλωμάτων τῶν εἰς αὐτὴν καὶ ἐφήσιν αὐτῆς κτι-

2 ὅτι ἀνείλεν ὁ Θεοδοσίος τὸν τύραννον Εὐγένιον C 8 περὶ τῆς τῶν
Ἰουδαίων συναγωγῆς, ἦν ἐν τοῖς Χαλκοκρατίοις ἔκτισαν (ἔκτ. ἐν τ. χαλκ. E)
καὶ ὄπως καὶ διὰ ταύτην ὁ μέγας Ἀμβρόσιος ἐπαρηγοίασατο CE

2 τε om. Di Haasii annotatione ad vs. 3 facta huc perperam
relata. 3 τε ante καὶ add. OwpDi, v. vs. 2 5 ὄνωριος κ.
ἀρκάδιος A, ἀρκάδιος κ. ὄνωριος Rw, ἀρκάδιος κ. ὄνωριος D, Ἀρ-
κάδιος καὶ Ὀνώριος p, Ὀνώριος καὶ Ἀρκάδιος Di 6. 7 τ. μεγάλου
οὐάλ. Owp 9 ὄνωράτον AR, ὄνωράτον w, Ὀνωράτον p, ὄνωράτον
Di 10 χαλκοκρατεῖος DwpDi, v. ad XIV 2, 22 13 ἐν om. B
τὰς AR, τὰ τῆς Dwp γούν E 15 τῷ βασ. θεοδ. περὶ τούτου
Owp 16 τολμήμασι D

Hic rex privatus Placillam habebat uxorem piam, mo- 17
destam, mendicorum amantem, e qua ei nati sunt Honorius
et Arcadius; quam et Augustam fecit. Ea post adeptum re- 18
gnum defuncta uxorem duxit Gallam, Valentiniani magni filiam.

Profecto vero rege in Occidentem Iudaei Honorato, urbis 19
praefecto, ambito condunt synagogam in foro aerario splen-
didam, cum ille, quo erat erga paganos studio, concessisset.
Qua de re urbis populus iratus praefecto maledicebat; qui cum 20
maledictorum rationem non habuisset, populus non ferens igne 21
noctu iniecto synagogam combussit. Scribit rem ad regem 22
Theodosium praefectus. Ille imperat, ut ii qui conati erant com- 23
burere synagogam sumptus persolvant et concedit Iudaeis, ut

- C 24 σθῆναι αὐτήν. τοῦτο μαθὼν ὁ μέγας Ἀμβρόσιος, τοῦ βασι-
λέως τῇ πόλει Μεδιολάνων ἐνδημοῦντος καὶ κατὰ τινα τῶν
δεσποτικῶν ἐσορῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀφικομένον, ἤρξατο λέ-
25 γειν “Ἴνα τί, βασιλεῦ, τὸν ἐξ ἰδιώτου σε βασιλέα ποιήσαντα
καὶ τὴν οἰκείαν ἐγχειρίσαντα ποιμνὴν, ἣν τῷ ἑαυτοῦ ἐκτήσατο 5
αἵματι, καὶ ταινιώσαντά σου τὴν κεφαλὴν ἀγκυμῶσαν προφῶν,
26 αὐτὸς ὑβρίζεις, τοὺς ἀθετοῦντας αὐτὸν τῶν ἐπεγνωκότων προτι-
μοτέρους τιθέμενος καὶ δίκας εἰσπράττων ὑπὲρ Ἰουδαίων χρι-
στιανῶν καὶ βίαν αὐτοῖς ἐπάγων ἐν μέσῃ τῇ πόλει, ἐν ἧ κη-
ρῦνται ὁ Χριστὸς καὶ προσκυνεῖται σταυρός, συναγωγὴν οἰκο- 10
D 27 δομησαὶ τοῖς χριστοκτόνοις;” καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἔλεγχον
αἰδεσθεὶς ἔφη “καὶ δώσομεν, ὦ ἐπίσκοπε, τοῖς δήμοις ἀτάκτως
28 καὶ ἀναιδῶς ἐνομομύμεναις πόλεσιν ὅσα βούλονται δοῦν;” “ἀλλ’
οὐδὲ τοῦτο δοτέον, ὦ βασιλεῦ,” ὁ ἱερὸς Ἀμβρόσιος ἀντεπήνεγκε
“τὸ συναγωγὰς ἔχειν τοὺς Ἰουδαίους ἐν μέσῳ πόλεως εὐσεβοῦς D III 229
καὶ βλασφήμους εὐχὰς ἀναπέμπειν ἐπ’ ἀκροάσει θεοσεβῶν.
29 μὴ σὺγε τοῦτο θεοσπίσαις, ὀρθοδοξώτατε Αὐγουστε.” τούτοις

1 ὅρα ταῦτο B

1 μέγας] θεῖος E 2 τῶν post πόλει add. DwpDi ἐπιδημοῦν-
τος D 4 ποιήσαντα om. C 5 ἐγχειρήσαντα C σοι ante
ποιμνὴν add. Owp καὶ ante ἦν add. w*ρ ἦν τῷ — 6 αἵματι
om. D 6 ταινιώσαντά ARp, ταινιώσαντά Dw 8 τιθέμενος ARwp,
ποιούμενος C 13 ἐν post ἀναιδῶς add. RwpDi ἐνομομύμεναις
w*ρ 15 εὐσεβῶν E 17 θεοσπίσας D ὀρθοδοξώτατε E ὀρ-
θοδοξώτατε **** αὐγουστε A

- 24 iterum condatur synagoga. Quo cognito magnus Ambrosius,
cum rex in urbe Mediolano versaretur et quodam dominico festo
25 in ecclesiam venisset, coepit dicere: “Cur, rex, contra eum, qui
ex homine privato te regem fecit et suum commisit gregem
26 suo sanguine paratum et imposuit diadema tuo capiti prius squa-
lido, ipse sceleste agis, cum eos, qui pro nihilo eum ducunt,
maioribus quam qui colunt honoribus afficis et poenas de Iudaeis
imponis Christianis et vi iis iniungis, ut in media urbe, in qua
promulgatur Christus et adoratur crux, synagogam aedificent
27 Christi interfectores?” Ea reprehensione verecundatus rex
“Num permittemus” inquit “episcopo, populis, ut temere et
impudenter urbibus bene constitutis quaecunque velint fa-
28 ciant?” “At ne hoc quidem, o rex” sanctus Ambrosius in-
quit “est concedendum, ut synagogas habeant Iudaei in media
urbe pia et blasphemias preces in caelum mittant audiendas ho-
minibus religiosis. Tu quidem ne istud decreveris, orthodoxis-
29 sime Auguste”. His Theodosius lenitus et Byzantinis remisit

ὁ Θεοδοσίος μαλαχθεὶς τοῖς Βυζαντιοῖς τε ἀνῆκε τὸ ἐπιτίμιον καὶ συναγωγὴν ἐντὸς τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων τοὺς Ἰουδαίους ἔχειν ἀπειρώκει.

Τοῖς Ἀντιοχεῦσι δὲ φόρων ἐπιταχθέντων νέων, κινήθεις³⁰
 5 ὁ δῆμος εἰς ἀγανάκτησιν διὰ τὸ καινὸν τῆς εἰσπράξεως εἰκόνας
 τῆς προτέρας γαμετῆς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἐν τῇ ἀγορᾷ
 τῆς πόλεως αὐτῶν ἱσταμένας κατέσπασε καὶ ἔσυρεν ἐν ταῖς
 δημοσίαις ὁδοῖς. διόπερ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος τὰ τε δίκαια τῆς^{31 P II 36 A}
 πόλεως ἀφείλετο καὶ τῇ ἐκ γειτόνων Λαοδικεῖα ταύτην ὑπέταξε
 10 καὶ τοὺς αὐτῆς πολίτας διαθήσειν ἠπέλει κακῶς· καὶ διέθετο
 ἄν, εἰ μὴ Φλαβιανὸς ὁ τότε τῆς Ἀντιοχείας ἀρχιερεὺς τῷ βα-
 σιλεῖ προσελθὼν ἐπρέσβευσε καὶ ἐνδοῦναι αὐτὸν πεποίηκε τοῦ
 θυμοῦ. ὅτε καὶ ὁ μέγας πατὴρ ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης τοὺς³²
 Ἀνδριάντας ἐπιγραφομένους λόγους συνέγραψε, τῆς ἐν Ἀντιο-
 15 χεῖα ἐκκλησίας τυγχάνων πρεσβύτερος.

Τότε καὶ ὁ πολὺς ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος, κεκρυμμένως¹⁹
 πρῶτην διδάσκων τοὺς ὀρθοδόξους ἐν τῷ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας

9 περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης ἀταξίας CE

1 τε om. Owp 8 δημοσίαις C 8. 9 τὰ τε τ. πόλεως ἀφ. δίκαια
 Owp 9 ἐγγειτόνων E ταύτην ὑπέτ. λαοδικεῖα E 10 ἠπέλει
 διαθήσειν Dwp 13. 14 ὁ μέγας πατὴρ ὁ χρυσόστομος Ἰωάννης |
 τοὺς ἀνδριανδριάντας (ἀνδριάντας E) ἐπιγραφομένους A(E), ὁ πάμμεγας
 Ἰωάννης ὁ χρυσόστομος τοὺς ἐπιγραφομένους ἀνδριάντας Owp 14 ἐν
 ἀντιοχείᾳ AR, ἀντιοχέων Dwp 15 ὑπάρχων C 17 τοῖς ὀρθο-
 δόξοις E

multam et synagogam intra reginam urbium Iudaeos habere
 vetuit.

Antiochensibus autem cum tributa imposuisset nova, popu-⁸⁰
 lus ob exactionis novitatem indignatus imagines prioris uxoris
 regis Theodosii in foro urbano positas deiecit et traxit in pu-
 blicis viis. Quapropter iratus ille urbem et privilegiis privavit³¹
 et vicinae Laodiceae subiecit et se male esse tractaturum cives
 minabatur; et male eos tractasset, nisi Flavianus, Antiochiae tum
 archiepiscopus, regem adisset legatus et effecisset, ut iram re-
 mitteret. Quo tempore et magnus pater Ioannes Chrysostomus,³²
 Antiochensis ecclesiae presbyter, orationes eas composuit, quae
 inscribuntur "Statuae".

19. Tum etiam Gregorius peritissimus theologiae, qui clam
 pridem docebat orthodoxos in sanctae Anastasiae aede ob haereticorum
 impudentiam et audaciam, cum rex Theodosius ecclesias orthodoxas
 aperuisset Arianosque persecutus esset, libere denuntiabat filium
 eiusdem esse naturae cum patre et

ναῶν διὰ τὴν τῶν αἰρετικῶν ἀναίδειαν καὶ θρασύτητα, τοῦ βα-
 Βσιλέως Θεοδοσίου τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνεικότος καὶ
 τοὺς ἀρειανίζοντας ἐκδιώξαντος παρηρησία τὸν τε υἱὸν ὁμοούσιον
 ἐκήρυττε τῷ πατρὶ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα θεὸν ἀμφοῖν συμπροσ-
 2 κνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον. ὁ γὰρ Μακεδόνης, δς καὶ 5
 πατριάρχης ἐπ' ὀλίγον, ὡς ἤδη ἱστόρηται, τῆς Κωνσταντινου-
 πόλεως γέγονε, θεὸν αὐτὸ λέγεσθαι οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' οὐδ'
 3 ἰσοσθενὲς τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ οὔτε μὴν ὁμοούσιον. διὸ καὶ D III 23
 ἡ δευτέρα τότε συγκεκρότητο σύνοδος, τοῦ βασιλέως προστά-
 ξαντος, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα συναθροισθέντων θεοφόρων 10
 πατέρων ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων, ὧν προεξῆρχον ἐν
 C τοῖς ἀγῶσιν ὁ θεολόγος καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Νύσσης
 ἐπίσκοπος καὶ ὁ ἱερός Ἀμφιλόχιος, τῆς Ἰκονιέων προεστῶς ἐκ-
 4 κλησίας, οἱ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ θεὸν ἔδογματίσαν καὶ τῷ
 πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ὁμοούσιόν τε καὶ ὁμοδύναμον καὶ τὸν Μακε- 15
 δόνιον καὶ τοὺς ὁμοδοξοῦντας αὐτῷ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας
 W III 31 5 ἐξέκοπαν, καὶ εἰς τὸ ἅγιον σύμβολον τὴν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
 ματος προσέθεντο συγγραφὴν, ἀπὸ τοῦ “καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον” μέχρι τέλους, καὶ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ δογματισθέντα

8 περὶ τῆς δευτέρας (β' Α) συνόδου ACE

2 ἀνήκοντος D τ. ὀρθοδ. τὰς ἐκκλ. C 2. 3 καὶ τοὺς — ἐκδιώ-
 ξαντος om. Owp 6 ἱστόρηται XIII 11, 24 ss. 8 ὁμο****ούσιον Α
 10 καὶ om. Owp 10. 11 πατέρων θεοφόρων Dwp 11 ἐν om. D
 προῆρχεν Ε, προεξῆρχεν B₁Dwp 12 post καὶ om. δ B 13 ἰκο-
 νιέων (sic) Α, ἰκονιέων Ε 15 ὁμοούσιόν τε καὶ ὁμοδύναμον καὶ
 τὸν μακεδόنيον ΑΕ, ὁμοσθενὲς καὶ ὁμότιμον τὸν τε μακεδόنيον Owp
 19 ante τέλους add. τοῦ C

sanctum spiritum esse deum cum utroque adoratum et praedi-
 2 catum. Macedonius enim, qui, ut iam dictum est, patriarcha
 Cpolitanus parumper fuit, deum illum spiritum nominari non
 patiebatur, sed neque eadem vi esse cum patre et filio ne-
 3 que etiam eadem natura. Quamobrem et iussu regis secundum
 tum concilium confiatum est, CL convocatis patribus divinis in
 reginam urbium, quorum in certaminibus principes erant theo-
 4 logus et magnus Gregorius Nysae episcopus et sanctus Amphi-
 lochius, Iconiensis praeses ecclesiae, qui spiritum sanctum et
 deum esse constituerunt et cum patre ac filio eadem natura at-
 que vi et Macedonium eiusque sectatores ex catholica ecclesia
 5 extruserunt, et in sanctum symbolum de sancto spiritu inseru-
 erunt clausulam, quae incipit “et in spiritum sanctum” usque

επεβεβαίωσαν. διε και τινες των επισκοπων βασκήναντες τῷ 6
 θεολόγω τοῦ θρόνου χάριν τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐ κανο- D
 νικῶς εἶπον αὐτὸν ἐπιβεβηκέναι τοῦ θρόνου, ὡς ἐτέρω πρό-
 τερον ἐπικηρυχθέντα. διὸ και τὸν συντακτήριον ὁ ἅγιος συγ- 7
 5 γραφάμενος και δημοσίᾳ ἀνεγνωκῶς ἐξέστη τοῦ θρόνου και
 εἰς τὴν οικειάν πατρίδα τὴν Ναζιανζὸν ἐπανήλθε. χειροτόνητο 8
 δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Νεκτάριος, συγκλητι-
 κὸς ἀνὴρ και πολιτικὰς ἀρχὰς ἠγνικῶς. τότε και ὁ θρόνος 9
 τῆς νέας Ῥώμης δευτέραν τάξιν ἔλαχε, μετὰ τὴν προεσβυτέραν
 10 Ῥώμην ταχθεῖς, τῶν ἐτέρων δὲ προκριθεῖς.

Ἄλλὰ και ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τότε ἤξιον τὸν βασιλέα 10
 ἐξελαθῆναι τῆς πόλεως τοὺς Ἀρειανούς, οἷα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
 βλασημοῦντας, ἢ τέως μὴ παραχωρεῖσθαι συνᾶξεις ποιεῖν.
 ὡς δὲ νωθῇ πρὸς τοῦτο ἑώρα τὸν Θεοδοσίον, φυλάξας καιρόν, 11 P II 37 A

15 διε και ὁ Ἀρκάδιος συνεδριάζων ἦν τῷ πατρί, εἰσήλθε και τῷ
 III 231 μὲν βασιλεῖ τὴν προσήκουσαν ἀπένειμε και πρόσρησιν και προσ-
 κύνησιν, πρὸς δὲ τὸν Ἀρκάδιον ἀμελῶς οὕτως ἔφη “χαίρους
 και σύ, παιδίον.” χυλεπήναντος δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῇ κατα- 12

8 περι τοῦ θρόνου τῆς νέας Ῥώμης E 11 περι τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου CE

1 ἐβεβαίωσαν E 3 αὐτῷ D, αὐτὸν ex αὐτῷ corr. A 4 post
 συντακτήριον add. λόγον E 6 ναζιανζῶ Dwp 10 ante τῶν
 add. και Dwp τῶν — προκριθεῖς. om. B δὲ om. D 16 βα-
 σιλεῖ AE, θεοδοσίῳ Owp ἀπένειμεν Owp ante και prius add.
 ὡς βασιλεῖ Owp 18. p. 92, 1 τῇ καταφρ. τ. υἱοῦ AD, τῇ τ. υἱοῦ
 καταφρ. Bwp, τῇ καταφρ. τῇ τ. υἱοῦ C, τῇ καταφρ. τ. υἱοῦ αὐτοῦ E

ad finem et primi concilii decreta confirmaverunt. Quo tempore 6
 et nonnulli episcopi invidentes theologi throno Cpolitano non
 rite professi sunt eum assecutum esse thronum alteri prius del-
 latum. Quamobrem vir ille sanctus syntacterio conscripto ac 7
 publice recitato se abdicavit throno et Nazianzum in patriam
 rediit. Designatus autem est patriarcha Cpolititanus Nectarius, 8
 senatorius vir et civilibus functus magistratibus. Tum etiam 9
 thronus novae Romae secundum ordinem sortitus est post vete-
 rem Romam collocatus sed ceteris praelatus.

Sed et magnus Amphilochius tum regem orabat, ut eice- 10
 rentur ex urbe Ariani, quod filio dei maledicerent, aut saltem
 conventus agere prohiberentur. Quam ad rem cum segniorem 11
 videret Theodosium, capto tempore, quo Arcadius quoque in
 concilio una cum patre sedebat, intravit et regi quidem me-
 ritam tribuit et allocutionem et adorationem, ad Arcadium au-
 tem negligenter “Salve” inquit “et tu filii”. Irato autem rege 12
 contemptui filii, tum ille sanctus “Tu” inquit “cum homo sis,

- φρονήσει τοῦ υἱοῦ, εἰτά φησιν ὁ ἅγιος “οὐ μὲν ἄνθρωπος ὄν
 13 τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν τοῦ σοῦ πρόως οὐκ ἤνεγκας. οἷε δὲ τὸν
 θεὸν τοὺς τὸν ἐκείνου μονογενῆ παῖδα βλασφημοῦντας μὴ βδελύτ-
 τεσθαί τε καὶ ἀπεχθάνεσθαι μηδ’ ὀργίζεσθαι κατὰ τῶν ἐκχω-
 ρούντων ἐκείνοις τοῖς ὀρθοδόξοις συναναστρέφεσθαι καὶ δια-⁵
 14 φθεῖρειν πολλούς;” θαναμάσας οὖν ἐπὶ τῇ μεθόδῳ τοῦ ἁγίου
 ὁ βασιλεὺς δόγματι τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κεκώλυκε.
 B 15 Τὸν τελευταῖον δὲ τυραννήσαντα καθελόντι Εὐγένιον τοῦτ’
 τῷ βασιλεῖ ἢ τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴ περιελήλυθε ξύμπασα, καὶ
 16 ἀναγορεύει τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ βασιλεῖς. θέλων δὲ καὶ τῆς¹⁰
 ἐν λόγοις μετασχεῖν αὐτοὺς παιδείας καὶ τῆς ἐν ἡθεσιν, ἐκ Ῥώ-
 μης ἤγαγε τὸν μέγαν Ἀρσένιον διάκονον ὄντα τῆς ἐκεῖ ἐκκλη-
 17 σίας, ἐπὶ σοφίᾳ τε καὶ ἀρετῇ περιβόητον· καὶ αὐτῶ τοὺς παῖ-
 δας παρέδωκε, μὴ ὡς βασιλεῦσιν αὐτοῖς, ἀλλ’ ὡς ἰδιώταις καὶ
 τοῖς τυχούσι προσφέρεσθαι ἐντειλάμενος, καὶ μαστίζειν, εἰ ἄμε-¹⁵
 λούντας ὀργῇ ἢ παρεξίοντας τι τοῦ καθήκοντος, καὶ ὡς οἰκείοις
 18 τούτοις κεχρηθῆναι παισί. τιμῆς δὲ μεγάλης ἠξίωσε τὸν Ἀρσέ-
 19 νιον καὶ χρήμασι κατεπλούτισεν. ὁ δὲ τοὺς παῖδας παραλαβὼν

8 οὗ βασιλεῖς καὶ ἄμφω τοὺς υἱοὺς ἀνηγόρευσεν ὁ Θεοδοσίος καὶ περὶ τοῦ
 ἁγίου Ἀρσενίου C, περὶ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου E

2 τοῦ σοῦ ἀτὰ ἀτιμίαν C 4 ἐκχωρούντων D 5 ἐκείνους Dwp
 10 ἀνηγόρευσε Owp 11 μετασχεῖν αὐτοὺς ante καὶ τῆς (τοῖς D)
 Owp τῆς ARwp, τοῖς BD 12 τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας ὄντα διάκο-
 νον Owp 13 σοφίᾳ AE, λόγοις Owp 17. 18 ἀρσένιον· τῆς ἐκεῖ
 ἐκκλησίας ὄντα διάκονον· (ex anteced. rep.) ὁ δὲ τοὺς κτλ. D

- 13 filium tuum contemptum aequo animo non tulisti. Putas autem
 deum calumniantes illius filium unigenitum non abominari neque
 odisse neque irasci iis, qui eos in coetu orthodoxorum versari
 14 ac multos corrumpere patiuntur?” Admiratus igitur viri sancti
 rationem rex edicto haereticorum conventus impedivit.
 15 Postremo autem tyranno sublato Eugenio, toto Romano-
 16 rum imperio potitus appellat rex duos filios suos reges. Quos
 cum vellet litterarum participes fieri eruditionis ac morum,
 magnum Arsenium, diaconum ecclesiae Romanae, virum et sa-
 17 pientia et virtute celebratum, inde accessit et ei filios tradidit
 et iussit eum non ut reges tractare eos sed ut homines pri-
 vatos et gregarios, flagris etiam adhibitis, quotiescunque negle-
 gentes videret vel violentes aliquid officii, et cum iis prorsus pro
 18 suis filiis agere. Ac magno honore affectit Arsenium fortunisque
 19 locupletavit. Is pueris in sellis collocatis cum stans munere

ἐκείνους μὲν ἐπὶ θρόνων ἐκάθιζεν, αὐτὸς δ' ἐστὼς ἐπλήρου C
 τὴν διδασκαλίαν αὐτοῖς. καὶ ποτε ἀθρόον αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 20
 ἐπιστάς καὶ τοὺς μὲν καθημένους εὐρών, ἰσάμενον δὲ τὸν
 Ἀρσένιον, ἠγανάκτησε, καὶ τοὺς μὲν παῖδας τῶν θρόνων ἐξα-
 5 ναστήσας, καθίσας δὲ τὸν Ἀρσένιον, οὕτω διδάσκειν αὐτοὺς διε-
 τάξατο. καὶ ἦσαν ἔκτοτε οἱ μὲν παρεσιῶτες τῷ διδασκάλῳ, 21
 III 232 ὁ δὲ διδάσκων καθημένος. ποτὲ τοίνυν παρασφάλεντι τῷ Ἀρ- 22
 καδίῳ μάλιστα ἐπέτειεν ὁ διδάσκαλος. ὁ δὲ μηνιῶν διὰ ταύ- 23
 τας αὐτῷ ἐπιβουλήν συντίθησι κατ' αὐτοῦ καὶ κτείνει τὸν ἄνδρα
 10 διεμελέτησε καὶ τὸν σφαγέα ἠτοίμαζε. γνόνς δὲ τὸ μελετώ- 24
 μενον ὁ Ἀρσένιος λάθρᾳ τῶν βασιλείων ὑπανεχώρησε καὶ εἰς
 τὴν Σκίτην ἀπελθὼν τὴν μονήρην ζωὴν ἐπήλθε καὶ ἰσάγγελος
 γέγονε. πολλὴν δὲ αὐτοῦ θέμενος ζήτησιν ὁ βασιλεὺς Θεοδό- 25 D
 σιος οὐκ ἔγνω ὅποι γῆς ἦν.
 15 Νοσήσας δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐν Μεδιολάνοις μετέλλαξε 26
 τὴν ζωὴν, ἑπτακαίδεκα ἔτη τὴν βασιλείαν ἰθύνας ἐπὶ πέντε
 μηνσί, μερίσας δὲ ταύτην τοῖς δυοῖν υἱέσιν αὐτοῦ, καὶ τῷ μὲν
 Ἀρκαδίῳ τὴν νέαν ἀπονεύμας Ῥώμην καὶ τὸ ἔξοιον τμήμα, τῷ

15 τελευταῖα τοῦ βασιλέως (τ. βασ. om. A) Θεοδοσίου ACE

1 ἐστηκόσ Owp 2 ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς BE 3. 4 τοὺς μὲν καθ-
 ἠμένους εὐρών, ἰσάμενον δὲ τὸν Ἀρσένιον] De chiasmo v. ad XIII
 2, 6 7 σφάλεντι D 8 et post μάλιστα et post ἐπέτειεν add.
 αὐτῷ D 12 μονήρη ex μονήρους corr. E ἐπήλθε B 14 ὅπη
 E 15 δ' RwpDi ὁ βασιλεὺς οὗτος A, ὁ βασιλεὺς B, οὗτος ὁ
 βασιλεὺς Rwp 18 post Ῥώμην add. καὶ τὰ περὶ αὐτὴν Rwp

praeceptoris fungeretur, rex aliquando de improvise ingres- 20
 sus, ut illos sedentes deprehendit, stantem Arsenium, indigna-
 tus est et filiis a sedibus remotis Arsenium considerare iussit at-
 que ita eos docere. Atque ab eo tempore hi prope magistrum 21
 stabant, ille vero sedens docebat. Arcadius autem plagis ali- 22
 quando ob delictum acceptis iratus praeceptoris insidias comparat 23
 et necare cogitavit et percussorem paravit. Quo consilio cognito 24
 Arsenius clam e regia egressus et Scetim profectus solitariam
 vitam egit instar angeli. Quem cum rex Theodosius diligenter 25
 indagasset, non invenit, ubi terrarum esset.

Morbo correptus hic rex Mediolani finivit vitam, cum XVII 26
 annos regnum tenuisset supra V menses idque divisisset inter
 duos filios suos et ARCADIO novam attribuisset Romam et orien-
 talem partem, HONORIO autem veterem Romam assignasset et
 partes occidentales.

Ἵνωρίῳ δὲ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην προσκληρώσας καὶ τὰ ἐσπέρια.

W III 32 20

Ἵρχεν μὲν οἷν ἐκάτερος τούτων τῆς ἀπονεμηθείσης μοίρας αὐτῶ, καὶ γρόντες ὡς ἐν τῇ Σκήτει μονάζων ὁ μέγας

P II 38 A Ἀρσένιος ἦν, πλειστάκις αὐτῶ ἐπεστάλασιν εὐχεσθαι ἀξιούντες 5

2 ὑπὲρ αὐτῶν. ὁ δὲ γε Ἀρκάδιος καὶ ἰδίᾳ τῶ ἀγίῳ ἐπέστειλε, παρακαλῶν συγγνώμην νεῖμαι αὐτῶ διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπι-

3 βουλήν, καὶ ἐπέτρεπε λαβεῖν αὐτὸν τὸν τῆς Αἰγύπτου πάσης

4 δασμὸν καὶ χρῆσασθαι ὡς αὐτῶ πρὸς βουλήν. ὁ δὲ μέγας

Ἀρσένιος ἀντεπιστεῖλαι μὲν τοῖς αὐτοκράτορσιν οὐκ ἠθέλησε, 10

5 τοῖς δ' εἰς αὐτὸν ἀποσταλεῖσιν εἰπεῖν αὐτοῖς ἐνετείλατο ὅτι “ὁ

θεὸς συγχωρήσει ὑμῖν καὶ τὰ αὐτοῦ πράττειν ποιήσει θελήματα·

ἐμοὶ δὲ ἥδη νεκρωθέντι τῶ κόσμῳ τὰ χρήματα ἀχρηστα.”

6 Οὗτος ὁ βασιλεὺς Ἀρκάδιος ἐν τῇ Θράκῃ πόλιν οἰκοδο-

μήσας Ἀρκαδιούπολιν αὐτὴν ἐπωνόμασε καὶ τὸν ἐν Ξηρολόφῳ 15

B ἀνήγειρε κίονα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀνδριάντα οἰκεῖον ἐνίδρυσσε.

3 βασιλεία Ἀρκαδίου A, υἱοὶ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου B, βασιλεία Ἀρκαδίου καὶ Ἵνωρίου R

1 Ἵνωρίῳ ARw, Ἵνωρίῳ p, Ἵνωρίῳ Di πρεσβυτέραν] ἐσπέρια D

2 post ἐσπέρια add. δπόσα (δπόσα om. D) ἔωμαιοις ἦσαν ἐπήκοα

Rwp 3 Ἵρχεν — 4 αὐτῶ] οὗτω διανεμηθείσης τοῖς τοῦ θεοδοσίου

υἱοῖς τῆς τῶν ἔωμαιῶν ἡγεμονίας ἤρχε τῆς οικείας μοίρας ἐκάτερος

Rwp, sed E post ἡγεμονίας ἤρχεν pergit: ἐκάτερος τούτων τῆς

ἀπονεμηθείσης μοίρας αὐτῶ 4. 5 μονάζων ἦν ὁ μέγας ἀρσένιος

OWp, ἦν μονάζων ὁ μέγας ἀρσένιος E 5 πειστάκις D, corr. Dw

ἀπεστάλασιν B 5. 6 ἀξιούντες ὑπὲρ αὐτῶν εὐχεσθαι E 7 τὴν —

ἐπιβουλήν] ὅτι αὐτῶ ἐπεβούλευσε O (ἐπεβούλευσε D) wp 9 post

δασμὸν add. τοῦ ἔτους ἐκείνου RwpDi, om. A, v. G. M. p. 472, 22 ss.

et ad XIII 10, 18 δὲ om. D, δέγε E 11 εἰς om. B

12 συγχωρήσει Dwp θελήματα ποιήσει E, ποιήσει θελήματα Dw

15 ante Ξηρ. add. τῶ Rwp Ξηρολόφῳ E 16 αὐτῶ Dw

20. Gubernabat igitur uterque horum partem sibi attributam et cum comperissent Sceti monachum magnum Arsenium esse, saepenumero per litteras ab eo petiverunt, ut vota pro se 2 ipsais faceret, Arcadio et privatim a viro sancto veniam petente 3 ob paratas illi insidias et donante totum tributum Aegyptium, 4 quo ille uteretur suo arbitratu. At magnus ille Arsenius rescribere imperatoribus noluit, sed legatos ad se missos eis dicere 5 iussit: “Deus indulget vobis et efficiet, ut suae morem gratis voluntati; mihi vero iam mortuo rebus humanis, pecunia inutilis.”

6 Arcadius hic rex urbem in Thracia conditam Arcadiopolim nominavit et columnam illam in Xerolopho erexit, in qua statuam suam collocavit.

Π 233 Τοῦ πατριάρχου δὲ Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου θα-7
 νότος τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν Ἰωάννην ἐξ Ἀντιοχείας ἀγα-
 γὼν τῆς μεγάλης πατριάρχην τῆς νέας Ῥώμης προβάλλεται.
 κωθῆς δὲ ὢν καὶ τὴν γνώμην πέρα τοῦ δέοντος μαλθακός 8
 5 ὑπὸ τῆς γαμετῆς κατήρχετο Εὐδοξίας. ἡ δὲ ἦν γύναιον ἰτα-9
 μὸν καὶ χρημάτων ἠτιώμενον ἔρωτος, κἀντεῦθεν καὶ ἀδικώ-
 τατον. ὄθεν καὶ παρὰ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἀνακοπιόμενον 10
 τῆς δορυῆς ἔστι δ' οὐ καὶ ἐπιτιμώμενον ἠρέθιστο εἰς δορυῆν
 καὶ ἀμύνασθαι τὸν ἅγιον ἔσπευδεν. εὐροῦσα δὲ καὶ τὸν Ἄλε-11
 10 ξανδρείας Θεοφίλον τῆς κακίας αὐτῆς συνεργὸν πείθει τὸν C
 Ἀρκάδιον ὑπερορίαν τοῦ ἁγίου καταψηφίασθαι. καὶ ὁ μὲν 12
 τῆς ἐκκλησίας ἐκβέβλητο καὶ ἀπήγετο ὑπερόριος· ὁ δὲ τῆς
 πόλεως δῆμος, οἱ μὲν ἐθρήνον, οἱ δὲ ἔστασίαζον. δ γνοὺς 13
 ὁ κωθῆς Ἀρκάδιος στέλλει κατὰ τάχος τὸν Ἰωάννην ἀνακα-
 15 λούμενος καὶ ἐπαναχθεὶς αὐθις ἀπεδόθη τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ 14
 ἀδούλωτος ὢν οὐκ ἐπαύετο κατὰ τῶν ἀδικούντων τὴν γλῶτταν
 κινῶν. ἡ δὲ βασιλις Εὐδοξία ἑαυτῇ τὰς περὶ ἀδικίας διδα-15

1 περὶ τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως γέγονε πατριάρχης ACE, καὶ ὅπως ἐξ-
 ωρίσθη CE

2 Ἰωάννην om. D 2. 3 ἀντ. τῆς μεγάλης μεταστειλόμενος Owp
 3 Ῥώμης om. C 4 post μαλθακός add. ὁ ἀρκάδιος Owp 5 ἰτα-
 μὸν (sic) A 7 καὶ om. Owp τούτου post μεγάλου add.
 Rwp 8 οὐ E 11 ante τοῦ add. αὐτοῦ E ἀγί | καταψ.
 A 12 ἐκβέβληται B 13 ἔστασίαζον ARwp, ἔσπευδεν στασίαζον-
 τες D 14 καλούμενος E 16. 17 οὐκ ἐπαύετο post κινῶν Rwp
 17 ἑαυτῇ post διδασκαλίας Rwp

Nectario patriarcha Cpolitano mortuo Ioannem Chrysosto-7
 mum Antiochia illa magna arcessitum patriarcham novae Romae
 designat. Cum autem ipse esset segnis mollique supra iustum 8
 animo, ab uxore regebatur Eudoxia, muliercula quadam teme-9
 raria opumque victa cupiditate ita, ut esset iniustissima. Cuius 10
 cupiditas cum a Chrysostomo, magno illo patre, inhiberetur ac
 nonnumquam vituperaretur, incitata ad iram virumque sanctum
 ulescendi studiosa, nacta Alexandrinum Theophilum etiam ne-11
 quitiae ministrum persuadet Arcadio, ut in exilium sanctum illum
 agat. Atque ille quidem ex ecclesia eiectus et abductus est re-12
 legatus; sed urbanus populus partim lugebat, partim tumultum
 faciebat. Quo cognito segnis ille Arcadius celeriter per nuntios 13
 Ioannem revocat; restitutus ecclesiae est redditus. Neque vero 14
 ille, quo animo erat invicto, contra iniustos inveni desistebat.
 Sed regina Eudoxia, cum ad se contiones de iniustitia habitas 15
 referret (arguebatur enim conscientia tali esse natura), inflam-

σκαλλας προσαρμότιουσα (ἤλεγχε γὰρ αὐτὴν ἡ συνείδησις τοιαύτην
 οὖσαν) ἐμνηρία καὶ τοὺς θυμοὺς ἐξέκαιε κατὰ τοῦ μεγάλου
 D 16 πατρὸς. καὶ πάλιν, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, πείθει τὸν γαμέτην,
 ἔλκουσα τοῦτον ὥσπερ ἐκ φορβειᾶς, ὑπερορῖαν τοῦ ἀγίου κατα-
 17 ψηφίσασθαι. καὶ ὁ μὲν τῆς ἐκκλησίας ἐξώσθη τυραννικῶς καὶ 5
 εἰς χώρας ἀπήγετο ἐπικινδύνους καὶ εἰς πορρωτάτω κειμένας
 18 ἔσχατιάς, πολλῶν πειραθεὶς κατὰ τὴν ὁδὸν δυσχερῶν, ἃ τῆς
 ἐκείνου χουσσέας γλώττης ἐν ἐπιστολαῖς ἔξεστιν ἀκούειν διηγου-
 19 μένης. κατανήσας δ' εἰς Κουκουσοὺν κἀκεῖθεν εἰς Πιτυοῦντα
 ἀπαρόμενος, ἐν Κομάνοις γενόμενος ἐκεῖ τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν, 10
 ἐτῶν γεγονῶς δύο τε καὶ πενήτηκοντα, ἀρχιερατεύσας τῆς βασι- D III 23
 20 λίδος τῶν πόλεων ἔτη πέντε πρὸς τῷ ἡμίσει. οὐκ ἐπενύσταξε
 μέντοι ἢ θεία δίκη, ἀλλὰ ταχέως μετήλθε τὴν τριτάλαιναν ἐκεί-
 P II 39 A 21 νην βασιλίσσαν. οὐπω γὰρ τρεῖς παρήλθον μῆνες μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ Χρυσσοστόμου πατρὸς καὶ βιαίῳ περιπέπτωκε μόρω. 15
 22 κνούσης γὰρ τὸ ἔμβρυον τέθνηκε, καὶ ὠδίνες ἐκείνην συνεῖχον
 ὀριμείαι· σαπέντος δ' ἔνδον ἐκείνου καὶ ἡ νηδὺς τῆς βασιλίσεως

14 τελευταῖα Εὐδοξίας ACE

4 ἐκφορβειᾶς A, ἐκ φορβειᾶς RDi, ἐκ φορβιᾶς Dwp 6 χ. κιν-
 δυνώδεις ἀπήγετο εἰς τε πορρωτάτω Rwp 7 post δυσχερῶν add.
 τε καὶ ἀλγεινῶν Rwp 9 κουκουσοῦν B πιτυοῦντα RwpDi,
 πιτυροῦντα A 10 inter γενόμενος et ἐκεῖ lac. XI fere litter. in
 E, lac. XX fere litter. in B, lac. XXV fere litter. in C post
 γενόμενος add. πολλῶν δὲ τοῦτο Dwp, post quae verba est lac.
 XVI fere litter. in D (post τοῦτο add. asteriscum Dw, non p)
 ἐξεμέτρησε A, sed v. ad XIII 1, 5 11 τε om. BC, v. Polyb.
 I 3, 1 δὲ ante τῆς add. RwpDi 12 τὸ ἡμίσει E 14 οὐπω
 D, corr. Dw 16 κνούσης A, κικτούσης Rwp 17 σαπέντος A,
 διαφθαρέντος Rwp βασιλίδος C

16 mato contra magnum patrem animo irae pleno rursus, ut quae
 intercedunt omittam, persuadet marito, quem quovis trahebat
 17 velut capistro, ut in exilium sanctum illum agat. Et ille quidem
 ex ecclesia extrusus et in terras abductus periculosos et in loca,
 18 quae procul aberant, remotus, multas expertus est in itinere dif-
 ficultates, quas illius auream linguam in epistulis narrantem licet
 19 audire. Profectus enim Cucusum indeque Pityuntem abductus
 Cumanis cum versaretur, vitam finivit annos natus LII, functus
 20 pontificatu reginae urbium annos quinque cum dimidio. Neque
 tamen dormitavit divina iustitia, sed celeriter aggressa est ter
 21 miseram illam reginam. Nondum enim tres praeterierant menses
 post mortem Chrysostomi patris, cum in gravem incidit casum.
 22 Gravidae enim mulieris foetus moritur, ita ut dolores acres puer-
 peram vexarent; qui cum intus putresceret, regina utero cor-

μετέσχε τῆς σήψεως, καὶ οὕτως ἀθλίως μετήλλαξε τὴν ζωὴν. τοῦ μέντοι χρυσορρήμονος ἐκείνου πατρὸς ἐκβληθέντος τῆς 23 ἐκκλησίας ἀντιεστέγεται τις Ἀρσάκιος καὶ ἐπὶ δύο ἐπισκοπήσας ἐνιαυτοὺς θνήσκει· μεθ' ὃν κεχειροτόνητο Ἀττικὸς. W III 33

- 5 Τῆς δὲ Εὐδοξίας προτεθνηκυίας τοῦ δμεννέτου καὶ αὐτο-24 κράτορος, καὶ αὐτὸς οὐ μετὰ μακρὸν ἐπαπῆλθεν αὐτῇ ὁ Ἀρκαδῖος, βασιλεύσας μετὰ τὸν θάνατον Θεοδοσίου τοῦ οἰκείου πατρὸς ἕτη τεσσαρεσκαίδεκα καὶ μῆνας τρεῖς πρὸς ἡμέραις τισί. λέγεται δὲ τῆς Εὐδοξίας τυγχάνειν ὁ εἰς τὰ λεγόμενα Πιττάκια 25 B 10 ἐστὼς κίων. θνήσκων δὲ ὁ Ἀρκαδῖος τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ τῆς 26 βασιλείας διάδοχον κατέλιπε Θεοδόσιον τὸν μικρὸν λεγόμενον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πάππου αὐτοῦ ἡ δὲ ἐν παιδικῇ πάνυ ἐτύγχανεν ἡλικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος· ἑπτὰ γὰρ ἦν τότε μόνον ἐνιαυτῶν.
- 15 Ἄλλ' ἀναβεβλήσθω τὰ περὶ τούτου· τὰ δὲ κατὰ τὸν Ὀνώ-27 ριον ὁ λόγος ἐν ἐπιτομῇ διεξίτω.

Οὗτος βασιλεὺς τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καταλειφθεὶς 21

2 τέλος Χρυσοστόμου καὶ Ε τίνες μετὰ τὸν Χρυσόστομον (τὸν θάνατον αὐτοῦ Ε) ἐγένοντο (γεγόνασι Ε) πατριάρχαι CE 5 τελευτὴ Ἀρκαδίου C 17 περὶ τοῦ βασιλέως Ὀνωρίου ACE

1 μετέσχε A, διέφθορον ἐκ Rwp 2 χρυσορρήμονος BC 3 ἀντιεστέγεται τις A, ἀντιεστέγεται οmissio τις Rwp 4 θνήσκει A, ἔθανε Rwp 5 δ' RwpDi 6 μικρὸν ED, corr. D_w συναπῆλθεν B, ἐπαπῆλθεν Dwp αὐτῇ om. E 7 τὸν om. Rwp 8 τεσσαρεσκαίδεκα] v. XV 9, 8 τισί Owp, τισίν E, τρισί· A, v. Sarrazinum de Theod. Lectore cet. (comment. philol. Ienens. I) p. 178 ann. 5 9 post εὐδοξίας add. ἔργον Rwp 10 αὐτοῦ C 11 καταλέλοιπε Owp, καταλείπειν E 12 πάνυ παιδικῇ C 14 μόνον Rwp, v. ad XIV 6, 31 16 διεξίτω AD, διεξίτω Rwp 17 Οὗτος AE, Ὅς Owp

rupto misere vitam finivit. Chrysostomo tamen illo patre eiecto 23 ex ecclesia sufficitur quidam Arsacius, qui biennium episcopatu functus moritur. Post cum designatus est Atticus.

Post Eudoxiam autem ante maritum mortuam ipse impe-24 rator non ita multo post decessit Arcadius, cum post mortem Theodosii patris regnasset annos XIV, menses III cum aliquot diebus. Dicitur autem columna, quae in Pittaciis quae aiunt est 25 erecta, esse Eudoxiae. Sed moriens Arcadius filium suum regni 26 heredem reliquit Theodosium, qui minor dicitur vel ut ab avo discernatur vel quod defuncto patre prima erat infantia; septem enim erat tum puer annorum.

Sed de hoc nolumus agere, quae vero ad Honorium per-27 tinent, brevi oratione liceat exponere.

21. Hic rex veteris Romae relictus a patre in prima in-

- παρὰ τοῦ πατρὸς ἐν νεωτάτῃ τῇ ἡλικίᾳ (δεκαέτης γὰρ ἦν),
 ὑπὸ ἐπίτροπον ἐτέλει γνώμη τοῦ πατρὸς τὸν Στιλίκωνα, ἄνδρα
 τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ πρωτεύοντα καὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων
 C 2 ἐγκειρισμένον διοίκησιν. ἄγεται τοίνυν τὴν τούτου θυγατέρα D III 23
 3 Μαρίαν εἰς γαμετήν. ἥς θανούσης λέγεται τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς 5
 Θερμαντίαν γῆμαι ἐν ἀτελεῖ τυγχάνουσαν ἡλικίᾳ. κάκεινῃ δὲ
 ταχὺ ἐτελεύτησεν.
 4 Οὗτος ἀβέλτερος ὢν παρὰ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ μεμίσητο
 5 δυνατῶν. καὶ γνούς ἐπιβουλεύμενος εἰς Ῥάβεννάν τε μετανα-
 στεύσας λέγεται διαπέμψασθαι πρὸς Ἀλάριχον τὸν ἄρχοντα τοῦ 10
 6 τῶν Οὐανδήλων ἢ Γότθων ἔθνους, ἀξίων αὐτὸν κατὰ τῆς
 Ῥώμης στρατεύσασθαι, ἀμύνασθαι θέλων οὕτως τοὺς τῆς Ῥώ-
 7 μης πολίτας διὰ τὸ μῖσος τὸ πρὸς αὐτόν. καὶ ἐπελθεῖν μὲν
 τῇ Ῥώμῃ τὸν Ἀλάριχον, μὴ μέντοι πορθῆσαι αὐτήν, ἀλλὰ
 σπείσασθαι τοῖς Ῥωμαίοις, λαβόντα ὅσα ἐν τοῖς βασιλείοις εὐρέ- 15
 D 18 θησαν χρήματα καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίου τὴν Πλακιδίαν, καὶ
 8 ὑπονοστήσαι. παραδοῦναι δὲ τὴν κόρην Κωνσταντίῳ τινὶ κό-
 9 μμη ἐπὶ τῷ φυλάσσεσθαι· τὸν δὲ προσειληφότα αὐτὴν ἀπο-

1 παρὰ τ. πατρὸς om. E νεωτάτῃ τῇ RwpDi, νεοτάτῃ τῇ | τῇ A
 δεκάτης Owp, δεκέτις E 3 τῶν ἐν] τὸν ἐν C 6 θερμαντίαν DE
 tres Pwp 10 λέγεται — ἄρχοντα] διεπέμψατο πρὸς ἀλλάριχον, ὡς
 λόγος, τὸν ἄρχοντα Rwp ἀλλάριχον A, ut p. 99, 9, sed ἀλάριχον
 p. 98, 14. 99, 12; ἀλλάριχον duobus l exaratum constanter RwpDi
 11 οὐανδήλων RwpDi, οὐανδήλων vel οὐανδήλων A ita ut dubium sit,
 utrum sit prius scriptum, η an ι. 13 μῖσος Dwp 15 ἀπόσα
 Rwp 17 κωνσταντίῳ (sic) A, sed recte p. 99, 4 κόμμη C
 18 τῷ] τὸ E φυλάσσεσθαι A, φυλάττεσθαι RwpDi, v. XIV 7, 32.
 10, 23. 18, 8 ἀποδράναι CDwp

fantia (decem annos erat natus) de patris sententia sub imperio
 erat Stilichonis tutoris, viri Romae principis, cui et reipublicae
 2 data erat administratio. Ducit igitur huius filiam Mariam uxorem;
 3 qua mortua dicitur eius sororem Thermantiam duxisse, quamvis
 esset immatura aetate, quae et ipsa brevi defuncta est.
 4 Qui cum de stultitia Romanis principibus esset invidiae
 5 ideoque insidias sibi parari cognovisset, Ravennam profectus
 dicitur misisse ad Alaricum, ducem Vandalicae sive Gothicae
 6 gentis, qui peterent, ut contra Romam proficisceretur, ita ulturus
 7 Romanorum civium in se odium. Alaricus autem Romam di-
 citur invasisse neque tamen vastasse, sed foedere cum Romanis
 facto acceptaque pecunia, quaecumque inventa est in regniis, et
 8 Placidia, Honorii sorore, rediisse. Tradidisse autem virginem
 9 Constantio cuidam comiti custodiendam, qui, cum eam accepisset,
 dicitur aufugisse eamque ad fratrem duxisse. Illum vero soro-

δρᾶναι καὶ κομίσαι τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, κἀκεῖνον συζεύξαι ταύτην αὐτῷ, τετιμηκότα συγκλητικόν, εἶτα καὶ βασιλέα ἀναγορευσαί· γονῆς γὰρ οἰκείας ἄμοιρος ἦν Ὀνώριος. σφαγῆναι δὲ μετὰ 10 μικρὸν τὸν Κωνσταντίον, γειναμένης αὐτῷ παῖδας τῆς Πλακιδίας, Οὐαλεντινιανὸν καὶ Ὀνωριάδα.

Οἱ μὲν οὖν οὕτω ταῦτ' ἱστοροῦσιν· ἕτεροι δὲ σφαγῆναι 11 μὲν λέγουσι τὸν Στιλίχωνα, ἀπεχθάνεσθαι δὲ τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ Ὀνωρίῳ, καὶ τὸν εἰς Ῥάβενναν μετοικῆσασθαι. τὸν δὲ 12 Ἀλάριχον τῆς ἀβελτηρίας ἐκείνου καταφρονήσαντα ἐπιστρατεῦσαι 10 τῇ Ῥώμῃ καὶ ταύτην πολιορκίᾳ εἰλῆν· ἀλούσης δὲ ἐπιστῆναι 13 τῷ Ὀνωρίῳ τινὰ δεδακρυμένον, ἀπαγγέλλοντα ὡς “ἔάλω ὑπὸ P II 40 A Ἀλαρίχου ἢ Ῥώμῃ”. τὸν δὲ πρὸς τὴν ἀγγελίαν συγκλονηθέντα 14 σπασμῷ τὸ σῶμα καὶ τῷ μηρῷ πατάξαντα ταῖν χερσῶν φάναι D III 236 “ἔως ἄρτι ὧδε ἦν ἢ Ῥώμῃ, πῶς οὖν ἐάλω;” συνέντα δὲ τὸν 15 15 ἀγγελεῖα καὶ μέγα στενάξαντα εἰπεῖν ὡς “περὶ τῆς πόλεως λέγω καὶ σὺ περὶ τῆς ὄρνιθος.” ἦν γὰρ τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἀλεκτορὶς 16 ὑπερμεγέθης, ἣ ἐγεγῆθει, ἦν ὀνόμαζε Ῥώμην, δι' ἣν καὶ ἀνώμωξεν, ἐκείνην νομίσας ἐάλωκέναι.

16 σημείωσαι E

2 τετιμηκότι D 3 ἄμοιρος ἦν A, ἡμοίρει πάμπαν Rwp 5 ὀνωριάδα ARw, Ὀνωριάδα p, Ὀνωριάδα Di 6 ante ol add. καὶ Rwp οὖν om. DE 8 μετοικῆσασθαι E 9 ἀβελτηρίας ARwp, ἀβελτηρίας Di, v. Steph. thes. I 1 p. 58 C 11 δεδακρυμένον τινὰ Rwp 12 ἀλλερίχου E 13 τῷ μηρῷ (sic) A φάναι CE 14 συνέντα Dwp 14. 15 τὸ ἀγγ. E 15 καὶ om. E 17 ὀνόμαζε A. ὀνόμαζε RDi, ὀνόμασε Dwp δι' ὧν E ἀνώμοξεν Dwp

rem ei coniunxisset ornato dignitate senatoria, denique etiam regem creasse, cum ipse Honorius orbis esset liberis. Constantium autem paullo post esse occisum, cum genuisset e Placidia Valentinianum et Honoriadem.

Alii igitur ita haec narrant, alii vero occisum esse dicunt 11 Stilichonem et Romanos invidiae fuisse Honorio, ita ut Ravennam demigraret. Alaricum autem stultitia illius contempta 12 Romam oppugnatam obsidione cepisse. Qua capta adiisse Honorium quendam magno fletu nuntiantem: “Capta est ab Alarico Roma”. Illum vero ad eum nuntium consternatum convulso 14 corpore et femina ferientem manibus dixisse: “Modo hic erat Roma, quomodo igitur capta est?” Quo errore intellecto nuntium 15 magno cum gemitu dixisse: “De urbe dico, non de ave”. Erat 16 enim huic regi gallina permagna, qua delectaretur, nomine Roma, cui, cum captam eam esse putasset, ingemuerat.

17 Ὑδέρῳ δὲ περιπεπωκῶς ὁ Ὀνώριος θνήσκει, ζήσας μὲν ἐνιαυτοὺς τεσσαράκοντα, βασιλεύσας δὲ δυσκλεῶς ἐκ τούτων τριάκοντα.

18 Ἰωάννης δὲ τις τυραννήσας ἐν Ῥώμῃ τὴν ἐκείνου ἀδελφὴν Β Πλακιδίαν μετὰ τῶν δύο τέκνων αὐτῆς, Οὐαλεντινιανοῦ τε καὶ 5 Ὀνωριάδος, ἐκεῖθεν ἐξήλασεν.

22 Ὁ δὲ μικρὸς Θεοδοσίος ἐν Κωνσταντινουπόλει διάγων παρὰ τῆς οἰκείας ἀνήγετο ἀδελφῆς τῆς Πουλχερίας ἐπιμελῶς τρεφόμενός τε καὶ παιδευόμενος, μηδενὸς ἐπανισταμένον αὐτοῖς 2 φρόβῳ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλεύοντος Ἰσδιγέρδου. ὁ γὰρ Ἄρ-10 κάδιος τελευτῶν ἐπίτροπον τοῦ οἰκείου υἱοῦ, παιδὸς ἔτι, ὡς 3 εἴρηται, ὄντος, ἔγραψεν ἐν διαθήκαις τὸν Ἰσδιγέρδην· δς τῆς W III 34 διαθήκης κομισθείσης αὐτῷ ἔστειλεν Ἀντίοχον τῶν παρ' αὐτῷ · εὐνούχων τὸν ἐντιμότερον, φύλακα τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου C καὶ κηδεμόνα ἐσόμενον, παραιέσας διὰ γραμμάτων τοὺς ἄρ-15 4 χοντας ὑπέκλειν τῷ σφετέρῳ βασιλεῖ· εἰ δὲ μὴ οὕτω ποιοῖεν, ἀπειλήσας αὐτοῖς αὐτὸς ἐπιστῆναι εἰς ἐκδίκησιν τοῦ παιδός. 5 Τούτῳ τῶν ἡδὴ τελεῖν ἠργημένων εἰς μείρακας ἢ ἀδελφῆ

7 βασιλεία Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ AR 18 περὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν Εὐδο-
κίας, ἢ συνώκησε τῷ Θεοδοσίῳ C

4 τις τυραννήσας AR, | τυραννήσας omissio τις D, τῆς τυραννήσας w,
τυραννίας p* 6 Ὀνωριάδος Di invitis ARw ἐξήλασε Dwp,
sed v. ad XIII 1, 5 7 Ὁ δὲ μικρὸς A, ὁ μικρὸς μέντοι Rwp
8 παρὰ τῆς — Πουλχερίας ἐπιμελῶς] παρὰ πουλχερίας τῆς οἰκείας ἀνή-
γετο ἀδελφῆς ἐπιμελῶς Rwp 12 εἴρηται] XIII 20, 26 14 ἐντι-
μότερον] v. ad XIII 3, 6 18 ἡδὴ om. Dwp ἐς C

17 Aquae intercutis morbo implicatus Honorius moritur, cum vixisset annos XL, quorum XXX nulla laude regnavit.

18 Ioannes autem tyrannide Romae potitus Placidiam, eius sororem, cum liberis ambobus Valentiniano et Honorjade illinc expulit. 22. MINOR autem THEODOSIUS Cpoli a Pulcheria sorore accu-
rate et educabatur et nutriebatur et instituebatur, nemine contra 2 eos exsurgente metu Isdigerdis, Persarum regis. Nam Arcadius decedens tutorem filii, quem puerum tunc fuisse diximus, scripse-
3 rat in testamento Isdigerdem; qui testamento accepto Antiochum, eunuchum nobilissimum, misit, qui et custos esset regis Theo-
dosii et curator, adhortatus litteris principes, ut parerent suo 4 regi; quod nisi fecissent, se ipsum iis minatus est ad defenden-
dum puerum esse accessurum.

5 Cui, cum iam coepisset pubescere, Pulcheria soror despondet Eudociam Atheniensem et pulchritudine praeditam eximia et

Πουλχερία μνηστεύεται τὴν ἐξ Ἀθηνῶν Εὐδοκίαν, κάλλους μὲν
 ἔχουσαν περιττῶς, σοφίας δὲ μετασχοῦσαν παντοδαπῆς. ἡ θυ- 6
 γάτηρ μὲν ἦν Λεοντίου τινὸς φιλοσόφου Ἀθηνηθεν ὠρμημένον,
 Ἀθηναῖς δ' ὠνομάζετο. δς γοῦς ἐξ ἐπιστήμης εὐτυχήσαι 7
 5 μέλλουσαν τὴν θυγατέρα λαμπρῶς, διατιθέμενος τὴν μὲν περι-
 ουσίαν αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς καταλέλοιπε· δύο δ' ἦσαν Οὐαλλέριος
 D III 237 καὶ Γενέσιος· τῇ δὲ θυγατρὶ ἑκατὸν χρυσίνους μόνους δοθῆναι 8
 ἐπέσκηψε, γράφας ἀρκεῖν αὐτῇ τὴν τύχην αὐτῆς. τῶν γοῦν 9 D
 συγγόνων αὐτῆς σφετερισαμένων τὴν πατρικὴν οὐσίαν ἡ Ἀθη-
 10 ναῖς νόμιμον τὸ οἰκεῖον ἀπῆται λάχος· καὶ ἤξιου τοὺς ἀδελφούς 10
 μὴ κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς διαθήκας ἀδίκους οὖσας ποιεῖν. οἱ
 δὲ καὶ τῆς οἰκίας αὐτῆν ἐξῶσαν τῆς πατρικῆς. δεξαμένη τοί- 11
 νων αὐτῆν ἡ πρὸς μητρὸς θεία ἀνελήλυθεν εἰς Κωνσταντινού-
 πολιν, καὶ τῆς Πουλχερίας ἐδέοντο, διηγούμεναι τὴν ὑπόθεσιν.
 15 ἰδοῦσα δ' ἐκείνη τὴν κόρην περικαλλῆ καὶ νεάζουσαν ἤρετο 12
 εἰ ἀπείρατος ἔτι ἀνδρός ἐστι· καὶ γνοῦσα τοῦτο βαπτίζει αὐτῆν 13
 ἔτι οὖσαν ἀμύητον καὶ Εὐδοκίαν μετονομάσασα τῷ ἀδελφῷ
 ταύτην Θεοδοσίῳ συζεύγνυσι καὶ διαδήματι ταινωῖ καὶ Ἀγού-
 σταν καλεῖ.
 20 Γήμας δὲ ταύτην ὁ Θεοδόσιος τὸν Ἀντίοχον, δς τῶν βα- 14

20 περι τοῦ εὐνούχου Ἀντιόχου CE

2 θυγατέρα | C 3 τινὸς λέοντος D 6 οὐαλλέριος DwpDi, ut
 XIII 22, 19; v. Malal. p. 353, 16, Nicephor. Callist. H. E. XIV 23.
 7 Γενέσιος] v. Ioannem, Nikiu oppidi episcopum, p. 457 [notices
 et extraits d. manuscr. de la bibl. nation. t. XXIV (1883)]
 11 τὰς initio vers. om. D 12 post τοῖνων om. αὐτῆν E
 15 ἤρατο E 16 ἔτι AR, εἴτι w* p ἐστι RwpDi, ἐστιν A, v. ad
 XIII 1, 5 17 post Εὐδοκ. add. αὐτῆν E

eruditionis participem variae. Quae filia Leontii cuiusdam phi- 6
 losophi Athenis orti Athenais nominabatur. Sed pater cum co- 7
 gnovisset ex doctrina fortunam splendidam esse filiam conse-
 cuturam, testamento rem suam familiarem filiis reliquit duobus
 Vallerio et Genesio, filiae autem centum aureos solos dari iussit, 8
 quod eius fortuna ei sufficeret. Fratres igitur patrimonio sibi 9
 vindicato Athenaidem et suam ipsius portionem postulantem et 10
 orantem, ne secundum patris testamentum iniustum agerent, ex
 domo etiam expulerunt paterna. Suscepta tamen a matertera 11
 et Cpolim perducta Pulcheriam precibus adibant causa exposita.
 Illa conspicata virginem pulcherrimam et aetate florentem inter- 12
 rogavit, num expers adhuc esset viri; eo cognito baptizat eam 13
 etiam tum non consecratam mutatoque nomine Eudociam hanc
 Theodosio despondit diademate ornatam et Augustam appellatam.

Hac uxore ducta Theodosius Antiochum eunuchum regium 14

- P II 41 A σιλικῶν εὐνούχων ὑπῆρχεν ὁ κράτιστος καὶ πάντα συνεχύκα
 15 δυναστεύων, οὐ παραδυναστεύων, ἀποσκευάζεται. καὶ οὕτως
 παραλύεται ὁ Ἀντίοχος τῆς τοῦ πραιποσίτου τιμῆς, ἀφαιρεῖται
 16 δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπαρξιν· αὐτὸς δὲ κείρεται κληρικὸς εἰς τὸν
 ἐν Χαλκηδόνι ναὸν τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας καὶ ὁ
 θνήσκει μετ' οὐ πολὺ.
 17 Ἡ δὲ βασίλισ Εὐδοκία μετακαλεῖται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ
 μηδὲν αὐτοῖς μηνίσασα, ἀλλὰ χάριτας μᾶλλον ὁμολογήσασα,
 18 ὡς οὐκ ἂν τυχοῦσα τῆς βασιλείας, εἰ μὴ παρ' αὐτῶν ἐξώσθη
 19 καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πεπόρευτο, τὸν μὲν 10
 Β Γενέσιον ἐπαρχὸν τῶν Ἰλλυριῶν διὰ τοῦ βασιλέως πεποίηκε,
 τὸν δὲ Οὐαλλέριον ἐτίμησε μάγιστρον.
 20 Ὁ μέντοι πατριάρχης Ἀττικὸς Ἰουδαῖόν τινα παράλυτον
 εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ Χριστοῦ διὰ παραινέσεων ἀγαθῶν τοῦ θείου
 λουτροῦ κατηξίωσε καὶ ὑγιῆ ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐξήγαγεν. D III 238
 21 οὗτος καὶ τὸ τοῦ ἱεροῦ Χρυσσοστόμου ὄνομα ἐν τοῖς τῆς ἐκκλη-
 22 σίας διπτυχοῖς ἐνέγραψε, μὴ πρότερον ἐγγραφέν· Ὠριγενιστῆς
 γὰρ ὁ εὐσεβέστατος ἐκεῖνος πατὴρ καὶ ἐκαλεῖτο καὶ ἐνομύζετο.
 23 θανόντος δὲ Ἀττικοῦ, δς εἴκοσιν ἔτη τοῦ τῶν πιστῶν προέστη

7 περὶ τῶν τῆς βασιλίδος ἀδελφῶν CE 13 περὶ τοῦ εἰς τὸν παράλυτον
 Ἰουδαῖον θαύματος ACE

2 παρὰ δυναστεύων D, corr. D_w οὕτω E, v. ad XIII 6, 16
 10 κωνσταντίνου omisso πόλιν BCE 12 οὐαλλέριον D_wpD_i, v. ad
 XIII 22, 7 14 παραινέσεως BC 17 ἐνέγραψεν D_wp, v. ad XIII 1, 5
 ὠριγενιστῆς C 18 καὶ prius om. D_wp 19 προσοτήματος D,
 corr. D_w

- potentissimum et omnia permiscentem ut imperatorem, non ut
 15 imperatoris ministrum, tollit; nam et solvitur Antiochus prae-
 16 positus honore et privatur tota re familiari et ipse tondetur atque
 clericus abit in Chalcedonensem ecclesiam Euphemiae martyris
 inclutae, ubi non ita multo post moritur.
 17 Sed regina Eudocia arcessit fratres neque illis irata sed
 18 potius gratias agens, quod non particeps facta esset regina, nisi
 19 ab iis expulsa Epolim venisset, Genesium praefectum Illyriorum
 per regem fecit et Vallerium magistri honore affecit.
 20 Atticus patriarcha Iudaeum quendam paralyticum ad agno-
 scendum Christum hortationibus adductum sacra lavatione dignum
 21 habuit et sanum ex lavacro eduxit. Hic etiam sancti Chryso-
 stomi nomen ecclesiae diptychis inscripsit, prius non inscriptum;
 22 Origenista enim piissimus ille pater et dicebatur et habebatur.
 23. 24 Mortuo vero Attico, qui XX annos fidelium praefuerat coetui, creatur

συστήματος, χειροτονεῖται Σισίννιος καὶ ἐπὶ δύο ἔτη τὴν ἀρχιε- 24
 ρωσύνην κατεσχηκῶς τὴν ζωὴν ἐξεμέτησε κατὰ τὸ εἰκοστὸν C
 δευτέρου ἔτος τῆς βασιλείας Θεοδοσίου. καὶ ἀντεισχῆθη Νεστό- 25
 ριος, ὃς ἐπὶ τρισὶν ἀρχιερατεύσας ἐνιαυτοῖς ἐδίδασκε τὴν ἁγίαν
 5 παρθένον Μαρίαν θεοτόκον μὴ λέγειν, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν 26
 Χριστὸν δογματίζων καὶ αὐτῷ ἐνοικῆσαι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
 φλυαρῶν ὡς ἐνὶ τῶν προφητῶν, καὶ εἰς δύο διαιρῶν αὐτὸν 27
 οὐ σάρκα λαβεῖν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς θεομήτορος τὸν
 τοῦ θεοῦ λόγον ἀπισχυρίζετο, ἀλλὰ ἄλλον μὲν εἶναι τὸν υἱὸν 28
 10 τοῦ θεοῦ καὶ λόγον, ἄλλον δὲ τὸν Χριστὸν θέσει υἰοποιηθέντα
 καὶ χάριτι θεωθέντα. ταῦτα δὲ μαθόντες οἱ τῶν λοιπῶν πα- 29
 τριαρχικῶν προεστῶτες θρόνων, ὁ τῆς Ῥώμης Κελεστίνος, Κύ- D
 ριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννης Ἀντιοχείας, Ἰουβενάλιος Ἱερο-
 σολύμων, ἀναφέρουσι πρὸς τὸν ἀνακτα Θεοδόσιον καὶ τὴν
 15 Πουλχερίαν, αἰτούμενοι σύνοδον ἀθροισθῆναι καὶ γυμνασθῆναι
 τὰ παρὰ τοῦ Νεστορίου δογματιζόμενα. συγκροτηθείσης οὖν 30 W III 35
 ἐν Ἐφέσῳ συνόδου διακοσίων πατέρων, ἧς ἐξῆρχεν ὁ ἀγιώ-
 τatos Κύριλλος, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Κελεστίνου τοῦ Ῥώμης,

3 περὶ πατριαρχῶν CE 6 καὶ περὶ (τοῦ E) Νεστορίου καὶ τῆς αὐτοῦ
 αἰρέσεως CE (sed duo haec argumenta coniunxit E) 16 περὶ τῆς
 τρίτης συνόδου ACE

1 ⁷σισίννιος A, σισίννιος CEρ, σισίννιος Rw, Sisinnius Wo lat., unde
 Σισίννιος hausit p 4 ἐνιαυτοῦς C 5 μὴ ante θεοτόκον E
 9 λόγον AOWp, υἱὸν E 13 ὁ om. D Ἰουβενάλιος C, Ἰουβενάλ-
 λιος E, v. XIII 24, 23 16 τοῦ om. E 17 πατέρων om. C
 18 ante ῥώμης add. πάπα BCwp, post κελεστίνου add. πάπα D
 omisso τοῦ ante ῥώμης

Sisinnius, qui, cum II annos pontificatum tenuisset, XXII. anno
 regni Theodosii vitam finivit. In eius locum introductus est Nestorius, 25
 qui per III annos pontificatu functus docebat sanctam virginem
 Mariam deiparam non esse dicendam. Christum vero nihil aliud 26
 esse profitebatur nisi hominem in eoque infuisse nugabatur filium
 dei ut in quodam propheta deique verbum in duas partes divi- 27
 sum non sumpsisse carnem ex sancto sanguine dei matris asse-
 rebat sed alium esse filium dei et verbum, alium Christum adop- 28
 tione filium deique gratia deum factum. Quibus cognitis, Celestinus 29
 Romanus, Cyrillus Alexandrinus, Ioannes Antiochenus, Iuvenalis
 Hierosolymitanus, ceteri patriarchae, re ad principem Theodosium
 et Pulcheriam delata orant, ut concilium convocetur et executian-
 tur Nestorii dogmata. Compulso igitur Ephesum concilio CC 30
 patrum, cui praeerat sanctissimus Cyrillus, qui et locum tenuit
 Celestini Romani morbo prohibiti adire, Nestorii examinata sunt

μὴ *δυνηθέντος* *συνελθεῖν* δι' ἀσθένειαν, τὰ τοῦ *Νεστορίου* κατ-
 31 *εξητάσθησαν* δόγματα καὶ ἀπεβλήθησαν ὡς *κακόδοξα*· ἡ δὲ
 ἁγία *παρθένος* *θεοτόκος* ἀπεδείχθη καὶ *φρονεῖσθαι* καὶ λέγε-
 P II 42 A *σθαι*, καὶ ὁ *ἐξ* αὐτῆς *σαρκωνθεῖς* ἀνδρῶς *υἱὸς* τοῦ *θεοῦ* καὶ
 32 *θεὸς* *παρὰ* τῶν *ιερώων* *ἐκείνων* *πατέρων* *κεκήρυκτο*. *πρὸς* *τρα-* D III 239
νοτέραν δὲ *τῆς* *πίστεως* *ὁμολογίαν* καὶ *τῆς* *δυσσεβείας* τοῦ *Νε-*
στορίου *σαφέστερον* *ἔλεγχον* καὶ *δώδεκα* *συντάξας* *κεφάλαια* ὁ
ιερώτατος *Κυρίλλος* *τῆς* *ὁρθῆς* *δόξης* *ὑπομνήματα* *τῇ* *ἐκκλησίᾳ*
 33 *παρέδωκεν*. ὁ δὲ *Νεστόριος* ἀπεβλήθη καὶ τοῦ τῶν *ὁρθῶν* *προ-*
 34 *νούντων* *ἀρχιερέων* ἀπεκινήθη *χοροῦ*. *μετὰ* *τρίτην* δὲ *τῆς* *συν-*
όδου *ἡμέραν* *ἐφίστανται* *τῇ* *Ἐφέσῳ* ὃ *τε* *Ἀντιοχείας* *Ἰωάννης*
 καὶ ὁ *Κύρου* *ἐπίσκοπος* *Θεοδώρητος* καὶ ὁ *Ἐδέσης* *Ἰβας* καὶ
 35 *ἔτεροι* καί, *οἱ* *μὴ* καὶ *τὴν* αὐτῶν *παρουσίαν* ἀνέμειναν οἱ *τῆς*
συνόδου, *ὀργισθέντες* *κατὰ* τοῦ *μεγάλου* *Κυρίλλου* ὡς τῶν
 36 *ἄλλων* *ἐξάρχοντος*, *τὴν* *τε* τοῦ *Νεστορίου* *καθαίρειν* *ἠτιάσαντο* 15
 B καὶ *ἐκείνῳ* *θέμενοι* τοῦ *τε* *θείου* *Κυρίλλου* καὶ *Μέμνονος* τοῦ
 37 *Ἐφέσου* *καθαίρειν* *ἐψηφίσαντο*. ὁ *Θεοδώρητος* δὲ καὶ *κατὰ*

10 *περὶ* τῶν ἀπολειφθέντων *τῆς* *συνόδου* *ἀρχιερέων* καὶ *δσα* *ἐποίησαν* C

1 *συνελθεῖν*] δὲ *ἔλθεῖν* C *συνεξητάσθησαν* B 5 *ιερώων* (sic) A
ἐκείνων om. D *τρανωτέραν* E 11 *ἐφίστανται* D 12 *θεο-*
δώριτος ex *θεοδώρητος* mutat A, *θεοδώριτος* B, tum (XIII 22, 37.
 38. 42. 24, 25) omnes libri *θεοδώριτος*; *θεοδώρητος* revocavit Wo
ἔδέσης ARwp, *Ἐδέσης* Di 13. 14 *οἱ* *τῆς* *συνόδου* ante *ἀνέμει-*
ναν Owp 16 *inter* *ἐκείνῳ* et *θέμενοι* ponit asteriscum Wo, sed
 est *τίθεσθαί* *τινι* *favere*, *astipulari* *alci*, v. XIII 6, 1. XV 22, 15.
 29, 23. XVI 9, 32; cf. Steph. thes. VII p. 2175 C med. et Wyt-
 tenbachii ind. graecit. Plutarch. vol. II p. 1538 s. 17 *καὶ*
 om. B

31 dogmata et reiecta ut perversa. Est autem constitutum, ut sancta
 virgo et haberetur et diceretur deipara et is qui ex ea carne in-
 32 dutus est nullo viro, filius dei et deus a sanctis illis patribus est
 pronuntiat. Sed ad planiorem fidei confessionem et eviden-
 tiorum Nestorii impietatis refutationem sanctissimus Cyrillus duo-
 33 tradidit. Sed Nestorius reiectus et ex coetu pontificum recte
 34 sentientium amotus est. Sed post tertiam concilii diem adeunt
 Ephesus Ioannes Antiochenus et Theodoretus, Cyrensis episco-
 35 pus, et Ibas Edesenus alii iratique magno Cyrillo, ut ceterorum
 principi, quod ii qui aderant in concilio eorum quoque adven-
 36 tum non exspectarant, Nestorium remotum incusaverunt illique
 astipulati divinum Cyrillum et Memnonem Ephesium removendos
 37 esse decreverunt. Theodoretus etiam et contra duodecim illa

τῶν ἰβ' κεφαλαίων τῶν τοῦ Κυρίλλου ἐχώρησε καὶ εἰς ἀνατροπὴν
 αὐτῶν συνέταξεν ἕτερα, πρὸς δὲ πάλιν ὁ μέγας ἀντηγωνίσαστο 38
 Κύριλλος, οὐκ ὀρθῶς δογματίζειν ἐλέγχων τὸν Θεοδώρητον.
 κατεγνώσθησαν δὲ παρὰ τῆς συνόδου ὅ τε Ἀντιοχείας καὶ οἱ 39
 5 λοιποὶ καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἠλλοτριώθησαν. οὕτως οὖν τού- 40
 των ἐχόντων καὶ κατ' ἀλλήλων γενομένων τῶν ἐπισκόπων καὶ
 σχίσματος ὄντος μέσον αὐτῶν, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἀφικέσθαι
 πάντας ἐκέλευσεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· καὶ παραγενομένων, 41
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἡ ζήτησις γέγονε, καὶ καθηρέθη Νεστό-
 10 ριος καὶ εἰς τὴν ἑβῶν ὑπερωρίσθη, τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τοῦ 42
 Θεοδώρητου συμφρονησάντων τῇ ἱερᾷ συνόδῳ, ὡς διὰ λύπην C
 καὶ ἔριν ἀντικαθισταμένων τὸ πρότερον. τοῦ δὲ Νεστορίου 43
 πολλοὺς διαστρέφοντος, ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης ἀναφορὰν περὶ
 D III 240 τούτου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐποίησαστο, ἀξίων μετενεχθῆναι
 15 αὐτὸν ἀλλαχοῦ. καὶ ἀπηνέχθη ὁ δαίλαιος εἰς Ὅασιν, χώραν 44
 οὖσαν τῆς Ἀραβίας λυπρὰν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπινομένην
 φθοροποιῶν. ἀντεισήχθη δὲ εἰς τὴν τῆς νέας Ῥώμης ποιμαν- 45
 τικὴν Μαξιμιανὸς τῆς ἐκκλησίας πρεσβύτερος. καὶ μετὰ τούτου 46
 ἐπὶ διετίαν ἀρχιερατεύσαντα Πρόβλος ὁ τοῦ Χρυσοστόμου μα-

5 οὗ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετακληθέντες οἱ τῆς συνόδου ὁμονόησαν C
 19 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ante συνέταξεν add. κεφάλαια Owp 7 σχίσματος D, corr. Dw
 12 post νεστορίου add. κὰν τῇ ἑξορῆ O(w)p 16 ὑπ' RwpDi
 17 φθοροποιῶν] σφοδρῶν D 19 τοῦ om. init. vers. E

capita Cyrilli invectus est ad eaque refutanda altera composuit,
 contra quae iterum magnus pugnavit Cyrillus neque Theodore 38
 tum recte sentire docuit. Ita condemnati a concilio Antiochenus 39
 et ceteri ab orthodoxis alienati sunt. Quae cum ita se haberent 40
 et sibi infensi essent episcopi schismate orto, rex Theodosius
 convenire omnes iussit Cpolim; ita cum adessent, coram rege 41
 quaestione habita Nestorius amotus et in Orientem expulsus est,
 Antiocheno et Theodoretto assensis sancto concilio, utpote ante 42
 per dolorem et contentionem repugnantibus. Cum autem Nesto- 43
 rius multos in errorem induceret, Ioannes Antiochenus de eo
 alium in locum transferendo ad imperatorem detulit. Et amotus 44
 est miser ille in Oasin, terram Arabiae tenuem ventisque agita-
 tam perniciosius. Pro eo autem introductus est in pastorem 45
 novae Romae sedem Maximianus, ecclesiae presbyter, cui per II 46
 annos munere functo Proclus, Chrysostomi discipulus, successit,
 qui a Sisinnio patriarcha Cyzici episcopus ante creatus, non re-
 ceptus a Cyzicenis, qui alterum elegerant pontificem, tempore

- θητής πατριάρχης προεχειρίσθη ὑπὸ Σιωνίνου τοῦ πατριάρχου
 πρώην ἐπίσκοπος χειροτονηθεὶς Κυζίκου, μὴ δεχθεὶς δὲ παρὰ
 τῶν ἐκεῖ ἕτερον ἐλομένων ἀρχιερέα καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον
 D 47 σχολάζων. οὗτος τοῖνον τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντίνου ἐνθρο-
 νισθεὶς ἀξιοῖ τὸν βασιλέα τὸ σῶμα τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ Πι-5
 τουῦντος ἀνακομισθῆναι καὶ μὴ μένειν καὶ θανόντα τὸν ἅγιον
 48 ὑπερόριον. πείθεται τούτῳ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνακομίζεται ὁ τοῦ
 ἁγίου νεκρὸς καὶ ὑποδέχεται μεθ' ὑπερβαλλούσης τιμῆς καὶ
 κατατίθεται ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων
 περιωνύμου ναοῦ. 10
- 49 Βουλθηθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος τὰ τεῖχη μεταθεῖναι
 τῆς πόλεως καὶ μείζονα τὴν ταύτης θέσθαι περιοχὴν, Κύρω
 50 τῷ ἐπάρχῳ τὸ ἔργον ἀνέθετο· καὶ ὃς σπουδῆ πολλῇ καὶ προ-
 θυμίᾳ χρησάμενος ἀνήγειρε τὸ χερσαῖον τεῖχος ἀπὸ θαλάσσης
 P II 43 A 51 ἕως θαλάσσης δι' ἐξήκοντα ἡμερῶν. ὁ γοῦν δῆμος τῆς πόλεως ἐπὶ 15
 τε τῷ ἔργῳ ἠσθεὶς καὶ τῆς ταχυτήτος ὑπερθανμάσας τὸν ἑπαρ-
 χον ἐξεβόησε δημοσίᾳ “Κωνσταντίνος ἔκτισε, Κύρος ἀνενέωσε.”
- W III 36 52 διὸ φθονηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ὑποπτυνθεὶς, καὶ ἄκων
 κείρεται κληρικὸς, εἶτα καὶ Σμύρνης ἐπίσκοπος γίνεται.

4 περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου A, περὶ τῆς
 ἀνακομιδῆς τοῦ σώματος τοῦ Χρυσοστόμου CE 11 διὸ ὁ νέος Θεοδό-
 σιος μετέθετο τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ περὶ Κύρου τοῦ ἐπάρχου C, περὶ
 Κύρου τοῦ ἐπάρχου E.

1 σιωνίνου D, σιωνίνου BD_w 2 πρώην — Κυζίκου] ἐπίσκοπος κυ-
 ζίκου πρώην χειροτονηθεὶς Owp, πρώην ἐπίσκοπος κυζίκου χειροτο-
 νηθεὶς E 4 κωνσταντινουπόλεως DEwp 5 τὸ σῶμα τοῦ χρυσο-
 στόμου AE, τὸ ἱερώτατον τοῦ χρυσοστόμου σῶμα Owp 9 τοῦ alterum
 om. D 12 ταύτης RwpD_i, | ταύτην A 15 γοῦν post δῆμος E
 16 θανμάσας Dwp 17 κύρος B (v. vs. 18) 18 post βασιλέως
 add. ὁ κύρος B, ὁ κύρος Rwp

- 47 interiecto otium egerat. Hic igitur sede Cpolitana receptus orat
 regem, ut corpus Chrysostomi Pityunte referatur, ne vir sanctus
 48 post mortem etiam maneat exul. Obsecuto huic rege et refertur
 sancti illius corpus et cum eximio honore receptum intra sacra-
 rium aedis sanctorum apostolorum illius celebris conditur.
- 49 Cum rex Theodosius moenia urbis transferre eiusque cir-
 50 cuitum amplificare vellet, Cyrus huic negotio praepositus magno
 studio et industria terrestrem murum a mari ad mare pertinen-
 51 tem intra LX dies exstruxit. Quo opere delectata et celeritatem
 praefecti admirata urbana multitudo publice exclamavit: “Con-
 52 stantinus condidit, Cyrus renovavit”. Quapropter Cyrus invi-
 diosus apud regem et suspectus vel invitatus tondetur ut clericus,
 tum etiam Smyrnae fit episcopus.

Τοῦ πατριάρχου δὲ Πρόκλου θανόντος μετὰ δωδέκατον 23
 ἔτος ἐξ ἑνὸς προέστη τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθοδόξου
 D III 241 λαοῦ, ὁ θεῖος Φλαβιανὸς εἰς τὸν ἐκείνου θρόνον ἐγκαθιδρύεται.
 ὅτε καὶ ὁ Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης ὢν ἐδογματίζε τὸν κύριον 2
 5 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μὴ τὰς δύο φύσεις τηρῆσαι μετὰ τὴν
 ἐνανθρώπησιν, ἀλλ' εἰς μίαν φύσιν ἄμφω συγκεραθῆναι καὶ συμ- B
 φρηθῆναι. τοῦτον ἀδιόρθωτον μένοντα ὁ Φλαβιανὸς τοῦ τῆς ἐκ- 3
 κλησίας ἐξέκοψε σώματος, ἵνα μὴ τῆς λύμης καὶ τῷ ὑγιαίνοντι
 μεταδῶ. πρόσκεινται οὖν ὁ Εὐτυχῆς Χρυσοστόμῳ τῷ ἑκτομῷ δμοδο- 4
 10 ξοῦντι αὐτῷ καὶ πλεῖστα δυναμένῳ παρὰ τῷ βασιλεῖ· καὶ δεσπεύει 5
 τὸν Θεοδοσίον ἐπιτρέψαι τῷ μετὰ τὴν τοῦ ἀγιωτάτου Κυρίλλου
 μετὰστασιν τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν θρόνον διέποντι Διοσκόρῳ
 παραγενέσθαι εἰς Ἐφεσον μεθ' ἑτέρων ἐπισκόπων καὶ τὰ κατὰ
 τὸν Εὐτυχῆ γυμνάσαι, παρόντος καὶ τοῦ Φλαβιανοῦ. οὗτος 6
 15 οὖν ὁ Διόσκορος τοῦ Εὐτυχοῦς τυγχάνων δμοδόξος καὶ ἄλλους
 ἐπισκόπους προσεληφῶς δμογνώμονας εἰς Ἐφεσον παραγίνεται C
 καὶ κυροῖ τὰ παρὰ τοῦ Εὐτυχοῦς εἰσαγόμενα. ἀντιλέγοντος δὲ 7
 τοῦ ἱερωτάτου Φλαβιανοῦ, οἷά τις ἄγριος ὄνος ἀναθορῶν ὁ

1 περὶ τοῦ πατριάρχου Φλαβιανοῦ καὶ περὶ (περὶ om. E) Εὐτυχοῦς τοῦ
 αἰρετικῆς CE 9 ὅτι τῷ Ἀλεξανδρείας Διοσκόρῳ ἐπιτρέπη ἢ ζήτησις
 τῶν τοῦ Εὐτυχοῦς δογμάτων, καὶ ὅσα ἐκείνος ἐποίησεν C

4 ὁ om. B ἀρχιμανδρίτης B 9 οὖν om. BC 11 ἀγίου
 DwpDi 13 μετὰ E 17 δὲ initio paginae om. C

23. Proclo autem patriarcha mortuo, cum XII annos populo
 Cpolitano orthodoxo praefuisset, divinus Flavianus in illius sede
 constituitur. Sub idem tempus et Eutyches quidam archiman-
 drita docebat Iesum Christum, dominum nostrum, suas duas na-
 turas post incarnationem non servasse sed in unam naturam
 ambas esse commistas et confusas. Hunc, cum de sententia de- 3
 duci non potuisset, Flavianus ab ecclesiae abscidit corpore, ne
 illa peste et sana membra inficeret. Adit igitur Eutyches Chry- 4
 saphium eunuchum eiusdem sententiae assecram, qui, cum plu-
 rimus posset apud regem, Theodosio persuadet, ut Dioscoro,
 qui post Cyrilli illius sanctissimi obitum Alexandrinae ecclesiae
 praeerat, concederet, ut cum aliis episcopis Ephesum veniret et
 Eutychis dogmata excuteret, praesente etiam Flaviano. Is igitur 6
 Dioscorus, qui cum Eutyche idem sensit aliosque episcopos in
 suam sententiam adduxerat, Ephesum profectus rata facit do-
 gmata Eutychniana. Adversante autem sanctissimo illo Flaviano, 7
 Dioscorus velut asinus quidam ferus exsiliens calcibus in pectus
 pii illius viri insuluit neque prius pugnis eius genis percussis

Διόσκορος λὰξ τῷ στέρνῳ ἐνέθορε τοῦ εὐσεβοῦς ἐκείνου ἀνδρὸς
 καὶ πῦξ αὐτὸν κατὰ κόρης τύπτων οὐκ ἀνήκεν ἕως τοῦ συν-
 8 εδρίου ἐξώθησε. καὶ ὁ μὲν ἅγιος μετὰ τρίτην ἡμέραν ἐκ τῆς
 τοῦ στέρνου πληγῆς μετέλλαξε τὴν ζωὴν, ἐν δύο ἐνιαυτοῖς τὸν
 9 ἀρχιερατικὸν κοσμήσας θρόνον τῆς νεωτέρας Ῥώμης. ὁ δὲ 5
 Διόσκορος τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἐπισκόπους ὑποσημήνασθαι ἐβιά-
 10 σατο τῷ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντι ὄρω· ἡ γὰρ τοῦ δηλωθέντος
 D εὐνούχου θηραστία στρατιώτας ἐνόπλους ἐκεῖ παρεῖναι ἐποίησε
 11 καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐκφοβεῖν. Δόμνος δὲ ὁ τῆς Ἀντιόχου
 ὑπεσημήνατο μὲν καὶ αὐτὸς συναρπαγεῖς, εἶτα κατεβόα τοῦ 10
 12 Διοσκόρου καὶ τὸν ὄρον διέβαλλεν ὡς ἀσεβείας μεστόν. ταῦτα D III 249
 μαθὼν ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος καὶ τὰ κατὰ τὸν Φλαβιανὸν γνούς
 13 ἐν αἰτίαις πεποίητο τὸν Χρυσάφιον καὶ ὠργίζετο. δεισας δὲ
 ὁ Διόσκορος ὑποτίθησιν αὐτῷ πείσαι τὸν βασιλέα πατριάρχην
 Κωνσταντινουπόλεως προχειρίσασθαι Ἀνατόλιον τὸν αὐτοῦ ἀπο- 15
 κρισιάριον, ἵνα καὶ τὸν Εὐτυχῆ δέξηται πρὸς κοινωνίαν καὶ τὰ
 P II 44 A 14 κατὰ τὸν μακάριον Φλαβιανὸν μείνη ἀνεξερεύνητα. πείθει τοίνυν
 ὁ ἐκτομίμας τὸν βασιλέα, εὐάγωγον ὄντα, καὶ χειροτονεῖται πα-
 τριάρχης ὁ Ἀνατόλιος.

11 δι τοῦ Φλαβιανοῦ θανάτου πατριάρχης χειροτόνητο Ἀνατόλιος C

2 κόρης RwpDi, κόρης ABD 3 ante τρίτην add. τὴν E, v. ad
 XIII 25, 12 5 νέας E 6 ἐπισκόπους ἐπισημήνα-
 σθαι E 9 ὁ τῆς ἀντιόχου A, ὁ τῆς ἀντιόχου πόλεως πρόεδρος R,
 ὁ τῆς ἀντιόχου πόλεως πρόεδρος Dwp 10 εἶτα] noli inculcare
 δὲ, v. XIV 13, 35. XV 25, 3 et Baeumleinium *Unters. üb. gr.*
Part. Stutgard. 1861 p. 170 θ 16 εἰς κοιν. B

8 destitit, quam concilio expulisset. Ita ex pectoris vulnere ille
 9 sanctus post diem tertium vitam finivit, cum II per annos ponti-
 ficatus novae Romae ornasset thronum. Dioscorus autem epi-
 10 scopos, qui illic aderant, legi a se datae subscribere coegit; nam
 eunuchi, quem commemoravimus, potestate milites armati illic
 11 adesse iussi erant et adversantes perterrere. Sed Dominus Antio-
 chenus cum et ipse correptus subscripsisset, tum clamabat contra
 Dioscorum et illam legem perstringebat esse impietate plenam.
 12 Quibus auditis et Flaviani rebus cognitis Theodosius reum fa-
 13 ciebat Chrysaphio eique irascebatur. Sed plenus timore Dios-
 corus Chrysaphio subicit, ut regi persuadeat, ut patriarcham
 Cpolitanum faciat Anatolium, apocrisiarium suum, qui et Euty-
 chem recipiat ad societatem neque de rebus Flaviani beati quae-
 14 stionem habeat. Persuadet eunuchus regi, qui facile potuit regi,
 et creatur patriarcha Anatolius.

Οὗτος ὁ εἰρημένος Χρυσάφιος τῆς εὐκόλλας τοῦ κρατοῦντος 15
κατατροφῶν ἔπεισεν αὐτόν, καὶ τὴν βασιλίωσαν Εὐδοκίαν προσ-
εληφῶς συνεργόν, τὴν Πουλχερίαν τῆς τῶν πραγμάτων μετε-
νεγκεῖν διοικήσεως. καὶ ἡ μὲν τῶν ἀνακτόρων ὑποχωρήσασα 16
5 καθ' ἑαυτὴν ἔζη τε καὶ ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ἡσύχαζεν. ὁ δὲ βα- 17
σιλεὺς εἰς ἑαυτὸν ὄντ' καὶ μόλις ἔλθων καὶ τὴν κατὰ τοῦ μα-
καρίτου Φλαβιανοῦ μαιφονίαν ἀναλογισάμενος καὶ τὰ κατὰ τὴν
Πουλχερίαν καὶ πάντων αἴτιον τὸν βέβηλον ἐκείνον εὐνοῦχον
εὐρών, εἰς δίκαιον κατ' αὐτοῦ κινεῖται θυμὸν καὶ τοῦ μὲν ὑπερ- 18
10 ορίαν καταρηφίζεται καὶ δημεύει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, τὴν δὲ
ἀδελφὴν μετακαλεσάμενος συγγνώμην ἤτει καὶ τὴν τῶν πρα- B
γμάτων διοίκησιν αὐθις αὐτῇ ἐνεχείρισεν.

Ἦν δὲ ἡ Πουλχερία συνετιωτάτη, καὶ πολλὰ τῶν ἐλαττω- 19
μάτων τοῦ ἀδελφοῦ τὰ μὲν ἐτηνώρθου, τὰ δὲ συνεκάλυπτε.
15 λέγεται γοῦν ἀπροσέκτως τὸν βασιλέα τοῦτον ὑποσημαίνεσθαι 20
τὰς γραφάς. ἡ δὲ παρῆνει αὐτῷ μὴ πᾶν τὸ προσαγόμενον 21
βεβαιοῦν, ἀλλὰ τὰ γεγραμμένα προεπισκέπτεσθαι. ὁ δὲ διεβε- 22
βαιούτο μῆτι παρὰ τοῦ κακουργεῖσθαι· εἰδέναι γὰρ αὐτὸς τὰ W III 37
D III 243 γραφόμενα ἀπισχυρίζετο. εἰς ἔλεγχον τοίνυν τῆς νωθροῦς γνώ- 23

4 *ὅτι τὴν Πουλχερίαν μετέστησε τῆς διοικήσεως ὁ Θεοδοσίος* CE 12 *ὅτι*
αὐθις τῇ ἀδελφῇ τὴν διοίκησιν ἐνεχείρισεν (ἐνεχείρησεν E) CE 19 *καὶ*
(καὶ om. C) ὅπως ἡ Πουλχερία ἐβελτίου τὸν ἀδελφόν CE

1 οὕτως E 2. 3 εἰληφῶς E 3. 4 διοικήσεως μετενεγκεῖν C
5 τε om. Owp 6 κατὰ om. CE 7 μακαρίον B^sDwpDi 12 ἐνε-
χείρησεν Dwp 16 αὐτόν Rwp 17 προεπισκέπτεσθαι D 18 μῆτι
RwpDi, μῆτι A 19 κακουργεῖσθαι παρὰ τοῦ Owp 18. 19 ἀπισχυ-
ρίζετο τὰ γραφόμενα Rwp, ἀπισχυρίζετο τὰ λεγόμενα C

Idem Chrysaphius principis facilitatem illudens Eudocia re- 15
gina adiuncta adiutrice Theodosio persuasit, ut Pulcheriam a
rebus gerendis amoveret. Ita illa aula relicta privatam vitam 16
agebat et in Hebdomo quiescebat. Sed rex cum ad se sero 17
aegreque rediisset et beati Flaviani parricidium ac Pulcheriae
res secum reputasset, iusta incitatus ira contra eunuchum illum 18
impurum, quem omnium rerum invenerat auctorem, eum exilio
afficit eiusque opes confiscat, sororem autem revocavit eique ve-
nia impetrata rerum administrationem denuo mandavit.

Erat autem Pulcheria mulier prudentissima, quae multa 19
fratris errata partim corrigebat, partim obtegebat. Ita Theodo- 20
sium, quem inconsiderate litteris subscripsisse dicunt, illa admo- 21
nebat, ne, quaecunq̄ afferrentur, rata faceret, sed litteras ante
consideraret. Sed ille affirmabat nihil damni a quoquam sibi 22
inferri; nam se ipsum nosse, quae litteris inessent, asseverabat.
Ad convincendum igitur segnem fratris animum Pulcheria ex- 23

- 24 μης τοῦ ἀδελφοῦ τοῖονδε τι τῇ Πουλχερίᾳ ἐπινενόηται. ἔγ-
 γραφον ἐξ ἐκείνου συντίθησι πράσεως, ὡς αὐτῇ τὴν Αὐγούσταν
 C Εὐδοκίαν πωλήσαντος· καὶ ὡς ἕτερον τι αὐτῷ προσαγαοῦσα
 τὸ ὀνητήριον ἔπεισε βεβαιῶσαι τῇ οἰκείᾳ ὑπογραφῇ· εἶτα μετα-
 25 καλουμένην παρ' ἐκείνου τὴν Εὐδοκίαν ἀπιέναι οὐκ εἶα. ἐρομένου 5
 δὲ τὴν αἰτίαν τοῦ αὐτοκράτορος, τὸ πρατήριον ἢ Πουλχερία
 αὐτῷ ἐνεφάνισε καὶ οὕτως ἤλεγξεν αὐτὸν πολλὰ ὑποσημαίνεσθαι,
 ἃ οὔτε οἶδεν οὔτ' ἴσως βούλεται γίνεσθαι.
- 26 Τότε μὲν οὖν τῆς πεπλασμένης ἐκείνης πράσεως σχολα-
 27 σάσης, ἢ βασιλῆς ἀποκατέστη τῷ αὐτοκράτορι. μετέπειτα δ' 10
 αἰτίας συμβάσης τινός, ἀπέστειρε τὴν Αὐγούσταν ὁ βασιλεὺς·
 28 ἢ δ' αἰτία· μῆλον ὑπερφνὲς εἰς ὄγκον ἐκομίσθη τῷ βασιλεῖ.
- D 29 ὁ δὲ τοῦτο θαυμάσας τῇ βασιλίδι ἀπέστειλε, κάκεινῃ τῷ Παν-
 λίνῳ τὸ μῆλον δέδωκεν· (ἦν δὲ λόγιος ὁ ἀνήρ, κἀντεῦθεν τῇ
 30 βασιλίᾳ φέκκειωτο). ὁ δὲ τὸ τοῦ μῆλου μέγεθος ἀγασθεὶς καὶ 15
 31 ἀγνοῶν περὶ αὐτοῦ προσάγει τοῦτο τῷ βασιλεῖ. ἐκεῖνος δ'
 ἐπέγνω τὸ προσαχθὲν καὶ κρύψας αὐτὸ τὴν γυναῖκα ἠρώτησεν
 32 ὅποι τὸ σταλὲν αὐτῇ μῆλόν ἐστιν. ἢ δὲ φαγεῖν ἐπε τοῦτο,

10 ὅπως τὴν Αὐγούσταν Εὐδοκίαν ἀπέστειρεν ὁ Θεοδοσίος CE

1 τοιοῦτόν CE 3 προσαγοῦσα (sic) A 7 πολλὰ AE, πλείστα Owρ
 8 ἃ οὐτ' BDwpDi εἶδεν C 11 ἀπέστειρε RwpDi, ἀπέστειρεν
 A, v. ad XIII 1, 5 αὐγούσταν A, αὐγούσταν RwpDi, v. XIII
 22, 13, 23, 24. XIV 9, 5. XV 18, 7. XVI 4, 2. XVIII 9, 19, 21, 15.
 24, 14, 15 13 καὶ ἐκείνη E 14 ἦν — ἀνήρ] δε ἦν λόγιος E
 15 βασιλίδι E 16 post ἀγνοῶν add. τὰ E ἀγνοῶν — βασιλεῖ]
 29 προσάγει τοῦτο τῷ (τὸ B) βασιλεῖ ἀγνοῶν τὰ περὶ αὐτοῦ Owρ 17
 αὐτῷ D 17, 18 ἠρώτησε ὅποι A, ἠρώτησεν· δεη E, ἠρώτησε
 ποῖ δὴ C, ἠρώτησε ποῖ δὴτα RwpDi, corr. B-W

24 cogitavit haec. Syngropham nomine illius componit, qua sibi
 ille Augustam Eudociam venderet, eaque, quasi aliud quiddam
 25 emptionem; tum Eudociam ab illo arcessitam abire vetuit. Re-
 tentionis causam quaerenti imperatori venditionem Pulcheria
 ostendit atque ita convincit eum subscribere multis, quae neque
 noverit neque fortasse velit fieri.

26 Tum igitur ficta illa venditione sublata regina restituta
 27 est imperatori. Post autem rex Augustam amare desiit causa
 28 quadam adductus hac. Malum permagna mole sibi latum rex
 29 admiratus reginae misit, quae Paulino, viro erudito ideoque sibi
 30 accepto, illud malum dedit. Is mali magnitudine delectatus rei-
 31 que ignarus regi id offert. Quo agnito et occultato ille uxorem
 32 interrogavit, ubi esset malum ei missum. Illa verita, ne maritus

δείασα μὴ ὁ ἀνὴρ ὑποπιεῦση ὁ ἐκεῖνος ἤδη ὑπώπτευσεν. ὁ 33
 δ' ἔτι προσήρητο ἐπιτακτικώτερον· ἡ δ' αὖθις μεθ' ὄρκου φα-
 γεῖν τὸ μῆλον ἀπισχυρίζετο. ἐξάγει τοῦτο μεστὸς ὁ αὐτοκράτωρ 34
 ὄργῃς. καὶ ἡ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐάλω μὴ ἀληθεύουσα· τῷ
 5 δὲ τὰ τῆς ὑπονοίας ἐστήρικτο. κἀντεῦθεν κτείνεται μὲν ὁ Παυ- 35
 λῖνος ἐξ ὑπονοίας ψευδοῦς, ἡ δ' Εὐδοκία μεμίσητο. καὶ ἤτησεν 36
 ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἐνθα δὴ ἀπελθοῦσα σὺν πλούτῳ βα-
 θεῖ ναοὺς τε ἐδείματο καὶ πολλὰ τοῖς πενομένοις καὶ τοῖς ἐκεῖ P II 45 A
 III 244 μοναστηρίοις δέδωκεν. ἐκεῖθεν δ' ἐπανελθοῦσα αὖθις μετὰ 37
 10 θάνατον τοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ἀφίκετο κἀκεῖ τετελεύτηκεν. οἷα δὲ 38
 περὶ λόγους ἦν αὕτη δηλοῦσι τὰ λεγόμενα Ὀμηρόκεντρα. Πα- 39
 τρικίου γάρ τινος ἐχειρήσαντος τῷ σπουδάσματι, ἀτελὲς δὲ
 καταλιπόντος αὐτὸ καὶ ὄλον εἰπεῖν ἀνοργάνωτον, ἐκείνη καὶ εἰς
 τέλος ἤγαγε καὶ ὠργάνωσεν, ὡς καὶ ἡ παρ' ἐκείνης διὰ στίχων
 15 ἡρωικῶν τῷ πονήματι γενομένη ἐπιγραφή τοῖς ταύτην ἐπιουοῖσι
 παρίσθησι.

Θνήσκει δὲ ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος πεντηκοντοῦτης γενόμενος 40
 καὶ σχεδὸν ἅπαντας οὓς ἐβίω ἐνιαυτοὺς βασιλεύσας, βραχεῖς

17 τελευτῇ Θεοδοσίου ACE

2 ἐπιτακτικώτερον D_{wp} 2. 3 φαγεῖν τὸ μῆλον ἀπισχυρίζετο μεθ'
 ὄρκου E, φαγεῖν τὸ μῆλον ἐξώμνυτο Owp 5 ὑπονοίας Owp
 κἀντεῦθε ... εἴνεται A (ν κτ evanuerunt). παυλῖνος (sic) A
 8 post τοῖς add. τε E 8. 9 ἐκεῖ σεμνελοῖς BCD_{wp}, ἐν σεμνελοῖς D
 9 διέδωκεν Rwp δὲ B^swpDi, om. E 11 αὕτη AE, ἡ βασιλεῖς
 ἐκείνη Owp 15 ταῦτα C

id suspicaretur, quod ille iam suspicatus est, hoc se edisse dixit. Rege autem etiam interrogante acrius, illa iureiu- 33
 rando affirmabat se malum edisse. Effert hoc malum imperator 34
 plenus irae. Sic illa in manifesto deprehensa mendacio regis
 suspicio ita est confirmata, ut Paulinus de falsa suspicione neca- 35
 retur et Eudocia esset in odio. Quae cum impetrasset, ut Hiero- 36
 solyma abiret, opibus magnis et templa ibi aedificavit et multa
 egentibus ac monasteriis, quae illic erant, dedit. Illinc autem 37
 reversa Eudocia post mortem mariti iterum eodem venit ibique
 mortua est. Quae quam erudita fuerit, demonstrant Homero- 38
 centra. Nam cum Patricius quidam incohasset id opus sed im- 39
 perfectum et, ut ita dicam, membrorum expers reliquisset, illa
 et ad finem perduxit et membris instruxit, ut et ea, quae ab illa
 versibus heroicis operi praefixa sunt, legentibus declarant.

Moritur rex Theodosius quinquagenarius, postquam omnes fere 40
 per vitae annos regnavit eosque paucissimos cum patre, ceteros

B 41 μὲν πάντο σὺν τῷ πατρὶ, τοὺς δ' ἄλλους καθ' ἑαυτόν. τὴν δ' αἰτίαν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς οἱ μὲν νόσον γεγονέναι φασίν, οἱ δ' ἐν θήρᾳ οἱ ἐλαύνοντι συμπεσεῖν τὸν ἔπιον ἰσθόρησαν καὶ πλη- 42 γέντων αὐτῷ καιρίων μερῶν μετ' ὀλίγον θανεῖν. ἦν δὲ λο- γικῆς παιδείας οὐκ ἀνομίλητος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων μετεσχη- 5 κῶς μαθηματικῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀστρονομίας αὐτῆς ἀπεγεύ- 43 σατο· ἐπτεύειν καὶ τοξεύειν εἰς ἄκρον ἤσκητο, καὶ πρὸς τὴν 44 γραφικὴν δὲ καὶ τὴν πλαστικὴν δεξιῶς εἶχεν. ἐπιεικῆς δὲ τὸν τρόπον γενόμενος μαλθακῶς πρὸς μεταχειρίσιν πραγμάτων διέ- κειτο· ὄθεν καὶ οἱ παρ' αὐτῷ δυνηθέντες ἐκτομίαι πολλὰ τῶν 10 οὐ δεόντων εἰργάσαντο, ὁ Ἀντίοχος καὶ μετ' ἐκείνον Ἀμάντιος καὶ τελευταῖος Χρυσάφιος.

C 45 Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τούτου τοῦ βασιλέως, Πρόκλου τοῦ πατριάρχου λιτανεύοντος σὺν τῷ κλήρῳ καὶ πλείστῳ μέρει τοῦ 46 πλήθους τῆς πόλεως, ἄφνω παιδίον αἴρεται ἐναέριον. τοῦ δὲ 15 λαοῦ θαμβουμένον καὶ ἐπὶ πλείστον βοῶντος τὸ "Κύριε ἐλέησον",

W III 38 αὐτίς κατάγεται τὸ παιδίον, λέγον μνηθῆναι μὴ δεῖν προστί- θεσθαι τῷ Τρισαγίῳ τὸ "ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς".

4 ὄλος ἦν ὁ Θεοδοσίος CE 13 σημεῖωσαι Λ, περὶ τοῦ ἀρπαγέντος παι- δίου ἐν τῷ ἀέρι E

2 νόσον] v. Ioannem, Nikiu oppidi episcopum, l. c. p. 472 5. 6 μετεσχηκῶς μαθηματικῶν βιβλίων (βιβλίων E) AE, μαθηματικῶν βιβλίων μετεσχηκῶς (μετασχηκῶς D) Owp 6 αὐτῆς om. p* 7 post ἐπτεύειν add. τε D, δὲ RwpDi τὸ ξεύειν E 7. 8 καὶ πρὸς τ. γραφ. δὲ AE, ἀλλὰ καὶ πρὸς τ. γραφ. O (in C infra ἀλλὰ lineola est supposita) wp, καὶ πρὸς τ. γραφ. omisso δὲ Di 8 εἶχε· καὶ D 14 πλείστον C 17 λέγων BDEwp μνηθῆναι om. C

- 41 solus. Causam autem eius obitus alii morbum fuisse dicunt, alii in venando cum equo lapsum, vitalibus vulneratis, paullo post esse mortuum narraverunt. Erat rationalis disciplinae non expers sed cum in ceteris libris mathematicis versatus, tum ipsam astronomiam degustavit; equitandi et sagittandi summum usum habebat, praeterea pingendo et fingendo dexterum se praestabat. 44 Cum autem, qua erat naturae modestia, ad res gerendas esset mollis, Antiochus et post illum Amantius ac denique Chrysaphius, eunuchi apud eum potentes, multa iniuste egerunt. 45 Huius regis temporibus, cum Proclus patriarcha cum clero et maxima parte multitudinis urbanae litaniam faceret, repente 46 effertur clamante illa: "Kyrie eleison", rursus deducitur puer et sibi praeceptum esse addit, ne essent addenda cantico ter sancto illa: "Qui cruci affixus est pro nobis."

- Ο III 245 'Ο μὲν οὖν Θεοδοσίος τέθνηκε· Πουλχερία δὲ μήπω πολ- 24
 λοῖς γνωσθείσης τῆς τοῦ αυτοκράτορος τελευτῆς τὸν Μαρκιανὸν
 μετεπέμψατο, ἄνδρα γηραιὸν ἤδη, χρηστὸν δὲ τοὺς τρόπους
 καὶ σώφρονα, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ τοῦ βασιλέως τὸν θάνατον
 5 καὶ φησιν ὡς "σὲ παρὰ πάντα εἰς βασιλέα προκέκρικα, εἴ μοι 2
 δόξης πληροφορίαν τηρῆσαί μου τὴν παρθενίαν ἀνέπαφον, ἦν D
 τῷ θεῷ ἀνατέθεικα." τοῦ δὲ συνθεμένου μετακαλεῖται τὸν πατρι- 3
 ἀρχην καὶ τὴν βουλὴν καὶ ἀναγορεύει τοῦτον καὶ ταινιοῖ δια-
 δήματι.
 10 Ἦν δὲ ὁ Μαρκιανὸς οὔτε τῶν ἐπιφανῶν πρόην οὔτε τῶν 4
 ἐκ γένους λαμπροῦ, ἀλλὰ στρατιώτης ἀπλῶς· ὅς ποτε εἰς ἐκ- 5
 στρατείαν σὺν τῷ οἰκείῳ τάγματι ἀπιὼν κατὰ τὴν Λυκίων
 ἐπαρχίαν ἐνόσησε καὶ τῶν δημοταγῶν ἀπελείφθη. ξενισθεὶς οὖν 6
 ἐκεῖ παρὰ τισι θυοῖν ἀδελφοῖς, ὧν τῷ μὲν ἡ κλῆσις Ἰούλιος,
 15 τῷ δ' ἑτέρῳ Τατιανός, καὶ τῆς νόσου ζαΐσας, θηρεύσων ἔξεισι
 σὺν τοῖς ξενισταῖς. ἐν δὲ τῷ θηρεύειν γεγονότες κατάκοποι 7
 κατὰ γῆς ἀνεκλήθησαν, ἑαυτοὺς ἀναπαύσοντες, καὶ ὕπνωσαν περὶ
 μεσημβρίαν. τὸν ὕπνον δὲ πρὸ τῶν ἄλλων ὁ Τατιανὸς ἀποτι- 8 P II 46 A

Quibus fontibus Zonaras inde a XIII 24 usque ad XV 16 usus sit,
 Paulus Sauerbrei dissertatione inaugurali, quae inscribitur *De*
fontibus Zonarae quaest. sel. Lips. 1881, studet explicare.

1 βασιλεία Μαρκιανοῦ ACDE 11 περὶ σημείων προμηνυόντων τὴν
 (om. E) βασιλείαν τῷ Μαρκιανῷ ACE

4 ἀπαγγέλλει w* p invitis AR 5 βασιλείαν D προκέκρικα Dwp
 6 δόξης Owp μοι D 8 εἰς τὴν D, καὶ τὴν corr. Dw 10 πρόην
 ἐπιφανῶν Owp 11 λαμπρῶν Dwp 12 ἀπιὼν om. B 13 ἐπαρ-
 χίαν extremo vers. om. E ἀπολείπειτο Owp 14 ἡ om. E
 15 τατινός D (non 18) θηρεύων E 17 παρὰ E

24. Theodosio mortuo sed nondum multis cognito impera-
 toris obitu Pulcheria MARCIANVM arcessivit, senem iam sed bene
 moratum et modestum, et nuntiata regis morte "Te praeter omnes" 2
 inquit "regem elegi, si mihi dederis fidem te conservaturum esse
 intactam virginitatem meam, quam deo consecravi." Qui cum 3
 concessisset, arcessitis patriarcha et senatu eum salutatur impera-
 torem et ornat diademate.

Neque vero originem Marcianus ex iis traxit, qui rebus 4
 gestis ante se praestitissent aut orti essent genere illustri, sed
 erat gregarius miles; qui cum aliquando ad expeditionem cum 5
 sua legione profectus et in Lycia provincia aegrotans a commi-
 litonibus relictus hospitio exceptus esset apud duos fratres, quo- 6
 rum alteri nomen erat Iulio, alteri Tatiano, ex morbo recreatus
 venatum exit cum hospitibus. In venatione autem fessi humi 7
 procubuerunt se refecturi et obdormiverunt circa meridiem. E 8

ναζάμενος ἀετὸν δοῦν διαπεπετασμέναις ταῖς πτέρυξι κατασκιά-
 ζοντα τὸν Μαρκιανὸν καὶ τὸν ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἀπῆτος ἀφαι-
 9 ρούμενον καύσωνα. θανμάσας οὖν ἡρέμα θωπνίζει τὸν ἀδελφὸν
 10 καὶ τὸ καινὸν ὑποδείκνυσι· κάκεινος οὖν ἐξεπέληκτο. ἐδο-
 ξάτην οὖν καὶ ἄμφω τῷ ἄνδρῃ βασιλείας εἶναι σημαντικὸν τὸ 5
 11 ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ γεγονὸς εἰς Μαρκιανόν, καὶ διεγεροθέντι τοῦ
 ὕπνου αὐτῷ τὴν βασιλείαν προκαταγγέλλουσι, καὶ μεμνησθαι
 αὐτῶν ἀξιοῦσιν ὅτε τεύξεται τῆς ἀρχῆς· καὶ δόντες αὐτῷ νομί-
 12 σματα διακόσια ἀπιέναι ἀφῆκαν. αὐτῆς οὖν σὺν Ἄσπαρι στρα-
 τευόμενος κατὰ Οὐανδήλων πόλεμον ἀραμένω, αἰχμάλωτος σὺν D III 2
 B ἑτέροις πλείστοις ἐαλωκῶς, ἐν αὐτῇ τιμῇ μετὰ τῶν συναχμα-
 13 λῶτων πεφρούρητο. ἄνωθεν δὲ ὁ τῶν Οὐανδήλων ἀρχηγὸς
 14 προκύψας ἐπεσκόπει τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ δοῦν κάκεινος κοι-
 μώμενον τὸν Μαρκιανόν, καὶ ἀετὸν ἄνωθεν αὐτοῦ διηρομέναις
 15 ταῖς πτέρυξι σκιὰν αὐτῷ ἐργαζόμενον. κάκεινος τοίνυν εἰς βα- 15
 σιλείαν τένειν τὸ δράμα οἰωνίστατο καὶ μεταπεμψόμενος τὸν
 Μαρκιανὸν ἀπήτησεν αὐτόν, εἰ βασιλεύσειε, μὴ πολεμεῖν Οὐαν-
 16. 17 δήλοισ· τοῦ δὲ συνθεμένου ἀπέλυσεν αὐτόν τῆς εἰρηκῆς. οὕτω
 μὲν οὖν πρὸ μακροῦ τὴν βασιλείαν αὐτῷ προεσημαινεν ὁ θεός·
 18 τότε δ' εἰς ἔργον ἐκβεβήκασι τὰ προσημαινόμενα. καὶ αὐτίκα 20

2 ἀφαιρούμενον AE, κολούοντα B, κωλύοντα Rw, κωλύοντα p*
 3 διύπνιζε E 8 αὐτῶν] αὐτόν CD 8. 9 διακοσίους χρυσίνοὺς
 CDwp, τριακοσίους χρυσίνοὺς B 9 οὖν A, δὲ Rwp 10 ἀραμένω
 Ew, inferentes W^o lat. 12 ἀρχων E 13 προκύπτων Owp
 14 αὐτοῦ om. Owp 15 κάκεινον E 16 τένειν om. D 18 τοῦ
 δὲ συνθεμένου AE, καὶ συνθέμενον Owp 19 αὐτῷ post οὖν E

somno vero prae ceteris Tatianus excitatus aquilam videt ex-
 pansis alis umbram praebentem Marciano et solis tollentem ar-
 9 dorem. Admiratus igitur leniter expergefavit fratrem et rem
 10 novam ostendit, ita ut ille quoque terrore percuteretur. Itaque
 uterque ratus iis, quae aquila fecisset Marciano, portendi impe-
 11 rium, praenuntiant ei e somno excitato regnum et petentes, ut
 sui memor esset rerum potitus, datis numis ducentis dimiserunt.
 12 Denuo cum sub Aspare Vandalis bellum inferente captus cum
 aliis plurimis in aula quadam cum aliis captivis custodiretur,
 13 etiam Vandalorum dux desuper se demittens captivosque spectans
 14 videt aquilam diductis alis umbram facientem Marciano dormienti.
 15 Ille igitur ad regnum pertinere augurium auspicatus Marcianum
 16 arcessivit et cum pactus esset, ne ille rex factus bellum gereret
 17 cum Vandalis, e custodia dimisit. Ita igitur ante multum tem-
 poris regno divinitus praenuntiato, tum auguria re ipsa sunt
 18 comprobata. Atque statim arcessitis fratribus hospitibus, qui de

μετακαλεῖται τοὺς ξενίσαντας αὐτὸν ἀδελφοὺς καὶ εὐαγγελισα-
 μένους αὐτῷ τὴν ἀρχήν, καὶ τὸν μὲν Τατιανὸν ἐπαρχὸν τῆς C 19
 πόλεως ἀναδείκνυνσι, Ἰουλίῳ δὲ τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἀρχὴν ἐνε-
 χεῖρισε. γέγονε δὲ περὶ πάντας χρηστός.

5 Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς 20
 θεοτόκου ἢ Πουλχερία ἀνήγειρε· καὶ ἡ τετάρτη γέγονε σύνοδος, 21
 Λέοντος τοῦ πάπα Ῥώμης καὶ Ἀνατολίου τοῦ πατριάρχου τῆς
 νέας Ῥώμης αἰτησαμένων τὸν βασιλέα Μαρκιανὸν μὴ μείναι
 ἀζήτητα τὰ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Διόσκορον καὶ τὸν Εὐτυχή
 10 καὶ ὅσα παρ' αὐτῶν εἰς τὸν ἱερώτατον ἐτολήθη Φλαβιανόν.
 ὠρίσθη τοίνυν σύνοδος γενέσθαι, καὶ συνηθροίσθησαν εἰς τὸν 22
 ἐν Χαλκηδόνι ναὸν τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας θεοφόροι
 πατέρες ἑξακόσιοι καὶ τριάκοντα. ἐξήρχον δὲ τούτων Λέων 23
 ὁ πάπας Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος καὶ D
 15 Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων. συνηθροιστο δὲ τὸ τῶν πατέρων 24
 πλῆθος κατὰ Διοσκόρον καὶ Εὐτυχοῦς, ἑτεροοῦσιον ἡμῖν τὴν
 0 Π 247 ὁράκα τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν φορέσαι μυθολογούντων καὶ

5 περὶ τῆς τετάρτης συνόδου ACE

1 | αὐτῷ E 2 αὐτῷ om. E τὴν ἀπαρχίαν B 3 Ἰλλυριῶν]
 immo Λυκίων, v. Theoph. p. 105, 9 ss. (Cedr. I p. 604, 9 ss.), Nice-
 phor. Callist. H. E. XV 1 4 παρὰ DE 5. 6 τῆς θεοτόκου
 ναὸν BCE 7 τοῦ ante πάπα om. E τῆς om. E 10 ἐτολήθησαν E
 13 δὲ om. E 14 ὁ ante πάπας om. B 14. 15 ὁ Κωνστ. Ἀνατ. —
 Ἰουβ. Ἱεροσολ.] De chiasmo v. ad XIII 2, 6; praeterea v. Euagr.
 H. E. II 4 (Nicephor. Callist. H. E. XV 2D) et Hefelium *Con-*
ciliengesch. 2 II p. 421 15 Ἰουβενάλιος C, Ἰουβενουάλιος E, v.
 ad XIII 22, 29 16 ἑτεροοῦσιον w* p invitis AR 17 post κύριον
 add. ἡμῶν DEwpDi post Χριστὸν om. φορέσαι C, suppl. Cw

regno nuntium laetum tulerant, Tatianum praefectum urbis de-19
 clarat, Iulio autem Illyricam provinciam mandavit, benevolum
 se praebens erga omnes.

His temporibus aedem in Blachernis Deiparae Pulcheria 20
 exstruxit; et quartum factum est concilium, cum Leo, papa Ro-21
 manus, et Anatolius, patriarcha novae Romae, orassent regem
 Marcianum, ne manerent incognitae res Alexandrii Dioscori
 et Eutythis et quaecunq; ii committere contra sanctissimum
 ausi essent Flavianum. Concilio igitur edicto convenerunt in 22
 Chalcedonium aedem S. martyris Euphemiae patres deo pleni
 DCXXX, quibus praeerat Leo, papa Romanus et Cpolitanus Anato-23
 lius et Juvenalius Hierosolymitanus. Convenerat autem ea patrum 24
 multitudo contra Dioscorum et Eutychem, qui alterius naturae
 atque nos carnem dominum Iesum Christum gestasse fabula-

μίαν φύσιν αὐτὸν ὑπάρχειν, ὡς ἐντεῦθεν τῇ θεότητι τὰ παθή-
 W III 39 25 ματα προσαρμότεσθαι. οὐδ' καθεὶλόν τε καὶ ἀνεθεμάτισαν οἱ
 θεῖοι πατέρες, τὴν ἐαυτῶν κακοδοξίαν παραιτήσασθαι μὴ θελή-
 26 σαντας. ἐδέξαντο δὲ τὸν τε Θεοδώρητον καὶ τὸν Ἰβαν, ἀνα-
 θεματίσαντας τὸν Νεστόριον καὶ ἄπερ αὐτοὶ ἐκδεδώκασι πρὸς 5
 27 ἔριν κεφάλαια, ἐκύρωσαν δὲ καὶ τὰς πρότερον τρεῖς συνόδους
 28 καὶ τὸ ἄγιον σύμβολον ἐπεκράτησαν, ἀναθέματι καθυπαγαρόντες
 P II 47 A τοὺς τε νῶν δνάδα εἰσάγοντας καὶ τοὺς παθητὴν δογματί-
 ζοντας τὴν θεότητα καὶ τοὺς κρᾶσιν καὶ σύγχυσιν ἐπὶ τῶν δύο
 29 φύσεων φρονεῖν ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας, ἢ δύο μὲν εἶναι φύ- 10
 σεις πρὸ τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Χριστοῦ, μίαν δὲ μετὰ τὴν ἔνωσιν
 ἀναπλάττοντας καὶ τοὺς οὐράνιον ἢ τινος ἑτέρας οὐσίας μυθεύ-
 30 οντας τὴν προσληφθεῖσαν ἐξ ἡμῶν τῷ κυρίῳ μορφῆν. ἐδο-
 γμάτισαν δὲ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τέλειον ἐν θεό-
 τητι καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι καὶ θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον 15
 31 ἀληθῶς, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ
 κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ἡμῖν ὁμοούσιον κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα
 32 καὶ ὅμοιον κατὰ πάντα, χωρὶς ἁμαρτίας, ἓνα τὸν αὐτὸν ἐν δύο

4 θεοδώριτον AR, corr. Wo, v. ad XIII 22, 34 6 κεφαλαίων D,
 corr. D_w ἐκύρωσαν δὲ καὶ τὰς πρότερον (πρότερας EDi) τρεῖς
 συνόδους AE, καὶ τὰς πρότερας τρεῖς συνόδους ἐκύρωσαν Owp 7 ἐπε-
 κράτησαν σύμβολον Owp 10 ἢ ante καὶ om. OwpDi 11 post
 ἐπὶ add. τοῦ Rwp 12 τινος οὐσίας ἑτέρας Dwp, ἢ ἑτέρας οὐσίας E
 13 τῷ κυρίῳ ἐξ ἡμῶν | E 15. 16 καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς om. B,
 intra lineas add. D 17 κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα om. Rwp, v.
 Euagr. H. E. II 4 p. 294 B 18 ὅμοιον ARwp, ἡμῖν ὁμοούσιον
 (ex vs. 17) C, corr. C_w, v. Euagr. l. c.

bantur et eum esse una natura, ita ut eo pacto ea, quae perpes-
 25 sus esset, divinitati attribuerentur. Hos sustulerunt et execrati
 sunt patres ii divini, cum de sua perversa sententia decedere
 26 nolissent. Receperunt autem Theodoretum et Ibam damnatis
 et Nestorio et iis capitibus, quae ii inter contentionem ediderant,
 27 et sanctis tribus prioribus synodis et sancto symbolo confirmato,
 28 cum anathema coniecissent in eos, qui filios binos constituerent
 et profiterentur perpersiones tolerasse divinitatem et tempera-
 tionem ac confusionem duarum naturarum sentire vel etiam di-
 29 cere auderent aut qui duas esse naturas ante unionem in Christo
 et unam post unionem fingerent quique caelestem vel cuiusdam
 alterius naturae esse fabularentur formam assumptam ex nobis
 30 a domino. Constituerunt autem dominum nostrum Iesum Chri-
 stum perfectum esse in divinitate et perfectum in humanitate
 et deum vere et hominem esse, participem animi ratione prae-
 31 diti et corporis, eadem natura cum patre secundum divinitatem,
 eadem natura nobiscum et parem omni modo praeter peccatum,

φύσειν, ἀσυχνῶς, ἀτρέπτως, ἀδιαρέτως, ἀχωρίστως γνωρι- B
ζόμενον, σωζομένων τῶν ἰδιωμάτων φύσεως ἑκατέρας καὶ εἰς 33
ἐν πρόσωπον συντρεχόντων καὶ μίαν ὑπόστασιν.

Τούτων οὖν πᾶσι τοῖς θεοφορήτοις ἐκείνοις δεδομένων 25
5 πατράσι, παρόντος καὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Μαρκιανοῦ, ὁ
Διόσκορος προστάξει βασιλικῆ εἰς Γάγγραν ὑπερόριος στέλλεται·
ὁ γὰρ Εὐτυχῆς προτέθνηκε δυστυχῶς. ἀντὶ δὲ Διοσκόρου τῆς 2
D III 248 Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Προτέριος, ἀνὴρ ἱερῶ-
τατος καὶ ὀρθοδοξότατος.

10 Τῶν δὲ τοῦ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν αἰρεσιωτῶν ἀνὰ 3
τὴν πόλιν στρεφομένων καὶ διαχλευαζόντων τὰ ὑπὸ τῆς συν-
όδου δογματισθέντα, καὶ τῆς βασιλικῆς δυναστείας λεγόντων 4 C
τὸ κράτος τῇ συνόδῳ περιεῖναι, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀληθείας, καὶ
τὴν οἰκίαν συνιστᾶν πειρωμένων ἔτι κακοδοξίαν, ὁ πατριάρχης 5
15 Ἀνατόλιος ἐκκλησιάσας τοὺς τε αὐτῶ ὁμογνώμονας καὶ τοὺς
ἀντιδοξοῦντας ἔφη πρὸς τοὺς ἐναντίους “ἐπεὶ ἔτι τῆς οἰκείας 6
δόξης ἀντέχεσθε καὶ οὐ πείθεσθε μὴ δοξάζειν ὀρθῶς, ἀλλ’
αἰτιάσθε ἡμᾶς ὡς τὸ Νεστορίου παραδεχομένους δόγμα, δύο
φύσεις ἐπὶ τοῦ σωτήρος κηρύττοντας, ἑκατέρας τηρούσης ἀσυχ-
20 χνῶς τὰς ἰδιότητας, ἐπιτρεπτέον, εἰ δοκεῖ, τῷ θεῷ τὴν περι 7

4 περὶ πατριαρχῶν CE

4 πᾶσι om. C 6 γάγγραν B, γάγγραν E 9 ὀρθοδοξότατος Dwp
10 post καὶ add. τοῦ Dwp τῶν om. Rwp 14 συνιστᾶν ****
πειρωμένων A ἔτι ante πειρωμένων Rwp

unum eundem in duabus naturis, nulla confusione, nulla mutatione, 32
nulla divisione, nulla separatione agnitum, servatis proprietatibus 33
naturae utriusque et in unam personam conspirantibus et unam
hypostasim.

25. Quae cum omnibus illis patribus deo plenis placuissent,
praesente etiam pio illo rege Marciano, Dioscorus iussu regio
Gangram exul mittitur, Eutyche ante mortuo infeliciter. Loco 2
autem Dioscori Alexandrinus episcopus creatus est Proterius, vir
sanctissimus et orthodoxissimus.

Cum autem ex Eutychianis et Dioscorianis ii haeretici, qui 3
in urbe versabantur, concilii placitis obniterentur illudentes et 4
ex regia potestate dicerent auctoritatem concilio dari, non ex
veritate, et suam stabilire conarentur pravam sententiam, patri-
5 archa Anatolius in aedem convocatis et suis sectatoribus et ad-
versariis ad hos “Quoniam etiam nunc” inquit “in vestra sen- 6
tentia perseveratis neque creditis perperam vossentire sed incusatis
nos, quasi Nestorii dogma comprobemus duas naturas in ser-
vatore nuntiantes, utraque servante non mixtas proprietates,

8 τούτου διάκρισιν, καὶ γραφήτω μὲν παρ' ὑμῶν ἐν τόμῳ τὸ
 ὑμέτερον περὶ τῆς πίστεως φρόνημα, γραφήσεται δὲ καὶ παρ'
 D 9 ἡμῶν τὸ ἡμέτερον· καὶ ἄμφω τῷ τόμῳ ἐν τῇ λάρνακι τεθῆτων
 τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας, καὶ ταύτη τὴν κρίσιν
 10 δοτέον τῶν δρθῶν καὶ διαστρόφων δογματιστῶν". ἤρесе ταῦτα 5
 καὶ τοῖς αἰρετικοῖς, καὶ οἱ τόμοι γεγράφεται καὶ ὁ κλείων λίθος
 τὴν λάρνακα αἴρεται καὶ οἱ χάσται τῷ στήθει τῆς μάρτυρος
 ἐπιτίθενται καὶ ὁ λίθος αὐθις τῇ λάρνακι ἐπενήνεκται καὶ σφρα-
 11 γίζεται ὑπ' ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν. τὸ δ' ἐντεῦθεν ἵκεσθαι πρὸς
 θεὸν καὶ δεήσεις παννύχιοι ἀποκαλύψαι τίς αὐτῷ τῶν δοξῶν 10
 12 καταθύμιος καὶ τίς ἀποβλητέα δοκεῖ. καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν
 P II 48 A συνέρχονται, μηδὲ τοῦ βασιλέως ἀπολειφθέντος, καὶ ἀνοίγεισης
 13 τῆς λάρνακος (τῶν θαυμασιῶν σου, κύριε), εὐρέθη δὲ μὲν τῶν
 14 αἰρετικῶν τόμος ἐν τοῖς ποσὶ τῆς μάρτυρος κείμενος, ὁ δὲ γε
 λοιπὸς τῇ δεξιᾷ ταύτης χειρὶ κατεχόμενος, ἦν ἐκτεῖναι λέγεται D III 24
 πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὸν πατριάρχην, τὸν τόμον αὐτοῖς ἐγγει-
 15 ρίζουσα. οἱ μὲν οὖν τὸ δρθὸν πρεσβεύοντες δόγμα ἦσαν ἐν
 W III 40 κρότοις, οἱ δὲ τούτοις ἑτερογνώμονες κατηφιῶντες καὶ σκότος

5 περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας ἐπὶ
 τῇ κρίσει τῶν τόμων τῆς πίστεως CE

2 γραφήσεται δὲ om. E 3 ὑμέτερον ED, corr. D_w τεθῆτων
 OwpDi, τεθηκότων A, τεθῆτω * (v est erasum) E 6 γεγράφεται
 D 7 τῇ λάρνακι D 10 τὸν θεὸν Owp 11 τὴν τρίτην D,
 v. ad XIII 23, 8 16 ἐγγειρίζουσαν D

7. 8 permittenda, si placet, deo hac de re diiudicatio; scribatur a vo-
 bis in libro vestra de fide sententia, scribetur autem et a nobis
 9 nostra; atque uterque liber in conditorio collocetur clarissimae
 illius martyris Euphemiae, cui iudicium dandum sit de rectis et
 10 perversis dogmatis defensoribus." Quae cum haereticis quoque
 placuissent, libri scripti lapide, qui clauderat conditorium, re-
 11 moto pectori martyris imponuntur; tum lapis iterum in condi-
 torium illatus obsignatur ab utraque parte. Deinde fiunt sup-
 12 plicationes dei et preces nocturnae, ut detegat, quae sibi sententia
 13 exoptata, quae reicienda videatur. Post tertium diem conveniunt,
 ne rege quidem relicto, et aperto conditorio (o miracula tua, do-
 13 mine) inventus est haereticorum liber ad pedes martyris iacens,
 14 alter dextra eius manu, quam extendisse dicitur ad regem et
 15 patriarcham et librum porrexisse. Itaque recti dogmatis secta-
 tores plauserunt, adversarii autem demissi et caligine prae pu-

ὑπ' αλοχύνης περιχυθέντες ἀπήλθοσαν· τινὲς δ' ἐκ τούτων καὶ 16
πρὸς τὸ δρθόδοξον μετεβάλλοντο.

Κατὰ τὸν τότε χρόνον καὶ ἡ βασιλις Πουλχερία θνήσκει 17
εὐσεβῶς τε καὶ εὐκλεῶς καὶ ἐπ' ἐλίσι χρησταῖς. πάντα γὰρ 18
5 τὸν πλοῦτον αὐτῆς διένειμε πένησι καὶ τῷ πρὸς τούτους ἐλέφ
τὸν τοῦ θεοῦ ἐκτήσατο ἔλεον.

Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ ἀνεπιὸς Ὀνωρίου, οὗ ἄνω που ἐπε- 19 B
μνήσθημεν ὡς ἐκ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ γεννηθέντος τῆς Πλακιδίας,
βασιλεύων ἐν τῇ πρεσβυτέρῃ Ῥώμῃ ἄγεται εἰς γυναικα Εὐδο-
10 ξίαν τὴν παῖδα τοῦ νέου Θεοδοσίου. ἐκδεδιγημένως δὲ βιώ- 20
σκων καὶ ἀσελγῶς τὴν μὲν οικίαν γαμητὴν εἶα, καίτοι κάλλους
εὖ ἔχουσαν, ἀλλοτριᾶς δὲ συνεφθείρετο· ἐκέχρητο δὲ καὶ μαν-
τείαις καὶ γοητείαις. οὕτω δὲ βιώσκων οὐκ εὐαγῶς, ἀποβιώ- 21
σκει ἐλεεινῶς. Μάξιμος γὰρ εἰς τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ πατρικίων, 22
15 ἔργονος δὲ τοῦ πάλαι τυραννήσαντος Μαξίμου, ὃν ὁ μέγας κατ-
επολέμησε Θεοδοσίος, ἔνδον τῶν βασιλείων γενόμενος, ἐν αὐτοῖς
τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀποσφάττει καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βία συμμίσγνται
καὶ τῆς βασιλείας κρατεῖ. ἡ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεοδοσίου 23 C

3 τελευταῖη Πουλχερίας τῆς βασιλίδος (τ. βασ. om. A) ACE 7 πρὸς
Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ (om. A) ἀνεπιὸς Ὀνωρίου (τ. ἀν. Ὀν. om. E) τοῦ ἐν
Ῥώμῃ βασιλεύσαντος (βασιλεύοντος A) ACE

1 δ' ἐκ] δέγς E 2 μετεβάλλοντο RwpDi, μετεβάλλοντο A 5 πρὸς
τούτους C, πρὸς τούτοις E 7 ὄνωρίου AΩw, ὄνωρίου E, Ὀνωρίου
p, Ὀνωρίου Di ἄνω] XIII 21, 10 ἄνωθεν omisso που B
8 ὡς om. B 10 Θεοδοσίου τοῦ νέου D 10. 11 καὶ ἀσελγῶς
ante βιώσκων E 15 ὁ μέγας om. E 18 ante κρατεῖ add. βία E

dore offusi abierunt; nonnulli vero de his etiam ad rectum dogma 16
reverterunt.

His temporibus regina Pulcheria moritur pie et gloriose et 17
cum bona spe. Omnes enim opes suas dilargita erat pauperibus, 18
ita ut misericordia erga eos dei sibi quaesivisset misericordiam.

Valentinianus autem, nepos Honorii, quem supra loco quodam 19
mentionem fecimus e sorore Placidiae esse partum, rex Romae
veteris ducit in matrimonium Eudoxiam, filiam minoris Theodosii.
Sed, qua erat vita effrenata et libidinosa, sua uxore, quamvis 20
pulcherrima, omissa cum aliis feminis concumbebat, vaticina-
tionibus etiam et praestigiis deditus. Ut igitur vitam agebat 21
non honestam, ita excedit e vita miserabiliter. Maximus enim, 22
patricius Romanus, ortus ab illo Maximo, quem aliquando tyran-
num magnus devicerat Theodosius, regiam ingressus ibi Valen-
tinianum mactat et Eudoxiam vi stuprat et rerum potitur. At 23
Eudoxia patre Theodosio mortuo et Pulcheria defuncta, cum alium

θανόντος καὶ τῆς Πουλχερίας ἐκμετρησάσης τὸ ζῆν ἐκδίκειον
 ἐτέρωθεν μὴ ἐλπίζουσα, διαπέμπεται πρὸς Γιζέριχον τῶν Οὐαν-
 δήλων ῥῆγα καλούμενον καὶ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραννίδος ἀπαλ-
 24 λαγῆναι ἐκλιπαρεῖ· καὶ δὲ ἔπεισι τῇ Ῥώμῃ σὺν στόλῳ καὶ δυ-
 νάμει πολλῇ. καὶ ὁ Μάξιμος ἀπέδρα ταύτης καὶ κτείνεται 5
 25 παρὰ τῶν συνόντων αὐτῶ. ὁ δὲ Γιζέριχος ἀπόνως τῆς Ῥώμης
 κρατεῖ, καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῆς συγκομισάμενος ἅπαντα, καὶ D III 25
 τὰ τῶν θεῶν ναῶν ἀναθήματα ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα καὶ
 26 λίθοις κοσμούμενα, καὶ τινα τῶν παρὰ Τίτου κομισθέντων ἐξ
 Ἱεροσολύμων σκευῶν τοῦ ἐκέϊσε ναοῦ, εἰργασμένα καὶ αὐτὰ ἐκ 10
 χρυσοῦ, λαβὼν καὶ τὴν Εὐδοξίαν σὺν ταῖς δύο θυγατράσιν αὐτῆς,
 D 27 ἐπανῆλθεν εἰς Ἀφρικὴν. καὶ τὴν μὲν τῶν θυγατέρων αὐτῆς,
 τὴν Εὐδοκίαν, τῶ πρεσβυτέρῳ τῶν οἰκείων υἱῶν Ὀνωρίχῳ συν-
 ἔξευξε, τὴν δὲ γε Πλακιδίαν μαθὼν ἀνδρὶ κατηγγυῆσθαι τῶ
 28 πατρικίῳ Ὀλυβρίῳ, ἐτήρει σὺν τῇ μητρὶ Εὐδοξίᾳ· ἔνθα δύο 15
 διαγαγοῦσα ἐνιαυτοὺς ἢ βασιλεὺς Εὐδοξία ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Πλακιδίας, Μαρκιανοῦ βασι-
 29 λεύοντος. ἢ γὰρ Εὐδοκία σὺν τῶ ἀνδρὶ κατελείφθη, ᾧ συμ-

6 ἔπως ἔαλον παρὰ Γιζέριχου τοῦ Οὐανδήλων ῥηγός (τ. Οὐανδ. ῥηγ. om. E)
 ἢ Ῥώμῃ CE

2 τὸν D 3 ante ἀπαλλ. add. δι' αὐτοῦ Owp 5 καὶ δ AE, δ
 δὲ Owp ἀπέδρα (sic) E 11 καὶ A, δὲ Rwp 13 θνορίχῳ
 A(Rw), Ονωρίχῳ p, Ὀνωρίχῳ Di, corr. B-W 14 δέγε πλακιδίαν

A, δέγε λοιπὴν Rwp, δὲ λοιπὴν D 15 ὀλύβρίῳ A, ὀλυβρίῳ R(wpDi)
 16 διαγαγοῦσα ARwp, δὴ ἀγαγοῦσα B 18 καταλείπειτο Owp

iniuriae vindicem non speraret, mittit ad Gizericum, Vandalorum
 24 regem, eumque orat, ut Maximi tyrannide liberetur. Is igitur
 aggreditur Romam cum classe et copiis magnis; sed Maximus,
 25 cum ex urbe effugisset, necatur a suis comitibus. Ita Gizericus
 Roma nullo labore capta, cum divitias urbis magnas et deorum
 26 templorum dona aurea lapidibusque ornata et nonnulla vasa a
 Tito allata e templo Hierosolymitano, aurea et ipsa, collegisset
 una cum Eudoxia eiusque duabus filiabus in Africam rediit.
 27 Cuius filiam Eudociam Honoricho filio maiori natu iunxit, Pla-
 cidiam autem cum cognovisset desponsam esse patricio Olybrio,
 28 una cum matre Eudoxia servabat. Ubi cum duos per annos
 versata esset regina Eudoxia, rediit Byzantium cum filia sua
 29 Placidia, Marciano rege, Eudocia cum marito relicta, quae, quam-
 vis cum eo convixisset annos XVI et filium peperisset Hilderichum,
 tamen aegre ferens consuetudinem mariti Arianorum dogmata

βιώσασα ἔτη ἕξ καὶ δέκα καὶ παῖδα τεκοῦσα Ἰλδέριχον, οὗ
 τοῖς Ἀρειανοῖς δμοδόξος ἦν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἤχθητο τὴν μετ'
 ἐκείνου συμβίωσιν. καὶ λαβομένη καιροῦ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν
 Κωνσταντινούπολιν μεταχωρεῖ, ἤδη τῆς μητρὸς αὐτῆς θανούσης·
 5 εἶτα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄπεισι, κάκει τελευτᾷ.

P II 49 A

Μαρκιανὸς δὲ θνήσκει ἕξ βασιλεύσας ἔτη καὶ μῆνάς τινας, 31
 ὡς μὲν τινες λέγουσι, νοσήσας, ὡς δ' ἕτεροι, φαρμαχθεὶς νεύσει
 τοῦ πατρικίου Ἀσπαρος, πρεσβύτης γενόμενος καὶ ζήσας ἐπὶ μα-
 κρόν. ἐπιεικῆς δὲ τὴν γνώμην ὄν καὶ πρὸς τοὺς ὑπηκόους 32
 10 χρηστός ἔλεγε μὴ δεῖν ὄπλα βασιλέα κινεῖν, ἕως εἰρηνεύειν ἕξόν.
 μέγα δὲ τότε δυνάμενος ὁ πατρικίος Ἀσπαρ οὐχ ἡρετίσθη βα- 33
 σιλεύσαι παρὰ τοῦ δήμου τῆς πόλεως, οὗ τῆς Ἀρείου ἦν μετέ-
 χων αἰρέσεως. διὸ τὸν Λέοντα αὐτὸς ἐβασίλευσεν, ὡς μὲν 34
 τινες ἰστόρησαν, αὐτοβούλως, ὡς δ' ἕτεροι, παρὰ τοῦ δήμου
 D III 251 τὴν ἐξουσίαν λαβὼν, ὃν κτήσεων αὐτοῦ, ὡς λέγεται, προνοού-
 μενον ἀπήτησε Καίσαρα στέψαι θάτερον τῶν νύων αὐτοῦ. καὶ 35 B
 τοῦτο ἐπαγγελάμενον εἰς τὴν τῆς βασιλείας περιωπὴν ἀνεκό-
 μωσεν. ἔνιοι δὲ τριβοῦνον εἶναι αὐτόν φασι καὶ τῶν ἐν Σηλυ- 36

6 τελευτῇ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ (μαρκιανοῦ βασιλέως E) CE

1 ἕξ καὶ δέκα A, ἕξκαίδεκα R, ἕκκαίδεκα DwpDi, v. XIV 22, 34.
 XVI 22, 1 4 κωνσταντινῶν Rwp χωρεῖ E 5 τὰ om. C
 7 λέγουσιν w*pDi inuitis AR, v. ad XIII 1, 5 δ' ἕτεροι AR,
 δέ τινες Dwp 10 ἕξην E 11 δὲ om. B βασιλεὺς D
 13 αἰρέσεως AR, μερίδος Dwp 14 ἕτεροι AE, ἔνιοι Owp 15 ὄν C
 κτήσεων RwpDi, *τίσεων A προνοούμενος | C 18 ἔνιοι AE,
 ἕτεροι Owp σηλυμβρία E (fortasse recte; v. Muellerum F. H.
 G. IV p. 135)

sequentis, nuncta tempus opportunum et ipsa Cpolim secedit 30
 matre iam mortua; tum Hierosolyma abit et illic vitam finit.

Marcianus moritur post regnum sex annorum et aliquot 31
 mensium, ut nonnulli dicunt, ex morbo, ut alii, veneno dato nutu
 patricii Asparis, admodum grandis natu, vir bene moratus et 32
 erga subiectos benevolus, dicere solitus arma regi non esse mo-
 venda, donec pacem agere liceret. Aspar autem patricius, quam- 33
 vis multum tum posset, non tamen rex creatus est a populo
 urbis, quod Arii erat particeps sectae. Quapropter ipse Leonem 34
 regem fecit, ut nonnulli narraverunt, sua sponte, ut alii, accepta
 a populo potestate. Ita Leonem, suarum rerum, ut fertur, dispen- 35
 satores, cum promississet se Caesaris diadema ad alterum filium
 esse delaturum, ad culmen regni extulit. Nonnulli autem dicunt 36
 eum tribunum fuisse et Selybrianorum vectigalium praefectum,

37 βρία τελών ἄρχοντα. καὶ οἱ μὲν ἐκ Θρακῶν τὸ γένος ἔλκειν αὐτὸν λέγουσιν, ἄλλοι δὲ ἐκ Δακῶν τῶν ἐν Ἰλλυριοῖς.

LIBER QVARTVS DECIMVS.

WIII 41 1 Ἄρτι δὲ καταστάντος τοῦ Λέοντος αὐτοκράτορος ὁ Ἄσπαρ ἐπέκειτο βιάζων αὐτὸν Καίσαρα ποιῆσαι θάτερον τῶν υἱῶν 2 αὐτοῦ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. ἀναβαλλομένου δ' αὐτοῦ ὁ Ἄσπαρ 5 τῆς βασιλικῆς ἀλουργίδος ἀφάμενος ἔφη "βασιλεῦ, τὸν ταύτην ἀμπεχόμενον ψεύδεσθαι οὐ χρεῶν"· καὶ δεσ ἀνθυπήνεγκεν "ἀλλ' C 3 οὐδὲ βιάζεσθαι καὶ ἀγεσθαι ὡς ἀνδράποδον." μέχρι δὲ τέλους ἀντέχειν μὴ οἶός τε ὢν, εἴκων ἀνάγκη Καίσαρα ποιεῖ ἀπὸ πατρικίου τὸν τοῦ Ἄσπαρος παῖδα, Ἄρδαβουρίου δὲ ἀδελφόν. 10 4 τοῦτο καὶ τῇ συγκλήτῳ ἔδοξεν ἀποθύμιον καὶ τὸν δῆμον τῆς 5 πόλεως εἰς στάσιν ἐκίνησεν. ἐδεδίσαν γὰρ μὴ εἰς τὸ γένος τοῦ Ἄσπαρος περιστάντος τοῦ κράτους παρορησίας αὐθις λαβόμενοι οἱ Ἀρειανοὶ πλεονα κακὰ τῶν προτέρων εἰς τοὺς ὀρθο-

3 βασιλεία Λέοντος τοῦ μεγάλου ACDE 5 σημείωσαι AE 9 σημειώσαι E 10 δι τὸν υἱὸν τοῦ Ἄσπαρος ὁ Λέων ἐποίησε Καίσαρα καὶ δι ὁ δῆμος ἑστασίας διὰ τοῦτο, καὶ δι ὡς ἐπιβουλευόντας αὐτῷ ἀντίλεν ὁ Λέων τὸν Ἄσπαρα καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρδαβούριον C

1 τελῶν] σχολῶν αὐτ στραιωτῶν conit. Wo 1. 2 αὐτὸν ἔλκειν E 2 ἄλλοι AE, οἱ Owp Ἰλλυριοῖς D 6 ἀλουργίδος Dwp, ἀλουργίδος AC, ἀλουργίδος RDi, v. XIV 5, 35. 10, 32. XVII 17, 40 7 ἀμπεχόμενον D, corr. Dw οὐ καὶ χρεῶν· δε w*p inuitis AR 9 ἀπὸ πατρικίου ARw tres P, ἀντι πατρικίου unus P, Πατρικίου conit. Duc; erravisse videtur Zonaras (v. B-W comment. Fleckeis. p. 134. 142. 148 ss.) 11 ἀποθύμιον ἔδοξε Owp 13 ἄσπαρος E

37 alii eum e Thracia genus suum ducere dicunt, alii ex Dacia Illyrica.

1. LEONEM imperium modo adeptum Aspar flagitationibus urgebat, ut alterum filiorum suorum Caesarem faceret, quem 2 admodum promississet. Cum autem cunctaretur, Aspar purpura regia prehensa "Rex" inquit "hac veste indutum mentiri non aequum". Cui ille "Etiam cogi" inquit "et instar mancipii 3 trahi non aequum". Sed cum tandem resistere non posset, cedens necessitati Caesarem facit ex patricio Asparis filium, Arda- 4 burii fratrem. Quae res neque senatui fuit grata et multitu- 5 dinem urbanam ad seditionem impulit. Verebantur enim, ne ad gentem Asparis translato imperio, Ariani libere dicendi potestate iterum accepta pluribus malis quam ante orthodoxos afficerent.

δόξους ἐνδείκνυται. συνελθόντες οὖν οἱ τοῦ κλήρου καὶ οἱ 6
 μονάζοντες καὶ τοῦ δήμου τῆς πόλεως ὅσον ἑνωθῶς ἐφρόνει D
 περὶ τὴν πίστιν, ἐδέοντο τοῦ βασιλέως δρόφρονα σφίσι Καί-
 σαρα προχειρίσασθαι. ὁ δὲ τότε μὲν οἷς τε εἶπε καὶ οἷς ἐπόησε 7
 5 τὴν στάσιν κατήνασε. μεταξὺ δὲ παραρρυνέντος καιροῦ, ἐπι- 8
 βουλευόντας αὐτῶ γνοῦς τοὺς περὶ τὸν Ἄσπαρα, κάκεινον καὶ
 τὸν Ἀρδαβούριον ἔκτεινεν. Ἰσοκάσιον δὲ τὸν κοιαιστωρα λόγιόν 9
 D III 252 ἄνδρα, διαβληθέντα ἐπ' ἄλλοις τέ τισι καὶ ἐπὶ ἑλληνισμῶ, τῆς
 ἀξίας γυμνώσας τῶ ἐπαρχῶ παρέδωκεν εἰς ἐξέτασιν· εἰσαγο- 10
 10 μένω δ' εἰς τὸ δικαστήριον ἐν σχήματι κατακρίτου ἔφη αὐτῶ
 ὁ ἑπαρχος "ὄρθς, Ἰσοκάσιε, ἐν οἷα εἰ καταστάσει"; ὁ δὲ "ὄρω"
 εἶπε "καὶ οὐ ξενίζομαι δι' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρωπίναις περι- P II 50 A
 πέπτωκα συμφοραῖς· σὺ δὲ δίκασον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκασες σὺν
 ἐμοί." τούτων ἀκούσας ὁ δῆμος τὸν μὲν βασιλέα εὐφήμησε, 11
 15 τὸν δ' Ἰσοκάσιον ἐξαργάσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπήγαγον·
 βαπτισθέντα δὲ τοῦτον μαθὼν ὁ κρατῶν ἦσθη.

Οὗτος ὁ βασιλεὺς εἶχε γυναῖκα κεκλημένην Βηρεῖναν, ἐξ 12

7 περὶ τοῦ κοιαιστωρος (κοιαιστορος E) Ἰσοκασίου (Ισικασίου C) CE
 12 σημειώσαι AE

3 δρόφρονα om. D 6 γνοῦς A, γνοῦς E, φωράσας Owp τὸν
 om. E 7 ἔκτεινεν AR, ἔκτεινε DwpDi, v. ad XIII 1, 5 κοιαι-
 στωρα Dwp 8 διαβληθέντα om. C 9 δέδωκεν E 11 Ἰσο-
 κάσιε] ὃ Ἰσάσιε E εἰ] ἦ D 12 εἶπεν DwpDi invitis AR, v.
 ad XIII 1, 5 14 εὐφήμησαν CE 15 ἀργάσαντες D 17 βηρεῖναν
 ARwpDi, corr. B-W

Congressi igitur clerici et monachi et de populo urbano quicun- 6
 que de fide sentiebant orabant regem, ut eiusdem sibi fidei
 Caesarem designaret. At ille tum et verbis et factis seditionem 7
 sedavit. Sed cum interea praeterisset aliquid temporis, insidias 8
 sibi parare Asparem certior factus et illum et Ardaburium ne-
 cavit. Isocasium vero quaestorem, virum eruditum, cum de 9
 aliis quibusdam rebus, tum de paganismo incusatum dignitate
 crepta praefecto tradidit ad quaestionem; cui cum praefectus 10
 introducto in iudicium habitu condemnati dixisset: "Videsne, Iso-
 casi, qua sis in conditione?" ille "Video" inquit "neque mirum
 mihi videtur, quod equidem, cum homo sim, in humanos incidi
 casus; tu vero ita de me iudica, ut mecum iudicabas". Quibus 11
 auditis populus regem celebravit sed Isocasium abreptum in
 ecclesiam abduxerunt; quem cum imperator baptizatum esse
 cognovisset, gaudio affectus est.

Hic rex habuit uxorem, cui nomen erat Verinae; ex ea 12

- 13 ἦς ἐγένοντο αὐτῷ θυγατέρες δύο, Ἀριάδνη καὶ Λεοντία· ὣν
τὴν μὲν τῷ Ζήνωνι κατηγγύησε, τὴν δὲ Λεοντίαν συνέζευξε τῷ
πατρικίῳ Μαρκιανῷ, υἱῷ Ἀνθεμίου τοῦ βασιλεύσαντος ἐν τῇ
Ῥώμῃ.
- 14 Ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως γέγονεν ἐν τῇ νέᾳ Ῥώμῃ φρικω- 5
δέστατος ἐμπρησμός, ὃς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ
B ἀρκυρίου δηλαδὴ μέρους ἕως τοῦ μεσημβρινοῦ, τὴν πόλιν διέ-
ζωσεν, εἰς μῆκος δὲ διεξῆλθεν ἀπὸ τοῦ Βοοσπορίου μέχρι τοῦ
ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, πρὸς δὲ νότον ἀπὸ
τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ μέχρι τοῦ ναοῦ τῶν 10
15 μεγάλων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου· ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς
πόλεως ἀπὸ τῶν Λάυσου ἕως τοῦ Ταύρου τὰ ἐν μέσῳ πάντα
16 κατέκαυσεν. ὅτε λέγεται καὶ ὁ Ἄσπαρ διαθέειν τὰς ἀγνίας
ἀγγεῖον ὕδατος πλήρες ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων καὶ τὸν δῆμον
παρακαλῶν ὁμοίως ποιεῖν, ἵνα τὸ πῦρ κατασβέσῃσι, καὶ διδοὺς 15
17 ἐκάστῳ ὑπὲρ μισθοῦ νόμισμα ἀργυροῦν. διήρκεσε δὲ τὸ πῦρ
ἐκείνο τὴν πόλιν νεμόμενον ἐφ' ἡμερῶν τετρακτύν, καὶ κατέ-

5 περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας (τοῦ βασιλέως E) Λέον-
τος CE

3 βασιλεύσαντος C 5 τοῦ βασιλέως om. Owp νέα Ῥώμη A,
Ῥώμη E, πόλις B, κωνσταντινουπόλις Rwp 8 βοοσπορίου AC,
βοσπορίου B, βοὸς σπορίου D, βοσπόρου EDwp 9 τοῦ ante ἁγίου
om. w* p invitis AR καλυβίτου D 10 τοῦ ναοῦ ante τοῦ om. D
11 ante μεγάλων add. ἁγίων CE 13 κατέκαυσε DwpDi invitis
AR, v. ad XIII 1, 5 ἀγνίας RwpDi, ἀγνίας ABC 14 πλήρες
ὑδατος Dwp φέρων ante ἐπὶ E 17 τετρακτὴν D

- 13 duae ei natae sunt filiae, Ariadne et Leontia, quarum illam Ze-
noni despondit, Leontiam autem coniunxit Marciano patricio,
filio Anthemii regis Romani.
- 14 Sub hoc rege factum est Romae novae horrendum incen-
dium, quod a mari ad mare i. e. a septentrionali parte usque
ad meridianam urbem succinxit; hoc in longitudinem a regione
Bosporana usque ad aedem S. Ioannis Calybitae, in meridiem ab
aede S. apostoli Thomae usque ad templum magnorum marty-
15 rum Sergii et Bacchi pervagatum est, in media autem urbe a
Lauso usque ad Taurum ea quae in medio erant omnia com-
16 bussit. Quo tempore dicitur Aspar vas aquae plenum humeris
ferens vias percurrisse et populum monuisse, ut suum exemplum
secuti ignem exstinguerent, et dedisse singulis pro mercede nu-
17 mum argenteum. Ille ignis urbem per dies quattuor depastus
est et praeter cetera combussit domum illam maximam sitam in
Senatu, qui dicitur, quo et senatores et delecti conveniebant de-

καυσε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸν τε ἐν τῷ Σενάτω καλουμένῳ μέ- C
 γιστον οἶκον, εἰς δὴ ἦ τε γερουσία καὶ οἱ λογάδες συνερχόμενοι
 D III 253 ἐβουλεύοντο, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλείων, ὅτε στολὴν ὑπατικὴν ἀνε-
 λάμβανεν, ἔργον περιφανές καὶ ὑπέρλαμπρον, καὶ τὸ καλού- 18
 5 μενον Νυμφαῖον, οἶκον ἕτερον ἀντικρὺ κείμενον τοῦ προορη-
 θέντος οἴκου, εἰς τὸ τοὺς γάμους γίνεσθαι ἐν αὐτῷ χρηματίζοντα
 τῶν μὴ κεκτημένων οἴκους χωροῦντας πλήθος ἐν ἑαυτοῖς· καὶ 19
 ἕτερον οἶκον ἐν τῷ Ταύρω βασιλικὸν πολυτελῆ τε καὶ μέγιστον· W III 42
 καὶ ἐπὶ τούτοις ναοὺς περιφανεστάτους καὶ ἰδιωτικὰς οἰκίας
 10 τῶν λαμπροτέρων πολλὰς.

Τούτου κρατοῦντος λέγεται καὶ σεισμόν γενέσθαι σφοδρό- 20
 τaton ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὡς μικροῦ τὴν πόλιν ἐκείνην πᾶσαν κατα- D
 πεσεῖν. ὑψῆθαι δὲ καὶ σποδὸν ἐν τῇ Βυζαντίδι πολλήν, ὥστε 21
 καὶ εἰς παλαιστὴν αὐτὴν ὑψωθῆναι. ἐκ τούτου δὲ δεδειλιακῶτα 22
 15 τὸν βασιλέα τῆς πόλεως ἐξελεθεῖν καὶ διατριβεῖν ἐπὶ πολὺν κατὰ
 τὸν ἅγιον Μάμαντα.

Οὗτος βασιλεύσας στρατοπεδάρχην προεχειρίσατο Ῥουσί- 23
 μιον, ἄνδρα γενναῖόν τε καὶ στρατηγικώτατον· θανόντος δ' ἐκεί-

11 περὶ τοῦ γενομένου ἐν Ἀντιοχείᾳ σειμοῦ CE 17 ὅτι ὁ Βασιλλοκος
 στρατοπεδάρχης προβληθεὶς καὶ προσβαλὼν τοῖς τοῦ Γιζερίχου ἠτήθη C

1 σενάτω DwpDī, σενάτω A(R) καλλομένῳ | C, καλούμενον
 Dw, καλουμένῳ ARp 3 βασιλεύς Rwp 5 ἕτερον — 6 γίνεσθαι
 om. E 8 βασιλικὸν om. O, add. Dw 10 τῶν λαμπροτέρων]
 περιφανεστάτων E, v. ad XIII 3, 6 11. 12 καὶ σεισμόν σφοδρ.
 ἐν ἀντ. γενέσθαι λέγεται D cod. Vindob. 68 (v. B-W Byz. Zeitschr.
 a. 1892 p. 208 s.) wp 12 καταπεσεῖν ἅπασαν E 13 πολὺν D
 14 δὲ om. Dwp 18 στρατιωτικώτατον D

liberatum et ipse rex consularem vestem sumpturus — opus
 illustre et splendidissimum — et aliam domum contrariam domui, 18
 de qua ante diximus, Nymphaeum, nomine ex eo indito, quod
 nuptiae ibi celebrabantur eorum, qui propriis aedibus multitu-
 dinem capientibus carebant, et aliam domum in Tauro sitam 19
 regiam pretiosam et permagnam et insuper templa illustrissima
 et privatas domos illustrium hominum multas.

Hoc imperante dicitur etiam Antiochia terrae motu facto 20
 vehementissimo paene tota concidisse, et tantus cineris imber 21
 defluxisse in agrum Byzantium, ut etiam in palmae altitudinem
 cinis emineret. Qua re perterritus rex fertur urbe relicta multum 22
 per temporis apud S. Mamantem habitasse.

Hic rex praefectum legionum designavit Rusticium, vi- 23
 rum fortem et rei militaris peritissimum; cuius mortui in locum

- νου τὸν τῆς βασιλείσης Βηρόνης δμαίμονα Βασιλίσκον ἀνθείλετο.
 24 δς σὺν στόλῳ πολλῷ κατὰ Γιζερίχου στρατεύσας ἐν Ἀφροκῆ
 ἠττήθη λίαν αἰσχυρῶς καὶ τὸ πλεῖον τοῦ στόλου ἀπέβαλεν, ὡς
 μὲν τινες ἱστοροῦσιν, ἐκ κακοβουλίας καὶ τοῦ μὴ στρατηγικῶς
 25 διαθεῖναι τὸν πόλεμον, ὡς δ' ἕτεροι, ἐκ προδοσίας· χρήματα ὅ
 γὰρ αὐτὸν λαβεῖν πλείστα φασὶ παρὰ Γιζερίχου, καὶ τοῦ πο-
 P II 51 A λέμου συρραγέντος στρέψαι τὴν στρατηγίδα τριήρη, καὶ πρύμναν
 26 κρουσάμενον εἰς φυγὴν τραπέσθαι, κάντευθεν θάρσος μὲν ἐνει-
 κέναι τοῖς ἐναντίοις, τῶν δ' οἰκείων καταβαλεῖν τὰ φρονήματα,
 καὶ τὸν μὲν ἐπανελθεῖν δυσκλεῶς μετ' ὀλίγων, τοὺς δὲ λοιποὺς 10
 ἐν τῇ ναυμαχίᾳ πεσεῖν.
 27 Τούτῳ τῷ βασιλεῖ ἔγγονος ἐξ Ἀριάδνης τῆς θυγατρὸς
 ἐγεννήθη καὶ Ζήνωνος, δν Λέοντα ὀνομάσας ἐκείνος βασιλικῶ D III 254
 28 ταιριοῖ διαδήματι ἐπὶ πάντῃ νηπία τῇ ἡλικίᾳ. τὸν γὰρ Ζήωνα
 τῇ βασιλείᾳ μὴ προσήκοντα ἔκριεν, ὅτι μήτε τὴν γνώμην εἶχε 15
 βασιλικὴν μήτε μὴν εἶδος ἄξιον τυραννίδος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὄψιν
 29 ἦν εἰδεχθέστατος καὶ τὴν ψυχὴν εἶχε τῆς ὄψεως χείρονα. διὰ
 τοῦτο τινες ἱστοροῦσιν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀσπαρα καὶ τὸν Ἀρδα-

12 ὅτι τὸν (om. C) ἔγγονον αὐτοῦ ὁ Λέων ἔστειλε διαδήματι εἰς (διαδ.
 εἰς om. E) βασιλέα CE

1 ante Βηρ. add. τῆς CDEwp 3 ἀπέβαλε DwpDi invitis AR,
 v. ad XIII 1, 5 4 post μὴ add. εἰ καὶ BEwp, εἰ R, καὶ Dw
 5 ἕτεροι AE, ἄλλοι Owp 6 λαβεῖν πλείστα φασὶ (φασὶν E) παρὰ
 γιζερίχου AE, πλείστα παρὰ γιζερίχου φασὶ λαβεῖν Dwp, λαβεῖν πλείστα
 παρὰ γιζερίχου φασὶ R 7 στρατηγίδα AF, ναυαρχίδα Owp
 7 ἡρη καὶ πρύμναν — 8 κάντευθεν om. E 8 κρουσάμενος C
 10 ἐπανελθεῖν E ὀλίγων RwpDi, ὀλίγον A 14 νηπία πάντῃ Owp
 15 μὴ προσήκ. τῇ βασ. Owp 18 τούτου D, corr. Dw

- 24 Basiliscum, fratrem reginae Verinae, suffecit. Qui cum classe
 magna adversus Gizericum profectus in Africa turpissime victus
 est et maiorem partem classis amisit, ut nonnulli dicunt, ex te-
 25 meritate atque inscitia rei bellicae, ut alii, per proditionem. Pe-
 cunia enim accepta ab Gizerico maxima dicunt eum proelio
 commisso praetoriam triremem vertisse et retro inhihentem fu-
 26 gisse, itaque animis incensis hostium suorum comminutis cum
 paucis domum turpiter redisse, ceteris navali pugna interfectis.
 27 Nepotem huic regi ex Ariadne filia et Zenone genitum Leo-
 nem appellat et regio ornat diademate, quamvis prima esset
 28 infantia. Nam Zenonem regno non idoneum iudicabat, quod
 neque animo erat regio neque etiam specie digna imperio sed
 29 ore taeterrimo et animo deteriore, quam ore. Quocirca nonnulli
 narrant sublato esse Asparem et Ardaburium ab imperatore

βούριον παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος, θέλοντος τὸν θυγα- Β
τριδὴν αὐτοῦ τὸν μικρὸν Λέοντα βασιλεύειν, φοβουμένου δ' ἐκει- 30
νους ὡς μέγα δεδνημένους, μήποτε τῆς νηπιότητος ἐκείνου
καταφρονήσαντες τὴν ἀρχὴν σφετερίσωνται.

5 Ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως καὶ ἡ τιμία τῆς ὑπεραγίας θεο- 31
τόκου ἑσθῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκομίσθη ἐκ Παλαιστίνης,
καὶ ἀπετέθη ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ δομηθέντι ναῷ ἐν Βλαχέρναις
ἐν ἀργυρέᾳ σορῷ· δι' ἣν καὶ ὁ ναὸς Ἁγία σορὸς κατωνόμασαι.

Τοῦ πατριάρχου δὲ θανόντος Ἀνατολίου, δς ἐπ' ἔτη τῆς 32
10 ἐκκλησίας προέστη δακτῶ, Γεννάδιος χειροτονεῖται. τούτου δὲ 33
ἐνιαυτοῖς τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος δέκα ἐπὶ τρισὶ, καὶ τὴν ζωὴν
ἐκμετρήσαντος, ἀντεισήχθη Ἀκάκιος. C

Καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Λέων νοσήσας ἐξέλειπεν, δακτωκαίδεκα 34
βασιλεύσας ἐνιαυτούς, τὸν μικρὸν Λέοντα διάδοχον τῆς βασι- 35
15 λείας καταλιπών. κεκόσμητο δὲ καὶ ἄλλαις μὲν ἀρεταῖς, ἐπέ- 35
λαμπε δ' ἐκείνῳ μάλιστα τὸ φιλοβέτιστον, εἰκνόντι λέγειν δι
“ὥσπερ ὁ ἥλιος οἷς ἐπιλάμπει, τῆς θερμῆς αὐτοῦ μεταδίδωσιν,
οὕτω δεῖ καὶ τὸν βασιλέα, οἷς ἂν ἐπιβλέψη, οἴκτου αὐτοῦς
ἀξιῶν”.

5 περὶ τῆς τιμίας ἑσθῆτος (ζωνῆς E) τῆς θεοτόκου (τ. θεοτ. om. A) ACE
9 περὶ πατριαρχῶν CE 13 τελευτῆ Λέοντος τοῦ μεγάλου ACE 17
σημείωσαι E

1 θέλοντος om. C θυγατριδοῦν DwpDi, θυγατριδὴν AR, θυγα-
τριδὴν E, v. XVI 4, 30 3 δυναμένους E 6 κωνσταντινούπολιν
AE, τὴν γέαν ῥώμην Owp, v. G. M. p. 512, 20, Nicephor. Callist.
H. E. XV 24 8 κατονομάζεται E 9. 10 προέστη τ. ἐκκλ. Owp
10 δὲ initio versus om. E 11 ἰθύναντος τὴν ἐκκλησίαν Dwp
13 δὲ om. D 17 οἷς om. C θερμῆς w* p inuitis AR 18 δεῖ
RwpDi, δὴ A ἐπιλάμψη C

Leone, cum Leonem minorem, filium filiae suae, regem esse
vellet et timeret, ne illi, qua erant potestate, illius infantia con- 30
tempta regnum arriperent.

Sub hoc rege pretiosa Deiparae sanctissimae vestis Cpolim 31
ex Palaestina lata et in aedem a rege ipso aedificatam in Bla-
chernis in argenteum loculum illata est, e quo et aedes S. loculus
appellata est.

Anatolio patriarcha defuncto, qui per annos octo ecclesiae 32
praefuerat, Gennadius creatur. Qui cum per annos ecclesiam 33
rexisset tredecim et vitam finivisset, eius loco introductus est
Acacius.

Atque rex Leo e morbo decessit, cum octodecim regnasset 34
annos, Leone minore herede regni relicto, ornatus cum aliis vir- 35

2 Καταλειφθεὶς οὖν ὁ μικρὸς Λέων νηπιᾶζων ἔτι, ἐφ' ἕνα ἐνιαυτὸν ἐπεβίω τῇ βασιλείᾳ, καὶ νήπιος ἐπαπῆλθε τῷ πάππῳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Ζήνωνα βασιλέα καταλιπών, αὐτὸς ταῖς

D ἑαυτοῦ χερσὶ τῇ ἐκείνου κεφαλῇ περιθεὶς τὸ διάδημα.

D III 255

2 Ἦν δὲ ὁ Ζήνων ἐξ ἔθνος ἀσχιότου τοῦ τῶν Ἰσαύρων, 5
αἰσχίος καὶ αὐτὸς καὶ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ψυχὴν γεγονώς,
W III 43 καὶ οὐχ ὡς βασιλεὺς τὴν ἀρχὴν ἀνύων, ἀλλ' ὡς ἄντικρος τύ-
3 ραννος. ἦν δὲ τούτῳ καὶ ἀδελφὸς Κόνων καλούμενος καὶ τὸν
ἀδελφὸν εἰς κακίαν ὑπερβαλλόμενος, αἵμασι χαιρών καὶ σφα-
4 γαῖς ἀνθρώπων ἠδόμενος. κατὰ τούτου τοῦ Ζήωνος ἐν Θράκῃ 10
διατρέψων ὁ τῆς βασιλείου Βηρίνης δμαίμων ὁ δηλωθεὶς Βα-
σιλίσκος ἀνταίρει χεῖρα, τῆς Βηρίνης συναιρομένης αὐτῷ καὶ
5 τῆς συγκλήτου τιῶν. δειλὸς δὲ ὢν ὁ Ζήνων καὶ ἀνανδρος
φεύγει αὐτίκα σὺν Ἀριάδνῃ τῇ γυναικὶ ἐν Ἰσαυρίᾳ πρὸς τοὺς
δμογενεῖς.

15

P II 52 A 6 Καὶ ὁ Βασιλίσκος ἐν τῷ Κάμπῳ ἀναγορεύεται βασιλεὺς
καὶ τὴν οἰκίαν γαμετὴν Ζηωνίδα Ἀγνούσταν ἔστεψε καὶ Μάρ-
7 κον τὸν υἱὸν προχειρίσατο Καίσαρα. ἦν δὲ καὶ οὗτος τοὺς
τε τρόπους οὐδὲν βελτίων τοῦ Ζήωνος καὶ περὶ τὸ σέβας οὐκ

1 βασιλεία Λέοντος τοῦ μικροῦ ACD, Λέων ὁ μικρὸς E
Ζήνωνος ACDE

5 βασιλεία

16 βασιλεία Βασιλίσκου ACDE

4 αὐτοῦ DEwp 5 τοῦ om. E 12 καὶ] καὶ E 16 καὶ ὁ
βασιλίσκος AE, ὁ βασιλίσκος δ' ἑλλῶν Owp 19 τε om. E

tutibus tum summa clementia. Consueverat enim dicere "Ita ut sol, quibus lucet, calorem impertit, ita etiam ab rege, quoscumque aspexerit, si clementia sunt habendi digni".

2. Relictus igitur MINOR LEO adhuc infans unum annum vixit in regno et infans consecutus est avum patre suo Zenone relicto rege, cuius capiti ipse suis manibus diadema imposuerat.

2 Fuit autem ZENO ortus e populo foedissimo Isaurico, foedis-
simus et ipse tum forma tum animo, ita ut non ut rex teneret
3 regnum sed plane ut tyrannus. Fratrem habebat Cononem, qui
fratre flagitiosior caedibus gaudebat hominumque trucidationibus
4 delectabatur. Huic Zenoni Basiliscus, reginae Verinae frater,
de quo ante diximus, in Thracia bellum intulit, adiuvantibus
5 Verina et nonnullis senatoribus. Zeno autem, ut erat ignavus
et effeminatus, cum Ariadna uxore in Isauriam ad populares
statim confugit.

6 BASILISCVS in Campo salutatus rex et uxorem suam Zeno-
nidem insignibus Augustae ornavit et Marcum filium appellavit
7 Caesarem. Fuit hic quoque et moribus nihilo melioribus Zenone

δρθῶς διακειμένος. τῆς γὰρ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου μετεῖχε 8
καὶ οὗτος αἰρέσεως, παρὰ τῆς γαμετῆς εἰς ταύτην προπιβα-
σθεῖς, καὶ σφόδρα τὰς τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίας ἐκάκωσε, καὶ
τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον τυραννικῶ γράμματι ἄκυρον εἶναι
5 τεθέσπισκε. καὶ τὸν πατριάρχην τῆς νέας Ῥώμης Ἀκάκιον τοῦτο 9
ψηφίσασθαι συνοδικῶς ἐβιάζετο. ἀλλὰ τὸ ὀρθόδοξον πλῆθος 10
τῆς πόλεως συνελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν Βασιλίσκον
ἐκακηγόρησε καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀγίαν ἐκάλεσε. διὰ 11
ταῦτα τοῖνυν ὁ Βασιλίσκος παρὰ τοῦ δήμου καὶ τῆς γεροσύας Β
10 μεμίσητο.

Ἐπεμψε δὲ κατὰ Ζήνωνος μετὰ δυνάμεως Ἴλλον καὶ Τρο- 12
κοῦνδον· οἱ ἐπελθόντες ἐπολιόρκουν αὐτόν. ὅτι δὲ πολλὰ αὐτοῖς 13
D III 256 ὁ Βασιλίσκος ἐπαγγελάμενος οὐκ ἐπιτελεῖς τὰς ὑποσχέσεις πε-
ποίητο, καὶ ἡ σύγκλητος δὲ βαρυνομένη τὸν Βασιλίσκον διὰ
15 τὴν κακίαν αὐτοῦ ἔγραψε τοῖς εἰρημένοις ἀνδράσι τὰ παρ'
ἐκείνου δρώμενα, προσέθεντο τῷ Ζήνωνι, καὶ ἀντι πολεμίων
φίλοι αὐτῷ γεγόνασαι καὶ συνέριθοι· καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐπαν-

11 οἱ παρὰ Βασιλίσκον πεμφθέντες κατὰ τοῦ Ζήνωνος αὐτῷ προστί-
θησαν C

4 χαλκηδόνι ARw, καλχηδόνι B, Χαλχηδόνι p*, v. XIV 2, 10. 3, 8.
18. 5, 7 5 τεθέσπισκε] κατεθέσπισε E 7 συνελθὼν E
8 χαλκηδόνι ARwp (v. vs. 4) 9 post παρὰ add. τε Owρ
11 Ἐπεμψε δὲ κατὰ ζήνωνος | μετὰ δυνάμεως A, ὁ δὲ κατὰ ζήνωνος
ἐξαπέστειλε μετὰ ἀξιωμαχοῦ δυνάμεως E, ὁ δὲ κατὰ ζήνωνος ἐπεμψε
σὺν δυνάμεισιν Owρ καὶ τροκοῦνδον AR ("ita mss.": Duc) wp,
ἀτροκοῦνδον D, v. Theoph. I p. 120, 30 ss. 12 ἀπελθόντες Rwp
13 ante οὐκ add. καὶ D 14 βαρυνομένη *** τὸν C 15 εἰρη-
μένοις om. C

neque rectam religionem sequebatur. Nam ad sectam Eutychis 8
et Dioscori ab uxore impulsus et orthodoxorum ecclesias maxi-
mis malis affecit et concilium Chalcedonium edicto tyrannico irri-
tum esse iussit et patriarcham novae Romae Acacium hoc con- 9
cilio decreto constituere cogebat. Sed orthodoxorum multitudo 10
urbana congressa in ecclesiam et Basilisco maledixit et Chalce-
donium concilium nominavit sanctum. Quamobrem Basiliscus 11
populo et senatui odio erat.

Contra Zenonem misit cum exercitu Illum et Trocundum; 12
quem aggressi cum obsiderent nec Basiliscus, quae multa eis 13
pollicitus erat, praestaret et senatus Basilisco ob nequitiam in-
festus eius facinora ad viros illos scripsisset, ad Zenonem se ad-
iunxerunt et ex hostibus facti amici et socii una cum eo redi-

- 14 ἦσαν. ὁ δὲ Βασιλικὸς Ἀρμάτιον τὸν οἰκεῖον ἀνεπιὸν μετὰ
 15 τῶν Θρακικῶν ταγματίων στέλλει κατὰ τοῦ Ζήνωνος· καὶ δε
 συναντήσας αὐτῷ περὶ Νίκαιαν καὶ χρήμασις ὑποφθαρεῖς, πρὸς
 C δὲ τοῖς καὶ ὑποσχέσει τοῦ Καίσαρα στεφθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 16 Βασιλικόν, τῷ Ζήνωνι προσχωρεῖ. ἀντεῦθεν ἐλθὼν εἰς τὴν 5
 Κωνσταντινούπολιν ὁ Ζήνων ἐδέχθη ὑπὸ τε τῆς συγκλήτου
 17 καὶ τοῦ λαοῦ. καὶ ὁ Βασιλικὸς τῇ ἐκκλησίᾳ προσπέφυγε
 μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδῶν, ὅθεν ἐξῆλθε πληροφορίαν
 18 λαβὼν ὡς οὐ στερηθήσεται τῆς ζωῆς. καὶ ἀπήχθησαν εἰς τι
 φρούριον, ἔνθα λέγεται εἰς πύργον κατακλεισθῆναι σὺν τοῖς 10
 19 φιλότοις καὶ διαφθαρεῖν λιμῷ. ἕτεροι δὲ ἀναιρεθῆναι αὐτοὺς
 20 ἐν τῷ ἀπάγεσθαι λέγουσιν. ὁ Ζήνων δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ πεν-
 21 θερὰν τὴν βασιλῖδα Βηρῆναν ἐξώρισεν. ὁ γοῦν Βασιλικὸς εἶτε
 ὡς εἴρηται ἐπ' ἄλλως ἐπὶ δύο τυραννήσας ἐνιαυτοὺς διώλετο.
 D 22 Οὗ κρατοῦντος ἐμπρησμοὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγένετο 15
 μέγιστος, ἐκ τῶν Χαλκοκρατίων ἀρξάμενος καὶ πάντα τὰ προσ-
 εχῆ τούτοις νεμηθεῖς καὶ ἀποτεφρώσας, τὰς τε τῶν δημοσίων

2 οὗ ἐπανῆλθεν ὁ (om. E) Ζήνων εἰς τὰ βασίλεια καὶ ὁ Βασιλικὸς ἔαλε
 καὶ διεφθάρη CE 15 περὶ τοῦ (om. E) ἐμπρησμοῦ γενομένου ἐν
 τοῖς χρόνοις τοῦ Βασιλικου, ὑφ' οὗ καὶ ἡ (ἡ om. C, ὄμαρος Wο, ὄμηρος
 Duc) ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ἐφθάρη (διεφθάρη Wο) CE

2 ταγματίων] ἀρμάτων B 8 παρα (s. acc.) E 4 καὶ om. Dwp
 6 κωνσταντίνου Rwp 7. 8 προσπέφυγεν post παιδῶν Owp
 8 post γυναικὸς add. αὐτοῦ E 10 πύργον ARwp, πύργον CDi,
 v. ad XIII 3, 19 12 καὶ om. Dwp 13 βηρῆναν ARwpDi,
 corr. B-W, v. ad p. 123, 17 13. 14 ἐπὶ δύο τυραννήσας ἐνιαυτοὺς
 εἶτε ὡς εἴρηται εἶτε πως ἄλλως διώλετο Owp 15 γέγονε DEwp
 16 χαλκοκρατίων AR, χαλκοκρασιῶν DwpDi, v. XIII 18, 19. XV
 3, 13. XVI 27, 4. Cedr. I p. 616, 4 16. 17 τούτοις προσεχῆ Owp

- 14 erunt. Sed Basiliscus Harmatium suum consobrinum cum Thraciis
 15 legionibus contra Zenonem mittit; qui cum ei ad Nicaeam occur-
 risset, pecunia corruptus atque insuper etiam promissione ad-
 ductus filii eius Basilisci Caesaris designandi ad Zenonem transit.
 16 Inde Cpolim profectus Zeno receptus est et a senatu et a po-
 17 pulo. Basiliscus autem, qui in ecclesiam cum uxore et liberis
 18 confugerat, incolumitate promissa exiit et in castellum quod-
 dam abductus est, ubi dicitur in turrin inclusus cum carissimis
 19 fame periisse. Alii vero in abducendo eos occisos esse dicunt.
 20 Zeno autem reginam quoque Verinam, socrum suam, expulit.
 21 Basiliscus igitur, cum tyrannidem tenuisset per duos annos, sive
 ita ut dictum est, sive aliter perit.
 22 Eo dominante incendium Cpoli factum est maximum, quod

πλατειῶν στοᾶς καὶ τὰς αὐταῖς ἐπικειμένας οἰκοδομάς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὴν τὴν κεκλημένην Βασιλικήν, καθ' ἣν καὶ βιβλιοθήκη ἐτύγχανε δώδεκα μυριάδας βιβλίων ἀποκειμένων ἐν αὐτῇ ἔχουσα· ἐν οἷς ἀναγράφεται εἶναι καὶ δράκοντος ἔντερον, μή-23
 5 κους ὃν ποδῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ἔχον ἐγγεγραμμένα χροσοῖς
) III 257 γράμμασι τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα, τὴν τε Ἰλιάδα καὶ τὴν
 Ὀδύσειαν, οὗ καὶ ὁ Μάλχος τὰ περὶ τούτων τῶν βασιλέων W III 44.
 συγγραφόμενος μέμνηται. διέφθειρε δὲ τὸ πῦρ ἐκεῖνο καὶ τὴν 24
 ἐν τοῖς Λαύσου τῆς πόλεως ἀγλαίαν καὶ τὰ ἐκεῖ ἐνιδρυμένα
 10 ἀγάλματα τῆς τε Σαμίας Ἥρας καὶ τῆς Λινδίας Ἀθηνῶς καὶ P II 53 A
 τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης, τὰ κατὰ τέχνην περιβόητα ἀφιδρῦματα,
 καὶ μέχρι τοῦ Φόρου ἐπέδραμε.

Ζήνων δὲ αὐθις τῆς ἐξουσίας δραξάμενος τὸν μὲν τοῦ 25
 Ἀρματίου υἱὸν προεχειρίσατο Καίσαρα, πληρῶν τὴν ὑπόθεσιν,
 15 αὐτὸν δὲ τὸν Ἀρματίου στρατηλάτην· καὶ μετ' ὀλίγον τὸν μὲν 26
 Ἀρματίου ἔκτεινε, λέγων οὕτως ὡς περὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν οὐκ
 ἐψύλαξε πίστιν, οὐδ' εἰς ἐμὲ πάντως φυλάξει αὐτήν". τὸν δὲ 27
 υἱὸν ἐκείνου τὸν Καίσαρα πεποίηκε κληρικόν. ἀνεῖλε δὲ καὶ 28
 τὸν Ἴλλον τὸν μάγιστρον, τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα, οὗ ἔγνω

13 οὗ πολλοὺς ὁ Ζήνων ἐφόνευσε (ἀπέκτεινε E) βασιλεύσας τὸ δεύτερον CE

2 καὶ alterum om. D 3 ἐν ἀποκειμένων αὐτῇ E 7 βασιλειῶν D, corr.
 D_w 13 ante αὐθις add. καὶ B 14 ἀρματίου R_wDi, ἀρματίου A,
 v. vs. sequ. et XIV 2, 14. 15 ἀρματίου AR_wDi, v. Ephraem.
 vs. 1016, Manass. vs. 2981 16 ἀρματίου (sic) A 19 τὸν νεῖ-
 λον D ἐπιχειρήσαντα D

in Foro aenario exortum omnia huic loco vicina combussit et in cinerem redegit cum publicarum platearum porticus et domos adiacentes tum etiam ipsam Basilicam, quae dicta est, cui inerat bibliotheca centum viginti milium librorum; inter eos autem 23 fertur fuisse draconis intestinum in longitudinem pedum centum viginti, cui aureis litteris erant inscripta Homeri carmina et Ilias et Odyssea, cuius rei Malchus quoque, qui his de regibus historiam composuit, mentionem fecit. Absumpsit autem ignis ille et 24 urbis amoenitatem in Lauso et statuas illic positas Samiae Iunonis, Lindiae Minervae, Cnidiae Veneris, simulacra de arte praedicata, et usque ad Forum progressus est.

Zeno recuperata potestate Harmatii filium, ut praestaret 25 promissum, appellavit Caesarem ipsumque Harmatium magistrum militum; paullo post Harmatium necavit, cum diceret: "Ut erga 26 Basiliscum non servavit fidem, ita ne erga me quidem eam prorsus servabit". Filium autem illius, quem Caesarem appellaverat, 27 fecit clericum. Sustulit eum illum magistrum, qui regnum af- 28

- ἐπιβουλευόμενος παρὰ τῆς βασιλείσης Ἀριάδνης, εἰδότος καὶ
 B 29 Ζήνωνος, ἀλλὰ μὴν καὶ Πελάγιον τὸν πατρικίον, ἄνδρα λογιώ-
 30 καλῶν, τῇ δ' ἀληθείᾳ, τοὺς ἐλέγχους ἐκκλίνων αὐτοῦ· γνώμης
 31 γὰρ ὄν ἐλευθέρας ἤλεγχε τὰς ἀνοσίους πράξεις αὐτοῦ. καὶ 5
 ἄλλους δὲ πλείστους ἄνδρας τῶν περιφανῶν ὁ ἐχθιστος Ζήνων
 ἀπόλεσε καὶ εἰς αἰρέσεις ἀπέκλινε καὶ ἀθεμίτους πράξεις καὶ
 διεφθαρμένην ζωὴν· καὶ οὕτω βίους βιαίως ἀπερράγη τοῦ ζῆν.
 32 ὁ δὲ τρόπος τῆς τούτου τελευτῆς ἀντιλέγεται· οἱ μὲν γὰρ γα-
 στριζόμενον αὐτὸν φασὶ καὶ μεθύοντα τῶν τε φρενῶν ἐξίστα- 10
 33 σθαι καὶ καταπίπτοντα μηδὲν διαφέρειν νεκροῦ. μισούμενον
 C δὲ καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Ἀριάδνης, οὕτως οἰνω-
 θέντα ποτὲ ὡς ἤδη θανάοντα λάρνακι τῶν βασιλικῶν ἐντεθῆναι
 παρ' ἐκείνης, καὶ αὐτίκα τὸν ἐπιωματιζόμενα ταύτην μέγιστον D III 258
 34 λίθον ἐπιτεθῆναι αὐτῇ· τὸν δὲ ἀνανήψαντα βοᾶν μὲν καὶ ὄλο- 15
 φῦρεσθαι ἔνδοθεν, μήνινος δ' ἐπιστρεφομένου, οἰκτρῶς ἐκείσε
 35 θανεῖν. οἱ δὲ νοσήσαντά φασὶ καὶ περιοδυνίαις βαλλόμενον

8 τελευτῇ Ζήνωνος (ζήνος E) CE

2 καὶ om. B 6 πλείστους τῶν περιφανῶν ἀνδρῶν Owρ 9 αὐ-
 τοῦ Rwp 11 μήτι BC 13 ἐντεθῆναι AE (v. Ephraem. vs.
 1038), ἐμβληθῆναι Owρ 14. 15 ταύτη λίθον μέγιστον E 15 αὐτῷ
 w*p in vitis AR 16 post ἐπιστρ. add. αὐτοῦ BC, αὐτῷ D (sed
 αὐτῷ in codice ut falsum notatur a Wo) ἐκείσε AR, ἐκείνον
 D, ἐκείνον ἐκείσε w*p 17 περιοδυνίαις BDwp

- fectarat, quod sibi ab regina Ariadne, conscio et Zenone, insidias
 29 parari noverat, tum etiam Pelagium patricium, virum eruditis-
 simum et iustissimum, simulatione paganismi, cum re vera ti-
 30 meret, ne ab illo vituperaretur; nam cum ille esset animo inge-
 31 nuo, prava eius facinora reprehendebat. Plurimos praeterea
 illustres viros Zeno ille odiosissimus interfecit et ad haereses de-
 clinavit et ad facinora nefanda et ad vitam corruptissimam.
 32 Atque cum ita vixisset, violenta morte periit. Qua vero ratione
 ex vita excesserit, dissentiunt; nam alii eum dicunt cibo com-
 pletum et ebrium mente alienata solere esse neque prolapsum
 33 quidquam a mortuo differre. Cum autem odio esset et ipsi con-
 iugi Ariadnae, eum ita vinolentum aliquando pro mortuo in mo-
 numentum regium ab illa impositum esse statimque lapidem
 maximum, qui esset pro operculo, esse superpositum a regina;
 34 regem vero sobrium factum clamasse intusque vociferatum esse sed
 35 cum nemo animadvertisset, misere illic perissee. Alii vero di-
 cunt eum, cum in morbum incidisset et doloribus iactaretur acer-
 bissimis, videntibus speciem mortui prae buisse atque ita impo-

σφοδρόταται δόκησιν τοῖς δρωσιν ὡς τέθνηκε παρασχεῖν καὶ οὕτως ἐπιτεθῆναι τῷ τάφῳ καὶ ἐν αὐτῷ τεθνάναι γοώμενον καὶ τοὺς οὐκίλους ἀνακαλούμενον, τῆς Ἀριάδνης μήτιν συγχωρούσης ἀνοῦξαι τὸ μνημα ἢ ὅλως ἐπιστροφῆν ἐκεῖνον ποιή-
5 σασθαι.

Οὕτω δὲ θανόντος οὐκίροτατα Ζήνωνος, ἡ Ἀριάδνη τὸν ὅ D
Δίκουρον Ἀναστάσιον σελεντιάριον ὄντα, τῶν χαμαιζήλων δὲ
τοῦτο ἀξιωματῶν, εἰς τὴν βασιλείαν ἀνήγαγε, γνώμη καὶ τῆς
γεροσσίας καὶ τοῦ στρατεύματος, Οὐρβικίου τοῦ ἔκτομιου, μέγα
10 τότε δυναμένον, σπουδάσαντος εἰς τὴν τούτου ἀνάρρησιν. Δί- 2
κορος δ' ἐκαλεῖτο ὁ Ἀναστάσιος, διὸ ἀνομοίας ἀλλήλαις τὰς
κόρας εἶχε τῶν ὀφθαλμῶν· τῇ μὲν γὰρ ἦν τὸ χρῶμα μελάν-
τερον, ἡ δὲ λαυὰ πρὸς τὸ γλαυκότερον ἐχρωμάτιστο. μέλλοντα 3
δὲ στεφθῆναι αὐτὸν ἀπήτησεν ἔγγραφον δμολογίαν τῆς πίστεως
15 καὶ τοῦ μῆτι παρακινήσαι τῶν τῆς ἐκκλησίας δογματῶν ὁ πα-
τριάρχης Εὐφῆμιος.

Μετὰ γὰρ Ἀκάκιον, κάκιστον τοῖς ὀρθοδοξοῦσι γενόμενον 4 P II 54 A
καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἔτη κατεσχηκότα δέκα πρὸς τοὺς ἑπτὰ καὶ
θανόντα, Φραβίτας χειροτόνητο πατριάρχης, δμῶδοξος Ἀκα-

6 βασιλεία Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου ACDE 10 ὅθεν Δικόρος ἐκαλεῖτο
ὁ Ἀναστάσιος CE 17 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ταῖς τῷ D, corr. αὐτῷ Dw 3 συγχωρούσης Dw 4 ἐπι-
στροφῆν ὅλως B 7 σελεντιάριον] v. Fabroti glossarium Cedreni
II p. 936 χαμαιζήλων] v. Rosium Kaiser Anastasius I Diss.
inaug. Hal. Sax. 1882 p. 9 ann. 6 9. 10 τότε μέγα E 10 ἐκεί-
νου Dw 11 ἀνομίας D, corr. Dw 11. 12 εἶχε τὰς κόρας Rwp
14 στεφθῆναι — 15 μῆτι om. E 15 τῆς ἐκκλησίας AE, ἐκκλη-

σιαστικῶν Ow 17 ὀρθοδόξους EDw 18 ἔτη D, corr. Dw
κατεσχηκότα AEDw 19 τετυραννηκότα O 19 δμῶδοξος E

situm in sepulcro ibi mortuum esse, eiulantem suosque vocantem, cum Ariadne nulli concederet aperire monumentum aut omnino curam illius adhibere.

3. Zenone ad hunc modum miserrime mortuo, Ariadne Dicorum ANASTASIVM silentiarium (humile est hoc munus) de sententia senatus et exercitus ad regnum evexit, cum Urbicius eunuchus, qui multum tum potuit, operam dedisset, ut is crearetur. Dicorus autem nominabatur Anastasius, quod dissimilibus erat 2 oculorum pupillis, altera nigriore, altera ad colorem glauciorem declinante. Sed antequam is diademata ornaretur, patriarcha 3 Euphemijs ab eo petiuit fidei confessionem conscriptam et ut polliceretur se nullum ecclesiae dogma esse aboliturum.

Nam post Acacium, qui pessimum contra orthodoxos se 4

5 κίω καὶ Ζήνωνι. μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας πρὸς τῷ ἡμίσει καὶ
 οὗτος ἀπήλλαξε τὴν ζωὴν, καὶ προέστη τῆς ἐκκλησίας Κων-
 σταντινουπόλεως ὁ Εὐφῆμιος, δσιος ἀνὴρ καὶ ὀρθοδοξότατος.
 6 δς τοῦ Μογγοῦ Πέτρου ὄνομα τὸν θρόνον τῆς μεγάλης Ἀντιο-
 χείας ἀρπάσαντος ληστρικῶς τῶν διπτύχων ἀπήλειπεν ὡς αἰρε- 5
 W III 45 7 τικοῦ. ἀντενέγραψε δὲ τὴν Φήλικος κλήσιν τοῦ πάπα Ῥώμης, D III 259
 ἀνδρὸς ὀρθοδόξου καὶ καθαγαμένου διὰ γραμμῶν τοῦ τε
 Ζήνωνος καὶ τοῦ Ἀκακίου, δι τῷ Μογγῷ ἐκοινῶνον Πέτρω,
 τῆς Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου ὄντι αἰρέσεως, μάλιστα δὲ καὶ
 B καθαιρέσεως λίβελλον στείλαντος Ἀκακίω, διὸ καὶ τὸ ὄνομα 10
 8 αὐτοῦ ὁ Ἀκάκιος ἐκ τῶν διπτύχων ἀπήλειπεν. οὗτος τοίνυν
 ὁ πατριάρχης Εὐφῆμιος ἔγγραφον ἰδιώχειρον τοῦ Ἀναστασίου
 δεξάμενος ὡς δέχεται τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα καὶ τὰ παρὰ
 τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου δομισθέντα φυλάξει πάντα, στέφει
 9 αὐτόν. ὁ δὲ αὐτίκα τὴν Ἀριάδην μνηστεύεται καὶ γραφὴν 15
 ποιεῖται βασιλεῖον ἀφείσαν τὰ μέχρι τότε τῷ δημοσίῳ παρὰ
 10 τινῶν ὀφειλόμενα. ἤδη δὲ τεσσαρακοστῆς παραρρνεύσης ἡμέρας

1 τὸ ἡμίσει E 2 ἀπήλλαξε AE (*dimisit vitam, ut Zouaras XVIII*
 28, 20 dicit ἀφίστασθαι τῶν γερωῶν pro sollemni formula (XVIII
 24, 13) μεθίστασθαι τῶν γερωῶν), μετήλλαξε OwρDi 3 ὁ εὐφή-
 μιος OwρDi, om. AE 4 ante τοῦ add. τὸ Rwp 5 ληστρικῶς
 AO, Wo lat.: per latrocinium, κακῶς EDwρp 6 ἀντενέγραψε
 AOw, ἀντενέγραψαι E, ἀντενέγραψε p* φίλικος ARwp, Φήλικος
 Di 7 καθαγαμένου RwpDi, καθαγαμένοι A 9 μάλλον EDw
 10 λίβελον D, corr. Dw 12 τοῦ om. E 14 Χαλκηδόνι p* in-
 vitis ARw, καλχηδόνι B, v. ad XIV 2, 8 πάντα om. E

praebuerat et post pontificatum septendecim annorum mortuus
 5 erat, Fravitas creatus erat patriarcha, vir eiusdem cum Acacio
 et Zenone fidei, cui defuncto post tres menses et semestrium
 6 successit Euphemius, sanctus vir et orthodoxissimus. Qui Petri
 Mongi nomen, qui sedem magnae Antiochiae per latrocinium
 7 arripuerat, ex diptychis delevit, tamquam haeretici. Pro eo autem
 inscripsit Felicis nomen, papae Romani, viri orthodoxi, qui cum
 litteris datis in Zenonem et Acacium erat invectus, quod una
 cum Mongo Petro Eutyichis et Dioscori secuti erant haeresim,
 tum etiam ad Acacium libellum miserat ei dignitatem abrogantem,
 qua de causa et illius nomen Acacius ex diptychis deleverat.
 8 Hic igitur patriarcha Euphemius chirographo accepto, quo pro-
 fessus est Anastasius se sequi ecclesiae dogmata et concilii Chal-
 cedonii decreta servaturum esse omnia, eum ornat diademate.
 9 Qui statim Ariadnen petit et litteras conficit regias, quibus ea
 quae usque ad id temporis fisco a nonnullis debebantur remittit,
 10 et die quadragesimo post Zenonis sepulturam lapsa nuptias cele-

μετὰ τὴν ταφήν Ζήνωνος, καὶ τοὺς γάμους ἐτέλεσε. δασμοῦ 11
 δὲ τοὺς ὑπηκόους πιέζοντας τοῦ λεγομένου χρυσαργύρου, καὶ
 τοῦτον ἐξέκοπεν. ἦν δὲ ὁ τοῦ χρυσαργύρου δασμὸς τοιοῦτος· 12 C
 ἅπαντες καὶ προσαῖται καὶ πένητες καὶ πᾶσα πόρνη καὶ ξύμ-
 5 παντες ἀπελεύθεροι ἐν ἀγροῖς τε καὶ πόλεσι διατρίβοντες εἰσ-
 φέρειν ἠναγκάζοντο τῷ δημοσίῳ τέλος ἐτήσιον· καὶ ὑπὲρ ἔπιων 13
 καὶ ἡμόνων καὶ βοῶν ὄνων τε καὶ κυνῶν ἐπράττετο φορολό-
 γημα, ὑπὲρ ἀνθρώπων μὲν ἐκάστου νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ δ'
 αὐτὸ καὶ ὑπὲρ ἔπιου, ἡμόνου τε καὶ βοός, ὑπὲρ ὄνου δὲ καὶ
 10 κυνός φόλλεις ἕξ· καὶ ἦν διὰ ταῦτα συντριβὴ τῶν ἀνθρώπων
 καὶ ὄδυρμὸς πανταχοῦ. ἀλλὰ ταύτην ἐκκόψας τὴν εἰσφορὰν 14
 ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος καὶ αὐτὰς τὰς περὶ ταύτης καταγραφὰς
 ἐναντίον τοῦ δήμου κατέκαυσεν ἐν τῷ Ἰπτικῷ· καὶ ἦν μὲν ἐν 15
 D III 260 τοῖσι φιλότιμος καὶ τὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοίκησιν D
 15 καλῶς μετερχόμενος. τὰς γὰρ πολιτικὰς ἀρχὰς ὠνόμασε παρε- 16
 χόμενας τὸ πρὶν ἐκεῖνος ἀμισθοὺς ἐδίδου. περὶ δὲ τὴν εἰς τὸ 17

1 οὗ χροακοπιαν (χροακ. C) ὁ Ἀναστάσιος ἔθετο καὶ τὸν τοῦ χρυσαργύρου
 δασμὸν ἐξέκοπεν (ἐκοψε E) CE 16 οὗ τῆς τῶν Συγγυτικῶν αἰρέσεως
 ὁ Ἀναστάσιος γεγωνὸς τὸν πατριάρχην (τοὺς πατριάρχας E) ἐξώρισεν (ἐξώ-
 ρισεν E) CE

1 ἐτέλεσε RwpDi, ἐτέλεσεν A, v. ad XIII 1, 5 2 δὲ om. initio
 versus C ἐπιέζοντας D, corr. Dw 3 τοῦτο O δ δασμὸς
 τοῦ χρ. B 5 πόλεσιν ἐνδιατρίβοντες E 6 ἠνάγκαζον D, corr. Dw
 7 ante ὄνων add. καὶ E 8 ἀνθρώπων μὲν ἐκάστου A, ἀνθρώπου
 μὲν ἐκάστου E, ἐκάστου μὲν ἀνθρώπου Owρ 9. 10 καὶ κυνός φό-
 λεις ἕξ AE, φόλλεις (φόλλεις Di) ἕξ, ὁμοίως δὲ (δὲ om. D) καὶ ὑπὲρ
 κυνός OwρDi; de forma φόλλεις v. XV 4, 16 et Gelzerum Leon-
 tios von Neapolís Frib. et Lips. 1893 p. 76, 1 10 διὰ ταῦτα
 AE, ἐντεῦθεν R, κἀντεῦθεν Dwρ 11 συμφορὰν E 12 ὁ βασι-
 λεὺς om. DE ἀπογραφὰς DwρDi, v. Cedr. I p. 627, 10 ss.

bravit. Sed quia vectigal, quod dicebatur χρυσάργυρον, subiectos 11
 premebat, etiam hoc abolevit. Illud autem vectigal erat tale. 12
 Omnes et mendici et agentes et omnis meretrix et quicunque
 libertini in agris et urbibus degebant cogebantur fisco pendere
 tributum annuum; exigebatur tributum de equis et mulis et bobus 13
 et asinis atque canibus: de unoquoque homine numus argenteus,
 idem de equo et mulo et bove: de asino et cane folles sex. Quo
 tributo homines attriti lamentabantur ubique. Eo igitur abolito 14
 rex Anastasius ipsas de hoc vectigale tabulas coram populo in
 Hippico combussit. Neque vero solum his in rebus erat honestus, 15
 sed etiam reipublicae negotia bene administrabat; nam reipubli- 16
 cae magistratus antea venales ille nulla mercede dabat. Sed de 17
 fide dei non recte sentiebat; nam cum declinasset ad haeresim

- θεῖον δόξαν οὐκ ἀγαθὸς ἦν· ἀποκλίνας γὰρ εἰς τὴν τῶν Συγ-
 χυτικῶν αἵρεσιν τῶν μίαν φύσιν δοξαζόντων ἐπὶ τοῦ σωτῆρος
 μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν διπτῶν φύσεων, πολλὰ τὰς τῶν ὀρθοδόξων
 ἐκκλησίας ἐκάκωσε καὶ ἀδυσώπητος ἦν τοῖς τούτων προῖστα-
 18 μένοις. τὸν τε γὰρ πατριάρχην Εὐφῆμιον ἐξώρισε, μὴ πειθό- 5
 μενον ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον, πρότερον μετὰ
 P II 55 A δόλου τὸ οἰκτεῖον ἔγγραφον ἀφελόμενος, ἢ βία, ὡς ἕτεροι λέγουσι,
 καὶ τὸν μετ' ἐκείνον Μακεδόνιον, ἱερὸν ἄνδρα, μὴ καταδεξά-
 19 μενον συνθέσθαι αὐτῷ, εἰς Εὐχάϊτα ὑπερώρισε. μεθ' οὗ ἀντισ-
 ῆχθη Τιμόθεος δμοφρων τῷ βασιλεῖ. 10
- 20 Λογγίνος δὲ ὁ ἀδελφὸς Ζήνωνος, τυραννίδι ἐπιθέμενος,
 ἐχειρώθη παρὰ Ἀναστασίον, καὶ περιωρίσθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν,
 21 ἔνθα καὶ πρεσβύτερος χειροτονηθεὶς ἔθανε. καὶ τοὺς Ἰσαύρους
 δὲ πολλοὺς ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων διατρίβοντας ταύτης
 22 ἐξήλασεν· οὓς προσλαβόμενος ὁ μάγιστρος Λογγίνος, οὐχ ὁ 15
 τοῦ Ζήνωνος ἀδελφός, ἀλλ' ἕτερος, καταστασιάζει καὶ πολλὰ
 τῆς ἐξῆς ἐληίσατο· κατεπολεμήθη δέ, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ δι-
 εφθάρησαν βάρβαροι.
- 23 Τότε λέγεται καὶ Θεοδέριχος ὁ τῆς Ἀφρικῆς ἡγεμὼν, Ἀρει-
 11 περὶ Λογγίνου τοῦ ἀδελφοῦ Ζήνωνος τυραννῆσαι ἐπιχειρήσαντος, καὶ
 περὶ τῶν Ἰσαύρων C 13 περὶ τῶν Ἰσαύρων E

1 συγχυτικῶν D, corr. D_w 2 τῶν] τὸν E post σωτῆρος add.
 χριστοῦ Owp, v. ad XIV 4, 3 4 τούτω D, corr. D_w 5 ante
 ἐξώρισε add. ἐκάκωσε καὶ Bwp 6 χαλκηδόνι B, v. ad XIV 2, 8
 12 ὑπερωρίσθη Dwp 17 ληϊζεται Owp 19 ὁ ψευδερίχος D,
 καὶ θεοδέριχος D_wwp, v. ad XIV 3, 24 ἀφρικῆς (sic) A; v.
 Sarrazinum de Theod. Lect. cet. (comment. philol. Ienens. vol. I)
 p. 222 ann. 5

- Synchycorum, qui unam naturam putabant servatoris post uni-
 onem duarum naturarum, orthodoxorum ecclesias multis affecit
 18 malis et inexorabilis erat in earum praefectos. Nam patriarcham
 Euphemium expulit, quod noluit anathemizare Chalcedonium con-
 cillium, surrepto prius sive per dolum, sive, ut alii dicunt, vi
 chirographo suo, et Macedonium ei succedentem, sanctum virum,
 19 quod se sequi nollet, Euchalta eiecit. Post eum Timotheus, vir
 eiusdem cum rege fidei, illius loco introductus est.
- 20 Longinus, frater Zenonis, tyrannide affectata ab Anastasio
 devictus et Alexandriam expulsus est, ubi presbyter creatus
 21 mortuus est. Isauros quoque multos in regina urbium versantes
 22 eiecit; quibus assumptis Longinus magister (non Zenonis frater,
 sed alter) seditione facta ac magna Orientis parte vastata bello
 victus est, barbaris qui cum eo erant interfectis.
- 23 Tum dicitur et Theudericus, Africae dux Arianus, diaconum

ανὸς ὧν, διάκονόν τινα ὀρθόδοξον αὐτῷ πάνυ ἠκραιωμένον καὶ Β
 διὰ θεραπείαν αὐτοῦ εἰς ἄρειανισμὸν μεταθέμενον ἀποκτεῖναι,
 εἰπὼν ὡς "ἐπεὶ τῷ θεῷ οὐκ ἐτήρησας πίστιν, μᾶλλον οὐ τη-
 ρήσεις ταύτην ἐμοί". Ἀναστασίου δὲ τοῦ τῆς πρεσβυτέρου 24
 5 Ῥώμης πάπα θανόντος, καὶ τοῦ λαοῦ μερισθέντος, καὶ τῶν
 μὲν Λαυρέντιόν τινα ψηφισαμένων, τῶν ὀρθοδόξων δὲ Σύμ-
 III 261 μαχον, κἀντεῦθεν πρὸς ἀλλήλους στασιαζόντων, ὁ εἰρημένος
 Θεωδέριχος, τῆς Ῥώμης τότε κρατῶν, ἀφίκετο πρὸς αὐτήν, καὶ 25
 σύνοδον ἀθροίσας τὸν μὲν Σύμμαχον ἐπίσκοπον εἶναι τῆς Ῥώμης W III 46
 10 ἐκύρωσεν, ἀπῆλασε δὲ τὸν Λαυρέντιον.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἱστορεῖται τὸ τῶν Βουλγάρων 26
 ἔθνος τὸ Ἰλλυρικὸν καὶ τὴν Θράκην καταδραμεῖν, μήπω πρὶν C
 γινωσκόμενον. τῶν δὲ Ἀγαρηνῶν τὴν ἐξίαν ληϊζομένων, σπον- 27
 δὰς πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο Ἀναστάσιος. τοῦ μέντοι Θρακὸς 28
 15 Βιταλιανοῦ τυραννίδι ἐπιχειρηκός, Μυσσοῦς τε καὶ Σκύθας
 προσεταιρισμένον, καὶ ἅμα τοῦτοις τὰ περὶ τὴν βασιλίδα λη-
 ζομένου τῶν πόλεων, ἀλλὰ μὴν καὶ στόλῳ κατ' αὐτῆς ἐπελ-
 θόντος, ἀντικατέστη τούτῳ διὰ Μαριανοῦ τοῦ ὑπάρχου ὁ Ἀνα-

2 σημείωσαι ΑΕ 4 περὶ τοῦ (om. E) πάπα τῆς Ῥώμης CE 11 περὶ
 τῶν Βουλγάρων CE 14 περὶ Βιταλιανοῦ τυραννήσαντος, καὶ ὅπως κατ-
 επολεμήθη, καὶ περὶ Πρόκλου C, περὶ Πρόκλου E

1 αὐτοῦ E 2 αὐτὸν D μεταβαλλόμενον C 8 ψευδέριχος D,
 θεοδέριχος D_{wp}, v. ad XIV 3, 23 9 τῆς Ῥώμης εἶναι D_{wp} Di
 11 ante τὸ add. καὶ D_{wp} 15 ἐπιχειρηκός B 18 Μαριανοῦ]
 v. Rosium l. c. p. 66 s. ἐπάρχου D_{wp}, v. ad XIII 14, 15

quendam orthodoxum, hominem sibi familiarissimum, in suam
 gratiam Arianismum amplexum necasse, cum diceret: "Quod deo
 non servasti fidem, non magis mihi servabis". Anastasio autem 24
 papa veteris Romae mortuo et populo dissidente et aliis Lau-
 rentium quendam decernentibus, orthodoxis vero Symmachum,
 indeque inter se facientibus seditionem, idem Theudericus, Romae
 tum dux, in urbem venit et concilio convocato Symmachum ex- 25
 pulso Laurentio episcopum esse Romae confirmavit.

His temporibus fertur gens Bulgarorum prius ignota in 26
 Illyricum et Thraciam invasisse. Cum Agarenis Orientem vastanti-
 bus foedus fecit Anastasius; sed cum Vitalianus Thrax tyrannidem 27
 affectasset et cum Mysis Scythisque sibi adiunctis agros, qui erant
 circa reginam urbium, vastaret atque etiam classe urbem esset
 aggressus, Anastasius per Marianum praefectum restitit navali-
 que pugna facta ex machina quadam a Proclo viro excellentis-
 simo facta (is enim tum florebat philosophia et in scientia ma-
 chinali, cum non modo Archimedis, illius artificis clarissimi, omnia

29 στάσιος, καὶ ναυμαχίας γενομένης ἔκ τινος μηχανῆς παρὰ
 Πρόκλου τοῦ πάνυ γεγενημένης (τότε γὰρ ἦνθει ἐπὶ φιλοσοφίᾳ
 καὶ ἐν τοῖς μηχανήμασι, τὰ τε τοῦ περιβοήτου ἐν τούτοις Ἀρ-
 D χιμήδους ἅπαντα διελθὼν καὶ αὐτὸς ἐκείνοις προσεξευρών) τὸ
 30 ναυτικὸν τῶν ἐναντίων κατεπολεμήθη. κάτοπτρα γὰρ ἔδεται⁵
 χαλκεῦσαι πυροφόρα ὁ Πρόκλος, καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ τείχους τῶν
 πολεμίων νεῶν ἀπαιωρήσαι κατέναντι, τούτοις δὲ τῶν τοῦ ἡλίου
 ἀκτίνων προσβαλουσῶν πῦρ ἐκεῖθεν ἐκκεραυνοῦσθαι καταφλέγον
 τὸν νηάτην τῶν ἐναντίων στρατόν, καὶ τὰς νῆας αὐτάς, ὁ πάλαι
 τὸν Ἀρχιμήδην ἐπινοῆσαι ὁ Δίων ἰστόρησε, τῶν Ῥωμαίων τότε 10
 πολιορκούτων Συράκουσαν.

31 Ἀναστάσιος δὲ σπουδαστὴς τῆς Εὐτυχοῦς αἰρέσεως ὢν,
 ἐβουλήθη προσθεῖναι εἰς τὸ Τρισάγιον τὸ “ὁ σταυρωθεὶς δι’
 32 ἡμᾶς”. ἔστειλεν οὖν διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν λογο- D III 262
 θέτην τε καὶ τὸν ἑπαρχον· οἱ ἐν τῷ ἄμβωνι ὡς ἐπ’ ὀκρί-
 P II 56 A βαντος σιάντες διαγγέλλειν ἤρξαντο τὸ πρόσταγμα τὸ βασιλικόν.
 33 κινεῖται τοίνυν ὅσον τοῦ πλήθους ὀρθόδοξον, καὶ διασπάσαι
 31 τοὺς ἄνδρας ὠρμήκεσαν. ἀλλ’ οἱ μὲν μόλις τὴν δημοτικὴν
 μανίαν ἐξέφυγον, τὸ δὲ γε πλῆθος εἰς θυμὸν ἐκκαυθὲν κατὰ

12 οὗ προσθήκη εἰς τὸ Τρισάγιον βουληθέντος ποιήσασθαι τοῦ Ἀναστα-
 σίου τὸ ὀρθόδοξον τοῦ λαοῦ ἐστίασε (-σεν E), καὶ ὄσα ἐποίησεν CE

2 ante ἐπὶ add. καὶ Dwp 3 ἐν τούτοις περιβοήτου Owp ἀρ-
 χιμήδους Owp Di, ἀρχιμήδου | A(E) 5 ἐναντίων AR, πολεμίων
 DEwp 6 πυροφόρα Dwp Πρόκλος] v. Rosium l. c. p. 67
 ann. 6 ταῦτα — 8 ἀκτίνων] ἐκ τοῦ τείχους ταῦτα ἀπαιωρήσαι
 κατέναντι τῶν πολεμίων νεῶν (νηῶν B), τούτοις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων
 Owp 10 ἀρχιμήδην AR, ἀρχιμήδη C, ἀρχιμήδην D, corr. Dw
 Δίων] v. Zonar. II p. 210, 6 19 γε om. B

pervestigasset sed et ipse praeterea nova invenisset) classis ad-
 30 versariorum devicta est. Proclus enim fertur fabricatus esse
 specula ignifera et de muro adversus hostium naves demisisse;
 e quibus solis radiis acceptis ignem fulgurasse et hostium exer-
 citum navalem navesque ipsas absumpsisse — quod antiquitus
 Archimedes excogitasse Romanis Syracusas obsidentibus Dio
 narravit.

31 Anastasius, vir Eutychis haeresis studiosissimus, ad Ter-
 sanctum illa “Qui cruci affixus est pro nobis” addere voluit.
 32 Quamobrem in ecclesiam logothetam et praefectum misit; qui
 cum e suggestu velut e scena recitare coepissent edictum regium,
 33 quicumque de populo erant orthodoxi, concitati ad discerpandos
 34 eos viros properabant. Sed illi quidem populi rabiem vix effu-

τῶν οἰκιῶν ἐπῆλθον τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. καὶ τὰς μὲν καθ- 35
 ῆρηκασι, τὰ δ' ἐν αὐταῖς διηρπάκασι καὶ πολλοὺς ἀνεῖλον,
 καὶ εἰς τὸν βασιλέα ἐξύβριζον, τὸν δὲ Βιταλιανὸν ὡς βασιλέα
 εὐφήμερον, καὶ πολλοὺς οἴκους ἐνέπρησαν καὶ πλείστους ἐφό-
 5 νευσαν· καὶ τινα μοναχὸν πλησίον ὄντα τῆς παρὰ τοῦ Ἀναστα- 36
 σίου κτισθείσης κινστέρνης τῆς Μωκισίας καλουμένης, καὶ διὰ
 τιμῆς τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἀγόμενον, κτείναντες, ἀλλὰ μὴν καὶ 37
 τινα μονάζουσαν ἐγκεκλεισμένην ἐγγὺς τῆς πόρτης τῆς Ξηρο-
 κέρκου ἀνελόντες, ὡς πίστιν καὶ εἰς αὐτὴν κεκτιμένου τοῦ Β
 10 βασιλέως, καὶ συνδήσαντες ἄμφω τὰ σώματα ἔουραν, εἶτα κατέ-
 κausαν.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου τοῦ βασιλέως Ἀλαμούνδαρος ὁ 4
 τῶν Ἀγαρηνῶν φύλαρχος κατηχηθεὶς παρὰ ὀρθοδόξων ἐπί-
 στευσέ τε καὶ ἐβαπτίσατο. πρὸς ὃν ὁ Σευῆρος ἐπισκόπος 2
 15 ἔστειλε δύο, σπεύδων εἰς τὴν ἰδίαν αἵρεσιν ἐλκύσαι αὐτόν. τῶν 3
 γοῦν ἐπισκόπων διδασκόντων αὐτόν εἰς μίαν φύσιν τὰς δύο
 τοῦ Χριστοῦ συγχυθῆναι φύσεις, κἀντεῦθεν συναγομένον τοῦ

12 ^{δε} *περὶ ἀλαμουν σημειώσεις· ἔξεν | A, περὶ Ἀλαμουνδάρου (ἀλεξάνδρου E)*
*καὶ ὅπως τοὺς τοῦ Σευῆρου ἐπισκόπους διέπειλεν (ὅπως τὸν σέβηρον ἐπί-
 σκοπον διέταξαν E) CE*

1 οἰκιῶν A, οἰκων Rwp ἐπῆλθε Dwp 1. 2 τὰς μὲν καθρη-
 κασι· τὰ δ' ἐν αὐταῖς A, τοὺς μὲν κατηρέπωσαν, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς Rwp
 3 ἔβριζον D 5 ὄντα AE, οἰκοῦντα Owp 8 ἐγκεκλεισμένην om.
 D, add. Dw ξηροκέρκου AR (v. G. M. p. 518, 2), ξυλοκέρκου
 DwpDi 15 οἰκίαν Owp ἐλκύσαι AE (v. Ephraem. vs. 1076),
 μεθελκύσαι Owp

gerunt. Multitudo autem ad iram inflammata eorum domos ag- 35
 gressi deleverunt et diripuerunt atque multis interfectis regi
 maledicebant, Vitalianum autem tamquam regem celebrantes
 multas domos combusserunt, plurimos occiderunt; ita monachum 36
 quendam, qui erat prope cisternam ab Anastasio structam, quae
 Mocisia dicitur, et a rege magni aestimabatur, interfecerunt.
 Item et quandam monacham inclusam prope portam Xerocerci 37
 sustulerunt, quod fidem ei quoque habebat rex: ambo corpora
 autem colligata per urbem traxerunt et combusserunt.

4. Temporibus huius regis ad Alamundarum, Agarenorum
 principem, qui institutus ab orthodoxis credidit et baptizatus est,
 Severus episcopus misit duos, qui eum ad suam haeresim tra- 2
 herent. Cui cum episcopi exposuissent in unam naturam illas 3
 duas Christi commistas esse naturas, unde colligeretur passam
 esse una cum carne domini etiam deitatem, ille refutaturus ab-
 surde dicentes et incredibilia docentes paravit quendam de suis,

οιμπαθεῖν τῇ σαρκὶ τοῦ κυρίου καὶ τὴν θεότητα, ἐκεῖνος ἐλέγ-
 C ξαι θέλων ἄτοπα λέγοντας καὶ διδάσκοντας ἄπιστα, παρεσκευάσε
 τινα τῶν οικείων παρόντων τῶν ἀνιέρων ἐπισκόπων ἐκείνων
 4 πρὸς οὓς τι αὐτῷ ἀπαγγεῖλαι. τοῦ δὲ ποιήσαντος τὸ ἐπιπαχθὲν
 5 δ' Ἀλαμούνδαρος ἐσκυθρόωπασε καὶ λυπεῖσθαι ὑπεκρίθη. ἐρο- D III 26
 μένων δὲ τῶν ἐπισκόπων οἷον χάριν συγκέχεται καὶ τί ἂν εἴη
 τὸ ἀγγελθῆν, ἐκεῖνος ἔφη ἀγγελθῆναι αὐτῷ τὸν ἀρχάγγελον θα-
 6 νεῖν Μιχαήλ. τῶν δὲ ψευδῆ τὴν ἀγγελίαν διατεινομένων τυγ-
 χάνειν, ἀδύνατον γὰρ εἶναι θανεῖν τὸν ἀρχάγγελον, ὑπολαβὼν
 ὁ φύλαρχος εἶπεν "εἰ οὖν ἄγγελος οὐ θνήσκει, πῶς καθ' ἡμᾶς 10
 W III 47 ἢ θεότης ἐπαθέ τε καὶ ἔθανε τῇ σαρκὶ συγκραθεῖσα καὶ εἰς
 D 7 μίαν φύσιν ἀποτελεσεθεῖσα;" τούτοις οἱ ἐπίσκοποι ἐκείνων μὲν
 ἔθαύμασαν τῆς συνέσεως· αὐτοὶ δὲ ἀπογόντες ὡς οὐκ ἂν ποτε
 μετενεγκεῖν αὐτὸν δυνηθεῖεν εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν, ὑπεχώρησαν.
 8 Τῶν δὲ Βουλγάρων αὐθις τὸ Ἰλλυρικὸν καταδραμόντων 15
 ἀντιτάξαντο τούτοις τινὲς τῶν Ῥωμαίων ταξιαρχῶν μετὰ τῶν
 9 ὑπ' αὐτοὺς ταγμάτων. ἐκείνων δὲ ἐπωδαῖς χρησαμένων καὶ
 ῥοητείαις, ἠττήθησαν ἀσχερῶς οἱ Ῥωμαῖοι καὶ πλὴν ὀλίγων

15 *περὶ τῶν (om. E) Βουλγάρων, καὶ ὅπως ἠττήσαν τοὺς Ῥωμαίους CE*

1 post κυρίου add. χριστοῦ Dwp, v. XIV 3, 17 2 post θέλων
 add. αὐτοῦς RwpDi ἄτοπα λέγοντας καὶ διδ. ἄπιστα] De chiasmo
 v. ad XIII 2, 6 3 ἐκείνων ἐπισκόπων E 5 λυπεῖσθαι ὑπε-
 κρίθη AE, ὑπεκρίνετο (ὑπεκρίνατο D) τὸν λυπούμενον Owp 7 ἔφη
 ἐκεῖνος Owp 10 φύλαρχος AD, corr. Dw γοῦν E 11 post
 συγκραθεῖσα add. καὶ συγχυθεῖσα Rwp 12 ἐκείνων] οἱ E 13 δὲ
 ARw, δ' B^s(?)pDi 15 βαρβάρων E 16 ταξιαρχῶν ARwp,
 ταξιαρχῶν Di, v. ad XIII 10, 11 17 ταγμάτων] ταξιαρχῶν C

qui praesentibus episcopis illis profanis in aurem aliquid sibi
 4 nuntiaret. Qui cum iussum fecisset, Alamundarus tristitia et
 5 maestitia simulata respondit episcopis quaerentibus, cur esset
 confusus et quid esset nuntiatum, se certiore esse factum de
 6 morte Michaelis archangeli. Quibus, cum falsum esse nuntium
 perseverarent, quod fieri non posset, ut moreretur archangelus,
 sermone excepto princeps "Si igitur" inquit "angelus non mori-
 tur, qua ratione vos affirmatis deitatem et passam esse et mor-
 tuam cum carne commistam et in unam naturam redactam?"
 7 His verbis episcopi, illius admirati sagacitatem, spe eius unquam
 traducendi in suam opinionem abiecta recesserunt.
 8 Bulgaris, cum iterum in Illyricum invasissent, nonnulli tri-
 9 buni Romani se cum legionibus suis opposuerunt, sed Romani,
 cum hostes cantibus magicis usi essent et praestigis, tam tur-

ἅπαντες διεφθάρσαν. ὧν τὴν φθορὰν κομήτης ἀστὴρ προε-10
μήνυσε καὶ κόρακες πορευομένων αὐτῶν ὑπεριπτάμενοί τε καὶ
προηγούμενοι καὶ οἱ σαλπικται ἀντὶ ἐνναλίου ἡχῆς περιπαιδές
τι καὶ θρηνώδες ἡχίσαντες.

5 Τοῦ δ' ἄνωθεν ζηθέντος Τιμοθέου πολλὰ τοῖς ὀρθοδόξοις 11 P II 57 A
ἐνδειξαμένον κακὰ καὶ τελευτήσαντος, Ἰωάννης ὁ Καππαδόκης
τῆς ἐκκλησίας ἐνεχειρίσθη τὴν προστασίαν, ἔτη δύο ταύτης
προστάς. τέθνηκε δὲ καὶ ἡ βασίλις Ἀριάδνη.

Λέγεται δὲ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Ἀναστασίου ἀγάλμα 12
10 τῆς Τύχης τῆς πόλεως ἐν εἰδει γυναικὸς ἐκ χαλκοῦ πεποιη-
μένον, θάτερον τῶν ποδῶν ἐντὸς νηὸς ἐχούσης πρὸ αὐτῆς
ἐσιώσης καὶ ὁμοίας ὕλης ἐξευρασμένης, ἴστασθαί που τῆς
πόλεως. τούτου δῆτα τοῦ τῆς νηὸς εἰκονίσματος ἢ τῷ χρόνῳ 13
μογήσαντος ἢ ἐξ ἐμβουλῆς μέρη τινὰ θραυσθέντα ἀφήρητο.
D III 264 οὐκέτι οὖν φορητοὶ νῆες προσώρμονον εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀλλὰ 14
πλησίον ἰοῦσαι βίαις πνευμάτων ἀνείρογντο, καὶ εἰ μὴ νῆες
μακρὰ καὶ πολλοῖς ἐρέταις κινούμεναι τοὺς φόρτους ἐκείνων B

5 περὶ πατριαρχῶν CE 9 περὶ τοῦ τῆς Τύχης τῆς πόλεως ἀγάλματος CE

2 αὐτῶν om. E 3 σαλπικται E 4 θρηνώδες DE 5 δὲ Dwp
6 τελευτήσαντος AE, τὴν ζωὴν καταλύσαντος Owp 7. 8 ἐνεχειρίσθη
τὴν προστασίαν, ἔτη δύο ταύτης προστασίας omissis τῆς ἐκκλησίας A, τῆς
ἐκκλησίας προϊστη ἔτη δύο E, τῆς ἐκκλησίας ἐνεχειρίσθη τὴν προστα-
σίαν, ἔτη δύο ταύτης προστασίας OwpDi 9 λέγεται δὲ AE, ἰστέρηται
γε μὴν Owp τῆς βασιλείας Ἀναστασίου] ἀναστασίου τοῦ βασιλέως E
13 δὴ E 14 μέλλοι C, v. XIV 4, 18 θραυσθέντος E, Wo lat.:
"cuius navis . . . per insidias contusae". 15 γοῦν DEwpDi

piter victi sunt, ut praeter paucos omnes perirent. Eorum autem 10
cladem cometes stella praenuntiavit et corvi, qui et supra et
ante illos proficiscentes volabant, et tubicines, qui pro classico
nescio quem maestum et lugubrem sonum ediderunt.

Timotheo, de quo supra diximus, post multas clades ortho-11
doxis illatas mortuo, Ioanni Cappadoci tradita est ecclesiae guber-
natio, quam per biennium tenuit. Defuncta est et regina Ariadne.

Dicitur temporibus regni Anastasii simulacrum aeneum For-12
tunae urbanae specie muliebri, quod alterum pedem intra navem
ante se stantem et ex eadem materia factam haberet, loco quo-
dam urbis stetisse. Huius autem navis simulacri vel vetustate 13
vel insidiis labefactati partes quaedam fractae et ablatae sunt.
Inde naves onerariae non iam Byzantium appellebant, sed prope 14
accedentes vi ventorum repellebantur ac nisi naves longae multis-
que remigibus actae sarcinas earum in urbem vexissent, urbani

- εἰς τὴν πόλιν ἐκόμζον, τάχα ἂν λιμῶ οἱ ἐν αὐτῇ κατηγάωνται.
 15 τοῦτο ἐπὶ καιρὸν κρατήσαν τοῖς τῶν κοινῶν φροντισταῖς διὰ
 16 φροντίδος ἐγένετο. ὑπετοπάσθη τοίνυν παρὰ τοῦ τὸ αἴτιον,
 καὶ προσήγγελο τοῖς οἷς ἢ τῶν τῆς πόλεως ἀνεῖτο φροντίς·
 17 καὶ τὰ θραύσματα τῆς νηὸς ἐκείνης ζητηθέντα εὐρέθησαν καὶ 5
 ταύτη ἀποκατέστησάν τε καὶ συνηρμόσθησαν, καὶ ὁ πλοῦς ἦν
 τοῖς πλοίοις ἀκώλυτος καὶ μεστὴ τούτων εἰσπλέοντων ἢ θά-
 18 λασσα. ἵνα δὲ γνοῖεν εἰ τοῦτο τοῦ τῶν πλοίων εἰσπλον κώ-
 λυμα ἦν, ἀφήρητο αὐθις τὰ μέρη τῆς νηὸς ἐκείνης· καὶ ὅσαι
 Ἰτων νεῶν ἔτι ἦσαν εἰσπλέουσαι, πνεύματος αὐθις βία γεγόνασιν 10
 19 ὀπισθόρμητοι. ἐντεῦθεν ἐβεβαιώθησαν ἐκ τοῦ θραυσθῆναι τὴν
 χαλκῆν νῆα ἐκείνην τὴν κωλύμην γίνεσθαι τοῦ εἰς τὴν πόλιν
 εἰσπλον τῶν πλοίων τῶν φορηγῶν, καὶ τὴν ναῦν ἐκείνην ἐπι-
 μελείας ἀξιόσαντες ἀνεκαίνισαν.
 20 Πρὸ μικροῦ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ Ἀναστάσιος, ἐπιβουλῆς 15
 αὐτῷ μηνυθείσης, συνέσχε πολλούς, σὺν οἷς καὶ Ἰουστῖνον καὶ
 21 Ἰουστινιανόν, καὶ ἦν γνώμης ἀπολέσαι αὐτούς· ἐκωλύθη δὲ

15 περὶ τῶν (om. A) ὄνειράτων ὧν εἶδεν ὁ Ἀναστάσιος ACE

1 τάχ' BCEDi κατηγάωντο RwpDi, v. Zonar. I p. 464, 12. II
 p. 79, 17. XIV 7, 3 3 ἐγένετο E τοίνυν] τοι D 4 ἢ τῶν τῆς πόλεως
 AB^oCpDi, ἢ τῆς πόλεως E, οἱ τῶν πόλεων D, οἱ τῶν τῆς πόλεως w
 5 ante νηὸς add. χαλκῆς Owp ante ζητηθέντα add. ἐπιμελῶς
 Owp 6 αὐτῇ Rwp προσηρμόσθησαν Rwp 7 πλείους C
 8 γνοῖεν A, γνοῖεν ἀκριβῶς Rwp τοῦτο] τοῦ D post τοῦτο
 add. ὡς ἀληθῶς Owp 9 ἐκεῖνα BCE 10 νηῶν Dwp ἔτι
 ἦσαν AE, ἔτυχον τότε Owp 12 χαλκῆν om. D 15 ante ἀνα-
 στάσιος add. ὁ βασιλεὺς Rwp 17 post Ἰουστινιανόν add. τοὺς
 μετὰ ταῦτα ἀταρχήσαντας Owp, v. Cedr. I p. 635, 8 ss.

- 15 fortasse fame absumpti essent. Quae res cum per tempus ma-
 16 neret, reipublicae curatoribus curae fuit. Suspicionem igitur causae
 17 orta et nuntiata magistratibus, navigatio, cum fragmenta navis
 illius quaesita et inventa et statuae reddita atque adiuncta essent,
 erat navibus expedita ita, ut mare repletum esset navigis urbem
 18 appellentibus. Ut autem cognoscerent, num hoc impedimentum
 esset navium appellendarum, ablati iterum navis illius partibus,
 quaecumque naves erant appulsurae, venti iterum vi reiciebantur.
 19 Quamobrem cum planum esset fracta nave illa aenea naves oner-
 rarias esse prohibitas in urbem invehī, navem illam studio ad-
 hibito renovaverunt.
 20 Paulo ante obitum Anastasii delatis insidiis multos com-
 prehendit atque inter alios Iustinum et Iustinianum; quos post-
 21 quam cogitavit occidere, somnio impeditus est, cum vir quidam

κατ' ὄναρ φοβεροῦ τινος ἀνδρὸς δόξαντος παραστήναι αὐτῷ
καὶ εἰπεῖν "Ἰουστίνῳ καὶ Ἰουστινιανῷ μηδὲν ἐργάσῃ κακόν·
μέλλει γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὑπουργῆσαι τῷ θεῷ ἐν καιροῖς ἰδίους"
ὄθεν ἀφήκεν αὐτοῖς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἔγκλημα. καὶ αὐθις 22 D
5 δὲ ὄναρ ἰδεῖν λέγεται ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἄνδρα τινὰ φο-
βερόν τόμον κατέχοντα καὶ λέγοντα πρὸς αὐτόν "ἰδοῦ, διὰ τὴν
κακοπιστίαν σου ἀπαλείφω τῆς ζωῆς σου ἔτη τεσσαρεσκαίδεκα."
ἔχων δὲ κεχρηματοδοτημένον ὁ Ἀναστάσιος διὲν ἐκ κεραννοῦ 23
θανεῖται, τὸ λεγόμενον Θολωτὸν ἐδομήσατο καὶ ἐν αὐτῷ διήγεν,
10 ἀλλ' οὐδὲν τι τούτου ἀπώνατο. βροντῶν γάρ ποτε καταρρηγνυ- 24
μένων φρικωδεστάτων καὶ ἀστραπῶν ἐκτριβομένων ἐκείθεν
πολλῶν, ἐκεῖνος δειμαίνων εἰς διαίταν ἐκ διαίτης μετέβαινε καὶ
ἐκ θαλάμου εἰς θάλαμον ὑπεδύετο. καὶ οὕτως ἐν ἐνὶ τῶν 25 W III 48
βασιλικῶν κοιτῶνων εὐρέθη κείμενος τεθνεώς, ζήσας μὲν ἔτη
15 ὄγδοῆκοντα καὶ ὀκτώ, βασιλεύσας δ' ἐξ αὐτῶν κ' καὶ ζ' ἐπι-
μησὶ τρισίν.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γέγονε σεισμὸς φοβερώτατος, καὶ 26 P II 58 A

8 τελευταῖα τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου CE

1 κατ' ὄναρ om. C 5 βασιλεὺς om. E ἀναστάσιος AE, ἐκεῖνος
Owp 7 τεσσαρεσκαίδεκα ARwp, Cedr. I p. 636, 1, δεκατέσσαρα C,
v. ad p. 97, 8 8 κεχρηματοδοτημένον A, κεχρηματοδοτημένον Dwp,
καὶ χρηματοδοτημένον R, κεχρηματοδοτημένον corr. ex καὶ χρηματοδο-
τημένον B 10 τούτων (sic) E ποτε RwpDi, ποι A ἐρη-
γνυμένων BCwp, ἐκρηγνυμένων D 11 φρικωφεστάτων (sic) A
12 ἐκ διαίτης εἰς διαίταν Dwp, v. ad p. 8, 4. 5 15 εἴκοσι καὶ
ἐπτά RwpDi 16 τρισίν ADÉwp (v. Theod. Lect. II 37), τισίν R
17 τούτου Owp

horribilis astare ei visus esset ac dicere: "Iustino et Justiniano
ne quid mali feceris; nam uterque deo suo tempore inserviet".
Illis igitur crimine laesae maiestatis absolutis iterum somnio vi- 22
disse dicitur rex Anastasius virum quendam horribilem totum
manu tenentem sibique dicentem: "Ecce, ob malam tuam fidem
deleo vitae tuae annos quattuordecim". Et quia Anastasio ora- 23
culum erat datum, ut fulmine moreretur, Tholotum, quod dicitur,
aedificavit in eoque degebat — sed frustra. Nam cum aliquando 24
caeli esset fragor horrendus et fulmina multa illinc eliderentur,
ille metu perterritus, cum in diaetam ex diaeta transiisset et ex
thalamo in thalamum se abdidisset, in quodam regio cubiculo 25
inventus est mortuus. Vixit annos duodenonaginta; regnavit
viginti septem cum mensibus tribus.

His temporibus fuit terrae motus tam horrendus, ut et By- 26
zantii locis diversis aedificia corruerent et Antiochia magna paeue
tota collaberetur civibus ruina obrutis.

ἐν μὲν τῷ Βυζαντίῳ ἐν διαφόροις τόποις συμπτώματα συμβεβήκασιν· ἡ μεγάλη δὲ Ἀντιόχεια σχεδὸν ἅπασα κατεπιώθη, καὶ οἱ ταύτης οὐκίητοιρες τοῖς συμπτώμασι κατεχώσθησαν.

27 Οὗτος δ' Ἀναστάσιος ἔκτισε τὸ Μακρὸν τεῖχος οὕτω λεγόμενον καὶ ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης διήκον ἄχρι τῆς Σηλυβρίας διὰ τὰς ἐφόδους τῶν τε Μυσῶν ἤγρον Βουλγάρων καὶ 28 τῶν Σκυθῶν. ἔστησε δὲ καὶ στήλην οὐκείαν ἐν τῷ τοῦ Ταύρου κίονι ἐκ χαλκοῦ, τῆς προῆν ἐν αὐτῷ ἰσταμένης πεσοῦσης, ἡ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐτύγγανε.

5 Καὶ ὁ μὲν ὧδε βασιλεύσας ὧδε κατέλυσε τὴν ζωὴν· ἀνεργήθη δὲ βασιλεὺς Ἰουστίνος ὁ Θραξ, γονέων μὲν ἐκφύς ἀσηβμων καὶ ἀφανῶν, καὶ αὐτὸς τὸ πρότερον αὐτουργῶν ἡ βουκόλος τυγχάνων καὶ συφορβός, εἶτα εἰς τύχην μεταταξάμενος στρατιωτικὴν καὶ φθάσας μέχρι ταγματαρχίας καὶ κόμης γενόμενος. μετὰ δέ γε τὴν τελευταίαν Ἀναστασίον, βουλῆς προτε- 15 θείσης περὶ προχειρίσεως βασιλέως ὁ εἰδουῆχος Ἀμάντιος, ὃς καὶ πραιπόσιτος ἦν καὶ μέγα δεδύνητο, θέλων Θεοκριτιανόν

4 ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἔκτισε τὸ Μακρὸν τεῖχος CE 10 βασιλεία τοῦ Θρακός Ἰουστίνου CD, Ἰουστίνος ὁ Θραξ (θραξ E) E, ὅπως ὁ Ἰουστίνος εἰς τὴν βασιλείαν ἀνήχθη C

3 τοῖς συμπτώμασι] σὺν τοῖς πάμασι E 4 τεῖχος οὕτω λεγόμενον AE, λεγόμενον τεῖχος Owp 5 καὶ om. Owp διήκον E ἄχρι] μέχρι B 6 τε om. Owp ἤγρον AE, ἡ Owp 11 θραξ AKw, corr. Di, v. Herodian. I p. 397, 20. II p. 316, 31 Lentz 12 καὶ ante αὐτὸς om. Dwp 14 φθάσας μέχρι ταγματαρχίας AE, μέχρι ταγματαρχίας ἐφθακῶς Owp κόμης Dwp 15 προτεθείσης AE, γενομένης Owp 17 δεδύνητο AR, ἡδύνατο Dwp Θεοκριτιανόν] Theocritum nominant Malal. p. 410, 8 (Hermes VI p. 375), Chron. pasch. p. 611, 19, Euagr. H. E. IV 2, Theoph. I p. 165, 24, Nicephor. Callist. H. E. XVII 1

27 Hic Anastasius longum Murum, qui dicebatur, a magno mari pertinentem usque ad Selybriam condidit propter incursiones 28 Mysorum sive Bulgarorum et Scytharum. Posuit ideam suam statuam aeneam in Tauri columna, postquam concidit, quae ante ibi erecta fuerat, statua magni Theodosii.

5. Et hic quidem vita sic acta, sic defunctus est; creatus autem est rex IUSTINVS THRAX, parentibus ortus ignotis et ignobilibus, qui et ipse colonus erat aut bubulcus et subulcus, tum animo ad rem militarem adiecto tribunus et comes est factus. 2 Cum autem post obitum Anastasii deliberatio fieret de rege creando, Amantius eunuchus idemque praepositus, vir potentissimus, cupiens Theocritianum quendam, amicum suum, regem eligi pecuniam Iustino dedit dispertiendam militibus, ut

D III 266 *τινα οικειον οντα αυτω βασιλευσαι, χρηματα τω Ιουστινω παρ-
 εσχε διανεμειν τοις στρατιωταις, εν' εκεινον ελονται βασιλεα.
 ο δε τα χρηματα διανειμας εαυτω την βασιλειαν προεμνηστυ- 3
 σατο και παρα των στρατιωτων και του δήμου εις την της
 5 αυταρχιας ανηχθη περιωπην. Αμαντιος δε εν δεινω πεποητο 4
 του Ιουστινου το σοφισμα και αυτω επεβουλενε σνν ετεροις C
 των επιφανεστερων, ον γνωσθεντα ο Ιουστινος ανειλε σνν Αν-
 δρεα τω κονβικουλαριω και τω Θεοκριτιω. ουτος ο Αμαν- 5
 τιος, οτε ο Αναστασιος καθ' υπνου εθεασατο τον ανδρα τον
 10 τονμον φεροντα και απαιλειφαντα τινασ των της ζωης αυτου
 χρονων, οναρ ειδεν οτι ενωπιον του βασιλεως ισταμενω αυτω
 χοιρος επηλθε μεγας και εις γην κατηραξεν αυτον και αν-
 αλωσεν. ουτος τον ναον του αγιου αποστολου Θωμα εδομη- 6
 σατο· δω και την κλησιν εκεινου σωζει, του Αμαντιου καλου-
 15 μενος.*

*Ορθοδοξοτατος δε ον Ιουστινος, δογμα εξεθετο την εν 7
 Χαλκηδονι παντας σεβεσθαι σννοδον και τους αυτην συστησα- D*

*3 οπως Ιουστινος ο Θραξ (Θραξ A) εις την βασιλειαν ανηχθη περιωπην A
 5 οτι ανηρεθη ο εννοχος (om. A) Αμαντιος AC 16 οτι την εν Χαλ-
 κηδονι σννοδον εκυρωσεν Ιουστινος και την γαμητην εστεψεν (Ιουστινος—
 εστεψεν om. A) AC*

1 παροξυτο C 2 διανεμειν Di inuitis ARwp, v. XIV 9, 1. XV
 22, 16. XVIII 14, 4. 18, 6. 8 ελονται p* 4 παρα των στρα-
 τιωτων και του δήμου AE (v. Theoph. I p. 165, 27 s.), παρα του
 δήμου και των στρατιωτων Owρ 7 επιφανων C δ om. BC
 9 δ om. Owρ τον alterum om. E 10 της ζωης om. E αυτου|
 εαυτου E 12 επηχθη D κατηραξεν A, κατεροραξεν RwpDi
 vol. V p. 239, κατηραξεν Di h. l., v. ad XIII 7, 8 ανηλωσεν
 p inuitis ARw 16 δ' DwpDi 17 χαλκιδονι D, corr. Dw,
 καλχηδονι B, v. ad XIV 2, 8

illum sibi eligerent regem. Qui cum pecunia distributa ipse 3
 regnum petivisset et a militibus et populo ad dominationis evectus
 esset fastigium, Amantius de Iustini dolo ira incensus cum aliis 4
 viris nobilioribus ei insidiabatur; qua re cognita Iustinus eum
 una cum Andrea cubiculario et Theocritiano sustulit. Amantius 5
 eodem tempore, quo Anastasius in somnio viderat hominem illum
 tomum ferentem et delentem aliquot vitae suae annos, somnia-
 verat se coram rege stantem a sue magno oppressum et humum
 prostratum et devoratum esse. Idem aedem S. Thomae apostoli 6
 struxit, unde Amantii aedes nominatur.

Iustinus, vir orthodoxissimus, dogmate iussit Chalcedonium 7
 concilium ab omnibus coli et sescentos triginta sanctos patres, qui

- μένους ἑξακοσίους τριάκοντα ἅγιους πατέρας τοῖς ἱεροῖς ἔγγρα-
 8 φῆναι διπτύχους πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. γαμετὴν δ' ἔχων Λουπι-
 κίαν κεκλημένην ἔστεφεν αὐτὴν καὶ Ἀγούστου ἀνηγόρευσε, Ἐὐ-
 9 φημίαν μετονομάσας. τούτῳ Βιταλιανός, ὃς ἔστασίασεν ἐπὶ
 Ἄναστασίῳ, πάντῳ ὤκειώτο καὶ στρατηλάτης προεχειρίσθη, ἀλλὰ ὅ-
 μῃν καὶ ὑπάτευσε καὶ μέγα τι παρὰ τῷ Ἰουστίνῳ ἠδύνατο.
 10 ὀρθόδοξος δ' ὢν τὸν Σευήρον ἐκδιωχθῆναι τοῦ θρόνου τῆς
 11 Ἀντιοχείας καὶ ἀναιρεθῆναι προσέταξεν· ὃ γνούς ἐκείνος ἀπέ-
 δρα εἰς Αἴγυπτον μεθ' ἑτέρων ὁμογνωμόνων καὶ ταύτην ἐτά-
 PII59 Α ραξαν, τὸν περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρτου λόγον εἰσαγαγόντες. 10
 12 Σευήρον δὲ διαδράντος, Παῦλος ὁ ξενοδόχος τῶν Εὐβούλου D III 26
 Ἀντιοχείας προεχειρίσθη ἐπίσκοπος· καὶ πάντας δὲ τοὺς ἄδικον
 ὑπεροχίαν ὑποστάντας ἐπὶ Ἀναστασίῳ ὁ Ἰουστίνος κατήγαγεν.
 13 Ἐν τοῖς τούτου χρόνοις ἀστὴρ ἐφάνη κομήτης ἐν τῇ ἀνα-
 W III 49 τολῇ, κάτω τὰς ἀκτῖνας ἀφίει, ὃν πωγωνίαν οἱ μετεωρολογοῦν- 15
 14 τέες φασί· καὶ ὁ Βιταλιανός ἐδολοφονήθη παρὰ τῶν Βυζαντίων,
 μηνιόντων αὐτῷ ὡς πολλοὺς ἀνελόντι, ὅτε ἐπανέστη κατὰ Ἀνα-

4 καὶ περὶ Βιταλιανοῦ C 11 περὶ τοῦ δυσσεβοῦς Σεβήρου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Παύλου C

2 γαμετὴν E λουπικίαν RwpDi (v. Theod. Lect. II 37), λου-
 πικίαν A 8 ἀνηγόρευσε ἀγούστου Dwp 4 κατονομάσας E
 6 τι om. Owρ 7 ὀρθοδοξότατος D, corr. Dw σεβήρον E, v.
 vs. 11 9 ἐτάραξε D, corr. Dw 11 σεβήρου E, v. vs. 7
 εὐβούλου E, εὐούλου D, corr. Dw 13 ὁ om. E 14 χρόνοις
 τούτου C κομήτης D, corr. Dw 17 μηνιόντων DEwp δε'
 OwρDi

- id instituissent, in sanctis inscribi diptychis omnium ecclesiarum.
 8 Lupicium uxorem, nomine mutato in Euphemiam, diademate
 9 ornavit et Augustam appellavit. Huic Vitalianus, qui seditionem
 sub Anastasio fecerat, erat familiarissimus et magister militum
 creatus atque adeptus consulatum multum apud Iustinum pot-
 10 erat. Cumque orthodoxus esset, Severum expelli ex sede Antio-
 • 11 chensi et tolli iussit; quo cognito ille cum aliis, qui eadem erant
 fide, fuga in Aegyptum elapsus etiam illam disputatione de cor-
 12 ruptibili et incorruptibili introducta turbaverunt. Post fugam
 autem Severi Paulus, xenodochii Eubuliani praefectus, Antiochiae
 creatus est episcopus; et quicumque sub Anastasio exilium in-
 iustum subierant, Iustinus revocavit.
 13 Huius temporibus visus est cometes in Oriente, radiis deorsum
 14 vergentibus, quem pogonium meteorologici vocant; praeterea
 Vitalianus insidiis necatus est a Byzantinis iratis, quod multos
 15 sustulisset, cum contra Anastasium exsurrexisset. Alii autem

σασίου. οἱ δὲ προστάξει τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου καὶ Ἰουστι- 15
 νιανοῦ φασιν ἀναιρεθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ Παλατίῳ, θέλοντα καὶ
 αὐτοῦ τοῦ κρατούντος κατάρχειν· στρατηλάτης δὲ τῶν στρατευ-
 μάτων Ἰουστινιανὸς προκεχείριστο. Ἰωάννου δὲ τοῦ Καππα- 16 B
 6 δόκου θανόντος, ὃς πατριάρχης ἦν Κωνσταντινουπόλεως, κε-
 χειροτόνητο Ἐπιφάνιος τῆς ἐκκλησίας ταύτης πρεσβύτερος· καὶ 17
 Ὁρμίδα τοῦ πάπα Ῥώμης μετηλλαχότος τὸ ζῆν, Ἰωάννης
 τοὺς τῆς ἐκκλησίας Ῥωμαίων διεδέξατο οἰακας.

Ἐχθρας δὲ Ῥωμαίοις πρὸς Πέρσας οὖσης, ὁ βασιλεὺς 18
 10 Ἰουστίνος πρὸς τὸν ἄρχηγον τῶν Οὐννων ἔστειλε πρέσβεις καὶ
 δῶρα, συμμαχίαν αἰτῶν κατὰ τῶν Περσῶν· καὶ ὃς συνέθετο.
 καὶ τοῦ Περσῶν δὲ βασιλέως Κουάδου τὸν αὐτὸν ἄρχηγον περὶ 19
 συμμαχίας ἀξιόσαντος, ἐκεῖνος συμμαχῆσαι αὐτῷ ἐπηγγέλλετο·
 καὶ ἀπῆλθε πρὸς Πέρσας μετὰ λαοῦ, κατὰ Ῥωμαίων ἀνιτα-
 15 ξόμενος. ὁ μέντοι βασιλεὺς Ἰουστίνος περὶ εἰρήνης πρεσβείαν 20 C
 στείλας πρὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, μὴ πιστεύειν τοῖς Οὐν-
 νοῖς αὐτῷ ἔγραψεν, ὡς ὄρκους μετὰ Ῥωμαίων περὶ συμμα- 21
 χίας ποιησαμένους καὶ χρήματα λαβοῦσι πολλὰ καὶ βουλομένοις

4 πρὸς πατριαρχῶν CE
 Ἰουστίνος CE

15 δεῖ ἐσπεύσασθαι τοῖς Πέρσας δ (om. E)

1 post καὶ add. τοῦ Rwp 2 ἐν τῷ Παλατίῳ om. B, v. Malal.
 exc. de insid. in Hermæ vol. VI p. 375 infra, Euagr. H. E.
 IV 3, Procop. III p. 46, 19 ss. 4 καταδόκη D 8 τοῦς] τὸ E
 ἐδέξατο D 9 πρὸς intra lineas suppl. Dw 10 τῶν οὐννων
 in spatio septem fere litterarum suppl. Ew (v. B-W Byz. Zeit-
 schrift. a. 1892 p. 216) 11 τῶν om. Dwp 16 τὸν τῶν A, τῶν
 om. τὸν E, τὸν om. τῶν Rwp πῖπιστεύειν A 18 βουλομένοις
 (sic) D

iussu regis Iustini et Iustiniani dicunt eum sublatum esse in Pa-
 latio, cum et ipsi domino vellet imperare; magister militum factus
 est Iustinianus. Ioanne Cappadoce mortuo, patriarcha Cpolitano, 16
 Epiphanius, ecclesiae huius presbyter, creatus est; Hormisda 17
 item, papa Romano, defuncto, Ioannes ecclesiae Romanae guber-
 nacula suscepit.

Cum autem Romanis inimicitiae essent adversus Persas, 18
 rex Iustinus missis legatis cum muneribus ad regem Hunnorum,
 qui societatem contra Persas peterent, ille concessit. Sed et 19
 Cavadæ, Persarum regi, amicitiam petenti idem rex pollicitus
 se auxilium esse laturum, ad Persas cum copiis est profectus
 Romanos oppugnaturus. At rex Iustinus de pace legatis missis 20
 Persarum regi scripsit, ne confideret Hunnis, qui iureturando 21
 cum Romanis societate facta magnisque acceptis donis Persas

- 22 προδοῦναι αὐτοὺς ἐν πολέμου καιρῷ. ὁ δὲ Κουάδης τὸν ῥῆγα εἰ χρήματα παρὰ Ῥωμαίων ἔληφεν ἤρητο· τοῦ δὲ καταθεμένου, ἀληθεύειν τὸν Ἰουστίνον ὑπέλαβε καὶ αὐτίκα τὸν μὲν ἀνείλε D III 266 καὶ τοὺς Οὐννοὺς σχεδὸν ἅπαντας, εἰ μὴ τινες ὀλίγοι διαδράντες ἐσώθησαν, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἐσπέισατο καὶ τὸν Ἰουστίνον ἐπί-5 τροπον Χοσρόου τοῦ νεωτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐποίησατο.
- D 23 τοῦτῳ γὰρ τὴν τῶν Περσῶν κατελίμπανε βασιλείαν, τοὺς πρεσβυτέρους παραβλεπόμενος. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ἐπιτροπὴν παρ-24 ηῆτήσατο. ὁ μέντοι Λαζῶν ἀρχηγὸς Τζάθος ἀποστατήσας Περσῶν, προσερχοῦν τῷ Ἰουστίνῳ καὶ βαπτισθεὶς, υἱὸς τε τοῦ 10 βασιλέως ὀνομασθεὶς καὶ βασιλεὺς Λαζῶν ἀναγορευθεὶς, γυναικί τε συζευχθεὶς ἐνὸς τῶν συγκλητικῶν θυγατρὶ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ 25 χώραν ἐπανελλήλυθε. τοῦτο αἴτιον αὐτῆς μάχης Ῥωμαίοις καὶ Πέρσαις ἐγένετο, ὡς τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων τοὺς αὐτοῖς ὑπέι-26 κοντας σφετεριζομένου. τότε καὶ τὰ κατὰ τὸν ἄγιον Ἀρέθαν 15 27 ἐν Νεγρᾷ τῇ πόλει συμβέβηκε. Κουάδης δὲ τοὺς ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ τυγχάνοντας Μανιχαίους ἐφόνευσεν ἅπαντας καὶ τὸν αὐτῶν P II 60 A ἐπίσκοπον καὶ τὰς βίβλους κατέκαυσε, ὅτι ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ

9 ὅτι αὐτῆς μάχῃ μέσον Ῥωμαίων καὶ Περσῶν γέγονεν (γένετο E) CE
16 περὶ Μανιχαίων CE

1. 2 τὸν ῥῆγα post ἤρητο Owp 2 εἰ om. C ῥωμαίοις B
3 ἀνείλεν B^oDEwpDi, v. ad XIII 1, 5 6 γὰρ ῥόου D νεωτέρου]
v. ad XIII 3, 6 9. 11 λαζῶν RwpDi, λαζῶν A 9 ζάθος
A, τζάθος Rwp, immo Τζάθιος, v. Malal. p. 412, 16, Chron. pasch.
I p. 613, 3, Theoph. I p. 168, 14 13 μάχης αὐτῆς BC

22 belli tempore essent prodituri. Ita Cavades, cum rex interrogatus, num pecuniam a Romanis accepisset, astipulatus esset, Iustinum vere dicere ratus illico et eum sustulit et Hunnos fere omnes, paucis fuga elapsis, atque foedere cum Romanis facto Iustinum tutorem 23 Chosrois, minimi filii, fecit. Nam hunc Persarum regni heredem 24 fecit despectis filiis maioribus; sed rex tutelam recusavit. Lazorum tamen dux Tzathus, cum a Persis defecisset et ad Iustinum se contulisset, baptizatus et nomine filii regis ornatus et Lazorum rex appellatus ducta uxore senatoris cuiusdam filia in suam 25 patriam rediit. Quae res denuo pugnae inter Romanos et Persas extitit causa, quod rex Romanorum eos, qui Persis essent sub-26 iecti, ad se perduceret. Tum ea, quae de S. Aretha narrantur, 27 in urbe Negra acciderunt. Cavades autem, quos in suo regno invenerat Manichaeos, necavit omnes eorumque episcopum et libros combussit, quod unum de eius filiis odiosissima sua haeresi imbutum ad suam fidem pellicere erant conati.

τὴν μυσσάρην αὐτῶν διδάξαντες αἰρεσιν τὰ αὐτῶν φρονεῖν παρεσκεύασαν.

Ἡ δὲ πόλις Ἀνάζαρβος ἢ Ἀνάβαρζα, τῆς δευτέρας Κιλικίας οὖσα μητροπόλις, τότε ὑπὸ σεισμοῦ συνεπτώθη· καὶ ἡ 29
 5 Ἔδεσα, πόλις οὖσα περιφανῆς τῆς Ὀσροηνῶν ἐπαρχίας, κατεκλύσθη, τοῦ μέσον αὐτῆς ῥέοντος ποταμοῦ πλημμυρήσαντος, κεκλημένου Σκιρτοῦ, καὶ τοὺς τε τῆς πόλεως οἶκους καταβαλόντος καὶ παρασύραντος καὶ τοὺς αὐτῆς ἐνοικοῦντας οὓς μὲν 30
 10 ἡμέρας δέ γε τοῦ ὕδατος ἐλαττωθέντος, εὐρέθη ἐν τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ πλάξ λιθινῇ ἐν ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν αὐτῇ ἐγ-
 D III 269 κεκολαμμένοις λέγουσα ταῦτα “Σκιρτὸς ποταμὸς σκιρτήσῃ κακὰ Β σκιρτήματα πολίταις”. καὶ τῆς Πομπηιουπόλεως τὸ ἡμῖν 31
 15 πολλοὶ ἐν τῷ χάσματι ἔτι ζῶντες ἀπωλοφύροντο καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἀνελεῖσθαι αὐτούς. καὶ γυνή τις ἐκ Κιλικίας τότε ἐγέ- 32

3 περὶ Ἀναζάρβου (ἀναβάρζης E) καὶ Ἐδέσης καὶ Πομπηιουπόλεως CE
 16 περὶ τῆς (om. C) γυναικὸς τῆς (om. C) γιγαγιῶδους CE

1 αὐτῶν om. B 3 ἀνάζαρβος ἢ ἀνάβαρζα A, ἀνάβαρξος ἢ ἀνάβαρξα E, ἀνάζαρβος ἢ ἀνάζαρβα ODi, ἀνάβαρξος ἢ ἀνάβαρζα Dwp, v. XVI 25, 2. XVII 4, 10, Malal. p. 418, 6, Euagr. H. E. IV 8, Theoph. I p. 171, 14, Cedr. I p. 639, 20 et Leon. Diac. p. 52, 9, Ann. Comn. II p. 241, 3 5 ἔδεσα ARwp, ἔδεσσα Di
 7 κεκλημένου] καὶ κλημένου E 8 αὐτῆς ἐνοικοῦντας A, αὐτοῖς οἰκοῦντας E, ἐν αὐτοῖς οἰκοῦντας Owp 9 πώμασιν D καταποτήσαντος (sic) AE 10 γε om. DwpDi 11 ἱερογλυφικαῖς E ἐγκεκολαμμένοις RwpDi, ἐγκεκολασμένοις A, ἐγκεκολαμένοις E, v. G. M. p. 526, 8, L. G. p. 124, 23 (Th. M. p. 87) 12. 13 κακὰ σκιρτήματα] κατασκιρτήματα D 14 κατεπόθη AR (v. G. M. p. 526, 7, Cedr. I p. 641, 21, Glyc. p. 494, 2), κατεπτώθη Dwp
 15 ἀπόλωτο Dwp

Tum Anazarbus sive Anabarza, secundae Ciliciae metro-28
 polis, terrae motu collapsa est; et Edesa, urbs illustris Osroenae 29
 provinciae, cum Scirtus, qui fluvius mediam urbem perfuit, red-
 undasset et aedificia urbana deiecisset atque abstraxisset et
 alios cives ruina obruisset, alios aqua suffocasset, inundata est. 30
 Cum autem aliquot diebus elapsis aestus recessissent, inventa est
 in ripa fluminis tabula lapidea, cui litteris hieroglyphicis insculpta
 erant haec: “Scirtus fluvius malis saltationibus cives movebit”.
 Et Pompeiopolis pars dimidia absorpta est media rupta urbe, 31
 quo in hiatu multi homines viventes eiulabant frustra, cum opem
 ferre nemo posset. Tunc femina quaedam Cilissa erat forma gi- 32
 gantibus comparanda, tum proceritate corporis, tum alia specie;

νετο γιγαντώδης και την αναδρομήν τοῦ σώματος και την
 W III 50 λοιπήν διαρίαν· παντός γὰρ εὐμήκους ἀνδρός εἰς πῆχυν δλον
 33 ὑπερανίστατο· ἠδρύνετο δὲ τοὺς ὤμους τε και τὰ στέφρα ἐπὶ
 πολὺ, και τᾶλλα δ' εἶχε τῷ μήκει τε και τῷ πλάτει ἀνάλογα,
 τὸ εἶδος λέγω και την φωνήν και τῶν βραχιόνων και τῶν
 5 πῆχεων την στερεότητα και τὸ μέγεθος και τὸ τῶν δακτύλων
 ἄδρον και ὄσα τούτοις ἐπόμενα.

- C 34 Ἰουστινιανοῦ δὲ στρατηλάτου, ὡς εἴρηται, μετὰ θάνατον
 35 Βιταλιανοῦ προβληθέντος, ἐκείνῳ ἀνεῖτο ἡ πᾶσα διοίκησις. και
 ποτε τῶν τὰς ἡγεμονίας ἐχόντων δεομένων τοῦ βασιλέως κοι-
 10 νωνὸν τῆς βασιλείας ἐλέσθαι τὸν στρατηλάτην, ἐκείνος τῆς ἀλουρ-
 γίδος ἀπᾶμενος “δι’ εὐχῆς ὑμῶν ἦτω” φησὶ “μὴ νεώτερον
 36 ταύτην περιβαλέσθαι”. και τότε μὲν οὕτω την ἐκείνων δέησιν
 37 διεκρούσατο. οἱ δ’ αὖθις μετ’ οὐ πολὺν πῆξιμα ἔθεντο την
 τοῦ νοβελισίμου ἀξίαν τῷ Ἰουστινιανῷ ἐπισηφιζόμενον και τὸν 15
 βασιλέα ἡτοῦντο κυρῶσαι τὸ ψηφισθέν· και ὃς εἶξας γράμ-
 38 μασιν οἰκείους τοῦτο ἐκύρωσε. τραύματος δ’ οἱ γενομένου περι
 D 39 τήν κνήμην κληήρης ἦν. ὡς δ’ ἡ νόσος ἐκραταιοῦτο και ἀμ-

8 ὅτι στρατηλάτης δ Ἰουστινιανὸς προεβλήθη (προεβλήθη E) CE 17 ὅτι
 νοσῶν δ (om. A) Ἰουστινὸς ἔστειρε βασιλέα τὸν Ἰουστινιανόν ACE

2 ἐς Owp, v. ad XIV 12, 14 πῆχυν AE, πῆχυν O, sed in D tam
 negligenter exaratum, ut legi possit πῆχυν, unde πῆχυν w,
 πῆχυν p 3 τε ante ὤμους E, om. Rwp 5 και τῶν βρ. AE,
 τῶν τε βρ. Owp 8 εἴρηται] XIV 5, 15 11 τῆς alterum om. E
 ἀλουργίδος AR (in C corr. ex ἀλουργίδος), ἀλουργίδος E, ἀλουρ-
 γίδος Dwp, v. ad XIV 1, 2 15 τοῦ om. D νοβελισίμου AR,
 νοβελισίμου C, νοβελισίμου B(?)wp, v. ad XV 8, 2 16 ἦτον
 Owp 17 δὲ RwpDi οἱ RwpDi, ἡ A

nam quemvis virum vel procerissimum cubito integro exsupera-
 33 bat, humeris et pectore supra modum latis, cum et cetera omnia,
 ut facies et vox, brachiorum cubitorumque firmitas ac magni-
 tudo, digitorum crassitudo, reliqua longitudini et latitudini re-
 sponderent.

34 Iustiniano vero magistro militum, ut diximus, post mortem
 35 Vitaliani creato permessa est omnium rerum administratio. Cum
 autem aliquando principes regem orassent, ut regni socium sibi
 eligeret magistrum militum, ille purpura prehensa “Vobis est pre-
 36 candum” inquit “ne quis minor hanc sibi induat”. Itaque tum
 37 quidem illorum preces repudiavit. Illi vero post non ita multum
 temporis nobilissimi dignitate Iustiniano decreta cum regem oras-
 sent, ut id decretum ratum faceret, ille litteris suis comprobavit.

38. 39 Cum autem ex vulnere cruris lecto teneretur, morbusque grave-

φίβολον ἦν αὐτῷ τὸ βιώσιμον, μετακαλεῖται τὸν πατριάρχην Ἐπιφάνιον, μεταπέμπεται δὲ τοὺς ἐν τέλει, καὶ βασιλέα τὸν ἀδελφιδοῦν Ἰουστινιανὸν ἀναδείκνυσιν, αὐτὸς τῇ ἐκείνου κεφαλῇ περιθεὶς τὸ διάδημα. καὶ εἰς τὸ τῆς ἑπταπλασίας θέατρον τοῦ 40
 D III 270 δῆμον τῆς πόλεως ἀθροισθέντος, ἔξεισι πρὸς αὐτοὺς ἑστεμμένους ὁ Ἰουστινιανός, καὶ παρὰ πάντων εὐφημοθεὶς ἐπανήκεν εἰς τὰ βασιλεία, τεσσαράκοντα καὶ πέντε τότε τυγχάνων ἐνιαυτῶν. αὐτίκα δὲ καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ Θεοδώρα ἀνερρήθη Ἀγούστα. 41 καὶ μετ' ὀλίγον τῷ Ἰουστίνῳ ἐπέλειπεν ἡ ζωὴ, βασιλεύσαντι ἔτη 42
 10 ἑννέα ἐφ' ἡμέραις εἴκοσι.

Καὶ ὁ μὲν εὐσεβῶς βασιλεύσας ἀπῆλθεν· ἄρξαντος δὲ 6 Ἰουστινιανοῦ οὐκ εἰς μοναρχίαν ἢ βασιλεία κατέστη, ἀλλ' εἰς P II 61 A διπλοῦν τὸ κράτος μεμέριστο· οὐδὲν γὰρ ἦτιον τοῦ κρατοῦντος, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον, ἢ κοινωνὸς αὐτῷ τοῦ βίου δεδύνητο. ἦν 2
 15 δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτος ῥᾶστος μὲν πρὸς ἔντευξιν καὶ ἀναπεπταμένας εἶχε τὰς ἀκοὰς πρὸς διαβολήν, ὄξυς δὲ πρὸς ἄμυναν, ἀφειδῆς πρὸς χρημάτων ἐξάντησιν καὶ πρὸς συλλογὴν αὐτῶν

9 τελευταίη Ἰουστίνου CE 11 βασιλεία Ἰουστινιανοῦ AR, add. τοῦ μεγάλου B οἱ τοὺς τρόπους ἦσαν Ἰουστινιανός καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Θεοδώρα CE

2 post δὲ add. καὶ OwpDi 3 ἀδελφιδοῦν om. B ἀναδείκνυσιν (ἀποδείκνυσιν CE): αὐτὸς AER^s, Wo lat.: suis manibus eius capiti diadema imponit, ἀποδείκνυσιν αὐτὸς w^p 6 Ἰουσιανός C εὐφημηθεὶς Owp 7 τεσσαράκοντα om. C τυγχάνων τότε C 9 τῷ om. D ἐπέλειπε τὸ βιώσιμον Dwp 9. 10 δὲ ἔτι ἑννέα A, ἔτη ἑννέα (ἑννέα ἔτη Dwp) omisso δὲ RDi 10 ἡμέρας w^p invitis AR εἴκοσι A OwpDi, εἴκοσι E, v. ad XIII 1, 5 et ad vs. sequ. 11 Καὶ—ἀπῆλθεν om. Owp 13 τοῦ] καὶ D, corr. Dw κρατοῦντος] κράτους E 15 οὗτος ὁ βασιλεὺς Owp 16 διαβολῆς Dwp 17 ἀφειδῆς — p. 152, 1 ἀφειδέστερος] De chiasmo v. ad XIII 2, 6, de annominatione ad XIII 5, 29.

sceret ita ut dubium esset, num rex conservaretur, Epiphanio patriarcha et primoribus advocatis Iustinianum nepotem diademate suis manibus ornat et regem designat. Cumque in equestre theatrum populus convenisset, Iustinianus coronatus ad eos egressus ab omnibus salutat in regiam rediit, quadraginta quinque tum natus annos. Statim Theodora quoque, eius uxor, appellata est 41 Augusta. Neque post multum temporis Iustinus exstinctus est 42 post regnum novem annorum et dierum viginti.

6. Ita ille post imperium pium e vita decessit; IUSTINIANO autem principatum adeptο, non unius erat potestas sed in duas partes divisa, cum eius socia non minus ipso ac potius plus posset. Erat hic rex aditu facillimus, ad poenam irrogandam aequē 2

3 ἀφειδέστερος. τὰ μὲν γὰρ ἀνήλισκεν εἰς οἰκοδομὰς, τὰ δὲ ἐν'
 αὐτῷ κατορθοῦντο ὄσα οἱ ἐτύγγανε πρὸς βουλῆς, τὰ δὲ εἰς
 πολέμους καὶ τὰς πρὸς τοὺς ἀνθισταμένους ταῖς ἑαυτοῦ θελήσειον
 4 ἔριδας. ὄθεν αἰεὶ χρημάτων δεόμενος ἐξελέγετο ταῦτα ἐκ τρό-
 B πων οὐκ εὐαγῶν καὶ χάριτας ἦδει τοῖς προφάσεις αὐτῷ τοῦ 5
 5 ἀργυρολογεῖν ἐφευρίσκουσι. καὶ οὐχ ὁ μὲν οὕτω διέκειτο, ἡ
 δὲ βασιλις ἠλαττοῦτο κατὰ τι τοῦ αὐτοκράτορος ἢ πρὸς ἐξου-
 6 σίαν ἢ πρὸς χρημάτων κτήσιν ἐκ τρόπου παντός. ἡδύνατο
 7 μὲν γὰρ πολλῷ τῷ μέσῳ τοῦ ξυνηνέτου ἐπέκεινα, ἦν δὲ καὶ
 ποριμωιάτῃ πρὸς εὗρεσιν καινοτέρων καὶ πολυτρόπων ἐπινοῶν. 10
 8 ἐπιεῦθεν τοῖς ὑπηκόοις διχόθεν αἱ συμφοραί· οἳ τε γὰρ ἐτήσιοι
 9 δασμοὶ ἐπὶ μείζον ἐξήρουντο καὶ καιροὶ προσεπυνηνέοντο. καὶ
 οἱ μὲν ὡς μὴ περὶ τὴν εἰς τὸ θεῖον δόξαν ὀρθῶς διακείμενοι,
 οἱ δὲ ὡς ἀκολάστως βιοῦντες ἐκολάζοντο καὶ τὰς περιουσίας
 ἀφήρηοντο, οἱ δὲ διὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφοράς, καὶ ἄλλοι D III 271
 C ἐξ ἄλλων τρόπων καὶ ἕτεροι ἐξ ἑτέρων. πάντα γὰρ ἀπαρι-
 θμεῖν μακρᾶς ἂν δέοιτο συγγραφῆς.

10 Κατὰ δὲ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀστέρως

18 περὶ κομήτου C

1 ἀνήλισκε DBs(?)wp 3 τοὺς om. E αὐτοῦ Owρ 4 χρη-
 μάτων αἰεὶ E 8 ἡδύνατο DwρDi, v. XIII 15, 14. XVI 16, 25.
 XVII 2, 23. XVIII 24, 16 10 ποριμωιάτων E καινοτέρων
 om. C καὶ πολυτρόπων] ἐπὶ | πολὺν τρόπον E 12 μείζον] πλείον
 E 14 post βιοῦντες add. ἡ ἀσελγῶς Owρ περιουσίας] περὶ
 οὐσίας A

promptus atque ad calumniam audiendam, immoderatus in pecu-
 3 niis profundendis, in comparandis immoderatio, alias in aedi-
 ficia, alias ad exsequenda consilia sua, alios in rem bellicam et
 contentiones eorum, qui suae voluntati adversarentur, consu-
 4 mendo. Ita factum, ut, cum pecuniis semper egeret, eas rationi-
 bus parum honestis compararet ac gratiam haberet iis, qui colli-
 5 gendi argenti vias ostenderent. Neque vero solus ille tali erat
 natura, sed etiam regina nullo modo imperatori sive licentia sive
 6 faciendae pecuniae sollertia cedebat; nam et maritum potentia
 7 longe superabat et novos eosque varios quaestus ingeniosissime
 8 reperiebat. Hinc subiecti gemino onere premebantur; nam et
 9 annua tributa exaggerabantur et nova excogitabantur. Alii ut
 de religione perperam sentientes, alii ut inmodeste viventes multa-
 bantur opibusque privabantur, alii ob contentiones inter se factas,
 alii denique de aliis causis, quae omnes breviter recenseri non
 possunt.

10 Quinto anno eius regni cometes est conspectus, qualis ob
 radios sursum porrectos lampadius est dictus, et per dies XX fulsit.

ἄφθνη φαῦσις κομήτου, δε λαμπαδίας ὀνόμασαι, ὡς ἄνω τὰς ἀκτῖνας εἰς, δε ἐφ' ἡμέρας εἴκοσι φαίνων διήρκεσεν. ἔθετο 11 δὲ καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας σπονδάς. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν ἐφάν W III 51 εἰρήρευον, τὴν δὲ πόλιν κατέτροχον ἐμφύλοιο πόλεμοι, καὶ τὸ 5 κάλλος αὐτῆς καὶ τὴν ἀγλαίαν, ὅση περιελέλειπτο ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Λέοντος γεροντός ἐμπρησμοῦ, διεφθάρκασι. μίσους γὰρ ἐμφρόντος τοῖς δήμοις κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ 12 τῆς βασιλείσης δι' ἅπερ εἴρηται, ὠμονόησαν ἄμφω τὰ μέρη, D τό τε Βένετον καὶ τὸ Πράσινον, καίτοι αἰεὶ ἀλλήλοισ ἐναντιού- 10 μενα, καὶ στάσεως ἤρξαντο. ὁ δὲ γε κρατῶν μοῖζράν τινα βαρ- 13 βάρων τῶν καλουμένων Ἀλλούρων αὐτοῖς ἐπαρεῖς στήσαι τὴν στάσιν οὕτως ἐκυκεχείρηκεν. ἡ δ' ἀνήγματο μᾶλλον· μάχης γὰρ 14 συρραγείσης μέσον τῶν δήμων καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ τὸ λεγόμενον Μίλιον, καὶ πιπτόντων πολλῶν ἐκατέρωθεν, οἱ τῆς 15 ἐκκλησίας καταπαῦσαι τὴν στάσιν καὶ τὸν πόλεμον σπεύδοντες τὰς παναγεῖς τῶν θείων εὐαγγελίων βίβλους ἀράμενοι καὶ τοῦ σοσιτήρος ἡμῶν σεβάσμια ἐκτυπώματα εἰς μέσους τοὺς μαχο- μένους συνώδησαν ἑαυτούς, οἴόμενοι αἰδεσθέντας ἐκείνους τὰ ἄγια καταθέσθαι τὰ ὄπλα καὶ ἀποσχέσθαι τοῦ μάχεσθαι· ἀλλ' 15 P II 62 A

7 περὶ τῆς γενομένης στάσεως τῶν δήμων ACE

1 κομήτου RD_wwpDi, κομίτου AD ὀνόμαστο B 2 ἀκτῖνας (sic) AD εἰς A(R), εἰς w*, ἀφίεις p conl. (v. XIV 5, 13), πέμπτων Malal. p. 454, 6, Theoph. I p. 181, 15 φαίνων διήρκεσεν εἴκοσι Owp 3 post ἐφάν add. ἐκ τῶν πολεμίων Owp 4 κατέτροχον DEwp 9 τό, τε (sic) AC, τό τε B^sE, τότε Dwp 11 ἀλλούρων ARwp, immo Αἰρούλων (v. Procop. I p. 127, 2), ἐρούλων conl. Wo, sed v. B-W comment. Fleckeis. p. 134 ss. 16 ἀγίας E 19 σχέσθαι E

Cum Persis indutiae sunt factae. Verum Orientalibus provinciis 11 pacatis bella intestina urbem obtulerunt eiusque pulchritudinem et splendorem ex incendio sub Leonis regno orto reliquum consumpserunt. Nam odio concepto iis de causis, quas exposui, tam 12 adversus imperatorem quam reginam, partes inter se consenserunt et Venetae et Prasiniae factionis, quamvis inter se dissidere solitae, seditionemque moverunt. Quam seditionem cum imperator parte 13 barbarorum immissa, qui Aeluri nominantur, opprimere studuisset, eo magis etiam commota est. Pugna enim inter cives et bar- 14 baros commissa in loco, qui Milium dicitur, ac multis utrimque cadentibus, ecclesiastici bellum et seditionem sedare cupientes cum sacratissimis divinorum evangeliorum codicibus et servatoris nostri venerandis imaginibus in medium agmen proeliantium pe- 15 netrarunt, rati fore ut ii verecundia sacrarum rerum positus armis pugna desisterent. Sed barbari rebus illis sacris plane de-

- οἱ βάρβαροι τῶν ἀγίων φροντίσαντες οὐδ' ὀπωσιοῦν τοὺς τε
 16 δῆμους συνέκοπτον καὶ οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ταῦτα φερόντων
 ἐφείδοντο. τοῦτο τοῖς τῆς πόλεως εἰς ἐρεθισμόν τῆς στάσεως
 γέγονε, καὶ ὥσπερ αὐτῷ τῷ θεῷ ἀμύνοντες εἰς ἀπόνειαν
 ἐξήφθησαν πλείονα, καὶ οὐκ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες D III 27
 ἐκ τῶν ὑπερώων ἐμάχοντο, λίθους καὶ κεράμους καὶ παντὶ τῷ
 προστυχόντι βάλλουσαι ἄνωθεν τὴν βάρβαρον ἐκείνην πληθύν.
 17 οἱ δὲ μανίᾳ ληφθέντες καὶ ἀμύνασθαι τὰ γύναια θέλοντες, πῦρ
 B 18 ἐνῴοι τοῖς οἴκοις, ἐξ ὧν περ ἐβάλλοντο. πνεύματος δὲ σφοδροῦ
 πνέοντος τηρικαῦτα, ἢ φλόξ ἦτο ταχέως ἄεριος καὶ πολλὰς 10
 μεγίστας τε καὶ καλλίστας οἰκοδομὰς κατηθάλωσε καὶ ἀγάλματα
 κατέφλεξεν ἀρχαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐπ' ἀν-
 19 θρεία καὶ τοῖς διὰ χειρῶν καὶ συνετῶν βουλευμάτων ἀνδραγα-
 θήμασι, καὶ ἐπὶ πᾶσιν αὐτὸ τὸ θεῖον τέμενος τοῦ μεγάλου ναοῦ,
 ὃν βασιλεὺς Κωνσταντῖος ἐδομήσατο, καὶ τὸ τῆς ἀγίας Εἰρήνης, 15
 καὶ τὸν τοῦ Εὐβούλου ξενῶνα καὶ τὴν τοῦ Παλατίου Χαλκί-
 στεγον, ἦτις ἦν ἡ νῦν καλουμένη Χαλκῆ, καὶ εἰρκτὴν χρηματί-
 ζουσαν καὶ τὸ τοῦ Σευήρου λουτρὸν τὸ λεγόμενον Ζεῦξίππον
 C καὶ ἄλλα πολλὰ κόσμον καὶ θαῦμα τῇ πόλει καὶ τῇ βασιλείᾳ

3 ἐφείσαντο E 4 post θεῷ add. ἐμπαροινούμενον Owp 6 παντὶ]
 παρὰ E 7 βάλλοντες Rwp 12 ἀνθρία D(w), ἀνθρεία ARp
 13 διχειρῶν D, corr. D_w 15 post ἐν add. δ Rwp τὸ] τὸν C
 16 εὐβούλου D, corr. D_w 17 χαλκῆ et χαλκῆ per dittogr. A,
 χαλκῆ R, χαλκῆ B^s(?)DwpDi, v. ad XV 13, 27 ante εἰρκτὴν
 add. εἰς Rwp χρηματίζουσα Rwp 18 τὸ prius om. E τοῦ
 om. Dwp 19 καὶ τῇ βασιλείᾳ om. D

spectis populum trucidabant neque sacris neque eorum gerulis
 16 parcentes. Quibus rebus multitudine urbana ad seditionem adeo
 est incensa, ut tamquam ipsius dei adiutores maiore desperatione
 inflammarentur et ut non viri solum sed mulieres etiam e cena-
 culis pugnarent, lapides et testas et quicquid obvium erat in
 17 multitudinem illam barbarorum superne iaculantes. At illi furore
 perciti ultirique mulierculas ignem iniciunt aedibus, unde feriem-
 18 bantur; cuius flamma vehementi tum spirante vento mox in sub-
 lime elata et multa maxima pulcherrimaque aedificia incendio
 delevit et simulacra combussit veterum virorum ob sapientiam
 et fortitudinem et res manu consilioque bene gestas illustrium,
 19 ac praeter cetera ipsum illud templum a rege Constantio structum
 et S. Irenes aedem et Eubuli hospitem domum et Palatii Chal-
 costegum, quae nunc Chalce appellatur et carceris usum praebet,
 et Severi balneas, quae Zeuxippi nomen habent, aliaque multa,
 quae urbi et regno ornamenta atque admirationem attulerunt.

περιποιούμενα. τότε τοῖνυν ὁ βασιλεὺς ἐτέρως καταστορέσει 20
 τὴν στάσιν διανενοήτο· καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ θέατρον διαλεχθῆναι 21
 τοῖς δήμοις βεβούλευτο, καὶ πέμψας ἐκεῖ τὸ δημοτικὸν μετε-
 στέλλετο. τὸ δ' οὐκ ἠνείχετο προσελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις 22
 παρεκλεύοντο φυλάξασθαι τὸ ἐπιπλήλατον θέατρον, ἵνα μὴ ὡς ἐν
 εἰρκτῇ συγκλεισθεῖεν αὐτῶ καὶ τοῦ θυμοῦ τῶν κρατούντων γέ-
 γονε παρανάλωμα. ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀγορὰν διαθέοντες, ἕτερον 23
 βασιλέα ἑαυτοῖς ἐβουλεύσαντο προχειρίσασθαι καὶ τινα συγγενῆ
 τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου περισχόντες Ὑπάτιον, πῆ μὲν ἄκοντα, D
 10 πῆ δέ γε καὶ πεπεισμένον, εἰς τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου
 Φόρον ἀπάγουσι, καὶ ἐπὶ ἀσπίδος αὐτὸν μετάρσιον ἄρατες
) III 273 ἀναγορεύουσι βασιλέα καὶ τὸ τῶν ἵππων ἐκεῖθεν ἀμιλλητήριον
 καταλαμβάνουσι θέατρον, εὐφημοῦντες αὐτόν, καὶ πορφυρίδα
 ἐζήτουν καὶ στέφος. ἐν τούτοις τῶν δήμων ἀσχολουμένων, 24
 15 ἴσχυσαν οἱ περὶ τὸν βασιλέα πλείστον χρημάτων διανομαῖς
 ἵποσύραι τῶν Βενέτων πολλούς, καὶ οὕτως τὴν τῶν δήμων
 ὁμόνοιαν διαστήσαντες χωρῆσαι κατ' ἀλλήλων αὐτοὺς πεποιή-
 κασι. τότε τοῖνυν ἀθρόον ἐκ τῶν βασιλείων οἱ προκοιτοῦντες 25 W III 52

7 δι' Ὑπάτιον τινα συγγενῆ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου οἱ δῆμοι ἀνηγόρευ-
 σαν C, δι' Ὑπάτιον ἀνηγόρευσαν E

1 ἐτέρως RwpDi, om. A 2 στάσιν Dwp 3 ἐβουλεύετο Dwp
 6 γέγονε A (v. II p. 533, 22 et Winerum *Gramm. des neuil.*
Sprachid. Lips. 1855 § 41b 1), γέγωνται RwpDi 10 δέγε καὶ AR,
 δέ καὶ Dwp, δέγε Di 11 καὶ ἐπὶ om. E ἐπὶ ἀσπίδος ἄρατες
 add. B_r in marg. 16 ἵποσύραι ARwp, ἵποσύραι CDi οὕτω
 E, v. ad XIII 6, 16 17 πεποιήκασι RwpDi, πεποιήκασι A, v.
 ad XIII 1, 5

Tunc igitur rex aliud consilium cepit comprimendae seditionis 20
 et in theatrum progressus verba facere ad cives instituit eoque 21
 populum per nuntios convocavit. Is vero adeo non obtempera- 22
 vit, ut inter se monerent cavendum esse equestre theatrum, ne
 in eo tamquam carcere inclusi eorum, qui rerum potirentur, ira-
 cundiam suo interitu explerent. Deinde in Foro discursantes de 23
 altero rege sibi creando deliberaverunt et quendam regis Ana-
 stasii cognatum Hypatium nacti, partim invitum partim etiam
 persuasum, in magni Constantini Forum adducunt atque clipeo
 in sublime elatum regem consalutant et occupato tum curricula
 equestris theatro faustis ominibus prosequuntur, purpuram quae-
 rentes et coronam. Populo his rebus occupato, rex magnis lar- 24
 gitionibus multos Venetorum in suas partes pellicere potuit di-
 remptaque ita populi concordia effecit, ut inter se aggrederentur.
 Quo facto regii satellites subito e regia erumpentes armati et ex 25

τῶν κρατούντων ἐξέθορον ἔνοπλοι, κἀκ τῆς πόλεως ἔτεροι
 P II 63 A στρατιῶται καὶ οἱ βάρβαροι ἐπεισέφρησαν, καὶ τὰ πλήθη ὡς
 χορτον ἄνευ φειδοῦς ἐξεθέριζον, ἤδη καὶ πρὸς ἄλληλα στασιά-
 26 σαυτα· μεστὸν γὰρ ἦν ἀνθρώπων τὸ θέατρον, τῶν μὲν τῆς
 τῶν στασιαζόντων μοίρας, τῶν δέ γε πλειόνων κατὰ θέαν τῶν 5
 γινομένων καὶ τῆς τοῦ Ὑπατίου ἀναρρήσεως ἠθροισμένων.
 27 τὸν δὲ Ὑπάτιον συλλαβόντες καὶ Πομπήτιον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 τῷ βασιλεῖ προσήγαγον, οἳ καὶ ἀνηρέθησαν καὶ αἱ περιουσίαι
 28 αὐτῶν ἐδημεύθησαν. τῶν δ' ἐκ τοῦ δήμου ἀναιρεθέντων εἰ-
 29 κᾶσθη εἶναι ὁ ἀριθμὸς ὥσει τεσσαράκοντα χιλιάδες. οὐχὶ τῶν 10
 εἰρημένων δὲ δύο ἀνδρῶν μόνων ἐδημεύθησαν αἱ περιουσίαι,
 ἀλλὰ καὶ ἑτέρων πλειόνων συγκλητικῶν· κἀκεῖνοι δὲ πολυειδῶς
 ἐκολάσθησαν.

B 30 Ἐν δὲ τῇ στάσει ταύτῃ, ὡς εἴρηται, τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας κωνσταντίας, ἧς δομήτωρ ἦν ὁ Κωνσταντίος, ἕτερον πολλῶν 15
 μείζω καὶ περιφανεστέραν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπήρξατο
 κωνσταντίος, τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἀρχθείσης κατὰ τὸ 5μ ἔτος,
 Ἰνδικτιῶνος πεντεκαδεκάτης ἐνισταμένης ἐν Φεβρουαρίῳ μηνί.

a. 6040 M. | 532
 p. Ch. n.

4 περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐκ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ C 14 περὶ τῆς
 ἀνοικοδομῆς (ἀνακοδομῆς E) τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ACE

1 τῶν κρατούντων om. Dwp 3 post ἤδη add. δὲ D 4 τῶν
 AR, τὸ Dwp 9 τοῦ] τῶν D 10 χιλιάδας D 11 μόνων
 RwpDi, v. ad XIV 6, 31 οὐσίαι DwpDi (quod Di ipse im-
 probat vol. V p. 86), v. XIV 6, 9. 27 14 εἴρηται] § 19 15 ante
 κωνσταντίος add. αὐτοκράτωρ Owp 17 ἀρχθείσης E τὸ om. E
 ἐξακισχιλιοστὸν τεσσαρακοστὸν RwpDi 18 Ἰνδικτιῶνος πεντεκα-
 δεκάτης ἐνισταμένης] v. L. G. p. 126, 18

urbe alii milites praetereaue barbari intromissi multitudinem,
 quae et ipsa iam inter se dissidebat, graminis instar caedebant,
 26 parcentes nemini. Refertum enim erat theatrum hominibus cum
 seditiosis tum plurimis congregatis, ut et res et Hypatium salu-
 27 tatum spectarent. Ille una cum Pompeio fratre ad regem per-
 28 ductus occiditur bonis eorum confiscatis. E populo caesi putantur
 29 ad XL milia. Neque vero illorum duorum dumtaxat bona sunt
 publicata, sed multorum praeterea senatorii ordinis, deque ipsis
 non uno modo supplicium sumpsum.

30 Pro magna ecclesia a Constantio condita, quae in hac seditione,
 ut expositum est, conflagraret, Iustinianus alteram novam multo
 maiorem et illustriorem exstruere coepit, aedificationem auspi-
 catus anno ab orbe condito sexies millesimo quadragesimo, in-

οὐ μόνου δὲ τοῦ ἱεροῦ τούτου δόμου τῆς δομήσεως ὁ βασιλεὺς 31
 ἐκεῖνος ἀπήρξατο, ἀλλὰ καὶ ἐτέρων πλείονων, ἐν οἷς ἀπείρων
 D ΠΙ 274 χρημάτων δεόμενος τὰς τυπωθείσας ἀνάκαθεν ἐν ἐκάστη τῶν
 πόλεων δίδοσθαι οἰτήσεις τοῖς ἐν αὐταῖς διδασκάλους τῶν λογι-
 5 κῶν τεχνῶν ὑποθήκαις τοῦ ἐπάρχου ἐξέκοιτε. καὶ οὕτω τῶν 32
 ἐν ταῖς πόλεσι διδασκαλείων ἐσχολακῶτων ἀγροικία τῶν ἐν
 αὐταῖς κατεκράτησε. C

Κατὰ γε μὴν τὸ ἑπτακαιδέκατον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ 33
 καὶ ὁ κίων ὁ μέγας, ὃς ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ μεγάλου ναοῦ
 10 καθίδρυσται, τετελείωτο, ἐν ᾧ οἰκεῖον ἀνδριάντα ἐφιππον οὔτιος
 ὁ βασιλεὺς ἀνεστήλωσεν, ἐνθάπερ πρὶν ἕτερος ἴστατο κίων τοῦ 34
 μεγάλου Θεοδοσίου φέρων στήλην ἐξ ἀργύρου πεποιημένην
 παρὰ τοῦ ἐκείνου παιδὸς Ἀρκαδίου, ἔλκουσαν σταθμὸν λιτρῶν
 ἑπτακιοχίλων τετρακοσίων, ἦν καθελὼν ἐκείνος μετὰ τοῦ κίονος 35
 15 καὶ τὸν ἀργυρον ἀφελόμενος τὸν νῦν δρώμενον μετὰ τῆς οἰκείας
 στήλης ἀνήγειρε κίονα. ἀλλὰ καὶ δίκρον μέγιστον ἐκ μολίβδου 36
 ἐξευρασμένον, δι' οὗ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν εἰσήγετο, κατα-
 λέλυκε, πολλῆς ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς τῆς ὕλης ταύτης δεόμενος. D

8 περὶ τοῦ Ἀγνοσιάνου ACE (v. Cedr. I p. 656, 18) 11 σημειῶσαι E

1. 2 οὐ μόνου — πλείονων] οὐ μόνου δὲ τὸν ἱερὸν τοῦτον δόμον ὁ βα-
 σιλεὺς ἐκεῖνος ἰδέματο, ἀλλὰ καὶ ἐτέρους πλείονας Owp 1 μόνου
 AE, μόνου OwpDi; utitur Zonaras modo adiectivo, modo ad-
 verbio, v. XIV 6, 29, 13, 14, 15, 5. XV 2, 11, 28, 38. XVII 21, 5.
 XVIII 25, 18 et XIII 20, 26. XIV 6, 16. XV 6, 13, 22, 30. XVIII
 22, 3 4 αὐτοῖς CDEwp 5 post τεχνῶν add. καὶ ἐπιστημῶν
 Owp 6 διδασκαλίαν B, διδασκάλων D ἀγροικία w*p invitis
 AR 7 κατεκράτησε E 8 τὸ] τοῦ E 10 τετελείωται EwpDi
 ἐν ᾧ | ἐν ᾧ A, ἐν ᾧ E, ἐφ' οὗπερ OwpDi 11 ἐνθα Owp
 πρὶν AEWp, πρῶν O 13 σταθμὸν OwpDi, σταθμῶν A, σταθμῶν
 ex σταθμῶν corr. E 16 ἀνέγειρε w*p invitis AR μολίβδου
 ARw, μολύβδου Dwp

dictione XV, mense Februario. Neque vero hoc solum sed et 31
 alia plura templa exstruere coepit; quae ad aedificanda cum in-
 finitis opus esset pecuniis, stipendia de consilio praefecti libera-
 lium artium magistris olim in omnibus urbibus constituta sustulit;
 ita urbes vacantibus litterarum ludis rusticitas invasit. 32

Anno eius regni XVII. et magna columna in vestibulo 33
 magni templi collocata absoluta est; cui equestrem suam statuam
 imposuit. Eo loco prius fuerat columna magni Theodosii sta- 34
 tuam argenteam sustinens, ab Arcadio, eius filio, factam pondere
 VII milium et CCC librarum; quam ille cum columna demolire, 35
 argento direpto, eam reposuit, quae adhuc cum eius statua vi-
 situr. Destruxit etiam canalem maximum plumbeum, quo aqua 36

37 καὶ κλόνος δὲ τότε τῆς γῆς συνέβη σφοδρότατος, ἐξ οὗ συνε-
πιώθη τῆς Κυζίκου τὸ ἤμισυ.

38 Ἰστορεῖται δὲ τις τότε τῷ Βυζαντίῳ ἐπιδημήσαι ἔλκων
39 κύνα τερατοργόν· πολλῶν γὰρ εἰς θέαν αὐτοῦ συνηγμένων,
ἐδίδουσαν πλείους ἐκ τούτων τοὺς ἑαυτῶν δακτυλίους, καὶ πάντες ὅ

40 ὁμοῦ πρὸ τοῦ κυνὸς κατετίθεντο. ὁ δ' ἐκελεύετο πρὸς τοῦ
κυρίου αὐτοῦ ἐκάστω παρεσχηκέναι τὸν ἴδιον, καὶ τῷ στόματι
λαμβάνων αὐτοὺς καθ' ἓνα ἀπλανῶς ἐκάστω τὸν οἰκεῖον προσ-

41 ἔνευε. καὶ αὐθις προσετίθεται δεῖξαι τίς μὲν εὐπορος ἦν, τίς
δὲ πένης ἢ τίς πόρνη τῶν γυναικῶν ἢ ποία χήρα, τίς δὲ συνε- 10
ζευγμένη ἀνδρὶ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα, καὶ πάντα ἐδείκνυεν ἀν-

P II 64 A επισφαλῶς, ἐκάστον πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ ἱμάτιον κατέχων τῷ
στόματι.

7 Τῷ μέντοι δεκάτῳ ἔτει τῆς ἀρχῆς Ἰουστινιανοῦ τοῦ πα- D III 27
τριάρχου Ἐπιφανίου θανόντος ὁ Τραπεζοῦντος Ἄνθιμος εἰς 15
τὸν ἱερατικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετατίθεται.

2 οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ κατὰ τῶν ἀνδρομανῶν πολὺς ἔπνευσε
καὶ πλείστους διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐκόλασε, τὴν αἰδῶ τούτων

3 περὶ τοῦ τερατοργοῦ (τεράτου τοῦ E) κυνὸς CE σημείωσαι A
14 περὶ πατριαρχῶν CE σημείωσαι AE

1 δὲ om. Ewp οὐπερ D 4 εἰς θέαν — 6 ὁ δ' εἰς θέαν ἀθροί-
ζομένων αὐτοῦ, πολλοὶ τούτων τοὺς ἑαυτῶν δακτυλίους ἐτίθον πρὸ τοῦ
κυνὸς ὁμοῦ συνηγμένων. ὁ δ' O unus P 7 τὸν] τὸ DE 8 τὸν]
τὸ D προσένευε A, προσένευε Di, ἀπένευε O, ἀπένευε Ewp
9 post μὲν add. τῶν παρόντων Rwp 10 ἢ τίς ARwp, τίς δὲ D
ποία A(R), τίς Bwp 11 post πάντα add. ὁ κύων Owp
12 ἐκάστω Ewp 14 post ἀρχῆς add. τοῦ D 18 τούτων
AEwp, ἐκάστω C, ἐκάστον R unus P

in urbem ducebatur, cum eius materiae multum ad structuras
37 ei esset opus. Tum maximus quoque terrae motus accidit, quo
Cyzici pars dimidia concidit.

38 Fertur etiam tum quidam canem mirificum Byzantium addu-
39 xisse, ad quem spectandum conflente multitudine multi suos
40 annulos in unum acervum congestos ante canem ponebant, quos
41 cuique suum domini iussu nullo errore ore afferebat. Idem rogatus,
quis ex his, qui adessent, dives esset, quis egens, quae mulier
meretrix, qualis vidua, quae uxor, alia similia, ea quoque omnia
sine ullo errore demonstrabat, veste cuiusque ad quaestionem
ore prehensa.

7. Epiphanio patriarcha decimo anno Iustiniani mortuo
Anthimus Trapezuntinus episcopus in sede Cpolitana successit.
2 Fuit hic rex et libidini masculae infestissimus et plurimos ea de

εκτέμνων. και πρὸς τὸν ἐρόμενον "διὰ τί ταύτη τοὺς ἀρρενο-3
φθόρους κολάζεις;" ἔφη "εἰ δ' ἄρα ἱεροσυλήκασω, οὐκ ἂν τὴν
χεῖρα τούτων ἀπέτεμον"; οὗτος και τὸν μέγαν ἐν τῇ Πηγηῇ 4
ναὸν τῆς Θεοτόκου ἀνήγειρε και τὸ τῶν σεπτῶν μαρτύρων
5 ἱερὸν Σεργίου και Βάκχου και ἄλλας οἰκοδομὰς πολλὰς ἐποίη- B
σατο, και γέφυραν ἔκτισε κατὰ τὸν Σάγγαριν ποταμόν, ἐν ᾗ 5
και ἐπίγραμμα παρὰ Ἀγαθίου ἐγένετο τόδε:

και οὐ μεθ' ἐσπερίην ὑψαύχενα και μετὰ Μήδων

W III 53

ἔθνεα και πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,

10 Σαγγάριε, κρατερῆσι ἑοῶς ἀψίσι πεδηθεῖς,

οὕτως ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ,

ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρῆς,

κεῖσαι λαϊνῇ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

και ἡ βασίλῃς Θεοδώρα τότε τὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων περιώ- 6
15 νυμον ναὸν ἐδομήσατο. ἦν μὲν γὰρ και πρῶν τοῖς ἀποστό- 7 C
λοις ἐκεῖσε ναὸς, παρὰ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου

1 ἱερόμενον D, corr. D_w 2 κολάζει BCEwp ἱεροσυλήκασιν C
5 ἄλλας πολλὰς οἰκοδομὰς E 6 σάγγαριν A, σάγγαριν RwpDi
(E corr. ex σάγγαριν) 7 παρὰ ἀγαθίου ἐπίγραμμα C ἐπί-
γραμμα] v. Constantin. Porphyg. de themat. t. III p. 27, 11 et An-
thol. Palat. IX 641 (Agath. epigr. 67 p. 380). Praeterea cf.
Pregerum inscr. Graec. metr. cet. Lips. 1891 p. 172 ἐγένε D
8—13] Versus in codicibus distincti sunt. 8 ἐσπερίων D
10 κρατερῆσι E ἀψίσι ACDwp, ἀψίσι E, ἀψίσι B²Di 11 οὕτως
AR, Anthol. Pal., Constantin. cod. C, οὕτω ex οὕτως mut. DwpDi,
αὐτός Const. editt. et Planudes; v. R. Wagnerum quaest. de
epigr. graec. Diss. inaug. Lips. 1883 p. 52 12 σκαφέεσιν ODi,
σκαφέεσιν AEwp ἀνέμβατος] ἀνένδοτος D ἀτειρῆς Ewp, Con-
stantin. cod. C 13 σφιγκτὸς (sic) A, σφιγκτὸς RwpDi, σφιγκτὸς D
14 και ἡ AR, και ἡ δὲ B, ἡ δὲ Ewp 16 τοῦ υἱοῦ — p. 160, 1
Κωνσταντίνου om. O

causa punivit, virilibus exsectis. Qui rogatus: "Cur paedicatores 3
ita punis?" "Nonne" inquit "si sacrilegium commisissent, manus 4
illis praecidisset?" Idem magnum Deiparae templum ad Fontem 4
condidit et S. martyrum Sergii et Bacchi aedem multaue prae-
terea opera exstruxit et pontem fecit in Sangari fluvio, cui hoc 5
ab Agathia epigramma est inscriptum:

Navibus infestum prius indomitumque feroci
Flumine marmoreis te quoque compedibus
Sangari, post Medos domitos fractosque superbos
Hesperiae populos barbariemque feram,
Regia dextra suo constrinxit numine, tutumque
Impete suppresso nunc patefecit iter.

Condidit tunc et regina Theodora celebrem illam S. aposto- 6
lorum aedem. Fuerat quidem prius quoque ibi aedes eorundem 7

Κωνσταντίνου δεδομημένος, οὐχ οἶος δ' ὁ νῦν ἐστι, πολλῶν δὲ
τούτου καὶ πρὸς κάλλος καὶ πρὸς ὄγκον λειπόμενος.

- 8 Ὀνωρίου δὲ ποτε τῆς πρεσβυτέρας βασιλεύοντος Ῥώμης,
μεταναστὰν τὸ τῶν Οὐανδήλων ἔθνος καὶ εἰς Ἰσπανίαν ἔλθόν
κάκειθεν εἰς Λιβύην περαιωθέν σὺν τῷ οἰκείῳ ἑγγί Γόνδι-5
9 γίσγλω κατέσχε ταύτην. ἐφ' υἱοῖς δὲ δυοὶ τούτου θανόντος,
ὧν ἄτερος Γόνδαρις, ὁ δὲ λοιπὸς ἐκαλεῖτο Γιζέριχος, εἰς μόνον
τὸν Γιζέριχον ἢ ἀρχὴν περιέστη, τοῦ Γόνδαρι τελευτήσαντος. D III 27
10 οὔτος οὖν ὁ Γιζέριχος τὴν τε Καρτάγεναν παρειλήφει καὶ τὴν
D Ῥώμην αὐτήν, καὶ ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἑννέα τῶν Οὐανδήλων 10
11 ἡγεμονεύσας ἐνιαυτοὺς ἀπέτισε τὸ χρεῶν. δὴ Ὀνώριχος ὁ υἱὸς
διεδέξατο, ὑφ' οὗ πλεῖστα δεινὰ τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπήχθησαν,
12 ἀρειανίζειν πάντας καταναγκάζοντος. ὃς ἐπ' ἔτη ἄρξας ὀκτώ
13 ἐπὶ διαδόχῳ Γουνδαμούνδῳ τῷ υἱωνῶ τελευτᾷ. καὶ οὔτος δὲ
βαρὺς τοῖς ὀρθοδόξοις γενόμενος, κατέλυσεν τὴν ζωὴν ἐπὶ ἐν-15

3 περὶ τῶν Οὐανδήλων, καὶ ὅπως τῆς Λιβύης ἐκράτησαν, καὶ ἐπὶ πόσον
καὶ ὅπως ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ κατεπολεμήθησαν παρὰ τοῦ Βελισαρίου C

1 δ' AR, δὲ w* pDi ἐστι RwpDi, ἐστὶν A, v. ad XIII 1, 5
3 Ὀνωρίου ARw, ὄνωριον B^aDi 4 Ἰσπανίαν ARw, ἰσπανίαν B^a(?)Di,
v. ad XIII 10, 18 ἔλθόν DEwp 5 λυβίην Ew, λιβύην AOp
διαπεραιωθέν Rwp γοδιδίσγλω D 7 γούδαρις D 8 ζέριχον
D, corr. Dw γόνδαρη A, γόνδαρι RwpDi, γούδαρι D 9 γούν
Ewp καρτάγεναν AR (C s. acc.) Di, καρταγέναν wp; καρθαγενα
Georg. Cypr. 640 cod. B., Καρθαγέναν Theoph. I p. 186, 25,
Καρταγένα Georg. Cypr. 640 11 ὄνωριχος Ew Theoph. I
p. 186, 26, ὁ νόριχος A, ὄνωριχος R, Ὀνώριχος p, Ὀνώριχος Di, v.
ad p. 161, 6 13 καταναγκάζοντες w*, καταναγκάζοντας p* invitis
AR 14 διαδόχῳ om. B γουνδαμούνδῳ RwpDi, γουνδαμούγῳ A
υἱωνῶ A (v. Procop. I p. 345, 14, Duc 59), υἱῶ Rwp

a Constantio, Constantini magni f., aedificata, non tamen huic
similis, quae nunc est, sed et pulchritudine et magnitudine multo
inferior.

- 8 Honorio quondam Romae veteri imperante, gens Vandalica
relictis sedibus in Hispaniam se contulerat indeque freto traiecto
9 cum suo rege Gondigislo in Africa consederat. Eo mortuo,
Gundari et Gizericho duobus filiis relictis, ad unum Gizerichum
10 imperium post obitum Gundari rediit. Qui Gizerichus et Cartage-
nam et ipsam Romam occupavit, cumque Vandalis annos XXXIX
11 imperasset, naturae debitum persolvit. Huic successit Honorichus
filius, qui, cum orthodoxos plurimis malis affecisset, ut Arianismum
12 amplecterentur, post regnum VIII annorum Gundamundo nepote
13 successore relicto moritur; qui et ipse orthodoxis infestus post

αυτοὺς τὴν ἀρχὴν κατασχὼν δυοκαίδεκα. εἶτα Τρασαμουῖνδος 14
 τῶν Οὐαυθῆλων γέγονεν ἡγεμῶν, καὶ οὗτος Ἀρειανός, οὐ κο-
 λάζων τοὺς ὀρθοδόξους, μόνον μέντοι ἀποστρεφόμενος· καὶ
 5 τοῦτου δὲ ἔτη εἴκοσι καὶ ἑπτὰ διαγαγόντος ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τὸ
 βιῶσιμον ἐκμετρήσαντος, εἰς Ἰλδέριχον ἢ ἡγεμονία μετέπεσεν,
 8 δς Γιζερίχου ἦν υἱωνός ἐξ Ὀνωρίχου τοῦ ἐκείνου παιδός. οὔτε 15
 δὲ χριστιανοὺς χαλεπῶς προσεφέρετο καὶ πᾶσι πρῶτος ἐτύγγαυεν, P1165 A
 αἶτε καὶ μαλθακοῦ τυχῶν ἦθους ἐκ φύσεως, ὅθεν ἦν καὶ πρὸς
 πολέμους νωθέστερος. οὗτος δὴ ὁ Ἰλδέριχος συνήθης γέγονε 16
 10 τῷ Ἰουστινιανῷ ἔτι ἰδιωτεύοντι. Γέλιμερ δὲ τις ὁμογενῆς Ἰλ-17
 δερίχου, ἀγῆρ κακοήθης, δραστήριος δὲ καὶ νεωτερίσαι δεινό-
 τatos, ἐπέθετο τυραννίδι· καὶ τὸν οὐκ εἰὼν κατασχὼν δεσπότην 18
 εἰκοτῇ παραδίδωσι καὶ τοὺς ὄσοι ἐκείνῳ ὠκείωντο. ἀποτρι- 19
 βόμενος δ' ὅλον τὸ τῆς τυραννίδος αἰτίαμα, γράφει πρὸς Ἰου-
 15 στινιανὸν ὡς οὐ τῆς ἀρχῆς ἐρῶν ταύτης ἐδράξατο, ἀλλ' ὅτι
 Ἰλδέριχος ἀποπεφυκεί πρὸς τὴν ταύτης διοίκησιν. ὁ δὲ βασι- 20
 λεύς ἀνταπέστειλε τῷ Γελίμερι ὡς οὐκ ἀνέξεται, εἰ μὴ τῷ τυ- B
 ραννηθέντι μὲν βοηθήσει, τὸν δὲ τυραννήσαντα τιμωρήσεται.

1 Ἰασαμουῖνδος D 3 ὀρθοδόξουνας O 6 γιζερίχου ARw, Γι-
 ζερίκου p Ὀνωρίχου AR, ὠνωρίχου Ew, ὠνωρίχου p, Ὀνωρίχου
 Di, corr. B-W, v. p.160,11 9 γέγονε om. initio versus C 11 post
 κακοήθης add. μὲν Rwp νεωτερίσαι (sic) A δεινός Ewp
 17 ἀνταπέστειλε AR, ἀντεπέστειλε BwpDi, v. ad XIII 9, 28 τυ-
 ραννηθέντι ARDw, τιμωρηθέντι D, τυραννιθέντι p* 18 βοηθήσει
 A, τιμωρήση E(wp), τιμωρήσει R τυραννήσαντα ARw, τυραν-
 νίσαντα p*

XII regni annos e vita decessit. Post hunc Trasamundus Van-14
 dalorum dux est factus, Arianus et ipse, qui tamen orthodoxis
 tantum adversatus est, non etiam suppliciis insectatus. Regnavit
 annos XXVII, eoque defuncto principatus ad Hilderichum Gize-
 richi ex Honorico filio nepotem rediit. Is neque Christianos 15
 aspere tractabat et clementem se praebebat erga omnes, vir miti
 ingenio et ad bella suscipienda cunctantior. Contraxerat autem 16
 Hilderichus cum Iustiniano tum privato familiaritatem. Ceterum 17
 Gelimerus, eius cognatus, homo improbus ille quidem sed strenuus
 et novarum rerum sollertissimus machinator, regnum appetivit,
 suo domino eiusque familiaribus omnibus in vincula coniectis; 18
 et ut crimen tyrannidis a se amoveret, ad Iustinianum scribit se 19
 non regnandi cupiditate imperium invasisse, sed quod Hilderichus
 ad imperium administrandum natura esset non aptus. At rex Geli- 20
 mero rescripsit se non inquieturum, nisi et vi oppressum vindicasset
 et tyrannum ultus fuisset. Itaque patricium Belisarium ex 21

21 διὸ τὸν πατρίκιον Βελισάριον ἐκ τῆς ἐφῶς μεταστειλάμενος, D III 27
 ἐκεῖ γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ τοῖς Πέρσαις μαχόμενος, εἰς Λιβύην μετὰ
 χειρὸς βαρείας καὶ στόλον πέμπει πολλοῦ, ταῖς δυνάμεσιν ἀπά-
 22 σαις ἐπιστήσας αὐτὸν ἀρχιστράτηγον αὐτοκράτορα, ᾧ καὶ ὁ
 Καισαρεὺς συμπαραωμάρτει Προκόπιος, δς τὰ περὶ τῶν ἐκεῖ 5
 23 πολέμων ἰστόρησε πλατυκώτερον. καταπλεύσας οὖν εἰς Λιβύην
 24 ὁ Βελισάριος χάρακα βάλλεται. ὁ δὲ Γέλμερ τοῦτο μαθὼν
 ἐντέλλεται τῷ ἀδελφῷ Ἄματῳ τὸν τε Ἰλδέριχον καὶ τοὺς αὐτοῦ
 C συγγενεῖς, οὓς ἐμφορούρους κατεῖχεν, αὐτίκα κτείνει. καὶ οἱ
 25 μὲν ἀνήρηγτο. Γέλμερ δὲ συμβαλὼν τῷ Βελισαρίῳ καὶ τρα- 10
 πείς τῆς τε Καρχηδόνης ἐξέπεσε καὶ τῶν ἄλλων καὶ πάσης τῆς
 Λιβύης ἐκράτησε Βελισάριος καὶ τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων ὑπέ-
 ταξεν, ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐνιαυτοὺς τῶν Οὐανδήλων κυριευ-
 26 σάντων αὐτῆς. συνέσχε δὲ ζωὸν καὶ αὐτὸν τὸν Γέλμερα οὖν
 W III 54 27 γαμετῇ καὶ τέκνοις αὐτοῦ. λέγεται δὲ πολιορκουμένῳ αὐτῷ 15
 μετὰ τῶν οἰκείων ἐν χώρᾳ λυπρᾷ τῇ τῶν Μαυρουσίων ἐπιλει-

6 ἦτα τοῦ Γελίβερος (sic), πολιορκία τε καὶ κατάσχεσις CE 15 σημεί-
 ωσαι AE

1 βελισάριον AR (sic simplici λ constanter: AO) omnes P (Duc 60), Theoph. (v. ind. de Boorii s. v.), Procop. (v. ind.), βελισάριον E (sic duobus λ in textu constanter) [v. tamen argumenta ad XIV 8, 1. 17. 9, 1] wp 3. 4 ταῖς δυνάμεσιν ἀπάσαις ἐπιστήσας αὐτὸν AE (scripturam cod. E affert W), ἀπάσαις αὐτὸν ταῖς δυνάμεσιν ἐπιστήσας Owp 6 πλατυκώτερον R (B corr. ex πλατικώτερον) wpDi, πλατικώτερον AC 7. 12. βελισάριος Ewp, v. ad XIV 7, 21 10 βελισαρίῳ Ewp, v. ad XIV 7, 21 τραπείς AO, ἡτηθείς Ewp 13 ἐνενήκοντα AO, Procop. I p. 423, 14, Theoph. I p. 196, 26, ἐνενηήκοντα E, ἐνενηήκοντα wp 14 καὶ αὐτὸν om. D 16 τῶν alterum om. D μαβρουσίων E

Oriente, ubi cum Persis bellum gerebat, arcessitum cum manu valida et classe magna, omnibus copiis cum summo imperio praefectum in Libyam mittit, Procopio quoque Caesariensi comite, qui bella illic gesta copiosius persecutus est. Belisarius exercitum in Libya exposito vallum obducit. Quo Gelimerus cognito fratri Amatae mandat, ut Hilderichum cum cognatis, quos in custodia tenebat, statim e medio tollat. Sic illi interfecti sunt. Belisarius autem, Gelimero pugna profligato expulsoque Carthagine et ceteris urbibus, tota Libya est potitus eamque imperio Romano subiecit a Vandalis per annos XCV occupatam, et Gelimerum vivum cum uxore et liberis comprehendit. Ferunt eum, cum in regione Maurorum aspera cum suis obsideretur, annona destitutum a tribuno, quem Belisarius obsidioni praefecerat, litteris da-

ψαι τὰ ζωαρκῆ, τὸν δὲ ἐπιστεῖλαι τῷ ταγματάρχῳ, ὃν ὁ Βελισάριος τῇ πολιορκίᾳ ἐπέστησεν, ἀξιοῦντα στεῖλαι οἱ ἄρτον ἕνα καὶ κιδάραν καὶ σπόγγον. καὶ ὃς συνιδεῖν οὐκ ἔχων διου 28 χάριν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Γελίμερος τὰ αἰτούμενα, τὸν τῆς D 5 γραφῆς ἠρώτησε κομοστήν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἄρτον εἶπεν αἰτεῖν 29 ἐπιθυμῶν τοῦτον ἰδεῖν, ἐπεὶ μὴ εἶδεν ἐξότου τῆς Καρχηδόνας ἐκπέπτωκε, τῶν βαρβάρων, παρ' οἷς ἦν, κακοβίων ὄντων, τὸν δὲ σπόγγον, ἕνα τούτῳ τῶν ὀμμάτων ἐκμάσση τὰ δάκρυα, τὴν δὲ κιδάραν, ἕνα ταύτῃ τὰς οἰκείας συμφορὰς ἀποκλαύσῃται. D III 278 ἑαυτὸν δὲ ὁμῶς παραδόντος τοῖς πολιορκουῖσι μετὰ τῶν συνόντων 30 ἤχθη πρὸς Βελισάριον, καὶ ἐγέλα πρὸς αὐτὸν εἰσαγόμενος, ὡς τοῖς δρωσὶν ἐξεστηκέναι δοκεῖν αὐτὸν διὰ τὴν τοῦ πάθους ὑπερβολήν. ἦν δ' ἑτεροῖόν τι τὸ γινόμενον. ἀναλογιζόμενος γὰρ 31 εἰς οἶαν τύχην ἐξ οἷας κατήγησε καὶ γέλωτος ἄξια κεκοικῶς P II 66 A 15 τὰ ἀνθρώπινα, ἐγέλα ταῦτα. Βελισάριος δὲ καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς 32 τῶν Οὐανθήλων ἄρχοντας ἐντίμως ἐφύλασσε, κομοθησομένους τῷ βασιλεῖ. παρελήφει δὲ καὶ Σικελίαν καὶ τὴν Σαρδῶ, νῆσος 33 δὲ καὶ αὕτη, καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο,

1 ταγματάρχη RwpDi, variat Zonar. inter ταγματάρχης (XIV 7, 37) et ταγματάρχος, ut inter ταξιάρχης et ταξίαρχος (v. ad XIII 10, 11 et ad XVIII 27, 3) 1.15 βελισάριος Ewp, v. ad XIV 7, 21 2 αἰτοῦντα Ewp 3 post διου add. γε Ewp 5 μὲν om. D 6 μὴ μῆδεν D 7 ἦν A, ἐστι (R)wp κακοβίων D 10 post ὁμῶς add. ὁ γελίμερ Owp 11 βελισάριον Ewp, v. ad XIV 7, 21 16 ἐφύλασσε A Procop. I p. 440, 24, ἐφύλαττε RwpDi, v. ad XIII 21, 8 17 τὴν σαρδῶ ARwp, τὴν σαρδῶ E, σακερδῶ omisso τὴν C 18 αὕτη EwpDi post αὕτη add. ὡς ἦδη καὶ προϊστόρηται BCwp, ὡς ἦδη μοι προϊστόρηται D

tis petiisse unum panem, citharam, spongiam. Qui cum non in-28 tellexisset, qua de causa ista peteret, tabellarium interrogasse, eum vero respondisse panem petiisse spectandi desiderio permo-29 tum, quod nullum vidisset ex quo Carthagine excidisset (nam barbaros, apud quos ageret, misere vivere), spongiam, qua lacrimas abstergeret, citharam, qua suas calamitates deploraret. Facta 30 porro cum suis deditio ad Belisarium est perductus, interim ridens, ut qui videbant eum errore mentis affici putarent ob calamitatis magnitudinem. Sed res aliter se habuit. Nam cum 31 fortunae suae commutationem secum reputaret et humana omnia esse ridicula existimaret, hac de causa ridebat. Belisarius vero 32 et ipsum et Vandalorum duces in custodia honorifice habebat, ut ad regem perducerentur. Cepit et Siciliam et Sardiniam in-33 sulas et usque ad Gades subactis omnibus, sic demum rediit

καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ τιμῆς μεγάλης παρὰ
 34 τοῦ βασιλέως ἤξιωτο, ἄγων αὐτόν τε τὸν Γελλίμερα σὺν γυναίκῃ
 καὶ τέκνοις καὶ συγγενέσι καὶ πᾶσαν τὴν θεραπείαν αὐτοῦ.
 35 εἶτα καὶ θρόμβιον ἐπὶ τῇ νύκτῃ κατήγαγε, τελομένης ἀμίλλης
 ἔπιπων ἐν τῷ θεάτρῳ, αὐτοῦ τε τοῦ κρατοῦντος, ὡς ἔθος, προ- 5
 καθημένον καὶ τῆς γερουσίας παρούσης καὶ τοῦ δήμου παντός.
 B 36 καὶ προῆει μὲν ἐκ τῆς τῶν ἔπιπων ἀφειτηρίας ὁ ἀρχιστράτηγος
 τῆς πορφυροῖδος τοῦ Γελλίμερος παρεπομένου ἐχόμενος τῇ χειρὶ
 37 συμπαραωμάρτον δ' αὐτῷ καὶ οἱ τῶν τάξεων στρατηγοὶ καὶ
 38 ταγματάρχαι καὶ λοχαγοὶ καὶ οἱ τοῦ Γελλίμερος συγγενεῖς. ἤδη 10
 δ' ἐφθακῶς ἔναντι τοῦ κρατοῦντος ὁ Βελισάριος πείθει τὸν
 Γελλίμερα εἰς τοῦδαφος καταβαλεῖν ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἀπονεῖμαι
 39 τῷ βασιλεῖ τὴν προσκύνησιν. ὁ δ' ἐποίει τὸ προστατόμενον,
 40 καταχεόμενος δάκρυσι. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βελισάριος προσούδισεν
 ἑαυτὸν, ἐνδεικνύμενος τῷ Γελλίμερῳ διὰ οὐχ ὡς αἰχμάλωτος 15
 ἐκεῖνος τοῦτο ποιῆσαι ἀπήτητο, ἀλλ' ὅτι οὕτω νενόμισται προσ-
 κνεῖσθαι τῶν Ῥωμαίων τοὺς βασιλεῖς, καὶ οἰονεῖ κομφίζων
 C 41 αὐτῷ τὸ δυστύχημα. καὶ τὴν ἴσην δὲ τῇ βασιλείᾳ προσκύ- D III 27

4 οἶος ὁ θρόμβιος (θρόμβιος? E) γέγονεν CE

1. 2 καὶ τιμῆς — ἤξιωτο post 3 αὐτοῦ Owp 7 post ἀρχιστρά-
 τηγος add. βελισάριος Owp 9 στρατηγοὶ| ἀρ στρατηγοὶ | expuncto
 ἀρ E, ἀρχηγοὶ, sed in marg. add. γρ. στρατηγοὶ C 10 ταγμα-
 τάρχαι v. ad XIV 7, 26 10. 11 ἤδη δ' — 12 καταβαλεῖν om. A
 (unum versum, v. B-W, Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 220) 11. 14
 βελισάριος Ewp, v. ad XIV 7, 21 12 καταβαλεῖν| ἐλεῖν A (de-
 sierat versus omissus in καταβ) 15 αἰχμάλωτος B 16 προσ-
 κνεῖσθαι exeunte versu om. C 18 βασιλεῖ C

34 Byzantium et ipso Gelimero cum uxore, liberis, cognatis et omnibus
 35 eius ministeriis adductis a rege magno honore est dignatus. Tum
 de victoria habebat triumphum et ludi equestres in teatro sunt
 acti, ipso imperatore de more praesidente et senatu omnique
 36 populo praesente. Procedebat autem ex equorum carceribus
 Belisarius imperator, Gelimeri subsequentis purpuram manu te-
 37 nens, comitantibus ducibus et tribunis et centurionibus et Gelimeri
 38 cognatis. Cumque ad imperatorem perventum esset, Belisarius
 Gelimero persuadet, ut humi se proiceret regemque ita adoraret.
 39. 40 Facit ille, ut iuebatur, lacrimis oppletus. Sed se proiecit
 ipse et Belisarius, ut Gelimero ostenderet illum id facere iussum
 non ut captivum, sed quia moris esset adorari hoc modo Roma-
 41 norum reges, et ut eius calamitatem sublevaret. Cum eundem
 honorem et reginae habuisset Gelimerus, hospitio splendido et

νηον ἀπονείμαντα τὸν Γελίμερα καταγωγή δέχεται λαμπρὰ καὶ
 θεραπεία βασιλικὴ προετοιμασθεῖσα αὐτῷ. μεθ' ἡμέρας δέ 42
 τινας αὐθις ἑπὶ πηλασίας ἀγομένης κατὰ τὸ θέατρον, τὰ λάφυρα
 τοῦ πολέμου διὰ μέσης τῆς πόλεως κομιζόμενα εἰσήγοντο εἰς
 5 τὸ Στάδιον, ἀκόντια καὶ θρόνοι καὶ φορεῖα καταστεγῆ γυναι-
 κεία, χρυσοῦ τὰ πάντα πεποιημένα καὶ λίθοις τιμαλφῶσιν ἐπι-
 κοσμούμενα, καὶ κλίνη ὁμοία καὶ χρυσόπαστοι τάπητες καὶ 43
 σκεύη τὰ ταῖς τραπέζαις ὑπηρετούμενα, τὰ μὲν ἐκ χρυσοῦ εἰρ-
 γασμένα, τὰ δ' ἐξ ἀργύρου πεποιημένα, καὶ ἐκπώματα χρυσεῖα
 10 τε καὶ λιθοκόλλητα καὶ ἀλουργεῖς ἐσθῆτες καὶ πέπλοι παρόμοιοι
 καὶ βασιλικοὶ στέφανοι καὶ κόσμοι γυναικῶν διάλυθοι τε καὶ περι-
 μάργαροι καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἀριθμὸν σχεδὸν ὑπερβαίνοντα,
 καὶ ἐπὶ πᾶσι λάρνακες ἐπὶ χρυσοῦ μεστὰ καὶ βίβλοι τῶν θεῶν 44
 εὐαγγελίων, χρυσοῦ περιλαμπόμεναί πάντοθεν καὶ λίθων παν-
 15 τοίοις γένεσι ποικιλλόμενα. τὰ μὲν οὖν τοῦ θριάμβου ἦσαν
 ἐν τούτοις. Βελισάριος δὲ καὶ ὑπατείας ἤξιώτο. 45
 Ἦδη δὲ τοῦ τῶν Οὐανδήλων πολέμου καταλυθέντος στέλ-
 λεται παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ῥώμην, ταύτην τε καὶ πᾶσαν αὐτῷ W III 55

2 *περὶ τῆς τῶν λαφύρων πομπῆς* CE 17 *ὅτι ὁ Βελισάριος (sic etiam*
E, v. ad XIV 7, 21) εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐστάλη, ταύτην τε καὶ τὴν Ῥώμην
ὑποτάξων (ὑποτάξων E) τῷ βασιλεῖ ὑπὸ Γότθων κατεχομένην CE

2 *βασιλικῆ (sic) A* 4 *post κομιζόμενα add. καὶ θεατριζόμενα Rwp*
 6 *τιμαλφῶσιν et τιμαλφῶσιν per dittoqr. C* 8 *εἰργασμένα om. O*
 10 *λιθοκόλλητα E* *ἀλουργεῖς (sic) AD, ἀλιουργεῖς E* 13 *καὶ βίβλοι —*
 14 *πάντοθεν καὶ om. A (unum versum, v. B-W, Byz. Zeitschr.*
a. 1892 p. 220) 13 θεῶν] ἱερῶν O 15 *τὰ μὲν οὖν] καὶ τὰ*
μὲν D 17 *τοῦ om. C* 18 *τε αὐτῷ καὶ πᾶσαν B*

regis ministeriis iam ante praeparatis excipitur. Post dies aliquot 42
 cum iterum ludi equestres in theatro agerentur, spolia bellica
 per mediam urbem ostentata in stadium inferuntur, iacula, sellae,
 muliebres lecticae, omnia aurea et pretiosis lapillis exornata, et 43
 sponda eiusdem generis auratique tapetes et utensilia mensarum
 partim aurea partim argentea, pocula item aurea gemmis ornata
 purpureaeque vestes et pepala eiusdem generis, regales coronae,
 ornamenta mulierum gemmis et margaritis interpuncta, aliaque
 plurima et paene innumerabilia, et post haec omnia cistae septem 44
 auro plenae et libri sacrorum evangeliorum undique auro reful-
 gentes et omnis generis lapillis distincti. Ac triumphus huiusmodi
 fuit. Belisario autem etiam consulatus est delatus. 45

8. Bello Vandalico iam confecto idem Romam a rege mitti-
 tur, ut eam totamque Italiam ab Gotthis occupatam subigeret,

τὴν Ἰταλίαν παραστησόμενος, ὑπὸ Γόιθων κατεχομένην, ὧν
 2 Θευδάτος ἦν ἡγεμών. τοῦτο μαθὼν ὁ Θευδάτος Ἀγαπητὸν
 P II 67 Α τὸν Ῥώμης μέγαν ἀρχιερέα, ἄνδρα θεοπέσιον, στέλλει τῷ βα-
 3 σιλεῖ πρεσβευσόμενον. ὁ δὲ καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον καὶ τῷ
 Τουστινιανῷ ἐντυχὼν πρῶτον περὶ θεοῦ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν 5
 διαλέγεται πίστεως καὶ τὴν εἰς τὸν θρόνον τῆς νέας Ῥώμης
 ἀναγωγὴν Ἀνθίμου ὑπ' αἰτίαν πεποίητο, ὅτι τε μὴ κανονικῶς
 ἐκ Τραπεζοῦντος, ἢ τῶν εἰς τὸν Πολεμωναϊκὸν πόντον κει- D III 280
 μένων πόλεων τυγχάνει μητρόπολις, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
 μετήνεκτο, καὶ ὅτι καὶ τῆς Σευήρου κατοδοξίας μετέσχηκεν. 10
 4 ὁ δ' αὐτοκράτωρ σπουδῆ τῆς βασιλίδος τὸν Ἀνθίμον τῆς ἀρ-
 χιερατικῆς ἀξιώσεως καθέδρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς
 B 5 οἰκειάς ἀντείχετο πράξεως. ἐνισταμένου δ' ἔτι τοῦ θεοῦ Ἀγα-
 πητοῦ, καὶ ἠπειλεῖ αὐτῷ, κύριος εἶναι λέγων πράττειν ὁ βου-
 6 λουτο. ὡς δ' ἐπεγγέλα ἀπειλοῦντι τῷ βασιλεῖ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ 15
 ἡδέως ἂν δέξασθαι τὴν σφαγὴν ἀντεπήγε καὶ μακάριος εἶναι,
 εἰ τοιοῦτον τέλος ἀξιοθελῆ, ἡδέσθη δ' αὐτοκράτωρ καὶ μετα-

2 θευδάτος A, θευδάτος R (sic constanter) wp, v. ann. sequ., XIV
 8, 18, Procop. II p. 16, 19, Euagr. H. E. IV 19, Θευδάτος Di θευ-
 δάτος ADi, v. ann. anteced. 3 ante Ῥώμης add. τῆς Ewp
 μέγαν RwpDi, μέγα A, om. D 5 post αὐτὸν add. ὁρθῆς Rwp
 8 ἢ RwpDi, ἢ AC τῶν R (C corr. ex τῶν) wpDi, τὸν A
 ἐς D πολεμωναϊκὸν ARwp, πολεμωναϊκὸν DEDi, v. Basil. notit.
 266 Gelzer. 9 κωνσταντινούπολιν Am, κωνσταντινοῦ Rwp, v. ad
 p. 167, 5 10 μετενήνεκτο C, sed v. ad XV 29, 6 σεβήρου
 Ewp, v. ad p. 167, 13 μετέσχηκεν AEwp, μετέχων ἦν Owp
 11 δὲ Ewp 11 τῆς ἀρχιερατικῆς — 12 καθέδρας AEwp, τοῦ πα-
 τριαρχικοῦ ἀξιώσεως θρόνου O 14 κύριος εἶναι λέγων] καὶ κύριος
 εἶναι Elege D 16 ante τὴν add. καὶ Owp 17 εἰ AE, Elegev
 εἶγε O, εἰ γὰρ εἶλεγεν w*, εἰ γὰρ ἔλεγεν p*

2 quorum dux erat Theudatus. Qui ea re cognita Agapetum, pon-
 tificem illum magnum Romanum, virum admirandum, legatum
 3 mittit ad regem; qui Byzantium profectus et ad Iustinianum ad-
 ductus primum de deo et in eum fide disserit et Anthimi collo-
 cationem in novae Romae sede incusavit; neque enim eum Tra-
 pezunte, urbium ponti Polemoniaci metropoli, Cpolim rite trans-
 latum, praetereaue perversa opinione Severi imbutum esse.
 4 Verum imperator, qui Anthimum opera reginae Cpolitanum pa-
 5 triarcham designarat, acta sua rescindere noluit et divino Aga-
 peto etiam acrius instanti minatus se suo arbitrato, quod vellet,
 6 posse agere dixit. Cum autem pontifex minantem regem irri-
 sisset seque caedem aequo animo laturum esse respondisset ac
 beatum fore, si tali exitu dignaretur, verecundatus imperator

βαλὼν ὑπὸ ζήτησιν τὴν προᾶξιν καθίστησι. καὶ ἀντεῖπον μὲν 7
 τινες τῶν ἀρχιερέων τῷ πάπᾳ Ῥώμης Ἀγαπητῷ, τῇ βασιλείᾳ
 χαριζόμενοι, παρ' ἧς καὶ χρήμασιν ὑπερφθάρησαν· πάντων δ'
 ἐκείνος τῇ ἀληθείᾳ συνηγορῶν ὑπερέτρησε. καὶ ὁ Ἄνθιμος τοῦ 8
 5 θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκβέβλητο, ἔτος ἐν ἀπολαύσας
 αὐτοῦ, τοῦ βασιλέως αἰδεσθέντος τὸν ἱερώτατον πάπαν καὶ τὴν C
 ἀλήθειαν. ἀντεισῆχθη δὲ Μηνᾶς, ἀνὴρ εὐσεβέστατος, αὐχῶν 9
 μὲν πατριδα τὴν κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν, ἐκφύς δ' ἐνὸς
 τῶν ἐν ταύτῃ ἐπιφανῶν, καὶ λόγων οὐκ ὄν ἀνομίμητος, καὶ
 10 μάλιστα γὰρ τῶν θειοτέρων. οὕτω δὲ τῆς ἀρχιερωσύνης Μηνᾶς 10
 ὁ θεῖος τυχῶν ἢ μᾶλλον ἐκείνης εὐτυχησάσης αὐτόν, σύνοδον
 μερικὴν συγκροτεῖ σὺν τῷ πάπᾳ Ἀγαπητῷ καὶ ἀναθέματι περι-
 βάλλει Σευῆρον καὶ Εὐτυχήν καὶ Πέτρον καὶ τὸν Ἀλικαρνασέα
 Ἰουλιανὸν καὶ τὸν Ἄνθιμον ὡς ἐκείνοις ὁμόφρονα. ἔτι δ' ἐν 11
 15 τῷ Βυζαντίῳ διάγων ὁ ἱερώτατος πάπας Ἀγαπητὸς μετήλλαξε
 τὴν ζωὴν. ὁ μέντοι Μηνᾶς ἐπὶ δέκα καὶ ἐξ τὴν ἐκκλησίαν 12
 εὐσεβῶς ἰδύνας ἔτη τὸν βίον κατέλυσε· καὶ ἀνήχθη εἰς τὴν D

10 περὶ τοῦ πατριάρχου Μηνᾶ καὶ περὶ μερικῆς συνόδου ὑπ' αὐτοῦ (ὑπὸ
 τοῦ E) καὶ τοῦ πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ συνοτάσης CE 16 περὶ πατριαρχῶν
 ACE

5 κωνσταντίνου Owp, v. ad p. 166, 9 5. 6 ἀπολαύσας αὐτοῦ ARw,
 ἀπολαύσας, αὐτοῦ pDi 6 αἰδεσθέντος AEwp, δυσοπηθέντος O
 7. 10. 16 μηνᾶς AR, μῆνας primo loco, tum constanter μηνᾶς w,
 μῆνας constanter p* 12 συγκροτεῖ μερικὴν B 13 σεβῆρον Ewp,
 v. ad p. 166, 10 ἀλικαρνασέα AR, ἀλικαρνασέα Dwwp (v. I p. 303, 4,
 Theoph. I p. 217, 6. 222, 11), Ἀλικαρνασέα Di 14 δὲ D
 16. 17 εὐσεβῶς τὴν ἐκκλησίαν D

mutata sententia rem proposuit examinandam. Ac nonnulli de 7
 primoribus sacerdotibus Agapeto, papae Romano, in reginae gra-
 tiam oblocuti sunt, ab eadem etiam largitionibus corrupti; quos
 tamen ille, qui veritatem defenderet, omnes superavit. Itaque 8
 Anthimus sede Cpolitana, quam annum occuparat, est eiectus,
 rege sanctissimum papam et veritatem reverito; et in eius locum 9
 suffectus Menas, vir summae pietatis, qui originem ex Alexan-
 dria, Aegypti urbe, duxit illustri genere ortus, litterarum non
 expers, sacrarum maxime. Cum igitur divinus Menas hoc modo 10
 patriarchatu esset potitus vel potius cum patriarchatus eum fe-
 liciter esset sortitus, concilio particulari cum papa Agapeto con-
 vocato, Severum, Eutychem, Petrum, Iulianum Halicarnasum,
 Anthimumque, illorum assensorem, anathemate notat. Ceterum 11
 sanctissimus papa Agapetus Cpoli defunctus est. Menas, cum 12
 ecclesiam per annos XVI pie gubernasset, obiit. Ei successit
 Eutychius, Romae novae patriarcha, et ecclesiae recte per annos

- ἀρχιερατικὴν καθέδραν τῆς νέας Ῥώμης Εὐτύχιος, προστάς D III 281
 13 ὀρθοφρόνως τῆς ἐκκλησίας ἐνιαυτοὺς δυοκαίδεκα. ἐφ' οὗ καὶ
 ἡ πέμπτη συνήθροιστο σύνοδος τῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ πέντε
 ἀγίων πατέρων, ὧν ἐξῆρχε Βιγίλιος πάπας Ῥώμης καὶ ὁ εἰρη-
 14 μένος Εὐτύχιος καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀπολινάριος. συνήθροιστο 5
 δὲ κατὰ Ὁριγένους καὶ τῶν ἀλλοκότων ἐκείνου δοξῶν καὶ τῶν
 15 τὰ ἐκείνου πρεσβευσάντων Διδύμου καὶ Εὐαγρίου, οἵτινες τῶν
 ψυχῶν προὔπαρξιν ἐδογματίζον καὶ τέλος τῆς κολάσεως ἔλεγον
 P II 68A καὶ τῶν δαιμόνων εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατάστασιν καὶ ἕτερα
 16 πλείονα, οὓς καὶ ἀναθέματι σὺν τοῖς αὐτῶν ὑπέβαλε δόγμασιν, 10
 ἀλλὰ καὶ τὸν Μομψουεστίας Θεόδωρον τὰ Νεστορίου φρονοῦντα,
 ἣ μᾶλλον ἐκείνου γενοῦσα διδάσκαλον, καὶ τοῦ βασιλέως Ἰου-
 στινιανοῦ παρόντος ἐν τῇ συνόδῳ καὶ συνενδοκοῦντος οἷς οἱ
 θεῖοι πατέρες ἐκεῖνοι θεοφιλῶς ὤκονόμησαν.
 17 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ συνήνεκτο. ὁ Βελισάριος δὲ εἰς 15

2 περὶ τῆς πέμπτης συνόδου ACE 15 ἄπως ὁ Βελισάριος (v. ad XIV
 7, 21) τὴν Ῥώμην ἔλαβε καὶ πόλεις ἐτέρας CE

1 τῆς νέας Ῥώμης καθέδραν D 3 ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ πέντε A(E)wp
 (v. G. M. p. 528, 17, Cedr. I p. 659, 18), ἑκατὸν καὶ πενήκοντα D,
 ἑκατὸν καὶ πέντε R 5 ἀπολινάριος AR (v. G. M. l. c., Cedr.
 l. c., Glyc. p. 504, 7), ἀπολινάριος CEwpDi, v. ad XIII 12, 22
 6 post κατὰ add. τοῦ Ewp, om. AO ut G. M. p. 528, 23
 8 ἐδογματίσαν O 10 ὑπέβαλον D 11 μομψουεστίας A, μομψου-
 εστίας RwpDi, v. de Boorium ind. Theoph. s. v. Μομψουεστία,
 Gelzerum ad Georg. Cypr. 819, Hierocl. synecd. 705, 3 Burck-
 hardt 13. 14 οἷς post ἐκεῖνοι B 14 ὤκονόμησαν AEwp, ἐδο-
 γμάτισαν O 15 Βελισάριος] v. ad XIV 7, 21 post εἰς add.
 τὴν Ewp

- 13 XII praefuit. Sub hoc quintum concilium est coactum CLXV
 sanctorum patrum, quorum princeps fuit Vigilius, papa Romanus,
 et is, cuius est mentio facta, Eutychius et Alexandrinus Apollī-
 14 naris. Concilii huius indicti causa fuit Origenes eiusque perversae
 15 sae opiniones et eius sectatores Didymus atque Euagrius; quorum
 dogmata fuit animas ante corpora extitisse et supplicii finem esse
 et daemones pristinam dignitatem recuperaturos, aliaque plura.
 16 Hos eorumque dogmata necnon Theodorum ex Mompuesstia
 Nestorii suffragatorem vel potius illius magistrum anathemate
 notavit, cum rex Iustinianus concilio interesset et pia decreta
 illorum patrum approbaret.
 17 Atque haec ita gesta sunt. Belisarius autem, cum in Italiam
 traiecisset, primum quidem Neapolim obsidione capit; tum Ro-
 mam quoque ipsam, urbe partim vi partim benevolentia civium

Ἰταλίαν ἐκπλεύσας πρῶτον μὲν πολιορκίᾳ λαμβάνει Νεάπολιν,
 εἶτα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ῥώμην ἐπιδημήσας, ὁμοῦ μὲν δυνάμει,
 ὁμοῦ δὲ καὶ τῇ τῶν ἀσπῶν εἰνοίᾳ, γέγονε καὶ ταύτης ἐντός·
 ὁ γὰρ τῶν Γότθων ἀρχων Θευδάτος ἐν Ῥαβέννῃ διάγων ἐτύγ- 18 W III 56
 5 χανε. καὶ Μεδιόλανα δὲ ἡ πόλις κατεσχέθη παρὰ Ῥωμαίων. 19 B
 τῶν δὲ Γότθων ἀσπῶν πολιορκούντων αὐτὴν ὁ βασιλεὺς τὸν 20
 Ναρσῆν μετὰ δυνάμειος ἐπαρήξαι τῷ Βελισαρίῳ ἀπέστειλεν.
 ἦν δὲ ὁ Ναρσῆς ἐκτομίαις, ἄλλως μέντοι γενναῖός τε καὶ στρα- 21
 τηγικώτατος καὶ τοῖς κρατοῦσιν ᾠκειωμένος. ἀλλήλοισιν οὖν μὴ 22
 10 συμφωνοῦντε τούτῳ τῷ διττῷ στρατηγῷ (ὁ μὲν γὰρ Βελισάριος
 ἑαυτῷ τῶν κατορθωμάτων ἤθελε τὸ πᾶν ἐπιγράφεσθαι, ὁ δὲ
 γε Ναρσῆς οὐκ ἠλείχτο ὑπ' ἐκεῖνον τετάχθαι δοκεῖν) διηρόθη-
 D III 282 σαν, καὶ ὁ μὲν ἄλλη, ὁ δ' ἄλλη διετίθουν τὸν πόλεμον, διὸ 23
 καὶ ἐσφάλησαν ἐν τῷσι. τῶν γὰρ Μεδιολάνων οἱ ταῦτα φρου- 24
 15 ροῦντες βασιλικῶν τῶν ἀναγκαίων ἐνδοειαν προβαλλόμενοι τοῖς
 Γότθοις ἐξέστησαν, καὶ τάχα καὶ εἰς μεῖζόν τι κακὸν ἐτελεύ- 25 C
 τησεν ἂν ἡ ἔρις ἀμφοῖν, εἰ μὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Ναρσῆν διὰ
 γραμμάτων πρὸς ἑαυτὸν μετεστείλατο.

3 καὶ ταύτης AEwp, κάκεινης O 4 Θευδάτος ARwp, Θευδάτος
 Di, v. ad XIV 8, 1; errasse h. l. Zonaram apparet conferenti
 Clintoni F. R. I p. 764 ss. καὶ ῥαβέννη D, ἐν ῥαβέννῃ Dw
 7 Βελισαρίῳ] v. ad XIV 7, 21 ἀπέστειλεν RwpDi, ἀπέστειλε A.
 v. ad XIII 1, 5 8. 12 ναρσῆς AR (constanter fere), ναρσῆς
 Ewp (constanter fere), v. ad XIV 11, 20 8 ἄλλως OwpDi,
 ἄλλος A, ἀλλ' ὡς E 9 ᾠκειώτο O 10 διττῷ στρατηγῷ AO,
 στρατηγῷ τῷ διττῷ ED_{wwp} Βελισάριος] v. ad XIV 7, 21 11 ἤθελε
 τῶν κατορθωμάτων D 12 ἐκεῖνον D 14 φρουροῦντες RwpDi,
 φρουροῦντες ADE 15 ἐνδοειαν προβαλλόμενοι AEwp, ἐνδοεία πιεζό-
 μενοι O 16. 17 ἡ ἔρις ἂν ἀμφοῖν ἐτελεύτησεν Ewp

potitus, intrat; nam Gotthorum rex Theudatus Ravennae degebat. 18
 Mediolanum item Romani ceperunt. Quae urbs cum a Gotthis 19. 20
 denuo obsideretur, rex Narsetem Belisario cum exercitu subsidio
 misit, eunuchum illum quidem, ceterum virum strenuum et rei 21
 militaris peritissimum et iis, penes quos res erant, familiarem.
 Verum inter hos duos duces parum conveniebat; nam cum Beli- 22
 sarius summam rerum bene gestarum sibi vindicaret, Narses au-
 tem illius auspiciis militare videri nollet, seiuncti diversis locis
 bellum administrarunt; eaque fuit causa, cur rem alicubi male 23
 gererent. Nam regii milites commeatus inopiam causati Gotthis 24
 Mediolano obsessio cesserunt; et maius forsitan ex eorum dis-25
 sensione ortum esset malum, nisi rex Narsetem per litteras revo-
 casset.

9 Ἐντεῦθεν μόνος αὐθις ὁ Βελισάριος στρατηγῶν πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰς αὐτῆς πόλεις ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο καὶ τοσοῦτον τοῖς βαρβάροις καὶ φοβερὸς καὶ ἐράσμιος γέγονεν ὡς τῆς σφῶν ἀρχῆς αὐτὸν ἀξιοῦν καὶ βασιλέα ἱκετεύειν αὐτὸν γενήσεσθαι σφῶν καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὰ σφέτερα πάντα ἀνατιθεμένων 5
2 αὐτῶ. ὁ δὲ “οὐκ ἂν ποτε ζῶντος Ἰουστινιανοῦ” ἔφη “βασιλεὺς αὐτὸς κληθῆναι ἀνέξομαι”, ὡς περὶ τούτων ὁ Καισαρεὺς 3 Προκόπιος, αὐτῶ τότε συστρατενόμενος, ἔγραψεν. ἐντεῦθεν D τοίνυν ἐπίφθονος γερονῶς διαβάλλεται πρὸς τὸν βασιλέα ὡς 4 βασιλείας ἔρων· καὶ ὃς αὐτὸν ἐκείθεν μετεκαλέσατο ὡς εἰς τὴν 10 ἑφάν στρατεύσοντα καὶ τὸν Μηδικὸν ἐμπιστευνησόμενον πόλεμον. 5 τελευτῆ μέντοι καὶ ἡ Ἀγούστα Θεοδώρα, ἐπιβιοῦσα τῇ βασι- 6 λείᾳ ἔτη εἴκοσι πρὸς ἐνὶ καὶ μῆσι τρισί. τῆς δὲ μεγάλης ἐκ- κλησίας ἀπαρτιωθείσης ἤδη καὶ καθιερωθείσης, συνέβη πεσεῖν ἐκ σεισμοῦ τὴν πρὸς ἀνατολὴν μεγάλην σφαῖραν τοῦ τοιοῦτου 15 ναοῦ, ἣ πεσοῦσα τό τε κιβώριον τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ αὐτὴν ἐκείνην τὴν παναγὴν τράπεζαν καὶ τὸν ἄμβωνα συνέτριψεν· 7 ὅθεν λέγεται καὶ τὸν τροῦλον προστάζει τοῦ βασιλέως καθαιρε-

1 ὅτι καὶ (om. E) πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν ὑπέταξεν ὁ Βελισάριος (v. ad XIV 7, 21) CE 12 τελευτῆ Θεοδώρας τῆς βασιλίδος (A om. τ. βασιλ.) ACE

1 Βελισάριος] v. ad. XIV 7, 21 2 πόλεις αὐτῆς Owp 3 post ὡς add. καὶ Rwp 4 γενέσθαι ODi, v. ad XIV 5, 2 5 σφῶν AEWp, αὐτῶν O 7 καισαρ E 8 τότε om. D ἔγραψεν] Procop. II p. 276, 11 12 ἀγούστα AO, ἀγούστα EwpDi, v. ad XIII 23, 27 τῇ βασιλείᾳ RwpDi, om. A, v. Procop. II p. 401, 12 15 τοῦ om. E 16 τό τε] τότε w*p invitis AR 17 ἀγίαν Ewp τὸν ἄμβωνα συνέτριψεν AEWp, συνέτριψε καὶ τὸν ἄμβωνα O 18 τροῦλον] v. Duc Cpolis Christ. lib. III p. 19 ss.

9. Post ea Belisarius iterum solus rem gerens omnem Italiam eiusque urbes subegit et barbaris tantum sui et terrorem et amorem incussit, ut imperium illi deferrent orarentque, ut rex 2 suus fieret, se suaque omnia illi permittentes. At ille, ut Caesariensis Procopius, qui sub illo tum militavit, narravit “Nunquam” 3 inquit “committam, ut vivo Iustiniano rex appeller”. Hinc invidia 4 conflata a rege ob calumniam affectati imperii arcessitus est, per speciem eius in Orientem ad bellum Medicum administrandum 5 ablegandi. Interea Augusta Theodora obit, cum in imperio vixisset annos XXI et menses III. Magna ecclesia iam absoluta et consecrata accidit, ut, cum magnus eius aedis globus Orientem 6 versus colloidisset ex terrae motu cecidisset, et ciborium sacrae 7 mensae et ipsa sacratissima mensa et ambo contereretur. Qua de causa dicunt trullum etiam iussu imperatoris destructum denuo

θῆναι, καὶ αὐθις ἀνεγερθῆναι ἐπὶ πόδας εἴκοσι καὶ πέντε με- PII69 A
 D III 283 τεωρότερον, καὶ καθιερωθῆναι παρὰ Εὐτυχίου πατριάρχου τὸ 8
 δεύτερον.

Ἐπὶ τοῦτου τοῦ βασιλέως καὶ τὸ κῆτος ἑάλω, δ εἰς πεντή- 9
 5 κοντα καὶ ἐπέκεινα Βυζαντίοις ἠνώχλει ἐνιαυτούς, δ πορφύριον
 ἑκάλον, οὐκ ἀεὶ μὲν φαινόμενον, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων. δετε 10
 δ' ἐφαίνετο, πολλὰς μὲν τῶν νηῶν ἵποβρυχίους ἐτίθει, πολλοῖς
 δὲ φθορᾶς αἴτιον ἀνθρώποις ἐγένετο, καθ' οὗ πολλαῖς μὲν
 ἐχρήσαντο μηχαναῖς, πᾶσαι δ' ἔμμενον ἄπρακτοι, ἑάλω μέντοι
 10 δελφίνας διώκον. οἱ μὲν γὰρ ἐκεῖνο φεύγοντες τῇ γῆ προσε- 11
 πέλαζον, τὸ δὲ τὴν κατ' ἐκείνων ὁρμὴν οὐκ ἀνέκοπτεν, ἕως
 ἄγχιστά πη τῆς γῆς γεγονόςς ἰλίῳ βαθείᾳ καὶ τελματώδει ἐμπέ-
 πτωκεν. ἔνθα δὴ τῷ πηλῷ προσεπέπλαστο καὶ τοῦ τέλματος 12 B
 οὕτως ἔτι ἀναδύναι δεδύνητο. δ τοῖς περιόικοις γνωσθὲν 13
 15 ὄπλισεν αὐτοὺς κατὰ τοῦ θαλαττίου τούτου θηρός, καὶ ἀξίνας
 αὐτὸ συγκόψαντες καὶ πελέκεσιν ἀπέκτειναν. εἶτα σχοίνους τῶν 14
 ἀδροτέρων τούτου ἐξάφαντες ζεύγεσι βοῶν αὐτὸ τῆς θαλάσσης
 ἐξείλκυσαν. ἦν δὲ τὸ μῆκος μὲν αὐτοῦ τριάκοντα πήχεων, ἐς 15
 δέκα δ' ἠδύρνετο, ὡς ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος καὶ περὶ τούτου
 20 ἰστορήσεν.

4 περὶ τοῦ κήτους ACE

6 ἀεὶ C	ἀλλ' ἐκ ΑΕωρ, ἐκ δέγε O	8 ἐγένετο Εωρ	9 ἐχρή-
σατο D	μέντοι ΑRωρ, μὲν γε D	10 διώκον RωρDi, διώκων A	
12 πη τῆς]	ποῦ D	14 οὕτω D	ἀναδύναι ΕωρDi, ἀναδύναι A,
ἐκδύναι O	15 ὄπλισε τούτους D	17 ἀδροτέρων ΑΕ, ἀδροτέρων	
O*ωρDi	αὐτὸ βοῶν B	18 μῆκος μὲν A, μὲν μῆκος Rωρ,	
μῆκος D	19 καὶ om. D	20 ἰστορήσεν] Procop. II p. 400, 4	

esse instauratum XXV pedibus altius eductum, et ab Eutychio 8
 patriarcha denuo consecratum.

Sub hoc rege etiam cetus ille captus est, qui Byzantibus ul- 9
 tra L annos molestus erat, quem porphyrium appellabant, non ille
 quidem semper apparens, sed ex intervallis. Quoties autem 10
 apparuerat, tum multas naves demergebat, tum multis hominibus
 exitium afferebat. Qui cum multis machinis esset petitus eaeque
 omnes essent irritae, tamen in persequendis delphinis captus est;
 qui cum prope terram confugissent, ille impetum adversus eos 11
 non inhibebat, donec proxime terram proventus in uliginem et
 profundum lutum incideret, unde limo obstrictus emergere non 12
 iam potuit. Quo accolae cognito belluam illam marinam securibus 13
 ac bipennibus confecerunt et funibus, qua erat crassior, alligatis 14
 boum iugis in terram pertraxerunt. Eius longitudo fuit XXX 15
 cubitorum, latitudo X, ut idem Procopius Caesariensis refert.

- 16 Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν αὐτὸν
 συγγραφέα καὶ τὰ τῶν Σηρῶν νήματα, ἡ μεταξὰ δηλαδή, παρὰ
 17 Ῥωμαίοις γίνεσθαι ἤρξατο. ἤγετο μὲν γὰρ ἐν Περσῶν ὠνου-
 μένη δι' ἐμπορῶν παρὰ Ῥωμαίους. τὸ τῆς μετάξης χρῆμα
 οὐκ ἤδεισαν μέντοι οὐθ' ὅπως γίνοιτο οὐθ' ὅτι νήματα σκω- 5
 C 18 λήκων ἐστί. μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐξ Ἰνδίας
 W III 57 ἀφικόμενοι τὴν ταύτης γένεσιν ἀφηγήσαντο καὶ ὑποσχοῦντο
 κομίσει τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ᾧ ὄντα τὸν ὄγκον D III 28
 βραχύτατα, καὶ δεῖξαι Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται
 θαλάσσιμα καὶ εἰς σκώληκας μεταμειβονται, καὶ ὅπως δημιουρ- 10
 19 γοῦσι τὴν μεταξάν, τὴν φύσιν σχόντα διδάσκαλον. τούτους
 τοίνυν τοὺς μοναχοὺς ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς δωρεαῖς τε πρὸς
 τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον λαμπραῖς ὑποσχέσει πρὸς τὸ
 20 ἔργον ἐπέρωσεν. οἱ δὲ τὰ τε τῶν Σηρῶν ᾧ μετεκόμισαν
 ἐς Βυζάντιον καὶ εἰς σκώληκας ταῦτα μετήμειραν κόπρω ἐνθ- 15
 μνοι καὶ ταύτῃ θερμήναντες καὶ συκαμίνων ἔθρεψαν φύλλοις

1 ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ βασιλέως (τ. βασ. om. C) Ἰουστινιανοῦ ἡ τῆς
 μετάξης γένεσις ἐγνώσθη τῷ βασιλεὶ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις (ἐγνωρίσθη ἑω-
 μαίους E) CE

2 συγγραφέα] Procop. II p. 546, 17 3 ἀνούμενον OwpDi 4 ἑω-
 μαίους D post Ῥωμαίους distinxit B-W 6 ἐστί RwpDi,
 ἐστίν A, v. ad XIII 1, 5 ἐξ Ἰνδίας πρὸς τὸ βυζάντιον O 7 διη-
 γήσαντο Rwp ὑποσχοῦνται C 8 post γόνον cum ABC distin-
 xit B-W post ᾧ distinxerunt DwpDi (v. ad vers. anteced.)

ᾧ om. E 9 βραχύτατον E 10 κώληκας D, κώληκας (sic) E,
 v. vs. 15 12 δωρεαῖς — 13 ὑποσχέσει] De chiasmo v. ad XIII
 2, 6 15 ἐς AR (v. Procop. II p. 547, 16), εἰς τὸ Bwp, ἐς
 τὸ D κώληκας DE, v. vs. 10 16 θερμήναντες RwpDi, θερ-
 μήσαντες A

- 16 Secundum eundem scriptorem eius regis temporibus tela
 17 Serica a Romanis texti coepta est, quae prius ex Perside per
 mercatores afferebatur, cum ignorarent, quomodo fieret, neque
 18 scirent fila esse vermium. Sed duo monachi Byzantium ex In-
 dia profecti originem illius telae declararunt polliciti se fetum
 illorum vermium allaturos, ova nimirum perexigua, et ostensuros
 Romanis, quemadmodum illa fovendo animata in vermes muten-
 19 tur et sericum texant, natura magistra usi. Eos monachos Iu-
 stinianus in praesentia muneribus, magnis pollicitationibus de
 20 postero ad illud peragendum confirmavit. Itaque Serum ova
 Byzantium attulerunt et in fimo collocata in vermes transformarunt
 et mori foliis aluerunt indeque sericum confecerunt; ex eo igitur
 Romani cognovere, quo pacto sericum conficiatur.

καὶ μέταξαν εἰργάσαντο δι' αὐτῶν, κἀντεῦθεν τοῦ λοιποῦ τοῖς
Ῥωμαίοις ἐγνώσθη ὅπως ἐργάζοιτο μέταξα. D

Ἐπιβουλῆς δὲ παρὰ πολλῶν μελετωμένης μηνυθείσης τῷ 21
βασιλεῖ, καὶ ὁ πατρίκιος Βελισάριος κατηγορήθη μετέχειν αὐτῆς,
5 καὶ ἀφείλετο μὲν ὁ βασιλεὺς τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ ξύμπαντας,
ἐκεῖνον δ' ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἀφῆκε τηρούμενον· τελευτήσαντος
δὲ ἡ τούτου περιουσία τοῖς βασιλικοῖς ἀπονενέμητο θησαυροῖς.
Ἰουστινιανὸς δὲ περὶ τὰ τελευταῖα αἰρέσει ἀλώσιμος γεγωνὸς 22
τῆ τῶν Ἀφθαρτοδοκητῶν, οἱ οὐ φθαρτὴν τὴν σάρκα προσ-
10 λαβεῖν τὸν κύριον, ἀλλ' ἀφθαρτον ἅμα τῇ προσλήψει εἶναι αὐτὴν
δογματίζουσι, οὕτω πιστεύειν ἅπαντας ἔσπευδεν, ἀντιλέγοντα 23
δ' αὐτῷ καὶ ἀντιδιατιθέμενον τὸν πατριάρχην Εὐτύχιον ὑπερ-
όριον ἔθετο εἰς Ἀμάσειαν, καὶ προχειρίσθη πατριάρχης ὁ ἀπὸ P II 70 A
σχολαστικῶν Ἰωάννης, Ἀντιοχείας ὢν ἀποκρισιάρχος. ἐτελεύ- 24
15 τησε δ' οὕτω φρονῶν Ἰουστινιανός, βασιλεύσας ἔτη τριάκοντα
καὶ ὀκτώ, μῆνας ἑπτὰ, ἡμέρας τρισκαίδεκα, τῷ ἀνεπιφύ αὐτοῦ
Ἰουστίνῳ τὴν βασιλείαν καταλιπών, ὃς κουροπαλάτης τετίμητο.
D III 285 Ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Ἰλλυριός, τὴν φύσιν εἰς ἅπαντα 10

3 περὶ ἐπιβουλῆς καὶ περὶ τοῦ Βελισαρίου C 8 διὰ αἰρέσει ἀλούς ὁ βα-
σιλεὺς οὗτος ἐτελεύτησεν C 18 βασιλεία Ἰουστίνου τοῦ δευτέρου AR
(τοῦ δευτέρου om. D)

4 βελισάριος Ew, βελισάριος p*, v. ad XIV 7, 21 9 τὴν om. D
10 αὐτὴν εἶναι D 11 πιστεύειν AEwp, δοξάζειν O 12 δὲ D
αὐτῷ RwpDi, αὐτὸ A 12. 13 εἰς ἀμάσειαν ὑπερόριον ἔθετο B
14. 15 ἐτελεύτησε δ' AE, καὶ ἐτελεύτησεν Owp 16 αὐτῷ D
17 ὃς — τετίμητο om. Owp, v. vs. 18 18 ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος
Ἰλλυριός· τὴν φύσιν AE, Ἰουστίνος δὲ τὸ γένος τυγχάνων Ἰλλυριός, κου-
ροπαλάτης πρὸ τῆς βασιλείας τετίμητο. καὶ ἦν τὴν φύσιν Owp Ἰλ-
λυριός] v. Duc fam. Byz. p. 78

Cum autem Iustiniano multorum insidiae nuntiarentur, qua- 21
rum etiam Belisarius patricius esset particeps, satellites ei omnes
ademit ipsumque domi custodiri iussit; eiusque mortui opes in
fiscum omnes sunt relatae. Sub extremam aetatem Iustinianus 22
in eorum haeresim incidit, qui opinantur dominum non mortalem
carnem assumpsisse sed eam, simulatque assumpta esset, immor-
talem extitisse. In quam opinionem cum omnes adductos vellet,
Eutychem patriarcham refragantem et adversantem Amaseam 23
relegavit, designato patriacha Ioanne exscholastico, Antiochano
apocrisario. In eaque opinione decessit Iustinianus, cum regnasset 24
annos XXXVIII, menses VII, dies XIII, imperio consobrino suo
Ivstino relicto, qui curopalatae honorem gessit.

10. Is, natione Illyrius, erat ingenio ad omnia habili et

- 2 περιδέξιος, τὴν γνώμην δὲ μεγαλόφυχος· δς εὐσεβῆς ὄν τοὺς
 παρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ δομηθέντας ἐπεκόσμηε ναοὺς καὶ τὰς
 ἀψίδας ἄμφω τῷ ναῷ τῷ ἐν Βλαχέρναις προσέθετο ἐκ καινῆς,
 B 3 ὡς εἶναι τοῦτον σταυροειδῆ· καὶ τὸν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ναὸν
 τῶν κορυφαίων ἀποστόλων πολυτελῶς ἐδομήσατο καὶ τὸν τῶν 5
 4 θείων Ἀναργύρων ναὸν ἐν τοῖς Βασιλικῶν· καὶ τὸν τῆς ἁγίας
 καὶ πρωτομάρτυρος Θέκλης καὶ τὸν τοῦ Παλατίου Χρυσοτρι-
 κλινον καὶ τὸν μέγαν ἀγωγὸν τοῦ Οὐάλεντος ἀνεκαίνισε, καὶ
 πλείονα δ' ἔτερα.
 5 Ἦν δὲ τοῦτου γαμετὴ Σοφία, ἦν καὶ Αὐγουύσταν ἔστεπεν, 10
 ἧς ὄνόματι καὶ τὸν λιμένα τῶν Σοφιῶν ἀκοδόμησε καὶ βασι-
 λεια πρὸ τῆς πόλεως, Σοφιανὰς δι' ἐκείνην καὶ ταῦτα καὶ τὸν
 6 τόπον κατονομάσας, ἐν οἷς καὶ ἐπίγραμμα παρὰ Ἀγαθίου ἐγέ-
 νετο τόδε·
 C ὀπιόθι τεμνομένης χθονὸς ἄνδιχα πόnton ἀνοίγει 15
 πλαγκτὸς ἀλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἡμόνων,
 χρύσεια συλλέκτρῳ τάδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσση
 τῇ πολυκυδίστη θεῖος ἀναξ Σοφίη.

2 περὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ Ἰουστίνου δομηθέντων CE
 (sed E ad XIV 10, 33)

1 τε Owp 5 πολυειδῶς EDw 6 τὸν om. D 7 καὶ post ἁγίας
 om. Ewp 10 τούτω C 12 πρὸς p* σοφιανὰ Dwwp, sed
 v. Duc Cpol. Christ. IV 12 p. 119 s. 12. 13 τὸν τόπον καὶ
 ταῦτα Ewp 13 Ἀγαθίου] v. Pregerum inser. Graec. metr.
 Lips. 1892 p. 166 16 πλακτὸς ED, corr. Dw πορθμὸν F
 18 πολυκιδίση w*, πολυκιδίση p* invitis AR

- 2 magnanimus. Sacras aedes ab Iustiniano exstructas pro sua pietate
 adornabat et utrumque fornicem templo Blacherniano addidit,
 3 ut formam crucis haberet; et in Orphanotropheo templum prin-
 cipum apostolorum magnis sumptibus exstruxit et sanctorum
 4 Anargyrorum in Basilisci tractu. Item divae Theclae protomar-
 tyris et aureum Triclinium Palatii et magnum Valentis aquaedu-
 ctum renovavit, atque alia plura.
 5 Vxorem Sophiam augustali corona ornavit eiusque nomine
 portum Sophiarum exstruxit et regiam ante urbem, quam et
 6 ipsam vicinaque loca eius gratia Sophianas nominavit. Ei hoc
 Agathiae epigramma est inscriptum:

Qua resonante freto fluctus cava littora tundunt,
 Et duplici pontus nomine findit humum,
 Inclutus uxori celebranda palatia struxit
 Rex Sophiae, multus quam decoravit honos.

ἀξιον, ὃ Ῥώμη μεγαλόκρατες, ἀντία σεῖο
 κάλλος ἀπ' Εὐρώπης δέρεται εἰς Ἀσίην.

αὕτη ἡ βασιλις Σοφία ἀκριβωσαμένη πάντας τοὺς δανειστάς 7
 καὶ ὄσα τινὲς αὐτοῖς ὄφειλον εἴτε δι' ἐγγράφων ἢ καὶ δι' ἐνε-
 5 χύρων, κατέβαλε μὲν αὐτοῖς τὰ δάνεια οἰκοθεν, ἔλαβε δὲ τὰ
 ἐνέχυρα καὶ τὰ ἔγγραφα, καὶ τὰ μὲν ἐνέχυρα τοῖς δεσπότηαις D
 ἀπέδωκε, τὰ δ' ἔγγραφα ἐξηφάνισε. νοσεροῦ δὲ τυγῶν σῶ- 8 W III 58
 ματος ὁ βασιλεὺς οὗτος καὶ διὰ τοῦτο μὴ συνεχῶς προϊῶν,
 D III 286 τοὺς ἀδικεῖν βουλομένους, ὡς μηθενὸς ὄντος τοῦ ἐκδικουῦντος,
 10 ἀδεεστέρους ἐποίησε. καὶ ποτε προελθῶν ἠνωχλήθη παρὰ πολ- 9
 λῶν ὡς ἀδικουμένων. γέγονεν οὖν ἡ τῶν ἀδικουμένων ἐκδί- 10
 κησις διὰ φροντίδος αὐτῆς. φροντίζοντι δὲ περὶ τούτου πρόσ- 11
 εἰς τις ἐπαγγελλόμενος, εἰ ἐπαρχος γένοιτο καὶ κατὰ πάντων
 αὐτῆς ἐξουσία δοθῆ, δι' ὠρισμένου καιροῦ μήτινα εὐρεθῆναι
 15 τὸν ἀδικούμενον. ἤσθεις οὖν τῇ ὑποσχέσει ταύτῃ ὁ βασιλεὺς 12 P II 71 A
 τὸν ἄνδρα ἐκείνον προεχειρίσατο ἐπαρχον. ὁ δὲ προκαθίσας, 13

3 ὅτι τὰς ὀφειλάς τῶν τότε χρεωσιούντων ἀπέτισεν ἡ Αὐγούστα Σοφία CE
 10 περὶ τοῦ ἐπάρχου (πατριάρχου E, ut videtur) καὶ τοῦ ἀδικουῦντος καὶ
 μὴ ἀπατήσαντος εἰς τὸ δικαστήριον αὐτοῦ (om. C) CE 16 ὄρα ξένον B

2 post κάλλος add. δ' E 4 καὶ alterum om. E initio vers. 8 μὴ
 RwpD², Cedr. I p. 680, 21, om. A 12 φροντίζοντος D 14 αὐτῆς
 ἐξουσία δοθῆ A, αὐτῆς δοθῆ omisso ἐξουσία E, δοθεῖ ἐξουσία αὐτῆς
 O, αὐτῆς δοθεῖ ἐξουσία wp, αὐτῆς ἐξουσία δοθεῖ Di; v. I p. 97, 12.
 102, 22. 338, 13. 421, 16. XVI 9, 25. XVIII 28, 10 cet. Optati-
 vum et coniunctivum coniungit Zonar. I p. 307, 14. XIV 15, 14.
 XVIII 17, 5 post δοθῆ esse distinguendum, non post καιροῦ,
 docent et XIV 10, 16 et Cedr. I p. 681, 23; cf. praeterea Gro-
 hium *Gesch. d. oström. Kais. Justin II.* Lips. 1889 p. 46
 εὐρεθῆ D, corr. Dw

Quam bene, Roma, potens tua gloria constitit, unde
 Europae atque Asiae fertilis arva patent.

Haec regina Sophia feneratoribus omnibus perquisitis et aere 7
 alieno, quod iis sive ex syngraphis sive pignoribus positus de-
 beretur, debita de suo dissolvit, pignora accepta dominis resti-
 tuit et syngraphas factas abolevit. Sed rex cum esset morbo 8
 corpore neque frequenter in publicum prodiret, multos ad infe-
 rendam aliis iniuriam, quasi nullus earum vindex esset, auda-
 ciores reddidit. Cum autem aliquando progressus a multis vexatus 9
 esset de iniuriis conquerentibus deque iis vindicandis cogitare, qui- 10. 11
 dam ad eum accessit, qui pollicebatur, si praefectus creatus esset
 et potestatem in omnes accepisset, intra certum tempus neminem
 inventum iri, cui fieret iniuria. Ea pollicitatione delectatus rex 12
 illum hominem praefectum designat. Is cum pro tribunali sederet 13

προσελθόντος αὐτῷ τινος καὶ αἰτιωμένου τῶν ἐπισημοτέρων
 συγκλητικῶν ἓνα, μετεκαλέσατο τὸν αἰτιώμενον· ἀλλ' οὐκ ἀπὴν-
 14 τησεν ἐκεῖνος. εἶτα καὶ δευτέρον ἔθετο μῆνυμα πρὸς αὐτόν·
 ὁ δὲ καὶ τούτου καταφρονήσας εἰς τὸ βασιλικὸν ἀπῆε συμπό-
 15 σιον· ἔτυχε γὰρ κεκλημένος πρὸς τοῦτο. ὡς δὲ τοῦτο ἔγνω δ
 ὁ ἑπαρχος, ἀπῆλθε κἀκεῖνος εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ εὔρεν ἤδη
 16 συνιστάμενον τὸ συσσίτιον καὶ φησι πρὸς τὸν βασιλέα “ἐπε-
 σχόμην σοι, βασιλεῦ, διὰ τόσον καιροῦ μηδένα καταλιπεῖν ἀδι-
 κούμενον· τοῦτο δὲ πάντως μοι ἀνυσθήσεται, εἰ καὶ τὴν ἐκ
 B 17 τοῦ κράτους σου ἐπικουρίαν ἔχω καὶ τὴν ροπήν· εἰ δὲ μᾶλλον 10
 αὐτὸς τῶν ἀδικούντων ἀντιποιῆ καὶ φιλίως αὐτοῖς διακείμενος
 18 συνεσιτωμένους ἔχεις, οὐδὲν μοι ἔσται ἀνόσιμον· ἢ γοῦν μὴ
 19 μεταδίδου παρηγοίας αὐτοῖς ἢ παῦσόν με τῆς ἀρχῆς.” καὶ ὁ
 βασιλεύς, “εἰ αὐτὸς ἐγὼ εἶμι” φησὶν “ἀδικῶν, ἔξαναστήσόν με
 20 ἔντεῦθεν.” αὐτίκα τοίνυν ὁ ἑπαρχος τὸν αἰτιώμενον ἐκείνον ἐκ 15
 τῆς πανδαισίας ἔξαναστήσας καὶ εἰς τὸ δικαστήριον καταστήσας
 καὶ τῷ κατ' αὐτοῦ λέγοντι συνδικάσας αὐτόν, καὶ γνοὺς ἀδι-
 κοῦντα, ἐκείνον μὲν ἐκόλασε ταῖς εἰς σῶμα πληγαῖς, τῷ δὲ
 ἀδικουμένῳ ἐκ τῆς ἐκείνου ὑπάρξεως πολλαπλάσιον ἀποκατέ-
 21 στησε τὸ ἀδίκημα. ὄθεν δεῖσαντες οἷς ἦν προαίρεσις πλεονε- D III 28
 κτικῆ, τοῦ ἀδικεῖν ἀνεστάλησαν καὶ τοῖς ἡδικημένοις εἰς συμβάσεις
 ἐχώρησαν.

2 μετεκαλέσατο D, corr. D_w αἰτιαθέντα O δ πρὸς τούτου C
 6 πρὸς B 8 σε E 10 τὴν om. BD 14 φησὶν] ὁ D
 16 τῆς πανδαισίας AEWp, τοῦ συμποσίου O 19 πολλαπλάσιον F
 20 post ἦν add. ἡ D 21 συμβεβάσεις B

et quidam ex illustrioribus senatoribus accusatus a quodam et
 14 arcessitus se non sisteret, ei denuo denuntiat. At ille ne tum qui-
 dem adest contempto apparitore, sed ad regium convivium se con-
 15 fert, quo invitatus erat. Eo praefectus cognito et ipse regiam in-
 16 gressus, quamvis convivio iam incohato, regi “Tibi” inquit “promisi
 me intra tantum tempus relicturum neminem, cui fieret iniuria; id-
 que omnino efficiam, si potestatis tuae auxilium atque auctoritas
 17 mihi suppetiveris. Sin vero ipse iniurios fovebis eisque utere
 18 amicis et conviviis, nihil potero perficere; aut igitur illis non danda
 19 est licentia, aut mihi magistratus abrogandus.” Tum rex “Si ego
 20 ipse” inquit “cui iniuriam fecero, inde me abducito.” Statim igitur
 praefectus reum e convivio abductum in praetorium adduxit
 auditaque utrimque causa illum, cum sotent invenisset, plagis af-
 fecit et accusatori damnum cum accessione multiplici pensari
 21 iussit. Ex eo homines sui emolumenti cum aliorum detrimento stu-
 diosi iniurias facere prohibiti cum iis, quos laeserant, transegerunt.

Αἱ δὲ πρὸς Πέρσας σπονδαὶ ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως 22
 ἐλύθησαν· δασμὸν γὰρ ἑναύσιον λίτρας πεντακοσίας τῶν Ῥω- 23
 μαίων διδόντων αὐτοῖς, ἵνα τὰ σφίσιν ἀγχίδυρα τῆς Ῥωμαϊκῆς
 ἡγεμονίας ἀβλαβῆ φυλάσσωνται φρούρια, ὁ Ἰουστίνος οὗτος
 5 ἐπονειδίστον εἶναι τὸ φορολογεῖσθαι παρὰ Περσῶν Ῥωμαίους
 λέγων, ἐπέσχε τὸ χρυσίον. διαπρεσβευσόμενος δὲ πρὸς Ἀρέθαν 24
 τὸν Αἰθιοπίων βασιλέα ἐπεισεν αὐτὸν τὰ πλησιάζοντα τοῖς Αἰ-
 θίοσι τῆς τῶν Περσῶν ἐκκρατείας καταδραμεῖν καὶ ληίσασθαι·
 διὸ καὶ αὐτῆς μέσον Περσῶν καὶ Ῥωμαίων ἀνερρίπυστο πόλεμος.
 10 στρατηγὸν οὖν τῆς ἀνατολῆς ὁ βασιλεὺς τὸν πατρικίον Μαρ- 25
 τίνον προχειρισάμενος ἐπεμψε κατ' αὐτῶν, καὶ τῷ τετάρτῳ D
 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ συνέστη πόλεμος, καὶ πολλοὶ μὲν ἀμ-
 φοτέρωθεν ἐπεσον, νικῶσι δ' ὅμως Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ τῶν Περ- 26
 σῶν κρατῶν Ὁρμισόδας Ἀρδαμάνην ἐπεμψε μετὰ βαρείας δυνά-
 15 μως τὰ ὑπὸ Ῥωμαίους ληίσασθαι· ὃς πολλὴν ἐπελθὼν χώραν 27
 Ῥωμαϊκὴν καὶ λείαν πλείστην ἐξ αὐτῆς ἠρπακῶς ἐπανῆλθε,
 τοῦ πατρικίου Μαρτίνου μὴ τολμήσαντος αὐτῷ ἀντεπεξελεθεῖν.

1 οὗτι τὰς πρὸς Πέρσας σπονδὰς ἔλυσεν Ἰουστίνος CE

4 φυλάσσονται AEWp, φυλάσσονται ODi οὗτως D 5. 6 λέγων |
 Ῥωμαίους E 6 ἀρέθαν ARw, Αρεθάν p* 7 τὸν AC, τῶν Rwp
 8 τῶν om. B 9 αὐ E 10 ὁ βασιλεὺς om. O Μαρτίνον] v.
 Theoph. I p. 245, 25, Grohium l. c. p. 104, Hertzschiem de
 script. rer. imper. Tiberii Constantini (Comment. philol. Ienens.
 vol. III) p. 39 11 τετάρτῳ] v. Theoph. I p. 244, 6 ss., Cedr. I
 p. 684, 15, Grohium p. 104 s. 14 ὀρμισόδας RwDi, ὀρμισόδας A
 (v. ad p. 178, 3) Ἀρδαμάνην] De forma nominis v. Grohium l. c.
 p. 105 ann. 6 16 ἐπανῆλθε AO, ἐπανῆλθεν Ewp, v. ad XIII
 1, 5 17 ἐπεξελεθεῖν C

Persica pax hoc rege soluta est. Nam cum Romani Persis 22. 23
 annuas quingentas libras penderent, ut sibi vicina Romanae di-
 cionis castella illaesa tuerentur, Iustinus, qui turpe esse dicebat
 Romanos Persis vectigales esse, aurum retinuit; missisque legatis 24
 ad Aretham, Aethiopum regem, impetravit, ut Persicas provincias
 Aethiopiae finitimas incursaret ac praedaretur. Quibus de causis
 cum denuo bellum inter Persas et Romanos exarsisset, Martinum 25
 patricium cum imperio contra eos in Orientem misit, et quarto
 eius anno commisso proelio, quamvis utrimque multi cecidissent,
 tamen victoria penes Romanos fuit. Ceterum rex Persarum 26
 Hormisdas Ardamanem cum ingentibus copiis misit ad provincias
 Romanorum diripiendas; qui longe lateque agrum Romanum 27
 pervagatus maximaque praeda rapta domum rediit, Martino pa-

28 ἃ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐν συμφορῇ ἐποίησατο καὶ τὸν μὲν Μαγ-
 τίνον τὴν στρατηγίαν ἀφείλετο, Ἀρχελάω δὲ αὐτὴν ἐνεπίστευσε,
 29 καὶ πρὸς Ὁρμισδαν σπονδὰς ἔθετο αὐτῆς. ἐκ δὲ τῆς διὰ ταῦτα
 P II 72 Α λύπης νόσω φρενίτιδι περιπέπτωκεν, ἤλγει δὲ καὶ τοὺς πόδας.
 30 ἀμοιρῶν μέντοι γονῆς οὐκείας, ἔφθη τὸν κόμητα τῶν ἑξου- 5
 31 βίτων Τιβέριον υἱοποιησάμενος καὶ Καίσαρα ἀνειψίων. ἀνεθεὶς
 δὲ τῆς νόσου προσεκαλέσατο τὸν πατριάρχην Εὐτύχιον (θα- D III 28
 ἡχθη καὶ εἰς τὸν θρόνον ἀποκατέστη τὸν ἀρχιερατικόν), συνα-
 WIII 59 θροίσας δὲ καὶ τὴν σύγκλητον καὶ τὸν κληρὸν τῆς ἐκκλησίας 10
 32 βασιλέα τὸν Τιβέριον ἀηγόρευσεν, ἐπ' ἀκροάσει πάντων αὐτῶ
 ἐντειλόμενος τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβεῖν, τοὺς ὑπηκόους εὐεργετεῖν,
 τοὺς ἀδικουμένους ἐκδικεῖν, τοῖς στρατιώταις μὴ ἐνδιδόναι πλεο-
 Β νεκτεῖν, μὴ μέγα ἐπὶ τῇ ἀλουργίᾳ φρονεῖν, τοῖς εὐποροῦσιν
 ἀπολαύειν τῶν οὐκείων ἀνεπιφθόνως παραχωρεῖν, τοῖς μὴ 15
 ἔχουσιν ὡς δύναμις ἐπαρκεῖν, τὴν βασιλίδα καὶ προφῆν κυρίαν
 33 αὐτοῦ προσηκόντως τιμᾶν. ταῦτα παραινέσας καὶ συμβου-
 λεύσας ὁ Ἰουστίνος τῶ Τιβερίῳ ὁ μὲν ἐξέλιπε.

11 ἀνάσσει Τιβερίον καὶ τελευτῇ Ἰουστίνου ACE 18 v. argum. ad
 XIV 10, 2

1 δ] δ D 2 ἐμπεπίστευκε O 3 ὀρμισδαν AOW (v. ad p. 177, 14),
 ὀρμισδαν E σπονδὰς D, corr. Dw 5 ἔφθη RwpDi, ἔφη A
 7 προσεκαλέσατο AEWp, Theoph. I p. 248, 15, προσκαλεσάμενος O
 9 ἀθροίσας O 10 post σύγκλητον add. ἀλλὰ Owp 13 διεκδι-
 κεῖν BDwp 14 τῇ om. D ἀλουργίᾳ A, ἀλουργίᾳ D, ἀλουρ-
 γίᾳ RwpDi, v. ad XIV 1, 2 φρονεῖν RwpDi, φροῶν A
 εὐπόρους O 15 ἀνεπιφθόνως om. B 18 post ἐξέλιπε add.
 βασιλεύσας ἕτη τριςκαδέκα (δέκα καὶ τρία B, ἕτη γ' C) OwpDi, om.
 AE, v. ad XIV 18, 8

28 tricio obviam ire non auso. Ea vero rex aegerrime tulit atque
 imperium Martino abrogatum in Archelaum contulit et pacem cum
 29 Hormisda fecit. Verum ex eo maerore in phrenitidem incidit; erat
 30 etiam pedibus aeger. Et quia liberos non habebat, iam antea Tibe-
 31 rium excubitorem comitem adoptatum Caesarem appellarat. Morbo
 igitur liberatus, accessit patriarcha Eutychio (nam mortuo Ioanne
 exscholastico reductus fuerat et in pontificiam sedem restitutus)
 et senatu atque clero ecclesiae convocato Tiberium regem ap-
 32 pellat eique omnibus audientibus mandat, ut deum pie colat,
 ut subiectis beneficiat, ut iniuria oppressos vindicet, ne militibus
 quidvis audendi licentiam tribuat, ne purpura efferatur, ut di-
 vitibus sua re familiari citra invidiam fruendi det potestatem,
 ut pauperibus pro viribus succurrat, ut reginam, dominam dudum
 33 suam, convenienti honore afficiat. Quae cum TIBERIVM docuisset
 et monuisset, Iustinus obiit.

Τῷ δ' ἡ βασιλεία περιελέλειπτο, στεφθέντι ὑπὸ Εὐτυχίου 11
 τοῦ πατριάρχου. ἔχων δὲ γαμετὴν ὁ Τιβέριος Ἀναστασίαν Αὐ-2
 γούστην αὐτὴν ἀνηγόρευσεν, ἥ δύο αὐτῷ θυγατέρας ἐγένετο,
 Χαριτὴν καὶ Κωνσταντίναν. Σοφία δὲ ἡ πρόφη βασίλισσα τῶν 3
 5 ἀνακτόρων ὑπαπελθούσα εἰς τὰ δμῶνυμα ἑαυτῇ κατακίσθη
 βασιλεία, βασιλικὴν αὐτῇ τοῦ Τιβερίου δόντος ὑπηρεσίαν, ὡς C
 οὐκεία μηρί. οὗτος δ' αὐτοκράτωρ καὶ πρὸς Ὁρμίσδαν πρε-4
 σβείαν ἐποίησατο, ἀναγεῶν τὰς σπονδάς. ὁ δὲ τὴν ἀνανέωσιν 5
 οὐ προσήκατο· διὸ καὶ ὁ Τιβέριος πρὸς τὸν κατὰ Περσῶν
 10 πόλεμον πολλὴν ἠτοίμαζε στρατιὰν καὶ Ἰουστινιανὸν τῶν ἐπιση-
 μων τινὰ τῆς ἀνατολῆς προβάλετο στρατηγόν, ὃς ἐπὶ Πέρσας 6
 χωρῆσας, ἐπεὶ πλησίον αὐτῶν ἐστρατοπεδεύσατο, εἰς λόγους
 ἤκε πρὸ παρατάξεως καὶ ἐπεισεν αὐτοὺς σπείσασθαι Ῥωμαίους
 ἐπὶ τριετία. ἤδη δὲ τοῦ τρίτου παραρρυσκομένον ἐνιαυτοῦ 7
 0 III 289 Ὁρμίσδας ὁ τῶν Περσῶν ἀρχηγὸς σὺν ταῖς αὐτοῦ δυνάμεσιν

1 βασιλεία Τιβερίου ACD 15 διὸ ἐπῆλθον οἱ (om. C) Πέρσαι τῇ
 Ἀρμενίᾳ (ἀρμενία CE), καὶ συμμίξαντες τοῖς Ῥωμαίοις ἠτήθησαν CE

1 Τῷ δ' ἡ βασιλεία περιελέλειπτο στεφθέντι AE, στεφθεὶς δὲ ὁ (om.
 BC) τιβέριος Owρ 4 κωνσταντίναν Ewp, Constantinam Wo lat.
 et Κωνσταντίνην XIV 11, 22 w, κωνσταντίναν AO, corr. Di, v. ad
 XIV 13, 5 5 ἐγκατακίσθη D 7 ὀρμίσδαν OwDi, ὀρμίσδαν AE
 10 πόλεμον AR, om. w*ρ, bellum Persicum: Wo lat. ἠτοίμασε p
 inuitis ARw 11 προβάλλετο ADwp, προῦβάλετο (R)Di, v. XIV
 12, 12. 24, 1. 25, 5. 26, 6. 27, 4. XV 9, 7. XVI 7, 3. 12, 20. 13, 26.
 14, 1. 21, 2. XVII 14, 31 et Hultschium Die erz. Zeitf. b. Pol.
 XXI 14 14 τριετία AR, τριετίαν B, τρία ἔτη Ewp (v. Theoph. I
 p. 250, 20); dativum restituit Di, v. Krebsium Die Präpos. b.
 Polyb. p. 86 δὲ om. D τριτον] v. Sauerbreium l. c. p. 55
 et Hertzschium l. c. p. 47 παραρρυσκομένου AB, παραρρυσκο-
 μένον RwpDi, v. XIV 22, 34. 25, 22. 26, 2. XVI 2, 8 cet. et Gelze-
 rum Leontios v. Neapolis Frib. et Lips. 1893 p. 197 15 ὀρ-
 μίσδας AE, ὀρμίσδας OwDi

11. Regnum ad eum transiit ab Eutychio patriarcha coro-
 natum, qui uxorem quoque suam Anastasiam Augustam salutavit; 2
 quae duas ei filias peperit, Charitonem et Constantinam. Sophia 3
 vero, Iustini vidua, relicta aula in regiam sibi cognominem mi-
 gravit, regio comitatu a Tiberio tamquam matri suae attributo.
 Ad Hormisdam, Persarum regem, de pace renovanda legatos 4
 misit; qui cum renovationem eam recusasset, Tiberius ad bellum 5
 Persicum ingentes copias conscribit et Iustinianum, virum illu-
 strem, Orientis ducem creat. Qui contra Persas profectus, castris 6
 prope illos positus et ante pugnam ad colloquium evocatis, per-
 suadet, ut triennii pacem cum Romanis faciant. Tertio anno 7
 iam exeunte Hormisdas, Persarum dux, cum suis copiis Arme-

D 8 ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν χωρεῖ. τοῦτο εἰς δειλίαν ἐνέβαλε τὰ ἐκεῖ
 'Ρωμαίων στρατεύματα' διαλεχθεὶς δὲ τούτοις ὁ σφέτερος στρα-
 τηγὸς θάρσος ἄσασιν ἐνεποίησε, καὶ τὴν πρὸς Ὁρμίσδαν μάχην
 9 ὑπέστησαν. καὶ μέχρι μὲν τινος ταῖς ἐκ τόξων κεκρημένοι
 βολαῖς ἐδόκουν ὑπερτερεῖν, τῶν Ῥωμαίων ταῖς ἀσπίσι κατα- 5
 10 φραγνύντων ἑαυτοὺς καὶ μὴ ἀντεπεξίοντων. ἐπεὶ δ' ἔγνωσαν
 οἱ Ῥωμαῖοι ἤδη κεκενῶσθαι τὰς φαρέτρας τοῖς ἐναντίοις, συνη-
 σπικότες ἀλλήλοις καὶ ἀλαλάξαντες ἐνώλιον ἐπιῆλθον τοῖς Πέρ-
 11 σαις κατὰ συστάθην, ἀγχεμάχοις ὄπλοις αὐτοὺς ἀμυνόμενοι. οἱ
 οὐδὲ πρὸς βραχὺ τὴν δρῆν αὐτῶν ὑπομείναντες τρέπονται, 10
 καὶ ἀναυροῦνται μὲν οἱ πλείους· τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν διαρ-
 12 πάζεται· καὶ ἡ μὲν βασιλικὴ τοῦ Ὁρμίσδου σκηνὴ καὶ ἡ ἀπο-
 ΠΙ173A σκευὴ ἐκείνου πᾶσα καὶ οἱ ἐλέφαντες τῷ βασιλεῖ ὑπεξήρητο,
 13 τὰ δ' ἄλλα τοῖς στρατιώταις ἐλάθησαν. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς
 τὰ ἐνδότερα τῆς Περσίδος ἐχώρησαν καὶ χώραν πολλὴν αὐτῆς 15
 14 ἐλήσαντο. τότε καὶ τὸ τῶν Βλαχερνῶν λοετρὸν οἰκοδομεῖν ὁ
 Τιβέριος ἤρξατο καὶ πολλοὺς ναοὺς καὶ δημοσίους οἴκους, ξε-
 νωνάς φημι καὶ γηρωκομεῖα, ἀνενεώσατο καὶ τὸν Χρυσοσπί-

16 δι τὸ λοετρὸν τῶν Βλαχερνῶν παρὰ Τιβερίου οἰκοδομεῖσθαι ἤρξατο
 (ἐκτίσθη E) CE

1 ἀνέβαλε D, corr. Dw 2 ἀρχηγὸς Ewp 3 ὀρμίσδαν OwDi,
 ὀρμίσδαν AE 4. 5 βολαῖς κεκρημένοι D 5 ante ἐδόκουν add.
 οἱ Ῥωμαῖοι Owρ post ὑπερτερεῖν cum AR distinxit B-W
 7 οἱ Ῥωμαῖοι om. O [κεκενῶσθαι] καὶ | κενῶσθαι E τοῖς ἐναν-
 τίοις AEwp, τοῖς Πέρσαις R, οἱ Πέρσαι C 8 ἀλλήλοις om. O
 τοῖς Πέρσαις AEwp, αὐτοῖς O 11 μὲν om. D 12 ὀρμίσδου
 OwDi, ὀρμίσδου AE 14 καὶ οἱ AR, οἱ δὲ w*ρDi 18 ante
 φημι add. τε D γηρωκομεῖα AR (v. ad XV 14, 25), γηροκομεῖα
 C, γηροκομεῖα DwρDi, Theoph. I p. 251, 17

8 niam invadit; quae res terrore incussit Romanis ibi legionibus,
 sed ducis sui verbis animis omnium receptis pugnare cum Hor-
 9 misda non dubitaverunt. Ac quamdiu Persae sagittis utebantur,
 superiores esse videbantur, cum Romani clipeis se obsepirent
 10 neque contra irent. Sed cum animadvertissent Romani Persas
 pharetras iam exhausisse, clipeis densatis et clamore bellico sublato
 11 illos invaserunt hastis et gladiis cominus rem gerentes. Tum ii
 nec ad exiguum tempus eorum impetu tolerato in fugam versi ple-
 12 rique cadunt, castrisque direptis regium Hormisdæ tabernaculum
 et omnis eius suppellex et elephanti regi seliguntur, cetera militibus
 13 concessa. Et Romani in Persidis interiora progressi longe lateque
 14 praedae egerunt. Tunc Tiberius balneas Blachernias aedificare
 coepit et multas et sacras et publicas aedes instauravit, ut hospitia

κλινον παρὰ Ἰουστίνου δομηθέντα προσεπεκόσμησεν. Εὐτυχίου 15
 δὲ τοῦ πατριάρχου ἐπὶ τέσσαρας ἐνιαυτοὺς τὸ δεύτερον τὸν
 θρόνον τῆς Βυζαντιδος κοσμήσαντος καὶ ἐκλελειπότης, χειροτο-
 νεῖται πατριάρχης διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ
 5 ἡσιευτής, ἀνὴρ ἱερώτατος. τοὺς δ' εἰς τὴν βασιλῖδα τῶν πό-
 λεων εἰσαχθέντας δορυαλώτους Πέρσας ἅπαντας μεταμφιάσας
 ὁ βασιλεὺς μεγαλοπρεπῶς εἰς τὰ οἰκεία ἀφήκεν ἐπανελθεῖν. Β
 οὺς ἀνελεύσιτως οἱ προσήκοντες θεασάμενοι ὑπερθεαύμασαν καὶ 17
 D III 290 δι' ἐπαινῶν τὸν βασιλέα πεποίητο. ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως 18
 10 ὁ Χαγάνος ὁ τῶν Ἀβάρων ἀρχηγὸς ἤτήσατο σταλήναι αὐτῷ
 οἰκοδόμους, ἵνα αὐτῷ δομησῶνται λοετρὸν. σταλέντων δὲ γέ-
 φυραν παρὰ τὸν Δάνουβιν ὤκοδόμησε, βιασάμενος πρὸς τοῦτο
 αὐτοῦς, ἵνα δι' αὐτῆς ἀπόνως περαιούμενος τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους
 λήζῃται. ἐξ ἐθνικῶν δὲ πλῆθος ἐς χιλιάδας δώδεκα συνιστά- 20

1 περὶ πατριάρχου Ε 9 περὶ Χαγάνου Ε, περὶ Χαγάνου δι σταλεῖς κατὰ
 Περσῶν ὁ Μαυρικίος καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς ἐνίκησε καὶ γαμβρὸς τοῦ βα-
 σιλέως ἐγένετο C, δι ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας οἱ Ῥωμαῖοι καὶ γαμβρὸς τοῦ
 βασιλέως ἐγένετο Ε

3 βυζαντιδος ARwp, βασιλίδος C ἐκλελειπότης w*p invitis AR
 6 ἀχθέντας Rwp δορυαλώτους Di, v. ad XIII 8, 3 8 θεασά-
 μενοι D 10 post δ prius add. μέντοι O ὁ alterum om. B
 βαρβάρων D, corr. Dw, v. ad XIV 13, 14 ἤτήσατο σταλήναι
 A(Ewp), σταίλας ἤτήσατο τὸν τιβέριον σταλήναι O 11 αὐτῷ AEwp,
 οἱ O, sed ex οἱ δομησῶνται in D mutatum οἰκοδομήσονται
 12 δάνουβιν BD 12. 13 πρὸς τοῦτο αὐτοῦς AEwp, τοὺς τεχνίτας
 πρὸς τὴν τοιαύτης (ταύτης BD) οἰκοδομήν O 13 ἀπόνως AEwp,
 εἰμαρῶς R, ἀδεῶς D 14 ἐθνικοῦ B δώδεκα| πεντεκαίδεκα
 Theoph. I p. 251, 26 (Anastas. chronogr. trip. p. 154, 18), Cedr.
 I p. 690, 14; cogitat igitur Sauerbreius l. c. p. 55 de vitio co-
 dicum Zonarae; sed v. B-W comment. Fleckeis. p. 148 ss.

et senum receptacula, et aureum triclinium ab Iustino conditum
 novis auxit ornamentis. Eutychio patriarcha, cum Byzantinam 15
 sedem per IV annos secundum ornasset, mortuo, patriarcha eligi-
 tur magnae ecclesiae diaconus Ioannes ieiunator, vir sanctissimus.
 Persas captivos in regiam urbem perductos rex omnes magnifice 16
 vestitos domum redire sivit; quos ipsorum cognati praeter spem 17
 conspiciat magna cum admiratione regem collaudarunt. Ceterum 18
 sub eo rege Chaganus, Avarum dux, petiit, ut fabri mitterentur,
 qui sibi balneum aedificarent. Iis missis pontem in Danubio struere 19
 coegit opifices, ut flumen sine periculo traicere et Romanas
 provincias populari posset. Imperator autem exercitum XII milium 20
 robustorum iuvenum ex gentibus coegit, quem ex suo nomine
 vocavit, et Mauricio, comite foederatorum, illis praeposito eique

- W III 60 μενον ἀθροίσας νέων καὶ σφριγόντων ἀνδρῶν, ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ
 ὀνόματι τούτους συνεκρότησε στρατεύμα, καὶ στρατηγὸν αὐτοῖς
 C ἐπιστήσας Μαυρίκιον τὸν κόμητα τῶν φουδεράτων καὶ ὑπο-
 στρατήγον Ναρσῆν τὸν κουβικουλάριον ἐκπέπομφε κατὰ τῶν
 21 Περσῶν. πολέμου δὲ συρραγέντος τὸ Ῥωμαϊκὸν ὑπερέτρησε 5
 στρατεύμα καὶ πόλεις τῶν βαρβάρων καὶ πολλήν χώραν ἀφεί-
 22 λετο. ὑποστρέψαντα δὲ τὸν Μαυρίκιον μετὰ τιμῆς ὁ βασιλεὺς
 ὑπεδέξατο καὶ κηδεστήν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Κωνσταντίνῃ αὐτὸν
 23 ἐποιήσατο. τὴν δ' ἐτέραν τὴν Χαριτὼν τῷ στρατηγῷ συνέζευξε
 24 Γερμανῷ καὶ ἄμφω δὲ τετίμηκε Καίσαρε. νόσῳ δὲ φθινάδι 10
 περιπεσῶν, ἐν τῷ τριβουναλίῳ φοράδην ἐκκομισθεὶς ἐκεῖ τὸν
 οἰκεῖον γαμβρὸν Μαυρίκιον ἀναρρηθῆναι βασιλεῖα πεποίηκε
 παρουσίᾳ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς.
 D 25 οὕτω δ' ὑπὸ τῆς νόσου κατείργαστο ὡς μηδὲ δύνασθαι τοῖς
 26 συνειλεγμένοις δμῆσαι· διὸ καὶ διὰ γραφῆς τούτοις τὸ ἑαυτοῦ 15
 26 παρῴστησε βούλημα. ὑποστρέψας δ' ἐκεῖθεν εἰς τὰ βασιλεία τὴν
 ζῶην ἐξεμέτρησε, βασιλεύσας ἔτη τρία, μῆνας δέκα καὶ ἡμέρας
 ὀκτώ.

10 ἀνάρρησις Μαυρικίου (μαβρικίου E) καὶ Τιβερίου τελευτή CE 18 τε-
 λευτή Τιβερίου: Καὶ ἀναγόρευσις τῆς βασιλείας Μαυρικίου A

1 ante νέων add. ὁ βασιλεὺς Owp νέων καὶ σφριγόντων ἀνδρῶν
 AEWp, νέων ἀνδρῶν O τοῦ Ewp 3 μαβρίκιον E (sic fere
 constanter, v. ad XIV 12, 38) ὑπὸ στρατηγόν E 4 ναρσῆν
 (sic) A, v. ad XIV 8, 21 τῶν om. D 8 κωνσταντίνῃ Dwp
 10 καίσαρας Owp 11 κατὰ τὸ τριβουνάλιον O 12 οἰκεῖον γαμ-
 βρὸν om. Owp μαβρίκιον E, v. vs. 3 13 παρουσία AE,
 παρόντος Owp καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς AEWp, σὺν τῇ συγκλήτῳ
 βουλῇ (O) 14 δε p* invitis ARw

- 21 Narsete cubiculario addito legato contra Persas ablegavit. Pugna
 commissa Romanus proelio victor multas urbes et multum agri
 22 barbaris ademit. Mauricium reversum rex honorifice excipit et
 23 desponsa Constantina filia generum asciscit. Alteram Charitonem
 duci Germano in matrimonium dedit et utrumque Caesarem de-
 24 signavit. Cum autem tabe laboraret, lectica in tribunal per-
 latus Mauricium generum proclamari iussit regem coram Iohne
 25 patriarcha et patribus conscriptis, morbo ita confectus, ut in
 concilio ne verba quidem posset facere; quare scriptam iis senten-
 26 tiam suam proposuit. Illinc reversus in regiam naturae debitum
 persolvit. Regnavit annos tres, menses decem, dies octo.

Ὁ δὲ γε Μαυρίκιος τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως εἶχeto, 12
 στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ. ἦν δέ, 2
 δε τῆς αὐταρχίας ἐπέβη, ἐτῶν τεσσαράκοντα πρὸς τρισίν. ἐγρά- 3
 D III 291 φeto δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις Μαυρίκιος δ καὶ Τιβέριος. Χα- 4
 5 γάνος δέ, ὁ τῶν Ἀβάρων ἀρχηγός, τὸ Σίρμιον χειρωσάμενος
 ἐζήτησε προστεθῆναι ταῖς ὀγδοήκοντα χιλιάσι ταῖς ἐτησίως αὐτῷ
 παρεχομέναις καὶ ἑτέρας εἴκοσι· καὶ ὁ βασιλεὺς εἰρηνεύειν ἐθέ- 5
 λων τὴν προσθήκην ταύτην ἐποίησεν. ὁ δὲ καὶ ἐλέφαντα ἤτησε, 6 P1174 A
 μήπω τὸ ζῶον ἰδῶν. τὸν μείζονα τοῖνον ὧν εἶχεν ὁ βασιλεὺς 7
 10 αὐτῷ πέπομφεν. ὁ δὲ Χαγάνος ἀπληστεύμενος ἢ προφάσεις 8
 τοῦ μὴ εἰρηνεύειν ζητῶν, ἑτέρας εἴκοσι χιλιάδας ταῖς ἑκατὸν
 προστεθῆναι ἀπήτησε. μὴ καταδεξαμένου δὲ καὶ ταύτην τὴν 9
 προσθήκην τοῦ βασιλέως ἐστράτευσε κατὰ Ῥωμαίων ἐκεῖνος
 καὶ πόλεις πολλὰς τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἐχειρώσατο· ἠπειλεῖ τε καὶ
 15 τὸ Μακρόν καταστρέφαι τείχος. στείλας οὖν πρέσβεις πρὸς τὸν 10
 βάρβαρον ὁ Μαυρίκιος σπονδὰς ἐθετο. ὁ μέντοι Χαγάνος 11

1 βασιλεῖα Μαυρικίου (μαβρικίου E) CDE 4 περὶ Χαγάνου CE

1 Ὁ δέγε μαυρίκιος (μαβρίκιος E, v. ad p. 182, 3) AE, μαυρίκιος δὲ Owp
 2 τοῦ ante πατρ. om. D τοῦ alterum om. CD 3 ἐγγράφeto E
 4 δ om. E 5 δὲ AEwp, μέντοι O σήρμιον D, corr. Dw
 6 ἐζήτησε AR Theophyl. Simoc. p. 39, 8 (v. XIV 14, 10), ἐζήτησε
 w* p 7 εἴκοσι RDi, εἴκοσιν ADwp, v. ad XIII 1, 5 καὶ δ] δ
 δὲ D 8 ἐποίησε Bswp, v. ad XIII 1, 5 ἤτησε ARwp Theoph.
 I p. 253, 2 (v. Cedr. I p. 691, 23), ἐζήτησε BD 9 μείζονα
 comparativo v. ad XIII 3, 6 ὦν A, ὧν RwpDi, τὸν μείζονα
 πάντων Theoph. I p. 253, 3, ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ τρεφομένων θηρίων
 τὸ ἐξοχώτατον Theophyl. Simoc. p. 39, 11 12 καὶ initio vers.
 om. D 14 τὲ A(Rwp), δὲ Di, v. ad XIII 10, 18 16 δ μέντοι
 AEwp, ἀλλ' δ O

12. MAVRICIVS a patriarcha Iohanne ieiunatore coronatus
 rerum administrationem suscepit, natus annos tres et quadraginta. 2
 Scribebatur in contractibus Mauricius, qui et Tiberius. Chaganus 3. 4
 autem, Avarum dux, Sirmio potitus oravit, ut LXXX milibus
 annui tributi adhuc viginti milia adderentur; quod additamentum 5
 rex pacis conservandae studiosus non detrectavit. Postea etiam 6
 elephantum petenti, quod eiusmodi belluam nunquam vidisset, 7
 maximum eorum, quos habebat rex, misit. Verum Chaganus aut 8
 incitatus insatiabilitate aut rumpendae pacis causas quaeritans
 postulavit, ut centenae illis alia vicena milia adicerentur. Quod 9
 cum rex recusasset, ille bello Romanis illato multas urbes Illy-
 rici subegit, minatus se Longum Murum etiam eversurum. Ita- 10
 que Mauricius missis ad barbarum legatis pacem cum eo facit.
 Sed Chaganus, ut insatiabilis ac perfidus, dolo Romanos aggres- 11

ἀπληστος καὶ ἄπιστος ὄν, δόλω κατὰ Ῥωμαίων ἐγίνετο, αὐτὸς
 B μὲν ἡσυχάζων, ἔθνη δέ τινα τῶν Σκλαβηνῶν παρασκευάσας
 τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ληίζεσθαι, οἱ καὶ μέχρι τοῦ Μακροῦ τεί-
 12 χους πεφθάσιν. ὁ βασιλεὺς δὲ Κομεντίολον στρατηγὸν προ-
 βαλλόμενος καὶ δι' αὐτοῦ τοῖς βαρβάροις ἀθρόως ἐπεξελθὼν, 5
 τῶν Ῥωμαϊκῶν αὐτοὺς ὄριων ἀπήλασεν, ἀναιρεθέντων πολλῶν,
 καὶ τὴν λείαν ὄσσην ἔλαβον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐπανεσώσατο.
 13 Φιλιππικῶ δὲ τὴν ἰδίαν συζεύξας ἀδελφὴν κατὰ Περωσῶν αὐτὸν
 14 σὺν βαρεῖ στρατεύματι ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ ἀγχιστα τῇ Νισίβει
 γενόμενος κάκειθεν ἐμβάλων τῇ Περούδι, ἤλασεν ἐκεῖθεν λείαν 10
 πολλὴν καὶ ἐπανῶν τῇ τῶν Μήδων χώρα προσέβαλε καὶ ταίτης
 C 15 οὐ μείω τινὰ ληισάμενος ἐπανῆλθεν ἐς τὰ Ῥωμαίων. καὶ αὐθις
 16 δὲ τοῖς Περσοῖσι ἐπελθὼν χωροῖσι ὁμοίως εὐτύχησε. νοσήσας
 μέντοι εἰς Μαρτυρόπολιν παραγίνεται, κάκειθεν ἐπανῆκεν εἰς D III 29
 17 τὸ Βυζάντιον. ἐτέχθη δὲ τῷ Μαυρικίῳ υἱός, ὃν ὠνόμασε 15

1 ante καὶ add. τε Rwp 4 πεφθάσιν] v. Steph. thes. VIII
 p. 751 D προβαλλόμενος CEwp, v. ad XIV 11, 5 5 ἀθρόων
 DEwp ἐπεξελθὼν OwpDi, ἐπεξελθὼν A(E) 8 φιλιππικῶ ARp,
 φιλιππῶ w*, Wo lat.: Philippicum ζεύξας CD 9 βαρῶ (sic) A
 τὴν νισίβει D 11 ἐπανελθὼν Di invitits ARwp (Haasii ann.
 ad vs. 13 pertinente perperam relata ad hunc versum)
 12 ἐπανῆλθεν ARwp, ἐπανῆλθε D, ἐπανῆκεν Di (Haasii ann. ad
 vs. 14 pertinente perperam relata ad hunc versum) εἰς
 DEwpDi, ἐς AR, v. ad XIV 12, 44. 16, 3. XV 7, 13. 12, 18. 19, 1.
 23, 3; variat autem Zonaras inter εἰς et ἐς, ut XV 22, 28 ἐς
 λόγους ἦλθεν αὐτοῖς καὶ ἦκων εἰς λόγους et p. 172, 14 s. 13 ἐπανελθὼν
 A, ἐπελθὼν RwpDi χωροῖσι AEwp, Theoph. I p. 264, 2, Cedr.
 I p. 692, 14, ὄροις ODi 14 μέντοι] μέντοι des. B fol. 352^u
 εἰς μαρτυρόπολιν inc. B fol. 360^r μαρτυρούπολιν D, v. ad
 XVII 5, 12 ἐπανῆλθεν Ewp

sus ipse quievit, Sclavorum vero gentes quasdam ad populandas
 12 provincias concitavit, quae usque ad Longum murum sunt pro-
 bito aggressus Romanis finibus expulit, multis caesis et praeda
 13 omni captivisque receptis. Philippicum sorore desponsa cum manu
 14 validissima contra Persas misit, qui cum proxime Nisibim perve-
 nisset atque inde in Persiam irrupisset, magna praeda abacta in
 reditu impressionem in Mediam fecit et ibi quoque praeda non
 15 minore parta in Romanas provincias rediit; inde iterum Persicos
 16 fines ingressus rem aequè prospere gessit. Sed propter morbum
 17 Martyropolim atque inde Byzantium rediit. Mauricio natus est
 18 filius, quem nominavit Theodosius. Philippicum denuo expedi-

Θεοδόσιον. Φιλίππικὸς δὲ καὶ πάλιν κατὰ Περσῶν ἐξεστρά-18
 τευσε καὶ τὸ περὶ αὐτὸν στρατιωτικὸν ἠρώτησεν εἰ πρόθυμοι W III 61
 τοῖς Πέρσαις εἶεν μαχεσασθαι. οἱ δὲ καὶ δοκοῖς τὸ πρόθυμον 19
 αὐτῶν ἐβεβαίουν. ὡς οὖν συνέβαλον τοῖς ἐναντίοις, μέχρι μὲν 20
 5 τινος ἀντεῖχον οἱ βάρβαροι· ἐπεὶ δὲ τοὺς ἵππους πλήττειν αὐτῶν
 ὁ στρατηγὸς τοῖς οἰκείοις παρεκελεύσατο καὶ πολλοὶ τῶν ἵππων
 πληττόμενοι ἔπιπτον, ἐγράφη τὸ Περσικόν· καὶ τὸ μὲν ἤττητο 21 D
 κραταιῶς καὶ πολὺ τούτου μέρος διέφθαρτο· οἱ Ῥωμαῖοι δὲ
 λαμπρῶς νενικήκασι καὶ ζῶντας τῶν πολεμίων περὶ δισχιλίους
 10 συνέλαβον. Ὁρμισδάς δὲ ὁ τῶν Περσῶν ἀρχηγὸς Βαράμ προ- 22
 χειρισάμενος στρατηγὸν συμβαλεῖν Ῥωμαίοις ἐκέλευσεν. ὁ δὲ 23
 συμβαλὼν ἠτάται· ὁ γνὸς Ὁρμισδάς γυναικείαν ἐσθήτην στέλλει
 αὐτῷ καὶ τὴν στρατηγίαν ἀφείλετο καὶ τῷ ὑποστρατήγῳ αὐτοῦ
 διὰ γραφῆς ἐνετείλατο τὸν Βαράμ ἀνελεῖν. ὁ δὲ οἱ κακοῦ γέ- 24
 15 γονεν ἐννοήσας, γράμματα ὡς ἐξ Ὁρμισδοῦ αὐτῷ σταλέντα

10 περὶ Βαράμ τοῦ (τῶν E) Περσῶν στρατηγοῦ CE

1 Θεοδόσιον] Ad haec C. B. Hasius secundum F. Haasium in cod. A ascripsit: "In cod. graeco Vaticano 152 de istius filii natiuitate haec Anonymi narrantur fol. 141 recto, nescio an et aliunde nota: Κωνσταντίνα ἡ γαμετὴ Μανρικίον ἐγέννησεν νιόν, ὃν ὁ Μανρίκιος ἐπωνόμασε Θεοδόσιον, ὡς πρωτότοκον αὐτοῦ νιόν. τῶν οὖν βενέτων κραζόντων Ἰουστινιανὸν καλεῖσθαι, οἱ πρόσαιοι ἔκραζον Θεοδόσιον αὐτὸν καλεῖσθαι διὰ τὸ Θεοδόσιον τὸν βασιλεῖα ὀρθόδοξον γενέσθαι, καὶ πολλὰ ἐπὶ ζῆσαι· ἤραξαντο [in apogr. Haasii ἤσαντο] οὖν οἱ βένετοι λέγειν οὕτως· ΤΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ ΕΤΗ ΤΩ· ἸΟΥΣΤΙΝΙΑΝΩ· ὁ θεὸς ΠΑΡΑΣΧΗ ΣΟΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ. οἱ εἰσιν ἦ· ἐπὶ καὶ πλείω. Eadem leguntur cod. Vat. 977 fol. 184 verso." Nunc nil tale extat in A. ἐξεστράτευσεν RwpDi, ἐξεστράτευσεν A, sed v. ad XIII 1, 5 4 συνέβαλλον E 6 ὁ στρατηγὸς om. C 8 μέρος om. O 8. 9 οἱ δὲ Ῥωμαῖοι λαμπρῶς Ew (λαμπρῶς w*) p 10. 12 ὀρμισδάς E 10 ἀρχηγός ARwp, βασιλεὺς D 14 οἱ ARw, οἱ D, οἶον B, οἶον p

tionem factam adversus Persas milites suos percontatur, num alacres essent ad pugnam Persicam; iis vero etiam iureiurando alacritatem suam testatis hostes aggreditur. Qua in pugna etsi ad 20 tempus barbari restiterunt, tamen cum dux suis imperasset, ut illorum equos caederent multique equi vulnerati cecidissent, Persae 21 fugam ceperunt, potenter victi magnaue clade accepta; Romani vero illustrem victoriam consecuti ad duo milia hostium viva ceperunt. Hormisdas, Persarum rex, Baramum ducem congregari 22 cum Romanis iussit. Quem ut victum esse cognovit, abrogato 23 illi imperio vestem muliebrem mittit eiusque legato per litteras mandat, ut Baramum occidat. Sed ille, quantis in malis esset 24 reputans, litteras ab Hormisdas ad se missas esse simulat, quibus

ἐπλάσατο, ὀργὴν ἐμφαίνοντα κατὰ παντός τοῦ στρατεύματος,
καὶ συναθροίσας αὐτὸ τὰ τε γράμματα εἰς ἐπήκοον ἀναγνω-
P II 75 A σθῆναι πεποίηκε καὶ αὐτὸς αὐτοὺς ἀνεμίμνησκε τῆς ἀπηνείας D III 21
Ἵρμισθοῦ καὶ τῆς ὠμότητος καὶ διὰ τούτων ἀντᾶραι χεῖρας
25 ἠρέθισε κατὰ τοῦ σφῶν ἀρχηγοῦ. ἐπελθόντες οὖν ἀθρόον 5
26 αὐτῶ κατέσχον καὶ ἐνέβαλον εἰς εἰρκτήν. ὁ δὲ ὑποθέσθαι
αὐτοῖς περὶ τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς ἡξίου ἅττα τῶ ἔδνει γι-
νώσκει συμφέροντα, καὶ συνεβούλευε μὴ τὸν Χοσρόην υἱὸν αὐτοῦ
ὄντα προκριθῆναι εἰς τὴν ἀρχήν, ἅπληστον ὄντα καὶ ἄδικον,
ὑβριστὴν τε καὶ ἀλαζονικώτατον, ἀλλ' ἕτερον υἱὸν αὐτοῦ προ- 10
27 χειρισθῆναι τοῦ ἔθνους ἄρχειν. ἀντιπεσόντων δὲ τοῖς λόγοις
τούτου ἐνίων τῶν ἐν ὑπεροχαῖς καὶ κατ' αὐτοῦ τοὺς Πέρσας
ἐκμηνάντων, ὁ μὲν υἱὸς αὐτοῦ, ὃν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείνος προέ-
B κρινε, καὶ ἡ μήτηρ ἐκείνου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνηρέθη παρὰ τοῦ
28 πλήθους, καὶ αὐτὸς δὲ ἐξεκόπη τὰ ὄμματα καὶ οὕτω καθείρθη. 15
29 ὁ δὲ γε Χοσρόης εἰς τὴν ἀρχὴν ἠρέθη παρὰ τοῦ ἔθνους παντός·
καὶ μέχρι μὲν τίνος φιλοφρόνως πρὸς τὸν πατέρα διέκειτο, τῆς
μὲν φρουρᾶς οὐ λύσας αὐτόν, πῦσαν δὲ θεραπείαν αὐτοῦ ἐκείσε

5 καθάρσεις Ἵρμισθοῦ ἐκ τῆς ἀρχῆς C 16 ἀνάρρησις Χοσρόου CE

3 αὐτοὺς om. w* p invitis AR 4 ὀρμισθοῦ E 7 τῶν om. O
ἡξίου ἀρχῆς O γινώσκειν E 8. 9 τὸν υἱὸν αὐτοῦ χοσρόην
omisso ὄντα D 9 ὄντα AEWp, αὐτὸν λέγων εἶναι R, αὐτὸν εἶναι
λέγων B 12 τούτου om. D ἐνίων RwpDi, ἐνὶ A πέρσας
AEDwwp, ὁμοιογενεῖς O, populares: Wo lat. 13 εἰς ARwp, καὶ
D, ἐς Dw 14 ἐκείνου] αὐτοῦ D αὐτοῦ] ἐκείνου D 14. 15 ἀ-
νηρέθη (ἀνηρέθησαν E) παρὰ τοῦ πλήθους AF, παρὰ τοῦ πλήθους εὐθύς
ἀνηρέθησαν O, εὐθύς ἀνηρέθησαν παρὰ τοῦ πλήθους w* p 16 ἠρέθη
D, corr. Dw 17 πρὸς τὸν πατέρα φιλοφρόνως διέκειτο Ewp

iracundiam suam adversus omnem exercitum declaret easque
militibus convocatis palam omnibus recitari iubet atque Hormis-
dae saevitia et immanitate commemorata eos ad bellum domino
25 suo inferendum concitat. Subito igitur eum aggressi captum in
26 carcerem coniecerunt. At ille professus se consilium iis de Per-
sarum imperio daturum, quod populo sciat bono futurum, monet,
ne filium suum Chosroem regem creent, hominem inexplibilem et
iniustum, insolentem ac supercilii intolerandi, sed alium e suis
27 filiis ad imperium eligant. Cuius sententiae nonnullis procerum
refragatis, Persae contra eum concitati filium, cui regnum decre-
28 verat, et matrem illius in conspectu eius occiderunt; ipse oculis
29 erutis in carcerem compactus est. Chosroes a tota gente rex
eligitur; qui ad tempus patrem bene tractavit et quamquam e
custodia non eduxit, in ea tamen omnem ei cultum praestitit.

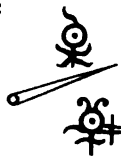
ποιούμενος. ὁ δὲ οὐδὲν τῶν παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῷ στελλομένων 30
 προσίετο, ἀλλὰ καὶ ὕβρει μᾶλλον τὰς φιλοφροσύνας ἡμείβετο.
 θυμῷ οὖν διὰ ταῦτα ληφθεὶς ὁ Χοσρόης, ἑοπάλοις ἐκέλευσε 31
 κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον τὸν πατέρα θαναῖν. τοῦτο μῖσος 32
 5 ἐγγενέσθαι τοῖς Πέρσαις κατὰ Χοσρόου ἐποίησεν· ὁ δὲ κατὰ 33
 Βαράμ ἐξεστράτευσε, καὶ ὑποπεύσας τινὰς τῶν παρ' αὐτῷ
 μεγιστάνων τῷ Βαράμ προσκεῖσθαι ἀνείλεν αὐτούς. τοῦ δὲ 34
 στρατεύματος κατ' αὐτοῦ στασιάσαντος, δέσας ἐκείνος μετὰ C
 τινων ὀλίγων ἀποδιδράσκει καὶ πρὸς Ῥωμαίους ἀφίκετο. 35
 10 μαθὼν ὁ Μαυρίκιος κελεύει τῷ στρατηγῶντι τῆς χώρας ὑπο-
 D III 294-δέξασθαι τὸν Χοσρόην βασιλικαῖς θεραπείαις καὶ δεξιῶσει.
 στέλλει δὲ Ναρσῆν μετὰ στρατευμάτων συμμαχῆσαι Χοσρόην 36
 καὶ ἀποκαταστήσαι αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ἀρχήν. συμβαλὼν 37
 τοῖνυν ὁ Ναρσῆς τῷ Βαράμ νίκην ἤρατο περιφανῆ, πολλοὺς
 15 μὲν τῶν Περσῶν ἀνελών, ζωγρήσας δὲ περὶ ἑξακισχιλίους, οὓς
 τῷ Χοσρόῳ προσήγαγεν· ὁ δὲ κατηκόντισεν ἅπαντας. ὄσοι δ' 38
 ἐν τοῖς ζωγρηθεῖσιν ἦσαν τοῦ Τούρκων ἔθνοους τῷ Βαράμ
 συμμαχοῦντες, τούτους ἀνέπεμψεν εἰς Μαυρίκιον, ὧν πολλοὶ D

3 ἀναίρεσις Ὁρμίσδου (ὄσμ. E) CE 7 ἐπανάστασις κατὰ τοῦ (om. E)
 Χοσρόου καὶ φνῆγῃ αὐτοῦ πρὸς Ῥωμαίους CE 16 περὶ τῶν ἐλωκότων
 Τούρκων (τουρκῶν E) CE

1 αὐτοῦ D στελλομένων RwpDi, στελλόμενον A, τελομένων D
 2 καὶ om. D 3 γοῶν Ewp 5 γενέσθαι D ante χοσρόου
 add. τοῦ Rwp ἐποίησε EwpDi, ἐποίησεν AO, v. ad XIII 1, 5
 6 βαράμ D, v. ad XIV 12, 40 ὑποπεύσας AO, | ὑπολαβῶν E,
 om. w*ρ, sed Wo lat.: suspicatus 7 προσκν.νεῖσθαι E 9 καὶ
 Ῥωμαίους προσάγεται O 13 αὐτῷ C 14 ἤρατο νίκην O 17 γέ-
 νους Ewp 18 τούτοις E μαυρίκιον E (v. ad XIV 11, 20 et
 argum. ad XIV 12, 47. 13, 7)

Qui cum nihil, quod a filio proficisceretur, gratum haberet, immo 30
 contumelias pro beneficiis reponeret, iratus Chosroes patrem la- 31
 tera fustibus tendendo occidi iussit. Id facinus odium Persarum 32
 Chosroi peperit. Suscepta contra Baramum expeditione quosdam 33
 ex proceribus suis illi studere suspicatus occidit. Sed militari 34
 seditione perterritus cum paucis ad Romanos confugit. Eo Mau- 35
 ricus cognito praetori provinciae mandat, ut Chosroem regio
 cultu et honore suscipiat, et Narsetem cum legionibus auxilio 36
 mittit ad regnum recuperandum. Narses igitur cum Baramo con- 37
 gressus illustri victoria potitur, Persarum multis occisis et ad sex
 milia captis; quos Chosroes ad se adductos iaculis omnes confe-
 cit. Qui vero capti ex Barami sociis Turcicae nationis erant, 38
 eos ad Mauricium misit, quorum multi in frontibus cruces gere-

ἐπὶ τῶν μειώπων σταυροὺς ἔφερον, καταστιχθέντων αὐτοῖς τῶν
 ἐπισκυνίων καὶ μέλανος ἐγχεθέντος τοῖς στίγμασιν εἰς τύπον
 39 σταυροῦ. οἱ περὶ τούτου ἐρωτώμενοι ἔλεγον πρὸ καιροῦ ἱκανοῦ
 λοιμῶ τὸ γένος αὐτῶν διαφθειρῆσθαι, τινὰς δὲ τῶν παρ' αὐτοῖς
 χριστιανῶν ὑποθέσθαι τοῦτο αὐτοῖς, καὶ μηδένα τῶν τοῦτο πε- 5
 40 ποιηκότων κινδυνεῦσαι ἐκ τοῦ λοιμοῦ. ὁ μὲν οὖν Βαράμ ἠτη-
 WIII62 θεῖς φυγῆ τὴν σωτηρίαν ἐπραγματεύσατο· ὁ δὲ Χοσρόης εἰς
 41 τὴν ἰδίαν ἀρχὴν καὶ χώραν ἐπανελήλυθε. λέγεται δὲ πρὸ τῆς
 νίκης, τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων ἄλλως διατιθέναι σκεπτο-
 μένου τὸν πόλεμον, τὸν Χοσρόην ἐνίστασθαι μὴ κατὰ τὸ δοκοῦν 10
 ἐκείνῳ συγκροτῆσαι τὴν μάχην, ἀλλ' ἄλλον ὑποτιθέναι τρόπον·
 PII76A 42 τὸν δὲ στρατηγὸν ἀσύμφορον εἶναι λέγειν τὸ οὕτω μαχεῖσθαι,
 καὶ τὸν Χοσρόην τοῦ σκοποῦ μὴ μεθίεσθαι, ὥστε παροξυν-
 θέντα τὸν στρατηγὸν ἀποσκῶναι πρὸς τὸν Χοσρόην, ἀστρατή-
 43 γητον αὐτὸν εἰπόντα καὶ ἀδαῆ πολεμικῶν παρατάξεων. τὸν 15
 δὲ δηχθέντα ἐπὶ τοῖς σκώμμασιν, ὄντα δὲ καὶ ἐν γνώσει τῆς
 6 ὅσα ὁ Χοσρόης περὶ τοῦ μέλλοντος ἀπεφοίβασεν, ὡς τὰ ἐσόμενα εἰδὼς
 ἕξ ἀστρολογίας C. Haec delineata sunt in Em:

2. 3 εἰς τύπον σταυροῦ post ἐπισκυνίων ODi 2 ἐγχεθέντος DEwp,
 sed v. I p. 17, 9. 56, 15. 153, 7. 161, 11 cet. 3 τούτου (sic) E
 ἱκανοῦ om. O 4 λοιμῶ w*p invitis AR τινὰς δὲ AEwp, καὶ
 τινὰς R, καὶ τινα D 5 καὶ μηδένα AEwp, μηδένα δὲ O 6 λοιμοῦ
 w*p invitis AR βαράμ D (supra praeter XIV 12, 33 con-
 stanter βαράμ) 7 φυγῆ OwρDi, φυγῆ AE 8 οἰκείαν C
 16 δὲ δὴ χθέντα D, corr. Dw σκώμμασιν AED, σκώμμασιν RDwDi,
 v. ad p. 189, 4 δὲ post ὄντα om. D

bant compunctis superciliis infusoque stigmatis atramento in
 39 crucis modum. Cuius rei quaesita causa respondebant superiori-
 bus temporibus cum sua gens pestilentia periclitaretur, se a
 Christianis quibusdam monitos hoc fecisse neque quemquam ex
 40 iis, qui paruisent, pestilentia periisse. Baramus superatus fuga
 salutem quaesivit, Chosroes in regnum et patriam reversus est.
 41 Fertur autem ante victoriam, cum dux Romanorum certam belli ad-
 ministrandi rationem secuturus esset, instituisse Chosroes, ne id
 consilium exsequeretur, et alium instruendae aciei modum pro-
 42 posuisset; quem cum dux inutilem esse affirmaret neque tamen
 Chosroes de sententia decederet, etiam salibus dicitur dux in-
 cessasse regem, ut rei militaris et instruendae aciei imperitum.
 43 Quibus irrisionibus Chosroes fertur irritatus, qui stellarum motus

κατὰ τοὺς ἀστέρας κινήσεως κἀντεῦθεν αὐχοῦντα γινώσκειν τὰ
 μέλλοντα, φάναι "εἰ μὴ ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐτυραννόμεθα,
 οὐκ ἂν ἐθάρσεως, στρατηγέ, τὸν μέγαν βασιλέα βάλλειν τοῖς
 σκώμμασιν. ὅτι δὲ τοῖς παροῦσι μέγα φρονεῖς, ἄκουσον τί 44
 5 ὅσα τοῖς θεοῖς ἐς ὕστερον μεμελέτηται. ἀντικαταρρεύσει, εὖ
 ἴσθι, ἐς τοὺς Ῥωμαίους ἡμᾶς δεινά. ἔξεται δὲ τὸ Βαβυλώνιον 45
 φῦλον τῆς Ῥωμαϊκῆς χώρας τριττὴν κυκλοφορικὴν ἑβδομάδα Β
 ἐτῶν. μετὰ δὲ τοῦτο πεμπταίαν ἑβδομάδα ἐτῶν Ῥωμαῖοι Πέρ- 46
 σας δουλαγωγήσετε." τούτων δὲ διηνησομένων τὴν ἀνέσπερον
 10 ἡμέραν ἐνδημήσαι ἀνθρώποις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτη.

Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν υἱὸν Θεοδοσίον ἀνηγό- 47
 ρησε βασιλέα κατὰ τὸ πάσχα στεφθέντα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου
 Ἰωάννου. καὶ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων 48
 πρῶην ἀρχθέντα κτιζέσθαι παρὰ Τιβερίου, ἀτελῆ δὲ καταλει-
 15 φθέντα, αὐτὸς ἀνεπλήρωσεν. εἰρήνης δὲ γεγωνίας πρὸς Πέρσας, 49
 τὰς δυνάμεις ἐξ ἐφᾶς ἐπὶ τὴν Θράκην μετήνεγκε καὶ αὐτὸς

6 σημειώσαι ξένον Β 11 ὅτι τὸν υἱὸν ὁ Μαυρίκιος (v. ad XIV 11, 20)
 ἔστειλε (ἔστειπεν C). περὶ τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα (μ' C) CE

4 σκώμμασιν ARwp, σκώμασιν DE, v. ad p. 188, 16 6 ἐς AR
 Theophyl. Simoc. p. 234, 12, εἰς EwpDi, v. ad XIV 12, 14
 ante δεινά add. τὰ Dwp 8 μετὰ δὲ — ἐτῶν om. C ταῦτα Β
 πεμπταίαν AEwp, πεμπτίαν Β, πέμπτην D 9 τούτων δὲ des. Β
 fol. 360 διηνησομένων inc. Β fol. 354 9. 10 τὴν ἀνέσπερον
 ἡμέραν ἐνδημήσαι ἀνθρώποις Α, τὴν ἀνέσπερον ἡμέραν ἐνδημεῖν τοῖς
 ἀνθρώποις Theophyl. Simoc. p. 234, 17, Cedr. I p. 696, 19, ἡ ἀν-
 έσπερος ἡμέρα ἐνδημήσει ἀνθρώποις Ο, ἡ ἀνέσπερος ἀνθρώποις ἐν-
 δημήσει ἡμέρα Ewp 10 ἀλλὰ om. Ο post μὲν add. οὖν Ο
 11. 12 ἀνηγόρευσε βασιλέα τὸν υἱὸν θεοδοσίον Ο 14 ὑπὸ Ο
 15 γεγωνίας Ewp

peritus esset atque futurarum rerum praescientia gloriaretur, di-
 xisse: "Nisi tempori serviendum esset, non ausus esses, dux,
 magnum regem salibus incessere. Quia vero rebus praesentibus 44
 insolescis, audi, quid in futurum dii constituerint. Scito res adver-
 sas ad vos Romanos esse redituras et gentem Babylonicam triplici 45
 annorum septenario circuitu Romanam dicionem obtenturam. Post 46
 illud autem vos Romani quintum septenarium annorum Persas
 servitute premetis." Iis peractis diem sine vespere hominibus
 illucescere. Haec ille.

Imperator autem Mauricius filium Theodosium appellat regem 47
 eumque patriarcha Ioannes in paschate diademate ornat. Aedem 48
 quadraginta martyrum incohatam pridem a Tiberio necdum per-
 fectam absolvit. Pace cum Persis facta, legiones ex Oriente in 49
 Thraciam revocavit et ipse Byzantina terra egressus loca a bar-

C ἐξῆλθε τῆς Βυζαντιδος τὰ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατεστραμμένα
 50 θεάσασθαι. ὅτε καὶ ὁ ἥλιος ἐσκιάσθη, καὶ γυνή τις ἐν Θράκῃ
 παιδίον ἔτεκεν οὔτε ὀφθαλμοὺς οὔτε βλέφαρα ἔχον οὔτε χεῖρας
 οὔτε βραχίονας, ἰχθύος δὲ οὐραῖον πρὸς τῷ ἰσχίῳ προβεβλη-
 51 μένον. τοῦ μέντοι Χαγάνου τῇ Θράκῃ ἐπελθόντος μετὰ πλή- 5
 θους ἀπέιρον, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Πρίσκοις δέισας εἰς
 τὸ φρούριον Τζουρουλοῦ συνέκλεισεν ἑαυτόν. ὁ δὲ βάρβαρος
 52 πολιορκεῖν αὐτὸ ἠτοιμάζετο. τότε κατεστρατήγησεν ἐκείνου Μαν-
 ρίκιος τρόπῳ τοιούτῳ· γράμμα πρὸς Πρίσκον συντίθησιν ἀντέ-
 χειν αὐτὸν παραινοῦν· μικρὸν γὰρ ὄσον τοὺς βαρβάρους μετ' 10
 D 53 αἰσχύνῃς ἀναχωρῆσαι. στέλλεσθαι γὰρ πλοῖα εἰς τὴν χώραν
 αὐτῶν σὺν στρατεύματι λήσασθαι τὰς οἰκίας αὐτῶν καὶ τὰς
 54 γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν δορυαλώτους ἐλεῖν. τοῦτο
 τὸ γράμμα δίδωσί τινι, ἐπισκήψας αὐτῷ περιπεσεῖν τοῖς βαρ- D III 2
 55 βάροις ἐν τῷ πρὸς Πρίσκον δῆθεν πορεύεσθαι. οὗ γενομένου, 15
 τὴν ἐπιστολὴν ὁ βάρβαρος ἀναγνούς καὶ δέισας περὶ τοῖς οἰκείοις,

2 σημειῶσαι AE 5 ὅπως ὁ Μανρίκιος πολιορκοῦντα τὸν Χαγάνον τὴν
 Τζουρουλὸν παρεσκεύασε καὶ ἄκοντα σπεύσασθαι C

2 ἢ γυνή τις D, γυνή transposito τις post Θράκῃ B post ἐν
 add. τῇ CDDi 4 οὐραῖον RwpDi, οὐραῖον A τῷ ἰσχύῳ A,
 τὸ ἰσχίῳ E, τῷ ἰσχύῳ R, Theophyl. Simoc. p. 241, 22, Theoph. I
 p. 268, 21, Cedr. I p. 696, 1, τὸ ἰσχίον Dwp post ἰσχίον add.
 ἄνω Dwp 5 τοῦ om. O χαγάνου μέντοι O τὴν θράκην D
 6 πρίσκοις om. O Wo lat. δέισας ARp, δειξας w*, territus: Wo lat.
 8 ἐκείνον Ewp 9 γράμματα BEwp ἀνέχγειν C 10 παραινοῦν
 AR, παραινῶν w*ρ 11 πλοῖα A Theophyl. Simoc. p. 250, 10,
 τριήρεις Rwp 12 σὺν στρατεύματι — αὐτῶν om. D ληίσομένῳ
 B, ληίσομένῳ C 13 αὐτῶν om. C δορυαλώτους Di, v. ad XIII
 8, 3 14 ἐπισκέψας E 16 τῶν οἰκείων Ewp, v. XIV 14, 36 et
 Kruegerum *Griech. Sprachl.* § 68, 32 A.

50 baris eversa contemplari voluit. Quo tempore et sol defecit et
 mulier quaedam in Thracia puerum peperit sine oculis, sine pal-
 51 pebris, sine manibus ac brachiis, cauda piscina usque ad coxen-
 dam Tzuruli se conclusit. Mauricius autem barbarum obsidionem
 parantem tali sollertia circumvenit. Epistolam ad Priscum mittit
 monentem, ut obsidionem toleret. Nam barbaros intra exiguum
 53 tempus cum ignominia recessuros; missis enim in regionem eorum
 cum exercitu navibus, domibus eorum directis uxores et liberos
 54 captivos abduci. Hanc epistolam cuidam tradit ac mandat, ut
 55 in itinere ad Priscum de industria se barbaris offerat; quo facto

σπένδεται πρὸς Ἡρόσκον ἐπὶ δώροις ὀλίγοις καὶ ἄπεισιν. ἔκτισε 56
δὲ Φιλιππικὸς ἐν Χρυσοπόλει μονὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου
καὶ οἶκον ἐν ταύτῃ λαμπρότατον, ἦν' ἐν αὐτῷ τὸν Μαυρίκιον
ὑποδέχοιτο.

- 5 Ὁ δὲ γε Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Ἰωάννης δ 13
νησιευτῆς τὸν βίον λιπὼν πρὸς τὰς αἰδίους μετέστη μονάς,
κοσμήσας τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐπὶ ἔτη τρισκαίδεκα καὶ PII 77 A
ἐπέκεινα. προεχειρίσθη οὖν πατριάρχης Κυριακός, ἱερεὺς καὶ 2
οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγάλης. ὑφ' οὗ δ τῆς ὑπεραγίας 3
10 Θεοτόκου ναός, ὃς τῆς Διακονίσης λέγεται, ὠκοδόμηται. καὶ 4
Πέτρος, ὁ τοῦ Μαυρικίου δμαίμων, τὸν ναόν, ὃς τοῦ Ἀρεο-
βίνδου καλεῖται, τῇ Θεοτόκῳ ἀνήγειρε. Σοφία δὲ ἡ βασιλεῖς 5
καὶ ἡ Αὐγούστα Κωνσταντῖνα στέμμα προσήνεγκαν τῷ βασιλεῖ W III 63
λίθοις ὑπερτίμοις καὶ μαργάροις ὑπερφανέσι κεκοσμημένον. δ 6
15 δὲ τοῦτο λαβὼν ἀνέθετο τῷ θεῷ, τῇ ἐκκλησίᾳ προσαγαγών.
Ὁ Χαγάνος μέντοι καὶ αὐτίς πρὸς τὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε. 7
καὶ τούτῳ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων ἀντιπαττομένων, ποτὲ

1 περὶ τῆς τοῦ Φιλιππικοῦ μονῆς E 5 περὶ πατριαρχῶν CE 16 περὶ
τῶν παρὰ (om. E) τοῦ Χαγάνου παλουμένων αἰχμαλώτων, οὓς ὁ βασιλεὺς
Μαυρίκιος (v. ad XIV 11, 20) οὐκ ὤνησατο CE

2 ἐν Χρυσοπόλει om. O, add. AEwp, Theoph. I p. 272, 22, Cedr. I
p. 698, 8 3 μαβρίκιον E, v. ad XIV 11, 20 5. 6 πατριάρχης
Ἰωάννης δ νησιευτῆς AO, Ἰωάννης δ νησιευτῆς καὶ πατριάρχης Ewp
8 προεχειρίσθη οὖν A, προεχειρίσθη γοῦν Ewp, καὶ προεχειρίσθη O
9 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Rwp 10 ὃς] δ D 13 κωνσταντῖνα ARwp,
corr. Di, v. ad XIV 11, 2 14 προσήνεγκαν τῷ βασιλεῖ A, προσ-
ήνεγκε τῷ βασιλεῖ E(wp), τῷ βασιλεῖ πεποιήκασι O et Parisini Du-
cangii 14 post κεκοσμημένον add. καὶ οἱ αὐτὸ (αὐτῷ CD) προσ-
ήνεγκαν O et Parisini Ducangii

cum Chaganus lectis litteris timeret suis, pacem cum Prisco facit
paucisque muneribus acceptis domum redit. Philippicus mona- 56
sterium nomine Deiparae Chrysopoli condidit atque aedes splen-
didissimas, quibus Mauricium exciperet.

13. Interea patriarcha Cpolitanus Ioannes ieiunator vita
relicta in aeternas mansiones discessit, cum sedem pontificiam ultra
tredecim annos ornasset. Ei successit Cyriacus, presbyter et 2
oconomus magnae ecclesiae; a quo sacrosanctae deiparae aedes, 3
quae Diaconissae dicitur, exstructa est. Petrus item, Mauricii 4
frater, aedem Areobindi deiparae condidit. Sophia vero regina 5
et Augusta Constantina coronam regi gemmis pretiosissimis et
margaritis insignibus ornata obtulerunt; eam ille in ecclesiam 6
perlatam deo consecravit.

Chaganus Romanas provincias rursus aggressus missas contra 7

- 8 μὲν ἐκράτει, ἐνίστε δ' ἦιτητο. ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ υἱοὶ αὐτοῦ
 B 9 ἑπτὰ ἐκ νόσου λοιμικῆς καὶ πυρετοῦ ἐτελεύτησαν. Κομεντίολον
 δὲ στείλας ὁ βασιλεὺς κατὰ Χαγάνου μετὰ πολυπληθοῦς στρα-
 τιᾶς λέγεται ἐντείλασθαι αὐτῷ προδοῦναι τοῖς ἐναντίοις τὸ στρα-
 τιωτικὸν διὰ τινος στάσεις καὶ ἀταξίας τούτοις μνησικακῶν. 5
 10 καὶ συμβαλὼν τοῖς βαρβάροις ἀσυντάκτως ὁ Κομεντίολος, αὐτὸς
 μὲν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν εἰς φυγὴν ἐτράπη, πρὸς τοῦτο προ-
 11 παρασκευασάμενος. τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν ἔπεσον, οἱ δ' ἐξω- D III 29
 γρήθησαν. εἶναι δὲ τοὺς ζωγρηθέντας φασὶ περὶ δώδεκα χι-
 12 λιάδας. καὶ ὁ Χαγάνος τῇ νίκῃ ταύτῃ ἐξογκωνθεὶς ἄχρι τοῦ 10
 13 Μακροῦ τείχους ἀφίκετο. συλλέξας δὲ ὁ βασιλεὺς λαὸν εἰς
 C 14 φυλακὴν τοῦ τείχους τούτους ἐκπέτομφεν. ἐκ δὲ τῆς λοιμικῆς
 νόσου οὐ μόνον οἱ τοῦ Χαγάνου υἱοί, ὡς εἴρηται, ἔθανον, ἀλλὰ
 15 καὶ πλῆθος τῶν Ἀβάρων πολὺ· ὄθεν ἀθνημῆσας ὁ βάρβαρος
 16 ἔσπευδεν εἰς τὰ οἰκεία ἐπαναζευῆσαι. δηλοῖ οὖν τῷ Μαυρικίῳ 15
 ἐξωνήσασθαι τοὺς αἰχμαλώτους, ἐν ἐφ' ἐκάστῳ διδόντι νόμισμα·
 17 ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατένευσε. καὶ ὁ Χαγάνος ἤτησε λαβεῖν εἰς
 18 ἕκαστον τῶν αἰχμαλώτων ἀνὰ ἥμισυ τοῦ νομίσματος. ὁ δὲ

15 *ἵτι μὴ ὀνησαμένον τοῦ βασιλέως τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Χαγάνος πάντας*
 (om. E) ἀντίλεν CE

3 post κατὰ add. τοῦ Rwp χαγὰ | μετὰ (sic) A 7 τῶν RwpDi,
 τὸν A παρασκευασάμενος BC 8 δ'] δὲ Ewp 12 τούτους om. D
 13 μόνον CEwpDi, v. ad XIV 6, 30 14 ἀβάρων AEwp, βαρ-
 βάρων O, barbarorum: Wo lat., v. ad XIV 11, 18 15 ἔ-
 σπευσεν p* invitis ARw, v. Hultschium Die erzähl. Zeitf. b. Pol.
 VII 2 γοῦν Ewp 16 τοὺς αἰχμαλώτους ἐκπρίασθαι O et P unus
 vel plures ἐφ' mutatum ex ἐκ C καταβάλλοντι O et P unus
 vel plures 17. 18 ἐφ' ἐκάστῳ τῶν αἰχμαλώτων λαβεῖν ἦτι νομί-
 σματος ἥμισυ O et P unus vel plures

- 8 se Romanas legiones alias vincebat, alias vincebatur. Eius filii
 9 septem uno die pestilentia ac feбри sunt mortui. Rex misso Co-
 mentiole contra Chaganum cum permagno exercitu mandasse
 fertur, ut legiones, quibus ob seditiones quasdam et tumultus
 10 infensus erat, hostibus proderet. Itaque temere cum barbaris
 congressus Comentiolus ipse cum suis fugam, quam ante para-
 11 verat, capessit, ceteris partim caesis, partim captis ad numerum
 12 duodecimi milium. Ea victoria Chaganus elatus usque ad Lon-
 13 gum murum processit. Verum rex delectu habito milites ad muri
 14 defensionem misit. Neque vero Chagani soli filii pestilentia, ut
 15 dictum est, mortui sunt sed et Avarum ingens multitudo. Qua
 16 de causa barbarus animo aeger domum properans Mauricio si-
 gnificat, si captivos redimere velit, ut in singulos solidum unum
 17. 18 pendat. Recusante rege Chaganus semissem postulat. Cum vero

οὐδὲ οὕτως τοὺς ἀλόντας ἠθέλησε πρίασθαι, τὸ μὲν τι ἐκ φει-
 δωλίας (ἤτιητο γὰρ χρημάτων), τὸ δὲ τι τοῖς στρατιώταις μνη-
 σικακῶν. ἔκμανεις οὖν ὁ βάρβαρος πάντας ξίφεισιν ἐξεθέρισε 19
 καὶ ἀνέξεν. ἐντεῦθεν πᾶσι μῦθος κατὰ τοῦ βασιλέως ἐφύετο 20 D
 5 καὶ πρὸς πάντων ἐλοιδορεῖτο. ὁ δὲ στρατὸς κατὰ Κομεντιόλου 21
 ἀναφορὰν ἐποίησατο, ὡς προδόντος ἐν τῷ πολέμῳ τὸ στρατιω-
 τικόν. τοῖς δὲ τὴν ἀναφορὰν ταύτην ποιουμένοις συνῆν καὶ 22
 ὁ στρατιώτης Φωκᾶς καὶ ἀναιδῶς τῷ βασιλεῖ διελέγετο, ὡς
 τυπηθῆναι παρὰ τινων. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ προσσχὼν τοῖς κατὰ 23
 10 τοῦ Κομεντιόλου αἰτιάμασιν ἀπράκτους τοὺς αὐτὸν αἰτιωμένους
 ἀνέπεμψε. λιτανεύοντος οὖν τοῦ βασιλέως στάσις ἠγέρθη παρὰ 24
 τοῦ δήμου, καὶ λίθοι κατ' αὐτοῦ παρὰ τινων ἠκοντίσθησαν.
 ὧν ζήτησιν ὁ βασιλεὺς ποιησάμενος καὶ τινας εὐρηκῶς ἐκόλασε.
 τῷ γε μὴν νιῶ αὐτοῦ Θεοδοσίῳ κατηγγύησε τὴν θυγατέρα 25
 15 Γερμανοῦ πατρικίου, τοῦ πατριάρχου Κυριακοῦ τὴν ἐπὶ τῷ
 D III 298 γάμῳ πληρώσαντος τελετὴν. μοναχὸς δὲ τις ξίφος κατέχων 26 P II 78 A
 γυμνὸν ἀπὸ τοῦ Φόρου μέχρι τῆς Χαλκῆς προελήλυθεν, ἐν

4 ὅτι διὰ τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἀπώλειαν ἐμισήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ δῆμος
 ἔστασιασεν C (v. ad XIV 13, 21) 14 ὅτι τῷ νιῶ αὐτοῦ γυναῖκα ὁ
 βασιλεὺς συνέξεν (συνέξ. ὁ β. E) CE

1 οὕτως EDi, οὔτος A, τοσοῦτου Owp μὲν τι AEW, μέντοι Op
 2 τι ARw, τοι Dp 5 στρατηγὸς τὸς D, corr. Dw 6 post
 ἐποίησατο add. ὅτι διὰ τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἀπώλειαν, ἐκινήθη ὁ βα-
 σιλεὺς καὶ ὁ δῆμος ἔστασιασεν E argumento (v. argum. ad p. 193, 4)
 perperam in textum recepto (v. de simili vitio ad p. 27, 1. 2)
 8 post ὡς add. διὰ τοῦτο καὶ Rwp, καὶ διὰ τοῦτο καὶ DE 9 προ-
 σχῶν A^sR^wpDi, corr. B-W 10 τοῦ om. Ewp 11 ἀπέπεμψε
 AR, ἀνέπεμψεν D, πρόπεμψεν E, ἀπέπεμψεν wp, ἀπέπεμψε Di
 17 προσελήλυθεν p* invitis ARw

ille ne ita quidem milites redimere vellet, partim ex tenacitate
 (sordidus enim erat), partim militum odio, barbarus furore corre-
 ptus omnibus ensibus obruncatis domum rediit. Hinc omnium 20
 odia in regem nata, ut a conviciis non temperarent. Exercitus 21
 vero Comentiolum prodicionis reum fecit; atque ex accusatoribus 22
 miles quidam Phocas adeo impudenter cum rege disseruit, ut a
 quibusdam vapularet. Verum rex repudiata Comentioli delatione 23
 accusatores infecta re remisit. Postea cum rex supplicaret, se- 24
 ditione populi coorta etiam lapides a nonnullis contra eum iacti
 sunt; quorum aliquot indagatos supplicio affecit. Theodosio filio 25
 Germani patricii filiam despondit, nuptiarum caerimonias patri-
 archa Cyriaco peragente. Ceterum monachus quidam strictum 26
 gladium tenens a Foro usque ad Chalcen progressus Mauricium

27 φόνῳ μαχαίρας λέγων τεθνήξασθαι τὸν Μαυρίκιον. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς τὸ ἐπὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνόμημα ἀναλογισάμενος ἰκέτευε
 τὸν θεὸν ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ τὴν ὑπὲρ τούτου δίκην ἐκτίσαι
 καὶ πανταχοῦ διεπέμψατο, ἀξιῶν πάντας τοῦτο αἰτεῖν τὸν θεόν.
 28 φήμης δὲ κρατούσης ὅτι τοῦ μέλλοντος αὐτὸν διαδέξασθαι ἐκ 5
 τοῦ φ̄ στοιχείου τὸ ὄνομα ἄρχεται, τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Φιλίπ-
 29 πικὸν τοῦτον ᾔετο εἶναι. καὶ ἦν αὐτῷ δι' ἵποφίας ὁ ἄνθρωπος
 καὶ διομνύμενος μήποτε τι κατὰ νοῦν τοιοῦτον βαλέσθαι, οὐκ
 30 ἐπειθεν. ὄναρ δὲ ποτε τῷ βασιλεῖ θεαθὲν τὴν κατὰ τοῦ Φιλίπ-
 B 31 πικοῦ ἔλυσεν ἵποφίαν. τὸ δ' ὄναρ ἐδόκει πλῆθος παρεστάναι 10
 πολὺ τῷ ἄνωθεν τῆς Χαλκῆς πύλης τοῦ σωτήρος Χριστοῦ ἐκτυ-
 32 πώματι καὶ καταβοᾶν τοῦ βασιλέως, φωνὴν δ' ἐκ τῆς εἰκόνης
 γενέσθαι, παραστήναι καὶ τὸν Μαυρίκιον, καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἀρχθῆ-
 WIII 64 ναι καὶ ἐρωτᾶσθαι ὅποι βούλεται τὴν ἔκτισιν ἀποδοῦναι τοῦ
 ἀνομήματος οὗ καὶ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἐργάσατο, ἐν τῷ νῦν 15
 33 αἰῶνι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι. τὸν δὲ "ἐνταῦθα" φάναι, "φιλάν-
 34 θρωπε δέσποτα". καὶ ἀκοῦσαι φωνῆς λεγούσης "παράδοτε οὖν
 35 αὐτὸν παγγενῇ Φωκῇ τῷ στρατικῷ". διωπνισθεῖς τοίνυν ἐκ

9 περὶ τοῦ ὄνειρον CE, οὗ (sic) ὁ βασιλεὺς ἐθέασατο E (in E hoc ar-
 gumentum sequitur alterum, quod a nobis adiectum est ad ver-
 sum 11) 11 ὅτι ἐδέετο ὁ βασιλεὺς τοῦ θεοῦ ἐνταῦθα δίκας ἐκτίσαι
 (ἐκτίσαι CE, v. ad p. 194, 3) CE

8 τῷ θεῷ Ewp ἐκτίσαι A, ἐκτίσαι Rwp, v. argum. ad p. 194, 11
 6 φ̄ ARwp, φ̄i B, φ̄i CDi 7 ᾔετο εἶναι τοῦτον E(wp) 10 παρε-
 στάναι Ewp 12 καὶ om. E τοῦ βασιλέως καταβοᾶν Ewp
 13 παρεστάναι Ewp post μαυρίκιον add. κελεύουσαν O 14 ᾄπη
 E(wp) 15 καὶ om. Rwp 16 φᾶναι CEwp 17 γούν EwpDi

27 brevi perituum esse gladio exclamavit. Mauricius igitur iniuria
 in captivos reputata deum oravit, ut in hac vita poenas de se
 sumeret, et quoquoersum misit ab omnibus petens, ut id a deo
 28 precibus impetrarent. Cum autem fama esset successurum ei,
 cuius nomen a φ̄ inciperet, Philippicum generum eum esse ratus ho-
 29 minem suspectum habere coepit; atque illi ne deiranti quidem nihil
 30 tale sibi unquam in mentem venisse fidem habuit prius, quam huius-
 31 modi somnium videret. Putabat turbam insistere magnam effigiei
 Christi servatoris nostri, quae supra aeream portam est, et contra
 32 regem vociferari, audirique vocem ex imagine imperantem, Mauri-
 cius adesset, eumque statim adductum rogari, utro loco facinoris in
 captivos admissi poenas dare mallet, in hac vita an in futura.
 34 Eum dixisse "In hac, humane domine" et audisse vocem, quae
 5 diceret: "Tradite ergo eum cum omni familia Phocae militi". Ex-

τῆς ἀγωνίας ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν Φιλιππικὸν μετακαλεσόμενος
 πρῶτα μὲν συγγνώμην ἤτει, ὡς μάτην ὑπονοῶν κατ' αὐτοῦ, C
 εἶτα ἤρετο εἰ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς τάγμασιν οἶδε στρατιώτην Φω-
 κᾶν. ὁ δὲ εἰδέναι ἀνταπεκρίνατο καὶ τοῦτον εἶναι τὸν πρὸ μ-36
 5 κροῦ σταλέντα παρὰ τῆς στρατιᾶς, “ὅς σοι καὶ ἱταμώτερον
 διελέγετο”. καὶ ὁ βασιλεὺς οὐδὲ ἔστιν ὁ ἀνὴρ τὴν ἡλικίαν καὶ 87
 D III 299 τὸ ἦθος προσήρετο· καὶ ὁ Φιλιππικὸς νέον εἶναι τὸν Φωκᾶν
 εἶπε, τὸν δὲ τρόπον θρασὺν καὶ δειλόν. πρὸς τοῦτο δὲ ὁ βα-38
 σιλεὺς ἀντεφθέγγετο “εἰ δειλὸς καὶ φονεὺς” καὶ διηγῆσατο τὸ
 10 ὄναρ αὐτῶ. ἐφάνη δὲ τότε καὶ κομήτης ἀστὴρ ὁ λεγόμενος 39
 ξυφίας. τῶ γοῦν ἀδελφῶ αὐτοῦ Πέτρῳ στρατηγούντι τότε ἐπι-40
 στέλλει ὁ βασιλεὺς διαβάντι τὸν Ἰστρον μετὰ τῆς στρατιᾶς ἐκείθεν D
 αὐτῇ τὴ πρὸς τὴν χρεῖαν πορίζεσθαι. ἦν δὲ τοῦτο διὰ φιλαρ-41
 γυρίαν οἰκονομούμενον, ἵνα ληϊζόμενον τὸ ὀπλιτικὸν ἀποτρέ-
 15 φοιτο καὶ αὐτὸς κερδήσοι τὸ στρατιωτικὸν σιτηρέσιον. τοῦτο 42
 στάσιν τῇ στρατιᾷ ἐνεποίησε· καὶ αὐτίκα βασιλεὺς παρ' αὐτῶν
 ὁ Φωκᾶς ἀνηγόρευτο· ἐτύγχανε δ' ὢν ἐκατόνταρχος. ὁ δὲ 43
 στρατηγὸς Πέτρος τοῦτο μαθὼν ἔφυγε καὶ τῶ βασιλεῖ αὐτάγ-
 γελος τοῦ γεγονότος ἐγένετο. ὁ δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει στα-44

16 οὐ στασιάζαν τὸ στρατιωτικὸν τὸν Φωκᾶν ἀνηγόρευσε βασιλέα CE

2 πρῶτον Rwp 2. 3 πρῶτα μὲν — εἶτα] v. ad XIII 23, 11
 3 ἤρετο post οἶδεν E Ῥωμαίων Ewp οἶδεν Ewp φωκᾶν στρα-
 τιώτην Ewp 5 παρὰ τῆς στρατιᾶς om. D Wo lat. ἱταμώτερον (sic) A
 6 ἐστὶ D ὁ ἀνὴρ om. D 8 δὲ τοῦτο Ewp 13 τὴν om. O
 15 κερδήσει R(wp), sed v. I p. 384, 3. II p. 245, 19 s. 18 πέτρος
 om. D αὐτάγγελος τῶ βασιλεῖ O

perrectus ab eo angore rex arcessito Philippico primum veniam
 petit inanis de eo suspitionis; deinde rogat, num inter Romanas
 legiones militem noverit Phocam. Ille respondet se nosse atque 36
 eum esse, qui non ita multo ante ab exercitu missus insolentius
 cum ipso collocutus esset. Tum rogat rex, qua sit aetate quo-37
 que ingenio; respondente Philippico Phocam esse iuvenem et inge-
 nio partim audaci partim timido “si” inquit “timidus est, homicida 38
 est”, eique somnium narrat. Tum cometa quoque apparuit, qui 39
 xiphias dicitur. Dehinc fratri Petro exercitum ducenti scribit 40
 rex, ut Istro cum copiis trajecto inde commeatum peteret; id 41
 consilium ab avaritia est profectum, ut legionibus latrocinio se
 sustentantibus militaria stipendia lucraretur. Ea res seditionem 42
 inter milites concitavit, qui statim Phocam centurionem regem
 creaverunt. Quo cognito Petrus dux fuga arrepta ipse, quid 43
 accidisset, regi nuntiat. Qui orto etiam in urbe tumultu ex re-44

οιαζόντων ὑπεξήλθε τῶν ἀνακτόρων καὶ δρόμωνι ἐμβεβηκῶς μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων ἀπέδρα· τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Θεοδοσίον πρὸς Χοσρόην ἀπέστειλεν, ἵνα ἀπομημονεύσας ἐκεῖνος τῶν παρὰ Μαυρικίου γενομένων αὐτῷ κἀκείνος εἰς αὐτὸν

P1179A 45 τὰ ἴσα ἐνδείξεται. ὡς δ' ἐγνώσθη τῷ πλήθει ἡ τοῦ βασιλεύ-5
οντος ὑποχώρησις, καὶ τὴν στάσιν ἐπὶ μείζον ἤρε καὶ τὸν Μαυ-
ρῖκιον δυσφημεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς παρεσκεύασεν.

- 14 Ἦδη δὲ τοῦ Φωκᾶ μὴ πόρρω τῆς Βυζαντίδος τυγχάνοντος, 2 οἱ τοῦ δήμου τῶν Πρασίνων ἐξήρσαν εὐφημοῦντες αὐτόν. δε 3 σὺν αὐτοῖς ἐν τῷ Ἐρβδόμῳ παραγενόμενος, ἐκεῖ παρὰ τοῦ πα-10
3 τριάρχου ταινοῦται τὴν κεφαλὴν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ βασιλεῖα
καὶ τὴν γυναῖκα Λεοντίαν Αὐγουστὴν εὐθὺς ἀνηγγόρευσε τῶν
4 δῆμων παρόντων· ὅτε διὰ τόπους, ἐν οἷς ἴσαντο, ἀμφιβολίας
γενομένης τοῖς Πρασίνοις καὶ τοῖς Βενέτοις, στασιάζειν ἤρξαντο D III :30
B 5 κατ' ἀλλήλων. πέμψας δὲ τινὰς ὁ Φωκᾶς κατευνάζειν αὐτοῖς 15
6 τὴν στάσιν ἐπεχείρει. ἐνὸς οὖν τῶν σταλέντων τὸν τῶν Βενέτων
ὑβρίσαντος δῆμαρχον καὶ τοῦτον ᾠθήσαντος, μὴ ἐνεγκόντες οἱ
τοῦ δήμου τοῦτο ἔκραζον “ἄπιθι, μάθε κατάστασιν, ὁ Μαυρί-
7 κιος ζῆ.” ἐντεῦθεν ὁ τύραννος εἰς τὸν τοῦ Μαυρικίου φόνον

8 βασιλεία Φωκᾶ τοῦ τυράννου (τυράνου D) CD ὅτι ὁ Φωκᾶς ἐστέφθη
παρὰ τοῦ πατριάρχου CE 19 ἀναίρεσις Μαυρικίου (μαβρικίου E, v.
ad XIV 11, 20) καὶ παντός τοῦ γένους αὐτοῦ CE

3 ἵνα AEWp, ὡς ἂν O 4 παρὰ A, ἐπὶ Rwp 5 τοῦ βασιλεύ-
οντος ἡ O 10 ἐκείσε D 11 ταινοῦτον D, corr. Dw 13 δε
AO, τότε Ewp ante τόπους add. τοὺς D 16 ἐπεχείρει τὴν
4 στάσιν O 18 ἄπιθε w*(p) invitis AR, Abi: Wo lat. ἀντί-
στασιν D, τὴν κατάστασιν Dw (“puo τὴν κατάστασιν nisi forte κατά-
στασις ἀντι σωφροσύνης ponatur” Wo)

gia se subducit et dromone cum uxore et liberis conscenso au-
fugit; filium vero Theodosium ad Chosroem ablegat, ut comme-
45 morato Mauricii in illum beneficio par sibi gratia referatur. Fuga
regis populo cognita et seditio aucta est et Mauricius per forum
conviciis proscissus est.

14. Cum PHOCAS non iam procul ab urbe Byzantio abesset,
ii qui ex factione Prasina erant ad eum salutandum egrediuntur.
2 Qui cum iis Hebdomum ingressus, ibi a patriarcha diademate
3 ornatur. Inde in regiam se contulit et Leontiam uxorem Augu-
4 stam statim salutat factionibus praesentibus. Vbi inter Prasinos
5 et Venetos de stationibus ortam controversiam Phocas componere
6 volens satellites quosdam misit. De quibus unus cum tribunum
Venetorum per contumeliam pepulisset, populus id non ferens
7 exclamat: “Abi, disce modestiam; Mauricius vivit”. Inde tyran-

ἠρέθιστο· καὶ ἀχθέντος εἰς τὸν ἐν Χαλκηδόνι τοῦ Εὐτροπίου
 λιμένα προαηρέθησαν ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ οἱ παῖδες αὐτοῦ. 68
 δὲ "δίκαιος εἰ, κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου" ἐφ' ἐκάστῳ
 ἐφθέγγετο, γενναίως φέρων τὴν συμφορὰν. ἔδειξε δὲ μᾶλλον 9
 5 τὴν τοῦ ἀνδρὸς γενναϊότητα καὶ τὸ φέρειν εὐγνωμόνως τὸν
 πειρασμὸν *** ὕστατον αὐτοῦ παιδίον καὶ ὑπομάζιον· τῆς γὰρ 10 C
 αὐτὸ τιθηνούσης, ἵνα μὴ πάντῃ τὸ γένος τοῦ Μαυρικίου ἐξό-
 ληται, ὑποκλεψάσης τὸ τιθηνούμενον, ἀντιδούσης δὲ τὸ οἰκεῖον
 πρὸς τὴν σφαγὴν, ὁ Μαυρίκιος τὸ ἑαυτοῦ ἐνεχθῆναι ἐζήτησεν.
 10 ἔτα καὶ αὐτὸς μεγαλοφύχως ἐδέξατο τὴν σφαγὴν. λέγεται δὲ 11.12 W1165
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοδοσίον ἀπιόντα πρὸς Χοσρόην κατα-
 σχεθῆναι καὶ ἀχθέντα πρὸς Φωκᾶν ἀνααιρεθῆναι καὶ τὴν βασι-
 λισσαν Κωνσταντῖναν καὶ τὰς τρεῖς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ τα- 13
 15 ὄν ἔκτισε Φαρασαμῖνης ἔκτομίας, ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος γεγονῶς
 Ἰουστινιανοῦ. ἐπεγράφησαν δὲ τῷ τάφῳ αὐτῆς τὰ ἠρωλελεγεία 14 D
 ταῦτα·

1 Χαλκηδόνι p* invitis ARw εὐτρόπιον E 3 εὐθής AD, εὐθεῖς
 RDi, εὐθείαι Dwwp, sed v. Theoph. I p. 290, 5 et Steph. thes.
 III p. 2289 B 5. 6 τὸν πειρασμὸν] τὴν συμφορὰν C 6 ***]
 Lacunam indicat et τὸν περὶ τὸ addit B-W καὶ om. D 7 τοῦ
 om. w*p invitis AR ἐξόλληται A, ἐξόληται ODi, ἀπόληται E,
 ἀπόλυται wp, ἐξόλλυται conl. B-W coll. II p. 533, 22, v. ad XIV
 6, 22 11 καὶ om. D 13 κωνσταντῖναν ARwp, corr. Di, v.
 ad XIV 11, 2 16 ἐπεγράφησαν] Cf. L. G. p. 144, 22. Cedr. I
 p. 707, 13. Nicephor. Callist. H. E. XVIII 41. anon. Foersteri
 p. 14; v. Pregerum l. c. p. 21 αὐτῆς A, αὐτῶν Rwp, L. G.,
 Cedr.

nus ad caedem Mauricii incitatus est; eoque in Eutropii portum Chalcedonem perducto in conspectu eius liberi sunt occisi. Tum 8 ille, quotiescunque singuli necantur, "Iustus es" inquit "domine et recta sunt iudicia tua", calamitate fortiter lata. Ac genero-9 sum eius viri animum illud in primis declarat, quod, cum studerent ultimum eius filiolum adhuc lactantem conservare, sapienter tulit; nam cum eum nutrix suffurata, ne Mauricii familia 10 funditus interiret, suum filiolum ad caedem obtulisset, Mauricius oravit, ut suus ipsius offerretur. Deinde et ipse magno animo 11 iugulum carnifici praebuit. Fertur etiam filius eius Theodosius, 12 dum ad Chosroem iret, interceptus perductusque ad Phocam occisus esse necnon regina Constantina cum tribus filiabus, qui 13 in aede divi Mamantis vicina moenibus sepulti sunt, a Pharamane, eunucho Iustiniani cubiculario, condita. Reginae sepulcro 14 haec elegia est inscripta:

ἄδ' ἐγὼ ἢ τριτάταινα καὶ ἀμφοτέρων βασιλῶν
 Τιβερίου θυγάτηρ, Μανρικίου δὲ δάμαρ,
 ἢ πολύπαις βασιλεία καὶ ἦ δειξασα λοχείη
 ὡς ἀγαθὸν τελέθει καὶ πολυκοιρανίη,
 κεῖμαι σὺν τεκέεσσι καὶ ἡμετέρω παρακοίτη 5
 δῆμον ἀτασθαλίη καὶ μανίη στρατιῆς.
 τῆς Ἑκάβης ἔτλην πολὺν χεῖρονα, τῆς Ἰοκάστης,
 αἱ αἱ τῆς Νιόβης ἔμπροσθ' εἰμι νέκυς.
 ναὶ ναὶ τὸν γενέτην· τί μάτην τὰ νεογνὰ ἔκτειναν
 ἀνθρώπων κακίης μηδὲν ἐπιστάμενα; 10
 ἀμειτέροις πετάλοις κατάσκιος οὐκέτι Ῥώμη·
 ῥίξα γὰρ ἐκλάσθη Θρηκίους ἀνέμοις.

P 1180A 15 ἔθανε δὲ Μανρῆιος ἐτῶν ἐξήκοντα καὶ τριῶν, εἴκοσι βασιλεύσας ἐνιαυτούς.

1 Ἡδ' Preger 3 καὶ ἡ omnes codd., corr. Hecker (v. Pregerum
 l. c.) δειξασα λοχείη Rwp, δειξασα λοχείη D, L. G., Nic., δόξα'
 λαχοῦσα A, sed v et λαχοῦσα addita sunt in spatio vacuo ab
 Ar, δόξαν λελαχοῦσα Di 5 τεκέεσσι B^swpDi, τεκέεσι AR, τεκέ' εσι
 (sic) C 6 δῆμον καὶ στρατιῆς λύση ἀθεσμοσιότητῃ Preger στρα-
 τίας (sic) A 7. 8 versusum 7 post versusum 8 ponunt ABCE, v. Pre-
 gerum l. c. 7. 8..... | αἱ αἱ
 cet. C 7 τῆς ἐκάβης ἔτλην ARwpDi, Cedr., anon. Foersteri, Nic.,
 ἔτλην τῆς Ἑκάβης Preger τ' add. D^wwpDi ante Ἰοκάστης probante
 Pregero 8 om. D αἱ αἱ ABCEwp, αἱ αἱ Di, ναὶ ναὶ Preger
 9 ναὶ ναὶ] αἱ αἱ Hecker probante Pregero τί δὲ καὶ τὰ νεογνὰ
 ἔθυσαν Preger 10 ἀνθρώπων κακίης] ἀμπλακίης μεροῶπων Preger
 11 ἀμειτέροις A, ἡμετέροις Rwp, ἡμετέροισι Dilthey probante Pre-
 gero, corr. Di πετάλοις A, πετάλοισιν C, πετάλοισι RwpDi,
 κλάδοισι Preger κατάσκιος om. C οὐ εα A, v add. ante
 ea Ar, οὐ νέα Di, οὐκέτι Rwp Preger 12 θρηκίους w^p invitis
 AR ἀνέμοις RD^wwpDi, ἀνέμοισιν AD

Illa ego mille modis regum miseranda duorum
 Mauricii coniux, filia Tiberii,
 Quae docui regina satis fecundaque mater
 Quam sint multorum commoda sceptrata ducum
 Militis infidi iaceo populique furore
 Et mecum coniux progeniesque iacet.
 Nae miserae Niobes ego sum vitale cadaver,
 Plurane Cisseis, plura Iocasta tulit?
 Esto, iure pater; cur pignora parva necantur,
 Humani prorsus nescia turba doli?
 Non iam Roma meis carpes a frondibus umbram,
 Eruta Threicio stirps aquilone iacet.

15 Mortuus est Mauricius anno aetatis sexagesimo tertio, regni vi-
 cesimo.

Φωκᾷ δὲ κρατήσαντος ὁ Ναρσῆς ἀπεισάτησε καὶ κατέσχε 16
 τὴν Ἐδεσαν. προστάξει δὲ Φωκᾷ Γερμανὸς τῷ Ναρσῆ ἄντι- 17
 μαχεσάμενος συμμαχουμένῳ παρὰ Χοσροῦ ἠτήθη· καὶ πλη-
 γαίς μεθ' ἡμέρας τέθνηκε. μετὰ δὲ ταῦτα καταφυγὼν εἰς τὴν 18
 5 Ἱερὰν πόλιν Ναρσῆς καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φωκᾷ τοῦ
 μαγίστρου Δομεντιζιόλου πίστει ἐνόρκους λαβὼν πρὸς Φωκᾷν
 ἀπεισάτη. ὁ δὲ μὴδὲν τοὺς ὅρκους ὑποσταλεῖς πῦρὶ αὐτὸν 19
 παραδέδωκεν. οὗτος ὁ Ναρσῆς τὸν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος 20
 ναὸν ἐδομήσατο καὶ τὸν τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου
 10 καὶ Ἀνδρονίκου, καὶ τὸν ἐκεῖ ξενῶνα. οὐ τοῦτον δὲ μόνον, 21 B
 ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν Μαυρικίου Πέτρον ἀνεῖλε, καὶ Γερμανόν,
 τὸν πενθερὸν Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου, καὶ τὴν θυγατέρα
 τοῦ Γερμανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν Μαυρικίου συγγένειαν. Φιλίπ- 22
 πικὸς δὲ κείρεται κληρικὸς καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ μονὴν ἐν Χρυ-
 15 σοπόλει διέτριβε. καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς ἔκτεινεν ὁ Φωκᾶς 23
 καὶ ποιναῖς ἀπηνέειν ἐκόλαζε. Κυριακοῦ δὲ τοῦ πατριάρχου 24
 ἐκλιπόντος μετὰ ἐνιαυτοῦς ἕνδεκα ἐξότου προεχειρίσθη, πατρι-
 ἀρχης ἐγένετο Θωμᾶς σακελλάριος καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας

1 ἀπόστασις Ναρσοῦ, εἴτα προσέλευσις αὐτοῦ (ἀν C, inde αὐ ῥρ) καὶ κα-
 τάφλοις C βασιλεία τοῦ Φωκᾷ B 10 περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ
 Φωκᾷ CE 16 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ἔδεσαν ABDi 7 μῆτι O 9 τῶν] τὸν D, corr. D_w 10 καὶ
 Ἀνδρονίκου] v. ad XIII 2, 36 13 πᾶσαν om. D ante μαι-
 ρικίου add. τοῦ Εῤῥ, v. Theoph. I p. 296, 3 15 διέτριβε RwpDi,
 διέτριβεν A, sed v. ad XIII 1, 5 16 ἐκόλαζε A, ἐκόλαζε ·· (sic) E,
 ἐκόλασε D, ἐκόλ.^a B, om. C, ἐκόλασε ῥρ 17 δέκα ἐφ' ἐνὶ O
 18 σακελλάριος B

Phocas rerum potito Narses ab eo defecit, Edesa occupata 16
 et acceptis a Chosroe auxiliis; contra quem iussu Phocae pro- 17
 fectus Germanus victus est et post aliquot dies ex vulnere mor-
 tuus. Post vero Narses, cum Hierapolim confugisset, iureiurando 18
 firmata fide a fratre Phocae Domentziolo magistro ad Phocam
 missus est nullaque datae fidei ratione habita concrematus. Hic 19. 20
 Narses divi Panteleemonis et sanctorum martyrum Probi, Tarachi,
 Andronici aedem atque vicinum hospitium condidit. Neque 21
 vero hunc solum sed etiam fratrem Mauricii Petrum et Germa-
 num, Theodosii filii illius socerum, una cum filia totamque Mau-
 ricii gentem occidit. Philippicus autem clericus factus Chryso- 22
 poli in monasterio a se condito vitam egit. Multos praeterea 23
 tollebat Phocas et diris suppliciis afficiebat. Cyriaco patriarcha 24
 undecimo a designatione anno mortuo, patriarcha factus est
 Thomas sacellarius, magnae ecclesiae diaconus. Variis tum

διάκονος. πολυειδῆ μέντοι τότε κακὰ τοὺς Ῥωμαίους κατέλαβεν.

- 25 ἐν μὲν γὰρ τῇ ἐξῆς Πέρσαι τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ D III 302
 C 26 Φοινίκην ὑφ' ἑαυτοὺς ἐποιήσαντο. τὴν Ἀρμενίαν δὲ καὶ Καπ-
 παδοκίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν καὶ Γαλατίαν κατέδραμον καὶ
 27 μέχρι Χαλκηδόνος προήλθοσαν, ἕπαντα ληζόμενοι. ἐν δὲ τῇ 5
 Εὐρώπῃ Ἄβαραο τὴν Θράκην ἐδήλωσαν, καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ στρα-
 28 τόπεδα, ἃ ἐν ἀμφοτέροις ἦσαν τοῖς τμήμασι, διεφθάρησαν· καὶ
 ἄλλως δὲ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων θνήσκει ἐγένετο καὶ ἀφορία
 29 καρπῶν καὶ ζώων φθορὰ ἐκ βαρυτάτων χειμώνων. ἐπὶ πᾶσι
 δὲ ὁ ἀλάστωρ Φωκᾶς ἐν ἑπὶ τῶν ἀμίλλῃ τῶν δήμων πρὸς αὐτόν 10
 τι ἀποσκευάσαντων, ἐκμανεῖς πολλοὺς μὲν ἀνείλε, πολλοὺς δὲ
 ἠκρωτηρίασεν, ἐνίοις μέντοι καὶ κατεπόντωσε, πλείστοις δὲ καὶ
 D τῷ ἐπάρχῳ παρέδωκεν, ἵνα κολάσῃ αὐτούς, οἳ ἐν τῷ πραιτω-
 30 ρίῳ καθειροχθήσαν. οἳ δὲ ὄχλοι ὁμοῦ γενόμενοι ἐπέπησαν τὸ
 πραιτώριον, καὶ οἳ καθειρωγμένοι διέφυγον. 15
 31 Ἑβραῖοι δὲ στασιάσαντες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ χριστιανῶν

2 ὅπως τοὺς Ῥωμαίους ἐπῆλθον οἱ Πέρσαι τοῦ Φωκᾶ κρατοῦντος E ὄρα
 δεῖνὰ ταῦτα B 16 οἳ οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰουδαῖοι ἐπανέστησαν κατὰ τῶν
 ἐκεῖ χριστιανῶν C

1 κακὰ τότε O 4 παμφλαγονίαν E, v. de Boorium ad Theoph.
 I p. 296, 9. 410, 4 καὶ γαλατίαν κατέδραμον om. C 6 ἄβαραο
 AR, Menand. prot. fr. 4, Nicephor. Cpol. ed. de Boor. p. 17, 16.
 28. 18, 1. 2. 6. 34, 3 cet., ἄβαρας wp; ut Zonaras inter Ἄβαραο
 et Ἄβαρας, ita Plutarchus variat inter Ἰνσομβροες et Ἰνσομβροῖ, v.
 B-W Fleckeis. annal. a. 1884 p. 114 Θράκην] χώραν E στρα-
 τεύματα C, sed γρ. στρατόπεδα Cm 7 ἐφθάρησαν D 8 καὶ
 RwpDi, om. A 10. 11 πρὸς αὐτόν τι τῶν δήμων O 11 ἐπισκω-
 ράντων E μὲν om. D 12. p. 201, 3 ἠκρωτηρίασας (sic) A 12 καὶ
 alterum om. D 13 παρέδωκεν ἵνα κολάσῃ αὐτούς AEwp (ἐπέτρυσεν
 . . ὅπως παραδῶσῃ αὐτούς τῷ θανάτῳ G. M. p. 562, 16), κολασθη-
 σομένους παρέδωκεν O 16 κατὰ χριστιανῶν ἐν ἀντιοχείᾳ Ewp

- 25 malis Romani sunt oppressi. Nam in Oriente Persae Syriam et
 26 Palaestinam et Phoeniciam subegerunt; in Armeniam, Cappado-
 ciam, Paphlagoniam, Galatiam incursionses fecerunt, populabundi
 27 Chalcedonem usque progressi. In Europa Avarae Thraciam
 vastarunt, Romanaeque legiones in ambabus partibus perierunt.
 28 Absumpsit et pestilentia multos mortales, gravissimaeque tempe-
 29 states et frugum et animalium interitum attulerunt. Super haec
 omnia pestis humani generis Phocas, cum in curriculo equorum
 nescio quid factiones in eum cavillatae essent, furore percitus
 multos occidit, multos truncavit, nonnullos in mari demersit, sed
 plurimos praefecto ad supplicium in praetorio custodiendos tra-
 30 didit; quo a multitudine concursante incenso illi diffugerunt.
 31 Hebraei mota Antiochiae contra Christianos seditione multos

ἀνεῖλον τῶν Ἀντιοχέων πολλοὺς καὶ αὐτὸν δὲ τὸν πατριάρχη W III 66
 τῆς πόλεως Ἀναστάσιον καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κατέκαυσαν ἐν
 τῇ ἀγορᾷ. στείλας δὲ ὁ Φωκᾶς οὐδὲ μὲν ἀνεῖλεν, οὐδὲ ἠκρω- 32
 τηρίασε καὶ τῆς πόλεως ἐξεδιώξεν. ὁ μέντοι πατριάρχης Θωμᾶς 33
 5 ἐπὶ τρία ἔτη καὶ μῆνας δύο τῆς ἐκκλησίας προστάς ἐτελεύτησε,
 καὶ ἀντιεσήχθη Σέργιος, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διάκονος.

Τὴν θυγατέρα δὲ ὁ Φωκᾶς Δομνεντίαν Πρίσκῳ τῷ στρα- 34
 τηλάτῃ συνέζευξε καὶ μετὰ τοὺς γάμους ἐπικλὸν ἀγῶνα ἄγων P II 81. Λ
 ἐθεάσατο σὺν ταῖς αὐτοῦ εἰκόσι καὶ τοῦ Πρίσκοι καὶ τῆς αὐτοῦ
 10 γυναικὸς Δομνεντίας ἰσταμένας εἰκόνας, καὶ ἐκμανῆς γερονῶς
 ἐκμηθῆναι τοὺς δημάρχους ἐκέλευσε. δεηθέντων δὲ τῶν δήμων 35
) III 303 μόλις ἀφήκεν αὐτούς. ἐκ ταύτης οὖν τῆς αἰτίας ὁ Πρίσκος 36
 δεδοικῶς περὶ τῆ ζωῆ, ἅμα δὲ καὶ τὴν κατὰ πάντων τοῦ Φωκᾶ
 τυραννίδα μισῶν, ἐζήτηι καταλύσαι τὸν τύραννον. ὢν δὲ ὁ 37
 15 Φωκᾶς γυναικομανῆς τε καὶ μέθυσος καὶ ὠμὸς καὶ αἰμοχαρῆς
 ἐμισήθη παρὰ πάντων. καὶ στρατηγούντος ἐν Ἀφρικῇ καὶ 38
 Λιβύῃ Ἡρακλείου, τοῦ πατρὸς τοῦ βασιλεύσαντος Ἡρακλείου,

4 περὶ πατριαρχῶν C 7 οὗ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ὁ Φωκᾶς κατηγγύησε
 τῷ στρατηλάτῃ Πρίσκῳ (κρίσκῳ CE, v. ad XIV 14, 43) καὶ ὄπως καὶ
 (om. E) παρ' ἐκείνου καὶ παρὰ πάντων ἐμισήθη CE 16 ἐναντίασις
 τῶν (om. C) ἐν τῇ Ἀφρικῇ στρατευμάτων κατὰ τοῦ Φωκᾶ CE

1 ἀπέκτειναν O 3. 4 ἠκρωτηρίασεν ἐκδιώξας τῆς πόλεως Ewp
 4 θωμᾶς Owp, om. AFDi 5 ἔτη τρία C 7 δὲ θυγατέρα Ewp
 Δομνεντίαν appellat filiam Phocae Theoph. I p. 294, 12. 15, sed
 cum Zonara conspirat Nicephor. Callist. H. E. XVIII 55 10 ante
 δομ. add. τῆς Ewp 11 ἀποκηθῆναι Rwp Theoph. I p. 294, 18
 14 ἐζήτησε D καταλύσαι OwpDi, καταλύσαι AE ὢν RwpDi,
 ὢν A 16 παρὰ πάντων μεμισήτο O 17 τοῦ πατρὸς om. C
 ante ἠρακλείου add. μετέπειτα RwpDi ἢ βακλείου E

Antiochenses occiderunt atque ipsum patriarcham urbis Anasta-
 sium eiusque corpus combusserunt in foro. Eos Phocas partim 32
 occidit, partim mutilatos urbe exegit. Thomas patriarcha, cum 33
 ecclesiae per triennium et duos menses praefuisset, obiit; in cuius
 locum suffectus est Sergius, magnae ecclesiae diaconus.

Fillam Dommentiam Prisco duci copiarum despondit, cum 34
 que post nuptias ludis equestribus Prisci uxorisque Dommentiae
 imagines iuxta suas astare vidisset, furore percitus factionum
 duces castrari iussit, eosque aegre a factionibus exoratos missos 35
 fecit. Ea de causa Priscus vitae suae metuens odioque in 36
 tyrannidem Phocae omnia delentem concepto consilia tollendi ty-
 ranni iniit; qui cum et in mulierum stupris volutaretur et ebriosus 37
 et saevus et sanguinarius esset, in publico erat odio. Itaque sena- 38
 tus et ipse dux Priscus legatos ad Heraclium mittunt, eius Heraclii

οί τῆς συγκλήτου καὶ αὐτὸς ὁ Πρίσκοις ὁ στρατηλάτης διεπέμ-
 Β πομπο τοὺς αὐτὸν, δεόμενοι ἀπαλλαγῆναι τῆς τυραννίδος Φωκά.
 39 ἦν δὲ τῷ εἰρημένῳ στρατηγῷ Ἡρακλείῳ ὑποστράτηγος Γρηγο-
 40 ρᾶς τις τῶν ἐπισήμων. οὗτοι γοῦν ἄμφω συμπνεύσαντες στέλ-
 λουσι κατὰ τοῦ τυράννου τοὺς ἰδίους υἱούς, ὁ μὲν Ἡράκλειος⁵
 τὸν Ἡράκλειον πολλαῖς ναοὶ καὶ πλῆθος στρατιωτῶν πλοῦζό-
 μενον, ὁ δὲ πατρικιος Γρηγορᾶς τὸν Νικήταν πεζοποροῦντα
 σὺν ἑπτόταις πολλοῖς καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἐπὶ συνθήκαις τοῦ τὸν
 προκαταλαβόντα τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων καὶ καθελόντα
 41 τὸν τύραννον τῆς βασιλείας ἀξιοθῆσεν. ταῦτα μαθὼν ὁ 10
 Φωκάς τὴν τοῦ Ἡρακλείου μητέρα καὶ τὴν μηροτήν Εὐδοκίαν,
 ἦν ἐξ Ἀφρικῆς ἐμνηστεύσατο, θυγατέρα οὖσαν τοῦ τῆς χώρας
 C 42 ἐκείνης πρωτεύοντος, κατασχὼν κατέκλεισεν ἐν μονῇ. προκατέ-
 λαβε τοίνυν Ἡράκλειος καὶ προσώρμισε τῷ λυμένῳ τῶν Σοφῶν
 43 καὶ μάχης συγκροτηθείσης ὑπερέσχε τῶν τοῦ Φωκά. συνήροητο 15
 γὰρ καὶ ὑπὸ τοῦ Κρίσπου τὴν τοῦ ἐπάροχου τότε μετιόντος
 44 ἀροχήν. Φώτιος δὲ τῶν ἐπιφανῶν ὑπάροχων, οὗ τὴν γυναῖκα
 ὁ τύραννος βία ἐμοίχευσε, σὺν πλήθει στρατιωτῶν καταλαβὼν
 τὰ βασιλεία κατέσπασε τοῦ θρόνου τὸν τύραννον (οἱ γὰρ περὶ
 45 αὐτὸν ἀπογόνους τῶν βασιλείων ὑπανεχώρησαν) καὶ ἀποδύσας 20

13 ἦτα τοῦ Φωκά CE

6 πλοῦζόμενον DEwp 8 πεζῇ] πολλῇ D, inagno exercitu: Wo
 lat. τοῦτον D, τοῦ τὸν corr. Dw 12 τοῦ RwpDi, om. A, suppl.
 Ar 13. 14 προκατέλαβεν οὖν D 16 κρίσκου Dwp, κρίσκου AR,
 v. argum. ad XIV 14, 33 et Duc fam. Byz. p. 93 17 ἐπάροχων C

patrem, qui imperio potitus est, Africae et Libyae praefectum,
 39 orantes, ut se tyrannide Phocae liberaret. Erat Heraclio lega-
 40 tus Gregoras, vir illustris. Qui duo inita conspiratione mittunt
 contra tyrannum suos filios, Heraclius Heraclium navigantem
 cum classe et magnis copiis, Gregoras patricius Nicetam pedestri
 itinere cum multis equitibus et peditatu, ea condicione, ut, uter
 prior metropolim occupasset tyrannumque sustulisset, is imperio
 41 potiretur. His cognitis Phocas Heraclii matrem et sponsam Eu-
 dociam, quam ille in Africa sibi desponderat, principis Africani
 42 filiam, comprehensas monasterio inclusit. Ceterum Heraclius ante-
 vertit et in Sophiarum portu appulit commissaque pugna evasit
 43 superior, adiuvante Crispo, qui praefecti honore tum fungebatur.
 44 Photius vero, unus ex illustribus, cuius uxorem tyrannus vi con-
 stuprarat, regia cum multis militibus occupata (nam eius satel-
 lites desperata salute regia cesserant) tyrannum solio deturbavit

D III 304 τὴν πορφυρίδα φαιὰν ἐσθῆτα ἐνέδουσε καὶ δέσμον τῷ Ἡρακλείῳ
 παρέστησεν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἔφη “οὕτως, ἄθλιε, τὰ τῆς πό- 46
 λεως διαφύκῃσας πράγματα;” καὶ ὁ Φωκᾶς ἀπονοιά κάτοχος 47
 ὦν ἀπεκρίνατο “σὺ δὲ κρειττόνως μᾶλλον διοικήσεις αὐτά;” D
 5 ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ἡράκλειος λὰξ ἐκείνῳ ἐνέδοξε καὶ ἐκμηθῆναι 48
 προσέταξεν. οἱ μὲν οὖν αὐτίκα αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ἰστόρησαν, 49
 οἱ δὲ πρότερον αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπήναι
 φασιν, εἶτα καὶ τὰ αἰδοῖα διὰ τὴν ἐκείνου ἀσέλγειαν καὶ δι-
 10 πολλῶν ἥσυχνε γαμετάς, καὶ οὕτως αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκκο-
 πῆναι, τὸ δὲ δύστηνον σῶμα κενθῆναι κατὰ τὸν Βοῦν· ἔνθα 50
 κάμινος ἦν, ὡς λέγεται, ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένη, σχῆμα βοῶς
 ἔχουσα, ἥπερ ἐκ Περγᾶμου κεκόμιστο, ἐξ ἧς καὶ ὁ τόπος ὠνό-
 51 μαστο. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλοι τῶν ὠκειωμένων αὐτῷ

15 Τῷ μὲν οὖν κακίστῳ Φωκᾷ τοιοῦτον τέλος τῆς τυραννίδος 52
 ἐγένετο, ἔτη κατορηχασμένῳ τῆς βασιλείας ὀκτώ. Ἡράκλειος 15 W III 67
 δὲ ὑπὸ Σεργίου τοῦ πατριάρχου στεφθεὶς αὐτίκα καὶ τὴν Εὐ- P II 82 A
 δοκίαν τὴν μνηστὴν ταινοῖ, καὶ ἅμα τὰ τε βασιλεία στέφη καὶ
 τοὺς γαμηλίους στεφάνους ἐδέξαντο, ὥστε κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέ-

6 ἀναίσεις τοῦ (om. AC) Φωκᾶ ACE 10 ὅθεν ὁ τόπος Βοῦς ἐκλήθη E
 16 βασιλεία Ἡρακλείου AR

1 ἀσθῆτα A, corr. Ar 2 post αὐτὸν add. comma Ar 7 ἐκ-
 κοπήναι ARwp, L. G. p. 146, 21, Cedr. I p. 713, 5, ἐκμηθῆναι D
 9 κατῆσυχνε Owρ οὕτως AO, οὕτω δὲ Ewp 9 ἐκμηθῆναι C
 11 ἦν κάμινος Ewp λέγεται om. C 12 περγάνου E 13 ante
 αὐτοῦ add. δὲ Cwp ante ἄλλοι add. οἱ BDwp ὠκειωμένων
 D, corr. Dw 16 ὀκτώ EA, corr. Ar

direptaque purpura pullam ei vestem induxit et captivum Hera- 45
 clio exhibuit. Qui cum ei dixisset: “Ita, miser, rempublicam 46
 administrasti?” Phocas ex desperatione “Tu vero” inquit “melius 47
 eam administrabis?” Ob quod dictum iratus Heraclius calcibus 48
 in eum insiluit et castrari iussit. Alii eum statim occisum esse 49
 tradunt, alii manibus prius et pedibus amputatis, virilibus deni-
 que ob lasciviam et multorum coniuges adulteratas exsectis,
 postremo obtruncatum et infelix corpus in Bove crematum esse,
 ubi caminus fuisse perhibetur aereus, forma bovis, Pergamo 50
 translatus, unde et loco nomen factum. Sunt et fratres eius alii- 51
 que necessarii interfecti.

Phocae igitur pessimi tyrannidis hic fuit exitus, cum im- 52
 perio per annos octo insultasset. 15. HERACLIVS autem a Sergio
 patriarcha insignibus regiis ornatus statim etiam Eudociae sponsae
 diadema imponit; ita simul et regias et nuptiales coronas acce-

2 ραν καὶ βασιλεῖς ἄμφω χρηματῖσαι αὐτοὺς καὶ νυμφίους. οἱ
 δὲ γε Πέρσαι τὴν ἐφάν κατέτρεχον καὶ τὰς μὲν τῶν χωρῶν
 ἐφ' ἑαυτοὺς ἐποιοῦντο, τὰς δὲ ἐληίζοντο· καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ στρατιὰ
 προσβάλλουσα τούτοις ἤττητο καὶ διώλλυτο βραχέων τινῶν
 3 περιωθεντῶν φυγῆ. καὶ τὴν Εὐρώπην οἱ Ἄβαροι καὶ οἱ 5
 4 Σκύθαι ἠρήμωσαν. διὸ καὶ ἠπόρει ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος δ, τ
 καὶ δράσει. ἐπισκεψάμενος γὰρ τοὺς στρατιωτικoὺς καταλόγους
 Β πάνν τούτους εἶρε βραχεῖς, ἀπάντων σχεδὸν ἐν τοῖς πολέμοις
 5 ἀναλωθέντων. ἐκ γὰρ τῶν ἐπὶ Μαυρικίου τὸν Φωκᾶν ἀνα- D III 30
 γορευσάντων εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀριθμουμένων δύο μόνοι στρα- 10
 6 τῶνται περιλειφθέντες εὐρέθησαν. στρατολογήσας οὖν Κρίσπον
 στρατηγὸν Καππαδοκίας προβάλλεται καὶ στέλλει τοῦτον ἐκεῖ.
 7 Γίνεται δὲ αὐτῷ ἐκ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας, ἣν καὶ
 8 Φαβίαν ὠνόμασε, θυγάτηρ Ἐπιφανία. εἶτα καὶ υἱὸς ἐτέχθη ὁ
 μικρὸς Ἡράκλειος καὶ νέος Κωνσταντῖνος κληθεῖς, καὶ ἄμφω 15
 9 δὲ τὸ παῖδε βασιλικῷ διαδήματι τεταινώκε. καὶ μετ' ὀλίγον
 10 ἡ γαμετὴ αὐτοῦ ἡ Αὐγούστα Εὐδοκία τὸν βίον ἀπέλιπεν. ἐκ-

1 οἱ πάντοθεν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐγένοντο δυστυχήματα C 13 οἱ δύο
 παῖδες τῷ Ἡρακλείῳ ἐκ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας ἐτέχθησαν C 16 τε-
 λευτὴ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας CE 17 σημειῶσαι E

1 ἄμφω χρηματῖσαι αὐτοὺς καὶ νυμφίους AEWp, καὶ νυμφίους ἄμφω
 χρηματῖσαι αὐτοὺς R, καὶ νυμφίους χρηματῖσαι αὐτοὺς C 9 ἀνα-
 γορευσάντων ARp, ἀναδορευσάντων w* 11 περιλειφθέντες RwpDi,
 περιληφθέντες A, v. ad XIV 16, 3. 5 εὐρέθησαν περιλειφθέντες E
 14 θυγάτριον D, filiolam: Wo lat., θυγάτερα E ἐπὶ φανέα E
 16 δὲ om. B post παῖδε add. τούτω Owp 17 ἀπέλιπεν
 RwpDi, ἀπέλιπε A, v. ad XIII 1, 5

- 2 perunt, eodem die et reges et mariti appellati. At Persae orientales provincias incursantes, alias subigebant, alias praedabantur; Romanaeque legiones ab iis victae caesaeque erant, paucis fuga
 3. 4 elapsis. Europam Avaris et Scythae vastaverunt. Quibus de rebus rex dubitabat, quid sibi esset faciendum. Nam in militaribus catalogis paucos omnino reperiebat, paene omnibus bello ab-
 5 sumptis. Ex multis enim eorum milibus, qui sub Mauricio Phocam imperatorem consalutarant, duo soli milites reliqui sunt inventi.
 6 Verum delectu acto Crispum cum imperio in Cappadociam mittit.
 7 Ex Eudocia Augusta, quam et Fabiam nominavit, filiam suscepit Epiphaniam, deinde filium quoque Heraclium minorem, qui et minor Constantinus dictus est; ambos pueros diademate orna-
 9. 10 vit. Neque multo post coniux eius Eudocia moritur. Cuius funus cum ornatu regio per forum efferretur, puella quaedam barbara prospectans sputum in feretrum, in quo Augusta efferebatur, im-

φερομένου δὲ τοῦ ταύτης νεκροῦ βασιλικῶς διὰ τῆς ἀγορᾶς
 κόρη τις προκύπτουσα βάρβαρος τυχαίως ἀπέπτυνε, καὶ τὸ C
 πτύσμα εἰς τὴν κλίνην, δι' ἧς ἐξεφέρετο ἡ Ἀγούστα, κατή-
 νεκτο· καὶ συλληφθεῖσα ἡ κόρη ἐκαύθη, προσερχθεῖσα τῇ θα-
 5 νούσῃ λίαν οὐκτρὸν ἐπιτάφιον. ὁ δὲ γε Ἡράκλειος ἔγημε Μαγ- 11
 τῖναν τὴν ἀδελφοπάιδα καὶ Ἀγούστιαν αὐτὴν ἀνηγόρευσε.

Τοῦ μέντοι Χοσροῦ καὶ τῶν Περσῶν ἀκρατῶς φερομένων 12
 καὶ πάντα λεηλατούντων, πρέσβεις ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν ἔστειλε,
 κόρον λαβεῖν ποτε τῆς τῶν ἀνθρώπων φθορᾶς ἀξιῶν καὶ
 10 σπεισασθαι ἐπὶ συνθήκαις ἐτησίων δασμῶν. ὁ δὲ τὴν πρε-
 σβείαν οὐ προσήκατο. πάλιν οὖν ἑτέρα πρεσβεία πρὸς αὐτὸν 13
 εἰρήνην ἐξαπομένη. ὁ δὲ Πέρσης ὑπερηφάνους καὶ βλασφή- 14 D
 μους τὰς ἀποκρίσεις πεποίηκε, λέγων μὴ ἂν ποτε φείσασθαι
 τῶν χριστιανῶν, εἰ μὴ τὸν ἑσταυρωμένον ἀρνήσαιντο καὶ σε-
 15 βασθῶσι τὸν ἥλιον. ἀπογνοὺς οὖν τὴν εἰρήνην ὁ βασιλεὺς ἐπι- 15
 στρατεῦσαι διανοεῖτο κατὰ Περσῶν· διὸ καὶ ἔσπευδε θέσθαι 16
 πρὸς τὸν Χαγάνον σπονδὰς, μὴ ἀφιστάμενον τοῦ τὴν Θράκην
 ληΐζεσθαι. στείλας τοίνυν πρὸς αὐτὸν εἰρήνην ᾗτει· καὶ ὁ βάρ- 17
 0 III 306 βαρος οὐκ ἀνένευσεν. ἡσθεὶς οὖν ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθε τῆς πό- 18

5 ὅτι τὴν ἰδίαν ἀνεψιὰν ὁ Ἡράκλειος ἔγημεν C 7 ὅτι διεπρεσβεύαστο
 (ἐπρεσβεύαστο E) πρὸς Χοσρόην ὁ (om. C) Ἡράκλειος περὶ εἰρήνης, ὁ δὲ
 τὴν πρεσβείαν ἀπόσαστο CE

4 ἐκαύθη AEWp, πρὶ παρεδόθη O 5 μαρτίαν ARwp, corr. Di
 8 λεηλατούντων D ἀπέστειλε D 11 post ἑτέρα add. ex conie-
 ctura Wolfii στέλλεται wp, sed v. XVIII 19, 3 14 ἀρνήσαιντο A,
 ἀρνήσονται Ewp, ἀρνήσονται R, de optativo et coniunctivo inter
 se coniunctis v. ad XIV 10, 11 16 καὶ om. D 18 τοίνυν
 καὶ στείλας D

prudens deiecit; ob quod factum comprehensa et cremata reginae
 defunctae infeliciter parentavit. Heraclius post eam fratris sui 11
 filiam Martinam ducit atque Augustam salutat.

Cum autem Chosroes et Persae impotenter grassantes omnia 12
 popularentur, rex per legatos ab eo petit, ut tandem interitu
 hominum satiatu pacem faceret annuaque tributa acciperet. Ea 13
 legatione repudiata mittit alteram pacemque petit. Cui Persa 14
 superbe contumelioseque respondit se nunquam temperaturum
 Christianis, nisi cruci fixum infitiati solem adorarent. Rex igitur 15
 pace desperata bello Persas invadere constituit et cum Chagano, 16
 qui Thraciam continenter infestabat, pacem propere facere; qua 17
 per legatos petita barbarus non abnuvit. Ea re delectatus rex 18
 urbem egressus extra Longum murum cum regia magnificentia

λειως και ἔξω τοῦ Μακροῦ τείχους ἠύλισατο μετὰ τῆς βασιλικῆς
 πολυτελείας και δορυφορίας και χρημάτων πολλῶν, ἃ τῷ Χα-
 19 γάνῳ δῶρα ἐκόμιζεν. ὁ δὲ βίῳ βαρὸς ἀλογήσας τῶν δοκῶν
 20 τε και τῶν συνθηκῶν ὤρμησε τὸν βασιλέα σοσχεῖν. ἀλλὰ
 P II 83 A τοῦτου μὲν οὐκ ἐπέτυχεν (ἔφθη γὰρ διαδράς), τὴν μέντοι βασι- 5
 λικὴν ἀποσκευὴν και τὴν δορυφορίαν, ἀλλὰ μὴν και τὰ χρή-
 ματα και δορυαλώτων χιλιάδας πολλὰς κατὰ πᾶσαν ἄδειαν
 21 εἰληφῶς ὑπέστρεψεν. αὐθις οὖν ὁ Ἡράκλειος προσειάν ἔθετο
 πρὸς αὐτόν, ἐπεγαλῶν αὐτῷ ἀπιστίαν και πρὸς εἰρήνην αὐτὸν
 22 ἐφελκόμενος· ὁ δὲ σπένδεται. και ὁ βασιλεὺς τῆς βασιλευσύσης 10
 ἀπάρας τῶν πόλεων ἀφίκετο εἰς Καισάρειαν, ἔνθα και ὁ Κρίσπος
 23 ἦν στρατηγῶν· οὗ νοσοῦντος ἢ τοῦτο προσποιουμένου πρὸς
 W III 68 αὐτὸν ἀπῆει ὁ βασιλεὺς, ἐπισκεπόμενος και βουλευσόμενος περὶ
 24 τῶν πρακτέων. ὁ δὲ αὐτὸν δλιγῶρος ἐδέχετο, μήτε προσυπ-
 Βαντῶν μήτε μὴν τῆς κλίτης ἐξανιστάμενος κὰν ταῖς δμιλίαις 15
 25 ἀλαξονικώτερόν πως διατιθέμενος. Ἡράκλειος δὲ συνίει μὲν
 τὸ γινόμενον και καταφρονούμενος ἤχθητο, ὑπεκρίνετο δὲ μήτ'

8 οὐ ἐπειλάτο ὁ Χαγάνος CE
 πρὸς τὸν Ἡράκλειον CE

12 περὶ Κρίσπου, και ὅπως διετέθη

1. 2 ἠύλισατο post δορυφορίας O 2. 3 και χρήματα δὲ πολλὰ και (om.
 CD) τῷ χαγάνῳ ἐκόμιζεν O 4 συγγεῖν D, corr. D_w 5 οὐκ
 ἐπέτυχεν ΛΕωρ, διημάσθηκεν O post γὰρ add. ὁ αὐτοκράτωρ
 Οωρ διαδιδράσκων E 6 ἀποσκευὴν A, ἅπασαν ἀποσκευὴν Εωρ,
 ἀποσκευὴν ἅπασαν O 7 δορυαλώτων Di, v. ad XIII 8, 3 8 ἔθετο
 ARωρ, ἐπεμψεν D 12 τοῦτου C 13 ante και add. τε Rωρ
 14 προουλιαντῶν Εωρ 16 διακείμενος Εωρ συνίει w* p invitis
 AR, v. XV 29, 12 16—p. 207, 1. συνίει . . τὸ γινόμενον και καταφρο-
 νούμενος ἤχθητο, ὑπεκρίνετο δὲ μήτ' ἄχθεσθαι κτλ.] De his chiasmis
 v. ad XIII 2, 6

et comitatu castra posuit multisque muneribus Chagano offeren-
 19 dis. At barbarus spreto iureiurando et foedere regem compre-
 20 hendere studuit. Sed eo conatu frustratus (nam iam aufugerat),
 regium tamen instrumentum et comitatum, pecuniam quoque et
 multa captivorum milia otiose diripuit domumque est reversus.
 21 Heraclius igitur denuo legatis ad illum missis de eius perfidia
 22 conqueritur pacemque ab eo studet impetrare. Qua facta rex
 regia urbe digressus Caesaream, ubi Crispus dux agebat, pervenit
 23 eumque vel aegrotantem vel morbum simultantem convenit, de
 24 rebus gerendis cum eo deliberaturus. Sed ab eo negligenter ex-
 cipitur; nam neque obviam progressus est neque e lectulo sur-
 25 rexit, in colloquiis etiam arrogantioribus verbis usus. Heraclius,
 etsi quid ille ageret intellegebat et sui contemptum iniquo fere-

ἄχθεσθαι μήτε συνίεναι τῆς ὀλιγορίας τοῦ Κρίσπου τῆς κατ' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ ἀγγέλλεται αὐτῷ ἡ Αἰγούστα τεκοῦσα υἱόν. 26 καὶ τὰ μὲν στρατεύματα τῷ Κρίσπῳ καταλελοίπει, αὐτὸς δ' 27 ἐπανήλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον. τοῦ Νικήτα μέντοι τοῦ υἱοῦ τοῦ 28 5 πατρικίου Γρηγοῤᾰ εἰσεληλυθότος εἰς τὴν τῶν πόλεων βασιλευνούσαν, ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἐν τιμῇ μεγάλη πεποίητο, ἀδελφὸν αὐτὸν ὀνομάζων. ἐπανέζευξε δὲ καὶ ὁ Κρίσπος ἐκ τῆς στρα- 29 τείας. συλλόγου τοίνυν τῆς συγκλήτου γενομένου καὶ τοῦ πα- 30 D III 307 τριάρχου παρόντος, ὡς μέλλοντος βαπτίσει τὸν τοῦ βασιλέως 10 υἱόν, φησὶ πρὸς τοὺς παρόντας ὁ βασιλεὺς "ὁ ὑβρίζων τὸν C βασιλέα τίνας ἔστιν ἄξιος;" οἱ δὲ ἀπεκρίναντο "οὐ ζῆν' ἔστιν 31 ἄξιος· πάσης γὰρ φιλανθρωπίας ἕαντὸν ἀνάξιον ἔθετο". καὶ 32 ὁ βασιλεὺς τὰ παρὰ τοῦ Κρίσπου κάκεινου παρόντος κατέλεγεν· εἶτα πρὸς ἐκείνους ἐπιστραφεὶς ἔφη "ὅς γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας, 33 15 οὐδὲ φίλον ἂν ποιήσεις ποτέ". ἐκέλευσεν οὖν αὐτὸν κληρικὸν γενέσθαι. ἐκ δὲ Μαρτίνης τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ ἔσχε δύο υἱούς, 34 Φάβιον, ὃν καὶ Ἡρακλωνᾶν ὀνόμασε, καὶ Δαβιδ τὸν λοιπόν.

Τοῦ δὲ Χοσρόου πάντα ληζομένου καὶ ἀφανίζοντος ὑφ' 35

4 περὶ τοῦ Νικήτα E
ἔταξεν C

15 οὐ τὸν Κρίσπον κληρικὸν καθῆναι προσ-

3 δὲ B²Dwp 5 γρηγοῤᾰ πατρικίου Ewp 7 ἐκ τῆς στρατείας
RwpDi, ἐκ τῆς στρατείας D, τῆς ἐκ στρατείας AE 10. 11 τὸν βα-
σιλέα ὑβρίζων D 13 περὶ CDi 14 ante δε add. ὅσα w* in-
vitis AR, del. p 15 ποιήσης AR, ποιήσεις wp, ποιήσεως Nice-
phor. CPol. p. 6, 21 de Boor, G. M. p. 565, 4, L. G. p. 148, 9,
sed v. i p. 7, 16, 8, 19, 4. 291, 17 cet. 16 δύο ἔσχεν D

bat animo, tamen utrumque dissimulat. Interea ei nuntiatur 26
Augusta peperisse filium; relictis igitur Crispo legionibus ipse 27
Byzantium redit. Nicetam, patricii Gregorae filium, urbem regiam 28
ingressum honorifice rex excipit fratremque appellat. Est et 29
Crispus ab expeditione reversus. Cum baptizandus esset regis 30
filius, senatu convocato et patriarcha praesente rex eos, qui ad-
erant, rogat "Qua poena dignus est qui regi contumeliam fecit?"
Tum illi "Vita indignus est" inquit "qui omnem clementiae 31
spem sibi ultro praecidit". Atque rex, quid Crispus egisset, illo 32
etiam praesente, commemorat. Inde ad eum conversus "Qui te 33
generum" inquit "non praestitisti, neque amicum unquam prae-
stabis". Clericum igitur eum fieri iussit. E Martina vero, fratris 34
filia, duos suscepit filios, Fabium, quem et Heraclonam vocavit,
et Davidem.

Cum autem Chosroes omnia praedaretur et deleret et Pa- 35
laestina subacta Hierosolyima quoque expugnasset, fertur infinita

36 εαυτὸν δὲ καὶ τὴν Παλαιστίνην πεποιηκότες καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ
 D πολιορκία ἐλόντος, λέγεται ἀπειρόν τι πλῆθος ἀναρεθῆναι χρι-
 37 στιανῶν. ἐξωνούμενοι γὰρ αὐτοὺς εὐδύνως οἱ Ἰουδαῖοι ἐφύ-
 νενον, ὧν περὶ μυριάδας ἑννέα φασὶ συγκορυφοῦσθαι τὸν ἀρι-
 37 θμόν. τὸν δὲ γε πατριάρχην τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ 5
 καὶ τὰ τίμα τοῦ σταυροῦ ξύλα οἱ Πέρσαι λαβόντες εἰς Περσίδα
 38 ἤγαγον. ἀπορῶν οὖν ὁ βασιλεὺς ἀναλόγου τοῖς ἐναντίοις στρα-
 τεύματος, πρὸς δὲ καὶ χρημάτων, ἀργυρον μὲν καὶ χρυσὸν
 39 ἔδανεῖσαστο ἕκ τε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν εὐαγῶν
 39 οἴκων καὶ διὰ τούτων ἔκοψε νόμισμα. λαὸν δ' ἕκ τῶν θε- 10
 μάτων συνέλεγε καὶ τούτους πρὸς πολεμικὴν ἐμπειρίαν ἐγύμναζε
 40 καὶ συμμαχοὺς προσεκαλέσαστο. ἐξελθὼν οὖν μετὰ τὴν ἑορτὴν
 P 1184 A τοῦ πάσχα τῆς πόλεως καὶ προσβαλὼν Σαρβάρῳ τῷ τοῦ Χοσ-
 ρόου ἀρχιστρατῆρῳ μετὰ βαρείας δυνάμεως κατὰ Ῥωμαίων
 σταλέντι, τρέπεται τοῦτον καὶ τὰ στρατεύματα αὐτοῦ συγκόπτει 15
 καὶ μαχαίρας ἔργον ποιεῖ.
 16 Ἐν τούτοις παρασπονδήσας ὁ Χαγάνος ἐπῆλθε τῇ Βυ- D III 30
 ζαντίδι, καὶ πρὸ τοῦ τείχους αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἑστρατοπεδεύ-
 2 σαντο, δηοῦσαι σύμπαντα τὰ ἐκτός. ὄθεν οἱ τε τῆς πόλεως καὶ
 ὁ πατριάρχης καὶ ὁ πατριῆμος Βῶνος (τούτους γὰρ ἄμφω κηδε- 20

3 περὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀναρεθέντων χριστιανῶν. καὶ περὶ τῶν
 ἐμίον ξύλων καὶ τοῦ πατριάρχου CE 13 οὗ τῷ Σαρβάρῳ συμπλακεῖς
 ὁ Ἡράκλειος ἐνίκησεν C 17 οὗ παραβὰς τὰς συνθήκας ὁ Χαγάνος ἐπῆλθε
 τῇ πόλει, καὶ ἠτήθηαῖς ἔφυγεν (ἔφυγε E) CE

3 γὰρ om. C 7 ἀπήγαγον Rwp οὖν| τοίνυν D 9 μεγάλης
 om. D 13 | σαβάρῳ A, (tum recte σάρβαρον praebebet), σαβάρῳ
 RwpDi 18 πρὸς Di (errore, ut videtur) 20 ante βῶνος
 add. ὁ Ewp

36 quaedam Christianorum multitudo esse interfecta. Nam Iudaei
 eos vili pretio commercati necabant; quorum summa fuisse me-
 37 moratur ad nonaginta milia. Patriarcham autem Hierosolymorum
 sanctae urbis et pretiosa crucis ligna Persae secum in Persidem
 38 portaverunt. Rex igitur cum exercitum hostibus parem non ha-
 beret ac pecuniae inopia laboraret, argentum et aurum ex magna
 39 ecclesia et aliis sacris aedibus mutuatus numos inde cudit, col-
 lectumque ex provinciis populum militari disciplina exercet ac
 40 socios accessit. Et post festum Paschatis Sarbarum, Chosroae
 archisatrapam, cum magnis copiis contra Romanos missum pro-
 fligat eiusque exercitum trucidat.

16. Interea Chaganus rupto foedere aggreditur Byzantium
 castris legionum ante moenia positis et quicquid extra urbem
 1 erat incendit. Unde cives et patriarcha et patricius Bonus (eos

μόνας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου καταλελοιπεί και τῶν κοινῶν πραγμάτων διοικητὰς ἀποδημῶν ὁ Ἡράκλειος) ἐτοιμασάμενοι πλῆθος ἀνδρῶν γενναίων κατὰ τῶν βαρβάρων ἀφροντισούτων, ὡς μὴ παρόντος στρατεύματος, ἀπροσδοκῆτως ἐξέ-
 5 πεμψαν και πολλὰς αὐτῶν χιλιάδας διέφθειραν. οἱ δέ γε 8 B περιλειφθέντες αἰσχυρῶς φεύγοντες ἐς ἤθη τὰ ἐαυτῶν ὑπενόστησαν.

Ἡράκλειος δὲ πάλιν ἐτέρῳ σατραπῆ μετὰ τριάκοντα χιλιάδων 4 κατ' αὐτοῦ πεμφθέντι παρὰ Χοσρόου συμμῆξας, και τοῦτον
 10 ἐτρέψατο και τοὺς μετ' αὐτοῦ σχεδόν τι πάντα Ἄιδι προῖταψεν. οἱ δέ γε περιλειφθέντες ὑποστρέψαντες και τὰ συμβεβηκότα 5 W III 69 τοῖς ὁμογενέσιν ἀπηγγελκότες, και πρῶην διὰ μίσους ἄγοντας τὸν Χοσρόην μᾶλλον αὐτοὺς μισεῖν αὐτὸν ἐξηρέθησαν. Ἡρά- 6 κλειος δὲ και εἰς τὴν ἐνδοτέρῳ Περσίδα εἰσέβαλε και τὰς τε
 15 πόλεις καθήρει και τὰ τεμένη τοῦ Πυρός αὐτῶ τῶ τιμωμένῳ παρ' αὐτοῖς συνδιέφθειρε. μαθὼν δὲ ἀνηρημένους οὖς ἔστειλε 7 πρεσβευτὰς, ὠργίσθη και οὐκ ἐφείδετο ἀναιρῶν τε και πυρ- C πολῶν και καταστρέφων τὰ ἐν ποσίν. ὁ μέντοι Χοσρόης, τοῦ 8 βασιλέως τὴν Περσίδα ληζομένου και κατατρέχοντος, εἰς Κτη-

8 ὅσα ὁ Ἡράκλειος τοῖς (τοῖς E) Πέρσαις μαχόμενος κατώρθωσεν CE

1 κωνσταντίνου om. C 2 ἀποδημῶν ὁ Ἡράκλειος om. p* 4 παρόντος RwpDi, παρόντως A 6. 11 περιλειφθέντες RwpDi, περιληφθέντες A, v. ad XIV 15, 5 6 εἰς Di invitis ARwp, v. ad XIV 12, 14 10 ἀἰδὶ C(wpDi), v. Hom. II. I 3 12 μίσος D ἄγοντες Ewp 13 ἐξηρέθησαν D, corr. Dw 15 αὐτῶ A, αὐτῶ τῶ E B-W, αὐτῶ ἐκείνῳ τῶ OwpDi 19 καταστρέφοντος D

enim ambos Heraclius discedens filii sui Constantini curatores et publicarum rerum administratores reliquerat) multos viros fortes in barbaros, ut absente exercitu securos, ex improvise immiserunt eorumque multa milia occiderunt. Qui superfuere, turpi fuga 3 se in suas sedes receperunt.

Heraclius denuo alium quendam satrapam cum triginta 4 hominum milibus contra se missum a Chosroe profigavit et milites eius paene omnes Orco demisit. Eius exercitus reliquiae 5 reversae domum nuntiata clade suos populares iam ante Chosroae infensos ad maius etiam tyranni odium concitarunt. Heraclius 6 vero etiam in Persiam interioriorem penetravit, urbes evertit, templa una cum igni, qui ab illis colitur, delevit; cognitaque legatorum 7 suorum caede iratus ferro atque incendio in obviam omnia grassatus est. Cum autem rex incursione facta Persidem diriperet, 8

- 9 σιφῶντα κατέφυγε. διαβληθέντος δὲ πρὸς αὐτὸν τοῦ ἀρχισα-
 τράπου Σαρβάρου ὡς τὰ τῶν Ῥωμαίων φρονοῦντος, αὐτῷ δὲ
 10 λαιδοροῦμένον, ἐπιστέλλει τῷ ὑποστρατήγῳ αὐτοῦ τὸν Σάρβαρον
 συλληφθέντος παρὰ Ῥωμαίων καὶ ἀπαχθέντος εἰς τὸ Βυζάντιον, 5
 γνόντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα οἱ τῶν κοινῶν πραγμάτων D III 30
 διοικηταὶ στέλλουσι ταύτην καὶ τὸν αὐτῆς κομιστὴν πρὸς τὸν
 11 Σάρβαρον· καὶ δε τὰ γεγραμμένα ἀναγνοὺς καὶ τοῦ γραμμα-
 D τοφόρου πυθόμενος καὶ μαθὼν τὴν γνώμην Χοσρόου, ἕτεραν
 πλάττει ἐπιστολήν, κελεύουσαν αὐτὸν τε καὶ πολλοὺς σατράπας 10
 12 ἀναιρεθῆναι καὶ τοὺς τοῦ στρατεύματος προύχοντας. πείθει
 δὲ καὶ τὸν τὴν ἐπιστολήν τοῦ Χοσρόου κομίσαντα λέγειν ὅτι
 13 παρὰ Χοσρόου ταύτην ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν. συναγαγὼν οὖν
 τοὺς τῶν ταγμάτων ἡγεμονεύοντας ἐν ἐπηκόῳ πάντων τὴν ἐπι-
 14 στολήν ἀναγνωσθῆναι πεποίηκε. θυμοῦ τοίνυν πλησθέντες οἱ 15
 τῶν ταγμάτων ἐξάρχοντες κοινῇ συνέθεντο τῷ βασιλεῖ προσελθεῖν.
 15 Ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερόν τι συμβέβηκεν, ὃ τὸν Χοσρόην

1 ὅπως ὁ ἀρχισατράπης Σάρβαρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ προσεχώ-
 ρησαν CE 17 ὅπως παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὁ Χοσρόης καθηρέθη τῆς
 βασιλείας καὶ ἀηρέθη CE

2 τῶν om. D 3 ante τῷ add. αὐτῷ C 4 κομίζοντας (sic) A
 7 ταύτην καὶ Awp (Wo igitur coniectura invenit scripturam
 rectam), καὶ ταύτην E, κάκεινν O 8 τοῦ γρ. — 9 ἕτεραν om. E
 9 πυθόμενον B χοσρόου D, corr. D_w 10 κελεύουσιν — 13 ἐπι-
 στολήν om. D Wo lat. 10 post πολλοὺς add. ἕτεροὺς BCEwp post
 σατράπας add. καὶ χιλιάρχους BCEwp 11 τοῦ RwpD_i, om. A
 14 ante τοὺς add. πάντας C τῶν om. D ἡγεμόνας O
 ἐπηκόῳ | C πάντων om. O 15 πεποίηκε RwpD_i, πεποίηκεν
 A, v. ad XIII 1, 5 16 βασιλεῖ προσελθεῖν AEwp, τῶν Ῥωμαίων
 βασιλεῖ προσελθεῖν CD, τῶν Ῥωμαίων προσελθεῖν βασιλεῖ B 17 δε E

- 9 Chosroes Ctesiphontem confugit, delatoque Sarbaro archisatrapa,
 quasi cum Romanis colluderet et ipsi conviciaretur, legato illius
 10 scribit, ut Sarbarum tollat. Sed tabellario in itinere a Romanis
 excepto ac Byzantium perducto, magistratus lectas litteras una
 11 cum tabellario ad Sarbarum mittunt. Is lecta epistola et Chos-
 roae sententia e tabellario cognita alteram epistolam confingit,
 qua Chosroes imperet, ut et ipse Sarbarus et multi satrapae et
 12 exercitus duces necentur. Tum postquam Chosroae tabellario
 persuasit, ut hanc epistolam affirmaret sibi datam esse a Chosroe,
 13 eam convocatis tribunis et centurionibus coram omnibus recitan-
 14 dam curat. Unde duces iracundia inflammati communi consilio
 ad regem se conferre statuerunt.
 15 Post haec etiam alterum quiddam accidit ad Chosroae inter-

διώλεσε· παῖδας γὰρ ἔχων πολλούς, τὸν ἀπάντων πρεσβύτερον Σιρόην παραγκωνιζόμενος ἠβουλήθη διάδοχον τῆς ἀρχῆς ἕτερον ποιήσασθαι, καλούμενον Μερδασάν. ὁ γνούς ὁ Σιρόης καὶ 16
 τινὰς τῶν σατραπῶν ὑποποιησάμενος, ἐπιτίθεται τῷ πατρί, 5
 δεομῆ τε τοῦτον καὶ χρυσὸν αἰτῶ πολὴν παρατίθει καὶ λίθων P II 85 A
 τῶν πολυτίμων σωρούς, “διὰ ταῦτα” λέγων “Ῥωμαίοις τοὺς 17
 Πέρσας ἐξεπολέμωσας καὶ ἀλλήλοις μάχεσθαι καὶ διαφθειρεσθαι 18
 κατηνάγκαζες· ἀπόλαυε τοίνυν τῶν ἐφετῶν σοι.” εἶτα τὸν υἱὸν 18
 αὐτοῦ Μερδασάν, ᾧ τὴν τῶν Περσῶν ἀνετίθει ἀρχὴν, ἀνεῖλε 19
 πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἄλλους παῖδας αὐτοῦ 20
 καὶ ἐπὶ πᾶσι κἀκεινον. ἐγκρατὴς οὖν τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς 19
 γεγωνὸς διαπέμπεται πρὸς Ἡράκλειον, τὸν τοῦ Χοσροῦ οὐλε- 20
 θρον αὐτῷ εὐαγγελιζόμενος· καὶ σπεισάμενος αὐτῷ πάντας τοὺς 20
 ἐν Περσίδι αἰχμαλώτους Ῥωμαίους ἐλευθέρους ἀφήκε καὶ τὰ 21
 D III 310 τίμα ξύλα τοῦ σωτηρίου σταυροῦ αὐτῷ ἀποδέδωκε καὶ τὸν 21
 πατριάρχην τῆς Ἱερουσαλήμ Ζαχαρίαν. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐθις 21 B
 πάντας τοὺς παρὰ Ῥωμαίων κατεχομένους Πέρσας ἀπελθεῖν 22
 ἀφήκε πρὸς τοὺς οἰκείους. ταῦτα ἐν ἑξ ἔτεσιν ἀνύσας Ἡρά- 22
 κλειος καὶ ἀποκαταστήσας τῇ Ἱερουσαλήμ τὰ τίμα ξύλα καὶ

11 οὗ δὲ Σιρόης βασιλεύσας ἐσπέλατο Ῥωμαίοις CE

1 τὸν RwpDi, τῶν A πρεσβύτερον] De comparativo v. ad XIII
 3, 6 2 σιρόην E (tum recte) 2. 3 ποιήσασθαι ante διάδοχον B
 μερδασάν A Theoph. I p. 325, 16. 18. 21. 27, μερδασάν Rwp, v.
 vs. 9 4 ἐπιτίθεται RwpDi, ἐποτίθεται A 7 μάχεσθαι om. C
 8 κατηνάγκαζες E τὸν] καὶ τὸν D 9 μερδασάν ARwp, corr. Di
 10 ἄλλους om. D 12 τὸν] τὴν D 14 αἰχμαλώτους ἐν περσίδι C

itum maturandum; nam cum multos haberet liberos, reiecto Siroe natu omnium maximo alii tradere voluit regnum, nomine Merdasan. Quo Siroes cognito, conciliatis sibi quibusdam satrapis 16 patrem invadit eique in vincula coniecto, cum multum auri et pretiosarum gemmarum acervos proposuisset, “Ob haec” inquit 17 “Romanos contra Persas concitasti ac mutuis caedibus et cladibus grassari cogebas; fruere igitur desideriiis tuis.” Deinde filium 18 quoque illius Merdasan, cui regnum destinarat, ceterosque liberos in conspectu illius ac tum demum ipsum quoque sustulit. Ita 19 regno Persarum potitus legatos ad Heraclium mittit, Chosroae interitum illi nuntians, paeque facta omnes Romanos in Perside 20 captivos dimittit et venerabilia ligna salutaris crucis et patriarcham Hierosolymitanum Zachariam illi restituit. Rex vicissim Persis, 21 qui a Romanis tenebantur, domum redeundi potestatem dedit. His sexennio peractis et pretiosis lignis ipsoque patriarcha Hie- 22

τὸν πατριάρχην αἰτόν, τῷ ἑβδόμῳ ἐπανῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, μετ' εὐφημίας καὶ κρότων δεχθεὶς καὶ λαμπρότητος παρὰ τε τῆς γερουσίας καὶ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως.

- 17 Γενομένῳ δὲ τῷ βασιλεῖ Ἡρακλείῳ κατὰ τὴν Ἱερουσαλήμ
 ὁ τῶν Ἰακωβιτῶν καθολικὸς προσελήλυθεν, ὃν ἐκείνοι πατρι- 5
 2άρχην ὠνόμαζον. τούτῳ τοίνυν ὁ βασιλεὺς αἰτίαν προσῆπτεν,
 C ὅτι τὴν ἐν Χαλκηδόνι μὴ δέχοιτο σύνοδον μηδὲ δύο φύσεις ἐν
 Χριστῷ ἡνωμένας ὁμολογεῖ, λέγων ὡς εἴ γε τὴν σύνοδον δέ-
 W III 70 ξοιτο καὶ δύο φύσεις ἀσυγχύτους ἐπὶ τοῦ σωτήρος ὁμολογήσει,
 ὁμόδοξον αὐτὸν ἡγήσοιτο καὶ τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας πατρι- 10
 3άρχην προβάλοιτο. ὁ δὲ δεινὸς ὢν καὶ ποτηρίας μεστός, ἵνα
 μὴ ἀτενκῆσθαι τῆς βασιλικῆς ὑποσχέσεως, τὴν τε σύνοδον ὑπο-
 κερκισμένως ἐδέξατο καὶ δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν ἡνω-
 4μένας κατέθετο. περὶ δὲ γε τῶν θελημάτων καὶ τῶν ἐνεργειῶν
 ἐπυνθάνετο, εἰ διὰ ταῦτα λέγειν χρῶν ἢ ἐνιαῖά τε καὶ μονα- 15
 D 5 δικά. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γράφει περὶ τούτου δὴ τοῦ ζητήματος
 6 πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Σέργιον. κάκεινος πάλαι τὰ

17 *ἄπας ὁ (om. E) Ἡράκλειος εἰς τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἐξεκυ-
 λίσθη (ἐξελήλυθε E) ACE*

7 *Καλκηδόνι p* invitis ARw* 9 *ἀσυγχύτους (ἀσυγχύτως E) ἐπὶ τοῦ
 σωτήρος AE, ἐπὶ τοῦ (του D) σωτήρος χριστοῦ ἡνωμένας ἀσυγχύτως R,
 ἡνωμένας ἀσυγχύτως ἐπὶ τοῦ σωτήρος χριστοῦ wp, ἀσυγχύτους ἐπὶ τοῦ
 σωτήρος Χριστοῦ Di* 11 *προβάλοιτο ARw, προβάλλοιτο BD, προ-
 βαλοῖτο Di* 12 *ὑποκεκρυμμένως BE* 13 *ἐπὶ τοῦ D* 16 *δ'
 RwpDi* 17 s. τὰ τῆς] τὴν τῶν D

rosolyrna restitutis, Heraclius anno septimo in regiam regressus a senatu populoque Byzantino laetis acclamationibus et cum plausu splendidissime excipitur.

17. Ceterum rex Heraclius in reditu Iacobitarum catholicum,
 2 quem illi patriarcham nominant, Hierosolymis incusavit, quod Chalcedonense concilium improbaret neque duas naturas in Christo citra confusionem unitas confiteretur, et addidit se, si illam synodum probasset duasque naturas in salvatore esse concessisset, putaturum eum esse doctrinae eiusdem participem et designaturum Antiochenae ecclesiae patriarcham. At ille homo callidus et dolis plenus, ne regis promissum ad irritum caderet, et concilium se approbare simulat et duas naturas in Christo unitas
 4 se profiteri ait. Sed de voluntatibus et actionibus percontatur,
 5 utrum eas duplices an unas et singulas dici fas sit. Eam quaestionem imperator ad Sergium patriarcham Cpolititanum scribit.
 6 Qui cum pridem Monothelitarum haeresim probaret, unam naturalem voluntatem et unam actionem in Christo statuendam esse

τῆς Μονοθελητῶν πρεσβεύων αἰρέσεως, μίαν φυσικὴν θέλησιν καὶ μίαν ἐνέργειαν δεῖν δογματίζειν ἐπὶ Χριστοῦ τῷ βασιλεῖ ἀνταπέστειλεν. ἀλλὰ καὶ Κύρον ἐρωτήσας τὸν Φάσιδος τῷ 7 Σεργίῳ εὗρηκεν ὁμογνώμονα. τούτοις καὶ αὐτὸς ὑπαχθεὶς δ 8

- D III 311 Ἡράκλειος τῆς δόξης γίνεται ταύτης καὶ ἀνατροπὴν ποτίζεται θολερὰν παρὰ τῶν μισθωτῶν, ἀλλ' οὐ ποιμένων ἐκείνων. τοῦ 9 Σωφρονίου μέντοι τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀρχιερατεύοντος τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἀρχιερεῖς συναθροίσαντος καὶ συνοδικῶς ἀποδείξαντος τοὺς μίαν λέγοντας θέλησιν καὶ ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν 10 δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ μίαν ἀντικρυς καὶ φύσιν κηρύττειν, P II 86 A σύμψηφον δὲ σχόντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸν τὸν θρόνον τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης διέποντα Ἰωάννην, ὁ βασιλεὺς προέθετο πρό- 10 γραμμα μῆτε ἐνιαίαν ἐνέργειαν μῆτε διττὴν ἐν Χριστῷ δογματίζεσθαι· ὁ καταγέλαστον οὐ τοῖς ὀρθόφροσιν ἐδόκει μόνον, ἀλλὰ 15 καὶ τοῖς Σενήρου ὁμόφροσι. Σεργίου δὲ τοῦ τὸν θρόνον ἔχοντος 11 Κωνσταντινουπόλεως τὴν ζωὴν καταστρέψαντος, Πύρρος αὐτὸν διεδέξατο, τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ δοξάζων καὶ τὰ Σενήρου καὶ Κύρου σέβων τε καὶ κυρῶν.

6 περὶ (παρὰ C) τοῦ ἱεροῦ Σωφρονίου καὶ τῆς παρ' ἐκείνου γενομένης συνόδου CE, περὶ τῆς γενομένης συνόδου παρὰ τοῦ ἱεροῦ Σωφρονίου A
15 περὶ πατριαρχῶν C

1 | ἀφρσιν D 3 ἀντεπέστειλεν B, v. ad XIII 9, 28 κῦρον O Di,
κύρον A Ewp φάσιδαν D 4 ἀπαχθεὶς B, ὑπαχθῆς E δ om. D
7 τοῦ alterum om. O post ἐν add. τοῖς O 8 ante τοὺς add. τότε
Owp 11 τούτου C τὸν τὸν] v. XVII 5, 43, 6, 9. XVIII 25, 2
et Usenerum *Der heil. Theodos.* cet. Lips. 1890 p. 173 13 μηδὲ
διττ. C 15. 17 σεβήρου Ewp Di 15 τοῦ om. D

regi rescribit. Rogatum Cyrum quoque Phasidis episcopum in-7
tellegit idem cum Sergio sentire. Quorum auctoritate motus 8
Heraclius et ipse eandem opinionem amplectitur et turbidam
aquam bibit ab illis non pastoribus sed mercenariis exhibitam.
Verum cum S. Sophronius summo sacerdotio fungens Hierosoly-9
mis, subiectis sibi sacerdotibus convocatis, per concilii modum
demonstrasset, qui unam in duabus Christi naturis voluntatem
atque actionem affirmarent, eos plane unam quoque naturam
statuere, eique Ioannes, papa Romanus, assensus esset, rex edi-10
ctum proponit neque singularem neque binariam in Christo actio-
nem esse asserendam, quod edictum non orthodoxis tantum, sed
Severi etiam sectariis ridiculum videbatur. Sergio patriarchae 11
Cpolitano defuncto Pyrrhus eiusdem opinionis succedit, sententiae
Severi et Cyri et admirator et approbator.

- 12 Ὑποστρέφοντι δὲ τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἐκ τῆς Περσίδος τρο-
 παιοφόρῳ πρόσεισι Μωάμεθ ὁ τῶν Σαρακηνῶν φύλαρχος, οὐκ
 Β ἐκ γένους τὸ φυλαρχεῖν κληρωσόμενος (τῶν γὰρ ἀσήμεων ἐτύγ-
 13 χανεν ὧν), ἀλλὰ πονηρία τοῦτο κτησόμενος. πένης γὰρ ὧν
 παρά τινι γυναικὶ πλουσία χήρα ἐθήτευσεν, ἦν ἔγημε, γοητείας δ
 14 ὑπαγαγὼν εἰς ἔρωτα ἑαυτοῦ. ἐπιληψίας δὲ νοσήματι συνεχό-
 μενος καὶ κατὰ καιροὺς αὐτῷ τοῦ πάθους προσβάλλοντος πί-
 πτων καὶ τῶν φρενῶν ἐξιστάμενος, ἀθυμίας αἴτιος τῇ ἑαυτοῦ
 15 κυρία καὶ γαμετῇ καὶ αλοχύνῃς ἐγένετο. ὁ δὲ αὐτὸς τε πονηρὸς
 ὧν καὶ τινι δὲ μοναχῷ πονηροτέρῳ ἑαυτοῦ ἐντετυχηκῶς διὰ 10
 κακοπιστίαν φυγαδευθέντι τῆς Βυζαντίδος καὶ παρ' αὐτοῦ δι-
 16 δαχθεῖς, ἔλεγε τῇ γυναικὶ τὸν Γαβριὴλ τὸν ἀρχάγγελον οὐρα-
 νόθεν αὐτῷ φοιτῶντα ἀπόρρητά τινα μνεῖν, μὴ φέρειν δὲ τὴν
 C τούτου θέαν καὶ διὰ τοῦτο ἱλιγγιᾶν καὶ φόβῳ συνέχεσθαι καὶ D III 312
 17 πρὸς γῆν κατακλίνεσθαι. ταῦτα δ' εἶχεν αὐτῷ συμμαροῦντα 15
 καὶ τὸν μοναχὸν ἐκείνον τὸν δόλιον καὶ τῇ γυναικὶ λέγοντα δι-
 ὡς ἀληθῶς πᾶσι τοῖς προφήταις οὗτος ὁ Γαβριὴλ ἐπιπέμπεται.

1 περὶ τοῦ (om. C) Μονχοῦμετ καὶ ὅπως καὶ πότε εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς
 χώρας ἐγκαταφίση CE, περὶ Σαρακηνῶν B

1 ὑποστρέφοντι C τῆς om. Ewp 3. 4 τῶν γὰρ — τοῦτο κτη-
 σόμενος om. O 5 πλουσία χήρα AE, ὁμοφύλῳ πλουσία χήρα (R)wp,
 χήρα ὁμοφύλῳ πλουσία D 6. 10 αὐτοῦ D 7 προσβάλλοντος A,
 προσβάλλοντος Rwp, προσβαλόντος Di πίπτων A Ewp G. M. p. 592, 7,
 καταβαλλόμενος O 10 δὲ om. O 11 τῆς Βυζαντίδος] Noli ad-
 dere ἐκ, v. XIII 15, 4. 20, 23. XIV 25, 28 12 τῇ γυναικὶ τὸν
 om. E 13 ἀπόρρητα AE, θεῖα Owp Di post μνεῖν add. καὶ
 ἀπόρρητα Owp Di 15 συμμαροῦντα E 16 καὶ τὸν δόλιον ἐκεῖ-
 νον τὸν μοναχὸν B 17 οὗτος ARwp G. M. p. 592, 13, οὕτως mu-
 tatum ex οὗτος B, οὕτως C

- 12 In eodem regis triumphali ex Persia reditu regem convenit
 Moametis, Saracenorum princeps, cui orto ex familia ignobili
 principatus non ex nobilitate generis, sed ex nequitia contigerat;
 13 nam cum pauper esset, locupletī cuidam viduae mercede servie-
 bat, quam praestigiis quibusdam in amorem sui pellectam uxorem
 14 duxit. Sed quia comitali morbo laborabat et ex intervallis im-
 petu illius mali prostratus mente alienabatur, dominae suae uxori
 15 que et maerori et pudori erat. Ceterum homo improbus mona-
 chum se nequiores nactus ob perversam religionem Byzantio
 16 exactum, illius instinctu uxori ait archangelum Gabrielem de caelo
 ad se descendentem arcana quaedam sibi revelare; cuius con-
 spectum quod ferre non possit, se oborta ex metu vertigine humi
 17 procumbere. Ea verba testimonio dolosi illius monachi quoque
 confirmabantur, qui mulieri dicebat omnino hunc Gabrielem ad

ἐντεῦθεν ἢ γυνὴ ἀποσκευαζομένη τὸ δνευδος, ἐγκαυχωμένη δὲ 18
 μᾶλλον ὡς συνοικοῦσα προφήτῃ, τὸν λόγον τοῦτον εἰς τὰς
 λοιπὰς γυναῖκας προήνεγκε, καὶ οὕτως ὄνομα προφήτου παρὰ
 τοῖς δημοφύλοις ὁ μυσσαρὸς ἐκείνος ἐκτήσατο. θανούσης δὲ τῆς 19
 5 γυναικὸς ἐκείνης, τῶν ἐκείνης κληρονόμος γενόμενος καὶ φύλ-
 αρχος καὶ διδάσκαλος καὶ νομοθέτης τοῦ ἔθνους τῶν Ἰσμαη-
 λιτῶν ἐχηρημάτισε, τοὺς μὲν λόγοις ἀπατῶν, τοῖς δὲ μὴ εὐχερῶς 20 D
 αὐτῷ πευδομένοις τὸ ξίφος ἀνατεινόμενος καὶ ὑποκλίνεσθαί οἱ
 ἐκβιαζόμενος. ἤδη γὰρ καὶ χεῖρα περὶ ἑαυτὸν συνήγαγεν ἱκανήν. 21
 10 οὗτος οὖν ἐκ τῆς Αἰθιοπίου προῖων προσῆλθε τῷ βασιλεῖ, χώραν 22
 αἰτῶν εἰς κατοίκησιν, καὶ ἔλαβεν. ὃν δ' εἶρηται τρόπον τὸ 23 W III 71
 ἔθνος ἅπαν κατασοφισάμενος καὶ ὑφ' ἑαυτὸν ποιησάμενος τὴν
 Συρίαν κατέδραμέ τε καὶ ἐλήισατο καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν
 πολλὰς ἐξεπόρθησε· καὶ ἔκτοτε οὐκ ἐπαύσατο τὸ τῶν Ἰσμαη-
 15 λιτῶν γένος τὴν Ῥωμαίων ἅπασαν γῆν κατατρέχον καὶ ληϊζό-
 μενον.

Ἡράκλειος δέ, ὡς εἶρηται, εἰς τὴν τῶν Μονοθελητῶν ἐκ- 24
 κυλισθεὶς αἴρεσιν νόσῳ περιπίπτει ὑδερικῇ. λέγεται δὲ καὶ τὸ 25 P II 87 A
 αἰδοῖον αὐτοῦ στρεφόμενον ἄνω τὸ οὖρον πέμπειν, καὶ εἰ μὴ

17 τελευταῖα Ἡρακλείου ΑΕ, Ἡρακλείου τελευταῖα C

8 πυθομένοις D 9 αὐτὸν (s. spir.) D(wp) 10 Ἐθιοπίου Theoph.
 I p. 384, 18 (sed v. ann. cr. de Boorii) προσῆλθεν Εωρ, προσ-
 ἤλθε AR, v. ad XIII 1, 5 11. 12 τοὺς δημοφύλους σύμπαντας O
 12 καὶ—ποιησάμενος om. C post τὴν add. τε Οωρ 13 τε
 om. Οωρ Di χώρας Οωρ, χώραν E 14 πολλὴν E 15 ἔθνος O
 post τὴν add. τῶν O ἅπασαν om. D 17 ἐγκυλισθεὶς C

omnes prophetas mitti solere. Ex eo mulier abolito dedecore 18
 ac potius prophetae coniugio glorians fabulam istam inter ceteras
 mulieres spargit. Sic impurus ille apud suos populares prophetae
 nomen consecutus et uxoris mortuae hereditate locupletatus, Is- 19
 maeliticæ gentis princeps et doctor et legislator est habitus, cum 20
 alios verbis seduceret, alios imperium detrectantes stricto gladio
 sibi cedere cogeret; iam enim manum non contemnendam fecerat. 21
 Is igitur ex Aethiopia progressus regem convenit et regionem ad 22
 habitandum petitam accepit. Cumque omnes populares suos ad 23
 hunc modum deceptos subegisset, Syriam direptionibus vexavit
 et multas provincias Romanas evastavit. Ex eo tempore gens
 Ismaelitarum Romanorum omnem terram incursare ac praedari
 nunquam destitit.

Heraclius autem ita, ut expositum est, in sectam Monotheli- 24
 tarum devolutus aqua intercute laborare coepit. Fertur etiam 25
 in guine sursum converso faciem suam perminxisse, nisi urina

σανίς ἐν τῷ ἡτρω αὐτοῦ εἶθεται, κατὰ τοῦ προσώπου αὐτοῦ
26 τὸ ἐκκρινόμενον ἀνεδίδοτο· ὁ συμβαίνειν ἐδόκει διὰ τὴν ἐκτε-
27 σμον μίξιν τῆς ἀδελφόπαιδος. θνήσκει οὖν ὁ βασιλεὺς οὗτος
κατὰ τὸν τριακοστὸν πρῶτον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

18 Καὶ μεταβαίνει ἡ αὐταρχία πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κων- D III 31:
2 σταντῖνον, ἧς βραχὺ τι ἀπώνατο. ἓνα γὰρ μοναρχήσας ἐν-
αυτὸν φαρμάκῳ διώλετο παρὰ Μαρτίνης αὐτῷ κερασθέντι τῆς
3 μητρυῖας τε ὁμοῦ καὶ ἐξαδέλφης αὐτοῦ· ᾧ γυνὴ συνώμιστο
Γρηγορία, θυγάτηρ τοῦ πατρικίου Νικήτα, ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ
B 4 Κώνστας ἐγένετο. ἦν δὲ ὁ Κωνσταντῖνος περὶ τὴν πίστιν ὀρθός, 10
τὴν βασιλείαν πατρὸθεν διαδεξάμενος, οὐ μέντοι καὶ τὸ κακό-
5 δοξον. διὸ λέγεται τῆς κατ' ἐκείνου ἐπιβουλῆς καὶ τὸν Πύρρον
συμμετέχειν τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρόεδρον.

Ἡ βασιλεία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Α, βασιλεία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ
Ἡρακλείου καὶ ὅπως καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν βασιλείαν ἀπώλεσεν Ε, βασιλεία
Κωνσταντίνου τοῦ (om. BC) υἱοῦ Ἡρακλείου Ο

1 ἡτρω CDEwp 2 ἄθεσμον D 3 γοῦν Ewp 4 κατὰ τὸν
τριακοστὸν πρῶτον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ ΑΕ, τριακοστὸν ἐφ' ἐνὶ
χρόνον ἀνύων ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ ὧμαιων Owp 5 καὶ μεταβαίνει ἡ
αὐταρχία πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ κωνσταντῖνον ΑΕ unus P, ἡ δὲ βασι-
λεία καὶ τὰ τῆς αὐταρχίας εἰς τὸν ἐκείνου υἱὸν τὸν (om. CD) κων-
σταντῖνον μεταβεβήκασιν τὴν τῶν ὧμαιων ἡγεμονίαν πατρὸθεν διαδεξά-
μενον (v. p. 216, 11) O (simillime tres P), μεταβαίνει δὲ ἡ αὐταρχία
πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ κωνσταντῖνον w*P, imperium autem et summa
potestas ad eius filium Constantinum successione devenit: Wo
lat. 7 ἀπώλετο O 8 μητρυῖας (sic) AC 9 Γρηγορία] v.
Nicephor. Cpol. p. 21, 21 et Duc famil. Byz. p. 102 10 Κωνσταν-
τῖνος] κώνστας C περὶ des. B fol. 359^u, τὴν πίστιν inc. B fol. 353^r
11 τὴν βασιλείαν πατρὸθεν δεξάμενος, οὐ μέντοι καὶ τὸ κακόδοξον
ΑΕwp, τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῆς κακοδοξίας τοῦ πατρὸς κληρονό-
μος γένόμενος O 13 μετέχειν D

26 tabella imo ventri opposita averteretur. Id ei accidisse creditum
27 ob incestum cum fratris filia coitum. Mortuus est hic rex anno
regni tricesimo primo.

18. Devenit imperium ad eius filium CONSTANTINUM, quo
2 non diu est laetatus. Nam cum unum regnasset annum, veneno
3 periit a Martina noverca eademque patrueli temperato. Uxorem
habebat Gregoriam, Nicetae patricii filiam, e qua Constantem sus-
4 cepit. De religione Constantinus recte sensit, paterni imperii
5 dumtaxat, non item perversae opinionis heres. Qua de causa
etiam Pyrrhus, patriarcha Cpolitanus, conscius fuisse insidiarum
putatur.

Τούτου δ' οὕτω τὸν βίον καταλύσαντος *Μαρτίνα* σὺν τῷ 6
 Ἑρακλωνᾷ τῷ παιδί τῆς βασιλείας ἀντέσχοντο, ἀλλὰ καὶ οὗτοι
 ταχέως τῆς ἀρχῆς ἐκπεπτώκασι. μισηθεῖσα γὰρ ἡ *Μαρτίνα* 7
 παρὰ τῆς γερουσίας διὰ τὸν φόνον τοῦ *Κωνσταντίνου* κατα-
 5 σπᾶται μὲν τῶν βασιλείων, ἐπαναστάσης αὐτῇ τῆς συγκλήτου,
 ἐκτέμνεται δὲ τὴν γλῶσσαν αὐτή, τὴν δὲ ἄνα δὲ ὁ Ἑρακλωνᾶς 8
 ἔτι δεκέτης ὤν, καὶ ἀμφοῖν ὑπερορία κατατηφίζεται. καὶ ὁ 9
Πύρρος τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλεται καὶ φυγὴν κατακρίνεται. C
 Καὶ εἰς μὲν τὸν βασιλεῖον θρόνον *Κώνστας* ὁ ἕγγονος 19
 10 Ἑρακλείου, υἱὸς δὲ *Κωνσταντίνου* καθίζεται παρὰ τῆς συγκλή-
 του, εἰς δὲ τὸν ἀρχιερατικὸν *Παῦλος* ἀντικαθίσταται. καὶ οὗτος 2
 δὲ ὠμογνωμόνει τοῖς πρὸ αὐτοῦ, *Σεργίῳ* καὶ *Πύρρῳ* δηλαδῆ.
 ὁ γοῦν αὐτοκράτωρ *Κώνστας* ἄλλα μὲν οὐκ ἀχρεῖος γέγονε 3
 βασιλεὺς, περὶ δὲ τὸ σέβας τῷ πάππῳ ὠμοίωτο. καὶ οὗτος 4
 15 γὰρ τὴν τῶν *Μονοθελητῶν* ἐδόξασεν αἰρεσιν. διὸ τὸν τε σσ-5

1 βασιλεία *Μαρτίνης* καὶ (σὺν C) Ἑρακλωνᾷ τῷ υἱῷ (τ. υἱῷ om. AE) ACE
 9 βασιλεία *Κώνσταντος* τοῦ ἕγγονου Ἑρακλείου, ὅς καὶ *Μονοθελήτης* ἦν
 ACE, βασιλεία *Κώνσταντος* τοῦ (om. B) ἕγγονου (ἕγκονου D) Ἑρακλείου R

1 τοῦτου δ' οὕτω AEW, οὕτω δὲ τοῦτου O, τοῦτου δὲ οὕτω p*Di
 μαρτίνα AO (v. vs. 3) 3 τάχιστα O μαρτίνα ACDE
 6 γλῶσσαν AO (v. ad XIII 21, 8), γλώτταν E, γλώτταν wpDi
 7 post κατατηφίζεται add. ἀρξάντων et lacunam relinquit XV
 fere litterarum B, κατατηφίζεται ἀρξάντων cum nota lacunae wp
 ("annorum numerus deest": Wo), ἀρξάντων om. AR, in marg.
 add. C (v. ad XIV 10, 33) 9 καὶ AÉ, ἐντεῦθεν Ow 10 post
 δὲ add. τοῦ Rwp παρὰ τῆς συγκλήτου καθίζεται Ow 12 δὲ
 om. C ante ὠμογν. add. περὶ τὴν πίσιν O τῷ (om. B) σερ-
 γίῳ δηλαδῆ καὶ τῷ πύρρῳ. O 13 ὁ γοῦν αὐτοκράτωρ *κώνστας*
 AEWp, *κώνστας* (*κώνσταν* D, corr. Dw) δ' ὁ αὐτοκράτωρ O 14 τῷ
 πάππῳ δὲ περὶ τὸ σέβας ὠμοίωτο O 15 ἐδόξασεν A, ἐδόξαζεν E,
 ἐπρέσβευεν Ow, ἐπρέσβευσεν p αἰρέσει E

Hoc ita defuncto MARTINA cum filio HERACLONA imperium 6
 sibi vindicabat; quo et ipsi cito exciderunt. Nam ob Constantini 7
 parricidium senatui invisa per seditionem solio regio avulsa est
 ipsique lingua exsecta, Heraclonae vero decenni adhuc puero 8
 nasus praecisus, et uterque relegatur. Pyrrhus item ecclesia 9
 eiectus exulare iubetur.

19. Deinde CONSTANTI Heraclii nepoti, Constantini filio, a
 senatu regnum, Paulo pontificatus defertur. Qui Paulus eiusdem 2
 cum Sergio et Pyrrho decessoribus opinionis fuit. Ipse quoque 3
 imperator Constans ceteris quidem in rebus non inutiliter admini-
 stravit regnum, sed in religione avum imitatus Monothelitarum 4
 sectam est sectatus. Qua de causa Maximum, virum sapientissi- 5

φώτατον ἄνδρα τὸν θειότατον Μάξιμον καὶ τοὺς αὐτοῦ φοι-
 D τητὰς καὶ ἄμφω ἐκόλασε καὶ Μαρτίνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν
 6 τῆς Ῥώμης ὑπερορία κατέκρινεν, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανεν. δς σὺν D III 31
 τῷ ἀοιδίμῳ πατρὶ Μαρξίμῳ παραγενομένῳ ἐν Ῥώμῃ σύνοδον
 ἀθροίσας ἀρχιερέων ἀναθέματι τοὺς τὰ Μονοθελητῶν φρονούν- 5
 7 τας ὑπέβαλε· καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς τῶν ὁρθοδόξων ὁ Κών-
 στας ἐτιμωρήσατο μὴ θελήσαντας ὑποκύψαι τῷ αὐτοῦ μονο-
 θελήτῳ θελήματι.

W III 72 8 Ἦδη δὲ τῶν Σαρακηνῶν μέγα δεδνημένων καὶ πολλὰς
 τῶν Ῥωμαίων ὑποφόρους χώρας καὶ νήσους σφετερισαμένων, 10
 ὁ τοῦτων ἀρχηγὸς Μανίας πολεμοστηρίους νῆας πλείστας πηξά-
 9 μενος ἐπιθέσθαι διεμελέτα τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ. ὅπερ ὁ
 Κώνστας μαθὼν καὶ αὐτὸς στόλον ἐτοιμάσας εἰς τὸ τῆς Λυκίας
 P II 88 A κατῆρε νεώριον, ὀνομαζόμενον Φοίνικα· οὗ γενομένων καὶ τῶν
 10 Ἀγαρηῶν ναυμαχία τῇ ἐξῆς γενήσεσθαι ἐμελλεν. ὁρᾷ οὖν ὁ βα- 15
 σιλεὺς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐνύπνιον ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ ἦν.
 11 ὁ τῶν λογίων τιλ κοινωσόμενος ἤκουσεν ἥτις εἶναι τὸ ὄναρ

9 οὗ δὲ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς στόλῳ κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε· καὶ ἀν-
 ταταξάμενος αὐτῷ ὁ Κώνστας ἠτήθη CE

1 ἄνδρα τὸν θειότατον AF, καὶ θειότατον ἄνδρα τὸν μέγιστον O, ἄνδρα
 καὶ θειότατον τὸν μέγιστον w*ρ 1. 2 τοὺς αὐτοῦ φοιτητὰς καὶ (om.
 w*ρ) ἄμφω AEWp, ἄμφω τοὺς αὐτοῦ φοιτητὰς O 2 post ἐκόλασεν
 (sic) add. ἀπηνέστατα OwpDi 3 τῆς om. C κατεδίκασεν C
 4 παραγενομένη E 5 post τὰ add. τῶν DEwp 7 θελήσαντος C
 ὑποκύψαι ARwp, ὑποκύψαι Di, sed v. Lobeckii paralip. p. 414
 10 ῥωμαίοις RwpDi ὑποφόρων BCEwpDi 11 μαρίας D,
 μαρίας Dwp, v. ad p. 219, 13 πολεμοστηρίους Ewp πλείστας (sic)
 νῆας E(wp) 15 ἐμελεν E γοῶν Ewp 17 τιλ τῶν λογίων D

num ac divinum, ambosque eius discipulos supplicio affectit ac
 Martinum, sanctissimum papam Romanum, in exilium egit, in
 6 quo et mortuus est. Nam is cum sancto patre Maximo Romam
 profecto, coacto primorum sacerdotum concilio, anathemate notarat
 7 Monothelitarum assensores; alios quoque complures orthodoxos
 Constans unice voluntati suae refragantes poenis affectit.
 8 Cum autem iam Saraceni magnam adepti potentiam multas
 provincias Romanorum tributarias et insulas occupassent, dux
 eorum Mavias bellicis navibus aedificatis Romanum imperium
 9 invadere cogitabat. Quo Constans intellecto et ipse classe com-
 parata in Phoenice, Lyciae portu, appulit. Quo cum et Agareni
 10 venissent, ac pugna postredie committenda esset, ea nocte rex
 11 in somnis se Thessalonicae esse videt. Quo de somnio interpres
 quidam in consilium adhibitus cladem regi portendi dixit, quod

δηλωτικόν, “ἄλλω θές τὴν νίκην” δηλοῦν· δ καὶ γέγονε. ναυ-12
μαχίας γὰρ γενομένης ὑπερέσχον οἱ ἀντιπόλεμοι, καὶ τοσοῦτος
γένετο φόνος Ῥωμαίων ὡς ἐκ τοῦ αἵματος πορφυρωθῆναι τὴν
θάλασσαν. δ δὲ βασιλεὺς ἐσθῆτα φαύλην ἐνδύς καὶ εἰς πλοῖον 13
5 ἔμβεβηκὼς τὸ παρατυχόν μετὰ τινων ὀλίγων διέδρα καὶ εἰς
τὸ Βυζάντιον διασέσωστο. οἱ Ἀγαρηνοὶ δὲ μηδενὸς ἔτι αὐτοῖς 14
ἐναντιούμενον δρόσε κατὰ πάντων ἐχώρουν. τότε καὶ τὴν νῆσον 15
Ῥόδον ὑφ’ ἑαυτοῦς ποιησάμενοι τὸν ἐν αὐτῇ περίπυστον κο-Β
λοσοδὸν καθηγήκασιν, οὗ τὸν γαλκὸν Ἰουδαῖος πριάμενος ἔμ-16
10 πορος ἐνακοσίαις καμήλοις λέγεται τοῦτον μετενεγκεῖν. ἀλλ’ 17
ἐπὶ τινα καιρὸν ἢ τῶν Ἀγαρηνῶν κατὰ Ῥωμαίων θρασύτης
ἀνεστάλη ποσῶς· γέγονασι γὰρ κατ’ ἀλλήλων διαφερόμενοι περὶ
D III 315 ἀρχηγού. οἱ μὲν γὰρ τὸν Μανίαν ἤροῦντο, οἱ δὲ τὸν Ἀλήμ, 18
γαμβρὸν τοῦ Μουχοῦμετ γενόμενον. εἶτα καὶ σπονδὰς ἔθεντο 19
15 ἐπὶ δύο ἐναυτοῦς πρὸς Ῥωμαίους, καταδεξαμένους φόρους
τελεῖν. γέγονε δὲ ἀταρχοῦντος τοῦ Κώνστα κλόνος τῆς γῆς 20
καὶ πολλαὶ χῶραι τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κακῶς ἔπαθον καὶ
πνεῦμα βίαιον ἔπνευσεν ἄλλοτε καὶ πολλὰ τῶν οἰκοδομημάτων
κατέβαλε.

10 ὅτι ἐπὶ καιρὸν ἠρέμησαν οἱ Ἀγαρηνοὶ C, σημειῶσαι A

1 σημαῖνον O 2 ὑπερέσχον] οἱ παρέσχον E ἀντιπóλεμοι D
5 ἔμβεβηκός C 10 ἐνακοσίαις ARD_wwp Theoph. I p. 345, 10
(Cedr. I p. 755, 10), ἐνακοσίαις DD_i; practerea v. B-W Byz.
Zeitschr. n. 1892 p. 214 13 τὸν prius om. B μαβίαν Ewp
ἀλεῖμ D 14 εἶτα — 16 τελεῖν] v. Muraltum *essai de chronogr.*
Byzant. Petropol. 1855 p. 302 16 κόνστατος w*p invitis AR,
v. Theoph. I p. 348, 30 18 οἰκοδομάτων D

ἄλλω θές τὴν νίκην significaret alteri victoriam tribuendam; idque
accidit. Commisso enim proelio hostes superiores evasere, tanta 12
Romanorum caede edita, ut mare illorum sanguine purpurasceret, et
Constans vili veste indutus fortuito navigio consensu cum 13
paucis Byzantium evaderet. Agareni vero iam obsistente nemine 14
invadebant omnia. Tunc etiam Rhodo insula subacta celebratum 15
in ea colossus demoliti sunt; cuius aes Iudaeus quidam mercatus 16
nongentis camelis fertur asportasse. Ceterum Agarenorum auda- 17
cia, qua Romanos lacescebant, aliquantisper nonnihil est repressa,
orta inter eos de duce exercitus controversia, aliis Maviam, aliis 18
Alimum, Muchumeti generum, praeferebantibus; ac biennii indutias 19
cum Romanis tributa pollicitis fecerunt. Sub Constante multae 20
Romanorum provinciae terrae motu ventorumque procellis, quae
multa aedificia deiecere, afflictae sunt.

- C 21 Τοῦ πατριάρχου δὲ Παύλου δώδεκα ἐνιαυτοὺς ἀνοσίως
προσιάντος τῆς ἐκκλησίας, εἶτα θανόντος, εἰσάγεται πάλιν ὁ
Πύρρος εἰς τὴν ποιμαντικὴν τοῦ λαοῦ Κωνσταντινουπόλεως,
22 τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Κώνσταντος. οὗτος γὰρ
ὁ Πύρρος ἐξωσθεὶς, ὡς εἴρηται, τῆς ἐκκλησίας εἰς Ῥώμην ἀφί- 5
κετο καὶ ἐλεγχθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου Μαξίμου κακῶς δοξάζων
ἠπεκρίθη μετατεθῆναι τῆς δόξης τῶν Μονοθελητῶν, καὶ ἀπαι-
τηθεὶς παρὰ τοῦ τότε πάπα λίβελλον περὶ πίστεως δέδωκε καὶ
23 ἐδέχθη. εἶτα τῆς Ῥώμης ὑποχωρήσας καὶ εἰς Ῥάβενναν ἀπελ-
24 θὼν ἐγνώσθη τῆς αἰρέσεως μὴ ἔσχατος. ὄθεν ὁ πάπας τοῦτο 10
μαθὼν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπους ἀηροῖσας καθαίρειεν
D 25 αὐτοῦ τελείαν κατεψηφίσατο. οὗτος οἶν τὸ δεύτερον μῆνας τέσ-
26 σαρὰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντίνου κατεσχηκῶς τέθνηκε· καὶ
προεχειρίσθη πατριάρχης Πέτρος, δμῶδοξος καὶ οὗτος τοῖς πρὸ
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ δώδεκα τῆς ἐκκλησίας ἄρχας ἐνιαυτοὺς θνήσκει. 15
27 μεθ' ὃν προέστη τῶν ὀρθοδόξων Θωμᾶς, τῆς ὀρθῆς ἐχόμενος
δόξης, ὃς μετὰ δύο ἔτη καὶ μῆνας ἑπτὰ τὸν βίον μετελλαχὼς
Ἰωάννην ἔοχε διάδοχον.
28 Οὗτος ὁ βασιλεὺς Κώνστας τὸν ἴδιον ἀνεῖλεν δμαίμονα
Θεοδόσιον καὶ ἐμσήθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως διὰ τε τοῦτο καὶ 20

1 περὶ πατριαρχῶν καὶ τοῦ Πύρρον (πύρρον F) CE 19 ὅπως ἐμσήθη
ὁ Κώνστας παρὰ τῶν ὑπηκόων καὶ εἰς Σικελίαν ἀπάρας ἐκεῖ ἀνηρέθη CE

1 δώδεκα] v. Gedeonem l. c. p. 243 s. 4 ἔτει τῆς βασιλείας κών-
σταντος D, τῆς βασιλείας τοῦ κώνσταντος ἔτει Ewp 5 εἴρηται] XIV
18, 9 ἰστόρηται BCEwp 7 μετατεθῆναι OwpDi, μεταθῆναι A,
μετὰ τεθῆναι E 14 τοῖς] τῶν B 15 καὶ RwpDi, om. A
17 καὶ om. D μετέλλαχε καὶ E 20 καὶ alterum om. C

- 21 Patriarcha Paulo, cum duodecim annos ecclesiae nefarie
praefuisset, mortuo Pyrrhus duodecimo anno regni Constantis
22 in sedem urbis pastoralem revocatur. Nam cum, ut dictum est,
ecclesia excidisset, Romam profectus et a sancto Maximo pravae
opinionis convictus se deseruisse Monothelitarum opinionem si-
mulat libellumque de fide sua papae petenti offert, a quo appro-
23 batus est. Inde clam Ravennam digressus haeresim celare non
24 potuit. Quo papa comperto, convocatis suis episcopis eum peni-
25 tus condemnat. Is igitur denuo sede Cpolitana per menses quat-
26 tuor potitus moritur. Ei succedit patriarcha Petrus, et ipse a
27 prioribus non dissentiens; quo post annos duodecim mortuo Tho-
mas verae sententiae defensor orthodoxis praefuit; qui post annos
duos et menses septem mortuus Ioannem habuit successorem.
28 Verum rex Constans ob caesum fratrem Theodosium et ob

- διὰ τὰ εἰς τὸν πάπαν Μαρτῖνον καὶ τὸν μέγαν γενόμενα Μά-
 D III 316 ξιμον. ἀπῆρεν οὖν τοῦ Βυζαντίου καὶ εἰς Σικελίαν κατήρε, 29
 διάγων περὶ Συράκουσαν, βουλόμενος καὶ τὴν βασιλείαν εἰς
 τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην μετενεγκεῖν. ἔλεγε γὰρ δεῖν μᾶλλον 30 P II 89 A
 5 τὰς μητέρας ἢ τὰς θυγατέρας τιμᾶν. διὸ καὶ τὴν βασιλίссαν 31
 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ (τρεῖς δ' ἦσαν, Κωνσταντῖνος, Ἡράκλειος
 καὶ Τιβέριος) μετεκαλεῖτο πρὸς ἑαυτὸν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τινες 32
 τῶν ὠκειωμένων αὐτῷ διεκώλυσαν. ἄλλοι δέ φασι τὸ πλῆθος 33
 τῆς πόλεως μὴ παραχωρῆσαι αὐτοῖς τῆς πρὸς ἐκείνον ἀφίξεως.
 10 ὁ δέ γε Κώνστας ἔξ ἐν Σικελίᾳ διαγαγὼν ἔτη, ἐκεῖθεν οὐκ 34 W III 73
 ἐπανῆλθεν· ἐπιβουλευθεὶς γὰρ παρὰ τῶν περὶ αὐτὸν λουόμενος
 ἐπλήγη καιρίως τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ ἀντλήματος, ᾧ αὐτοῦ
 κατεχεῖτο τὸ ζέον ὕδωρ, καὶ ἀπέθανεν, ἄρξας Ῥωμαίων ἐπι-
 αντοὺς ἐπὶ τε καὶ εἴκοσι.
 15 Τοῦτου δὲ θανάτου τὸ μετ' αὐτοῦ στρατιωτικὸν εὐθύς 20 B
 Ἀρμένιον τινα, Μιζίζιον ὄνομα, ἀγαλματίαν ὄντα καὶ ὠραιό-
 τaton, βασιλέα προεχειρίσαντο. ὅπερ ἀκούσας ὁ τῶν Κών- 2

15 καὶ Μιζίκιος βασιλεὺς δ' οὗ B, βασιλεία Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνάτος
 A, βασιλεία Κωνσταντίνου (om. B) τοῦ Πωγωνάτου R 17 ἀπελθὼν δ'
 Κωνσταντῖνος εἰς Σικελίαν τοὺς φονεῖς τοῦ πατρὸς ἐκόλασε, καὶ ὅθεν ἐπε-
 κλήθη Πωγωνάτος C

3 συράκουσαν D (Ephraem. 1439) 5 βασιλ des. B fol. 353^u,
 λισσάν inc. B fol. 361^r 7 καὶ] v. ad XIII 2, 36 12 μετὰ
 τοῦ ἀντλήματος] Μετὰ cum genetivo coniunctum significat instru-
 mentum; v. L. G. p. 260, 3. 275, 10. Sophoclis lexicon
 p. 748, 4 15 δὲ om. C τὸ στρατιωτικὸν τὸ μετ' αὐτοῦ Ewp

admissa in papam Martinum et illustrem Maximum facinora ci-
 vibus se inivimus esse ratus, Byzantio relicto in Siciliam profectus 29
 prope Syracusas vitam agit atque imperium etiam Romanam veterem
 transferre voluit. Dicebat enim plus honoris deberi matribus 30
 quam filiabus. Eaque de causa reginam et tres filios suos, Con- 31
 stantium, Heraclium, Tiberium ad se arcessivit. Sed vel a co- 32
 gnatis retenti, vel ab urbana multitudine abire prohibiti sunt. Cum 33. 34
 autem sex annos in Sicilia fuisset, inde non rediit, sed inter la-
 vandum per insidias est occisus, capiti situla graviter impacta,
 qua calida aqua perfundi solebat, cum per annos septem et vi-
 ginti Romanis praefuisset.

20. Eo vero defuncto legiones, quae cum illo erant, statim
 Armenium quendam Mizizium, adulescentem forma conspicuum,
 regem designarunt. Quo natu maximus Constantis filius Ρογο- 2
 ΝΑΤΥS audito, quem ipse pater insignibus regni ornarat, Sicilia
 cum magna classe occupata et Mizizium victum occidit et patris

- σαντος νιέων πρεσβύτερος ὁ Πωγωνάτος κληθείς, δς καὶ τῷ
 τῆς βασιλείας κεκόσμητο διαδήματι, στεφθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς,
 μετὰ στόλου μεγάλου τὴν Σικελίαν κατέλαβε καὶ τὸν τε Μιζίζιον
 χειρωσάμενος ἀνείλε καὶ τοὺς τὸν φόνον κατεργασάμενους αὐτῷ
 τοῦ πατρὸς καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν πατρίκιον Ἰουστινιανὸν 5
 3 τὸν πατέρα Γερμανοῦ τοῦ πατριάρχου· αὐτὸν δὲ τὸν Γερμανὸν
 ἐκτομίαν ἐποίησεν, ἤδη παρηρηκότα καὶ ὑπερβεβηκότα τὴν ἡλι-
 4 κταν, καθ' ἣν εὐνουχίζεσθαι δεδοκίμασαι. λειοπώγων δ' ὢν
 C 8τ' ἀπεδήμησεν οὗτος ὁ βασιλεύς, ἐκδικήσων τὸν φόνον τὸν
 τοῦ πατρὸς, καθειμένον ἔχων ἐπανῆγε τὸν πώγωνα· διὸ ἐξ 10
 ἐκείνου Πωγωνάτος παρὰ τῶν πολιτῶν ἐπεκέκλητο.
 5 Οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν εἰς Χρυσόπολιν ἀφι- D III 31
 κόμενοι ἐβρόων δεῖν καὶ τοὺς λοιποὺς δύο συγγόνους τοῦ Κων-
 σταντίνου στεφθῆναι, λέγοντες δι' ὡςπερ εἰς τριάδα πιστεύομεν,
 6 οὕτως καὶ παρὰ τῶν τριῶν ἡμᾶς χρεῶν βασιλεύεσθαι." δ γοῦν 15
 Κωνσταντίνος στείλας πρὸς αὐτοὺς πληροῦν τὴν αἴτησιν αὐτῶν
 ἐπηγγέλλετο καὶ τοὺς τοῦ λαοῦ προεξάρχοντας μετεκαλεῖτο, ἵν'
 7 αὐτῶν ἐνώπιον ἢ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν ἀνάρρησις γένηται. ἐλ-
 θόντας δ' εἰς τὸ Βυζάντιον ἀνείλεν ὡς στασιώδεις αὐτούς· δ

8 8θην ἐκλήθη Πωγωνάτος E

1 post νιέων add. ὁ Bwp πρεσβύτερος] De comparativo v.
 ad XIII 3, 6 πωγωνάτος AR, πωγνάτος w*, ΠΩΓΟΝΑΤΟΣ p*
 3 μιζίζιον D 4 αὐτῷ AR, αὐτοῦ αὐτῷ w*, αὐτοῦ p* 6 δὲ AEwp,
 τὸ O 9 τὸν alterum om. D 10 ἔχων ἐπανῆγε A (ἐπανῆλθε
 G. M. p. 605, 4, ἐπανελθὼν L. G. p. 159, 13), ἔχων ἐπανῆκε RDi,
 εἶχεν ἐπανήκων w*p 15 οὕτως AO, οὕτω EwpDi, v. ad XIII 6, 16
 ἡμᾶς χρεῶν AR, ἡμεῖς χρεῶν D, χρεῶν ἡμᾶς Ewp 17 ἐπηγ-
 γελάτο C 18 αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν A 19 ὡς στασιώδεις ἀν-
 εἶλεν E

- necem ulciscitur, cum aliis tum patricio Iustiniano, patre Germani
 3 patriarchae, interfecto; sed ipsum Germanum iam pubertatis annos
 et eam aetatem, qua castrari solent, egressum eunuchum facit.
 4 Quia vero hic rex ad necem patris ulciscendam profectus tenera
 adhuc lanugine fuerat sed promissa barba redierat, hac de causa
 Pogonati cognomen inde accepit a civibus.
 5 Ceterum qui ex Orientalium themate erant Chrysopolim pro-
 fecti vociferabantur duos ceteros Constantini fratres diademate
 esse ornandos, dicentes: "Sicut in trinitatem credimus, ita etiam
 6 tribus regibus nos parere aequum est". Constantinus vero missis
 legatis se postulatis eorum annuere pollicitus, populi principes
 7 arcessivit, ut coram illis fratrum proclamatio fieret. Sed eos By-
 zantium profectos pro seditionis interfecit; quo ceteri cognito

γνόντες οἱ ἄλλοι μεστοὶ δέους ὑπενώστησαν εἰς τὰ ἑαυτῶν. καὶ 8 D
ἀμφοῖν δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰς θῖνας ἀπέτεμεν.

Οἱ δὲ τῆς Ἄγαρ ἀπόγονοι οὐ διέλειπον τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους 9
ἔπασαν καὶ πεζῆ καὶ πλωζόμενοι δηοῦντες καὶ ληζόμενοι. εἶτα 10
5 στόλῳ βαρεῖ καὶ κατ' αὐτῆς ἐπῆλθον τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων
καὶ ναύσταθμον τοῦ σφετέρου στόλου πεποιήντο ἀπὸ τοῦ πρὸς
δύσιν ἀκρωτηρίου τοῦ κατὰ τὸ Ἑβδομον μέχρι τοῦ Κυκλοβίου.
στόλῳ δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀνθοπλισάμενος καθ' ἑκά- 11
στην αὐτοῖς ἀντετάσσετο, καὶ ναυμαχίαι ἐγίνοντο ἐξ ὥρας ἑαρινῆς
10 μέχρι δὴ φθινοπωρινῆς. ὡς δ' οὐδὲν οἱ βάρβαροι ἦννον, ἀπά- 12
ραντες τὴν Κύζικον κατελήφασιν καὶ ταύτην ἐλόντες ἐν αὐτῇ P II 90 A
τὸν χειμῶνα διήγαγον. ἄμα δ' ἔαριν αὐθις τὴν Κωνσταντίνου 13
κατέλαβον, καὶ αὐθις ναυμαχίαι συχναί. τριβομένου δὲ τοῦ 14
καιροῦ, ἐπεὶ κατέλαβε τὸ μετόπωρον, τῇ Κυζίκῳ καὶ πάλιν
15 τὸν οὐκ εἶον στόλον οἱ τῆς Ἄγαρ ἐνώρμισαν· καὶ τοῦτο οὕτως 15
εἰς Ἑβδομον ἐποίουν ἐνιαυτόν. ἀπογόντες οὖν, μᾶλλον μέντοι 16

3 ὅτι σὺν στόλῳ οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐπολιόρχουν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ ζ
(ἐπὶ C) ἐνιαυτούς, καὶ ἀπῆλθον παθόντες ἢ θράσσαντες CE 16 ὅτι ἐπὶ
τούτου τοῦ βασιλείου τὸ ἔργον πῦρ εὐρέθη C

1 εἰς τὰ ἑαυτῶν ὑπενώστησαν Owp 2 θῖνας ARwp, corr. Di, v.
argumentum ad XIV 22, 1 3 διέλειπον AR (in C corr. ex
διέλειπον) wp, διέλειπον B, διέλοιπον E, v. XIV 21, 19. XV 14, 20.
XVI 25, 20 4 πεζοὶ DEwp πλωζόμενοι DEwp 5 καὶ om.
B^sDEwp 6. 7 ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ Ἑβδομον πρὸς δύσιν ἀκρωτηρίου O
7 μέχρι w*^p κυκλορίου D, quam scripturam Wo quoque af-
fert 8 post δὲ add. καὶ Rwp ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος AO,
ὁ κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς Ewp 11 αὐτῇ E 12 διήγαγον τὸ
τῆς ὥρας χειμῶνον O 12. 13 τῇ κωνσταντίνου ἐπῆλθον O
14 πάλιν AR, αὐθις B^sEwp 15 ἐνώρμισαν RDⁱ, ἐνώρμισαν A,
ἐνορμίσαν (s. acc.) w*, ἐνόρμισαν p*

pleni timore se receperunt ad sua. Utrique etiam fratri nasum 8
praecidit.

Agareni autem omnes Romanorum provincias terra marique 9
incendiis et direptionibus vastare non desistentes, tandem magna 10
classe ipsam etiam urbem regiam sunt aggressi, navibus suis
ab Hebdomi occidentali promuntorio usque ad Cyclobium collo-
catis. Sed et Constantinus classe parata in dies cum iis decerta- 11
bat, navalesque pugnae committebantur a vere usque ad autum-
num. Igitur barbari, cum nihil proficerent, soluta obsidione 12
Cyzicum occuparunt ibique hiemarunt. Sub veris autem initium 13
rursus Cpolim invasere et denuo crebra proelia sunt facta. Ubi 14
cum tempus tereretur, autumno appetente Agareni classem suam
denuo Cyzicum reduxerunt; idque usque ad annum septimum 15
est factum. Re igitur desperata vel potius multis militibus necatis 16

- καὶ πλῆθος ἀποβαλόντες πολὺ, καὶ τῶν νηῶν ζημωθέντες τὰς πλείονας (τότε γὰρ καὶ τὸ ὕγρον ἐπινενόητο πῦρ, Καλλινίκου τινὸς ἀρχιτέκτονος ἀπὸ Συρίας ἐλθόντος καὶ τοῦτο σκευάσματος), D III 31
- 17 μετ' αἰσχύνης καὶ λύπης πολλῆς ἀνθυπέστρεψον. ἤδη δὲ τοῦ περιλειφθέντος βαρβαρικοῦ στόλου γενομένου κατὰ τὸ Σύλαιον, 5 καταγίς πνευμάτων σκληρὰ τούτῳ προσπεσοῦσα τὸν μὲν κατέ-
- B 18 δυσε, τὸν δὲ συνέτριψεν, ἀκταῖς προσαράξασα. ἐπιθεμένου δὲ W III 74 αὐτῷ καὶ τοῦ τῶν Κιβυρραιωτῶν στρατηγοῦ, ἅπας διώλετο.
- 19 κατὰ γῆν δ' αὖθις ἕτερα στρατιὰ τῶν Ἀράβων Ῥωμαϊκῷ προσβαλοῦσα στρατεύματι ἤττητο, ὥστε πεσεῖν, ὡς λέγεται, τριάκοντα 10
- 20 χιλιάδων οὐ μείονας. ἐντεῦθεν οἱ Σαρακηνοὶ γνόντες ὡς οὐδὲν σφίσι τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀνύσιμον, μᾶλλον μέντοι καὶ δέισαντες μὴ αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι ἐπέλθωσι, σπείσασθαι ἐβουλεύθησαν, καὶ στέλλει πρέσβεις δὲ Μανίας πρὸς βασιλέα, εἰρήνην αἰτούμενος.
- 21 καὶ δὲ βασιλεὺς πρὸς ταύτην κατένευσε καὶ τὸν πατρίκιον Ἰω- 15 ἀνην τὸν Πιτζιγαυδὴν καλούμενον ἐπεμφεν, ὡς συνετὸν ἄνδρα

11 οὗ ἀπογόντες οἱ τῆς Ἄγαρ εἰρήνην ἤτησαν καὶ δασμὸν φέρειν ἐτήσιον (καί—ἐτήσιον om. E) τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων τε (om. C) κατέθεντο CE

2 post γὰρ add. ὡς ἱστορεῖται O Wo lat. ἐπινενόηται D 3 ἀπὸ ΑἘωρ, ἐκ O Wo lat. ἐλθόντος ΑἘωρ, ἀφικομένου O ante καὶ add. πρὸς τὸ βασίλειον ἄστν Oωρ κατασκευάσματος ΕωρDi 4 καὶ λύπης om. C 5 περιλειφθέντος ΕωρDi, περιληφθέντος Α, περιολόπου O 6 ante καταγίς add. καὶ E τούτῳ προσπεσοῦσα σκληρὰ O 7 προσαράξασα O, v. ad XIII 7, 8 8 αὐτῷ ΑΕ, τοῖς ἐκ τούτων διασωθεῖσι Oωρ τῶν om. C ἅπας ΑἘωρ, κάκεινα O 9 προσβαλοῦσα RωρDi, προβαλοῦσα A 10 ante ὡς add. ἐξ αὐτῶν O 10. 11 τριςμυρίων O 13 ἐπέλθωσιν Εωρ, sed v. ad XIII 1, 5 ἐβουλεύθησαν ΑRωρ (v. Dion. Hal. Ant. Rom. XV 6 fin.), ἐβουλεύσαντο D, ἐβουλήθησαν Di 14 μαβίας Εωρ πρὸς βασιλέα om. E 15 κατένευσεν ΕωρDi (ipse Di improbat vol. V p. 93), v. ad XIII 1, 5 16 τὸ D, τὸν corr. Dω

- pluribusque navibus amissis (nam tum etiam Graecus ignis a Callinico quodam architecto a Syria profecto excogitatus est) cum 17 dedecore magnoque maerore retro abierunt. Cum autem barbaricae classis reliquiae iam ad Sylaeum venissent, turbo vehemens exortus naves partim demersit, partim scopulis illisas contrivit.
- 18 Praeterea classem etiam Cibyrhaeotarum dux aggressus delevit 19 totam. Ceterum etiam alius Arabum exercitus a Romanis legio-
- 20 nibus victus est triginta milibus, ut ferunt, occisis. Unde Sarceni cum cognovissent nihil iam spei esse vel potius timerent, ne a Romanis ipsi invaderentur, pacis faciendae consilium cepe-
- 21 runt. Maviae igitur pacem per legatos petenti rex annuit misitque patricium Ioannem, cui Pitzigaudae nomen erat, utpote virum

καὶ γλῶτταν περὶ τὸ λέγειν ἔχοντα εὔστρογον, τὰς τῶν σπονδῶν
 συνθήκας πληρώσοντα. ὃς ἀπελθὼν πρὸς τοὺς Ἄραβας δεχθεὶς 22 C
 τε φιλοτιμιότατα, τὰ τῆς εἰρήνης ἔθετο σύμφωνα καὶ δι' ἔγγρά-
 φων αὐτὴν ἐπὶ τριάκοντα ἑνιαυτοὺς ἐβεβαίωσε, τῶν Ἀράβων 23
 5 καταθεμένων διδόναι τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων δασμὸν ἑνιαύσιον
 χρυσίον χιλιάδας τρεῖς καὶ δούλους ὀκτῶ καὶ ἵππους τῶν παρ'
 αὐτοῖς δοκίμων τοσοῦτους. οἱ μὲν οὖν τῆς Ἄγαρ οὕτω τῆς 24
 εἰρήνης ἔτυχον. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῶν Ῥωμαίων πο- 25
 λέμιοι ταῦτα μαθόντες, ἀκείνοι καταλῦσαι τοὺς πολέμους σπου-
 10 δὴν ἔθεντο καὶ πρόεβεις πρὸς τὸν βασιλεῖα μετὰ δώρων ἐστάλ-
 κασι, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἡ εἰρήνη κεκύρωτο.

Καὶ ἡρεμία πολέμων ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν ἐφ' ἣν λῆξιν 21
 καὶ τὴν ἐσπέριον.

Θανόντος δὲ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου προκεχειριστο Κων- 2
 15 σταντίνος καὶ μετὰ δύο ἔτη ἐξέλιπε· καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν ἀρ- 3 D
 χιερατικὸν τοῦτον θρόνον Θεόδωρος. ὃς μετὰ δύο ἑνιαυτοὺς 4
 ἐκβληθεὶς διάδοχον ἔσχε Γεώργιον.

Ὁρθόδοξος δὲ ὢν ὁ Κωνσταντίνος ἐσπούδασεν ἐνώσει 5

8 ὅτι καὶ οἱ ἐσπέριοι τῶν Ῥωμαίων πολέμιοι ἐσπέσαντο C 14 περὶ
 πατριαρχῶν C 18 περὶ (καὶ C) τῆς ζ' συνόδου ACE

1 γλῶτταν post λέγειν O σπονδῶν RD_wwpDi, σποδῶν AD
 2 πληρώσαντα p* invitis ARw εἰς D ἄραβας F (ita con-
 stanter fere duobus q id nomen in E exaratur) 2. 3 δεχθεὶς τε
 AE(wp), καὶ δεχθεὶς O 6 ὀκτῶ ED_wwpDi, ὀκτῶ A, om. O, v.
 de Boorium ad Theoph. I p. 355, 25 9 καταλύσαι ARwp, corr.
 Di 12 τὴν] τὸ w*ρ 13 post καὶ add. κατὰ RwpDi 14 θανόν-
 τος — 15 ἐξέλιπε om. D 18 post δ add. βασιλεὺς Owρ, sed
 om. Wo lat.

prudentem et in dicendi facultate exercitatum, qui pacis interpres
 esset. Qui ad Arabes profectus et honorificentissime exceptus 22
 cum illis pacem fecit scriptis tabulis in annos triginta firmatam,
 ut Arabes se Romanorum regno quotannis auri terna milia, octo- 23
 nos servos totidemque equos apud se praestantes tributū nomine
 pensituros pollicerentur. Ita Agareni pacem fecerunt. Qua 24. 25
 re occidentales Romanorum hostes cognita, quo erant studio belli
 componendi, et ipsi legatis ad regem cum muneribus missis pacem
 impetraverunt.

21. Ita armorum quies et in Oriente erat et in Occidente.

Defuncto patriarcha Ioanne Constantinus electus est; quo 2
 post biennium mortuo Theodorus in sedem pontificiam introduci- 3
 tur, cui post duos annos eiecto successit Georgius. 4

Cum autem Constantinus orthodoxus esset, studuit unire 5

τὰς ἐκκλησίας διεσχισμένας διὰ τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν
 ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας Ἡρακλείου τοῦ προπάππου
 6 αὐτοῦ. διὸ καὶ σύνοδον οἰκουμενικὴν ἀθροισθῆναι κελεύει ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, ἧς ἠγοῦντο τοῦ πάπα Ῥώμης Ἀγάθωνος
 τοποτηρηταί, Γεώργιος δὲ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεοφάνης 5
 7 Ἀντιοχείας. Ἀλεξανδρείας γὰρ οὐκ ἦν πατριάρχης οὐδ' Ἱερο-
 σολύμων, οὗ ὑπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς αἱ πόλεις αὗται ἐτύγχανον.
 8 ἔκτη δὲ οὕσα ἡ σύνοδος αὕτη ἐκύρωσε δύο θέλησεις καὶ δύο
 ΠΙΙ91 Α ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ καὶ λέγεσθαι καὶ πιστεύεσθαι,
 9 παρουσιάζοντος καὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἀναθεματισθέντων τῶν 10
 τὴν μίαν φρονούντων θέλησιν καὶ ἐνεργεῖαν Θεοδώρου τοῦ τῆς
 Φαράν ἐπισκόπου, Ὀνωρίου Ῥώμης, Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σερ-
 γίου, Πύρρου, Παύλου καὶ Πέτρου Κωνσταντινουπόλεως, Μα-
 καρίου Ἀντιοχείας καὶ Στεφάνου τοῦ φοιτητοῦ αὐτοῦ καὶ <Πο-
 λυχρονίου> τοῦ χρονίου τὴν κακίαν καὶ νηπιόφρονος γέροντος. 15
 10 Τὸ δὲ τῶν Βουλγάρων ἔθνος εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς χώρας
 τὰς πέραν τοῦ Ἰστρου γενόμενον ταύταις ἀκρατῶς ἐλυμναίετο.

16 οὗ ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων οὗτος ὁ βασιλεὺς, εἴτα τῶν Ῥωμαίων
 τραπέζων ἠγαγκάσθη σπείσασθαι αὐτοῖς (om. C) καὶ φόρους δίδόναι CE

3 οἰκουμενικὴν om. D Wo lat. 4 post τοῦ add. μὲν RwpDi 6 γὰρ
 AR, δὲ w*p οὐδὲ Ewp 7 καὶ αὗται αἱ πόλεις D 9 καὶ
 πιστεύεσθαι om. w*p invitis AR, sed add. Wo lat.: et credendas esse
 11 Θεοδώρου—12 Ἀλεξανδρείας i. e. unum versum om. A, ten. RwpDi
 12 Ὀνωρίου Ῥώμης R (sed erasa sunt in B), om. ut falsa wpDi,
 sed v. G. M. p. 611, 13, Cedr. I p. 767, 4 et Hefelium *Conci-
 liengesch.* III p. 264 ss. 15 χρονίου ADi, πολυχρονίου Rwp,
 Geron: Wo lat., Πολυχρονίου nomen proprium supplevit ante
 τοῦ χρονίου B-W, coll. G. M. p. 611, 17, Cedr. I p. 767, 9; v.
 Hefelium l. c. III p. 265 16 τῶν] τὸ E 17 ἐγκρατῶς C

ecclesias ob Monothelitarum haeresim iam inde a proavo suo
 6 Heraclio ortam dissidentes. Itaque concilium oecumenicum in-
 dicit Cpoli habendum, cuius fuere principes Agathonis, papae
 Romani, legati et Georgius Cpolitani et Theophanes Antioche-
 7 nus. Neque enim Alexandria neque Hierosolyma patriarcham
 8 habebant a Saracenis occupatae. Eo concilio, quod fuit sextum,
 est decretum duas voluntates et duas actiones in salvatore Christo
 et praedicandas et credendas esse, etiam imperatore praesente.
 9 Qui autem unicam voluntatem et actionem asserebant, Theodorus
 Pharanus episcopus, Honorius Romanus, Cyrus Alexandrinus,
 Sergius, Pyrrhus, Paulus, Petrus Cpolitani, Macarius Antiochenus,
 Stephanus eius discipulus, Polychronius, veteratae improbitatis
 et puerilis vecordiae senex, anathemate sunt notati.

10 Interea Bulgaris Romanas ultra Istrum provincias effuse

ἔσιτρατεύει τοὺν κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατὰ 11
 γῆν τε καὶ θάλασσαν, στόλον πολὺν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰσαγαγὼν
 εἰς τὸν Δάνουβιν. οἱ δὲ βάρβαροι τὴν τῶν Ῥωμαίων ἰδόντες 12 B
 παρασκευὴν ἐδειλίασαν καὶ εἰς ὀχύρωμά τι ποταμοῖς στεφανού-
 5 μενον καὶ τενάγειοι κατακλείσαντες ἑαυτοὺς ἠρέμον· ἀλλ' οὐδ' 13
 III 320 ἢ Ῥωμαϊκῆ στρατιὰ τούτοις προσέβαλεν. ἐφ' ἡμέραις οὖν τισιν 14
 οὕτω διατιθεμένων τῶν ἐναντίων ἀμφοῖν, μαλακίαν οἱ βάρβαροι
 τῶν Ῥωμαίων κατέγγων. ἐπισυμβέβηκε δὲ καὶ τι ὁ θίρκος 15
 ἐκείνοις ἐνῆκε τῆς προτέρας δειλίας ἀντίθετον. ὁ γὰρ βασιλεὺς 16
 10 ἐκ ποδαλγίας νοσήσας καὶ δρμυτέραις ἀληθῶσι βαλλόμενος,
 λουτροῖς χρησόμενος σὺν πέντε δρόμοις μετὰ τῆς θεραπείας
 εἰς Μεσημβρίαν (χώρα δ' ὑπὸ Ῥωμαίους τελοῦσα αὕτη ἐστὶ)
 τὸν ἔκπλον πεποίητο, τὴν στρατιὰν καὶ τοὺς στρατάρχας ἐκείσοι
 καταλιπὼν καὶ ἐπισκήψας πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀκροβολίζεσθαι, C
 15 ἐν' οὕτως αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐπισπάσονται. φήμης δὲ γενο- 17
 μένης εἰς τὸ στρατόπεδον φόβῳ τῶν πολεμίων διαδιδράσκειν
 τὸν αὐτοκράτορα, αἰσχυρῶς ἅπαντες μηδενὸς διώκοντος ἔφρευγον.
 τοῦτο τοῖς Βουλγάροις ἀπροσοκῆτως γενόμενον μένος ἐπέπνευσε 18
 καὶ παρέθηκεν εἰς ἀλκὴν, καὶ ὀπίσω διώκοντες πολλοὺς μὲν W III 75

1 αὐτὸν E 2 post και add. κατὰ RwpDi, v. ad XIV 27, 11,
 arg. ad XV 1, 28, Cedr. (Scylitz.) II p. 82, 22 συναγαγὼν C
 3 δάνουβιν B, δαούβιν (sic) w*p 4 ὀχύρωμά τι ὀχυρώματι F
 4. 5 και τενάγειοι στεφανούμενον O 9 ἐνῆκεν ἐκείνοις B 12 χώρα]
 v. XV 1, 1 χώραν ἢ δ' D δ' om. C αὕτη τελοῦσα B αὕτη om. D
 αὕτη ἐστὶ τελοῦσα C 15 οὕτω w*p inuitis AR, v. ad XIII 6, 16
 18 γενόμενον RwpDi, γινόμενον et γενόμενον per dittogr. A ante
 μένος add. εἰς Em

vastantibus rex Constantinus terra marique occurrere parat, 11
 magna classe e mari in Danubium traducta. Quo Romanorum 12
 apparatu territi barbari munitione quadam occupata, quae flu-
 minibus et limo cingebatur, quiescunt. Neque vero legiones 13
 Romanae eos invasere. Cum autem utrimque dies aliquot per 14
 otium ita transigissent, barbari Romanos ignavos esse perspex-
 erunt. Insuper quodam eventu barbari parem priori timiditati 15
 fiduciam receperunt. Nam rex summis pedum doloribus crucia-
 tus cum quinque navibus expeditis suoque comitatu in Mesem-
 brian, Romanam regionem, traicit balneis usurus, exercitu et
 ducibus illic relictis, quibus mandarat, ut velitationibus hostes
 ad pugnam elicerent. Verum rumore in castris orto imperatorem 17
 metu hostium cepisse fugam, turpiter omnes fugiunt persequente
 nemine. Quod praeter spem factum Bulgarorum animos auxit 18
 et audaciam acuit, ut tergis fugientium inhaerentes multos cae-
 derent neque pauciores caperent et Istro tralecto tentoria in Ro-

ἀνήρουν, οὐ μείους δ' ἐξώγησαν καὶ τὸν Ἰουτρον περαιωθέντες
 19 ἐν τῇ Ῥωμαίων ἐπήξαντο τὰς σκηνάς· καὶ οὐ διέλιπον ἐξ ἐκεί-
 20 νου τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ἄπασαν ληϊζόμενοι. ἔθεν βιασθεῖς ὁ
 κρατῶν σπονδὰς ἔθετο πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ συνθήκαις τοῦ δασμὸν
 αὐτοῖς καταβάλλειν ἐτήσιον, εἰς αἰσχύνην τῆς τῶν Ῥωμαίων 5
 21 ἀρχῆς. καὶ ἦν οὕτως πάντοθεν εἰρηνεύοντα τοῖς Ῥωμαίοις τὰ
 D 22 πράγματα ἕως τῆς τελευτῆς τοῦδε τοῦ αὐτοκράτορος. ἐτελεύ-
 τησε δὲ ἐπὶ διαδόχῳ τῷ νιῷ Ἰουστινιανῷ, βασιλεύσας ἐνιαυτοὺς
 ἑπτακαίδεκα.
 22 Ἦν δὲ Ἰουστινιανός, ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐπέβη, μειρακίσκος ἐξ 10
 2 ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοῖς. αὐτοβούλως οὖν τῇ διοικήσει κεχηρμένος
 τῆς βασιλείας πολλοῖς τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν κακοῖς περιέ-
 3 βαλεν. οἱ γὰρ Μαρδαῖται τὰς τοῦ Λιβάνου καταλαβόντες περὶ
 πᾶς τοῦ Πωγωνάτου κρατοῦντος φοβεροὶ τοῖς Ἀραβῶν ἦσαν D III 3
 διὸ καὶ σπονδὰς ἐκείνοι πρὸς Ῥωμαίους ἤτήσαντο καὶ τούτων, 15
 4 ὡς εἴρηται, τετυγῆκασιν. τούτου δὲ τοῦ αὐτοκράτορος ἄρι τῶν
 P II 92 A σκήπτρων ἐπειλημμένον, ὃ τότε τῶν Ἀράβων ἡγεμονεῦων Ἀβι-

7 τελευτῇ Κωνσταντίνου τοῦ (Κ. τοῦ om. A) Πωγωνάτου ACE 10 βα-
 σιλεία Ἰουστινιανοῦ τοῦ μετὰ ταῦτα τὴν ζῆνα τμηθέντος AF, βασιλεία Ἰου-
 στίνου (sic) τοῦ ἐνωτιμήτου C, βασιλεία Ἰουστινιανοῦ R 13 περὶ τῶν
 Μαρδαϊτῶν καὶ ὅπως αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου μετώπισεν οὗτος ὁ βασιλεύς,
 ἀπατηθεὶς παρὰ τῶν Ἀράβων C

1 δὲ D 2 τῇ A, γῆ Rwp διέλειπον B, v. ad XIV 20, 9
 3 ἄπασα D, corr. Dw 4 πρὸς om. B 6 οὕτω wpDi, οὕτως

AO, σδ̄ E, v. ad XIII 6, 16 8 δ' EwpDi 10 ἦν post
 μειρακίσκος O δὲ om. B, transponunt post Ἰουστιν. CD

δ̄ add. ante Ἰουστιν. w* p invitis AR μειρακίσκος Ewp 13 μαρ-
 δαῖται AR, μαρδαῖται w* p, corr. Di post μαρδ. add. καλούμενοι
 Rwp 16 εἴρηται XIV 20, 22 16. 17 ἄρι δὲ τῶν σκήπτρων
 ἐπειλημμένον τούτου τοῦ αὐτοκράτορος O

19 manorum terra defigerent. Neque ab eo tempore destiterunt
 20 omnes Romanas provincias vastare. Unde coactus imperator
 pacem cum iis facit pacto annuo tributo cum dedecore Romani
 21 imperii. Ita res Romana ubique quieta fuit usque ad obitum
 22 huius imperatoris. Est autem mortuus relicto successore Iusti-
 niano filio, cum septedecim annos regnasset.

22. IUSTINIANVS vero suscepto imperio adulescens sedecim
 2 annorum, cum suo arbitratu omnia administraret, in multas clades
 3 republicam coniecit. Nam Mardaitae Libani speculis occupatis
 sub Pogonato formidabiles erant Arabibus; quae etiam causa illis
 fuerat petendae pacis a Romanis, quam, ut dictum est, impetra-
 4 runt. Cum autem is imperator sceptris nuper potitus esset, Ara-

μέλεχ (ὁ γὰρ Μανίας ἔφθη θανάων) πέμψας προσκυρωθῆναι
 τὴν εἰρήνην ἐζήτησεν, ἀξιῶν τοὺς Μαρδαίτας μεταστῆναι ἐκ τοῦ 5
 Λιβάνου καὶ ὑποχνοῦμενος τούτου γενομένου διδόναι Ῥωμαίοις
 ἡμερήσιον φόρον χρυσοῦ νομίσματα χίλια καὶ δοῦλον καὶ ἔππον
 5 τῶν παρ' αὐτοῖς ἑκκρίτων. ἐπὶ τούτοις οὖν ἀνανεωθεισῶν τῶν 6
 σπονδῶν, καὶ τῶν Μαρδαϊτῶν εἰς δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν
 μαχίμων ἀριθμουμένων μεταστάντων ἐκ τοῦ Λιβάνου, τὸ τῶν
 Ἀράβων ἔθνος τοῦ ἐξ ἐκείνων δέους ἀπαλλαγὴν πολλῶν τὴν
 Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἐνέπλησε συμφορῶν.

10 Στείλας δὲ τὸν στρατηγὸν Λεόντιον ὁ Ἰουστινιανὸς ὑπέταξε 7
 δι' αὐτοῦ τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν καὶ χώρας ἐτέρας. Β
 οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔλυσε καὶ τὰς πρὸς τοὺς Βουλγάρους σπον- 8
 δάς, μὴ ἀνεχόμενος δασμοὺς παρέχειν αὐτοῖς. ἐκστρατεύσας 9
 δὲ κατὰ τὰ ἐσπέρια πολλὰ τῶν Σθλαβικῶν ἔθνων ὑπηγάγετο,
 15 τὰ μὲν ἐκόντα, ἓνια δὲ πολέμου νόμω· ἐξ ὧν καὶ νέον συνε-
 στήσατο σύνταγμα. κατ' ἐκλογὴν γὰρ εἰληφῶς ἐκ τούτων ἄν- 10
 δρας γενναίους τε καὶ νεάζοντας εἰς χιλιάδας τριάκοντα, λαὸν

10 οὗ ὑπέταξε τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν (ἀλανίαν C, v. ad XIV
 22, 7) CE 12 οὗ ἔλυσε τὰς πρὸς (πρὸς E) τοὺς Βουλγάρους σπον-
 δάς καὶ ἔθνη Σθλαβικὰ ὑπηγάγετο (καί—ὑπηγ. om. E) CE

1 μαβίας Ewp post πέμψας add. πρὸς Ἰουστινιανὸν Owp κυ-
 ρωθῆναι Owp 7 τῶν τοῦ E 8 τὴν ODi (v. XIV 22, 2), τῶν
 AE, τὴν τῶν w*ρ 9 ἐνέπλησε AR, ἐνέπλησεν ED_wwp, ἐνέπλησαν
 D, v. ad XIII 1, 5 10 Ἰουστιανὸς C 11 ἀλανίαν B, v. argum.
 ad h. l. Cf. Theoph. I p. 363, 30 14 σθλαβικῶν AR Ephraem.
 1472, | θλαβικῶν C, σκλαβικῶν w*ρ, v. Duc ad Ann. Comn.
 Alex. p. 43 C

hum princeps Abimelechus (Mavias enim ante erat mortuus) per
 legatos pacis confirmationem petiit, rogans ut Mardaitae Libano 5
 amoverentur; quod si fieret, se Romanis cotidianum tributum
 pensurum millenos aureos numos et servum et equum eximium
 pollicebatur. Iis igitur condicionibus foedere renovato et Mar- 6
 daitis, qui duodecim milia virorum bellicosorum habebant, e Li-
 bano amotis, gens Arabica metu illorum liberata Romanum im-
 perium multis malis affecit.

Ceterum Iustinianus misso duce Leontio Iberiam, Albaniam, 7
 alias regiones subegit. Idem rex etiam ictum cum Bulgaris foedus 8
 rupit neque iis tributa pendere sustinuit; sed expeditione in 9
 plagas occidentales suscepta multas Sclavicas gentes partim in
 deditionem accepit, partim bello domuit; unde novas legiones
 conscripsit, delectis iuvenum fortissimorum circiter triginta mili- 10

- 11 αὐτοὺς ἐκάλεσε περιούσιον. οἷς γεγιθῶς τε καὶ πεποιθῶς καὶ
 τὰς πρὸς τοὺς Ἄραβας συνθήκας παρέλυσεν, αἰτίαν ἐσχηκῶς
 ὅτι σταλὲν τὸ τοῦ ἐτησίου φόρου χάραγμα οὐ Ῥωμαϊκὸν εἶχε
 C 12 σφράγισμα, ἀλλὰ νέον Ἀράβιον. οὐδὲ γὰρ ἐξῆν ἐν χρυσοῦ νομί-
 σματι χαρακτῆρα ἕτερον ἐντυποῦσθαι ἢ τὸν τοῦ βασιλέως Ῥω-5
 13 μαίων. ἐστράτευσεν οὖν κατ' αὐτῶν οὐ τοσοῦτον ταῖς Ῥωμαῖ- D III 3
 καὶς συντάξεσι τεταραχκῶς ὅσον τῷ νέῳ τούτῳ καὶ περιουσίῳ
 14 λαῷ. τῶν δὲ Ἀράβων τὰς σπονδὰς αἰτουμένων μὴ ἀδεῖτῃσαι
 μηδὲ τὰς ἐγγράφους παραβῆναι συνθήκας καὶ τὸν θεὸν ἐπι-
 μαρτυρομένων, δς μέσος παραληφθεὶς αὐτὰς ἐμπεπέδωκε, καὶ 10
 ἐκδικητῆν καλούντων αὐτὸν κατὰ τῶν τῆς μάχης αἰτίων, ὁ βα-
 15 σιλεὺς τὰ ὄψα πρὸς ταῦτα βύσας πρὸς μάχην ἠτοίμαστο. οἱ
 γοῦν Ἄραβες δόρατι τὸ τῶν σπονδῶν προσδήσαντες ἐγγραφον
 D καὶ ὡσπερ σημαίαν ἄραντες τοῦτο τοῦ σφῶν στρατεύματος
 16 προερχόμενον, συρρηγγυνται τοῖς Ῥωμαίοις· καὶ ἀντίκα ἐκ τοῦ 15
 W III 76 περιουσίῳ λαοῦ αἱ εἴκοσι χιλιάδες πρὸς τοὺς Ἄραβας ἠτομό-
 λησαν, δ τοῖς Ῥωμαίοις δειλίαις γέγονεν αἴτιον, τοῖς δ' ἐναντίοις
 17 ἐνήκε θάρσος. καὶ ἤτηντο μὲν οἱ Ῥωμαῖοι, ἣ νίκη δ' ἐπεμει-
 δία τοῖς Ἀραβῶν· οἱ τοῖς φεύγουσιν ἐφεπόμενοι ἀνήρουν οὐδς
 κατελάμβανον, ὡς καὶ ἀριθμοῦ κρείττους σχεδὸν ἐκ τῶν Ῥω-20
 18 μαϊκῶν στρατευμάτων πεσεῖν. ἀσχερῶς δὲ διαφυγῶν ὁ βασι-

2 *εἰληφῶς* Ὠwp 3 *φόρου χάραγμα*] *φόρους ἀραγμα* (sic) E *ἔφερε*
 O 5 *ἕτερον* om. w*p *in vitis AR, aliam: Wo lat.* 9 *ἐπιμαρ-*
τυρομένων Ewp 13 *δόρατος* BC *ἐξαρθήσαντες* BC, *ἐξαρτύσαν-*
τες D 16 *post περιουσίῳ* add. *ἐκείνου* Ὠwp *post λαοῦ* add.
τῶν σθλαβικῶν D *Wo lat.* 17 *δειλίαις* RwpDi, om. A

- 11 bus, quos populum electum appellavit. Quibus gavisus et fretus
 etiam Arabicum foedus rupit, causa ex eo sumpta, quod annui
 12 tributi moneta non Romanum signum sed novum Arabicum ha-
 13 Romani insculpi fas erat. Bellum igitur iis intulit, non tam Ro-
 14 manis legionibus fretus, quam novo isto et electo populo. Quam-
 vis enim Arabes orarent, ne indutias rumperet neve pactorum
 tabulas violaret, deum obtestati, cuius illae numine interposito
 confirmatae essent, eumque vindicem vocarent contra eos, qui
 pugnae causam praeberent, rex obturatis auribus ad pugnam
 15 ferebatur. Arabes igitur indutiarum tabulis hasta suspensis ac
 vexilli instar ante suum exercitum elatis cum Romanis congre-
 16 diuntur. Statim autem viginti milia electi illius populi ad Ara-
 bes defecerunt, quae res Romanis animos minuit clademque
 17 attulit, Arabibus auxit ac victoriae causa fuit. Romanos igitur
 18 persecuti, quoscunque adipisci poterant, tollebant ac fere innumeri
 ex legionibus Romanis ceciderunt. Ipse rex turpi fuga cum

λεὺς μετ' ὀλίγων τὸν ὄλεθρον, ἐπεὶ κατὰ τὸν Λευκάτην ἐγένετο, τοὺς περιλειφθέντας ἐκ τοῦ περιουσίου λαοῦ τῶν Σθλαβικῶν ἀναρεθῆναι πάντα προσέταξε· καὶ πάντες ἐκεῖ ἕξρει συγκαπέντες ἐρράφησαν εἰς τὴν θάλατταν. καὶ ὁ μὲν εἰς τὸ Βυζάν- 19
 5τιον παραγεγονῶς οἰκοδομαῖς προσησχόλητο. οὗτος γὰρ τὸν 20
 μέγιστον τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον βασιλείων ᾠκοδόμησε τρί- PII93A
 κλον, ὃς καὶ τῇ αὐτοῦ καλεῖται κλήσει μέχρι τοῦ νῦν λεγόμενος Ἰουστινιάνειος. οἱ δὲ τῆς Ἄραρ ἀδεῶς ἐξ ἐκείνου ταῖς 21
 τῶν Ῥωμαίων χώραις ἐπέβαινον· καὶ ὁ τῆς Ἀρμενίας ἐπιστατῶν 22
 10 Σαββάτιος ὁ πατρίκιος τὴν ἦτιαν τοῦ βασιλέως μαθὼν τοῖς
 Ἄραρι προσεχώρησε καὶ τὴν Ἀρμενίαν αὐτοῖς παραδέδωκε.
 καὶ οὐκ ἐπαύοντο ἅπασαν τὴν ἐξάν δηοῦντες καὶ τοὺς χριστω- 23
 D III 323 νόμους αἰχμαλωτίζοντες.

Ἦν δὲ τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἔκτομίας Στέφανος, τὸ μὲν γένος 24
 15 ἐκ βαρβάρων Ἑλκων, ἀπηνῆς δὲ καὶ ὑπὲρ βαρβάρους καὶ λίαν ὠμότατος. οὗτος παρ' αὐτῷ πλεῖστα δεδνημένος καὶ σακελ- 25
 λάριος προεβλήθη· καὶ βαρὺς ἦν ἅπασιν οὐκ ἐν εἰσπράξει 26 B

8 περὶ τῶν Ἀραρῶν καὶ δι' ἐμισήθη παρὰ πάντων (π. πάντ. om. E) ὁ βασιλεὺς οὗτος δι' εὐνοῦχόν τινα Στέφανον καὶ μοναχόν τινα (Στέφ.—τινα om. C) Θεοδόσιον CE

1 σύν ὀλίγοις O 2 περιληφθέντας (sic) A σκλαβικῶν w*p in-
 vitis AR, v. ad XIV 22, 9 3 προσέταξε RwpDi, προσέταξεν. A,
 v. ad XIII 1, 5 3 καὶ πάντες — 4 θάλατταν Rwp, om. ADi
 6 τῶν] τὸν (sic) AB 7 καλούμενος DEwp, om. C 8 Ἰουστινιανός
 (sic) w*p, Iustinianum: Wo lat. 9 προσέβαινον O 10 σαβ-
 βάτιος OwpDi, σαβάτιος A, σαββάκιος E 14 τούτῳ τῷ βασιλεῖ O
 post ἔκτομίας add. τις O 14 τὸ μὲν — 16 ὠμότατος] βάρβαρος μὲν
 τὸ γένος, ὑπὲρ βαρβάρους δὲ τὴν ἀπηνῆαν καὶ λίαν ὠμότατος (ὠμότη-
 τος D, corr. Dw) O 17 πράξει D, rebus gerendis: Wo lat.

paucis conservatus postquam ad Leucaten pervenit, reliquias electi Sclavorum populi omnes occidi et corpora in mare abici iussit. Byzantium reversus aedificationibus vacavit; maximum 19. 20
 enim triclinium regiae Orienti obversae condidit, quod etiam nunc ab eo Iustinianum appellatur. Sed Agarenī ab eo tempore 21
 impune Romanas provincias invaserunt; Sabbatius autem patri- 22
 cius, Armeniae praetor, cognita regis clade ad Arabes se contulit
 iisque Armeniam tradidit. Neque illi destiterunt Orientem uni- 23
 versum vastare et Christianos in servitutem abducere.

Erat apud hunc regem eunuchus Stephanus, genere barbarus, 24
 crudelitate et immanitate plus quam barbarus. Hic sacellarius 25
 designatus regi gratiosissimus erat, gravis omnibus, non modo 26
 in pecuniis exigendis, sed in poenis etiam infligendis; neque is

μόνον, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐν κολύσεσι, καὶ οὐ τοὺς τυχόντας μόνον ἐκόλαζεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερλίαν ἵππετο, ὡς καὶ αὐτὴν τυπτή-
 27 σαι ποτε τὴν μητέρα τοῦ βασιλεύοντος. καὶ τινα δὲ μοναχὸν
 Θεοδοσίον, ἔγκλειστον πρὶν ὄντα, γενικὸν ὁ βασιλεὺς προεβάλετο,
 καὶ ἦν οὐδ' οὗτος ἦττων εἰς κακίαν τοῦ ἔκτομιου Στεφάνου. 5
 28 πολλῶν οὖν παρ' αὐτῶν δεινῶν ἐπενηγεγμένων τῷ πολιτεύματι,
 29 μισητὸς ἅπασιν ὁ Ἰουστινιανὸς ἔδοξε. τὸν γοῦν στρατηγὸν
 Λεόντιον ἐξ ὑπονοίας τοῦ τῆς βασιλείας ἐφίεσθαι καθείρξας ἐπὶ
 δύο ἔνιαυτούς, ὕστερον ἐκβαλὼν στρατηγὸν Ἑλλάδος ἐποίησεν.
 30 ὁ δὲ Παύλῳ τινὶ μοναχῷ ἀστρολογίαν μειῶντι καὶ τὴν βασι- 10
 C λείαν χρησιμοδοτοῦντι αὐτῷ φησιν ὡς “ἐγὼ ἤδη ἄπειμι πρὸς
 Ἑλλάδα· οἶδα δὲ ὅτι ὁ βασιλεὺς στελεῖ τοὺς ἀναιρήσοντάς με
 31 ὀπίσω μου. ἢ δὲ σύ μοι προύλεγες, οἴχονται.” ὁ δὲ “μὴ
 δειλανδρήσης” ἔφη, “ἀλλ' ἐπιχείρησον τῇ πράξει, καὶ οὐκ ἀστο-
 32 χήσεις τοῦ ἐφετοῦ.” παραλαβὼν οὖν ὁ Λεόντιος τοὺς οἷς 15
 ἐθάρρει καὶ τὰς δημοσίας διαρρηξίας εἰρκτάς τοὺς καθειρωγμέ-
 33 νους ἐξήγαγεν, εἰς πληθὸς περισταμένους πολὺ, οἳ καὶ εἰς τὸ
 μέγα παρελθόντες τέμενος τοῦ θεοῦ, πολλῶν καὶ ἄλλων συνεισο-

7 *περὶ Λεοντίου τοῦ στρατηγοῦ (τοῦ στρ. λεοντ. E) καὶ ὅπως ἐπανάστη κατὰ Ἰουστινιανοῦ CE*

1 μέντοι om. D 3 ποτε om. O 4 ante ὁ add. οὗτος O
 6 αὐτῷ D, corr. Dw ἐπενηγεγμένων w*ρDi 7 πᾶσιν ὁ αὐτο-
 κράτωρ μεμίσητο O ἔδοξε FwρDi, ἔδοξεν A, sed v. ad XIII 1, 5
 10 στρατολογίαν C 12 ἑλλάδαν E ὁ om. B 14 ἐπιχείρησον
 (sic) A 18 συνεισερέοντων Fwρ

plebeios dumtaxat, sed potentissimos etiam invadebat, adeo ut
 27 et ipsam regis matrem aliquando verberaret. Et rex quendam
 monachum quoque Theodosium, pridem inclusum, logothetam
 aerarii generalem designavit, qui nec ipse improbitate eunucho Ste-
 28 phano cedebat. Cum autem ab iis respublica multis malis affecta
 29 esset, rex omnium odia suscepit. Leontium vero ducem de cupi-
 30 ctum Graeciae ducem fecit. Is Paulo cuidam monacho astrologiam
 tractanti et imperium sibi vaticinanti “Ego” inquit “iam abibo in
 Graeciam; scio regem mihi percussores a tergo esse immisurum;
 31 ea vero, quae tu mihi vaticinabaris, nihili erunt.” Cui ille “Ne”
 inquit “effeminato sis animo, sed rem strenue administra; neque
 32 impos voti fles.” Leontius igitur fidiissimis quibusque assumptis
 et publicis carceribus ruptis, magnam captivorum multitudinem
 33 eduxit, qui in magnum dei templum progressi, multis etiam aliis
 confluentibus, Iustinianum maledictis insectati Leontium faustis
 omnibus prosecuti sunt, Callinico patriarcha quoque adiuvante.

ρυνέτων, ὕβριζον μὲν τὸν Ἰουστινιανόν, εὐφήμεον δὲ τὸν Λεόντιον, συνεργοῦντος καὶ Καλλινίκου τοῦ πατριάρχου. ἐκείθεν 34
 δ' εἰς τὸ ἐπιπέλατον μεταχωρήσαντες θέατρον τὰ δμοια διεπράτ- D
 τonto, καὶ τὸν Ἰουστινιανὸν τῶν ἀνακτόρων ἐξαγαγόντες κατὰ
 D III 324 τὴν Σφενδόνην ἐρρινοτόμησαν καὶ εἰς Χερσῶνα ἔθεντο ὑπερό-
 ριον, ἐναυτοὺς ἑξκαίδεκα τῆς βασιλείας κρατήσαντα. τὸν δ' 35
 ἐκτομίαν Στέφανον, τὸν σακελλάριον δηλαδὴ, καὶ τὸν μοναχὸν
 Θεοδόσιον τὸν γενικὸν συλλαβόμενοι καὶ σχοίνους ἐξάψαντες
 τῶν ποδῶν αὐτῶν, σύροντες διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸν Βοῦν ἀπή-
 10 γαγον καὶ κατέκασαν.

Τούτων δὲ γενομένων ὁ Λεόντιος τῆς βασιλείας ἐκράτησεν, 23
 ἐφ' οὗ οἱ Ἄραβες τὰς Ῥωμαϊκὰς κατατρέχοντες χώρας πολλοὺς
 αἰχμαλώτους ἐλάμβανον, εἶτα καὶ τὴν Ἀφρικὴν ὑφ' ἑαυτοὺς P II 94 A
 ἐποίησαντο. στέλλει τοίνυν τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς Λεόντιος 2
 15 ἕνα τῶν πατρικίων Ἰωάννην, ἄνδρα δραστήριον, μετὰ τοῦ στόλου
 παντὸς τῆ Ῥωμαίων ἡγεμονία τὴν Ἀφρικὴν ἀνασώσασθαι· ὃς 3 W II 177
 καὶ πολέμῳ τοὺς ἐκεῖ τρεψάμενος Ἄραβας τὴν Ἀφρικὴν αὐτῶν
 ἠλευθέρωσε κάκει παρεχέμασε, γράψας τὰ πεπραγμένα τῷ
 βασιλεῖ καὶ τὸ ποιητέον ἀναμένων ἐπιταγῆναι αὐτῷ. ὁ δὲ τῶν 4

2 οὗ κατηνέχθη τῶν ἀνακτόρων ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ τὴν εἶνα (εἶνα E)
 ἐμήθη CE 11 βασιλεία Λεοντίου ACDE ὅπως τὴν Ἀφρικὴν εἶλον
 οἱ Ἄραβες καὶ ὅπως αὐτὴν ἀφῆρητο C

4 ἐξάγοντες E 4. 5 ἐν τῇ σφενδόνη (σφενδόνη B) O 5 ἐρρινοτόμησαν
 ARwp, ἐρρινοτόμησαν Di, v. ad XIV 11, 7 6 ἑξκαίδεκα AR,
 ἐξ καὶ δέκα E, ἑκκαίδεκα DwpDi, v. XIII 25, 29, XVI 22, 1; cf.
 de numero annorum G. M. p. 615, 16 et Muraltum *essai* cet.
 p. 319 13 δορυαλώτους O 17. 18 τῆς ἀφρικῆς ἐκείνους ἀπώσατο O
 19 ἀναμένων EwpDi, ἀ. . μένων A, προσμένων R

Inde in theatrum equestre digressi eadem factitabant et Iustinia- 34
 num e regia eductum naso in Funda praeciso in Chersonem
 relegarunt, cum annos sedecim regnasset. Stephanum vero eu- 35
 nuchum et sacellarium et Theodosium monachum, logothetam
 generalem, comprehensos, funibus ad pedes alligatis, per forum
 in Bovem pertractos combusserunt.

23. Quibus rebus gestis LEONTIVS regnum tenuit, sub quo Ara-
 bes Romanas incursantes provincias multos captivos abducebant,
 tandem Africam quoque subegerunt. Quo cognito rex Leontius 2
 Ioannem patricium, virum strenuum, cum tota classe mittit ad
 Africam Romano imperio recuperandam; qui Arabibus, qui illic 3
 erant, bello superatis et ex Africa expulsis illic hiemavit, rebus
 suis gestis ad regem perscriptis, exspectans, quid porro de illius
 sententia faciendum esset. Sed Agarenorum summus consul (sic 4

Ἄγαρηῶν πρωτοσύμβουλος (οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς σφῶν
 προεξάρχοντας) τὰ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν συμβεβηκότα μαθὼν
 καὶ ἐν δεινῷ τὴν ἐκ ταύτης ποιούμενος ἔκπτωσιν, στόλον ἐτοι-
 μάζει βαρύτερον καὶ στέλλει αὐθις τὴν Ἀφρικὴν ἀνακαλεσό-
 B 5 μενος. πρὸς δὲ ὃν ὄρηθεις πατριῆος Ἰωάννης ναυμαχῆσαι μὴ 5
 ἐξαρκῶν τοῦ λιμένος ἐξέστη καὶ ἐπανήρχετο πρὸς τὸν βασιλέα,
 6 αἰτήσων πλείονα δύναμιν. γενομένου δὲ κατὰ τὴν Κρήτην τοῦ
 Ῥωμαϊκοῦ στόλου, οἱ τοῦ λαοῦ προϊστάμενοι, πῆ μὲν δι' ἀσχύνης
 ποιούμενοι τὸ ὑποχωρῆσαι τῆς Ἀφρικῆς τοῖς πολεμίοις ταύτης
 παραχωρήσαντες, πῆ δὲ καὶ δεδουκότες τὴν τοῦ βασιλέως ὁρμήν, 10
 πείθουσι τὸ ναυτικὸν εἰς ἀποστασίαν ἐκκλίνειν καὶ δυσφημῆσαι
 τὸν Λεόντιον, εὐφημῆσαι δὲ βασιλικῶς τὸν Ἀψίμαρον τῶν Κι- D III 325
 βερραιωτῶν ὄντα δρουγγάριον, δὲ αὐτίκα καὶ Τιβέριον μετω-
 7 νόμασαν. οὗτος οὖν ἅμα τῷ στόλῳ καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον
 C 8 ἐν Συκαῖς τὰ σκάφη προσώρμισεν. ὁ δὲ γε Λεόντιος τὴν τῆς 15
 9 πόλεως φυλακὴν διὰ φροντίδος πεποίητο. ἀλλὰ τινες τῶν ἐπαρ-
 χεωτῶν ἀρχόντων τὸ κατὰ Βλαχέρνας τεῖχος φυλάσσειν λαχόντες,
 ἐκεῖθεν εἰσῆγαγον τὸν Ἀψίμαρον, καὶ ταῦτα μεθ' ὄρκων φρι-
 κτῶν τὰς κλεῖς ἐμπιστευθέντες τῶν τοῦ τεύχους ἐκείνων πηλῶν.
 10 εἰσελθόντες οὖν οὕτως οἱ τοῦ στόλου τὰς οὐκίας τῶν πολιτῶν 20

5 οὐ αὐθις εἶπον τὴν Ἀφρικὴν οἱ Ἄραβες CE
 ναυτικοῦ καὶ ἀνάρρησις Ἀψίμαρου CE

12 ἐπανάστασις τοῦ

3 ἐκ om. E 5 μονομαχῆσαι D 9 τῆς] τοῖς B 11 ἐκκλίνειν
 B^oEwpDi, ἐκκλίνειν AR post δυσφημῆσαι add. μὲν Rwp
 12. 18 ἀψίμαρον D 15 προσώρμισαν p fortasse ex XIV 27, 3
 invitis ARw 17 βλαχέρναις C 18 φρικῶν w^{*}p invitis AR
 19 τῶν | τεύχους E

enim appellabant suos principes) rebus Africae cognititis iacturam-
 que terrae iniquo ferens animo classem ingentem parat mittit-
 5 que ad Africam recuperandam. Cui cum patricius ille Ioannes
 inpar esset, portu relicto ad regem se conferebat, ut maiores
 6 copias postularet. Sed cum Romana classis Cretam pervenisset,
 populi principes, partim turpe rati Africa omissa et hostibus con-
 cessa reverti, partim regis iracundiam veriti classariis defectio-
 nis auctores flunt ac Leontii insectandi et Apsimari, Cibyrrhaeo-
 tarum drungarii, quem statim etiam Tiberium nominarunt, regis
 7 salutandi. Is igitur cum classe Byzantium pervectus in Sycas
 8 appulit. Etsi autem Leontius urbis custodiam diligenter curarat,
 9 tamen quidam provinciales magistratus per murum Blachernium,
 cuius custodiam sortiti erant, clavibus portae cum sanctissimo
 10 iureiurando acceptis, Apsimarum introduxerunt. Ita classarii

ἐλήσαντο. ὁ δὲ Ἀψίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἀφείλετο τῆς 11
 βυνός καὶ ὑπὸ φυλακῆν ἐποιήσατο, βασιλεύσαντα ἔτη τρία, τοὺς 12
 δὲ αὐτῷ συναυρομένους ἐκ τῶν ἀρχόντων τυπήσας καὶ τῶν
 ὑπαρχόντων στερήσας ὑπερορίους ἐποίησε.

5 Καὶ ὁ μὲν Ἀψίμαρος ἢ Τιβέριος οὕτω τῆς βασιλείας ἐκρά- 24 D
 τησεν, αὐτίκα δὲ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ἡράκλειον πάντων τῶν
 ἱπικῶν καὶ πεζῶν στρατευμάτων στρατηγὸν μονάτατον προ-
 βαλλόμενος στέλλει πρὸς ἕω τοῖς Ἀγαρηνοῦς ἀντιτάττεσθαι. κατέ- 2
 δραμον οὖν τὴν Συρίαν Ῥωμαῖοι καὶ μέχρι Σαμοσάτων ἀφι-
 10 κοντο, τὰ περίξ ἅπαντα προνομεύσαντες, καὶ πολλοὺς σφόδρα
 τῶν Ἀγαρηνῶν διεχρήσαντο, καὶ δορυαλώτους ἐλόντες πλείστους
 καὶ λείαν ἄλλην ἀμύθητον φόβον μέγαν τοῖς Ἀραριν ἐνεποίη-
 σαν. Βαάνης δέ, ᾧ Ἑπταδαίμων ἐπέκλησις, τὴν τετάρτην Ἀρ- 3
 μενίαν τοῖς Ἀραρι προῦδωκεν. εἶτα οἱ ἄρχοντες Ἀρμενίας 4
 15 κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν στασιάζσαντες ἐκείνους μὲν ἔκτειναν, πρὸς
 δὲ τὸν Ἀψίμαρον διεπέμψαντο καὶ Ῥωμαίους αὐθις εἰς τὴν

1 καθάρσεις Λεοντίου C 5 βασιλεία Ἀψιμάρου ΔΕ, βασιλεία Ἀψιμάρου
 τοῦ καὶ Τιβερίου CD, βασιλεία Ἀψιμάρου Τιβερίου Β 8 περὶ τῶν Ἀγα-
 ρηνῶν καὶ δσα ἐποίησάν τε καὶ ἔπαθον CE

2 βασιλεύσαντα ἔτη τρία om. O (v. vs. 4) 3 συναυρομένους DE
 4 ὑπάρχοντων E ἐποίησε A, ἐποίησεν RwpDi, v. ad XIII 1, 5 et
 ann. sequ. post ἐποίησεν add. ἐβασίλευσε δὲ ὁ λεόντιος ἔτη τρία
 O Wo lat. 5 καὶ A 7 προβαλλόμενος Ewp, v. ad XIV 11, 5
 8 πρὸς τοῖς ἕω p* invitis ARw 10 post τὰ add. δὲ D καὶ
 om. D σφόδρα πολλοὺς Owp 11 δορυαλώτους Di, v. ad XIII
 8, 3 13 τετάρτην v. Gelzerum Georg. Cypr. descript. p. XLVIII
 13. p. 236, 2 ἀρμενίαν D

ingressi civium aedes diripuerunt, Apsimarum Leontium naso 11
 praeciso custodiae tradidit, cum triennium regnasset. Principes 12
 autem, qui ab illo stabant, verberibus affectos et bonis spoliatos
 relegavit.

24. APSIMARVS sive TIBERIVS ita imperio potitus statim
 fratrem suum Heraclium omnibus et pedestribus et equestribus
 copiis solum cum summo imperio praefectum in Orientem contra
 Agarenos misit. Romani igitur Syriam incursarunt et Samosata 2
 usque progressi, finitima loca omnia populati, Agarenorum pluri-
 mos confecerunt captisque plurimis et ingenti praeda parta ma-
 gnum Arabibus terrorem incusserunt. Baanes vero, cui cognomen 3
 Heptadaemon, quartam Armeniam Arabibus prodidit. Sed Ar- 4
 meniorum principes Agarenos per seditionem occiderunt et legatis
 ad Apsimarum missis Romanos denuo in provinciam receperunt.

ΠΙ 95 Α 5 χώραν ἐδέξαντο. ἀλλ' ὁ Μουάμεδ καὶ αὐτῶν ἐπελθὼν ὑπὸ
 τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ πάλιν τὴν Ἀρμενίαν πεποίηκε καὶ τοὺς
 6 τῶν Ἀρμενίων προέχοντας ζῶντας κατέκασε. τότε καὶ κατὰ D ΠΙ 326
 τῆς Κιλικίας Ἀγαρηνοὶ ἐπεστράτευσαν, οἷς συμβαλὼν δ τοῦ
 βασιλέως δμαίων Ἡράκλειος τοὺς μὲν πλείονας μαχαίρας ἔργον 5
 εἰργάσατο, τοὺς δὲ λοιποὺς ζωγρήσας δεσμίους τῷ κρατοῦντι
 7 ἔξεπεμψε. Φιλππικὸν δὲ τὸν υἱὸν τοῦ πατρικίου Νικηφόρου
 βασιλευῶντα, ὅτι κατ' ὄναρ ἔδοξε τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν σιάζε-
 σθαι ὑπὸ αὐτοῦ, εἰς Κεφαληνίαν ἐξώρισεν.
 8 Ἰουστινιανὸς δὲ ἐν Χερσῶνι, ὡς εἴρηται, περιορισθεὶς ἦδυν- 10
 Β νήθη διαδράναι ἐκῆθεν καὶ τῷ Χαζάρων ἀρχηγῷ Χαγάνῳ
 προσελθεῖν καὶ δεχθεὶς παρ' ἐκείνου φιλοτιμώτατα τὴν ἀδελφὴν
 αὐτοῦ ἔγχε Θεοδώραν καὶ μετ' ὀλίγον ἐκῆθεν ἀπελθὼν εἰς
 9 ἄλλην χώραν μετὰ τῆς αὐτοῦ διέτριβε γυναικός. καὶ ὁ Ἀψί-
 μαρος διεπέμψατο πρὸς τὸν Χαγάνον, χρήματα δώσειν αὐτῷ 15
 W ΠΙ 78 πολλά ὑποσχόμενος, εἰ στείλειεν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἰουστινιανοῦ

10 περὶ Ἰουστινιανοῦ ὅτι ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Χαγάνου ΑΕ,
 περὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ (om. F) ὅτι ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 Χαγάνου CE καὶ ὅτι ἐπεβούλευεν ὁ Χαγάνος τῷ Ἰουστινιανῷ τοῦ Ἀψιμάρου
 δώσειν αὐτῷ χρήματα πολλά ὑποσχόμενον· καὶ ὅτι τοῦτο γινώσκων ἐκείνος πρὸς
 Βουλγάρους κατέφυγεν C, ὅτι ἐπεβούλευσε ὁ Χαγάνος τῷ Ἰουστινιανῷ E

1 post ὁ add. τῶν ἀγαρηνῶν ἡγεμονεῶν τότε Rwp μωάμεθ
 B²Dwp (ex XIV 17, 12), μωάμεδ conl. B-W coll. XIV 17, 12 et
 Cedr. I p. 777, 13 2 σαρακηνοὺς O 3 ἀρμενίων D ζῶντας
 (sic) w*ρ 6 τῷ κρατοῦντι δεσμίους D 9 κεφαληνίαν ARwp
 (v. XIV 25, 17, Theoph. I p. 372, 8, G. M. p. 621, 4, L. G. p. 167, 5,
 Georg. Cypr. 1578 Gelzer, Hierocl. 648, 5 Burkhardt), Κεφα-
 ληνίαν Di post ἐξώρισεν add. ὁ ἀψίμαρος Rwp 10 εἴρηται]
 XIV 22, 34 11 διαδράναι Ewp Di, διαδράναι AO χαζάρω (sic)
 A 12 φιλοτιμώτατα Ewp 12. 13 ἔγχε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ O
 13 ὀλίγων E 16 ἐστειλεῖ D, εἰ στείλει Dw

5 Moamedus autem expeditione facta Armeniam iterum Agarenis
 6 parere coegit et Armeniorum principes vivos cremavit. Tunc
 Ciliciae quoque arma intulerunt Agareni, cum quibus Heraclius,
 regis frater, congressus maiorem partem ferro confecit, ceteros
 7 captos ad imperatorem inisit victos. Philippicum, filium patricii
 Nicephori, quod in somnis aquilam sibi umbram facere viderat,
 regnum animo agitantem in Cephaleniam relegavit.
 8 Iustinianus autem, qui, ut dictum est, in Chersonese exulabat
 fuga inde elapsus ad Chaganum, Chazarorum principem, se con-
 tulit, a quo honorificentissime exceptus eius sororem Theodoram
 uxorem duxit ac paullo post inde digressus in alia regione cum
 9 sua coniuge considerabat. Verum Apsimarum Chagano magnam

κεφαλῆν. καὶ δς συνέθετο καὶ δύο τινὰς τῶν φκειωμένων 10
 αὐτῷ στείλας ἐν ἀπορρήτοις ἐνετείλατο τὸν Ἰουστινιανὸν ἀνελεῖν·
 ὁ δὲ διὰ δούλον μαθοῦσα ἡ Θεοδώρα τῷ ἀνδρὶ καταγγέλλει. ὁ 11. 12
 δὲ τοὺς ἐνταλθέντας αὐτὸν ἀνελεῖν ἰδίᾳ προσκαλεσάμενος ἔκα- C
 5 στον ἀγγόνην στείροσκει τοῦ ζῆν καὶ τὴν μὲν Θεοδώραν εἰς Χα-
 ζαρίαν ἐξέπεμψεν, αὐτὸς δὲ εἰς ἀλιάδα ἐμβεβηκῶς ἀπέπλευσε,
 πρὸς Τέρβελιν ἀπῶν τὸν τῶν Βουλγάρων ἐξάρχοντα. κλύδωνος 13
 δὲ μεγάλου κατειληφτός αὐτὸν ἐν τῷ πλέειν, καταδύνας τὸ
 πλοιάριον ἐκινδύνευε. τῶν δὲ συμπλεόντων ἐπαγγεῖλαισθαι τῷ 14
 10 θεῷ συμβουλευόντων αὐτῷ, εἰ περιωσθεῖ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπο-
 λήψοιτο, μὴ τι κακὸν τοῖς κατ' αὐτοῦ γενομένοις ἐπενεγκεῖν,
 ἐκεῖνος "εἰ φείσομαι τούτων" ἔφη "τινός, αὐτίκα καταποντι-
 D III 327 σθεῖν ὡδί." περιωσθεὶς οὖν καὶ τῷ τῶν Βουλγάρων ἄρχοντι 15
 προσελθὼν καὶ πλεῖστα παρασχών, ἄλλα μέντοι καὶ παρέχειν D
 15 ἐπαγγεῖλάμενος, εἰ παρ' αὐτοῦ καταχθεῖ πρὸς τὴν προγονικὴν
 βασιλείαν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῷ συζεῦξαι καθυποσχόμενος,
 σὺν ἐκείνῳ μετὰ βυρβαρικῆς βαρείας δυνάμεως τὴν ὑπερκει- 16
 μένην κατειλήφει τῶν πόλεων καὶ πρὸ τῶν τειχῶν στρατοπε-

13 ὅτι μετὰ τῶν Βουλγάρων τῇ πόλει ἐπιουρατεύσας νύκτωρ ἐντὸς εἰσηλθε
 διὰ τοῦ ἀγωγοῦ CE

3 ὁ δὲ p* invitis ARw δόλου E 8 καταδύνας EwpDi, καταδύ-
 ναι AO 9 ἐκινδύνευε Rwp, ἐκινδύνας mutat in ἐκινδύνεο vel
 ἐκινδύνεν A, ἐκινδύνεο Di 12 ἔφη τούτων B 13 καὶ om. D
 14 παρασχών DwpDi, παρασχεῖν AR 15 γονικὴν E 17 βα-
 ρείας RwpDi, om. A 18 στρατευσάμενος C

pecuniam per nuntios pollicitus, si Iustiniani caput ad se misisset, ab eo impetrat, ut duos e suis familiaribus ableget, qui Iustinia-10 num secreto tollerent. Quo per servum cognito Theodora ma-11 ritum praemonet. Ille igitur duos illos seorsim accessit, utrum-12 que laqueo praefocat ipseque Theodora in Chazariam ablegata naviculam ascendit, ad Terbelim, Bulgarorum principem, profecturus. In ea navigatione magna tempestate orta, navicula in 13 periculo submersionis versabatur. Monitus igitur ab iis, qui una 14 navigabant, ut votum faceret deo se, si evasisset incolumis et regnum recepisset, veniam omnibus suis adversariis daturum, "si cui" inquit "illorum pepercero, statim hic submergar." Cum 15 autem salvus ad Bulgarorum principem pervenisset multaue ei dedisset seque daturum promisisset, si ab eo reduceretur in avitum regnum, et nuptias filiae suae illi pollicitus, cum illo bar-16 barorum copiis ingentibus subnisus metropolim aggreditur et castris ante moenia positus civium animos pertentat, cum iis de

δευσάμενος ἀπεπειροῦτο τῶν πολιτῶν, αὐτοῖς ἐκ τοῦ τείχους
 17 προκύπτουσι δμῶν. οἱ δὲ οὐ μόνον αὐτὸν οὐ προσίεντο,
 18 ἀλλὰ καὶ ὕβρεις αὐτοῦ κατέχεον πλημμελεῖς. νυκτὸς οὖν διὰ
 τοῦ ἀγωγοῦ εἰσὸς ἐντὸς ἀνέδν τῆς πόλεως καὶ ταύτης ἐγένετο
 19 ἐγκρατής. ὁ δὲ Ἀψίμαρος εἰς Ἀπολλωνιάδα φρυγῶν κατελήφθη. 5
 P II 96 A 25 Τῷ μὲν οὖν τῶν Βουλγάρων ἄρχοντι δῶρα πολλὰ παρα-
 σχῶν καὶ συνθήκας εἰρήνης μετ' αὐτοῦ ποιησάμενος ἀπελθεῖν
 2 αὐτὸν παρεσκεύασεν. τοῦ δὲ Ἀψιμάρου καὶ Ἡρακλείου τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἀχθέντων, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ Λεον-
 τίου, τὸν μὲν Ἡράκλειον σὺν ἄλλοις πλείοσιν ἐν ξύλοις παρὰ 10
 3 τοῖς τείχεσιν ἀπήρῳσε, τὸν Ἀψίμαρον δὲ γε καὶ τὸν Λεόντιον
 δεσμίους διὰ τῆς ἀγορᾶς περιαγαγὼν καὶ θεατρίας ἐπικιοῦ
 ἀγομένου, διφέντας ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ κατὰ τῶν τραγγήλων
 πεπάτηκε, καὶ οὕτως ἐκμηθῆναι τὰς αὐτῶν κεφαλὰς ἐν τῷ
 Κυνηγίῳ προσέταξεν, ἐπὶ τοῦ Ἀψιμάρου ἐνιαυτοῦ βασιλεύ- 15
 4 σαντος. τὸν δὲ πατριάρχην Καλλίνικον πρότερον αὐτοῦ πηρω-

6 τοῦ ἑνωτήμιου Ἰουστινιανοῦ βασιλεία τὸ δεύτερον A, βασιλεία τὸ δεύτερον
 Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἑνωτήμιου CD 8 ὅπως ἐκόλασε τὸν Λεόντιον καὶ τὸν
 Ἀψίμαρον καὶ τὸν Ἡράκλειον καὶ ἑτέρους δ' Ἰουστινιανός καὶ τὸν πατρι-
 ἀρχην C 16 περὶ πατριαρχῶν E

4 ἐνέδν EDw 5 ἀψίμαρος D post κατελήφθη add. ἐπὶ βα-
 σιλεύσεως ἐνιαυτοῦ. Rwp, v. vs. 15 6 Τῷ μὲν οὖν AE, Οὕτω μὲν
 δ' Ἰουστινιανὸς εὐαφ' τὴν βασιλείαν ἐπανεσώσατο, ταύτης τὸ δεύτερον
 ἑνωτήμιος ἐπιβάς. τῷ δὲ Ow 8 τοῦ δὲ AEwp, εἶτα τοῦ O
 10 μὲν om. Di invitis ARwp 11 ἀπήρῳσεν D, iota subscr.
 add. Dw, v. ad XIII 1, 5 15 κυνηγείῳ wp (venatione: Wo
 lat.) invitis AR Nicephor. CPol. p. 42, 19, Theoph. I p. 375, 15
 προσέταξεν O (v. ann. sequ.) ἐπὶ--βασιλεύσαντος omi. O, v.
 vs. 5

17 pinnaculis prospectantibus colloquens. Illi vero eum non modo
 18 non invitabant, sed etiam atrocibus maledictis incessabant. Verum
 noctu per aquaeductum ingressus intra urbem ascensione facta
 19 Byzantio potitur. Apsimarum autem, qui Apolloniam confugerat,
 captus est.

25. Bulgarorum principem cum donis multis icto pacis foe-
 2 dere dimisit. Apsimaro vero et Heraclio, eius fratre, atque etiam
 3 Leontio ad se adductis, Heraclium cum aliis pluribus de lignis iuxta
 3 moenia suspendit, Apsimarum et Leontium vinculis per forum cir-
 cumductos ludis Circensibus spectaculo exhibuit, cumque collis eo-
 rum ante se prosectorum pedibus insultasset, sic demum capita
 in amphitheatro illis praecidi iussit, cum Apsimarum septem per
 4 annos regnasset. Callinicum patriarcham oculis prius erutis Ro-

σας τὰ ὄμματα εἰς Ῥώμην ἔθετο ὑπερόριον. Κῦρον δὲ ⁵ τινα B
 μοναχὸν ἐγκλειστον πατριάρχην προβάλετο, δς αὐτῷ τὴν εἰς
 τὴν βασιλείαν ἀποκατάστασιν προεφοίβασε. πολὺ δὲ πλῆθος 6
 ἔκ τε τοῦ δημοτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ τότε διέφθειρεν οὐ-
 D III 328 τος ὁ βασιλεὺς, τοὺς μὲν φανερώς, ἐπίους μέντοι καὶ ἀφανῶς.
 στείλας δ' εἰς Χαζαρίαν ἤγαγε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Θεοδώραν, 7
 ἣδὴ αὐτῷ τεκοῦσαν υἱόν, ὃν Τιβέριον κατωνόμασε, κάκεινν
 δὲ καὶ τὸ παιδίον τοῦ τῆς βασιλείας ἀξιώσας ὀνόματος καὶ
 ἄμφω ἔστειρε. λύσας δὲ τὰς πρὸς τοὺς Βουλγάρους σπονδὰς 8
 10 κατ' αὐτῶν ἐξεστράτευσεν σὺν Ἑπικαῖς τε καὶ Πεζικαῖς δυνάμει
 καὶ σὺν στόλῳ πολλῷ, καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὴν Ἀγχιάλον. τὸ 9
 μὲν οὖν πρῶτον δεισάντες οἱ Βούλγαροι εἰς τὰ ὄρη ἀνέδρομον,
 ἐκεῖθεν δὲ ἀσυντάκτως δρῶντες τὴν τῶν Ῥωμαίων στρατιάν C
 σκηνομένην καὶ ἀπροσέκτως εἰς χορτασμάτων συλλογὴν σκιδνα-
 15 μένην, ἀνεθάρσυσαν καὶ ἐπελθόντες αὐτοῖς πολλοὺς μὲν ἀνείλον,
 οὐ μείους δὲ ἠχμαλώτευσαν καὶ ἔπουν συνέσχον πολλήν. ὁ 10
 μέντοι βασιλεὺς σὺν τοῖς περιλειφθεῖσιν εἰς τὸ ἐκεῖ συνεκλεί-
 σθησαν φρούριον. εἶτα τοὺς ἔπλους πάντας νευροκοπήσαντες, 11
 ἕνα μὴ τούτους λάβοιεν οἱ πολέμοι, τοῖς τοῦ στόλου σκάρειν

6 ὅτι ἔστειρε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν υἱόν CE 9 ὅτι ἐπῆλθε κατὰ
 Βουλγάρων καὶ ἠτήθη CE

1 κύρον CEwp 2 προβάλλετο AEWp, προβάλετο ODi, v. ad
 XIV 11, 5 2. 3 εἰς τὴν om. w* p invitis AR (regni recupera-
 tionem: Wo lat.) 3 δὲ om. B 4 τοῦ alterum om. D 5 post βα-
 σιλεὺς· add. καὶ A, om. RwpDi 6 'υτοῦ C 7 post ἣδὴ add.
 δὲ C post ὃν add. καὶ C 9 βαρβάρους E 17 συνεκλείσθη | C
 19 οἱ πολέμοι | ὑπολέμοι E

mam relegavit. Cyrum autem, monachum quendam inclusum, 5
 qui ei regni recuperationem praedixerat, patriarcham designavit.
 Maximam turbam et plebeiam et militarem hic rex tum occidit, 6
 partim aperte, partim etiam clam. Ex Chazaria uxorem Theodo- 7
 ram revocavit, quae ei iam filium pepererat, quem Tiberium vo-
 cavit, ipsamque ac filium regio nomine dignatos diademate or-
 navit. Foedere autem rupto Bulgaris bellum intulit, eque- 8
 stribus ac pedestribus et navalibus copiis magnis Anchialum
 profectus. Ac primum quidem territi Bulgari in montes confu- 9
 gerunt, sed cum illinc vidissent Romanorum exercitum castra
 nullo ordine posuisse et temere pabulatum dispergi, animos re-
 ceperunt et congressi multos occiderunt, neque pauciores ceperunt,
 equis etiam multis potiti. Ceterum rex cum reliquis exercitus 10
 in castellum, quod illic erat, se conclusit. Deinde incisis equo- 11

W III 79 ἐμβεβηκότες ἐπανῆλθον εἰς τὸ Βυζάντιον σὺν αἰσχρῇ πολλῇ.
 12 μηριῶν δὲ τοῖς ἐν Χερσῶνι, ὅτι ἐκεῖ περιορισμένον αὐτὸν
 γρόντες νεωτερίζοντα ἠβουλήθησαν ἀνελεῖν, στέλλει τριῆρεις καὶ
 D δρόμοντας καὶ νῆας ἑτέρας τῶν φορηγῶν σὺν στρατεύματι
 πλείστον καὶ δυοὶ στρατηγοῖς, ἐντειλάμενος αὐτοῖς μὴ φείσασθαι 5
 13 τινος τῶν ἐκεῖ, ἀλλὰ πάντα συγκόψει τοῖς ξίφεσιν. οἱ σὺν
 οὐδενὶ πόνῳ (οὐ γὰρ ἀντέστησαν οἱ τῶν ἐν Χερσῶνι πόλεων
 κάτοικοι) παραλαβόντες αὐτοὺς ἅπαντας σχεδὸν ἀνηγήρασι, μό-
 14 νης τῆς νεαζούσης ἡλικίας μέχρι μειρακίων φεισάμενοι. ὁ
 μαθὼν Ἰουστινιανός, ὅτι μὴ καὶ τούτους ἀνείλον, ἐξώρμιστο, 10
 15 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποσταλῆναι παρεκελεύσατο. ἀποσταλέντας δὲ
 καταποντισθῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ συνέβη τοὺς πλείονας, καὶ
 16 ἔδοξε τοῦτο τῷ βασιλεῖ καταθύμιον. καὶ οὐδ' οὕτω τῆς κατ' D III 32
 ἐκείνων μανίας ἐμπέπληστο, ἀλλ' ἠπειλεῖ καὶ αὐτῆς στελεῖν καὶ
 PII 97 A οὕτω τὴν χώραν ἐξερημῶσαι ὡς καὶ τὰς πόλεις καθελεῖν καὶ 15
 17 ἀροτριῶσαι. διὰ ταῦτα οἱ ἔτι περιλειφθέντες ἐν Χερσῶνι καὶ
 οἱ τούτων περίοικοι ἀποστατήσαντες Φιλιππικὸν τὸν τοῦ Βαρ-

13 ἀποστασία Χερσωνιτῶν καὶ ἀνάγκης Φιλιππικοῦ τοῦ καὶ Βαρδάνη C
 ὅτι τοὺς ἐν Χερσῶνι πάντας σχεδὸν ἀνείλεν Ἰουστινιανός E 16 ἀνά-
 ρης Φιλιππικοῦ τοῦ Βαρ. ἀνῆ E

4. 5 στρατεύματι πλείστον καὶ δυοὶ στρατηγοῖς] De chiasmo v. ad
 XIII 2, 6 7 κόπῳ B 8 παρεληφθότες O 9 μειρακίσκων O
 11 post αὐτῶν add. τοὺς περισοθέντας Owp 13 τοῦτο RwpDί,
 τούτω AB 14 στελεῖν DE, corr. Dw 15 χώρα D, corr. Dw
 καὶ prius om. D πόλειν (sic) A 16 ἀροτριῶσαι B^sCEwp
 εἰ om. O περιληφθέντες (sic) A, v. ad p. 204, 11

rum omnium nervis, ne hostibus usui essent, conscensis classis
 12 navibus cum magno dedecore Byzantium redierunt. Chersoniis
 porro iratus, quod de se in exilio res novas moliente tollendo
 cogitassent, triremes, dromones, naves onerarias cum maximo
 exercitu et ducibus duobus mittit iisque mandat, ne cuiquam
 13 illorum parcant, sed omnes gladiis conficiant. Qui eos nullo cum
 labore ceperunt (neque enim urbium Chersoniarum incolae resi-
 stebant) ac praene omnibus sublatis pepercerunt pueris dumtaxat
 14 et adulescentibus. Quo Iustinianus cognito iratus, quod non etiam
 15 eos occiderant, ad se eos mitti iussit; qui cum missi essent, fa-
 ctum est, ut maxima ex parte in mari perirent, quae res regi erat
 16 voluptati. Sed ne sic quidem timore in illos expleto minatus est
 se denuo copiis missis ita regionem illam evastaturum, ut quibus
 17 locis urbes fuissent, arva colerentur. Quapropter Chersoniorum
 quae iam erant reliquiae eorumque finitimi ad defectionem impulsī
 Philippicum, Bardanis filium, quem ab Apsimaro in Cephaleniam

δάνη, ὃν ὁ λόγος ἰσότηρησε παρὰ τοῦ Ἀγνιμάρου εἰς Κεφαλληνίαν
περιορισθῆναι, ἄρτι ἀνακληθέντα ἐκ τῆς ὑπερορίας καὶ ἐπαν-
ιώντα πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κάκει γενόμενον βασιλέα
ἀναγορεύουσι, καὶ τοῦ σφῶν ἄρχοντος Ἡλία συμπράττοντος.
5 ἃ μαθὼν Ἰουστινιανὸς τοὺς μὲν τοῦ Ἡλία παῖδας ἐν τῷ κόλπῳ 18
κατέσφαξε τῆς μητρὸς, ἐκείνην δὲ δούλῳ αὐτῆς Ἰνδῶ μαγείρῳ
συνέζευξεν. εἶτα στόλον ἐτοιμασάμενος στέλλει κατὰ Χερσῶνος, 19
ἐντελλάμενος τῷ τοῦ στόλου κατάρχοντι ἠβηδὸν ξύμπαντας
ἀνελεῖν. ἤδη δὲ καταλαβόντος τὴν Χερσῶνα τοῦ ναυτικοῦ καὶ 20 B
10 πολιορκουῆτος αὐτὴν ἤκον Χάζαροι τοῖς Χερσωνίταις ἐπικου-
ρήσοντες. ἐντεῦθεν ἢ μὲν πολιορκία ἐλέλυτο, οἱ δὲ τοῦ στόλου 21
μὴ τολμῶντες πρὸς τὸν βασιλέα ἐπανελθεῖν τοῦ μὲν βλασφη-
μίας κατέχεον, τὸν δὲ Βαρδάνην ὡς βασιλέα εὐφήμησαν. καιροῦ 22
δὲ παραρρυνέντος συγχοῦ, διὲ μὴδὲν αὐτῷ ἐκ τοῦ στόλου με-
11 διὲ καὶ (om. E) οἱ τοῦ στόλου τὸν Φιλίπικὸν εὐφήμησαν CE

1 κεφαλληνίαν ARwp, Κεφαλληνίαν Di, v. ad XIV 24, 7 2 περι-
οισθῆναι w*p, relegatum esse: Wo lat. 3 τὴν om. B 3. 4 ἀνα-
γορεύουσι βασιλέα D 4. 5 ἡλία A (v. Niceph. Cpol. p. 44, 24.
46, 1 cet., Theoph. I p. 377, 31. 378, 24 cet.), ἡλία RwpDi 5 τοῦς
μὴ D, τοὺς μὲν corr. Dw τοῦ om. B παῖδα ex παιδῶν mutat
D τῷ om. D 6. 7 προσμαγείρῳ (punctis notatum) δε δουλώ-
ματα οὐδωμαγείρως συνέζευξεν εἶτα στόλον αἰτημασάμενος στέλλει κατὰ
χερσῶνος D, his deletis et addito fa (= falsa) restituit Dw: ἐκεί-
νην δὲ δούλῳ — κατὰ Χερσῶνος 6. 7 ἐκείνην — συνέζευξεν om. E
8 τὴν D, τῷ corr. Dw ἢ μὲν δούξ D, ἠβηδὸν corr. Dw συμ-
πάντας D, v. ad XIII 5, 1 9 δ' | D, δὲ corr. Dw καταλα-
βόντι D, corr. Dw χερσῶνα D 9. 10 καὶ πολιορκουῆτος αὐτὴν
om. O 10 ἤκον punctis notatum D, ἤκον corr. Dw τοῖς |
τοῦ E ἐπικουρήσοντες E, ἐπικοντεύσαντες D, corr. Dw 11 κἀν-
τεῦθεν D τὸν φιλόπολιν ἡσαελέλυτο (punctis notatum) D, his
deletis corr. Dw: ἢ μὲν πολιορκία ἐλέλυτο 14 παραρρυνέντος (sic)
AE, v. ad XIV 11, 7

relegatum fuisse supra memoravimus, revocatum modo ex exilio
et dum Cpolim iret, illuc profectum regem salutant, etiam Helia
principe suo adiuvante. Quibus Iustinianus cognitis Heliae liberos 18
in sinu iugulavit matris illamque servo eius Indo coquo copula-
vit. Deinde instructam classem contra Chersonem mittit classis-19
que praefecto mandat, ut omnes, qui arma ferre possent, deleret.
Quae classis cum iam ad Chersonem appulsa esset eamque regio-20
nem obsideret, Chazari Chersoniis auxilio venerunt. Unde ob-21
sidio soluta est, sed classarii ad regem redire non ausi maledicta
in eum iaciebant et Bardanem pro rege celebraverunt. Iam longo 22
tempore elapso, cum nihil ei de classe significaretur, rex suspi-
catus accidisse aliquid, quod in suam fraudem tenderet, Byzantio

μήνντο, ὁ βασιλεὺς ἐπιτοπήσας συμβῆναι τι φερόμενον κατ' αὐτοῦ, ἐξώρμησε τῆς Βυζαντίδος καὶ ἕως Σινώπης ἐλθὼν δρᾷ
 23 τὸν στόλον εὐθὺς τῆς πόλεως πλοῖζόμενον· αὐτίκα τοίνυν γέγονε
 24 καὶ αὐτὸς ὀπισθόρμητος. τοῦ δὲ Φιλίππου εὐπλοήσαντος
 C καὶ προκαταλαβόντος τὴν μεγαλόπολιν, ἐκείνος ἐν τῷ Δαματροῦτι 5
 25 ἐσκήνωσε. πρὸς δὲ εἰρημένους Ἡλίας ἀποσταλεῖς ἠδυνήθη
 πείσαι τὸ μετὰ Ἰουστινιανοῦ στρατιωτικὸν ἀποστῆναι αὐτοῦ καὶ
 26 προσρῆναι Φιλίππῳ. καταλειφθεὶς τοίνυν παρὰ τῶν στρα- D III 3:30
 τιστῶν Ἰουστινιανὸς χειροῦται καὶ χερσὶν οὐκείαις εὐθὺς ὁ
 27 Ἡλίας ἀφεῖλε τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. ὁ δὲ τούτου παῖς ὁ Τιβέ-10
 ριος μετὰ τῆς πρὸς μητρὸς μάμης Ἀναστασίας (ἣ γὰρ μήτηρ
 αὐτοῦ Θεοδώρα ἐφθῆ θανεῖν) τῷ ἐν Βλαχέρναις ναῶ προσ-
 φυγῶν εἰσέδν τὸ θεῖον θυσιαστήριον καὶ ὑπὸ τὴν παραγῆ γε-
 νόμενος τράπεζαν, ἐνὸς τῶν ταύτην ἀνεχόντων στυλίσκων δε-
 D 28 δραγμένους ἐκέτευε μὴ θανεῖν. ἀλλ' οἱ σταλέντες εἰς ζήτησιν 15
 αὐτοῦ ἐξελεύσαντες τοῦ θυσιαστηρίου τὸν παῖδα μαχαίρᾳ τούτου
 τὸν λαμὸν ὡς βοσκήματος ἀπέτεμον ἀπηνῶς.
 26 Ἦδη δὲ τῆς βασιλείας τυχὼν ὁ Φιλίππος κατὰ τῆς
 ἕκτης οὐκουμενικῆς συνόδου ὀπλίσατο, καὶ σύνοδον ἀθροίσας

6 ἀναίρεσις (ἀνάρρησις C) Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς (νιοῦ E) αὐτοῦ CE
 18 βασιλεία Φιλίππου τοῦ καὶ Βαρδάνη (τ. κ. Βαρδ. om. B) AR, ὅθεν
 ἀθετήσαι τὴν ζ' σύνοδον προήχθη CE

2 ἐξώρμησε D, corr. D_w 3 πλοῖζόμενον D_w 5 καταλαβόν-
 τος O 6 ἡλίας A, ἡλίας R_wP_{Di}, v. ad XIV 25, 17 6 σταλείς
 E_wP_{Di} 7 ποιῆσαι D ante Ἰουστ. add. τοῦ E_wP 10 ἡλίας
 AR_wP, v. vs. 6 11 μάμης ED, corr. D_w 14 ἀνεχόντων E
 16 ante τοῦ add. ἐκ E, v. ad XIV 17, 15

profectus cum usque Sinopem venisset, videt classem urbem ver-
 23. 24 sus proficiscentem; statim igitur et ipse naves convertit. Sed
 Philippicus prospera navigatione usus praeoccupat magnam ur-
 25 bem, ille autem in Damatry stativa habet. Ad quem Helias ille
 missus Iustiniani militibus persuasit, ut deserto illo se ad Philippi-
 26 cum conferrent. Iustinianus igitur, cum a militibus desertus esset
 captus, statim ab Hella suis manibus occisus est capite detruncato.
 27 Filius autem eius Tiberius cum avia materna Anastasia (nam
 Theodora mater iam obierat) in templum Blachernium confugit,
 cumque sacrosanctum sacellum ingressus mensam sanctissimam
 subiisset, prehensa una columella eam fulciente mortem est de-
 28 precatus. Sed qui ad eum quaerendum erant missi, pueri e sacro
 abstracti collum tamquam pecudis crudeliter reseuerunt.

26. Iam potitus regno PHILIPPICVS contra sextam oecume-
 nicam synodum arma paravit indictaque synodo homo ille vanus,

ὁ μάταιος ἠκύρωσεν ὅσον τὸ κατ' αὐτὸν δι' αὐτῆς τὴν ἀγίαν
 ἐκείνην σύνοδον. λέγεται γὰρ ἄρτι τοῦ Λεοντίου τῶν σκήπτρων²
 ἐπιλημμένου χρησιμοδοτῆσαι τούτῳ δὴ τῷ Φιλίππικῷ τὴν εἰς
 τὸν βασιλείον θρόνον ἀναγωγὴν μοναχὸν τινα ἐγκλειστον ὄντα
 5 ἐν τῇ τοῦ Καλλιστράτου μονῇ καὶ τῆς προροήσεως αἰτῆσαι W III 80
 μισθὸν τὴν τῆς ἔκτης συνόδου ἀθέτησιν (ἦν γὰρ τῆς τῶν Μονο-
 θελητῶν ὁ μοναχὸς ἐκεῖνος αἰρέσεως), καὶ τὸν ὑποσχέσθαι. τὴν³
 μὲν οὖν οἰκουμενικὴν ἔκτην σύνοδον ἠκύρωσεν, ὡς ἐδόκει. P II 98 A
 αὐτὸς δὲ σωροὺς χρημάτων ἐκ παλαιότερων θησαυρισθέντας⁴
 10 αὐτοκρατόρων ἐν τοῖς βασιλείοις εὐρῶν εἰς οὐδὲν δέον τούτοις
 χρῆσάμενος τὰ πλείω διεσκόρπισε διὰ βραχέος καιροῦ· καὶ
 τάχα καὶ ἅπαντα κατηγάλωσεν ἂν, εἰ ἐπὶ πλέον τῇ βασιλείᾳ
 προσέμεινεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ λέγειν ἐδόκει ἑητορικώτατος μὴ⁵
 ἀμοιρῶν τε συνέσεως, ἐν δὲ τῷ πράττειν ἦν ξυμπάντων ἀσυν-

13 οἶος ἦν περὶ πράξεις ὁ Φιλίππικὸς CE

1. 2 σύνοδον ἐκείνην τὴν ἱεράν. O 5 προροήσεως (sic) A (v. ad
 XIV 11, 7), προσροήσεως B 7 ante τὴν add. καὶ E 8 οὖν
 κιν ἱκτὸν οὐδ' ἀρχιερωσίνης D, οὖν οἰκουμενικὴν ἔκτην
 σύνοδον ἠκύρωσεν ὡς suppl. et corr. D_w 9 δέ σοι D, δὲ σωροὺς
 corr. D_w πηποτέρω ἐπαπεισθέντας D, παλαιότερων θησαυρισθέν-
 τας corr. D_w 10 αὐτὸν κελτήμυραν . . . βασιλείοις D, αὐτοκρα-
 τῶρων ἐν τοῖς corr. et suppl. D_w 10. 11 ἐνωάσαν |
 χρώμενος D, εὐρῶν εἰς οὐδὲν δέον τούτοις corr. et suppl. D_w
 11 χρώμενος R_wp χρώμενος πισε D, τὰ πλείω
 διεσκόρ in lacuna suppl. D_w 11. 12 καθελυθηλὴν αὐτὸν
 τῇ D, καιροῦ· καὶ τάχα καὶ ἅπαντα κατη-
 γάλωσεν ἂν (sic) εἰ ἐπὶ πλέον corr. et suppl. D_w 13 προσέμεινε
 μὴ D, προσέμεινεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ λέγειν
 ἐδόκει ἑητορικώτατος corr. et suppl. D_w 14 συνέσει τῷ
 πράττειν καὶ D, συνέσεως, ἐν δὲ τῷ πράττειν ἦν
 συμπάντων (v. ad XIII 5, 1) ἀσυνετώτατος corr. et suppl. D_w
 ἀσυνετώτατος AE, ἀσυνετώτατος BCD_wwp, v. ad XIII 3, 6

quantum in ipso fuit, sacram illam synodum abrogavit. Nam 2
 Leontio modo sceptrum adepto fertur inclusus quidam monachus
 in Callistrati monasterio, qui Monothelitarum sectam probaret,
 huic Philippico regni adeptionem praedixisse eiusque praedicti
 mercedem sextae synodi abrogationem stipulatus, et hic pollicitus
 esse. Ac sextam oecumenicam synodum abrogavit, ut putabat. 3
 Cum vero acervos pecuniarum a veteribus cumulos imperatori- 4
 bus in regia repperisset, maiorem partem in nullos usus necessarios
 adhibitam dissipavit exiguo tempore; atque omnem forsan ab-
 sumpsisset, si diutius regnum tenuisset. Nam in dicendo quidem 5
 disertissimus habebatur nec prudentiae expers, ad res autem
 gerendas erat omnium ineptissimus et ingenio plane sinistro.

6 ετώτερος και πάμπαν ἀδέξιος. Κῦρον δὲ τὸν πατριάρχην D III 33
 ἐξωθήσας τῆς ἐκκλησίας, ἐπὶ ἕξ ἔτη ἐν ταύτῃ διαγαγόντα, Ἰω-
 7 άννην ὁμόδοξον ἑαυτῷ προεβάλετο. οἱ μέντοι Βούλγαροι τὴν
 Θράκην ἅπασαν λησάμενοι μέχρι τῆς πόλεως κατέδραμον
 B ἅπαντα, και λείαν πολλὴν και αἰχμαλώτους λαβόντες σχεδὸν 5
 8 ὑπὲρ ἀριθμὸν ὑπενόστησαν. ἀλλὰ μὴν και τὰ πρὸς ἀνίσχοντα
 ἦλιον ὁμοίως οἱ τῆς Ἄγαρ διέθεντο.
 9 Δύο δὲ παρελθόντων ἐνιαυτῶν και μηνῶν τινων, ἐξότου
 τῆς βασιλείας ἐκράτησεν, ἐπιήλατον ἐπιτελέσας ἀγῶνα και ἐν
 τῷ τοῦ Ζευξίππου μετὰ τὸν ἀγῶνα λουσάμενος λοιτρῶ, σουσί- 10
 τους τινὰς τῶν τῆς συγκλήτου πεποιήτο, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσι,
 10 τοὺς ἐν τῇ τῶν ἵππων ἀμίλλῃ νικήσαντας. κατακείμενος οὖν
 ἐν τῷ συμποσίῳ παρά τινων τῶν τῆς γεροσύας κατασχεθεὶς
 τυφλοῦται. ταῦτα δ' ἐπράχθη κατὰ τὸ σάββατον τῆς πεντη-
 11 κοστῆς. τῇ δ' ἐξῆς κατ' αὐτὴν δηλαδὴ τὴν πεντηκοστὴν ἀθροί- 15
 C σθέντες οἱ τε τῆς συγκλήτου βουλῆς και ὁ δημῶδης ὄχλος
 Ἀρτέμιον τὸν πρωτοασηκρητίς προχειρίζονται αὐτοκράτορα, μετ-
 ονομάσαντες Ἀναστάσιον.

1 περὶ πατριαρχῶν CE 3 περὶ Βουλγάρων και (om. E) τῶν Ἀγαρηνῶν
 CE 12 καθάρσεις ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ Φιλίππου CE

1 πάμπαν] πάντων E ἀδέξιος δὲ D, lacunam suppl.
 voce Κῦρον D_w κύρον BCD_wDi, κύρον AEwp 2 ἐξωθήσας D,
 corr. D_w ἐπὶ om. O ἐν ταύτῃ] ἐνιαυτῶ D διάγοντα E
 3 αὐτῷ DwpDi προεβάλετο RwpDi, προεβάλετο subscripto l A,
 v. ad XIV 11, 5 4 ante μέχρι add. τὰ Rwp 6 ἀπενόστησαν
 Ewp 9 ἐπιήλατον des. E fol. 164^u, ἐπιτελείας perg. fol. 166^r,
 cui add. E: γύρισον (i. e. volve) τὸ ἔμπροσθεν φύλλον και εὐρέ-
 ἐπιτελέσας ἀγῶνα 10 τοῦ om. C λοιτρῶ Ewp 13 κατασχε-
 θεὶς wpDi invitis AR 14 δὲ D 16 συγκλήτου om. D

6 Cyrum autem patriarcham ecclesia, quam per sex annos tenuerat,
 7 exegit et Ioanem, assensorem suum, in ea collocavit. Sub eo
 Bulgari Thraciam universam populati ad ipsam usque urbem in-
 cursarunt omnia, magnaue praeda et captivis fere innumeris
 8 abductis domum se receperunt. Sed et Agareni Orientem eodem
 modo tractarunt.

9 Duobus annis et mensibus aliquot, ex quo regnum susceperat,
 elapsis, cum ludos equestres celebrasset et post certamen in Zeu-
 xippi balneo corpus lavisset, quosdam senatores cenae adhibuit,
 10 vel, ut alii dicunt, eos, qui ludis Circensibus vicerant. In eo con-
 11 vivio a quibusdam senatoribus oppressus caecatur. Id actum
 est pridie pentecostes. Postridie, hoc est in ipsa pentecoste, et
 senatus et populus ΑΡΤΕΜΙΩΝ, primum a secretis, imperatorem
 designant, indito ei nomine Anastasii.

Ἦν δὲ οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ λόγοις παντοίοις ὠμληκῶς 27
καὶ πραγμάτων διοικήσεων ἐντριβέστατος. οὗτος τὸν πατρι- 2
ἀρχην Ἰωάννην τοῦ ἀρχιερατικοῦ κατασπάσας θρόνου ὡς μὴ
δρθόδοξον ἔτη τρία τῆς ἐκκλησίας κρατήσαντα, μετατίθησιν ἐκ
5 Κυζίκου ἐπὶ τὴν ἱερὰν καθέδραν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων
Γερμανόν, ὃν ἄνωθί που ὁ λόγος ἰστόρησε παρὰ Κωνσταντίνου
τοῦ Πρωγονάτου τῶν παιδογόνων ἀφαιρεθῆναι μορῶν. μαθὼν 3
δὲ ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Φοινίκην πλοῖα προσώρμισαν, ἕνα D
ξύλα ἐκεῖθεν κομίσονται ναυπηγήσιμα, στόλον ἐτοιμάσας ἀπέ-
D III 332 στείλει κατ' αὐτῶν, κελύσας καὶ τοὺς τῶν θεμάτων στόλους 4
εἰς τὴν νῆσον κατὰραι Ῥόδον κάκει ἐνωθῆναι καὶ οὕτως ἐκ-
πλεῦσαι κατὰ τῶν ἐναντίων, προβαλλόμενος ἄρχοντα τοῦ στόλου
παντὸς Ἰωάννην τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διάκονον
καὶ γενικὸν λογοθέτην. πάντων οὖν εἰς τὴν Ῥόδον συναθροί- 5
15 σθέντων ὁ διάκονος Ἰωάννης πρὸς ἐκπλοὺν ἡτοίμαστο, οἱ δὲ
τοῦ στόλου, καὶ μᾶλλον οἱ τοῦ θέματος τοῦ Ὀψικίου, οὐκ

1 βασιλεία Ἀρτεμίου τοῦ καὶ Ἀναστασίου AR 2 περὶ πατριαρχῶν CE
4 σημειώσει μεταθεσὶν ἀρχιερέως E 7 ὅτι στόλον ὁ βασιλεὺς οὗτος
κατὰ τῶν Ἀγαρηῶν ἔστειλε. καὶ οἱ τοῦ στόλου τὸν ἄρχοντα στασιάσαντες
ἀπέκλιον C

1 Ἦν (ἢ ὀμῖσα errore littera rubra H: A) δὲ οὗτος ὁ βασιλεὺς
καὶ λόγοις AEWp, οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ (ἐν D) λόγοις ἦν O 2 οὗ-
τος AEWp, δς O 3 πατριαρχικοῦ D καταπαύσας Ewp, avulso:
Wo lat. 5 τῆς] καὶ E 6 που] XIV 20, 3 7 ἀφαιρεθέντα O
8 προσώρμισαν Ewp, v. ad XIV 23, 7 8. 9 ἕν' ἐκεῖθεν ξύλα O
11 κατὰραι (sic) AD ῥόδον κατὰραι Ewp οὕτω w* p invitis
AR, v. ad XIII 6, 16 12 προβαλλόμενος Ewp, v. ad XIV 11, 5
14 γενικῶν D, corr. Dw 15 ἡτοίμαστο D, ἡτοίμαστο: οἱ corr.
Dw 16 βήματος D, corr. Dw

27. Erat hic rex omni doctrinae genere eruditus et in rebus gerendis versatissimus. Hic patriarcha Iohanne, ut non orthodoxo 2 a sede archiepiscopali, quam triennium tenuerat, avulso Germanum Cyzico revocatum patriarcham reginae urbium designat, quem a Constantino Pogonato virilibus privatum fuisse supra loco quodam memoravimus. Cum Alexandria naves ad Phoenice 3 appulsas esse, ut illinc ligna ad fabricandas naves peterent, didicisset, classem instructam contra illos misit, et provincialium quo- 4 que naves Rhodum ad insulam appellere atque, ubi convenissent, contra hostes ire iussit, totius classis duce delecto Iohanne, magnae ecclesiae dei diacono et generali logotheta. Cum igitur omnes 5 Rhodum convenissent et Iohannes navigationem pararet, classarii

- 6 ἦσαν πειθήνιοι· οὐ γὰρ καλῶς πρὸς τὸν κρατοῦντα διέκειντο,
 ἐπεὶ μηδ' ἐκεῖνος τῇ πλευστικῇ στρατιῇ κεχρημένος ἦν δεξιῶς.
 7 ὡς δὲ πρὸς τὴν ἐκείνων ἀπειθείαν ὁ διάκονος ἀρχικώτερον
 διετέθη καὶ δριμύτερον αὐτοῖς προσεφέρετο, εἰς στάσις τούτους
 P1199A ἤρεθισε καὶ τὸν βασιλέα δυσφημήσαντες αὐτὸν ἀνεῖλον εὐθύς. 5
 8 καὶ πρόσω χωρεῖν ἀφέμενοι οἱ μὲν ἀπήεσαν οἴκαδε, οἱ δὲ πρὸς
 9 τὸ Βυζάντιον ὤρμησαν· καὶ ἐν τῷ Ἀτραμυτίῳ γενόμενοι Θεο-
 δόσιόν τινα πράκτορα τῶν δημοσίων τελῶν, ἰδιώτην ἄνδρα,
 WIII81 10 ἄκοντα λαβόντες ἀνηγόρευσαν αὐτοκράτορα. ταῦτα μαθὼν ὁ
 Ἀρτέμιος στόλον ἠτοίμασε καὶ τῇ πόλει ἐπέστησε φυλακὴν, 10
 11 αὐτὸς δ' ἐν Νικαίᾳ διῆγε τῇ μητροπόλει τῶν Βιθυνῶν. οἱ δὲ
 στασιασταὶ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἀφίκοντο εἰς Χρυσόπολιν,
 7 καὶ τινα Θεοδοσίον ἀνηγόρευσαν αὐτοκράτορα C

p. 245, 16. 1 ἡ μὲν καλῶς ἔπιον | ἦσαν D, οὐκ ἦσαν πειθήνιοι
 οὐ γὰρ corr. et suppl. Dw 1. 2 κρατοῦντα
 τῇ D, lacunam explet διέκειντο: ἐπεὶ μηδὲ (μηδ' ARwp) ἐκεῖνος Dw
 2 πλευστικῇ D, corr. Dw 2. 3 ἐπερόμενος ἦν δεξιῶδος ὁ D, κεχη-
 μένος ἦν δεξιῶς. ὡς corr. Dw 3. 4 ἀναρχικώτος ἢ δὲ τηθός: ἦν αὐτός D, ἀρχικώτερον: διετέθη καὶ | δριμύτερον corr. et
 suppl. Dw 4 αὐτός D, corr. Dw 4. 5 στασιάζον τέσθαι D,
 στάσις τούτους ἤρεθισε corr. Dw 5 δ' ἀνηγήσαντες D, δυσφημή-
 σαντες corr. Dw 6 ante πρόσω add. τοῦ RwpDi ἀνάμμεσα
 χωρεῖν ἀνέκμενος (?) οἱ D, τοῦ πρόσω χωρεῖν ἀφέμενοι corr.
 et suppl. Dw 7 ἀτραμυτίῳ EDw wp Ephraem. 1619, ἀτραμυ-
 τίῳ AO, v. arg. ad XIV 28, 1, L. G. p. 172, 5, Cedr. I p. 786, 18,
 Georg. Cypr. 1232, et cf. XV 17, 14 10 ἐποίησε O 11 δ'
 ἐνικαία D (v. arg. ad p. 247, 1) ἐν νικαία des. E fol. 166r, cui
 add. E: στραφὸν ἐπισθεν ἐν φύλλον καὶ εὐρέ· διῆγε τῇ μητροπόλει,
 pergit E fol. 165u: διῆγε τῇ βυθινῶν E (βυ et i in ras.) wp
 12 ante θαλάσσης add. διὰ BCwp, v. ad XV 6, 18

- 6 ac potius Opsiciani, infensi imperatori, quod ille navales copias
 7 parum commode tractasset, imperium detrectabant et diaconum
 eorum contumaciam acrius castigantem, maledicta in regem con-
 8 gerentes statim per seditionem occiderunt, omissoque ulteriore pro-
 9 gressu partim domum redierunt, partim Byzantium petiverunt. Cum-
 que Atramytium pervenissent, Theodosium quendam exactorem pu-
 blicorum vectigalium, hominem in republica non versatum, invitum
 10 salutarunt imperatorem. His Artemius cognitiss classem parat ur-
 bemque custodia munit, ipse Nicaeae degens, quae est Bithyniae
 11 metropolis. Seditiosi vero terra marique Chrysopolim pervenerunt,
 12 unde navales pugnae aliquamdiu sunt commissae; deinde perve-
 ctus in Thraciam Theodosius per murum Blachernium prodicione

καὶ μέχρι μὲν τινος ναυμαχίαι ἐγίνοντο· εἶτα περαιωθεὶς εἰς 12
 Θράκην ὁ Θεοδόσιος διὰ τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν ἐκ προ-
 δοσίας εἰς τὴν μεγαλόπολιν εἰσελήλυθε, καὶ τοῦ σὸν αὐτῷ ναυ- B
 τικοῦ τε καὶ στρατιωτικοῦ εἰσρύντος ἐν ταύτῃ πολλὰ τῶν ἐν
 5 ταῖς οἰκίαις χρημάτων ἤρπάγησαν. τοὺς δὲ ὑπὲρ Ἀρτεμίον 13
 ἀντεχομένους τῶν ἀρχόντων συλλαβόμενοι καὶ τὸν πατριάρχην
 Γερμανὸν παραλαβόντες ἀπῆλθον εἰς Νίκαιαν, δεικνύντες τῷ
 Ἀρτεμίῳ ὅτι ἡ πόλις ἤδη παρελήφθη καὶ τὰ βασιλεία. καὶ δς 14

D III 333 τὸ μοναδικὸν μεταμφιασάμενος σχῆμα καὶ πίστει λαβὼν μὴ
 10 τι περαιτέρω παθεῖν, παρέδωκεν αὐτοῖς ἑαυτὸν καὶ ἐν Θεσσα-
 λονίκῃ περιωρίσθη, βασιλεύσας ἕνα ἔνιαυτὸν ἐπὶ μηνὶ τρισίν.

Ἦν δὲ Θεοδόσιος ἡθους μὲν χρηστοῦ καὶ βίου σεμνοῦ, 28 C
 ἀπράγμων δ' ἀνὴρ καὶ πρὸς πραγμάτων διοίκησιν καὶ ταῦτα
 βασιλείας σφόδρα γε ἀποπεφυκώς. Λέων δὲ ὁ καὶ Κόνων, 2
 15 παρὰ τοῦ Ἀρτεμίου στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν προβληθεὶς,

1 ὅτι τοῦ Ἀρτεμίου ἐν Νικαίᾳ (ἐνικαία E, v. ad XIV 27, 10) διάγοντος
 ὁ Θεοδόσιος ἐκ προδοσίας τὴν πόλιν εἴλε (τ. πόλιν εἴλεν ἐκ προδ. E). καὶ
 ὁ Ἀρτέμιος καρεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ περιωρίσθη CE 12 βασιλεία Θεο-

δοσίου τοῦ Ἀτραμυτηνοῦ (ἀτραμυτινοῦ E, ἀτραμυτηνοῦ D) AR, ὁ ἀτραμ⁷⁷
 βασιλεὺς B (v. ad XIV 27, 9 et h. l.) 14 ὅτι ὁ Ἰσαυρὸς Λέων καὶ
 ὁ (δ καὶ E) Ἀγθάβαδος ἐπανέστησαν κατὰ τοῦ Θεοδοσίου CE

1. 2 εἰς θράκην ARwp, ἐκ θράκης B, v. Niceph. Cpol. p. 51, 21.
 Theoph. I p. 386, 3, G. M. p. 627, 18, L. G. p. 172, 12, Cedr. I
 p. 786, 22 3 εἰσελήλυθε RwpDi, εἰσελήλυθεν A, v. ad XIII 1, 5
 7 νικαίαν w* p invitis AR 9 μοναδικὸν AE, μοναχικὸν Owp, v.
 Theoph. I p. 386, 12, G. M. p. 627, 25, L. G. p. 172, 19, Cedr.
 I p. 787, 5 ἀμφιασάμενος Ewp 12 ἦν AE, ἐβασίλευσε O, O
 βασιλευσε w*, unde temere O βασιλεὺς p* post δὲ add. ὁ E
 post θεοδόσιος add. δς ἀτραμυτηνός (ἀτραμυτηνός Dwp) ἐπω-
 νόμαστο, ἀνὴρ Owp 13 ἀνὴρ AE, ἄλλως Owp post διοίκησιν
 add. τε καὶ μεταχειροῖν (μεταχειροῖσιν BC) Owp 14 γε om Di
 invitis ARwp

magnam urbem intravit unaque cum eo classiarii et milites, qui
 magnam pecuniam ex aedibus rapuerunt et principibus, qui Ar- 13
 temium defendebant, comprehensis et patriarcha Germano capto
 Nicaeam discesserunt, ostendentes Artemio urbem et regiam iam
 esse occupatas. Is igitur habitu solitarii sumpto acceptaque fide 14
 nihil sibi praeterea mali timendum, iis sese tradidit ac Thessalo-
 nicam est relegatus, cum annum et tres menses regnasset.

28. Erat THEODOSIVS vir bonus illi quidem honestaeque
 vitae, sed ignavus et ad rerum administrationem, regni praeser-
 tim, minime idoneus. Ceterum Leo, qui et Conon, ab Artemio, 2

ὑπὲρ τοῦ Ἀρτεμίου δῆθεν φρονῶν, οὐχ ὑπέιξε Θεοδοσίῳ, σύμ-
 πνονν ἔχων καὶ τὸν τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸν Ἀρτάβασδον
 3 τὸν Ἀρμένιον. ἄρας οὖν ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγμάτων
 εἰς Νικομήδειαν ἔρχεται, ἔνθα τὸν τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου
 D υἱὸν εὐρηκῶς καὶ αὐτὸν μετὰ τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς χειρω- 5
 4 σάμενος, ἀφίκετο εἰς Χρυσόπολιν. ὁ Θεοδόσιος δὲ ἀπραγμόνως
 τῆς βασιλείας ἐξέστη αὐτῷ εἰς κληρικὸν καρεῖς μετὰ τοῦ υἱοῦ,
 πληροφορίαν λαβὼν μὴ τι ἕτερον ὑποστῆναι. καὶ ὁ μὲν ἡσύ-
 χως ἐβίω τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, βασιλεύσας δύο ἔνιαυτούς.

LIBER QVINTVS DECIMVS.

1 Λέων δὲ τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματος ἀναξίως ἠξίωτο· 10
 φ πατρὶς μὲν ἦν Ἰσαυρία, ἐκεῖθεν δὲ μετοικισθεὶς μετὰ τῶν

6 καθάρσεις τοῦ βασιλέως (τ. βασ. om. E) Θεοδοσίου CE 10 βασι-
 λεία Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου τοῦ καὶ Κόνωνος ACDE

1 ὑπέιξε (ex ὑπῆρξε corr. B) ΟωρDi, ὑπέιξαι AE 2 ἄρμενιακῶν
 D 3 ἄρμένιον D αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν AD, v. ad XIII 10, 11
 6 θεοδόσιος δὲ AE, δέγε θεοδόσιος O, δὲ θεοδόσιος w*ρ 7 καὶ εἰς
 D, καρεῖς corr. Dw post υἱοῦ add. καὶ ΟωρDi, v. vs. 8 8 εἰλη-
 φῶς O μῆτι | ἕτερον D 8. 9 ὑποστῆναι
 τῆς D, lacunam explet Dw verbis: δς καὶ ἡσύχως
 διεβίω τὸ λοιπὸν 8 καὶ ὁ μὲν AEWp, δς καὶ BCDw, ὁ μὲν Di
 (Haasii annotatione ad vs. 7 pertinente huc perperam relata)
 9 διεβίω O ἔβασιλευσε δὲ D, βασιλεύσας ἐπὶ Dw ante δύο
 add. ἐπὶ BCDw 10 Λέων δὲ AE, Ἐντεῦθεν ὁ λέων Οωρ τὰ
 βασιλεία D, τοῦ τῆς βασιλείας corr. Dw 10. 11 ἀνάξιον ἐξείκωτος |
 ἦν πρὸς μῆρ δ' D, ἀναξίως ἠξίωτο φ πατρὶς μὲν corr. Dw 11 Ἰσαβρία
 E μετοικισθεὶς D

cuius partes amplectebatur, dux Orientis designatus non cessit
 Theodosio, adiuvante Artabasdo quoque Armenio, Armeniacorum
 3 duce. Illinc igitur cum suis legionibus Nicomediam digressus
 est, ubi Theodosii filium cum regio instrumento deprehensum
 4 Chrysopolim perduxit. Ei Theodosius sine pugna regno cessit
 unaque cum filio rasmus est in clericum, accepta fide nihil in se
 consultum iri gravius; ita ille vitae reliquum tranquille transegit,
 cum regnasset duos annos.

1. LEO regni nomen praeter dignitatem est consecutus, qui
 patriam habebat Isauriam et illinc una cum parentibus a rege

τεκόντων παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ μήπω τῆς ἀρχῆς
 ἐξωσθέντος, ἐν Μεσημβρίᾳ τῇ Θρακικῇ πεποιήτο τὰς διατριβάς. P II 100 A
 καθαιρεθέντος δὲ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τῆς ἀρχῆς, εἶτα ἐπανερχο- 2
 μένου μετὰ Βουλγάρων εἰς τὸ τὴν βασιλείαν αὐθις ἀναλαβεῖν,
 5 ὁ Λέων ὑπαντήσας αὐτῷ δῶρα προσήνεγκε. καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς 3
 σπαθάριον αὐτὸν αὐτίκα ἐτίμησε καὶ βασιλεύσας τὸ δεύτερον
 αὐτὸν ὤκειώσατο. εἶτα ἔσταλτο πορ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀλανούς, 4
 D II 334 συγκινήσων αὐτοὺς κατὰ τῶν Ἀβασγῶν ἀποστάντων τῆς Ῥω-
 μαίων ἀρχῆς. οἱ γὰρ Ἀβασγοί, ὡς ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος 5
 10 ἱστορεῖ, δυοῖν δημοφύλοιον ἦσαν ὑπήκοοι, τῷ μὲν κρατοῦντι τῆς
 πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον μοίρας αὐτῶν, τῷ δὲ τῆς τετραμμένης
 πρὸς δύνοντα. καὶ ἄμφω δὲ τούτω τῷ ἄρχοντι ὑπὸ φιλοχρη- 6 B
 ματίας κακῶς ἐχρῶντο τῷ ἔθνει· ὄσους γὰρ ἂν παῖδας εὗρισκον
 ὄραιοι καὶ τὸ εἶδος καλοὺς καὶ τὴν ἄλλην τοῦ σώματος φύσιν
 15 δεξιούς, βία τῶν τοκέων ἀφέλκοντες καὶ τῶν παιδογόνων μο-
 ρίων αἰδήρῳ στερίσκοντες, ἐκείνους μὲν πολλῶν χρημάτων Ῥω-

9 περὶ Ἀβασγῶν, καὶ ὄσα ὑπὸ τῶν σφετέρων ἀρχηγῶν ἐπίσχον (καὶ ὄσα —
 Ἐπασχον om. C) καὶ ὄσα καὶ ὄσως εἰς θεογνωσίαν μετήχθησαν CE

1 τέκνων E τὸ τοῦ D, παρὰ τοῦ corr. Dw 2 μεσηβρία D
 τὴν θράκην D, τῇ θρακικῇ corr. Dw ἐπεποιήτο D 3 δὲ
 om. E Ἰουστινιανῷ (sic) A 5 προσήνεγκεν Ewp, v. ad XIII
 1, 5 6 ἐτίμησεν B^sEwpDi, v. ad XIII 1, 5 7 πρὸς] εἰς B
 post ἀλανούς add. ἢ ἀλβανούς· οὕτω γὰρ τοῖς παλαιοῖς ὀνομάζονται·
 ἔσταλτο δὲ Owρ, ἢ ἀλβανούς E, v. ad XV 1, 19 9 Προκόπιος]
 Procop. II p. 471, 13 ss., p. 498, 17 ss. 12 δύνοντα D, corr. Dw
 12 τῷ corr. ex τῷ A 13 ὄσους ἂν εὗρισκον] v. I p. 262, 7,
 ubi Zonaras pro ὄν ἂν εὗρισκῶσι Xenophontis ponit ὄς ἂν εὗρι-
 σκον γὰρ om. B 14 φνὴν O 15 βία τῶν — 16 ἐκείνους
 μὲν (unum versum) om. E

Iustiniano, antequam imperio eiectus est, translatus Mesembriae,
 in urbe Thracica, vitam agebat. Cum autem expulsus Iustinianus 2
 a Bulgaris in regnum reduceretur, Leo progressus obviam ei
 munera obtulit. Eaque de causa ab Iustiniano spatharii digni- 3
 tatem statim est consecutus et recuperato ab illo regno eius
 familiaritate utebatur. Deinde missus est ab eo ad Alanos, ut 4
 eos concitaret contra Abasgos, qui defecerant a Romanorum im-
 perio. Abasgi enim, ut Caesariensis Procopius refert, duobus 5
 suis popularibus parebant, quorum alter partem orientalem,
 alter occidentalem gubernabat. Uterque porro princeps gentem 6
 ex avaritia male tractabat; nam quoscunque pueros florentes
 et formosos et corporibus elegantibus inveniebant, eos vi paren-
 tibus ereptos castratosque Romanis eunuchorum amore semper

- WIII82 7 *μαίους ἐπίπρασσον περὶ τοὺς ἔκτομίαις ἐπτοημένοις αἰεὶ τοὺς*
δὲ τούτων πατέρας εὐθύς ἔκτεινον, ἵνα μὴ ποτε μνηῶντες διὰ
 8 *τοὺς παῖδας βουλευῶνται κατ' αὐτῶν ἐπανάστασιν. καὶ ἦν*
παρ' αὐτοῖς τὸ παῖδα τεκεῖν ἀγαθὸν τὴν ὄψιν δυστύχημα μέ-
ριστον, τῆς τῶν παίδων εὐπρεπείας ἀλλασσομένοις τὸν θάνατον. 5
 9 *καὶ οὕτω μὲν τοῖς Ἀβασγοῖς οἱ σφῶν προσεφέροντο ἄρχοντες.*
 C 10 *Ἰουστινιανὸς δὲ ὁ πρῶτος στείλας παρ' αὐτοῖς ἕνα τῶν ἐν τοῖς*
βασιλείοις εὐνούχων σφίσιν ὁμογενῆ (πολλοὶ γὰρ περὶ τὰ Ῥω-
μαίων ἀρχεῖα τοιοῦτοι ἐστρέφοντο) ἀπέιπε τοῖς ἡγεμόσι τῶν
Ἀβασγῶν μηκέτι μηδένα τὴν ἀρρενωπίαν ἐκτέμνεσθαι βιαζό-
 11 *μενον· τελευτήσῃν γὰρ τὴν πρᾶξιν αὐτοῖς εἰς κενόν, μηδενὸς*
 12 *Ῥωμαίων πρᾶσθαι βουλευσομένου τοὺς ἔκτομίαις αὐτῶν. τοῦτο*
τοῖς Ἀβασγοῖς ἀσμενέστατα προσεδέδεκτο, καὶ τῇ ἐπιταγῇ τοῦ
βασιλέως Ῥωμαίων θαρρήσαντες τοῦ λοιποῦ πρὸς τοῦργον τοῦτο
τοῖς ἀρχουσιν αὐτῶν οὐχ ὑπέκυπτον, κάκεινοι δὲ πρὸς τὴν 15
 13 *πρᾶξιν ἦσαν νωθότεροι. εἶτα καὶ ἄμφω τοὺς αὐτῶν ἀρχη-*
 14 *γοῖς καθελόντες ἠθέλον βιοτεύειν αὐτόνομοι. μέχρι μέντοι* D III 3
 D *δὲ καὶ ὕλας ἐσέβοντο καὶ τὰ δένδρα τούτοις ἐξ ἀφελείας βαρ-*

4 *παρὰ τοῖς ἀβασγοῖς* Owp 5 *τοῖς* D, *τῆς* corr. Dw *παίδων*
 p* *in vitis* ARw 9 *ἐστρέφοντο* Ewp, *versabantur*: Wo lat.
 11 *αὐτοῖς τὴν πρᾶξιν* D ὡς D, *εἰς* corr. Dw 12 *βουλευσομέ-*
νοισ w* p 14 *τοῦργον* AO, *τοῦργον* Ewp Di, v. Goettlingium
Allg. Lehre v. Accent cet. Ien. 1835 p. 384 s. et Zonar. XVI 2,
 24. 20, 16. 22, 23. XVII 19, 1. 27, 9 18 *θηρονομίας* D, corr. Dw
 19 *τούτοις ἐξ]* καὶ λίθους D, *τούτοις ἐξ* Dw

- 7 *attonitis magna pecunia vendebant; eorumque patres statim oc-*
 8 *cidebant, ne quando irati propter filios seditionem contra se mo-*
 9 *tunium maximum, ea puerorum elegantia morte luta. Atque*
 10 *Abasgi sic a suis principibus tractabantur. Iustinianus autem*
primus, misso ad eos regio eunucho quodam eorum populari
(multi enim tales in palatiis Romanis versabantur) Abasgorum
 11 *principibus interdixit, ne quem in posterum invitum castrarent;*
 12 *eorum empturo. Hoc Abasgi cupidissime acceperunt edictoque*
regis Romani freti deinceps principibus suis in ea re non ces-
 13 *serunt, qui et ipsi iam segniores ad id facinus erant redditi.*
 14 *Post etiam utroque principe sublato suis legibus vivere volebant,*
 cum ad id usque tempus Christianae religionis essent rudes et
 lucos ac silvas venerantur et arbores barbarica simplicitate

βαρικῆς εἰς θεοὺς ἐνομίζοντο. Ἰουστινιανὸς δὲ μεταθεῖναι σφᾶς 15
 πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπούδασμα ἔθετο καὶ στείλας παρ' αὐτοῖς
 ἱεροῦς ἄνδρας δι' αὐτῶν εἰς ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μετήνεγκε τοῦ
 θεοῦ. εἶτα καὶ θεῖον ἐν Ἀβασγοῖς τῆς θεοτόκου ἐδείματο τέ- 16
 5 μενος καὶ ἱερεῖς ἐγκατέστησε καὶ οὕτως εἰς ἤθη τὰ τῶν χριστια-
 νῶν αὐτοὺς μετήγαγεν ἐκ τῶν πάνν βαρβαρικῶν. ἐντεῦθεν 17
 ὑπ' οὐδενοῦ ἀρχομένων τῶν Ἀβασγῶν οἱ βασιλεῖς Ῥωμαίων
 ἔσπελλον ἄρχοντας, καὶ ὑπ' ἐκείνων αὐτοῖς διητῶντο τὰ πρά-
 γματα. χωρησάντων δὲ τῶν στελλομένων εἰς ἀδικίας καὶ τυ- 18
 10 ραννικώτερον χρωμένων αὐτοῖς, δέισαντες μὴ πάντη δουλωθῶσι P II 101 A
 Ῥωμαῖοις, ἀπίστανται καὶ οὐκέτι δέχεσθαι ἄρχοντα Ῥωμαίων
 ἐβούλοντο. διὰ τοῦτο τίσασθαι θέλων αὐτοὺς ὁ ἑνώτιμητος 19
 Ἰουστινιανὸς στέλλει τὸν σπαθάριον Λέοντα πρὸς τοὺς Ἀλανούς,
 οὗς Ἀλβανὸς ὁ Προκόπιος γράφει, χρήμασι πλείστοις κατὰ
 15 τῶν Ἀβασγῶν ὁμῶρων ὄντων αὐτοῖς, ὀπλίσεια τούτους βουλό-
 μενος. ἐκεῖ τοίνυν ὁ Λέων γενόμενος καὶ συχνοῦς διατρέφας 20
 6 ὅτι τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν οἱ Ἀβασγοὶ καθελόντες ἐκ τοῦ βασιλέως Ῥω-
 μαίων ἐδέχοντο ἄρχοντας C

1. 2 ἐνομίζοντο πρὸς D, lacunam suppl. D_w
 his: ἰουστινιανὸς δὲ μεταθεῖναι σφᾶς 1 σφᾶς — 3 ἄνδρας (unum
 versum) om. E 2 τὴν om. OwpDi σπον ἐκθετο D,
 σπούδασμα ἔθετο suppl. et corr. D_w στείλας D, corr. D_w
 αὐτοῖς ARwp, αὐτῶν DE, αὐτοῦς D_w 3 δι' αὐτῶν om. D
 6 αὐτοῦς om. D, add. D_w post τῶν add. βίον D 7 οἱ RwpDi, εἰς A
 8 διητῶντο B 9 τυραννικώτερος D, corr. D_w 11 ἀρχ. Ῥωμαίων
 RwpDi 12 ἐβούλοντο E τίσασθαι des. E fol. 165^r, cui add.
 E: γύρισον τὸ ἐμπροσθεν φύλλον καὶ εὐρίσης τὸ ἴσον ἦγουν· θέλων
 αὐτοὺς ὁ ἐνώτιμητος, perg. fol. 166^u: θέλων αὐτοὺς cet. 13 ἄλ-
 λανοὺς D, corr. D_w 14 οὗς Ἀλβανὸς ὁ Προκόπιος γράφει om.
 Owp, v. ad XV 1, 4; praeterea errat Zonaras, neque enim us-
 quam Procopius Alanos dicit Albanos.

pro diis haberent. Sed Iustinianus eos ad pietatem traducere 15
 statuit missisque sacris viris dei cognitione eos imbut; exstructa- 16
 que praeclara apud Abasgos aede deiparae et sacerdotibus in
 ea collocatis, eos a vita plane barbarica ad mores Christianorum
 perduxit. Ex eo nemini parentibus Abasgis reges Romanorum 17
 duces miserunt, a quibus eorum res administrabantur. Qui cum 18
 iniurii essent ac populum crudeliter tractarent, veriti, ne prorsus
 in servitutem a Romanis redigerentur, deficiunt neque amplius
 ducem Romanorum admittunt. Ea de causa Iustinianus is, qui 19
 naso mutilatus fuit, eos ulturus Leonem spatharium ad Alanos,
 quos Albanos Procopius dicit, cum maxima pecunia mittit, ut
 eos contra finitimos Abasgos armaret. Illuc profectus Leo et 20

ἐναντούς, ὄψε καὶ μόλις ἐπανελήλυθε, μήτε τὸν Ἰουστινιανὸν
 εὐρηκῶς (ἀνήρητο γάρ), μήτε μὴν τὸν Φιλιππικόν (καθήρητο
 21 γὰρ πηρωθεὶς, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ δῦματα). πρόσσειν οὖν Ἄρ-
 τεμίῳ βασιλεύοντι τότε· ὁ δὲ καὶ προσήκατο αὐτὸν εὐμενῶς
 καὶ στρατηγὸν τοῦ τῶν ἀνατολικῶν προχειρίσατο θέματος.⁵
 B 22 τούτῳ γοῦν, ὡς εἴρηται, δῆθεν ἀμύνων ἀπῆρε χεῖρα κατὰ
 Θεοδοσίου καὶ τῶν σκήπτρων γέγονεν ἐγκρατής (ὡ θεοῦ κρι- D III 33
 μάτων ἄβυσσος ἀκατάληπτος) καὶ αὐτίκα τὴν θυγατέρα τῷ
 23 Ἄρταβάσδῳ συνώκισε, κουροπαλάτην αὐτὸν τιμήσας. Μάσαλ-
 μας δὲ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς ἐξ Ἀβύδου σὺν μεγάλῳ στρου- 10
 τεύματι πρὸς Θράκην περαιωθεὶς πολὺ μὲν τῆς Θρακίας ἐλη-
 24 σατο χώρας, τῇ δὲ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων προσβαλὼν χάρακα
 παρὰ τοῖς κατὰ χέρσον αὐτῆς ἐπήξατο τείχεσι, καὶ ἦν αὐτὸς
 μὲν ἐντεῦθεν ταύτην πολιορκῶν, ἐκ δὲ θαλάσσης σὺν στόλῳ
 9 οἱ οἱ (om. C) Ἄραβες ἐξ Ἀβύδου περάσαντες τὴν πόλιν ἐπολιόρκουν
 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν· καὶ κακῶς ἀπῆλλάγησαν ἀμφοτέρωθεν CE

3 εἴρηται] XIV 26, 10 5 στρατηγὸν RwpDi, στρατηγῶν A 6 εἴ-
 ρηται] XIV 28, 2 post κατὰ add. τοῦ Ewp 7 ὡ Ἀ, ὡ RwpDi,
 v. Goettlingium l. c. p. 362 et ann. sequ. 8 ἄβυσσος] Huc
 referenda sunt ea, quae Suicerus affert in thes. eccl. p. 11.
 II 2a; praeterea nominativus pro vocativo adhibetur, itaque
 scribendum est ὦ, non ὦ καὶ AE, βασιλεύσας δὲ οὕτως (οὕτως
 D) CD, βασιλεύσας δ' οὕτω B, βασιλεύσας δὲ οὕτω w*^p 8. 9 τῷ
 ἀρταβάσδῳ τὴν θυγατέρα O 9 συνώκισε (sic) A τιμήσας αὐ-
 τόν. O μάσαλμας ACD_w, G. M. p. 637, 2, Th. M. p. 122, Cedr.
 I p. 800, 5, μασάλμας EwpDi L. G. p. 177, 22, μασάλδας B, μά-
 σαλδας D 11 ἐλήσαντο B 12 προσβαλὼν] περαιωθεὶς ex versu
 antecedenti repetit C χάρακα D, corr. D_w 13 αὐτῆς
 RwpDi, αὐτοῖς AC 13. 14 μὲν αὐτὸς B^wwp 14 ταύτην πολιορ-
 κῶν. ἐντεῦθεν E θαλάσσης omissio δὲ D, θαλάσσης δὲ D_w
 14 s. στόλῳ μεγάλῳ AEwp, βαρυντάῳ στόλῳ BCD_w, βαρυντάῳ
 omissio στόλῳ D

multos ibi annos commoratus sero aegreque rediit, neque Iusti-
 niano invento (nam occisus erat), neque Philippico (pulsus enim
 21 erat, ut dictum est, oculis etiam erutis). Artemium igitur tum
 regnantem convenit, a quo benigne acceptus est et Orientalium
 22 themati praefectus. Pro eo igitur, ut dictum est, propugnans
 scilicet Theodosio se opposuit sceptrisque potitus (o dei iudicio-
 rum abyssum incomprehensibilem) statim Artabasdo filiam de-
 23 spondit et curopalatae honorem decrevit. Masalmas autem, Ara-
 bum dux, Abydo cum magnis copiis in Thraciam transvectus
 24 magnam eius provinciae partem populatus est, impetuque in ur-
 bem regiam facto vallum iuxta terrestria eius moenia posuit at-
 que ab ea parte ipse urbem oppugnavit, Solimas autem archisa-

- μεγάλῳ δ ἀρχισατραπῆς Σολιμῶς. ἀλλὰ τὰς μὲν νῆας αὐτῶν 25 C
 τὰς τε πολεμοστηρίους τὰς τε μὴν φορητοὺς τῷ ὑγρῷ πυρὶ
 Ῥωμαῖοι κατετροπώσαντο, ὥστε πολλοὺς τῶν ναυάρχων, ὧν
 οὐπω ταῖς ναοὶ τὸ ὑγρὸν τοῦτο προσήγγισε πῦρ, ἀπογνότας
 5 προσρῆναι τῷ βασιλεῖ. τὸ μὲν οὖν πλεῖον τοῦ ναυτικοῦ τῶν 26
 Ἀράβων οὕτω διώλετο. τοῖς δὲ κατὰ Βιθυνίαν αὐτῶν ληΐζο- 27
 μένοις ἐντυχόντα στρατεύματα Ῥωμαίων περὶ πολλοὺς διεφθάρ-
 κασιν, ὥστε κάκεινους δείσαντας ἀποδρᾶναι. τοὺς δὲ κατὰ 28 W III 83
 Θράκην τυγχάνοντας Ἄραβας λιμὸς ἐπέιξε κραταιός, ὅθεν οὐδε-
 10 γός τῶν θνησκόντων ζῶων ἀπέιχοντο. λέγεται δὲ καὶ σαρκῶν
 ἀνθρωπειῶν αὐτοὺς ἄφασθαι. ἀλλὰ καὶ νόσος αὐτοῖς ἐνέσκηψε 29
 λοιμικὴ καὶ διέφθειρε παμπληθεῖς. καὶ Βούλγαροι δὲ τούτοις 30 D
 ἐπελθόντες πολλὰς χιλιούστας αὐτῶν, ὧς τινες ἀναγράφουσι,
 μαχαίρας ἔθεντο παρανάλωμα.
 15 Ὁ δὲ τῆς Σικελίας στρατηγὸς Σέργιος τὴν τῶν Ἀράβων 2
 κατὰ τῆς πόλεως ἐπέλευσεν γνοὺς καὶ ὡς ἐν ἀκαταστασίᾳ τὰ
 Ῥωμαίων τυγχάνουσι, τυραννίδι καὶ αὐτὸς ἐπεχειρήσε· καὶ οὐχ 2

15 δι. δ στρατηγὸς Σικελίας (δ τῆς σικελίας στρατηγὸς E) τυραννίδι ἐπ-
 χειρήσεν CE

1 σολιμῶς AR, σολιμῶς DEwp, σολιμῶν Niceph. Cpol. p. 53, 17
 5 πλεῖστον Di invitis ARwp 7 περὶ] πολλά B 8 ζείσαντας
 deleto ζ E ἀποδρᾶναι ARwp, corr. Di 10 δέ] γὰρ E ante
 σαρκῶν add. δ D, del. Dw 11 καὶ om. w*p invitis AR νόσοις
 D, corr. Dw ἐπέσκηψε E 12 πολλοὺς C, sed γρ. παμπληθεῖς
 Cm

trapa e mari cum classe maxima. Verum naves eorum tam 25
 bellicas quam onerarias Graeco igni Romani reppulerunt, ut multi
 navarchi, quorum naves Graecus ille ignis nondum attigerat, per
 desperationem se conferrent ad regem. Et hoc modo pars 26
 maior classis Arabicae periit. Romanaeque legiones eos, qui in 27
 Bithynia praedabantur, aggressae multos occiderunt, ut et illi
 territi aufugerent. Qui autem erant in Thracia Arabes tanta 28
 fame premebantur, ut corporibus animalium mortuorum non ab-
 tinerent; quin etiam humanis carnibus admovisse manus perhi-
 bentur. Praeterea pestilentia eos invasit eorumque turbas con- 29
 fertim absumpsit. Ad haec Bulgari eos aggressi multa milia, ut 30
 quidam narrant, ferro trucidarunt.

2. Interea Sergius, Siciliae praetor, cognita urbis obsidione
 Arabica et imperii Romani perturbatione tyrannidem et ipse
 affectavit, non sibi ipsi usurpato regis titulo, sed ministrorum 2
 suorum quendam Gregorium curavit a populo regem salutandum,

φαυτὸν τῆς βασιλείου ἰξίωσε κλήσεως, ἀλλὰ τινα Γρηγόριον
 τῶν ἐπηρετούμενων αὐτῷ ἀναρρηθῆναι παρὰ τοῦ λαοῦ βασιλέα
 πεποίηκε, μετονομάσας τὸν ἄνδρα Τιβέριον, ὃς γνώμη τοῦ Σερ- D III 33
 3 γίου καὶ τινος εἰς ἀρχὰς προεβίβασε. ταῦτ' ἀγγελθέντα τῷ
 P II 102A Λέοντι διανέστησαν αὐτὸν τῷ τυραννήσαντι ἀντιτάσσασθαι, καὶ 5
 Παῦλον τὸν τῶν βασιλικῶν ἱπποκόμων ἐπιστατοῦντα (χαρτο-
 λάριον ἢ Ῥωμαίων οἶδε τοῦτον λέγειν φωνή) πατρίκιον τιμήσας
 καὶ στρατηγὸν Σικελίας ὀνομάσας στέλλει κατὰ τοῦ ἀπιστάτου,
 4 προστάγματα πρὸς τοὺς τῶν χωρῶν ἄρχοντας ἐγχειρίσας αὐτῷ
 συναίρεσθαι τῷ Παύλῳ κελεύοντα, καὶ πρὸς τὴν ἐν Σικελίᾳ 10
 δὲ στρατιὰν γραφὴν ἐγχαράξας δηλοῦσαν καλῶς ἔχειν Ῥωμαίους
 τὰ πράγματα, ἤδη τῶν Ἀράβων ἠττημένων καὶ κατατροπω-
 θέντων, διὰ τοῦ Παύλου καὶ ταύτην τοῖς στρατιώταις ἐκπέ-
 5 πομφε. καταλαβόντα τοῖνυν τὴν Σικελίαν τοῦτον ἀνωσιτὶ καὶ
 B εἰσελθόντα εἰς τὴν Συράκουσαν μαθὼν ὁ Σέργιος εὐθύς ἀπέ- 15

14 *δπως ἢ ἐν Σικελίᾳ ἐπανάστασις κατελύθη C*

1 κλήσεως ἡξίωσεν C Γρηγόριον] Zonaras videtur Basilium,
 Gregorii filium, errore nominasse Gregorium; v. Niceph. Cpol.
 p. 54, 24, Theoph. I p. 398, 7, G. M. p. 638, 11, L. G. p. 179,
 3 (Th. M. p. 123), Cedr. I p. 790, 23 2 ἀναρρηθῆναι D, corr.
 D_w (v. ad XIV 11, 7) βασιλέα παρὰ τοῦ λαοῦ C 3 τι-
 βέριον μετονομάσας τὸν ἄνδρα D 3. 4 ὃς (ὃῆ sic A) γνώμη τοῦ
 σεργίου καὶ τινος εἰς (om. E) ἀρχὰς προεβίβασε AE, ὃς καὶ τινος
 εἰς ἀρχὰς γνώμη προεβίβασετο (προεβίβασε D) τοῦ σεργίου O, ὃς καὶ
 τινος εἰς ἀρχὰς γνώμη τοῦ σεργίου προεβίβασε w*ρ 4 ταῦτα D
 5 αὐτῷ D, corr. D_w τὸν τυραννήσαντα E 6 τὸν RwpDi, om.
 A ἱπποκόμον E ἐπικρατοῦντα B χαρτολάριον OD_i, χαλτον-
 λάριον A, χαρτολλάριον Ewp 9 προστάγματι D ἐγχειρήσας
 (sic) A 11 Ῥωμαίους καλῶς ἔχειν C 12 ἠττημένων E 14 τοῖνυν
 om. B τοῦτον τὴν σικελίαν B ἀνωσιτὶ D 15 συράκουσαν
 (sic) A

nomine eius in Tiberium commutato, qui de sententia Sergii
 3 etiam quosdam ad magistratus evexit. Hoc nuntio Leo commo-
 tus, ut de opprimendo tyranno cogitaret, Paulum regis equisoni-
 bus praefectum, qui lingua Romana chartularius dicitur, patricii
 dignitate ornatum et Siciliae praetorem designatum mittit contra
 4 seditiosum, traditis edictis ad provinciarum praesides, quibus
 Paulum adiutare iuebantur, scriptisque ad Siciliensem exercitum
 litteris, quibus Romanam rem bene sese habere significabat, Ara-
 5 bibus iam victis et profligatis; eas quoque litteras Paulo tradidit
 atque ingressum esse Syracusas cognovisset Sergius, statim ar-

δρα καὶ πρὸς Λογγιβαρδίαν ἐροίτησε. τοῦ δὲ Παύλου προσ-6
ομιλήσαντος τῷ στρατιωτικῷ καὶ τὸ γράμμα τὸ βασιλεῖον ἀνα-
γνότος αὐτῶν εἰς ἐπίκοον, εὐθύς ἐκεῖνοι τὸν μὲν βασιλέα
ἐνφίμησαν, τὸν δὲ Γρηγόριον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν δεσμίους
5 τῷ Παύλῳ παρέδωσαν. καὶ δε τὸν μὲν Γρηγόριον ἀνείλε, τοὺς 7
δ' ἐκεῖνον ὑπασπιστὰς μαστίξας καὶ τὴν κόμην ἀποθρίζας αὐ-
τοῖς ὑπερορία κατέκρινεν. ὁ δὲ Σέργιος πληροφορίαν λαβὼν 8
μή τινος πειραθῆναι κακοῦ, πρὸς τὸν Παῦλον ἐκ Καλαβρίας
ἀφίκετο. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν οὕτως ἤρέμησαν. 9

10 Οἱ δὲ τὴν πόλιν πολιορκοῦντες Ἄραβες, παθόντες μᾶλλον 10 C
ἢ δρᾶσαντες, ἐπανελθεῖν εἰς τὰ οἰκεία ὠρμήκεσαν καὶ εἰς τὰς
περιλειφθείσας ἐμβάντες νῆας ἀπήεσαν. λαίλαπι δὲ περιπε- 11
σόντες σφοδρῶ πάντες ἀπώλοντο σὺν ταῖς οἰκείαις τριήρεσι,
δέκα μόνων νηῶν περιλειφθεισῶν, ὧν αἱ μὲν πέντε παρὰ Ρω-
III 338 μαίων ἐάλωσαν, αἱ δὲ λοιπαὶ διαφυγοῦσαι τῆς συμφορᾶς ἀπῆλ-
θοσαν ἄγγελοι.

Ἐτέχθη δὲ τῷ Λέοντι σκύμνος ὠμότερος τοῦ πατρὸς καὶ 12
τὴν τε μητέρα τούτου κεκλημένην Μαρίαν ἔστειπεν ὁ Λέων

12 δι' ἄνευ πέντε (ε' C) νηῶν αἱ ἄλλαι τῶν Ἀράβων (τ. Ἀραβ. om E)
ἀπώλοντο σὺν αὐτοῖς CE 17 περὶ τοῦ Κοπρώνιμου C, δι' βαπτίζόμενος
κόπρον ἔρρευσεν καὶ Κοπρώνιμος (κοπρόνιμος E) ὠνομάσθη E

1 λαγγιβαρδίαν D, corr. D_w 3 μὲν om. E post βασιλέα add.
ἐτίμησαν καὶ Ewp, om. W^o lat. 4 post δέ add. γε w*^p invitis
AR 8 δεινοῦ B καλαβρίας RwpDi, καλαυρίας AB 9 τὴν
om. B 14 μόνων AO, μόνον et μόνων per dittogr. E, μόνον
wp, v. ad XIV 6, 31 περιλειφθεισῶν D, περιληφθεισῶν (sic) A

repta fuga Longobardiam versus profectus est. Paulus vero 6
oratione apud milites habita et litteris regis recitatis effecit, ut
illi statim regem celebrarent et Gregorium cum suis vinctum Paulo
traderent. Qui Gregorium sustulit eiusque satellites flagris caesos 7
rasaque coma relegavit. Sergius vero promissa impunitate ad 8
Paulum e Calabria venit. Ita motus Siciliae pacatus est. 9

Arabes autem, qui urbem obsidebant, acceptis pluribus 10
malis quam datis, reditum paraverunt et reliquis navibus con-
scensis discesserunt; sed vehementi turbine exorto omnes peri- 11
erunt cum suis triremibus, decem navibus exceptis, quarum
quinque a Romanis captae sunt, reliquae elapsae cladis nuntiae
domum redierunt.

Natus autem est Leoni catulus crudelior patre, cuius matrem 12
Mariam diademate ornavit et puerum in magna ecclesia baptiza-

καὶ τὸν υἱὸν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐβάπτισε, Κωνσταντῖνον
 13 ὀνομάσας αὐτόν. διὲ λέγεται κόπρον αὐτὸν ἐκκρίναι τῇ θεῖᾳ
 D κολυμβήθρᾳ καταδύμενον, κἀνευθεν ἐπονομασθῆναι Κοπρώ-
 14 νυμον, καὶ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Γερμανὸν εἰπεῖν ὅτι
 “σημεῖον τοῦτο ἔστι τοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς εὐσεβεῖν ἡρη- 5
 μένοις μέγα τὸ παιδίον τοῦτο χρηματίσαι κακόν.”]

15 Ὁ δὲ μάγιστρος Νικήτας ὁ Ξυλνίτης τῶν ἑπερλίαν τυγ-
 χάνων ὑπέθετο τῷ Ἀρτεμίῳ ἐν Θεσσαλονίκῃ τυγχάνοντι τοῖς
 Βουλγάροις προσελθεῖν καὶ συνεργίᾳ τούτων ἀπολήψεσθαι πάλιν
 16 τὴν βασιλείαν. καὶ δς πείθεται καὶ μετὰ πλήθους Βουλγάρων 10
 ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ολόμενος παρὰ τοῦ λαοῦ προσδεχθῆ-
 17 σεσθαι. τῶν δὲ τῆς πόλεως μὴ ἐπιστρεφομένων αὐτοῦ, οἱ
 Βούλγαροι τοῦτον πολλῶν χρημάτων τῷ Λέοντι προῦδωκαν.

WIII84 18 καὶ οἱ μὲν ἀπῆλθον· ὁ δὲ σὺν τῷ Ξυλνίτῃ ἀνήροτο, καὶ ἡ
 PII103A 19 τοῦ Ξυλνίτου κτήσις οὔσα πολλῇ δεδῆμευτο ξύμπασα. καὶ 15
 ἄλλοι δὲ τῶν συνωμοτῶν τοῦ Ἀρτεμίον ἐκάνθησαν, πρὸς οἷς
 καὶ ὁ τῆς Θεσσαλονίκης ἀρχιερεὺς.

20 Εἶτα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον ὁ Λέων βασιλεῖα πε-

18 δι ἔστειρε τὸν Κοπρώνυμον (τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον E) ὁ Λέων CE

1 ἐκκλησίᾳ om. C 5. 6 τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς εὐσεβεῖν ἡρημένοις
 (εἰρημένοις A) μέγα τὸ παιδίον τοῦτο ΔΕωρ, τὰ ἄγια μέλλειν μίαναι
 τὸ παιδίον τοῦτο καὶ τοῖς εὐσεβεῖν ἡρημένοις μέγα O, v. Theoph. I
 p. 400, 12, Cedr. I p. 792, 10 8 τυγχάνοντι A, ὅτι Εωρ, διά-
 γονται O 9. 10 προσελθεῖν — καὶ δς] προσπεφενγῆναι ἵνα τούτων
 συνεργίᾳ τὴν βασιλείαν πάλιν ἀπολήψοιτο· ὁ δὲ O 11 προσληφθῆσε-
 σθαι O 12 αὐτῷ D, corr. D_w 13 προῦδωσαν D 16 συν-
 ομοτῶν p* invitis ARw

18 vit, Constantini nomine indito. Qui cum in sacrosancta illa aqua
 14 mergeretur, fertur excrevisse stercus, unde Copronymus est
 14 cognominatus. Sed et sanctissimum patriarcham Germanum di-
 xisse aiunt “Hac ex re elucet eum puerulum ecclesiae et pietatis
 studiosis magno fore malo.”

15 Artemio Thessalonicae degenti Nicetas Xylinites magister,
 vir summae auctoritatis, persuasit, ut Bulgaros adiret eorumque
 16 opera regnum recuperaret. Quod cum fecisset et cum magna
 Bulgarorum multitudine Byzantium venisset, ratus se a populo
 17 receptum iri, neque vero quisquam de urbanis eum curaret,
 18 Bulgari eo magna pecunia Leoni prodito domum redierunt. Ille
 cum Xylinite interfectus est et Xylinitae opes omnes, quae ma-
 19 gnae erant, publicatae. Sunt et alii ex Artemii coniuratis occisi
 et praeter ceteros Thessalonicensium archiepiscopus.

20 Post haec Leo Constantinum filium regem creat officio sol-

ποίηκε, παρὰ τοῦ δσιωτάτου Γερμανοῦ τῆς ἐπὶ τῇ ταινιώσει
 τελετῆς τελεσθεΐσης. ἐντεῦθεν ὁ Λέων ἀρχεται τοῦ θεομαχεῖν 21
 καὶ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἐλύττησε. καὶ τὸν πατριάρχην 22
 μεταπεμφράμενος Γερμανὸν μὴ δεῖν ἔλεγε τὰς εἰκόνας τιμᾶσθαι·
 5 εἰδωλολατρίαν γὰρ τὴν τούτων ἀπεκάλει προσκύνησιν. ὁ δὲ 23
 θεῖος ἐκεῖνος ἀνήρ “εὐφήμει, βασιλεῦ”, ἔφη “καὶ μὴ οὕτω
 φρόνει· ἀσεβὲς γὰρ ἄντικρος τὸ ἐννόημα· καὶ οἶδα μὲν ἄδύ-
 D III 339 μενον τὸ μέλλειν κινήθῃναι ταύτην τὴν αἴρεσιν. ἀλλὰ μὴ σύγε 24
 εἴης ὁ ταύτης εἰσαγωγεύς· Κόνων γὰρ τις ὀνομαζόμενος ταύτης
 10 μέλλειν κατάρξασθαι λέγεται.” καὶ δς ὑπολαβὼν αὐτίκα φησὶν 25 B
 “οὐκοῦν ἐγὼ εἰμι· Κόνων γὰρ παρὰ τῶν γονέων νηπιούθεν
 ὠνόμασμαι.” τὸν μὲν οὖν ἀοίδιμον Γερμανὸν μὴ πεισθέντα 26
 συνθέσθαι τῇ γνώμῃ αὐτοῦ, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ γενναυότατα
 ἀντιλέγοντα καὶ τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐλέγχοντα τῆς ἐκκλησίας
 15 ἐξώθησεν, ἔτη ταύτην ἰθύναντα πεντεκαίδεκα, Ἀναστάσιον δὲ
 τινα εἰς πατριάρχην ἑαυτῷ δμόφρονα προχειρίζεται. τοῦ δ’ 27
 οὖν οὕτω φρονῆσαι τὸν Λέοντα καὶ εἰς τοῦτο προελθεῖν ἀσε-
 βείας ἦκω τὴν αἰτίαν ἐρῶν.

Ἰζιθ τῶν Ἀράβων ἄρτι γέγονεν ἀρχηγός· καὶ τούτῳ προσ- 3

2 δι κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων ὁ Λέων εἰς τοῦμφανὲς ἐξελύττησεν CE
 12 περὶ πατριαρχῶν CE 16 ὅθεν ὁ Λέων εἰς τὴν τοιαύτην (om. CDE)
 ἀσέβειαν προήχθη ACDE

1 δσιωτάτου w*p 2 τελετῇ D, corr. Dw λέων|ρχεται C 5 γὰρ
 om. O ἀπεκάλει AEWp, ὀνομάζων O 6 ἐκεῖνος ἀνήρ A, ἀνήρ
 ἐκεῖνος E, ἐκεῖνος πατὴρ OwP 9 ὀνομ. ταύτην E 10 κατάρξασθαι
 EwPDi 11 post εἰμι add. καὶ οὐχ ἕτερος OwP 19 ἀρχων
 ἄρτι γέγονε τις EwP

lemni a sancto Germano celebrato. Exinde Leo cum deo pugnare 21
 incipit et contra venerandas imagines insanire. Accessitque Ger- 22
 mano patriarcha negat colendas esse imagines; earum enim ado-
 rationem idolatriam vocabat. At divus ille vir: “Bona verba,” 23
 inquit “rex, ac noli ita sentire; nam impia est plane ista cogitatio;
 scio cantari fore ut ista haeresis agitetur. Tu vero illius auctor 24
 esse noli; nam Conon quidam eam auspicaturus esse dicitur.”
 Tum ille statim “Ergo” inquit “ego sum is; nam Conon infans 25
 a parentibus sum appellatus.” Includit illum Germanum suae 26
 sententiae assentiri nolentem, sed potius magno animo refragan-
 tem et perversam illam opinionem arguentem ecclesia eiecit, cui
 per quindecim annos praefuerat, et Anastasium quendam sibi
 assentientem patriarcham designavit. Nunc unde Leo in istam 27
 opinionem adductus et ad tantam impietatem progressus sit, ex-
 ponam.

3. Izitho Arabum principatum nuper adepto Ebraei duo,

Cίαισιν Ἑβραῖοι δύο τὸ ἐπιτήδευμα γόητες, οἱ δὲ ἀστρολογίαν
 ἔλεγον μετιέναι κἀντεῦθεν εἰδέναί τὰ μέλλοντα, καὶ τῷ Ἄραβι
 τὴν ἀρχὴν ἐπιγγέλλοντο καὶ τὴν ζωὴν πολυχρόνιον, εἰ τῶν
 ἐκκλησιῶν τῶν χριστιανύμων τὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς αὐτὸν
 2 τεκούσης ἐκβαλεῖ τὰ ἐκτυπώματα. καὶ ὁ βάρβαρος οὐκ ἡμέλ- 5
 λησεν, ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν τελοῦσῃ χώρῃ
 3 ναῶν τὰς σεπτὰς εἰκόνας ἠφάνισε. καὶ ἡ θεία δίκη τοῦτον
 μετῆλθεν οὐκ εἰς μακρὰν. οὐπω γὰρ παρῆλθεν ἑνιαυτὸς καὶ
 4 ὁ δέιλαιος τὴν ζωὴν ἐξημίωτο. ὁ δὲ τούτου παῖς τῆς ἀρχῆς
 διάδοχος γεγὼνὸς τοὺς ψευδομάντις ἐκείνους ἐξήτει, τῆς εἰς 10
 τὸν τεκόντα ἀπάτης τίσασθαι προθυμούμενος. ἀλλ' ἔφθασαν
 D 5 ἐκεῖνοι φυγεῖν ἐκεῖθεν καὶ εἰς Ἰσαυρίαν κατήνησαν. ἐνθα
 περιτυχόντες τούτῳ τῷ Λέοντι, νεανία τυγχάνοντι, βαναύσῳ
 τὸ ἐπιτήδευμα, τὴν τῶν Ῥωμαίων προμαντεύονται βασιλείαν.
 6 τοῦ δὲ πρὸς τὴν οἰκειάν ἀφορῶντος τύχην, ἀφροστηκυῖαν πάντῳ D III 340
 που πόρρω τοιαύτης ἀρχῆς, καὶ τοῖς ἐκείνων διαπιστοῦντος
 χρησιμοῖς, ἐκεῖνοι συμβήσεσθαι τὴν πρόρρησιν ἀπισχυρίζοντο
 κραταιῶς καὶ ἀπήτουν αὐτὸν δι' ὄρκου πληροφορησαὶ αὐτούς,
 7 ὅτε τύχοι τῆς βασιλείας, δοῦναι σφίσιν ὃ ἂν αἰτήσωνται. καὶ
 19 οἱ οἱ τὴν βασιλείαν προμαντευσάμενοι Ἑβραῖοι τῷ Λέοντι (παρὰ τοῦ
 λέοντος E) τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνας (κατὰ τῶν εἰκόνας E) καθάρουσιν ἤτη-
 σαν CE, ὅθεν ἡ εἰκονομαχία B

1 Ἑβραῖοι RwpDi 2. 3 καὶ τῷ — ἐπιγγέλλοντο om. C 5 τὰ
 om. Rwp ὁ om. D, add. D_w ἡμέλησεν AD, ἐμέλλησεν corr.
 ex ἡμέλλησεν C, ἐμέλησεν E, ἐμέλλησεν BD_wwpDi, ἡμέλλησεν corr.
 B-W 6 τελοῦσι D, corr. D_w 8 μετῆλθεν D_w corr. ex voce,
 cuius litterae praeter μ λθε non iam possunt dispici 10 post
 τοὺς add. λοιπὸς p in vitis ARw ἐκείνους om. B 11 ante
 τίσασθαι add. αὐτούς Owp ἔφθασαν D 12 ἐκεῖνοι om. C
 ἐκεῖθεν A, ἐντεῦθεν Ewp, om. O Ἰσαυρίαν OwpDi, σαυρίαν A,
 Ἰσαβρίαν E 15 ἀφροστηκυῖαν (sic) A 19 τύχην D, τύχη D_wB

arte praestigiatōres, qui profitebantur se astrologiae peritos fu-
 tura praedicere posse, imperium et vitam diuturnam polliceban-
 tur, si Christi eiusque matris imagines ex ecclesiae Christianis
 2 eiceret. Neque cunctatur barbarus et imagines venerandas in
 3 omnibus templis suae ditionis abolet. Nec multo post miserum
 4 divina vindicta consequitur, anno nondum elapso mortuum. Cuius
 filius regni successor, cum falsos illos vates ob deceptum patrem
 ad supplicium quaeritaret, illi iam illinc in Isauriam transfugerant.
 5 Ibi cum in hunc Leonem tum adolescentem opificem incidissent,
 6 regnum ei Romanum praedicunt. Qui cum suam fortunam in-
 tuens seiunctam infinito fere intervallo a tanto imperio illorum
 oraculis fidem abrogaret, illi eventurum id quod praedixissent
 asseverabant constanter eumque iureiurando obstringebant, ut

δε ὄμνουσιν ἢ μὴν τῆς βασιλείας τυχῶν ἐντελεῖ αὐτῶν ποιῆσαι
 τὴν αἴτησιν. ὁ μὲν οὖν δν εἴρηται τρόπον τῆς τῶν Ῥωμαίων
 ἡγεμονίας ἐκράτησεν. οἱ δὲ τούτῳ ταύτην προμαντευσόμενοι 8
 ἔννατον ἤδη ἔτος τῆς ἀταρχίας ἀνύοντι προσῆλθον αὐτῷ καὶ
 5 ἤτουν ἀποδοῦναι αὐτοῖς τῆς προρρήσεως τὸν μισθόν. καὶ ὁ 9 P II 104 A
 Λέων ἔτοιμος ἦν πρὸς τοῦτο καὶ λέγειν ἤξιον τί τὸ αἰτούμενον.
 καὶ ἡ βέβηλος ἐκείνη τῶν Ἰουδαίων δνὰς “οὔτε πλοῦτον” εἶπε 10
 “δοθῆναι ἡμῖν ἐξαυτούμεθα οὔτε πρὸς δόξης ἀναχθῆναι περιω-
 πῆν οὐθ’ ἑτερόν τι τῶν τῆς βασιλείας λαμπρῶν, ἀλλ’ ἢ μόνον
 10 τὸ τὰ τοῦ Ναζωραίου καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης περιαιρεθῆναι
 πάντοθεν ἐκτυπώματα.” καὶ δε ἀβέβαιος ὢν περὶ τὴν πίστιν, 11 W III 85
 ὥσπερ τι τῶν εἰκαίων καὶ ῥάσιων τοῦτο ποιῆσαι συνέθετο·
 καὶ τοῦ δεκάτου ἄρτι ἐνιαυτοῦ τῆς αὐτοῦ τυραννίδος ἀρξάμενος 12
 καὶ τοῦ θεομαχεῖν ἤρξατο καὶ μετὰ φρικώδους βροχήματος
 15 κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἐχώρησε καὶ διωγμὸν βαρύτερον B
 ἤγειρε πολλοὺς τε ἀνθεστηκότας τῇ ἐξαγίστῳ γνώμῃ αὐτοῦ
 ἐκόλασε καὶ μάρτυρας ἀπειργάσατο. πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις οἷς
 κατὰ τῶν εὐσεβοῦντων εἰργάσατο καὶ τοῦτο πεποίηκεν. οἶκος 13
 ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ Βασιλικῇ ἔγγιστα τῶν Χαλκοκρατίων βα-

18 περὶ τοῦ πλησίον τῶν Χαλκοκρατίων (χαλκοκρατίων C) βασιλικῶ
 οἴκου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐν αὐτῷ διδασκάλων CE

1 ἢ (sic) AC 4 ἔννατον ARwp, ἔνατον E, ἔνατον Di, v. XV 13, 6
 9 τῶν om. E λαμπρόν Ewp 10 τὰ] κατὰ D αὐτῶν (sic) A
 11 κάκεινος O 12 ποιῆσαι τοῦτο B 13. 14 ἀρξάμενος—ἤρξατο]
 v. ad XIII 5, 29 16 γνώμῃ αὐτοῦ AEwp, αὐτοῦ βουλήσει O
 18 εἰργάσατο A, εἰργάσατο EDi, ἐτόλμησε Owp 19 Χαλκοκρατίων
 Di inuitis ARwp, v. ad XIV 2, 22 βασιλικὸς E

regno potitus sibi concederet, quaecunque postulavissent. Qui 7
 iurat se regno potitum petentibus iis esse satisfacturum. Potitum 8
 igitur, ut dictum est, Romano principatu eumque iam nonum 8
 annum tenentem ii, qui ei eum vaticinati erant, adierunt praedi-
 ctionis mercedem petentes. Neque recusat Leo ac dicere eos 9
 iubet, quid petant. At profani illi duo Iudaei “Neque divitias” 10
 aiunt “postulamus, neque culmen dignitatis ascendere cupimus
 neque ullum regni splendorem, sed illud tantum, ut Nazareni
 eiusque matris imagines ubique tollantur.” Tum ille parum firma 11
 fide praeditus, quasi res levis esset ac facillima, se ita facturum
 esse pollicetur; itaque decimum modo tyrannidis annum auspica- 12
 tus una etiam bellum contra deum auspiciatus est et cum terri-
 bili rugitu venerandas imagines invasit et persecutionem gra-
 vissimam excitavit et multos adversantes detestandae suae sen-
 tentiae punivit et martyres fecit. Ac praeter cetera, quae in
 pios fecit, illud etiam designavit. Domus erat in Basilica, quae 18

οίλειος, ἐν ᾧ καὶ βίβλοι τῆς τε θύραθεν σοφίας καὶ τῆς εὐγενεστέ-
 14 ρας καὶ θειοτέρας πολλὰ ἐναπέκειντο. ἦν δ' οὗτος ἀνεκαθεν τοῦ
 προύχοντος ἐν λόγοις κατοικητήριον, ὃν οἰκουμένικόν ἐκάλον
 15 διδάσκαλον· ὃς καὶ δώδεκα εἶχεν ἑτέρους συνοικοῦντας αὐτῶ, D III 341
 κἀκείνους τῆς λογικῆς παιδείας μετέχοντας κατὰ τὸ ἀκρότατον. 5
 16 τούτοις καὶ σιτήσεις ἀνεῖντο δημόσιαι, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφοίτων
 C οἷς ἔμελε λογικῆς παιδείας καὶ γνώσεως, οὓς καὶ ὁ βασιλεύων
 17 συμβούλους ἐν τοῖς πρακτέοις πεποίητο. τούτους οὖν εἰ ἔλοι
 καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσαιτο γνώμης, ἔκρινε τὸ πᾶν κατεργάσασθαι,
 18 καὶ τοὺς ἄνδρας μεταστειλόμενος τὴν περὶ τῶν σεβαστῶν ἐκό- 10
 19 νων γνώμην αὐτοῦ τὴν πονηρὰν αὐτοῖς ἐκοινώσατο. οἱ δὲ
 οὐχ ὄσον οὐχ ὠμοδόξουν αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν μεταστήσαι
 τῆς γνώμης ταύτης ἐπεχείρουν ὀλοσχερῶς, πῆ μὲν καταψῶντες
 τὸν θῆρα τὸν λεοντῶνμον καὶ κατεπάρδοντες αὐτοῦ τὰ σωτήρια,
 πῆ δὲ γενναίωτερον ἀντιβαίνοντες καὶ διελέγχοντες τὴν ἀσέβειαν. 15
 20 ὁ δὲ ὡσεὶ ἀσπίς ἔβυε τὰ ὄψα καὶ φωνῆς ἐπαρόντων οὐκ
 21 ἤκουεν οὐδ' ἐφαρμακεύετο παρὰ τῶν σοφῶν. πολλάκις οὖν
 D αὐτοῖς προσωμίληκῶς καὶ τὴν αὐτῶν μετάθεσιν ἀπογνοῦς, τοὺς

1 ἐν om. E 2 ἐναπόκειντο E 7 ἔμελε CwpDi, ἔμελλε AR
 παιδείας] σοφίας C οἱ βασιλεύοντες Owp 8 πεποίητο Owp
 9 αὐτοῦ A, αὐτοῦ RwpDi 10 μεταπεμπόμενος O εἰκότων om.
 w*ρ, imaginibus: Wo lat. 12 αὐτὸν D μεταστήσαι D
 14 σωτήρια RwpDi, post σ in lacuna manu recenti additae sunt
 litterae quaedam in A, quae plane dispici iam non possunt;
 equidem legi: σκῆντήμ, Haasius σκῆτημ^a 15 ante τὴν add.
 αὐτοῦ Owp 17 ἤκουσεν D 18 προσωμίληκῶς Ewp

dicitur, proxime Forum aerarium regia, in qua multi libri et
 paganae et generosioris ac divinae sapientiae asservabantur,
 14 inde ab antiquis temporibus ei ad habitandum attributa, qui eru-
 15 ditione excelleret, quem oecumenicum appellabant doctorem; is
 16 et duodecim habebat contubernales excellenter eruditos. His
 publicus victus praebebatur eosque eruditionis et cognitionis avidi
 adibant, hos et rex ad rerum gerendarum consilia adhibebat.
 17 Eos igitur si cepisset in suamque traxisset sententiam, omnia sibi
 18 confecta fore putabat. Arcessit igitur viros improbamque suam
 19 de venerandis imaginibus opinionem cum iis communicat. Qui
 adeo ei non assentiebantur, ut et ipsum prorsus abducere ab ea
 opinione conarentur, partim demulcentes ferum illum leonem et
 incantantes carmina salutaria, partim confidentius adversantes et
 20 coarguentes impietatem. Sed ille instar aspidis obturabat aures
 neque incantantium vocem admittebat neque medicinam accipie-
 21 bat a viris sapientibus. Cum igitur saepe cum iis egisset, per-

μὲν ἀφῆκεν εἰς τὴν σφετέραν πορευθῆναι διατριβήν, τὸν οἶκον
ἐκείνον δηλαδὴ τὸν βασιλείων, αὐτὸς δὲ κελεύσας εὐπρηστον 22
ἕλην συναχθῆναι πολλὴν καὶ πέριξ τοῦ οἴκου τεθεῖσαν ἀν-
αφθῆναι νυκτός, οὕτω τὸν τε οἶκον σὺν ταῖς βίβλοις καὶ τοὺς
5 σοφοὺς ἐκείνους ἀνδρας καὶ σεβασμίους κατέκαυσε.

Διὰ ταῦτα ὁ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης τότε τὴν ἐκκλησίαν 4
ἰθύνων Γρηγόριος τῆς πρὸς τὸν τῆς νέας Ῥώμης προεδρεύοντα
καὶ τοὺς ἐκείνῳ δμόφρονας ἀποστάς κοινωνίας, ἐκείνους μὲν
σὺν τῷ βασιλεῖ συνοδικῶ καθυπέβαλεν ἀναθέματι, τοὺς δὲ P II 105 A
10 μέχρι τότε τῇ βασιλείᾳ κομιζομένους ἐκείθεν φόρους ἐπέσχε,
τοῖς Φράγγοις σπεισάμενος· οὐ γὰρ τοῦ τῶν Ῥωμαίων γένους 2
D III 342 οἱ Φράγγοι, ἀλλὰ Γερμανικὸν ἔθνος τούτους εἶναι φησι τὴν
ποικίλην ἱστορίαν ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος συνταξάμενος, περὶ
τὸν Ῥήνον ποταμὸν καὶ τὸν Ῥοδανὸν καὶ τὰς ἐκεῖσε λίμνας
15 πάλαι κατοικημένον. τοῦ δὲ Βελισαρίου στρατηγοῦντος Ῥωμαίων 3
ἐπὶ τοῦ πρότερον Ἰουστινιανοῦ καὶ Γότθους ἀντιπалаμωμένου
περὶ Ἰταλίας καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πόλεων καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς

6 πότε ἢ Ῥώμη τελείως τοῖς Φράγγοις ὑπετάγη καὶ ὅτι οὐ Ῥωμαῖοι οἱ
Φράγγοι E, ὅτι διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Λέοντος ὁ πάπας Ῥώμης τοῖς Φράγ-
γοις ἐσπέισατο καὶ τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας τῇ βασιλείᾳ κομιζομένους ἐπέσχε
φόρους (καὶ—φόρους om. E) καὶ ὅτι Γερμανικὸν ἔθνος οἱ Φράγγοι καὶ
οὐ Ῥωμαῖοι CE 11 ὅρα ὅτι οὐ Ῥωμαῖοί εἰσι οἱ Φράγγοι A

2 βασιλικὸν E 4 οὕτως O τοῖς Ewp 6 ταῦτα RwpDi,
ταύτης A τότε ῥώμης BCwp 6. 7 τότε post ἰθύνων D
8 κοινωνίας] ἐκκλησίας E 11 post σπεισάμενος add. ὅθεν αὐτοῖς
ἀφορμὴ γέγονε τοῦ κυριεῦσαι τῆς ῥώμης Owp τῶν om. O 12 post
φησὶ (sic) add. ὁ D 13 ὁ del. D Προκόπιος] I p. 319, 6.
II p. 62, 19 συγγραμμάμενος Rwp 15 βελισαρίου A, βελλι-
σαρίου Rwp, βελισαρίου BDi 16 πρότερον D

suadendi spe abiecta eos domum dimisit in aedes illas regias
multamque materiam, quae facile exardesceret, in unum conferri 22
et circum domum collocatam noctu incendi iussit atque ita do-
mum cum libris et doctos illos ac venerabiles viros combussit.

4. Hac de causa Gregorius, qui tum Romae veteris eccle-
siam gubernabat, repudiata societate pontificis novae Romae
eorumque, qui illum sequerentur, illos una cum rege synodico
obstrinxit anathemate et vectigalia, quae usque ad id tempus
regno inde pendebantur, inhibuit icto cum Francis foedere. Ne 2
que enim Romani generis sunt Franci, sed Germanicam gentem
eos fuisse in varia historia Caesariensis Procopius dicit circa
Rhenum fluvium et Rhodanum et paludes illorum locorum olim
habitantem. Cum autem Belisarius sub priore Iustiniano legioni 3

B (παρὰ γὰρ τῶν Γότθων κατείχοντο), τότε καὶ τούτους ἱστορεῖ
 4 τῇ Ἰταλίᾳ ἐπεμβλεῖν. τοὺς μέντοι Γότθους μὴ οἶους τε ὄντας
 καὶ Ῥωμαίοις καὶ Φράγγοις ἀντικαθίστασθαι πρὸς τοὺς Φράγγους
 θέσθαι σπονδὰς καὶ τὸν πρὸς ἐκείνους διαλύσασθαι πόλεμον,
 παρακεχωρηκῶς αὐτοῖς τῶν Γαλλῶν, ὅσαίπερ αὐτοῖς
 5 προσεγένοντο. καὶ τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ αὐτὸν ἐπιμνησκῶσαι
 τὸν Ἰουστινιανόν, δεηθέντων τῶν Φράγγων, πραγματευόμενον
 τὸ μὴ Ῥωμαίοις πολεμοῦσι πρὸς Γότθους ἐναντιοῦσθαι τοὺς
 VIII⁸⁶ Φράγγους, ἀλλ' εἶναι τὰ πρὸς Ῥωμαίους τούτοις διὰ τὴν ἐπι-
 6 ρωσιν φίλια. κἀνεῦθεν τοὺς Γερμανοὺς Μασσαλίαν τε τὴν
 C Φωκαίων ἀποικίαν καὶ τὰ ἐπὶ θαλάσῃ χωρία σχεῖν ἅπαντα
 καὶ τῆς ἐκεῖ κρατῆσαι θαλάσσης, πολλὰ δὲ καὶ τῶν Βενετίων
 7 κατασχεῖν. οὕτως οὖν οἱ Φράγγοι πεπλησιακότες τοῖς Ἰταλοῖς
 οὐ διέλεπον ἔκτοτε ἐπιόντες τοῖς ἐκείσε Ῥωμαίοις καὶ τὰ ὑπ'
 8 αὐτοῦς ληζόμενοι. ἀποστατήσας οὖν, ὡς εἴρηται, τῆς τοῦ βα-
 15 σιλέως ὑπακοῆς ὁ πάπας Γρηγόριος διὰ τὴν ἐκείνου κακοδοξίαν
 τοῖς Φράγγοις ἐσπέισατο, πρότερον πολλάκις σπεύσας διὰ γραμ-
 μάτων τὸν Λέοντα τῆς μισοθείας μετενεγκεῖν καὶ μεταπέισαι

1 τούτους A, τοὺς φράγγους Rwp ἱστορεῖ] Procop. II p. 416, 12
 3 καὶ post ὄντας om. Ewp, et Romanis: Wo lat. ante φράγγους
 add. τοῖς Rwp 5 τῶν γαλλῶν παρακεχωρηκῶς αὐτοῖς O
 7 post ἰουστ. add. βασιλείῳ γραφῇ Rwp, v. Procop. I. c. p. 417, 4
 τῶν φράγγων αἰτησαμένων O 8 ἠναντιώσθαι Owp 10 μασσα-
 λίαν BC et Procop. I. c. p. 417, 8 vix recte τὴν RwpDi, τῶν
 A 11 φωκαίων E 12 βενετίων AO Procop. I. c. p. 417, 23,
 βενετιῶν EwpDi 14 διέλεπον w*p τοῖς ἐκείσε Ῥωμαίοις ἐπιόν-
 τες O 15 τοῦ om. D 17 διὰ γραμμάτων σπεύσας Rwp

bus Romanis praesset et cum Gotthis de Italia et urbibus Italicis
 ipsaque Roma, quae tum a Gotthis tenebantur, decertaret, tum
 4 eos quoque narrat Italiam invasisse; et Gotthos, qui simul et
 Romanis et Francis resistere non possent, cum his bello finito
 5 pacem fecisse, concessis Galliis, quae iis accesserant. Atque id
 factum ipsum etiam Iustinianum Francis petentibus confirmasse
 eo consilio, ne Romanis Gotthos impugnantibus Franci impedi-
 6 mento essent, sed eius confirmationis gratia pacem agerent. Unde
 Germanos Massiliam, Phocaensium coloniam, et loca maritima
 occupasse omnia illoque mari esse potitos atque etiam magnam
 7 Venetorum agri partem obtinuisse. Ita Francos cum in Italorum
 vicinia consedissent, ab eo tempore non destitisse Romanos bellis
 8 lacessere eorumque provincias populari. Deserta igitur regis
 oboedientia, ut dictum est, papa Gregorius ob perversam illius
 opinionem pacem cum Francis fecit, cum prius saepe litteris da-
 tis dedisset operam, ut Leonem ab odio dei revocaret atque ad

D III 343 τὰς ἱερὰς εἰκόνας σεβάζεσθαι· ἀλλ' ἐδόκει σμήχειν Αἰθίοπα.
 οὐ μόνον γὰρ ὀρθὸν οὐδὲν τι ἐφρόνησεν, ἀλλὰ καὶ ἔκμανεις 9
 κατὰ τῶν ὀρθοδόξων πολλοὺς ἐκόλασε καὶ ὁμολογίας στεφάνων D
 ἤξίωσε. τοὺς τε Καλαβροὺς καὶ τοὺς Σικελοὺς φόρους νέους 10
 5 ἐβάρυνε, κεφαλῆτιωνα τελεῖν κατὰ τοὺς Ἰουδαίους δογματίσας
 αὐτοὺς καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τικτόμενα ἄρρενα ἀπογράφεσθαι.

Ἦδη δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τελοῦντος εἰς μεί- 11
 ρακας, ζεύγνυσι αὐτῷ γαμετὴν τὴν θυγατέρα Χαγάνου τοῦ
 τῶν Σκυθῶν ἡγεμονεύοντος, βαπτίσας αὐτὴν καὶ ὀνομάσας
 10 Εἰρήνην. ἦτις οὐ συνυπήχθη τῇ τοῦ ἀνδρὸς κακοδοξία, ἀλλὰ 12
 μνηθεῖσα τὸ δόγμα τὸ εὐσεβὲς ἔμεινεν ἀμετάτρεπτος. σεισμοῦ δὲ 13
 συμβεβηκότος σφοδροῦ κατὰ τὸ Βυζάντιον ναοὶ τε πολλοὶ καὶ
 οἰκίαι συνέπεσον καὶ πλῆθος ἀνθρώπων συγκέχλωστο τοῖς συμ-
 πτώμασιν. ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀρκαδίου στήλη ἐν τῷ τοῦ Ξηρο- 14 P II 106 A
 15 λόφου κίονι ἰδρυμένη κατέπεσε καὶ ὁ ἐν τῇ Χρυσῇ πόρτῃ ἀν-
 δριάς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ κατὰ τὴν
 χέρσον τεῖχη τῆς πόλεως, ἣ τε τοῦ Νικομήδους πόλις καὶ πρὸς

2 οἷα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐποίει ὁ Λέων C 7 καὶ (om. E) ὅτι τὴν τοῦ
 Χαγάνου θυγατέρα ἔγημεν ὁ Κοπρώνυμος CE 15 σημειῶσαι AE, ὅτι
 ἐκ σεισμοῦ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως πεπτωκότων ὁ Λέων προσθήκη ἐν
 τοῦτο ἐποίησατο E

1 σμήχειν Αἰθίοπα] v. Lucian. adv. indoct. c. 28 (t. III p. 153, 1
 Iacobitz) 2 οὐδὲν ὀρθὸν τι D 6 παρ' Owp ἄρρενα O
 7 Ἦδη δὲ τοῦ] τοῦ δὲ C κωνσταντίνου om. O Wo lat. 8 τὴν
 Rwp, om. ADi, v. Theoph. I p. 409, 30, G. M. p. 639, 14, L. G.
 p. 179, 22 (Th. M. p. 124), Cedr. I p. 800, 7 14 post στήλη
 add. ἡ D 16 μεγάλου om. O Wo lat.

cultum sacrarum imaginum reduceret; sed videbatur Aethiopem
 lavare. Tantum enim aberat, ut resipisceret, ut etiam furore 9
 contra orthodoxos percitus multos supplicio afficeret et confes-
 sionis coronis ornaret. Calabros et Siculos novis tributis oneravit, 10
 cum more Iudaico tributum capitum pendere et mares, qui apud
 illos nascebantur, describi iussit.

Constantino filio iam adulto filiam Chagani, Scytharum ducis, 11
 despondit eamque baptizatam Irenen vocavit; quae mariti er- 12
 rorem non amplexa est, sed pium dogma, quo imbuta fuerat,
 constanter tenuit. Terrae motu vehementi multa templa et do- 13
 nus Byzantii corruerunt, magna hominum multitudine ruinis
 oppressa. Tunc et Arcadii statua in Xerolophi columna posita 14
 concidit et Theodosii magni statua in Aurea porta et obversa
 continenti urbis moenia; corruerunt et Nicomedia et Nicaea, Bi-

- 15 ταύτη ἢ Νίκαια αἱ μητροπόλεις αἱ Βιθυνιακαί. τὴν γοῦν τῶν
 τειχῶν κατάπτωσιν ὁ τύραννος Λέων κέρδους μελετήσας θέσθαι
 λαβήν, διεκηρυκεύσατο πρὸς τὸν δῆμον τῆς πόλεως ὡς “ὕμεις
 οὐκ ἂν δυνηθείητε ταχέως ἀνεγείραι τὰ τείχη· ἀσύμφορον δ’
 16 ὑμῖν ἐπὶ πολὺ μένειν τὴν πόλιν ἀτείχιστον. διὸ προστέτακται 5
 παρ’ ἡμῶν προσθήκην ἐν τοῖς δημοσίοις φόροις γενέσθαι φό-
 B λεις εἴκοσι καὶ τέσσαρας ἐφ’ ἐκάστῳ νομίσματι, ἵνα τούτων τῶ
 βασιλικῶ ταμείῳ παρεχομένων τὰ ὑποκλάσαντα τῶν τειχῶν
 17 ἀνακαινισθῶσιν ἐξ ἀναλωμάτων βασιλικῶν.” ἔκτοτε τοίνυν καὶ 10
 18 Οὕτως οὖν ἐπὶ κακῶ τῆς πολιτείας ὁ δεΐλαιος Λέων βα- D III 344
 σιλεύσας ἔτη τέσσαρα πρὸς τοῖς εἴκοσι δυσεντεριαν νοσήσας
 ἀθλίως τὴν ψυχὴν ἐξηρέψατο.
- 5 Διεδέξατο δὲ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετὰ τῆς πατρικῆς
 δυσσεβείας ὁ δυσώνυμος ἐκείνου υἱός, οὐ κατὰ τῶν σεπτῶν 15
 εἰκόνων λυττήσας μόνον, ἀλλὰ καὶ γοητείας προσκείμενος καὶ
 C ζερείων ἀνατομαῖς καὶ νεκρομαντείας καὶ ἀρρητοποιαῖς καὶ

11 τελευταῖα Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου (τ. Ἰσ. om. A) AE 14 αὐταρχία Κων-
 στατινίου τοῦ Κοπρωτίμου ACD, Κωνσταντίνος ὁ Κοπρώνυμος B οἶος
 ἦν ὁ μισόθεος οὗτος C

1 ταύτην B νικαία w*p invitis AR βιθυνιακαί CwpDi οὖν
 Ewp 4 τὰ om. E 6 φόλεις ARwp, φόλλας D, φόλεις Dw,
 φόλλεις Di, v. ad XIV 3, 13 7 τέσσαρες B 8 βασιλικῶ ταμείῳ
 AO, fiscum: Wo lat., βασιλεῖ Ewp ὑποκλίναντα D 10. 11 αὐτῆ·
 |τως C 12 δυσεντεριαν AO, δυσεντερία E(wpDi), v. XVIII 22, 16
 15 post υἱός add. δς ὑπερβαλέσθαι (ὑπερβαλλέσθαι B, ὑπερβάλλεσθαι
 wp) τὸν πατέρα πολλῶ τῶ μέσῳ πρὸς κακίαν ἐπιλονείκησεν Owp
 17 νεκρομαντείας RwpDi, νεκρομαντείας A, v. ad p. 81, 4

- 15 thynianae metropoles. Ruinam igitur murorum tyrannus Leo ad
 lucri occasionem detorsit; nam urbano populo per praeconem
 edixit: “Vos moenia celeriter instaurare non potueritis; neque
 16 vero expedit civitatem diu moenibus carere. Itaque nos iussinus
 publicis tributis accessionem adiungi, vicenos quaternos folles in
 singula nomismata, quibus in aerarium regium relatis moenia
 17 delecta sumptibus regis instaurantur”. Ea exactio ab illis tem-
 poribus etiam nunc durat.
- 18 Sic, cum in reipublicae perniciem Leo ille infelix annos
 viginti quattuor regnasset, ex dysenteriae morbo animam infeli-
 citer eructavit.

5. Romanum imperium una cum paterna impietate igno-
 miniosus illius filius suscepit, qui non modo contra venerabiles
 imagines insaniit, sed et praestigiis fuit deditus et victimarum

ὄλως οὐδενὸς κακοῦ ἀπεχόμενος, καὶ ποικίλος ὢν τὴν κακίαν καὶ οὐ μονοειδής. οὐ γὰρ χριστιανός, οὐχ Ἕλληγ, οὐκ Ἰου-2 δαῖος ἐτύγχανεν ὢν, ἀλλ' ἀσεβείας τις κυκεὼν καὶ ὅλα τὰ Λι- W III 187 βυκὰ θηρία ἰσθόρηται φύεσθαι ἐκ μίξεως ἑτερογενῶν, πολυειδῆ 5 καὶ σύμμικτα τὴν ἰδέαν καὶ τὴν θηριωδίαν γεννώμενα· διὰ ταῦτα πρὸς πάντων μεμίσητο.

Καὶ κατὰ τὸ δευτέρον ἔτος τῆς τυραννίδος αὐτοῦ (οὐ γὰρ φαίην 3 ἂν βασιλείας) ἐκστρατεύσας κατὰ Ἀράβων καὶ ἐν τῷ θέματι τοῦ Ὀψικίου γενόμενος, οὗ δὴ θέματος τὴν ἀρχὴν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ 10 περιέζωστο ὁ κουροπαλάτης Ἀρτάβασδος, ἐπεβούλευε τοῦτω δὴ τῷ οἰκίῳ γαμβρῷ. οἳ τε γὰρ τοῦ δήμου καὶ οἱ τῆς γερουσίας, 4 D ἀλλὰ μέντοι καὶ τὸ στρατιωτικόν, ἀπεχθανόμενοι τῷ Κωνσταντίνῳ, ὡς εἴρηται, τῷ Ἀρταβάσδῳ ὀρθοδόξῳ τυχάνοντι τὴν βασιλείαν ἐπεψηφίζοντο. γνούς τοίνυν τὴν ἐπιβουλὴν ὁ Ἀρτάβασδος καὶ 5 15 διαλεχθεὶς τῷ λαῷ ἐπιτίθεται τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀλλ' ἔφθη 6 διαφυγεῖν ὁ Κοπρώνυμος καὶ εἰς τὸ Ἀμόριον προσφυγεῖν καὶ διαπεμπάμενος πρὸς τὸν τοῦ ἀνατολικοῦ στρατηγὸν τὸν Λαγ-

11 ἐπανάστασις τοῦ Ἀρταβάσδου κατὰ τοῦ Κοπρώνυμου C

2 μονοειδής w* p in vitis AR 4 θηρία om. C ἰσθόρηται O
5 γεννώμενα RwpDi, γενόμενα ABD, v. ad XIII 1, 2 ante διὰ
add. καὶ D 9 Ὀψικίου] v. Reiskium ad Const. Porphyrog.
de caerim. p. 460, 9 (t. II p. 497) 10 ἐπεβούλευσε D τοῦτω
et τοῦτο per dittogr. E 11 τῆς γερουσίας καὶ οἱ τοῦ δήμου
Rwp 13 εἴρηται] XV 5, 2 extr. 14 καὶ om. B 17 λαγ-
κηνόν ARDww, λαγκηνόν D, Laucenum: W'o lat. errore pro Lan-
cenum, λακηνόν p

dissectionibus et evocationibus manium aliisque infandis rebus, denique nullo scelere abstinuit, non uniformi sed multiplici improbitate praeditus. Nam non Christianus erat, non paganus, 2 non Iudaeus, sed colluvio quaedam impietatis instar Africanarum ferarum, quae ex diversi generis coitu multiformes confusaque specie et immanitate nasci perhibentur; quocirca omnibus erat invisus.

Secundo anno tyrannidis suae (neque enim regni dixerim) 3 expeditione contra Arabes suscepta cum ad Opsicii provinciam pervenisset, cui provinciae eius affinis Artabasdu curopalates praecerat, illi affini suo insidias struebat. Nam populus et sena- 4 tus atque etiam legiones, cum, ut dictum est, Constantinum odissent, Artabaso ut orthodoxo regnum decernebant. Verum Ar- 5 tabasdu animadversis insidiis, oratione apud populum habita, Constantinum aggreditur. Sed effugit Copronymus et Amorium 6 se contulit missisque legatis ad Lancenum, Orientalium ducem,

κηνὸν καὶ πρὸς τὸν τοῦ Θρακησίου, τὸν Σισινάκιον, λαμπραῖς
 7 ὑποσχέσει πέπεικεν αὐτοὺς συμμαχεῖσθαι αὐτῷ. ἐντεῦθεν ἐμ-
 φύλοι πόλεμοι καὶ ὑπ' ἀλλήλων οἱ Ῥωμαῖοι ἐφθείροντο. ἔκα-
 P II 107 A στοι γὰρ τοῦ σφετέρου βασιλέως ἀντείχοντο, ἐπείπερ ἀνερρήθη D III 3
 8 ἤδη καὶ ὁ Ἀρτάβασδος βασιλεὺς. κατὰ δὲ τὴν τῶν πόλεων 5
 βασιλεύουσαν τῶν δημοσίων οἰκονόμος πραγμάτων παρὰ τοῦ
 Κωνσταντίνου ὁ μάγιστρος Θεοφάνης εἰάθη, δς τῷ Ἀρταβάσδω
 προσκείμενος καὶ γραφὴν ἐξ ἐκείνου δεξάμενος δημοσίᾳ θανεῖν
 τὸν Κωνσταντῖνον ἐκήρυξε καὶ τὸν Ἀρτάβασδον ὑπὸ τῶν στρα-
 9 τευμάτων αἰρεθῆναι εἰς βασιλέα. καὶ οὕτως ὁ δῆμος τῆς πό- 10
 λεως εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν συναθροισθεὶς τὸν μὲν Κων-
 σταντῖνον ἀναθέματι καθυπέβαλον, εὐφήμουν δὲ τὸν Ἀρτάβασδον,
 10 τούτοις συνενδοκοῦντος καὶ τοῦ πατριάρχου Ἀναστασίου. δεχθεὶς
 δὲ ὁ Ἀρτάβασδος καὶ παρὰ πάντων βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς,
 B 11 αὐτίκα τὰς σεβασμίας εἰκόνας πανταχοῦ ἀνεστήλωσεν. ὁ δὲ 15
 πατριάρχης Ἀναστάσιος διώμνυτο λέγειν αὐτῷ τὸν Κοπρώνυμον
 ὅτι “ὁ Χριστὸς οὐχ υἱὸς ἐστὶ τοῦ θεοῦ, ἄνθρωπος δὲ ψιλὸς
 γεννηθεὶς ἐκ τῆς Μαρίας, ὡς ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐτέχθην
 12 Μαρίας.” ἐξεληθόντος οὖν τῆς μεγαλοπόλεως τοῦ Ἀρταβάσδου,

14 βασιλεία τοῦ κουροπαλάτου Ἀρταβάσδου (ἀρταβάσδου E) ACE

1 καὶ om. A σισινάκιον BCEwp Theoph. I p. 414, 31 2 ὑπο-
 σχέσειν ἔπεισεν Ewp 5 ἤδη om. C 12 καθυπέβαλον RwpDi,
 καθυπέβαλλον ABC, v. XV 4, 1. 6, 12 11. 12 τὸν μὲν Κων-
 σταντῖνον . . καθυπέβαλον, εὐφήμουν δὲ τὸν Ἀρτάβασδον] De chiasmo
 v. ad XIII 2, 6 15 σεβασμίους Ewp 16 αὐτὸν D 18 ἐκ
 τῆς μαρίας γεννηθεὶς Ewp 19 οὖν AR, δὲ Ewp πόλεως O

et ad Sisinacium Thracensium magnificis pollicitationibus impe-
 7 travit, ut secum militarent. Hinc civilia bella orta sunt et Ro-
 mani mutuis caedibus sese confecerunt; nam utrique suum regem
 8 sequebantur; Artabasdus enim rex iam declaratus erat. In urbe
 regia Constantinus Theophanem magistrum reliquerat rerum
 publicarum administratorem, qui Artabaso deditus acceptis ab
 eo litteris vulgabat Artabasdum Constantino publice interfecto
 9 a legionibus creatum esse regem. Sic urbana multitudo in magnam
 ecclesiam congregata Constantinum anathemate notavit et laudibus
 prosecuta est Artabasdum, et Anastasio patriarcha comprobante.
 10 Artabasdus igitur susceptus et ab omnibus rex salutatus statim
 11 venerandas imagines ubique erexit. Anastasius autem patriarcha
 iureiurando affirmavit sibi dixisse Copronymum: “Christus non
 est filius dei, sed nudus homo ex Maria natus, quemadmodum ego
 12 ipse e mea matre Maria natus sum.” Artabaso urbem magnam

μάχαι πάλιν ἐγίνοντο. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἐκ Χαλκηδόνος πε- 13
 ραιωθεὶς τὴν πόλιν ἐπολιόρκει, περὶ τὰ χερσαῖα τείχη βαλό-
 μενος χάρακα. προσβαλὼν δὲ τούτῳ καὶ ἠττηθεὶς ὁ Ἀρτά- 14
 βασδος τῆς πόλεως ἐντὸς συνέκλεισεν ἑαυτὸν καὶ τοῦ ταύτην
 5 φρουρεῖσθαι ἀσφαλῶς ἐπεμέλετο. τοῦ δὲ Κοπρωνύμου θαλασ- 15
 σοκρατοῦντος καὶ μὴ ἔῳντος τὰς φορητοὺς δολιάδας ἐν τῇ
 πόλει καταίρειν, λιμὸς τοὺς ἐν ταύτῃ ἐπέλεξεν, ὥστε πολλοὺς ἐκ C
 τούτου διώλλυσθαι. καὶ τὸν τοῦ Ἀρταβάσδου υἱὸν Νικήταν 16
 συνέσχε καὶ πεδήσας ἐδείκνυεν αὐτὸν τῷ πατρὶ. εἶτα προσβα- 17
 10 λῶν αὐθις τῇ πόλει ταύτης ἐκράτησεν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἀπο- 18
 D III 346 θρᾶς εἰς φρούριόν τι τοῦ θέματος Ὀψικίου συνέκλεισεν ἑαυτὸν
 καὶ κατασχεθεὶς πηροῦνται τοὺς ὀφθαλμοὺς σὺν τοῖς δυοῖν υἱέσιν
 αὐτοῦ. τῶν δὲ τῷ Ἀρταβάσδῳ συμμαχησάντων πολλοὶ ἀνη- 19
 ρέθησαν παρὰ τοῦ Κοπρωνύμου, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων Βακτάγ-
 15 γιος ὁ πατριόκιος, τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ, οὗ τὴν γυναῖκα μετὰ 20
 πλείστους ἐναντιοὺς ἐβίασεν ὁ τύραννος ἀπελθεῖν εἰς τὴν Χώραν, D
 ἐνθα ἐκεῖνος ἐτέθηπτο, καὶ ἀνασκάψαι τὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς

1 οὗ ὁ Κοπρωνύμος περαιωθεὶς εἰς Θρόνην τὴν πόλιν ἐπολιόρκει καὶ ταύ-
 τῆς ἐκράτησε καὶ (οὗ Ε novo argumento incepto) ἐτύφλωσε τὸν Ἀρ-
 τάβασδον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὸν πατριάρχην Ἀναστάσιον δημοσίᾳ
 τύπας ἐθριάμβυσεν, εἰτ' αὐθις πατριάρχην αὐτὸν εἶασεν εἶναι CE

1 Χαλκηδόνος p* invitis ARw 2 βαλλόμενος B 5 ἐπεμέλητο p*
 invitis ARw 10 post πόλει add. βαβαὶ τῶν ἀνεξιχνιάστων (ἀν-
 εξιχνιάστων w*, quod coniectura infelici mutavit in ἀνιχνιάστων
 p) τοῦ (om. w*p) θεοῦ (κυρίου BC) κρημάτων Owp 11 ante
 ὀψικίου add. τοῦ BwpDi 13 καὶ τῶν συμμαχησάντων αὐτῶν
 πολλοὶ κτλ. Owp 14 βακτάγιος D, corr. Dw 17 κατασκάψαι C

egresso denuo pugnae committebantur, et Constantinus Chalce- 13
 done transvectus iacto circa terrestria moenia vallo urbem obsce- 14
 dit. Cum eo congressus Artabasdus et victus in urbem se con- 14
 clusit et dedit operam, ut ea diligenter custodiretur. Sed quia 15
 Copronymus mare tenebat neque onerarias naves ad urbem
 appellii patiebatur, urbani tanta fame premebantur, ut multi perirent. Idem Nicetam, Artabasdi filium, nactus in vincula conie- 16
 ctum patri ostendebat. Deinde rursus tentata oppugnatione urbe 17
 potitus est. Sed Artabasdus elapsus in castellum quoddam pro- 18
 vinciae Opsicii se recepit, ubi comprehensus cum duobus suis
 filiis excaecatur. Sunt et foederatorum Artabasdi multi a Co- 19
 pronymo interfecti et prae ceteris Bactangius patricius, vir illu-
 stris; cuius uxorem post plurimos annos in monasterium Chorae 20
 abire coegit tyrannus, ubi ille sepultus erat, et refossa mariti

- δοτᾶ καὶ δι' ἐαυτῆς ἀπενεγκεῖν αὐτὰ καὶ δῦραι εἰς τὰ Πελαγίου,
- 21 ἔνθα ἐρρίπτοντο οἱ κατάκριτοι. ἀμίλλης δὲ τελουμένης ἔπιων,
- τὸν Ἀρτάβασδον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῷ θεάτρῳ
- W III 88 22 διαγαγὼν ἐθριάμβευσεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν πατριάρχην Ἀνα-
στάσιον ἀπὸ τοῦ Διππίου εἰσαχθῆναι κελεύσας ὄνω ἐφεζόμενον 5
ἀντιστρόφως, ἔν' ὄρᾳ πρὸς οὐρανόν, ἀτίμως οὕτω καὶ αὐτὸν
ἐθριάμβευσε πρότερον δημοσίως τυφθέντα, ὥστε τὴν πρόρρηθον
- 23 τοῦ ἁοιδίμου πατριάρχου Γερμανοῦ εἰς ἔργον ἐκβῆναι. ὄπισθεν
- P II 108 A γὰρ ποτε τοῦ εἰρημένου πατριάρχου βαδίζοντος τοῦ Ἀναστασίου
καὶ πατήσαντος τὸ ἐκείνου ὁμόφορον, στραφεὶς δ' ἱερὸς Γερ- 10
24 μανὸς ἔφη "μὴ σπεῦδε· τὸ Δίππιόν σε ἐκδέχεται." ὄν καὶ
μετὰ τὴν ἄτιμον περιαγωγὴν ὡς ὁμόφορον αἱ οἱ τῆς ἐκκλησίας
αὐθις κρατεῖν καὶ ἱεραῖσθαι παρακεχώρηκε.
- 6 Τῶν Ἀράβων δὲ διαφερομένων ἀλλήλοις καὶ μάχαις ἐμ-
φυλίοις ἀσχολουμένων, ἀδείας λαβόμενος ὁ Κοπρώννυμος ἐστρα- 15
2 τεύει κατὰ Συρίας καὶ λαμβάνει τὴν Γερμανίειαν. σεισμοῦ
δὲ γενομένου κατὰ Παλαιστίνην καὶ Συρίαν μεγίστου, πολλὰ
καὶ ἐκκλησίαι καὶ μοναστῶν κατέπεσον καταγώγια καὶ οἰκίαι
3 καὶ μυριάδες ἀνθρώπων ἀπώλοντο. ἀλλὰ καὶ ἐκ νόσων φθορὰ
- 16 σημειῶσαι A

1 ἐπενεγκεῖν D ἔδραι B^sDi, ἔδραι ARwp 2 post of add.
πολέμοι καὶ ECwDwwp 5 ἀχθῆναι D 7 ἐθριάμβευσεν EwpDi,
v. ad XII 1, 5 8 ἁγίου CD γερμανοῦ πατριάρχου C
10 ὁμοφόρον (s. spir.) D, ὁμοφόριον EDwwp 17 post κατὰ
add. τὴν Ewp 18 καὶ post πολλαὶ om. B

- sui ossa ipsam afferre et proicere in Pelagium, quo condemnati
- 21 abiciebantur. Cum ludi equestres agerentur, Artabasdam eiusque
- 22 filios per medium theatrum ignominiose traduxerunt. Sed et
- Anastasio patriarcham a Diippio asino insidentem, facie versus
- caudam conversa, adductum ignominiose pariter traduxit prius
- publice verberatum; sic clari patriarchae Germani praedictio
- 23 ipsa re est comprobata. Nam cum aliquando eum a tergo se-
- queretur Anastasius eiusque humerale pedibus calcasset, conversus
- sanctus Germanus "Noli" inquit "festinare; Diippium te exspe-
- 24 ctat." Eum post ignominiosam illam circumductionem, ut assen-
- sorem suum, iterum ecclesiam tenere sacrisque operari concessit.
6. Arabibus inter se dissentientibus et bello intestino occu-
- patis, Copronymus arrepta occasione Syriae bellum infert et
- 2 Germanicam capit. In Palaestina et Syria maximo terrae motu
- multae ecclesiae et monasteria et aedes corruerunt multaeque milia
- 3 hominum perierunt, non ruina tantum, sed et pestilentia in Si-

D III 347 πολλή τῶν ἀνθρώπων συμβέβηκε κατά τε Σικελίαν καὶ Καλα- B
βρίαν καὶ καθ' Ἑλλάδα καὶ χώρας ἑτέρας, ἥ καὶ ἕως αὐτοῦ
τοῦ Βυζαντίου κατήγησε· καὶ τοσοῦτον ἦν τὸ τῶν θνησκόντων 4
πλήθος ὡς μὴ οἶόν τε εἶναι τοὺς θνησκοντας ἐκκομίζεσθαι·
5 διὸ ἀμάξαις αὐτοὺς κατὰ πλείονας ἐπιτιθέντες ἐξέφερον. τῷ 5
μέντοι Κοπρωνύμῳ ἢ τοῦ Χαγάνου θυγάτηρ ἔτεκε παῖδα, ὃν
ὠνόμασε Λέοντα καὶ ἀηγόρευσε βασιλέα, στεφθέντα διὰ Ἄνα-
στασίου τοῦ ὁμοδοξοῦντος αὐτῷ πατριάρχου.

Ἐκράτησε δὲ ὁ Κωνσταντῖνος τῆς Θεοδοσιουπόλεως καὶ 6
10 τῆς Μελιτηνῆς, ὃθεν ὑπερφρονήσας σφοδρότερον κατὰ τῆς ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔπνευσε, δόγματα ἐκτιθέ- C
μενος, δι' ὧν τὸν συρφετώδη ὄχλον ὑπέσυρεν ἔπεσθαι τῷ αὐτοῦ
ἀσεβειστάτῳ φρονήματι. τότε καὶ ὁ πατριάρχης Ἀναστάσιος 7
ἀσεβῶς τῆς ἐκκλησίας κατορχησάμενος ἐπὶ χρόνους εἴκοσι πρὸς
15 τοῖς τέσσαροι κατέστρεψε τὴν ζωὴν. ὁ δὲ Κοπρώνυμος ἐπι- 8
σκόπων ὁμοφρόνων αὐτῷ πολλῶν συναγωγὴν ποιησάμενος,
ὧν κατήρχε Θεόδουσιος ὁ Ἐφέσου καὶ Πασσιλᾶς ὁ Πέργης, δι'
αὐτῶν ἃ ἐβούλετο ἐδογματίωσε, μὴ τινος ἢ ἐκ Ῥώμης τῆς πρε-

13 περὶ πατριαρχῶν CE 15 περὶ τῆς τοῦ Κοπρωνύμου ἀθροισθείσης
τῶν ἀνέμων ἐπισκόπων συνόδου C

2 ἢ RwpDi, ἢ ACE 3 κατήγησε om. C 4 εἶναι om. D
5 ἐπιθέντες C 7 δι' BDEwpDi 8 αὐτοῦ D, corr. Dw
9 θεοδοσιουπόλεως Ap Theoph. I p. 427, 15, θεοδοσοπόλεως Rw, θε-
δοσουπόλεως D 10 μελιτηνῆς AD Theoph. l. c., μελιτηνῆς Rwp
12 συρφετώδη D 14 χρόνους Rwp 15 τέσσαρον A (v. ad
XIII 1, 5), τέσσαροι R, τέταροι Ewp, τέταροι Di 16 πολλὴν D
17 ὁ prius om. B Πασσιλᾶς Theoph. I p. 427, 32

cilia, Calabria, Graecia, aliis provinciis, quae ipsum usque By-
zantium est grassata; ac tanta fuit morientium multitudo, ut 4
efferrī non possent, sed plura corpora simul curribus imposita
eveherentur. Copronymo Chagani filia peperit filium, quem vo- 5
cavit Leonem et appellavit regem, coronatum ab Anastasio, pa-
triarcha eiusdem opinionis.

Potitus est Constantinus Theodosiupoli et Melitene, unde 6
elatus acerbis in ecclesiam et orthodoxam fidem evasit, edictis
propositis, quibus vulgi faecem in sententiam suam impietatis
plenam pertraheret. Tunc et patriarcha Anastasius, cum eccle- 7
siae per annos viginti quattuor impie insultasset, mortem cum
vita communicavit. Copronymus autem multis episcopis sibi 8
suffragantibus convocatis, quorum princeps erat Theodosius Ephe-
sinus et Pastilas Pergaeus, per eos, quicquid volebat, decrevit,
nemine vel ex vetere Roma vel ex aliis patriarchis praesente.

- 9 σβυτέρας ἢ ἐκ τῶν ἄλλων παρόντος πατριαρχῶν· καὶ τὴν
 τοιαύτην συνδρομὴν τῶν ἀνιέρων ἐκείνων σύνοδον οἰκουμενικὴν
 D 10 καλέσαι οὐκ ἀπενάρκησε. μεθ' ὧν εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς
 θεοτόκου ναὸν ἀφικόμενος καὶ ἐν τῷ ἄμβωνι ἀναβεβηκῶς Κων-
 σταντῖνόν τινα μοναχόν, ἐπίσκοπον Συλαίου γενόμενον, ἀναβι- 5
 βάσας ἐκεῖ ἐξεφώνησε “Κωνσταντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου
 11 πολλὰ τὰ ἔτη.” καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῷ Φόρῳ παρα-
 γενόμενος ὁ τύραννος οὗτος μετὰ τοῦ πατριάρχου αὐτοῦ καὶ
 τῶν δμογνωμονούντων αὐτῷ ἐπισκόπων, ἐνώπιον παντὸς τοῦ
 λαοῦ τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων προσκύνησιν ἀπηγόρευσαν, εἰδω- D III 34
 12 λολάτρως τοὺς ταύτας σεβομένους καλέσαντες, καὶ ἀναθέματι
 καθυπέβαλον τὸν τε αἰοίδιμον Γερμανὸν καὶ τὸν ἐκ Κύπρου
 Γεώργιον πατριάρχην τῆς Κωνσταντίνου γενόμενον καὶ τὸν μέ-
 P II 109 A γαν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, ὃς πολ-
 λάκις τὸν θεομάχον ἤλεγξε τοῦτον καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα δι' 15
 ἐπιστολῶν ἀσεβεῖν.
 13 Ἐκστρατεύσας δὲ κατὰ Βουλγάρων ὁ Κωνσταντῖνος καὶ
 συμβαλὼν αὐτοῖς καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν οὐ τῶν τυχόντων
 μόνον στραιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισήμων καὶ στραταρχῶν,
 μεθ' ἧττης ἐπανέειξεν. 20

3 ἐπενάρκησε E ὧν OωDι, δν AEp 3. 4 ναὸν τῆς θεοτόκου
 CEwp, θεῖον ναὸν τῆς θεοτόκου D, aedem sacrosanctam Deiparae:
 Wo lat. 5 Συλλαίου Theoph. I p. 428, 4 7 γενόμενος C
 8 οὗτος om. C 10 ἀπηγόρευσαν et ἀπηγόρευσεν per dittogr. E
 13 πατριάρχην τῆς Κωνσταντίνου] De hoc errore repetito ab Ephrae-
 mio 1788 v. Duc ad h. l. et Henricum Gelzerum *Sextus Iu-*
lius Africanus cet. Lips. 1885 t. II p. 177 ann. 5 14 τὸν
 δαμασκηνόν Ἰωάννην O 19 μόνων wp invitis AR, v. ad XIV 6, 31.

- 9 Talem concursum profanorum illorum hominum synodum oecu-
 10 menicam appellare non dubitavit; cum quibus aedem deiparae
 Blacherniam ingressus, conscenso ambone et Constantino quodam
 monacho, qui Sylaei episcopus fuerat, illic collocato exclamavit:
 11 “Constantinus oecumenicus patriarcha multos vivat annos.” Post
 paucos dies tyrannus in Forum venit cum patriarcha suo et
 sectatoribus episcopis, qui coram omni populo venerandarum
 imaginum adorationem interdixerunt, idololatriis iis appellatis, qui
 12 eas colerent, et anathemate notarunt inelutum Germanum et Ge-
 orgium Cyprium, qui Cpolititanus patriarcha fuerat, et doctrina
 virtuteque praestantem Ioannem Damascenum, qui hunc dei
 hostem eiusque patrem litteris saepe impietatis arguerat.
 13 Bello contra Bulgaros moto Constantinus proelio victus,
 multis non gregariis tantum militibus sed illustribus etiam viris
 et tribunis amissis, domum cladem rettulit.

Ἄνεκαθεν δὲ χριστιανοὶ παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς τοὺς τῶν 14 WIII89
 δασμῶν μεταχειριζόμενοι κώδικας (οὐ γὰρ οἶδασιν ἀριθμεῖν
 ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὐδὲ γράφειν ψήφους λεπτάς, τρίτα φημί καὶ τέ-
 ταρτα καὶ ὄγδοα καὶ δωδέκατα καὶ τὰ τούτων ἔτι λεπτότερα),
 5 φθόνῳ τότε τὴν τούτων μεταχείρισιν ἐκωλύθησαν. μὴ δυνη- 15
 θέντων δὲ τῶν τῆς Ἄγαρ δι' ἑαυτῶν τὸ τοιοῦτον ἀνύειν ἔργον,
 αὐτοὶ τὴν τῶν γραφῶν τούτων οἰκονομίαν ἐνεχειρίσθησαν. B

Ὁ μέντοι δυσώνυμος τύραννος Ἀνδρέαν τινὰ μοναχόν, 16
 Καλυβίτην λεγόμενον, δοιοὺν ἄνδρα, ἐλέγχοντα αὐτὸν καὶ ἀσεβῆ
 10 καλοῦντα, καὶ ἄλλον Ἰουλιανὸν καὶ Οὐάλεντα μαστιζόμενον
 ἔκτεινεν.

Οἱ Βούλγαροι δὲ τοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς, οἱ ἐκ σειρᾶς κατή- 17
 γοντο ἡγεμονικῆς, ἀνελόντες ἕτερον εἴλοντο μὴ τῇ ἡγεμονίᾳ
 προσήκοντα, Τελέτζην καλούμενον. ἐπιστρατεύσας δὲ κατ' αὐτῶν 18
 15 ὁ βασιλεὺς διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ γενόμενος κατὰ τὴν
 Ἀγχιάλον κἀκεῖ συμβαλὼν αὐτοῖς, τοῦ πολέμου ἐξ ὧρας πέμπτης
 τῆς ἡμέρας ἕως ἑσπέρας ἐπικρατήσαντος, καὶ πεσόντων πολλῶν
 ἐκατέρωθεν, ὁμοῦς μέντοι νικᾷ· καὶ ὁ μὲν τῶν Βουλγάρων 19

1 ὅτι παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς χριστιανοῖς αἱ ψῆφοι τῶν φόρων ἐπιστεύθησαν E
 12 περὶ Βουλγάρων C

2 παιδασμῶν D, sed και punctis notatur 3 ἐκεῖνοι om. O ἀλλ'
 οὐδὲ AEWp, ἢ O post γράφειν add. ἐκεῖνοι O 4 ὄγδοα] ἢ A
 δωδέκατα] ιβ' A 5 μεταχειρίσιν RwpDi, μεταχειρίσιν ABD
 6 δὲ RwpDi, om. A δι' ἑαυτῶν om. O 8 τινὰ D, corr. Dw
 11 ἀπέκτεινεν O 12 αὐτοῦς D, corr. Dw 15 τύραννος Ewp
 post και prius add. διὰ O, v. XIV 27, 11, Theoph. I p. 398, 19

Cum Christiani ab antiquis temporibus apud Agarenos vecti- 14
 galium codices tractarent (neque enim sciunt ratiocinari illi neque
 etiam scribere subtiliores rationes trientium et quadrantium et oc-
 tantium et unciarum et si qua tenuiora sunt), tunc ex invidia ea
 tractatione sunt interdicti; et tamen eam administrationem recepe- 15
 runt, quod Agareni talem rem ipsi exsequi non poterant.

Infamis tyrannus Andream quendam monachum, qui Caly- 16
 bites vocabatur, virum sanctum, quod ab eo reprehensus et im-
 pius dictus fuerat, Iulianum item et Valentem flagris occidit.

Bulgari ducibus suis, qui e principum familiis ortum duce- 17
 bant, interfectis alium elegerunt virum a principatu alienum,
 nomine Teletzam. Eos rex terra marique illato bello ad An- 18
 chialum est aggressus, cumque pugna ab hora diei quinta us-
 que ad vesperam durasset et utrimque multi cecidissent, victor
 tandem evasit, duce Bulgarorum fuga elapso magnaue bar- 19

C ἀρχηγὸς ἀπέδρα, φόνος δὲ πολλὸς τῶν βαρβάρων ἐγένετο, καὶ D III 3
 οὐ μείους ἐλήφθησαν δορυάλωτοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ
 20 προσεχώρησαν. κἀντεῦθεν ἐπαρθεῖς θριάμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ
 κατήγαγεν, αὐτὸς μὲν πανοπλίτης διὼν μεθ' ὀπλισμένης τῆς
 στρατιᾶς, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους δεσμίους ἄγων, τοῖς ὄπλοις αὐτοῦ 5
 21 τὴν νίκην, ἀλλ' οὐ τῇ θεῖᾳ δυνάμει ἐπιγραφόμενος. καὶ μετὰ
 τὸν θριάμβον τοὺς αἰχμαλώτους πάντας ἀναρεθῆναι προσέταξε.
 7 Ἐγένετο δὲ χειμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς αὐταρχίας αὐτοῦ
 μέγας, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ποταμοὺς ἐκ τοῦ ψύχους κρυσταλ-
 D λωθῆναι διόλου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν θάλασσαν τὴν ἀρκτῶν 10
 ἐπὶ στάδια πάνν πολλὰ καὶ τὸν τοῦ Στενοῦ πορθμὸν καὶ τὸν
 2 ἐκ τῆς πόλεως πρὸς Χρυσόπολιν. ἐκ' αὐθις τῷ κρυστάλλῳ
 χιόνος ἐπιπεσοῦσης κάκεινης ἐκ τοῦ κρύους συμπιληθείσης καὶ
 κρυσταλλωθείσης, πεζοποροῦντες οἱ ἄνθρωποι διήσαν τὸν πορ-
 θμὸν τοῦ Στενοῦ καὶ τὸν ἐκ τῆς πόλεως πρὸς Χρυσόπολιν, 15
 ἀχθοφοροῦντά τε ὑποζύγια καὶ βόες ἀμάξας ἔλκοντες σὺν φόρτῳ
 3 πολλῶ. τοῦτο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις θαλάσσαις τότε γενέσθαι

8 οἰος χειμῶν γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ δυσωνύμου CE, σημειῶσαι A

2 δορυάλωτοι Di, v. ad XIII 8, 3 καὶ initio versus om. E
 4 κατήγαγον D, corr. D_w προῶν O 5 δ' RwpDi 7 ἀν-
 αιρεθῆναι προσέταξεν EwpDi, ἀναρεθῆναι προσέταξε A (v. ad XIII
 1, 5), τῷ ξίφει ὑπήγαγε O Wo lat. 8 αὐτοῦ om. E 9 κρυσ-
 σταλωθῆναι AR, corr. D_wwpDi 11 καὶ prius om. D, add. D_w
 12 κρυστάλλῳ A, κρυστάλῳ R, corr. D_wwpDi 13 πεσοῦσης D
 ante καὶ add. τε Owp 14 κρυσταλωθείσης AR, corr. D_wwpDi
 15 τοῦ Στενοῦ — Χρυσόπολιν om. O, add. AE C_wwpDi 16 ἀχθο-
 φοροῦντά τε ὑποζύγια καὶ βόες ἀμάξας ἔλκοντες] De chiasmo v. ad
 XIII 2, 6 ἔλκοντες ARwp, ἔχοντες τε καὶ ἔλκοντες E, ἔχοντες D
 17 τούτω B ταῖς om. O

barorum caede edita nec paucioribus captis; multi quoque ultro
 20 ad regem se contulerunt. Qui re bene gesta elatus triumphum
 agens ipse armatus cum armatis legionibus per urbem ibat cap-
 ptivosque in vinculis adducebat, victoria non divinae potentiae,
 21 sed suis armis ascripta. Post triumphum captivos omnes interimi
 iussit.

7. Fuit hiems sub eius imperio saevissima, adeo ut non
 fluvii tantum, sed et ipsum mare septentrionale ad plurima stadia
 frigoribus congelarent et fretum Cpolititanum et quo ex urbe
 2 Chrysopolim traicitur. Cumque nix in glaciem cecidisset eaque
 gelu densata et in glaciem ipsa quoque conversa esset, homines
 et fretum Cpolititanum et Chrysopolim usque pedibus transibant
 et sarcinis onusta iumenta et boves plaustra magni ponderis
 3. 4 trahentes. Idem tunc et in ceteris maribus accidisse fertur. Post

λέγεται. εἶτα τοῦ ἀέρος θαλαφθέντος διήρητο τῶν κρυστάλλων 4
 τὸ συνεχές καὶ εἰς τμήματα διακέκοπτο. πνεῦμα δὲ πνεῦσαν 5
 ἀθρόον σφοδρόν τε καὶ βίαιον ἤλαννε διὰ τῆς θαλάσσης τὰ
 τμήματα οὐδὲν ἀπεικίота βοννῶν μεγάλων ἢ νήσων πολυπλέ- P1110A
 5 θρων τινῶν· οἷς καὶ ζῶα ἄγρια τε καὶ χειροῆθη συνεπιπήγασαν 6
 πεδηθέντα τῷ κρυστάλλῳ καὶ ἀποψύξαντα. τούτων τῶν κρυσ- 7
 στάλλων τινὰ τοῖς παράλοις τῆς πόλεως τείχσει τῇ βίᾳ τῶν
 ἀνέμων καθ' ὑδάτων μετὰ ἐρύμης σφοδραῖς κυλινδούμενα ὡς
 προσήραττον, κατέβαλον εὐθὺς τὰ προσαραττόμενα, καὶ οὐ τὰ
 0 III 350 τείχη μόνον ἤρριπντο, ἀλλὰ καὶ οἰκίαι τούτοις πλεῖσται συγ-
 κατεσειόντο. καὶ αὐχμὸς δ' ἐπὶ τούτου πολὺς συνέβη, ὡς καὶ 8
 τοὺς ἀεννάους ποταμοὺς ξηρανθῆναι καὶ τὰς πηγὰς τελείως
 ἐπιλιπεῖν. οὐδὲν δ' ἐκ τούτων ἐβελτιώθη ἢ ἀσύνετος ἐκείνου 9
 ψυχῇ, ἀλλὰ τὸν πατριάρχην αὐτοῦ προσκαλεσάμενος ἔφη ἐν B
 15 ἀπορρήτοις αὐτῷ "εἰπέ μοι, εἰ χριστοτόκον τὴν Μαρίαν καλοῦ-
 μεν, τίς ἐκ τούτου ἔσεται βλάβη;" ὁ δὲ αὐτίκα εἰς ἱκετεῖαν 10

13 οἱ ἀφῆκε δ' ἄθεος καὶ οἱ ἐποίησε CE

1 ἄρος B κρυστάλλων EwpDi, κρυστάλων AO 4 ante οὐδὲν
 add. κατ' Ewp μεγάλων om. O 6 κρυστάλω AR, corr. wpDi
 κρυστάλων AE (κρυστάλλων wpDi), τμημάτων O 7 παράλοις
 BEwp τείχσει τῆς πόλεως EwpDi post βίᾳ add. τῇ D
 9 προσήραττον B (sed alterum τ add. man. recens fortasse Wolfii),
 προσήραττον C, v. ad XIII 7, 8 κατέβαλλον BC προσαραττό-
 μενα B (corr. man. recens fortasse Wolfii), προσαραττόμενα C,
 v. ad XIII 7, 8 10 ἤρριπντο Rwp τούτοις πλεῖσται A,
 πλεῖσται τούτοις E, πλησιάζουσαι τούτοις Owp 11 τούτου AD^s,
 τούτοις Rwp συμβέβηκε BD 12 ἀενάους Di invitis ARwp
 15 καλοῦμεν D 16 ἔσεται ARwp, ἔσται Di; sed adhibet Zonaras
 modo ἔσται (I p. 102, 8. 153, 4. 266, 10. II p. 91, 18. 302, 4 cet.)
 modo ἔσται (I p. 72, 7. 159, 3. 273, 4. 5. 281, 19. 325, 9 cet.)
 ἱκετεῖον E

aëre tepefacto continua glacies dissoluta et in fragmina redacta
 est, quae venti vehementis impetu violenter per mare agitaban-5
 tur, collibus magnis vel spatiosis insulis non dissimilia. His ani-6
 mantes inerant ferae et cicures astrictae glacie et exanimatae.
 Eorum glaciei fragminum quaedam vi ventorum sub aquis impetu 7
 vehementi marinis impacta urbis moenibus non ipsa tantum, sed
 et aedes plurimas prostraverunt. Tum sub eo aestus ingens est 8
 secutus, quo et perennes amnes siccati sunt et fontes penitus
 defecerunt. Verum stupidus illius animus his rebus nihil emen-9
 datus est, sed patriarcham suum arcessitum arcano interrogavit:
 "Dic mihi, si Mariam vocamus christiparam, quid in eo futurum
 est incommodi?" Tum ille ad preces conversus: "Ne" inquit 10

- ἐτράπετο λέγων “ μὴ τοῦτο ἄλλοτε ἢ πρὸς ἄλλον ἐκφάνης, ὃ
 11 βασιλεῦ· τοῦ Νεστορίου γάρ ἐστι τὸ ἐννόημα. ἢ οὐκ οἶδας
 ὅπως ἐκεῖνος παρὰ πάσης στηλιτεύεται ἐκκλησίας πιστῶν καὶ
 12 ἀναθέματι κατακέκριται;” ὁ δὲ ἀνταπεκρίθη αὐτῷ δι’ “ οὐχ
 ὡς οὕτω φρονῶν εἶπον τοῦτο, ἀλλὰ μαθεῖν ἐθέλων ἠρώτησα.”⁵
 W III 90 13 ἔς τοσοῦτον δ’ ἐξηνέχθη θεομαχίας ὡς καὶ τὰ τῶν ἁγίων λεί-
 ψανα παραδίδόναι πυρὶ καὶ τὸ ἅγιος κελεῦσαι μῆτε ἐπὶ τῆς
 θεοτόκου λέγεσθαι μῆτε μὴν ἐπὶ τινος τῶν εὐαρεστησάντων
 C θεῶ, ἀλλ’ ὁ ἀπόστολος Πέτρος καὶ Παῦλος λέγειν καὶ ὁ μάρτυς
 14 Γεώργιος ἢ ὁ Θεόδωρος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. τῆς δὲ 10
 τῶν ἀνιέρων ἀρχιερέων συναγωγῆς, περὶ ἧς ἤδη μοι εἴρηται,
 γραφῇ τὰ παρ’ αὐτῶν ἀσεβῶς δογματισθέντα παραδιδόντων,
 τόμον συνοδικῶν αὐτὰ καλέσας ὁ ἀσεβέστατος ἀπήτει ἀρχιερεῖς
 τε πάντας καὶ τῶν μοναζόντων τοὺς διαβοήτους ἐπ’ ἀρετῇ
 15 ταῦτα ὑποσημήνασθαι. εἰ γὰρ καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν μοναχῶν 15
 βαρύτερον ἔθετο, ὡς μὴ τινα σχεδὸν ἐν τῇ πόλει περιλειφθῆναι
 ἢ τέως δημοσιεύειν μονάζοντα, ἀλλ’ ἔτι ἦσαν πολλοὶ κρυπτό-
 μενοι καὶ ἕτεροὶ τῆς πόλεως ἐκτὸς πεποιημένοι τὴν ἄσκησιν.

4 κατακρίνεται D 5 post ὡς add. ἐγὼ Εωρ οὕτως D 7 πα-
 ραδοῦναι D 9 ὁ ante μάρτυς del. immerito wp 10 ἢ δ (om.
 Εωρ, Δι) θεόδωρος AE, καὶ θεόδωρος O 11 εἴρηται] XV 6, 8,
 12 ἀσέβηται B 12 ἀσεβῶς om. E παραδόντων Εωρ, παραλα-
 βόντων D, περιλαβόντων R 13 εὐσεβέστατος D, corr. D_w 14 τε
 om. B περιβοήτους Εωρ 15 μοναζόντων O 16 σφοδρότα-
 τον O τῇ om. B περιληφθῆναι (sic) A, v. ad p. 204, 11
 17 πολλοὶ AΕωρ, οἱ (om. DC) πλείους O

- “ alias neve apud alium istud protuleris, o rex. Nestorii enim
 11 est sententia. An ignoras, quemadmodum ille ab omni fidelium
 12 ecclesia sit proscriptus et anathemate notatus?” Tum ille “ Non
 quod ita sentio” inquit “ hoc dixi, sed cognoscendi causa inter-
 13 rogavi.” Et ad tantam impietatem est progressus, ut etiam sancto-
 rum reliquias igni traderet et sancti titulum neque deiparae ne-
 que cuiquam eorum, qui deo placuere, tribui iuberet, sed dici
 vellet apostolus Petrus et Paulus, martyr Georgius vel Theodorus
 14 et sic in ceteris. Cum autem impiorum episcoporum conventus,
 de quo iam ante a me dictum est, impia sua decreta litteris
 mandasset, id scriptum tomum synodicum homo impius appellari
 voluit et postulavit, ut ei subscriberetur ab omnibus pontificibus
 15 et monachis virtute illustribus. Quos monachos etsi vehementis-
 sime persecutus erat, adeo ut fere nullus, qui quidem prodiret
 in publicum, in urbe esset reliquus, tamen plures etiam tum oc-
 16 culie Cpoli habitabant et alii extra urbem vitam agebant. Qui-

δοιο μὲν οὖν φόβῳ τῆς ἐκείνου θηριωδίας ὑπέκυπτον καὶ τὴν 16 D
 ἄθεον ἐκείνην ἐβεβαίουν γραφήν, ζῆν εἰῶντο καὶ ἀπαθεῖς
 0 III 351 ἀφεῖντο, δοιο δὲ μὴ ἐπέιθοντο, πικραῖς κολάσει καὶ βιαίους
 θανάτοις τοῦ ζῆν ἐστεροῦοντο. δε καὶ ὁ μέγας ἐν ἀσκηταῖς 17
 5 καὶ ἐν ἀθληταῖς περιβόητος Στέφανος, μὴ πεισθεῖς δν ἐκείνος
 ἐκάλεε τόμον δέξασθαί τε καὶ βεβαιῶσαι, πολλὰ παθῶν τέλος
 ἀνήρητο ἀτηνῶς καὶ σνρόμενος ἐκ τῆς τοῦ πρατωρίου εἰρκτῆς
 ἄχρι τῶν Πελαγίου ἐκεῖ μετὰ τῶν κατακρίτων ἐρρίφη, δπου
 τέμενος ἦν τοῦ μάρτυρος Πελαγίου, δ καθελῶν δ μισόθεος
 10 καὶ βόθρον δρύξας βαθύτατον ἐκεῖ τοὺς καταδίκους ζυπτέισθαι
 προσέταξε. πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν τῆς συγκλήτου 18
 βουλῆς διὰ τὴν τιμὴν τῶν ἀγίων εἰκόνων ἐτιμωρήσατο καὶ PII 111 A
 δρκον ἐκ πάντων ἀπήτησε μὴ τινα σέβας νέμειν ταῖς θεαῖαις
 εἰκόσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ Κωνσταντίνου, δν αὐτὸς τῆς ἐκκλη-
 15 σίας προέστησε, τὸν δρκον τοῦτον ἀπήτησε, καὶ δς ἐν τῷ ἄμ-
 βωνι ἀναβὰς ὤμοσε.

Κατὰ Βουλγάρων δὲ μετὰ στόλου πολλοῦ ἐξελθὼν εἰς 19

1 δσα ἐποεῖ ὁ Κοπρώνμος (κοπρώνμος E) κατὰ τῶν μὴ πεισθέντων βε-
 βαῖῶσαι τὴν κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων συγγραφὴν CE 17 δε κατὰ
 Βουλγάρων ἐκστρατεύσας ἀπρακτος ἐπανήλθε· (ἐπανήλθεν. E) καὶ (om. E
 nono argumento incepto) ὄλα κατὰ τῶν μοναχῶν ἐποεῖ καὶ κατὰ τῶν
 (om. C) ἀρχόντων CE

8. 4 πικροῖς θανάτοις καὶ βλαῖαις (sic) κολάσει D, acerbis mortibus
 et atrocibus suppliciis: Wo lat. 4. 5 μέγας ἐν ἀσκηταῖς καὶ ἐν
 ἀθληταῖς περιβόητος] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 5 ἐκαῖνος
 om. CD 9 μισόγιος O Wo lat. 10 κατακρίτους O 11 ἐν τέλει καὶ
 τῶν om. O Wo lat. 13 νέμειν σέβας B ἀγλαῖαις O 14 ταῖς ἐκκλησιαῖς B
 15 προέστησεν Ewp, v. ad XIII 1, 5

cuñque igitur immanitati eius metu cesserant et impiam illam
 scripturam confirmant, vivere citra noxam sinebantur, quicun-
 que vero refragati erant, acerbis suppliciis et atrocibus mortibus
 vita privabantur. Quo tempore magnus ascetes et athleta celesber 17
 Stephanus acceptione et subscriptione tomi illius recusata, post
 multa tormenta crudeliter occisus et e praetorii carcere protractus
 usque ad Pelagium illuc cum condemnatis est proiectus; nam quo
 loco Pelagii martyris aedes fuerat, eo deorum osor illa destructa
 et fossa profundissima facta condemnatos abici iussit. Multos 18
 etiam magistratos et senatores ob sacrarum imaginum cultum
 supplicio affecit et iusiurandum ab omnibus exegit, ne quis divi-
 nas imagines veneraretur, idemque iusiurandum ab ipso quoque
 Constantino, quem ecclesiae ipse praefecerat, postulavit, quod ille
 in ambone stans iuravit.

Cum classe magna contra Bulgaros Anchialum profectus 19

Ἀρχίαλον τὰς νῆας προσώρμισε, καὶ πνεύσαντος ἀνέμου σφοδροῦ συνειρρίβησαν σχεδὸν ἅπασαι, καὶ πλήθη πολλὰ τοῦ τε ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπώλοντο ἐν τοῖς ὕδασι· ὄθεν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν.

- 20 Ἐκμαινόμενος μέντοι κατὰ τῶν μοναχῶν, ἑπηλασίας ἀγο- 5
 μένης ἐν τῷ θεάτρῳ, πολλοὺς αὐτῶν κατασχὼν ἐθριάμβευσε
 διὰ τοῦ θεάτρου περιαιγῶν, ἕσεμνα ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντας
 B 21 γύναια. καὶ τινὰς τῶν ἐπισήμων ἀρχόντων τοὺς μὲν φθόνῳ
 δι' ὠραιότητα καὶ ζωμαλεότητα, τοὺς δὲ οὐ τὰς ἀρρητοποιίας
 αὐτοῦ μοναχοῖς ἐξηγόρευον, συκοφαντήσας ὡς κατ' αὐτοῦ βου- 10
 λευομένους, δύο μὲν τῶν ἐπισημοτέρων τὰς κεφαλὰς ἐξέτεμε,
 τοῖς δὲ λοιποῖς ἐκκόψας τὰ ὄμματα περιγραπτοῖς αὐτοὺς ὄρῳ
 συνέκλεισεν, ἔνθα κατ' ἐνιαυτὸν πέμπων ἑκατὸν βουνεύρους
 22 ἤκιζεν ἕκαστον. ἀλλὰ καὶ τὸν παρ' αὐτοῦ προβληθέντα πα- D III 352
 τριάρχην τὸν Κωνσταντῖνον ἐν τῶν ἀρχόντων τούτων συνο- 15
 μλεῖν εἰπὼν καὶ λέγειν κατ' αὐτοῦ καὶ κατηγοροῦς τινὰς εἰς
 ἔλεγχον αὐτοῦ παρεσκεύασε· καὶ ἀρνούμενου ἐκείνου ὁμῶσα

5 ἐκμαινίς D γενομένης Ewp 7 ἐν om. Rwp χερσὶν EwpDi, v. ad XIII 1, 5 8 τινὰς RwpDi, τινὰ A 9 ζωμαλεότητα corr. ex ζωμαλαιότητα A, ζωμαλεότητα C, ζωμαλαιότητα Rwp 10 ἐξηγοῦντο μοναχοῖς D κατ' αὐτοῦ βουλευομένους AED_wwp, ἐπιβούλους αὐτοῦ O 11 ante δύο add. διώλεσε Rwp μὲν AR, μέντοι w^rp ἐπισήμων E 12 ἐκτεμών Rwp ante περιγραπτοῖς add. καὶ Rwp περιγραπτοῦς (sic) A 12. 13 αὐτοὺς ὄρῳ συνέκλεισεν A, ὄρῳ συγκλείσας αὐτοὺς Rwp 13 πέμπων] πέμπτον B 14 ἀλλὰ om. O post αὐτοῦ add. δὲ O 14. 15 πατρ. τ. Κωνστ.] κωνσταντῖνον πατριάρχην Ewp 15 τούτων om. C 16. 17 αὐτοῦ versus 17. ante τινὰς BC, post τινὰς D 17 παρεσκεύασε RwpDi, παρεσκεύασεν A, v. ad XIII 1, 5

- est, sed procella venti navibus fere omnibus collisis magna multitudo et nautarum et militum in aqua periit; unde infecta re rediit.
- 20 Nihilominus tamen contra monachos furore percitus, cum in theatro ludī Circenses agerent, multos de iis comprehendit et per theatrum ignominiose perduxit inhonestas mulierculas 21 manibus tenentes. Quosdam etiam illustrium principum, alios ex invidia, ob pulchritudinem et robur, alios per calumniam, quod sibi insidiarentur et sua facinora monachis narrarent — duobus insignioribus capita resecurit, reliquos oculis erutis certis locis inclusit eoque lorariis quotannis missis unumquemque centum 22 nervis bubulis caedebat. Ad haec patriarchae Constantino a se designato crimini dedit, quod cum uno de iis principibus colloquia contra se haberet, subornatis ad eum convincendum accusa-

τοὺς κατηγόρους πεποίηκε. τούτων δὲ γεγονότων ὑπερόριος C
 δ πατριάρχης ἐγένετο. ἕτερον δὲ προεβάλετο πατριάρχην ὁ²³
 τύραννος ἔκτομίαν τινὰ Νικήταν, οὐδ' ἐξ ἐλευθέρων, ἀλλ' ἐκ
 δούλων ἔλκοντα τὴν τοῦ γένους σειρὰν οὐδ' ἀναγνώσαι δυνά-
 5 μενον· ἦν γὰρ περὶ τὴν γυναικωνίτιν ἐσχολακῶς. εἶτα ἐκ τῆς²⁴
 ὑπερορίας ἀχθέντα τὸν Κωνσταντῖνον καὶ ἀπηνέστατα αἰκισθέντα, W III 91
 ὡς μηδὲ βαδίζειν δύνασθαι, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ὡς
 ἄχθος τι βασιταζόμενον ὁ τύραννος μετακομισθῆναι κεκέλευκε.
 καὶ τινος τὰ κατ' αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος αἰτιάματα, παρουσιά²⁵
 10 πλήθους πολλοῦ ἐπὶ τούτῳ συναθροισθέντος, καὶ τοῦ νέου
 πατριάρχου Νικήτα ἐν τῷ συνθρόνῳ καθημένου καὶ ἀκροω- D
 μένου αὐτῶν, ἐκεῖνος κατὰ κόρης ἐπαίετο καὶ οὕτως ἐπὶ πολὺ
 ἐμπαρονηθεὶς τέλος ἀναθεματίζεται καὶ ψιλωθεὶς τὴν κεφαλὴν
 καὶ τὸν πῶγονα, ἀλλὰ μέντοι καὶ τὰς ὀφρῦας, καὶ ὄνω ἐπο-
 15 χηθεὶς, ἵπποδρομίας τελομένης εἰσάγεται εἰς τὸ θέατρον, ἀτί-
 μως θριαμβευόμενος καὶ ἐμπτυόμενος καὶ κόνει πατιόμενος.
 ἐπὶ τούτοις τινὰς τῶν ἀρχόντων στείλας ὁ τύραννος ἠρώτησεν²⁶

1 ὅπως καὶ τὸν πατριάρχην αὐτοῦ ἐξῶσε (ἐξέωσε E) τῆς ἐκκλησίας τε
 (om. C) καὶ ἐκόλασε καὶ ἀπέκτεινεν CE

1 πεποίηκε AEWp, ἠγάγασε O ante τούτων add. καὶ B γε-
 νομένων Ewp 2 προεβάλετο A, προεβάλλετο Ewp, προσχειρίσατο O
 3 τινὰ initio versus om. C 4 τοῦ γένους om. D ante οὐδ'
 add. καὶ σχεδὸν B²Cwp 5 τῶν (om. C) περὶ τὴν γυναικωνίτην
 (-τιν et -τιν per dittogr. B) ἐσχολακῶτων O 7 ὡς τὸ D, ὡς Dw
 δυνάμενον B 8 ὁ τύραννος om. O μετακομισθῆναι κεκέλευκε
 A, μετακομισθῆναι ἐκέλευε Ew, μετακομισθῆναι ἐκέλευσε p, ἐκέλευσε
 κομισθῆναι O 9 τὰ om. D 10 πλήθους πολλοῦ AEWp, πολ-
 λῶν O Wo lat. ἀθροισθέντων O 11 ἀκροουμένου E 12 κατὰ
 AEWp, ἐπὶ O κόρης RwpDi, κόρης AB

toribus quibusdam, quos illo infitias eunte iurare coegit. Quibus
 factis patriarcha relegatus est, et alius patriarcha a tyranno creatus²³
 Nicetas eunuchus, non ingenuus, sed servili genere ortus, qui
 legere non poterat, in muliebribus ministeriis versatus. Deinde²⁴
 Constantinum patriarcham ab exilio reductum et saevissime ve-
 xatum, adeo ut ambulare non posset, in magnam ecclesiam ut
 sarcinam portari tyrannus iussit. Ibi quodam crimina, quae illi²⁵
 obiciebantur, recitante coram multitudine magna ea de causa
 convocata et Niceta, novo patriarcha, in solio sedente illaque
 auscultante, ille alapis caeditur ac diu ita exagitatus tandem ana-
 themate notatur, evulsisque capillis et barba et superciliis atque
 asino importatus ludis Circensibus in theatrum introducitur igno-
 miniosoque triumpho conspuitur et pulvere conspurgitur. Post²⁶

αὐτὸν τί δοκεῖ αὐτῷ περὶ τῆς αὐτοῦ πίστεως καὶ περὶ τῆς
27 συνόδου. ὁ δὲ ἐκμειλισσόμενος τὴν ἐκείνου ὠμότητα ἀπεκρίθη
καὶ καλῶς πιστεύειν αὐτὸν καὶ ἀκριβῶς δογματίσαι τὴν σύνοδον·
καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ τρισάθλιος εἰς τὸ Κυνήγιον ἀπαχθεὶς ἀπε-
τμήθη τὴν κεφαλὴν. 5

P1112A 8 Καθ' ἐκάστην δὲ τῇ κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μονα-
2 στηρίων μαρία προσετίθει ὁ βέβηλος. ἀκόλαστος δὲ ὢν καὶ D III 35
τρεις γυναῖκας ἠγάγετο, καὶ ἐκ μὲν τῆς πρώτης ἔσχε παῖδα τὸν
Λέοντα, ὃν καὶ τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματος κατηξίωσεν, ἐκ δὲ
τῶν ἄλλων Χριστοφόρον, Νικηφόρον τε καὶ Νικήταν. καὶ τοὺς 10
μὲν δύο Καίσαρας ἔστειρε, τὸν δὲ Νικήταν ἐτίμησε νωβελλοισμον.
3 καὶ τῷ πρώτῳ υἱῷ αὐτοῦ καὶ βασιλεῖ ἠγάγετο γυναῖκα ἐξ Ἀθη-
νῶν καὶ ἐμνηστεύσατο ταύτην αὐτῷ, στέφας αὐτὴν Αἰγούσταν
καὶ καλέσας Εἰρήνην, ἐξ ἧς ἐτέχθη τῷ Λέοντι παῖς Κωνσταν-
τῖνος ὀνομασθεὶς. 15

4 Αὐθις δὲ ὁ Κοπρώνυμος μετὰ σφόδρα πολλῶν τριηρῶν
B καὶ ὀρομώνων κατὰ Βουλγάρων ἐξώρμησε, βουλόμενος διὰ

7 διὲ τρεῖς γυναῖκας ἠγάγετο καὶ ὄσους ἔσχεν ἐξ αὐτῶν (ἐξ αὐτῶν ἔσχε F)
παῖδας CE καὶ διὲ τῷ πρώτῳ υἱῷ αὐτοῦ γυναῖκα ἠγάγετο C

1 αὐτῷ δοκεῖ Ewp 3 καὶ prius om. Ewp 4 δούλιος O
κυνήγιον AR, Nicephor. Cpol. p. 75, 18, Theoph. I p. 442, 8,
κυνηγέσιον Bwp 6 ante καθ' add. καὶ E κατὰ om. D, suppl.
Dw 7 μαρία om. C 11 ἐτίμησε νωβελλοισμον E νωβελλοισμον
AD, νωβελλοισμον Rwp, νωβελλοισμον Di, v. XIV 5, 37. XV 9, 7.
10, 4. XVII 18, 15. 19, 10. 18. XVIII 19, 5. 18 12 αὐτοῦ om. B
14 post καλέσας add. αὐτὴν C 16 τριηρῶν Di invitis ARwp,
v. II p. 133, 18. 141, 1. XVII 24, 9 et Goettingium *Alg. Lehre*
v. *Accent cet.* p. 257 17 ὀρομώνων C

haec procerum quibusdam missis tyrannus eum percontatur, quid
27 de fide ipsius sentiat deque synodo. Ille crudelitatem eius pla-
caturus respondet eum et recte credere et decreta synodi accurata
esse; quibus dictis miser in Cynegium abductus obruncatur.

8. In dies autem furori contra ecclesias et monasteria aliquid
2 adiecit homo profanus. Et quia erat intemperans, tres duxit
uxores, e quarum prima filium Leonem suscepit, quem regio no-
mine ornavit, e ceteris Christophorum, Nicephorum, Nicetam,
quorum priores duos corona Caesarea ornavit, Nicetae titulo no-
3 bilissimi tributo. Primo filio et regi uxorem Atheniensem despon-
dit et Augustam appellavit, indito Irenae nomine, e qua Leoni
filius Constantinus natus est.

4 Post haec Copronymus denuo cum plurimis triremibus et
expeditis navibus contra Bulgaros est profectus, per Istrum in

τοῦ Ἰστροῦ εἰς Βουλγαρίαν ἐμβαλεῖν. εἶτα δεδειλιακῶς ἀνα-5
 ζεῦξαι διεμελέτα. οἱ Βούλγαροι δὲ δεισαντες πέμψαντες πρὸς 6
 αὐτὸν σπονδὰς θέσθαι πρὸς εἰρήνην ἐζήτησαν καὶ ἐσπέισαντο
 ἐπὶ συνθήκαις τοῦ μήτε Βουλγάρους τὰ Ῥωμαίων ληΐζεσθαι
 5 μήτε μὴν Ῥωμαίους ἐπιέναι κατὰ Βουλγάρων. καὶ ἐπὶ τού-
 τοις ἐπανελήλυθε. τινὲς δὲ τῶν Βουλγάρων δώροις ὑποου-7
 ρέντες παρὰ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος ἐν ἀπορρήτοις ἐδήλουν
 αὐτῷ τὰ τῷ ἄρχοντι σφῶν βουλευόμενα· οἱ μεμηγύκασι τῷ 8
 Κωνσταντίνῳ ὅτι βούλεται ὁ σφέτερος ἄρχηγὸς λαὸν ἐκπέμψαι
 10 κατὰ τινος τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν, ἵν' ἐκεῖθεν λείαν κομίσαιο. C
 καὶ δς κατασκόπους στείλας, ὅτι ὤρμησαν ἐκ Βουλγαρίας οἱ 9
 ληισόμενοι, ἔτοιμος ὢν αἰφνίδιον ἐπεκδρομῶν κατ' αὐτῶν τοὺς
 μὲν διέφθειρε, τοὺς δὲ καὶ ἐξώγρησε, καὶ μετ' αἰχμαλωσίας
 πολλῆς ἐπανάστρεψε καὶ πάλιν ἔνοπλος ἐδριάμβευσεν. εἶτα 10
 15 πολλὰς τριήρεις ἐτοιμασάμενος κατὰ Βουλγάρων ἐκπέπομφε,
 καὶ κατὰ Μεσημβρίαν γενομέναις αὐταῖς κλύδων ἐκ πνευμάτων
 βιαίων ἐμπεσῶν σχεδὸν ἀπάσας κατέδυσεν. ὁ τῶν Βουλγάρων 11

2 ὅτι σπονδὰς ἔθετο μετὰ (κατὰ E) Βουλγάρων CE [6 ὅτι τινὰς τῶν
 Βουλγάρων φκείωσατο ὁ Κοπρώνυμος· οἱ ἐδήλουν αὐτῷ τὰ τοῦ ἄρχοντος
 σφῶν βουλευόμενα C 17 ὅπως ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων ἠπάτα (ἠπά-
 τησε E) τὸν βασιλέα, καὶ ἔγνω τοὺς φκειωμένους αὐτῷ Βουλγάρους CE

1 ἐμβαλεῖν Ewp 2 ante of add. καὶ Owp 2. 3 πέμψαντες
 —ἐζήτησαν] σπονδὰς θέσθαι πρὸς εἰρήνην διεπραξέσθαι Owp
 3 ἐσπέισαντο C 4 τὰ RwpDi, τῶν A 5 μὴν] τοὺς D 8 τὰ τῷ
 om. C τῷ ἄρχ.] τῶν ἄρχοντι w*p 9 ὅτι AO, ὡς Ewp
 10 Ῥωμαϊκῶν ARw, Ῥωμαίων pDi 11 of om. E 12 ληισά-
 μενοι Ewp ante ἔτοιμος add. κάσινος Rwp 12 τοὺς AE,
 πολλοὺς Owp 13 τοὺς AE, πλείστους Owp 13. 14 μετὰ δορυ-
 λῶτων πολλῶν O 14 ἐπανάστρεψε O

Bulgariam irrupturus. Tum timore plenus de reducendo exercitu 5
 cogitavit. Sed Bulgari territi missis legatis pacem petierunt eam-6
 que his conditionibus impetrarunt, ut neque ipsi provincias Ro-
 manas vastarent neque a Romanis invaderentur. His peractis
 domum rediit. Quidam tamen e Bulgaria adducti largitionibus 7
 clam imperatori ducis sui consilia aperiebant, atque Constantino 8
 indicarunt suum ducem in quandam Romanam provinciam emis-
 surum ad praedam faciendam. Missis igitur exploratoribus iam-9
 que paratus, cum illi praedatum e Bulgaria exirent, derепente
 impetu facto multos interfecit, plurimos cepit ita ut cum multis
 captivis reversus iterum armatus triumpharet. Neque multo post 10
 multas triremes contra eosdem ablegavit, quae prope Mesembriam
 fere omnes ventorum procellis sunt demersae. At Telerichus, 11

δὲ ἀρχηγὸς Τελέριχος ὑποπιεύσας ὑπὸ τῶν οὐκείων μεμηνύ- D III 354
 D σθαι τῷ βασιλεῖ τὰ αὐτῷ βουλευόμενα, μὴ εἰδὼς δὲ τίνες οὔτοι,
 κατασοφίζεται τὴν τοῦ Κοπρωνίου κουφότητα καὶ ἐξ αὐτοῦ
 12 μανθάνει τὸ ἀγνοούμενον. γράφει γὰρ δι' ἀπορρήτων βούλε-
 σθαι προσελθεῖν αὐτῷ καὶ ἤξιον δηλῶσαι οἱ εἴ τις ἔχει φίλους 5
 ἐκ τῶν παρὰ Βουλγάρους ἐξόχων, ἢ' ἐκείνοις θαρρήσειε τὸ
 13 ἀπόρρητον καὶ σὺν ἐκείνοις ἀφίκοιτο πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ παχύς,
 W III 92 ὡς ἔοικεν, ὧν οὐ συνῆκε τὸ σέμμα τὸ βάρβαρον, ἀλλ' ἀνοή-
 14 τως τοὺς αὐτῷ προσκειμένους εὐθύς ἐξεκάλυψε. καὶ ὁ βάρ-
 βαρος συλλαβῶν αὐτοὺς ὠμῶς ἀπαξάπαντας καὶ ἀτηνῶς διε- 10
 15 χρήσατο. καὶ αὐθις δὲ κατὰ Βουλγάρων ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος
 τὸ λοιπὸν ἐξεστράτευσεν, καὶ κατὰ τὴν ἐν Θράκῃ Ἀρκαδιού-
 πολιν στρατοπεδευομένου οἱ πόδες αὐτοῦ ἀτηνθράκωντο, ὅθεν
 P II 113 A αὐτὸν λαῦροι πυρετοὶ καὶ φλογώδεις ἐξέκαυον, ὡς μηδὲν τούτων
 16 μηδὲ παρὰ λατρῶν ἐπινοεῖσθαι ἀλέξημα. ἐκῆθεν ἐπὶ κλίνης 15
 φερόμενος μέχρι Σηλυβρίας κατήνησεν, ὅθεν διὰ τριήρους κε-
 17 κόμιστο, βοῶν ὡς “ζῶν ἔτι τῷ πυρὶ παραδέδομαι.” ἄσπι
 δὲ φθάσας εἰς τὸ Στρογγύλον τοῦ μεμεθυμένου θείου ξυροῦ
 11 ἄσπι (δι' Ε) κατὰ Βουλγάρων ἐξεστράτευσεν· καὶ νοσήσας ἐπίστρεψε·
 καὶ κατέστρεψε τὴν ζωὴν CE 17 τελευτῆ τοῦ Κοπρωνίου E

1 Τελέριχος Theoph. I p. 448, 4. 451, 5 μεμηνύσθαι ARwp, με-
 μνησθαι Di 2 ante τῷ add. ταῦτα Ewp βουλόμενα D
 3 κοφότητα D 6 ἐκ om. O θαρρήσειεν Ewp, v. ad XIII 1, 5
 11 οὗτος om. B 14 λαῦροι AR, λάθροι D, λάβροι D_wDi, λαῦροι
 w*_p post μηδὲν add. τι Owp 15 παρ' RwpDi 18 φθάσας
 εἰς τὸ στρογγύλον AE, εἰς τὸ λεγόμενον ἐφθακῶς (πεφθακῶς D) στρογ-
 γύλον Owp

Bulgarorum princeps, a domesticis significata esse sua consilia
 regi suspicatus, qui tamen illi essent, ignorans, astu Copronymi
 12 levitate circumventa ex ipso quod ignorabat rescivit. Scribit
 enim se clam illum aditurum petitque, ut sibi significaret, num
 quos de proceribus Bulgaris amicos haberet, quibus arcanum
 13 committere auderet quosque sibi itineris comites adiungeret. Ille
 prae stupore ingenii, quemadmodum apparet, consilio barbari
 non animadverso sui studiosos statim, qua erat amentia, prodidit,
 14. 15 quos barbarus omnes crudeliter atque immaniter interfecit. Im-
 perator iterum eamque postremam expeditionem contra Bulgaros
 suscepit, in qua cum prope Arcadiopolim, Thraciae urbem, ver-
 saretur, eius pedes anthracum morbo sunt correpti, unde eum
 vehementes et calidae febres urebant, quarum nullum remedium
 16 excogitari potuit, ne a medicis quidem. Illinc lectica Selybriam per-
 latus triremi est impositus vociferans: “Vivens adhuc in ignem
 17 sum coniectus.” Statim autem cum Strongylum venisset, aciem

ὁ δειλάιος ἐπειράθη καὶ βιαίως ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψε, χιλιάδας τῶν ὀρθοδόξων πολλὰς ἀνελών, καὶ μάλιστα μοναστῶν, καὶ τὰ τούτων ἀσκητήρια τὰ μὲν πυρὸς θέμενος παρανάλωμα, τὰ δὲ καθελών, τὰ δὲ κοινώσας, ὡσπερ καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου 18
 5 λεγομένην μονήν, ἀρχαίαν οὖσαν καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέραν πασῶν, ἀφ' ἧς ἀπελάσας τοὺς μοναχοὺς στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγώγιον. οὐ μόνον δὲ κατὰ 19 B
 τῶν ζώντων ἐλύττησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τοῦ Χριστοῦ μάρ-
 D III 355 τυρας καὶ τοὺς ἄλλως αὐτῷ εὐαρεστήσαντας ἐμπαροινῶν οὐκ
 10 ἐπαύετο, μηδὲν αὐτοὺς δύνασθαι λέγων καὶ συνκίνη ἐμικουρίαν τὰς τούτων πρεσβείας ἀποκαλῶν καὶ τὰ τούτων ἄγια κείμενα τὰ μὲν ἀτίμως καταχωννύς, τὰ δὲ ποιῶν ὑποβρύχια, ἕνια δὲ καὶ ἀποτεφρῶν, ὡσπερ καὶ τὸ τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας ἅγιον σῶμα. διττοὶ δὲ περὶ τούτου φέρονται λόγοι· δ 20
 15 μὲν γὰρ πυρκαυστον αὐτὸ λέγει δόξαι ποιήσασθαι τὸν μαρτὸν ἐκεῖνον Κοπρώνυμον, κύνας καὶ ὄνους αὐτῷ συνεμπροήσαντα

1 οἱα κατὰ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν μοναστηρίων καὶ κατὰ τῶν σεπτῶν λειψάνων τῶν ἁγίων δ πάντολμος ἐτόλμα CE 14 περὶ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας CE (de cod. Vat. 135 v. B-W Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 236)

3 θέμενος om. B 4 τοῦ om. B 6 πρεσβυτέραν D πρεσβυτέραν] De comparativo v. ad XIII 3, 6 8 post ζώντων add. χριστοῦ δούλων Owp τοῦ χριστοῦ AE, θεῖλος O, θεῖους w*p 9 ἄλλους CDDi αὐτῷ om. Owp ante ἐμπαροινῶν add. τῷ θεῷ Owp 10 ἐπαύσατο O 14. 15 δ μὲν γὰρ D, δ perperam delete iterum inserit post γὰρ Dw 15 πυρκαυστον RwpDi, πυρκαυστον A λέγειν typheta apud Di inter λέγει et δόξαι duae tresve litterae comparent in E, quarum ultima videtur esse ω, ceterae non dispiciuntur.

offensi numinis miser sensit atque illic vitam violenter finivit, sublatis multis orthodoxorum milibus, monachorum praesertim, quorum monasteria partim incendit, partim destruxit, partim profanavit, ut et Dalmati monasterium vetustum et omnium, quae 18 Cpoli sunt, antiquissimum, quod pulsus monachis militum deversorium fecit. Neque vero viventes tantum exagitavit, sed et Christi 19 martyribus et deo aliter gratis insultare non desistebat, quos nihil posse asserebat quorumque intercessionibus scilicet praesidium appellabat; eorum autem reliquias partim per contumeliam terra obruebat, partim demergebat, partim in cinerem redigebat, ut et gloriosae martyris Euphemiae sanctum corpus, de quo duplex 20 rumor est; nam alii ferunt nefarium illum Copronymum in animo habuisse id cremare, canibus et asinis una comburendis cine-

- καὶ τὴν τέφραν λιμνήσαντα, μὴ μέντοι αὐτῷ εἰς ἔργον ἐκβῆναι
 C 21 τὸ βούλημα· φθῆναι γὰρ τοὺς ὀρθοδόξους μαθόντας τὸ βου-
 λευόμενον ἀφελέσθαι τὸ τῆς μάρτυρος σῶμα ἐκ τῆς σοροῦ καὶ
 μεταθεῖναι αὐτό, ἕτερον δὲ νεκρὸν ἐνθεῖναι αὐτῇ, κἀκείνον παρὰ
 22 τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου παραδοθῆναι πυρὶ· ὁ δ' ἕτερος οὐ καν-
 θῆναι, καταπονηθῆναι δὲ λέγει τὸ σῶμα τῆς μάρτυρος σὺν
 23 τῇ λάρνακι· τὴν δὲ χάριτι θείᾳ κυβερνωμένην προσοκεῖλαι τῇ
 νήσῳ Λήμνῳ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ νήσῳ πιστῶν γνωσθεῖσαν
 24 κατατεθῆναι ἐκεῖ, ἐπὶ δὲ Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου αὐθις
 ἀνακομισθῆναι εἰς τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων ἐντίμως καὶ 10
 μεγαλοπρεπῶς.
- 25 Ὁ μὲν οὖν οὕτως αἰσχρῶς βιώσας οὕτως ἀπεβίω βιαῖ-
 D τατα, ὡς ἰσθόρηται, μοναρχήσας ἔτη τριάκοντα ἐπὶ τέσσαρσι
 καὶ μισί τρισί, τούτοις καὶ τῶν δύο ἐνιαυτῶν συναριθμουμένων,
 οὗς ὁ Ἀρτάβασδος ἤρξε τούτου περιγεγόμενος. 15
- 9 Ἐκράτησε δὲ τῆς βασιλείας ὁ τούτου υἱὸς Λέων ὁ ἐκ τῆς

16 βασιλεία Λέοντος τοῦ υἱοῦ (υἱοῦ τοῦ C, τοῦ D) Κοκρονόμου AR, Λέων
 ὁ ἐκ Χαζάρας B

2 βούλημα ARwp, βούλεμα Di, v. XVIII 3, 1 3 ante τὸ add.
 λαθραῖως BDwp 5 ἀλιτηρίου A, ἀλιτηρίου RwpDi, ἀλιτηρίου p*
 6 τὸ σῶμα λέγει Ewp 7 τῇ alterum om. D 8 Λήμνῳ] Glyc. p. 550,
 14ss. narrat περὶ τὴν Λέσβον νήσον Euphemiae corpus esse ser-
 vatum; sed videtur ipse Glycas errasse, nisi forte falso testi-
 monio Georgii monachi auctoris (v. Duc ad h. l. Zonarae) de-
 ceptus est; v. Theoph. I p. 439, 32, G. M. p. 662, 14, Cedr. II
 p. 20, 22, acta Sanctorum die XVI m. Septembr. t. V p. 260.
 276 (c. 7 in.) 9 κατατεθεῖναι D, E corr. ex κατατεθῆναι, w* p
 post καὶ add. τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Owp 12 αἰχρῶς D 13 ἐπὶ]
 πρὸς τοῖς C 14 τρισί RwpDi, τισί AB (de simili vitio v. ad
 XIII 20, 24)

- 21 reque miscendo, sed eius institutum effectum non esse, cum ortho-
 doxi eo conatu cognito martyris corpus e loculo surreptum alio
 transtulissent et corpus alterum supposuissent, quod a nefario illo
 22 esset crematum. Alii non crematum, sed una cum loculo in mari de-
 23 mersum esse corpus martyris affirmant; quam divina gratia gu-
 bernante Lemno insulae esse appulsam et a fidelibus illius loci
 24 agnitam illic esse asservatam, et sub Irene et Constantino honori-
 fice et magnifice in metropolim esse relatum.
- 25 Vita igitur tam foede acta violentissime ille interiit, ut narra-
 tum est, cum annos quattuor et triginta et menses tres rerum
 potitus esset, si iis id quoque biennium licet annumerare, quo
 Artabasus illo superior imperavit.
9. Potitus est regno eius filius LEO Chazara natus, eodem

Χαζάρας, νοσῶν τὴν αὐτὴν κάκεινος ἀσέβειαν, εἰ καὶ κατ' ἀρχὰς εἰσεβεῖν ὑπεκρίνετο καὶ τοὺς μοναχοὺς τιμᾶν, ὥστε καὶ τινὰς τῶν μοναστῶν ἀρχιερεῖς τότε γενέσθαι ἐν ταῖς προβα-
 D III 356 θμιωτέραις τῶν μητροπόλεων. πολλὰ δὲ χρήματα ἐν τοῖς δη-
 5 μοσίοις εὐρῶν θησαυροῖς, ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κακῶς συνήγαγε καὶ ἀπεθησαύρισε, τοῦτοις καταχρησάμενος ἐξευμενίσαστο τὸ ὑπήκοον καὶ τῇ ἐπιπλάστω θεοσεβείᾳ. ἀθροισθέντες οὖν οἱ³ P II 114 A τῆς πόλεως κάκ τῶν θεμάτων πολλοὶ ἤτοῦντο χαριζόμενοι δη- W III 93 θεν αὐτῷ ἀναγορευθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. ὁ δέ,⁴
 10 εἰ τοῦτο βούλονται, δόμοσι αὐτοὺς ἀπήτησεν ὡς οὐδέξονταί ποτε ἄτερ αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἕτερον βασιλέα. καὶ ὤμοσαν ἄπαντες, οὐχ οἱ τῆς συγκλήτου⁵ βουλῆς καὶ οἱ τοῦ στρατεύματος, ἀλλὰ καὶ ὁ δημῳδὸς ὄχλος καὶ ἔμποροι καὶ οἱ τῶν ἐργαστηρίων προεστήκεισαν, καὶ ἔγγραφα
 15 περὶ τούτων ἐξέθεντο. ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν⁶ τῆς ἑβδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦ σωτήρος γεγόνασι. τῷ δὲ μεγάλῳ σαββάτῳ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Εὐδόκιμον νωβε-⁷ λίσσιμον ὁ βασιλεὺς προεβάλετο καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τοῦ πάσχα B κυριακὴν ἔστειπε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τοῦ πατριάρχου τὴν κατ' ἔθος

1 post χαζάρας add. τεχθεῖς OpDi (videtur igitur h. l. Ducangius codicem quendam Parisinum inspexisse), v. G. M. p. 658, 26, L. G. p. 190, 6 2 ὡς O 3 τινὰς RwpDi, τινὰ A τῶν μοναστῶν AEWp, αὐτῶν O 4 πόλεων D, corr. Dw 10 βούλοιντο Bwp 11 ποτε om. D 13 post στρατεύματος add. μόνον p invitis ARwDi 14 προεστήκεισαν BC, προεστήκεισαν D ἔγγραφον B 15 τούτου B τὴν om. C ἡμέραν om. D, suppl. Dw 17 αὐτοῦ D νωβελλίσσιμον Rwp, νωβελλίσσιμον Di, v. ad XV 8, 2 18 βασιλεὺς AEWp, λέων O προεβάλλετο AE, προεβάλετο O, προεβάλετο Di, v. ad XIV 11, 5 et Theoph. I p. 450, 1

impietatis morbo laborans, etsi principio religionem et observantiam erga monachos simulabat, quorum nonnullos in illustrioribus urbibus ad pontificatus evehebat. Cum autem magnam pecuniam² in publicis thesauris reperisset, quam pater eius per iniuriam coegerat ac coacerat, ea et ficta religione ad subiectos conciliandos est abusus. Igitur cives et e provinciis multi congre-³ gati in illius utique gratiam postulabant, ut filius eius Constantinus rex appellaretur. At ille, si id vellent, ab iis petiit, ne⁴ quem alium nisi se et filium suum suamque progeniem in regnum unquam admitterent. Iurarunt omnes, non senatores tantum⁵ et milites, sed et plebeia turba et mercatores et opifices atque hoc iusiurandum in publicas litteras rettulerunt. Haec sexto die⁶ hebdomadis salutaris passionis servatoris nostri acta sunt. Magno⁷ sabbato fratrem suum Eudocimum nobilissimum rex designavit

8 πεποιηκός εὐχὴν. τεθνηκός δὲ τοῦ πατριάρχου Νικήτα τοῦ ἐκτομίου, ὃς ἦν προεδρεύσας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἕτη τεσσαρεσκαίδεκα, χειροτονεῖται πατριάρχης Παῦλος ὁ Κύπριος, ἀναγνώστης ὢν καὶ ὁρθόδοξος.

9 Εὐρὼν δὲ τινὰς τῶν ἐπισήμων τοῦ παλατίου ταῖς θείαις 5 εἰκόσι προσκύνουσι ἀπονέμοντας, τὴν ἀλωπεκὴν ἀποδύς τὸν ἐντὸς κρυπτόμενον ἐδημοσίευσεν λέοντα ὠμότατά τε αὐτοὺς αἰκισάμενος καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ἀτίμῳ πομπῇ περιεγαγόν, πρότερον φιλώσας αὐτοὺς τῶν τριχῶν, οὕτως εἰς τὸ πραιτώριον C ἐναπέθετο, ὅπου τινὲς αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ παρέ- 10 θεντο. πέμπτον δ' ἀνύσας τῆς αὐταρχίας ἐναντὸν ἐτελεύτησεν. D III 357 11 ἔρασθεις γὰρ τοῦ στέμματος, ὅπερ ὁ Μανρίκιος τῷ θεῷ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀνέθετο, καὶ τοῦτο λαβὼν καὶ τῇ κεφαλῇ περιθέμενος εὐθύς ἐλήφθη σφοδρῶ πυρετῷ, καὶ οὕτως αὐτὸν τῆς ζωῆς ὑπέξῃγαγε. 15

1 περὶ πατριαρχῶν CE 5 διὰ διὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας ὁ Λέων ἐκόλασέ τινὰς (τινας post ἀρχ. E) τῶν ἀρχόντων CE 11 τελευτὴ τοῦ Λέοντος CE

2 [κτομίον C ἦν D τεσσαρεσκαίδεκα] v. ad p. 97, 8 5 τοῦ παλατίου AEWp, ἐν τοῖς βασιλείοις O ὁ λέων add. ante ἐν τοῖς β. B, post ἐν τοῖς β. CD, post παλατίου w*p 6 νέμοντας E ἀλωπεκὴν ARwp, corr. Di ἀποδύς w*p invitis AR 7 ὠμότατά τε AR, ὠμότατε w*, unde ὠμότατα p* 10 ἐγκατέκλεισεν OWo lat. τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ AEWp, τὰς ψυχὰς εἰς χεῖρας (χειρας D) τοῦ (om. D) κυρίου O Wo lat. 11 ἀνύων O ἀρταρχίας E 12 μαβρίκιος E τῷ θεῷ om. Rwp, v. ann. sequ. 12. 13 ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀνέθετο AEWp, ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ (ἐκκλησία τῇ μεγάλῃ D) προσέφερεν ἀνάθημα (ἀναθῆμ B) τῷ θεῷ O 13 post λαβὼν add. ἐκείθεν CD 14 οὕτως O 15 ἐπέξῃγαγε Ewp

et in ipsa paschatis dominica filium suum corona ornavit, solemnibus precibus a patriarcha peractis. Nicephoro patriarcha castrato mortuo, cum ecclesiae Cpolitanae per annos quattuordecim praefuisset, Paulus Cyprius patriarcha eligitur, qui lector fuit et orthodoxus.

9 Cum autem proceres quosdam aulicos divinas imagines adorantes deprehendisset, exuta vulpina pelle latitantem sub eo leonem in apertum protulit eosque crudelissime excruciatos ignominiosoque spectaculo per forum circumductos, cum prius pills nudasset, in praetorio deposuit, ubi eorum quidam animam do- 10. 11 mino tradiderunt. Quinto imperii anno obiit. Adamata enim corona, quam Mauricius deo in magna ecclesia consecrarat, eaque capiti suo commodata statim vehementi febre est correptus, quae vitae finem ei attulit.

Τοῦ δὲ θανόντος ἡ Αὐγούστα Εἰρήνη σὺν τῷ νιῷ Κων-10
 σταντίνῳ δέκατον ἐνιαυτὸν τῆς ἡλικίας ἀνόντι τὴν βασιλείον
 ἀρχὴν διεδέξαντο. ἦσαν δὲ ἄμφω τῶν σεβασμίων εἰκόνων 2
 προσκυνηταί, ἀλλ' οὕτω τοὺς πόδας τῆ βασιλείᾳ βεβαίως ἐρεί-
 5 σασί τινες αὐτοῖς ἐπεβούλευσαν, ἵνα τὸν Καίσαρα Νικηφόρον
 τὸν τοῦ θανόντος βασιλέως Λέοντος ἀδελφὸν βασιλεύσωσι. D
 γνωσθείσης δὲ τῆς συνωμοσίας τοὺς μὲν τῆς ἐπιβουλῆς μετα- 3
 σχόντας ἀκωσαμένη ἡ βασις καὶ τὴν τρίχωσιν αὐτοῖς ἀποθρί-
 ξασα ὑπερορίαν τούτων κατεψηφίσαστο, τοὺς δὲ τοῦ ἀνδρός 4
 10 αὐτῆς ἀδελφοὺς τοὺς τε Καίσαρας καὶ τοὺς νωβελισίμους κα-
 ρῆσαι παρασκευάσασα καὶ ἱερωσύνης ἀξιοθῆναι καὶ μεταδοῦναι
 τῷ λαῷ τῶν ἁγιασμάτων ἐποίησε κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς τοῦ σωτήρος
 γεννήσεως. ἐκείνη δὲ σὺν τῷ νιῷ προελήλυθε μετὰ τῆς συνή- 5
 15 θους τοῖς βασιλεῦσι δορυφορίας καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
 γενομένη τὸ στέμμα, δ' ἐκεῖθεν ἀφείλετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, προσή-
 νεγκε, κόσμῳ πλείονι τοῦτο ἐπικοσμήσασα. ἔστειλε δὲ καὶ κατὰ 6 P II 115 A
 τῶν Ἀράβων στράτευμα, ἵνα ἀνακόπη τὰς ἐκείνων ἐπιδρομάς.
 ἐξελθόντες οὖν ἐπὶ λεηλασίαν Ἀγαρηνοὶ συναντῶνται παρὰ τῆς 7
 σταλείσης Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς καὶ τρέπονται καὶ ἀναιροῦνται

1 βασιλεία Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς μητρός (τ. μ. om. A) AE,
 βασιλεία Εἰρήνης B, βασιλεία Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς R
 3 δι' ἐπιβουλῆς γενομένης ἡ Εἰρήνη (θεοδώρα C) τοὺς μὲν (om. E) ἄλ-
 λους ἐκόλασε, τοὺς δὲ ἀνδραδέλφους αὐτῆς ἀπαντας (om. C) ἀπέκτειρε
 (καίρας sic E) καὶ ἱερέας γενέσθαι (om. C) κατεσκεύασεν (παρεσκευάσεν
 C) CE

3 διεδέξατο E post δὲ add. καὶ O ἀγίων C 10 νωβελισί-
 μους A, νωβελισίμους Rwp, νωβελισίμους Di, v. ad XV 8, 2
 14 τοῖς] τῆς C 16 τούτω B 17 τῶν om. D ἐν' BC 18 συναν-
 τῶντες E

10. Eo mortuo Augusta IRENE et filius eius CONSTANTINVS
 decimum aetatis annum agens regnum susceperunt, ambo vene- 2
 randarum imaginum adoratores; sed regno nondum firmato in-
 sidiis appetiti sunt a quibusdam Caesari Nicephoro, mortui Leo-
 nis fratri, summam rerum deferre cupientibus. Coniuratione de- 3
 tecta regina insidiatores excruciatos ac pilis nudatos relegavit,
 mariti vero sui fratres tam Caesares quam nobilissimos radendos 4
 et in sacerdotum ordinem allegendos curavit, ut res sacras po-
 pulo impertirentur in festo nativitatis servatoris, ipsaque cum 5
 filio regis satellitibus stipata processit cumque in magnam ec-
 clesiam pervenisset, coronam a marito suo ablatam pluribus or-
 namentis additis restituit. Misit etiam legiones ad reprimendas 6
 Arabum incursiones. Agareni igitur praedatum egressi, cum in 7

- 8 πολλοί. ἐν δὲ γε τῇ Θράκῃ κατὰ τὸ Μακρὸν τεῖχος τότε τις
 δρύτιων λάρανα ἐντυγγάνει λιθίνῃ ἀνθρώπου φεροῦση νεκρὸν
 9 καὶ γράμματα ἐγκεκολλημένα ἐχούση λέγοντα “Χριστὸς μέλλει
 γενναῖσθαι ἐκ παρθένου, καὶ πιστεύω εἰς αὐτόν· ἐπὶ δὲ Κων- D III 358
 στατινίου καὶ Εἰρήνης τῶν βασιλέων πάλιν, ἤλιε, ὄφει με.” 5
 10 βουληθεῖσα μέντοι ἡ βασίλισ Εἰρήνη γυναῖκα μνηστεύσασθαι
 τῷ υἱῷ, ἔπειπε πρὸς Κάρουλον τὸν ῥῆγα τῶν Φράγγων, τὴν
 WIII94 11 ἐκείνου παῖδα τῷ οὐκείῳ μνωμένη παιδί. εἶτα τὸ τοιοῦτον
 Β κῆδος καταλιπούσα διὰ φόβον καὶ φιλαρχίαν, ἵνα μὴ δύναμιν
 ὁ υἱὸς αὐτῆς περιβάληται τὴν τῶν Φράγγων διὰ τὴν ἀγχιστείαν, 10
 12 ἔξ ἑώρας ἤνεγκε κόρην· ἦν οἱ μὲν ἐκ τοῦ τῶν Ἀρμενιακῶν
 θέματος λέγουσιν, ἕτεροι δ’ ἐκ Παφλαγόνων, οὖσαν τοῦ ἐπὶ
 ἑλεμμοσύνη διαβοήτου Φιλαρέτου θυγάτριον, καὶ ταύτην τῷ
 Κωνσταντίνῳ συνέκευξεν ἄκοντι καὶ τὸν γάμον αὐτῆς ἀποστέρ-
 γοντι, ὅτι τὴν τοῦ Καρούλου παῖδα ἐκτόπως ἀγαγέσθαι ἐβούλετο. 15
 13 Ἀαράων δὲ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς κατὰ Ῥωμαίων στρα-

1 περὶ τῆς εὐρεθείσης λάρανος (εὐρέσεως τῆς λάρανος E) ἐν τῇ (om. E)
 Θράκῃ κατὰ τὸ Μακρὸν τεῖχος (κατὰ—τεῖχος om. E) CE 5 ὁ Πλάτων
 ἦν E (v. G. M. p. 662, 9 scholion) 6 οὐ κατηγγυήσατο τῷ υἱῷ
 γυναῖκα ἢ Εἰρήνη CE 16 οὐ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς μέχρι (μέχρις
 E) Χρυσοπόλεως ἐλθὼν ἐσπέισατο· φόβους αὐτοῖς δίδόναι τῶν Ῥωμαίων
 συνθεμένων CE

1. 2 τίς δρύτιων τότε D 5 ὄφει με ἤλιε D, me videbis sol: *Wo*
lat. ὄφεις p* invitis ARw 7 κάρουλον ODi, καρούλον AEWp
 8 μνωμένη p* invitis ARw 9 εἰάσαο O post μὴ add. διὰ τὴν
 ἀγχιστείαν τὴν τῶν φράγγων Owp, v. ad vs. 10 10 περιβέβλη-
 ται p invitis ARw τὴν τῶν — ἀγχιστείαν om. Owp, v. ad vs. 9
 11 ἀρμενιακῶν D 12 post θέματος add. ὀμῶσθαι Rwp 13 θυ-
 γάτριον φιλαρέτου B

Romanum illum exercitum incidissent, in fugam vertuntur multis
 8 eorum interfectis. In Thracia versus longum Murum quidam
 inter fodiendum in lapideam cistam incidit, cui humanum corpus
 9 inerat, incisus in ea litteris his: “Christus nascetur e virgine, et
 credo in eum. Verum sub Irene et Constantino regibus rursus
 10 sol me videbis.” Regina Irene filio uxorem datura ad Carolum,
 11 regem Francorum, misit ad eius filiam ambiendam. Tum ea
 affinitate omisa ex metu et imperii cupiditate, ne filii opes Fran-
 corum necessitudine auferentur, ex Oriente puellam arcessivit.
 12 Hanc quidam ex Armeniaca provincia, alii e Paphlagonia origi-
 nem ducere tradunt, Philareti, viri benignitate erga egenos clari,
 filiam, eamque Constantino invito et ab his nuptiis abhorrenti
 despondit; ille enim Caroli filiam ducere supra modum cupiebat.
 13 Aaron, dux Arabum, suscepta contra Romanos expeditione

τεύσας μέχρι Χρυσόπολεως ἦλθεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος στρα- 14
 τευμα πέμψας τὴν λίμνην Βανῆς δι' αὐτοῦ κατέσχε· καὶ τοῦτο
 μαθόντες οἱ Ἄραβες σπείσασθαι Ῥωμαίοις ἤτήσαντο. ἀπελθόντες 15
 οὖν οἱ τῶν κοινῶν διοικηταὶ πρὸς τὸν Ἄραβων, ἵνα συνθήκας C
 5 ποιήσωσι, καὶ μὴ φροντίσαντες πρότερον δμήρους τῶν παρ'
 ἐκείνοις ἀναγκαίων λαβεῖν, κατεσχέθησαν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐν
 πέδαις καθείρχθησαν. ὄθεν βιασθέντες οἱ κρατοῦντες διὰ τοὺς 16
 ἄρχοντας ἐσπείσαντο, συνθέμενοι φόρους διδόναι τοῖς Ἄραβιν.
 οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τοιαύταις συνθήκαις ἀνέζευξαν. ἡ δὲ βασίλισσα 17. 18
 10 Ἐλπίδιον τὸν πατρικίον στρατηγὸν Σικελίας προεχειρίσατο· εἶτα
 μαθοῦσα διὰ τὰ τῶν Καισάρων φρονεῖ, ἔστειλε τοὺς ἄξοντας
 ἐκεῖθεν αὐτόν. τῶν δὲ Σικελιωτῶν μὴ παραχωρησάντων τοῖς 19
 σταλεῖσι λαβεῖν τὸν Ἐλπίδιον, ἡ Εὐρώην θυμῷ ληφθεῖσα τὴν
 D III 359 ἐκείνου γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας μαστίξασα καὶ τῶν τριχῶν D
 15 ἀφελομένη ἐν τῷ πραιτωρίῳ καθείρξε· κατ' ἐκείνου δὲ ἐκπέ- 20
 πομφε στρατεύμα, εὐνοῦχον αὐτοῖς ἐπιστήσασα τῶν πιστοτάτων
 αὐτῆ. πολέμων δὲ συνεχῶν γενομένων, τρέπεται ὁ Ἐλπίδιος 21
 καὶ ἀπέδρα εἰς Ἀφρικήν καὶ τοῖς Ἄραβι προσεχώρησεν. οἱ δὲ 22

9 περὶ τοῦ πατρικίου (πατριάρχου C) Ἐλπίδιου CE

1 ἦλθεν RwpDi, ἦλθε A, v. ad XIII 1, 5 3 Ῥωμαίους CD
 5. 6 δμήρους post λαβεῖν C 6. 7 ἐν πέδαις ΔΕωρ, δεσμῶται O
 9 συνέζευξαν E, ἀνέζευξαν D, corr. D_w βασιλῆς O 13 λ. φθεῖσα
 D, suppl. η D_w 14 ἐκείνου post μαστίξασα Ewp 15 δ' p*
 invitis ARw 16 ἐπιστήσασα RwpDi, ἐπιστήσας A πιστάτων D
 17 γενομένων C 18 ἄραβι AO, ἄραβιν E, ἄραβιν w*ρ, v. ad
 XIII 1, 5

Chrysolim usque processerat; contra quem Constantinus misso 14
 exercitu Banes paludem occupavit; quo Arabes cognito pacem
 a Romanis petiverunt. Magistratus igitur, dum non acceptis 15
 prius illustribus ex ea gente obsidibus ad Aronem, ut cum eo
 paciscerentur, abeunt, retenti et in vincula coniecti sunt. Quare 16
 coacti imperator et imperatrix propter magistratus pacem cum
 Arabibus fecerunt, tributum polliciti. Illi igitur ea condicione 17
 discesserunt. Regina vero cum Elpidium patricium, quem Si- 18
 ciliae praetorem creatar, Caesaribus studere cognovisset, reduci
 iussit. Quem quia Siculi a legatis capi non sinebant, Irene ira 19
 percita uxorem illius et liberos flagris caesos et rasos in carcerem
 praetorianum coniecit et exercitum contra illum misit, quodam 20
 ex fidelissimis suis eunuchis ei praeposito. Crebris vero proeliis 21
 commissis profligatus Elpidius in Africam ad Arabes confugit;

τοῦτον δεξάμενοι βασιλικὴν ταινίαν αὐτῷ περιέθεντο, καὶ ὡς βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ κατὰ σκοπὸν προεχώρησε.

- 23 Τῆς δὲ περὶ τῶν Ἀράβων φροντίδος ἀπαλλαγείσα διὰ τὴν εἰρήνην ἢ βασιλὺς ἐξῆλθε σὺν τῷ υἱῷ κατὰ Θράκην, δύναμιν 5
24 τε πολλὴν ἐπισυρομένη καὶ ὄργανα μουσικά· καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Βερόην καὶ τὸ ἐν αὐτῇ φρούριον ἀνοικοδομήσασα καὶ Εἰρη-
P1116A νόπολιν αὐτὸ ὀνομάσασα, ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν Ἀγχίαλον δειμα-
μένη καὶ ἕως Φιλίππουπόλεως προελθοῦσα ὑπέστρεψε.
11 Τοῦ δὲ πατριάρχου Παύλου νοσήσαντος καὶ τῆς ἐκκλησίας 10
ὑποχωρήσαντος καὶ ἀποκαρέντος, ἢ βασιλὺς μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
2 προσῆλθεν αὐτῷ, αἰτιώμενοι αὐτὸν τῆς ὑποχωρήσεως. ὁ δὲ
“εἶθε” εἶπε “μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἀρχιερωσύνης
ἐκάθισα, τῆς ἐκκλησίας τυραννουμένης καὶ σχίσματος ὄντος
3 μέσον αὐτῆς καὶ τῶν ἄλλων καθολικῶν θρόνων.” εἶτ’ αὐθις 15
ἐκ τῆς συγκλήτου λογάδας ἀπέστειλεν, ἐρωτῶσα ὅ,τι ἂν εἰς δέον
4 οἰκονομηθεῖη. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὡς “εἰ μὴ διὰ συνόδου καθο-
λικῆς τὸ σφάλμα διορθωθῆ καὶ τῶν ἐκκλησιῶν προβατὴ ἔνω-

10 ὅτι ὁ πατριάρχης Παῦλος ἐξέστη τῆς ἐκκλησίας CE

2 post βασιλεὺς add. αὐτοῖς OwpDi post κατὰ add. τὸν D
προεχώρησε D, corr. Dw 4 περὶ om. O φροντίδος E
5 κατὰ θράκην σὺν τῷ υἱῷ CD 7 οἰκοδομήσασα E 7.8 καί—
ὀνομάσασα om. B 9 φιλιππούπολιν E 11 αὐτῆς om. C
12 αἰτιώμενη Bwp, αἰτιώμενη (sic) E 13 εἶθε (sic) A 15 αὐτῆς
om. D εἶτα D 16 ἐρωτήσαι Bwp 17 οἰκονομηθεῖται E
διὰ om C

22 a quibus susceptus et regio diademate ornatus est ac rex salu-
tatus, quamvis ei nihil ex animi sententia succederet.

23 Regina Arabico metu per pacem adempto cum filio magnis-
24 que copiis et musicis instrumentis in Thraciam abiit, ac Beroen
profecta castellum urbis instauratum Irenopolim appellavit, sed
et Anchialum aedificavit et Philippopolim usque progressa rediit.

11. Cum patriarcha Paulus morbo affectus ab ecclesia se
2 subtraxisset et rasmus esset, regina cum filio eum convenit ob se-
cessum expostulantes. At ille “Utinam” inquit “nunquam in
pontificatus solio consedissem, ecclesia tyrannide oppressa et
3 dissidio inter eam et alias catholicas sedes orto.” Deinde rursus
selectos senatorii ordinis viros ad eum misit, sciscitans, quo pacto
4 res rite administrandae essent. Tum ille “Nisi synodo catholica
erratum correctum et ecclesiae concordia restituta fuerit, salvi

οις, οὐκ ἔστιν ὑμῖν σωτηρία.” καὶ οἱ συγκλητικοί, “διὰ τί οὖν” 5 B
 εἶπον “αὐτὸς ἐν τῷ χειροτονεῖσθαι συνέθου τὰς εἰκόνας μὴ
 προσκυνεῖν;” ὁ δὲ ἀπεπήγαγε “διὰ τὴν τῶν κρατούντων μα- 6
 νίαν καὶ τὴν ὑμετέραν ἀπήνεια. ἀλλὰ διὰ τοῦτο θρηγῶ καὶ 7
 D III 360 διὰ μετανοίας πρὸς τοὺς οὐκίτιμοὺς κατέφυγον τοῦ θεοῦ, δεδ-
 μενος μὴ ὡς ἀρχιερεὺς κριθῆναι.” ὁ μὲν οὖν ἐν τούτοις τὸν 8
 βίον κατέλυσεν· οἱ δὲ κρατοῦντες τὸν ἀοίδιμον Ταράσιον ἀση-
 κρήτις ὄντα πατριάρχην προεχειρίζοντο, καὶ ὁ λαὸς ἅπας ἐπε- W III 95
 ψηφίζετο. ὁ δὲ ἀνένευε, μὴ δύνασθαι λέγων προστήναι τῆς 9
 10 ἐκκλησίας ἀπεσχισμένης τῶν λοιπῶν τυγχανούσης ἐκκλησιῶν
 καὶ ὑπ’ ἐκεινῶν ὑποβαλλομένης τῷ ἀναθέματι. ἐγκειμένων δὲ 10 C
 καὶ τῶν βασιλέων καὶ τοῦ λαοῦ, “εἰ συντίθεσθε” εἶπε “σύνοδον
 οἰκουμενικὴν ἀθροισθῆναι καὶ τῶν ἐκκλησιῶν γενήσεσθαι ἕνωσιν,
 δέξομαι καὶ αὐτὸς τὴν προχείρισιν.” συνθεμένων δὲ πρὸς 11
 15 τοῦτο πάντων, χειροτονήθη ὁ θεῖος Ταράσιος καὶ στέλλει αὐτὸς
 τε καὶ οἱ κρατοῦντες εἰς τε τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην, Ἀδριανοῦ
 ἐν αὐτῇ προεδρεύοντος, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πατριάρχας, ζη-

7 *ὅτι ὁ ἐν ἁγίοις Ταράσιος πατριάρχης προχειρίσθη CE*

1 ἡμῖν B^sDwpDi, v. Theoph. I p. 457, 24, L. G. p. 194, 22, Cedr.
 Π p. 22, 7 γοῦν Ewp 2 αὐτῶ E ante τὰς add. οὐ E
 4 καὶ post ἀλλὰ add. B^swpDi, om. Wo lat., v. Theoph. I p. 457, 28
 5 διὰ μετανοίας; initio versus om. C εἰς C κατέφυγον AO,
 confugi: Wo lat. (v. Theoph. I p. 457, 28), καταφεύγω Ewp
 6 post οὖν add. οὐτός E 10 post τυγχανούσης repetit τῶν λοι-
 πῶν τυγχανούσης τῶν C 12 καὶ τῶν βασιλέων A Ewp, καὶ τῶν
 κρατούντων B, τῶν κρατούντων R συντίθεσθαι et συντίθεσθε per
 dittogr. E 14 προχείρισιν AC, προχείρισιν DEwp, προχείρισιν
 corr. ex προχείρισιν B 16 post ἀδριανοῦ add. τινος Ew, om. ARp

esse non poteritis”. Senatoribus autem interrogantibus, cur ipse 5
 cum eligeretur non adorandas esse imagines assensus esset, ille
 “Ob eorum insaniam” inquit “qui rerum potiebantur et vestram 6
 crudelitatem. Sed hoc lugeo ac per paenitentiam ad dei miseri- 7
 cordiam confugi, orans ne de me tamquam de pontifice iudicium
 fiat.” At ille hoc modo vitam finit; imperatores autem inclutum 8
 Tarasium, a secretis, patriarcham designarunt approbante omni
 populo. Sed ipse recusavit; neque enim se praeesse posse ec- 9
 clesiae a reliquis ecclesiis avulsae et ab illis anathemati subiectae.
 Instantibus autem et regibus et populo “Si permittetis” inquit, 10
 “ut synodus oecumenica convocetur et ecclesiae uniantur, et
 ipse designationem admittam.” Assensus omnibus patriarcha ele- 11
 ctus divinus ille Tarasius et ipse et imperatores veterem Romam
 mittunt, cui Adrianus praesidebat, et ad ceteros patriarchas pe-

τοῦντες σταληναί τινας παρ' αὐτῶν τοὺς ἐπὶ τῇ συνόδῳ παρου-
 12 σιάσοντας· καὶ παρὰ πάντων ἐστάλησαν. ἀθροισθέντων δὲ καὶ
 D τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων καὶ μοναχῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας
 13 καὶ ὁ πατριάρχης ἐξῆλθε Ταράσιος, καὶ συνέστη ἐκεῖ οἰκου-
 μενικὴ σύνοδος ἐβδόμη, καὶ ἐκνρώθη τὰς σεπτὰς εἰκόνας καὶ 5
 προσκυνεῖσθαι καὶ σεβάζεσθαι, ἀναθέματι δὲ κατεκρίθησαν καὶ
 οἱ τρεῖς οἱ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει προεδρεύσαντες ἐκκλησίας,
 ὃ τε Ἀναστάσιος καὶ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Νικήτας, καὶ τόμω
 14 τὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ δόξαντα ἐνεγράφησαν. ἔκ δὲ Νικαίας εἰς
 τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν ἐνδημήσαντες οἱ τῆς συνόδου 10
 καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις γενόμενοι, προκαθημένων καὶ τῶν βα-
 15 σιλευόντων, εἰς ἐπήκοον πάντων τὸν τόμον ἀνέγνωσαν· ὃς καὶ
 παρὰ τῶν κρατούντων κεκύρωτο ὑποσημηναμένων αὐτόν, καὶ
 οὕτως τὰ ἱερὰ ἐκτυπώματα ἐν τοῖς θείοις ναοῖς ἀνεστήλωτο, D III 36
 P II 117 A καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἅπασαι ἤγνωτο. 15
 16 Τὰ μὲν οὖν μέχρι τοῦδε παρὰ τῆς βασιλείας καὶ τῶν
 17 αὐτῇ προσωκειωμένων τὰ τῆς βασιλείας ἰδύνοντο. ἦδη δὲ τὸν

2 περὶ τῆς ἐβδόμης (ζ' C) συνόδου CE 17 οἱ ὁ βασιλεὺς Κωνσταν-
 τῖνος νεανίας γενόμενος βασιλεὺς (om. E) εἰς ἑαυτὸν (εἰς ἑαυτ. repet. F)
 τὴν διοίκησιν μεταγαγεῖν (ἀγαγεῖν F) ἐμελέτησε (ἐμελέτησεν E)· γνωσθεῖς
 δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἐτύφθη καὶ δημοσιεύειν ἐκωλύθη (ἐτάχθη E) CE

1 τῇ om. D 2 καὶ ante τῶν om. D 4. 5 ἐβδόμη σύνοδος οἰ-
 κουμενικὴ O 6 σεβασθαι Rwp 8 τόμω RwpDi, τοῦ μὲν A
 9 τὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ AR, τὰ ἱερᾷ συνόδῳ τῇ w*, τῇ ἱερᾷ συνόδῳ τὰ p*
 ἀνεγράφησαν E 12 καὶ AE, αὐτίκα καὶ CD, αὐτίκα Bwp
 14 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16 ἐν om. D ἀνεστήλωτο
 p* invitis ARw

12 tentes, ut ab iis mitterentur, qui concilio interessent. Missi igitur
 sunt ab omnibus; sed et ceteris pontificibus et monachis Nicaeam,
 in urbem Bithyniae, congregatis Tarasius quoque patriarcha est
 13 egressus, et illic oecumenicum concilium septimum est constitutum
 ac decretum venerabiles imagines et adorandas et colendas esse,
 et tres anathemate sunt notati, qui Cpolitanae ecclesiae praefue-
 rant, Anastasius, Constantinus, Nicetas sanctique concilii decreta
 14 in commentarios sunt relata. Deinde qui concilium celebrarant,
 in urbem regiam profecti decreta in regia, regibus praesidentibus
 15 atque omnibus audientibus, recitarunt, quae statim ab imperato-
 ribus approbata et subsignata sunt, atque ita sacrae imagines
 templis restitutae et ecclesiae universae unitae.
 16 Hactenus ab regina eiusque familiaribus regnum administra-
 17 tum est. Ceterum rex Constantinus annos pueritiae egressus

μείρακα παρελάσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ εἰς νεανίαν
 τελεῖν ἠργημένος (εἰκοσαέτης γὰρ ἦν) καὶ ὄρων ἅπαντα παρὰ
 τῆς μητρὸς οἰκονομούμενα καὶ Σταυράκιον τὸν πατρίκιον καὶ
 λογοθέτην τὰ πάντα δυνάμενον ἑαυτὸν δὲ μηδενὸς ἀξιούμενον
 5 λόγου, ἤχθητο καὶ μετὰ τῶν τῶν τε τῆς συγκλήτου βουλῆς
 καὶ τῶν ὑπηρετουμένων αὐτῷ ἐμελέτησε τὸν Σταυράκιον τῆς
 ἀρχῆς καθελεῖν καὶ ποιήσασθαι ὑπερόριον. γνωσθέντος δὲ τοῦ 18
 βουλευμάτος, τοὺς μὲν τοῦ βασιλέως θεράποντας τοὺς αὐτῷ
 συμμετέχοντας τύψασα πάντας καὶ φιλόσασα τῶν τριχῶν ἡ βα-
 10 σίλισσα ἄλλους ἄλλη ἐξώρισε, τοὺς δ' ἐκ τῆς συγκλήτου ἀτιμὰ 19 B
 περιβαλοῦσα τοὺς μὲν ἀπροΐτους τῶν ἰδίων οἴκων εἶναι κεκέ-
 λευκε, τῶν δὲ καὶ ὑπερορίαν κατεψηφίσατο. ἀλλὰ μὴν καὶ 20
 τὸν υἱὸν αἰωσαμένη καὶ λοιδορησαμένη προΐεναὶ κεκώλυκε. τὰ 21
 δὲ στρατεύματα ὀμνύειν ἠνάγκαζε μὴ δέξασθαι τὸν υἱὸν αὐτῆς
 15 εἰς ἀυταρχίαν, ζώσης ἐκείνης. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι καὶ ἄκοντες 22
 ὤμνον, οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν Ἀρμενιακῶν οὐχ ὑπέκνυψαν,

16 καὶ οἱ τοῦ θέματος τῶν Ἀρμενιακῶν τῇ βουλῇ τῆς βασιλίδος ἀντί-
 στήσαν Ε, οἱ τοὺς Ἀρμενιακοὺς καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων συμφρονήσαντες
 τὸν Κωνσταντῖνον μόνον εὐφύμουν. καὶ οὐα ἐκείνος προελθὼν ἐποίησεν C

1 νεανίας Rwp 2 ἠργημένος RwpDi, εἰργημένος A εἰκοσαέτης
 γὰρ ἦν om. O ὄρων D, corr. Dw 2. 3 ἅπαντα παρὰ τῆς μητρὸς
 οἰκονομούμενα AEwp, τὴν μητέρα ἐναυθεντοῦσαν (v. II p. 339, 5) ἐν
 ἀπαι O, matrem pro auctoritate agere omnia: W^o lat.
 3. 6. p. 292, 12 σταυράκιον E 3 τὸν om. w^{*}p invitis AR 4 μῆ-
 τινος O 5 μετ' ἐνίων O τε om. Owρ τῆς om. E 8 αὐ-
 τοῦ BC 10 ἐξώρισε Ewp δὲ B^a(?)wp 11 οἰκείων O
 κεκέλυκε AEwp, κατέκρινε O 12 καὶ prius om. C ὑπερορίας D
 13 post προΐενα add. καὶ δημοσιεύειν Owρ, v. argum. ad XV
 11, 17 14 δὲ om. E 15 ἐκείνης ABD, αὐτῆς Rwp 16 ἀρ-
 μενιακῶν ex ἀρμ. corr. D

factusque adultior (nam viginti annos natus erat) cum matrem
 agere omnia videret et Stauracium, patricium et logothetam, ni-
 hil non posse, sui vero nullam rationem haberi, aegre ille tulit
 et consilio cum quibusdam senatoribus suisque ministris inito de
 magistratu Stauracio abrogando eoque relegando cogitavit. Eo 18
 consilio cognito regina ministros regios illius rei conscios omnes
 verberibus affectos et pilis nudatos alios alio relegavit, senatores 19
 autem ignominia notatos partim domo exire vetuit, partim in
 exilium misit. Sed et filium excruciauit et conviciis insectata 20
 prodire in publicum prohibuit, quin et legiones sacramento adige- 21
 bat, ne se vivente filium ad imperium admitterent. Ac ceteri 22
 vel inviti iurabant, sed Armeniacae legiones mulleri non cesse-

ἀλλὰ καὶ βασιλέα γινώσκειν εἶπον τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ πρὸ
 τῆς μητρὸς ἐξ ἀρχῆς ἀναγορευόμενον, καὶ οὕτως αὐτὸς αὐτὸν
 23 ἤθελον εὐφημεῖσθαι. ταῦτα ἡ Εἰρήνη μαθοῦσα ἔστειλε τὸν
 C σπαθάριον Ἀλέξιον καὶ δρουγγάριον τῆς βίγλας τὸν Μωσηλέ,
 24 ἔν' αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτῆς μετάρηται θέλημα. οἱ δὲ τὸν μὲν 5
 στρατηγὸν ἑαυτῶν συνέσχον ὑπὸ φρουράν, τὸν δὲ Μωσηλέ ἀρ-
 χοντα τοῦ θέματος εἵλοντο καὶ μόνον τὸν Κωνσταντῖνον εὐφή-
 25 μησαν αὐτοκράτορα. ἐπιῦθεν δρμηθέντες καὶ οἱ τῶν ἄλλων D III 362
 θεμάτων μόνον τὸν Κωνσταντῖνον ἀνηγόρευον βασιλέα, καὶ
 ἀθροισθέντες κοινῇ ἐκείνον μόνον ἀνεκήρυττον αὐτοκράτορα. 10
 26 δέασασα δὲ τὴν τῶν ταγμάτων δμόνοιαν ἡ Εἰρήνη προήγγεκε
 27 τὸν υἱόν. ὁ δὲ αὐτίκα τὸν Σταυράκιον αἰκισάμενος καὶ τοὺς
 W III 96 ἐντιμωτέρους τῶν θεραπόντων τῶν μητρικῶν ὑπερώρισεν, αὐτὴν
 δὲ τὴν μητέρα τῶν βασιλείων ἐντίμως καταγαγὼν εἰς τὸν οἶκον
 D αὐτῆς, ὃν ἐν τοῖς Ἐλευθερίου ἐδείματο, διάγειν ἐκέλευσε. 15
 12 Καὶ τὰ μὲν οὕτως ἔσχον· ἐμπρησμοῦ δὲ συμβάντος ὁ
 μέγας τρικλινὸς τῶν ἱερῶν ἀνακτόρων ὁ Θωμαίτης λεγόμενος
 2 ἔργον γέγονε τοῦ πυρός, ὅτε λέγονται καυθῆναι καὶ τὰ σχεδιά-
 16 ὅτι ὁ Θωμαίτης τρικλινὸς ἐκαύθη CE

1 εἶπον RwpDi, εἶναι A πρὸ] ὑπὸ C 2 ἀναγορευόμενον AO,
 ἀνηγορευόμενον EwDi, ἀνηγορευόμενον p* 4 βίγλας D Μωσηλέ
 G. M. p. 667, 2, L. G. p. 196, 21, Μουσουλέμ Theoph. I p. 466, 5
 6 ἑαυτὸν D φρουράν E, corr. Ew 8 δρμηθέντες D, corr. Dw
 10 μόνον om. O 11 δὲ om. C 12 σταυράκιον E, v. ad XV
 11, 17 14 ante εἰς add. καὶ A, om. RwpDi 15 αὐτοῖς D,
 corr. Dw 16 εἶχον D 18 λέγονται AR, λέγεται B, λέγεται EwpDi
 τῶν σχεδιασμάτων O

runt seque Constantinum quoque regem agnoscere etiam ante
 matrem initio proclamatum dixerunt atque ita rursus eum cum
 23 laetis omnibus prosequi voluerunt. His Irene cognitis Alexium
 Moselen spatharium eundemque drungarium vigiliae ad eas con-
 24 ciliandas misit. At illi duce suo in custodiam tradito et Mosele
 provinciae praeside designato solum Constantinum pro imperatore
 25 celebrarunt. Hinc orto initio etiam aliarum provinciarum exerci-
 tus idem fecerunt et congregati communiter illum solum procla-
 26 marunt imperatorem. Igitur Irene legionum concordiam verita
 27 filium produxit. Is Stauracium et honoratioribus ex matris mi-
 nistris excruciatos statim relegavit; ipsam vero matrem regia
 honorifice eductam in suis aedibus, quas in Eleutheri tractu
 struxerat, vitam degere iussit.

12. Et haec ita acta fuerunt; orto autem incendio magnum
 2 sacri palatii triclinium, quod Thomaites dicitur, conflagravit, una-

σματα τῆς ἐξηγήσεως τῆς θείας γραφῆς, ἃ ὁ χρυσοῦς τὴν γλωτταν
 συνεγράφατο Ἰωάννης, ἐκεῖσέ που ἀποκείμενα.

Ὁ δέ γε βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατὰ Βουλγάρων ἐξεστρά- 3
 τευσε, τοῦ Καρδάμου τοῦ ἔθνους ἀρχηγετοῦντος· μικρᾶς δὲ
 5 προσβολῆς γενομένης ἀμφοῖν τοῖν ἀντιθέτοι μεροῖν δειλία ἐνέ-
 σκηψε. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπανάεξευξεν εἰς τὴν μεγαλόπολιν, 4
 οἱ δὲ Βούλγαροι εἰς τὰ ἦθη τὰ ἑαντῶν. ἀλλὰ καὶ κατὰ Ἀρά- 5 P II 118 A
 βων ὁρμήσας οὐδέν τι λόγου ἀξίον ἦνυσε.

Παρακληθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἐν τέλει τινῶν 6
 10 αὐθις ἀνάγει ταύτην εἰς τὰ βασίλεια καὶ ἑαυτῷ συνενφημεῖσθαι
 παραχωρεῖ· καὶ πάντα μὲν τὰ τῶν θεμάτων τάγματα ἐδέξαντο 7
 τὴν τῆς Εἰρήνης αὐθις ἀνάρρησιν, οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν Ἀρ-
 μενιακῶν ἀντέπιπτόν τε καὶ ἑστασίαζον καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸν
 προφῆν αὐτῶν, ὡς εἰρηται, στρατηγήσαντα Ἀλέξιον τὸν Μωσηλέ.

15 ἔφθη γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖθεν μεταπεμνόμενος καὶ τιμήσας πα- 8
 D III 363 τριῖον εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ, φήμης ἐπικρατούσης μέλλειν βασι-
 λεῦσαι τὸν ἄνδρα. διὰ ταύτην τοῖν καὶ διτι παρὰ τῶν σασια- 9

3 ἐπιστρατεῖαι (ἐπιστρατία E) τοῦ (om. E) Κωνσταντῖνου κατὰ Βουλγάρων
 καὶ τῶν (κατὰ E) Ἀράβων CE 9 διτι αὐθις ἀνήγαγε τὴν μητέρα (ταύ-
 την E) εἰς τὰ βασίλεια ἦγον (?) τὴν μητέρα (ἦγον—μητέρα om. C) καὶ
 εὐφημεῖσθαι αὐτὴν παρεχώρησεν· οἱ δὲ Ἀρμενιακοὶ (ἀρμενιακοὶ C) αὐθις
 ἑστασίαζον· καὶ περὶ τοῦ Μωσηλέ CE

1 τῶν ἐξηγήσεων Rwp 5 τὴν et τοῖν per dittogr. E 7 τὰ
 ἦθη ἑαυτῶν Ewp, τὰ ἑαντῶν ἦθη B 10 αὐθις ARwp L. G.
 p. 198, 1, πάλιν B 12 ἀρμενιακῶν corr. ex ἀρμενιακῶν D
 13 τὸν] τῶν C 14 εἰρηται] XV 11, 24 15 post γὰρ add. αὐτὸν
 Rwp 16. 17 βασιλεύσαι τὸν ἄνδρα A, βασιλεύειν τὸν ἄνδρα Ewp,
 αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐπιβήσθαι D, τῆς βασιλείας αὐτὸν ἐπιβήσθαι BC

que cremata esse feruntur eo loco sita commentaria quaedam in
 sacras litteras Ioannis Chrysostomi.

Rex Constantinus Bulgaris, quorum princeps tum Cardamus 3
 erat, bellum intulit; levi autem pugna commissa terror utrumque
 exercitum invasit. Itaque rex in magnam urbem rediit, Bulgari 4
 in suas sedes. Sed et contra Arabes profectus nihil memorabile 5
 gessit.

Matrem ab ipsa et quibusdam ex primoribus oratus in regiam 6
 reduxit et una secum celebrari passus est. Itaque omnes provin- 7
 ciarum legiones iteratam Irenes proclamationem admiserunt, solis
 Armeniacis per seditionem adversantibus et Alexium Moselem
 ducem, ut dictum est, pridem suum arcessentibus, quem rex ante 8
 inde revocatum et patricii dignitate ornatum apud se habebat,
 fama obtinente virum regnum esse adepturum. Hac igitur de 9

Β ζόντων ἐπεκαλεῖτο, δείσας δ βασιλεὺς καθεῖρξεν ἐν τῷ προαιωρίῳ
 10 αὐτόν, τύπας πρότερον καὶ τὴν κόμην περιελών. τοῦ δὲ τῶν
 Βουλγάρων ἀρχηγετοῦντος ὠρηκόςτος κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπι-
 κρατείας, ἀσυντάκτως δ βασιλεὺς αὐτῷ ἐπελθὼν ἠτιτᾶται καὶ
 πλῆθος πολὺ στρατενομένων ἀπόλλουν, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν με- 5
 11 γιστάνων πολλούς. αἱ δὲ στρατιωτικαὶ συντάξεις ἀθροισθεῖσαι
 κατὰ τὴν μεγαλόπολιν ἐβουλεύοντο βασιλεῦσαι τὸν ἀπὸ Καισά-
 12 ρων Νικηφόρον τὸν τοῦ Κωνσταντίνου πατράδελφον. ἀλλὰ τὸ
 σκέμμα οὐκ ἔλαθε· διὸ αὐτὸς μὲν δ Νικηφόρος ἐξεκόπη τὰ
 ὄμματα· ὁ δὲ γε Χρυστοφόρος καὶ ὁ Νικήτας δ Ἄνθιμος τε 10
 13 καὶ ὁ Εὐδόκιμος τῶν γλωσσῶν ὑπέστησαν ἐκτομήν. ἀλλὰ καὶ
 τὸν Μωσηλὲ τὸν Ἀλέξιον ὁ βασιλεὺς ἐξετύφλωσεν, ὑποθήκαις
 C 14 ταῦτα μητρικαῖς ἐργασάμενος. οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν Ἀρμε-
 νιακῶν τὴν τοῦ Ἀλεξίου μαθόντες τύφλωσιν, τὸν σφέτερον στρα-
 τηγὸν ἐποίησαν ἔμφρουρον. ἦν δ' οὗτος ὁ Καμουλιανὸς ὁ πα- 15
 15 τρῖκιος. ὡς οὖν ἀνηγέθη τοῦτο τῷ βασιλεῖ, στέλλει κατ' αὐτῶν
 οὖν δυνάμει Κωνσταντῖνον τὸν Ἀρτασήραν καὶ τὸν Χρυσόχειρα,
 16 στρατηγὸν τῶν Βουκελλαρίων τυγχάνοντα. καὶ κροτηθέντος πο-

2 διι τοῖς Βουλγάροις συμβαλὼν ὁ Κώνστας (sic) ἠτιτῆθη C 6 καὶ διι
 ἰστιασίας τὸ στρατιωτικὸν καὶ διι τοὺς θεῖους ὁ Κωνσταντῖνος ἐτιμωρήσατο C

2 μαστίξας O, flagris caesum: Wo lat. 3 ἐξάρχοντος O 7 ἐβου-
 λεύσαντο Owp, ἐβουλεύσαντων (sic) E τὸν] τῶν C 10 δὲ γε]
 γέ δε E 11 δ om. p* invitis ARw 12 ὁ βασιλεὺς om. B
 13 ἀρμενιακῶν D 15 ἦν—πατρῖκιος om. O 17 ἀρτῆσᾶραν D,
 corr. Dw, Ἀρτασήρ Theoph. I p. 468, 26 Χρυσόχειρην Theoph.
 I p. 468, 27 18 βουκελλαρίων BCDi Theoph. I. c., βουκελαρίων
 ARwp συρραγέντος O

fama et quia a seditiosis arcessebatur, eum ex metu in praeto-
 10 rianum carcerem rex coniecit verberatum prius comaque de-
 tonsa. Principi Bulgarorum Romanam ditionem aggresso rex
 incomposito agmine obviam profectus vincitur multis et militibus
 11 et proceribus amissis. Quamobrem militares ordines in magnam
 urbem congregati de Nicephoro Caesare, Constantini patruo, ad
 12 imperium evehendo consilia inierunt. Quod cum consilium oc-
 culte non ferretur, Nicephoro ipsi oculi sunt effossi, Christophoro,
 13 Nicetae, Anthimo, Eudócimo linguae praecisae. Sunt et Alexio
 14 Moseli de matris consilio oculi eruti. Quem caecatum esse cum
 Armeniaci cognosset, Camulianum patricium, suum ducem, in
 15 custodiam dederunt. Eo ad regem relato Constantinum Artas-
 seram et Chrysochirem, Buccellariorum ducem, cum copijs con-
 16 tra illos mittit. Proelio commisso utrimque multi ceciderunt; sed

λέμου πολλοὶ μὲν ἔπεσον ἀμφοτέρωθεν, τρέπονται δὲ οἱ βασι-
 λικοί, καὶ ἀμφοῖν ζωορρηθέντων τῶν στρατηγῶν, οὗς οἱ Ἀρ-
 μενιοκοὶ ἀπίκα ἐτύφλωσαν. εἶτα ὁ κρατῶν αὐτὸς κατ' αὐτῶν 17
 ἐξεστράτευσε καὶ χειροῦται αὐτούς, καὶ τοὺς μὲν προῦχοντας
 5 ἀναίρει, τοῖς δὲ λοιποῖς δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ἐπιτελίμηκε.
 χίλους δὲ τῶν ἐκ τῆς αὐτῶν μητροπόλεως δεσμῆσας καὶ ἐς 18
 D III 364 μεγαλόπολιν ἐνεγκῶν, τὰς θύεις τε σφῶν καταστίκτους ποιήσας D
 ἐν γράμμασι, μέλανος ἐγχεομένου τοῖς στίγμασιν (ἔλεγε δὲ ἡ
 γραφή "Ἀρμενιοκὸς ἐπίβουλος"), διέσπειρε τούτους ἐν Σικελίᾳ
 10 καὶ ἐν ἄλλαις νήσοις.

Τὴν δ' ἑαυτοῦ γυναῖκα Μαρλίαν ἀποστέρξας ὁ βασιλεὺς 19
 ἀποκαρῆναι ταύτην ἐξεβίασατο, συμβουλῆ, ὡς λέγεται, τῆς μη-
 τρός αὐτοῦ, ἐν' ὑπὸ πάντων μισηθείᾳ καὶ εἰς αὐτὴν ἢ τῆς βα-
 σιλείας ἀντιπεριμενεχθείᾳ διοίκησις. κἄν γὰρ συνῆν τῷ νῆῳ περὶ 20
 15 τὰ ἀνάκτορα, ἀλλ' οὐ συμμετεῖχε τῆς ἐξουσίας, μόνης δὲ γε
 τῆς εὐφημίας, λίαν δ' ἐνόσει τὸ φίλαρχον. μεταμφιασαμένης 21 WIII 97
 οὖν τῆς τοῦ κρατοῦντος συμβίου καὶ περιβαλομένης ἀκούσης

11 *ὅτι τὴν οικίαν γαμητὴν ἀκουσαν ἀποκείρας ὁ Κωνσταντῖνος (κωνσταν-
 τῖνος E) ἐτέραν ἠγάγετο CE*

2 ἀμφο Rwp ἀρμενιοκοὶ D 3 ὁ κρατῶν αὐτῶς AE, καὶ αὐτὸς
 ὁ κρατῶν Bwp, αὐτὸς ὁ κρατῶν R 4 προῦχοντας Di invitis ARwp,
 v. ad XV 13, 25. 20, 21. XVI 1, 24. 11, 15. XVII 17, 17
 5 δήμευσιν Owp ἐπιτελίμηκε A, τὸ ἐπιτίμιον ἔταξε Rwp 6 αὐτῶν
 (ex αὐτῆ corr. C) OwpDi, αὐτῆς AE ἐς A, εἰς Rwp, v. ad
 XIV 12, 14 7 ante μεγαλ. add. τὴν OwpDi, v. XVII 12, 17
 σφῶν καταστίκτους (καταστίκτους E) ποιήσας AE, σφῶν καταστίξας
 Rwp, καταστίξας σφῶν D 9 ἐπιγραφῆ D διέσπειρεν αὐτούς O
 10 καὶ νήσοις ἄλλαις Rwp 11 δ' ἑαυτοῦ BCDi, δὲ αὐτοῦ ARwp
 ante δ add. οὗτος Owp 13 post αὐτὴν add. πάλιν Rwp
 14 ante διοίκησις add. πᾶσα B^sDwp 16 μεταμφιασαμένης D, corr. Dw

regii sunt profigati, cum et ambo duces capti essent ab Ar-
 meniacis post caecati. Tum ipse imperator contra eos profici-
 17 scitur victoriaeque potitus proceres occidit, ceteros publicatione
 honorum multat. Sed mille ex eorum metropoli vinctos in ma-
 18 gnam urbem misit eorumque vultus compunxit atramento litteris
 infuso, quae erant "Armeniacus insidiator", eosque in Sicilia et
 aliis insulis dispersit.

Mariam suam uxorem, cuius eum pertaesum erat, tonderi 19
 coegit de consilio matris, ut aiunt, ut omnium odiis susceptis
 summa rerum ad ipsam rediret. Etsi enim mater cum filio in regia 20
 degebat, potestatis tamen particeps non erat, sed nominis solius,
 cum imperii cupiditate supra modum aestuaret. Imperator igitur, 21

- ΡΠ119Α ἀντὶ τῆς βασιλείου στολῆς μοναζούσης ἄμφια μέλανα, Θεοδότῃν
 τινὰ κουβικουλαρέαν ἐκείνος ἠγάγετο, Αὐγουύσταν στέφας αὐτήν.
 22 Καὶ κατὰ τῶν Ἀράβων ἐπιστρατεύσας τρόπαιον ἴσθησι.
 23 τοῦ μέντοι Καρδάμου, ὃν ὁ λόγος τῶν Βουλγάρων ἐγνώρισεν
 ἀρχηγόν, φόρους ἀπαιτοῦντος αὐτῷ τελεῖσθαι παρὰ Ῥωμαίων δ
 καὶ περὶ τούτων διαπεμφραμένου πρὸς τὸν κρατοῦντα, ἣ τὴν
 Θορφεὴν ἄχρι τῆς πόλεως ἀπειλοῦντος ληίσασθαι, ἐκείνος κό-
 προν ὑποζυγίων τῷ βαρβάρῳ ἀπέστειλεν, ἐπιστεῖλας αὐτῷ δι
 “γέρων εἶ καὶ μὴ κοπιᾶσης ἐνιαυθα ἐρχόμενος· ἐγὼ δὲ μᾶλλον
 24 ἐλεύσομαι ἐπὶ σέ.” καὶ αὐτίκα τὰς Ῥωμαϊκὰς ἀθροίσας δυνά- 10
 μεις ἀπῆει κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἤδη πλησίον ἀλλήλων γενο-
 μένων τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ βασιλέως εἰς μάχην προ-
 Β καλουμένου τοὺς βαρβάρους, ὁ Κάρδαμος σὺν τοῖς οἰκείοις
 25 ἀποδειλιάσας στρατεύμασι φηγὰς ᾤχετο. ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀραβες
 κατὰ τοῦ Ἀμορίου χωρῆσαντες οὐδὲν τι ἔσχον πρὸς τὴν πόλιν 15
 ἀνύσιμον, λείαν δὲ λαβόντες ὑπέστρεψαν.

4 δι κατὰ Βουλγάρων ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν C

2 κουβικουλαρέαν ACD Theoph. I p. 470, 2, κουβικουλαρίαν Rwp
 3 καὶ ΑΕ, εἶτα Οωρ τῶν ΑRwp, τῆς Δι στρατεύσας D
 4 ὁ om. w* p invitis AR 6 τούτου Rwp διαπεμφράμενος vel
 διαπεμφράμενον B 8 ἀπέστειλεν RDi (v. ad XIII 1, 5), ἀπέστειλε A,
 ἐπίστειλεν w*, ἐπίστειλεν p* 10 ἐπισὲ A, ἐπὶ σέ R(Di), ἐπίσσε w* p
 11 πλησίον D 12 εἰς μάχην om. O προσκαλουμένου D, corr.
 Dw 13 post βαρβάρους add. εἰς πόλεμον O, ad bellum: Wo lat.
 14 στρατεύμασιν ἀποδειλιάσας Ewp 15 κατὰ om. D, suppl. Dw
 Ἀμορίου Theoph. I p. 470, 22 πρὸς τὴν πόλιν ἔσχον O

cum uxor ornatum regium invita cum nigro vestimento mona-
 stico commutasset, Theodotam quandam cubiculariam duxit et
 augustali corona ornavit.

22. 23 Cum Arabibus prospere dimicavit, Cardamo vero, quem Bul-
 garorum principem fuisse demonstravimus, cum legatis ad im-
 peratorem missis postulasset, ut tributa sibi a Romanis penderen-
 tur, minatus se, si negarentur, Thraciam usque ad Cpolim po-
 pulaturum esse, stercora iumentorum misit additis litteris, quod
 senex esset, molestias itineris huc faciendi ei non esse subeundas;
 24 nam potius se ipsum ad eum esse venturum. Ac Romanis legioni-
 bus statim coactis postquam contra Bulgaros profectus est, Car-
 damus, cum exercitus in propinquo essent et rex barbaros ad
 25 pugnam evocaret, cum suis copiis territis fugam cepit. Sed et
 Arabes Amorium aggressi re infecta, praeda dumtaxat capta,
 discesserunt.

D III 365

Πλάτων δὲ ὁ καθηγητὴς τῆς τοῦ Σακουδίωνος μονῆς τῷ¹³
 πατριάρχει Ταρσίῳ κοινωνεῖν οὐκ ἠείχετο, δι' ἐκεῖνος τὸν
 βασιλεῖα εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καταλιπόντα
 καὶ ἕτερα παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς συνοικήσαντα·
 5 μοιχείαν γὰρ ὠνόμαζε τὸ γενόμενον. ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαθὸν²
 ἐν τῷ παλατίῳ καθείρξεν· ἢ δὲ τούτου μήτηρ ἀντεποιεῖτο τοῦ
 Πλάτωνος, δι' κατήσχυε τὸν υἱὸν αὐτῆς. ἐκδημήσας δὲ τῆς^{3 C}
 πόλεως ὁ κρατῶν μετὰ τῆς οἰκειᾶς μητρὸς εἰς Προῦσάν τε γε-
 γονῶς καὶ μαθῶν τεχθῆναι οἱ παῖδιον ἄρρεν, ἐκεῖ τὴν μητέρα
 10 καταλιπὼν σπουδαίως ὑπέστρεψεν. ἢ δὲ λαβομένη ἀδείας τοὺς⁴
 τῶν ταγμάτων ἄρχοντας δωρεαῖς τε καὶ ὑποσχέσεσιν ὑποποιή-
 σαμένη πέπεικε συνθέσθαι καθελεῖν μὲν τὸν υἱὸν αὐτῆς, αὐτῇ
 δὲ μόνῃ τὴν ἀταρχίαν περιποιήσασθαι. καὶ συνθεμένων εὐ-
 καιρίαν ἐζήτει. τέθηκε δὲ τὸ τεχθὲν παιδίον τῷ βασιλεῖ, ὅπερ⁵
 15 ὠνόμασε Λέοντα, καὶ ἐθρηνήθη παρὰ τοῦ πατρὸς. οἱ δὲ τῆς⁶
 κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῆς συνίστορες τῇ μητρὶ αὐτοῦ δειόαντες μὴ
 τοῦ καιροῦ τριβομένου καὶ ὑπερτιθεμένης τῆς πράξεως γνω-

1 περὶ τοῦ (om. E) μοναχοῦ Πλάτωνος CE 14 δι' ἐτυφλώθη ὁ βασιλεὺς
 Κωνσταντῖνος εἰδήσει καὶ (om. CE) τῆς μητρὸς αὐτοῦ (αὐτ. μητρ. A) ACE

1 σακουδίωνος A, G. M. p. 669, 6, Th. M. p. 187, nonnulli libri
 Theoph. I p. 470, 24, σακουδίωνος vit. Theoph. p. 9, 31, Sacu-
 dionis: Anastas. p. 313, 11, σαδουκλιος L. G. p. 198, 24, σακ-
 κουδίωνος RwpDi 6 ἐν erasum in E 11 πραγμάτων E
 12 αὐτῇ RwpDi, αὐτῇ C(A) 14 τέθηκε δὲ τὸ τεχθὲν παιδίον AEWp,
 τεθνηκός δὲ τοῦ τεθθέντος παιδίου O 15 καὶ ἐθρηνήθη παρὰ τοῦ
 πατρὸς AEWp, ἐκεῖνος ἐθρήνει O δὲ AEWp, μὴ τοῦ O 17 τοῦ
 καιροῦ τριβομένου καὶ ὑπερτ. τ. πράξεως] De chrismo u ad XIII
 2, 6 ὑπερτεθειμένης E, ὑπερτεθειμένης wp τῆς om. D,
 suppl. Dw

13. Plato, princeps Sacudionis monasterii, cum Tarasio pa-
 triarcha communicare non sustinuit, quod ille rex ad com-
 munionem adiserat, qui deserta uxore alteram contra instituta
 Christianorum sibi iunxerat, quod factum appellabat adulterium.
 Eum rex in palatium compegit; sed mater Platonis defensionem²
 ideo suscepit, quod filium probro affecerat. Prusam cum matre³
 ex urbe profectus imperator cum sibi filiolum natum esse audisset,
 matre illic relicta prope rediit. Tum illa nacta opportunitatem⁴
 tribunis militum largitionibus et pollicitationibus conciliatis per-
 suasit, ut promitterent se imperium filio ademptum in eam solam
 collaturus esse; quo impetrato occasionem rei conficiendae quae-
 ritabat. Verum rege filioli, quem Leonem nominarat, obitum de-⁵
 6 plorante ii, qui matris contra eum insidiarum conscii erant, veriti,

- D σθῶσι καὶ κατασχεθέντες ἀπόλωνται, σπεύσαντες συνέσχον ἐν τῷ παλατίῳ τὸν βασιλέα καὶ περὶ ὧραν ἐνάτην τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὀμώτατα ἐξορύττουσι, προνοούμενοι μὴ μόνον τοῦ 7 φωτὸς στερηθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. ὅτε συνέβη ἐφ' ἡμέρας ἑπτακαίδεκα μὴ λάμπει τὸν ἥλιον, ἀλλ' ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ σκοτιώδεις τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, οὐκ οἶδα εἴτε τυχαίως οὕτω συμβάν εἴτε καὶ διὰ τὴν τοῦ Κωνσταντίνου τύφλωσιν, ὡς τηνικαῦτα τοῖς ἀνθρώποις ἐδόκει, ὅλα τῆς θείας προνοίας νευμοσιάζουσι τῷ πάθει, ὡς ἐκ μητρὸς εἰς υἱὸν γενόμενῳ. καὶ ὁ μὲν οὕτω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρῶρονκτο κατ' αὐτὴν 10 τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκεῖνος τὸν θεῖον αὐτοῦ Νικηφόρον καὶ D III 36 P II 120A τὸν Μωσῆλ ἐξετύφλωσε καὶ τῶν λοιπῶν, ὡς εἰρηται, τὰς γλώσσας ἀπέτεμε, πέντε μεταξὺ παρεληλυθότων ἐνιαυτῶν. ἡ δὲ Εἰρήνη καὶ αὐτῆς τῆς μοναρχίας ἐπέληπτο.
- 10 Καὶ ἐν τῇ προεσβυτέρῳ Ῥώμῃ τοῦ πάπα θανόντος Ἀδριανοῦ 15 11 Λέων κεχειροτόνητο, ἀνὴρ αἰδοῖος καὶ τιμωτάτος. οἱ δὲ τῷ θανόντι Ἀδριανῷ προσήκοντες στασιάζουσι τὸν λαὸν ἠρέθισαν

15 περὶ τοῦ (om. C) Λέοντος πάπα Ῥώμης καὶ ὅπως οἱ Φράγγοι καὶ πότα (E corr. ex ὅπως) τῆς Ἰταλίας αὐτῆς (om. C) καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς (om. E) ἐκυρίευσαν CE

1 ἀπόλωνται RwpDi, ἀπώλωνται AB, ἀπώλωνται E 1. 2 τὸν βασιλέα ἐν τῷ παλατίῳ Ewp, τὸν βασιλέα περὶ αὐτὰ τὰ βασίλεια O
2 ἐνάτην DDi, v. ad XV 3, 8 3 προμηθεύμενοι BC, προθυμούμενοι D μὴ AEWp, οὐχὶ R, οὐ D 4 στερηθῆσι O ἀλλ', omisso καὶ, Ewp 4. 5 ὅτε καὶ ἐφ' ἡμέρας (ἡμέραις D) ἑπτακαίδεκα συνέπεσε O 5 ἀλλ' om. O, add. Dw 6 ante εἶναι add. δ' O εἴτε] εἰ B 7 τυχεῖος D, corr. Dw οὕτως B καὶ om. O 9 νευμοσιάζουσι E 10 ἐξωρῶρονκτο AR, ἐξορῶρονκτο BEw, ἐξώρονκτο p* 12 εἰρηται] XV 12, 12 13 διεληλυθότων O 14 καὶ om. O 16 τῷ om. D 17 ἀδριανοῦ D, corr. Dw

- ne mora interposita dilatoque facinore deprehensi perirent, regi sub horam nonam subito in palatio oculos crudelissime eruunt, 7 parati non lumine tantum, sed vita etiam ipsa privare. Tum accidit, ut sol per dies septendecim non splenderet, sed obscuri et tenebrosi essent dies illi, quod haud scio fortuitone acciderit, an ob Constantinum excaecatam, ut tum hominibus videbatur, quasi divina providentia cladem illam aversaretur filio a matre 8 illatam. Oculi ei ita eruti sunt eodem die, quo ille patrum suum Nicephorum et Moselem excaecarat et reliquis, ut dictum est, 9 linguas praeciderat, annis interim quinque elapsis. Irene vero denuo imperium consecuta est.
- 10 Adriano, veteris Romae papa, mortuo Leo suffectus est, 11 vir reverendus et honorabilis; sed Adriani defuncti necessarii

κατ' αὐτοῦ καὶ συσχόντες αὐτὸν ἐλωβήσαντό οἱ τὰ ὄμματα, ἀλλ' οὐκ ἐξετύφλωσαν. οἱ γὰρ ἐπιτραπέντες τὴν τύφλωσιν ἐφείσαντο 12 τοῦ ἀνδρός αὐτὸν κατοικτείραντες καὶ ἔξωθεν ἐλυμήναντο τοῖς αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς, τοῦ δὲ φωτὸς αὐτὸν οὐκ ἐστέρησαν. ὃς μετ- 13 5 ἔπειτα τῶ τῶν Φράγγων ῥηγὶ προσρνεῖς Καρούλω παρ' ἐκεῖνον εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἀποκατέστη θρόνον καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀντημύνατο, ἐξότου καὶ ἡ Ῥώμη ὑπὸ τοὺς Φράγγους ἐγένετο, τοῦ 14 B Καρούλου ταινιωθέντος ὑπὸ τοῦ Λέοντος καὶ βασιλέως Ῥωμαίων ὀνομασθέντος. ἐπὶ γὰρ τοῦ προτέρου Ἰουστινιανοῦ τῆ 15 WIII 98 10 Ἰταλίᾳ ἐπῆλθον οἱ Φράγγοι, ἐκ γένους ὄντες τῶν Γερμανῶν, ὡς ἄνω πον εἰρηται, καὶ ἦσαν τοῖς Ῥωμαίοις πολέμοι. ἐπὶ 16 δὲ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ὁ τότε πάπας Γρηγόριος διὰ τὴν ἐκείνου κακοδοξίαν ἀποστάς τοῦ ὑπέκειν τῶ ἀσεβεῖ βασιλεῖ ἐκείνῳ καὶ δασμοφορεῖν καὶ τοῦ κοινωνεῖν τοῖς ἀσεβῶς προεστῶσι τῆς 15 ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐσπέισατο τοῖς Φράγγοις καὶ τὰς πρὸς ἐκείνους μάχας κατέλυσεν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου 17 καὶ Εἰρήνης ὁ πάπας Λέων καὶ εἰς τὴν Ῥώμην αὐτοὺς εἰσε- C

1 τὰ om. E 2 ἀπετύφλωσαν O 3. 4 αὐτὸν καὶ (om. A) κατοικτείραντες (κατρωκτείραντες A) καὶ ἔξωθεν ἐλυμήναντο τοῖς αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς AE, eiusque miserti extrinsecus oculos laeserunt: Wo lat., καὶ ἔξω τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐλυμήναντο Owp, ἔξω delete add. Dw: αὐτὸν κατοικτείραντες ἔξωθεν 7 post ἐγένετο add. τέλειον O, prorsus: Wo lat. 8 ὑπὸ A, παρὰ Rwp 8. 9 ὑπὸ τοῦ—Ἰουστ.] παρὰ Ἰουστινιανοῦ D, Ἰουστ. delete add. Dw omissa: τοῦ λέοντος—Ἰουστινιανοῦ 9 ante γὰρ add. μὲν Rwp πρώτου BC 10 post ἐκ add. τοῦ D γένους] τοῦ ἔθνους BC 11 πον] XV 4, 1 ss. ἰστέρηται BD τοῖς ἐν τῆ ῥώμῃ BC 13 τῶ βασιλεῖ ἀσεβεῖ | ἐκείνῳ E, ἐκείνῳ τῶ ἀσεβεῖ βασιλεῖ BCwp, τῶ βασιλεῖ ὡς ἀσεβεῖ D 14 ἀσεβεῖ προστάταις O 15 τῆς om. D

populo contra illum concitato ei laeserunt oculos, non tamen ademerunt. Nam ii, quibus res erat mandata, pepercerunt misericordia adducti homini et oculos extrinsecus laeserunt lumine non adempto. Qui cum ad Carolum, Francorum regem, deinde se 13 contulisset, ab illo sedi Romanae restitutus inimicos suos ultus est; ab iisque temporibus Franci Roma potiti sunt, Carolo a Leone 14 corona ornato et Romanorum rege appellato. Nam sub priore 15 Iustiniano Franci, Germanica stirpe oriundi, Italiam invaserunt, ut supra est expositum, fueruntque Romanorum hostes. Sed sub 16 Leone Isauro Gregorius, papa illius temporis, ob perversam eius opinionem ab rege illo impio defecit eique tributum pendere destitit neque sibi quicquam esse rei voluit cum impiis ecclesiae Sopolitanae praefectis, omissisque bellis pacem cum Francis fecit. Sub Constantino porro et Irene papa Leo eos etiam Romam ad- 17 misit; sic et Italia uniuersa et ipsa Roma sunt potiti.

δέξατο, καὶ οὕτω τῆς Ἰταλίας πάσης καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς D ΠΙ 36 ἐκυρίευσαν.

- 18 Τῆς Εἰρήνης δὲ μοναρχησάσης, ὡς λέλεκται, οἱ ἀνδρά-
 δελφοὶ αὐτῆς καθειρωγμένοι τυγχάνοντες ἠδυνήθησαν τῇ μεγάλῃ
 19 πεισθέντες. Ἀέτιος οὖν ὁ εὐνοῦχος, μέγα τότε παρὰ τῇ βασι-
 λίσσῃ δυνάμενος, ἀπελθὼν καὶ πίστει αὐτοῖς παρασχὼν ὡς
 οὐδὲν δεινὸν πείσονται, ἐξήνεγκε τῆς ἐκκλησίας αὐτοὺς καὶ εἰς
 20 Ἀθήνας ἀπήχθησαν ὑπερβόριοι. κάκει διαγόντων αὐτῶν τινὲς
 τῶν τῆς Ἑλλάδος προσῆλθον τῷ ἄρχοντι τῶν Σθλαβικῶν ἐθνῶν, 10
 D δεόμενοι αὐτοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ ἕνα προχειρίασθαι βα-
 21 σιλέα καὶ ἀναγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων. μη-
 νυθέντος δὲ τούτου τῇ βασιλίδι, προστάξει ἐκείνης ἀπετυφλώ-
 θησαν ἅπαντες.
 22 Ὁ δὲ τῶν Φράγγων ἀρχηγὸς Κάρολος βασιλεὺς Ῥωμαίων 15
 παρὰ τοῦ πάπα Λέοντος, ὡς εἴρηται, ἀναγορευθεὶς πρέσβεις
 ἐπεμψε πρὸς τὴν Εἰρήνην, ζητῶν συζευχθῆναι αὐτῇ κατὰ συμ-
 23 βίωσιν γαμικῆν. καὶ οὐδ' ἐκείνη τοῦτο ἀβούλητον ἔδοξε, καὶ

3 *περὶ τῶν ἀνδραδελφῶν τῆς βασιλείας Εἰρήνης* (corr. ex θεοδώρας E, v. arg. p. 285, 3) CE 15 *οὐ ἐξήτει ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγὸς συζευχθῆναι τῇ βασιλίσῃ (εἰρήνῃ E) CE, σημειώσαι οὐ εὐνοῦχος ἦν ὁ Ἀέτιος Ar*

1 ἀπάσης D 3 εἴρηται O 5 προσφυγεῖν Rwp εἰς DEwp
 10 τῷ τῶν σθλαβικῶν ἐθνῶν ἄρχοντι O 11 αὐτῷ B ἐξαγαγεῖν
 om. B, add. Bw(?) 12 ἀγαγεῖν Ewp 13 βασιλίσῃ D 13. 14
 ἀπάντων τὰ ὄμματα ἐπηρώθησαν CD, τὰ ὄμματα πάντων ἐπηρώθησαν B
 15 ante κάρολος add. ὁ BD 15. 16 βασιλεὺς ὡς εἴρηται ἀνα-
 γορευθεὶς Ῥωμαίων παρὰ τοῦ πάπα λέοντος C, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὡς
 εἴρηται παρὰ τοῦ πάπα λέοντος ἀναγορευθεὶς D

- 18 Irene imperium, ut dictum est, adepta, fratres eius mariti
 19 carcere elapsi in magnam ecclesiam se contulerunt, a quibusdam
 novarum rerum studiosis incitati. Aëstius igitur eunuchus, qui
 multum apud reginam valebat, fide impunitatis data eos ecclesia
 20 eductos Athenas relegavit. Ibi cum agerent, Graeci quidam
 Sclavicarum gentium principem precibus adierunt, ut eos inde
 educeret et unum ex iis regem designatum in urbem regiam
 21 reduceret. Qua re ad reginam delata, omnibus illius iussu oculi
 sunt eruti.
 22 At Carolus, Francorum dux, rex Romanorum a papa Leone,
 ut dictum est, appellatus missis ad Irenen legatis nuptias illius
 23 ambiit. Quae cum ab illo coniugio non abhorreret, res esset

γέγονεν ἄν, εἰ μὴ ὁ ἔκτομίας Ἄετιος παραδυναστεύων πᾶσαν
 ἐκίνησε μηχανὴν εἰς τὸ μὴ ἀποτελεσθῆναι τὴν συζυγίαν. οὗτος 24
 γὰρ μέγα δυνάμενος ἐν τοῖς βασιλείοις τὸν οἰκεῖον δμαίμονα
 Λέοντα ἀξιώσαι τῆς βασιλείας διὰ μελέτης πεποιήτο, δς δὴ 25 P II 121 A
 5 Λέων διὰ σπουδῆς τοῦ Ἄετιου μόνος αὐτὸς στρατηγὸς Θράκης
 καὶ Μακεδονίας προῦβέβλητο· ὁ δέ γε Ἄετιος τῶν ἐφῶν ἤρχε 26
 θεμάτων τοῦ Ὀψικίου καὶ τῶν ἀνατολικῶν, κἀντεῦθεν ὑπερ-
 φρονήσας τῶν ἐν τέλει περιεφρόνει καὶ ἀλαζονικῶς αὐτοῖς προσ-
 ἐφέρετο. οἱ δὲ τούτοις ἀχθόμενοι βούλευμα κατὰ τῆς βασι- 27
 10 λίσσης συνέθεντο καὶ τὸν πατρίκιον Νικηφόρον καὶ γενικὸν
 λογοθέτην παραλαβόντες βαθείας νυκτὸς ἦλθον εἰς τὴν Χαλ-
 III 368 κῆν, τῆς βασιλείας Εὐρώπης νοσοῦσης καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς
 τῷ ἐν τοῖς Ἐλευθερίου κειμένης· εἶπον οὖν τοῖς ἐκεῖσε φυλάτ- 28
 15 τούσι παρὰ τῆς βασιλείας σταλῆναι, ἵνα βασιλέα τὸν Νικη-
 15 φόρον ἀναγορεύσωσιν, ὡς ἂν οὕτω παύσῃται ὁ πατρίκιος Ἄετιος B
 βιαζόμενος αὐτὴν τὸν ἑαυτοῦ σύγγονον προχειρίσασθαι βασιλέα.
 πιστεύσαντες οὖν τοῖς ταῦτα λέγουσι πατρικίους τῶν περιφανῶν 29
 οὔσι, καὶ αὐτοὶ τὸν Νικηφόρον σὺν ἐκείνοις εἰς βασιλέα εὐφῆ-

9 ὅπως καὶ παρὰ πάντων (παρὰ τινων E) εἰς τὰ βασίλεια ὁ ἀπὸ γενικῶν
 ἀνήχθη Νικηφόρος (ἄν. ὁ ἀπὸ γεν. νικηφ. E) CE 17 βασίλεια Νικη-
 φόρου τοῦ ἀπὸ γενικῶν A

2 εἰς τὸ om. O 6 προῦβέβλητο Di invitis ARwp, v. ad XV
 12, 17 11 χαλκῆν AR (v. ad XIV 6, 19. XVI 16, 5), Theoph.
 I p. 476, 13, χαλκῆν CEwp; praeterea v. G. M. p. 671, 22, L. G.
 p. 200, 23, Cedr. II p. 29, 15 12 νοσοῦσης D 14 βασίλειον
 D, βασιλέα corr. Dw τὸν om. D 17. 18 τῶν περιφανῶν οὔσι ΔEwp,
 διὰ τὴν αὐτῶν περιφάνειαν O 18 post νικηφόρον octo fere litt.
 sunt erasae in B σὺν ἐκείνοις om. C

confecta, nisi eunuchus Aëtius potestatis princeps omnia expertus
 esset, ne id coniugium perficeretur. Nam cum in regia multum 24
 posset, fratrem suum Leonem ornare imperio meditabatur, quem 25
 insigni studio ad praeturam Thraciae et Macedoniae solum eve-
 xerat, cum ipse Aëtius provinciis Opsicii et orientalibus prae- 26
 esset; unde elatus viros honoratos despiciebat et arroganter
 tractabat. Quod illi aegre ferentes consilium contra reginam 27
 inierunt adhibitoque patricio Nicephoro, generali logotheta, pro-
 funda nocte in Chalce venerunt, Irene aegrotante et in acidibus
 suis Eleutherianis decumbente; ac satellitibus dixerunt se a re- 28
 gina ad Nicephorum regem designandum missos esse, ut patri-
 cius Aëtius eam cogere desineret fratrem suum designare regem.
 Illi viris patriciis ob eorum dignitatem fide habita ipsi etiam una 29

μησαν, και οὕτω προαχωρηθέντες εἰς τὸ μέγα εἰσηλθόν ἀνά-
 30 κτορον. εἶτα δι' αὐτῆς τῆς νυκτὸς ὄχλον ἀθροίσαντες σύγκλυδα
 διὰ πάσης τῆς Ἀγορᾶς πρὸς τῆς ἡμέρας τὴν τοῦ Νικηφόρου
 πεποιήντο ἀναγόμενοι και τῷ τῆς Εἰρήνης οἴκῳ, καθ' ὃν
 31 διῆγε τότε, φρουρὰν περιέστησαν. ἡμέρας δὲ ἤδη ἐπιφανούσης 5
 εἰς τὰ πρὸς ἔω βασιλεία μεταγαγόντες αὐτὴν και κατακλείσαντες,
 C εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἀφίκοντο, ἔν' ἐκεῖ ταινιωθεῖη ὁ Νικη-
 φόρος και αὐτοκράτωρ ἀναρρηθεῖη· ὃ δὴ και γέγονε.

W III 99 14

Τῇ γοῦν ἐξῆς ἡμέρᾳ πρὸς τὴν βασιλευσαν ἤκεν, οὔσαν
 ὑπὸ φρουρῶν, ἄκων προαχθῆναι λέγων εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν 10
 βασιλείων, μηδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ πρὸς βουλῆς, και θαρρεῖν αὐ-
 τὴν ἀναπέιθων, ὡς οὐδενὸς ἀτυχίσουσαν τῶν παρὰ δούλου
 ὀφειλομένων πρὸς δέσποιναν γίνεσθαι. ἡξίου δὲ τοὺς βασιλι-
 2 κοὺς ὑποδειξαι πάντας αὐτῷ θησαυρούς. ἡ δὲ “τὰ κατ' ἐμὲ”
 φησὶ πρὸς αὐτὸν “ἀναθεμένη θεῶν τὴν μὲν ἔκπτωσιν τῆς βα- 15

8 βασιλεία Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ γενικῶν (τ. ἀπ. γ. om. E) R, βασιλεία Νικη-
 φόρου additis in marg. ἡ (?) τοῦ γενικοῦ B 9 ὄσα πρὸς τὴν (om.
 E) βασιλίδα Εἰρήνην ὁ Νικηφόρος εἶρηκε (δ Νικ. εἰρ. om. E)· και ὄσα
 πρὸς ἐκεῖνον ἐκείνη· και ὅτι πολλὰ ὑπέδειξεν αὐτῷ χρήματα τεθησαυρι-
 σμένα (om. E) και ὡς αὐτίκα ὑπερωρίσθη CE

1 εἰς τὸ μέγα om. O εἰσηλθ. εἰς τὰ ἀνάκτορα O 4 πεποιήντο ἀναγό-
 ρουσιν AEWp, εὐφημίαν ἐδημοσίευσεν O 5 ἐπιφανούσης B, ἐπιφα-
 νείσης Ewp, προφανείσης D 6 ante εἰς add. και Ewp και
 RwpDτ, om. A 7 ἐφίκοντο E 8 ὃ δὴ και γέγονε om. BD,
 add. Dw: ὃ δὴ και γέγονε, v. ad XIII 1, 5 9 τῇ γοῦν ἐξῆς
 AE, οὕτω δὲ τῆς ἀταρχίας δραξάμενος ὁ νικηφόρος (δ νικηφόρος
 δραξάμενος BC) τῇ ἐξῆς O, Τῇ οὕτω δὲ τῆς ἀταρχίας ὁ νικηφόρος
 δραξάμενος ἐξῆς w*, Οὕτω τῆς ἀταρχίας δραξάμενος ὁ νικηφόρος τῇ
 ἐξῆς p* οὔσαν om. D, suppl. Dw 15 θεὸν D, corr. Dw

cum illis Nicephorum salutarunt regem, atque ita illi in regiam
 30 admissi sunt. Deinde ea ipsa nocte turba promiscua collecta
 Nicephorum designatum per totum Forum ante diluculum pu-
 blicarunt et Irenes aedibus, in quibus tum agebat, custodiam
 31 adhibuerunt. Die iam illucescente eam in orientalem regiam tra-
 ductam concluderunt; postea magnam ecclesiam sunt ingressi, in
 qua Nicephorus diademate ornaretur et imperator proclamaretur;
 idque factum est.

14. Ille postridie ad reginam venit, quae a satellitibus cu-
 stodiebatur, et dixit se invitum ad regnum esse evectum, quod
 sibi cordi non esset, et eam bono animo esse iussit, quippe quae
 nihil non impetratura esset, quod dominae a servo praestari opor-
 2 teret, et petivit, ut regii thesauri omnes sibi monstrarentur. Tum
 illa: “Rebus meis deo commendatis et amissum esse imperium

σιλείας ἐπιγράφω ταῖς ἁμαρτίαις μου, τὴν δὲ σὴν ἀνάρρησιν D
 λογιζομένη ἀπὸ θεοῦ ὡς ἐξ ἐκείνου προβληθέντα σε προσκυνῶ,
 καὶ ἀξιῶ φελοασθαί μου τῆς ἀσθενείας καὶ ἔασαι διάγειν με
 ἐν τῷ οἴκῳ μου.” κάκεινος “εἰ μὴ τι ἀποκρύψεις τῶν τεθη- 3
 III 369 σαυρισμένων ἐν ἀποκρύφους, ἔσται σοι καὶ τοῦτο” φησί “καὶ
 εἴ τι σοὶ ἔστι πρὸς ἀρέσκειαν ἕτερον”, καὶ δοκον ἐξ αὐτῆς περὶ
 τούτου ἀπήτησεν. ἡ δὲ ὤμοσε καὶ πλεῖστα ὑπέδειξε. καὶ 4. 5
 δς αὐτίκα εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν ὑπερώρισεν, ἡ τοῦ Πρίγκιπος
 ἐπωνόμασαι, ἐν ἣ μοῆν ὑπῆρχε δομησαμένη. ἦν γὰρ ὁ Ni- 6
 10 κηφόρος φιλοχρηματώτατος λίαν ἀπλησιότατός τε καὶ ἀπιστό-
 τατος καὶ κακίας πάσης, ὡς εἰπεῖν, καταγώγιον. καὶ οὐδ’ 7 P II 122 A
 ὑποκριθῆναι πρὸς βραχὺ τέως ἠνέσχετο πρὸς τοὺς ὑπηκόους
 χρησιότητα, ἀλλ’ αὐτίκα πάσης ἀδικίας τὰ πάντα ἐπλήρωσε. καὶ 8
 οὐδὲ τῶν συναραμένων αὐτῷ εἰς τὸ βασιλεῦσαι ἐφείσατο, ἀλλὰ
 15 τὸν μὲν Τριφύλλιον φαρμάκῳ ἀνεῖλε, τὸν δὲ πατρίκιον Βαρ- 9
 δάνην καὶ στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, ᾧ Τοῦρκος ἦν ἐπίκλη-
 σις, ἀναγορευθέντα εἰς βασιλέα παρὰ τῶν ἐφίων ταγμάτων εἶτε
 θέλοντα εἶτε ἄκοντα (λέγεται γὰρ ἀμφότερα), εἶτα μεταμελη-

9 ὅσος ἦν (om. E) τοὺς πρώτους ὁ Νικηφόρος CE 15 περὶ τοῦ πατρι-
 κίου Βαρδάνη CE

1 σὴν Rwp Di, τὴν A 2 σε προβληθέντα D 4 ἀποκρύψεις BE(wp)
 8. 9 αὐτὴν ὑπερώρισεν post δομησαμένη D 10 φιλοχρηματώτατος
 λίαν A E wp, κομιδῆ φιλοχρηματώτατος O 11 ἀπάσης Rwp 14 τὴν
 βασιλείαν D 16 τῶν ἀνατολικῶν om. D et W'o lat. 17 ἔω B,
 corr. Bw(?) 17. 18 εἶτε ἄκοντα εἶτε θέλοντα C 18 εἴτ' ἄκ. B
 λέγονται O

peccatis meis tribuo et tuam proclamationem divinitus contigisse
 iudicio; itaque te ut a deo designatum adorans peto, ut meae
 imbecillitati parcas meque in aedibus meis vitam degere patiare.”
 Ille vero “Si nihil” inquit “celabis ex thesauris absconditis, tibi 3
 8. 9 hoc concedam et si quid aliud tibi placebit”, eaque de re ius-
 iurandum ab ea exegit. Quae cum iurasset maximamque pe- 4
 cuniam demonstrasset, statim eam in insulam Principis, in qua 5
 monasterium struxerat, relegavit. Erat enim NICEPHORVS et pe- 6
 cunia avidissimus et avaritia inexplebili et summa perfidia et,
 ut ita dicam, omnium flagitiorum deversorium. Ac ne ad exi- 7
 guum quidem tempus benignitatem in subiectos simulare potuit,
 sed statim iniuriis implevit omnia, ita ut ne iis quidem parceret, 8
 per quos ad regnum pervenerat. Nam Triphyllium veneno sustulit, 9
 Bardanem, patricium et partium orientalium ducem, cognomine Tur-
 cum, ab orientallibus legionibus sive volentem sive invitum regem
 salutatum (nam utrumque fertur), tum vero ad paenitentiam rei

θέντα καὶ πίστει ἀπαθείας παρ' αὐτοῦ εὐληφότα μοναχόν τε
 γενόμενον καὶ εἰς τὴν νῆσον τὴν λεγομένην Πρώτην διαπεραιω-
 θέντα, ὅπου ἦν δειμάμενος μοναστήριον, στείλας κρυφίως τινάς,
 ὡς δοκεῖν ἀγνοοῦντος αὐτοῦ πεπράχθαι τὸ ἔργον, ἐστέρησε τοῦ
 Β φωτός καὶ λυπεῖσθαι ἐσηματίζετο καὶ ἐξώμνυτο ἀμέθεκτος 5
 10 εἶναι τοῦ τοιούτου τολμήματος. τὸν δὲ τῆς Εὐλήνης υἱὸν τὸν
 Κωνσταντῖνον προσελάβετο καὶ ὑπεποιεῖτο, ἵν' αὐτῷ ὑποδείξῃ
 11 κρυπτόμενα χρήματα. κάκεινος ὑπέδειξε ἐν τοίχῳ συνεκτι-
 12 σμένα πολλά. συνεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος ἀχθομένους αὐτῷ
 ἅπαντας καὶ δέσας μὴ τὴν Εὐλήνην αὐθις ἐγγὺς οὔσαν λα- 10
 βόντες εἰς τὴν βασιλείαν ἐπαναγάγωσιν, εἰς Λέσβον αὐτὴν ὑπερ-
 ὀριον ἔθετο καὶ φρουροὺς ἐπιστήσας αὐτῇ, ἔνθα τῇ λύτῃ κα-
 13 ταποδείσα τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν. ἔσπευε δὲ καὶ τὸν υἱὸν D III 3
 αὐτοῦ Σταυράκιον ὁ Νικηφόρος, εἰδεχθῆ τε λίαν ὄντα καὶ
 C ἀφελῆ καὶ μήτε εἶδος μήτε μὴν γενναϊότητα μήτε σύνεσιν ἔχοντα 15
 τυραννίδος ἐπάξια.

6 δι' ὠκειοῦται (sic) τὸν υἱὸν τῆς Εὐλήνης τὸν Κωνσταντῖνον· ὁ δὲ ὑ-
 ἔδειξε αὐτῷ χρήματα ἐν τοίχῳ E 9 τελευταίη τῆς (om. C) Εὐλήνης CE
 13 ἀνάρρησις Σταυρακίου (σταβρακίου E) τοῦ υἱοῦ Νικηφόρου (τοῦ βα-
 σιλέως E) CE

2 καὶ om. D 3 ἔνθα O 4 αὐτοῦ om. E πεπράχθαι (s. acc.)
 A, πεπράχθαι Bwp, corr. Di 6. 7 προσελάβετο δὲ τὸν κωνσταν-
 τῖνον τὸν τῆς εὐλήνης υἱὸν O 8 συνεκτιομένα AE, περιωκοδομη-
 μένα BC, περιωκοδομημένω D, περιωκοδομημένου w*p (voluit W'o
 περιωκοδομημένω, ut apparet ex interpret. lat. "in muro quodam
 aedificiis obsepto") 11 post εἰς alterum add. τὴν Ewp 12 ἐπι-
 στήσας αὐτῇ AEwp, αὐτῇ ἐγκατέστησεν O 14 αὐτοῦ om. D σταβρά-
 κιον E 15 μήτε σύνεσιν μήτε μὴν γενναϊότητα O

actum et promissa impunitate factum monachum in insulam Pro-
 tam transvectum, ubi monasterium struxerat, luce privavit, qui-
 busdam clam missis, ut ipso invito id factum esse videretur,
 maeroremque prae se ferens iureiurando addito negabat se illius
 10 facinoris esse conscium. Constantinum, Irenae filium, ascivit ab
 11 eoque obsequiis delinito impetravit, ut sibi magnam pecuniam
 12 in muro quodam conditam monstraret. Cum autem rex Nice-
 phorus se omnibus invisum esse cerneret, veritus, ne Irenen in
 propinquo degentem ad regnum reducerent, eam custodibus ad-
 hibitis Lesbom relegavit, ubi maerore consumpta mortua est.
 13 Filium Stauracium, hominem foedissimum et simplicem neque
 forma neque virtute neque prudentia regno digna praeditum
 Nicephorus corona ornavit.

Τοῦ μέντοι πατριάρχου Ταρασίου τὸν βίον μετῆλλαχότος 14
κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, Νικηφόρος ὁ αὐ-
διμος ψήφῳ κοινῇ κατὰ τὴν τοῦ πάσχα κυριακὴν πατριάρχης
κεχειροτόνητο, ἀσκηρῆτις τυγχάνων, Πλάτωνος καὶ Θεοδώρου 15
5 τοῦ γεγονότος ἡγουμένου τῆς τοῦ Στουδίου μονῆς στασιασάντων
διὰ τὴν τοῦ μάκαρος ἐκείνου χειροτονίαν, οὐ ἀθρόως ἐκ λαϊ-
κῶν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προκεχειρίστο, καίτοι τούτου πολλὰκις
πραχθέντος. οὗς καὶ ἀπελάσαι τῆς πόλεως ὁ βασιλεὺς ἔβου- 16
λεύσατο, οὐ μὴν καὶ εἰς ἔργον τὸ βούλευμα ἤνεγκεν. εἰσὶ δ' 17
10 οἱ λέγουσι σακῆμιν εἶναι τὸ στασιάσαι αὐτοὺς διὰ τὸ ἐκ λαϊκῶν D
γενέσθαι πατριάρχην τὸν ἱερὸν Νικηφόρον, τὸ δ' ἀληθὲς αἴτιον
φιλαρχίαν εἶναι. ἠβούλοντο γὰρ τῆς ἐκκλησίας ἐγκρατεῖς γε- 18
νέσθαι καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβῆναι
θρόνον περὶ πλείστον πεποίητο. τῷ δὲ νῦν αὐτοῦ Σταυρακίῳ 19 W III 100
15 ἀγαγέσθαι γυναῖκα ὁ βασιλεὺς βουλευθεὶς Θεοφανῶ τὴν Ἀθη-
ναίαν, προσγενῆ τῆς βασιλείσης Εἰρήνης οὖσαν καὶ ἤδη κατηγ-

1 περὶ πατριαρχῶν C 2 οὐ μετὰ τὸν ἐν ἀγίοις Ταρᾶσιον ὁ θεῖος Νικη-
φόρος προεχειρίσθη πατριάρχης C 4 καὶ ὅπως ὁ Πλάτων καὶ ὁ Στου-
δίτης Θεόδωρος ἐστασίαζον C 9 εἰ διὰ φιλαρχίαν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος
ἀπεσχίετο οὐ τὸν βίον ἡδ(σὺ)νγο καὶ ἄ(γ)γελοι, οὐχ ὀρῶ τίς (τις A r) ἂν
ἄλλος οὐ φιλαρχος νομισθεῖη A r 14 οἶαν τῷ νῦν αὐτοῦ τῷ Σταυρακίῳ
(σταβρακίῳ E) γυναῖκα συνέξευξεν E

1 μεταλαχότος E, ἀπολιπόντος B 3 ψήφῳ κοινῇ post κυριακὴν D
4 ante καὶ add. δὲ D 5 ἡγουμένου γεγονότος B, quibus verbis
insetit τοῦ B_w σταδίου D 7 τοιούτου ED_wwp 8 οὗς καὶ
om. D, suppl. D_w 9 βούλημα Ewp 9—12] v. Theodor v.
Studion u. sein Zeitalter. Leipz. Inaug.-Diss. v. Carl Thomas
Osnabr. 1892 p. 68 12 φιλαρχίας D τῆς ἐκκλησίας post
γενέσθαι O post ἐγκρατεῖς add. αὐτοὶ Owp 14 πλείστον C
14. p. 306, 1 σταβρακίῳ E (v. argum. ad h. l.)

Patriarcha Tarasio prima ieiuniorum hebdomade defuncto, 14
includus Nicephorus, a secretis, dominica paschatis communi suf-
fragio patriarcha est electus, cui electioni Plato et Theodorus, 15
abbas Studiensis monasterii, se opposuerunt, quod Nicephorus
homo laicus episcopatum subito adeptus esset, quamquam id saepe
acciderat. Quos rex urbe pellerē in animo habuit neque vero 16
id consilium est exsecutus. Sunt qui illos crimen laicae condi- 17
tionis sancti Nicephori ambitioni suae praetexuisse dicant, cum 18
re vera ipsi ecclesiae dominari et pontificium Cpolis solium con-
scendere impense cuperent. Rex filio uxorem daturus Theopha- 19
nonem Atheniensem, Irenes reginae cognatam iam viro despon-
sam, Stauracio sponsalibus nefarie diremptis coniunxit.

γυημένην ἀνδρὶ, διαζεύξας αὐτοῦ ἀθέσμως τῷ Σταυρακίῳ συνέζευξε.

- 20 Πανσπερμία δὲ παντοδαπῆς κακίας οὔτος τυγχάνων ὁ αὐτοκράτωρ οὐ διέλιπεν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εἰς συντριβὴν τῶν
 21 ὑπηρετικῶν ἐπινοοῦμενος. ὀλίγων δ' ἐπιμνησθήσομαι, τὰ πολλὰ ὅ
 παρεῶν, ἢν' ὡς ἐκ πλήρους πίθου γεῦμα ταῦτα τοῖς τῇ ἱστορίᾳ
 P II 123 A 22 ἐντυγχάνουσι ἐσοῖντο. στρατεύεσθαι τοὺς ἀπόρους ἐκ τῶν θε-
 μάτων ἐθέσπισε καὶ παρὰ τῶν δημοχῶρων ὄπλα τε αὐτοῖς χο-
 ρηγεῖσθαι καὶ ἀναλώματα καὶ τὰ τῶν ἀπόρων τέλη τοὺς εὐ- D III 37
 23 ποροῦντας εἰσπραττεσθαι, ὃ ἀλληλέγγυον ὀνομάσθη. ἐπόπτας 10
 προῦβάλλετο, ἐπισκήπτων ἐπαύξειν σφᾶς τὰ δημόσια, ἀπαιτεῖ-
 σθαι δὲ καὶ ὑπὲρ χαρτιατικοῦ ἐπὶ τῷ νομίσματι δύο κερᾶτια.
 24 οἱ καὶ τὰ κρεῖττω τῶν ἀκινήτων ἐκ τῶν δεσποτικῶν ἀφαιρού-
 25 μενοι τῷ δημοσίῳ ἀφώριζον. τούτου καὶ ἡ τοῦ καπνικοῦ
 ἐπίθεσις ἐννόημα κάκιστον, ἐπαχθέντος τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ 15
 πτωχείων γηρωκομείων τε καὶ μοναστηρίων παροίκους καὶ παντὶ

3 οἷας κερδῶν ἐπινοίας (ἀφορμᾶς E) ἐπενόει ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος ὁ ἀπὸ γενικῶν CE

1 αὐτὴν D 4 διέλιπεν] Noli cogitare de διέλειπεν, v. ad XIV
 20, 9 5. 6 παραλιπὼν τὰ πολλὰ O, τὰ πολλὰ παραλιπὼν w* p
 7 ἔσοῖντο A, ἐποῖντο E, ἔσοῖτο Owp 9 ἀποροῦντας mutat ex
 εὐποροῦντας D, corr. Dw 10 ἀλληλέγγυον (sic) A 11 προῦβάλ-
 λετο ARDi, προῦβάλλετο B^wwp, προῦβάλετο D, v. ad XV 12, 17
 ἐπαύξειν σφᾶς AEWp, ἐπαύξεσθαι (ἐπαύξασθαι B?) παρ' αὐτῶν O
 post δημόσια add. τέλη O 12 χαρτιακοῦ E, χαρτιακοῦ C
 16 γηρωκομείων AR, γηροκομείων DwwpDi, v. XIV 11, 14. XVIII
 24, 1, Stephani thes. ling. gr. II p. 610 D, Ducangii glossar.
 med. et inf. graec. p. 248

- 20 Cum is imperator colluvio quaedam ac sentina omnium vitio-
 rum esset, alia atque alia ad subiectos atterendos comminisci non
 21 destitit, quorum plerisque omissis paucorum mentionem faciam, gustum tantum tamquam de pleno dolio lectoribus praebiturus.
 22 Inopes provinciarum militare iussit iisque a finitimis arma et sti-
 pendia praebere et inopum vectigalia a locupletibus exigi, quae
 23 constitutio allelengyon est appellata. Designabat et inspectores,
 quibus mandavit, ut publica vectigalia augerent et pro chartia-
 24 tico in singula nomismata bina ceratia poscerent. Illi etiam
 25 fundos optimos quosque dominis ereptos fisco assignabant. Huius
 inventum pessimum est etiam capnici impositio paroecis eccle-
 siarum, monasteriorum, earumque aedium, in quibus vel pau-
 peres vel senes alebantur, mandati et cuiusvis eorum, qui neque

μήτε γῆν ἔχοντι μήτε τέλος, καὶ τὸ τοὺς ἐξ ἀπόρων ὅπως δὴ- 26 B
 ποτε εἰς εὐπορίαν μετενεχθέντας χρήματα ἀπαιτεῖσθαι, ὡς εὐ-
 ρετὰς θησαυρῶν, καὶ τὸ τοὺς τῶν νηῶν κήτορας ἀναγκάζεσθαι 27
 γῆν ὠνεῖσθαι ἀπὸ τοῦ δημοσίου, ἀνθρώπους οὐδ' ὅτι ἐστὶ
 5 γεωργία γινώσκοντας· καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς θέμασιν οἰ-
 κούντων ναυκλήρων ἐγένετο. τοῖς δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει νηῶν 28
 κήτοροι προσερχοῦνται ἀνὰ δώδεκα λίτρας ἐκάστης χρυσοῦ, ἵνα
 τόκον καταβάλωσι τῷ δημοσίῳ, τῶν ἄλλων βαρῶν τῶν τοῖς
 πλοίοις ἐπιχειμένων ἐπέκεινα. καὶ οὗς δ' ἂν ἔμαθε τῶν ἐμ- 29
 10 πόρων ἢ ἐργαστηρίων προῖσταμένων πολλῶν εὐπορεῖν, στέλλων
 ἀφηρεῖτο τὰ χρήματα, πολλοστὸν τι μέρος ἐκείνους ἔων, οἷον
 καὶ ἐπὶ τινι πράτῃ κηρίων εἰργάσατο. μαθὼν γὰρ τὸν ἄνδρα 30 C
 ἐκείνον κύριον εἶναι χρημάτων πολλῶν μεταπέμπεται αὐτὸν καὶ
 “ἐπίθες σου” φησὶ “τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ μου καὶ ὄμοσον
 15 κατ' αὐτῆς πόσον σοι χρυσοῖον ἐστί.” τοῦ δὲ βιασθέντος τοῦτο 31
 ποιῆσαι καὶ ὁμώσαντος ἑκατὸν ἔχειν λίτρας, ἐνεχθῆναι ταύτας
 παρεκελεύσατο. ὡς οὖν ἐκομίσθησαν, “οὐ χρεῖα σοι τοσούτου” 32
 εἶπε “χρυσοῦ.” δέκα γοῦν λίτρας αὐτῷ ἐπιτρέψας λαβεῖν τὰς 33
 λοιπὰς αὐτὸς ᾤκειώσατο, δημοδαιτον αὐτὸν τηλικαῦτα πεποι-

3 τῶν om. CDE ἀναγκάζεσθαι om. Ewp, coegit: Wo lat. 5 ἐν
 om. D 7 ἐκάστῳ Rwp 8 καταβάλλῃ Ewp, καταβάλου D
 τῶν alterum om. D, suppl. Dw 9 ἔμαθον Ewp 10 προῖσταμένων
 om. C 11 οἷον Rwp, Δε, οἶ A 12 κηρίων | (sic) A 18 εἶπε
 ARwp, ἔφη D οὖν E, δὲ D αὐτῷ ἐπιτρέψας ARwp, ἐπιστρέψας
 αὐτῷ D, ἐπιτρέψας αὐτῷ Dw, αὐτῷ ἐπιτρέψαντος E

fundos neque reditus habebant. Ab iis etiam qui quomodocun- 26
 que e pauperibus divites evaserant, tamquam thesauros reper-
 rissent, pecuniam exigere iussit. Nauceros agros emere a publico 27
 coegit, homines vel quid esset agricultura ignorantes, idque ad
 provinciales nauceros pertinuit. Qui autem Cpoli debebant, pro 28
 singulis navibus duodenas auri libras fisco pro usura pensabant
 ultra cetera onera, quae navibus incumbebant. Praeterea quos 29
 vel mercatores vel officinarum magistros pecuniosos esse norat,
 iis maxima parte adempta perexiguam quiddam relinquebat, ut
 cuidam cereorum venditori fecit. Quem cum magna pecunie 30
 esse dominum cognovisset, arcessitum manu illius suo capiti im-
 posita iuratum dicere coegit, quantum auri haberet. Illo centum 31
 libras hoc iureiurando dato affirmante, hominem hortatus est, ut
 eas afferret. Quibus allatis “Non tibi opus est” inquit “tanto 32
 auro”, et decem libris ei relictis ipse reliquas sibi vindicavit eum- 33
 que suae mensae adhibuit nonaginta libris auri unum regium
 prandium non sponte mercatum.

κώς, ἐνενήκοντα χρουσίον λιτρῶν τὸ συναριστήσαι τῷ βασιλεῖ D III 37
οὐχ ἐκόντα πριάμενον.

D 15 Τοιαῦτα πολλά ὁ Νικηφόρος κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐπινοῶν
(ἦν γὰρ ποριμώτατος ἐν τοιούτοις) πᾶσαν αὐτοῖς ἐπήνεγκε κά-
2 κωσιν καὶ ὑπὸ πάντων μεμίσητο. ὄθεν ἄγνωστός τις ἀνὴρ 5
ξίφος ποτὲ λαβὼν ἐν χερσὶν εἰσέδραμε τὰ βασιλεία, ἀνελεῖν τὸν
3 βασιλέα τοῦτον ζητῶν. τινῶν δ' ἐπιδραμόντων αὐτῷ, τοὺς μὲν
ἔπληξε τῷ ξίφει, αὐτὸς δὲ συσχεθεὶς καὶ βασάνοις ἐκδοθεὶς
οὐδὲν τι κατὰ του ἐξέφηγεν, ἀλλὰ παρακεκῶφθαι τὰς φρένας
4 ὑποκριθεὶς κατάκλειστος γέγονε. Μανιχαίους δὲ καὶ τοῖς καλου- 10

P II 124 A μένοις Ἀθιγγάνοις ἐν χρησιμοῖς τε καὶ οἰωνίσμασι καὶ τελεταῖς
5 ἀπορρήτοις ἐκέχρητο. κἀντεῦθεν εἰς τὰς χώρας τὰς Ῥωμαϊκὰς
εἰσεφθάρησαν, καὶ πολλοὶ τῶν ἀβελτέρων εἰς τὴν πίστιν ὑπ'
αὐτῶν διεφθάρησαν.

6 Οἱ δὲ τῆς Ἄγαρ πολλάκις ἐπιστρατεύοντες κατὰ Ῥωμαίων 15
ἐκάκουν τὰς χώρας, εἶλον δὲ σὺν ἄλλοις καὶ τὴν Εὐχαΐταν.
7 καὶ οὗτοι μὲν τὰ πρὸς ἀνίσχοντα ἤλιον ἐληίζοντο, οἱ δὲ Βούλ-
8 γαροι τὰ ἐσπέρια. ἐπιστρατεῦσαι τοίνυν κατὰ Βουλγάρων ὁ

5 περὶ τοῦ εἰσδραμόντος ξιφηφόρου εἰς τὰ βασιλεία καὶ ζητοῦντος ἀνελεῖν
τὸν βασιλέα C 10 οὗ Μανιχαίους καὶ Ἀθιγγάνους ἐκέχρητο ἐν (om. E)
μαντείας CE

1 ἐνενήκοντα E, ἐνεκόντα D, ἐνενήκοντα D_w, v. ad XIV 7, 25 et
XVI 2, 37 4 τοῖς τοιούτοις D πᾶσιν D 7 τοῦτον om. D
δὲ D 8 ἐπλεξε D, corr. D_w 13 εἰσεφθάρησαν AR_wp, εἰς-
σοπάρησαν D, corr. D_w, dispersum: W_o lat. 15 κατὰ Ῥωμαίων
ἐπιστρατεύοντες O_wp 16 δὲ AR, δέγε E, τε D_wp εὐχαΐταν AE
Theoph. I p. 489, 19, τῶν εὐχαΐτων (εὐχαΐτῶν D_wp) μητροπολιν O_wp
(v. de Boorii indicem Theoph. s. v. Εὐχαΐτα) 17 τὰ om B

15. Huiusmodi multis rationibus excogitatis Nicephorus, ad quas sollertissimo erat ingenio, subiectos omnes afflixit omnibusque odio erat. Quamobrem vir quidam ignotus stricto gladio in regiam ad hunc regem occidendum occurrit, concursuque facto quosdam ense percussit, ipse vero comprehensus ac tormentis deditus nihil contra quemquam protulit simulataque insania inclusus est. Nicephorus Manichaeis et iis, qui Athingani vocantur, et in oraculis et in auguriis et in arcanis magicis utebatur; unde in provincias Romanas irrepit pestilens illud hominum genus, a quibus multorum simplicium fides est corrupta.
- 6 Agareni Romanis provinciis crebris expeditionibus multas clades intulerunt ac praeter cetera etiam Euchaïtam ceperunt.
7. 8 Atque hi Orientem populabantur, Bulgari Occidentem. Rex igi-

βασιλεὺς ἐβουλεύσατο· καὶ τινος τῶν οὐκαιοτάτων αὐτῷ συμβου-
 λεύοντος αὐτῷ ἐνδοῦναι τοῖς ὑπηκόοις τὴν κάκωσιν, “πάντες
 γάρ” ἔφη “καταβῶσιν ἡμῶν καί, εἴ τι τῶν ἀπαισίων συμβαίη W III 101
 ἡμῖν, πάντες ἐπυχαρήσονται τῇ πτώσει ἡμῶν”, ἐκεῖνος ἔφη ὡς 9
 5 “ὁ θεὸς ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν μου κατὰ τὴν τοῦ Φαραῶ· B
 μὴ οὖν ἐκδέχου τι ἀγαθὸν τοῖς ὑπὸ χεῖρά μου ἐξ ἑμοῦ.” συν- 10
 αθροίσας οὖν τὰ τάγματα πάντοθεν καὶ εἰς Βουλγαρίαν παρα-
 γενόμενος, τοῦ Κρούμου τοῦ ἔθνους ἀρχηγεῦντος, τὸ μὲν
 πρῶτον εὐτύχησεν, ὥστε καὶ τὴν τοῦ Κρούμου παρεληφέναι
 D III 373 ἀλλήν (οὕτω γὰρ τὴν τοῦ σφῶν ἀρχηγοῦ οἱ Βούλγαροι ἐκά-
 λουν κατοίκησιν), καὶ τοῖς ἐκείνου ταμείοις σφραγίδας ἐπιβαλεῖν,
 ὡς ἦδη γενομένοις αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν οἰκείων διὰ σκύλων
 ἀρπαγὴν τιμωρήσασθαι. τοῦ δὲ Κρούμου ἀποδεδειλιακότος 11
 καὶ ἱκετεύοντος φείσασθαι τοῦ ἔθνους καὶ ἐφ’ οἷσιν ἂν βού-
 15 λωτο συνθήκαις σπεύσασθαι αὐτῷ, ὀγκωθεὶς ἐκεῖνος τῷ εὐτυ- C
 χήματι τὰς σπονδὰς οὐ προσήκατο. ἀπογνοὺς οὖν ὁ Κροῦμος 12
 καὶ τὸν περὶ ψυχῆς ἦδη λογιζόμενος θέειν, τὰς ἑαυτοῦ δυνά-
 μεις συναγαγὼν καὶ λόγοις παρακλητικοῖς παρακροτήσας αὐτοῦς,
 ἔπειτα νυκτὸς ἔτι οὔσης κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων παρεμβολῆς

6 ἐκστρατεία κατὰ Βουλγάρων· ἐν ἣ εὐτυχῆσας καὶ ἐπαρθεὶς ὑστερον ἡ-
 τήθη καὶ (pro ἡτ. καί: ἡτήθηεις E) ἀπώλετο CE

2 αὐτῷ om. Rwp 8 κρούμου AR, G. M. p. 676, 11, Cedr. II
 p. 41, 9. 184, 19, κρόμον w* p; Κροῦμμος Theoph. I p. 485, 4 (v.
 indicem de Boorii s. v.) 9 τοῦ om. BC 10 ἀλλήν] ἀρχήν C
 11 σφραγίδας B^sCDi, σφραγίδας ARwp 15 πείσασθαι D, corr. Dw
 19 ἔπεισε C ἔτη p*

tur, cum bellum adversus Bulgaros suscipere decrevisset et qui-
 dam ex eius intimis ei suasisset, ut subiectos clementius tra-
 ctaret, “Nam omnes” inquit “contra nos vociferantur et si quid
 adversi nobis acciderit, omnes casu nostro laetabuntur”, ille 9
 “Deus” ait “cor meum quemadmodum Pharaonis induravit; ne
 quid igitur boni iis a me eventurum esse speraveris, qui in manu
 mea sunt.” Arcessitis igitur undique legionibus in Bulgariam 10
 profectus, Crumo genti imperante, primum quidem tam secunda
 fortuna usus est, ut et aulam Crumi caperet (sic enim sui prin-
 cipis Bulgari appellatam habitationem) et illius conclavibus ut
 suis sigilla imprimeret et multos de suis ob spoliolorum rapinam
 multaret. Crumo autem fractis animis supplicante, ut genti par- 11
 ceret et quibus ipse vellet conditionibus pacem daret, ille successu
 elatus pacem non concessit. Crumus igitur desperatis rebus sibi 12
 iam de ipsa vita dimicandum ratus, coactis suis copiis easque

ἀφυλάκτως κοιμωμένων ἀπάντων (μὴ γὰρ ἂν ποτε τολμήσῃσι
 συμμίζειν αὐτοῖς τοὺς βαρβάρους ἐξ ἀπονοίας πολλῆς ζῶντο).
 13 καὶ αὐτίκα κατὰ τῆς βασιλείου σκηνῆς ὠρμήκεσαν, καὶ ἀναι-
 14 ρεῖται μὲν ὁ Νικηφόρος, τὸ δ' ὄπως ἠγνόηται. λέγεται δὲ καὶ
 D παρὰ τῶν οἰκείων ἀναιρεθῆναι ἢ πρωτουργησάντων τὴν ἐκείνου 5
 σφαγὴν ἢ τῶν μὲν βαρβάρων καταρξαμένων, τῶν δὲ Ῥωμαίων
 15 ἐπεξεργασαμένων τὸν φόνον τὸν τοῦ ἀλάστορος. τιρώσεται
 δὲ καὶ ὁ Σταυράκιος μεταξὺ τοῦ ὄμου τοῦ δεξιοῦ καὶ τοῦ
 τένοντος, καὶ ἀναιροῦνται πολλοὶ μὲν τῶν ἐν ὑπεροχαῖς, τῶν
 ἐν τέλει, τῶν ἐν στρατηγίαις, τῶν ἐν ἀξιώμασι, τῶν δ' ἄλλως 10
 στρατενομένων καὶ τῶν τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν λοι-
 16 πῶν θεραπεόντων οὐδὲ ἀριθμητοί. διαρπάζεται δὲ ξύμπασα ἢ
 τοῦ βασιλέως ἀποσκευὴ καὶ ἅπαν τὸ τῶν Ῥωμαίων χαράκωμα,
 καὶ περιγίνεται τοῖς βαρβάροις καὶ πλοῦτος συγχρὸς καὶ ὄπλα
 17 πολλὰ καὶ ἵππος μυρία. μόλις δ' ὄν ὁ Σταυράκιος περισώ- 15
 ζεται καὶ ὄσοις ἢ νύξ παρέσχε λαθεῖν λόχμας ὑποδοῦσι καὶ ἔλη

* 4 ἀναιρέσις βασιλέως Νικηφόρου Ε

3 ὠρμήκεσαν D, corr. D_w 4 δ'] δὲ D 5 παρὰ τῶν οἰκείων
 AED_wwp, παρ' οἰκείων O post ἀναιρ. add. ἐπιθεμένων αὐτῷ
 διὰ μίσος (μίσος wp) καὶ Owp 6. 7 ἢ τῶν μὲν βαρβάρων καταρξα-
 μένων (προκαταρξαμένων ED_wwp), τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπεξεργασαμένων
 AEWp, ἢ ἐπεξεργασαμένων ceteris omissis R, ὑπεξεργασαμένων
 αὐτῷ διὰ μίσος· καὶ ὁ πρωτουργησάντων τὴν, αὐτῷ D, τὴν del. D,
 cetera del. D_w et in marg. ex E add. ἢ τῶν μὲν βαρβάρων προ-
 καταρξαμένων, τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπεξεργασαμένων 9 ὑπεροχαῖς D
 10 ἀξίαις O 12 δὲ ξύμπασα AEWp, καὶ ξύμπασα C, ξύμπασα D,
 σύμπασα B (de forma ξύμπασα v. ad XIII 5, 1) 15 δ' ὄν AO,
 γόν Ewp 16 λόγχομας E ὑποδοῦσι O^swpDi, ὑποδοῦσι A, ὑπο-
 δοῦσι E

cohortatus castra Romanorum noctu invadit, omnibus dormientibus sine excubiis (neque enim in tanta desperatione unquam
 13 ausuros secum barbaros congregi putabant); et statim in tabernaculum regium facto impetu Nicephorus occisus est, quo autem
 14 pacto, ignoratur. Fertur enim a suis interfectus, sive caedem hominis illius pestilentis auspicatis, sive a barbaris incohatam
 15 exsecutis. Vulneratur et Stauracius inter humerum dextrum et iugulum, caedunturque multi viri excellentes, multi magistratus, multi duces et dignitatibus illustres, gregarii vero milites, regii
 16 comites aliique ministri innumerabiles. Diripitur universum regium instrumentum et totum Romanorum vallum. Barbari magnis opibus
 17 sunt potiti, multis armis equisque plurimis. Stauracius aegre evadit et ceteri, quoscumque nox texit, in dumetis, paludibus,

καὶ τοιαῦτά τινα. τὸν δὲ τοῦ βασιλέως Νικηφόρου νεκρὸν λα- 18 P II 125 A
 D III 374 βῶν ὁ Κροῦμος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμῶν ἐφ' ἡμέρας μὲν
 τινὰς ἐφ' ὕψους ἀνήρτησε, θεατριζῶν ταύτην καὶ ἐμπομπεύων
 τῷ κατορθώματι. εἶτα τὸ τῆς κορυφῆς ὄστουν ἀποδιελὸν καὶ 19
 5 γυμνώσας τοῦ δέρματος ἀργύρω τε περιδύσας, ὡς κύλικι τούτῳ
 ἐκέχρητο, οἶνόν τ' ἐγγέων αὐτῷ πίνειν ἐδίδου τοῖς ὑπ' αὐτόν.
 ἀγγελθέντος δ' ἐν Βυζαντίῳ τοῦ τῶν Ῥωμαίων δλέθρον καὶ 20
 τῆς τοῦ βασιλέως σφαγῆς, θρήνος μὲν ἦν πανταχόσε πολὺς καὶ
 ὠλόλυζον οἱ τοῖς ἀνηρημένοις προσήκοντες· κουφισμὸν δ' ἐποίει
 10 τῆς συμφορᾶς ἢ τοῦ κρατοῦντος ἀπώλεια.

Ὁ μὲν οὖν Νικηφόρος κάκιστος γεγονῶς ἀπώλετο αἰσχιστά. 16 B
 ὁ δὲ γε Σταυράκιος πεπληγμένος φυγὼν εἰς Ἀδριανούπολιν 2
 διασώζεται, ἔνθα καὶ αὐτοκράτωρ ἀνερρήθη τῶν ἐν ἀρχαῖς
 ἐνίων σπουδῇ, καὶ κακῶς ἐκ τοῦ τραύματος διακείμενος εἰς
 15 τὴν μεγαλόπολιν εἰσελήλυθεν. ἐπεβούλευε δὲ τῷ κουροπαλάτῃ 3
 Μιχαήλ, ᾧ Ῥαγγαβὲ τὸ ἐπώνυμον, γαμβρῷ αὐτοῦ ὄντι ἐπὶ Προ-

2 *ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως ὁ Κροῦμος ἀνεσταύρωσε (ἀνασταυρώσας E)*
εἶτα ἀντὶ κύλικος ἐκέχρητο CE 11 *βασιλεία (αὐταρχία CDE) Σταυρα-*
κίου τοῦ υἱοῦ (τοῦ add. A) Νικηφόρου (τ. υἱοῦ Νικηφ. om. B) AR

1 καὶ om. E ante *νικηφ.* add. τοῦ D 3 post *τινας* add.
 αὐτὴν CD ἐφ' ὕψους om. O ἀνήρτησε AEw, G. M. p. 676,
 20, L. G. p. 204, 23, Cedr. II p. 42, 12, ἀνεσταύρωσε O, quibus
astipulatur codicibus Parisinis fortasse inspectis p ἐμπομ-
 πεύων D 5 *περιδύσας A (v. Hesych. s. v.), ἐνδύσας Theoph.*
 I p. 491, 21, *περιδήσας RwpDi* 10 post ἀπώλεια add. ἐφη-
 δομένων πάντων αὐτῇ. ἐβασίλευσε δ' ὁ (δὲ w*ρ) κάκιστος *κη ἐνθά*
 Bwp, ἐφηδομένων πάντων αὐτῇ omissis ceteris CDDi 12 *ἀ-*
δριανούπολιν D, corr. Dw 13 *αὐτοκρ. ἀνερρ.* AO, αὐτὸς ἀνερρήθη
 αὐτοκράτωρ Ewp, αὐτὸς omissis ἀνερρήθη αὐτοκράτωρ Di 15 *εἰσελή-*
λυθεν] διασώζεται ex versu 13 C 16 *ραγγαβὲ D (v. argum. ad*
 XV 17, 1)

aliis eiusmodi locis latitantes. Crumus regis Nicephori caput 18
 amputatum per aliquot dies suspensum praebuit spectandum et
 rei bene gestae triumphum celebravit. Deinde osse verticis re-19
 secto, cute direpta, capite argento inducto pro calice utebatur
 infusoque vino suis ex eo propinabat. Romanorum interitu et 20
 regis caede Byzantii nuntiata, luctus ubique magnus erat cae-
 sorum necessariis eiulantibus, calamitatem tamen levabat impera-
 toris interitus.

16. Nicephorus uti fuerat vir pessimus, ita turpissime periit.
 STAVRACIVS autem vulneratus Adrianopolim fuga pervenit, ubi 2
 magistratum quorundam studio imperator est salutatus, et ex
 vulnere male affectus magnam urbem ingressus Michaëli curo-3

κοπίῃ τῇ ἀδελφῇ, βουλόμενος τὴν βασιλείαν τῇ ἑαυτοῦ συμβίῳ
 4 καταλιπεῖν. γνόντες δὲ τὴν τοῦ Σταυρακίου μελέτην οἱ τῆς
 συγκλήτου βουλῆς καὶ τοὺς περιλειφθέντας ἐκ τῶν ταγμάτων
 W III 102 ἀθροίσαντες, κατ' ὄρθρον ἤδη τῆς νυκτὸς οὔσης ἀναγορεύουσι
 C 5 τὸν κουροπαλάτην Μιχαὴλ αὐτοκράτορα· καὶ αὐτίκα τὴν κόμην⁵
 κειράμενος ὁ Σταυράκιος περιβολὴν ἑαυτῷ μοναχικὴν περιέθετο.
 17 Ὁ δὲ Μιχαὴλ μεθ' ἡμέραν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 παραγενόμενος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Νικηφόρου τειαινίωται βα-
 σιλικῶ διαδήματι, ἀπαιτηθεὶς παρ' αὐτοῦ πρότερον ἔγγραφον
 ἐπαγγέλιαν τοῦ μὴ τι παρακινήσαι τῶν τῆς ἐκκλησίας θεσμῶν¹⁰
 2 μῆδ' ἐν αἵμασι χρανθῆναι χριστιανῶν. μετὰ δὲ τινος ἡμέρας^{D III 375}
 καὶ τὴν τοῦ βίου κοινωνὸν Προκοπίαν Αὐγουστὴν ἀνηγόρευσε
 3 τε καὶ ἔστειπεν. εὐσεβῆς δὲ τυγχάνων τὴν γνώμην τε ἔλευ-
 θέριος τοὺς τε πρὸς τοῦ Νικηφόρου ἠδικημένους καὶ τὰς συ-
 ζύγους τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πεσόντων στρατιωτῶν παρεμυθήσατο¹⁵

Quibus fontibus usus sit Zonaras XV 17—XVI 23, studet
 explicare Ferdinandus Hirschius *Byzantinische Studien* Lips. 1876
 p. 379—391.

2 ἀνάσσει τοῦ (om. E) Ῥαγγαβῆ Μιχαὴλ (μιχαὴλ ῤαγγαβῆ E) CE 7 βα-
 σιλεία Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβῆ AR, ὁ ῤαγκαβε (sic) B

1 συμβίῳ] συζύγῳ B 3 περιλειφθέντας (sic) A 6 μοναχικὴν
 ἑαυτῷ Ewp, ἑαυτῷ μονάζοντος O Wo lat. 7 Ὁ δὲ AEwp, Καὶ ὁ O
 μεγάλῃν om. Ewp, magnam add. Wo lat. 8 τειαινίωτο RwpDi,
 τειαινίωται D, τειαινίω (= τειαινίωται ut videtur) A 9 πρότερον
 om. CEwp, prius add. Wo lat. 10 μὴ τι] μῆτε B 11 μῆδὲ C
 13 δὲ AR, τε EwpDi εὐσεβῆς δὲ — ἐλευθέριος cum sequentibus
 coniunxit B-W τὴν γνώμην τε AR, καὶ τὴν γνώμην DEwp
 ἐλεύθερος D 14 πρὸς ARwp, πρὸ C, παρὰ D ἠδικημένους
 (sic) E 15 τῷ om. E

polatae cognomento Rhangabe, cui soror eius Procopia nupta
 4 erat, insidias struxit, imperium suae coniugi relicturus. Ceterum
 senatus Stauracii consilio cognito, reliquiis legionum convocatis
 5 Michaëlem curopalatem sub diluculum imperatorem dixit. Stau-
 racius autem statim detonsa coma monachicum habitum sumpsit.
 17. MICHAEL, ubi diluxit, magnam ecclesiam ingressus a
 patriarcha Nicephoro ornatus est regio diademate, postulato prius
 scripto, quo promitteret se nulla ecclesiae instituta violaturum
 2 neque sanguine Christianorum manus contaminaturum esse. Post
 aliquot dies Procopiam uxorem Augustam salutatam corona or-
 3 navit. Qua autem erat vir pietate et animi ingenuitate cum eos,
 quibus a Nicephoro factae erant iniuriae, et militum bello caeso-
 4 rum uxores pecuniis distributis consolatus est tum Theophanoui,

χρημάτων διανομαῖς. καὶ τὴν γαμετὴν δὲ Σταυρακίου Θεο- 4 D
 φανῶ καρεῖσαν τὴν κόμην καὶ μέλαιναν ἐνδυσσάμενην στολὴν
 χρήμασι πολλοῖς ἐδωρήσατο καὶ οἶκον εἰς κατοικίαν αὐτῆ προσ-
 ἀπένευμεν, ὃν εἰς μοναζουσῶν μετεποίησε καταγῶγιον, ἔνθα 5
 5 καὶ ὁ Σταυράκιος τέθραπται, θανὼν ἐκ τῆς πληγῆς ἣν ὁ λόγος
 ἐδήλωσε, δύο μῆνας μόνους ἀνταρχήσας ἐπὶ ἡμέραις ἕξ. ἤτις 6
 μὴν ἕξ ἐκείνου ἐκλήθη τοῦ Σταυρακίου ὀνομασμένη, βαρβα-
 ριζομένον δὲ τοῦ ὀνόματος παρὰ τοῦ συρφετώδους ὄχλου λέ-
 γεται τὰ Βρακά, παρὰ τινῶν δὲ τὴν ἀληθῆ κλησὶν ἀγνοησάντων, 7
 10 μεταγόντων δὲ δῆθεν ταύτην πρὸς τὸ ἐλληνικώτερον, ὀνομάζεται
 τὰ Ἑβραϊκά. καθειργμένους δ' εὐρῶν τοὺς τῆς μονῆς τοῦ 8
 Στουδίου ἡγουμενεύσοντας, τὸν Πλάτωνα λέγω καὶ τὸν Θεό- P II 126 A
 δωρον, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν τοῦτου δμαίμονα Ἰωσήφ τὸν τῆς
 Θεσσαλονικῆς ἀρχιεπίσκοπον καὶ τῶν τῆς εἰρημένης μονῆς μο-
 15 ναχῶν τοὺς λογιμωτέρους, ὡς μὴ κοινωνοῦντας, καθώσπερ
 ἰστόρηται, τῷ πατριάρχῃ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔσπευσεν ἐνώσαι αὐ-

1 ὅπως διετέθη ὁ Μιχαὴλ (ὁ βασιλεὺς E) πρὸς τὴν τοῦ Σταυρακίου (στα-
 βρακίου E) σύμβιον CE

3 ἐαυτῆ C 4 ante μετεπ. add. ἐκείνη Rwp μετεποίησατο O
 6 ἐδήλωσε] XV 15, 15. 16, 2 ἐδήλωσε RwpDi, ἐδήλωσεν A, v.
 ad XIII 1, 5 μῆνας μόνους (μόνας A) ἀνταρχήσας AC, μόνους
 μῆνας ἀνταρχήσας R, μῆνας (μῆνας E) ἀνταρχήσας μόνους Ewp
 ἡμέρας CEwp 8 παρὰ] ἀπὸ E συρφετώδους D 9 βρακά
 A0 (v. de Boorium ad Theoph. I p. 494, 7), βρακᾶ EwpDi Cedr.
 II p. 43, 7 10 μεταγόντων δὲ AEwp, καὶ μεταγαγόντων O
 ταύτην δῆθεν Ewp ἐλληνικώτερον Ewp 11 ἑβραϊκᾶ RwpDi
 δὲ D τοῦ RwpDi, τῶν A 12 ἡγουμενεύσοντας AR, ἡγου-
 μονεύσοντας E, ἡγεμονεύσοντας B^{wpDi} πλάτωναν B 14 εἰρη-
 μένης] εἰρήνης EDw in marg. μονῆς RwpDi, μονῶν A, ut
 videtur 15 ἑλλογιμωτέρους DEwp 16 ἰστόρηται] XV 14, 14 ss.

Stauracii coniugi, quae tonsa coma nigram stolam induerat,
 magna pecunia data aedes ad habitandum assignavit, quas illa
 in monasterium convertit, quod a Stauracio ibi sepulto nomen 5
 est sortitum; nam ex vulnere, quod supra memoravimus, decem-
 serat, cum duos tantum menses et sex dies imperasset. Id autem 6
 monasterium appellatione ab illo Stauracio tracta nomine vulgo
 corrupto Braca dicitur et a nonnullis, qui vocem ad Graecam 7
 formam detorqueere conantur, originis eius ignari, Hebraica. Cum 8
 autem Studiensis monasterii praefectos, Platonem et Theodorum,
 atque etiam Josephum archiepiscopum Thessalonicensem, eius
 fratrem, et eiusdem monasterii monachos insigniores in carcerem
 coniectos repperisset, propterea quod cum patriarcha et ecclesia
 non consentiebant, ut supra dictum est, operam dedit, ut eos in

- 9 τοὺς καὶ μέντοι καὶ ἤνωσε. καὶ τὸν υἱὸν δὲ Θεοφύλακτον δ βασιλεὺς οὗτος τῆς βασιλικῆς ἡξίωσε κλήσεως καὶ οἱ διὰ τοῦ
 10 πατριάρχου διάδημα περιέθετο. εἶτα κατὰ Βουλγάρων ληζο-
 μένων τὴν Θρακίαν μοῖραν ἐκστρατεύσας, στασιάζοντα κατ'
 αὐτοῦ τῶν ταγματίων τινά, ὡς καὶ εἰς ὕβρεις χωρῆσαι κατὰ 5
 B τὸ προφανές, λόγοις μελιχίοις καὶ δώροις φιλοτίμοις κατήνασε D III 37
 11 καὶ εἰς τὰ βασίλεια ἐπανέξευξεν. ἀνακαινίσοι δὲ ζητούντων
 πολλῶν τὴν κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων μανίαν, τινὰς συλλαβὼν
 καὶ μετρίως πῶς αἰκισάμενος, δι' αὐτῶν καὶ τοὺς λοιποὺς κατ-
 12 ἐπτόησε καὶ παύσασθαι παρεσκεύασε. μοναχὸν δὲ τινά εὐλα-
 βείας τάχα σκηρὴν ἐνδεικνύμενον εὐρηκῶς εἰκόνα τῆς θεομή-
 τορος ἀποξέσαντα, τῆς γλώσσης ἀφείλετο.
 13 Τῶν Ἀγαρηῶν δὲ τὴν ἐξίαν αὐθις ληζομένων, δ τῶν
 ἀνατολικῶν στρατηγὸς δ Ἀρμένιος Λέων τούτοις συμβαλὼν
 ἀνεῖλέ τε περὶ δισχιλίους καὶ ἵππους καὶ ὄπλα εἰς πλῆθος ἐξ 15
 C 14 αὐτῶν ἐλαφυραγῶγησε. Κροῦμος δὲ δ τῶν Βουλγάρων ἄρχων
 διεπρῶσβεύσατο πρὸς τὸν βασιλέα, εἰρήνην ζητῶν ἐπὶ συνθήκαις

1 ὅτι ἔσπευεν ὁ Μιχαὴλ (βασιλεὺς E) τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοφύλακτον CE 7 ὅτι
 τοὺς κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων (εἰς τὰς ἁγίας εἰκόνας E) νεανιομένους (νεα-
 ριευσαμένους E) ἠμίσατο CE 13 περὶ τῶν Ἀγαρηῶν CE 16 ὅτι
 δ τῶν Βουλγάρων ἄρχων ἤτει σπονδάς. δ δὲ βασιλεὺς δ ἐκεῖνος ἐζήτει μὴ
 πληρῶν παρητήσατο σπείσασθαι· καὶ οἱ Βούλγαροι κατὰ Μεσημβρίας ἐχώ-
 ρησαν καὶ τὸ ἄστυ ἔλλον C

4. 5 κατ' αὐτοῦ post τινά D 5 εἰς Rwp Theoph. I p. 495, 25,
 om. ADi 9 πῶς CDp 12 γλώττης B 13 δὲ ἀγαρηῶν Owp
 15 δισχιλίους OwpDi, δυσχιλίους AEpw 15. 16 ἐξ αὐτῶν εἰς
 πλῆθος DEwp

- 9 concordiam redigeret, idque perfecit. Filium Theophylactum regio
 10 nomine dignatum a patriarcha diademate ornandum curavit. Post
 expeditione suscepta contra Bulgaros, qui Thraciam populabantur,
 quibusdam legionibus seditiosis, a quibus aperte maledictis incessa-
 batur, benignis alloquiis et liberalitate placatis in regiam revertit.
 11 Cum autem multi insaniam contra venerabiles imagines renovare
 studerent, quibusdam comprehensis et mediocriter multatis ceteros
 12 animis demissis a simili conatu deterruit, et monacho cuidam, qui
 ostentandae forsitan pietatis causa deiparne imaginem eraserat,
 linguam praecidit.
 13 Agarenis rursus Orientem vastantibus Orientalium dux, Leo
 Armenius, commisso proelio ad duo milia cecidit, multis equis
 14 et spoliis potitus. Crumus autem, Bulgarorum princeps, legatis
 ad regem missis pacem iisdem conditionibus petivit, quae sub
 Theodosio Atramyteno et Germano patriarcha concessae essent.

ταῖς ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Ἀτραμυτηνοῦ καὶ Γερμανοῦ πατριάρχου.
καὶ εἰ μὴ οὕτω τὴν εἰρήνην ὁ αὐτοκράτωρ αἰρήσεται, ἤπειλει ¹⁵
κατὰ Μεσημβρίας χωρῆσαι, καὶ τοῦ τῶν χριστιανῶν δλείθρου
αἴτιον εἶναι τὸν μὴ τὴν εἰρήνην αἰρούμενον. ἀλλὰ συμβουλή ¹⁶
⁵ τῶν περὶ αὐτὸν τὰς σπονδὰς ἐπὶ ταῖς συνθήκαις ἐκείναις ὁ βα-
σιλεὺς οὐ προσήκατο, καὶ ὁ Κροῦμος κατὰ Μεσημβρίας ἐχώ-
ρησεν, ἐλεπόλεις ἐπαγόμενος. Ἄραψ γάρ τις μηχανικὸς καὶ ¹⁷
περὶ ταύτας δεξιὸς προσήλθε τῷ Νικηφόρῳ ποτὲ καὶ τῷ θεῷ
βαπτίσματι τελεσθεῖς, μὴ τυχῶν δὲ προνοίας ἀξιολόγου διὰ τὴν ^D WIII103
¹⁰ ἐκείνου γλισχρότητα, εἶτα καὶ ἐπεγκάλεσας ἐκείνῳ διὰ τὸ ἀπρο-
νόητον, ἐτύφθη σφοδρότατα. ἐξ ἀπονοίας οὖν τοῖς Βουλγάροις ¹⁸
προσκεχωρήκει, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶσαν οἱ βάρβαροι μηχανὴν
ἐργάζεσθαι μεμαθήκασιν. οὕτως οὖν εὐπορήσαντες ἐλεπόλειον, ¹⁹
οὐκ ἐχρόνισαν εἰς τὴν τοῦ κατὰ Μεσημβρίαν ἄστεος πόρθησιν.
¹⁵ τοῦ δὲ βασιλέως τὸν πατριάρχην μετακαλεσαμένου καὶ τῶν ²⁰
^D III 377 ἀρχιερέων τινὰς καὶ προθεμένου βουλὴν περὶ τῶν μετὰ Βουλ-
γάρων σπονδῶν καὶ εἰ χρὴ ἐκδοῦναι τῷ Κρούμῳ τοὺς ἐκείθεν
Ῥωμαίους προσπεφυγῶτας (καὶ τοῦτο γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπὶ
ταῖς σπονδαῖς ἐξήτει ὁ βάρβαρος), ὁ μὲν πατριάρχης καὶ οἱ ^P II127A
²⁰ ἀρχιερεῖς συνεβούλευον ἐκδοθῆναι τοὺς πρόσφυγας, κρεῖσσον

1 ἀτραμυτηνοῦ EwpDi, ἀτραμυτινοῦ D, B mutatum ex ἀτραμυτηνοῦ,
v. ad XIV 27, 9 2 καὶ εἰ ARwp, εἰ δὲ D 3 τῶν versu
exeunte om. C χριστιανῶν AEDwwp, χριστιανῶν O 4 συμ-
βουλή RwpDi, συμβουλήν A 11 σφοδρότητα D, corr. Dw 12 ἐκεί-
νου O 13 ἀπορήσαντες E 14 ἐχρόνησαν p* invitis ARw
15. 16 καὶ τῶν ἀρχιερέων τινὰς om. C 16 προθεμένων D, corr.
Dw περὶ om. E βουλῶν (sic) C 18 Ῥωμαίους CE γὰρ
δὲ C τοῖς om. w* p invitis AR, cetera: Wo lat. 20 ἐκδοῦναι
Ewp προσφύγους E

Quam si pacem imperator repudiaret, se Mesembriam invasurum 15
minabatur eumque, qui bellum maluisset, Christianorum exitii
auctorem fore. Quas condiciones cum rex de consilio suorum 16
renuisset, Crumus Mesembriam invasit machinis ad urbem expu-
gnandam adductis. Nam Arabs quidam sollers mechanicus, cum 17
se ad Nicephorum aliquando contulisset et sacro baptisate
inihiatus ob illius sordes pro dignitate non tractaretur deque sui
neglectu conquestus acerrime vapulasset, desperatus ad Bulgaros 18
profectus est barbarosque omnis generis machinas fabricari docuit,
quibus abunde instructi vastationem Mesembriae non cunctanter 19
sunt aggressi. Rex autem, cum patriarchae et primorum sacer- 20
dotum quibusdam deliberationem de pace Bulgarica et transfugis
quibusdam Bulgaris Crumo tradendis proposuisset (uam etiam id

- κρίνοντας εἶναι παθεῖν μετρίους τινὰς ἢ πλήθη πάσχειν ἀνά-
 21 ριθμα. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα καὶ ὁ Στουδίτης Θεόδωρος τὰς
 σπονδὰς ἀπηγόρευον, λέγοντες μὴ δεῖν ἐκδοῦναι τοὺς πρόσ-
 22 φυγὰς. αἱ μὲν οὖν πρὸς τοὺς Βουλγάρους σπονδαὶ ἐντεῦθεν
 23 κεκώλυντο. ἦν γὰρ ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος τὸν μὲν τρόπον χρη-
 στὸς καὶ τὴν πίστιν ὀρθός, περὶ δὲ πραγμάτων οἰκονομίαν νοσή-
 καὶ τοῖς ὑπερέχουσι τῶν ἀρχόντων δηλ. ἂν ἄγοιτο δραδίως ἐπό-
 μενος.
- 18 Κομήτης δ' ἀστήρ ἐφάνη τότε σχηματισθεὶς εἰς εἶδη διά-
 φορα, ὧν λέγεται εἶναι καὶ ἀνθρώπου σχῆμα χωρὶς κεφαλῆς. 10
- B 2 Οἱ Βούλγαροι μέντοι τῆς Μεσημβρίας κρατήσαντες πολλὰ
 ἐν ταύτῃ εὐρήκασιν, μετὰ τῶν ἄλλων δὲ καὶ τοῦ ὕγρου πυρὸς
 3 οὐκ ἐλάχιστον. αἰχμαλώτων δ' ἐπανελθόντων τινῶν, μαθὼν
 ἐκ τούτων ὁ βασιλεὺς βούλεσθαι τὸν Κροῦμον τὴν Θράκην
 4 ληίσασθαι, ἐξῆλθε τῆς πόλεως. ὄθεν οὐδὲν ὧν ἐμελέτα δράσας 15
 ὁ βάρβαρος, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν ὑπενό-

5 οἶος ἦν τὸ ἦθος ὁ Μιχαήλ (βασιλεὺς E) AE σημειῶσαι E 11 οὐ
 μαθὼν ὁ βασιλεὺς μέλλειν τοὺς Βουλγάρους τῇ Θράκῃ ἐπελθεῖν, ἐξῆλθε.
 CE καὶ οἱ μὲν Βούλγαροι ἄπρακτοι ἔμειναν· ἐκείνος δὲ τὴν οἰκείαν χώ-
 ραν διὰ τῆς προσεδρίας τοῦ στρατοῦ ἐκάκου C

1 κρίνοντας εἶναι παθεῖν μετρίους AR, εἶναι παθεῖν κρίνοντας μετρίους
 Ewp, κρίνοντας εἶναι μετρίους παθεῖν C 3 ἐκδοῦναι Rwp 4 πρὸς
 om. w*ρ invitis AR 5 κεκώλυνται Ewp 7 ὑπερέχουσι AEwp,
 ἐν ὑπεροχῆς O τῶν ἀρχόντων om. O ὅποι DEwp ἀγόμενος
 Ewp 9 δὲ Ewp Di, μέντοι O σχηματιθεὶς E εἶδη ADwp,
 E corr. ex ἤδη, ἤδη R 10 post ὧν add. καὶ ἐν Ewp, ἐν O
 11 οἱ β. μέντοι AEwp, οἱ δέγε β. O, v. XV 19, 13 12 εὐρήκασιν
 ἐν αὐτῇ O

- inter ceteras pacis condiciones barbarus postularat) patriarcha et
 sacerdotes praestare censebant transfugis traditis paucos male
 21 tractari, quam turbas innumerabiles. Sed senatores aulici et Theo-
 dorus Studita pace repudiata supplices tradendos esse negabant.
 22. 23 Quae res paci Bulgaricae impedimento fuit. Nam erat quidem
 imperator hic ingenio leni et fide recta, sed ad res gerendas
 tardus, facile secutus, quocumque a proceribus ducebatur.
 18. Tum stella crinita apparuit, quae varias formas expri-
 mebat, quarum fuisse fertur etiam hominis carentis capite.
 2 Bulgari tamen Mesembria potiti cum multa alia ibi reppere-
 3 runt, tum ignis Graeci non parum. Cum autem rex e quibusdam
 captivis didicisset velle Crumum Thraciam populari, ex urbe
 4 egressus est. Barbarus igitur omissis conatibus multisque suo-

σθησε· και ο βασιλεὺς τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις πάντοθεν συν-
 5 αθροίσας εἰς Θράκην αὐθις ἐξῆλθε, συνεπομένης αὐτῷ και
 τῆς Αὐγούστας ἄχρι τῶν Κιδόκτου. ὄθεν δυσχερᾶναν τὸ στρα-
 6 τιωτικὸν ἐλοιδορεῖτο τῷ αὐτοκράτορι. εἶτα ἡ μὲν Αὐγούστα 7
 5 ἐπανελήλυθεν, ὁ δὲ Μιχαὴλ περιεπόλει τὴν Θράκην, μηδὲν τι
 πρᾶττων στρατηγικὸν ἢ τι κατὰ τῶν ἐναντίων οἰκονομούμενος· C
 D ΠΙ 378 και ἦσαν τοῖς τῆς χώρας οἰκήτοροι τὰ στρατεύματα οὐχ ἦττον 8
 τῶν βαρβάρων εἰς προνομίην. και ὁ Κροῦμος δὲ τῶν οἰκείων 9
 ἀπάρας ἡθῶν ταῖς βασιλικαῖς παρεστρατοπεδεύσατο παρατάξει.
 10 μάχης οὖν συγκροτηθείσης ἠτιῶνται Ῥωμαῖοι, τοῦ στρατηγοῦ 10
 τῶν ἀνατολικῶν Λέοντος τοῦ ἐξ Ἀρμενίων αἰτίου τῆς ἤτης
 γεγενημένου. οὗτος γὰρ τῆς βασιλείας ἐρῶν και πρὸς τὴν 11
 στρατιὰν διαβάλλων τὸν Μιχαὴλ ὡς ἀνανδρὸν τε και ἀστρατή-
 γητον, ἄρτι τοῦ πολέμου συγκροτηθέντος, τὰ ὑπ' αὐτὸν τάγματα
 15 ἔπεισθαι οἱ ἐγκλευσάμενος λειποτακτίας ἀπῆει φυγᾶς. τοῦτο 12
 και τοὺς ἄλλους ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, ὥστε τὸν Κροῦμον μηδὲ
 πιστεῖν τῷ γινομένῳ διὰ τὸ λίαν παράλογον, ἀλλὰ λόγον D

10 ἦτα τῶν Βουλγάρων ἐπελθόντων, ἠτιήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπιβουλῇ τοῦ
 Ἀρμενίου (ἀρμενίου C) Λέοντος C

2. 3 και τῆς αὐγούστας (αὐγούστας Ewp) ἄχρι τῶν κιδόκτου (κηδό-
 κτου Ewp, v. XV 23, 17) ΔEwp, ἄχρι τῶν κιδόκτου (mutat in κη-
 δόκτου B) και τῆς αὐγούστας O 3 Ἀκεδούκτου vel Ἀκιδούκτου Theoph.
 I p. 500, 16 δυσχερᾶναν CEwp 4 αὐγούστα EB*wpDi, v. ad
 XIII 23, 27 6 στρατηγὸν | E, στρατιωτικὸν C τι RwpDi, om.
 D, τί ΔE 9 τάξει OwpDi 11. 12 αἰτίου τῆς ἤτης γεγενη-
 μένου λέοντος τοῦ ἐξ ἀρμενίων (ἀρμενίων w) Ew(p) 13 στρατιὰν p*
 in vitis ARw 14. 15 τάγματά οἱ ἔπεισθαι B 15 λειποτακτίας
 Di, v. ad XVI 16, 32 17 λόγον] λόγον B, λόγρον E

rum amissis recessit; et rex Romanis copiis undique arcessitis in 5
 Thraciam rursus abiit, Augusta quoque ad Cidoctum usque comi-
 tante. Quod milites aegre ferentes imperatori conviciabantur. 6
 Deinde Augusta domum rediit, Michaël vero Thraciam obiit neque 7
 quicquam duce dignum aut hostibus perniciosum egit, legiones- 8
 que provinciales non minus praedabantur, quam barbari. Sed et 9
 Crumus sedibus relictis castra prope exercitus regio posuit,
 commissaque pugna Romani victi sunt ducis Orientalium copia- 10
 rum Leonis Armenii culpa, qui regni cupidissimus Michaëlem 11
 apud exercitum initio pugnae ut effeminatum et rei bellicae imp-
 eritum calumniatus suas legiones se sequi iussit desertisque ordi-
 nibus fugam cepit. Quae res ceteros quoque in fugam vertit ita, 12
 ut Crumus fugae illi absurdae fide non habita suos contineret,

13 ἡγεῖσθαι τοῦτο καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐπισχεῖν. ὡς δ' εὔρα
 τοὺς Ῥωμαίους φεύγοντας ἀκόσμως καὶ ἀκρατῶς, τότε τοῖς
 οἰκείους διώκειν ἐγκελευσάμενος φόνον πλείστον ἐργάσατο στρα-
 14 τιωτῶν τε καὶ στρατηγῶν. μόλις δ' ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Κων-
 σταντίνου μετ' ὀλίγων τινῶν φυγῇ διασώζεται, τοῦ χάρακος 5
 καὶ τῆς σκηνῆς τῆς βασιλικῆς γεγονότων τοῖς βαρβάροις διάρ-
 15 παγμα. ἐντεῦθεν ὁ Λέων ἀδείας δραξάμενος καὶ τοὺς κοινω-
 νοὺς τῶν βουλευμάτων αὐτῶ διασπείρας εἰς τὰ περιλειφθέντα
 τῶν στρατευμάτων λέγοντας ἐξ ἀφελείας τῶν κρατούντων ἡτ-
 τᾶσθαι Ῥωμαίους καὶ δεῖσθαι τὰ πράγματα γενναίου ἀνδρός, 10
 οἶος ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς Λέων ἐστίν, εἰς στάσις τοὺς
 16 στρατιώτας ἠρέθισε· καὶ τὸν μὲν βασιλέα κακῶς ἔλεγον, τὸν
 P II 128 A Λέοντα δὲ βασιλικῆς εὐφημίας ἤξιον, τὴν ἐκείνου περιστάντες
 W III 104 17 σκηνήν. ἀκιζομένου δ' αὐτοῦ καὶ παραιτουμένου δῆθεν τὴν
 αὐταρχίαν, ὁ τραυλὸς Μιχαὴλ τάγματος ἄρχων τὸ ξίφος σπα- 15
 σάμενος, τοῦτο δὲ καὶ ἄλλοις ποιεῖν ὑποθέμενος τῆς συνωμοσίας D III 37
 μετέχουσι, πείθουσι τάχα καὶ ἄκοντα τὴν ἀνάρρησιν τὸν Λέοντα
 18 δέξασθαι. ὡς οὖν ἠγγέλη ταῦτα τῷ Μιχαήλ, εὐθύς οὔτε πρὸς
 ἀντικατάστασιν ὤρμησεν οὔτε τῆς βασιλείας ἀντιποιήσασθαι ἐδο-

7 ὅπως ὁ Λέων ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν περιποιήσατο CE 14 ὅτι βία τὴν
 βασιλείαν καταδέξασθαι ὁ Λέων ἐσχηματίζετο· καὶ C ὅπως ὁ Μιχαὴλ ἀπρα-
 γμῶνως αὐτῷ (om. C) ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ὅσα ἔπαθεν CE

1 αὐτὸν BD, s. spir. C δὲ EwpDi 4 τε om. D 5 φυγῆ
 RwpDi, φυγεῖν A 6 γεγονότος D 8 αὐτοῦ DEwp τοὺς
 περιλειφθέντας D περιληφθέντα (sic) A 14 ἀκιζομένου ADEw,
 ἀκιζομένου R, αικιζομένου p* 17 τὸν λέοντα τὴν ἀνάρρησιν Ewp
 18 ἠγγέλλη (sic) AE εὐθύς om. Owp (v. ann. sequ.)

13 insidias esse ratus. Ut autem Romanos temere effuseque fugere
 vidit, tunc suis insequi iussis tantam militum ducumque caedem
 14 edidit, ut et rex cum paucis Cpolim vix elaberetur et vallum
 15 atque tabernaculum regium a barbaris diriperetur. Inde sumpta
 fiducia Leo, cum consiliorum suorum conscios in reliquiis legio-
 num dimisisset, qui dicerent et Romanos ex inscitia imperato-
 rum vinci et res strenuum virum postulare, qualis esset Leo
 16 dux Orientalium, milites ad seditionem concitavit, ut et regi
 maledicerent et Leonem circumstantes eius tabernaculum regem
 17 salutarerent. Leonem vero simulate detrectantem ac deprecantem
 scilicet imperium Michaël Balbus tribunus stricto gladio, monitis
 etiam ceteris coniuratis, ut idem facerent, adigit, ut et invitus
 18 imperii titulum admitteret. Quibus nuntiatis Michaël statim
 neque ad resistendum se paravit, neque de regno vindicando

- κίμασεν, ἀλλὰ τὰ τῆς βασιλείας παράσημα τῷ Λέοντι ἐξαπέ-
 στειλεν. ἐλθόντος δ' ἐκείνου εἰς τὰ βασίλεια ὁ Μιχαὴλ ἄμα 19
 τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς παιοὶ πρὸς τὸν ἐν τῷ Φάρῳ ναὸν ἱκέτης
 εἰσέδραμεν. ἀποσπασθέντες δ' ἐκεῖθεν, ὁ μὲν Μιχαὴλ εἰς τὴν 20 B
 5 Πρώτην λεγομένην νῆσον ἀπάγεται καὶ μοναχὸς γεγωνῶς ἐκεῖ
 κατεβίω. τὸν δὲ παῖδα τούτου τὸν Θεοφύλακτον, ὃς καὶ ἀναρ- 21
 ρήσεως, ὡς ἔφημεν, κατηξίωτο, τῶν παιδογόνων μορίων ἀφεί-
 λετο καὶ σὺν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπερορούς ἐποίησε.
 Τῷ μὲν οὖν Μιχαὴλ ἐς τοῦτο τὰ τῆς ἀρχῆς ἐτελεύτησεν, 19
 10 δύο ἐνιαυτοὺς βασιλεύσαντι. ὁ δὲ Λέων εἰς τὰ βασίλεια εἰσελ- 2
 θὼν αὐτίκα ἐκδυσάμενος ὁ περιέκειτο φάρος τῷ τραυλῷ Μιχαὴλ
 ἐνεχείρισε, κάκεινος εὐθὺς αὐτὸ ἡμφιάσατο, ὁ πολλοῖς σημεῖον
 ἐκρίθη τοῦτον μέλλειν ἔσεσθαι τῷ Λέοντι τῆς βασιλείας διάδοχον.
 οὐ τοῦτο δὲ μόνον τῆς διαδοχῆς σημαντικὸν τοῦ κράτους συνέβη 3 C
 15 τῷ Μιχαήλ, ἀλλὰ καὶ ὄπισθεν τοῦ Λέοντος πορευόμενος βα-
 σιλικὴν ἐσθῆτα μεταμφιασαμένου, τὸ ταύτης πεπάτηκε κράσπε-

9 βασιλεία Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (ἀρμενίου CD) AR 10 ὄσα (καὶ ὄσα E)
 συνέβη σημαντικὰ τοῦ τὸν Μιχαὴλ τοῦ Λέοντος διάδοχον ἔσεσθαι CE

1 ἀλλὰ AE, ἀλλ' εὐθὺς Owp τῆς βασιλείας AEWp, τοῦ κράτους O
 4 ἀποσπασθέντος D, corr. D_w 7 ἔφημεν XV 17, 9 8 ἐποίησε
 RwpDi, ἐποίησεν AB, v. ad XIII 1, 5 9 εἰς O, v. ad XIV
 12, 14 10 δύο ἐνιαυτοὺς βασιλεύσαντι DB-W, ἐνιαυτοῦς | βασι-
 λεύσαντι A, ἐνιαυτοῦς βασιλεύσαντι . . . E, quae lacuna a Wo suppletur
 addito β', βοὶ ἐνιαυτοῦς βασιλεύσαντι C (pro illo βοὶ antea aliquid
 aliud erat exaratum nunc non perspicuum, etsi non erat δύο),
 ἐνιαυτοῦς βασιλεύσαντι τέσσαρας καὶ μῆνας ἐννέα B lacuna codicis a
 viro quodam docto Glycae verbis (p. 531, 17) suppleta, ἐνιαυ-
 τοῦς βασιλεύσαντι δύο wpDi παραλθὼν O 11 Τραυλῷ p* in-
 vitis ARw 13 ante τοῦτον add. τοῦ Rwp 16 ἄκρον πεπά-
 τηκε O

cogitavit, sed regia insignia Leoni misit; illoque regiam in-19
 gresso Michaël cum uxore et liberis in aedem, quae est in
 Pharo, supplex confugit. Illinc avulsi Michaël in insula Prota 20
 monachus factus vitam exegit, Theophylactus, eius filius, qui 21
 imperator, ut diximus, appellatus fuerat, virilibus exsectis cum
 matre et fratribus est relegatus.

19. Hunc exitum habuit Michaëlis imperium duorum anno-
 rum. LEO vero ingressus regiam statim exutam vestem, quam 2
 gerebat, Michaëli Balbo dedit, quam idem illico induit, unde multi
 coniecerunt eum Leoni in regno successurum esse. Neque hoc 3
 solum successionis illius augurium ei fuit, sed illud etiam, quod
 Leonem pone sequens vestem regiam calcavit extremam; idque

δον· τοῦτο καὶ τῷ Λέοντι οὐκ ἀγαθὸν οἰώνισμα ἔδοξε. τούτοις
 4 δὲ καὶ ἀμφοῖν ἡ βασιλεία προεῖρητο. ὁ γὰρ ἄνωθι ῥηθείς
 Βαρδάνιος ὁ στρατηγὸς καὶ πατρίκιος πρὸ τοῦ τυραννίδι ἐπι-
 χειρηκέναι, στρέφων αὐτὴν κατὰ νοῦν, εἰς τινα μοναχὸν ἐν
 τῷ Φιλομηλίῳ ἀσκούμενον καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα πιστευό-5
 μενον ἀπελθῶν, ἐκείνῳ τὸ ἀπόρρητον ἀνεκάλυψε καὶ εἰ ἔσται
 5 αὐτῷ ἐπιτελὲς τὸ βούλευμα ἐπινυθάνετο. ὁ δὲ ἀπηγόρευσεν D III 38
 αὐτῷ τὴν ἐγχείρησιν, φάμενος ὡς οὔτε τεύξη τοῦ ἐφετοῦ καὶ
 D 6 στρεθθήσῃ καὶ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ φωτός. ἐπὶ τούτοις ὁ
 μὲν ἀπήει περιλῦπος· ὁ Λέων δὲ οὗτος καὶ ὁ τραυλὸς Μι-10
 7 χαήλ καὶ τις ἕτερος Θωμᾶς αὐτῷ τὸν ἵππον παρέστησαν. ἄνω-
 θεν δὲ προκύψας ὁ μοναχὸς καὶ τούτους ἰδὼν, μετακαλεῖται
 τὸν στρατηγὸν καὶ φησι “σοὶ μὲν, ὡς εἰρηκά σοι, οὐ δίδωσιν
 8 ὁ θεὸς τῆς βασιλείας τυχεῖν· τῶν δὲ τὸν ἵππον σοι παραστη-
 σάντων τοὺς δύο, τὸν Λέοντα καὶ τὸν Μιχαήλ, ἴσθι καὶ ἄμφω 15
 9 τῆς βασιλείας κρατήσοντας. ὁ δ’ ἕτερος ἐπιχειρήσει μὲν καὶ
 ἑαυτῷ περιθήσει διάδημα, οὐ τεύξεται δὲ τῶν κατὰ σκοπόν,

2 περὶ τοῦ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ μοναχοῦ καὶ τοῦ Βαρδανίου (βαρδάνη E) AE

1 καὶ om. D 2 ὁ ἄνω⁹ (= ἄνωθι) γὰρ E, unde ὁ ἄνωθεν γὰρ
 perperam wp 3 βαρδάνιος AEwp, Genes. p. 8, 2, Theoph.
 cont. p. 6, 13 ss., Cedr. (Scylitz.) II p. 48, 23 ann., βαρδάνης O,
 excogitatum a viro docto, quod Zonaras supra (XV 14, 9)
 eundem dixerat Βαρδάνην; sed sequitur scriptor fontem adhi-
 bitum. 5 φιλομηλίῳ A, Genes. p. 8, 8, 13, 12, Theoph. cont.
 p. 7, 8, φιλομηλίῳ Rwp, Philomelio: Wo lat., v. argum. ad h. l.,
 XV 21, 23. 22, 25 ante προλέγειν asteriscum in E add. Wo
 6 ἀνεκάλυψε AB Genes. p. 8, 18, ἀπεκάλυψε Rwp 10 δ’ RwpDi
 ὁ ante τραυλὸς om. w*p invitis AR 14 τῶν δὲ RwpDi, τὸν |
 δὲ A 15 post ἄμφω add. κατὰ καιροὺς ἰδίους Owp 17 αὐτῷ B

malum omen Leoni quoque visum est. Horum enim utrique
 4 praedictum fuerat fore, ut regnarent. Nam Bardanius dux et
 patricius, cuius supra facta est mentio, imperium animo agitas,
 priusquam id invaderet, cum monacho quodam in Philomelio
 degente, qui futura praedicere credebatur, arcanum illud com-
 5 municavit percontatus, num voti compos foret. Is eum a conatu
 illo dehortatus neque voti compotem fore et opibus ac luminibus
 6 privatum iri respondit. Quibus ille auditis tristis abiit. Hic vero Leo
 et Balbus Michaël et alius quidam Thomas equum ei adduxerunt;
 7 quos cum monachus superne prospectans vidisset, duci accessit
 8 ait “Tibi quidem, ut dixi, regnum deus non largitur; duos vero
 de iis, qui equum tibi adduxerunt, Leonem et Michaëlem, scito
 9 imperio potituros esse. Tertius autem conabitur iste quidem et

ἀλλ' ἀπολείται κακῶς." ὁ μὲν οὖν ταῦτα προείρηκεν. ὁ δὲ 10
 Βαρδάνιος ἀπιστήσας αὐτῷ τυραννίδι ἐπικεχείρηκε· τὸ δ' ὅπως
 οὐκ ἔτυχε τῆς βασιλείας, ἀλλὰ καὶ ἐξεκόπη τὰ ὄμματα καὶ τοῦ
 πλούτου ἐστέρητο, ἤδη μοι προϋστόρηται. βασιλεύσας δὲ ὁ Λέων 11 PII29 A
 5 τὸν Μιχαὴλ μὲν τὸν τραυλὸν πατρικίον εἰμίμησε καὶ κόμητα
 τῆς τῶν ἐξκουβίτων σχολῆς, τὸν δὲ γε Θωμᾶν, ὃς καὶ αὐτὸς 12
 ἦν εἰς τῶν τῷ Βαρδανίῳ τότε τὸν ἵππον παρασημασμένων,
 τουρμαρχὴν τοῦ τάγματος τῶν φοιδεράτων προχειρίσαστο.

Τῶν μέντοι Βουλγάρων τὴν Θράκην ληξιομένων, διεπρε- 13
 10 σβεύσαστο πρὸς τὸν αὐτῶν ἀρχηγὸν ὁ Λέων περὶ σπονδῶν. ὁ 14
 δὲ τῇ νίκῃ τῇ ἔναγχος ὀγκωθεὶς τὴν πρεσβείαν τὴν περὶ τῶν
 σπονδῶν οὐ προσήκατο. οὐκοῦν ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' 15
 αὐτοῦ, καὶ αὐτίς ἡ νίκη τοῖς βαρβάροις ἐπεμεΐδια, καὶ εἰς
 15 φυγὴν ἀπιδόντων Ῥωμαίων, ἐδίωκον οἱ βάρβαροι ὀπισθεν καὶ
 16 καταφρονητικῶς διακείμενοι οὐ κατὰ κόσμον οὐδ' εὐσυντάκτως
 ἐδίωκον, ἀλλὰ ἄλλοσέ ποι ἄλλοι σκεδαννύμενοι. τοῦτο κατα- 16 B W III105
 D III 381 νοήσας ὁ βασιλεὺς (ἔτυχε γὰρ ἐπὶ μετεώρου τόπου ἐστῶς) καὶ

9 οὐκ ἐπὶ σπονδῶν διαπρεσβευσάμενος ὁ Λέων πρὸς τὸν ἀρχοντα Βουλ-
 γάρων ἐπεὶ οὐκ ἐδέχθη, ἐξεστράτευσεν κατ' ἐκείνου καὶ ἐνίκησεν C, ὅπως ἐξ-
 εστράτευσεν κατ' ἐκείνων καὶ ἐνίκησεν E

2 βαρδάνης Owp, v. ad XV 19, 4 ἀπιστήσας E 4 προϋστό-
 ρηται] XV 14, 9 ss. δ' C 5 τὸν μὲν τραυλὸν μιχαὴλ πατρικίον
 Owp, τὸν μιχαὴλ μὲν τραυλὸν πατρικίον E 6 τῆς om. B 7 εἰς
 ἦν Rwp βαρδάνῃ Owp, v. ad vs. 2 τότε om. O post
 παρασημασ. add. ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ μοναχοῦ Owp 8 τουρμαρχὴν B
 10 εἰρήνης O 11 τῇ νίκῃ—ὀγκωθεὶς] πεφουσημένος τῇ νίκῃ τῇ ἔναγχος O
 12 σπονδῶν D, corr. Dw 16 πῃ Rwp ἄλλη D, ἄλλοι corr. Dw
 17 ἐστῶς AO Cedr. (Scylitz.) II p. 53, 12, ἐστηκῶς Ewp

diadema sibi imponet; sed voto suo deceptus male peribit." Haec ille praedixit. Sed Bardanius fide ei non habita tyrannidem 10 invasit; quo pacto autem regno exciderit et oculis sit orbatus, opibus etiam ereptis, ante a me narratum est. Ceterum Leo im- 11 perio potitus Michaëlem Balbum patricium fecit et scholae excubitorum comitem, Thomam, qui et ipse ex iis fuerat, qui Bardani- 12 nio equum tum adduxerant, turmarcham legionis foederatorum designavit.

Bulgaris autem Thraciam vastantibus, legatos ad eorum du- 13 cem de pace misit. Quem, cum recenti victoria inflatus pacis 14 conditiones repudiaret, bello adortus est; sed barbari, victoria rur- 15 sus ad ipsos inclinante, Romanos in fugam versos a tergo contemp- 16 ptim nulloque ordine insequabantur, alii alio dispersi. Quo rex 16 animadverso (nam in editiore loco stabat) suos ad pugnam cohort-

τοὺς περὶ αὐτὸν λόγοις παραθήξας παρακλητικοῖς καὶ παρορ-
 17 μήσας εἰς πόλεμον ἐπεισέφρασε κατὰ βαρβάρων μετὰ γενναίον
 ψυχῆς παραστήματος, καὶ τῇ ἀθρόα μεταβολῇ δέματι τοὺς
 πολεμίους ἐνέβαλε πανικῶ, καὶ ἀνήρητο μὲν πλείους, ἤχημα-
 18 λώτιστο δὲ καὶ πλήθος πολὺ. μικροῦ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Κροῦμος 5
 ἀνήρητο ἂν βληθεὶς καὶ τοῦ ἵππου ἐκπεπτωκώς, εἰ μὴ περι-
 στάντες αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν καὶ συνησπικότες εἰς ἵππον ἀνέ-
 19 λαβον ἕτερον, καὶ οὕτως ᾤχετο ἀποδράς. ἐπιϋθεν ὁ βασιλεὺς
 τροπαιοφόρος κατέλαβε τὰ βασίλεια καὶ λείαν ἄγων πολλὴν οὐ
 20 πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ τῆς κατὰ τῶν σεβασμῶν εἰκόνων λύττης 10
 ἀπήρξατο· ὄθεν δὲ τῇ μανίᾳ ταύτῃ γέγονε κάτοχος αὐτίκα δὴ
 διηγῆσομαι.

20 Τῷ ἤδη ζηθέντι μοι μοναχῶ, δεσπερὶ ἐαυτοῦ ὡς μέλλει
 τῆς βασιλείας ἔσεσθαι ἐγκρατῆς προηγόρευσε, τῆς προορησέως
 ἀποτιννὸς ἀμοιβῆν, δῶρα ἐκπέμπει διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων 15
 21 αὐτῶ. ὁ δὲ πεμφθεὶς οὐκ ἐκείνῳ ἐνέντυχεν (ἔφθη γὰρ ὁ μο-
 ναχὸς ἐκεῖνος τὴν ζωὴν μεταθέμενος), ἕτερον δ' εὐρηκῶς τῇ
 ἐκείνου κατοικίᾳ σκηνοῦμενον, ὡς ἐκείνῳ, μὴ γινώσκων τὸν
 22 ἄνδρα, τοῦτ' αὖ προσεληλύθει. ὁ δὲ (ἦν γὰρ τὰ τῶν εἰκονο-

4 οὐ γράφει (γράφη E) τὸ πανικῶ ἀλλαχού E 13 ὅπως ὁ Ἀρμένιος
 (ἀρμένιος C) Λέων ἔθετο τῇ τῶν εἰκονομάχων αἰρέσει CE

1 παρακλητικοῖς παραθήξας O 2 post κατὰ add. τῶν RwpDi
 4 πανικῶ om. O 7 ἀνέλαβον A, B corr. ex ἀνέβαλον, ἀνέβαλον
 RwpDi 9 τροπαιοφόρος w*p invitis AR 10 ἄγων O Wo lat.
 11 ad τῇ Wo asteriscum add. in E 13 αὐτοῦ Rwp ὡς] ὅτι Owρ
 14 ἔσεσθαι τῆς βασιλείας D 15 ἀμοιβάς B 18 κατοικίᾳ w*pDi
 invitis AR ὡς ἐκείνῳ B γινώσκων E 19 προσεληλύθεν E

17 tatur atque impellit et barbaros fortiter aggreditur, et hostes subita
 conversione perterrefactos maxima ex parte caedit magnamque
 18 multitudinem capit. Nec multum afruit, quin ipse Crumus vulnere
 accepto equo delapsus occideretur, nisi satellites conglobati scutis
 19 protecto et alteri equo imposito fugam aperuissent. Rex igitur
 triumphans magnaue praeda parta regiam ingressus non multo
 post insaniam contra venerabiles imagines est auspicatus; unde
 vero in eum furorem inciderit, iam exponam.

20 Ei monacho, a quo Leoni imperium praedictum fuisse supra
 exposuimus, gratiam relaturus per quandam ex intimis suis dona
 21 misit. Is non in ipsum incidit, quippe iam mortuum; sed cum
 alium invenisset ibi habitantem, ad illum, ut quem non nosset,
 22 accessit. Ille vero (erat enim oppugnator imaginum eiusque sectae
 propugnator acerrimus) neque munera accepit et eo, a quo afferre.

μάχων πρεσβεύων καὶ τῆς αἰρέσεως διάπτυρος ἐραστής) οὔτε
 τὰ δῶρα προσήκατο καὶ τὸν τούτων κομιστὴν ἀπεπέμματο, ἐξ 23
 εἰδώλων προσκνητοῦ μὴ τι λαβεῖν ἀνέχεσθαι φάμενος καὶ τῆς D
 βασιλείας καὶ τῆς ζωῆς διὰ βραχέος ἐπαπειλῶν τῷ βασιλεῖ στέ-
 5 ρησιν, εἰ μὴ τοῦ προσκνηεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀπόσχοιτο, τὰς σεπτὰς
 εἰκόνας οὕτω καλῶν. ταῦτα παρὰ τοῦ σταλθέντος ἀγγελθέντα 24
 τῷ Λέοντι ἔμφροτιν αὐτὸν πεποιήκασι· καὶ κοινοῦται τὰ μη-
 νυθέντα τῶν οἱ συνήθων τιλ τῷ Μελισσηνῷ Θεοδότῳ, δς τοῖς
 0 III 382 εἰκονομάχοις αἰρεσιώτης ἐτύγχανεν ὧν. δόλω τοίνυν ἐκείνος 25
 10 τὸν Λέοντα μέτεισι καὶ τινα μοναχὸν ἐαυτῷ γινώσκων δμόδοξον,
 τοῦτῳ συνεβούλευε κοινώσασθαι τὴν ὑπόθεσιν, καὶ δ ἂν ἐκείνος
 ὑπόθηται, τοῦτο ποιῆσαι· εἶναι γὰρ τὸν ἄνδρα μεστὸν χαρίων 26
 πνευματικῶν καὶ προορῶντα τὰ μέλλοντα καὶ προλέγοντα. ὡς 27
 οὗν εἶδε τὸν βασιλέα συνθέμενον τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἄπεισι πρὸς
 15 τὸν μοναχὸν δ Θεόδοτος καὶ προλέγει αὐτῷ τὴν ὡς αὐτὸν τοῦ P II 130 A
 βασιλεύοντος ἐν ἰδιώτῳ σχήματι ἀφίξει καὶ οὗτου χάριν ἐλεύ-
 σεται. καὶ μυσταγωγεῖ τοῦτον ὅσα τῷ βασιλεῖ διαλέξεται. εἶτα 28
 νυκτὸς ἄπεισιν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν μοναχὸν μεταμφιασάμενος,

6 περὶ τοῦ Μελισσηνοῦ (μελισσηνοῦ E) Θεοδότου καὶ διπῶς τὸν Λέοντα
 ἠπάτησε κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων λυτῆσαι CE 13 ὅρα πόσον ὁ Σα-
 τανὰς (sic) ἰσχύει B

1 σπουδαστῆς Owp 2 τὸν] τὴν typosheta apud Di 4 βραχέως E
 βασιλεῖ AE Cedr. (Scylitz.) II p. 54, 23, λέοντι Owp 6 στα-
 λέντος BCEwpDi 7 αὐτῷ E 8 τῶν οἱ — 9 αἰρεσιώτης om. E
 βασιλέα
 8 οἱ om. Owp 12 ὑπόθητο Rwp 14 βασιλέα AR, λέοντα C,
 λέοντα βασιλέα wpDi, imperatore: Wo lat. omisso Leonis nomine
 16 αὐτῷ τῷ D, ἰδιώτου corr. Dw

bantur, dimisso professus est se a simulacrorum adoratore nihil 23
 accipere, regi et regni et vitae iacturam brevi comminatus, nisi
 adoratione simulacrorum (sic enim venerandas imagines appellabat)
 abstineret. Haec nuntiata sollicitum reddiderunt Leonem; rem igi- 24
 tur cum quodam ex familiaribus Theodoto Melisseno communicat,
 qui oppugnatoribus imaginum studebat. Ille Leonem dolo aggres- 25
 sus monet, ut negotium cum quodam monacho, quem eiusdem secum
 opinionis esse norat, communicet et quae ille suaserit exsequatur.
 Virum enim plenum esse gratia spiritus ac res futuras et praevidere 26
 et praedicere. Quibus verbis rege assenso Theodotus monachum 27
 convenit, regem habitu privati hominis ad eum venturum esse
 et qua gratia sit venturus indicat, quaeque cum rege sint disse-
 renda eum docet. Rex noctu ad monachum abijt mutata veste, 28

ἵνα μὴ διαγνωσθῆι ὧν βασιλεύς· συμπαρῆν δέ οἱ καὶ ὁ Θεό-
 29 δοτος. ὁ δὲ μοναχὸς ἐκεῖνος, οἷα δῆθεν προμνηθεὶς ἐκ τοῦ
 πνεύματος τὸ πλαττόμενον, ὡς βασιλέα προσεῖπε τὸν Λέοντα
 καὶ “μὴ κρύπτε σου” φησί “τὸ ἀξίωμα μὴδ’ ἀπατᾶν θέλε τὴν
 30 ἡμῶν οὐθενότητα. ἴσθι δὲ μὴ περὶ τὸ σέβας δρθῶς διακεί- 5
 μενος, ἀλλ’ ἀντικρὺς εἰδωλολατρῶν καὶ αὐτὸς καὶ ἄπαν σοι τὸ
 B 31 ὑπήκοον. εἰ μὲν οὖν περιαιρήσεις τὰ εἰδῶλα τῶν ἐκκλησιῶν,
 ἔσται σοι καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ βασιλεία πολυετῆς τε καὶ εὐτυχῆς·
 εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλ’ ἔλιπε ταχεῖαν τὴν στέρησιν καὶ ἀμφοῖν,
 32 καὶ πρὸς ταύτη σε κολάσεις αἰῶνιοι διαδέξονται.” καὶ ὁ μὲν 10
 εἶρηκε ταῦτα· ὁ δὲ Λέων θαυμάσας τὸν μοναχὸν τῆς δῆθεν
 προγνώσεως (οὐδὲ γὰρ ἔγνω τοῦ Θεοδοτοῦ τὸ τύρευμα), ἦλω
 τοῖς ἐκείνου λόγοις καὶ κατὰ τῶν θείων ἐκτυπωμάτων σφοδρό-
 τατα ἔπνευσε, δόγματι τούτων πάντοθεν καθαίρεσιν καταψηφι-
 33 σάμενος. ἤθελε μέντοι καὶ τὸν πατριάρχην ἔχειν δμόνηφον· 15
 C ὁ δὲ καὶ ἀντέλεγεν ἰσχυρῶς καὶ ἀσεβὲς ἐξήλεγγε τὸ δόγμα καὶ
 λόγοις καὶ γράμμασιν· ὁ θειότατος οὗτος ἦν Νικηφόρος, διὸ D III 38
 34 καὶ ὑπερορίαν αὐτοῦ κατακρίνει. λέγεται δὲ προαισθῆσθαι τοῦ
 Λέοντος τὸ κακότροπον ὁ αἰδιδμος Νικηφόρος καὶ ὡς ἔσται

17 διὰ ἀντιλέγοντα αὐτῷ περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων τὸν θεῖον Νικηφόρον τὸν
 πατριάρχην (πατρικίον E) ἐξώρισεν CE

3 τοῦ πλαττομένου D_w 8 τε καὶ εὐτυχῆς om. B 9 ταχεῖαν
 AC_wp στέρησιν AE, ἐκτυπωσιν O_wp 12 οὐδὲ] οὐ D 17 πρά-
 γμασιν D 18 ὑπερορίᾳ O_wp αὐτοῦ om. O_wp post κατα-
 κρίνει add. τὸν δίκαιον O_wp 19 τὸ κακότροπον] τὰ κακόδοξα ἦθη E
 Wo lat. καὶ om. O_wp

29 ne agnosceretur, Theodoto comitante. At ille monachus, ut ab
 illo spiritu de commento imbutus, Leonem pro rege salutatur et
 “Ne” inquit “maiestatem tuam celaveris ac noli fallere nostram
 30 vilitatem. Sed scito te de religione perperam sentire et plane
 simulacrorum cultorem esse et te et omnes eos, qui tibi parent.
 31 Quodsi ex ecclesiis simulacra sustuleris, et vita et regnum tibi
 diuturnum erit et fortunatum; sin minus, scito te brevi utrumque
 32 amissurum ac praeterea aeterna supplicia subiturum.” His Leo
 auditis miratus monachum ob praedictionem utique, ignarus
 machinationis Theodoti, verbis illius captus est et contra sacro-
 sanctas imagines vehementissime saeviit easque omnes tolli edicto
 33 iussit. Cum autem Nicephorum quoque patriarcham sanctissimum
 in suam sententiam vellet pertrahere, ille vero acriter adversaretur
 eiusque edictum et oratione et scriptis impietatis argueret,
 34 virum illum relegat. Qui quidem improbitatem Leonis prae-
 sensisse fertur eumque orthodoxis offensioni fore et ecclesiae

τοῖς ὀρθοδόξοις σκόλοψ και κυδοιμοῦ ταῖς ἐκκλησίαις λαβή. W III 106
 ἐν γὰρ τῷ περιτιθέναι τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ τὸ διάδημα δόξαι 35
 ἀκάνθας ἐμπαγγῆναι αὐτοῦ τῇ χειρὶ. ὁ μὲν οὖν ἀπήγετο πρὸς 36
 Προικόνησον ὑπερῶριος. ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Ἀγροῦ καθηγού- 37
 5 μενος ὁ ὁμολογητῆς Θεοφάνης τῷ πνεύματι τὴν ἐκείνου δίο-
 δον ἐγνωκῶς (οὐ γὰρ ἐώρα τὸν ἄγιον), κηρὸς ἀνάψας και
 θυμῶν ἐδεξιοῦτο αὐτόν· κακείνος αὐθις ἐκ τῆς νῆος προσκυ- 38 D
 νήμασιν ἡμείβετο τὸν προπέμποντα, μήθ' ὀρῶν μήτε μέντοι
 δρώμενος. θαυμαζόντων δὲ τῶν σύμπλων τῷ πατριάρχῃ και 39
 10 πυθομένων τίνι τὰς προσκυνήσεις ἀφοσιοῖ, ἐκείνος ἔφη τῷ
 ὁμολογητῇ Θεοφάνει τῷ τοῦ μεγάλου Ἀγροῦ καθηγητῇ, προει-
 πῶν τὴν ὁμολογίαν· οὐπω γὰρ ἔφθη τότε ταύτης ἀξιωθεῖς.
 Ἐκβληθέντος δ' οὕτω τῆς ἐκκλησίας τοῦ σεπτιοῦ Νικη- 20
 φόρου, ὁ Μελισσηνὸς ἀντεισήχθη Θεόδοτος, ὃ δὴ δῶνυμον τὸ
 15 ἐπώνυμον· ἐλέγετο γὰρ και Κασσιτηρᾶς. ὄθεν δὲ γνωστός τῷ 2
 Λέοντι γέγονεν οὐ χρεῶν καταλιπεῖν ἀνιστόρητον.

2 περὶ τῆς προγνώσεως τοῦ πατριάρχου Νικηφόρου και τοῦ ὁμολογητοῦ
 Θεοφάνους CE 9 σημειῶσαι A 13 οὗ ὁ Μελισσηνὸς Θεόδοτος
 προεβλήθη πατριάρχης, και ὄθεν φικειώθη οὗτος τῷ Λέοντι CE

1 λαβή om. C 2 τῷ] τὸ C τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ Cwp, τῇ ἑαυτοῦ
 κεφαλῇ E 4 προικόνησον AE, Cedr. (Scylitz.) II p. 56, 20, Glyc.
 p. 533, 18 (v. Hierocl. Synecd. 662, 1 ann. crit.), προικόνησον al-
 tero v supra addito C, προικόνησον BwpDi, προικον D, quod
 mutat D_w in προικόνησον, v. XVI 20, 19. XVII 1, 9 6 οὐ
 γὰρ — 7 ἐδεξιοῦτο om. C 7 post θυμῶν add. πόρρωθεν Owp
 post αὐτόν add. και προέπεμπε Owp 8 μέντοι] μήν E 9 δὲ
 AE, δ' ἐπὶ τούτῳ Owp συμπλῶν D 11 καθηγητῇ post θεο-
 φάνει τῷ Owp 12 ταύτης τότε E 13 ἐκκλησίας RwpDi, ἐκ | A
 14 ὃ R(wpDi), δ A 15 και om. B κασιτηρᾶς D, κασιτηρᾶς B

tumultus auctorem. Nam cum eius capiti diadema imponeret, 35
 manum suam spinis compungi putavit. Dum autem Proecone- 36
 sum exulatum abducitur, magni Agri abbas Theophanes confessor, 37
 transitu illius spiritu cognito (neque enim videbat virum sanctum),
 cereis incensis et suffitu prosequitur, atque ille vicissim ex navi 38
 eum flexis genibus veneratur, cum neque videret neque videretur.
 Quod patriarchae comitibus admirantibus et, cui honorem illum 39
 praeberet, percontantibus respondit confessori Theophani magni
 Agri abbati, confessionem vaticinatus; nondum enim ea erat di-
 gnatus.

20. Venerando Nicephoro sic ecclesia pulso, in eius locum
 introductus est Theodotus Melissenus, cui duplex erat cognomen;
 nam et Cassiteras dicebatur. Qui unde in Leonis notitiam perve- 2
 nerit, non est praetermittendum.

3 Τοῦ Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβὲ βασιλεύοντος γύναιον τι τῶν

P II 131 A περὶ τὴν γυναικωνίτιν τῶν βασιλείων κάτοχον μανία γινόμενον
κατὰ τὰς σεληνιακὰς περιόδους, ἐβόα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
4 "κάτελθε, τῶν ἀλλοτρίων ἐξίστασο." τοῦτο δ' οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ
5 πλειστάκις ἐγένετο καὶ τὸν βασιλέα ἐτάραττε. συνήθει δ' ὄντι 5
τῷ Θεοδότῳ τούτῳ κοινοῦται τὰς τοῦ γυναιίου βόας· καὶ ὅς
"διαν ληφθῆ" φησὶν "ἡ γυνὴ τῇ μανία καὶ βοᾷ τὰ συνήθει,
χρῆ ἐρωτᾶσθαι παρὰ του τίνι προσήκουσι τὰ βασίλεια καὶ ὅπως D III 38
ἐκεῖνος καλοῖτο ἢ οἶός ἐστι τὴν μορφὴν καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκείνῳ
6 πρόσσει γνώρισμα." ἔδοξεν οὖν συμβουλεύειν καλῶς· καὶ 10
αὐτὸς πιστεύεται τὴν ἐρώτησιν· καὶ ἡ παιδίσκη μανεῖσα πάλιν
B 7 ἐβόα κατὰ τὸ σύνγηθες· ὃ δὲ ἠρώτα. κάκεινη καὶ τοῦνομα
τοῦ Λέοντος ἀπεφοίβασε καὶ τὴν ἰδέαν καὶ δι' "εἰ ἄρτι κατὰ
τὴν ἀκρόπολιν ἀπελεύση, ἄνδρε σοὶ διτιπῶ συναντήσονται, καὶ
θατέρῳ τούτων, ὃν ἡμίονος φέρει, προσήκουσι τὰ βασίλεια." 15
8 τούτων ἀκούσας ὁ Θεόδοτος οὐδὲν μὲν τῷ βασιλεῖ πεποιήκεν
ἔκπυστον, ἀλλὰ μανίας ἔλεγεν εἶναι ρήματα τὰ τῆς παιδίσκης,
9 μή τι σαφὲς προμηνύοντα. αὐτὸς δὲ πορευθεὶς κατὰ τὴν
ἀκρόπολιν καὶ τῷ Λέοντι ἐντυχὼν καὶ τὰ γνωρίσματα, δὲ τὸ

2 γυναικωνίτιν ARwp, γυναικωνίτην C, γυναικωνίτιν B⁶Di 4 ἐξ-
ίστασο ARD_w, cedito: Wo lat., ἐξίστατο Dwp 5 συνήθει RwpDi,
συνήθους A δὲ OwρDi 7 ληφθεῖη AB, λειφθῆ|ει E, ληφθῆ
R(wpDi) φησὶν om. D τῇ om. D 9 ἐκεῖνῳ om. D
10 συμβουλεύειν καλῶς AE, ἡ συμβουλή (βουλῆ D) συνετῆ Owρ
12 τὸ ὄνομα DE 13 εἰδέαν w*p invitis AR 14 ἄνδρες E
16 τοῦτ' p* invitis ARw δ om. E μὲν om. E 18 δὲ om.
D, suppl. Dw

3 Michaële Rhangabe regnante muliercula quaedam gynaecei
regii ad lunares circuitus furore percita ad imperatorem clami-
4 tabat: "Descende, alienis cedito." Quod non semel, sed saepissime
5 factum regem turbabat; itaque Theodoto, quo familiariter ute-
batur, mulierculae vociferationes exponit. Tum ille "Ubi" in-
quit "mulier mente alienata fuerit et de more clamarit, interro-
getur ab aliquo, ad quem res regiae pertineant, quod illi nomen
6 sit, qua forma, quam aliam notam habeat." Id consilium pru-
dens visum, interrogandi munus ipsi commissum. Cum igitur
puella pro sua consuetudine insaniam correpta vociferaretur,
7 rogat eam. Illa Leonis et nomine et forma exposita "Si tu" in-
quit "iam ex acropoli egrediere, obviam tibi erunt duo viri,
8 quorum alterius, qui mulo vehitur, est regnum." His Theodotus
auditis regi quidem nihil rettulit, sed verba puellae ab insaniam
9 proficisci dicebat certi nihil declarantia. Ipse vero ad acropolim
egressus in Leonem incidit atque indicia, quae muliercula prae-

γύναιον ειρήκει, φωράσας, ἰδίᾳ τὸν ἄνδρα παραλαβὼν καὶ
πίστεις δεδωκώς τε καὶ εἰληφώς, προμηγνύει τὴν βασιλείαν αὐτῷ,
ὡς ἐξ ἐπιτυχοῖας θειοτέρας αὐτὴν μνηθεῖς, καὶ ἦται μετὰ τὴν C
ἔκβασιν κείσεσθαι οἱ μισθὸν τῆς προρρησεως. οὗτος δὲ τρόπος 10
5 ἐγνώρισε καὶ ᾠκείωσε τῷ Λέοντι τὸν Θεόδοτον, καὶ ἔσχεν εἰς
ἀντάμειπνιν τῆς προρρησεως μετὰ τὸν ἱερὸν Νικηφόρον τὸν
θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ᾧ θεοῦ κριμάτων ἄβυσσος
ἀκατάληπτος· μετὰ τίνα τις;

Ἄρτι δ' ἀναξίως τῆς ἱερᾶς καθέδρας ἐπιβὰς ὁ ἀνόσιος, 11
10 ἐπεὶ σύμπνοον καὶ τὸν κρατοῦντα ἐκέκτητο, πεπαρρησιασμένως
τὴν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων τόλμαν μετεχειρίζετο. καὶ ὁ 12
Λέων δὲ ὡς θηρίον τοῖς τὰς σεπτὰς στηλογραφίας τιμᾶν ἐθέ-
λουσι προσεφέρετο. ἡγρίαινε γὰρ τοῦτον αὐτός τε ὁ Θεόδοτος 13
καὶ ὁ τῶν τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένων τηρικαῦτα ὧν D
15 χορολέκτης, ὃν πρωτοψάλτην καλεῖν παρέλαβεν ἢ συνήθεια.
οὗτος γὰρ τῆς τῶν εἰκονομάχων αἰρέσεως τὴν θολερὰν ἀνα- 14
D III 385 τροπὴν εἰς κόρον πῶν ἠρέθιζε τὸν βασιλέα πανταχόθεν τὰς

13 περὶ τοῦ πρωτοψάλτου καὶ ὅπως ἠρέθιζε (ἠρέθησε E) τὸν βασιλέα κατὰ
τῶν ἁγίων εἰκόνων CE

4 κείσεσθαι D προρρησεως (sic) A 5 ἐγνώρισε καὶ om. E
7. 8 ὃ (ὃ Di) θεοῦ κριμάτων ἄβυσσος ἀκατάληπτος AEDw Wο lat.,
ὦ (ὦ w) κριμάτων ἀρρήτων τῆς θείας προνοίας Owp; v. ad p. 252, 7
9 δὲ Owp 10 συμπνοῦν p* invitis ARw πεπαρρησιασμένος p*
invitis ARw 11 κατὰ om. D, suppl. Dw διεχειρίζετο D
12 στηλογραφίας] εἰκόνας C, sed γρ. στηλογραφίας Cm 13 τε om.
Ewp 15 post χορολέκτης add. ἢ χοροάρχης Owp παρέλαβε κα-
λεῖν Rwp 16 οὗτος AR, qui: Wο lat., οὕτως w* pDi τῆς] τὴν C
τὴν om. D 17 πῶν mutatum ex ποιῶν D, corr. Dw πάντοθεν O

dixerat, agnitis seducit virum fideque data et accepta regnum
ei praenuntiat, quod divino afflatu cognovisset, petitque prae-
dictionis post eventum remunerationem. Hoc pacto Theodotus 10
innotuit et familiaris factus est Leoni et post amotum sanctum
Nicephorum vice remunerationis sedem Cpolititanam obtinuit. O
iudiciorum dei abyssum incomprehensibilem; cui quis successit?

Ceterum Theodotus, homo ille nefarius, sacra cathedra modo 11
indigne conscensa cum et imperatorem haberet suffragatorem, in
sacras imagines audacter est grassatus. Leo item eos, qui vene- 12
randas statuas honorare vellent, instar belluae tractabat; nam 13
et a Theodoto ipso exasperabatur et a praefecto cleri palatini,
quem protopsaltem vocari receptum est. Qui cum sectae icono- 14
machorum turbidam perversitatem ad satietatem hausisset, regem

15 εικόνας περιελείν. καί ποτε τῶν τοῦ Ἡσαίου θείων φωνῶν ἀναγινωσκομένων ἐπ' ἐκκλησίας, αἱ λέγουσι "τίνι ὁμοιώσατε κύριον; μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων ἢ χρυσοχόος ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτῷ;" καὶ τὰ ἐφεξῆς, προσελθὼν τῷ βασιλεῖ πρὸς οὗς ἔφη "πρόσσχες τῷ προφήτῃ, ὃ δέσποτα, καὶ τούτῳ πείθου." 5

16 ἐντεῦθεν ἀπηρυθριασμένως ὁ Λέων τῆς αἰρέσεως εἶχετο καὶ

P II 132 A τοὺς μὴ τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ὑποκύπτοντας διασπαράσσειν καὶ

W III 107 17 λαφύσσειν ἠπειγέτο· βαρὺς δὲ καὶ ἄλλως καὶ ἀπαραίτητος τὴν

δρῆγὴν τοῖς πταίουσιν ἦν καὶ ἐπὶ μετρίοις πταίμασι βαρείας

18 κολάσεις ἀποφαινόμενος. τοιοῦτος μὲν ἦν ὁ Λέων περὶ τοὺς 10 εὐσεβεῖς καὶ τοὺς ἄλλως προσκεκρουκότας αὐτῷ.

19 Τέως δ' οὖν περὶ τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν οὐ νωθὴς ἦν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐργήγορε καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἀνέστελλε.

20 δεηθέντος γοῦν τινος, ὡς τοῦ γυναιίου αὐτοῦ παρὰ του τῶν τῆς συγκλήτου ἀρπαγέντος, προσθεμένου δὲ καὶ τῷ ἐπάρχῳ 15 προσελθεῖν, μὴ μέντοι τυχεῖν ἐκδικήσεως, ἐπεὶ τὸ ἔγκλημα ἀποδέδεικτο, τὸν ἑπαρχὸν ἔπαυσεν εὐθύς τῆς ἀρχῆς, τὸν δὲ τὴν

8 οὐ δολοῦσιν ἦν ὁ Λέων· καὶ κολαστὴς ἀπαραίτητος· καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἀνέστελλε CE

1 ἡσαίου R^swpDi, ἡσαίου AC Ἡσαίου] XL 18 s. 2 ἀναγινω-
σκομένων Ewp τίνι ARWo lat., τινί w* p 3 ante κύριον
add. τὸν Ewp, om. AO, Ies. l. c., Cedr. (Scylitz.) II p. 59, 1
ἐποίας C 4 αὐτοῦ D, αὐτὸν Ies. l. c. 5 οὗς p* invitis ARw
πρόσσχες A^sR^swpDi, corr. B-W 8 λαφύσσειν ARWo lat., λα-
φύσσαν w* p post ἄλλως om. καὶ E 12 τέως δ' οὖν περὶ AEWp,
περὶ δὲ O 14 οὖν Ewp 17 post τὸν prius add. μὲν RwpDi

15 instigabat, ut imagines ubique tolleret. Et cum aliquando divina Esaiæ verba illa in ecclesia recitarentur: "Cui assimilastis dominum? Num imaginem eius facit faber aut aurifex similitudinem paravit ei?" et reliqua, ille accessit et regi in aurem "Audi" ait

16 "prophetam, domine, eique obtempera." Inde citra verecundiam Leo sectam illam sectabatur, quique eius impietati non cedebant, 17 dilacerare et devorare cupiebat; idem alioquin erat saevus et ira contra delinquentes implacabili, ob modica delicta poenas atroces 18 irrogans. Talem igitur se Leo praebebat contra pios et alios, quibus offensus erat.

19 At in republica administranda non segnīs erat, sed acer ad 20 modum et vigilans iniuriososque coercebat. Oratus igitur a quodam, qui uxorem a senatore quodam sibi raptam esse questus addebat se frustra praefecti opem implorasse, crimine probato statim abrogavit praefecto potestatem raptoremque legibus pu-

ἀρπαγὴν πλημμελήσαντα ἐξέδοτο νομίμως κολασθησόμενον. Β
 ἄρχοντας δὲ καὶ στρατιωτικούς καὶ πολιτικούς ἀριστίνδην προε-21
 χειρίζετο καὶ τὰς τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους ἐθνῶν ἡγεμονίας οὔτε
 χρημάτων ὀνίους προὔτιθει οὔτε πρὸς χάριν ἐδίδου μὴ πρὸς
 5 ἀρχὰς πεφυκόσιν ἀνδράσιν ἢ χρημάτων ἤτισοι καὶ τούτοις
 προδιδοῦσι τὸ δίκαιον.

Μιχαὴλ δὲ ὁ τραυλὸς ὁ ἐξ Ἀμορίου ἐπὶ μέγα τύχης ἀρ-21
 θείας, πρὸς δὲ ταῖς ἄλλαις κακίαις καὶ γλῶσσαν ἔχων ἀκόλαστον,
 διεβλήθη τῷ βασιλεῖ ὡς κακὰ κατ' αὐτοῦ βυσσοδομεύων καὶ
 D III 386 τεκταινόμενος. καὶ ἡ διαβολὴ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ἐν ἧ 2 C
 τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ κυρίου γένναν ἐσοτάζειν ἡ ἐκκλησία παρέ-
 λαβεν. αὐτίκα τοίνυν ὁ μὲν συνελήφθη· ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν 3
 κατ' αὐτοῦ μνησθέντων ἐξεταστὴς προεκάθισεν. ἔλέγχεται παρὰ 4
 τῶν κατηγορούντων ὁ Μιχαὴλ, συντίθεται καὶ αὐτός, κατακρί-
 15 νεται θάνατον, καὶ θάνατον τὸν διὰ πυρός. ἀπήγετο κωνδη-5
 σόμενος, καὶ τόπος τῆς τιμωρίας ἀφώριστο ἢ τοῦ ἐν τοῖς βα-
 σιλείοις λουτροῦ κάμινος. εἴπιτο καὶ ὁ βασιλεὺς, ἢ μὴ πιστεύων 6
 ἐτέρῳ τὴν κατὰ τοῦ Μιχαὴλ ἐπεξέλευσιν ἢ ἐφηδόμενος τῷ

2 ὄλους προχειρίζετο ἄρχοντας C 7 περὶ τοῦ τραυλοῦ Μιχαὴλ CDE
 καὶ ὅπως ἐπὶ τυραννίδι ἄλους διέφυγε τὴν τιμωρίαν καὶ ἐβασίλευσεν CE

1 ἐξέδοτο E κολαχθησόμενον p* invitis ARw 4 προὔτιθει
 · DwpDi, v. ad XV 12, 17 μὴ πρὸς] τὸ δίκαιον D, corr. Dw
 5 ἀνδράσιν om. C 6 post δίκαιον add. εἰ δὲ καὶ νῦν ταυθ' οὕτως
 εἶχεν, εἶχεν ἂν καλῶς καὶ τὰ πράγματα (πράγματα D) Owp 11 γένναν
 τοῦ χριστοῦ D 13 προεκάθισεν DE 18 τὴν τιμωρίαν τοῦ
 μιχαὴλ Owp 18 s. ἐφηδόμενος post αὐτοῦ Owp

niendum tradidit. Magistratus tam militares quam civiles ex opti-21
 mis sibi eligebat Romanarumque provinciarum praefecturas neque
 pecunia venum exponebat neque ex gratia viris ad magistratus
 ineptis aut avaris et ius pecunia vendentibus largiebatur.

21. Michaël vero Balbus Amorio ortus, cum ad magnam
 fortunam pervenisset ac praeter cetera vitia linguam etiam in-
 temperantem haberet, delatus est apud regem, quasi clam insi-
 dias ei strueret ac perniciem moliretur. Ea delatio pridie eius 2
 diei facta est, quo festum nativitatis domini ecclesia celebrare con-
 suevit. Statim igitur ille deprehenditur, rex ipse quaesitor earum 3
 rerum, quarum accusatus erat, praesidet. Convincitur ab accu-4
 santibus Michaël, ipse confitetur, condemnatur, ut igni cremetur.
 Abducitur, ut comburatur, postquam locus supplicio destinatus est 5
 balnei regii caminus. Sequitur et rex, sive quod aliis supplicium 6
 in Michaëlem constitutum non credebat, sive quod illius interitu

D7 δλέθρω αὐτοῦ. ἡ δὲ γε βασίλισσα τοῦτο γνοῦσα τὴν προᾶξιν ἐκώλυσε, πῆ μὲν δεομένη τοῦ ξυνευνέτου ὑπερθέσθαι διὰ τὴν εορτὴν τοῦ κατακρίτου τὴν κόλασιν, πῆ δὲ καὶ θρασύτερον προσφερομένη αὐτῶ καὶ ἄθειον λέγουσα, οὐ μὴ ὑποστέλλεται τὴν τοῦ φρικώδους μυστηρίου ἡμέραν τῆς τοῦ σωτῆρος γεννή- 5
8 σεως. τούτοις τὸ σκληρὸν ἐκείνου μαλάξασα πέπεικεν ἀνεῖναι 9
9 τότε τῶ Μιχαήλ τὴν ἀπώλειαν· ὁ δὲ πρὸς τὴν εὐνέτειραν ἔφη
“Ἰδοὺ πέπεισμαί σοι, ἀλλὰ γε σὺ γνώση καὶ τὰ τέκνα τὰ σὰ 10
10 δσα ὑμῖν ἐκ τούτου συμβήσονται.” ὁ μὲν οὖν Μιχαήλ οὕτω τὸν δλεθρον ὑπεξέφυγε· θαυμάσαιτο δ' ἂν τις ὄθεν ὁ Λέων 10
προεῖπε τὸ γενησόμενον· οὐ γὰρ πάντως αὐτὸ ἐκ θειοτέρας
P Π133A 11 ἐπιπνοίας προέγνωκε. πῶς γὰρ θεομαχῶν ἐκεῖνος, καὶ ἄλλως
12 ἀνὴρ ὢν αἱμάτων καὶ βίου μὴ παθῶν καθαρεύοντος; λέγεται
προεγνώσθαι αὐτῶ παρὰ του χρησιμοδοτηθὲν οὐ κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖται καὶ 15
13 τῆς ζωῆς. ἀλλὰ καὶ τί φασὶ τῆ τῶν ἀνακτόρων βιβλιοθήκη
βιβλίον ἐναποκεῖσθαι, ἐν ᾧ καὶ χρησμοὶ περὶ τῶν βασιλέων

7 δσα προεῖπεν ὁ Λέων περὶ τοῦ τραυλοῦ (om. C) Μιχαήλ ACE, σημεί-
ωσαι B 16 περὶ τῶν ἐν τῶ βιβλίῳ τῶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ τῶν ἐν
ἐκείνῳ εἰκονισμένων καὶ ὅπως ἠρμηνεύθησαν ἐκεῖνα καὶ παρὰ τίνας C .

1 πράξιν Ewp 2 ἐκώλυσε D, prohibebat: Wo lat. ξυνεῦνον E
4 ὀνομάζουσα O 5 ἡμέραν post τὴν O 6 τὸν D, τὸ corr. Dw
7 ἔφησεν Rwp 8 γε om. DEwp τὰ σὰ τέκνα B 9 συμ-
βήσονται AE, C corr. ex συμβήσεται, συμβήσεται Rwp 10 θαυμάσαιτο
A (v. Ann. Comn. I p. 354, 19, Psell. hist. p. 280, 13), θαυμάσεται
R, θαυμάσαι wpDi 11 προεῖπεν Ewp, v. ad XIII 1, 5 γεννησόμε-
νον C 12 προέγνωσε w*p invitis AR 13 post λέγεται add. οὖν
Ewp, γοῦν R, γὰρ B 16 βιβλιοθήκη om. w*p (Wo lat.: bibliotheca)

7 laetabatur. At regina eo cognito id facinus prohibuit, maritum partim orans, ut damnati supplicium propter festum differret, partim etiam audacius increpans et impius appellans, qui diem 8 venerandi mysterii nativitatis servatoris non vereretur. His verbis, illius asperitate mitigata, commotus, ut Michaëlis interitum 9 differret, ad coniugem “Ecce” inquit “tibi obtempero; sed tu 10 liberique tui cognoscetis, quae vobis ex eo eveniant.” At Michaël hoc pacto necem effugit; miretur autem aliquis, unde Leo futura 11 praedixerit, quae utique non ex divino afflatu cognorat, quippe homo infestus deo et sanguinarius vitamque degens perturbatio- 12 nibus minime puram. Fertur oraculum a quodam accepisse fore 13 ut die nativitatis Christi et imperium et vitam amitteret. Perhibetur etiam in regia bibliotheca fuisse liber, quo oracula de regibus continerentur fornaeque et hominum et ferarum pinge-

D III 387 ἦσαν καὶ μορφαὶ ἐνεγράφοντο ἀνθρώπων τε καὶ θηρῶν, καὶ 14
 μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ καὶ λέων θῆρ ἐχρωμάτιστο, ᾧ κατὰ
 νότου τὸ στοιχεῖον τὸ χῖ ἐγκεχάρατο· ἀνὴρ δ' ἦν ἐξόπισθεν
 τοῦ θηρός δόρατι διὰ τοῦ χῖ διελαύνων τὸν λέοντα. ἡ μὲν 15
 5 οὖν βίβλος εἶχε ταυτί, καὶ ἦσαν, ὡς ἐδόκει, Σιβύλλεια χρησμο-
 δήματα. τὸ δὲ τῆς εἰρημένης χρωματοουργίας δυσσερμηνευτον 16
 ὃν ὁ τότε κοιαιστῶρ, ὡς λέγεται, διεσάφησεν, εἰπὼν κατὰ τὴν B
 ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ βασιλέα μέλλειν ἀναιρεθῆναι.
 τὸ μὲν γὰρ θηρίον βασιλέα δηλοῦν, τὸ δὲ χῖ τὴν εἰρημένην 17
 10 ἡμέραν αἰνίττεσθαι, τὸ δὲ διὰ μέσου τοῦ χῖ τῶ λέοντι τὸ δόρυ
 ἐμπήγγυσθαι τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τὸν βασιλέα
 κτανθῆσεσθαι. ταῦτα τὸν βασιλέα ἐτάρατιεν, ἀλλὰ μὴν αὐτὸν 18
 καὶ τὸ τῆς μητρὸς ἐξεδειμάτου ἐνύπνιον. ἔδοξε γὰρ ἐκείνῃ ἐν 19 W III 108
 τῶ ναῶ τῆς θεομήτορος εἶναι τῶ ἐν Βλαχέρναις καὶ ὄρα ἡν-
 15 ναῖκά τινα προπεμπομένην ἀνδράσι λευχεῖμοσι καὶ πληρῆς αἰ-
 μάτων τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ ἀκοῦσαι τε τῆς δορυφορομένης

13 περὶ τοῦ ἐνυπνίου τῆς μητρὸς τοῦ Λέοντος CE

1 ἐνεγράφοντο A Ewp, ἐξεικονισμένοι O, expressae: Wo lat. θήρων
 E, θηρίων B 2 ἐνεκόνιστο O ὧ AR(wp), δ B, ἐν δὲ C 3 χῖ
 AC Cedr. (Scylitz.) II p. 63, 15, χῖ DE, χῖ B, χ wpDi, v. ad vs. 4.
 9. 10 ὄπισθεν Ewp 4 ante τοῦ alt. add. μέσου Owp τοῦ
 τὸ D χῖ AC, χῖ B, χῖ R, χ wpDi, v. ad vs. 3 τοῦ λέοντος E
 5 σιβύλλεια C, σιβύλλεια D, corr. Dw χρησμοδοτήματα C, χρησμο-
 δήματα D 6 εἰρημένης ex εἰρήνης corr. E post χρωματ. add.
 αἰνιγματώδες Rwp 7 post κατὰ add. μὲν C 8 μέλλειν om.
 w*p invitis AR 9. 10 χῖ AC, χῖ DE, χῖ B, χ wpDi, v. ad vs. 3
 10 αἰνίττεται E ante τῶ add. καὶ C 12 post μὴν add. καὶ
 Ewp 13 ἐξειδημάτων (sic) A ἐν om. E 14 τῶ ἐν τὸ
 ἐν E 15 ἀνδράσι A Ewp Cedr. (Scylitz.) II p. 63, 23, νεανίας O,
 adolescentes: Wo lat. 16 δάπεδον C

rentur, atque inter ceteras leo quoque fera illic pictus esset littera 14
 χῖ tergo eius insculpta; pone bestiam vir stabat, qui leonem per
 χῖ confodiebat. Et haec liber continebat, quae Sibyllina oracula 15
 putabantur. Eius picturae obscurum involucrem quaestor illius 16
 temporis explicasse fertur et dixisse regem die nativitatis Christi
 occisum iri; nam feram significare Leonem et litteram χῖ diem 17
 illum innuere et quia per medium χῖ hasta in leonem infingeretur,
 regem eo ipso die festo necatum iri. Ea regem turbabant nec 18
 minus matris terrebat insomnium. Videbatur illa sibi in aede 19
 deiparae Blacherniana esse et cernere matronam quandam, quam
 viri candidis induti vestibus comitarentur, et aedis solum sanguine
 redundare audireque matronam illam iubere dari regis matri

ἐκείνης κελευούσης αἵματος ἄγγος τι πλησθῆναι καὶ δοθῆναι
 20 τῇ τοῦ βασιλέως μητρὶ. τῆς δὲ μὴ προσειμένης τὸ προσφερό-
 C μενον, φάναι τὴν περιφανῆ γυναῖκα ἐκείνην “ὁ δὲ σὸς υἱὸς
 τοὺς ἐμὲ τιμῶντας αἱμάτων ἐμπύπλησι καὶ τὸν θεὸν καὶ υἱὸν
 21 μου εἰς ὄργην κινῶν οὐ συνήσοι.” ταῦτα εἶδεν ἡ μήτηρ τοῦ 5
 Λέοντος καὶ τῷ υἱῷ ἀπήγγειλε τὸ ἐνύπνιον καὶ ἐδέετο παύσα-
 σθαι τοῦ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων τολμήματος, ἀλλ’ ἐξεκε-
 22 κώφει ὁ δαίμων καὶ θεομαχῶν οὐκ ἐπαύετο. ὥπτιο δὲ καὶ
 ὁ θεὸς πατριάρχης Ταράσιος καθ’ ὑπνους τινὲς ἤδη τῆς ἐπι-
 κήρου ταύτης ζωῆς μεταστάς, ἐπιβοῶμενός τινα Μιχαὴλ καὶ 10
 23 ἐπελθεῖν τῷ Λέοντι καὶ κτείνειν τοῦτον ἐγκελευόμενος. ἀλλὰ
 καὶ ἡ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ μοναχοῦ προαγόρευσις καὶ ἀλλ’ ἅττα D III 388
 24 ὑπέθραπτε τὸν Λέοντα καὶ ἐδείμαινε. τέως δ’ οὖν κλοιοῖς τοὺς
 D πόδας τοῦ Μιχαὴλ ἐνδυσάμενος τὸν μὲν τῷ πατρίᾳ φρουρηθη-
 σόμενον παραδέδωκεν, αὐτὸς δὲ τὴν κλεῖδα κατεῖχε τοῦ σιδη-
 25 ρείου δεσμοῦ. ἔμφροντις δὲ τὴν νύκτα διάγων οὐκ εἶχε τὸν

8 ἔταρον ἐνύπνιον CE 13 οὐκ ἐπελθεῖς τοὺς πόδας ὁ Μιχαὴλ τῷ πατρίᾳ
 παρεδόθη φυλάττεσθαι CE

2 μὴ om. E προσειμένης D, corr. D_w 3 φάναι CE 4 υἱὸν
 καὶ θεὸν C 5 post ταῦτα add. ἐν ὀνείροις R_wp 7 ἐξεκώφει
 AR_w (B corr. ex ἐξεκώφει * *), ἐξεκώφει p coniectura, ut vide-
 tur; v. quae non recte iudicat hac de forma L. Dindorfius in
 Steph. thes. vol. III p. 466 C 8. 9 τινι καθ’ ὑπνους post ὥπτιο
 δὲ O 9 ἡ D, ἤδη corr. D_w 10 ζωῆς om. D καὶ om. D
 12 post ἡ add. τοῦ BCE_wp φιλομηλίῳ R_wp, v. ad XV 19, 4
 ἀλλάττα ACE 13 ὑπέθραπτε p* invitis AR_w 14 ἐνδυσάμενος
 D, corr. D_w 14. p. 333, 2. 3. 4. 10. 14. p. 334, 6. 13 revocavit
 nomen appellativum papiae, cuius viri erat palatii custodia
 B-W 15 κατέχευε C σιδηρείου B

20 vas eo sanguine plenum. Quae cum id adversaretur, dicere
 illustrem illam matronam: “At filius tuus eos, qui me vene-
 rantur, sanguine implet neque intellegit se et deum et filium
 21 meum ad iram commovere.” Hacc vidit Leonis mater filio-
 que exposuit obstestata, ut in venerandas imagines saevire
 desisteret. Sed miser homo absurduerat deumque lacessere per-
 22 gebat. Est et sanctus Tarasius iam ex hac vita acrumnosa trans-
 latus cuidam in somnis visus, qui Michaëlem quendam incla-
 maret eumque ad invadendum et occidendum Leonem hortaretur.
 23 Sed et Philomeliani monachi praedicta et alia quaedam Leonem
 24 turbabant et terrebant. Interea Michaëlem compedibus vincunt
 papiae custodiendum tradidit et clavem serae ferreae ipse asser-
 25 vavit. Quam noctem cum sollicitam et ex sollicitudine insomnem

ἔπνον τοῖς δμμασιν αὐτοῦ ἐφιζάνοντα. διὸ καὶ ἀπήει πρὸς 26
 τὸ τοῦ παπίου διαιτητήριον καὶ ὄρᾳ τὸν μὲν Μιχαῆλ ἐπὶ κλίνης
 καθεύδοντα, τὸν δὲ παπίαν ἐπ' ἐδάφους κατακλινόμενον. ἡ 27
 γὰρ τιμῶν τὸν Μιχαῆλ ὁ παπίας τοῦτο πεποιήκεν ἢ καὶ συνίστωρ
 5 ὦν, ὡς ἐδόκει, τῆς κατὰ τοῦ βασιλέως βουλῆς. ὡς οὖν εἶδε 28
 ταῦτα καὶ τὸν Μιχαῆλ ἔπνον ὑπνώτιοντα βαθύν τε καὶ νήδυ-
 μων καὶ ὁλος ἀφρόντιδι ἔοικεν, ὑπέστρεφε μηνῶν καὶ τὴν ὄρ-
 γὴν ὑπεδήλου τῇ κινήσει τῇ τῆς χειρός. τῶν μὲν οὖν ἄλλων 29 P II 184 A
 οὐδεις τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἤσθητο, εἰς δὲ τις τῶν
 10 τοῦ παπίου καὶ ἔγνω τοῦτον ἐλθόντα καὶ ὑπνώττειν προσποι-
 σάμενος ἐώρα ὅσα ἐποίησε καὶ ὡς ὠργισθῆ καὶ ὡς ἠπείλησε,
 καὶ πάντα σφίσι ἀπήγγειλεν. οἱ δὲ φόβῳ ληφθέντες ὅπως 30
 ἄν ἐκφύγοιεν τὸ μήνυμα τοῦ βασιλέως ἐφρόντιζον. καὶ ὁ Μι- 31
 χαῆλ τῷ παπίᾳ φησὶν ὡς "εἰ βούλει αὐτός, οὐ τὸν κίνδυνον
 15 ἐκφευξόμεθα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ μελετώμενα ἡμῖν εἰς ἔργον
 ἐκβήσεται." καὶ ὅς "τὸ παριστάμενόν σοι πράττε" φησὶν, "ἐμὲ 32

1 ὅπως ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν τοῦ παπίου καταγωγὴν ἀπῆλθε (ἐπῆλθε E)· καὶ
 ὅσα εἶδε· καὶ ὡς ἠπείλησε· καὶ ὡς οὐκ ἔλαθεν CE

1 post ἐφιζάνοντα add. ἀφρίπτατο γὰρ ταῖς φροντίσιν ἀποσοβοῦμενος
 (ἀποσοβοῦμενος w* p) Owp 2 τοῦ om. D διαιτητήριον D, corr.
 Dw 3 post καθεύδοντα add. ὡς περ ἀμέριμον Owp 5 ἐπι-
 βουλῆς D, insidiarum: Wo lat. 7 ἔοικεν AEWp, ἐπεικῶς ἦν O
 9 βασιλεύοντος BCEwp 10 καὶ ἔγνω AE, ἀγρυπνῶν ἔγνω Owp
 11 ὅσα] & D ἠπείλησε RwpDi, ἠπείλησεν A, v. ad XIII 1, 5 12
 σφίσι AE, corr. Di, τῷ αὐτοῦ κυρίῳ Owp οἱ δὲ AE, ὁ δὲ κοινοῦ-
 ται ταῦτα τῷ μιχαῆλ καὶ ἄμφω Owp λειφθέντες (sic) A 13 μή-
 νυμα ex μήνυμα corr. AE 13. 14 καὶ ὁ μιχαῆλ τῷ παπίᾳ φησὶν
 AEWp, φησὶν οὖν τῷ παπίᾳ ὁ μιχαῆλ O 16 πράττε ARwp, πράττε
 DDi φησὶν RwpDi, φησί· A, v. ad XIII 1, 5

ageret, papias conclave ingressus Michaëlem in lecto dormientem 26
 vidit, papiam vero humi iacentem, quod vel ut honoraret Michaë- 27
 lem papias faciebat vel, ut putabatur, consilii contra regem
 facti conscius. Quae cum vidisset et Michaëlem somno profundo 28
 et suavi oppressum nullam sollicitudinem prae se ferentem, rece-
 debat iratus iramque agitatione manus declarabat. Ac cetero- 29
 rum nullus regis praesentiam animadverterat praeter unum pa-
 piae vigilem, qui somno simulato, quae ille fecisset, viderat et
 ut iratus ac minitabundus abiisset; omnemque rem iis nuntiat.
 Illi territi, quo pacto regis indignationem effugerent, delibera- 30
 bant. Ibi Michaël papias ait: "Si ipse velis, non periculum modo 31
 vitabimus, sed etiam consilia nostra ad exitum perducemus;" tum 32
 ille "Age" inquit "quod animo concepisti; nusquam tibi deero."

33 δ' ἔξεις ὅση βούλει ἐπόμενον." ἐγκαράττει τοίνυν αὐτίκα γρα-
 Β φήν πρὸς τοὺς οἱ τῶν βουλευμάτων μετέχοντας, ἀπειλῶν ὡς
 εἰ μὴ τάχος ἐλεύσονται καὶ τὰ βεβουλευμένα θῶνται ἐπιτελῆ
 (εἶναι γὰρ τοῦτο δράδιον, ὡς αὐτὸς ᾠκονόμησε), πάντας ἀνακα-
 λύψει τῷ βασιλεῖ καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος τοῦ κινδύνου μεθέξει. 5
 34 ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐγγειρήσας τῷ παπία ἐνετείλατο στείλαι
 τινα ἐξ αὐτῆς τὸν τὴν ἐπιστολὴν ὑποδείξοντα τοῖς συνίστορσιν, D III 388
 ἕκαστον εἰπὼν ἐξ ὀνόματος, καὶ ὑποθησόμενον νυκτὸς φοιτῆσαι
 πρὸς τὰ ἀνάκτορα μεταμφιασμένους ἐν σχήματι κληρικῶν καὶ
 35 ξιφίδια κεκρυμμένα βαστάζοντας. οἱ μὲν οὖν ἦκον ὡς ἐνε-10
 τάλθησαν· ἄρι δὲ περὶ ὄρθρον τῆς νυκτὸς γενομένης ἦκον οἱ
 36 βασιλικοὶ ψάλται, τὰς ᾠδὰς ἤσονται τὰς ἐωθινὰς. τούτοις δ'
 C παπίας καὶ τοὺς τοῦ Μιχαὴλ συνίστορας συνεισήγαγε, καὶ οἱ
 μὲν ἐν γωνίᾳ τινὶ καὶ σκότῳ συνεκρύπτοντο· οἱ ψάλται δὲ τοὺς
 37 ὕμνον ᾄδον. ἤδη δὲ τούτων ὑπερμεσοῦντων καὶ δ βασιλεὺς 15

1 ὅσα δ Μιχαὴλ τοῖς συνωμόταις ἐπέστειλεν CE

1 ἔξης Ew, ἐξῆς p* ἔπει D, B corr. in ὅση βούλη E(wp)
 γραφῆς O 2 τοὺς οἱ A, τοὺς οἱ E, τοὺς αὐτῷ Owρ 6—8 ταύ-
 την τὴν ἐπιστολὴν ἐγγειρήσας τῷ παπία ἐνετείλατο στείλαι τινα (om. E)
 ἐξ αὐτῆς τὸν τὴν ἐπιστολὴν ὑποδείξοντα τοῖς συνίστορσιν, ἕκαστον εἰπὼν
 ἐξ ὀνόματος καὶ ὑποθησόμενον AEDi, (tamen post συνίστορσιν te-
 mere inserit ἀπέστειλεν Di), ταύτας τὰς ἐπιστολάς (ἐπιστολάς w*p) τοῖς
 συνίστοροις (τ. συν. om. D) διὰ τινος τῶν τοῦ (om. w*p) παπίου (πα-
 πίου w*) ἀπέστειλεν· ἐνετείλαμενος αὐτῷ εἰπεῖν ἐκείνοις Owρ (de scri-
 pturis codicum perverse iudicat Di vol. V p. 264) 9 μεταμ-
 φιασμένους om. CD 10 κεκρυμμένα βαστάζοντας AO, καὶ βαστά-
 ζοντας κεκρυμμένα (sic) E, βαστάζοντας κεκρυμμένα w*p ἦκον ὡς
 ἐνετάλθησαν AEw, κατὰ τὰς ὑποθήκας τοῦ μιχαὴλ πεποιθήκασιν καὶ τοῖς
 βασιλείοις (τοὺς βασιλείους p) ἐπέστησαν (ἐπέστησαν p*) Owρ, Duc ex
 uno P, ut videtur. 11. 12 οἱ βασιλ. ἦκον Ewp 14 γωνία καὶ
 σκότῳ (σκότει D) τινὶ R(wp) ψαλτωδοὶ O 15. p. 335, 1 εἰς τ. νεῶν
 καὶ δ βασ. Ewp

33 Itaque Michaël epistolam ad conscios scribit, qua minabatur,
 nisi celeriter adessent et quae constituissent perpetrarent (idque
 facile esse, quemadmodum ipse instruxisset), se omnes regi indi-
 34 caturum neque solum in periculo fore. Qua epistula papiae tra-
 dita mandavit, ut mitteret, qui statim illas litteras conscis nomi-
 natim allatis demonstraret et iuberet illos noctu clericorum habitu
 35 et pugiones occultos gestantes ad palatium venire. Illi Michaëlis
 monitis obsecuti se ad regiam conferunt; sub diluculo autem
 36 regii cantores ad matutina carmina canenda adsunt, quibuscum
 Michaëlis conscios papias una introducit, qui sese in obscuro
 37 quodam angulo abdiderunt. Psaltae cum hymnorum plus media

εις τὸν ναὸν ἐπεδήμησε καὶ διάτορον ἔχων φθόγγον, βαρύτερον δὲ καὶ σὺν τραχύτητι ταῖς ἀκοαῖς εἰσδύμενον, ᾗτετο εὐφωνεῖν καὶ εἶναι μελωδικώτατος καὶ κατάρχεσθαι τῶν ὕμνων εἰώθει. τότε τοίνυν σιὰς ἐξεφώνησε,

38

5 τῷ πανιάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ.

καὶ αὐτίκα τῆς γωνίας οἱ κατ' αὐτοῦ μελετήσαντες καὶ τοῦ 39 W III 109
σκοτόους ἐξέθορον, τὰ ξίφη σπασάμενοι· ὁ δὲ συνεις τὸ δρώμενον εἰσέδραμε τὸ θυσιαστήριον, καὶ οἱ αὐτοῦ δὲ ἀναιρέται ἐφείποντο, κάκει πρὸς αὐτῶν πολλαῖς κατατρωθεις ταῖς πληγαῖς D
10 καὶ τὴν χεῖρα ἀποτιμηθεὶς τέλος ἀφήρητο καὶ τὴν κεφαλὴν, βασιλεύσας ὡμῶς τε καὶ ἀσεβῶς ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας πέντε. καὶ ὁ μὲν ἐκείνου νεκρὸς εἰς τὸν Ἰππόδρομον συρόμενος ἔρ- 40
ριπτο. ὁ δὲ Μιχαὴλ ἔτι τοὺς πόδας ὧν σιδηρόδετος (ἡ κλεις 41
γὰρ οὐχ εὔρητο τῶν δεσμῶν αὐτίκα, τοῦ Λέοντος αὐτὴν ἐγ-
15 κόλπιον φέροντος) εὐφημήθη καὶ προσεκνήθη ὡς βασιλεύς. εἶτα τῶν σιδηρῶν θραυσθέντων εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν 22

6 ἀναίρεσις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου CE 13 ἀνάρρησις τοῦ (om. E)
Μιχαὴλ τοῦ τραυλοῦ (τ. τρ. om. C) CE ἔτι τοὺς πόδας πεπεδημένου C, βασι-
λεία Μιχαὴλ Ἀμοραίου (om. A) τοῦ τραυλοῦ AE 16 βασιλεία Μι-
χαὴλ BCD τοῦ τραυλοῦ CD

2 καὶ om. C 2 εἰσδύμενον p* invitis ARw 6. 7 οἱ κατ'
αὐτοῦ μελετήσαντες τῆς γωνίας ἐξέθορον omissis καὶ τοῦ σκοτόους O
7 συνεις τὸ δρώμενον (δρατιτόμενον E) AE, φῶβω ληφθεὶς O(wp)
8 δὲ om. O 9 αὐτὸν E 11 τε καὶ ἀσεβῶς AO, τε καὶ ἀπηνῶς
καὶ ἀσεβῶς Ewp 12 ἐκείνον D συρόμενος E 14 post αὐ-
τίκα distinctixit B-W ἐγκόλπιον] ἐν κόλπῳ D 16 τῶν σιδηρῶν
θραυσθέντων AE, τῆς κλειδὸς μὴ εὐρισκομένης τὰ σιδηρὰ διεκόπησαν
(διεθραύσθησαν B, διεσκόπασαν w*p): ἔωθεν οὖν ὁ μιχαὴλ Owp

parte cecinissent, rex quoque aedem ingreditur, qui, cum magna esset vocu sed gravissima et cum asperitate auribus insonante, se bene cantare ac praeclarum esse musicum opinabatur et hymnos auspicari consueverat. Ac tum stans exclamavit:

38

Sprevere summi cuncta amore principis.

Insidiatores vero statim strictis ensibus ex angulo illo obscuro pro- 39
siluerunt; ille re perspecta in sacrarium accurrit, quem hi consecuti multis vulneribus confecerunt, amputata manu et capite, cum crudeliter atque impie annos septem et menses quinque regnasset. Eius corpus in Hippodromum pertractum ibique abiectum est. At 40. 41
Michaël compeditus (neque enim statim reperiebatur clavis, quam Leo in sinu gestabat) laetis acclamationibus ut rex adoratus est. 22. Deinde compedibus ferreis dissectis in magnam ecclesiam

ἀφίκετο, ταινιωθῆσόμενος διαδήματι, τὴν μαιφονίαν παρ' οὐδὲν
 Π II 135 A 2 λογισάμενος. τὴν δὲ τοῦ Λέοντος γαμετὴν καὶ τοὺς παῖδας D III 39
 (τέσσαρες δ' ἦσαν· Σαββάτιος, ὃς ἐν τῷ ἀναγορεύεσθαι μετω-
 νόμαστο Κωνσταντῖνος, Βασιλείος τε καὶ Γρηγόριος καὶ τέταρτος
 Θεοδόσιος) τῶν βασιλείων καταγαγών, τὴν μὲν ἐν τῇ μονῇ 5
 καθεῖρξε τῶν Δεσποτῶν, τοὺς δὲ εἰς τὴν Πρώτην καλουμένην
 3 νῆσον περιορίσας ἅπαντας τῆς ἄρρενωπίας ἐστέρησε. καὶ ὁ
 μὲν Θεοδόσιος ἔθανεν, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀφωνία κάτοχος
 γέγονε· δι' ἣν ἐδέετο θερμύτατα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ
 μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐνδελεχῶς τῷ αὐτοῦ 10
 προσφοιτῶν ἐκτυπώματι, περιαιρεθῆναι τὴν ἀφωνίαν αὐτοῦ·
 4 τῇ γὰρ ἐκπτώσει τῆς βασιλείας καὶ τῆς πατρικῆς κακοδοξίας
 B 5 οἱ παῖδες τοῦ Λέοντος συνεξέπεσον. ἔδοξεν οὖν ποτε ὁ ἅγιος
 ἐπιστῆναι αὐτῷ, κελύων ἀναστῆναι καὶ ἀναγγῶναι τὸ "πάλην
 6 Ἰησοῦς ὁ ἐμός." ὁ δὲ πεπιστευκῶς τῷ ῥήματι εἰσηλθεν ἐπ' 15

2 δσα ἐποίησεν ὁ Μιχαὴλ τῇ τοῦ Λέοντος γαμετῇ καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν
 (παισίν· C) CE καὶ ὅπως ὁ τοῦ Λέοντος υἱὸς Κωνσταντῖνος ἐλύθη τῆς ἀφω-
 νίας C

1 ante ἀφίκετο add. ἔωθεν E (v. ad p. 335, 16), sed v. Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 68, 10 post διαδήματι add. δημοσίᾳ τε ἀναγορευθῆσόμενος
 Owp καὶ εἰσέδν τὸ θεῖον τέμενος O (sacramque aedem .. ingressus
 est: Wo lat. addit, omissis graecis verbis in contextu, quod
 vitium propagat Duc) παρ' οὐδὲν AE, μὴ Owp 2 λογισά-
 μενος O post λογισάμενος add. καὶ δημοσίᾳ (om. Owp) τῆς ἀνα-
 γήσεως ἔτυχε Rwp δὲ om. C 3 σαβάτιος (sic) A 6 καθ-
 εῖρξε Owp Δι, καθεῖρξει A, καθεῖρξει E καλουμένης E 8 post
 δὲ add. γε O 11 προσφυγῶν E(wp) 12 ἐκπτώσει — 13 συνε-
 ἔπεσον] De annominatione v. ad XIII 5, 29 13 post ἅγιος
 add. ἐν ὑπνοῖς Owp 15 ῥήματι A (τοῖς λεγομένοις Cedr. (Scylitz.)
 II p. 72, 9), δράματι ex ῥήματι mutat B, δράματι Rwp

venit, ut diademate ornaretur, non habita nefariae caedis ratione.
 2 Leonis uxorem et filios quattuor, Sabbatum, cui, cum imperator
 inauguraretur, nomen Constantini fuerat inditum, Basilium, Gre-
 gorium, Theodosium regia eduxit ac mulierem in monasterio
 Despotarum inclusit, adulescentes in insulam, quae dicitur Prote,
 3 relegavit omnes virilibus exsectis. Ex his Theodosius obiit, Con-
 stantinus vocem amisit; qua de causa deum ferventissimis preci-
 bus oravit, sed et magni patris Gregorii theologi imaginem conti-
 4 nenter accessit, ut sibi loquendi facultas restitueretur. Nam una
 cum excidio imperii etiam paterna impietate liberi Leonis exci-
 5 derunt. Aliquando igitur sanctus ille ei astare visus est et impe-
 6 rare, ut surgeret atque illud "Iterum Iesus meus" legeret. Quo
 dicto fretus ecclesiam ingressus est ac sine impedimento ullo

ἐκκλησίας καὶ ἀνέγνω μὴ τινος αὐτοῦ παρεμποδίζοντος τῇ φωνῇ. εἰ δὲ καὶ περιγραπτοῖς ὄρλοις τὴν σύζυγον, ὡς εἴρηται, καὶ 7 τοὺς παῖδας τοῦ Λέοντος περιέγραψεν, ἀλλ' οὐκ ἀχορηγῆτους κατέλιπε, τινὰς δὲ τῶν κήσεων αὐτῶν αὐτοῖς προσάπνευμεν, 5 ἔν' ἐκ τούτων τὰ πρὸς χρεῖαν πορίζοντο· καὶ τινὰς δὲ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτοῖς ἐδώρησατο.

Ὡρμητο δὲ ὁ Μιχαὴλ οὗτος ἐξ Ἀμορίου, πόλεως τῆς ἄνω 8 Φρυγίας, ἐν ἣ Ἰουδαῖοί τε καὶ Ἀθίγγανοι καὶ ἀσεβῶν ἐτέρων πληθὺς ἐγκατάμιστο· καὶ τις ἐκ τούτων ἦν ἐκεῖσε σύμμικτος 9 C 10 αἴρεσις, ἧς συμμετέχειν καὶ οὗτος ὁ Μιχαὴλ λέγεται. καὶ ἡ 10 αἴρεσις τὸ μὲν θεῖον βάπτισμα δέχεται, τὴν δὲ Μωσαϊκὴν δια- 0 III 391 εἶχε δὲ καὶ Ἰουδαῖον τινα κατ' οἶκον παιδοτριβοῦντα αὐτόν· 11 ὄθεν οὐκ ἦν τι παρ' αὐτῷ εὐρεῖν ἀκραιφνές, ἀλλ' ἦν, ὡς εἰ- 15 πεῖν, ὁ ἄνθρωπος πανσπερμία αἰρέσεων. διὸ καὶ τῷ λόγῳ 12 ἀπήχθητο, ὡς εἰς ἀνατροπὴν ὄντι τῆς κακοδοξίας αὐτοῦ.

7 ὄθεν ὠρμητο ὁ Μιχαὴλ καὶ ὅς τὴν πίστιν καὶ τὰ ἥθη CE

2 εἴρηται] XV 22, 2 3 post λέοντος add. ὁ μιχαὴλ O, Michael Wo lat. 4 δὲ τῶν κήσεων αὐτῶν αὐτοῖς προσάπνευμεν AE, δ' αὐτοῖς τῶν κήσεων αὐτῶν προσκεκλήρωκεν O, δὲ τῶν κήσεων αὐτῶν αὐτοῖς προσκεκλήρωσεν w* p 5 πρὸς ὑπηρεσίαν — 7 ὠρμητο δὲ om. E, unde Wo in codice ipso asteriscum supra τινὰς (versus 5) apposuit 6 ἐδώρησατο A (δωρησάμενος Cedr. (Scylitz.) II p. 71, 21), προσάπνευμεν Ow p 7 δὲ A, μέντοι Ow p οὗτος om. O 10 μιχαὴλ] βασιλεὺς D 11 δέχεται AEwp (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 69, 10 s.), ἐδέχετο O 11. 12 διαταγὴν (διαταγωγὴν E) διδάσκει τηρεῖν AEwp, ἐτήρει διαταγὴν O 12 ἐκτός AEwp, ἄπερ O 15 πανσπερμία AEDwp, πολυσπερμία O αἰρέσεως CEwp Di, sectarum: Wo lat. 16 ὡς Rwp Di, om. A

vocis legit. Etsi autem Leonis uxorem et liberos intra certos 7 limites circumscripserat, ut dictum est, non tamen egere passus est, quibusdam ex eorum possessionibus, unde necessaria suppetent, et servis ad ministerium attributis.

Oriundus fuit Michaël Amorio, ex urbe superioris Phrygiae, 8 in qua Iudaei et Athingani et aliorum impiorum turba habitabant; unde confusa quaedam secta exsistebat, cuius et ipse Mi- 9 chaël particeps fuisse dicitur. Quae etsi sacrosanctum baptisma 10 admittit, Mosaica tamen instituta praeter praeputii resectionem observat. Aluit domi Iudaeum quandam, a quo erudiebatur; 11 unde nihil sinceri apud eum reperiebatur, sed erat, ut ita dicam, iste homo quaedam colluvio sectarum. Quocirca disputationes 12 oderat, quippe quibus eius perversa opinio everteretur.

- 13 Ἀπορία δὲ συζῶν ἐκ νεότητος ἐστρατεύετο· ποτὲ τῶν
 14 τῶ ταγματάρχῃ προσελθὼν περὶ του ἐδέετο. τῶ δὲ ἔτυχέ τις
 Ἀθήγγανος παρεστὼς καὶ φησι πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐν ἀπορρή-
 D τοις τὸν λόγον ποιούμενος ὡς “ βασιλεύσει Ῥωμαίων οὗτος, ὃς
 15 σου δέεται νῦν.” καὶ ὃς ἀτύκα τῶ μαντεύματι θέμενος οἰ-
 κειοῦται τὸν Μιχαήλ καὶ κηδεστήν ποιεῖται ἐπὶ τῇ θυγατρὶ.
 16 Ἄρτι δὲ τῇ αὐταρχίᾳ ἐπιτηδήσαντος τοῦ Μιχαήλ, ὡς ἱστο-
 ρηται, ὁ ἱερώτατος Νικηφόρος ὑπερόριος ὢν ἐπιστέλλει αὐτῶ,
 17 ἀξίῶν τὴν τῶν εἰκόνων γενήσεσθαι ἀναστήλωσιν. ὁ δὲ μήτε
 τι καινοτομήσειν ἔφη περὶ τὴν πίστιν μήτε τὴν τῆς ἐκκλησίας 10
 ἀλλοιωῶσαι κατάστασιν, ἀλλὰ μηδὲ βιάσασθαι τινα περὶ τοῦ θείου
 W III 110 18 δοξάζειν παρ’ ὁ βούλεται. ἐν λόγοις δ’ ἔμεινε ταῦτα· οὐ μετὰ
 P II 136 A δόξων ἐχώρησε, καὶ πολλοὺς καὶ ἄλλους δεινοὺς περιέβαλε,
 πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ τὸν θεῖον Μεθόδιον καὶ τὸν τῆς Σάρ- 15

7 ὅσα ὁ πατριάρχης Νικηφόρος ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐπέστειλε τῶ Μιχαήλ· καὶ
 ὅσα ἐκείνος εἶπεν E

1 συζῶν — ἐστρατεύετο] αὐτῶν ἐ]στρατεύετο C 2 του Rwp Di,
 τούτου A 3 ἀπορρήτω D 5 τῶ μαντεύματι θέμενος, v. ad XIII
 22, 36 6 τὸν] τῶ Ewp 7 ἱστορήται] XV 21, 41 ss. 8 ἱερώτατος
 w* p invitis AR post νικηφ. add. ὁ πατριάρχης Rwp (v. arg.
 ad h. l.) 9 ante εἰκόνων add. σεπτῶν Rwp γενήσθαι | A,
 γενήσεσθαι Rwp, γενέσθαι Di, v. ad XIV 5, 2 10 καινοτομήσαι D
 μήτε AR(w), μὴ δὲ p* 11 βιάσθαι E 13 ἔδειξε τὴν οἰκειαν
 AF, τὴν οἰκειαν ἐξήφηνε O, τὴν οἰκειαν δὲ ἔφην w* (Wo lat.: animo
 suo declarato) p ὀρθοδόξων A(E)Dwwp, ὀρθῶν δογματῶν O
 14 πολλοὺς — 15 μεθόδιον om. E 14 πολλοὺς καὶ A, πολλοὺς τε
 Ow

- 13 In adolescentia cum ob inopiam militaret, aliquando tribu-
 14 num adiit, aliquid ab eo petiturus. Ei tribuno quidam Athinga-
 nus astans clam “Is qui tibi nunc supplex est” inquit “ali-
 15 quando erit Romanorum rex.” Quo augurio comprobato ille statim
 cum Michaële familiaritatem contrahit eique filiam despondet.
 16 Michaël autem cum imperium modo occupasset, ut dictum
 est, S. Nicephorus exul per litteras ab eo petit, ut imagines re-
 17 ponerentur. Cui ille respondit se neque in religione quicquam
 novaturum neque ecclesiae res mutaturum, sed se ne ullum qui-
 dem hominem coacturum esse aliter de re divina sentire ac vellet.
 18 Sed haec verba fuere; neque enim multo post animo suo declarato
 orthodoxos oppugnavit ac praeter multos alios crudeliter
 tractatos S. Methodium quoque et Euthymium, Sardium archiepi-

δεων ἀρχιερατεύοντα τὸν Εὐθύμιον ἐξορίᾳ παρέπεμψε διὰ τὴν
 τῶν ἀγίων εἰκόνων τιμῆν. εἶτα τὸν μὲν Μεθόδιον καθείργουσι 19
 κατὰ τὸν Ἀκρίταν· τὸν αἰοίδιμον δ' Εὐθύμιον μαρτυρικῶ τε-
 λειοῖ θανάτῳ, ἀφειδῶς μαστιζόμενον διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Θεο-
 5 φίλου. ἐξήλουν δ' ἐν ἅπασιν τὸν Κοπρώνυμον καὶ τοῖς Ἰουδαίοις 20
 προσέκειτο τὰ τε σάββατα νηστεύειν προσέταπτε. τῇ ἀναστάσει 21
 D III 392 τε ἀπιστῶν διετώθαζε τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ καὶ τοὺς προφήτας
 διέσυρε καὶ δαίμονας οὐκ εἶναι διεβεβαίουτο· πορνεῖαν τε οὐχ
 ἀμάρτημα ἤγητο καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν δμνύνειν διεκελεύετο.
 10 τῷ τε Ἰούδα σωτηρίαν ἐπεφήμιζε καὶ τὸ πάσχα οὐ κατὰ και- 22 B
 ρὸν ἐορτάζεσθαι ἐδογματίαζε. ταῦτα μὲν οὖν ἐκ πολλῶν ὀλίγα 23
 τῆς ἐκείνου κακίας ἢ καὶ ἀνοίας γνωρίσματα ξυγγεγράφαιται.
 Ὁ δὲ λόγος τὰ τότε ξυμβεβηκότα διδόντω τῇ ἱστορίᾳ· τὰ 24
 δ' ἦσαν ἐμφύλιοι πόλεμοι. ὁ δὲ τούτων κατάρξας Θωμᾶς ἦν, 25
 15 εἰς τῶν τριῶν τυγχάνων ἀνδρῶν, περὶ ὧν ἐν τῷ Φιλομηλίῳ
 μοναχὸς τῷ Βαρδανίῳ προέφησε τοὺς μὲν δύο ἐπιβήσεσθαι

5 οὐκ αὐτοὺς τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἐμιμήσατο CE 6 ὅσα ὁ ματαιόφρων
 Μιχαὴλ ἐφάρσκει CE 13 περὶ τῆς τοῦ Θωμᾶ τυραννίδος CE

1 ἀρχιερατεύοντα Owp τὸν om. BEwp 1 ἐξορίᾳ — 3 εὐθύμιον
 om. O p. 338, 13 ὀρθοδόξων ἐχώρησε — 3 τὸν αἰοίδιμον εὐθύμιον
 δὲ μαρτυρικῶ add. Dw 3 εὐθύμιον δὲ Ewp τελειοῖ w* p
 invitiss AR 6 προσέταξεν E, προσέταξε wp 7 διαπιστῶν D
 ἐτώθαζε D 8 διεβεβαίουτο μὴ εἶναι O 10 τε Ἰούδα A(Ew),
 Ἰούδα τε O, δὲ Ἰούδα p ante σωτηρίαν add. τὴν D 11 ἀπισχυ-
 ρίζετο ἐορτάζεσθαι O 12 ἀνοίας B ξυγγεγράφαιται E 15 φι-
 λομηλίῳ A corr. ex φιλομιλίῳ, φιλομηλίῳ Rwp, v. ad XV 19, 4
 16 τῷ βαρδανίῳ AE, om. O, τῷ βαρδάνῃ wp, v. ad l. c. et Cedr.
 (Scylitz.) II p. 75, 18 προέφησεν AEwpDi, corr. B-W (v. ad
 XIII 1, 5), προηγόρευσεν O ante τοὺς add. ὡς ἄνω πον [cf. XV
 19, 4] εἰρηται Rwp

scopum, ob sanctarum imaginum cultum in exilium misit. Deinde 19
 Methodium in Acrita inclusit, inclutum vero Euthymium a filio
 suo Theophilo crudeliter flagris caesum in martyrum numerum retulit.
 Copronymum omnibus in rebus imitans et Iudaeis addictus 20
 per sabbata ieiunari iubebat. Resurrectionem mortuorum non cre-
 21 debat eoque futura bona sugillabat et prophetas irridebat et daemones
 esse pernegabat; scortari peccatum non ducebat et de deo, qui
 supra omnia est, iurando monebat. Iudae salutem ominabatur, 22
 pascha alieno tempore celebrari affirmabat. Haec pauca e multis im-
 23 probitatis ac potius dementiae illius indicia conscribenda censui.

Nunc vero oratio ad res gestas et bella multa illorum tem- 24
 porum progrediatur. Thomas, unus de tribus illis hominibus, inter 25
 quos Philomelianus ille monachus Bardanio vaticinatus erat duos

τῆς βασιλείου ἀρχῆς, τὸν δὲ γε τρίτον (ὃς οὗτος ἦν ὁ Θωμᾶς) ἐπιχειρήσαι μὲν τυραννίδι καὶ ἑαυτῷ περιθέσθαι διάδημα, μὴ 26 μέντοι καὶ τῆς βασιλείας τυχεῖν. οὗτος τοίνυν, ὡς ἤδη μοι εἴρηται, ἄρχων καταστάς τοῦ τάγματος τῶν φοιδεράτων παρὰ C τοῦ Λέοντος, ὡς ἔγνω τὸν εὐεργέτην ἀναιρεθέντα παρὰ τοῦ 5 Μιχαήλ, τῷ μὲν δοκεῖν τιμωρῶν ἐκείνῳ, τῷ δ' ὄντι τὴν βασιλείαν παραδοκῶν ἀνταίρει τῷ Μιχαήλ καὶ συναλίσας δύναμιν οὐκ εὐκαταφρόνητον ἄπασαν σχεδὸν τὴν ἐφ' ἑαυτὸν μοῖραν ἐσπετε- 27 σκεύαζε. καὶ πολὺς ἐντεῦθεν γενόμενος ἐπῆλθε καὶ τοῖς Ἄγα- ρηνοῖς, ἀδεέστερον τότε πᾶσαν ληζομένοις χώραν καὶ τὰς νήσους 28 αὐτὰς διὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. καὶ ἐπελθὼν ἀνέκοψε τῆς φορᾶς καὶ ἀνακόψας παρεστρατοπεδεύσατο καὶ ἐς λόγους ἦλθεν αὐτοῖς καὶ ἤκων εἰς λόγους ἐσπέισατο ἐπὶ συνθήκῃς τοῦ Ῥω- μαϊκῶν ὀρίων παραχωρήσαι αὐτοῖς, εἰ τῆς βασιλείας ἐγκρατῆς 15 D 29 γένοιτο. οὕτω δὲ ταῦτα διοικησάμενος καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνε- δῆσατο ταινία βασιλικῆ καὶ αὐτοκράτωρ ἀνερρήθη κατὰ τὴν Ἄντιόχειαν παρὰ τοῦ τότε τὸν θρόνον αὐτῆς τὸν πατριαρχικὸν D III 39.

16 ὅτι περιέθετο ἑαυτῷ ὁ Θωμᾶς τὰ τῆς βασιλείας παράσημα C

2 ἐπιχειρήσειν D 3 τυχεῖν AED_wwp, ἐν πράγματι (πρόγμασιν B) ἐπιτεύξασθαι (-εσθαι C) O 3. 4 ἤδη — εἴρηται] προσεγράφη O Wo lat. 4 εἴρηται] XV 19, 12 τοῦ τῶν φοιδεράτων τάγματος O 6 τῷ μὲν] τὸ μὲν D 7 ἀνταίρει D 8 μείραν D, corr. D_w 9 αὐτῷ κομίζε- σθαι παρεσκεύασε (παρεσκεύαζε A) AED_wwp, αὐτοῖς ὠκειώσατο O 12 post ἀνέκοψεν add. αὐτοῦς Owp 13 ἐπαρεστρατοπεδεύσατο D, corr. D_w ἦλθεν AEWp, ἤκων O 14 ἐλθὼν C ἐς C, sed v. ad XIV 12, 14 15. 16 γένοιτο ἐγκρατῆς O 17 βασιλικῶν D, corr. D_w 18 τοῦ τότε] τοῦτέ τε D αὐτῆς post πατριαρχικὸν E

regno potituros esse, tertium (is vero Thomas erat) invasurum illum quidem tyrannidem ac diadema sibi impositurum neque 26 vero regni compotem fore, seditionem excitavit. Is igitur, ut ante dictum est, a Leone foederatorum legioni praepositus, ut principem de se bene meritum a Michaële caesum cognovit, per speciem necis illius vindicandae, cum re vera regnum affectaret, Michaëlem est aggressus coactisque copiis non contemnen- 27 dis universas fere orientales provincias occupavit earumque vrectigalia publica sibi afferenda curabat. Unde auctis opibus etiam Agarenos invasit, qui tum omnes provincias et ipsas in- 28 sulas ob intestinum bellum audacius populabantur, eorumque impetu represso et castris prope positis et habito colloquio pepigit 29 se, si regno potiretur, eis finibus Romanis esse cessurum. Qui- bus rebus peractis caput diademate regio ornat et imperator

έχοντος· Ἰὼβ δ' ἐκεῖνος ἐκέκλητο. κάκειθεν ὀρμηθεὶς σὺν με- 30
 γάλῳ στρατεύματι (ἔτυχε γὰρ συμμάχων οὐκ Ἀγαρηῶν μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐτέρων ἐθνῶν πλειόνων) τῇ τυραννίδι κραταιότερον
 ἐπεχείρησεν. ἦν δὲ ὁ Θωμᾶς οὗτος οὐ τῶν εὐπατριδῶν, ἀλλὰ 31
 5 καὶ τῶν λίαν ἀσήμεων καὶ τούτων βαρβάρων, καὶ ἀπορία σύν-
 τροφος τῇ ἐσχάτῃ, ὥστε καὶ δουλεῦεν μισθοῦ. ἀναχθεὶς δ' 32
 ὑπὸ τῆς τύχης, ὡς εἴρηται, καὶ τυραννίδι ἐπιχειρήσας τὴν τε
 κλῆσιν μετέθετο, Κωνσταντῖνον ἑαυτὸν ὀνομάσας καὶ κοινωνὸν
 τῆς βασιλείας, ὡς ᾤετο, προσελάβετο, νῆδον εἰσποιητὸν οὐκείω- P II 137 A
 10 σάμενός τινα. τοῦ δὲ Μιχαὴλ στρατιᾶν κατ' αὐτοῦ ἐσταλκότος, 33
 συμβαλὼν ἐκεῖνος αὐτῇ τοὺς μὲν ἀνείλε, τοὺς δὲ φυγάδας ἀπέ-
 φηγεν. ἐντεῦθεν κραταιότερον τῆς τυραννίδος ἐπελήπητο καὶ 34
 στόλον ἐξαρτυσάμενος, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν ὑφ'
 ἑαυτὸν ποιησάμενος ἐξ Ἀβύδου πρὸς τὴν Θράκην ἐπεραιώθη
 15 καὶ τὰ τῆς ἐξῆς ἅπαντα σχεδὸν ὑπηγάγετο, ἄνευ μέντοι τοῦ 35
 θέματος τοῦ Ὀψικίου, οὗ ὁ Κατάκυλας ἐστρατήγει, καὶ τοῦ
 τῶν Ἀρμενιακῶν· ὁ Ὀλβιανὸς δὲ τὴν στρατηγίδα τούτου εἶχεν 36

10 δεὶ εὐτύχει ὁ τύραννος οὗτος καὶ ἐκρατύνετο C

1 δ' om. O ἐκεῖνος D, corr. D_w 2 μόνων Ewp, v. ad XIV
 6, 31 3 ἐξ om. D πλειόνων ἐθνῶν D 4 ἐπεχείρ^η | ἦν E
 δὲ] | ἐ C εὐπατριδῶν p* invitis ARw 5 συντροφῶν D, cui
 scripturae astipulatur Wo lat. 6 τῇ om. D 9 post νῆδον
 distinguunt pDi, ante νῆδον ABEB-W 11. 12 ἀπέφηγε (ἀπέφηγεν
 w* p). κάνατεῦθεν Owp 13. 14 ποιησάμενος ὑφ' ἑαυτὸν C 15 τοῦ]
 τῶν p* invitis ARw 16 τοῦ ante ὀψικ. om. B κατάκυλας
 ARwp, Genes. p. 33, 1. 35, 4. Theoph. contin. p. 53, 22. 57, 10.
 64, 13. 67, 3, Κατάκηνλας Cedr. (Scylitz.) II p. 77, 12 ἐστρατηγ
 D, corr. D_w 17 ὀλβιανὸς B τούτου et τούτων per dittogr. B

appellatur ab Iobo, Antiocheno patriarcha. Inde cum magno 30
 exercitu profectus (neque enim Agarenos dumtaxat, sed et plures
 alias gentes ad belli societatem asciverat) tyrannidem maiore animo
 invasit. Fuit hic Thomas vero non ex gente patricia, sed ad- 31
 modum obscura eaque barbara, tantaque fuerat inopia confi-
 ctatus, ut mercede serviisset. Sed fortuna evecutus, ut dictum est, 32
 regnoque affectato Constantini nomen assumpsit et filium ado-
 ptivum regni consortem, ut putabat, sibi allegit. Cum exercitu 33
 Michaëlis contra se misso congressus aliis occisis, aliis fugatis tyran- 34
 nidem stabilivit et classe comparata, immo etiam classe regia po-
 titus Abydo in Thraciam traiecit, Orientalibus paene omnibus 35
 subactis praeter Opsicianam provinciam, cui Catacylas, et Arme-

W III 111 ἀρχήν, δε δὴ λοχήσας καὶ τὸν τῷ τυράννῳ εἰσποιηθέντα υἷον
κατασχῶν ἀνεῖλεν εὐθύς.

- 23 Γενόμενος δ' ἐν τῇ Θράκῃ, ὡς εἴρηται, ὁ Θωμᾶς προσ-
2 τιθεμένους αὐτῷ τοὺς ξύμπαντας ἔσχηκεν. αὐθις οὖν τοῦ
B βασιλέως κατὰ τε γῆν αὐτῷ συμμίζαντος καὶ κατὰ θάλασσαν, 5
καὶ ἄμφω τὰς στρατιάς ὁ τύραννος ἐτρέπατό τε καὶ διεσκέδασεν,
υἰοθετήσατο δ' ἕτερον, τοῦ πρώτου κτανθέντος, ὡς εἴρηται,
'Αναστάσιον μὲν καλούμενον, μοναχὸν δ' ὄντα, καὶ τὸ μὲν σχῆμα
τὸ θεῖον ἀποδυσάμενον, στολὴν δὲ κοσμηκὴν μεταμφιασάμενον. D III 3
3 ἔξ τούτου δ' ἦκεν ἀπορίας ὁ Μιχαὴλ ὡς σιδηρῶν ἐκτεῖναι σειρᾶν 10
ἔξ ἀκροπόλεως εἰς τὸ κατ' ἀντιπέραν πολίχνιον, ἐν' ἄβατα τοῖς
4 τοῦ τυράννου φυλάττειτο τὰ ἐντός. ἀλλ' ὁ Θωμᾶς ὁμοῦ τῇ
πόλει προσέβαλε κατὰ γῆν τε καὶ κατὰ θάλασσαν, τὴν σιδηρῶν
ἐκείνην ῥᾶστα διαρρήξας σειρᾶν, καὶ ᾤετο, εἰ μόνον φανεῖη,
τοὺς ἐν τῇ πόλει διὰ τὴν πρὸς τὸν κρατοῦντα ἀπέχθειαν εὐ- 15
C 5 χερῇ τὴν εἴσοδον αὐτῷ παρασχεῖν. ἐπεὶ δ' ἐρρωμένους εὗρηκε
τοὺς ἐντός πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακὴν καὶ τῶν ἐλπίδων
ἐπεύσθη, τότε μὲν ἀνεχώρησε καὶ βάλλεται χάρακα κατὰ τὸ
τῶν θείων Ἀναγύρων ἱερώτατον τέμενος· ὁ τόπος δὲ τὰ Παν-

5 τε om. O, v. ad XIV 21, 11 συμμίζαντος AEWp, μαχσομένου O
7 υἰοθετήσατο p* invitis ARw 8 ὄντα δὲ μοναχὸν O 8.9 θεῖον
σχῆμα B 10 εἰς D, v. ad XIV 12, 14 10. 13 σιδηρῶν R^wpDi,
σιδηρῶν ACE 11 καταπιπεραν punctis notatum E 13 κατὰ
ante θαλ. om. Dw pDi θάλατταν B 15 τοὺς ἐν om. D
ἀπέχθειαν D, corr. Dw 16 ἐρρωμένους D 18 χάρακα om.
D, suppl. Dw τὸ RwpDi, om. A 19 ἱερώτατον om. E τὰ
AE, τοῦ Ow p, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 81, 9

36 niacam, cui Olbianus imperator praeerat, qui tyranni adoptivum
filium insidiis exceptum statim sustulit.

23. Cum Thomas, ut dictum est, in Thraciam venisset,
2 omnes ad eum se contulerunt. Itaque regem denuo terra mari-
que vicit, profigatis duobus exercitibus et in filii locum, quem
necatum fuisse diximus, alterum adoptavit, nomine Anastasium,
3 qui sacro monachi habitu abiecto civilem sumpserat; et ad tantam
redegit Michaëlem desperationem, ut ferrea catena ex acropoli
ad oppidulum oppositum extenta tyrannum prohibere conaretur
4 intro penetrare. Sed Thomas terra marique simul impetu in
urbem facto illaque catena facillime rupta putabat, si ab oppida-
nis tantum conspiceretur, fore sibi ob imperatoris odium aperta
5 omnia. Cum autem viros fortes se praeberent, qui urbem tue-
rentur, spe deiectus tum quidem recessit ac vallum muniit circa

λίνου ἄνθρακτο. ἡμερῶν δέ τινων διαγενομένων καὶ κατὰ 6
 χέρσον αὐθις καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπήνεγκε τῇ πόλει τὸν πό-
 λεμον, ἐλεπόλεις τε καὶ κλίμακας ἐπαγόμενος. ὡς δ' ἑώρα 7
 τὰ τῆς σπουδῆς αὐτῶ πανταχόθεν ἀνήνυτα, τότε μὲν τὴν ψυ-
 5 χράν ἐκτρεπόμενος Θράκην (χειμῶν γὰρ ἦν) τὴν στρατιὰν αὐ-
 τοῦ ταῖς χώραις διένειμεν, ἐν ταύταις σχολάσουσαν καὶ τὴν τοῦ
 χειμῶνος ἐκφευξομένην δριμύτητα. ἄρτι δὲ τοῦ ἔαρος ἐφεστῶ- 8
 τος καὶ πάλιν προσῆγε καὶ ἀμφοτέρωθεν τῇ πόλει τὴν στρατιὰν D
 καὶ περιεκύκλου τὰ τεῖχη τῶ τε πεζῶ στρατεύματι καὶ τῶ ναυ-
 10 τικῶ. ἤδη δὲ καὶ τῶ Μιχαῆλ ἠτοίμαστο καὶ στόλος καὶ στρα- 9
 τευμα. λόγοις οὖν παρακλητικοῖς τοὺς οἰκείους παραθαυρόνας 10
 ὁ βασιλεὺς ἀθρόον ἐκ πλειόνων πυλῶν ἐξάγει τούτους καὶ συρ-
 ρήγγνται τῶ τοῦ τυράννου λαῶ. οἱ δὲ τῶ αἰφνιδίῳ καὶ τῶ 11
 θάρσει τῶν ἐπιόντων ἀποδεδειμιακότες τὰ νῶτα μετέβαλον καὶ
 15 ἔπεσον πολλοί, καὶ ἡ νίκη τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἦν. τὰ μὲν 12
 οὖν κατὰ χέρσον οὕτω συνηνέχθη τῶ ἀποστάτῃ· οὐ μὴν ἀλλ'
 D III 395 οὐδὲ τὰ κατὰ θάλασσαν κάλλιον ἔσχεν αὐτῶ. τὰς γὰρ βασι- 13
 λικὰς τριήρεις τὸ τοῦ τυράννου ναυτικὸν θεασάμενον ἐπιούσας

1 οἱ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν προσβαλὼν ὁ Θωμᾶς τῇ πόλει πολ-
 λάκις, οὐδὲν ἀνύσαι ἴσχυσεν, ἀλλ' ἤττητο συνεχῶς· ὁ δὲ καὶ ἠτιώμενος τοῦ
 τυραννῆν (τυραννείου E) οὐκ ἀπέλειτο CE (C verbis ἀλλ' ἤττητο novum
 incipit argumentum)

2 ἐπήγαγε Ewp τὸν om. D 3 καὶ om. D 4 αὐτῇ D, corr.
 D_w 6 σχολάζουσαν w^p invitis AR 10 στρατεύματα D, sed
 τεύματα in rasura 11 παραθαυρόνας B 12 πυλῶν πλειόνων D
 συρρήγγνται O 14 θάρσει AR, θράσει B^s(?)pDi, θάσει w^{*}; v.
 XVI 7, 14 16 ἀλλ' om. BC 16. 17 ἀλλ' οὐδέ] καὶ D 17 ἔσχε
 κάλλιον D

sacram S. Anargyrorum aedem, qui locus Paulini vocatur. Sed 6
 diebus aliquot elapsis urbem denuo terra marique oppugnat,
 machinis et scalis adhibitis. Ut vero se omnem operam et im-7
 pensam ludere vidit, tunc frigida illa Thracia relicta (nam hiems
 erat) exercitus in provincias distribuit, ut ibi otio recrearentur
 et hiemis saevitiam evitarent. Vere autem ineunte legiones de-8
 nuo utrimque contra urbem adduxit eamque et pedestribus et
 navalibus copiis circumdedit. Sed et Michaël interea et classem 9
 et milites comparaverat, suosque verbis cohortatus pluribus ex 10
 portis rex de improviso impetum in tyranni copias fecit. Illi 11
 vero et re inexpectata et audacia hostium territi terga dede-
 runt, multisque caesis victoria penes urbanos fuit. Ac terra sic 12
 actum est cum desertore marique nihilo melius. Nam tyranni 13
 naves, cum regiam classem contra se ire vidissent, non resti-

αὐτῶ οὐχ ὑπήνεγκεν, ἀλλ' εὐθύς τὴν συμπλοκὴν μὴ θαρρήσαν
 εἰρεσία συγχῆ πρὸς τὴν χέρσον κατήγοντο, καὶ οἱ μὲν ἀπεδί-
 14 δρασκον, οἱ δὲ τῶ Μιχαῆλ αἰτομολοῦντες προσήεσαν. ὁ δ'
 P II 138A ἀποσιάτης ἔτι τῆς τυραννίδος ἀντίεχτο καὶ οὔτε τὸν χάρακα
 ἔλυσε καὶ τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐτοιμασθὲν αὐτῶ ναυτικὸν μετεπέμψατο· 5
 15 καὶ τότε παρῆν κατὰ Βυρίδας νεωλκυσάμενον. ὁ γνόντες οἱ
 τοῦ στόλου τοῦ Μιχαῆλ νυκτὸς αὐτοῖς ἐπιτίθενται καὶ τινὰς
 μὲν ἤρῃασι τῶν πολεμίων νηῶν, ἑτέρας δὲ τῶ ὑγρῶ πυρὶ
 16 κατενέπρησαν. κατὰ γῆν δὲ συχναὶ μὲν ἐγίνοντο προσβολαί,
 Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ λαοῦ προεξάρχοντος· ἀγ- 10
 χώματα δὲ τοῖς ἐναντίοις ἦσαν τὰ πράγματα καὶ οὐδενὶ μέρει
 17 καθαρῶς ἡ νίκη ἐπεμειδίασεν. ἐν τοσοῦτῳ δέ τι συμβὰν τῶ
 Θωμᾷ τὰ πράγματα ἔσφηλε· τῆς γὰρ φήμης πανταχοῦ τὴν
 τοῦ Θωμᾷ κηρυξάσης ἀποστασίαν καὶ τὴν πολιορκίαν τῆς πό-
 Βλεως, Μορτάγων ὁ τῶν Βουλγάρων κατάρχων σπονδὰς ἐπὶ 15
 τοῦ Λέοντος τριακοντούτεις θέμενος καὶ φιλίως τότε Ῥωμαίους
 ἔχων, αὐτεπάγγελτος ἦκε συμμαχίῳ τῶ βασιλεῖ καὶ στρατο-
 12 οὐ δὲ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς σπονδὰς μετὰ Ῥωμαίων θέμενος ἐμα-
 χήσατο τῶ Θωμᾷ καὶ ἐνίκησε CE καὶ αἴτιος γέγονε τῆς αὐτοῦ καταλύ-
 σεως C

1 τῆ συμπλοκῆ E 3 δ'] δὲ B^s(?)p invitis ARw 5 ἔλυσεν ἀλλὰ καὶ B
 6 βυρίδας ARwp, Genes. p. 41, 8, Theoph. cont. p. 64, 3, βηρύδας
 D, τῶ χωρίῳ . . τῶν Βηρίδου (τῶ βηρύδου Coislinianus) Cedr.
 (Scylitz.) II p. 84, 22 νεολκυσάμενον E, νεοκλυσάμενον w*, νεολ-
 κυσάμενον p* 8 νεῶν RwpDi; Zonarae est et νεῶν (XIV 3, 30.
 4, 18 cet.) et νηῶν (XV 24, 3. XVI 9, 47. 51 cet.). 9 κατεν-
 έπρησαν AO, παραδεδώκασιν Ewp post κατενέπρησαν vel παραδε-
 δώκασιν add. Rwp ὡς ὀλίγας περιλειφθῆναι (περιλειφθῆναι B) 10 τοῦ
 υἱοῦ] τὸν υἱοῦ w*p 11 ἀντιπολέμοις O 12 ἐπέβρισεν O 15. 16 τρια-
 κοντούτεις ἐπὶ τοῦ λέοντος O

terunt, sed statim congressu evitato assidua remigatione ad con-
 14 tinentem appulerunt; ibi alii diffugerunt, alii ad Michaëlem de-
 ferunt. Verum desertor tyrannidem adhuc urgebat, neque vallo
 soluto et classe, quam in Graecia paratam habebat, arcessita.
 Quae cum venisset et iuxta Byridas naves subductae essent,
 15 Michaëlis classarii ea re cognita noctu eas aggrediuntur et alias
 16 hostilium navium ceperunt, alias igni Graeco incenderunt. Terra
 autem crebra proelia fiebant Theophilo regis filio duce, sed
 aeque fere Marte pugnabatur, victoria ad neutram partem incli-
 17 nante. Interea vero aliquid accidit, quo res Thomae labefactatae
 sunt; nam rumore defectionis Thomae et urbis obsidionis passim
 sparso Mortagon, Bulgarorum princeps, qui annorum triginta

πεδεύεται κατὰ τὰ Κιδόκτου. τοῦτο τὸν ἀποστάτην ἐθρόσησε.
 κρίνας δὲ ἀσύμφορον ἑαυτῷ ἔμα τε καὶ πολιορκεῖν καὶ τοῖς 18
 Βουλγάροις ἀντιστρατεύσασθαι (μερισθείσης γὰρ αὐτῷ τῆς δυ-
 νάμεως οὐκ ἀξιόμαχον ἑαυτὸν οὐδετέρῳ τυγχάνειν ᾤετο), κατὰ W III 112
 5 τῶν Βουλγάρων ἐχώρησε παντὶ τῷ στρατεύματι καὶ συμβαλὼν
 ἠτιᾶται καὶ πολλοὺς μὲν ἀποβάλλει τῶν ἑαυτοῦ, τοὺς μὲν φθα-
 ρέντας, τοὺς δὲ καὶ ἀλόντας. ὅσοι δὲ τὸν τε βαρβαρικὸν ἀκι- 19
 D III 396 νάκην ἐξέφυγον καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν διέφυγον, τὸ μέλλον C
 παραδοκοῦντες ἠσύχαζον. οἱ Βούλγαροι δὲ τοὺς αἰχμαλώτους 20
 10 καὶ λείαν πολλὴν ἐπαγόμενοι ἀνεξεύγνον τῇ νίκῃ γαυρούμενοι.
 ταύτην τὴν ἦτιαν τοῦ ἀποστάτου ὅσον ἐκ τοῦ στόλου αὐτοῦ 21
 περιελέλειπτο ἐγνωκὸς πρὸς τὸν Μιχαὴλ ἠτόμολησεν. ἐν τοιού- 22
 τοις δὲ ὁ τύραννος γεγονῶς καὶ πάντῃ ἐξασθενήσας, ὅμως ἔτι
 τοῦ πολιορκεῖν οὐκ ἀφίστατο, ἀλλὰ μηδὲν ἀνῶν ἀπανίσταται
 15 μὲν τῆς προσεδρείας τῆς πόλεως, ἅπεισι δὲ πορρωτέρω, καὶ
 τινα τόπον εὐρῶν ἐπιτήδειον ἐν τούτῳ βάλλεται χάρακα, κάκει-
 θεν ὀρμώμενος ἐληίζετο τῆς πόλεως τὰ προάστεια καὶ τὰς τού-
 των ἐκεράζει χάριτας. ἐπῆλθε τοίνυν τούτῳ ὁ Μιχαὴλ, καὶ 23
 μάχης συγκροτηθείσης οἱ τοῦ Θωμᾶ ἐκόντες ἐτράπησαν εἰς D

1 κιδόκτου A (v. ad XV 18, 5), κηδόκτου Rwp, Κηδοῦκτου Genes.
 p. 42, 6, Theoph. cont. p. 65, 12, Cedr. (Scylitz.) II p. 86, 4
 2 καὶ post τε om. DDi 4 ἑαυτὸν corr. ex ἑαυτῷ A post
 κατὰ erasum est γὰρ in B 5 τῷ om. D 6 ἠτιᾶται RwpDi,
 ἠτιᾶσθαι A μὲν prius om. ODi 7 post ὅσοι δὲ add. γρ Rwp τε
 om. C 8 αὐτὸν ἐξέφυγον add. CDw: καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν και-
 διέφυγον om. AR, add. BEwpDi 9 εἰσύχαζον (sic) A 12 ἐγνω-
 κὸς OwpDi, ἐγνωκῶς AE τούτοις D 13 δὲ om. D 14 ἐπαύ-
 σατο Ewp post ἀλλὰ add. καὶ αὐθις Owp 16 τρέπον D

indutias cum Leone fecerat, Romanis amicus, ultro suppetias regi
 venit, castris ad Cidoctum locatis. Ea res desertorem turbavit.
 Nam cum e re non esse putaret simul et urbem oppugnari et cum 18
 Bulgaris dimicari, quod divisus copiis neutris par foret, contra Bul-
 garos cum toto exercitu est profectus pugnaque commissa victus
 multos suorum amisit, partim caesos, partim captos. Qui vero et 19
 barbarorum ensem effugerant et captivitatem, expectatione rerum
 futurarum suspensi quiescebant. Bulgari, captivis et magna praeda 20
 adducta, elati victoria recesserunt. Ea clade desertoris cognita clas- 21
 sis eius reliquiae ad Michaëlem defecerunt. Eo rerum statu tyran- 22
 nus, etsi eius vires undique minuebantur, tamen ab obsidione non re-
 cedebat, sed, cum ne tum quidem quicquam proficeret, omissa ur-
 bis oppugnatione longius abscedit et locum quandam opportunum
 nactus vallum communit atque inde suburbana diripit eorumque
 amoenitatem vastat. Sed Michaële eum aggresso commissaque 23

φυγήν, καὶ οἱ μὲν τῷ βασιλεῖ προσερχήσαν, οἱ δ' ἐπὶ τὰ ἑαν-
 24 τῶν ἀπήεσαν ἕκαστοι. ὁ δὲ γε τύραννος μετὰ βραχίστων εἰς
 Ἀδριανούπολιν ἄπεισι, καὶ ὁ Μιχαὴλ αὐτῷ κατ' ἔγχος ἀκο-
 λουθεῖ καὶ πολιορκεῖ τὴν πόλιν οὐχ ἐλεπόλεωσεν, ἀλλὰ σπάνει
 25 τῶν ἀναγκαίων. καὶ οἱ τῆς πόλεως τῷ λιμῷ πιεζόμενοι ἀμνη-
 σίαν τῶν ἐπταισμένων ἐκ τοῦ βασιλέως ἤτήσαντο καὶ ταύ-
 26 τῆς τυχόντες δεσμοῦσι τὸν Θωμᾶν καὶ παραδίδουσι τῷ Μι-
 χαήλ. ὁ δὲ ἀφαιρεῖται αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὄνω
 27 ἐπιβιβάσας θριαμβεύει τὸν αἴμιον θρίαμβον. εἶτα περὶ συν-
 ιστόρων πυνθάνεται, καὶ πολλοὺς ἂν ἐκεῖνος ἐξέφηγεν, εἰ μὴ 10
 P II 139 A ὁ Ἐξαβούλιος ὁ πατρικίος τὴν δομήν τοῦ βασιλέως ἀνέκοψε,
 28 φάμενος μὴ χρῆναι πιστεύειν κατὰ τῶν φίλων ἐχθροῖς. ὁ δὲ
 γε Θωμᾶς ἄλλοτε ἄλλαις τιμωρίαις ὑποβαλλόμενος βιαίωτα
 29 κατέλυσε τὴν ζωὴν. καὶ ὁ τούτου δὲ εἰσποιητὸς υἱὸς εἰς τὸ
 τῆς Βιζύης πολίχνιον προσφυγῶν, παρὰ τῶν οἰκούντων τὸ 15
 φρούριον δεθείς προσήχθη τῷ βασιλεῖ καὶ ὁμοίως τῷ πεπλα- D III 397
 σμένῳ πατρὶ κολασθεὶς βιαίως καὶ αὐτὸς ἀπέρορηξε τὴν ψυχὴν.

5 κατάσχεσις (κατάλυσις E) τοῦ Θωμᾶ. περὶ τῆς Ἡρακλείας καὶ τοῦ Πανίου
 μηδὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Θωμᾶ τῆς ἀποστασίας ἀφισταμένων CE

1 βασιλεῖ AE, μιχαήλ Rwp προσερχήσαν A, om. E, προσερχόντο
 Op, προσερχόντα w* 3 ἀδριανούπολιν D, corr. Dw 6 ἤτι-
 σαντο p* invitis ARw 8 αὐτοῦ *** χεῖρας A 11 ἑξαβούλιος
 RwpDi (v. Theoph. cont. p. 69, 19, Cedr. (Scylitz.) II p. 89, 16),
 ἑξαβούλιος AD (v. Genes. p. 44, 21) ἄalterum om. B 12 τῶν om. E
 13 ἄλλοις C 14 κατένευσε D, corr. Dw 15 βιζύης ARwp,
 v. Steph. Byz. p. 169, 13, Georg. Cypr. 1167 Gelzer, Hierocl.
 synecd. 632, 4 Burekhardt, Cedr. (Scylitz.) II p. 90, 1, βυζύης B,
 βύζης Genes. p. 44, 9. 45, 2, Theoph. cont. p. 70, 21 16 τῷ β.]
 τε β. D 17 ζωὴν B

pugna, Thomaei de industria in fugam versi partim ad regem
 24 se contulerunt, partim ad sua redierunt. Tyrannus cum paucissi-
 mis Hadrianopolim abijt, quem Michaël e vestigio insecutus ur-
 25 bem non machinis, sed annonae penuria oppugnat. Cives ur-
 gente fame, petita delictorum ab rege venia et impetrata, Tho-
 26 mam vinctum Michaëli tradunt. Is ei et manus et pedes amputat
 27 et asino impositum ignominioso triumpho circumducit. Postea
 de consciis quaerit, quorum ille multos nominasset, nisi Hexabu-
 lius patricius regis impetum repressisset, cum diceret inimicis
 28 amicos deferentibus non habendam esse fidem. Thomas vero
 29 alias aliis tormentis excruciatu miserrime vitam finivit. Ado-
 ptivus item eius filius, cum in Bizyam oppidulum confugisset, a
 castelli habitatoribus vinctus ad regem est adductus et eodem

ἡ μὲν οὖν τοῦ Θωμᾶ ἐπανάστασις τοῦτον τὸν τρόπον κατηύ- 30
 ναστο. αἱ δὲ Θρακικαὶ πόλεις αἱ παράλοι κἀκεῖνον παρελθόντος 31
 ἔτι τῆς στάσεως εἶχοντο, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων τὸ Πάνιον καὶ
 ἡ Πείρινθος (οὕτω γὰρ πάλοι ὠνόμαστο ἡ Ἡράκλεια) μίσει B
 5 τῷ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. ἀλλὰ τὸ μὲν Πάνιον σεισμῷ τοῦ 32
 τείχους αὐτοῦ πεσόντος ἐάλω, ἡ δ' Ἡράκλεια διὰ τῆς θαλάσσης
 γέγονεν ἄλωτή. ταῦτα τοίνυν κατορθώσας ὁ Μιχαὴλ ἐπάνεισι 33
 τροπαιοφορῶν καὶ ἵππικοῦ τελουμένου ἀγῶνος τοὺς τῷ Θωμᾶ
 τὴν τυραννίδα συμπράξαντας ὄνοις ἐφεξομένους εἰσαγαγὼν εἰς
 10 τὸ θέατρον ὑπερορῖαν αὐτῶν κατεδίκασε, μὴ τι πλέον κολάσας
 αὐτούς, εἰ μὴ δύο τινὰς τὸν Χοιρέαν καὶ τὸν Ζαγορηνόν, μὴ
 πειδομένους μηδὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Θωμᾶ παραδοῦναι
 τὰ φρούρια, ἃ κατείχον, ἐλὼν καὶ ἀνασκολοπίσας ἀπέκτεινε.

Τῇ γοῦν ἀποστασίᾳ τῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῖς ἐμφυλίοις πο- 24 C
 15 λέμοις τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀσχολουμένων δυνάμεων ἄδειαν εὐρη-
 κότες πᾶσαν οἱ πρὸς ἐσπέραν Ἀγαρηνοί, οἱ τὸν τῆς Ἰβηρίας

14 ὅπως ἡ Κρήτη γέγονεν ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς (τῶν ἀγαρηνῶν E) CE

2 παράλοι DEwp, v. ad XV 27, 1 καὶ ἐκεῖνον D 3. 5 πάνιον
 ARwpDi, Genes. p. 45, 6, Theoph. cont. p. 71, 5, v. Basil. notit.
 133 Gelzer, Hierocl. synecd. 632, 5 Burckhardt; minus recte
 πάριον Cedr. (Scylitz.) II p. 90, 8. 11 4 πείρινθος w*p invitis
 AR, v. XIII 3, 29 πάλοι AEWp, τοῖς παλαιοῖς O post ἡρά-
 κλεια add. ἐστασίαζον δ' ἔτι (δὲ τῷ B) Rwp 6 δὲ p* invitis ARw
 9 ἐφεξομένοις E 10 αὐτῶν κατεδίκασε AEWp, κατηρηφίσαστο σφῶν
 O 11 τινὰς δύο Rwp ζαγορηνόν ARwp, ζαγόρηνόν C, ζαρηνόν
 EDw, γαζαρηνόν Theoph. cont. p. 71, 21 ss., Cedr. (Scylitz.) II
 p. 90, 20 12 μετὰ RwpDi (v. argum. ad XV 23, 25), κατὰ A
 16 πᾶσαν initio paginae om. D

quo ficticius pater supplicio affectus violenter et ipse periit. Tho- 30
 mae seditione ad hunc modum compressa, maritimae Thraciae 31
 civitates nihilominus, etiam illo sublato, motum eum urgebant
 ac prae ceteris Panium et Perinthus (sic enim Heraclea olim
 appellabatur) propter odium adversus imperatorem. Ceterum 32
 Panium moenibus terrae motu collapsis captum est, Heraclea
 mari expugnata. Michaël his rebus bene gestis triumphans in 33
 urbem rediit et ludis Circensibus Thomae adiutores asinis insi-
 dentes in theatrum introductos sola relegatione contentus gravio-
 ribus suppliciis non affectit, duobus exceptis Choerea et Zagoreno,
 qui, cum castella, quibus praererant, ne post Thomae interitum
 quidem tradere vellent, capti in crucem acti sunt.

24. Dum Romanorum copiae Thomae defectione bellisque
 civilibus occupantur, Agareni occidentales, sinus Iberici incolae,
 qui Hispani vocantur, arrepta occasione a suo duce, quem amer-

οικοῦσι κόλπον καὶ λέγονται Ἰσπανοί, τῷ σφετέρῳ προσίαισι
 ἀρχηγῷ, ὃν αὐτοὶ καλοῦσιν Ἀμερμουμνήν, καὶ ἤτοῦντο ἀποι-
 2 κίαν στελλασθαι, διὰ πλῆθος στενοχωρούμενοι. κἀκείνος κατέ-
 νευσε, καὶ τούτους παραλαβὼν σὺν τριήρεσιν ἀπέπλευσε, τὰς
 3 ὑπὸ Ῥωμαίους νήσους περιῶν τε καὶ ληιζόμενος. ὡς δ' ἦκε⁵
 W III 113 καὶ εἰς τὴν Κρήτην καὶ τὸ ταύτης ἔγνωκε πάμφορον, τοὺς μὲν
 πλείστους εἰς λείαν ἐκπέπομμεν, αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγων εἰς φυ-
 D λακὴν δῆθεν παραλειφθεὶς τῶν νηῶν πῦρ ἐνέβαλε κατ' αὐτῶν D III 39
 4 καὶ πάσας ἐνέπρησε. τεθοροβημένων δὲ τῶν Ἀγαρηῶν διὰ
 τοῦτο καὶ τὴν αἰτίαν ζητούντων, ὁ Ἀπόχαψ (οὕτω γὰρ ὁ σφῶν 10
 ὀνόμαστο ἀρχηγός) “ἀποικίαν ἤτεῖσθε” φησὶν. “ἰδοὺ τοίνυν
 χώρα θέρουσα μέλι καὶ γάλα καὶ ταύτην κατασχόντες οἰκήσατε.”
 5 ἐκείνων δὲ εἰπόντων “καὶ τὰ φίλιτατα ποῦ;” ὁ Ἀπόχαψ “ἐν-
 ταῦθα γυναικῆς εἰσι” ἀνθυπήνεγκεν, “ἐξ ὧν γενήσονται καὶ
 6 παῖδες ὑμῖν οὐ μετὰ μακρόν.” τούτοις πεισθέντες οἱ ἐκ τῆς 15
 Ἄγαρ τὴν τε νῆσον ὑφ' ἑαυτοὺς ἐποιήσαντο καὶ τοὺς ἀνθυγενεῖς
 7 ἐδουλώσαντο. ὅτε καὶ Κύριλλος ὁ Γορτύνης ἐπίσκοπος ἀθλήσας
 ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίου κεκόμιστο στέφανον.

1 Ἰσπανοὶ ARw, Ἰσπανοὶ p, Ἰσπανοὶ Di, v. ad XIII 10, 18 2 ἐκά-
 λων O ἀμερμουμνήν AB₁wpDi, ἀμερμουμνήν R Cedr. (Scylitz.)
 II p. 91, 20 5 περιελθὼν Ewp 8 παραλειφθεὶς EwpDi, παρα-
 ληφθεὶς A, περιλειφθεὶς O, quod recipiendum esse putat Di vol.
 V p. 105 9 ἐνέπρησε OwpDi, ἐνέπρησαν A, ἀνέπρησε E 9. 10 διὰ
 τοῦτο om. C 10. 13 ἀχαψ w*p invitis AR, Cedr. (Scylitz.) II
 p. 91, 20 ss., Genes. p. 46, 13, Theoph. cont. p. 74, 4 11 ἀγ-
 χισύμβουλος C, sed litterae ισ mutatae sunt a prima manu in

ην vel ηγ ἠτεῖσθαι C, ἠτεῖσθαι E 14 γενήσονται w*p 15 μ-
 κρόν E 16 ἀνθυγενεῖς ARDww, ἀνθυγενεῖς D, ἀνθυγενεῖς p*
 17 γορτύνης AD, corr. Dw

mumnen vocant, locorum coacti angustiis petierunt, ut coloniam
 2 deduceret. Annuit ille et cum iis triremibus impositis solvit
 3 insulasque Romanorum obiens populatur. Ut autem in Cretani
 quoque venit, eius fertilitate cognita maximam partem praeda-
 tum mittit, ipse cum paucis ad navium custodiam relictus igne
 4 iniecto omnes cremat. Quamobrem Agarenis tumultuantibus
 eiusque causam requirentibus, Apochaps (id enim erat eorum
 duci nomen) “Coloniam” inquit “petebatis; in eam regionem lacte
 5 et melle inanantem. Hanc occupate et incolite.” Cum vero illi
 dixissent: “Nostra vero carissima ubi sunt?”, Apochaps “Ibi
 sunt” inquit “mulieres, e quibus liberos quoque paullo post sus-
 6 cipietis.” His Agarenis adducti insula subacta indigenas in servi-
 7 tutem redegerunt. Quo tempore Cyrillus, Gortynae episcopus,
 pro Christi defensione martyris coronam accepit.

Θανούσης δὲ τῆς συζύγου τῷ βασιλεῖ ἐκείνος ὑπεκρίνετο 8
 μὲν ἐς τὸ προφανὲς δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις μὴ βούλεσθαι, PII 140 A
 κρύβδην δὲ πρὸς τοὺς ἐξόχους τῆς γερονσίας διεπέμπετο ἀξιοῦ-
 σθαι παρ' αὐτῶν ἕτεραν τοῦ βίου κοινωνὸν εἰσοικίασθαι. καὶ 9
 5 ἡ σκῆψις ὡς εὐπρεπῆς· δευτὸν γὰρ ἔφασαν εἶναι ἡμᾶς μὲν
 βασιλεύεσθαι παρὰ σοῦ, τὰς δ' ἡμῶν συνοίκους βασιλίδος στε-
 ρίσκεσθαι. ὁ δὲ πρότερον μὲν ἀκκιζόμενος τὴν ἀξίωσιν οὐ 10
 προσίετο· λιπαρούντων δ' ἐκείνων πίστεις ἐξ αὐτῶν ἀπῆται, εἰ 11
 βούλοιντο ἀγαγέσθαι αὐτὸν βασιλίδα, ὡς καὶ μετὰ θάνατον
 10 αὐτοῦ βασιλίσαν ταύτην ἔξουσι καὶ τὰ ἐκ ταύτης αὐτῷ φησόμε-
 να ὡς βασιλέας τιμήσουσι. ταῦτα δὲ τῶν τῆς συγκλήτου ἐγ- 12
 γράφως αὐτῷ ἐπαγγελαμένων, κάκεινος αὐτοῖς προσεποιήσατο
 πείθεσθαι καὶ εἰσοικίζεται γυναικᾶ τινα, θυγατέρα λεγομένην B
 γενέσθαι τοῦ βασιλεύσαντος Κωνσταντίνου, ὃν ἡ μήτηρ, ὡς ἦδη
 0 III 399 ἔμπροσθεν εἴρηται, ἐξετύφλωσεν. ἦν δ' αὕτη κεκαρμένη πρὸ 13
 πλείονος καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ Πρίγκιπος ταῖς ἀσκουμέναις ἐκεῖ

1 ἄνω καὶ τίνα δευτέραν γαμετὴν εἰλήφει ὁ Μιχαήλ CE

1 ἀπεκρίνετο B 2 ἐς ABD, εἰς RwpDi, v. ad XIV 12, 14 γά-
 μοις ὁμιλῆσαι D μὴ] οὐ B 3 τοὺς τῆς γερ. ἐξόχους O 3. 4 διε-
 πέμπετο ἀξιοῦσθαι παρ' αὐτῶν AE, διαπεμπόμενος ἀξιοῦσθαι παρ' αὐ-
 τῶν παρεσκευάζεν Owp 7 πρότερον — 8 ἐκείνων OwpDi, om. AE
 7 ἀκκιζόμενος O, corr. Dw, ἀκκιτόμενος w*, ἀκκιζόμενος p* 8 προσ-
 ἴετο CDi vol. V p. 105, προσίε B, προσίσταται wpDi ἐξ αὐτῶν
 om. O 10 βασιλίδα Rwp ἐκείνην O ἐκ ταύτης αὐτῷ AEwp,
 ἐξ αὐτῆς O 12. 13 αὐτοῖς προσεποιήσατο πείθεσθαι (πειθεσθαι EDw)
 AEDw, ἐπέδωκε δῆθεν τῆς (om. B₁) πεπλασμένης (πεπλασμένης w*p)
 ἐνοτάσεως Owp 14 post μήτηρ add. εἰρήνη Owp ἦδη om. E
 15 εἴρηται ἔμπροσθεν E εἴρηται] XV 13, 6 ss. αὕτη AE, ἡ γυνή
 Owp πρὸς E 16 τῇ ante πρίγκ. om. B Πρίγγιπτον D,
 πριγκίπου Dw

Interea rex uxore mortua se a secundis nuptiis abhorreere 8
 palam prae se ferens, clam ad principes senatus misit, ut ipsi
 peterent, ut alteram duceret uxorem. Ea simulatio honesta 9
 specie non carebat; neque enim convenire dicebant se ipsos a
 rege quidem gubernari, uxores vero suas reginam non habere.
 Ille vero eam petitionem principio tergiversando reppulit, sed 10. 11
 illis instantibus petivit, ut, si vellent reginam duci, fidem sibi
 darent se eam ipso quoque mortuo reginam agnituros et libe-
 ros ex ea natos ut reges esse honoraturos. Quae cum senatus 12
 scripto promisisset, et ipse se cedere simulavit, uxore ducta, quae
 filia Constantini a matre, ut diximus, excaecati esse dicebatur
 et multo ante tonsa inter monachas religioni in insula Principis 13

μοναχαῖς ἐκ πρώτης τριχὸς συγκατέλεκτο, καὶ ἡ κλῆσις τῆ
 γυναικὶ Εὐφροσύνη.

- 14 Τοῦ πατριάρχου δὲ Θεοδοῦτου θανόντος, δς ἐξ ἔτη ἀσεβῶς
 τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησεν, Ἀντώνιος προεχειρίσθη, ᾧ Κασσυ-
 ματᾶς τὸ ἐπώνυμον· καὶ οὗτος δὲ τὴν περὶ τὴν πίστιν δόξαν ὅ
 διέστραπτο.
- 15 Ὁ μέντοι βασιλεὺς στόλον ἐπέμπει κατὰ τῶν τὴν Κρήτην
 16 κατασχόντων Ἀγαρηνῶν. ἤττητο δέ, καὶ οἱ περιλειφθέντες ἐπαν-
 C 17 ἦλθον τῆς ἤττης αὐτάγγελοι. εἶτ' αὐθις ἕτερον πολὺ ναυτικὸν
 ετομασάμενος ἔστειλε, τοῦτω στρατηγὸν ἐπιστήσας τὸν Κρατε- 10
 ρόν, δς συμβαλὼν τοῖς ἐν Κρήτῃ Ἀγαρηνοῖς πρότερον μὲν εὐ-
 18 τύχησε, πολλοὺς ἐκείνων καὶ ζωγρήσας καὶ ἀνελών. εἶτα τῆ
 νίκη τεθαρρηκῶς κάκεινος καὶ ὁ ὑπ' ἐκείνον λαός, ὡς ἤδη
 τῶν ἐναντίων ἐκνευρισμένων καὶ μὴ ἄν ποτε προσβαλεῖν αὐ-
 τοῖς τολμησόντων, ἀνέσει ἑαυτοὺς καὶ πότοις ἐξέδωκαν ἀφν- 15
 λάκτως καὶ ὑπνωττον κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην σὺν ῥασιτώνῃ
 19 πολλῇ. ἄπερ κατανοήσαντες οἱ πολέμοι νυκτὸς αὐτοῖς ἐπῆλθον
 μετὰ μεγίστου ἀλαλαγμοῦ καὶ πάντας διέφθειραν, ὡς μικροῦ
 D 20 μηδ' ἄγγελον περιλειφθῆναι τῆς συμφορᾶς. καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ

3 περὶ πατριαρχῶν CE 7 περὶ τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηνῶν CE

1. 2 τῆ γυναικὶ AE, αὐτῇ Owp 4 κασσυματᾶς AO, κασσιμά E,
 κασσιματᾶς wpDi 5 περὶ supra lineā add. A τὴν alterum
 RwpDi, om. A 8 περιληφθέντες (sic) A 9 πολὺν E 10 καρ-
 τερόν D (infra recte) 12 καὶ ante ζωγρ. om. B 13 ἐκείνος κ. E
 15. 16 ἀφνλάκτως καὶ ὑπνωττον AE, καὶ ἀφνλάκτως ἐκώμαζον (ἐχώ-
 ματον w*, ἐχώμαζον p*) ὑπνωττόν τε Owp 18 ἀλαλαγμοῦ D, corr. Dw

deditas a primo capillo vitam agebat; nomen erat ei feminae
 inditum Euphrosyne.

- 14 Patriarcha Theodoto mortuo, qui sex annos ecclesiae impie
 praefuerat, Antonius cognomento Cassymatas in eius locum est
 suffectus, perversa et ipse religione praeditus.
- 15 Rex missa classe contra Agarenos tenentes Cretam victus
 16 est, quique cladi superfuerant, ipsi nuntium cladis attulerunt.
 17 Post denuo aliam ingentem classem contra eosdem mittit, duce
 Cratero, qui principio quidem rem contra Agarenos bene ges-
 18 sit, multis eorum captis et interfectis. Deinde et ipse et eius
 milites victoria freti, quasi adversariis iam enervatis neque un-
 quam ausuris ipsos aggredi, se voluptati et poculis nullis excu-
 19 biis dederunt eaque nocte otiose dormierunt. Quo hostes intel-
 lecto noctu eos cum maximo clamore adorti omnes ita ceciderunt,
 20 ut vix nuntius cladis superesset. Nam et ipse classis praefectus

τοῦ στόλου ἐξάρχων ὁ Κρατερός ἐν πλοίῳ ἐμπορικῶ φηγὰς ἀπιὼν κατελήφθη καὶ ἀνεσκολοπίσθη. ἕτερος δὲ τις αὐθις 21 Ὀρορύφας καλούμενος ναυτικὸν πιστευθεὶς ἕτερον ἐπήει τὰς νήσους καὶ ταῖς πειρατικαῖς ναυαὶ τῶν Ἀγαρηνῶν συνεπλέκετο 5 καὶ τὴν τοῦτων δῦμην τὴν πρὸς προνομίην ἀνέκοπτε καὶ τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ προτέρου θράσους ἀνέστειλε.

Καὶ κατὰ Σικελίαν δὲ στάσις ἐτέρα κεκίνητο. ἀνὴρ γάρ 22 III 400 τις Εὐφήμιος λαοῦ κατάρχων τινὸς ἔρωτι περιμανεῖ μοναζούσης ἐλήφθη τινός, καὶ ταύτην ἄρπαγμα τίθεται. ἐξήτει τοίνυν 23 W III 114 10 τοῦτον ὁ στρατηγός, διὰ τὸ ἀμάρτημα κολασθησόμενον. ὁ δὲ 24 διὰ τοῦτο τῷ τῆς Ἀφρικῆς ἀμνηρᾶ φηγῶν προσελήλυθε καὶ οἱ προδοῦναι τὴν Σικελίαν ὑπισχεῖτο καὶ φόρους αὐτῷ παρέχειν πολλούς, εἰ βασιλεὺς ἀναρρηθεῖν Ῥωμαίων. καὶ ὁ μὲν τὴν 25 P II 141 A ἔφευγε ἐκείνου πληροῖ καὶ δύναμιν αὐτῷ δίδωσι βαρεῖαν. ὁ 26 15 δ' Εὐφήμιος αὐτῷ τὴν Σικελίαν προδίδωσι· καὶ ἡ μὲν ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς τὸν τρόπον τοῦτον ἐγένετο. ὁ δ' Εὐφήμιος 27

7 ἐτέρα στάσις ἐν Σικελίᾳ καὶ δαῖως ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐγένετο ἢ νῆσος C, περὶ στάσεως ἐν Σικελίᾳ E

2 δὲ τις A E w p, δ' O 3 ὠρορύφας AO Theoph. cont. p. 81, 8, ὠρορυφᾶς E w p, v. XVI 9, 47 4 τῶν ἀγαρηνῶν om. B 5 τοῦτων A E w p, πολλὴν αὐτῶν O τὴν πρὸς προνομίην (προνομιάς E w p) A E w p, προνομεσίον BD, iis spoliandis: *Wo lat.*, προνομιεόντων C 6 post ἐν add. τῇ w* p Di invitis AR, v. XV 24, 17 8 ἄρχων O τινός A E w p Cedr. (Scylitz.) II p. 97, 11, om. O 9 ἔθετο O 10 δίκας τίσονται O 11. 12 τῆς ἀφρικῆς ἀμνηρᾶ (ἀμνηρᾶ E (w p)) φηγῶν (προσφυγῶν (w p) προσελήλυθε καὶ οἱ προδοῦναι τὴν σικελίαν ὑπισχεῖτο A E w p, eadem ex E omissis tribus ulterioribus verbis D w, σαράπη τῆς ἀφρικῆς προσφυγῶν τὴν σικελίαν ὑπισχεῖτο προδοῦναι αὐτῷ O 14 βαρεῖαν αὐτῷ δίδωσι (δίδωσιν C) δύναμιν O 15 ἡ] δ D r, corr. D w 16 δὲ τύραννος O, tyrannus: *Wo lat.*

Craterus, cum in nave mercatoria fugisset, captus atque in crucem actus est. Post haec alia denuo classis Ooryphae cuidam 21 est commissa, qui insulas obiens spoliandi impetum piraticarum navium Agarenorum repressit et Cretensium quoque Agarenorum priorem ferociam compescuit.

In Sicilia quoque alia mota est seditio; nam quidam Euphemius, dux cuiusdam exercitus, monacham quandam, cuius insano amore flagrabat, rapuit. Qui cum a praetore ad supplicium quae 23 reretur, ad Africae ameram confugit et pollicitus est se Siciliam 24 ei proditurum et magna tributa pensurum esse, si Romanorum rex appellaretur. Ille hominem voti compotem facit magnis 25 copiis datis; quibus acceptis Euphemius Siciliam ei prodit. Sic 26 illa in potestatem Agarenorum venit. Neque vero multo post 27

οὐ μετὰ μακρὸν δίκην ἐκτίνει τῆς οὐκείας παρανομίας καὶ ἀπονοίας καὶ στερίσκεται τῆς ζωῆς, ἀναιρεθεῖς βιαιότατα.

- 28 Ὁ βασιλεὺς δὲ Μιχαὴλ ἐπὶ ἔτη ὀκτώ καὶ μῆνας ἑννέα ἀπολαύσας τῆς βασιλείας νεφρίτιδι νόσῳ καὶ ἐπισχέσει τῶν οὔρων ἢ δυσεντερίᾳ (λέγεται γὰρ καὶ ἄμφω) κατέστρεψε τὴν ζωὴν, 5
29 τῷ νῆϛ Θεοφίλῳ τὴν βασιλείαν καταλειπών. ἐπ' ἐκεῖνον δὲ
30 καὶ ἡ Δαλματία τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀφῆνισε. λέγεται δὲ καὶ ἀρχαῖον εἶναι χρησμόν οὕτωςί πως περιέχοντα·

B ἀρχὴ κακῶν γε προσπεσέεται τῇ χθονί,
διαν κατάρξῃ τῆς Βαβυλῶνος δράκων 10
δύσγλωττος οὔτος καὶ φιλόχρυσος λίαν.

καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς ἐκεῖνος λίαν φιλόχρυσότατος.

- 25 Ἀνταρχήσας δὲ ὁ Θεόφιλος πρῶτον ἐποιήσατο ἔργον τὴν κόλασιν τῶν πατρὶ αὐτοῦ συναραμμένων εἰς τὸ τῆς βασιλείας 15
2 τυχεῖν καὶ ἀνελόντων τὸν Λέοντα. καὶ ἵνα μὴ τις αὐτῶν δια-

3 τελευτῇ Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως C 13 βασιλεία τοῦ (om. ABCE) Θεοφίλου ARB_w τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ A ὅπως ἐκόλασεν ὁ Θεόφιλος τοὺς ἀνελόντας τὸν Λέοντα CE

1 μικρὸν D, corr. D_w τίνει B, ἐκτίνει D, ἐκτίννει E 4 νεφρίτιδι AF (v. Hirschium *Byz. Stud.* p. 384), φρενίτιδι Owp
5 δυσεντερίαν D, corr. D_w, δυσουρία C 6 δὲ om. E 7 καὶ om. B ἢ om. w*p in vitis AR δαλματία AO, δαλματία Ew, corr. p 8 δὲ] γὰρ D χρησμόν] Idem oraculum est apud Theoph. cont. p. 84, 7, Sym. mag. p. 622, 5 (v. Hirschium l. c. p. 329 s.), Cedr. (Scylitz.) II p. 99, 12 9 γε om. D, add. D_w, δὲ Cedr. προσπεσέεται Rwp Theoph. cont., Cedr., προσπεσέεται A, πεσέεται Sym. 10 ἀρχῶν D, corr. δράκων D_w 11 δύσγλωσσος Theoph. cont., Sym. οὔτος] ἀρδῆν Theoph. cont., Sym. φιλόχρυσος w*p 15 αὐτῶν] αὐτὸν | E διαλάθη O

Euphemiū sceleris et temeritatis dat poenas, crudelissime interfectus.

- 28 Rex Michaël, cum octo annos et novem menses imperasset, nephritide et retentione urinae sive dysenteria (nam utrumque 29 fertur) obiit, imperio filio Theophilo relicto. Sub illo etiam Dalmatia Romani imperii iugum excussit. Et dicitur vetustum illud oraculum fuisse:

Babylone quando Balbus imperaverit,
Draco subactus auri amore perditō,
Tellus malorum sentiet primordia.

Erat autem ille omnino avarissimus.

25. Imperio potius THEOPHILVS nihil potius habuit, quam ut eos, qui patri ad regnum obtinendum adiumento fuerant 2 Leonemque interfecerant, suppliciiis afficeret. Quorum ne quis

λάθοι, ἀθροίσας τὴν γερουσίαν ἕπασαν περὶ τὰ βασίλεια, ἐντο-
 λὴν ἔφη πληροῦν πατρικίην. ἐκείνον γὰρ βούλεσθαι μὲν ἀξίως 3
 ἀμείψασθαι τοὺς συννεργοὺς καὶ συμπράκτορας τῆς βασιλείας
 0 ΠΙ 401 αὐτῶ, μὴ μέντοι καιρὸν ἐσχηκέναι ἐπιτελεῖς ποιῆσαι τὸ βούλευμα, C
 5 πρότερον μὲν πολέμοις ἀπασχολουμένοι, εἶτα νοσήσαντι καὶ
 τὸν βίον ἐκλελοιπότι. ἐντείλασθαι δέ οἱ τὴν δρειλὴν αὐτοῖς 4
 ἀποδοῦναι φιλότιμον. καὶ προετρέπετο τοῖς τῶ πατρὶ ἐπὶ τῇ 5
 καθαιρέσει τοῦ Λέοντος συμπονήσασι τῶν ἄλλων διακριθῆναι.
 οἱ δὲ μὴ συνέντες τὸ σκαιωροῦμενον ἰδίᾳ στάντες “ἡμεῖς ἐσμέν” 6
 10 εἶπον “οἱ τῶ πατρὶ τῶ σῶ συμμαχήσαντες.” καὶ δεσ αὐτίκα 7
 τὸ τῆς ὑποκρίσεως περιελὼν προσωπεῖον καὶ “ἵνατί τῶ χριστῶ
 κυρίου φονίους ἐπηνέγκατε χεῖρας” ἔφη “καὶ οὐ μόνον ἀνθρω-
 ποκτόνοι γεγόνατε, ἀλλὰ καὶ βασιλέως αὐτόχειρες;” αὐτίκα 8
 τοῖνυν ἐπιστραφεῖς πρὸς τὸν ἔπαρχον “τούτους” εἶπε “παρα-
 15 λαβὼν ἀπόδος αὐτοῖς ἀξίας ἀμοιβὰς τοῦ τολμήματος.” καὶ 9 D
 οἱ μὲν παρὰ τοῦ ἐπάρχου κολασθέντες ἀνδροφόνων ἔδοσαν
 δίκας. ὁ Θεόφιλος δὲ καὶ τὴν μητριαν ἀπελάσας τῶν βασι- 10
 λείων εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς μονὴν ἐν τῇ τοῦ Πρίγγικιος νήσῳ

17 διὰ τὴν μητριαν δαυτοῦ (αὐτοῦ E) εἰς τὴν μονὴν ἐξ ἧς ἐλήφθη ἐγ-
 κατέστησεν (κατέστησεν E) CE

1 πᾶσαν O περὶ AEWp, εἰς O 2 πληροῦντα C 5 πολέμῳ B
 ἀπασχολούμενον Rwp, κατασχολούμενον B νοσήσαντα Rwp
 6 ἐκλελοιπότα Rwp 7 φιλότιμον] De adiectivo cf. XVI 4, 7
 9 συνέντες BDEwp 11 ἵνατί DE, ἵνα τί Bwp 12 ἀνδροφόν-
 νοι O 16 φονέων O 17 μητριαν (sic) A, μητριαν D 18 πρίγγι-
 γιος D, corr. Dw, πρίγγικος E

lateret, toto senatu in regiam convocato se mandatum paternum
 exsequi velle dixit. Nam illi, cum regni parti adiutores pro 3
 dignitate remunerari cuperet, tempus defuisse id re ipsa prae-
 standi, primum bellis impedito, deinde morbo et obitu; sibi igitur 4
 mandasse, ut id debitum liberaliter persolveret. Proinde eos 5
 hortabatur, qui patri ad Leonem tollendum operam navassent,
 ut a ceteris segregarentur. Illi dolo non intellecto seorsim stantes 6
 “Nos” inquit “patri tuo opem tulimus.” Tum is statim per-7
 sona simulationis deposita “Cur” inquit “uncto domini sceleratas
 manus attulistis, neque homicidae tantum sed et regis parricidae
 exstitistis?” Et illico ad praefectum conversus “Hos” in-8
 quit “abductos digna facinore poena affice.” Illi igitur a prae-9
 fecto pro homicidis sunt multati. Theophilus vero etiam nover-10
 cam regia electum in pristinum eius monasterium in insula Prin-

ἀπήγαγε, μηδὲν ἀποναμένην τῶν ὄρκων, οὗς ὁ Μιχαὴλ περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς συγκλήτου ἀπήτησε.

- 11 *Γυναῖκα δ' ἐαντιῶ εἰσοικίσασθαι βουλευθῆεις ὁ Θεόφιλος,*
 12 *πολλὰς πολλαχόθεν ὠραίας κόρας συνήγαγεν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ*
Εἰκασία, παρθένος καὶ τὸ εἶδος καλὴ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπερ- 5
 13 *φέρουσα καὶ λόγοις ὠμιληκυῖα καὶ τὸ γένος ἐπίσημος. περιήει*
 P II 142A *γούν ταύτας θεώμενος καὶ μῆλον κατέχων χρυσοῦν, ἔν' αὐτὸ*
 14 *ἐπιδοῶ τῇ δοξάσῃ αὐτῶ ἀρεστῇ· ἐπεὶ δὲ ἤλθε κατὰ τὴν Εἰκα-*
σίαν περσιῶν, θαυμάσας ἐκείνην τῆς ὠραιότητος ἔφη “ἐκ γυ-
 15 *ναικὸς ἐρρῦθ τὰ φαῦλα.” ἡ δ' ἠρέμα καὶ μετὰ σεμνοῦ ἐρου-* 10
θήματος εὐστόχως πῶς ἀπεκρίνατο “ἀλλὰ καὶ διὰ γυναικὸς
 W III 115 16 *πηγάξει τὰ κρεῖττω.” ὁ δὲ καταβρονηθεὶς ὥσπερ τῷ τῆς*
παρθένου λόγῳ τὴν μὲν παρήλθε, τὸ μῆλον δὲ τὸ χρυσοῦν τῇ D III
 17 *ἐκ Παφλαγονίας Θεοδώρα παρέσχετο. ἡ δ' Εἰκασία τῆς βα-*
σιλείας ἀποτυχοῦσα μονὴν ἐδείματο, ἣ τὴν ἐκείνης κλησὶν ἔσχεν 15
ἐπίκλησιν, καὶ ἐν αὐτῇ μονάσασα ἑαυτῇ ἔζη καὶ τῷ θεῷ, τῆς

8 *δὲ γυναῖκα ἑαυτῷ ὁ Θεόφιλος ἠγάγετο· καὶ (δὲ—καὶ om. C) περὶ τῆς γυναικὸς (om. E) Εἰκασίας CE*

1 μὴ δὲ E post μηδὲν add. τὸ D, del. D_w 1. 2 ἐκ τῆς συγκλήτου περὶ αὐτῆς D 3 δ' ἐαντιῶ RwpDi, δὲ αὐτῶ AD εἰσοικίσασθαι RwpDi, εἰσοικήσασθαι A 5 κασία BD, corr. D_w
 7 αὐτὸ B^sED_wRwpDi, αὐτῶ AR 8 post ἐπιδοῶ add. μνηστορον OwP ἀρεστῇ O_swPDi, ἀρεστῇ AE δ' RwpDi ἤλθεν DEwp, v. ad XIII 1, 5 κασίαν BD 10 ἐρρῦθ p^s invitis ARw ἐρουθήματος B_w (v. B-W Byz. Zeitschr. n. 1892 p. 216. 3) 11 ἡ εὐστόχως ad εὐστοχῶς add. B_r πῶς Rwp, om. D 13 παρήλθεν DEwp, v. ad XIII 1, 5 14 δὲ BDwp κασία BD 15 ἔσχε κλησὶν OwPDi 16 ἑαυτῇ] ἑαντιῶ C

cipis inclusit, ita ut ei iusiurandum, quod Michaël a senatu de ea exegerat, nihil prodesset.

- 11 Uxorem ducturus Theophilus multas formosas puellas unde-
 12 cunque arcessivit, inter quas et Icasia virgo fuit, tum forma
 13 praestantior ceteris, tum erudita, tum genere illustri nata. Dum
 igitur eas spectans circumit, aureum pomum manu tenens, quod
 14 ei quae placuisset daret, cum ad Icasiam venisset, eius pulchritu-
 15 dinem admiratus “A muliere” inquit “emanarunt mala.” Cui
 illa placide et cum honesto rubore sollerter respondit: “Sed et
 16 meliora e muliere exuberant.” At ille virginis oratione velut
 attonitus, ea praeterita malum aureum Theodora ex Paphlagonia
 17 oriundae dedit. Icasia vero cum regno excidisset, monasterium
 de suo nomine condidit, in quo sibi et deo vixit, eruditione

λογικῆς παιδείας μὴ ἀλογήσασα. δίδεν καὶ συγγράμματα ἐκεί- 18
νης εὐρίσκονται εὐπαιδευσίας χαρίτων οὐκ ἄμοιρα. καὶ ἡ μὲν 19 B
οὕτω διέθετο τὰ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἀτεικνίσασα βασιλέως φθαρο-
τοῦ τῷ παμβασιλεῖ ἑαυτὴν ἐμνηστεύσατο καὶ ἀπὶ γεηρᾶς βα-
5 σιλείας τὴν ἐπουράνιον ἐκκληρώσατο. ὁ βασιλεὺς δὲ Θεόφιλος 20
τὴν Θεοδώραν ἑαυτῷ συνοικίζει καὶ ὁμοῦ ταύτην καὶ τῷ γα-
μηλίῳ στεφάνῳ καὶ τῷ βασιλικῷ ταινοῖ διαδήματι καὶ τοὺς
γάμους τελεῖ.

Δικαιοσύνην δὲ μειτῶν τοῖς ἀδικοῦσιν ἦν ἐπαχθῆς καὶ 21
10 κολαστῆς αὐτῶν ἀπαραίτητος. ἐκάστης οὖν ἑβδομάδος ἀπῆει 22
διὰ τῆς ἀγορᾶς ἔφιπτος μετὰ δορυφορίας βασιλικῆς εἰς τὸν ἐν
Βλαζέρνας τῆς θεοτόκου ναόν. εἰ γὰρ καὶ ταῖς θείαις εἰκόσιν 23
τιμὴν οὐκ ἔνεμεν, ἀλλὰ γε τῷ σωτῆρι Χριστῷ καὶ τῇ θεομή- C
τορι πίστιν ἐτήρει, ὡς ἔλεγεν. ἀπιῶν οὖν καὶ οὕτω δημοσιεύων 24
15 παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσιν εὐπρόσιτον καὶ περὶ τῶν ὀνίων
ἐφρόντιζε καὶ ὅπως ἕκαστον τούτων πιπράσκειται ἐπολυπραγμόνει
καὶ ἐπυθάνετο. καὶ εἰ πολλοῦ τινα πιπρασκόμενα εὐρισκε, τὸν 25
ἐπαρχον περὶ τούτου ἀνέκρινε καὶ ἡ καταγινώσκων αὐτοῦ ἔπαυε

9 ὅπως περὶ τοὺς ἀδικοῦντας δέκεται ὁ Θεόφιλος. καὶ ὅπως τῆς εὐθηνίας
τῶν ὀνίων ἐφρόντιζεν C

2 ante χαρίτων add. καὶ Rwp 4 ἑαυτὴν RwpDi, ἑαυτῷ A 5 οὐ-
ράνιον B 6 εἰσοικίζει B 9 ἐπαχθῆς O, corr. ex ἐπαχθεῖς A,
ἐπαχθεῖς Ewp 11 βασιλικῆς om. O 13 οὐκ ἔνεμε τιμὴν Ewp
16 ἐφρόντιζον D, ἐφρόντιζεν D_wE, v. ad XIII 1, 5 17 πολλῶν D
18 τούτων Rwp αὐτοῦ] τούτου Ewp

litterarum non neglecta. Unde et scripta eius reperiuntur, in 18
quibus neque doctrinam neque gratiam desideres. Et sic illa 19
res suas administravit et mortali rege frustrata regi omnium
nupsit, pro terreno regno caeleste sortita. Rex vero Theophilus 20
Theodoram simul et nuptiali corona et regio diademate ornat
nuptiasque celebrat.

Quia iustitiae cultor erat, gravem se et inexorabilem delin- 21
quentibus praebebat. Singulis igitur hebdomadibus eques per 22
forum cum satellitibus regis in aedem deiparae Blacherniam
ibat. Etsi enim divinis imaginibus honorem non praebebat, 23
servatori tamen Christo et dei matri se fidem servare profite-
batur. Cum autem sic in publico versaretur, facilis erat aditu 24
rerumque venalium curam habebat et quanti quaeque venirent,
curiose indagabat. Quodsi qua magno venirent, praefecto de iis 25
interrogato vel magistratum abrogabat, si peccasset, vel obiur-

- 26 τῆς ἀρχῆς ἢ ἐπιπλήττων διώρθου. οὕτω γοῦν ποτε διόντι
 αὐτῷ προσῆλθε γυνὴ ἀδικεῖσθαι λέγουσα παρὰ τοῦ δρουγγαρίου
 τῆς βίγλας (οὗτος δ' ἦν σύγγονος τῆς Αὐγούστης, καλούμενος
 Πετρωνᾶς), οἰκῆν γὰρ αὐτῷ ἐν γειτόνων, τὸν δὲ τὰς ἑαυτοῦ
 D 27 διατάς ὑφουῖντα τῇ αὐτῆς οἰκίᾳ ἐπισκοπεῖν. ἡ μὲν οὖν ταῦτα 5
 ἐπενεκάλει τῷ Πετρωνᾷ· ὁ δὲ πρὸς τοῦ βασιλέως μετακληθεὶς D III 40
 καὶ τί ἂν λέγοι τὸ γύναιον ἐρωτώμενος, ματαιάζειν ἔφη αὐτό.
 28 καὶ ὁ βασιλεὺς “μηκέτι μου δεηθεῖη περὶ τούτου” φησί “καὶ
 29 οὐκ ἔσται σοι πρὸς καλοῦ.” καὶ τῇ γυναικὶ ἐνετείλατο πρὸς
 τὸν Πετρωνᾶν ἀφικέσθαι καί, εἰ μὴ τὴν βλάβην θεραπευθεῖη, 10
 30 αὐθις αὐτῷ προσελθεῖν. προσῆει τῷ Πετρωνᾷ ἡ γυνή· ὁ δὲ
 31 οὐδὲν αὐτῇ τοῦ κακοῦ θεράπενμα ἔδωκε. ἡ δ' ἀπογνοῦσα δι'
 ὄχλου γέγονε καὶ αὐθις τῷ βασιλεῖ· καὶ ὡς αὐτίκα τῶν τῆς
 σιγκλήτου τισὶν ἀπελθεῖν ἐπέταξε καὶ κατασκοπήσαι εἰ βλά-
 P II 143 A 32 πτοιτο ἡ γυνή. οἱ δὲ ἀπῆλθον εὐθύς καὶ τὴν βλάβην ἔγνωσαν 15
 33 καὶ ταύτην ἀπήγγειλαν. καὶ ὁ βασιλεὺς ἔτι ἐπ' ἀγορᾶς προοῖον,

1 περὶ τοῦ γυναικαδέλφου αὐτοῦ (περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Αὐγούστης C) τοῦ
 (om. E) Πετρωνᾶ ACE ante hoc argumentum man. recens add.
 in marg. cod. E negligentissime exarata haec: σημειῶσαι περὶ τοῦ
 πετρωνᾶ καὶ τῆς γυναικὸς ἀψίδος (?) καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς ἐμμετέ | . . .

1 διώρθου DE, asteriscum add. D_w 2 πρόσελθε D ἀδικεῖσθαι
 D, corr. D_w 3 βίγλης DE post ἦν add. ὁ D 4 ἐν A, ἐκ
 R_wp 5 τὴν αὐτὴν οὐσίαν D, corr. D_w ἐπισκοπεῖν E_wp, W_o
 lat.: luminibus obstrueret 6 ἐπενεκάλει p* invitis AR_w
 ἐπιπικαλετω punctis notatum D, ἐπενεκαλει (s. acc.) τῷ corr. D_w
 παρὰ w* p invitis AR 7 λέγοι ODi, λέγει AE_wp 8 δεηθεῖη
 μου E_wp 9 δεηθεῖεν D, corr. D_w 9 ἔστι C καλόν E_wp
 11 ἡ om. D 13 γέγονεν αὐθις O omissio καὶ 14 ἀπελθεῖν
 om. C 15 καὶ om. O post βλάβην add. τε O

26 gato eo, quid agendum esset, praescribat. Sic igitur ali-
 quando praetereuntem mulier quaedam accessit, quae sibi iniu-
 riam fieri a drungario vigiliae querebatur (is Augustae frater
 erat, nomine Petronas), qui cum in vicinia habitaret, aedibus in
 27 altum educendis, suis luminibus obstrueret. Atque illa Petronam
 sic accusabat; is vero a rege arcessitus et quid muliercula diceret
 28 interrogatus nugas eam agere dixit. Tum rex: “Cave” inquit
 29 “deno eadem de re me appellet, quod tibi bono non erit;” ac
 mulierem ad Petronam abire iussit et, nisi damnum resarciretur,
 30 ad se redire. Quod cum illa fecisset neque a Petrona quicquam
 31 impetrasset, re desperata rursus regem obtudit; is statim quibus-
 dam senatoribus mandavit, ut abirent et viderent, num damnum
 32 mulieri daretur. Abiere illi statim damnumque cognitum regi
 33 renuntiarent, qui in forum progressus atque ibi certo loco stans

αὐτοῦ που στάς, γυμνωθῆναι τὸν Πετρωνᾶν καὶ τυφθῆναι καὶ
 στέρα καὶ νῶτα προσέταξε, τὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ δομηθέντα πρὸς 34
 βλάβην τῆς γυναικὸς καθαιρεθῆναι καὶ ταύτη προσκληρωθῆναι
 καὶ τὰς ὕλας καὶ τὸν τόπον αὐτόν. τοῦτο μὲν οὖν τοῦ περὶ 35
 5 τὸ δίκαιον ζήλου τοῦ Θεοφίλου εἴρηται γνώρισμα. εἰρησθῶ 36
 δέ τι καὶ ἕτερον τῆς τε δικαιοπραγίας ἐκείνου καὶ τῆς περὶ τὸ
 ὑπήκοον προνοίας σημαντικόν. προσώρμισέ ποτε τῷ περὶ τὰ 37
 ἀνάκτορα λιμένι φορτὶς βάρει τῶν ἀγωγίμων πεφορτισμένη καὶ
 τούτῳ μέχρις ἐσχάτου ζωστήρος καταβεβαπτισμένη. ἔτυχε δὲ 38
 10 προκίνας ὁ βασιλεὺς ἀνωθεν, καὶ θαυμάσας τὴν ναῦν διὰ Β
 τινος τῶν αὐτῶ ἐπομένων τίνος ἂν εἶη ἐπύθετο. ὡς δὲ τῆς 39
 Αὐγούστης εἶναι μεμάθηκε καὶ ὡς ἄρτι ἀνήχηθ' ἐξ ἐμπορίας,
 ἦν ἐν τοῖς τῆς Συρίας οἱ πρὸς τῆς βασιλείσης σταλέντες ἐποιή-
 σαντο μέρεσιν, εἴ τι μὲν τοῖς τοῦ πληρώματος τῆς νηὸς πρόσε- W III 116
 15 σιν, ἐξενεγκεῖν αὐτοῖς αὐτίκα ἐκέλευσε, τῶν δὲ τῆς Αὐγούστης
 ἄψασθαι μηδενός. ὡς δὲ τοῦτο γέγονε καὶ τοὺς ἄνδρας ἐκεῖ- 40
 D III 40 40 θεν ἀπήλασεν, ὕγρον κατ' αὐτῆς ἐπήνεγκε πῦρ καὶ αὐτόφορτον
 κατενέπηρε καὶ τῇ βασιλείσῃ ἐλοιδορήσατο, "βασιλέα με" λέ- 41

7 περὶ τοῦ πλοίου τῆς Αὐγούστης (βασιλίδος A) ACE

4 τὸν τόπον αὐτόν AEB^sD_ww_p, τοῦδαφος R τῷ] τε D, corr. D_w
 5 ζήλου τοῦ om. D, suppl. D_w 6 post τὸ add. δίκαιον καὶ Ew_p
 7 τῷ om. O 8 λιμένι AEw_p, τῷ ἐν αὐτοῖς λιμένι O 9 τούτῳ
 Rw_pDi, τοῦτο A βεβαπτισμένη O 11 ἐπυθάνετο DEw_p
 12 ἐμπορείας D, ἐμπορίας corr. ex ἐμπορείας A 16 ἄνδρας AEw_p,
 ἐμπλόνας O 18 κατενέπηρσεν Ew_pDi, v. ad XIII 1, 5

Petronam vestibus direptis et in tergo et in pectore verberari
 iussit, et quae in fraudem mulieris struxerat, destrui materiam- 34
 que et solum ipsum ei attribui. Atque hoc specimen sit, quan- 35
 toperere iustitiae studuerit Theophilus. Sed et alterum quoddam 36
 referatur, quo et eius observantia aequi et cura de subiectis ad-
 hibita declaratur. Appulsa est aliquando ad regiae portum na- 37
 vis oneraria pondere sarcinarum gravis eoque usque ad extremum
 cingulum demersa. Rex superne prospectans navemque admiratus 38
 per pedisequum quendam percontatur, cuius sit ea navis. Ut 39
 autem Augustae esse cognovit nuper a mercatura redactam,
 quam ab regina missi in Syriae partibus fecissent, si quid sua-
 rum quidem sarcinarum in nave haberent, id statim nautas
 efferre iussit neque tamen quicquam, quod ad Augustam perti-
 neret, attingi. Quo facto pulsus inde nautis, Graeco igne infecto 40
 navem cum ipsis sarcinis cremavit et reginam maledictis inse-
 ctatus "Regem enim" inquit "cum deus me designarit, tu me 41

γων "ἀναδείξαντος τοῦ θεοῦ, σὺ βιάζῃ ποιῆσαι με ναύκληρον.
C 42 ἴσθι δὲ ὅτι τοῖς ἰδιώταις τὸ ἐμπορεύεσθαι προσκεκλήρωται, ἔν'
43 ἐκεῖθεν τὰς πρὸς τὸ ζῆν πορίζονται ἀφορμὰς. εἰ δ' ἡμεῖς μετὰ
τῆς βασιλικῆς εὐετηρίας καὶ τὰ ἐξ ἐμπορίας ἑαυτοῖς περιποιεῖ-
σθαι πειρώμεθα, πόθεν ἂν οἱ τῆς τύχης τῆς ἰδιώτιδος τὰ ζω-5
αρκῆ συμποροῖσαιντο;"

26 Τῇ δὲ βασιλίσῃ πατὴρ ἦν ἡ χώρα τῶν Παφλαγόνων,
πατέρες δ' αὐτῇ Μαρίνος καὶ Θεοκτίστη τῶν εὖ γεγονότων ἐν
τῇ χώρᾳ τῇ κατ' αὐτούς, εὐσεβεῖς δὲ ἄμφω καὶ τῶν σεβα-
2 σμίων εἰκότων προσκνηταί. τῆς δὲ Θεοδώρας τῷ βασιλεῖ συ-10
ζυγείσης καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Θεοκτίστη, ἣ καὶ Φλωρίνα ἐπω-
3 νομάζετο, ζωστή καὶ πατρικία τετίμητο. ὥκει δὲ κατὰ τὴν
D μονὴν τῶν Γαστριῶν, ὡς δὲ τινες λέγουσι καὶ τὴν μονὴν αὐ-
4 τὴν ἐκείνη ἐδειμάτο. ὡς γοῦν πρὸς μάρμυνη ἀπήγοντό ποτε
πρὸς αὐτὴν τὰ τοῦ βασιλέως θυγάτρια, ἦσαν δὲ πέντε, καὶ αἱ 15
5 Πουλχερία Μαρία. ἡ δὲ δωρήμασι τὰς παῖδας ἐδεξιοῦτο καὶ

7 περὶ τῶν γονέων τῆς Θεοδώρας· καὶ περὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς (καὶ—αὐτῆς
om. A) καὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως (τῶν τ. βασ. θυγατέρων A) ACE

1 βιάζης E με ποιῆσαι Ewp 3 ἀφορμὰς πορίζονται B εἰ]
ἢ D post ἡμεῖς add. καὶ A, om. RwpDi 5 πόθεν om. p*
inuitis ARw ἂν om. A, add. RwpDi ἰδιώταδος D, corr. Dw
τὰ] τῇ D ζωαρκικῆ D, corr. Dw 7 βασιλεία D, corr. Dw
πατέρος D, corr. Dw 8 δὲ O αὐτῇ om. O μαρίνος om.
D, suppl. Dm θεοκτίς δὲν ἐγεγονότων D, corr. Dw 9 καὶ
add. ante ἄμφω BC 11 φλωρίνα ARwp, corr. Di 12 πρακία
D, corr. Dw 13 γαστριῶν wpDi inuitis AR, v. Cedr. (Scylitz.)
II p. 103, 16 et Duc Cpol. Christ. lib. IV n. 43 p. 109 14 ἐκέ-
νην CD οὖν EDwwp μάρμυνη D, corr. Dw 14. 15 πρὸς
αὐτὴν ποτε Ewp 16. 17 οὖν Πουλχερία] συμπλουχερία D 17 τοῖς C

42 nauclerum facere contendis. Scito autem mercaturam privatis
hominibus esse attributam, unde pecunias ad vitam degendam
43 sibi quaerent. Quodsi nos praeter regni opes etiam mercaturae
emolumenta nostram in rem converterimus, unde homines tenuio-
ris fortunae victum sibi comparabunt?"

26. Reginae patria erat Paphlagonia, parentes Marius et
Theoctista, ex nobili illius provinciae familia, ambo pii et sacra-
2 rum imaginum adoratores. Theodora vero regi desponsa, etiam
mater eius Theoctista, Florina cognomento, zostae et patriciae
3 dignitatem erat consecuta. Habebat autem iuxta Gastia mona-
4 sterium idque, ut quidam asserunt, condiderat. Filiolae igitur re-
giae quinque, quarum nomina erat Thecla, Anna, Anastasia,
Pulcheria, Maria, ad eam ut aviam aliquando adducebantur.
5 Illa puellas munusculis sibi conciliabat ac seorsim hortabatur ad

ἰδίᾳ παραλαμβάνουσα παρῆγει τὰς ἀγίας εἰκόνας σεβάζεσθαι,
 καὶ ἐκ κιβωτίου σεβάσμα ἐκφέρουσα ἐκτυπώματα προσκυνεῖν
 αὐτὰ παρεσκευάζε τὰς θυγατριδᾶς καὶ ἀσπάξεσθαι, καὶ ταῖς
 κεφαλαῖς αὐτῶν ἐπιτίθει καὶ ταῖς προσώψει. καὶ ποτε ἐκεῖ-6
 5 θεν ἐπαηκούσας τὰς παιδᾶς ἠρώτα ὁ βασιλεὺς τί παρὰ τῆς
 μάρμης αὐταῖς γένοιτο καὶ τίνα παρ' ἐκείνης αὐταῖς λέγοιτο. P1144A
 αἱ μὲν οὖν λοιπαὶ ἐσιώπων, ἡ Πουλχερία δὲ νηπιάζουσα ἐτι 7
 D III 405 τᾶλλα τε διηγεῖτο ψελλιζούσῃ φωνῇ καὶ προσεπῆγεν ὡς εἴη τῇ
 μάρμῃ νινία ἐν κιβωτίῳ, τὰς εἰκόνας οὕτω καλοῦσα, "καὶ ταῦτα
 10 τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς προσώποις ἡμῶν ἐπιτίθησι καὶ ἀσπάξεσθαι
 δίδωσιν." ἐντεῦθεν τὰς σεπτὰς εἰκόνας γνοὺς διδάσκεσθαι προσ-8
 κυνεῖν τὰς αὐτοῦ θυγατέρας παρὰ τῆς μάρμης, οὐκέτι πρὸς
 αὐτὴν ἀπάγεσθαι τὰς παιδᾶς παρακεχώρηκεν, ἕτερον δὲ οὐδὲν 9
 λυπηρὸν εἰς τὴν Θεοκτίστην εἰργάσατο, αἰδούμενος ἐκείνην διὰ
 15 τὸ κῆδος καὶ πλεόν διὰ τὴν ἀρετὴν, ἣ καὶ πολλὰκις ἤλεγχε
 τοῦτον, οὗ τούτους ὀρθοδόξους ἐκόλαζε καὶ ταῖς ἱεραῖς εἰκόσιν B
 ἐνύβριζε, καὶ διὰ ταῦτα ἀπεχθῶς διακειῖσθαι πρὸς αὐτὸν ἐπλη-
 ροφόρει πᾶν τὸ ὑπήκοον. τοιοῦτον δὴ τι καὶ περὶ τὴν βασι-10
 λίδα ἐγένετο. ἦν τι παρὰ τοῖς ἀνακτόροις ἀνθρώπιον καὶ τοῦ
 19 περὶ τῆς δεσποίνης Θεοδώρας καὶ τοῦ παράφρονος Δένδερι (βένδερι E)
 CE, περὶ τοῦ Δένδερι A

4 τοῖς προσώποις O ex § 7 6 λέγοιτο EwpDi 8 ψελλιζούσα E
 προσετίθει D 9 ἐκ κιβωτίου E ante εἰκόνας add. ἀγίας Ewp
 10 ταῖς κεφαλαῖς Owp, ex § 5 13 δ' O 15 τὸ κῆδος καὶ πλεόν
 διὰ om. AE, add. OwpDi, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 104, 15
 16 ἐκόλαζε RwpDi, ἐκόλαζεν A (v. ad XIII 1, 5)

sacras imagines venerandas curabatque, ut sacras effigies e ci-
 stella prolatas neptes adorarent ac deoscularentur, earumque
 capitibus et oribus eas admovebat. Puellas aliquando inde 6
 reversas cum rogaret rex, quomodo ab avia tractatae essent et
 quid diceret, ceteris tacentibus, Pulcheria adhuc infantula cum 7
 cetera balbutiente voce refert, tum addit aviam in ci stella pupas
 habere (sic enim imagines vocabat), quas ipsarum capiti et faciei
 admoveret atque osculandas praeberet. Qua ex re cum cogno-8
 visset filias ab avia cultum sacrarum imaginum doceri, eas non am-
 pliùs ad illam abduci passus est, neque vero alia molestia Theo-9
 ctistam affecit, quam cum propter affinitatem tum etiam ob virtu-
 tem verebatur, cum quidem ab ea saepe reprehenderetur, quod
 orthodoxos puniret et sacris imaginibus contumeliam faceret, ab
 eaque certior fieret iis rebus omnium odia contra se esse mota.
 Simile quiddam etiam reginae accidit. Erat in regia quidam 10
 homuncio delirus et impedita lingua, quem rex in deliciis habe-

νοῦ πάσχον καὶ τῆς γλώσσης παρακοπήν, καὶ ἦν ὅλον ἄθυρμά
 τι τῷ βασιλεῖ· τῷ δὲ τοιοῦτω τυγχάνοντι ἦν καὶ ἡ γυναικω-
 11 νίτις βατή. καὶ ποτε τὸν τῆς Αὔγουστης εἰσεῖσι θάλαμον· ἡ
 δ' ἔτυχε τότε ἀγίας εἰκόνας ἀσπαζομένη καὶ προσκυνούσα (ἐτίμα
 γὰρ διαφερόντως ἀγνοία τοῦ ξυνευνέτου), τὸ δ' ἀνθρωπάριον 5
 ἐκεῖνο τὰ θεῖα θεασάμενον ἐκτυπώματα, “τί ταῦτα;” ἤρετο τὴν
 C 12 βασιλίссαν. ἡ δὲ ἀφελῶς πωσ πρὸς ἐκεῖνο “ταῦτα” εἶπε “τὰ
 καλά μου νινία.” ἐκεῖθεν οὖν ἐξελθὼν τὸ παράφορον ἐκεῖνο
 ἀνδράριον εὔρε τὸν Θεόφιλον ἐσιώμενον. ἤρετο οὖν ὁ βασι-
 13 λεὺς αὐτὸν ὄθεν ἦκει. ὁ δὲ παρὰ τῇ μάννῃ πορευθῆναι ἀντέ-10
 φησεν (οὕτω γὰρ ἐκάλει τὴν δέσποιναν) καὶ ἔχειν αὐτὴν ἔλεγε
 14 νινία καλά. εἰκόνας οὖν εἶναι τὰ νινία ὑποτοπήσας ὁ βασιλεὺς
 ἐξώργιστο καὶ πρὸς τὴν βασιλίδα πνέων θυμοῦ καὶ ὕβρεις
 W III 117 ἐκείνης κατέχεε καὶ εἰδωλολάτριον ὠνόμαζε, τὰ εἰρημένα παρὰ
 τοῦ Δένδρι διηγοῦμενος· οὔτω γὰρ τὸ παρακεκομμένον ἐκεῖνο 15
 15 ἐκαλεῖτο ἀνθρώπιον. ἡ δὲ σοφῶς τὸν ἄνδρα κατεσοφίσατο·
 D “οὐ γὰρ εἰκόνας εἶδεν ὁ Δένδρις” ἔλεγεν, “ἀλλὰ τῷ κατόπτρῳ D III 40

1 γλώττης CD, v. ad p. 217, 6 2 γυναικονίτις A, γυναικονίτις Rwp, γυναι-
 κωνίτις D, corr. Di 3 τὸν om. E 5 post διαφερόντως add. αὐτὰς
 Rwp ἀγνοία τοῦ ξυνευνέτου AE(wp), τὸν ξυνευνέτην λαυθάνουσα O
 5. 6 τὸ δ' ἀνθρωπάριον ἐκεῖνο AE, τὸ δὲ παρακεκομμένον ἐκεῖνο ἀν-
 δράριον (ἀνθρωπάριον wp) Owρ 7 ταῦτα εἶπε A, εἶπε ταῦτα Ewp,
 ἔφησε (ἔφη D) ταῦτα O τὰ om. D 9 ἀνθρώπιον O γούν
 Ewp 10 μάννα ARwp, μάνα BC, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 105, 10
 πορευθῆ καὶ D, πορευθῆναι corr. Dw 11 γὰρ] γούν E καὶ
 om. p* invitis ARw ἔλεγε] λέγον C 13 πνέων θυμοῦ A, πο-
 ρεύεται πνέων θυμοῦ Ewp, θυμοῦ πνέων πετόρευτο () 14 κατέχεεν
 ἐκείνης Ewp εἰδωλατρίαν D, corr. Dw 15 δένδρι E 17 δέν-
 δρις E, sed β supra prius δ scripsit Wo sumptum ex argum.
 ad XV 26, 10 15 μωραῖνον BC, μωραῖον D 17 δενδρίεις D

11 bat cuique etiam in gynaeceum patebat aditus. Aliquando igitur
 in reginae thalamum ingressus, cum illa sacras imagines oscula-
 retur et adoraret (eas enim nescio marito supra modum hono-
 rabat), sacras effigies conspiciatus, quid haec sibi vellent, rogat;
 12 respondit regina simpliciter pulchras suas pupas esse. Egressus
 vecors ille homuncio Theophilum in convivio repperit et interro-
 13 gatus, unde veniret “A manna” inquit (sic enim dominam appella-
 14 bat); eamque pulchras habere pupas addidit. Rex autem pupas
 suspicatus esse imagines commotus et ira in reginam aestuans
 eam et contumeliosis dictis insectatur et idololatram appellat iis,
 quae a Dendere (id enim fatuo illi homunculo erat nomen) au-
 15 diverat, relatis. Verum illa marito sollerter decepto “Neque
 enim” inquit “imagines vidit Denderis, sed cum equidem speculum
 intuerer, formas ille, quae in eo representabantur, vidit easque

μον ἐνατενιζούσης τὰς ἐκεῖθεν ἀπανακλωμένας ἐώρα μορφὰς καὶ ταύτας νινία ἰδνόμασεν.” οὕτω πιθανῶς τὸν λόγον συμ- 16 πλάσασα τὴν ὁργὴν τοῦ βασιλέως ἐμάλαξε καὶ τὸν θυμὸν κατεστόρεσεν.

5 Ἦν δὲ τοῖς εὐσεβέσι λίαν βαρὺς, σπεύδων πάντας τῆς 17 οἰκείας δυσσεβείας ποιήσασθαι κοινωνούς, καὶ ὥσπερ τοῦ δικαίου διάπυρος ἦν ζηλωτής, οὕτω καὶ τῆς εὐσεβείας, ὡς ἐκείνῳ ἐδόκει, καὶ ἀποστῆσαι τῆς τῶν εἰκόνων τιμῆς ἐφιλονεῖκει περιμανῶς τὸ ὑπήκοον. ἐντεῦθεν ἐκόλαξε πλείστους, τῆς εἰδωλο- 18 10 μανίας, ὡς ἔλεγεν ἀκολάστῳ γλώσση, αὐτοὺς ἀφιστῶν, καὶ πολλοὺς εἰργάσατο ὁμολογητάς.

Ἰωάννην δὲ τὸν σύγκελλον, ὃς αὐτοῦ διδάσκαλος γέγονε 19 καὶ τῆς δυσσεβείας ἦν κοινωνός, πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐξαπέ- P II 145 A στείλει, ἐπιδείξασθαι σφίσι τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας Ῥωμαίων 15 βουλόμενος. στέλλει δ' αὐτὸν σὺν χρήμασι μάλα πολλοῖς, ὧν 20 τὰ μὲν δῶρα πέπομμε τῷ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγῷ, τὰ δὲ εἰς ὑπηρεσίαν τῷ πεμφθέντι ἀπένευμεν, ἐν οἷς καὶ διττὰ ἐτύγχανον χερνιβόξεστα χρύσεά τε καὶ διάλυθα καὶ τέχνης ἀκριβοῦς ἐνδει-

5 δι βαρὺς ἦν κατὰ (om. C) τῶν εὐσεβῶν κολαστῆς ὁ Θεόφιλος CE 12 περὶ τοῦ συγκέλλου Ἰωάννου καὶ ὅπως πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀπεστάλη καὶ ὅσα ἐποίησεν CE

1 ἀνακλωμένας D 3 ἐμάλαξε AEWp, ἐξέκλινε O Wo lat. κατεστόρεσεν C 5 εὐσεβέσι A (v. argum. ad h. l.), εὐσεβοῦσι Rwp βαρὺς λίαν E post σπεύδων add. οὖν C 6 δυσσεβείας D, corr. Dw 7 οὕτως BC 7. 8 ἐκείνῳ ἐδόκει AF, ὄρετο Owp 8 ἐκείνων w* p (Wo lat.: imaginum) 9 εἰδολομανίας Ewp 10 ἀφιστῶν Ewp 11 ὁμολογητάς εἰργάσατο D 12 αὐτῷ E(wp) 15 πολλοῖς AEWp, πλείστοις O 16 τῶν om. Ewp 17 τῷ Rwp Di, αὐτῷ A πεμφθέντι AEWp, Ἰωάννη O, Ioanni: Wo lat.

pupas appellavit.” Eo probabili commento regis iram mollivit 16 furoremque leniit.

Cum autem omnes in suam impietatem pertrahere studeret, 17 saevus admodum erat in pios et, ut iustitiae, ita et eius quam ipse probabat pietatis acerrimus defensor subiectos a cultu imaginum abducere insano studio contendebat; quocirca plurimos 18 puniebat, ut eos, quemadmodum intemperanti lingua dicebat, ab idolomania depelleret, multosque confessores fecit.

Ioannem syncellum, quo magistro usus erat, impietatis suae 19 socium, ad Agarenos cum maximis copiis ablegavit, regni Romani divitias ostentaturus, quarum nonnullas eorum principi 20 dono misit, nonnullas legato ad ministerium assignavit, inter quas duo quoque malluvia aurea erant, gemmis distincta et exqui-

- 21 κνύμενα χάριτας. τούτων δὲ πάντων ἐπέκεινα λέγεται δοῦναι αὐτῷ καὶ χρυσοῦ χαράγματος κεντηνάρια τεσσαράκοντα, ἔν' ἔχοι διωρεῖσθαι τῶν Ἀγαρηῶν οἷς βούλοιο φιλοτίμως καὶ δαυιλῶς κἀντεῦθεν τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττοι, λογιζομένους B ὡς εἰ τοσοῦτον οἱ τοῦ ἄνακτος εἰποροῖεν, αὐτὸς ἐκείνος πόσου B
 22 ἂν εἴη κύριος πλούτου. ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν τοῦ Βαγδά πόλιν ὁ σύγκελλος (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ παλαιὰ Βαβυλών) καὶ τῶ τῶν Ἀγαρηῶν ἀρχηγῷ εἰς θεῖαν ἔλθων καὶ διαλεχθεὶς καὶ τὰ ἐκ βασιλέως δῶρα προσαγαγών, καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν (ἦν γὰρ εἰς διάλεξιν περιδέξιος) καὶ ἐτιμᾶτο D III 40
 23 καὶ ἐθανμάζετο. πλέον δ' ἐξεθάμβησε τοὺς βαρβάρους φιλο-
 24 τιμότατα πρὸς αὐτοὺς διακείμενος. εἰ γὰρ τινες ἐκείνῳ προσ-
 ἤεσαν ἢ παρὰ τοῦ σφετέρου στελλόμενοι ἄρχοντος ἢ κατὰ τινα χρεῖαν ἄλλην, χρήμασιν αὐτοὺς ἐδεξιοῦτο μεγάλοις, ὡς καὶ χαι-
 C 25 ρειν καὶ τεθηπέναι τοὺς ταῦτα λαμβάνοντας. δμῆσιον δὲ ποτε 15 τοῦτον τοῦ ἀμερομμυνη ποιουμένου, τὸ ἐν τῶν χρυσοῶν ἐκείνων χερνιβοξέστων εἶχεν ἐκεῖ, ὕδωρ αὐτῷ ἐπιχέων κατὰ χειρός·

2 χαράγματος AO, χαράγμα E, unde χαράγματα wρDi 3 δωρεῖσθαι] ὡργεῖσθαι E ἀγαρηῶν A, ἐκ τῆς ἀγαρ Rwp οἷς βούλοιο om. D, suppl. D_w ante καὶ add. τε EwpDi 4 τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττοι AED_wwρ, ἐκπλήττοι τὸ βάρβαρον O λογιζομένους AED_wwρ, λογιζόμενον O 5 ὡς om. D τοσοῦτον BC οἱ RD_wwρDi, εἰ AD ἀνάκτορος B ἐκποροῖεν D 6 εἴη RwpDi, om. A βαγδά C 7 σύγκελος w*p in vitis AR δέ C 9 ἐκ AR, τοῦ w*p 11 φιλοτιμότατα DEwp 14 πολλοῖς O 15. 16 post ποιουμένου add. καὶ ὁμοδλαιοι O, post δὲ w*p 16 ἀμερομμυνοῦ w*p in vitis AR ἐχόνων D, ἐκείνων corr. D_w 17 ἐπιχέων RwpDi, ἐπὶ χέον A, ἐπιχέον ex ἐπιχέων mutat D

- 21 sitae artis elegantia adornata; praeterque cetera omnia signati auri IV milia librarum ei dedisse perhibetur, ut Agarenos, quos vellet, liberaliter et magnifico donaret itaque barbaros percelleret, qui, cum tantas opes ministrorum imperatoris
 22 esse cernerent, cogitarent, quantis ipse divitiis potiretur. Syn-cellus igitur in urbem Bagdam profectus (ea vetus Babylon est) cum in conspectum principis Agarenorum venisset oblatisque regis muneribus cum eo collocutus esset, cum ob haec, tum propter dicendi vim (erat enim in congressibus perquam disertus) et in
 23 honore erat et in admiratione. Barbaros tamen sua erga eos munifi-
 24 centia magis obstupescit. Nam si qui illum conveniebant sive a suo principe missi sive aliis de causis, eos magnis pecuniis donabat,
 25 ut qui eas acciperent, et gauderent et mirarentur. Cum autem ipse aliquando ab amermumme ad convivium in aedes illius invitatus esset, alterum ex aureis iis malluviis secum attulit, ut aquam

τοῦτο γοῦν ἀμελῶς κείμενον (οὕτω γὰρ ποιῆσαι τοῖς αὐτοῦ 26
 θεράπουσιν ἐνετείλατο, ἔν' ἀπόληται) παρὰ του ἐκλάπη. ὡς 27
 δὲ ζητούμενον οὐκ ἦν, οἱ βάρβαροι θροῦν ἤγειραν, καὶ τὸ
 πολῦτιμον ἐκείνου καὶ τὸ κάλλος θαυμάζοντες. ὁ δὲ μὴ μέλειν 28
 5 αὐτῷ περὶ τοῦ ἀπολομένου εἰπὼν τοῖς μὲν βαρβάροις ἔκκληξεν
 ἐνεποίησε, τοιούτου χρήματος καὶ ἀφροντιστοῦντα δρῶσιν αὐτόν,
 τοῖς δ' ἑαυτοῦ θεράπουσι τὸ ἕτερον ἐνεγκεῖν προειρέπετο, ὃ 29
 κομισθὲν εἰς πλεόν θάμβος τοὺς βαρβάρους ἐνήκεν. ἀντιφιλοτι- 30 D
 μούμενος δὲ καὶ ὁ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγὸς πολλοῖς τὸν Ἰω-
 10 ἀννην ἐδεξιοῦτο δωρήμασι καὶ ἐπὶ πᾶσιν αὐτῷ αἰχμαλώτους
 παρέσχετο ἑκατόν, ἀμφιάσας αὐτοὺς λαμπροτέροις ἐσθήμασιν.
 ἐπανελθὼν οὖν ἐκεῖθεν ὁ Ἰωάννης καὶ τῷ βασιλεῖ τὰ ἐκεῖ διη- 31 W III 118
 γούμενος καὶ τῶν ἀρχικῶν οἰκιῶν σχήματά τε καὶ ποικιλίαν,
 εἰς ἔρωτα κεκίνηκε τοιαῦτα δομήσασθαι. καὶ μέντοι ἐπέταξεν 32
 15 ἐν τῷ Βρύαντι δειμάσθαι οἱ ἀνάκτορα τοῖς ἐν Συρίᾳ ἑοικότα
 ἐν Ἀπασί· καὶ ὡς ἐπιστατῶν τοῖς τούτων δομήτοροι καὶ σχή-
 ματα διδάσκων καὶ μέτρα εὗρους τε καὶ μήκους καὶ ὕψους P II 146 A
 ταχὺ τὰς οἰκοδομὰς ἐξέπερανεν.

1 ἀμέλως D, corr. D_w 2 ἐκλάπη AO, ἐκλάπη E sed tam negle-
 genter exaratum, ut legi possit ἐκλώπη, unde ἐκλώπη w_p
 4 μέλλειν AR, corr. D_ww_pDi 5 ἀπολλομένου E, ἀπολλυμένου D
 6 καὶ om. R_wp 7 θεράπουσιν E_wp, v. ad XIII 1, 5 προε-
 τέρωτο R_wp 9 καὶ om. C βαρβάρων E μεγάλοις O
 12 διηγούμενος τὰ ἐκεῖ E_wp 14 post μέντοι add. αὐτῷ R_wp
 17 εὗρους ODi, εῦρους AED_ww_p

manibus illius affunderet. Quod cum negligenter alicubi positum 26
 esset (ita enim ministris suis Ioannes mandaratum, ut periret), a
 quodam est surreptum quaesitumque nunquam comparuit; barbari 27
 igitur murmurarunt et pretium illius et elegantiam exaggeran-
 tes. Ipse vero cum eam iacturam sibi curae non esse professus 28
 esset, eos obstupescit, quem tantam rem etiam negligere cerne-
 rent, et a ministris alterum afferri iussit, quo allato magis etiam 29
 barbari admirati sunt. Sed et Agarenorum princeps suam ma- 30
 gnificentiam ostentans Ioannem magnis muneribus affecit et post
 cetera omnia centum ei captivos dedit splendidis vestibus exornatos.
 Ioannes igitur cum ex ea legatione reversus regi quae acta 31
 essent exposuisset ac principium aedium figuras et varietatem
 narrasset, cupiditatem eius excitavit eiusmodi regiae aedifi-
 candae; atque in iussu illius Ioannes in Bryanto regiam Syriacae 32
 per omnia similem auspicatus est et architectis figuris mensuris-
 que latitudinis et longitudinis et altitudinis demonstratis opus
 celeriter absolvit.

- 27 Οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὰ παράλα τείχη τῆς πόλεως πεπονη- D III 40
 κότα τότε καὶ ἐκ τῆς τοῦ χρόνου παραρροῆς καὶ ἐκ τινων
 συμπτωμάτων ἐτέρων ἀνεκαίνασε μεγαλοπρεπῶς, εἰς ὕψος πλέον
 2 ἢ πρότερον ἦσαν ἐπάρας αὐτά· καὶ ξενῶνα μέγιστον εἰς ὄνομα
 οἰκεῖον ἀνήγειρεν, ἐν τόπῳ οὐ πρότερον ἦν ἑταιρουσῶν γυναι- 5
 κῶν καταγῶγιον.
- 3 Ἦν δὲ καὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατής, ὡς ἄπαξ ποτὲ
 ἔρωτι παιδίσκης ἀλῶναι ὑπηρετουμένης τῇ βασιλίδι τὴν ὄραν
 διαπρεποῦς, τῆς Θεοδώρας δὲ διὰ τοῦτο ἀλγούσης, ἐπόμνησθαί
 B φασιν ἐκείνον μὴ ἄλλοτε μηδ' ἐτέρας πείραν λαβεῖν γυναικός 10
 καὶ ἐπὶ τῷ ὀλισθήματι δάκνεσθαι καὶ συγγνώμην ἐξ ἐκείνης
 4 αἰτεῖν. ἀλλὰ ταῦτα ἢ περὶ τὰς σεπτὰς εἰκόνας αὐτοῦ μανία
 5 εἰς οὐδὲν ἐποίει λογίζεσθαι. ἐλύττα γὰρ ἄντικρυς καὶ πλέον
 ἐμμελήει τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ὠμότερος τῶν τιμητῶν τῶν ἱερῶν
 ἐκτυπωμάτων ἦν κολαστής, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν γραφαῖς τυπούν- 15
 6 των αὐτά. ὄθεν καὶ τινα μοναχὸν Λάζαρον, περιβόητον ὄντα
 7 τῆνικαῦτα περὶ τὴν γραφικὴν, ἀπηνῶς αἰμισάμενος καθείρξεν
 εἰς δεσμοτήριον· ὡς δὲ ἐκ τῶν πληγῶν ἐκείνος ραΐσας αὐθις

1 περὶ τῶν τῆς πόλεως παραλλίων τειχῶν CE 4 περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ
 Θεοφίλου (τ. Θ. om. E) CE 16 περὶ τοῦ μοναχοῦ Λαζάρου τοῦ ζω-
 γράφου CE

1 παράλια Ewp, v. ad XV 23, 31; est Zonarae et παράλος (XV
 7, 7. 23, 31 cet.) et παράλιος (XVI 9, 46. XVII 15, 16 cet.) 2 καὶ
 ἐκ A Ewp, ἐκ τε O καὶ RwpDi, om. A τινων om. O 7 ante
 περὶ add. τὰ C 7. 8 ἔρωτί ποτε ἄπαξ D 7 ποτε om. E
 8. 9 τὴν ὄραν διαπρεποῦς AEDwwp, χαρμίσσης (χαρμίσσης B) τὸ εἶδος
 O 10 λαβεῖν πείραν D 12 αὐτοῦ AR, om. B, ἐπὶ τοῦ w* p
 (eius: Wo lat.) 17 γραφὴν E

27. Idem rex maritima quoque moenia cum vetustate tum
 ob alios casus ruinosa magnifice instauravit, in maiorem educta
 2 altitudinem; praeterea maximum hospitium de suo nomine condi-
 dit, quo loco prius impudicarum mulierum deversorium fuerat.
- 3 In libidinibus erat tam continens, ut, cum amore puellae
 formosissimae, quae reginae inserviebat, semel captus esset,
 idque Theodora aegre ferret, eum deirasse ferant se nunquam
 4 veniam ab illa petiisse. Sed eius furor contra sacras imagines
 5 effusus effecit, ut illa pro nihilo putarentur. Prorsus enim insa-
 nia quadam et rabie maiore superioribus regibus cultores atque
 6 etiam pictores sacrarum imaginum persequebatur; eaque de
 causa monachum quendam Lazarum, pictorem tum clarissimum,
 7 crudeliter excruciatum in carcerem coniecit. Qui cum ex plagis

τὰς χεῖρας ἁγίων εἰκόνων ἐδίδου γραφαῖς, πέταλα δὲ τύραννος ἐκέλευσεν ἐκπυρρῶνέντα σιδήρεα τοῖς τοῦ Λαζάρου ἐπιτεθῆναι καρποῖς, ἵνα μὴ τοὺς πόρους τῶν καρπῶν αὐτοῦ οἱ εὐσεβοῦντες C ἔχοιεν προσκυνεῖν. ὁ μὲν οὖν ὑπέστη ταύτην ὑπὲρ τῶν σεβα- 8
 5 στῶν εἰκόνων τὴν κόλασιν, ἐφρεύσθη δὲ τῶν ἐλπιδῶν ὁ τύραννος. λέγεται γὰρ μετὰ τὴν κόλασιν τῆς εἰρκτικῆς ἐκβληθεὶς ὁ δμολο- 9
 γητῆς ἐκεῖνος, ἔτι τὰς πληγὰς φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, τῆς θείας χάριτος συνεφαπτομένης αὐτῷ εἰκόνας διαχαράξει σεπτὰς, μετὰ 10
 D III 409 ἐκτύπωμα γράψαι, καὶ οἶον ἄρι ὄραται, ἀνασηλωσάτω αὐτό, τῆς πρώην οὐσης θείας εἰκόνας ἐκεῖ πάλα ἀποξεσθείσης. οὗτος 11
 καὶ τοὺς ἀταδέλφους ἄμφω καὶ δμολογητὰς τὸν Θεοφάνη καὶ τὸν Θεόδωρον, ἐλέγξαντας τὴν ἐκείνου δυσσέβειαν ἐκ χρήσεων D
 προφητικῶν τε καὶ γραφικῶν, πρῶτον μὲν σφοδρῶς κατηκί-
 15 σατο, εἶτα καὶ τὰς ὄψεις αὐτῶν κατέστιξε καὶ ταῖς σιγμαῖς μέλαν ἐπέχεε, γράμματα δ' ἐτύπουν τὰ σίγματα· τὰ δ' ἦσαν 12
 ἱαμβοὶ οὗτοι·

11 περὶ τῶν δμολογητῶν ἀταδέλφων Θεοφάνους καὶ Θεοδώρου τῶν γρα-
 πῶν CE ὄρα E

2 ante τοῖς add. ἐν D 4 ὁ μὲν .. ὑπέστη — 5 ἐφρεύσθη δὲ .. ὁ τύ-
 ραννος] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 5 ἐφρεύσθη — 6 κόλασιν
 om. D, suppl. Dw 6 ante γὰρ add. μὲν ED_wwp 7 χερσὶ
 RwpDi, χερσῶν A, v. ad XIII 1, 5 11 οὐσης E, corr. E_w
 12 καὶ alterum om. B καὶ δμολογητὰς om. Ewp θεοφάνην Ewp
 ante καὶ add. τε E(wp) 13 τὸν om. Ewp post θεόδωρον
 add. τοὺς δμολογητὰς Ewp δυσσέβειαν D, corr. Dw ὄψεων
 Ewp 14 τε om. C 15 τὰ πρόσωπα κατέστιξε σφῶν O τοῖς
 σίγμασι O 16 ἐπέχεε EwpDi, ἐπίχεε A, ἐνέχεε O τὰ σίγματα
 AÉwp, αἱ τῶν προσώπων σιγμαῖ O

recreatus iterum manus sacrarum imaginum picturae admoveret, laminae ignitas tyrannus eius manibus imponi iussit, ne labores eius manuum pii adorare possent. Atque is quidem hoc suppli- 8
 cium de imaginibus venerandis constitutum toleravit, frustratus autem est spe sua tyrannus. Fertur enim confessor ille post ea 9
 tormenta carcere eiectus, plagas in manibus gestans, divina adiuvante gratia venerandas imagines depinxisse, ac post tyranni 10
 interitum servatoris imaginem in Chalce pinxisse ac, qualis nunc cernitur, erexisse, cum prior imago illa divina iam olim erasa fuisset. Idem fratres et confessores Theophanem et Theodorum 11
 ob suam impietatem prophetarum oraculis et scripturarum testi- moniis reprehensam primum graviter excruciauit, deinde facies eorum compunxit ac notis illis hos iambicos versus atramento 12
 infuso expressit:

πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
 ὅπου πάναγροι τοῦ θεοῦ λόγον πόδες
 ἔστησαν εἰς οὐστάσιν τῆς οἰκουμένης,
 ὠφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ
 σκευὴ ποτηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης. 5
 ἐκεῖσε πολλὰ λουτὸν ἐξ ἀπιστίας
 πρᾶξαντες αἰσχρὰ δεινὰ δυσσεβοφρόνως,
 ἐκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται.
 πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφηνγότες
 οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέτους μωρίας. 10
 ὄθεν γραφέντες ὡς κακοῦργοι τὴν θέαν
 κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

P II 147 A

13 πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὁ διώκτης οὗτος ἀνέδειξεν ὁμολογητὰς
 καὶ τέλει μαρτυρικῇ παραδέδωκεν, οὓς ἀπαριθμεῖν ἑτέρας ἂν
 εἶη πραγματείας καὶ ἄλλον καιροῦ. 15

VIII 119 14

Ἐφίλοτιμεῖτο δὲ καὶ μελωδεῖν· λέγονται μὲν οὖν καὶ ἕτερα

1—12 De versibus in AR distinctis v. Theoph. cont. p. 105, 16 ss.,
 Cedr. (Scylitz.) II p. 115, 21, Sym. mag. p. 641, 20 (v. Hirschium
 l. c. p. 330), G. M. p. 714, 21 1 ἐν τῇ πόλει Sym. l. c. 3 σύ-
 σιγμα mutat apud Theoph. cont. l. c. Bekkerus astipulatus margi-
 nini editionis Parisinae; sed v. ad XIII 16, 28. 32 et cf. Wag-
 nerum l. c. p. 58 5 δεισιδαίμονος RwpDi, διουδαίμονος A
 6 ἀπιστίας G. M. l. c. 7 δυσσεφρόνως D, corr. Dw 9 τὴν om.
 D, suppl. Dw 10 ἀθεμίτους G. M. l. c. 11 ἀφέντες E τὰς
 θυεῖς Syn. l. c. 13 οὗτος ὁ διώκτης C 14 παρέδωκεν D
 16 μὲν om. O post ἕτερα add. εἶναι Owρ

Cunctis eam urbem visere exoptantibus,
 Purissimi quam Christi presserunt pedes,
 Totius orbis unde manavit salus,
 Sacro loco isti vasa conspecti improba.
 Superstitionis errore ex incredulo
 Multisque factis inquinati turpibus
 Apostatae velut reiecti inde procul,
 Se contulere mox in urbem regiam,
 Tamen nefanda non relicta amentia,
 Notis perusta fronte, more sontium,
 Condemnatique rursus verterunt solum.

13 Sed et alios multos persecutor hic confessores fecit et in marty-
 rum numerum rettulit, quos enumerare alterius et historiae et
 occasionis est.

14 Studebat etiam melodiis componendis, ac praeter cetera illud
 etiam carmen, quod in festo palmarum canitur "Exite gentes,
 exite populi" eius esse fertur.

ἐκείνῳ ποιήματα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ τὸ κατὰ βαῖοφόρον ἠδόμενον σιχηρὸν τὸ “ἐξέλθετε, ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί.” B

Πέντε δὲ θυγατέρων πατὴρ γεγονώς παιδὸς ἔτι οὐκ ἔτυχεν 15 ἄρρενος· τῶν δὲ θυγατέρων ὑπερηγάπα τὴν νεωτέραν Μαρίαν 16 5 ὠνομασμένην, ἐφ’ ἣ καὶ κηδεστὴν ἐποιήσατο Ἀλέξιον τὸν λεγόμενον Μωσηλέ, ἄνδρα ἐξ Ἀρμενίων τοῦ γένους τῶν Κρινωτῶν, 11 410 ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τὴν ὄψιν χαρίτων μεστόν, ὃν πρότερον μὲν ἄλλοις ἐτίμησεν ἀξιώμασιν, εἶτα ἀνεῖπε καὶ Καίσαρα. 10 σνάψας δ’ ἐκείνῳ τῇ θυγατρὶ καὶ οὕτω τιμήσας σὺν στρατεύ- 17 10 μασιν πρὸς Λογγιβαρδίαν ἐξέπεμψεν. οὕτω δὲ ὑψωθείς οὐκ ἔμελλε τὸν φθόνον φυγεῖν. διεβέβλητο γοῦν πρὸς τῶν βασκαί- 18 νότων ὡς τῆς βασιλείας ἐρῶν· οὐκ ἔδρα δὲ κατὰ τοῦ Καί- C 10 σαρος ἢ διαβολή, ἕως ἢ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ τοῖς ζῶσιν ἠρέθητο. ἐπεὶ δ’ υἱὸς ὁ Μιχαὴλ ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ 19 15 τοῦ Καίσαρος ἐπειθήκει εἰνένειρα, ἐκείνος εὐθύς μετετάξατο, καὶ κείρεται μὲν τὴν τρίχα ἐκῶν, ἀμφιέννται δὲ τριβώνιον καὶ τοῖς μονάζουσι κατατάσσεται καὶ τὸ τοῦ Ἀνθεμίου λεγόμενον ἐδεύματο ἀσκητήριον, ἐν ᾧ διάγων τὸν βίον κατέλυσε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

4 οὗ ἐπὶ θυγατρὶ ἐποιήσατο γαμβρὸν Ἀλέξιον τὸν Μωσηλέ, ὃν καὶ Καίσαρα ἐτίμησεν (ὃν—ἐτίμησεν om. E) CE 8 καὶ Καίσαρα ἐτίμησεν τὸν Μωσηλέ E

1 post ἐκείνου add. τοῦ ἀνδρός Owp μελωδήματα O δὲ ἄλλοις O βαῖοφόρον A, τὴν βαῖοφόρον E, τὴν βαῖοφόρον ἐορτήν D, τὴν τῆς βαῖοφόρου ἐορτήν Rwp, βαῖοφόρον ἐορτήν Di 2 σιχηρὸν CDEwp 6 κρινωτῶν ex κρηνωτῶν corr. A, κρηνωτῶν RwpDi, κ(ρ ερασμ)ιωνιτων D, κρηνωτων Theoph. cont. p. 107, 19, Cedr. (Scylitz.) II p. 118, 14, Ephraem. 2381 7 post ἡλικίας add. ὄντα Rwp 8 post εἶτα add. προίων Owp 10 post δὲ add. ὁ μωσηλέ Owp 11 διαφυγεῖν Ewp 12 post ὡς add. καὶ Ewp κατὰ τοῦ καίσαρος AEwp, κατ’ αὐτοῦ O 14 τῷ βασιλεῖ om. B 15 εἰνένειρα Ewp εὐθύς ἐκεῖνος B 17 ἀνθεμίου om. D, suppl. Dw 18 διαγαγῶν Bwp

Cum quinque filiarum pater esset, filium nondum susceperat 15 filiamque Mariam natu minimam supra modum dilexit et Alexio 16 Moselio despondit, viro Armenio, ex genere Crinitarum, florenti aetate et vultu venustatis ac gratiae pleno, quem prius aliis quoque dignitatibus honestatum tum etiam Caesarem salutavit 17 ac deinde cum exercitu in Longobardiam misit. Sic evectus invidiam effugere non potuit; criminati autem eum sunt invidi, 18 ut regni cupidum, sed filia regis superstite calumnia contra Caesarem nihil valuit. Filio autem Michaele regi nato et Caesaris 19 contage defuncta, ille statim vitae ratione mutata ultro comam

20 Τῶν δὲ Ἀράβων ταῖς Ῥωμαϊκαῖς ἐπελθόντων χώραις δ
 Θεόφιλος ἐξεστράτευσεν κατ' αὐτῶν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Θεό-
 21 φοβὸν καὶ τὸν Μανουήλ. τῶ δ' ἦσθη ἄνδρ' ἄνδρ' καὶ γενναῖοι καὶ
 D ἀγαθὰ τὰ πολεμικά, ὧν ὁ μὲν Μανουήλ δῆλος ἦσθαι ἦν καὶ
 τοῖς ἐναντίοις αὐτοῖς πολλάκις τε στρατηγήσας καὶ πρωτοστρά- 5
 22 τῶν τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβὲ γεγονώς. ὁ δὲ Θεό-
 φοβὸς γένους μὲν κατήγετο Περσικοῦ, ἐστράφη δ' ἐν τῇ βασι-
 λίδι τῶν πόλεων καὶ παρ' αὐτῇ διήγεν, ἀφανῆς ὢν καὶ μηδὲ
 23 γινωσκόμενος. λέγεται δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐκ τῆς παρὰ Πέρ-
 σαις βασιλικῆς ἐκφυῖναι φυλῆς· ἐκλειποῦτων δὲ τοῖς Πέρσαις 10
 τῶν ἐκ τοῦ βασιλείου γένους, μαθεῖν αὐτοὺς ὡς ἔστι παρὰ
 Ῥωμαίοις ἀνὴρ ἐκ γένους Ἐλκων βασιλικῶν τὴν σειρᾶν, καὶ
 24 ἀφικέσθαι ζήτησιν ποιουμένους αὐτοῦ. ὡς δ' εὐρέθη ζητού-
 μενος, γέγονεν ἐντεῦθεν γνωστὸς καὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς μέγα D III 4
 PII148A τύχης ἀνίχθη, πατρῷος τιμηθεὶς καὶ τῇ τοῦ βασιλέως συνου- 15
 25 κισθεὶς ἀδελφῇ. τούτοις οὖν τοῖς εἰρημένοις ἀμφοῖν ἀνδράσι
 26 πεποιθῶς ὁ Θεόφιλος ἀντεπῆλθε τοῖς ἐναντίοις. ὡς οὖν ἀλλή-

1 περὶ τοῦ Μανουήλ καὶ τοῦ Θεοφόβου ACE 17 διὰ τοῖς Πέρσαις
 μαχόμενος ὁ Θεόφιλος ἠτιθήθη· καὶ ἦλω (εἶλω Cw) ἂν (ἦλω δὲ omisso
 ἂν E), εἰ μὴ ὁ Θεόφοβος ἐβοήθησεν CE

1 χώρα D, corr. Dw 2 θεόφοβον ARwp, θεο | C, θεόβορον D
 3 ἄνδρες D 4 πολέμια Rwp 5 post στρατηγήσας add. καὶ
 ἀριστέσας OwPDi, om. AE, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 120, 4
 πρωτοστράτῳ RwpDi, πρωτοστάτῳ A 8 καὶ post ὧν om. O
 10 βασιλικῆς—πέρσαις om. E ἐκφυῖναι βασιλικῆς D (βασιλικῆς
 tamen ex βασιλικῆς corr. Dw) ἐκλειποῦτων w* p invitis AO
 12 βασιλικῆν D, corr. Dw 16 ἀμφοῖν τοῖς εἰρημένοις O

tondet vilique pallio indutus monachorum institutum amplectitur,
 aedificato Anthemii monasterio, in quo vita exacta sepultus est.
 20 Cum autem Arabes Romanas provincias invasissent, Theo-
 philus expeditione contra illos suscepta secum eduxit Theopho-
 21 bum et Manuëlem, viros strenuos et bellicosos, quorum Manuël
 nobilis erat apud omnes ipsosque hostes, ut qui et exercitum
 22 saepe duxisset et Michaëlis Rhangabis protostrator fuisset. Theo-
 phobus autem genus a Persis ducebat et in urbe regia, ubi edu-
 23 catus est, obscurus vivebat atque ignobilis. Fertur autem pater
 eius ex regia Persarum tribu fuisse ortus, cumque regiae fami-
 liae apud Persas delectissent, ii dicuntur cognovisse apud Roma-
 nos esse virum regio genere oriundum et ad eum inquirendum
 24 venisse. Ut inventus fuit, in notitiam regis quoque venit et am-
 plissimas fortunas est consecutus, patricii honore ornatus et
 25 regis sorore in matrimonium accepta. Viris igitur his ambobus
 26 fretus Theophilus hostes aggressus est. Cum autem proxime inter

λων ἄγχιστα ἐπήξαντο τοὺς χάρακας τὰ στρατεύματα, ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς Ἰμβραήλ, ἕνα τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν μετὰ λαοῦ μυριάδων ὀκτώ εἰς ἀντιπαράταξιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος καταλελοιπώς, αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων ἀνεχώρησεν, 5 ἢ δειλαινόμενος ἢ ἀλαζονεούμενος. συμβαλόντων δὲ τῶν στρα- 27 τευμάτων πολλοὶ μὲν ἐκατέρωθεν ἔπιπτον, τέλος δὲ πρὸς ὑπαγωγὴν ἐκλίθησαν αἱ σχολαί, καὶ κἄν ἤλω καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτός, εἰ μὴ Θεόφοβος μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν Περσικοῦ στρατεύματος καὶ χειρὶ ἐβοήθησε καὶ στρατηγήματι τοὺς τῆς Ἄγαρ Β 10 κατεσοφίσαιτο. τότε μὲν οὖν ἐπανέξευξεν ἐς τὴν Κωνσταντίνου 28 ὁ βασιλεὺς.

Τῷ δ' ἐφεξῆς αὐθις ἔτει στρατεύει καὶ συμμίξας τοῖς ἐκ 28 τῆς Ἄγαρ ἐπικρατέστερος γίνεται, καὶ πολὺ μὲν πλῆθος αὐτῶν πέπτωκε, πλείους δ' ἐάλωσαν δορυάλωτοι, ἐν οἷς ἦν καὶ τις 2 15 ἀνὴρ τῷ τῶν σχολῶν δομestικῶ γνώριμος καὶ μαρτυρούμενος

12 ἐκστρατεία κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ νίκη τοῦ βασιλέως C, νίκη τοῦ βασιλέως κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν E 14 περὶ τοῦ περιδεδίου Ἀγαρηνοῦ καὶ τοῦ ἐκπομποῦ Θεοδώρου τοῦ Κρατεροῦ C

1 ἔγγιστα Ewp 2 Ἰμβραήλ Cedr. (Scylitz.) II p. 119, 22. 122, 10; sed ex cod. Coislino Iμβραήλ est revocandum στρατηγῶν A Ewp Cedr. (Scylitz.) II p. 122, 13, στρατῶν O (sed in C est rasura, sub qua comparet στρατηγῶν, nisi fallor), satrapis: Wo lat. 4 λοιπῶν O 5 δειλαινόμενος w* p invitis AR 7 ἐκλήθησαν R(Dw add. asteriscum)wpDi, ἐκλήθησαν A 8 αυτοκράτωρ O Περσικοῦ στρατεύματος Rwp, στρατεύματος Περσικοῦ ADi, nisi forte στρατ. (τοῦ) Περσικοῦ revocandum est; v. ad XVI 12, 12 9 στρατηγήματι Rwp, στρατηγήμασι ADi, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 122, 22 τῆς Ἄγαρ AO, Agarenos: Wo lat., βαρβάρους Ewp 10 εἰς B^sDwpDi, v. ad XIV 12, 14 12 αὐθις ἔτει AO, ἔτει ἄλλιν Ewp 13 ἐπικρατέστερον C αὐτῶν ex αὐτῷ corr. A 14 πέπτωκεν ἐάλωσαν δὲ πλείους ζωοὶ O δορυάλωτοι Di invitis A Ewp, v. ad XIII 8, 3

se castra communissent exercitus, Saracenorum dux Imbraël, uno ex suis ducibus cum octoginta milibus ad decernendum cum Romanis relicto, ipse cum ceteris sive ex metu sive per arrogantiam recessit. Exercitibus congressis multi utrimque ceciderunt, sed 27 tandem scholis ad fugam inclinatis ipse etiam rex captus fuisset, nisi Theophobus cum suo exercitu Persico et manu opem tulisset et strategemate Agarenos circumvenisset. Ac tum Cpolim rediit rex. 28 28. Anno vero insequenti iterum cum Agarenis congressus fit superior, magna hostium multitudine caesa et pluribus captis, inter quos fuit vir scholarum domestico notus eiusque testimonio 2 commendatus, quod et manu promptus ac sollers esset et peritus

WIII120 3 ὑπ' αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν χεῖρα γενναῖος καὶ περιδέξιος καὶ εὐ-
 C βου τοίνυν ἐπὶ τῇ νίκῃ καταγομένου ἐν ἑπιπλησσίας ἀγῶνι, τὸν
 4 ἐπαινούμενον ἐκείνον Ἀγαρηνὸν ἐπάσασθαι καὶ τὰ δύο μετα-
 5 χειρίσασθαι δόρατα ἐκέλευσεν ὁ κρατῶν. καὶ δε ἐπεδείκνυτο B
 6 κατὰ τὸ κέλευσμα τοῖς δρωσι τὸ ἀμφοτεροδέξιον. καὶ ὁ βασι-
 7 λεύς τοῦτον ἐπῆνει τε καὶ ἐθαύμαζεν. ὁ γοῦν Κρατερός Θεό-
 8 δωρος, δε μετ' ὀλίγον τῷ μαρτυρικῷ κατεκοσμήθη στεφάνῳ,
 τῶν τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων εἰς ὧν, παρεστῶς τότε τῷ D III 4
 9 Θεοφίλῳ ἐγλέυαζε τὸν Ἀγαρηνόν. δργῆς δ' ἐπὶ τῇ χλεῦῃ πλη-10
 σθεῖς ὁ κρατῶν "σὺ δ'" ἔφη "ὦ θηλυδρία (ἐκτομίας γὰρ ὁ
 8 Κρατερός ἐτύγχανεν ὧν) ἐνδείξῃ τοιοῦτόν τι;" καὶ ὁ Κρατερός
 D "δύο μὲν δόρατα στρέφειν οὐκ ἤσκησα, ὅτι μὴδὲ δεῖ τῇ μάχῃ
 παιγνίων, ἀλλὰ σπουδῆς, ἐν δὲ μεταχειριζόμενος, σὺν θεῷ δ'
 9 εἰρήσθω, τοῦτον καταβαλῶ." ἐκμανεῖς δ' ἐπὶ τῷ λόγῳ ὁ βα-15
 ούλεύς καὶ δμῶσας καθ' ἑαυτοῦ "ἦ μῆν" ἔφη "τεθνήξῃ, εἰ μῆ

7 ἐθαύμαζεν AR(ἐθαύμαζε D)w, ἐθαύμασε p*Di τὸν ερασο γοῦν
 D, ὁ γοῦν corr. D_w 8 τῷ om. Rwp 8. 9 ὑστερον τελῶς κατε-
 κοσμήθη (haec duo vocabula expuncta sunt) ὦ κατεκοσμήθη
 μεμαρτυρικῶν D, μαρτυρικῷ κατεκοσμήθη στεφάνῳ τῶν corr. D_w
 8 στεφάνῳ κατεκοσμήθη (κατεκομήθη C) μαρτυρικῶ O 9 lacu-
 nam inter μαρτ. et παρεστ. relinquit D, explet D_w ὧν] γερονῶς BC
 παρεστῶσαιποτε D, παρεστῶς τότε corr. D_w 10 ὀργεῖς D, corr. D_w
 δε D 11 θεόφιλος O et W^o lat. δε D ἔφη αὐτὸν | θιλιδέντι D,
 θιλιδέντι corr. D_w in θηλυδρία 12 ὧν om. D τί τοιοῦτον B
 13 δε D, δύο corr. D_w post μὲν add. ἔφη EwpDi, εἰπε R, v. Cedr.
 (Scylitz.) II p. 124, 14 ἤσκησα E 14 παίγνιον D, corr. D_w
 ἐν D, ἐν corr. D_w σὺν θεῷ RwpDi, om. A δε D 15 δε D
 καὶ D, ἐπὶ corr. D_w 16 δμῶσας AD, corr. D_w ἦ RwpDi,
 ἦ AC, ὧν D, corr. D_w | καὶ D, μῆ corr. D_w

3 eques et binas hastas tractare sciret. Cum igitur ludis Circensi-
 bus ob victoriam triumphus duceretur, imperator laudatum illum
 4 Agarenum equitare et bina hastilia tractare iussit. Ostentavit
 5 ille, ut iussus erat, dexteritatem suam spectatoribus. Eum rex et
 6 laudabat et admirabatur. At Theodorus Craterus, qui paullo
 post corona martyrii est ornatus, unus e XLII martyrum numero,
 7 Theophilo tum astans Agarenum illudebat. Qua de causa iratus
 Theophilus: "Tu vero" inquit "effeminate (nam eunuchus erat
 8 Craterus) tale quid praestabis?" Tum Craterus: "Binis quidem
 hastilibus vibrandis me non exercui, quod in proelio non luditur,
 sed res seria agitur; una vero hasta, deo annuente, eum proster-
 9 nam." Rex ob ea verba furore percitus per se ipsum iuravit

αὐτίκα τοῦτον καταβαλεῖς.” ὁ δὲ μὴ ὑπερθέμενος καὶ συνε-10
μαχέσατο τῷ Ἀγαρηνῷ καὶ τοῦ ἵππου κατέβαλε.

Πάλιν οὖν τῷ βασιλεῖ στρατεία κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ 11
πάλιν μάχη, καὶ τὸ τῆς μάχης τέλος τοῖς Ῥωμαίοις οὐκ ἀγαθόν.
5 μικροῦ γὰρ ἀπήχθη ἂν καὶ ὁ βασιλεὺς δορυάλωτος παρὰ τῶν 12
Ἰσμηλιτῶν κυκλωθεῖς. ὡς δ' ἔγνω τοῦτο ὁ Μανουήλ, ἐμβοη- 13
σάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν μέσον εἰσελαύνει τῶν πολεμίων καὶ τῷ
βασιλεῖ φησὶν “ἀκολούθει μοι”. ἴστατο γὰρ ἐκ δευλίας ἀπεγνω-
κῶς. ὁ δὲ τὴν δευλίαν ἐπιχρωννύς, μὴ βούλεσθαι φυγεῖν ἔφη 14 P II149 A
10 καταλιπὼν τὸν λαόν. ἐπεὶ δὲ πολλάκις ἐξελθεῖν τῆς μάχης παρα- 15
καλούμενος, ὥσπερ πεπεδημένος τῇ πτοίᾳ εἰστίκει, ὁ Μανουήλ
τὸ ξίφος σπασάμενος “εἰ μὴ ἐποιό μοι” φησὶν, “αὐτίκα σε
ἀνελῶ· κρεῖσσον γὰρ σε θανεῖν ἢ ληφθῆναι τοῖς ἐναντίοις
αἰχμάλωτον καὶ τοιοῦτον αἰσχος τῇ πολιτείᾳ Ῥωμαίων περι-
15 ποιήσασθαι.” ταύταις οὖν ταῖς τοῦ Μανουήλ ἀπειλαῖς μόλις 16
τῆς ἐκ τοῦ φόβου νάρκης λυθεῖς καὶ ἀκολουθήσας αὐτῷ, διε-
σώθη· ὄθεν σωτήρα τὸν ἄνδρα ἐκάλεε καὶ οἱ τὰ σώσιτρα θα-

3 ἐκστρατεία ἑτέρα κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ἦτα Ῥωμαίων C, ἦτα Ῥω-
μαίων μετὰ Ἀγαρηνῶν E

2 post ἀγαρ. add. δόρατι ἀσιδήρῳ O (ἀσιδήρων D, corr. D_w) wp,
om. AE, v. Cedr. l. c. p. 124, 20 5 δορυάλωτος Di inuitis
ARwp, v. ad XIII 8, 3 ἐπὶ Ewp 6 Ἰσμηλιτῶν AEwp (v. XV
28, 25 et Cedr. l. c. p. 125, 10), ἀγαρηνῶν O 7 ante μέσον
add. εἰς Ewp 9 βούλεσθαι RwpDi, βούλεσθε AC 11 τῷ
φόβῳ O 14 αἰχμάλωτον om. C αἰσχος R^swpDi, ἔσχος A
προστρέψασθαι O, imprimere: Wo lat. 15 ἀπαιλαῖς D, corr.
D_w 16 ἐκ τῆς τοῦ D_w διασώσωστο O 17 post ὄθεν add.
καὶ Rwp

se statim eum occisurum, nisi e vestigio illum prostravisset. Ibi 10
Craterus nihil cunctatus hasta Agarenum equo delecit.

Cum autem rex denuo expeditione suscepta cum Agarenis 11
pugnasset, eventus proelii Romanis non erat secundus. Neque 12
enim multum afuit, quin et rex ab hostibus circumventus captiv-
us abduceretur. Quo Manuël cognito, suis inelamatis in confer- 13
tissimos hostes invectus regem se sequi iubet; stabat enim metu
attonitus. Sed ad velandam ignaviam se relicto exercitu nolle 14
fugere dicebat. Cum autem saepe monitus, ut pugna excederet, 15
timore tamquam compedibus vinctus staret, Manuël stricto ense
“Nisi me” inquit “secutus fueris, statim te perimam. Praestat
enim te mori, quam ab hostibus captum Romanae reipublicae
tantum afferre dedecus.” Iis Manuëlis minis aegre soluto metus 16
stupore eumque secutus salvus evasit; qua de causa virum

17 ψιλῶς ἀπετίγγυνεν. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ αἰ τῶν βασκανῶν γλῶσ-
 Βσαι τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως κατὰ τοῦ Μανουὴλ εἰς τοῦναν-
 18 τίον ἐτρέφαντο. διέβαλον γὰρ αὐτὸν ὡς τυραννίδι ἐπιχειροῦντα, D III 4
 καὶ ἤδη ταῖς διαβολαῖς ἐπέπειστο ὁ Θεόφιλος καὶ τὸν Μανουὴλ
 19 ἐκτυφλῶσαι διανερόητο. γνούς δ' ἐκεῖνος τὸ μελετώμενον ἀπέ-5
 δρα καὶ ἀγχοῦ πον γενόμενος τοῖς Ἀγαρηνοῖς δηλοῖ τῶ ἀ-
 τῶν ἀρχηγῶ ὅστις ἐστὶ καὶ ὡς, εἰ λήφεται πίστις μὴ βιασθῆ-
 20 ναι τὴν οὐκείαν θρησκείαν ἐξομόσασθαι, προσελεύσεται οἱ. ὁ δὲ
 21 αὐτίκα πίστις τε δίδωσι καὶ περιχαρῶς αὐτὸν ὑποδέχεται. καὶ
 ὁ Μανουὴλ ἐκείσε γενόμενος καὶ στράτευμα πιστευθεὶς πολλὰς 10
 ἀριστείας κατὰ Περσῶν εἰργάσατο καὶ μεγάλα τρόπαια ἔστησε
 22 καὶ ἐφιλεῖτο παρὰ τῶν τῆς Ἄγαρ καὶ ἐθανμάζετο. ὁ δὲ Θεό-
 C φίλος καὶ ἐλυπεῖτο διὰ τὸν Μανουὴλ καὶ ἐφρόντιζεν ὅπως αὐ-
 23 τὸν ἐκεῖθεν μετακλήσεται. πίστις οὖν αὐτῶ καὶ δι' ὄρκου
 καὶ δι' ἐγγράφου χρυσοσημάντου μετὰ τινος μοναχοῦ στείλλας 15

1 ὅτι διαβολαῖς κατὰ τοῦ Μανουὴλ πιστεύσας ὁ βασιλεὺς, τυφλῶσαι αὐτὸν
 ἐμελέτα· ὁ γνούς ἐκεῖνος προσπέμφεν τοῖς Ἀγαρηνοῖς C 12 ὅτι πίστις
 λαβῶν ὁ Μανουὴλ ἐκ τοῦ βασιλέως, αὐτῶς ἐπανήλθε κατασοφισάμενος τὸν
 τῶν Ἀγαρηῶν ἀρχηγόν C

1 δὲ AEB^s(?)wp, δ' RDⁱ 2 κατὰ τοῦ AEWp, ἐπὶ τῶ O 3 διέ-
 βαλλον BC 6 ἀγχοῦ R^swpDⁱ, ἀγχοῦ A 9 αὐτὸν om. D
 11 ἀριστείας D, corr. D_w κατὰπεσῶν D, corr. D_w μεγάλης
 D, corr. D_w τρόπαια|l D, τρόπαια corr. D_w 12 καὶ ante
 ἐφιλ. om. D, suppl. D_w 12. 13 θεόφιλος τὸν D,
 lacunam suppl. D_w 14 μετακλήσεται Ewp, μετακα τῶ
 D, μετακλήσεται D_w πίστις D, corr. D_w 15 καὶ . . . ἐγγραφον
 D, καὶ δι' ἐγγράφου D_w ἐγράφου (sic) A χρυσοσημάντου B,
 χρυσοσημάντου C, χρυσοσημαν D, corr. D_w καὶ δόριος μοναχὸς ὄν
 D, μετὰ τινος μοναχοῦ στείλλας D_w

17 servatorem appellabat et munifice remunerabatur. Neque vero
 18 multo post invidiorum hominum linguae regis animum in contra-
 19 rium verterunt, eoque redegerunt affectati regni calumniis, ut
 19 Theophilus in animo haberet Manuëlem excaecare. Quo ille
 cognito in Agarenorum viciniam aufugit eorumque duci signifi-
 20 cat, quis sit; quodsi fides detur se non coactum iri suam religio-
 21 nem eiurare, se ad ipsum defecturum. Ille statim data fide
 21 laetus eum suscipit. Manuël dum ibi versatur, praepositus exer-
 citui saepe rem bene gessit contra Persas magnosque triumphos
 22 adeptus Agarenis et carus et admirationi erat. Theophilus au-
 23 tem Manuëlis fuga aegre lata de eo revocando cogitabat. Scribit
 igitur ad eum litteras, quibus iureiurando fidem suam ei obstrin-
 gebat, easque aureo sigillo confirmatas per monachum quendam

ἐπανελθεῖν προετρέπετο. καὶ δς ἐπανῆλθε, τὸ δ' ὅπως διηγῆ-24
 τέον· ἔστι γὰρ οὐκ ἄχαρι πρὸς διήγησιν. ἐντυχῶν τῶ τὰς 25
 πίστεις ἐκ βασιλέως αὐτῶ κομίζονται μοναχῶ καὶ συνθήμενος
 ὑποστρέφαι, πρόσεισι τῶ τῶν Ἰσμηλιτῶν ἀρχηγῶ καὶ αἰτεῖται
 5 στρατεύμᾶ οἱ δοθῆναι, ἵνα κατὰ τὴν Καππαδοκίαν γενόμενος
 ἀνταποδοῖ τοῖς εἰς τὸν βασιλέα κατειποῦσιν αὐτοῦ (ἐκεῖ γὰρ
 ἔλεγεν οὐκ εἶναι τοὺς κατηγοροῦσιν αὐτοῦ), ἡξίου δὲ τὸν ἀρχηγόν 26
 τῶν Ἀγαρηῶν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συνεκπέμψαι αὐτῶ, “ἵνα
 σοι τοῦτον” λέγων “γυμνάσω πρὸς τὰ πολέμια.” ὁ δὲ πεῖθε- 27 D
 10 ται καὶ τὸν οὐκ εἶον αὐτῶ συνεκπέμψει υἱόν· ἐθάρρει γὰρ τῶ
 Μανουὴλ καὶ ἐπίστευε. κἀκεῖνος ἀπῆει, καὶ ἦδη τοῖς Ῥωμαῖ- 28
 κοῖς ἐγγίσας δροῖς τὸν τοῦ ἄρχοντος τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ υἱόν W III 121
 συμπααραλαβὼν μετ' ὀλίγων Σαρακηῶν ἐξῆγε δῆθεν πρὸς κνη-
 ΠΙ 414 γέσιον, πολλῶν αὐτῶ θεραπόντων συνεπομένων. ὡς γοῦν 29
 15 ἐντὸς χώρας Ῥωμαίων ἐγένετο, τῶ νῆψ τοῦ Ἰσμηλίτου περι-
 πλακεῖς, “οὐ μὲν” ἔφη “τέκνον, ὑπόστρεφε πρὸς τὰ σά, ἐγὼ δὲ
 πρὸς Ῥωμαίους πορεύσομαι.” ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν μεγαλόπολιν 30

1 καὶ δς ἐπανῆλθε om. C δς D, δς corr. D_w 2 καὶ D, ἔστι
 corr. D_w ἐντυχῶν D, ἐντυχῶν τῶ corr. D_w 3 αὐτῶ ἐκ
 βασιλέως D κομίζονται O 4 πω λιτῶν D, τῶ τῶν
 Ἰσμηλιτῶν D_w 4.5 ἀρχηγῶ | στρατεύμασι D, ἀρχ. καὶ
 αἰτεῖται στρατεύμᾶ οἱ D_w 4 αἰτῆται E_wp 6 ἀνταποδο . . . τοῖς
 D, ἀνταποδοῖ relicto τοῖς pro τοῖς D_w 7 κατοιγόρους D, corr.
 D_w 8 τῶν R_wp, τὸν A_Di (sed mavult idem τῶν t. V p. 108)
 οὐν ἐκπέμψαι D, corr. D_w 8. 9 ἵνα σοι τοῦτον λέγων (λέγω A)
 A_Ew_p, λέγων ὡς ἂν σοι τοῦτον O 10 υἱόν A_Ew_p, παῖδα O
 12 τὸν om. D_i invitis A_Rw_p τῶν BC, τὸν A_ED_i (sed ma-
 vult idem τῶν t. V l. c.), om. D, τοῦ w*_p 13 ὀλίγων R_wp_D_i,
 ὀλίγον A 14 οὐν O_wp 17 πορεύσομαι D, proficiscor: W_o lat.
 δς D κωνσταντινούπολιν D, Cpolim: W_o lat.

ad eum mittit, hortans ut redeat. Ille redit, sed qua ratione, id 24
 vero referre operae pretium est; habet enim expositionem non
 inuicendam. Congressus cum monacho, qui fidem a rege afferebat, 25
 seque rediturum pollicitus Ismaëlitarum principem precibus adit,
 ut exercitus sibi detur, quocum profectus in Cappadociam
 delatores suos (ibi enim eos habitare) ulciscatur, oratque, ut 26
 eius filius una mittatur, qui in re militari exerceatur. Princeps 27
 Manuëli morem gerit et, quia fidem ei habebat, suum filium una
 mittit; ita discedit ille, cumque prope fines Romanos ventum 28
 esset, assumpto principis Agareni filio cum paucis Saracenis se
 venatum ire simulat, multis ministris comitantibus, cumque iam 29
 in Romana provincia versaretur, filium Ismaëlitæ amplexus:
 “Tu quidem” inquit “fili, ad tua revertere, ego vero ad Romanos
 proficiscar.” Cpolim autem reversus magna cum laetitia est ex-30

- περιχαρῶς ἐδέχθη παρὰ τοῦ αυτοκράτορος καὶ μάγιστρος ἀυ-
 ΠII 150A 31 τίκα τετίμητο· καὶ ἐκ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος τὸν τοῦ βασιλέως
 υἱὸν Μιχαὴλ ἐδέξατο, ὃν ὁ πατὴρ καὶ διαδήματι ἔστειρε καὶ
 βασιλέα Ῥωμαίων ἀνεῖπε.
 32 Τοῦ πατριάρχου δὲ Ἀντωνίου τὴν ζωὴν καταστρέψαντος, 5
 δς ἔτη τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησε δεκατρία, Ἰωάννης, ὃν ὁ λόγος
 ἤδη προεῖρηκε διδάσκαλον γενέσθαι τοῦ Θεοφίλου καὶ συναι-
 ρεσιώτην, προχειρίζεται πατριάρχης, ὃν καὶ Ἰαννῆν ἐκάλουν οἱ
 τότε, καὶ διὰ τὴν ἀρεσιν καὶ διὰ γοητείας· ἦν γὰρ αὐταῖς
 33 ἐντριβής. τὸν δὲ ἱερώτατον Μεθόδιον, δς ὕστερον καὶ τὸν 10
 Β πατριαρχικὸν ἐκόσμησε θρόνον, μὴ πειθόμενον συνθέσθαι τῇ
 κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, μετὰ μαστίξεις πολλὰς καὶ τῶν σιαγόνων
 αὐτοῦ σύνθλασιν καὶ τῶν ὀδόντων ἐκρίλωσιν, εἰς τὴν Πάνορ-
 μον νῆσον, ἣ νῦν τοῦ Ἀντιγόνου καλεῖται, ὃ δυσσεβῆς ὑπερο-
 ρίζει Θεόφιλος καὶ ἐντὸς καθείργονσι μνήματος μετὰ δύο λη- 15
 34 στῶν· ὧν τοῦ ἐνὸς θανόντος, ὄσην ὁ ἅγιος ἐκ τῆς δυσώδους
 τοῦ τεθνεῶτος ἀποφορᾶς ὑπήνεγκε βίαν καὶ ἀηδίαν οὐκ ἂν τις

5 περὶ πατριαρχῶν (πατριάρχου Ε) CE
 ὑπερώρισε καὶ ὄσα ὑπέμεινε CE

10 δι τὸν ἱερὸν Μεθόδιον

6 ἔτη om. O ἐκράτησεν ἐπ' ἔτη τριςκαίδεκα O λόγος] XV
 26, 19 7 προεῖρηκε RwpDi, προεῖρηκεν A, v. ad XIII 1, 5
 8 Ἰαννῆν Ew, ἰανῆν D, ἰανῆν AR (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 129, 6,
 142, 19, 143, 4, Genes. p. 27, 10, 75, 5, 2 Timoth. 3, 8, Euseb.
 praep. evang. 9, 8, Zonar. XVI 1, 18) Ἰάννην p*Di 11 ἐκό-
 σμησεν Ewp, v. ad XIII 1, 5 12 πολλὰς αἰκίας Owp 14 ante
 νῆσον add. καλουμένην O ἐπονομάζεται O 16, 17 ἐκ τῆς —
 ἀποφορᾶς om. O, v. Sym. mag. p. 644, 4

- 31 ceptus ab imperatore statimque magistri honore ornatus; et regis
 filium Michaëlem e sacro baptisate suscepit, quem pater diade-
 mate cinxit et Romanorum regem declaravit.
 32 Antonio patriarcha mortuo, cum XIII annos ecclesiae prae-
 fuisset, Ioannes, quem supra diximus Theophili praepceptorem et
 suffragatorem fuisse, patriarcha designatur, quem et Iannem
 vocabant, tum ob haeresin, tum propter praestigias, in quibus
 33 versabatur. Sanctissimum vero Methodium, qui deinde patriar-
 chicam ornavit sedem, perversae regis opinioni refragantem post
 multos cruciatus malarumque contusionem et dentium evulsio-
 nem in insulam Panormum, quae nunc Antigoni dicitur, impius
 relegat Theophilus et intra monumentum cum duobus latronibus
 34 concludit; quorum altero mortuo, quantam violentiam et mole-
 stiam vir sanctus ex taeterrimo cadaveris foetore toleraverit,

λόγος ἰκανῶς διαγράφαιτο. ἐκεῖ τοίνυν ἐγκεκλεισμένον τοῦ ἀοιδί- 35
 μου ἐκείνου πατρός, καὶ οἱ ἀδελφοί, ὁ τε Θεοφάνης καὶ ὁ
 Θεόδωρος, μετὰ τὴν τῶν προσώπων κατάστιξιν ὑπερορῶζόμενοι
 καὶ κατὰ τὸν Κάρτα λιμένα καταλύσαντες διὰ τινος ἀλιέως C
 5 σὺν ἡθους τῷ Μεθωδίῳ ἐπιστέλλουσι ταῦτα·

τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωνφόρῳ, 36

ναῖοντι τὴν γῆν καὶ πολοῦντι τὸν πόλον,

γραπτοὶ γράφουσι δέσμοι τῷ δεσμῷ.

D III 415

ὡς πάλιν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀλιέως ὁ δοῖος ἀντιπέσειτε· 37

10

τοὺς ταῖς βίβλοισιν οὐρανοῦ κλησιγράφους

καὶ πρὸς μέτωπα σωφρόνως ἐστιγμένους

προσεῖπεν ὁ ζῶθαπτος ὡς συνδεσμούς.

ἑβδομον δ' ἔτος διανύσας ἐν τῷ τάφῳ ὁ ἅγιος, εἶτα ἐκβληθεὶς 38 D
 ἐκεῖθεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις κατεκλείστο, μηδενὸς αὐτὸν δρῶντος

1 διαγράφαιτο D 2 πατρός ἐκείνου C post *oi* add. *ὁμολογῆται καὶ*
 BCD_w (D: *ὁμολογεῖ τὸ καὶ*) *Wo* lat. ἀδελφός C ὁ alterum om.
 Ewp 3 τὴν om. D, suppl. D_w 4 μετὰ D, κατὰ corr. D_w καρτα-
 λιμένα D, corr. D_w ἀλιέως D, corr. D_w 5 post τῷ add.
λερῷ Owp 6—8] Versus in codicibus distincti sunt 6 ζῶντι
 . . . καὶ D, νεκρῷ in lac. add. D_w 7 οἰκοῦντι Sym. mag.
 p. 648, 2 πατοῦντι Cedr. (Scylitz.) II p. 117, 1, Manass. 4912
 8 δέσμοι om. p* δεσμῷ D, corr. D_w 10—12] Versus in co-
 dicibus distincti sunt 10 τοῖς D, τοὺς corr. D_w οὐρανόων
 Cedr. l. c., Sym. mag. l. c., Glyc. p. 538, 8 κλησιγράφοις D,
 corr. D_w 11 μέτωπα σωφρόνως AED_w Sym. mag. l. c., Glyc.
 l. c., Manass. l. c., πρόσωπα καρτερῶς O ἐστιγμένοις D, corr.
 D_w 12 ζῶθαπτος D συνδεσμούς D, corr. D_w 13. 14 ἐκεῖ-
 θεν ἐκβληθεὶς Rwp κατέκλειστο E

nulla quisquam oratione consequi potest. Illic igitur incluto illo 35
 patre incluso, fratres Theophanes et Theodorus post facierum
 compunctionem ipsi quoque relegati, cum ad Cartae portum
 appulissent, per quendam piscatorem Methodio familiarem scri-
 pserunt haec:

Viventi mortuo atque mortuo simul 36

Vitam ferenti, qui cum tellurem colat

Polos pererrat, litterati litteras

Vincti misere vinculis adobrato.

Quibus per eundem piscatorem vir sanctus rescripsit: 37

Quorum notata nomina in caelestibus

Libris leguntur et decentibus votis

Compunctae frontes, vinculo oppressis pari

Dicit salutem, qui vivens sepultus est.

Cum autem septimum annum in sepulcro vir sanctus exegisset, 38
 inde eiectus in regia concludebatur, nemine virum vidente praeter

89 ἢ μόνου τοῦ ὑπηρετοῦντος αὐτῶ καὶ τοῦ βασιλέως. φιλοπο-
νῶν γὰρ ὁ Θεόφιλος καὶ ἀναγινώσκων ἡρώτα τὸν ἱερὸν Μεθ-
όδιον περὶ ὧν ἀμφιβάλλων ἦν· διὸ καὶ ἐν ταῖς ἀποδημίαις
ἀεὶ συνόντα εἶχεν αὐτόν.

- 29 Ἐαρος δ' ἐπιστάντος κατὰ τῶν Ἀγαρηῶν ὁ βασιλεὺς καὶ 5
πάνην ἤρε τὰ ὄπλα καὶ πολλὰ τῆς Συρίας ἐξεπόρθησε καὶ πό-
λεων ἐκράτησε καὶ αὐτῆς τῆς Σωζοπέτρας, ἣ πατρίς ἐτύγγανε
P II 151 A τοῦ ἀμερμουμνῆ, καὶ ταῦτα πολλὰ δεομένου ἐκείνου φείσασθαι
2 τῆς πατρίδος αὐτοῦ. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀνέξυξεν εὐτυχῶς.
3 ὁ Θεόφοβος δὲ καταλειφθεὶς, ὥστε τὰ τῶν στρατευμάτων οὐ-
κονομήσασθαι, ἐπεὶ τὸ τῶν Περσῶν ὑστέρησε σιτηρέσιον (στρά-
τευμα γὰρ ἦν τῶ βασιλεῖ Περσικόν), περιαλησάντων διὰ τοῦτο
τῶν Περσῶν, βασιλεὺς παρ' αὐτῶν ἀνερρήθη καὶ ἄκων, μάλ-
λον δὲ καὶ παρακαλῶν αὐτοὺς μεθεῖναι τῆς ἀπονοίας, μὴ καὶ
ἑαυτοὺς καὶ αὐτὸν ἐσχάτοις κακοῖς περιβάλλουσιν· ἀλλ' οὐκ ἔπειθε. 15
4 στέλλει οὖν πρὸς τὸν βασιλέα, τοῦτο τοὺς Πέρσας ἀποκρυψά-
μενος, γνωρίζων τὸ γεγονός καὶ μηδὲν τι κατ' αὐτοῦ ὑπ-

5 δι κατὰ τῶν (om. E) Ἀγαρηῶν ἐσοτρατεύσας (στρατεύων E) ὁ Θεό-
φιλος εὐτύχησεν (ἠτύχησεν E) CE 10 ὅπως παρὰ τῶν μισθοφορούν-
των Περσῶν ὁ Θεόφοβος βασιλεὺς ἀνερρήθη καὶ ἄκων C

1 μόνου AR, μόνου in E ita exaratum, ut paene evaserit μόνου,
inde μόνου wp; v. ad XIV 6, 31 2 ἡρώτα (sic) D, corr. Dw
ἱερὸν μεθόδιον A Ewp, θεῖον τοῦτον ἄνθρα O, divinum virum: Wo
lat. 4 αὐτῶ Ewp 6 ἐπόρθησε O 7 αὐτῆς τῆς σωζ. AF,
τῆς σωζ. αὐτῆς O, αὐτῆς σωζ. w*ρ 9 ἀναξεύξας E 10 κατα-
ληφθεὶς D, corr. Dw στρατιωτῶν E 11 ἐπὶ D, corr. Dw
12 διὰ τοῦτο om. D τοῦτο E 13 καὶ om. C 14 καὶ post
μὴ om. O 15 αὐτόν AO, ἑαυτόν EwpDi 16 οὖν AO, γοῦν EwpDi

39 solum eius ministrum et regem Theophilum; qui cum studiose
legeret, sanctum Methodium de locis dubiis interrogabat itaque
etiam in peregrinationibus semper secum habebat.

29. Vere incipiente rex Agarenis rursus arma intulit et
magna Syriae parte devastata, urbibus est potitus ipsaque Sozo-
petra, patria amermumnis, quamvis ille multum oraret, ut pa-
2. 3 triae suae parceretur. Ac rex feliciter domum rediit. Theopho-
bus autem ad gubernandas legiones relictus, cum Persarum sti-
pendia tardius solverentur (habebat enim rex exercitum Persi-
cum) ab illis indignantibus, vel invitus atque ab ea temeritate
4 cerent, rex salutatur. Quo facto clam Persis id regi significat
5 cique fidem facit, ne quid sinistri de se suspicetur. Reversus

οπτεύειν πληροφοροῶν. καὶ ἐπανελθὼν πρόσκειται τῷ βασιλεῖ, αὐ- 5 W III 122
 τὸς μὲν ἀποδεχθεῖς εὐμενέστατα καὶ τὴν προτέραν εὐετηρίαν B
 D III 416 ἀπειληφῶς. καὶ οἱ Πέρσαι δὲ συγγνώμης πάντες ἤξιωντο καὶ 6
 οὐδέν τι αὐτοῖς ἐπήνεκτο ἕτερον ἢ ὅτι οὐχ ὁμοῦ πάντες εἶναι
 5 εἰάθησαν, ἀλλ' ἐς μυριάδας συναγόμενοι τρεῖς διηρέθησαν, καὶ
 ἑκάστῳ θέματι χιλιάδες δύο ἀπενεμήθησαν, ὥστε τοῖς τῶν θε-
 μάτων στρατηγοῖς καὶ ὑποκειῖσθαι καὶ πείθεσθαι. τὰ μὲν οὖν 7
 περὶ τοὺς Πέρσας καὶ τὸν Θεόφοβον ἦσαν ἐν τούτοις.

Τοῦ δὲ ἀμερμονμνῆ τοσοῦτον καθήματο ἢ τῆς αὐτοῦ 8
 10 πατρίδος ἐκπόρθησις ὡς μὴ ἀνεκτὴν εἶναι αὐτῷ τὴν ζωὴν, εἰ
 μὴ ἀμύνοιτο δι' αὐτὴν τὸν Θεόφιλον. μαθὼν οὖν πατρίδα 9
 εἶναι αὐτοῦ τὸ Ἄμοριον, ἐπ' αὐτὸ στρατεύσασθαι ἔγνωκε. καὶ 10 C
 ὁ βασιλεὺς τοῦτο γνούς αὐτὸ καταχώρωσεν ἄλλως τε καὶ στρα-
 τευμάτων ἀποστολῇ, ὃν ἤρχον Θεόδωρος ὁ Κρατερός, οὗ πρό
 15 μικροῦ ἢ ἱστορία ἐμνήσθη, καὶ οἱ λοιποί, οἳ καὶ τὸν τοῦ μαρ-
 τυρίου δρόμον ἐξήνυσαν παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς, τεσσαράκοντα
 καὶ δύο πάντες τυγχάνοντες. ἐξῆλθε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπαν- 11

1 ὅτι ὁ Θεόφοβος προσῆλθε τῷ βασιλεῖ CE
 ἀλώσεως C, περὶ τῆς ἀλώσεως Ἄμοριου E

9 περὶ τῆς τοῦ Ἄμοριου

2 ἀσμενέστατα BCD_w, ἀσμενέστατος D 4 ἐπενήνεκτο BC_wp; cf.
 ἐπήνεκτο I p. 57, 19. 550, 22. XVII 28, 9, εἰσήνεκτο II p. 318, 12,
 περιήνεκτο II p. 536, 8, προσήνεκτο II p. 311, 10. XVIII 13, 18, κατ-
 ἤνεκτο I p. 280, 9. II p. 458, 1. 599, 13. 602, 13, μετήνεκτο I p. 213,
 11. II p. 231, 6. 420, 9; sed occurrit ἐπενήνεκτο quoque II p. 355, 11
 5 post διηρ. add. τε (τε om. p*) καὶ διεσπάρησαν Ὁ_w καὶ om. O
 6 δύο χιλιάδων ἀπονεμηθεισῶν O 7 καὶ πείθεσθαι καὶ ὑποκειῖσθαι
 E 8 ἐν τούτοις] οὕτως D 9 ἀμερμονμνῆ D, ρ post ε add. D_w
 10 μηδὲ O 11 ἀμύναιτο R_wp 14 ἀποστολή D, corr. D_w
 Κράτερος p*Di 15 μικροῦ] XV 28, 6 ss.

regem adit et clementissime excipitur, pristina felicitate recepta.
 Est et Persis omnibus data vicia neque alia irrogata poena, 6
 nisi quod una esse siti non sunt, sed cum triginta milia essent,
 divisi suut, cuilibet provinciae binis milibus attributis, earumque
 praetoribus subesse ac parere iussi. Atque haec cum Persis et 7
 Theophobo acta sunt.

Amernmumnem autem patriae vastatio tanto dolore affecerat, 8
 ut vitam sibi non ferendam putaret, nisi Theophobum hac de
 re ulcisceretur; cuius patriam esse Amorium ubi cognovit, 9
 eam urbem oppugnare constituit. Sed rex praemonitus eam 10
 cum aliis rebus tum exercitibus missis communiit, quibus Theo-
 dorus Craterus, cuius supra facta est mentio, praecerat ceterique,
 qui apud Agarenos in martyrii stadio decurrerunt, numero XLII.
 Exiit et rex Agarenis occursurus et cum amernmumnis filio cum 11

τιάσων τοῖς ἐκ τῆς Ἄγαρ, καὶ ὁ μὲν τῷ τοῦ ἀμερμουμνῆ υἱῷ
 12 συμβαλὼν μετὰ στρατιῆς ἀξιωμαχοῦ ἤκουσι τρέπεται. νυκτὸς
 δ' ἐπιγενομένης ὁ Μανουὴλ τὰς φυλακὰς τοῦ στρατοπέδου
 περιῶν ἤκουσέ τινων τῶν Περσῶν περὶ προδοσίας τοῖς Ἄγα-
 ρηνοῖς διαλεγομένων (συνίει γὰρ τὴν τούτων διάλεκτον) καὶ 5
 D τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἀπηγγέλλει καὶ πέπεικεν ἐξαναστήναι τοῦ
 13 στρατοπέδου κατὰ τὸ περιορθρον. καὶ ὁ μὲν ἀπῆει ὄλον ἐνδοῦς
 14 τῷ Ἐπιω τὸν χαλινόν. ὁ δ' ἀμερμουμνῆς ἐξ ἐκείνου ἀμερ-
 μνωσ τῆ τοῦ Ἄμοριον ἐπιχειροῖται πολιορκία καὶ ἐνδελεχέστατα
 15 τὰς προσβολὰς τῆ πόλει πεποίητο· ἦνευ δ' οὐδέν, τῶν ἔνδον 10
 εὐρώστως ἀνταγωνιζομένων, ὥστε καὶ ἀπελπίσαι τὴν ταύτης
 16 ἄλωσιν τοὺς Ἄγαρηνοὺς· καὶ ἀπηλλάγησαν ἂν καὶ ἡ πόλις οὐκ
 ἂν ἐπεπόρθητο, εἰ μὴ τις τῶν ἔνδον δι' ἔριον τιὰ ἐκμανεῖς D III 41
 17 προδότης ταύτης ἐγένετο, ᾧ Βοιδίτζης ἦν τὸ ἐπώνυμον. ἀλόντος
 18 δὲ τοῦ ἄστεος, ὅσος οὖν ἀνηρέθη λαὸς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. γυ- 15
 ναῖκες δὲ καὶ παῖδες καὶ μειρακίσκοι εἰς πολλὰς χιλιάδας συν-

12 ὅπως προεδόθη τοῖς Ἄγαρηνοῖς τὸ Ἄμοριον C

1 ἀμερμουμνῆ D υἱῷ om. C 2 συμβαλὼν D 4 ἤκουσεν τινῶν
 (corr. Di) τῶν AE, ἤκουσεν ἐνίων DB^swp, ἤκουσεν ἐνίων τῶν C
 ἄγαρηνοῖς RwpDi, initio folii om. A 5 συνίει ARw, συνίη D,
 συνίει p*, v. XIV 15, 25 τούτου C 6 ἐξαναστήναι (sic) A 7 μὲν
 ἀπῆει initio versus extrita in C 8 δὲ Ewp 9 ἐπιχειροῖται C 11 εὐρ-
 ωστως E ἀπελπίσαι (sic) A 12 ἀπανάστησαν Rw, ἐπανάστησαν
 p* 14 προδότης ταύτης RwpDi, προδό τῆς τῶν ἔνδον (ex versu
 anteced.) A βοιδίτζης ARwpDi, cod. Coislin. Cedr. (Scylitz.)
 II p. 136, 13, Theoph. continu. p. 130, 11, G. M. p. 713, 4 (L. G.
 p. 224, 17, Th. M. p. 155), Βαδίτζης Cedr. (Scylitz.) l. c. in con-
 textu, Βοιδίτζης Sym. mag. p. 639, 10. 18 15 ἄσπεως D οὖν
 A, μὲν Rwp 16 δὲ καὶ AR, καὶ δὲ w*p ἀριθμούμενοι D

- 12 iustis copiis adventante congressus in fugam vertitur. Nocte
 insecuta Manuël, dum vigilias obit, quosdam Persas (nam lin-
 guam eorum intellegebat) audit de proditione cum Agarenis collo-
 quentes, eoque nuntiato regi persuadet, ut sub diluculum castris
 13. 14 excedat. Sic ille discessit, totis habenis equo laxatis. Amermu-
 mnes autem ex eo securus Amorii obsidionem aggressus, cum
 15 crebras impressiones faceret, nihil proficiebat, iis qui intus erant
 fortiter resistentibus, ita ut Agarenis expugnationis spe abiecta
 16 discessuri fuissent et urbs incolumis permansura, nisi quidam
 intus Boiditzes ob contentionem quandam furore percitus eam
 17 prodidisset. Urbe vero capta, quantus populus caesus sit, dici
 18 non potest. Mulierum autem et puerorum et adolescentium
 multa milia et duces primarii, Callistus et Constantinus et Crate-

αριθμούμενοι ἀπήχθησαν δορυάλωτοι καὶ οἱ τῶν ἐκεῖ στρατη-
 γούντων ἑξοχοί, Κάλλιστός τε καὶ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Κρατερός
 Θεόδωρος οἱ πατρίκιοι, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐν στρατηγείαις PII 152 A
 διαπρεπόντων καὶ περιφανῶν ἐξ ἀξιωματίων τιμῆς. ταῦτα μα- 19
 5 θῶν ὁ Θεόφιλος (ἐν γὰρ τῷ Δορυλαίῳ διῆγε) πρέσβεις πρὸς
 τὸν τῶν Ἰουμαηλιτῶν ἐκπέπομφεν ἀρχηγόν, ἀποδοθῆναι αὐτῷ
 τοὺς ἐπιφανεῖς τῶν ἀλότων αἰτῶν καὶ τοὺς αὐτῷ κατὰ γένος
 προσήκοντας κεντηναρίων πρὸς τέσσαρα εἰκοσίν. ὁ δὲ τοὺς 20
 πρέσβεις ἰταμῶς ἀπεπέμψατο, “ἀνόητος ἂν εἶην” εἰπὼν, “εἰ
 10 περὶ χίλιά μοι τῆς ἐν στρατείᾳ δαπάνης κεντηνάρια γεγωνίας
 αὐτὸς τοσαῦτα λαβὼν ἀποδοίην τοὺς αἰχμαλώτους.” ὡς δὲ 21
 ἐπανῆλθον οἱ πρέσβεις ἄπρακτοι, οὕτως ἢ συμφορὰ καθίκετο
 τῆς τοῦ Θεοφίλου ψυχῆς ὡς μηδὲν αὐτῷ πρὸς ταύτην εὐρί- B

4 οὗ διεπρεσβεύσατο πρὸς τὸν τῶν Ἀγαρηῶν ἀρχηγόν ὁ βασιλεὺς τοὺς
 ἐπιφανεῖς τῶν ἀλότων ὠνήσασθαι θέλων· ὁ δὲ τὴν πρεσβείαν οὐ προσ-
 ἤκατο· καὶ οὗ ἐκ λύπης ὁ βασιλεὺς ἐνόσησε δυσεντερίαν C

1 δορυάλωτοι Di invitis ARwp, v. ad XIII 8, 3 στραταρχού-
 των O 3 ante ol add. καὶ D ἐν] μὲν Dw 3. 4 τῶν ἐν—
 τιμῆς] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 4 διαφερόντων D, πρεπόντων
 Dw καὶ D, τῶν δὲ Dw ἐξ om. D, suppl. Dw τιμῆς D,
 corr. Dw 5 δορυλέω AC, δορυλαίω R (sed in B a et accentus
 ab alia manu add.)(wpDi) 6 ἐκπέπομφεν D, corr. Dw, ἐκπέ-
 πομφε E βασιλέα Ewp, principem: Wo lat. 7 τῶν ἀλότων
 τοὺς ἐπιφανεῖς C αἰτῶν] αὐτῶν typhotheta apud Di 8 κεν-
 τηνάρια O, κεντηναρίους EDw τέσσαρα AO, τέταρσσαρον E, τέ-
 ταραρον w*ρ, τέταραρον Di εἰκοσίν om. D, suppl. Dw post εἰκοσίν
 add. Owp δοῦναι αὐτῷ ὑπαισχυνόμενος (videtur igitur doctus ille
 Byzantinus, qui critici munere fungens codicem archetypum
 trium illorum librorum pertractavit, ex Cedr. (Scylitz.) II p. 137,
 13^a studuisse emendare suum librum), Wo lat. alteram scriptu-
 ram est secutus 9 ἀνόητος D, corr. Dw 10 post ἐν add.
 τῆ R(wpDi) δάπανης om. w*ρ invitis AR γεγωνίας κεντηνάρια D
 11 δ' RwpDi 12 οὕτως D, v. ad XIII 6, 16 12. 13 τοῦ θεο-
 φίλου καθίκετο omissis et τῆς et ψυχῆς O

rus Theodorus patricii, alique multi partim imperiis insignes, partim dignitatum aliarum honoribus illustres, in captivitatem sunt abducti. His Theophilus, qui Dorylaii tum agebat, cognititis, 19 missis ad Ismaëlitarum principem legatis petiit, ut illustres captivos et genere sibi innectos XXIV centenariis sibi redderet. Quos ille 20 arroganter dimisit se fatuum fore dicens, si captivos tantilla pecunia restitueret, cum sibi expeditio circiter mille centenariis constitisset. Legatis re infecta reversis, calamitas illa sic Theo-21 phili animum perculit, ut ei nulla consolatio adhiberi posset, sed

σκεσθαι παρηγόρημα, ἀλλὰ καὶ τροφῆς ἀποσχέσθαι καὶ μὴ τι
 πόμα προσίεσθαι ἢ μόνον ὕδωρ ψυχρότατον καὶ οἶον τὸ ἐκ
 χιόνος· τούτῳ δὲ χρῶμενος συνεχῶς ἐπέπληκτο τὰ ἐντὸς καὶ
 22 οἱ δυσεντερίας νόσος ἐνέσκηψε. καταλαβὼν δὲ τὰ βασιλεία καὶ
 ἤδη γνούς ἑαυτῷ τὴν σωτηρίαν ἀνέλπιστον, μετακαλεῖται τὴν
 σύγκλητον καὶ ἡξίου πίστιν εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὸν παῖδα ἐν-
 δεῖξασθαι καὶ διατηρηῆσαι σφίσι τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλείων· οἱ δὲ
 23 κατετίθεντο. τούτων δὲ γεγονότων οὕτως, ὁ βασιλεὺς, καὶ
 πρῶτην ἐξ ἑαυτοῦ ἀνερορήθη παρὰ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ὁ
 Θεόφοβος, ὑποπτον αὐτὸν ἡγούμενος, ἔθετο μᾶλλον τῇ ὑπονοίᾳ D III 418
 C καὶ διὰ τὴν προδοσίαν, ἣν ἐμελέτων οἱ Πέρσαι ποιήσασθαι,
 W III 123 ὡς ἤδη μοι γέγραπται, τῶν ἐνδιαβαλλόντων τὸν ἄνδρα, ὑποθή-
 24 καις ἐκείνου ταῦτα τοὺς Πέρσας δρᾶν ἰσχυριζομένων. ὡς ἤδη
 τῇ νόσῳ τὸ σῶμα τοῦ αὐτοκράτορος δεδαπάνητο καὶ ἐξέλιπε
 ἢ ἰσχύς, δείσας μὴ αὐτοῦ θανάτος ἐπίθειτο τυραννίδι, καθείρ-
 19 γυναικὶ αὐτὸν περὶ τὰ βασιλεία, καὶ ἐπεὶ τὴν ζωὴν ἑαυτοῦ ἐκ

8 δι' ἀθήσκων ὁ Θεόφιλος ἀνείλε τὸν Θεόφοβον CE

1 ad μὴ add. τι Dw deletis duabus litteris nunc non perspicuis
 3 χιόνος w*ρDi συνεχῶς om. B 4 δὲ AEWp, οὖν O 5 ἑαυτῷ
 om. C τὴν σωτ. δυσέλιστον ἑαυτῷ D δυσέλιστον Rwp 6 post
 πίστιν add. αὐτοὺς Rwp 8 οὕτως OwpDi, οὕτω AE, v. ad XIII
 6, 16 9 διου Ewp 9. 10 ὁ θεοφ. βασιλεὺς Ewp 10 αὐτὸν
 om. C ἡγούμενος in A man. rec. mutatur in ἡγούμενοι et
 eluitur. 12 γέγραπται] XV 29, 12 ss. ἐνδιαβαλλόντων Owp
 13 post ὡς add. οὖν Rwp, ὡς οὖν extremo folio extrita in C
 14 ἐξέλιμπανεν O 15 post ἰσχύς add. αὐτοῦ Owp ἐπίθειτο
 RwpDi, ἐπίθειτο A τυρ. ἐπίθειτο Owp ante καθ. add. ὁ
 θεόφοβος Owp 16 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ DE

et cibo abstineret neque ullum potum admitteret, nisi aquam
 gelidissimam, cuiusmodi est nivalis; cuius frequenti usu laesis
 22 interioribus in dysenteriam incidit. Itaque in regiam reversus,
 desperata iam salute senatum arcessit, petens ut uxori suae et
 23 filio fidem servarent lisque imperium regium tuerentur. Quod
 cum illi se facturos promisissent, rex, qui Theophobum iam ante,
 ex quo a Persis rex salutatus erat, suspectum haberet, magis
 etiam ei suspicioni indulsit ob proditionem quoque, quam Persae,
 ut iam exposui, moliti erant, cum delatores Theophobi affir-
 24 marent illos id eius impulsu fecisse. Ut igitur corpore morbo
 consumpto imperator viribus destitutus est, veritus, ne se mortuo
 Theophobus tyrannidem affectaret, circa regiam eum in carcerem
 coniecit cumque vitam suam de tenui filo pendere cerneret

λεπτοῦ μίτου ἡρτησθαι διέγνωκε καὶ ἄρτι ἐκλείπειν, ἀναιρεθῆναι κεκέλευκε τὸν Θεόφοβον καὶ κομισθῆναι οἱ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν ἥς κομισθείσης ἐπιθεῖναι λόγος αὐτῇ τὴν χεῖρα τὸν βασιλέα 25 καὶ ἀψάμενον τῶν ταύτης τριχῶν ἐπειπεῖν, “ὡς ἀπὸ τοῦδε οὔτε 5 ἐγὼ Θεόφιλος οὔτε σὺ Θεόφοβος.” καὶ ἐπὶ τούτοις ἐξηρεύσατο 26 D τὴν ψυχὴν, βασιλεύσας ἐνιαυτοὺς δυοκαίδεκα ἐπὶ μηνὶ τρισί, πολλὰ τὴν σύμβιον καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ κανικλείου Θεόκτιστον παραδυναστεύοντα τότε ἀξιώσας μὴ παραχωρῆσαι τὰς σεπτὰς ἀναστηλωθῆναι εἰκόνας, μὴδὲ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τῆς 10 ἐκκλησίας διωχθῆναι.

LIBER SEXTVS DECIMVS.

DIV 1 Ὁ μὲν οὖν Θεόφιλος ἐπὶ τούτοις ἀπεβίω, ἡ δὲ τῆς βασι- 1
λείας ἀρχὴ πρὸς τὸν ἐκείνου μετεβιβάσθη παῖδα τὸν Μιχαήλ,
ἔτι παιδίον τυγχάνοντα, φ' καὶ ἐπιτρόπους ὁ πατὴρ καταλέλοιπε
τὸν μάγιστρον Μανουὴλ καὶ τὸν πατρικίον Θεόκτιστον. τὴν 2
15 δὲ τῶν πραγμάτων διοίκησιν ἡ βασιλεὺς Θεοδώρα μετεχειρίζετο,

5 τελευταῖα Θεοφίλου CE 11 βασιλεία Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ Θεοφίλου καὶ
Θεοδώρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ (αὐτ. μητρ. C) AR, βασιλεία Μιχαήλ τοῦ
υἱοῦ Θεοφίλου E, βασιλεία Μιχαήλ B

1 ἡδὴ μίτου BCwp, μίτου ἡδὴ D ἐκλείπειν D, corr. D_w 2 of
AEwp, ἀτφ O 3 λόγος AEwp, λέγεται O 4 οὔτ' B^sEwp Di
7 τὸν] τὴν typosheta apud Di κανικλίον D, corr. D_w 9 εἰ-
κόνας ἀναστ. D 10 ἐκδιωχθῆναι Ewp, ἐξελαθῆναι O; sed v. ad
p. 214, 11 13 ὡς C 14 μανουήλ] μιχαήλ E

et mox defecturam, illo interfecto caput sibi afferri iussit manu- 25
que imposita et contrectatis capillis dixisse rex fertur: “Iam
neque ego Theophilus sum, neque tu Theophobus.” Quibus 26
dictis animam eructavit, cum regnasset annos XII et menses III,
uxorem et caniclinum Theoctistum, qui imperii quodammodo
tum erat particeps, multum obtestatus, ne paterentur venerandas
imagines reponi aut Ioannem ecclesia pelli.

1. Theophilo ad hunc modum defuncto, imperium ad
MICHAËLEM, eius filium, est translatum, puerum adhuc, cui pater
tutores reliquit magistrum Manuëlem et patricium Theoctistum.
Rerum autem administratio penes reginam THEODORAM erat, 2

P II 153 A και πρῶτον αὐτῇ γέγονε σπούδασμα ἢ τοῦ διωγμοῦ τῶν ὀρθο-
 δόξων διὰ τὰ σεπτὰ ἐκτυπώματα λώφησις, και τοῦ πατρικίου
 3 Θεοκτίστου συνενδοκοῦντος. ὁ γὰρ Μανουὴλ οὐκ ἦν τῇ τῆς
 αἰρέσεως καθαιρέσει συγκάταινος· διὸ και ἀνεβάλλετο ἢ πρᾶξις.
 4 ἀλλὰ γὰρ θραύει νόσφ τοῦτον ἢ πρόνοια, και ἡ νόσος ἦν κρα-
 5 ταιὰ και ἀπέγνωστο αὐτῷ ἢ ζωῇ. μοναχῶν δέ τινων εἰς ἐπί-
 σκεψιν ἀφικομένων αὐτοῦ και ὅπως ἔχει πυνθανομένων, ἐκείνος
 λεπτῇ και ἀδρανεῖ τῇ φωνῇ ὅσον ἤδη ἐκλείπειν ἀνταπεκρίνατο.
 6 οἱ δέ “εἰ σύνθειο” ἔφησαν “τῇ τῶν εἰκόνων συνενδοκῆσαι τιμῇ
 B και τὴν βασιλίσοσαν εἰς τοῦτο παρακροτῆσαι, οὐκ εἰς μακρὰν 10
 7 ἔσται σοι και ῥῶσις σώματος και σωτηρία ψυχῆς.” και ὁ μὲν
 ἐπηγγέλατο, και ἡ νόσος ἡσθένει και ὁ Μανουὴλ ἀνερρώννυτο.
 8 ἡδὴ δέ τὴν ὑγείαν ἀπολαβὼν πρόσσει τῇ βασιλίσοῃ και περὶ
 τῶν σεβαστῶν εἰκόνων ὠμίλει και τὴν αὐτῶν κατήπειγεν ἀνα-
 στήλωσιν, ταῦτα και τῆς μητρὸς αὐτῆς και τῶν συγγόνων πρε- 15
 9 σβενόντων τῶν πατρικίων. ἡ δέ ξυρὸς ἦν εἰς ἀκόνην. και

3 ὅπως ὁ Μανουὴλ μὴ συναινῶν πρότερον τῇ τῆς αἰρέσεως τῶν εἰκονο-
 μάχων καθαιρέσει, ὕστερον και λίαν ἐκθύμως συγγίει C, ὅπως ὁ Μα-
 νουὴλ μὴ συναινῶν πρόσθεν τῶν εἰκονομάχων τῆς αἰρέσεως E 16 τοὺς
 ἐν ὑπεροχῇ ἐτίμησε και τὰς εἰκόνας προσκυνεῖσθαι πεποιήκεν E

3. 4 τῇ τῆς αἰρ. οὐκ ἦν Rwp 4 ἀναβάλλετο w*p (differebatur:
 Wo lat.) 5 τοῦτον νόσφ D 6 αὐτῷ ἢ ζωῇ om. D 8 ἀδρανεῖ
 D, corr. D_w 9 σύνθειο D post τῶν add. ἄλιων O, sacramentum:
 Wo lat. 10 τοῦτο ΑΕwp, ταύτην O, eundem: Wo lat. 11 ante
 σώματος add. τοῦ O 12 και ἡ A, ἡ δέ Rwp ἡσθένει ΑΕwp,
 ὑπέληγε O ἀνερρώννυτο CwpDi, ἀνερρώννυτο A, ἀνερώννυτο R,
 ἀνερρώννυτο E 13 ὑγείαν AR, ὑγείαν w*pDi, v. ad XIII 2, 9
 14 κατήπειγ in initio versus extr. fol. extritum in C ἀναστειλωσιν
 D, corr. D_w 16 τῷ πατρικίῳ D, corr. D_w ἀκόνην D, corr. D_w

cuius illa prima cura fuit, ut persecutio orthodoxorum ob ve-
 3 nerandas imagines instituta compesceretur, etiam patricio Theo-
 4 ctisto assentiente. Nam Manuël eversionem haereseos non
 4 probabat, eaque de causa res differebatur. Sed eum provi-
 5 dentia numinis morbo eoque tam vehementi frangit, ut de
 5 vita eius desperaretur. Cum autem monachi quidam ad eum
 visendum venissent et quomodo se haberet interrogassent, ille
 6 tenui et imbecilla voce respondit se iamiam deficere. Cui mona-
 chi “Si” inquit “cultui imaginum suffragere et ad eandem rem
 reginam cohortere, non multo post et corporis vires recuperabis
 7 et animi salutem adipiscere.” Quae cum Manuël promisisset, et
 8 morbus decrescebat et valetudo confirmabatur. Iam sanitate
 recuperata reginam adit et de venerandis imaginibus disserit
 easque restituendas urget, cum eadem et mater eius et fratres
 9 patricii postularent. Illa vero erat, ut aiunt, novacula in cote.

D IV 2 πρότερον μὲν τοὺς ἐν ὑπερορίαις παραπεμφθέντας παρὰ τοῦ Θεοφίλου καὶ τοὺς καθειργμένους καὶ τοὺς ἄλλαις κακώσεσι προσπαλαίοντας πάντας ἀνήκεν. εἶτα καὶ ζήτησιν γενέσθαι 10 προσέταξε περὶ τῆς αἰρέσεως, καὶ γενομένης ἢ τῶν ὀρθοδόξων C 5 ὑπερέσχε πληθύν. πρὸ τῆς ζητήσεως δὲ τὸν ψευδώνυμον πα- 11 τριάρχην τὸν γόητα Ἰωάννην τοῦ ἀρχιερατικοῦ κατασπᾶ θρόνου, ἀθέσμως ἐπιβεβηκότα τούτου ἐπὶ ἐνιαυτοὺς ἕξ, ἀντεισάγει δὲ τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον Μεθόδιον. καὶ αὐτοῦ προεσιῶτος τοῦ 12 τῶν ὀρθοδόξων πληρώματος ἢ ζήτησις γέγονε καὶ ἢ τῶν ἁγίων 10 ἐκτυπωμάτων εἰς τοῦμφανὲς προσκύνησις τε καὶ ἀναστήλωσις. ὅτε φασὶ τὴν βασιλίσσαν θερμώτατα δεηθῆναι τοῦ τε πατρι- 13 ἀρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀρχιερέων καὶ μοναχῶν κοινὴν προσ- ενεγκεῖν δέησιν τῷ θεῷ ὥστε σωτηρίας τυχεῖν τὸν βασιλέα καὶ D ξυνεννέτην αὐτῆς· καὶ μέντοι καὶ θερμώτατα δεηθῆναι αὐτοὺς 14 W III 124 15 τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν μὴ παριδεῖν τὴν αἴτησιν τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἀλλ' ἀξιῶσαι συγγνώμης τὸν βασιλέα Θεόφιλον. ἔδεται 15 ταῦτα καὶ τοῖς ἀφορῶσι πρὸς τὸ φιλόανθρωπον τοῦ θεοῦ καὶ

5 ἐξώθησις ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ πατριάρχου (φατριάρχου C) Ἰωάννου, τοῦ δὲ ἱεροῦ Μεθοδίου προχειρίσις. καὶ ὅπως δι' ἐντεύξεων λέγεται σωτηρίας τυχεῖν ὁ Θεόφιλος C 11 ὅτι λέγεται σωτηρίας τυχεῖν τὸν Θεόφιλον E

2 καθειργμένους D, ειρ expunxit D_w post καθειργ. add. ἐν φυλακαῖς Rwp 3 ζήτησις D, corr. D_w 3. 4 προσέταξε προβή- σασθαι O 4 ὀρθόδοξον D, corr. D_w 6 τὸν γόητα om. D et Wo lat. ἰωάννου D, corr. D_w 8 | ἰγνάτιον D, καὶ θεῖον corr. D_w αὐτόν D, corr. D_w 10 τοῦμφανες (sic) A ἀνα- στελλωσις D, corr. D_w 11 post φασὶ add. καὶ B^owpDi, om. AR Wo lat. τς om. O 12 προσενεγκεῖν AEBs(?)wp, ποιήσασθαι R 13 τῷ θεῷ AEBs(?)wp, πρὸς θεόν R 15 δέησιν C 16 ἀλλὰ O

Et cum prius relegatos a Theophilo revocasset et victos aliisque aerumnis conflictantes omnes dimisisset, postea inquisitionem 10 de haeresi fieri iussit, qua facta orthodoxorum multitudo superior fuit. Sed ante eam inquisitionem Ioannem illum praestigiatorem patriarcham, indignum illum quidem eo nomine, pontificia sede detraxit, quam per sexennium nefarie tenuerat, in eiusque locum introduxit sacrum et divinum Methodium. Quo populum 12 orthodoxum gubernante, inquisitio facta est, et sacrae effigies palam et restitutae et adoratae. Tum aiunt reginam instantibus 13 sine orasse patriarcham aliosque pontifices et monachos, ut communibus precibus regis et coniugis sui salutem a deo exorarent; quod cum illi ferventibus animis fecissent, deum preces 14 servorum suorum non esse aspernatum, sed ignovisse regi Theophilo. Celebrantur haec et ab illis, qui dei humanitatem intuen- 15

- 16 δέχεται καὶ πιστεύεται. ἀπιστήσῃ γὰρ οὐδεὶς ἢ ὅστις οὐ μέγα οἶται δύνασθαι τὰς τῶν ἁγίων ἐντεύξεις τὰς πρὸς θεόν, οὐδ' ἀντιμετρεῖν οἶδε τὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα πρὸς τὰ ἀνθρώπινα
 17 ἀγνοήματα. ἢ μὲν οὖν τῶν ἁγίων εἰκόνων οὕτω γέγονεν ἀνα-
 18 στήλωσις. ὁ δὲ καθαιρεθεὶς πατριάρχης Ἰωάννης ἢ Ἰαννῆς ἐν 5
 μονῇ τινι περιορισθεὶς καὶ εὐρηκῶς ἐκεῖ εἰκόνα τοῦ σωτήρος
 P II 154 Λ Χριστοῦ καὶ τῆς αὐτὸν ἀσπόρως τεκούσης, τὰ ὄμματα τῶν σε-
 19 βασμίων ἐκτυπωμάτων ἐξώρυσεν. ὁ μαθοῦσα ἢ βασιλὶς καὶ
 ζῆλον θεῖον ζηλώσασα τοὺς τοῦ ἀσεβοῦς ἐκείνου ἐκκοπήναι
 προσέταξεν ὀφθαλμοὺς· ἀλλ' οὐκ εἰς ἔργον ἐξέβη τὸ πρόσταγμα, D IV 3
 20 τῇ βασιλίδι τὴν δικαίαν ὄργην καταπραυνάντων τινῶν. πέμ-
 ψασα δὲ σκντάλη τοῦτον ἠκίστατο, τῶν αἰσιμαῶν παραταθέντων
 μέχρις ἑκατοντάδος διπλῆς.
 21 Ἄλλὰ καὶ οὕτως ἔχων ὁ γόης καὶ οἱ ὁμοδοξοῦντες αὐτῷ
 καὶ τῇ αὐτῇ καθαιρέσει ὑποβληθέντες ἡρεμεῖν οὐκ ἠρείχοντο. 15
 22 συσκευάζουσι δὲ κατὰ τοῦ ἱεροῦ Μεθοδίου σκαιώρημα τῆς αὐ-
 B 23 τῶν ἀπονοίας ἢ κακονοίας μᾶλλον ἐπάξιον. γύναιον γάρ τι

5 ἔτι περὶ τοῦ καθαιρεθέντος Ἰωάννου τοῦ πατριάρχου (τ. πατρ. om. E)
 CE 16 περὶ τῆς κατηγορίας τοῦ θείου (τ. θείου om. E) Μεθοδίου
 τοῦ πατριάρχου (τοῦ πατρ. Μεθ. E) καὶ ὅπως ἠλέγχθη ψευδῆς CE

1 γὰρ AE, δὲ Owp 2 ἐνθεύξεις p* ante θεὸν add. τὸν Ewp
 3. 4 πρὸς τ. ἀνθρ. ἀμαρτήματα (Dw: ἀγνοήματα) τὴν τ. θεοῦ ἀγαθ. D
 4 ἀγνοήματα AEDwwp, ἀμαρτήματα O οὖν om. D 5 πατριάρ-
 χης om. C Ἰάννης p* Di invitis ARw, v. ad XV 28, 32 9 ζῆλον
 ζηλώσασα ἐνθεον O 10 κεκέλευκεν O πρᾶγμα D 14 καὶ
 RwpDi, om. A 15 αὐτῇ AR, αὐτοῦ DEwp οὐκ ἠρείχοντο
 ἡρεμεῖν Ewp ἠρείχεται B 16 δὲ om. C 17 ἀπονοίας—κακο-
 νοίας] v. ad XIII 5, 29 γύνα extritis ion versu extremo in C

- 16 tur, et recipiuntur et creduntur. Neque vero quisquam iis fidem abrogarit, nisi qui parum posse intercessiones sanctorum apud deum senserit et dei bonitatem cum humanis erratis componere
 17. 18 ignorarit. Ita igitur sacrae imagines restitutae sunt; Ioannes vero patriarcha aut Iannes potius eiectus et in monasterium quoddam relegatus, cum illic Christi imaginem et eius, quae eum sine semine peperit, repperisset, oculos sacrarum imaginum
 19 effodit. Quo regina cognito studii sancti studiosa impio illi homini oculos erui iussit; neque vero eius mandatum est pera-
 20 ctum, iusta reginae ira a nonnullis mitigata; nihilominus tamen eum flagris caedi iussit, plagis ducentis illatis.
 21 Sed ne tum quidem impostor ille eiusque suffragatores eodemque modo suis privati dignitatibus quiescere potuerunt,
 22 sed facinus contra S. Methodium machinati sunt sua insania vel
 23 potius improbitate dignum. Mulierculam quandam enim inho-

αἰσχρὸν χρυσίου δόσει πολλοῦ ὑποφθείραντες κατηγορῆσαι πε-
 πείκασι τοῦ αἰοιδίμου ἐκείνου ἀνδρὸς ὡς συμφθαρέντος αὐτῶ.
 καὶ τῆς κατηγορίας οἱ προὔχοντες τῆς συγκλήτου παρήσαν ἐξε- 24
 τασταί. καὶ παρήκτο τὸ γύναιον λέγον ὄσα παρὰ τῶν ἀσεβῶν 25
 5 ἐκείνων συκοφαντῶν προκατήχητο καὶ εἰς πρόσωπον ἐλέγχον
 δῆθεν τὸν ἄγιον. ὁ δὲ τέως μὲν ἡσυχίαν ἤγεν· ὡς δὲ σκυ- 26
 θρωπάζον ἐώρα τῆς ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, καὶ πρὸ τῶν ἄλ-
 λων τὸν μάγιστρον Μανουήλ, ἀνίσταται μὲν, αἶρει δ' ἐπ' ὄψει
 πάντων ταῖς χεροὶ τὸ κράσπεδον τῆς περιβολῆς καὶ ἀπογυμνοῖ
 10 τὴν αἰδῶ· ἡ δὲ ἦν κατεφυγμένη πάντη καὶ μαρασμὸν ἀπὸ 27
 τινος συμβάματος ὑπομείνασα, ὡς δῆλον εἶναι μὴ δύνασθαι C
 ταύτην πρὸς ἀφροδίσια ἐνεργεῖν. τοῦτο τοῖς μὲν ὀρθόφροσι 28
 χαρμονῆς καὶ θάμβους ἐγένετο αἴτιον, τοῖς δὲ συκοφάνταις
 αἰσχύνῃς καὶ ἀθυμίας πολλῆς. ὡς δ' ἠρωτᾶτο ὁ ἅγιος ὄθεν 29
 15 ὁ τῶν αἰδοίων αὐτῶ συμβέβηκε μαρασμός, ὁ αἰδοῖος ὄντως
 ἐκεῖνος "ἐστάλην" εἶπε "ποτὲ κατὰ τινα χρεῖαν εἰς Ῥώμην, κὰν
 ταύτη διάγοντι πύρωσίν μοι τῆς σαρκὸς ὁ δαίμων ἐπήνεγκε,
 καὶ ἦν τὸ πάθος σφοδρότερον καὶ ἡ τοῦ ἔρωτος οὐκ ἔλγηε

1 αἰσχρὸν om. Rwp 2 αὐτῆ ED_wwp 3 προύχοντες A^sR^swD_i,
 προύχοντες p, v. ad XV 12, 17 4 λέγων p* 5 ἐκείνων RwpD_i,
 ἐκείνη A 6 σκυθρωπάζον RwpD_i, σκυθρωπάζων AD 7 ἐώρα (sic)
 A, ἐωρα (s. acc.) E 8. 9 μὲν, αἶρει δὲ ταῖς χεροῖν ἐπ' ὄψει πάν-
 των B, καὶ ταῖς χεροῖν ἐπ' ὄψει πάντων αἶρει CD 9 post τῆς
 add. οἰκείας O 10 αἰδῶ (sic) A κατεφυγμένα πάντα D
 10. 11 ἀπὸ τινος συμβάματος om. O et Wo lat. 12 θεόφροσι
 Ewp, recte sentientibus: Wo lat. 14 πόθεν D 15 ὁ prius] al
 vel of C αὐτῶ RwpD_i, αὐτό A αἰδοίων—αἰδοῖος] v. ad XIII 5, 29
 συμβέβηκε om. w*_p invitis AR 17 ἠρώσειν D, corr. D_w
 18 σφοδρότατον RwpD_i

nestam magno auro corruptam subornarunt, quae se corruptam
 esse ab inclito illo viro quereretur. Eius accusationis principes 24
 senatus quaesitores fuere; astitit muliercula eaque dixit, quae ab 25
 impiis illis sycophantis edocta fuerat, virumque sanctum coram
 in os arguit. At ille ad tempus quietus, cum ecclesiae frequen- 26
 tiam tristem videret ac prae ceteris magistrum Manuëlem, sur-
 git et in conspectu omnium fimbria vestis suis manibus sublata
 pudenda detegit, quae omnino erant frigatefacta et quodam casu 27
 contabuerant, ut satis appareret ea inutilia esse ad rei venereae
 usum. Ea res recte sentientibus laetitiae et stupori fuit, syco- 28
 phantis pudori et desperationi magnae. Cum autem vir sanctus 29
 rogaretur, unde verenda contabuissent, vir ille revera verendus
 ad hunc modum respondit: "Profectus aliquando sum Romam
 negotii cuiusdam conficiendi causa; ibi degenti mihi carnis
 inflammationem intulit daemon, et fuit affectus ille vehementior,

- 30 φλεγμονή, ἀλλ' ὀσημέραι ἀκμαιότερον ἐξεκάετο. δείσας οὖν περὶ τῶ σόφρονι λογισμῶ, μήποτε τῇ σαρκὸς ἀνάγκῃ ὑποσυρῆ, D πρόσειμι τῇ κορυφαίᾳ τῶν ἀποστόλων δυνάδι Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, D IV 4
- 31 καὶ ταύτης ἐδεόμην ἀμῦναι μοι κινδυνεύοντι. ὑπνώτων τοίνυν νυκτὸς ὄρῳ τῷ ἄνδρῳ μοι ἐφροσῶτε, καὶ ὁ Πέτρος ἐδοξέ μοι 5 τοῖς δακτύλοις ἄψασθαι τῆς αἰδοῦς καὶ λέγειν μὴ πτοεῖσθαι, πῦρ δέ μοι ἐδόκει τὰ παιδογόνα μόρια βόσκεισθαι, ὡς ἐκ τῆς
- 32 ἀληθδόνος καὶ τὸν ἔπνον ἀνεῖναι με. ἔκτοτε οὖν μοι τὰ μόρια
- 33 ταῦτα νενέκρωται καὶ πύρωσις οὐκέτι μοι παρηνώχλησε." ταῦτα ὁ μάγιστρος Μανουὴλ καὶ θεασάμενος καὶ πυθόμενος αὐτίκα 10
- W III 125 τὴν γυναῖκα παρασησάμενος ἠρώτα ὄθεν εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἁγίου συκοφαντίαν ὄρημητο, καὶ ἠπειλεῖ, εἰ μὴ πᾶσι θεῖτο τὴν
- P II 155 A ἀλήθειαν ἐκδηλον, αὐτίκα βασάνοις αὐτὴν παραδοῦναι, δι' ὧν
- 34 ἂν ἐκβιασθεῖ ἐκαλύψαι λαμπρῶς τὸ σκαιώρημα. ἡ δὲ σὸδὲν ἀπεκρύψατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ δράματος ἀπήγγειλε πρωτουργοὺς 15 καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀπάτην καὶ τοῦ χρυσίου τοῦ μὲν τὴν δόσειν,
- 35 τοῦ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν. ἔμελλον οὖν οἱ κακοῦργοι ταῖς τῶν

1 ὀσημέραι RwpDi, ὡς ἡμέραι A ἀμαιοότερον p* ἐξεκαίετο B^oDwp 2 τῇ AO, τῆς Ἐwp, τῇ τῆς D_w 3 πρόσει D, corr. D_w 4 τούτοις ADi, ταύτην E, om. Owp, ταύτης B-W ἀμῦναι EB^owDi, ἀμῦναι ARp 5 post ἄνδρῳ add. καθ' ἕπνους Owp, om. Wo lat. post ἐδοξε om. μοι Di Haasii nota huc pereram relata (v. ad vs. 6) 6 δακτυλίοις E μοι post λέγειν add. RwpDi (v. ad vs. 5) 7 ἐφόκει O 8 γοῦν Ἐwp 9 νενέκρωται BC 10 θεασάμενος μανουὴλ καὶ D 11. 12 ὄθεν τὸν εἰς κατὰ τοῦ ἁγίου' συκοφαντίαν D, corr. D_w 12 ὄρημηται ED_wwp, κενίγητο O 14 ἂν ἐκβιασθεῖ ἐκκ. AO, ἐκβιασθεῖ ἂν ἐκκ. E, ἐκβιασθεῖ ἂν ἐκκ. w, unde ἐκβιασθεῖ ἀνεκαλύψαι p*

- neque amoris desinebat ardor, sed in dies vehementius incendebatur. Igitur de sana mente sollicitus, ne forte necessitate carnis opprimeretur, principes apostolorum Petrum et Paulum adeo
- 31 oroque, ut mihi periclitanti succurrant. Noctu dormiens illos astantes video, ac Petrus mihi visus est pudenda mea contrectare digitis ac dicere, ne terrerer; ego vero putabam igni virilia
- 32 mea consumi, adeo ut dolore commotus expergiscerem. Ab eo tempore mihi partes hae sunt mortuae, neque ulla flamma libidinis molesta fuit." Magister Manuël his visis et auditis statim mulierem in medium productam interrogat, unde ad virum sanctum calumniandum impulsam esset comminatus, nisi veritatem coram omnibus profiteretur, se mox eam iis quaestionibus adhibiturum, quibus commentum perspicue declarare cogeretur. Illa igitur nihil celat, sed et fabulae primos inventores et suam imposturam et aurum partim acceptum, partim promissum recenset. Itaque homines malefici poenas temere litigantium subils-

συκοφαντῶν ὑποβληθῆναι ποιναῖς, ἀλλ' ὁ μέγας Μεθόδιος αὐ-
τοὺς τῆς τιμωρίας ἐρρούσατο· καὶ τὰ μὲν οὕτω γέγονεν.

Ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων ἄρχων γυναικὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων 2
βασιλείαν καὶ παιδὶ νεαρῷ κυβερνωμένην μαθὼν στέλλει τινὰς
5 τῶν αὐτοῦ ἀπειλῶν ἀφίστασθαι τῶν σπονδῶν καὶ ἄραι διπλα
κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς. πρὸς ταῦτα τοίνυν δηλοῖ αὐτῷ 2
ἡ βασίλισσα ὡς “ἀντιτάξομαί σοι πάντως κἀγώ, καὶ εἰ μὲν Β
θεοῦ διδόντος ὑπερέξω, ἔση νικηθεὶς ὑπὸ γυναικός, καὶ ὅσον
σοι τὸ τῆς αἰσχύνῃς ὑπόγυον λόγισαι· εἰ δὲ νικήσεις ἴσως αὐτός,
10 οὐκ ἔσται σοι σεμνὸν τὸ εὐτύχημα γυναικᾶ νικήσαντι.” ὡς 3
οὖν ταῦτα τῷ βαρβάρῳ ἠγγέλθησαν, ἀνέστειλαν αὐτῷ τὴν δρομήν,
D IV 5 καὶ οἱ συμφέρον ἔκριεν ἀνανεώσασθαι τὰς σπονδὰς· καὶ αὐταὶ
ἀνεκαινίσθησαν. ἀδελφῆ δὲ τοῦ ἄρχοντος Βουλγαρίας αἰχμα- 4
λωτισθεῖσά ποτε καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις διάγουσα τῷ θείῳ τε
15 ἐτελέσθη βαπτίσματι καὶ γραμμῶν ἐν μυήσει ἐγένετο. ταύτην 5
ὁ ἀδελφὸς ἀναδοθῆναι οἱ ἤξιωσε· καὶ ἡ μὲν ἐδόθη αὐτῷ, ὁ δ'
δ' ἀντέδωκεν ἄνδρα τῶν λογίων Θεόδωρον τὸν Κουφαρᾶν.

3 ὅσα ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς ἠπειλήσει τῇ βασίλειᾳ καὶ ὅσα ἐκεῖνη
αὐτῷ ἀντεμήνησεν C 13 σημειώσαι AΕ ἔπως (ὅθεν B) οἱ Βούλ-
γαροὶ ἐγένοντο (ἐγένοντο om. B, ἐγέν. οἱ βούλγ. E) Χριστιανοὶ ABE, ἔπως
οἱ Βούλγαροι εἰς ἐπίγνωσιν ἤλθον τοῦ Χριστοῦ C

2 τὰ ταῦτα EwpDi 3 ἀρχηγός D 5 σπο|δῶν D ἄραι (sic A), v. ad
XVI 2, 31. 12, 17. XVII 29, 4 6 τῶν om. Ewp 8 ὑπέρξω E
9 σοι om. E ὑπόγυιον wp invitis AR λόγησαι D, corr. D_w
post δὲ add. καὶ CDEwp νικήσει D 11 ἀνέστειλεν D
αὐτοῦ D 12 οἱ συμφέρον ἔκριεν (ἐκρίθη Ewp) AEWp, μάλλον
ἔκριεν αὐτῷ (αὐτῷ BC) συμφέρειν O 16 ἀποδοῦναι D αὐτῷ
ἐδόθη B 17 δὲ BCE ἄνδρα τ. λογίων ἀντέδωκεν (ἀντεδίωκεν
D) O

sent, nisi magnus Methodius pro iis intercessisset. Atque haec
ita acta sunt.

2. Bulgarorum autem princeps, cum Romanorum regnum
a muliere et tenello puero gubernari cognovisset, suorum quos-
dam misit se rupto foedere arma illaturum Romanis minitans.
Ei rescribit regina se omnino ei resistere velle; quodsi deo an-
nuente superior fuerit, eum a muliere fore victum, quod quam
ignominiosum ei futurum sit, cogitandum esse; sin vero forte victa
fuerit, successum illum parum fore honestum, muliere superata.
Haec nuntiata impetum barbari ita represserunt, ut utilius sibi 3
iudicaret renovare foedus, idemque factum est. Soror autem 4
Bulgariae principis aliquando capta, dum in aula degit, sacro
baptismate est initiata et litteris erudita. Eam frater repetitam 5

6 ἡ δὲ τοῦ τῶν Βουλγάρων ἄρχοντος ἀδελφή ἀφικομένη πρὸς
 τὸν δμαίμονα ἐνήγην αὐτὸν εἰς τὴν τῶν χριστιανῶν θρησκείαν
 διὰ παντὸς αὐτῷ περὶ αὐτῆς διαλεγομένη καὶ τὰ χριστιανῶν
 7 μυστήρια ἐκθειάζουσα. ὁ δὲ ταῦτα καὶ παρὰ τοῦ Κουφαρᾶ
 προκατήχητο, ἀλλ' οὐπω ἐπέπειστο τῶν πατρίων ἀποστήναι
 8 ἔθων. λιμὸς δὲ τοῖς Βουλγάροις συμβὰς καὶ αὐτὸν καὶ τὸ
 9 ἔθνος εἰς θεοσέβειαν μετερρύνμωσεν. ὁ μὲν γὰρ τὸ ἔθνος ἄπαν
 ἐπίεξε, καὶ οὐκ ἦν ἀποφυγὴ τοῦ κακοῦ, φθορὰ δὲ τοῦ ἔθνους
 D ἐγένετο, καὶ ὁ σφῶν ἀρχηγὸς ἦν διὰ τοῦτο περιαιγής, καὶ ἀπο-
 ρήσας εἰς τὸν παρὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῷ καταγγελλόμενον κατα- 10
 φεύγει θεὸν καὶ τοῦτον τοῦ λιμοῦ λυτήρα καὶ τῆς τοῦ ἔθνους
 10 φθορᾶς ἐπεκέκλητο. ὡς δ' ἐνεργῆς ἦν ἡ ἐπίκλησις καὶ τῶν
 κακῶν ἀπηλλάγησαν, ἔγνω τοῦ ἐπικληθέντος τὴν δύναμιν καὶ
 ἀξιοὶ σταλῆναι αὐτῷ τινα τὸν τὸ μυστήριον αὐτὸν μνήσονται
 11 τῶν χριστιανῶν καὶ τελέσοντα τῷ θείῳ βαπτίσματι. καὶ ἀπε- 15
 στάλη μὲν ἀρχιερεὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ καὶ ἐμνήθη καὶ ἐβα-
 12 πτίσθη. οἱ Βούλγαροι δὲ ὡς τῆς πατρίου δόξης ἀποστάτος
 κατεξανίστανται τοῦ σφῶν ἀρχηγοῦ καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

2 εἰς τ. τ. χριστ. θρησκείαν ἐνήγην (ἐγένεν D, ἐνήγην (sic) D_w) αὐτόν O
 3 αὐτῆς RwpDi, ἐαυτῆς A διαλεγομένη ante περὶ O post τὰ
 add. τῶν C 4 ἐκθειάζουσα D, corr. D_w πρὸς Ewp 5 προ-
 κατήχητο D, corr. D_w 5. 6 τῶν ἔθων ἀποστ. τ. πατρ. ἐπέπειστο O
 6 λιμὸς D_w, pestilentia, fames: Wo lat. βαρβάρους D 7 με-
 τερρύνμωσεν DwpDi, μετερρύνμωσεν R (v. ad XIV 11, 7), μετερρύνμη-
 σεν A 10 καταγγελλόμενον w*ρ 11 θεὸν om. Rwp 12 ἐπι-
 φθορᾶς E 14 αὐτόν om. C, αὐτῷ D, corr. D_w 16 μὲν om. O post
 δὲ om. καὶ O 17 post πατρίου add. τιμῆς καὶ Ewp ἀποστάτης E

6 recepit, eius loco reddito viro erudito Theodoro Cuphara. Quae
 cum in Bulgariam rediisset, fratrem ad Christianam religionem
 perducere studuit, assidue de ea cum illo disserens et Christia-
 7 norum mysteria ut divina celebrans. Quamvis autem ille eadem
 e Cuphara quoque audivisset, non prius tamen a patriis moribus
 8 recedere voluit, quam famas et ipsum et gentem ad pietatem
 9 perduxit. Quae cum populum universum premeret neque ullum
 esset mali effugium, plurimis pereuntibus, princeps ea de causa
 aeger et animi dubius ad deum confugit, qui ei a sorore annun-
 tiabatur, eundemque depulsorem famis et interitus populi invo-
 10 cat. Quae invocatio cum depulsis malis efficacis esset, cognita
 invocati numinis potentia petiit, ut mitteretur sibi, a quo arcanis
 Christianae religionis erudiretur et sacro baptismo initiaretur.
 12 Idque misso pontifice factum est. Cum autem Bulgari principem
 ob deserta maiorum instituta per seditionem e medio tollere

- δ δὲ τῷ τοῦ σταυροῦ σημείῳ θαρρήσας προπορευομένῳ αὐτοῦ 13
 νικᾷ τοὺς ἀντιστάτας αὐτῷ, καὶ οὕτω πάντες ἔλλοντο τὰ τῶν
 D IV 6 χριστιανῶν. εἶτα διεπρεσβεύσατο δ' τούτων ἐξάρχων πρὸς τὴν 14 PII156 A
 βασιλίσσαν, αὐτῶν γῆς αὐτῷ παραχωρηθῆναι Ῥωμαϊκῆς, στενο-
 5 χωρεῖσθαι γὰρ τὸ ἔθνος αὐτοῦ, καὶ ἀδίδους σπονδὰς πρὸς Ῥω-
 μαίους καὶ δμαιοχμίαν ἐπαγγελλόμενος. καὶ ἡ βασιλις τὴν αἰ- 15
 τῆσιν ἐξεπλήρωσε καὶ οἱ τῆς ἀπὸ τῆς λεγομένης Σιδηρᾶς
 παρεχώρησε χώρας, ἣ τὰ Ῥωμαίων καὶ Βουλγάρων διώριζε
 πρὶν, μέχρι τῆς Δεβελτοῦ· ἦν λαχόντες οἱ Βούλγαροι κεκλή- WIII126
 10 κασι Ζαγοράν. ἀντεῦθεν εἰρήνη γέγονε περὶ τὰ ἐσπέρια. 16
 Κατὰ δὲ τὴν ἐξάν τὸ τῶν Μανιχαίων γένος ἦν παμπλη- 17
 θές, οἱ καὶ Πανλυκιάνοι ἀγροικότερον πρὸς τοῦ δημιόδους ὄχλου
 καλοῦνται, ἐκ Παύλου καὶ Ἰωάννου τῆς κλήσεως συγκαίμενης B
 αὐτοῖς· τὸ δ' ἄνδρε τούτω παρὰ Μανιχαίοις ἐγενέσθην ὄνο- 18
 15 μαστώ, εἰ καὶ μὴ ἦσθη αἰρεσιάρχα καὶ τῆς κακοδοξίας γεν-
 νήτορε, ζηλωτὰ δὲ ταύτης καὶ σπουδαστὰ διαφερόντως καὶ
 κήρυκε. καὶ τούτους τοίνυν ἡ βασιλις εἰς νοῦν ἐβάλετο μετ- 19
 3 ὅπως γῆς τῷ ἔθνει τῶν Βουλγάρων ἡ βασιλις παρεχώρησεν CE 11
 περὶ τῶν (om. C) Μανιχαίων CE

1 τῷ] τὸ E τοῦ om. w*^p invitis AR 2 ἀντιστάτας RwpDi
 τῶν om. BCEwp 4 αὐτῶν] αἱ τῶν C 5 post πρὸς add. τοὺς
 Owp 6 δμαιοχμίας D post βασιλις add. αὐτῷ Owp 7 ἐξ-
 επέρασ CD ol om. CD, non B 8 post παρεχώρησεν add.
 αὐτῷ O 9 δεβελτοῦ E, δεβελτζοῦ D λαβόντες Rwp 10 ζα-
 γοράν BDEwp Cedr. (Scylitz.) II p. 153, 14 11 τὴν ἐξάν δὲ
 Ewp πλήθος Ewp πολὺ Ewp 12 πανλυκιανοὶ DDi, v. ad
 XVIII 26, 11 παρὰ w*^p invitis AR 15 εἰ] οὐ μὴν D καὶ
 post εἰ om. B μὴ om. D

conarentur, ille praecedente crucis signo fretus, victis adver- 13
 sariis effecit, ut omnes Christianismum amplecterentur. Deinde 14
 per legatos idem ab regina petiit, ut, quod gens sua locorum
 angustiis premeretur, Romani agri aliquid sibi concederetur,
 perpetuam pacem et belli societatem cum Romanis pactus. An- 15
 nuit regina et quicquid inter regionem, quae Sidera dicitur ac
 prius Romanos et Bulgaricos fines distinguebatur, et Debeltum
 interiaret, iis concessit; quam regionem Bulgari cum accepissent,
 Zagoram appellaverunt. Hinc pax in Occidente constituta est. 16
 Verum in Oriente magna fuit Manichaeorum multitudo, qui 17
 et Pauliciani vulgo imperitius appellantur, vocabulo ex Paulo
 et Ioanne composito, qui etsi apud illos clari, haeresiarchae 18
 tamen et perversae opinionis auctores non fuerunt, sed eius
 sectatores et studiosi supra modum et praecones. Quos regina 19

- αγαγεῖν εἰς ὀρθοδοξίαν ἐκ τῆς αἵρέσεως καὶ στέλλει τοὺς τοῦτο
 20 σπεύσοντας ἄνδρας τῶν ἐπιφανεστέρων. οἱ δὲ ἀδεξίως τὸ
 πρᾶγμα καὶ ἀφυῶς μεταχειρισάμενοι οὐ μόνον ἀνήνυτον ἔθεντο
 τὴν σπουδὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀποστασίαν ὀρμησοὶ τὸ γένος ὅλον
 21 εἰς μυριάδας πολλὰς ἐβίασαντο. ὁ καὶ τοῖς ἐξ Ἰσμαὴλ συμμ-
 C γγύμενον κατὰ Ῥωμαίων σὺν αὐτοῖς ἐστρατεύετο, καὶ πολλῶν
 γέγονεν αὐτοῖς αἴτιον συμφορῶν.
 22 Ὁ δὲ γε βασιλεὺς Μιχαὴλ τὸν μείρακα παρελάσας καὶ
 νεανίσκοις ἀρτι καταλεγόμενος ἡσχαλλε παρ' ἄλλοις τὴν τῆς
 βασιλείας βλέπων διοίκησιν, ἠρέθιστο δὲ καὶ πρὸς τοῦ πρὸς 10
 μητρὸς θείου τοῦ Βάρδα τῆς αὐταρχίας πρὸς ἔρωτα· εἰς δ'
 23 ἦν καὶ οὗτος τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Μιχαὴλ. διαφορᾶς δὲ ποτε
 τῷ μαγίστρῳ Μανουὴλ γενομένης πρὸς τὸν λογοθέτην τοῦ δρό- D IV 7
 μου Θεόκτιστον (καὶ ἄμφω δὲ συνεπιτρόπω τοῦ βασιλέως ἐτυγ-
 χανέτην), ὁ Μανουὴλ τῶν ἀνακτόρων ὑποχωρεῖ (ἦν γὰρ ἐκεῖ 15
 D διαιωόμενος) καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον οἶκον μεταχωρεῖ κἀκεῖθεν εἰς
 24 τὰ βασιλεια ἁπλῶν τῶν διοικήσεων εἶχετο. τοῦτο τῷ Βάρδῳ
 θυμηρέστατον ἔδοξεν· ἀποσκενάσασθαι γοῦν καὶ τὸν Θεόκτιστον

8 ὅπως ὁ Μιχαὴλ τὸν λογοθέτην ἀνείλε (ἀνείλεν E) Θεόκτιστον CE

2. 3 τὸ πρᾶγμα om. C 4 τὴν om. C 5 post πολλὰς add.
 ἀριθμούμενον RwpDi 7 γέγονεν αὐτοῖς αἴτιον AO, αἴτιον γέγονε
 omisso αὐτοῖς E, αἴτιον αὐτοῖς γέγονε w*r 8 πελάσας E 9 ἡσχαλλε
 CDEwp 10 διοίκησιν om C 10. 11 πρὸς μητρ. RwpDi, μητρ. omisso
 πρὸς A 14 ἄμφω AEWp, οὔτοι (οὔτοι C) Ὁ δὲ om. C συν-
 επιτρόπω EwpDi, σὺν ἐπιτρόπω A, συνεπιτροποι O ἐτύχανον O
 15 ἀναχωρεῖ D 16 εἰς τὸν οἶκον μεταχ. ἑαυτοῦ CD, εἰς τὸν οἶκον
 ἑαυτοῦ μεταχ. B 17 εἶχετο] ἔτυχε E τοῦτο] τοῦτω C 18 θυμη-
 ρέστερον E οὐν O

- cum in animo haberet ab haeresi ad veram religionem retrahere,
 20 viros illustres mittit; qui cum negotium nulla dexteritate nullo-
 que ingenio administrassent, non modo inanem laborem ceperunt,
 sed et ad defectionem populum omnem, cuius multa erant milia,
 21 impulerunt, ut cum Ismaëlitis coniuncti Romanos oppugnarent
 iisque multas clades inferrent.
 22 At rex Michaël annos pueritiae egressus iamque adulesceus
 iniquo ferebat animo regni administrationem esse peues alios
 simulque ab avunculo Barda, uno e suis tutoribus, ad princi-
 23 patus suo arbitrato gerendi cupiditatem incitabatur. Magister
 vero Manuël, quodam tempore orta cum logotheta cursus Theo-
 ctisto controversia (erant et hi ambo tutores regis), regia, in qua
 tum degebat, relicta in suas aedes remigrat indeque regiam
 24 frequentans rerum administrationem capessit. Ea res Bardae

διὰ σπουδῆς αὐτῷ ἦν· βασιλειῶν γὰρ ἐδεδόκει τοῦτον ὡς οἱ
 πρὸς τοῦργον ἀντιστησόμενον. τῷ βασιλεῖ τοίνυν παιδαγωγὸς 25
 ἦν, ἀνδράριον τι φαῦλον καὶ πονηρόν, ὃν δι' ἐφέσεως εἶχεν ὁ
 βασιλεὺς ἀξιώματι τῶν λαμπροτέρων τιμησαί τι, καὶ ἐποιεῖτο
 5 περὶ τοῦτου πρὸς τὴν μητέρα ἀξίωσιν. ὁ δὲ Θεόκτιστος μὴ 26
 δεῖν ἔλεγε μείζον τὸν παιδαγωγὸν τῆς ἑαυτοῦ καταστάσεως
 τιμηθῆναι τιμῇ, ἵνα μὴ ἀτιμοῖντο τὰ ἀξιώματα. ἐπιεῦθεν δι' 27
 ἔχθρας ἦν τῷ παιδαγωγῷ ὁ Θεόκτιστος. τοῦτο τοίνυν ὁ Βάρδας 28 P1157A
 τῆς οικείας σπουδῆς προουστήσατο σύστασιν καὶ διὰ τοῦ παιδα-
 10 γωγοῦ ποικίλας διαβολὰς ἐνήχει τοῖς τοῦ βασιλέως ὡσὶ καὶ
 τὴν ἐλαφρίαν αὐτοῦ κατὰ τοῦ Θεοκτίστου ὑπέκνιζε καὶ τέλος
 ἐκ μέσου αὐτὸν ποιήσασθαι ὑποτίθησι. τοῦτο δὲ μὴ ἂν ἄλλως 29
 γενήσεσθαι ἀνυστόν, εἰ μὴ ἀναρεθείη ὁ ἄνθρωπος· ζῶντος
 γὰρ ἀνθέξεσθαι τε αὐτοῦ τὴν βασιλίδα καὶ περιέξεσθαι. ὡς 30
 15 γοῦν ὁ τοῦ ἀνδρὸς κεκύρωτο θάνατος, ἐπιτετήρητο ἐκ τῶν τῆς
 βασιλίδος ἐξίων θαλάμων (ἦν γὰρ ἀναφέρων αὐτῇ περὶ ἀνα-
 φορῶν τε καὶ διοικήσεων) κἀκεῖθεν ἐξίοντι καθιᾶσιν αὐτῷ τὸν
 σφαγέα. ὁ δὲ γυμνὸν ἰδὼν τὸ ξίφος ἠρμένον καθ' ἑαυτοῦ, 31

1 οἱ] αὐτῷ O 2 τοῦργον AB^s, τοῦργον RwpDi, v. ad XV 1, 12
 2. 3 τῷ βασιλεῖ—πονηρόν om. E 3 ὃν] δ καὶ D 4 ἐποιεῖτο B
 5 post τοῦτου add. τὴν Bwp 8 παιδαγωγῷ RwpDi, παιγωγῷ A
 τοῦτον B 11 Θεοκτίστου] βασιλέως C 14 αὐτοῦ post γὰρ D
 περιέξεσθαι RwpDi, περιέξεσθαι A 15 οὖν Ewp ἐκεκύρωτο
 Ewp 15. 16 ἐξίων ἐκ τῶν δεσποινικῶν θαλάμων O 18 τὸ
 ξίφος ἰδὼν B ἠρμένον Dwpw invitis AR, v. ad XVI 2, 1

singulari voluptati fuit et Theoctistus etiam amovere studuit;
 nam cum regni cupiditate flagraret, metuebat, ne ab illo impe- 25
 diretur. Regi autem paedagogus erat homuncio vilis et impro-
 bus; quem cum adulescens illustriore dignitate ornatum vellet,
 hac de re matrem adiit. Verum Theoctistus negabat paedagogo 26
 tribuendam dignitatem, quae illius conditionem superaret, ne
 dignitates indignitate afficerentur. Ex eo Theoctistus paedagogo 27
 erat invisus, idque Bardae peropportunum accidit ad desiderium 28
 suum exsequendum. Per paedagogum igitur varias contra
 Theoctistum calumnias regis auribus instillat eiusque facilitatem
 in illum concitat, denique eius amovendi fit autor. Id vero 29
 aliter posse fieri negabat, quam si homo occideretur; nam eum
 viventem a regina defensum iri et auctoritate valiturum. De- 30
 creta viri caede observatur eius e thalamis reginae egressus;
 nam ad eam et quae acta essent et quae agenda referebat.
 Egreddenti percussor immittitur. Cum autem ille strictum ensem 31
 contra se elatum carneret, scamnum subiit; percussor ensem in

Β σκάμμον εισέδν, και ὁ σφαγεὺς κατὰ τῆς αὐτοῦ γαστρὸς τὸ
ξίφος ὠθεῖ, και τοῦ Βάρδα ξίφος ἐσπασμένον και ἀνασειόντος
και ἀπειλοῦντος πλήξεν αὐτῶ τὸν ἀμνοῦντα τῷ θνήσκοντι.

32 ὁ μὲν οὖν Θεόκτιστος ἀνήρητο ὥσπερ εἴρηται· ἡ δέ γε βα- D IV 8

σιλλίς ὡς ἔγνω τὸ γεγονός, ἐξέθορε τοῦ θαλάμου γοωμένη και 5
τῷ νίῳ λοιδορομένη και τῷ δμαίμονι, ἐπαρωμένη τε και ἀμ-

W III 127 33 φοῖν τοιούτῳ τέλει τὸν βίον ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ Βάρδας ἐπισυν-
άπτων κακὸν τῷ κακῷ και τὰ πρὸς τὴν οἰκειάν μελέτην οἰκονο-

μούμενος, και αὐτὴν τὴν βασιλίδα Θεοδώραν συνεβοῦλενσε τῶν

34 ἀνακτόρων κατενεγκεῖν. ἡ δὲ συνείσα τὸ βουλευόμενον ἀντι- 10

στήναι οὐκ ἤρετίσατο, ἵνα μὴ σφαγαὶ ἀνθρώπων συμβῶσι.

C 35 μεταπεμψαμένη δέ γε τοὺς τῆς βουλῆς, “αὐτὴ μὲν” ἔφη “τῶν

βασιλείων ἐξίσταμαι· ἵνα δὲ μὴ ἔχη λέγειν ὁ βασιλεὺς ὡς κενὰ

θησαυρῶν τὰ ταμεῖα εὔρηκε τὰ βασίλεια, διὰ τοῦτο ὑμῖν τὰ

36 τεθησαυρισμένα δηλώω” και αὐτίκα τοὺς ταμίαις εἰπεῖν ἐκέλευε 15

7 οὗ και ἡ βασιλίς Θεοδώρα τῶν ἀνακτόρων ἀπῆλθε γνωρίσασα τοῖς τῆς
βουλῆς δσα (γν. τὴν ἐπιβουλὴν και δσα E) χρήματα παρὰ (om. E) τοῖς τα-
μίαις καταλαμβάνει (κατέλιπε E) CE

1 ante σκάμμον add. ὑπὸ Owp 1. 2 κατ' αὐτοῦ | τοῦ (om. wp)
τὸ ξίφος ὠθεῖ τῆς γαστρὸς Ewp 3 θνήσκοντι EwpDi, morienti:
Wo lat. 6 λοιδοροῦμενοι D, corr. Dw καίτοι D, και τῷ corr.
Dw ante τῷ δμ. om. και E 7 ὑπέξελθον D, corr. Dw
ἐπισυνάπτει D 8 κακῷ τῷ κακῷ D, κακῷ κακὸν Dw, κακῷ τὸ
κακὸν E οἰκονομούμενος AE, προκαθιστῶν τε και προοικονομούμενος
B^wwp, προκαθιστῶντος και προοικονομούμενος C, προκαθιστῶν τε και
προβουλόμενος D, sed ad προκαθ. asterisco posito Dw add.: οἰκο-
νομούμενος 9 αὐτὴν Dw, οὕτω D συνεβοῦλος D, corr. Dw
11 post συμβῶσιν add. δμογενῶν Owp 12 γε om. Ewp 13 ἔχοι
O 14 θησαυρῶν AEwp, χρημάτων O τὰ ταμεῖα RwpDi, τὰ
τὰ μεῖα A, om. D, ταμεῖα Dw, τὰ ταμεῖα conl. B-W, v. ad p. 418, 7
εὔρηκε D, corr. Dw ἡμῖν D 15 ἐκέλευσε Ewp

ventre eius defigit, Barda quoque strictum ensem vibrante et
necem ei minitante, qui morienti illi opem ferret.

32 Theoclisto ita sublato, regina facinore cognito eiulans tha-
lamo exsiluit, conviciis filium et fratrem insectata et utrique
33 similem interitum imprecata. Bardas vero malum malo cumu-
lans et ad consilia sua exsequenda viam parans ipsam quoque
34 reginam e regia removendam esse suadet. Quo consilio Theo-
dora intellecto ad vitandas hominum caedes non resistendum
35 esse censuit sed arcessito senatu: “Ipsa quidem” inquit “regia
cedo. Ne vero rex dicere possit se thesauris vacua invenisse
conclavia regia, ea de causa repositam pecuniam vobis signi-
36 fico.” Et quaestores statim auri argenteique numerum referre

τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου τὸν ἀριθμὸν. οἱ δὲ χίλια μὲν 37
καὶ ἐννεήκοντα χρυσοῦ ἔχειν κεντηνάρια κατετίθεντο, ἀργύρου
δὲ ὡσεὶ τρισχίλια κεντηνάρια. ἡ δὲ βασιλὶς "πρὸς τούτοις" 38
ἔφη "καὶ ἄλλος πλοῦτος πολὺς καὶ παντοδαπὸς τεθησαύριται."
5 καὶ ταῦτα εἰποῦσα τῶν ἀνακτόρων ἀπῆλθεν. 39

Ὁ δὲ γε Μιχαὴλ τῆς ἀνταρχίας ἐγκρατῆς γεγονὼς ταχὺ 3 D
τὸν τοσοῦτον διεσκόρπισε πλοῦτον, μίμοις καὶ κόλαξι καὶ ἡνι-
όχοις τοῦτον καταπροέμενος καὶ δλαις ἀμάξαις, τὸ τοῦ λόγου,
αὐτὸν ἐκκενῶν. 85 ἐπεὶ τὰ ταμεῖα κεκένωτο, ὁ δὲ καιρὸς 2
10 ἐφίστατο τῆς τοῖς ἀξιώμασιν ἀνηκούσης διανομῆς, καὶ οὐκ
εἶχεν ὄθεν ταύτην ποιήσεται, τὴν πλάτανον τὴν χρυσοῦν καὶ
τοὺς διπτοὺς λέοντας καὶ τοὺς τοσοῦτους γρυῦπας καὶ τὰ ὄργανα,
ἐκ χρυσοῦ ἅπαντα εἰργασμένα, εἰς κόσμον ὄντα τῆς βασιλείας,
ἐκπλήξιν δ' ἐμποιοῦντα τοῖς ἐξ ἔθνῶν, χανεύσας δέδωκεν εἰς
D IV 9 τὸ κοπήναι νομίσματα δι' αὐτῶν. ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐπὶ βασι- 3
λκαῖς στολαῖς τοῦτο ἐποίησεν, ὧν τινα ἐκεῖνον φθαρέντος ἔτι
περισωζόμενα ὁ μετ' αὐτὸν βασιλεύσας Βασίλειος ἀνεκομίσατο, PII158 A

6 δι' ταχέως ὁ Μιχαὴλ τὰ ταμεῖα ἐκένωσε τὰ βασιλικά (M. ταῦτα ἐκένω-
σεν E) CE

2 καὶ om. D, suppl. D_w ἐννεήκοντα w*^p invitis AR, v. XV
14, 83 χρυσοῦ B 4 πολὺς πλοῦτος ED_wwp, πολὺς omisso πλοῦ-
τος D 5 ἀπῆλθεν RwpDi, ἀπῆλθε A, v. ad XIII 1, 5 6 βα-
σιλείας C 11 ὄθεν om. D, suppl. D_w ποιήσεται D χρυσοῦν
Ewp post χρυσοῦν add. ἦν λέων ὁ σοφὸς ὁ μητροπολίτης θεσα-
10
11
12 γρυῦπας ARwp,
13 ante εἰς add. καὶ Owp
14 δι' EwpDi
15 νόμισμα Rwp

iussit. Illi se centenarios auri mille et nonaginta, argenti circi- 37
ter tria milia habere affirmarunt. Regina vero "Praeter haec" 38
inquit "multae omnis generis opes sunt repositae." His dictis 39
regia excessit.

3. Michaël vero rerum potitus tantas copias brevi tempore
dissipavit, in mimos et adultores et aurigas insumptas, cum
quidem eas totis plaustris, ut aiunt, effunderet. Thesauris iam 2
exhaustis, cum tempus instaret pecuniae iis distribuendae, qui
dignitatibus praediti erant, neque haberet, unde largiretur, au-
ream plateam et duos leones totidemque gryphes et organa, ex
auro facta omnia, quae et regiam ornabant et exteris gentibus
admirationi erant, conflavit indeque numismata cudi iussit. Idem 3
et in regis stolis fecit, quarum nonnullas adhuc integras post

τρία μόνα κεντηνάρια εὐρηκῶς ἐκ τῆς ἀπρωιδυμημένης ποσό-
τητος.

- 4 Τὴν ἑαυτοῦ δὲ μητέρα ὁ Μιχαὴλ τῶν βασιλείων ὑποχω-
ρήσασαν οὐκ εἶασεν ἡρεμεῖν, ἀλλ' ὑποθήκαις τοῦ Βάρδα πέμψας
ἀποκείρει καὶ αὐτὴν καὶ τὰς ἀδελφὰς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν 5
5 Καριανοῦ περιορίζει καὶ ὄσα προσῆν ἀφαιρεῖται. τούτοις ἡ
Θεοδώρα πληγεῖσα τὴν ψυχὴν μεταχωρεῖ πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μο-
6 νάς, δλίγον τῇ συμφορᾷ ἐπιζήσασα. αἱ δὲ θυγατέρες αὐτῆς
καὶ τοῦ βασιλέως δμαίμονες ἦντιλον τὰ αὐταῖς ἐπενηγεμένα
κακά, ὡς ὁ Μακεδῶν μετὰ ταῦτα Βασίλειος τῆς βασιλείας ἐπι- 10
B λαβόμενος πρὸς τὴν πρὸς μητρὸς αὐταῖς μάμμης μονήν,
7 ἡ Γαστρία καλεῖται, ἀπήγαγε. τῆς δὲ τοῦ βασιλέως μητρὸς,
ὡς εἴρηται, τῶν ἀνακτόρων ἐκστάσης, ἡ πᾶσα τῆς βασιλείας
διοίκησις ὑπὸ τὸν Βάρδαν ἐγένετο, τιμηθέντα κουροπαλάτην
πρὸς τοῦ ἀνεψιοῦ. 15
- 8 Εἶτα ἐκστρατεύει ὁ Μιχαὴλ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἄρι

13 ὅτι ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις τῷ Βάρδῳ ἀνετέθη CE 16 ὅτι ἐκ-
στρατεύσας ὁ Μιχαὴλ καὶ πολιορκῶν τὰ Σαμόσατα, κακῶς (πολεμῶν τὰ
σαμόσατα κακῶς, E) ἐκεῖθεν ἀπήλλαξεν CE

3 μιχαὴλ AO, βασιλεὺς Ewp βασιλειῶν (sic) A 5 καὶ ante
αὐτὴν om. B 5. 6 τῶν (τοῦ ED_wwpD_i) καριανοῦ περιορίζει AR,
περιορίζει αὐτὴν τῶν καριανοῦ B, v. Cedr. (Scyllitz.) II p. 161, 1
6 ante ἀφαιρ. add. αὐταῖς Owp 7 ἐκεῖσε ED_wwp 9 ἡ ἦντιλον
(sic) A, ἦντιλον D, corr. D_w ἐπενηγεμένα E 11 μονήν post
τὴν O 13 εἴρηται] XVI 2, 33 ss. 14 διοίκησις om. CD,
suppl. D_w 16 ἐκστρατεύει κατὰ ἀγαρηνῶν D, corr. et suppl. D_w

illius interitum regno potitus Basilius recepit, tribus tantum cen-
tenariis de tanta summa repertis.

- 4 Matrem vero suam Michaël regia digressam quiescere non
passus est, sed Bardae instinctu et ipsam et sorores capillis ton-
sis in aedibus Cariani includit, ademptis omnibus, quae habue-
5 rant. Theodora, his rebus animo sauciato, in illius loci mona-
sterium commigrat neque diu tantae calamitati superstes manet.
6 Eius vero filiae, regis sorores, niala, in quae coniectae erant,
tolerabant, donec eas Basilius Macedo rerum potitus in monaste-
rium aviae maternae, quod Gastriorum nomen habet, deduxit.
7 Reginae vero matre e regia amota, ut dictum est, totius regni
administratio ad Bardam venit, cui nepos curopalatae honorem
detulit.
- 8 Post haec Michaël prima succrescente lanugine bellum
Agarenis infert eorumque urbem Samosata ad Euphratem sitam

πρώτως ὑπηγήτης γινόμενος, καὶ πόλιν αὐτῶν τὰ Σαμόσατα
 (αὕτη δὲ τῶν παρεμφρατιδίων ἐστὶ) πολιορκεῖν ἐπεχείρησεν.
 οἱ δ' Ἰσμαηλίται τῆς πόλεως τὰς πύλας τοῖς πολιορκουοῖσιν ἐπι- 9
 ζυγώσαντες ἐντὸς ἔμενον, δόκησιν διδόντες αὐτοῖς ὡς δειλαί-
 5 νόμοι ἐνδον τοῦ περιβόλου συνέκλεισαν ἑαυτούς. τοῦτο τοὺς 10
 Ῥωμαίους εἰς θρόσος ἤνεγκε, καὶ ἀπερισκέπτως ἐσκήνωτο καὶ
 ἀφυλάκτως ἐσκήδναντο. ἐπὶ τρισὶ δ' ἡμέραις ὑποκριθέντες δει- 11 C
 λίαν οἱ ἐκ τῆς Ἄγαρ ἀθρόον τὰς πύλας ἀναπειάσαντες μετὰ
 ζύμης σφοδρᾶς καὶ ἀλαλαγμοῦ τῷ τῶν Ῥωμαίων ἐπίαισι χά-
 D IV 10 ρακι· καὶ οὐδεὶς ὑπέστη τὴν τούτων δρμὴν, πρὸς δρασμὸν δ' 12
 οἱ πάντες ἀπέιδον καὶ καταλαμβανόμενοι οἱ μὲν ἀηροῦντο, W III 128
 οἱ δ' ἐζωροῦντο. δετε καὶ οἱ Μανιχαῖοι τοῖς Ἰσμαηλίταις συμ- 13
 μαχοῦντες πολλοὺς τῶν ἐπιφανῶν ἐζώρησαν στρατηγῶν καὶ
 χρημάτων αὐτοὺς μεγάλων ἀπέδοντο. τότε τοῖσιν μικροῦ καὶ 14
 15 ὁ βασιλεὺς ἂν ἐλήφθη αὐτός, εἰ μὴ τῇ ταχνητῇ τοῦ Ἰππου τοὺς D
 πολεμίους ὑπεκδραμῶν διασέσωστο. ἐλήφθη δὲ τὸ στρατόπεδον 15
 καὶ ἡ βασιλικὴ σκητὴ καὶ ἡ πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως ἀπο-
 σκευὴ καὶ τᾶλλα πάντα διήρπαστο. τότε μὲν οὖν ὑπέστρεψεν
 ὁ Μιχαήλ.

1 πρῶτος C γινόμενος D, corr. Dw 1. 2 πόλιν αὐτῶ
 αὐτὸ δὲ τῶν D, corr. et suppl. Dw 2 παρεμφρατιδίων RwpDi,
 παρεμφρατιδίων AC ἐπεχείρησεν Awp, ἐπεχείρει BC, ἐπιχειροῖ D,
 ἐπεχείρησεν E 3 Ἰσμαηλίται AE, Ἰσμαηλίται Owρ, corr. Di
 3. 4 ἐπιζυγώσαντες ἐκδίκηον δόντες D, corr. et suppl.
 Dw 5 ante ἐνδον add. καὶ Dw 5. 6 τοῖς ῥωμαίοις O 6 εἰς
 om. O ἐνῆκε Owρ ἐκείνων τε D, ἐσκήνωτο corr. Dw, ἐσκή-
 νοντο p* 7 ὑποκριθέντος D, corr. Dw 8 οἱ ἀγαρηνοὶ EDwwp
 ante μετὰ add. καὶ E 10 ζύμην D δρμὸν (sic) C 12 συν-
 επαγγόντες O, opem ferentes: Wo lat. 15 ἂν ἐλήφθη] ἀνελήφθη
 C 16 δὲ post στρατόπεδον B 18 τᾶλλα AC, τᾶλλα RwpDi,
 v. XVII 17, 40

obsidere aggreditur. Ismaëlitæ vero urbis portis vectibus occlu- 9
 sis intra urbem manent, hostibus obsidentibus opinionem affe- 10
 rentes, quasi timentur, eo quod se muris tuerentur. Ea res 10
 Romanis auxit audaciam, ut et inconsiderate tentoria figerent et 11
 temere palarentur. Agareni vero timore per triduum simulato, 11
 tandem portis omnibus subito apertis cum impetu vehementi et 12
 clamore Romanorum castra sunt aggressi; neque quisquam eorum 12
 impetum sustinuit, sed fugam fecerunt cuncti atque ab hostibus 13
 oppressi partim caeduntur, partim capiuntur. Manichæi quoque, 13
 Ismaëliitarum socii, multos illustres duces captos magna pecunia 14
 venderunt. Nec multum tum afuit, quin rex ipse caperetur, 14
 nisi equi velocitate hostibus evitatis evasisset. Castra et regium 15
 tabernaculum cum omni regio apparatu capta sunt ceteraque 15
 direpta omnia. Ac tum recessit Michaël.

16 Αἰθίς δὲ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐπιόντας ταῖς τῶν Ῥωμαίων
 χώραις μαθὼν ἔξεισι κατ' αὐτῶν μετὰ βαρύτερας δυνάμεως.
 17 οἱ δὲ διὰ δυσόδων τόπων, ἐπιτόμων δέ, διελθόντες ἀπροσδόκητοι
 18 τῷ Ῥωμαίων ἐπὶ ἡλθον στρατῷ καὶ τρέπονται τοῦτον. ἦλω δ'
 ἄν καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰ μὴ ὁ μάγιστρος Μανουὴλ τῶν σχολῶν⁵
 τυγχάνων δομέστικος αὐτὸν διεσώσατο.

19. 20 Οἱ δ' ἐναντιοὶ κακοῦντες τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἔληγον. στέλ-
 λεται γοῦν κατ' αὐτῶν ὁ τοῦ βασιλέως μητροδέλφος ὁ Πετρω-
 21 νᾶς μετὰ Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων αὐτοῖς ἀντιτάξασθαι. ὁ δὲ οὐκ
 P II 159 A 22 ἐθάρρει συμβολήν, ἀλλ' ἐδειλία τὸν πόλεμον. μαθὼν οὖν ἐν 10
 ὄρει τινὶ μοναχὸν ἀσκούμενον τὴν ἀρετὴν διαβόητον καὶ προο-
 ρῶντα τὰ μέλλοντα, ἄπεισι πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ εἰ τῷ πο-
 λέμῳ ἐπιχειρήσει· καὶ ὃς ἐπιτρέπει καὶ νίκην αὐτῷ ἐπαγγέ-
 23 λεται. ἀπῆλθε τοίνυν ὁ Πετρωνᾶς καὶ τοῖς ἐναντίοις προσέβαλε,
 καὶ ἤτταται μὲν ἡ τῶν Ἀγαρηνῶν στρατιά, πίπτει δὲ ὁ ταύτης¹⁵
 24 κατάρχων Ἄμερ. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὼν (εἰς γὰρ
 λείαν ἐτύγγανεν ἀποδεδημηκῶς) τὴν ἤτταν καὶ τὴν φθορὰν
 μαθὼν τοῦ πατρὸς ἀπεδίδρασκεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐν τῷ δρασμῷ
 25 συλληφθεὶς παρεδόθη τῷ στρατηγῷ. λέγεται δὲ πρὸ τοῦ πο- D IV 11

1 αἰθίς στρατεία κατὰ Ἀγαρηνῶν καὶ αἰθίς ἤττα Ῥωμαίων C 7 δι
 ὁ Πετρωνᾶς (πετρωνᾶς E) ἐστάλη κατὰ τῶν (om. E) Ἀγαρηνῶν· καὶ δι
 (ὄσα E) συμβαλὼν αὐτοῖς ἐνίκησε· μοναχοῦ τινος τὴν νίκην αὐτῷ (αὐτοῦ
 E) προσιπόντος CE

3 δὲ om. D ἀπροσδόκητα E 5 τῶν ARw, τοῦ p* 7 post
 τὰ add. τῶν Owp 8 οὖν C 9 post μετὰ add. τῶν O 10 ante
 συμβ. add. τὴν Rwp 15 ἤτταται RwpDi, ἤττα A 19 συλλη-
 φθείς (sic) A

16 Cum vero Agarenos denuo Romanas provincias invasisset
 17 cognovisset, cum maioribus copiis contra eos proficiscitur. Illi
 vero per invia compendia subito Romanorum exercitum aggressi
 18 in fugam verterunt; atque etiam rex esset captus, nisi magister
 Manuël, scholarum domesticus, eum conservasset.

19 Cum autem hostes Romanas ditiones vastare non desi-
 20 sterent, Petronas, regis avunculus, cum Romanis copiis contra
 21 eos mittitur; qui cum proelium committere non auderet, sed a
 22 bello abhorreret, monachum quandam in monte degentem, virum
 et virtute et rerum futurarum praedictione clarum, consulit,
 num Martis aleam experiri debeat; qui cum annueret eique vi-
 23 ctoriam polliceretur, Petronas cum hostibus congregitur; Agareno-
 24 rum exercitus succumbit, eiusque princeps Amer cadit. Cuius filius,
 qui proelio non intererat (praedatum enim exierat) clade patris,
 que interitu cognito fugam capessit, e qua tamen retractus et
 25 duci traditus est. Fertur autem Amer ante hanc pugnam e ca-

λέμον τούτου ὁ Ἄμερ τῶν αἰχμαλώτων πυνθῆσθαι τινὸς ὄπως Β
 ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔστιν ἡμῖν ἢ παρεμβολή καλοῖτο καὶ ὄπως ὁ
 παραρρέων λέγεται ποταμὸς καὶ τίνος ἢ ὅλη ἐκεῖνη χώρα ἔτυχε
 κλήσεως. ὡς δὲ τὴν μὲν χώραν Λαλακάωνα εἶπεν ἐκεῖνος 26
 5 κεκλήσθαι, Πτώσαντα δὲ τὸν τόπον τοῦ χάρακος καὶ Γύρην
 τὸν ποταμόν, ἐκεῖνος ἐκ τῶν ὀνομάτων τούτων ὀλωσιάμενος
 ἔφη τὰς κλήσεις ταύτας οὐκ αἰσίων αὐτῷ τὸ τοῦ πολέμου τέλος
 παραδηλοῦν. λαοῦ μὲν γὰρ κάκωσιν ἐκάλει τὸν Λαλακάωνα, 27
 πτώσιν δὲ σημαίνειν τὸν Πτώσαντα, γυρωθῆναι δὲ μέλλειν ὑπὸ
 10 τῶν ἐναντίων αὐτοῦ ἐκ τῆς τοῦ ποταμοῦ κλήσεως ἐμαντεύετο.
 τὰ μὲν οὖν τῆς νίκης οὕτως εἶχον τῷ Πετρωνᾷ· ὁ δὲ τροπαιο- 28
 φόρος ἐπανῆκεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ὑπεδέχθη μετὰ τιμῆς
 καὶ τῶν σχολῶν προεβλήθη δομέστικος. ἤδη γὰρ ὁ μάγιστρος 29 C
 Μανουὴλ ἀπεβίω. μετὰ βραχὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπέτιε τὸ χρεῶν.
 15 Τούτους δὲ πάντας ὁ Βάρδας ἀποσεισάμενος τὴν μὲν τῶν 4
 πραγμάτων διοίκησιν, ὡς ἠβούλετο, διετίθετο. ὁ γὰρ Μιχαὴλ 2
 οὐδενὸς ἐπεστρέφετο, μόνους δὲ θεάτορις καὶ ἱππηλασίαις ἐσχό-

4 σημειῶσαι A 11 δι τοῦ Μανουὴλ θανάτος, ὁ Πετρωνᾶς προεβλήθη
 δομέστικος τῶν σχολῶν CE 16 δι ἠνιόχει ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ καὶ ὁ
 ἀρχοντες αὐτοῦ C

1 πῶς Owp 2 ἔστιν ἡμῖν AED_w, om. Owp παραβολή (s. acc.)
 E 3 ὅλην D, ὅλη corr. D_w χώρα ἐκεῖνη BC χώρα om. D,
 suppl. D_w 4 Λαλακάωνα Cedr. (Scylitz.) II p. 164, 6 (λαλά-
 κωνα cod. C) 6 ἐκεῖνον D, corr. D_w ὀκλεισάμενος D, corr.
 D_w 7 τὴ D, τὸ corr. D_w 8 δηλοῦν O γὰρ om. D, suppl.
 D_w ἐλάλει D, corr. D_w 11 οὖν] οὐκ p* εἶχε D τὰ D,
 τῷ corr. D_w 12 ἦκεν C, διεήλθεν vel εἰςῆλθεν D, ἐπανῆλθεν D_w
 14 τῷ E 15 μὲν om. O 16 ἐβούλετο O, v. XVIII 3, 1

ptivo quodam percontatus, quomodo suorum castrorum locus
 vocaretur et quomodo amnis praeterfluens diceretur et quae toti
 ei regioni indita esset appellatio, cum ille respondisset regionem 26
 Lalacaonem, Ptosantem valli locum, Gyrem fluvium appellari,
 omine e nominibus sumpto dixisse inauspicatum sibi belli exitum
 his vocabulis portendi. Nam Lalacaonem populi afflictionem, 27
 Ptosantem casum interpretabatur, e fluvii autem nomine suos
 ab hostibus circumventum iri divinabat. Petronas victoria ita 28
 parta triumphans Byzantium reversus honorifice excipitur et
 scholarum domesticus designatur. Iam enim magister Manuēl 29
 in vivis esse desierat. Neque multo post et ipse naturae debi-
 tum persolvit.

4. Bardas autem his omnibus sublatiis suoapte arbitrato
 administrabat omnia. Neque enim Michaēl quicquam curabat, 2

λαζεν, οὐκ ἄλλων ἠγιοχοῦντων, αὐτοῦ δ' ἐκείνου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἀρματηλατοῦντος τοῦ Αὐγουύστου, καὶ ἀγωνιζομένου τοῦ βασιλέως καὶ ἀντὶ τῆς βασιλείου στολῆς ἐνδεδυκότος 3 ἠνώχου σκευήν. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ἦν τὸ δεινόν, ἀλλ' ὅτι καὶ τοὺς ἐν ἀξιώμασι καὶ τιμαῖς ὑπερέχοντας τοὺς μὲν αὐτῶ 5 D συναγωνίζεσθαι, τοὺς δ' ἀνταγωνίζεσθαι ἐν ταῖς τῶν ἔπιων 4 ἀμίλλαις καὶ ἀρματηλατεῖν κατηγάκαζε. ποτὲ τοῖσιν αὐτοῖς μὲν ἡμψίεστο τὸ χρῶμα τὸ βένετον, ὁ δὲ τοῦ δρόμου λογοθέτης τὸ πρόσιον, καὶ ἕτεροι τῶν ἐπιφανεστέρων τὰ ἕτερα· D IV 12 5 καὶ ἤδη τῶν ἀρμάτων ἐπέβησαν. ἐν τούτῳ δὲ γράμματα τῶ 10 W III 129 πρωτονοταρίῳ τοῦ δρόμου παρὰ του πεφθακότος ἤσπι ἐνεχειρίσθησαν, ὡς ἐν τοῖς Μελαγγείοις ἐστρατοπεδεύσαντο οἱ Σαρακηνοὶ διαγγέλλοντα· ταῦτα δ' εἰσὶν ἃ νῦν ἀγροικότερον καλεῖται 6 Μαλάγινα. ὁ γοῦν πρωτονοτάριος σκυθρωπάσας ἐπὶ τῇ ἀγγελλᾷ προσῆλθε τῶ βασιλεῖ καὶ ταῦτα ἐδίδασκε καὶ ὑπεδείκνυ 15 PII160A 7 τὰ γράμματα. ὁ δὲ δργίλον τι καὶ μανικὸν αὐτῶ ἐνιδῶν "ἐν

7 ὅπως (δτι E) τῶν κοινῶν ἐφρόντιζεν ὁ βέλτιστος βασιλεὺς οὗτος CE

1 δὲ D 2 καὶ ante ἀρμ. om. O post ἀρμ. add. τε CD, quod del. D_w 3 ἀμφιεγνόμενον O 4 στολήν DEwpDi 6 ἀνταγωνίζεσθαι om. B, τοὺς δ' ἐν ταῖς in quinque fere litterarum rasurea exaratis 8 ἐνεδέδντο O τὸ prius om. B βέ|ετον C 8. 9 τοῦτου λογοθέτης τοῦ δρόμου E 9 ἕτεροι τῶν ἐπιφανεστέρων τὰ ἕτερα AEwp, ἄλλοι τῶν ἐπιφανῶν τὰ λοιπὰ O 10 post ἐπέβησαν add. καὶ ἦσαν πρὸς τῶ (τὸ D, corr. D_w) δραμῶν Owρ 11. 13 διαγγέλλοντα post ἐνεχειρ. O 12 μελαγγίους D, corr. D_w 14 μαλάγινα (ex μαλάγηνα corr. A) ADwpDi, μαλάγηνα B, μελάγινα C, μαλάγια E, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 175, 12 16 δργίλον (δργίλόν E) τι καὶ μανικὸν AEwp, δργίλον τι καὶ βλοσσορὸν (βλοσσορὸν B) R, βλοσσορὸν ceteris omissis C; de adiectivo v. XV 25, 4

sed theatris tantum et equitationibus vacabat, non aliis habenas moderantibus, sed ipso illo imperatore Augusto etiam currum regente, et rege decertante ac pro regia chlamyde aurigae vestitu induto. Neque vero malum ibi sistebat, sed viros etiam dignitatibus et honoribus praestantes partim a se, partim contra se 3 stare in equorum certaminibus et currus agitare cogebat. Cum vero aliquando ipse colore veneto, cursus logotheta prasino atque alii viri illustres ceteris vestiti coloribus currus iam ascendissent, 5 protonotario cursus a quodam, qui modo advenerat, litterae afferuntur Saracenos in Melangeis castra posuisse; ea sunt, quae 6 nunc minus eleganter Malagina dicuntur. Protonotarius igitur ob eum nuntium tristu vultu regem adit, rem exponit, litteras 7 ostendit. At ille iracundis et torvis oculis eum intuitus "Cum"

τοιούτω μοι” ἔφη “ἀγῶνι ὄντι καὶ τὸν μέσον εὐάνυμον κατα-
 στησασθαι σπεύδοντι αὐτός, μάταιε, περὶ Σαρακηνῶν ἐπιδρομῆς
 διαλέγη μοι;” τοιοῦτος δὲ θανμάσιος ἐκεῖνος ἦν βασιλεὺς καὶ 8
 οὕτω περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ τῆς βασιλείας ἐφρόντιζεν.
 5 Ἐκείνου δὲ τοῦτον διακειμένον τὸν τρόπον, ὁ Βάρδας 9
 ἔστρεφε τὰ πάντα καὶ ἤγεν ὅπη ἦν αὐτῷ πρὸς βουλῆς, καὶ εἰς
 τὴν τοῦ Καίσαρος ἀναβεβήκει τιμὴν καὶ ἐαντῶ τὴν βασιλείαν
 ἐμῆτο καὶ εὐκαιρίαν ἐζήτει, ἔν’ αὐτῆς ἐπιτεύξοιτο. οὐδὲν δὲ 10
 οἱ εἰργαστο ἀγαθὸν ἢ τὸ τῶν λόγων φροντίδα θέσθαι πολλήν.
 10 ἡμέλητο γὰρ τὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀπέσβη σχεδὸν ἐς τὸ παν- 11
 τελές, ὡς μὴδ’ ἔναυσμά τι περιλειφθῆναι αὐτῆς. τοῦτο δὲ ἡ
 τῶν κρατούντων εἰργαστο ἀλογία. ὁ δὲ καὶ διατριβὰς ἐκάστη 12
 ἀφώρισε τῶν ἐπιστημῶν καὶ διδασκάλους προστήσατο καὶ σιτή-
 σεις δημοσίας τούτων ἐκάστω ἀπένειμεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ διδάσκαλον B

8 δαως περὶ λόγους ἐσπούδασεν ὁ Βάρδας AC 14 περὶ τοῦ φιλοσόφου
 Λέοντος τοῦ ἐπὶ Μιχαῆλ τοῦ υἱοῦ Θεοδώρου (τοῦ ἐπὶ—θεοδώρου om. AC)
 καὶ τοῦ αἰχμαλωτισθέντος αὐτοῦ μαθητοῦ (μαθ. αὐτοῦ CE) ACE

1 ὄντι ἀγῶνι Rwp 3 διαλέγει w*^p invitis AR 4 πραγμάτων
 folio exeunte extritum in C 6 πάντα AO, πράγματα Ewp
 εἶγεν D, corr. Dw post ἤγε add. τὰ πάντα w*^p invitis
 AR ὄπου D, corr. Dw βολῆς D, corr. Dw 7 ἐαντὰ D,
 corr. Dw 8 ἕμῆτο D, corr. Dw εὐκαιρίαν D, corr. Dw
 αὐτό D, αὐτῆς corr. Dw ἐπιτεύξει τὸ D, corr. Dw 9 οἱ
 om. CD, add. Dw θέσθαι φροντίδα O, sed lineola apposita
 invertit D πολὴν D, corr. Dw 10 ἡμελήτοσαν D, ἡμέλητο γὰρ
 corr. Dw ἐπέσβη punctis notatum D, ἀπέσβη corr. Dw εἰς
 w*^p Di invitis AR, v. ad XIV 12, 14 11 μῆθεν (super s erasum)
 ἄσματο D, corr. Dw περιληφθῆναι (sic) A αὐτοὶ D, αὐτῆς
 corr. Dw 12 κρατέρων (ut videtur) D, corr. Dw 13 ἐπι-
 στήμων D, corr. Dw διδασκαλεία B προστήσατο D 14 ἐκά-
 στω τούτων D ἀπένειμε D, corr. Dw post δὲ add. μέγα
 (μέγα C) καὶ κοινὸν Owp

inquit “in tali certamine sim et qui medius est, eum ad laevam
 propellere properem, tu, inepte, de Saracenorum incursione verba
 mihi facis?” Talis erat praeclarus ille rex et ita de rebus pu-
 blicis et regno sollicitus.

Eo autem sic affecto Bardas versabat omnia eoque pertra-
 9 hebat, quo erat libitum, et ad Caesaris fastigium evectus imperii
 invadendi opportunitatem quaeritabat. Nihil autem faciebat boni, 10
 nisi quod eruditionis provehendae magnum studium habuit.
 Nam philosophia neglecta iacebat ac prope omnino extincta erat, 11
 ut ne scintilla quidem eius superesset; in causa fuerat impera-
 torum inscitia. Sed hic cuique disciplinae scholas constituit et 12
 doctores designavit et singulis publica stipendia decrevit et omni-

ἐγκατέστησε τὸν φιλόσοφον Λέοντα, οὗ κλέος ἐπὶ σοφία πολὺ,
 δς καὶ τῷ βασιλεῖ Θεοφίλῳ γέγονεν ἔντιμος ἐκ τρόπου τοιοῦδε.
 13 πολλῶν αὐτῷ φοιτητῶν ὄντων, ἕνα συνέβη τούτων τοῖς Σαρα-
 κηνοῖς γενέσθαι ἀλώσιμον, ᾧ τὰ τῆς γεωμετρίας μεμύητο
 C ἀκριβῶς, καὶ οὗτος τῶν παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐπισήμων τινῶν D IV 13
 14 δουλεύειν ἀπονεμέμητο. ἦν δ' ὁ τότε τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ προε-
 στηκῶς φιλολογῶν καὶ φιλοσόφων θεωρημάτων ἐπιμελῶς ἀκροώ-
 μενος, πλέον δὲ τῶν ἄλλων ταῖς γεωμετρικαῖς μεθόδοις προσ-
 15 κείμενος. ἐφοῖτα δὲ καὶ ὁ τοῦ αἰχμαλώτου δεσπότης παρὰ τὸ
 ἀκροατήριον, καὶ ποτε αὐτῷ καὶ ὁ αἰχμάλωτος εἶπετο, καὶ τῶν 10
 διδασκόντων ἀκούσας καὶ σχήματα τούτους ἰδὼν διαχαράτ-
 τοντας γεωμετρικὰ ἀρχὴν τε τὸ τρίγωνον παντὸς εἶναι διδά-
 σκοντας σχήματος, ὥστ' ἐξ αὐτοῦ ἅπαν σχῆμα συνίστασθαι καὶ
 εἰς αὐτὸ ἀναλύεσθαι, καὶ ὡς πάντων ὁ κύκλος τῶν ἰσοπερι-
 μέτρων αὐτῷ καὶ ἰσοπλευρῶν ἐστὶ πολυχωρητότερος καὶ ἄλλα 15
 D τοιαῦτα, ἤρθετο τὸν ἑαυτοῦ κύριον ὁ αἰχμάλωτος εἰ πύθοιτο τῶν
 16 διδασκάλων περὶ ὧν διδάσκουσι· καὶ δς ἐπέτρεψεν. ὁ δὲ τοὺς
 λόγους τῶν διδασκομένων ἐζήτηε σαφηνίσαι αὐτούς. οἱ δ' ἠπό-

1 ἐγκατέστη νέον D, ἐγκατέστησε corr. D_w πολλῆ C 3 post
 τούτων add. κατὰ τὴν ἑῶαν ἀποδημήσαντα (ἀποδομήσαντα D) Owp
 4 δς wp invitis AR 5 ἐνι O 7 φιλολόγων D 10 ἀκροα-
 τήριον D και ante δ om. D 12 δὲ C παντὸς ante τὸ Ewp
 13 ὥστε E(w)p 14 post ὡς add. δ B 15 αὐτοῦ D, αὐ^τ B
 16 δ αἰχμάλωτος om. CD, transponit ante ἤρθετο B 17 ἐπέ-
 στρεψεν D, corr. D_w 18 ἐζήτησε Rwp

bus doctorem praefecit Leonem philosophum, cuius doctrinae
 13 incluta fama erat, etiam ab rege Theophilo honoratum hac occa-
 sione. Cum multos haberet discipulos, accidit, ut eorum quidam
 in geometria accurate eruditus a Saracenis captus cuidam inter
 14 barbaros illustri in servitutem traderetur. Agarenorum autem
 qui tum erat princeps, vir doctus, theorematum philosophiae quo-
 que studioso audiebat, prae ceteris tamen geometricis methodis
 15 erat deditus. Cum autem captivi herus auditorium frequentaret,
 aliquando et ipse cum comitatus, auditis doctoribus, qui figuras
 geometricas delinearant et triangulum omnis figurae principium
 esse docebant omnesque figuras ex eo et oriri et in idem res-
 solvi et circulum omnium figurarum, quae ambitu aequali con-
 tinerentur, esse capacissimum eiusque generis alia, rogavit domi-
 num ille captivus, num liceret magistros de iis, quae docerent,
 16 percontari. Quod cum ille permisisset, petiit, ut rationes eorum,
 quae docuissent, sibi declararentur. Verum illis, quod responde-

ρουν πρὸς τοῦτο· καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀγαρηῶν προσκαλε-
 σάμενος τὸν αἰχμάλωτον, “σὺ δ’” ἔφη “δύναιο ἂν ἀποδοῦναι
 τοὺς λόγους τούτους;” κἀκεῖνος κατέθετο. “οὐκοῦν λέξον”
 εἶπε. καὶ ἀρξάμενος ὁ αἰχμάλωτος ἐσαφηνίζεν ἕκαστον καὶ 18
 5 λόγους ἀπεδίδου καὶ τὰς αἰτίας κατέλεγε. καὶ οἱ ἀκούοντες 19
 ἐν συνέσει τῶν λεγομένων ἐγίνοντο καὶ δεξιότερον ἐπέβαλλον τοῖς
 θεωρήμασι, καὶ σφίσις ἠδύρυνετο ἡ διάνοια καὶ τὸν ἄνδρα ἐθαύ-
 μαζον ἤροντό τε εἰ καὶ ἄλλους ἔχει τοιούτους ἢ Κωνσταντίνου. P II 161 A
 ὁ δὲ “πολλούς” ἔφη “κρείττους ἐμοῦ κέκτηται, ἕνα δὲ τῶν 20
 10 ἀπάντων διδάσκαλον, ἄνδρα ἐν τοῖς τῆς φιλοσοφίας λόγοις παντὶ
 ἀπαράμυλλον.” ἔρωτι τοίνυν ἀκούσας ταῦτα ὁ τῶν Ἀγαρηῶν 21
 ἀρχηγὸς ἐάλω τοῦ διδασκάλου ἐκείνου καὶ ἠθέλεν ἐλθεῖν εἰς
 θεῖαν τούτου καὶ εἰς ἀκρόασιν· καὶ ἐγχαράξας ἐπιστολὴν πρὸς 22 W III 130
 D IV 14 τὸν ἄνδρα παρακαλοῦσαν ἀφικέσθαι καὶ μεταδοῦναι αὐτῷ τῆς
 15 σοφίας αὐτοῦ, διὰ τοῦ αἰχμάλωτου στέλλει αὐτήν, φιλοτίμως
 τοῦτον δεξιωσάμενος. ὡς δὲ οἱ ἐκεκόμιστο ἢ γραφῇ, δείσας 23
 μὴ αἰτιαθεῖν ὡς γράμμα δεξάμενος ἐξ ἐχθρῶν, τῷ λογοθέτῃ
 τοῦ δρόμου ἐγγειρίζει τὸ ἐπιστόλιον καὶ παρίστησι τὸν αἰχμά- B
 λωτον, κἀκεῖνος τὴν ὑπόθεσιν διηγῆσατο. ἐντεῦθεν γνώριμος 24

6 ἐπέβαλλον RDi, ἐπέβαλον ADwp	7 θεωρήμασι exeunte folio
extritum in C	8 ἠρώτων Ewp ἢ κωνσταντίνου πόλις (κων- σταντινούπολις w*p) τοιούτους Ewp
9 τῶν] τὸν C	10 διδασκά- λων D, corr. D _w τῆς om. C
ante δ O	11 12 ἐάλω 12 ἠθέλεν ἐλθεῖν AED _w wp, ἐλθεῖν (ἐκθεῖν D) ἱμείρετο O
14 κατὰ D, αὐτῷ corr. D _w	15 σοφίας D, corr. D _w
16 of A, τῷ λέοντι Rwp	17 ἀνταθείη D, corr. D _w
17. 18 ἐγγειρίζει ante τῷ λογ. Rwp	19. p. 402 1 γνώριμος ante τῷ O

rent, non habentibus, Agarenorum princeps captivo arcessito, num 17
 ipse id posset, interrogavit eumque se scire affirmantem asserre
 in medium iussit. Captivum igitur ab initio declarat singulari, 18
 rationibus adductis et causis expositis. Auditores verbis eius 19
 intellectis theorematum accuratius perspexerunt, quasi dilatatis
 ingenii, virumque admirati rogarunt, num Cpolis alios similes
 haberet. At ille “Multos” inquit “me praestantiores habet, sed 20
 unum magistrum omnium, virum in philosophiae rationibus
 incomparabilem.” Quibus auditis Agarenorum princeps amore 21
 illius magistri captus eum et videre et audire desideravit ac 22
 litteras, quibus hortabatur, ut ad se veniret suamque sapientiam
 secum communicaret, captivo liberaliter et benigne tractato ad
 illum perferendas tradit. At ille veritus, ne ob missas ab hoste 23
 litteras in crimen veniret, epistolam cursu logothetae tradit,
 captivo quoque adducto, qui eius argumentum exponeret. Ex 24

- ὁ φιλόσοφος Λέων τῷ Θεοφίλῳ ἐγένετο καὶ εὐεργετῆται καὶ δημοσίᾳ διδάσκειν προτρέπεται, εἶτα καὶ ἀρχιερεὺς χειροτονεῖται
- 25 Θεσσαλονίκης. θανόντος μέντοι τοῦ Θεοφίλου, καὶ τῶν οἰκονομάχων ἀρχιερέων καθαιρέσει ὑποβληθέντων, καὶ ὁ Λέων οὐτοσὶ συγκατήρητο, ὅτι μὴ τιμῆν ταῖς θείαις εἰκόσιν ἀπένεμε. 5
- 26 τοῦτον οὖν ὁ Βάρδας σχολάζοντα εὐρηκῶς τῶν λοιπῶν διδασκάλων ἐπέκεινα ἔταξε καὶ οὕτως ἀναθηλῆσαι τοὺς λόγους ἐποίησε,
- 27 καὶ εἰς ἐπίδοσιν προήγγεκεν οὐ διὰ μακροῦ. καὶ τοὺς νόμους δὲ τοὺς πολιτικούς ἀνηβῆσαι πεποίηκε, φοιτῶν αὐτὸς εἰς τὰ δικαστήρια, ἤδη καὶ τῆς τούτων γνώσεως σχεδὸν ἐκλελοιπνίας παν- 10
- τάπασιν.
- 28 Ἡ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ μαθήματα τοῦ Βάρδα σπουδὴ ἀξίεπαινος, τὰ δ' ἄλλα καὶ λίαν ψεκτὰ καὶ
- 29 κατὰπτυστα. τοῦ γὰρ ἱεροῦ Μεθοδίου ἔτη τὴν ἐκκλησίαν ἰθύ- 30
- ναντος *** καὶ πρὸς τὰς αἰδίους μεταστάντος μονάς, ὁ μοναχὸς 15
- Ἰγνάτιος τῆς ἐκκλησίας προέστη, ὃς θυγατριδῆς μὲν ἦν Νικη-

14 περὶ πατριαρχῶν ACE

1 λέων om. C Wo lat. 3 Θεσσαλονίκης (sic) A οἰκονομάχων D, corr. Dw, v. ad XVI 4, 36 5 οὕτως w*ρ Di inuitis AR ἀπένεμε BEwp 7 ἀναθηλῆσαι AR, ἐνανθῆσαι D, ἀναθαλῆσαι w*ρ 8 προήγγεκεν B, ἤγγεκεν D 9 τὸ δικαστήριον B 10 post ἤδη distinxit B ἐπιλελοιπνίας C παντάπασιν om. C 14. 15 ἰθύναντος καὶ A, ἰθύναντος C, ἰθύναντος καὶ sine spatio lacunae R, ἰθύναντος τέσσαρα καὶ Dwρ Di; videtur autem vir quidam doctus Byzantinus τέσσαρα aut ex Cedr. (Scylitz.) II p. 171, 23 aut ex quodam catalogo patriarcharum addidisse, v. XVI 15, 7. XVII 9, 34 16 θυγατριδός D (ut videtur), θυγατριδοῦς Dw Cedr. (Scylitz.) II p. 172, 2, v. XIV 1, 29

- hoc Leo philosophus Theophilo innotuit et beneficiis affectus publice docere iussus est, post etiam Thessalonicae pontifex
- 25 declaratus. Verum Theophilo mortuo, inter ceteros iconomachos pontifices hic quoque Leo ob honorem sacris imaginibus non
- 26 delatum ea dignitate est privatus. Hunc igitur Bardas cum otium agentem invenisset, ceteris magistris praeposuit et ita effecit, ut litterae reflorescerent exiguoque tempore incrementa
- 27 caperent. Idem etiam leges civiles, quarum cognitio iam paene omnino obsoleverat, revocavit, cum ipse iudicia frequentaret.
- 28 Ob quod disciplinarum et eruditionis studium ut Bardas laude dignus est, sic ob alia supra modum vituperandus et de-
- 29 spuendus. Nam cum S. Methodius ecclesia per annos *** guber-
- 30 nata in caelestes mansiones migrasset, Ignatius monachus, regis

φόρον τοῦ βασιλέως τοῦ ἀπὸ γενικῶν, υἱὸς δὲ Μιχαὴλ βασι-
 λέως τοῦ Ῥαγγαβέ, καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς βασιλείας ἀπόπτωσιν
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παρὰ τοῦ Λέοντος ἐκτομίας γενόμενος, ἐκεί-
 ρατὸ τε τὴν τρίχα καὶ ἐπὶ μακρὸν ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι τὸ σαρ-
 5 κίον ἐδάμασεν, ὃν ἡ βασιλις Θεοδώρα τὰ τῆς βασιλείας ἰθύ-
 D IV 15 νουσα εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνήγαγε D
 θρόνον. οὗτος τοίνυν ὁ θεῖος τὸν Καίσαρα Βάρδα τὴν γα- 31
 μετὴν ἀναιτίως ἀποπεμνύμενον, συμφυθίρεσθαι δὲ λεγόμενον
 τῇ νύμφῃ τῇ ἑαυτοῦ, τῶν ἱερῶν ἐπιβῆναι περιβόλων ἐκώλυνεν.
 10 ὁ δὲ διὰ τοῦτο τῆς ἐκκλησίας μεθίστησι τὸν ἀρχιερέα καὶ πολλὰ 32
 κακώσας τέλος ἐγκλείει τάφῳ. εἶπ' ἐκεῖθεν ἐξενεγκῶν εἰς Μι- 33
 τυλήνην τὴν νῆσον ὑπερορίζει. καὶ οὐ τοῦτον μόνον οὕτω 34
 διέθετο, ἀλλὰ καὶ πλείους ἄλλους τῶν ἀρχιερέων, ὅσοι τῷ Ἰγνα-
 15 τῶ γεγόνασι σύμμηφοι αὐτὸν ἀφορίσαντι· προχειρίζεται δὲ πα- 35
 τριάρχην τὸν Φώτιον, ἄνδρα τῶν ἐπισήμων πρωτοασκηρητῆς
 τότε τυγχάνοντα καὶ ἐν λόγοις ὀνομαστότατον. ὡς δ' ἔτυχε 36 P II 162 A
 παρῆναι καὶ τοποτηρητὰς τοῦ πάπα Ῥώμης κατὰ τῶν εἰκονο-

7 ὅσα ὁ θεῖος Ἰγνάτιος ἔπαθεν ἀφορίσας τὸν Καίσαρα Βάρδα (βάρδα E)
 ACE

2 βαγαβέ D ἐκ om. Owp ἐκτωσιν Owp 6. 7 θρόνον
 ἀνήγαγεν O 7 post θεῖος add. Ἰγνάτιος (ἰγν. C) Rwp 8 δὲ
 om. B 9 τῇ νύμφῃ om. C 11 ἐξενεγκῶν ἐκεῖθεν B 12 τοῦτο C
 οὕτως D 13 πλείους om. O W'o lat. 14 ἀφορίσαντες C
 δὲ om. C 15 πρῶτον (punctis notatum) τις D, ἀση-
 κρητῆς add. D_w delete τις, πρωτοασκηρητῆς E 16 ἐν δ' ἔπη
 (punctis notata) D, ὡς δ' ἔτυχε corr. D_w 17 οἰκονομάχων D,
 corr. D_w, v. ad XVI 4, 25

Nicephori generalis ex filia nepos, Michaëlis Rhangabis filius, qui
 illo e regno expulso a Leone castratus comam detonderat et per
 longum tempus sudoribus asceticis carnem domuerat, a regina
 Theodora rerum potita in pontificiam Cpolis sedem est evectus.
 Vir ille sanctus Caesarem Bardam, qui uxorem sine causa dimi- 31
 serat et cum sua nuru consuescere dicebatur, sacram aedem in-
 gredi vetuit. At ille pontificem ea de causa ecclesia pellit et 32
 multis malis exagitatum sepulcro tandem includit. Post inde 33
 extractum in insulam Mitylenem relegat. Neque vero hunc solum 34
 ita tractavit, sed alios etiam multos pontifices, qui Ignatio, a
 quo sacris interdictus fuerat, assentiebantur; in cuius locum suf- 35
 fecit Photium, virum insignem, primum a secretis et eruditionis
 nomine clarissimum. Cum autem papae Romani legati contra 36
 iconomachos missi adessent, etiam iis Bardas persuasit, ut ad

μάχων σταλέντας, κάκείνους ὁ Βάρδας πείθει τῆς ἑαυτοῦ γε-
37 νέσθαι γνώμης. ἐν γοῦν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κατ' ἀδραιο-
σθέντες ἄγουσι καὶ τὸν ἱερώτατον Ἰγνάτιον ἐκ τῆς ὑπερορίας
καὶ ποιοῦνται τοῦτον ὑπὸ καθάραισιν. καὶ ταῦτα μὲν ὠδέ τη
συμβέβηκε. 5

5 Τὸ δ' ἔθνος τῶν Ῥῶς Σκυθικὸν ὄν τῶν περὶ τὸν Ταῦρον
ἔθνῶν στόλω τὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου κατέτρεχε καὶ αὐτῇ Βυ-
2 ζαντίδι ἐπιέναι διεμελέτα. ἀλλ' οὐκ εἰς ἔργον ἤχθη σφίσι τὸ
βούλευμα, καλυσάσης τοῦτο τῆς προνοίας τῆς ἄνωθεν, ἣ καὶ
ἄκοντας αὐτοὺς ἀπράκτους, μᾶλλον δὲ καὶ θεῖον περαθέντας 10
B μνημάτος, ἀπελθεῖν ὤκονόμησεν.

3 Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ Κρήτης Ἀγαρηνοὶ τὰς Κυκλάδας νήσους
4 καὶ τὰ παράλια ἐλιγίζοντο. καὶ κλόνοι δὲ σφοδρότατοι τῆς γῆς
συμβεβήκασιν, ὧν ὁ φρικωδέστατος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ
5 σωτήρος ἡμῶν τὴν γῆν συνέσεισεν ἀναλίγμεως. τούτων δ' οὐδὲν 15
τῶν ἱππηλάτων ἀγῶνων ἀπήγαγε τὸν Μιχαὴλ καὶ τῆς περὶ D IV 16
τούτους σπουδῆς, ἐν τῇ κατὰ τὸ Στιενὸν τοποθεσίᾳ τῇ τοῦ ἁγίου
W III 131 Μάμαντος καλουμένη αὐτοῦ ἐκείνου αὐτουργοῦντος τὰ ἱππη-

6 περὶ τῶν Ῥῶς (ῥῶς C) CE 12 περὶ τῶν ἐκ Κρήτης (ἐν τῇ κρήτῃ E)
Ἀγαρηνῶν CE

1 πείθει (punctis notatum) D, corr. D_w καθικέσθαι D, γενέσθαι
corr. D_w 3 ἄησιν (punctis notatum) D, ἄγουσιν D_w BC
ἐκ τ. ὑπερορίας καὶ τ. θεῖον (ἱερώτατον D_w) Ἰγνάτιον (ἰγν. C) O
4 πῶς Ewp 6 ῥῶς Ewp Di, ῥῶν D τόν (om. D) ταῦρον Rwp Di,
τῶν ταύρων A 7 post αὐτῇ add. τῇ CDDi 10 ἀπράκτους
om. C καὶ om. D 13 τῆς γῆς σφοδρότατοι D 14. 15 τὴν γῆν
συνέσεισε post φρικωδέστατος Owp 16 ἀπήγαγε τ. μιχαὴλ τ. ἱπ-
πηλάτων (ἱππηλατικῶν D) ἀγῶνων O 18 αὐτουργοῦντες C

37 suam sententiam accederent. Igitur in aedem sanctorum aposto-
lorum congregati S. Ignatio ab exilio reducto dignitatem abro-
gant. Atque haec ad hunc fere modum acta sunt.

5. Russi autem, gens Scythica Tauri accola, classe Euxinum
pontum aggressi in ipsum Byzantium agrum impetum facere
2 cogitant. Neque vero consilium iis successit, divina prudentia
impeditum, quae effecit, ut inviti vel potius iram numinis experti
rebus infectis discedere cogerentur.

3 Sed et Agareni Cretenses Cycladas insulas et oram mari-
4 timam praedabantur. Terra quoque vehementissime concussa,
is motus terrae fuit maxime horrendus, qui in diem assumptionis
5 servatoris nostri incidit. Neque vero horum quicquam Michaëlem
ab equestribus certaminibus eorumque studio abduxit, quae certa-
mina ipse in Steni regione, quae S. Mamantis appellatur, exercebat.

λάσια. ὄθεν καὶ τοὺς φρουκτοὺς ἔπαυσεν, οὓς οἱ πάλαι βασι- 6
 λεῖς ἐπενόησαν, ἵνα μὴ ἀθρόον οἱ ἐκ τῆς Ἄγαρ ταῖς χώραις
 τῶν Ῥωμαίων εἰσβάλλοντες ληΐζονται τὰ ἐν ποσὶ καὶ τοὺς
 ἀνθρώπους αἰχμαλωτίζωσι. διὰ ταῦτα ἐν τῇ Ταροῦ ἐπὶ λόφον 7 C
 5 μετεώρου τινὸς ἐδομήσαντο φρούριον, Λοῦλον κεκλημένον, καὶ
 οἱ ἐν τούτῳ πυρσὸν ἀνήπτον, ἥνικα ἔγων ἐπιδρομὴν Ἰσμαη-
 λιτῶν, ὃν ὀρῶντες οἱ ἐν τῷ Ἀργαίῳ βουνῷ ἄλλον ἐποίουν 8
 πυρσὸν, καὶ οἱ κατὰ τὸν Ἰσαμον ἕτερον, τοῖς δὲ κατὰ τὸν Αἰ-
 γυαλὸν ἰδοῦσι τοῦτον ἤρετο ἄλλος, καὶ τοῖς κατὰ τὸν Μίμαντα
 10 ἕτερος, καὶ οἱ κατὰ τὸν Κύριζον αὐθις ἐφρουκώρου, καὶ οἱ
 κατὰ τὸν Μώκιλον ὁμοίως ἐπύρσεον, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐν τῷ
 τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου βουνῷ πυρσὸς ἤρετο. οὓς ὀρῶντες οἱ ἐν 9
 ταῖς χώραις διὰ βραχέος εἰς ὄχρωμάτα συνέκλειον ἑαυτοὺς
 καὶ τὰς τῶν βαρβάρων λεηλασίας ἐξέκλινον. ἐκ δὲ τοῦ ἁγίου 10 D
 15 Αὐξεντίου τῷ βασιλεύοντι τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιδρομῆς ἐδίδοτο

4 περι τῶν τόπων ἐν οἷς ἀνήπτοντο οἱ πυρσοὶ CE

1 ὅτε BD, ὅτι C 2 ἀθρόον patet h. l. significare *de improviso*,
 unde corrigenda ea quae sunt in Steph. thes. I p. 862; v. XVII
 2, 19 [Cedr. (Scylitz.) II p. 393, 24 αἰφνιδίως] et Hasium ad Leon.
 Diacon. p. 483 οἱ om. C 3 τῶν ὄρω. ταῖς χώραις Ewp
 3 ληΐζονται E 4 αἰχμαλωτίζουσι E τῷ D, corr. D_w λόφου
 Ewp 8 αἰγυαλὸν A Cedr. (Scylitz.) II p. 174, 14, αἰγυλον Rwp
 Theoph. contin. p. 197, 17 (Sym. mag. p. 682, 11) 9 μίμαντα
 AR (v. XIII 16, 21), μίμαντα p, Cedr. l. c., Theoph. contin. l.
 c. (Sym. l. c.) 10 ante ἕτερος add. ἀνεκαίετο Owp τὸν] τὴν D
 κύριζον AR, Theoph. contin. l. c. (Sym. l. c.), cod. Coislin. Cedr.
 l. c, κύριζον Dwp αὐθις om. Rwp ante ἐφρουκτ. add. ἕτερον
 ED_wwp 11 μώκιλον ARwp, Theoph. contin. l. c., cod. Coislin.
 Cedr. l. c., μήκιλον D, corr. D_w, μόκιλλος Cedr. l. c. 12 πυρσὸς
 ἤρετο A(Ewp), ἀνήπτο φρουκτὸς O οὓς] ὃν D 13 συνέκλειοντο
 omisso ἑαυτοῖς O 14 post τοῦ add. βουνοῦ τοῦ OwpDi, om.
 AE, v. Theoph. p. 436, 29. 443, 16

Quapropter idem etiam ignes sustulit a priscis regibus institutos, 6
 ne Agareni Romanas provincias de improviso aggressi, omnibus
 obviis vastatis, homines in servitutem abducerent. Ea enim de 7
 causa Tarsi in edito colle Lulum castellum aedificarant, in quo
 qui erant, cognita Ismaëliitarum incursione, iguem incendebant;
 quo in Argaeo colle conspecto alius ignis, alius ad Isamum et 8
 ad Aegialum et ad Mimantem et ad Cyrizum et ad Mocilum,
 denique in S. Auxentii colle incendebatur. Quibus ignibus 9
 provinciales brevi conspectis locisque munitis occupatis, barbarorum
 grassationes declinabant. E sancto vero Auxentio hostium 10

11 γυνῶσις. ἵνα τοίνυν μὴ ἀνακόπτοιο τῶν ἑπηλάτων ἀγώνων, ἐν καιρῷ τούτων πολλάκις τῶν πυρσῶν αἰρομένων, τῶν τῇ βασιλίδι γειτονούντων πυρσῶν σχολὴν κατεψηφίσατο.

12 Κατεγίνωσκε δὲ καὶ τῶν πρότερον βασιλευσάντων, ὅτι μὴ λιότητι ἔχαιρον, σοβαρότητος δ' ἀντεποιοῦντο καὶ ὄγκου βασι-

13 λικοῦ. ὄθεν αὐτὸς μετριότητα δοκῶν μειέναι συνήγησέ ποτε γυναικὶ ἄρτι λουσαμένη καὶ οἴκαδε ὑπονοστούση, καὶ τοῦ ἔππου ἀποβάς ἀπῆε μετὰ τῆς γυναικὸς σὺν ὀλίγοις τισὶ νεανίαις, οἳ τῶν ἀπορρήτων συμμετεῖχον αὐτῷ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς γε- D IV 17

P II 163 A γονῶς καὶ συμμετασχῶν τραπέζης αὐτῇ πεζοπορῶν ἀπῆε πρὸς 10

14 τὰ ἀνάκτορα. καὶ ὁ μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις ὡς μέγα τι κατορ-

4 περὶ τῆς ἀνοήτου τοῦ Μιχαὴλ μετριότητος (μετρ. τ. μιχ. Α) καὶ τῶν ἀνοητοτέρων (om. Α) παγγίνων αὐτοῦ AC

2 τῶν πυρσῶν om. C 3 ἀσχολὴν D, corr. D_w ante κατεψ.
add. ὁ θανάσιμος ἐκεῖνος Ὄωρ κατεψηφίσατο RwpD_i, κατεψη-
φίσατο A 4 προτέρων E, πρὸ αὐτοῦ Ὄωρ 5 ἔχαιρον D, corr.
D_w ἐξάρτου (punctis notatum) τε καὶ D, σοβαρότητος δὲ corr.
D_w ἀντεπῶνον τε D, corr. D_w κακὰ | κουρβαρίλω D, καὶ
ὄγκου βασιλικῷ corr. D_w κουρβαρίλω
καὶ D, καὶ delete in lac. add. ὄθεν αὐτὸς D_w 6 ante αὐτὸς
add. ἐξ ἀβελτερίας BC (quae sine dubio in lacuna cod. D erant
insuper supplenda), ante μειέναι w*ρ μηδεμία D, μειέναι corr.
D_w συναντήσας O, corr. D_w 7 γυνή | καὶ D,
γυναικὶ ἄρτι λουσαμένη corr. et suppl. D_w servato καὶ ὑπονο-
στοδοὶ D, corr. D_w καὶ ante τοῦ om. O, add. D_w 7. 8 ἔππου
..... | σὺν D, ἀποβάς ἀπῆε μετὰ τῆς γυναικὸς suppl.
D_w 8 ἀποβάς AED_wwp, ἀπέβη καὶ BC τισὶ καὶ
τῶν D, καὶ delete suppl. νεανίαις, οἳ D_w 9 ἀπορόντων ... τῶ-
χον | D, ἀπορρήτων συμμετεῖχον suppl. et corr. D_w αὐτῷ om. B
καὶ om. D, suppl. D_w ante αὐτῆς add. δ' D 10 σύμ-
μετασχῶν (sic) D αὐτοῦ (punctis notatum) D, corr. D_w ἀπῆε
D, corr. D_w 11—p. 407, 2] μῆτε συμπερηφάν κατ' αὐτοῦ D, ὁ
μὲν ἐν τοιούτοις ὡς μέγα τι κατορθῶν, ἐβρενθύετο, τοῖς δ' ἄλλοις
ἀνοηταίνειν ἐκρίνετο, καὶ μίσος ἐπιστρέφειν (sic) κατ' αὐτοῦ D_w, v.
B-W Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 216, 5 11 τοῖς om. ED_wρ
κατορθῶν B

11 incursio regi significabatur. Ne igitur ab equestribus certaminibus impediretur, iis ignibus illorum temporibus saepe elatis, ignes locorum Byzantio vicinorum abrogavit.

12 Superiorum temporum reges reprehendere solebat, quod
13 sprete frugalitate luxui et fastui regio studuissent. Unde ipse moderationem prae se ferens, cum aliquando in mulierem incidisset, quae e balneis domum redibat, de equo descendit eamque cum paucis quibusdam adulescentibus arcanorum suorum consociis domum comitatus est et cum ea cenatus pedibus in regiam
14 egressus est. Huiusmodi nugis quasi re bene gesta gloriari

θῶν ἐβρεθνύετο, τοῖς δ' ἄλλοις ἀνοηταίνειν ἐκρίνετο καὶ μῖσος
 ὑπέτρεφον κατ' αὐτοῦ. οὐχ ἤκιστα δὲ μοσητὸς ἐδόκει διὰ τοὺς 15
 παρατρεφόμενους αὐτῷ ἐναγεῖς νεανίας, οἱ πρὸς ἅπαν κακὸν
 αὐτὸν ὑπεξέκαιον· οἱ καὶ ἀρχμερεῖς ἐπλαττον ἑαυτοὺς καὶ τὴν 16
 5 ἀναίμακτον ἱερουργίαν τελεῖν ὑπεκρίνοντο, καὶ αὐτὸν τὸν Μιχαήλ
 συνιερουργοῦντα δῆθεν ἔχοντες ἑαυτοῖς, παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς
 ὄξος τε μγνύντες καὶ σίνηπι καὶ σκεύεσι χρυσείοις καὶ λιθοκολ-
 λήτοις παρ' αὐτοῦ χορηγουμένοις τὸ κρᾶμα ἐγχεόντες μετεδί-
 δουν τούτων τοῖς συμμύσταις αὐτῶν καὶ συμπαιστοροσιν. ἀλλ' 17
 10 ἅπαντα καταλέγειν τὰ τοῦ τοιοῦτου χοροῦ, οἷς συνθιασώτης B
 καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐτύγγαθεν ὧν, πολλῆς ἂν εἴη λέσχης καὶ
 ἀηδίας οὐχ ἤκιστα.

Ἴκει δ' ὁ λόγος τὴν τοῦ Βάρδα διηγησόμενος ἀποβίωσιν 18
 καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος αὐτοῦ καὶ πρὸ τούτων τὴν τοῦ Βασι-
 15 λείου τοῦ Μακεδόνοιο οἰκείωσιν πρὸς τὸν Μιχαήλ· ὃς ἐκ Μακε- 6
 δονίας μὲν ἦν, ἔφην δὲ πατέρων ἀσήμεων καὶ ἀφανῶν, εἰ καὶ

15 περὶ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνοιο ACE

3 παραστρεφόμενους D, corr. D_w ante αὐτῷ add. τῶν D, del.
 D_w ἄγαν κακοῦ D, corr. D_w 4 ὑπεξέκαιον in lac. X litter.
 add. D_w 5 ἂν ἤμακτον (?) D, corr. D_w λειτουργίαν C
 6 συνιερροῦντα D, corr. D_w ἔχοντα D, corr. D_w παίκτοις D,
 corr. D_w post παικτοῖς add. ἢ μᾶλλον ἐν τοῖς φρικτοῖς (φρικτοῖς
 D, corr. D_w) Owp, ἢ Di 7 ὄξος RwpDi, ὄξους A μγνύντες
 Ewp καὶ post σίνηπι om. CD ante σκεύεσι add. ἐν Owp
 8 κρᾶμα B^sDi, κράμα ARwp 9 τούτου RwpDi αὐτῷ E
 συμπαιστοροσιν Ewp 9. 10 ἀλλὰ πάντα DEwpDi 10 τὰ om.
 CDEwp χάρου Ew, χάρου p* σὺν θιασώτης D, corr. D_w
 11 ante ἂν add. ἦν C 12 οὐχ ἤκιστα om. Owp 13 διηγού-
 μενος D 14 πρὸ τούτων] πρὸς τούτους D 15 τοῦ om. B δς
 extremo folio extritum in C 16 μὲν om. D

solebat, cum delirare ceteris videretur atque odium sibi concitaret. Eam tamen ob causam maxime invisus erat, quod nefarios 15
 adulescentes aiebat, a quibus ad mala omnia inflammabatur. Ii pontificum sibi habitum sumebant et incruentam victimam 16
 se immolare simulabant, ipso etiam Michaële in eo coetu versante, ludum minime ludicrum ludentes et, aceto ac sinapi in
 vasis aureis et gemmatis temperato, eam potionem sodalibus ac
 collusoribus suis impertiebant. Sed illius collegii, cuius et ipse 17
 rex erat particeps, omnem licentiam recensere ineptum ac permolestum est.

Ad obitum Bardae autem et ipsius imperatoris se convertat 18
 oratio et ad narrandam occasionem, quae Basilio Macedoni fuit
 contrahenda cum Michaële familiaritatis. 6. Fuit Basilio ex

τις τῶν τὰ περὶ αὐτοῦ ἱστορησάντων ἐκ τοῦ τῶν Ἀρσακιδῶν
 2 αὐτὸν γένους κατάγεσθαι τερατεύεται. τοῦ Κρούμου δέ (τῶν
 Βουλγάρων δ' ἦν οὗτος ἀρχηγός) τὴν Ἀδριανούπολιν κατα-
 σχόντος, καὶ οἱ τούτου γεννιήτορες αἰχμάλωτοι γεγονότες εἰς τὴν
 C ἑκείνων χώραν μετήχθησαν, ἀριγενὲς τοῦτον καὶ ὑπομάζιον 5
 3 φέροντες. τοῦ Κρούμου δὲ ἀποβεβιωκότος ἤδη ἕτερος τῆς
 ἀρχῆς τῶν Βουλγάρων ἐπέληπτο, ὃς πολλάκις ἐν πολέμοις τοῖς
 πρὸς Ῥωμαίους θρασυθεὶς σπονδὰς πρὸς τὸν τότε κρατοῦντα
 Ῥωμαίων πεποίητο, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερώσαι συν- D IV 18
 ἔθετο, καὶ μέντοι καὶ κατὰ τὰς συνθήκας πεποίηκεν. ἐφήβου 10
 4 δ' ἦν ἡλικίας τότε ἀψάμενος ὁ Βασίλειος. νηπιόθεν μέντοι
 πολλὰ σημεῖα γενέσθαι φασὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ προσημαίνοντα,
 5 ὧν ἐν ἦν καὶ τὸ ζηθησόμενον. νήπιος μὲν ἦν ὁ Βασίλειος, οἱ
 δὲ τούτου γονεῖς περὶ θέρους ἡσχόληντο καὶ τὸ νήπιον ὑπνῶτ-
 WIII 132 τον ὑπὸ τὸν ἥλιον ἔκειτο· αὐτὸς δὲ πετόμενος πρόσγειος ἤπλω- 15
 D 6 μέναις ταῖς πτέρυξι τῷ βρέφει σκιὰν ἐσχεδίαζεν. ἡ δὲ μή-
 τηρ ὡς εἶδε τὸν αἰτὸν τῷ παιδί προσεγγίζοντα, ἤρᾳ τε τὴν
 φωνὴν καὶ προσέδραμε τῷ υἱῷ καὶ λίθοις τὸν αἰτὸν ἀπεδίωκε.

13 σημεῖον περὶ τὸν Βασίλειον γεγονὸς προδηλοῦν (δηλοῦν A) ὡς βασιλεύσει
 ACE

1 τὰ om. D ἱστορησάντων D ἀρσακιδῶν D^BEwpDi, ἀρσα-
 κιδῶν AC 3 ἀδριανούπολιν ED, corr. Dw 4 γενιήτορες D
 5 ἀριγενῆ Rwp, ἀριγενῆ Dw 6 τοῦ κρούμου δὲ ἀποβεβιωκότος
 ἤδη ΔEwp, ἐπει δ' ὁ κρούμος κατέστρεψε τὴν ζωὴν O 12 προ-
 μηνύοντα Ewp 13 ἦν δ' ἐτύγγανεν ὁ O βασίλειος D, corr. Dw
 14 δὲ] γὰρ C 15 περιπετόμενος Owp 16 τ. πτέρυξιν ἐσχεδίαζε τῷ
 βρέφει σκιὰν Ewp 17 τε om. O 18 υἱῷ] αἰτῷ D ἀπεσφίβει
 τὸν αἰτὸν O

Macedonia, parentibus obscuris ortus, etsi quidam rerum eius
 gestarum scriptor eum genus ab Arsacidis ducere comminiscitur.
 2 Occupata vero a Crumo, Bulgarorum duce, Adrianopoli, eius
 quoque parentes capti in Bulgariam abducuntur, hunc infantem
 3 et lactantem secum gestantes. Crumo defuncto, successor multis
 cladibus a Romanis acceptis pacem cum imperatore tum Romano
 fecit, captivis, quos habebat (ita enim convenerat) dimissis;
 4 quo tempore adulescens erat Basilius, cui infanti multis ostentis
 regnum significatum esse ferunt, quorum id quoque fuit, quod
 5 narraturus sum. Cum Basilius esset infans ac parentibus messe
 occupatis sub sole dormiret, aquila prope terram volans expansis
 6 alis umbram ei faciebat; quam mater cum infanti appropinquantem
 7 vidisset, sublata voce accurrit et aquilam lapidibus abegit. Ea

τῆς δὲ πρὸς τὸ ἔργον χωρησάσης αὐτῆς ὁ ἀετὸς προσήει τῷ 7
 βρέφει κοιμωμένῳ, ἐπιτελών τὸ λειτούργημα. καὶ ἡ μήτηρ 8
 πάλιν τε τεθορύβητο καὶ αὐτὸν ἀπεδίωκεν. ὡς δὲ πολλάκις 9
 τοῦτο ἐγένετο, εἰς συναίσθησιν ἤκε καὶ χρηστὸν ὑπέιληφε τὸ
 5 πρᾶγμα οἰώνισμα. ἤδη δὲ αὐτοῦ ὑπερβεβηκότες τὸν μείρακα, 10
 ὁ πατὴρ μὲν κατέλυσε τὴν ζωὴν, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς τῇ
 πενία καὶ τοῖς τῆς χηρείας κακοῖς ἐπιέζετο. ὁ δὲ τῶν πρὸς 11
 τὸ ζῆν ἀναγκαίων μὴ εὐπορῶν, ἔγνω μισθῷ πρὸς ὑπηρεσίαν
 ἑαυτὸν ἐκδοῦναι τι· καὶ ἄρας ἔρχεται πρὸς τὴν μεγαλόπολιν.
 10 ὀψίας δὲ τὴν τῆς πόλεως εἰσελθὼν πύλην, ἣ καλεῖται Χρυσεία, 12
 παρὰ τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διομήδους κατέλυσε οὐπω μονῆ τότε PII 164 A
 τυγχάνοντι· καὶ πεσὼν ἔξω τοῦ τεμένους κατέδαρθε. νυκτὸς 13
 δὲ τῷ τοῦ ναοῦ νεωκόρῳ ὄναρ ὁ μάρτυς ἐφίσταται καὶ τὸν
 βασιλεῖα ἐντὸς εἰσαγαγεῖν ἐγκλεύεται. ὁ δὲ ἐξελθὼν καὶ τὸν 14
 - 15 Βασιλεῖον εὐρῶν ἐπὶ ψιλοῦ τοῦ ἐδάφους ὑπνώτιοντα, φάντασμα

12 περὶ τοῦ ὄνειρου τοῦ φανέντος τῷ νεωκόρῳ τοῦ ναοῦ ἐκ (om. AC) τοῦ
 ἁγίου Διομήδους (νικομήδους E) ACE

1 τοῖς D, τῆς corr. D_w τὸν D, τὸ corr. D_w προσήει extr. versu
 om. D, suppl. D_w 2 τὸ σημα D, τὸ λειτούργημα corr. D_w
 2. 3 μήτηρ | πάλιν D (omissum est τεθορύβητο) 3 πάλιν
 τε τεθορύβητο AEWp, τεθορύβητο πάλιν BC, πάλιν τεθορύβητο D_w
 4 ἐγένετο om. C παρ' αὐτοῦ αἰσθησιν D, εἰς συναίσθησιν D_w
 ἀπέιληφε E 5 ὑπερβεβηκότες D, corr. D_w, ὑπερβηκότες E,
 corr. E_w τὸν μείρακα in lac. XII litter. add. D_w 6 καὶ
 ex μὴ inut. D, μὲν corr. D_w κατέλυσε D, corr. D_w 7 αὐτοῖς
 χηρίας D, τῆς χηρείας corr. D_w 8 καὶ ἀπόρων D, μὴ εὐπορῶν
 corr. D_w 9 ἑαυτὸν RwpDi, ἑαντῷ A 10 ὁ D, ἡ corr. D_w
 χρυσεία D 11. 12 κατέλυσε οὐπω—τυγχάνοντι AEW, κατέλυσε
 (κατέλυσε p*) ceteris omissis OpWo lat. 13 post νεωκόρῳ
 add. οὐπω γὰρ ἦν γενόμενος μοναστῶν (μοναχῶν D) ἀσκητήριον (εὐ-
 κτήριον p) OpWo lat. (p sine dubio ex uno P) 15 ἰδὼν
 OWo lat.

ad opus reversa, eadem aquila idem officium infanti dormienti
 praestans adest; mater perterrita denuo illam abigit. Quod cum 8. 9
 saepe fieret, re cogitata bonum augurium esse iudicavit. Cum 10
 iam in adolevisset, patre mortuo mater praeter paupertatis incom-
 moda etiam viduitatis malis premebatur; ipse, qui non haberet, 11
 unde viveret, operam suam alicui mercede locare decrevit. Pro-
 fectus igitur in magnam urbem et vesperi per Auream portam 12
 ingressus iuxta aedem S. Dionedis (nondum enim ibi erat mona-
 sterium) extra sacrum prostratus obdormivit. Noctu aedituo 13
 martyr per somnum apparet et regem introduci iubet. Qui 14
 egressus cum Basilium humi dormientem invenisset, somnium

15 εἶναι τὸν ὄνειρον ὑπέληφε μάταιον. ὡς δὲ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ
 ἐδόκει ὁ ἅγιος ἐγμελεύεσθαι, ὁ δὲ καὶ πάλιν ἐξελθὼν οὐχ ἑτε-
 ρον εὗρεν ἢ τὸν Βασιλείον, ὑπέστρεψεν ὑπεληφῶς τὰ αὐτά. D IV 19
 16 ἐκ τρίτου τοίνυν ὁ μάρτυς τῷ νεωκόρῳ ἐφίσταται καὶ προτρέ-
 πεται αὐτὸν εἰσαγαγεῖν τὸν ἐκτὸς κατακείμενον· “οὗτος γάρ ὁ
 17 ἔστιν” ἔφη “ὁ βασιλεύς.” ἐξελθὼν οὖν ὁ νεωκόρος ἀνίστησι
 B τὸν Βασιλείον καὶ ξενίζει τοῦτον παρὰ τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ καὶ
 18 μεταδίδωσιν ὧν εὐπόρει. ἦν δὲ τῷ νεωκόρῳ ὁμαίμων τὴν
 19 ἰατρικὴν μετῶν καὶ τῷ Θεοφιλίτῃ ὑπηρετῶν. ὁ δὲ Θεοφι-
 λίτζης οὗτος τῷ Καίσαρι Βάρδα καὶ τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ κατὰ 10
 γένος ὤκειώτο, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας βράχιστον ὑποκοριζόμενος
 20 καὶ Θεοφιλίτζης καλούμενος. τούτῳ τοίνυν τῷ ἀδελφῷ ὁ νεω-
 κόρος τὸ ἀπόρητον ἐκκαλύψας ἐνύπνιον ἠξίωσε συστήσαι τοῦτον
 τινι τῶν ἀρχόντων εἰς ὑπηρετήσιν. ὁ δὲ τῷ οἰκεῖῳ κυρίῳ
 21 τοῦτον συνίστησι. πρότερον δὲ τὸ περὶ τῆς βασιλείας δι’ ὄνει- 15
 ράτων χρησμοφῶδημα τῷ Βασιλεῖ ἄνεκάλυψαν ἄμφω τὸ ἀδελφὸν
 C καὶ μεμῆσθαι σφῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ὄρκους αὐτὸν προ-
 22 κατέλαβον. ἡσθεῖς οὖν ὁ Θεοφιλίτζης ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ (ἦν
 γὰρ εὐειδής τε καὶ εὐμήκης καὶ τὴν χεῖρα γενναῖος καὶ περι-
 δέξιος, βαθεῖάν τε τρέφων κόμην καὶ ταύτην οὐλήν) τοῖς οἰ- 20

18 ὅτι πρότερον ὁ Βασιλεὺς τῷ Θεοφιλίτῃ ἐξυπηρέτησεν C

2 καὶ om. D 3 ὑπέστρεψεν RwpDi, dubium ὑπέστρεψεν an ὑπ-
 ἐστρεψεν sit in A 7 παρὰ—αὐτοῦ om. O 8 ἠεπόρει D, v. ad
 XIII 13, 1 11 post διὰ add. δὲ D 16 χρησμοδόχημα C
 τῷ βασ. om. C 19 καὶ εὐμήκης καὶ εὐειδής O

15 nugas esse ratus est. Cum sanctus idem denuo iubere videretur,
 16 rursus egressus nullo praeter Basiliium invento, eadem opinione
 17 rediit. Sed martyr tertium aedituo apparet eumque introduci
 18 iubet, qui foris iaceat, eum enim esse regem. Egressus igitur
 aedituus Basiliium excitat domique exceptum hospitio pro suis
 19 Theophilitzi, qui Caesari Bardae et regi Michaëli genere coniun-
 ctus ob staturam brevissimam per deminutionem Theophilitzes
 20 vocabatur. Aedituus igitur a fratre suo, arcano somnio detecto,
 petiit, ut hominem principi alicui ad ministerium commendet.
 21 Is eum ad suum dominum deducit. Sed in primis ambo fratres
 Basiliium, illo somnii oraculo communicato, iureiurando obstrin-
 22 gunt, ut regno potitus sui ipsorum meminere. Theophilitzes
 Basilio delectatus (erat enim procerus, formosus, manu promptus
 atque agilis promisso capillo eoque crispo) suis equisonibus eum

κείοις ἵπποκόμοις τοῦτον ἐπέστησε· πρωτοστράτορα τοῦτον οἶδεν
 ὀνομάζειν ἢ διάλεκτος ἢ κοινή. ἐζητήθη δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ 23
 γενναῖός τις ἵπποκόμος καὶ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εὐφυῶς
 διακεῖμενος. κεκόμιστο γάρ ποθεν ἵππος τῷ βασιλεῖ *Μιχαήλ*, 24
 5 εἰς πᾶσαν μὲν ἀρετὴν ἵππῳ πρέπουσαν ἐπιτήδειος, σκληραῖχην
 δὲ καὶ μὴ ῥηδίως ἀναβαινώμενος. τούτου εἰς θέαν ἦκων ὁ 25
 βασιλεὺς ἀναβῆναι τιμὴν τοῦτον ἐπέτρεπε. πλειόνων δ' ἐπιχει- 26
 ρηκότων, ἐκεῖνος ἐθρασύνετό τε καὶ ἐγανυρία καὶ τὸν ἀναβαί- D
 D IV 20 νοντα ἀπεσεῖετο. ἐχαλέπηγεν ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς καὶ *δυ* 27
 10 μὴ ἔχει ἵπποκόμον περιδέξιον ἡσχαλλε. παρὼν δὲ ὁ Θεοφι- 28
 λίτζης ἔχειν εἶπεν αὐτὸς τοιοῦτον, καὶ "εἰ βούλει" φησί, "βα-
 σιλεῦ, παρῆτω." καὶ ὃς ἐπέτρεψε· καὶ ὁ Βασίλειος μετεκέκλητο 29
 καὶ τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου λαβόμενος καὶ περιποπτύσας καὶ
 καταψήσας αὐτὸν κούφως τε μετεωρίσας ἑαυτὸν ἐπιβέβηκε καὶ

2 ὅθεν καὶ ὅπως (καὶ ὅπως om. A) εἰς τὰ βασίλεια (τὸν βασιλεῦσα A) εἰσ-
 ἤχθη (εἰσηλθε E) ὁ Βασίλειος (βασιλεὺς CE)· καὶ ὅπως ὠκειώθη καὶ ἐπι-
 μῆθη (καὶ ἐπιμήθη om. A) ACE (sed in E verbis καὶ ὅπως φκ. no-
 vum incipitur argumentum).

1. p. 412, 4 πρωτοστάτορα A, πρωτοστράτορα RwpDi; p. 412, 9 πρω-
 τοστράτωρ ARwp 2 ἢ κοινή in lac. XI litter. add. Dw ἐξ-
 ητήθη D, corr. Dw 3 ἀφυῶς E 4 ἐκεκόμιστο D πόθεν D
 ἵππος D, corr. Dw 5 παρέπουσαν D, corr. Dw 5. 6 ἐπι
 τῷ ρωχην δὲ καὶ D, corr. et suppl. Dw 6 μυραδάως
 D, μὴ ῥηδίως corr. Dw ἀναβοσκόμενος D, corr. Dw τούτους
 ποθέαν D, corr. Dw 7 ἐπέτρεπε A, ἐπέτρεπεν EwpDi (v. ad
 XIII 1, 5), ἐκέλευε BC, ἐκεῖνω . . . D, quod mutat in ἐπέτρεπεν
 Dw (corrigenendum erat ἐκέλευε) δ' ARwp, καὶ | D, δὲ mutat
 Dw ἐπιχειρηκίτων D, ἐπιχειρούτων EDwwp 8 κατὰ τοῦ D,
 καὶ τὸν corr. Dw 8. 9 ἀναβαινόντος ἀπλουσίετο D, ἀναβαινοντα
 ἀπεσεῖετο corr. Dw 9 καὶ χαλέπηγεν D, corr. Dw, ἐχαλέπηγεν E,
 ἐχαλέπηγεν Ewwp εἰ D, καὶ corr. Dw 10 ἔχει EDwwp, εἶχεν D
 ἵπποκόμος D, corr. Dw ἡσχαλλε ABDw, ἡσχαλε Rwp, τῆς χαλε
 . . . D 11 αὐτῆς D, corr. Dw 12 μετεκκληίτω D, corr. Dw
 13 περὶ τὸ ππύσας D, corr. Dw 14 μετεωρήσας D, corr. Dw,
 με'ωρίσας C ἐπεβέβηκε D, corr. Dw

praefecit, quo munere qui fungitur vulgo protostrator dicitur.
 Sed quaerebat rex quoque equisonem strenuum et sollertem. 23
 Adductus enim ei erat equus quidam, omnibus ille quidem equi 24
 virtutibus praeditus, sed indomitus et sessorum aegre patiens.
 Ad quem spectandum cum rex venisset, equum illum conscendi 25
 iussit. Quod cum plures tentarent, ferox ille atque insolens 26
 omnes excutiebat. Id regi molestum erat indignanti, quod idoneo 27
 equisone careret. Ibi Theophilites ipse talem se habere ait 28
 eumque, si vellet rex, affore. Illius igitur iussu Basilius accessi- 29

παρακαλάσας μικρόν, εἶτα καὶ ὄλον αὐτῶ τὸν ζυτῆρα ἐνδέ-
 30 ὄωκέ τε καὶ ἐξυπιάσατο. ἤσθη τούτοις ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν
 Βασίλειον προσελάβετο καὶ τοῖς βασιλικοῖς ἵπποκόμοις συντάξε
 καὶ προῶν καὶ πρωτοστράτορα τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν (ἡ ἀξία
 31 δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν ἀφκειωμένων τῶ βασιλεῖ)· καὶ ἐπε-
 δίδου καθ' ἐκάστην ἢ περὶ τὸν Βασίλειον τοῦ βασιλέως διά-
 W III 133 θεσις, καὶ τοσοῦτον ὡς καὶ εἰς φθόρον κινήσαι τὸν Καίσαρα.
 P II 165 A 7 Ποτὲ δὲ τῆς τοῦ βασιλέως μητρὸς συνεσιωμένης τῶ βα-
 σιλεῖ ὁ πρωτοστράτωρ εἰσεκλήθη Βασίλειος τοῦτο τοῦ βασιλέως
 2 κελεύσαντος. καὶ ἡ βασίλισσα συνεχῶς αὐτῶ ἐνητένιζε καὶ 10
 ἑώρα τὸν ἄνδρα περιεργότερον, εἶτα καὶ ἀπεφοίβασε τοῦτον
 εἶναι τὸν δλετῆρα τοῦ γένους αὐτῆς, ἔκ τινων σημείων τοῦτο
 γνοῦσα, ὡς ἔλεγε, πάλαι αὐτῇ γνωρισθέντων ἐκ τοῦ οὐκείου
 3 ἀνδρός. ἀλλὰ τῶ Μιχαῆλ ταῦτα λῆρος ἐδόκει καὶ οὐδὲν ἀπήγεν
 αὐτὸν τῆς ἐννοίας τῆς περὶ τὸν Βασίλειον, ἤδη δὲ καὶ παρα- 15
 4 κοιμώμενον αὐτὸν προεβάλετο. καὶ τοῦτο δὲ τῆς κατὰ τοῦ
 Βασιλείου βασκανίας ἐπίδοσις τῶ Καίσαρι γέγονε, καὶ ἐπεβού-
 λευε τῶ ἀνδρὶ καὶ παρ' αὐτοῦ ἀντεπεβουλεύετο.

8 περὶ τῆς προορήσεως τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως τῆς περὶ τοῦ Βασιλείου
 (τῆς π.—Βασιλείου om. E) CE 16 ὅτι ἐπεβούλευον ἀλλήλοις ὁ Καίσαρ
 (καίσαρ C, v. ad p. 413, 2) καὶ ὁ Βασίλειος C

1 παρακαλάσας ARD_w (v. Plut. Alex. c. 6), παρακάσας D, du-
 bium περικαλάσας sit an παρακαλάσας in B, περικαλάσας wrDi
 φίλον D, καὶ ὄλον corr. D_w 2 τε om. E 4 πρωτοστράτορα]
 v. ad XVI 6, 22 4. 5 δὲ ἀξία Ewp 9 πρωτοστράτωρ] v. ad
 XVI 6, 22 11 ἐπεφοίβασε E 15 καὶ RwpDi, om. A

tus, freno preheuso equum cum poppismo demulcet et sese levi-
 30 ter allevans conscendit et eo primum quidem paullulum placato,
 post etiam toto flagello concitato, excurrit. Ea re delectatus rex
 Basilium inter regios equisones refert ac progressu temporis
 protostratorem designat, qui honos est insignis neque alienus a
 31 regis familiaritate. Tantum autem regis benevolentia erga illum
 in dies augebatur, ut et Caesari invidiosus esset.

7. Cum vero rex aliquando matrem suam convivio exce-
 2 pisset, iussu illius etiam Basilium protostrator est advocatus.
 Eum regina defixis oculis continenter intuebatur eoque curiosius
 perspecto velut numine afflata dixit illum esse pestem familiae
 suae idque se nosse de signis quibusdam sibi olim a marito suo
 3 indicatis. Verum Michaëli pro nugis ea habuit, nulla re a bene-
 volentia erga Basilium se abduci passus, eumque tandem etiam
 4 cubicularium fecit; quo Caesaris in Basilium invidia aucta est,
 ut virum insidiis appeteret ab eoque vicissim appeteretur.

Ἐκστρατείας δὲ κατὰ τῶν τὴν Κρήτην ἐχόντων Ἀγαρηνῶν 5 B
 κηρυχθείσης τῷ Μιχαήλ, ὁ Καῖσαρ πρὸς τὸν τῆς θεοτόκου
 νεῶν τὸν τῶν Ὀδηγῶν κεκλημένον ἀπῆλθε, τῇ θεομήτορι συν-
 D IV 21 ταξόμενος· καὶ ἤδη τῷ θνυσιαστηρίῳ αὐτοῦ προσεγγίσαντος ἐξ 6
 5 οὐδεμιᾶς ἐμφανοῦς αἰτίας ἢ γλαμῦς τῶν ὤμων αὐτοῦ ἐξωλί-
 σθησεν. ὅπερ σημεῖον καὶ τῷ Καίσαρι καὶ τοῖς ἰδοῦσιν ἀπαι-
 σιον ἔδοξε. πολλῶν δὲ τὸν βασιλέα κακιζόντων, οὗ πᾶσαν 7
 ἐνέδωκε τὴν ἐξουσίαν τῷ Καίσαρι, ὥστε ἐκείνον ἅπτα βούλεται
 πράττειν καὶ πολλὰ παρὰ τὸ δέον ποιεῖν, τῇ τῶν ὀνειδῶν ἐνδε-
 10 λεχεία ἔδοξέ ποτε μικρὸν ἀνανῆσαι τοῦ βαθντάτου κάρου ἐκεί- C
 νος ὁ ἀβέλτερος ἄνθρωπος καὶ τινα τῶν ὀκονομημένων τῷ
 Καίσαρι καὶ διωρθοῦτο καὶ ἀνεσκεύαζεν· ὁ τῷ Βάρδα οὐκ ἦν 8
 ἀνεκτόν, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐβαρυνθῆμει. ἐκστρατεύσαντος δὲ 9
 τοῦ βασιλέως, ὡς εἴρηται, καὶ ὁ Καῖσαρ ἐκείνῳ συνεξεστρά-

1 σημεῖον τι περὶ τὸν Καίσαρα γεγονός C 7 οὗ πολλὰ τῶν ὀκονομη-
 μένων τῷ Καίσαρι ἀνέτρεπεν ὁ βασιλεὺς C

1 τῶν κατὰ D, invertit D_w τῶν RwpDi, om. A 2 post τῷ add.
 βασιλεῖ DWo lat. καῖσαρ B^swpDi, καίσαρ AR (v. argum. ad XVI
 7, 4) 3 γὰρ DEwpDi 5 ἐξώλισθεν ED_wwp 6 post ἰδοῦ-
 σιν add. αὐτὸν D 6. 7 ἔδοξεν ἀπαισίον D 9 | δελείγια (littera
 ante δ non est perspicua) D, corr. D_w 10. 11 τοῦ βαθντάτου
 —ἀβέλτερος in lac. unius fere versus suppl. D_w ὁ ἀβέλτερος
 ἐκείνος B 11 ὀνομασμένων D, corr. D_w 12 καὶ ante διωρθ. om.
 B καὶ ante ἀνεσκ. om. D, suppl. D_w ἀνασκεύαζεν et ἀνεσκεύαζεν per
 dittograph. D, corr. D_w, ἀνεσκεύασεν p* invitis ARw 13 τοῦτο
 p* invitis ARw post ἐβαρ. add. καὶ ἐμνηία (in C hoc corr.

ex ἐβηνία, in D ἐμνηία^ε, quod corr. D_w) Rwp ἐκστρατεύσαντι
 BCwp, κελεύσαντι D, quod corr. D_w δέγε D, corr. D_w 14 τῷ
 βασιλεῖ Owp, corr. D_w καὶ om. E καὶ ὁμως . . . συνεξεστρά-
 τευε D, corr. et suppl. D_w συνεξεστράτευε C, v. ann. anteced.

Cum autem Michaël expeditionem contra Cretenses Agarenos 5
 edixisset, Caesar ad deiparæ aedem, quae Hodegorum nominata
 est, abiit, dei genetrici valedicturus; cumque iam sacrario appro-
 pinquasset, chlamys nulla evidenti de causa ei humeris delapsa
 est, quod omen et Caesari et aliis, qui viderent, inauspicatum
 visum. Multis autem regem vituperantibus, quod omnem Caesari 7
 potestatem dedisset, ut quidvis ageret multaue contra officium
 faceret, homo ille vecors assiduitate reprehensionum tandem
 nonnihil e profundissimo veterno expectrectus esse visus quaedam
 a Caesare constituta corrigebat et revocabat. Id Bardae intole- 8
 rabile visum auctoritatem imminutam graviter ferenti. Regem 9
 tamen in militiam, de qua iam diximus, profectum Caesar comi-
 tatus est, quem Basilus cum suis apud Michaëlem tam saepe

10 τευσε, και πυκνάς κατ' αὐτοῦ τῷ Μιχαὴλ ὁ Βασίλειος καὶ οἱ
 11 περὶ ἐκείνου ἐπιβουλή. πολλὴν δὲ δύναμιν περιβεβλημένον
 12 τοῦ Καίσαρος, οἱ τὴν ἐπιβουλήν ἀρτίοντες ἐδειλαίνοντο. πρῶτας
 13 δὲ ποτε τοῦ Βάρδα ἐκ τῆς οἰκείας σκηπῆς προελθόντος μετὰ
 14 Δ λαμπρότητος καὶ δορυφορίας πολλῆς καὶ τῷ βασιλεῖ προσελ-
 15 θόντος, συγκαθίσαντός τε καὶ συνομιλοῦντος αὐτῷ, ὁ Βασίλειος
 16 ὀπισθεν αὐτοῦ ἐστηκώς τὴν χεῖρα ἐπέσειεν, ἀπειλῶν ὡσπερ τῷ
 17 Καίσαρι. ὁ δὲ κατὰ τινα χρεῖαν ἕτερον ἀθρόον ἐπιστραφεὶς
 18 καὶ ἰδὼν τὴν χεῖρα τοῦ Βασιλείου καὶ συνεὶς τὸ δηλούμενον,
 19 τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως ἐπέροισεν ἑαυτόν. ὠκνοῖν δ' οἱ κατ'
 20 αὐτοῦ συνομοσάμενοι τὴν ἐγχείρησιν, μέχρις αὐτὸς ὁ Βασίλειος
 21 πρῶτος αὐτῷ τὸ ξίφος ἐπίγεγκεν. οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι
 22 ἀναθαρσῆσαντες μεληδὼν τὸν Βάρδα περιστάντες συνέκοπαν,
 23 καὶ τῷ μὲν τοιοῦτον τὸ τέλος τῆς βιοτῆς συνεκύρωσεν. 15
 24 Ὁ δὲ γε βασιλεὺς τῆς ἐκστρατείας ἀφέμενος εἰς τὸ Βυ- D IV 22
 25 ζάντιον ἐπανάστειξε καὶ ζεύγνυσι τῷ Βασιλεῖ Εὐδοκίαν τὴν
 P II 166 A θυγατέρα τοῦ Ἰγκηρος, ἥτις αὐτῷ τῷ κρατοῦντι πρώην ἐπαλ-

4 ἀναίρεσις τοῦ Καίσαρος Βάρδα ACE

2 πεποιή' κε D, corr. Dw 2. 3 ἡ κατ' ἐκείνου διὰ ταῦτα (ταύτας
 3 ἐπιβουλή ED_wwp 3 προβεβλημένων D, corr. Dw 4 ἀρτί
 4 ὄντες D, corr. Dw 5 ἐδειλαίνοντος D, corr. Dw 5 οἰκείας] αὐτοῦ
 D 7 ante συκ. add. καὶ D αὐτῷ post τε C 14 βάρ-
 15 δαν RwpDi, βάρδα A 15 τοῦτο B τὸ om. D 16 ἐπὶ Ewp
 17 ἐπανάστειξε OwpDi, ἐπανάστειξεν AE, v. ad XIII 1, 5 18 Ἰγ-
 19 κηρος D, corr. Dw, Ἰγκηρος ARwpDi Glyc. p. 552, 2, Ἰγκηρος
 Ephraem. 2512, Ἰγγηρος Theoph. cont. p. 235, 8, Genes. p. 111, 18,
 Cedr. (Scylitz.) II p. 198, 10, τὴν Ἰγγηρίαν Sym. mag. p. 675, 15,
 G. M. p. 738, 8, τὴν Ἰγγηρίαν L. G. p. 242, 7 (Th. M. p. 169)

10 detulit, ut comparatae iam essent insidiae. Sed iis, quibus id
 11 accidit, ut quodam tempore Bardas cum splendore et comitatu
 magno tabernaculum suum mane egressus regem adiret atque
 cum illo assidens colloqueretur; tum Basilius a tergo stans, mini-
 12 tabundus manum quasi in Caesarem agitavit. Cum autem Caesar
 alia de causa subito respexisset manumque Basilii conspicatus
 13 intellexisset, quid i sibi vellet, pedibus regis advolutus est, ita
 ut coniurati eum non prius aggredi auderent, quam Basilius
 14 primus ensem in eo defigeret. Tum etiam ceteri receptis animis
 circumstetere et membratim Bardam dissecuere. Atque ille hunc
 vitae exitum sortitus est.
 15 Rex autem expeditione omissa Byzantium reversus Eudo-

λακεύετο· εἶτα καὶ βασιλέα τοῦτον ἀνεῖπεν αὐτὸς ἐν τῇ μεγάλῃ 16
 παραγενόμενος ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τοῦ πατριάρχου Φωτίου περι-
 θεις αὐτῷ τὸ διάδημα. τίκεται δὲ τῷ Βασιλείῳ ἐκ τῆς Εὐ- 17
 δοκίας παιδίον ἄρρεν ὁ Λέων, ὁ τοῦ Μιχαὴλ μᾶλλον εἶναι ἐλέ-
 5 γετο, ὡς ἐγκύου τῆς Εὐδοκίας οὔσης ὅτε τῷ Βασιλείῳ συνώκιστο.

Ἰππηλασίαις δὲ καὶ συμποσίοις ἀεὶ σχολάζων ὁ Μιχαὴλ 18
 καὶ συνεχῶς μεθυσοκόμενος καὶ τῶν φρενῶν ἐξιστάμενος, ὃς
 οὐδὲ νήφων ἔρρωτο, εἰς φόνον ἑαυτοῦ τὸν Βασίλειον ἐξηρέθισεν.
 ἐκ γὰρ ἱππων ἀγῶνος ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι τελεσθέντος, ἐν 19
 10 ᾧ αὐτὸς ἠμιόχησε καὶ οἱ μεριστᾶνες αὐτοῦ καὶ νενίκηκεν, ἐπὶ W111 134
 δεῖπνον ἀνακλιθέντος συνανεκλίνετο καὶ ὁ Βασίλειος καὶ ἡ Εὐ- B
 δοκία. Βασιλικίνος δὲ τις τῆς βασιλείου τριήρους προῆν ἐρέτης 20
 ὢν, διὰ δὲ σώματος ὠραιότητα προσληφθεὶς παρὰ τοῦ κρα-
 τοῦντος καὶ τούτῳ ὀκλειωθεὶς, παρεστῶς τότε δειπνοῦντι τῷ
 15 βασιλεῖ ἐξεθίαζεν αὐτόν, ὡς εὐφυνῶς ἄγαν καὶ ἐντέχνως ἠνιο-
 χήσαντα. ὁ δὲ (ἤδη γὰρ ἡκρατίσατο καὶ τὸν νοῦν ἐκτεθόλωτο) 21

1 ἀνάρρησις τοῦ Βασιλείου ACE 6 ὅθεν ὁ Βασίλειος ἀνελεῖν ἠρετίσθη
 τὸν Μιχαὴλ ACE

2 φωτίου τοῦ πατρ. O 3. 4 παιδίον ἐκ τῆς εὐδοκίας omissio ἄρρεν
 O 5 οὔσης τῆς εὐδ. ἐγκύου (ἐγγύου D, corr. Dw) O 6 συμπ.
 σχολάζων τὸν δλον βλον BC, συμπ. τὸν δλον βλον σχολάζων D
 10 μεριστᾶνες ACwp, μεριστᾶνες B^sDE, sed in D accentum ad-
 didit Wo 11 καὶ ὁ βασ. (καὶ ὁ βασ. om. D) καὶ ἡ εὐδοκία συν-
 ανεκέκλιτο (συνανεκέκλιτο D) BDwp, καὶ συνανεκέκλιτο ὁ βασ. καὶ
 ἡ εὐδοκία C, συνανεκέκλιτο καὶ ὁ βασ. καὶ ἡ εὐδοκία Dw 12 βασι-
 λικίνος RDⁱ Cedr. (Scylitz.) II p. 181, 15, βασιλίνος Dwp, βασιλικί-
 νος A 12. 13 πρότερον ὢν ἐρέτης O 13 ὠραιότητα p* invitis
 ARw 15 ἐξεθίαζεν ED, corr. Dw 16 γὰρ om. C

ciam, Inceris filiam, concubinam dudum suam, Basilio despondet.
 Post etiam regem ipse in magna ecclesia designat ac per patri- 16
 archam Photium diademate ornat. Basilio filius Leo ex Eudocia 17
 nascitur, qui Michaëlis potius esse dicebatur, quasi praegnans
 fuisset Eudocia Basilio in matrimonium data.

Michaël, qui omnem aetatem equitando et computando con- 18
 sumeret frequenterque inebriatus mente alienaretur, quam ne
 sobrius quidem sanam admodum habebat, Basilio in suam cae-
 dem irritavit. Nam cum post equestre certamen ad S. Mamantis 19
 regionem habitum, in quo ipse rex cum proceribus suis aurigarat,
 victor ad cenam accubisset eique Basilio et Eudocia interessent,
 Basilicinus quidam, dudum regiae triremis remex sed ob corporis 20
 elegantiam in imperatoris familiam ascitus, ei tum cenanti astans
 illius aurigandi sollertiam et dexteritatem divinis laudibus ex-
 tollebat. Quibus laudibus ille, multo iam exhausto mero et 21

ἦσθεις τοῖς ἐπαίνοις ἐδίδου αὐτῶ τὰ φοινικόχροα πέδιλα καὶ
 22 προσέειπεν ὑποδήσασθαι καὶ βασιλέα ἀνεῖπε. τοῦ δὲ εὐλα-
 βουμένου καὶ πρὸς τὸν Βασίλειον ἐνορῶντος, ὁ βασιλεὺς ἐχα-
 23 λέπεινεν. ὁ δὲ Βασίλειος ἐνένευσεν αὐτῶ πεισθῆναι καὶ ὑπο-
 24 δῆσασθαι· καὶ ὁ λαβὼν ὑπεδήσατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ Βασιλείῳ 5
 C ἔφη χολούμενος “τούτῳ μᾶλλον ἢ σοὶ τὰ τῆς βασιλείας παρὰ-
 σημα ἐπεόικασιν. ἦ οὐκ ἔξεστί μοι, ὡς σὲ βασιλέα πεποίηκα,
 25 ποιῆσαι καὶ ἕτερον;” ἐπεῦθεν δεδοικὸς ὁ Βασίλειος καὶ περὶ
 τῆ βασιλείᾳ καὶ τῆ ζωῆ δρῶσαι πρὸ τοῦ παθεῖν ἐμελέτησεν, D IV 23
 26 ἑτέροις τε τὸ μελέτημα κοινωσόμενος, ἐπεὶ αὐθις ἐν δελίνῳ 10
 ἀκρατοποσίαις χρησόμενος ὁ Μιχαὴλ ἤδη κεκάρωτο καὶ ἑαυτοῦ
 κοιτῶν ἐν τοῖς κατὰ τὸν ὕγιον Μάμαντα βασιλείαις χειραγω-
 γούμενος ἀνεκέκλιτο καὶ ὕπνῳ βαθιντάτῳ κατείληπτο, πρῶτον
 μὲν ἐξιών ὁ Βασίλειος τὰ κλειῦθρα τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος κατ-
 15 ἔαξεν, ἵνα μὴ κλειῶσαι τὰς θύρας οἱ περὶ τὸν κοιτῶνα στρεφόμε-
 νοι δύναιτο, εἶτα καὶ τοὺς συνωμότας παραλαβὼν ἄπεισι.
 27 τῶν δὲ προκοιτούντων ὀλίγων ὄντων καὶ κωλύειν ἐπιχειρούντων,

1 Ἐπαινον ἐνεδίδου D, ἐπαίνοις ἐδίδου corr. D_w 2—4 καὶ βασι-
 λέα—ὑποδήσασθαι om. D, suppl. D_w 3, 4 ἐχαλέπεινεν· καὶ ὁ Rwp
 5 καὶ ὁ D, ὁ δὲ corr. D_w 6 σχολούμενος p* τοῦτο E
 6, 7 τὰ τῆς βασ. παράσημα ἐπεόικασιν AED_wwp, ἐπεόικασιν (ἐπει-
 κασι D punctis notatum) τῆς βασ. τὰ σύμβολα O 7 ἦν ἔξεσσι D,
 corr. D_w πεποιηκότα C, ὑπέπεικε D, corr. D_w 8 καὶ prius om.
 D, suppl. D_w δεδοικώς D, corr. D_w 9 τῆς βασιλείας D ante
 τῆ ζωῆς D τῆς ζωῆς D δρῶσαι RwpDi, δρῶσαι AC
 πρὸς D, corr. D_w, πρὸ ex πρὸς corr. C ἐμελέτησεν D, corr.

D_w 10 ^{μονο}μενέγραμμα D, corr. D_w 10, 11 ἀκρατοποσίαις (ἀκρα-
 τόποις | D) αὐθις ἐν δελίνῳ O, corr. D_w 11 post καὶ add. τῷ
 RwpDi, v. XVI 7, 18 12 κοιτῶνι D, corr. D_w 13 ὑπὸ D,
 ὕπνῳ corr. D_w 15 κληῶσαι D, corr. D_w post τὸν add. βασι-
 λικόν Ewp 16 συνωμότας OwpDi, συνωμότας AE

mente turbata, delectatus calceos purpureos ei traditos iubet
 22 indui et regem salutari. Illo dubitante et Basilio intuentem, rex
 23 irascitur. Basilius autem ei innuit, ut obtemperet et calceos
 24 induat. Qui cum paruisset, rex Basilio iratus “Regni” inquit
 “insignia huic aptiora sunt, quam tibi. An vero mihi non licet,
 25 quemadmodum te regem feci, ita et alium facere?” Ex eo Ba-
 silius sollicitus et de regno et de vita vim facere quam pati
 26 maluit consilioque cum aliis communicato, cum denuo Michaël
 vino in cena obrutus torperet manumque ductus in regiam, quae
 est ad S. Mamantem, somno profundissimo oppressus iaceret,
 27 egressus primum claustra cubiculi regii confregit, ne fores a
 27 cubiculariis claudi possent, deinde cum coniuratis advenit. Iis
 autem, qui ante cubiculum excubabant, numero paucis aditu

θόρυβος ἤρθη, καὶ διωπνίσθη ὁ βασιλεύς. εἰσελθόντος δέ τινος 28
τῶν σὺν τῷ Βασιλείῳ καὶ τὸ ξίφος ἤρκοτος κατὰ τοῦ Μιχαήλ,
ἐκεῖνος τὰς χεῖρας ἤρε, καὶ ἄμφω ταύτας πλήξας ἀπέκοψε καὶ
ὑπέστρεψε πρὸς τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μὴ φρυγεῖν οἶός τε ὢν ἀκρο- 29
5 σφαλῶς ἐκ τοῦ οἴνου βαίνων καὶ τῇ μέθῃ συμποδιζόμενος,
ἐκεῖτο δεινῶς ἀπολοφρυρόμενος, καὶ τις ἕτερος τῶν περὶ τὸν
Βασίλειον ἔτι ζῶντα τοῦτον ἰδὼν εἰσεπήδησε καὶ κατὰ τῶν
στέρονων αὐτοῦ τὸ ξίφος ὠθήσας ἐπὶ τὴν γαστέρα τοῦτο προή-
νεγκεν, ὡς ἐκπεσεῖν αὐτῆς καὶ τὰ ἔγκατα.

10 Τῷ μὲν οὖν Μιχαήλ οὕτως ἐπιλέλοιπε τὸ βιώσιμον ἀξίως 8 P II 167 A
τῆς αὐτοῦ βιοτῆς. ὁ δὲ Βασίλειος αὐτίκα εἰς τὰ βασίλεια παρ- 2
εγένετο καὶ τούτων γενόμενος ἐγκρατῆς ἐπεμψε τῶν τοῦ κοι-
τῶνός τινα κηδεῦσαι τὸν Μιχαήλ. ὡς ἀπελθὼν εὔρε τὸν δει- 3
λαιον ἔππου ἐγκεκορδυλημένον σαγίσματι καὶ ἀπαγαγὼν αὐτὸν ἐν
15 τῇ μονῇ τῆς Χρυσόπολεως ἔθαψεν. ὃς σὺν τῇ μητρὶ μὲν ἔβασί- 4
λευσεν ἔτη δέκα καὶ τέσσαρα, ἐν δ' ἐπὶ δέκα ἤρξε μόνος αὐτός.

Ἦδη δὲ τῆς βασιλείας δραζάμενος ὁ Βασίλειος καὶ παρὰ 5

1 ἀναίρεσις τοῦ (om. E) βασιλέως (τοῦ βασ. om. A) Μιχαήλ ACE. 10 βα-
σιλεία τοῦ Μακεδόνα Βασιλείου A, βασιλεία Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα CDE
17 βασιλεία Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, quibus alia manus super-
scripsit τοῦ Μακεδόνα B ὅτι τῶν κακῶς δαπανηθέντων χρημάτων
τὰ ὄντα ὁ βασιλεὺς συνάζας εἰς τρία ἐπόσωσε κεντηνάρια C ὅτι τῶν
κακῶς δαπανηθέντων τὰ ἡμίση (ἡμιση E) χρήματα ἀπαιτήσας ὁ βασιλεὺς
τριακόσια συνέλεξε κεντηνάρια E

2 ἤρκοτος E 3 post ταύτας add. ὁ ξιφοφόρος ΟωρDi 4 post
δέ add. μιχαήλ Οωρ 6 π. τὸν RwpDi, π. τῶν A 8 αὐτοῦ om. D
ante ἐπὶ add. καὶ E ante τοῦτο add. τούτου D 10 ἐπ-
έλοιπε C, ἐπέλιπε B 12. 13 τινα post ἐπεμψε Rwp 14 ἐγκεκορ-
δυλημένον E, ἐγκεκορδυλημένον D, corr. Dw 15. 16 ἔβασίλευσεν ἔτη
δέκα RwpDi, ἔβασίλευσε δέκα omisso ἔτη A 16 μόνος ἤρξε Rwp
17 ἀταραχίας Οωρ

prohibere coniuratos conantibus, tumultu orto rex experrectus,
quodam Basilii socio cum stricto gladio aggresso, manus sustulit, 28
quibus ambabus resectis ille ad ceteros socios coniurationis rediit.
At Michaëli, cum ex vino titubans prae ebrietate fugere non 29
posset, miserabiliter eiulans iacebat; quem alius quidam ex Ba-
siliianis adhuc viventem conspicatus insulit ensemque ita in eius
pectus adegit, ut ventre trajecto etiam intestina elaborerentur.

8. Michaële digno acta vita exitio sublato BASILIVS regia 2
statim occupata quendam ex cubiculariis misit, qui funus illi
faceret. Is hominem miserum equino sago involutum in mona- 3
sterio Chrysopolitano sepelivit. Regnavit cum matre annos XIV, 4
solus XI.

Basilium regno firmato et iam ab omnibus imperator salu- 5

πάντων αυτοκράτωρ ἀναρρηθῆις τοὺς βασιλικούς παρόντων τῶν D IV 24
 τῆς συγκλήτου λογάδων ἀνέωξε θησαυρούς, ἐν οἷς οὐδὲν ἔτε-
 B 6 ρον εἴρητο ἢ μόνα χρυσίου κεντηνάρια τρία. βουλῆς οὖν προ-
 τεθείσης ἐψηφίστο παρὰ πάντων τοὺς ἐξ οὐδεμιᾶς χρήματα
 λαβόντας εὐλόγου λαβῆς ἀναδιδόναι ταῦτα ἢ τό γε δὴ μετριώ- 5
 7 τερον τὰ ἡμίση. καὶ ἀκολούθως τῇ ψήφῳ τὰ ἡμίση ἐπράτ-
 τετο, καὶ οὐ μείω τριακοσίων ἐντεῦθεν κεντηναρίων τὸ ταμείον
 τὸ βασιλικὸν εἰσοδιάσεν.

8 Εἰς δὲ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐν ἑορτῇ ἀπελθὼν ὁ Βα-
 σίλειος καὶ τῆς ἀναιμίκτου θυσίας μετασχεῖν βουληθεὶς ἐκω- 10
 λύθη παρὰ τοῦ πατριάρχου Φωτίου, ἀνδροφόνον ἀποκαλοῦντος
 9 αὐτόν. ὀργισθεὶς οὖν διὰ τοῦτο σύνοδον συνήθροισε καὶ τὸν
 Φώτιον τῆς ἐκκλησίας ἐξώθησεν, ὡς τάχα παρανόμως τοῦ Ἰγνα-
 τίου κατασπασθέντος τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιερατικοῦ παρὰ Βάρδα
 W III 135 τοῦ Καίσαρος, καὶ αὐτοῦ μὴ κανονικῶς ἐκείνου ζῶντος τοῦ 15
 C θώκου τοῦ θείου ἐπιβατεύσαντος, Πάτροκλον τοῦτο πρόφασιν
 10 προβαλλόμενος. ἀνάγει οὖν πάλιν εἰς τὴν τῆς ἀρχιερωσύνης
 περὶωπὴν τὸν θεῖον Ἰγνάτιον.

9 ὅπως ὁ Φώτιος ἐξώσθη τῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ Ἰγνάτιος αὐτῆς ἀντεισῆχθη
 (καὶ—ἀντ. om. C) CE

3 χρυσοῦ D, χρυσίου w* p 4 οὐδεμιᾶς p* 7 κεντηναρίων D
 ταμείον D, v. ad XVI 21, 13 8 τὸν D 10 θυσιάσματος
 E 12 συνήθροισε (σινάθροισε D, corr. D_w) σύνοδον O 14 post
 παρὰ add. τοῦ B 15 ἐκεῖ νῦν D, ἐκείνου corr. D_w 16 θρόνου
 D, θώκου corr. D_w ἐπιβαδίσαντος D, corr. D_w 16. 17 Πά-
 τροκλον—προβαλλόμενος] De hoc proverbio, quod originem ex
 Hom. II. XIX 302 traxit, v. Steph. thes. VI 615 D et Ann. Comn.
 I p. 139, 15. 169, 21. II p. 8, 1 17 προβαλλόμενος D γούν
 EwpDi πάλιν ante οὖν B

tatus, senatus principibus advocatis, regio thesauros aperuit,
 6 in quibus nihil praeter auri tria centenaria est repertum. Re
 deliberata cunctis suffragiis est decretum, ut qui nulla probabili
 de causa pecuniam accepissent, eam aut saltem eius semissem
 7 restituerent. Cum igitur ex decreto semissis exigeretur, non minus
 CCC centenariis in fiscum est relatum.

8 Basilius die festo magnam ecclesiam ingressus, ut incruentae
 victimae particeps esset, a Photio patriarcha est prohibitus, cum
 9 homicidam eum appellaret; ob quam repulsam iratus, indicto con-
 cilio Photium ecclesia expulit, quasi Ignatius contra leges a Barda
 Caesare sede pontificia deiectus esset neque ille rite divinum
 thronum eo superstite occupasset, eoque praetextu Patrocli, ut
 10 aiunt, usus S. Ignatium in pontificatus apicem restituit.

Ἄρτι δὲ τῶν σκήπτρων ἐπειλημμένον αὐτοῦ ἀνταίρουσι 11
 ἀπὸ χειρῶν τῶν πατρικίων τινὲς Γεώργιος καὶ Συμβάτιος, οἳ
 καὶ ληφθέντες ταῖς εἰς σῶμα ποιναῖς ἐκολάσθησαν. Ἔστεψε δὲ 12
 βασιλεῖς καὶ Κωνσταντῖνον καὶ Λέοντα τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μετέ-
 5 πειτα δὲ καὶ τὸν τρίτον Ἀλέξανδρον. τὸν δὲ τέταρτον Στέφανον 13
 πατριάρχην βουλόμενος προχειρίσασθαι, νεώτατον ὄντα τότε,
 τῷ κλήρῳ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καταριθμεῖ. τὰς δὲ γε 14
 θυγατέρας αὐτοῦ τέσσαρας οὖσας τῇ βασιλικῇ μονῇ τῆς ἁγίας
 Εὐφημίας κατέταξε.

10 Κατὰ δὲ τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηνῶν ἐκστρατεύσας ἤτ- 15 D
 τήθη, καὶ πολλοὶ μὲν ἔπεσον, καὶ ἕάλω δ' ἦν καὶ αὐτός, εἰ
 D IV 25 μὴ ὁ Ἀβάστακτος Θεοφύλακτος ὁ πατὴρ τοῦ μετὰ ταῦτα βα-
 σιλεύσαντος τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ Λακαπηνοῦ αὐτὸν διεώσατο.
 ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν μεγαλόπολιν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Χριστο- 16
 15 φόρον κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν Κρήτην ἐκπέπομφεν· ὃς
 συμβαλὼν αὐτοῖς καὶ τρεψάμενος τὸ θρόνος σφῶν ἐταπείνωσεν.
 ἐξεστράτευσε δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐξῴα μοίρᾳ Ἀγαρηνῶν ὁ 17

1 περὶ ἐπιβουλῆς CE 3 ὅτι ἔστεψε βασιλεῖς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ (τ. υἱοὺς
 αὐτ. βασ. E) τὰς δὲ θυγατέρας ἀπέκειρεν CE 10 ὅτι ἐν τῇ Κρήτῃ ἐκ-
 στρατεύσας ἠτήθη CE

1 ἐπιλιμμένον D, corr. D_w 2 συμβάτιος AO Cedr. (Scylitz.) II
 p. 205, 18, σαββάτιος Ewp 3 καὶ (om. B^swp) γνωσθέντες ληφθέν-
 τες τε (om. C) Owp 4 καὶ ante κωνστ. om. RwpDi 7 κατα-
 ριθμεῖ rasura corr. ex καταριθμεῖν D γε om. Ewp 9 κατέ-
 ταξε RwpDi, κατέταξεν A, v. ad XIII 1, 5 10 ἐκρήτη D, ἐν
 κρήτῃ omisso τῇ D_w Κρήτῃ] v. Hirschium l. c. p. 390 11 καὶ
 ante ἕάλω om. Rwp καὶ αὐτός AEwp, κάκεινος O 13 τοῦ
 prius om. Rwp 16 αὐτοῖς RwpDi, αὐτὸν A στρεψάμενος D,
 corr. D_w σφῶν (σφῶν E) ἐταπείνωσεν AEwp, ἔθραυσε τὸ βαρ-
 βαρικόν O W'o lat. 17 τῶν τὴν ἑῶν μοῖραν E

Basilio modo rerum potito quidam ex patriciis se opposuere, 11
 Georgius et Symbatius, qui deprehensi et capti poenas corpori-
 bus dederunt. Filios tres Constantinum, Leonem, Alexandrum 12
 augustalibus coronis ornavit. Quartum natuque minimum Step- 13
 num patriarcham creare cum vellet, in numerum cleri ecclesiae
 rettulit. Filias quattuor in regio monasterio S. Euphemiae collo- 14
 cavit.

Bello contra Cretenses Agarenos suscepto victus est multis 15
 que caesis et ipse captus esset, nisi Abastactus Theophylactus,
 Romani Lacapeni, qui post regnavit, pater eum eripuisset. In 16
 magnam urbem reversus Christophorum, affinem suum, in Cretam
 contra Agarenos misit; qui cum eos acie vicisset, eorum auda-
 ciam fregit. Idem imperator Basilius contra orientales quoque 17

αυτοκράτωρ Βασίλειος καὶ κατὰ τῶν Μανιχαίων ὧν ἐξήρχεν
 18 ὁ Χρυσόχειρ καλούμενος, καὶ φρουρία τινα κατασχὼν καὶ λείαν
 ἐλάσας ἐπεχείρησε μὲν πολιορκῆσαι καὶ τὴν Τεφρικήν τὴν αὐ-
 τῶν μητροπόλιν, γνοὺς δὲ ταύτην καὶ προσεδρεύας δεομένην
 P11168 A 19 πολλῆς καὶ ἄλλως δυσάλωτον, ἄρας ἐκεῖθεν ἀπῆει· καὶ τὸν 5
 Εὐφράτην εὐρῶν πολὺν ῥέοντα, ζεύξας τοῦτον ναοὶ διεπέρασε
 καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ λησάμενος καὶ φρουρία ἐλὼν ἕτερα καὶ
 τοῖς μὲν τῶν βαρβάρων σπεισάμενος, τοὺς δὲ προσκεχωρηκότας
 αὐτῷ δεξάμενος, εἰς τὴν τῶν πόλεων προκαθημένην ἐπανελή-
 λυθε καὶ διὰ μέσης θριαμβεύσας τῆς πόλεως εἰς τὰ βασίλεια 10
 20 ἐπανῆκεν. ὁ δὲ τῶν Μανιχαίων προσετηκὼς ὁ Χρυσόχειρ κατὰ
 21 τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐπῆει χωρῶν καὶ αὐτὰς ἐληίζετο. στέλλει τοί-
 22 νυν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ τὸν δομέστικον τῶν σχολῶν. ὅτι
 δὲ μὴ ἀξιοχρεῶν ἐπίηγετο δύναμιν, κατὰ ουσιάδην αὐτῷ συμ-
 23 βαλεῖν οὐκ ἔκρινε δεῖν. ὅπῃ δὲ παρέικοι, τοῖς αὐτοῦ συμπλε- 15
 Β κόμενος σκιδναμένοις καὶ ποιουμένοις καταδρομὰς ἐκάκον
 αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀδεῶς εἶυ ποιῆσθαι τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὰς
 24 λεηλασίας. διὸ καὶ ἦν ἤδη ἴσχυσε λαβεῖν λείαν ὁ Χρυσόχειρ

11 ὅπως ὁ Χρυσόχειρ ἠτήθη παρὰ Ῥωμαίων καὶ ἀνηρέθη C

1 αὐτοκράτωρ om. D 3 ἄλας D, corr. D_w 4 προσεδρεύας
 OwpDi, προσεδρίας AE, v. ad XVII 23, 34 7 καὶ ante τοῖς]
 τὰ p* 8 προκεχωρηκότας E, προκεχειρηκότας D, corr. D_w 9 αὐ-
 τῷ om. D ἐπανελήλυθε RwpDi, ἐπανελήλυθεν A, v. ad XIII 1, 5
 10 θριαμβ. διὰ μέσης Rwp 11 προσετηκὼς p* 12 ἐπέει D,
 corr. D_w ἐλειίζετο D, corr. D_w τοῖον w*p 13 δομέστικον
 p* 14 μηδὲ D 15 παρήκοι ARwp, corr. Di 16 ποιουμένοι
 w*p 18. p. 421, 1 ἐπαγ. ὁ χρυσόχειρ O

Agarenos et Manichaeos, qui cuidam Chrisochiri parebant, est
 18 profectus, et castellis quibusdam captis actaque praeda etiam
 Tephricam, eorum metropolim, obsidere statuit, sed quod eam
 cum longam obsidionem postulare tum expugnatu difficilem esse
 19 cognovisset, inde discessit; tum Euphratem exundantem navi-
 bus iunctum transit et circumiacentia loca populatus, multis
 castellis expugnatis, cum barbarorum aliis pace facta, aliis in
 deditionem acceptis, Cpolim reversus triumphans per mediam
 20 urbem invectus in regiam rediit. At Chrysochire, Manichae-
 21 orum principe, Romanas provincias invadente et populante, rex
 22 domesticum scholarum mittit; qui quia iustas copias non ad-
 23 ducebat, acie cum hoste decernendum esse non ratus, ubi res
 ferebant, in incursionibus palantibus detrimentum inferebat et
 24 impediēbat, quominus securi praedatum exirent. Quare Chry-
 25 sochir abducta, quam ceperat, praeda domum rediit. Ac scho-

ἐπαγόμενος οἶκαδε ἐπανέστρεφεν. ὁ δὲ δομέστικος τῶν σχολῶν 25
 δύο στρατηγοὺς ἐνετείλατο παρέπεσθαι οἱ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς
 D IV 26 ταγματίων καὶ μὴ εἶν τοὺς βαρβάρους σκίδνασθαι καὶ λεηλατεῖν.
 ἐσπέρας δὲ τοῦ μὲν Χρυσόχειρος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν αὐλίσσα- 26
 5 μένων ἐν ὑπωρεῖα, τῶν δὲ Ῥωμαίων τὰ μετέωρα προκατελη-
 φόντων, ἕξις ἐπέπεσε περὶ πρωτείων καὶ τοῦ τίνες ἂν εἶεν ἀγα-
 θοὶ μᾶλλον τὴν ἰσχὺν τοῖς ἀμφοῖν τῶν στρατηγῶν στρατιώταις.
 ὡς δ' ἕκαστοι ἑαυτοὺς κρείττονεῦεν τῶν ἄλλων ἐμεγαλούχουν, 27
 εἰς τις λῦσαι τὴν ἕξιν σφίσι βουλόμενος "ἵνα τί μάτην" φησί
 10 "συστρατιῶται θρασυνόμεθα, ἐνὸν μὴ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις ἀρτι C
 φανῆναι τίνες ἄνδρες εἰσὶν ἀγαθοὶ τῶν πολεμίων παρόντων;"
 ἔδοξεν οὖν ἡ βουλὴ τοῦ ἀνδρὸς ἀγαθὴ καὶ αὐτίκα τοῖς πολε- 28
 μοῖς ἐπέθεντο. οἱ δὲ τῷ αἰφνιδίῳ καταπλαγέντες νῶτα τοῖς 29
 βάλλουσιν ἔτρεψαν, καὶ τῆς διώξεως ἐπὶ πολὺν γενομένης κατε-
 15 στρώθη τὸ μεταξὺ πεδῖον νεκροῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Χρυσόχειρ
 ἔπεσε τότε, καὶ πολλοὶ δ' ἐξωγρήθησαν καὶ τῷ βασιλεῖ ἐστά-
 λησαν δέσμοι, καὶ αὐτὴ δ' ἡ κεφαλὴ τοῦ Χρυσόχειρος.

Ἰγνατίου δὲ τοῦ πατριάρχου μεταστάτος εἰς τὰς ἐκεῖθεν 30

18 ὅτι τοῦ Ἰγνατίου τελευτήσαντος ὁ Φώτιος αὐτὸς ἀνήχθη εἰς τὸν θρόνον
 τὸν πατριαρχικόν (εἰς—πατρ. om. E) CE

2 παρὰ πεσθαι οἱ D, corr. D_w 3 τοὺς βαρβάρους AE, τοὺς μανι-
 χαίους O W^o lat., τοῖς βαρβάρους wp 5 μετεωρότερα Rwp
 7 τὴν ἰσχὺν μᾶλλον B ἀμφὶ τῷ στρατηγῷ D_w 7—9 στρατιώταις—
 λῦσαι om. E 9 λῦσαι B^oCDi, λῦσαι AD_w σφίσι τὴν ἕξιν D
 9. 10 φησί post συστρ. Rwp 12 οὖν om. D 14 ἔτρεψαν
 CE^oD_wwp διώξεως p* 16 ἀπεστάλησαν D 17 χρυσόχειρος
 corr. ex χρυσόστομου (sic) D

larum domesticus duos duces se cum suis legionibus sequi iussit
 neque pati barbaros palantes praedas agere. Vesperum cum Chry- 26
 sochir cum suis ad radices montis castra haberet, iugo a Ro-
 manis praecooccupato, contentio de virtute inter utriusque ducis
 milites est orta, utri maiore vi bellica florerent. Ut vero sin- 27
 guli se praestare ceteris gloriabantur, quidam litem sedaturus
 "Quid" inquit "commilitones frustra nos iactamus, cum hoste
 propinquo non verbis sed factis iam demonstrare liceat, qui
 sint viri fortes?" Quo consilio probato statim hostes invaserunt, 28
 quos subito impetu percussos terga dantes diu persecuti tantam 29
 eorum stragem ediderunt, ut interiecta planities corporibus mor-
 tuorum impleteretur; cecidit et Chrysochir multique capti et ad
 regem missi una cum Chrysochiris capite.

Ignatio patriarcha defuncto post ecclesiam per XI annos 30

μονάς, ὃς ἔνδεκα ἔτη τὰ πάντα τοὺς τῆς ἐκκλησίας ἴδυνεν οἵακας, ὁ Φώτιος τὸ δεύτερον παρὰ τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν τῆς

D 31 ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγεται. ἐπιβουλή δὲ συσκευαζομένη
 W III 136 32 κατὰ τοῦ βασιλέως οὐκ ἔλαθεν. ὄθεν ὁ μὲν ἐξάρχων αὐτῆς
 Ῥωμανὸς ὁ Κουρκούας ἐξεκόπη τὰ ὄμματα, οἱ δὲ τούτῳ συν- 5
 ομοσάμενοι αἰκισθέντες καὶ καρέντες τὴν τρίχωσιν ὑπερορίαν
 κατεδικάσθησαν.

9 Ἴδῃ δὲ τοῦ ἕαρος ἀναλάμποντος ἐστρατεύει κατὰ τῆς
 Συρίας τὸν ἕνα τῶν υἱῶν τὸν Κωνσταντῖνον ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ
 καὶ εἰλε τῶν φρουρίων τινά, ἔνιοι δὲ προσεχώρησαν αὐτῷ διὰ 10

2 τὴν τῶν ἄλλων ἄλωσιν δειλιάσαντες. εἶτα τῇ Γερμανικῇ προσ- D IV 27

βάλλει καὶ τὰ προάστεια δηώσας αὐτῆς ἀφίκετο πρὸς πόλιν
 3 τὴν Ἄδαταν καὶ ταύτην ἐπολιόρκει. ὀλιγώρως δὲ πρὸς τὴν
 πολιορκίαν διακειμένων τῶν πολιτῶν αὐτῆς ἤρετο αὐτοὺς ὁ Βα-

P II 169 A σίλειος ὄτι πεποιθότες οὐ προσέρχονται οἱ, ἤδη τῆς πόλεως 15

4 ἀλικομένης. καὶ τις τῶν χρόνῳ προβεβηκότων φησὶν ἀκριβῶς
 εἰδέναι ὡς "οὐχ ὑπὸ σοῦ πέπρωται τὴν πόλιν ἄλωσαι νυνί,

3 περὶ ἐπιβουλῆς C 8 ἐστρατεία κατὰ Συρίας C 11 ὅτι πολιορκῶν
 τὴν Ἄδαταν ὁ βασιλεὺς καὶ ὄρων τοὺς ἐνὸς μὴ φρονιζοντας τῆς πολιορ-
 κίας, ἤρετο τὸν τρόπον καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ C

2 ὁ om. B 5 κουρκούα w*p (Wo lat.: Curcuas) 6 τριζα
 Ewp 8 ἀναλάμποντος D τῆς om. O 9 τὸν prius] τὸν AR, τῶν B,
 om. Ewp 10 post δὲ add. καὶ Rwp 12 προάστια D, corr.
 D_w δηώσας BD_wDi, δηώσας AR, δηκιάσας p* 13 ἄδα-
 ταν D, corr. D_w, Ἄδαταν Cedr. (Scylitz.) II p. 214, 16 13. 14 πρὸς
 τὴν πολ. post αὐτῆς D 15 οὐπω D, ὄτιw corr. D_w προς-
 ἐρχονται ... ἤδη D, corr. et suppl. D_w 16 τῷ D, τις corr. D_w
 χρόνῳ D, corr. D_w 17 ἐπορο πέπρωται (ut videtur) D, ὑπὸ
 σοῦ πέπρωται corr. D_w 17 ἄλω (punctis notatum) καὶ τὴν
 πόλιν | νυνί D, corr. D_w

31. 32 gubernatam, Photius a Basilio secundum in pontificia sede collo-
 catur. Insidiae regi structae non latuerunt, eiusque princeps
 Romanus Curcuas oculis est privatus, reliqui flagris caesi rasis-
 que pilis relegati.

9. Sub vernum tempus una cum filio Constantino Syriae
 bellum infert, castella quaedam capit, quosdam iniecto ex cete-
 2 rorum expugnatione terrore in deditionem accipit. Deinde Ger-
 maniciam invadit et suburbiis incensis urbem Adatam obsidet.
 3 Civibus negligenter se defendentibus, Basilio rogante, qua re
 4 freti se non dederent, urbe iamiam capienda, quidam pro vectae
 aetatis homo ait se certo scire, non esse in fatiis, ut nunc urbs
 ab ipso caperetur, sed ab alio, qui ex eius lumbis descenderet,

ἀλλ' ὑφ' ἐτέρου τῶν ἐξ ὁσφύος καταγομένων τῆς σῆς Κων-
 σταντίνου τὴν κλησιν.” τοῦ δὲ βασιλέως τὸν υἱὸν ἐπιδείξαντος 5
 καὶ “οὗτος ὁ Κωνσταντῖνός ἐστι” φήσαντος, ὁ γηραιὸς ἐκείνος
 “οὐχ οὗτος” εἶπεν “ὁ Κωνσταντῖνός ἐστιν, ὑφ' οὗ ἡμῶν ἡ
 5 πόλις ἀλώσεται, ἕτερος δὲ τις τῶν ἀπογόνων τῶν σῶν.” μη-6
 νίας οὖν ἐπὶ τοῖς τοῦ πρεσβύτου προμαντεύμασιν ὁ Βασιλεὺς
 κραταιώτερον τῇ πολιορκίᾳ ἐπέθετο. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦνευ, καὶ 7
 ψῦχος δὲ γεγονός ἐλύπει σφόδρα τὸ στρατεύμα, τὴν πολιορκίαν
 λπῶν ἐπαρόδον ἐμέμνητο, τοὺς αἰχμαλώτους ἀναιρεθῆναι προσ-
 10 τάξας, ἵνα μὴ φυλακῆς δέωνται ἢ τι νεωτερίσωσιν ἀδείας λα- B
 βόμενοι.

Οἱ δ' ἐκ Ταρσοῦ καὶ Μελιτηνῆς Ἀγαρηνοὶ τὰς Ῥωμαϊκὰς 8
 κατέτρεχον χώρας, οἷς ἀντεπιῶν ὁ στρατηλάτης Ἀνδρέας τὰς
 ὁρμὰς αὐτῶν ἀνέκοπτεν. ἐπιστεῖλαντος δὲ αὐτῷ τοῦ ἀμρᾶ 9
 15 τῆς Ταρσοῦ ὡς “οὐδὲν σε ὁ τῆς Μαρίας υἱὸς ὀνήσει κατὰ σοῦ
 ἐπιόντος μου”, ἐκείνος τὴν βλάβσημον ἐπιστολὴν εἰκόνας τῆς
 θεομήτορος ἐξηρηάσατο, “ἀναπόδος τῷ ἀλαζόνι” λέγων “ὦ
 δέσποινα, τοῦ φρονάγματος τὰ ἐπίχειρα.” καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐχώ- 10

12 ὅπως οἱ ἐκ Ταρσοῦ καὶ Μελιτηνῆς Ἀγαρηνοὶ ἠτήθησαν C

3 post οὔτος supra vocem add. ἐστιν C κωνσταντῖος D, corr.
 D_w ἐστι om. C 4 οὐχ οὗ D, corr. D_w οὕτως E ἀφ'
 D, corr. D_w 4. 5 ἡ πόλις ἡμῶν D 6 πρεσβυτέρου BC, πρε-
 σβύτου C sed ου in ras. μαντεύμασιν C 7 δ' D 8 ψῦχος
 ARwp, corr. Di δὲ om. B 12 μελιτηνῆς C, μελιτινῆς D mutat ex
 μελιτηνῆς 14 ἀνέκοπτεν R^swp Di, ἀνέκοπτε A, v. ad XIII 1, 5
 αὐτοῦ D, αὐτῷ corr. D_w 15 τῆς ταρσοῦ om. D W^o lat.
 κατὰ σοῦ D, corr. D_w 16 post ἐπιστολὴν add. ἀναλαβῶν B,
 λαβῶν Rwp 17. 18 λέγων post δέσποινα D

nomine Constantino. Cum vero rex filio demonstrato eum esse 5
 Constantinum dixisset, senex autem diceret eum non esse
 Constantinum, a quo sua urbs capienda esset, sed alium quendam
 ex regis posteris, Basilius ob eam senis divinationem iratus 6
 oppugnationem urbis acrius urget; cum autem nihil proficeret, 7
 sed frigus exercitum valde infestaret, soluta obsidione reditum
 cogitat, captivis interfici iussis, ne custodia opus esset neve illi
 opportunitatem nacti quid novarent.

Cum autem Tarsenses et Melitenaei Agareni provincias Roma- 8
 nas incursarent, dux Andreas eorum insolentiam reprimebat et 9
 missis ad se ab amera Tarsensi blasphemis litteris, si ipse illum
 invaderet, nihil Mariae filium profuturum, illa accepta epistula
 et imagini dei matris appensa “Domina” inquit “remunerare
 fremitum hominis arrogantis.” His dictis contra blasphemum 10

- ρει κατὰ τοῦ βλασφημήσαντος, καὶ μάχης κροτηθείσης τρέπονται οἱ πολέμιοι, καὶ γίνεται τούτων φόνος πολὺς, καὶ αὐτὸς
- C 11 δὲ ὁ ἀμηρᾶς ἀποσφάττειται, μετρίων διαφυγόντων τινῶν. φθορηθεὶς δὲ ὁ στρατηλάτης διεβέβλητο ὡς δυνάμενος καὶ τὴν D IV 28
- 12 Ταρσὸν ἐξελεῖν οὐκ ἠθέλησε. διὸ ἀφαιρεῖται μὲν τὴν ἀρχὴν 5
ὁ βασιλεὺς ἀπ' αὐτοῦ, δίδωσι δὲ ταύτην τῷ Στυππειώτῃ ἐπαγγελλομένῳ καὶ τὴν Ταρσὸν ἐκπορθῆσαι καὶ ἄλλα πλείω κατωρ-
- 13 θωκῆναι νεανιενομένῳ· ὅς οὐ μόνον ὧν ἠῦχει οὐδὲν κατωρ-
θώκει, ἀλλὰ καὶ δυστηχήματι περιπέπτωκεν ἐξ ἀμελείας καὶ
- 14 ἀπεριοκέπτου σκηνώσεως. γνόντες γὰρ οἱ βάρβαροι τὸ ἐκείνου 10
στρατιόπεδον ἀφυλάκτως ἔχον, νυκτὸς αὐτῷ ἐπιτίθενται καὶ ἀναιροῦσι πολλοὺς, οἱ πλείους δ' ὑπ' ἀλλήλων συμπαιτούμενοι
- 15 διεφθείροντο· καὶ οὕτως ὑπερέσχον οἱ ἐκ τῆς Ἄγαρ. ἀλλὰ τὰ
D μὲν ἐξῶ τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον, χειρόνως δὲ διέκειντο τὰ
ἐσπέρια. 15
- 16 Ἡ τε γὰρ τοῖς Ῥωμαίων βασιλεῦσιν ὑπήκοος Ἰταλία καὶ
τὰ πλείστα τῆς Σικελίας ὑπόφορα τοῖς Καρχηδονίοις ἐπὶ τῆς
βασιλείας τοῦ Μιχαὴλ γεγόνασιν, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλα τῶν ἐθνῶν

16 περὶ τῶν ἐκ Καρχηδόνος Ἄγαρηνῶν CF.

1 συγκροτηθείσης D 4 ὡς AEWp, ὅτι O 5. 6 ὁ βασ. τ. ἀρχὴν
EWp 6 στυππειώτῃ BC, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 217, 19
7 πλείονα B κατωρθωκῆναι R (in C corr. ex κατορθ.) Di, κατορ-
θωκῆναι AB^wp 8 ὧν οὐδὲν ἠῦχει D, οὐδὲν ὧν ἠῦχει RD^wwp
κατωρθώσεν Rwp 12 δὲ R^wpDi 13 τὰ RwpDi, τῆ A
14 τοιοῦτον C εἶχε Rwp, ἔσχε A, v. Hultschium *Die erzähl.*
Zeitf. cet. XXIV 5 ss. 13—15 τὰ μὲν . . ἔσχε τὸν τρόπον, χει-
ρόνως δὲ διέκειντο τὰ ἐσπέρια] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 17 ὑπό-
φορα ARw, ὑπόφορα B, ὑπόφοροι p* 17. 18 τῆς τοῦ μιχαὴλ
βασιλείας O 18. p. 425, 1 πλείονα τ. ἐθνῶν O

- illum eduxit copias, commissaque pugna hostes in fugam versi
maxima ex parte cadunt, ipseque ameras iugulatur, paucis fuga
11 elapsis. Sed dux ex invidia delatus, quod, cum ipsam Tarsum
12 capere potuisset, noluisse, rex imperium illi ademptum Styppio-
tae tradit et Tarsi excidium pollicenti et alia multa iuveniliter
13 iactanti; qui adeo nihil eorum, quae gloriabatur, effecit, ut etiam
tum ex negligentia, tum castris inconsiderate positis in cladem
14 incideret. Nam barbari eius castra, in quibus nullas agi excubias
cognorant, noctu aggressi multos caedunt, sed plures a sese ob-
15 tritū perierunt, itaque superiores fuere Agareni. Eo rerum orien-
taliū statu, occidens peius etiam se habebat.
- 16 Nam Italia, quae Romanis regibus parebat, et maxima
Siciliae pars et multae gentes aliae sub rege Michaële tributariae

πλείονα. στόλον γὰρ ἐξαρτύσαντες οἱ ἐκ Καρχηδόνης Ἀγαρηνοὶ 17
 πολλὰ μὲν εἶλον πολλοῦματα, τέλος δ' ἐπολιόροκον καὶ τὸ Ῥαού-
 σιον. στέλλουσιν οὖν οἱ Ῥαούσιοι πρεσβείαν πρὸς τὸν βασιλέα 18
 Βασίλειον, ἐπικουρίαν παρ' αὐτοῦ ἐξαϊτούμενοι· καὶ δεῦς ἑκατὸν 19
 5 αὐτοῖς πολεμιστηρίους νῆας ἐκπέπομφεν, ἃς ἐπιέναι σφίσι μα-
 θόντες οἱ πολιορκοῦντες Ἀγαρηνοὶ λύσαντες τὴν πολιορκίαν τοῦ
 Ῥαουσίου τῇ Λογγιβαρδίᾳ προσέβαλον· καὶ τὸ ἄστυ τῆς Βά- 20
 ρεως εἶλον καὶ οὕτω κεκρημένοι ὀρμητηρίῳ πάσης τῆς Λογγι- P II 170 A
 βαρδίας ἐκράτησαν. γνόντα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ παρὰ 21
 10 τῶν Ἀγαρηνῶν τούτων, ὡς εἴρηται, πεζόμενα τὸ γεγονός κατὰ W III 137
 τὸ Ῥαούσιον, καὶ οὕτω τὴν ἐκ βασιλέως συμμαχίαν δέισαντες οἱ
 D IV 29 πολέμιοι τῆς πολιορκίας ἀπέστησαν, πρεσβεύουσι καὶ αὐτοὶ συμ-
 μαχίαν αἰτοῦντες καὶ ἑαυτοὺς τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ ὑπο-
 τιθέμενοι. καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν πρεσβείαν προσήκατο καὶ ἐπε- 22

14 οὕτω δ' ὁ ἥξ Φραγγίας (φρυγίας E) συνεμάχησε (συνεμαχέσατο E) τοῖς
 Ῥωμαίοις (hic desinit E) κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν. καὶ ἠτιθηέντων εἰλώ καὶ
 ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν παρὰ τοῦ ἡγήτος· καὶ οὕσα ἐμμηχανήσατο καὶ διέδρα· καὶ
 οὕσα ἐποίησεν CE

1 ἐκ Καρχηδόνης] καρχηδόνοι D 2 δὲ D τὸ ῥαούσιον AR,
 ταραούσιον D, το (sic) ῥαγούσιον D_{wwp}, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 219,
 10, Const. Porphyrog. III p. 130, 6 cet. 3 ῥαούσιοι AR, ῥα-
 γούσιοι D_{wwp} 5 ἐπὶ D, ἐπιέναι corr. D_w 6. 7 τοῦ ῥαουσίου
 om. C 7 ῥαουσίον AR, ῥαγούσιον D_{wwp} προσέβαλλον Ewp
 βάσεως D, corr. D_w 8 οὕτω A, οὕτω RwpDi ὀρμητήρια
 D, corr. D_w 9 σιδάλεντα (sic) ἔθεντο D, τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ corr.
 D_w 10 τούτων om. O, add. D_w α (?) D, εἴρηται corr. D_w
 γεγονώς D, corr. D_w 10. 11 κατὰ τὸ ῥαούσιον AR, ἢ ταραου-
 σίον D, κατὰ τὸ ῥαγούσιον D_{wwp} 11 δέισαν ισ D, corr. D_w
 11. 12 οὐ πολέμιοι D, οἱ πολέμιοι corr. D_w 13 αὐτῆς τοῦ ἐρ'
 ἑαυτοῦ D, αἰτοῦντες καὶ ἑαυτοὺς corr. D_w τῆς D, τῇ τῶν corr.
 D_w ἡγεμονίας D, corr. D_w 14 βασιλείος D Wo lat., βασι² B
 ἐπικούρησε C

factae sunt Carthaginienſibus. Carthaginienſes enim Agareni, 17
 claſſe inſtructa multisque oppidulis captis, Rausium obſident.
 Rausinis per legatos auxilia petentibus, Baſilius centum naves 18. 19
 bellicas ſubſidio mittit, quas contra ſe ire Agareni obſidentes
 ubi cognoverunt, ſoluta Rausii obſidione Longobardiam invaſere,
 captaque Bari urbe itaque tuto recepto uſi totam Longobar- 20
 diam occuparunt. Ceterae quoque gentes, quae ab Agarenis 21
 premebantur, cum audiſſent, quid Rausii accidiſſet et quomodo
 hoſtes reformidatis regiſ auxiliis ab obſidione deſtitiffent, auxi-
 lia et ipſae petunt ſe Romano imperio ſubicientes. Rex recepta 22

κούρησε τοῖς αἰτήσασι διὰ τε τοῦ προειρημένου στόλου καὶ διὰ
 23 τοῦ τῶν Φράγγων ἄρχου. ἐπέστειλε γὰρ ἐκεῖνῳ συλλαβέσθαι
 τοῦ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν πόλεμον τῷ τῶν Ῥωμαίων στρατεύ-
 24 ματι· ὅφ' ὄν ἢ τῶν Ἀγαρηνῶν κατεπολεμήθη στρατιὰ καὶ ὁ
 ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐάλω σουλδάνος καλούμενος, ὃν ὁ ῥήξ τῶν 5
 B 25 Φράγγων ἐν Καπύῃ ἀπῆγαγεν. ὅπου δύο διατρίψας ἐνιαυτοὺς
 οὐκ ὤφθη παρά του μειδιάσας οὐδέποτε, ὥστε τὸν ῥήγα θαν-
 μάζειν καὶ εἴ τις ἀπαγγεῖλη αὐτῷ γελῶντα τὸν βάρβαρον, δι-
 26 σσειν τι ἐπαγγέλλεσθαι τῆς ἀγγελίας μισθόν. εἶπεν οὖν τίς ποτε
 ἰδεῖν τὸν σουλδάνον γελῶντα. καλέσας οὖν τὸν βάρβαρον ὁ 10
 27 ῥήξ τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος ἤρετο. ὁ δὲ τροχὸν εἶπεν ἀμάξης
 ὄρα, οὗ τὸ μὲν πρόσγειον ἦν, τὸ δ' ἤρτο μετέωρον, εἶτα τὸ
 μὲν μετέωρον κατήκτο πρὸς γῆν, τὸ δὲ πρόσγειον μετεώριστο.
 28 “οὕτω δ' εἰκάσας καὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα κινεῖσθαι καὶ
 μεταφέρεσθαι ἐξεγέλασα, λογισάμενος ὡς οὐκ ἀδύνατον οὕτω 15
 διατεθῆναι καὶ τὰ κατ' ἐμαντόν, καὶ ὥσπερ ἐξ ὕψους κατη-
 νέχθην εἰς ταπεινότητα, οὕτως αὖθις ἴσως ἐκ χθαμαλότητος
 C εἰς ὕψος ἐπαρθῆναι καὶ γενέσθαι μετάρσιος.” ταῦτα μὲν εἶπεν
 29 ἐκεῖνος. ὁ δὲ ῥήξ καὶ τὴν τῶν λόγων ἀλήθειαν εἰς νοῦν εἰλη-

1 τῆς D, τοῖς corr. D_w 2 συνεπιλαβέσθαι Rwp 3 τοῦ D, τῷ
 corr. D_w 6 ὅφ' E(wpDi) 8 ἀπαγγεῖλη E(B-W), ἀπαγγεῖλει A,
 ἀπαγγεῖλειεν OwpDi, v. ad XIV 10, 11 9 τε om. O 10 οὖν
 AEWp, δὲ O 11 τροχὸς Rwp Cedr. (Scylitz.) II p. 221, 15
 ἀμ. εἶπεν C 12 ὄν Rwp 14 κείσθαι E 16 καὶ ante τὰ
 om. C τὰ om. D, suppl. D_w 17 ἴσως om. D Wo lat.
 θαμαλότητος D 18 ἀρθῆναι D

legatione supplicibus et classe illa et per Francorum regem opem
 23 tulit, a quo per litteras petierat, ut Romanis legionibus in bello
 24 Agarenico adesset; ab iisque Agarenorum exercitu devicto eorum
 princeps, quem sultanum vocant, captus et a rege Francorum
 25 Capuam perductus est. Ubi cum biennium versatus esset, nun-
 quam a quoquam risisse visus est, ut rex miratus diceret se ei,
 26 qui barbarum risisse nuntiaret, praemium daturum esse. Quem
 sultanum cum quidam semel risisse nuntiasset, accessit bar-
 27 baro risus causam rex quaesivit. At ille “Rotam currus” inquit
 “vidi, ubi cum altera terrae incumberet, altera sursum tolleretur,
 mox ea, quae sublimis fuerat, depressa, quae humilis, in altum
 28 elata est. Unde coniectura capta res humanas eodem quoque
 modo moveri et transferri, in risum erupi, posse fieri cogitans,
 ut et mearum rerum status idem esset ac me, quemadmodum e
 sublimi sum humum depressus, sic iterum ex humili loco in
 29 altum forte elatum sublimem fore.” Rex et veritate orationis
 considerata et suldani fortunae commutationem miseratus eum

φώς και τὸν σουλδάνον τῆς μεταβολῆς κατοικτείας φκειώσατο
 τε αὐτὸν και παρρησίας μετέδωκε, και συνειτὸν τὸν ἄνδρα οἰ-
 ὄμενος ἐκοινωνε και βουλευμάτων αὐτῷ. ὁ δὲ περιεργος ὢν
 δόλω τὸν ῥῆγα μετέρχεται. ὁ μὲν γὰρ ῥῆξ τὴν τε Καπύην 30
 5 και τὸν Βενεβενδὸν τὰς πόλεις νέον κτησάμενος, ἐδεδοίκε περι
 D IV 30 αὐταῖς μήποτε τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιήσονται. ὁ δὲ βάρβαρος 31
 ἐκεῖνος τοῦτ' ἐγνωκῶς πρόσσει τῷ ῥηγι και φησιν "εἰ βούλει
 σοι τὴν τῶν πόλεων τούτων ἀρχὴν βεβαίαν προσεῖναι, τοὺς
 λογιμωτέρους τῶν ἐν αὐταῖς μετάγαγε ἄλλαχοῦ, και οὐκέτι τὸ D
 10 πλῆθος καθ' ἑαυτὸ γεγονὸς οὐδὲν φρονήσει νεώτερον." συν- 32
 οἰσουςαν οὖν τὴν συμβουλίην ὁ ῥῆξ οἰηθεῖς ἔθετο τῷ σκοπῷ,
 και ἀομφανῶς δεσμὰ ἐχαλκεύοντο. εἶτα και τοῖς ἐξόχοις τῶν 33
 ἐν ταῖς πόλεσιν ὠμίλει ὁ πονηρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ και ὡσπερ φι-
 λικώτερον προσεφέρτετο και ἐν ἀπορρητίοις λέγει αὐτοῖς ὡς "ὁ
 15 ῥῆξ βούλεται τοὺς ἀξιολογωτέρους τῶν πολιτῶν ὑπὸ δεσμοῖς
 ποιησάμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν μεταγαγεῖν, και πίστει", 34

6 σημείωσαι E

2 τὸν om. D 3 παουῶγος D_w 4 ἐξ ὄλης D, ὁ μὲν corr. D_w
 καπόην E (v. XVI 9, 37), κατετύην D, corr. D_w 5 τὸν A,
 τὴν RwpDi βύρβηδον D, corr. D_w νέον om. E
 6 αὐταῖς AED_w, αὐτῶν Owp ἀντιποιήσονται ARD_w, ἀντιποιήσονται
 DEwp 7 τοῦτε D, corr. D_w ἐγνωκῶς D, corr. D_w
 7. 8 βούλεισον D, βούλει σοι corr. D_w 9 ἔλλογιμωτέρους B
 αὐτοῖς D, corr. D_w μέταγε ED_wwp, ἐπήγαγε D 10 ἑαυτὸν D,
 corr. D_w φρονουνετέρον (punctis notatum) D, corr. D_w
 σνοῖσεισαν D, corr. D_w 11 βουλὴν D, corr. D_w βερξήν-
 θιον D, ὁ ῥῆξ οἰηθεῖς corr. D_w 12 δέσμοι D ἐχαλκεύετο D_w
 12. 13 τῆς ἐξόχης προ καλὴν (?) D, τοῖς ἐξόχοις τῶν ἐν corr. D_w
 13 και ὡσπερ φιλικώτερον in lac. XI fere litter. add. D_w 14 ἀπορ-
 ρωτάτ . . . D, ἀπορρητίοις λέγει corr. et suppl. D_w 14. 15 θεο-
 λογωτέρους D, quo delete add.: ὡς ὁ ῥῆξ βούλεται τοὺς ἀξιολογωτέ-
 ρους D_w 15 δεσμοῦ D, corr. D_w 16 και D, εἰς corr. D_w
 πίστει DEwp

liberius habitum in familiaritatem suam ascivit et eius, ut viri
 prudentis, consiliis utebatur. Is vero, homo callidus, regem cir-
 cumvenit. Nam barbarus ille, cum regem Capua et Benevento 30
 modo potitum vereri cognovisset, ne eae urbes de vindicanda 31
 libertate cogitent, "Si" inquit "imperium istarum urbium fir-
 mum habere studebis, cives clariores alio transferto. Neque
 enim vulgus per se novarum rerum erit cupidum." Id consilium 32
 rex utile fore ratus, sententia barbari probata vincula ferrea
 clam fabricabatur. At improbus ille vir cum utriusque civitatis 33
 principibus colloquens atque in eorum familiaritatem sese insi-
 nuans secreto dicit regem velle primarios cives vinctos in suam

ἔφη, "τῶν λόγων τὸ τὰς σιδηρέας ἀλύσεις χαλκεύειν καὶ χειρο-
 35 πέδας καὶ ἄλλα δεσμά." τοῦτο τοίνυν ἐκείνοι ἀληθῆς εὐρη-
 κότες, εὐνοοῖν αὐτοῖς αὐτὸν ὑπειλήφασιν, καὶ ἐξελθόντι πρὸς
 P II 171 A κληγέσιον τῷ ἤγγι τὰς πύλας τῶν πόλεων ἐπεζύγωσαν καὶ
 36 οὐκέτι τοῦτον ἐντὸς εἰσεδέξαντο. καὶ ὁ μὲν ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, B
 ὁ δὲ σουλδάνος παρὰ τῶν πολιτῶν ἐκείνων ἀντιμοσθίαν εὐρατο
 37 τὴν ἐλευθερίαν. ἀπελθὼν οὖν καὶ τὴν πρότερον ἀρχὴν αὐθις
 κατακτησάμενος, ἐστρατεύει κατὰ τῶν εἰρημένων πόλεων τῆς
 38 τε Καπύης καὶ τῆς Βενεβενδοῦ. οἱ δὲ τῇ πολιορκίᾳ πιεζόμενοι
 στέλλουσι πρὸς τὸν ἤγγα, συγγνωμονῆσαι σφίσι καὶ συμμαχήσαι 10
 39 θερμοῦς ἔξαιτούμενοι. ὡς δ' ἐκεῖνος τὴν πρεσβείαν οὐ προσή-
 κατο, ἐπιχαίρειν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτῶν, πρὸς τὸν βασιλέα
 Βασίλειον ἐτέραν πρεσβείαν ἐστάλκασι, παρακαλοῦντες ἐπαρξῆσαι
 B 40 αὐτοῖς κινδυνεύουσι. καὶ ὁς ὑπέσχετο, καὶ ὁ πρεσβευτῆς ἐπαν-
 41 ἦει, θαρρεῖν παρεγγυήσων τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ. ἐάλω δ' 15
 W III 138 ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ μαθὼν ὁ σουλδάνος ὅτι τε ἦν καὶ D IV 31
 42 οἷα κομίζει τοῖς ἀστοῖς εὐαγγέλια, φησὶ πρὸς αὐτὸν "εἰ ζῆν
 ἐθέλεις, ἀπαγορεῦσαι τὸν βασιλέα τὴν συμμαχίαν τοῖς πέμψασί
 σε ἀπάγγειλον ἐκ τοῦ τείχους προκύπτουσιν· εἰ γὰρ μὴ οὕτω

1 τοὺς ἀλύσεις D, τὸ τὰς σιδηρέας ἀλ. corr. et
 suppl. D_w τὰς ex τοὺς corr. B, τοὺς C, v. ann. anteced. χειρο-
 παιδίας D, corr. D_w 3 εὐνοοῖν w*_p invitis AR αὐτὸν αὐτοῖς
 BD 5 καὶ ὁ μὲν A E w_p, ὁ μὲν οὖν O ἑαυτὸν R w_p D_i, αὐτὸν A
 7 ἀπελθὼν οὖν A E w_p, ἀπ. δὲ R, καὶ ἀπ. D πρότερον R w_p D_i
 αὐθις om. D, αὐτοῦ BC 8 κατακτησάμενος R w_p D_i, καταστη-
 σάμενος A 9 κατόης E, v. XVI 9, 30 10 συμμαχήσαι D, corr. D_w
 11 οὐ προς. τ. πρεσβ. O 14 καὶ ὁς] κάκεινος O 16 ὅποι D 18 πέμ-
 ψασιν E w_p, v. ad XIII 1, 5 19 σε AR, τε w*_p οὕτως B

34 transferre regionem. Quod vere a se dici, illud argumento esse,
 35 quod ferreas catenas, manicas, alia vincula fabricaretur. Id illi
 cum verum invenissent, hominem sibi benevolum esse rati regi
 36 venatum egresso portas clausurunt. Is igitur non admissus
 domum rediit, suldanus autem, a civibus libertate remunerationis
 37 ergo accepta pristinoque imperio recuperato, iisdem Capuanis et
 38 Beneventanis bellum infert. Qui cum obsidione urgerentur, per
 legatos regem supplicibus verbis orant, ut sibi et veniam daret
 39 et auxilio veniret. Sed ut ille, repudiata legatione, se interitu
 illorum laetari dixit, ad regem Basilium alia legatione missa,
 40 ut sibi periclitantibus subveniret, cum legatus impetratis auxiliis
 41 rediret cives suos bonis animis esse iussurus, captus est ab
 42 quam laetum civibus afferret nuntium, ait ille: "Si vivere volue-
 ris, tuis de muro prospectantibus renuntiato regem auxilia ne-

ποιήσεις, ἴσθι αὐτίκα δὴ τεθνηξόμενος. ὁ δὲ συνέθετο ποιή- 43
σειν ὡς ἐνετέλλετο· καὶ σιὰς πρὸ τοῦ τείχους δέσμιος κατεχό-
μενος ἔφη καὶ τὴν πρεσβείαν ἀνύσαι καὶ ἦξεν ὄσον ἦδη ἐκ
βασιλείως βοήθειαν· καὶ ὁ μὲν ταῦτα λέγων τοῖς ξίφρσι κατε-
5 τέμητο. ὁ δὲ σουλδάνος τὴν τῆς πόλεως ἀπελπίσας ὕλωσιν 44
ὑπεχώρησε.

Καὶ ὁ τῆς Ταρσοῦ δὲ ἀμηρῶς Ἑσμὰν μετὰ πλοίων μεγά- 45
λων, ἃ κομπάρια τοῖς ἐκ τῆς Ἄγαρ ὠνόμασται, τῇ πόλει τοῦ C
Εὐρύπλου προσέβαλεν· ἦρνεσε δὲ οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς τε ἀπώλετο
10 καιρίως πληγείς καὶ τὸ πλεόν τῆς στρατιῆς αὐτοῦ. ἀλλὰ μέντοι 46
καὶ ὁ τῆς Κρήτης κρατῶν Σαῖη ὁ Ἀπόχαψ ἔτερον στόλον ἐτοι-
μασάμενος Φωτίον τινα δραστήριον ἄνδρα τούτῳ ἐπέστησεν,
ὃς τὰ τε παράλια τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰς νήσους ἐκάκον. ᾧ συν- 47
αντήσας ὁ τῶν Ῥωμαίων στόλος, οὗ ναύαρχος ἦν ὁ τῶν πλωί-
15 μων δρουγγάριος ὁ πατρίκιος Νικήτας ὁ Ὠροῦφας, πολλὰς μὲν
τῶν πολεμίων νηῶν τῷ ὑγρῷ πυρὶ ἀπετέφρωσε καὶ τοὺς ταύ-

7 οὐ ἐκ Ταρσοῦ πλοῖα ἐπολιόρκουν τὴν Εὐρύπλου· ἦρνεσαν δὲ οὐδέν CE
10 καὶ ἐκ Κρήτης ἕτερα τὰς παραλλας (παράλλους E) Ῥωμαϊκὰς ἐδήουν
χώρας· ἀλλὰ κάκεινα κακῶς ἀτηλλάγησαν (ἀτήλλαξαν E) CF.

1 δὴ RwpDi, δεῖν A 4 post βασ. add. εἰς C 5 ἀπελπίσας
τὴν τῶν πόλεων Rwp 6 ὑπεχώρησεν E (v. ad XIII 1, 5), ἀνε-
χώρησε D 7 ἀμὰν D, corr. D_w 8 τῇ om. D, suppl. D_w
9 προσέβαλον D, corr. D_w δὲ om. D, δ' suppl. D_w 10 καὶ
. . . . D, καιρίως corr. D_w πλεόντος D, τὸ πλεόν τῆς corr. D_w
ἀλλὰ μέντοι AED_wwp, om. O 11 post κρήτης add. δὲ O
κρατησάντων D, corr. D_w ἀποχάψ R_w, Απόκαψ p* 12 δι-
καστήριον D, corr. D_w 13 νήσας (punctis notatum) ἀκάκον D,
corr. D_w 14 οὐσαν ἄρχος D, οὗ ναύαρχος corr. D_w 15 δρουγ-
γάριος (sic) A Ὠροῦφας AB Cedr. (Scylitz.) II p. 227, 9, Ὠροῦ-
τάς (sic) D, Ὠροῦφας RD_w, Ὠροῦφας w*p, v. XV 24, 21 16 νεῶν
EwpDi, v. ad XV 23, 15

gasse; quod ni feceris, te e vestigio moriturum scito." Promisit 43
ille se facturum, quemadmodum iuberetur; et vincetus astans ante
moenia, dum se legationem obiisse et auxilia a rege statim ven-
tura dicit, gladiis dissecatur. Suldanus vero urbis expugnatione 44
desperata recessit.

Tarsi quoque ameras Esman cum magnis navigiis, quae 45
Agareni cumparia vocant, Euripi urbem aggressus nihil quidem
effecit, sed et ipse letali accepto vulnere periit et maxima pars
exercitus illius. Cretae autem princeps Saët APOCHAPS Photium, 46
virum strenuum, alteri classi a se instructae praefecit, qui et
Aegaei maris oram et insulas populabatur. Cui cum Romana 47
classis, cuius navarchus erat classis drungarius patricius Nicetas

ταῖς ἐμπλέοντας, πολλοὺς δὲ μαχαίρας ἔθετο ἔργον καὶ πλείους
 48 ὑποβρυχίους ἐποίησεν. ὅσοι δὲ τὸν πολυειδῆ τοῦτον ἔφρυγον
 49 κίνδυνον, αἰσχυρῶς ἀποδράντες ἐσώθησαν. οὐκ ἠγάπων μέντοι
 D σωζόμενοι· πειρατικὰς δὲ νῆας ἐτοιμασάμενοι τὴν Πελοπόννη-
 50 σον καὶ τὰς ἐκεῖ κατέτρεχον νήσους. ἀλλ' αὐθις αὐτοῖς ὁ ἤ-5
 θεις τοῦ στόλου δρογγάριος ἔπεισι· τῷ γὰρ λιμένι προσορμίσας
 τῶν Κεγχρεῶν καὶ τὰ πολέμια πλοῖα περὶ Μεθώνην καὶ Πύ- D IV 32
 λον καὶ Πάτρας ἐμφιλοχωρεῖν ἐγνωκώς, διὰ τοῦ κατὰ Κόριν-
 θον ἰσθμοῦ ταχέως διαγαγὼν τὰς τριήρεις ἐν τῇ ξηρᾷ ἐπιτί-
 51 θεται τοῖς πολεμίοις ἀνωσιτί· καὶ τῷ ἀνελπίστῳ ἐκπεπληγμένων 10
 αὐτῶν τὰς μὲν τῶν ληστρικῶν νηῶν ἐπυροπόλησε, τὰς δὲ καὶ
 αὐτάνδρους κατέδυσε, καὶ αὐτοῦ τῶν πολεμίων ἐξηγουμένου
 Φωτίου ἀναιρεθέντος. οὕτω μὲν οὖν καὶ ὁ τῶν Κρητῶν ἀπώ-
 λετο στόλος.

P II 172 A 10 Ἐξ Ἀφρικῆς δ' ἕτεραι νῆες αὐθις ἐξήκοντα παμμεγέθεις 15
 ἐξώρμησαν καὶ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους καὶ αὐταὶ ἔλυμαινοντο καὶ
 2 μέχρι Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου προήλθοσαν. στέλλεται τοῖνυν

15 περὶ τῶν ἐξ Ἀφρικῆς νηῶν· καὶ περὶ τῶν ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου
 ἀποδράντων· καὶ ὅπως οὐδένα ἐκείνων ἀνελών τοῖς λοιποῖς ἐνεποίησε
 φόβον C

2 ὑποβρυχίους D, corr. Dw 4 ἐτοιμασάμενος D, corr. Dw πλο-
 πόννησον RDi, πελοπόννησον ADEwp 6 προσορμίσας D 7 κεγ-
 χρεῶν ARDw, χρεῶν D, κεγχρῶν E, κεγχρεῶν w*p 8 πάτραν B
 10 ἀνωσιτί D, corr. Dw 12 post αὐτοῦ add. τοῦ Owp ἐξηγο-
 μένου D, corr. Dw 13 καὶ ὁ AR, ὁ omissio καὶ BD, ὁ καὶ w*p
 15 δὲ D αὐθις ἔτ. νῆες Ewp 16 αὐταὶ EwpDi 17 κεφαλληνίας
 ARwp, Κεφαλληνίας Di; v. ad p. 236, 9 ζακύνθου D, corr. Dw

Ooryphas, occurrisset, multas hostium navium una cum vectoribus
 48 igni Graeco in cineres redegit, multas ferro confecit, plures
 49 demersit. Quicunque multiplex hoc discrimen turpi fuga evase-
 rant, incolumitate non contenti, piraticis navibus paratis, Pelo-
 50 ponneseum et vicinas insulas vexaverunt. Sed eos idem drun-
 garius, cum ad portum Cenchreorum appulisset ac naves hostium
 prope Methonam et Pylum et Patras crebro stationes habere
 didicisset, triremibus per Isthmum Corinthiacum celeriter terra
 51 traductis hostes subito aggreditur; iisque improvisa impressione
 percussis piraticas naves partim cremat, partim cum ipsis viris
 demergit, Photio quoque, hostium duce, interfecto. Sic Creten-
 sium quoque classis periit.

10. Verum ex Africa quoque aliae naves sexaginta ingen-
 tes Romanis provinciis vastandis usque ad Cephalleniam et Zacyn-
 2 thum processerunt. Contra eas Narsan, classis praefectus, missus

ναντικὸν κατ' αὐτῶν, ναυαρχοῦντα τὸν Νάσαρ ἔχον. πολλῶν³
 δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν εἰρεσίαν πονούτων ἀποδρασάντων, αἱ τριή-
 ρεις ἦσαν ἡμίκενοι· διὸ καὶ ὁ ναύαρχος οὐκ ἔκρινε δεῖν οὕτω
 συμμίξει τοῖς πολεμίοις, ἀλλ' ἀναφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ συμβάν,
 5 καὶ οἱ λειποτάκται ζητηθέντες ταχὺ κατεσχέθησαν. ἵνα δὲ καὶ⁴
 φόβον ἐμπούσῃ τῷ ναντικῷ καὶ μηδένα κολάσῃ χριστιανόν,
 τριάκοντα τῶν ἐν εἰρεσιᾷ φρουρουμένων Ἀγαρηνῶν ἐκβλη-
 θῆναι κελεύει νυκτός, καὶ περιχρῖσαι μὲν ἀσβόλῃ τὰς θυφεις B
 αὐτῶν, ὡς ἂν μὴ ἐπιγινώσκουσιντο, εἶτα καὶ ἀκίσιασθαι σφᾶς
 10 καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς περιαγαγεῖν ἀνασκολοπισθῆναι τε ἀπα-
 χθέντας εἰς Πελοπόννησον. οὗ γενομένου οἱ τοῦ στόλου ναυ-⁵
 τικοὶ ἐξεδειματώθησαν καὶ οὕτω τοῖς ἐναντίοις ἐπῆλθον νυκτός
 καὶ τρόπαιον ἤραντο, τῶν μὲν ἀπολομένων, τῶν δὲ ἐαλωκότων.
 εἶτα καὶ εἰς Σικελίαν διέβησαν καὶ τὰς ἐκεῖ πόλεις, ὅσαι τοῖς⁶
 15 Καρχηδονίοις διέφερον, ἐκάκωσάν τε καὶ ἐξεπόρθησαν.

Καὶ οἱ ἐκ μεσημβρίας δὲ Ἄραβες ἐσχολακέναι τὸν Ῥω-⁷
 D IV 33 μαῖκόν μαθόντες στόλον, τὰ τῆς Φοινίκης καὶ τῆς Συρίας ναυοὶ

11 δι' ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ (ἐν—ναυμ.
 om. E) CE 16 δι' τῶν τοῦ στόλου εἰς οἰκοδομὰς ἀσχολουμένων, οἱ
 Ἀγαρηνοὶ ἀδεῶς τὰ παράλια ἐκάκουν C

1 νάσαρ AR Cedr. (Scylitz.) II p. 229, 9, ἄσαρ B, νάσαρ ED_wwp
 4 συμμίξει Ewp 5 λειποτάκται AR (C ει in ras.) wp, λιποτάκται
 Di, v. ad XV 18, 11 7 ante ἀγαρ. add. αἰχμαλώτων Owp 8 πε-
 ριχρῖσαι ARwp, corr. Di μὲν om. D 9 καὶ om. Ewp 11 πελο-
 πόννησον RDi, πελοπόννησον ABDwp 12 οὕτως D, corr. D_w
 ὑπεναντίοις D 14 διέβισαν D, corr. D_w ὅσα D, corr. D_w
 15 καρχηδόσιος D, corr. D_w διέφθειρον D, corr. D_w 14. 15 τοῖς
 K. διέφερον] v. C. B. Hasium ad Leon. Diac. p. 494 ss. et Zonar.
 XVII 7, 37. 23, 10. XVIII 22, 19

est. Sed cum tot ex remigibus fugam cepissent, ut triremes³
 semivacuæ essent, navarchus ita cum hostibus non congregiendum
 esse ratus casum illum ad regem refert et desertores inquisiti
 ac cito reperti sunt. Ut autem terrorem incuteret nautis nec⁴
 ullum tamen Christianum supplicio afficeret, triginta captivos
 Agarenos carcere noctu extractos fuligine inungi, ne agnosce-
 rentur, flagrisque caesos per forum circumduci et in Peloponne-
 sum perductos palis affigi iussit. Quo facto classarii perterriti⁵
 hostes noctu aggressi profligarunt, aliis caesis, aliis captis. Deinde⁶
 in Siciliam quoque transvecti urbes Carthaginiensibus obnoxias
 vexarunt et vastarunt.

Ceterum a meridie Arabes, cognito Romanae classis otio,⁷

8 προσπλέοντες ἐκάκουν παράλια. ὁ γὰρ βασιλεύς, ὅτι Μιχαὴλ
 C ἀνείλε τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύοντα, ὅλον ἐξίλασκόμενος τὸν θεόν,
 πολλαχοῦ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων τῷ ἀρχιστρατήγῳ Μιχαὴλ
 9 ναοὺς ἐδείματο ἐκ καινῆς· καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς ἀνακτόροις
 ἐδομήσατο τούτῳ πολυτελές τε καὶ πολυδάπανον τέμενος, ὃ καὶ 5
 WIII 139 10 Νέαν ἐκκλησίαν ἐκάλεσεν. ἐν τούτοις οὖν τοῖς δομήμασι τῶν
 πλωίμων ἀσχολουμένων, καὶ τῶν νώτων αἰτῶν οὐκ ἀφιστα-
 μένων ἀπὸ τῶν ἕρσεων, τῶν τε χειρῶν αὐτῶν ἐν τοῖς κοφί-
 11 νοις δουλευουσῶν, ὁ στόλος ἐσχόλασε· διὸ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ
 ἀδεῶς, ὡς εἴρηται, τὰ παράλια ἐληίζοντο καὶ οὐ μόνον ταῦτα 10
 12 ἐκάκουν, ἀλλὰ καὶ τὴν Συράκουσαν ἐξέπόρθησαν. ὁ δὲ βα-
 D σιλεὺς ταῖς οἰκοδομαῖς τὸ ναυτικὸν τοῦ στόλου κατέτρυχε, καὶ
 τῷ προφήτῃ Ἡλιοῦ τῷ Θεσβίτῃ ναὸν ἀνεγείρας· ἐτίμα γὰρ
 τοῦτον διαφερόντως καὶ ᾤετο προσληφθῆσεσθαι ποτε παρ' αὐ-
 13 τοῦ καὶ τῷ πυρίνῳ συνεπαρθῆσεσθαι ἄρματι. ὅμως μέντοι 15
 τὴν ἄλωσιν καὶ κατασκαφὴν τῆς Συρακούσης μαθὼν ἔστειλε
 τοὺς ἀντικαταστησομένους τοῖς ἀλιτηρίοις Ἀγαρηνοῖς· ἀλλ' οὐδὲν
 14 ἤγνωστο. εἶτα τὸν Φωκῶν Νικηφόρον μετὰ δυνάμειος ἀξιομίχου

1 βασιλεὺς O Wo lat. post ὅτι add. τὸν B 2 ἐκίλασκόμενος D, corr.
 D_w 5 ἐδομήσατε D, corr. D_w 6 ἐκκλησίαν RwpDi, ἐκ κλή-
 σιας A 6. 7 δομήμασιν (δομήσασιν p*) ἀσχ. τ. πλωίμων Ewp
 8 αὐτῶν τοῖς κοινοῖς D, corr. D_w 9 καὶ om. Rwp 10 ἐλί-
 ζοντο D, corr. D_w 12 τὸ ναυτικὸν τοῦ στόλου | κατέτρυ. τ. οἰκοδο-
 μαῖς Ewp 13 πρεσβύτῃ B Ἡλιοῦ CEwpDi Θεσβίτῃ C
 ἀνεγείρων O, corr. D_w 15 ὅμως | ὁ μὲν E 17 ἀντικατιστη-
 σομένους E ἀλιτηρίοις RD_wDi, ἀλιτηρίοις Dp, ἀλιτηρίοις AE
 18 post νικηφ. add. τὸν πάππον τοῦ μετέπειτα βασιλεύσαντος (βασι-
 λείοντος w*_p) Rwp

8 navibus advecti Phoeniciae et Syriae oram infestarunt. Rex
 enim caedem Michaëlis decessoris sui expiaturus multis locis
 urbis regiae Michaëli, caelestis militiae principi, nova templa
 9 atque in ipsa regia magnificam et sumptuosam aedem, Novae
 10 ecclesiae nomine indito, construxit. His substructionibus igitur
 occupatis nautis, quorum nec terga a tollendis oneribus unquam
 vacabant et manus in cophinis occupatae erant, classis otiosa
 11 erat. Qua de causa Agareni, ut supra diximus, oram maritimam
 impune praedabantur neque vero illam tantum infestarunt, sed
 12 etiam Syracusas devastarunt. Rege vero nautas aedificatione
 defatigante, cum etiam Eliae Thesbitae, quem eximia veneratione
 colebat, aedem exstrueret, fore sperans, ut ab eo curru igneo in
 13 caelum tolleretur, tamen, cum Syracusas captas esse et deletas
 cognovisset, misit, qui nefariis Agarenis resisterent; neque vero
 14 quicquam profecit. Deinde Nicephorum Phocam cum iustis co-

ἐκπέπομφεν, ἄνδρα γενναϊότατον ὁμοῦ καὶ στρατηγικώτατον, ὃς καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Ἄγαρ ἐκγόνων ἐστήσατο τρόπαια.

Ὅτε δὲ τῷ Θεοφιλίτζη, ὡς εἴρηται, ἐξυπηρέτει οὗτος ὁ βασιλεὺς, συγκατήλθεν ἐκείνῳ εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς τὸν 5 τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρονίκου ναὸν εἰσῆλθε σὺν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ. ἦν δ' ἐκεῖσε προσμένων μοναχός τις ἀντιποιούμενος 16 P II 173 A ἀρετῆς, ὃς τοῦ μὲν Θεοφιλίτζη οὐδεμίαν φροντίδα πεποίητο, D IV 34 τὸν δὲ Βασίλειον θεασάμενος καὶ ἐξυπανέστη καὶ προσεκύνησε καὶ φιλοφρόνως ἐδεξιώσατο. γυνὴ δὲ τις χήρα ἐν τῇ χώρῃ 17 10 ἐκείνῃ τυγχάνουσα καὶ τῶν ἐγχωρίων πρωτεύουσα πλούτῳ τε περιορεομένη πολλῶ, συνήθησεν ὅσα τῷ μοναχῷ καὶ μαθοῦσα τὸ γεγονός, μετεπέμψατο τοῦτον καὶ ἤρეთο πῶς τὸν μὲν Θεοφιλίτζην ἄρχοντα περιφανῆ καὶ τοῖς βασιλεῦσι κατὰ γένος προσήκοντα οὔτε προσήρσεως οὔτε δεξιώσεώς τινος κατηξίωσε, τῷ 15 δ' ἐκείνῳ ὑπηρετοῦντι καὶ προσεφώνησε καὶ τιμῆς μετέδωκεν οὐκ ἀναλογούσης τῇ καταστάσει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν ὑπερ- B βαλλούσης αὐτήν. εἶκαζε γάρ, εἰδύια τὸν μοναχόν, μὴ ἀλόγως 18

3 περὶ τῆς γυναικός, ἣ προεῖπεν ὃ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου μοναχός περὶ τοῦ Βασιλείου ὡς βασιλεύσει (τοῦ ἁγίου—βασιλεύσει om. E) CE

1 ante ὁμοῦ add. τς Ewp στρατηγικώτατον AR, στρατηγιώτατον w*, στρατηγιώτατον p* 2 ἄγαρ ἐκγόνων A, τῆς ἄγαρ ἐκγόνων ED_wwpDi, ἀγαρηνῶν O 3 προεῖρηται CEwp, προειρώρηται R, v. XVI 6, 18ss. 3.4 οὗτος ὁ βασιλεὺς AFwp, ὁ βασιλεὺς βασιλεῖος R W^o lat., ὁ βασιλεῖος B 4 πελοπόννησον (sic) ADwp 5 ἄνδρεον Rwp ναὸν αὐτῶν ἀνδρέου C 6 προσμένων D, corr. Dw 7 θεοφιλίτζου w* p invitis AR 8 ἐπεξανέστη CDEwp Cedr. (Scylitz.) II p. 191, 11 13 βασιλεύσει Ewp, v. ad XIII 1, 5 17 αὐτῇ D, αὐτῇ Dw

piis ablegavit, virum fortissimum ac rei militaris peritissimum, qui Agarenos saepe profligavit.

Cum autem hic rex Theophilitzī, ut supra dictum est, 15 inserviret, una cum illo in Peloponnesum descendit et templum Andronici, sancti apostoli, est ingressus, in quo degebat mona- 16 chus quidam virtutis studiosus, qui Theophilitzī nullam rationem habuit, sed Basillio conspecto honoris causa surrexit eumque adoratum amanter excepit. Mulier autem quaedam vidua illius 17 loci primaria et magnis opibus affluens eo cognito monachum pro familiaritate arcessitum interrogat, cur Theophilitzem, principem illustrem et regibus cognatum, neque alloquio neque ullo officio dignum iudicasset, ministrum vero eius affatus esset et longe supra conditionem honorasset. Nam, cum monachum 18

- 19 ποιῆσαι τὸ γεγονός. ὁ δὲ “τὸν μὲν Θεοφιλίτην ἰδιώτην” εἶπεν
 “ἑώρων, βασιλέα δὲ τὸν Βασιλείον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὡς βα-
 20 σιλέα τὸν ἄνδρα τετίμηκα. Ἰσθι γὰρ ὡς πρὸς τοῦ θεοῦ βασι-
 20 λεύς ἐκεῖνος ἀφώρισται.” ταῦτα ἀκούσασα ἡ γυνή, ἐπεὶ νοσήσας
 ἐκεῖ κατελείφθη ὁ Βασιλείος, ἀπάραντος ἐκεῖθεν τοῦ κυρίου 5
 αὐτοῦ, προσελάβετό τε αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ θερα-
 21 πείας ἤξιωσε καὶ ἀναρρωσθέντα εἰσπομπῶν ἀδελφὸν τῶ νίῳ
 21 αὐτῆς γενέσθαι πέπεικε καὶ χρήματα παρέσχεν· εἶτα καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῶ προσαγορεύει, καὶ ὅτε τεύξεται τῆς ἀρχῆς, μὴ
 ἐπιλαθέσθαι τοῦ παιδὸς αὐτῆς ἀξιοῖ μῆτ’ αὐτῆς, εἰ τοῖς ζῶσιν 10
 εἶ συγκαταλέγοιτο. ὁ μὲν οὖν Βασιλείος ἐπὶ τούτοις ἀπῆλθεν.
 C 22 ἐκείνη δὲ βασιλεύσαντος ἄρτι πρὸς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων
 μετὰ τοῦ υἱοῦ παρεγένετο, δῶρα προσαγαγούσα πολυτελεῖ καὶ
 23 πολλὰ· ἦν ἐντίμως ὁ βασιλεὺς προσεδέξατο καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς,
 ὃν ἀδελφὸν ἐκ πνευματικῆς διαθέσεως, ὡς εἴρηται, ἔσχηκε, 15
 πρωτοσπαθᾶριον τετίμηκε.
 24 Σεισμῶν δὲ διαφόρων συμβάντων, ἐξ ὧν πολλοὶ ναοὶ διερ-
 25 ράγησαν, ὁ βασιλεὺς αὐτίς αὐτοὺς ἀνωρθώσατο· οὐ μὴν ἀλλὰ D IV 35

12 δι βασιλεύσαντος τοῦ Βασιλείου προσῆλθεν αὐτῶ (om. E) ἡ γυνὴ μετὰ
 τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἐτιμήθησαν (μετὰ—ἐτιμήθησαν om. E) CE 17 οὐ
 ἐν ναοῖς οὗτος ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς E

1. 2 Θεοφιλίτην ἰδιώτην—βασιλέα δὲ τὸν Βασιλείον] De chiasmo v.
 ad XIII 2, 6 4 ἀφώριστο D, corr. D_w τῶν ἐπιρροήσας D,
 ἡ γυνὴ ἐπεὶ νοσήσας D_w 5 κατελείφθη RwpDi, κατελήφθη A
 βασι B 6 προσέλαβε Ewp 7. 8 τῶ νίῳ αὐτῆς (αὐτοῦ D,
 corr. D_w) post πέπεικε O 8 παρέσχειν D, corr. D_w 9 προ-
 ηγόρευσε Owp 12 post ἄρτι add. τοῦ βασιλείου CD, αὐτοῦ B
 15 ὃ D, ὃν corr. D_w 17 ναοὶ πολλοὶ O 18 ἀνωρθώσατο Ewp

- 19 nosset, eum id non temere fecisse arbitratur. At ille “Theophilitem” inquit “privatum vidi, regem vero Basilium, eaque de causa honorem ei ut regi habui. Scito enim eum a deo regem
 20 designatum esse.” Quibus mulier auditis Basilium post discessum sui domini aegrotum illic relictum in suas aedes recepit curataque et confirmata valetudine ei persuasit, ut sui filii frater ad-
 21 ptivus esse vellet, ac data pecunia regnum ei praedixit orans, ne principatum adeptus filii sui, si adhuc in vivis esset, oblivis-
 22 ceretur. His actis Basilium discessit; illa vero ei rerum modo potito cum filio Cpolim profecta multa pretiosa munera obtulit;
 23 quam ille honorifice excepit eiusque filium, quem fratrem spirituales, ut diximus, nactus erat, protospatharii dignitate ornavit.
 24 Aedes sacras diversis terrae motibus collapsas rex instauravit atque etiam inagnum fornicem occidentalem templi Sapien-

καὶ τὴν δυτικὴν μεγάλην ἀψίδα τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας
 ζαγεῖσαν καὶ πεσεῖν τυγχάνουσαν προσδοκῆσιμον μηχαναῖς τεχνι-
 τῶν συνέσφιγξέ τε καὶ ἤδρασε.

Καὶ τῶν Ἰουδαίων πολλοὺς δόσει χρημάτων καὶ ὑποσχέ- 26
 5 σεσι χριστιανούς γενέσθαι πέπεικε· καὶ τῷ ἔθνει τῶν Ῥῶς σπει- 27
 σάμενος εἰς ἐπίγνωσιν ἐλθεῖν τοῦ καθ' ἡμᾶς μυστηρίου πεποίηκε.
 συνθεμένους γὰρ βαπτισθῆναι ἀρχιερεὺς αὐτοῖς ἐστάλη παρὰ 28 D
 τοῦ αὐτοκράτορος. οἱ δὲ μεταθέσθαι μέλλοντες ἐκ τῆς οἰκείας 29
 θρησκείας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ὄκνον τε καὶ ἐδίσταζον καὶ
 10 "εἰ μὴ τι θαῦμα ἴδοιμεν" εἶπον πρὸς τὸν ἀρχιερέα "ὅσα πολλὰ W III 140
 διδάσκεις αὐτοὺς γενέσθαι πρὸς τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἂν ποτε δέ-
 ξασθαι πεισθεῖμεν τὸ δόγμα τὸ σόν." καὶ ὅς "αἰτήσασθε" 30
 εἶπεν "ὃ βούλεσθε." κάκεῖνοι "τὴν βίβλον" εἶπον "ἢ τὰ περὶ 31
 τοῦ Χριστοῦ διδάσκει, βλητέον εἰς πῦρ· καὶ εἰ διαμεῖνη ἀνά-
 15 λωτος, πίστις ἔσται ταῦτα ἡμῖν ἀληθῶς εἶναι θεὸν τὸν παρὰ
 σοῦ κηρυττόμενον." συνέθετο ποιῆσαι τουτί ὁ ἐπίσκοπος· ἀνήφθη 32
 πυρκαϊά, ἦρε πρὸς οὐρανὸν ὁ ἀρχιερεὺς τὰς χεῖράς τε καὶ τὰ P II 174 A

4 ὅπως τὸ ἔθνος τῶν Ῥῶς (ὄως C) εἰς ἐπίγνωσιν ἦλθε Χριστοῦ C

1 δυτικὴν AEWp, πρὸς δόσει O Cedr. (Scylitz.) II p. 237, 21 ἀψίδα
 B^oDi, ἀψίδα AEWp, ἀψίδα R 3 ἤδρασε (sic) AD 4 πολλὰς E
 παροχαῖς O 5 πέπεικε γεν. χριστ. O ὄως R, ὄως AEWpDi
 7 ἀπειστέλη D 11 γενέσθαι om. C 12 τὸ ante δόγμα om. D,

add. Dw αἰτήσασθαι^ε E, αἰτήσασθαι D, corr. Dw 14 τοῦ om.
 DE 15 τοῦτο Rwp 16 ποιῆσαι τουτί (τοῦτο Ewp) AEWp, τῷ
 λόγῳ αὐτῶν O 17 τὰς om. D τὰ om. D

tiae dei ruptum ruinamque minitantem machinis artificum con-
 strinxit et firmavit.

Multis Indaeis praebita pecunia ac pollicitationibus persua- 26
 sit, ut Christiani fierent. Pace cum gente Russica facta effecit, 27
 ut Russi in cognitionem arcanorum nostrorum pervenirent; ita- 28
 que, cum se baptizari velle concessissent, pontificem lis impe- 29
 rator misit. Ceterum a sua religione ad nostram transituri tergi-
 versabantur et dubitabant ac "Nisi miraculum viderimus", inqui-
 unt pontifici "qualia ipse multa a Christo facta esse doces, nun-
 quam nobis persuadebis, ut doctrinam tuam amplectamur." Tum 30
 is "Pctite" inquit "quae velitis." At illi "Liber", aiunt "qui de 31
 Christo docet, est in ignem concidendus; qui si inviolatus man-
 serit, ea nobis erunt argumento vere deum esse, qui a te prae-
 dicatur." Assenso episcopo rogus incenditur, pontifex manibus 32
 et oculis in caelum sublati "Glorifica" inquit "nomen tuum,

- 33 ὄμματα “δόξασόν σου” εἶπε “τὸ ὄνομα, Χριστὲ ὁ θεός.” ἐνέ-
 θετο τῇ πυρκαϊᾷ τὸ ἱερόν εὐαγγέλιον· τὸ δὲ χρονίαν ἐν τῇ
 34 φλογὶ ἀδιαλώβητον ἔμεινεν. οἱ βάρβαροι ἐξεπλάγησαν, ἐπί-
 στευσαν τῷ κηρύγματι καὶ τελεσθῆναι κατήπειγον τῷ θεῷ
 βαπτίσματι. ταῦτα μὲν οὖν αὕτη συμβέβηκεν. 5
- 11 Ὁ δ’ εἰς τῶν τοῦ βουσιλέως νιδῶν ὁ Κωνσταντῖνος, ὃν καὶ
 2 μαῖλλον τῶν ἄλλων ἐφίλει, νοσήσας ἐξέλιπε· καὶ ὁ αὐτοκράτωρ
 βαρέως τὸν ἐκείνου ἤνεγκε θάνατον καὶ ἦν ἀπαράκλητος καὶ
 3 ἐξήτει ζῶντα τοῦτον ἐμφανισθῆναι αὐτῷ. ἦν δὲ τις μοναχὸς
 Θεόδωρος, ὃ Σανταβαρηνὸς τὸ ἐπώνυμον· οὗτος τῷ βασιλεῖ D IV 36
 B προσωκείωτο εἰς ἄκρον ἐναρέτου βίου αὐτὸν ἐφθακέναι πιστεύ-
 4 οντι, ὡς ἐντεῦθεν καὶ σημεῖα ἐργάζεσθαι· οὗτος τοίνυν ὁ Σαντα-
 βαρηνὸς, ὃς καὶ τῆς μητροπόλεως Εὐχαΐτων ἐχρημάτισε πρόε-
 δρος, λέγεται δεῖξαι τῷ βασιλεῖ τὸν τεθνηκότα νιδῶν αὐτοῦ ζῶντα
 5 δῆθεν. ἐν γὰρ λόχη τινὶ φαντάσαι τὸν Κωνσταντῖνον ἔφιππον 15
 τῷ οἰκείῳ συναντήσαι πατρί· ὃ καὶ περιπλακῆναι δόξας ὁ βα-
 6 σιλεὺς καὶ καταφιλήσαι, οὐκέτι τοῦτον ἑώρακε. καὶ ἄλλα δὲ
 τοιαῦτα ποιήσας ὁ Σανταβαρηνὸς καὶ τούτοις ἐκπλήξας τὸν

6 ὅτι θανάτος τοῦ νιοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου, ὁ βασιλεὺς ἀπαρηγόρητος ἦν.
 καὶ ὅπως ὁ Σανταβαρηνὸς εἰδείξεν αὐτῷ τὸν τεθνεῶτα ἔφιππον CE

1 τὸ ὄνομα εἶπε Rwp 2 δὲ om. w* p invitis AR 5 αὕτη συμ-
 βέβηκεν AED_wwp, ὡδὲ πη τέλος (om. C) ἔσχον O 6 δὲ B^s(?)p
 9 ζῶντα RwpDi, ζῶν A ἐμφανεσθῆναι D, corr. D_w 10 ὃ
 add. post ὃ D τὸν D, τὸ corr. D_w 13 τῶν εὐχ. Ewp
 14 τεθνηκότα D, corr. D_w 15 ἔφιππο D, corr. D_w

33 Christe deus”, sacrum evangelium in rogam imponit. Quod diu
 34 in flamma relictum illaesum mansit. Barbari obstupefacti praedicationi crediderunt et ut sacro baptisate initiarentur flagitarunt.
 Haec sic acta sunt.

11. Ceterum Constantinus, unus ex regis filiiis, patri prae
 2 ceteris carus ex morbo obiit; cuius mortem imperator graviter
 ferens, omni consolatione repudiata, eum sibi viventem offerri
 3 cupiebat. Erat autem quidam monachus Theodorus, cognomento
 Santabarenus, regi ob summam de ipsius virtute opinionem, ut
 4 etiam miracula edere crederetur, familiaris idemque metropolis
 Euchaitorum antistes. Eum igitur dicunt regi defunctum filium
 5 ostendisse viventem, cum effecisset, ut Constantinus equo insi-
 dens patri occurrere loco quodam arboribus obsito videretur;
 quem, cum amplexus et deosculatus esset, non amplius vidisse
 6 regem. Sed et aliis similibus factis Santabarenus rege in admira-
 tionem adducto effecerat, ut is totus ex ipso penderet, ut fidem

βασιλέα δλον εἰς ἑαυτὸν περιήγαγεν, ὡς πίστιν εἰς αὐτὸν κεκτη-
 σθαι καὶ κατὰ μηδὲν αὐτῷ ἀπιστεῖν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς οὕτω 7
 διέκειτο πρὸς τὸν Σανταβαρηνόν. ὁ δὲ Λέων, ὁ δεύτερος τῶν 8 C
 τοῦ βασιλέως νιῶν ἤδη νεανίας γενόμενος καὶ γυναικὶ συζυ-
 5 γεῖς τῇ θυγατρὶ τοῦ Μαρτινακίου καὶ ἀναρρηθεὶς βασιλεὺς παρὰ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῷ Σανταβαρηνῷ οὐκ ἠρέσκετο, ἀλλὰ φαρ-
 μακὸν ἀπεκίλει καὶ γόητα καὶ ἀπατῶντα τὸν αὐτοκράτορα.
 τούτοις ἐκεῖνος ὡς τισι κέντροις πληττόμενος εἰς ἄμυναν δι- 9
 ανίσταται καὶ πλασόμενος εὐνοίαν πρὸς τὸν Λέοντα "νεανίαν
 10 ὄντα σε" λέγει "ὦ βασιλεῦ, καὶ τῷ πατρὶ συνθηρῶντα καὶ
 συνιπτέοντα δεῖ σε καὶ ἐγχειρίδιον ἐπιφέρεισθαι, ἵνα τούτῳ
 καὶ κατὰ θηρίου χρῆσθαι ὅποτε δέοι καὶ τῷ πατρὶ σου ἴσως
 ὁρέξῃ κατὰ καιρὸν ἢ τυχόν καὶ ἐπιβουλεύοντας ἄμυνῃ." ὁ δὲ 10
 μὴ φωρῶσας τὸν δόλον ξιφίδιον ἔνδον φέρειν τοῦ ὑποδήματος D
 15 ἐπέισθη κατὰ τὴν συμβουλήν. τούτῳ τοίνυν τῷ ξιφιδίῳ ὁ 11
 Σανταβαρηνὸς κατὰ τοῦ Λέοντος χρᾶται εἰς ἄμυναν καὶ τῷ
 βασιλεῖ "ἐπιβουλεύει σοι" φησὶν "ὁ νιὸς σου, καὶ τούτου δεῖγμα
 D IV 37 τὸ φέρειν, ὅτε σοι συνθηρῶ, κεκρυμμένον ξιφίδιον." ἐξῆλθεν 12

3 ὅσα ὁ Σανταβαρηνὸς κατὰ τοῦ (om. A) Λέοντος τοῦ νιοῦ τοῦ βασιλέως
 (τοῦ νιοῦ τοῦ βασιλέως λέοντος C) ἐτύρηνσε ACE καὶ ὅπως αὐτοῦ κατεῖπε
 πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ὅσα ὁ Λέων ἔπαθεν CE

3. 4 ὁ δεύτερος τῶν τοῦ βασιλέως νιῶν AEWp, ὁ τοῦ βασιλέως νιὸς O
 4 συζευχθεὶς Ewp 8 ὡς τισι| ὡσπερ C 10 σε ὄντα D ἔλεγεν
 ὄντα σε B 10. 11 συνιπτ. καὶ συνθ. Ewp 11 τοῦτο E
 12 καὶ prius om. D, add. Dw δέοι RwpDί, δὲ οἱ A 13 ὁρέξῃς
 Rwp, ὁρέξει D καὶ om. O ἐπιβουλεύοντας D, corr. Dw
 ante ἄμυνῃ add. αὐτῷ Rwp 15 συμβολήν D, corr. Dw
 16 χρῆται D 17 ἐπιβουλεύσει D, corr. Dw σου om. O τοῦτο D

ei haberet neque ulla in re diffideret. Rex igitur hoc modo erga 7
 Santabarenum affectus fuit. Sed Leo, alter eius filius iam adul-8
 tus et Martinacii filia uxore ducta a patre rex salutatus, Santa-
 bareno non delectabatur, sed eum veneficum appellabat et prae-
 stigiatores et regis deceptores. His ille velut spiculis quibus-9
 dam ictus ad ultionem insurgit simulataque erga Leonem bene-
 volentia "Cum sis" inquit "adulescens, o rex, et una cum patre
 venere atque equites, etiam pugio tibi ferendus est, quo et contra
 feram, si opus fuerit, utare et patri tuo, si res tulerit, porrigas
 aut etiam eius insidiatores ulciscare." Is dolo non perspecto 10
 pugionem, ut ille suaserat, in calceo fert. Eo pugione ad ultio-11
 nem Leonis Santabarenus usus "Rex" inquit "filius tuus tibi
 insidiatur; indicio illud est, quod, si tecum venetur, pugionem
 occultum gerit." His auditis venatum exit Basilium, Leo patrem 12

οὐν εἰς κνηγέσιον ὁ Βασιλείος καὶ ὁ Λέων παρείπετο τῷ πατρὶ
εὐρέθη τὸ ἐγχειρίδιον κεκρυμμένον ὑπὸ τὸ πέδιλον, ἔδοξεν ἀλη-
θεύειν ὁ κατειπών, ἀπολογούμενος ὁ κατηγορούμενος οὐ προσ-
13 ἴετο· ἐξώργιστο κατὰ τοῦ νιοῦ ὁ πατήρ, ἐγκλείει τοῦτον τῶν

P II 175 A βασιλικῶν θαλάμων ἐνὶ καὶ τὰ τοῦ κράτους ἀφαιρεῖται παρὰ-5

14 σημα, ὡς δὲ τινες ἱστοροῦσι, καὶ τὰ ὄμματα τῷ νιῷ πηρῶσαι
διεμελέτα, παρὰ τοῦ Σανταβαρηνοῦ πρὸς τοῦτο ἐρεθίζόμενος·

15 καὶ ἔργον ἂν ἐγένετο τὸ μελέτημα, εἰ μὴ ὁ πατριάρχης καὶ
τῆς συγκλήτου οἱ προὔχοντες πολλὰ δεηθέντες τοῦ βουλευμάτος

W III 141 16 τὸν βασιλέα μετέστησαν. τέως δ' οὐν ἐπέμενεν ἡ δορῆ, καὶ 10

17 ὁ Λέων ἔμφρουρος ἦν, καὶ χρόνος ἐτριβή συχρός· συννεωχεῖτο
δ' ὁ βασιλεὺς τῶν τῆς συγκλήτου τισί· τοῦτο δὲ κατὰ καιροῦς

18 ὠρισμένους ἐκ συνηθείας ἐγένετο παλαιῶς. ἦν δ' ἐν τῷ οἴκῳ,
καθ' ὃν ἐγένετο τὸ συμπόσιον, ζῶον ἐν κλωβῷ ἠωρημένον

19 τῶν μιμητῶν, καλούμενον ψιττακός· τοῦτό τις οὐδυνουμένου 15

B καὶ ἀνακαλουμένου τὸν Λέοντα συνεχῶς ἀκοῦον ἐμμήσατο τὴν

20 φωνὴν καὶ “Λέων Λέων” ἔβόα πυκνά. τὰς γοῶν φωνὰς ταύ-
τας τοῦ θρηϊδος οἱ τῷ βασιλεῖ συνεστιώμενοι λαβὴν εὐρόντες

2 τὸ ἐγγ. ARw, καὶ ἐγγ. p* post τὸ alterum add. τοῦ λέοντος Owρ
3 post δ add. αὐτοῦ O 2. 3 ἔδοξεν—προσίετο] De chiasmo v. ad XIII
2, 6 3 εἰών D, κατειπών corr. Dw 5 καὶ om. E, v. ad XIII
2, 36 7 μελέτα D παρὰ] πόλιω D 9 οἱ ante τῆς D
προὔχοντες AEwp, προὔχοντες ODi, v. ad XV 12, 17 13 ἐγι-
νετο BCwpDi, sed v. Hultschium *Die erzähl. Zeitf.* cet. I 5.
XXVIII 11 14 τὸ om. C ζῶον om. C κλωβῷ D, aste-
riscum add. Dw, corte: Wo lat., cavea corr. Duc 15 σιττα-
κός BCE ὀδυνουμένου D, sed prius ou in ras. 17 λέον, λέον
ODi οὐν Ewp

comitatur; inventus est pugio in calceo occultatus, visus est vera
13 dixisse delator, rei defensio non admittitur; ardet iracundia
pater contra filium, in quodam regio cubiculo imperii signis
14 adeptis eum includit, filio, ut quidam tradunt, oculos eruere
15 in animo habebat, Santabareno impellente; idque accidisset, nisi
patriarcha et principes senatus multis precibus regem a senten-
16 tia deduxissent. Ea ira durat, Leo in custodia tenetur, longum
17 tempus intercedit, donec rex quibusdam senatoribus in convivio
affuit, id quod veteri quadam consuetudine certis temporibus
18 fiebat. Erat autem in iis aedibus, ubi convivium agitabatur,
psittacus in cavea suspensus, qui, ut id genus avium ad imitan-
19 dum proclive est, cum quendam Leonem continenter deplorantem
et appellantem audisset, vocem imitatus subinde clamabat: “Leo,
20 Leo.” Ex ea volucris voce convivae occasione arrepta pro
Leone deprecandi e convivio surrexerunt et oppleti lacrimis

τῆς ὑπὲρ τοῦ Λέοντος παρακλήσεως ἀνέστησάν τε τοῦ συμ-
 ποσίου καὶ δακρῶν πλησθέντες "εἶτα" φασὶν "οὐκ εἰς κατη-
 γορίαν ἔσται ἡμῖν τὸ ζῶον τοῦτο, ὧ βασιλεῦ, ὅτι αὐτὸ μὲν
 τὸν οὐκ εἶον ἀνακαλεῖται δεσπότην, ἡμεῖς δὲ τῆς μετὰ τοῦ κρά-
 5 τους σου πανδαυσίας ἐπαπολαύοντες ἀμνημονοῦμεν ἐκείνου, ἐπὶ
 χρόνον ἤδη καθειργμένου πολύν; ἄνες, δέσποτα, τὴν κατ' ἐκείνου 21
 ὄργην καὶ λῦσον αὐτῷ τὴν φρουρὰν καὶ πρόσβλεπον εὐμενὲς
 D IV 38 ἢ μᾶλλον πρόσσιδε ὡς πατῆρ." τούτοις ὁ βασιλεὺς ἐχάλασε 22 C
 τὴν κατὰ τοῦ υἱέος ὄργην καὶ οἱ ἐσπέισατο καὶ τὴν τιμὴν ἀπέ-
 10 ὠκε τὴν βασιλείον.

Εἰς θήραν δὲ ἀπελθὼν ἐλάφῳ ἐντυγχάνει τὸ μέγεθος ὑπερ- 23
 φνεῖ καὶ εἰς ὕψος ἡρμένα κέρατα φέροντι, καὶ τοῦτον ἐδίωκε
 καὶ πλησιάσας αὐτῷ ἤρε τὴν χεῖρα ξιφήρη πλῆξαι τὸ ζῶον
 βουλόμενος. τὸ δὲ τοῖς κέρασιν ἡμύνετο τὸν διώκοντα, καὶ 24
 15 τινος τῶν αὐτοῖς παραφρομένων δῶν ἐμβληθέντος τῇ ζώνῃ
 τοῦ βασιλέως μετέωρος ἐκείνος ἐφέρετο, ἠωρημένος τοῦ ζῶου
 τοῖς κέρασι· καὶ τάχα ἂν ἠγάλωτο, εἰ μὴ τις φθάσας καὶ ξίφει 25
 τεμῶν τὴν ζώνην αὐτὸν διεσώσατο. ᾧ καὶ σῶστρο καλὰ δέ- 26
 ὠκεν ὁ ὑπ' ἐκείνου σωθεὶς τὴν τῆς κεφαλῆς ἐκτομήν, καὶ ἡ D

11 ἐξ οἷας λαβῆς ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς καὶ περὶ τοῦ διασώσαντος αὐτὸν
 (om. E) ἐκ τοῦ ἐλάφου CE

3 τοῦτο τὸ ζῶον Ewp 7 πρόσβλεπον E 9 υἱέος Ewp, υἱοῦ D
 ἀπέδοτο D, ἀπέδωκε corr. Dw 11 post ἀπελθὼν add. ὁ βασιλεὺς Owp
 ἐλάφων C ἐλάφων (sic) τυγχάνει Dw τὸν ὄγκον O 13 ζῶον
 D, corr. Dw 15 δῶν (sic) A ἐμπαρόντος Owp 16 ἐκρέ-
 ματο C 17 post ἂν add. καὶ Rwp ἀγάλωτο D 18 καὶ
 om. CD

dixerunt: "An non ista volucris nos accusabit, rex, cum ipsa
 dominum suum appellet, nos autem maiestatis tuae epulis fruentes
 illius iam longum per tempus inclusi obliviscamur? Omitte iram, 21
 domine, contra illum conceptam, deme illi custodiam, placido
 eum ac potius paterno vultu aspice." His verbis ira mitigata 22
 rex cum filio in gratiam rediit, dignitate pristina restituta.

Post, cum venatum exiisset, in cervum incidit inusitata 23
 magnitudine elata in altum cornua gestantem, quem persequendo
 asscutus cum stricto gladio percussurus esset, bellua se defen- 24
 dit et ramo uno de cornibus zonae regis infixo illum sublimem fert
 cornibus suspensum; ac forsitan ita periisset, nisi a quodam, ense 25
 dissecta zona, esset ereptus. Cui mercedem salutis suae prae- 26
 claram reddidit ille, capitis truncationem, speciosa causa quaesita,

οκῆμῖς ὡς εὐπρεπῆς· “ὅτι ξίφος” ἔφη, “ἐπὶ βασιλέα γυμνώ-
 27 σει”, μὴ λογισάμενος ὅτι ἐπὲρ βασιλέως ἦρκε τὸ ξίφος ὁ ἄν-
 θρωπος καὶ ἀμοιβῆς μᾶλλον ἢν ἄξιος καὶ δωρημάτων βασι-
 λικῶν. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀπώνατο τῆς ἐπὲρ τοῦ βασιλέως
 28 σπουδῆς. ὁ δὲ πληγῆς καὶ τὸ σῶμα τῷ κέρατι καὶ περιδινη-
 29 θεὶς τὰ σπλάγγνα ἐπεβίω μὲν, ἀλλ’ οὐκ εἰς μακρόν· ἀπεβίω
 δ’ ἐντεῦθεν, συμβασιλεύσας μὲν τῷ Μιχαὴλ ἔτος ἕν, αὐταρχή-
 σας δ’ ἔννεακαίδεκα, τῷ νιῷ Λέοντι τὴν βασιλείαν λιπών, ὄντι
 πρεσβυτέρῳ τῶν περιόντων νιῶν.

- 12 Αὐτοκράτωρ δὲ γεγονῶς ὁ Λέων αὐτίκα πρὸς ἄμυναν 10
 2 διανέστη τοῦ Σανταβαρηνοῦ. ὑποπεύων δὲ ὡς ἀντιλήφεται
 P II 176 A τούτου ὁ πατριάρχης Φώτιος, φιλίως πρὸς αὐτὸν διακειμένος,
 αἰτίας πλάττει κατὰ τοῦ πατριάρχου καὶ ἐξωθεῖ τῆς ἐκκλησίας
 αὐτὸν καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀρμονιανῶν περιορίζει μονῆ, πατριάρχην
 3 δὲ Στέφανον προεχειρίσατο, τὸν οἰκεῖον δμαίμονα· καὶ ὅτι μὴ 15
 ἦν Ἡρακλείας ἀρχιερέυς, ὑπὸ τοῦ πρωτοθρόνου κεχειροτόνητο. D IV 33
 4 ἀχθῆναι δ’ ἐξ Εὐχαϊτῶν ἐκέλευσε τὸν Σανταβαρηνόν· τῆς ἐκεῖ

10 βασιλεία Λέοντος τοῦ φιλοσόφου AR 11 ὅτι ἐξώθησε τῆς ἐκκλη-
 σίας ὁ Λέων τὸν Φώτιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Στέφανον πατριάρχην προεχει-
 ρίστατο CE

2 post ἐπὲρ add. τοῦ B 3 βασιλικῶν] πολλῶν D Wo lat. 4 ἀπ-
 ὄλετο B 5 καὶ prius om. Rwp τὸ σῶμα om. O 6 ἀπεβίωσε B
 12 φώτιον D, corr. Dw ἱερός D, corr. Dw 13 ἐξ αὐτῆς D,
 ἐξωθεῖ corr. Dw 14 ἀρμονιανῶν AD, Cedr. (Scylitz.) II p. 249, 11,
 Theoph. cont. p. 354, 4, v. G. M. p. 767, 5 ann. cr., ἀρμονιανῶν
 C, ἀρμενιανῶν EDw, ἀρμενιανῶν Bw, G. M. p. 767, 5, L. G. p. 263, 7,
 Th. M. p. 183, Ἀρμενιακῶν p, Ἀρμενιακῶν Di Sym. mag. p. 700, 15,
 v. Hergenroetherum Photius cet. Ratisb. 1867 t. II p. 683 ann.
 5 et Hierocl. 641, 8 Burckhardt 15 προσχ. στεφ. C 16 ὁ τοῦ
 (sic) A 17 διεξυχαϊτων (punctis notat.) D, δ’ ἐξ εὐχαϊτῶν Dw
 17. p. 441, 1 γὰρ ἐκεῖ EDwwp

- 27 quod ense contra regem strinxisset; neque reputavit hominem
 illum pro rege potius gladium strinxisse ac remuneratione regis-
 que praemiis esse dignum; is igitur sui erga regem studii hunc
 28 fructum cepit. Basiliius vero corpore cum percusso conversis-
 que intestinis supervixit ille quidem, sed non diu, mortemque
 29 obiit. Regnavit cum Michaële annum unum, solus decem et no-
 vem, imperio Leoni, filio ex superstitionibus natu maximo, relicto.
 12. Imperator factus LEO statim de ulciscendo Santabareno
 2 cogitat. Sed cum timeret, ne is a Photio amico defenderetur,
 patriarcham causas quasdam commentus ecclesiae eiectionem in Har-
 monianorum relegat monasterium fratremque suum Stephanum
 3 patriarcham designat; qui, quia Heracleae pontifex nullus erat,
 4 a protothrono consecratus est. Santabarenus Euchaitis, cuius

γὰρ ἐκκλησίας προήδρευε. πέμψας δὲ εἰς τὴν ἐν Χρυσοπόλει 5
 μονὴν τοῦ Φιλίππου, ὅπου ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἐτίθειτο,
 ἐξάγει τὸ σῶμα τούτου ἐκ τῆς σοροῦ καὶ μετὰ προπομπῆς
 πολλῆς καὶ βασιλείου τιμῆς εἰς τὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναὸν
 5 κατατίθεισιν ἐν λάρνακι μαρμαρίνῃ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
 παρόντων ἐπὶ τῇ προπομπῇ, τοῦ τε Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ πα-
 τριάρχου. τῇ δὲ τοῦ Ζαούτζη Στυλιανοῦ θυγατρὶ συμφθερό- 6
 μενος ἔτι ζωῆς Θεοφανοῦς τῆς αὐτοῦ γαμετῆς τὸν πατέρα WIII 142
 ταύτης μάγιστρον ἐτίμησε καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου, μετέπειτα
 10 μέντοι καὶ βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ὄνομα εὐρών.

Ἐξ ἐμπρησμοῦ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου 7
 ἀποστόλου Θωμᾶ πυρποληθέντος, ὁ βασιλεὺς οὗτος αὐτὸν ἀνε-
 καίνισεν. ἤδη δὲ καὶ ὁ Σανταβαρηνὸς ἤχθη καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς 8
 Πηγαῖς ἐφρουρεῖτο βασιλεία, ἔνθα πέμψας ὁ βασιλεὺς καὶ ἀφει-
 15 δῶς αὐτὸν αἰκισάμενος ἐν Ἀθήναις ὑπερόριον ἔθετο. οὐ πολὺ 9
 τὸ ἐν μέσῳ καὶ πέμψας ἐκεῖ ἐξέκοψε τὰ ὄμματα αὐτοῦ. μετὰ 10
 δὲ πλείους ἐνιαυτοὺς τῆς ὑπερορίας τε τὸν ἄνθρωπον ἐπανή- C
 γαγε καὶ προνοίας ἠξίωσεν.

1 ὅπως ἐτίμησε τὸν (om. E) τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ (τὸν add. E) νεκρὸν
 CE 11 ὅτι πυρποληθέντα τὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ ναὸν ὁ βασιλεὺς οὗτος
 ἀνεκαίνισεν C 13 ὅπως τὸν Σανταβαρηνὸν ἠμίνατο CE

1 προέδρευε D, corr. Dw 3 σοφοῦ D, corr. Dw 4 βασιλείου
 AED_wwp, βασιλεῖ προεπούσης O; de chiasmo προπομπῆς—τιμῆς v.
 ad XIII 2, 6 6 ἐπὶ ἐν CD τε om. C post πατρ. add.
 στεφάνου Rwp 7 ἢ D, τῇ corr. Dw 8 θεοφ. post γαμετῆς C
 10 ἐφευρών OwD_i, εἰρηκῶς ED_w 11 τοῦ post ναοῦ om. w*p
 invitis AR 13 ταῖς om. D 16 σταίλας O τοὺς αὐτοῦ ἐξ-
 ἔκοψεν ὀφθαλμούς Owρ, ἐξέπεμψεν ἔξοθεν τὰ ὄμματα αὐτοῦ E 18 ἠξί-
 ωσε EwpD_i, v. ad XIII 1, 5

urbis ecclesiae praeerat, adduci iussit. Misit et Chrysopolim in 5
 Phillipici monasterium, ubi rex Michaël sepultus erat, eiusque
 corpus loculo eductum cum magno comitatu et regio honore in
 sanctorum apostolorum aede in marmorea arca reponit, etiam
 fratribus suis Alexandro et patriarcha praesentibus. Zautzem 6
 Stylianum, cuius filiam, superstite tum Theophanone coniuge, sub-
 igit, magistram designavit et cursus publici logothetam, post
 etiam novo excogitato nomine regis patrem.

Aedem S. Thomae apostoli una cum aliis aedificiis incensam 7
 hic rex renovavit. Santabarenum iam adductum in regia Pegana 8
 custodit et inclementer flagris caesum Athenas relegavit, neque 9
 multo post oculos ei effodi iussit. Verum pluribus annis elapsis 10
 hominem ab exilio revocatum benigne tractandum curavit.

- 11 Ὁ δὲ Λογγισβαρδίας δούξ Ἁγίων, τοῦ δηγὸς Φραγγίας τυγ-
 χάνων γαμβρός, ἐπεὶ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλείου ἐτύθητο, τὰς
 12 πρὸς Ῥωμαίους συνθήκας ἠθέτησε καὶ τὴν χώραν ἄπασαν
 13 αὐτοῦ μετὰ τῶν δυτικῶν ταγμάτων· ὃς συμμίξας αὐτῷ ἠτήθη 5
 καὶ πάντα σχεδὸν οὐδ' ἐπήγετο ἀπεβάλετο, μόλις αὐτὸς δια-
 14 δράς. τοῦ δὲ πατριάρχου Στεφάνου ἐκλελοιπότης Ἀντώνιος
 προκεχειρίστω πατριάρχης, ὃς Καυλέας ὠνόμαστο. D IV 4
- 15 Τῶν δὲ Βουλγάρων ἐνοσπόνδων ὄντων καὶ ἐμπορίας ποιου-
 μένων μετὰ Ῥωμαίων, οἱ τοῖς τελωνήμασιν ἐφεστῶτες ἄδικα 10
 D 16 αὐτοὺς εἰσέπραττον τέλη. τοῦτο τῷ αὐτῶν ἄρχοντι Συμεῶν
 λαβὰς ζητοῦντι τοῦ κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἄρασθαι εἰς πρό-
 17 φασιν ἤρκεσε. καὶ μέντοι καὶ ἤρατο· καὶ Ῥωμαϊκὸν αὐτῷ
 ἀνθοπλισάμενον στρατεύμα ἠτήητο, καὶ πολλοὶ μὲν ἔπεσον τῶν
 18 Ῥωμαίων καὶ ὁ στρατηλάτης αὐτός· πολλοὶ δ' ἐάλωσαν, ὧν 15
 τὰς δῖνας ὁ Συμεὼν ἐκτεμῶν ἐπανελθεῖν ἀφῆκε πρὸς τὸ Βυ-
 19 ζάντιον. τούτοις περιαλήσας ὁ βασιλεὺς δώροισ τοὺς Τούρ-

7 *περὶ πατριαρχῶν C* 9 *περὶ Βουλγάρου ἀρχοντος Συμεῶν E, περὶ Βουλγάρων καὶ τοῦ ἀρχοντος αὐτῶν Συμεῶν καὶ ὅσα συνέβη ἐξ ἐκείνου Ῥωμαίους C*

1 ὁ δούξ δὲ λογγ. O ἁγίων AR, G. M. p. 770, 8, L. G. p. 265, 23, ἁγίων DEwDi, Th. M. p. 185 4 τῶν] τῶν C 5 τῶν δυτικῶν ταγμάτων AEDwwp, τῶν ταγμάτων δυτικῶν D, τῶν ταγμ. τῶν δυτικῶν BC 6 ἐπήγαγετο D 7 ἀντώνιος D, corr. Dw 8 ὃς K. ὠνόμαστο om. E 10 οἱ ἐφεστηκότες τοῖς τελ. O 11 αὐτοὺς om. B τῷ ἀρχοντι αὐτῶν O 12 post εἰς add. μάχης OwP 13 ἤρατο (sic) A, v. ad XVI 2, 1 15 στρατηγός O 16 δῖνας BCDi, ὄνας ARwp σημεῶν D, corr. Dw 17 βασιλεῦς D, corr. Dw

- 11 Ceterum Agio, Longobardiae dux, regis Franciae affinis, audita Basillii morte, Romano foedere sublato omnem sibi provin-
 12 ciam vindicavit. Quare rex mensae praefectum cum occiden-
 13 talibus legionibus contra eum misit; qui proelio victus, fere
 14 omnibus, quos adduxerat, amissis, fuga aegre elapsus est. Ste-
 phano patriarchae defuncto Antonius, cognomento Cauleas, successit.
- 15 Cum Bulgari pace facta cum Romanis mercantia haberent, sed portitores ab iis vectigalia iniqua exigent, id Symeoni, illorum principi, iamdudum occasionem captanti satis causae
 17 visum ad bellum Romanis inferendum. Sed Romanus exercitus contra eum missus succubuit, multis caesis ipsoque duce inter-
 18 fecto, multis captis, quos Symeon nasus praecisibus Byzantium redire
 19 passus est. Quibus rebus irritatus rex Turcos Istrum accolentes,

κους ἔπεισε τοὺς περὶ τὸν Ἰστρον, οἱ καὶ Οὐγγροὶ καλοῦνται,
 τοῖς Βουλγάροις ἐπεξελθεῖν καὶ ὄση δύναμις κακῶσαι αὐτούς.
 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς διὰ τε θαλάσσης καὶ διὰ γῆς ἤτοι- 20
 μαστο ὄπλα κινήσῃσι κατὰ τῶν Βουλγάρων, τῷ πατριῶϊ Νικη-
 5 φόρῳ τῷ Φωκᾷ τὸν κατ' αὐτῶν ἀναθέμενος πόλεμον, δομέ-
 στικον τῶν σχολῶν αὐτὸν προβαλλόμενος. πρὸ τοῦ πολέμου δὲ 21 P II 177 A
 τὸν κοιαισιτωρα στέλλει ὁ αυτοκράτωρ πρὸς Συμεῶν περὶ εἰρή-
 ης πρεσβεύοντα. ὁ δὲ βάρβαρος δόλῳ τοῦτον ὑποποθήσας 22
 ἐλθεῖν καθείργουσι καὶ δεσμεῖ καὶ τῷ Φωκᾷ ἀντεμάχεται. ἐκεί- 23
 10 νου δὲ περὶ τοῦτον ἀσχολουμένου οἱ Οὐγγροὶ τὴν χώραν αὐτοῦ
 ἐλήσαντο. διὸ τὸν Φωκᾶν λιπὼν κατ' ἐκείνων ἐξώρμησε καὶ 24
 συμβαλὼν αὐτοῖς ἤττητο, πολλῶν μὲν σφαγέντων Βουλγάρων,
 πλειόνων δ' ἄλόντων, αὐτοῦ δὲ τοῦ Συμεῶν μόλις ἐν Δορο-
 στόλῳ φυγόντος· τοῦτο δ' ἡ Δρίστρα ἐστί. τοὺς δ' αἰχμαλιώ- 25
 15 τους Βουλγάρους ὁ βασιλεὺς παρὰ τῶν Οὐγγρων ἐπρίατο καὶ B
 ὁ Συμεῶν περὶ εἰρήνης ἰκέτευε. καὶ πιστεύσας τοῖς λόγοις 26
 ἐκείνου ὁ βασιλεὺς τὸν Χοιροσφάκτην ἀπέστειλε σπονδὰς ποιη-

9 δι' ἐπῆλθον τοῖς Βουλγάροις οἱ Οὐγγροὶ CE
 (v. ad XVI 12, 24) δι' Δορόστολον ἐλέγετο E

13 περὶ τῆς Δρίστρας

1 Ἰστρον OwpDi, Ἰστρον E, οἰστρον A οὐγγροὶ Ewp 3 δὲ
 om. E τε] τῆς D 4 τῶν om. Rwp 5 αὐτῶν RD_wwpDi,
 αὐτὸν AD 6 προβαλλόμενος CEwp, v. ad XIV 11, 5 7 κοιαι-
 σιτωρα DEwp ὁ αυτοκρ. om. O post πρὸς add. τὸν O
 8 πρεσβεύοντα Ewp 9 post καθείργ. add. τὸν ἄνδρα BCwp
 ποιεῖται ὑπὸ δεσμοῖς O 10 τοῦτον D, τοῦτον corr. D_w οὐγγαροὶ
 Ewp 11 ἐκείνων D, corr. D_w 12 ἤττητο D, corr. D_w
 14 δρίστρα ED_w, v. XVII 2, 33 et Hierocl. Synecd. p. 63, 33. 67,
 86 Burckhardt 16 ἐπρέσβευε O πιστεύσας οὖν omisso
 καὶ O

qui et Ungri vocantur, muneribus impulit, ut Bulgaros ulciscerentur et pro viribus affligerent. Ipse quoque rex terra marique 20
 arma inferre Bulgaris parat, summa rerum patricio Nicephoro Phocae, quem domesticum scholarum designavit, mandata. Verum 21
 ante bellum quaestorem de pace legatum imperator ad Symeonem mittit. Quem barbarus dolo adesse suspicatus in vincula 22
 coniectum includit et Phocae resistit. Quo bello dum occupatur, 23
 Ungri eius agros populantur. Quare Phoca omisso contra illos 24
 proficiscitur et acie congressus superatur, multis Bulgaris interfectis, plurimis captis; Symeon ipse Dorostolum, quae Dristra est, vix confugit. Captivos Bulgaros rex ab Ungris emit, ad 25
 quem Symeon legatos de pace misit; cuius verbis fide habita 26

27 *σόμενον, ὃν ὁ βάρβαρος κατέσχε τε καὶ ἐδέσμησεν. αὐτὸς δὲ D IV 4*
τοῖς Τούρκοις ἐπῆλθε καὶ ἐτρέφατό τε αὐτοὺς καὶ τῇ χώρᾳ
 28 *σφῶν ἐλυμήνατο. εἶτα ἐπέστειλε τῷ Λέοντι μὴ ἂν ποτε σπεί-*
σασθαι, εἰ μὴ τοὺς αἰχμαλώτους Βουλγάρους λήψοιτο πρότερον·
 29 *καὶ τοὺτους λαβὼν οὐκ ἐσπέισατο. ὁ γοῦν βασιλεὺς τοῖς τε 5*
τάγμασι τοῖς ἐξοῖς καὶ τοῖς ἐσπερίοις ὁμοῦ συνελθοῦσι κατὰ
τῶν Βουλγάρων ἐχρήσατο, ἀλλ' ἠττήθησαν ἅπαντα τῷ Συμεῶν
προσβαλόντα. καὶ τὰ μὲν τῶν Βουλγάρων τοῦτον εἶχε τὸν
τρόπον.

30 *Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἀγροῖς τισι τῇ τοῦ Ζαούτζη συνῶν θυ- 10*
 C 31 *γατρὶ τῇ Ζωῇ ἐπεβουλεύθη παρά τινων. αἰσθομένης δὲ τῆς*
Ζωῆς ἐκ θροῦ τὴν ἐπιβουλήν καὶ διωπνισάσης τὸν βασιλέα
κοιμώμενον, αὐτίκα ἐκεῖνος ἐπανῆλθεν εἰς τὰ βασιλεία καὶ οὕτω
 32 *διέφυγε τὴν ἐπιβουλήν. ἄρτι δὲ τῆς βασιλίδος θανούσης Θεο-*
 W III 143 *φανοῦς τὴν εἰρημένην Ζωὴν ὁ βασιλεὺς Ἀδγούσταν ἀνηγόρευσε 15*
καὶ νόμιμον ἔθετο γαμετὴν τὴν πρὶν αὐτοῦ παλλακὴν, ἣ ἐπ'
 33 *ὀλίγον τῆς εὐτυχίας ἀπώνατο· ἐνιαυτὸν γὰρ ἕνα ἐπὶ μῆσιν ὀκτώ*
 34 *τῇ βασιλείᾳ ἐπιβιώσασα τέθνηκεν. ἐτέρα δ' αὖθις ἐπιβουλή*

10 *ἐπιβουλή κατὰ τοῦ (om. E) βασιλέως Λέοντος CE* 14 *διετὴν τοῦ*
Ζαούτζη Ζωὴν ἔσπευεν ὁ Λέων (βασιλεὺς E) CE 18 *ἐτέρα ἐπιβουλή*
παρὰ τοῦ Σαμωνᾶ καταμνηθεῖσα E

1 *τε om. C* δὲ *om. Ewp* 2 *ἐπῆλθεν Ewp, v. ad XIII 1, 5*
 4 *βουλγάρων C* 5 *τε om. CEwp* 7 *τῶν om. DE* 7. 8 *προσβ.*
τῷ συμεῶν Owp 8 *τοῦτον ex τούτω corr. A* 12 *ἐκ θροῦ]*
ἐχθροῦ EDw 16 *παλακὴν CD, corr. Dw* 18 *τέθνηκεν RwpDi,*
τέθνηκε AD, v. ad XIII 1, 5

27 *Leo Choerosphactem ad pacem faciendam ablegavit. Sed bar-*
 28 *barus eo detento et victo Turcos invasit iisque in fugam versis*
 29 *tamen pacem non fecit. Igitur rex contractis in unum omnibus*
et orientalibus et occidentalibus legionibus contra Bulgaros usus
est, quae tamen cum Symeone congressae succubuerunt. Ita res
Bulgarorum sese habebant.

30 *Deinde cum in agris quibusdam Zoës, Zautzis filiae, consue-*
 31 *tudine uteretur, insidiis a quibusdam est appetitus; quas cum*
 32 *Zoë ex murmure animadvertisset ac regem dormientem excitasset,*
 33 *ille statim in regiam reversus evitavit. Eandem Zoën paullo post*
 34 *reginae Theophanonis obitum Augustam appellavit et dudum*
concupinam uxorem legitimum duxit. Verum brevis illa felicitas
fuit; nam cum annum unum et octo menses in regno vixisset,
 34 *oblit. Sunt et aliae insidiae regi nuntiatae, quas Zautzis conso-*

μηνύεται τῷ βασιλεῖ, ἦν ἐμελέτα ἐπίκτης Βασίλειος, τοῦ Ζαούτζη
 τυγχάνων ἀνεψιός. ὃς τὸ ἀπόρρητον τῷ ἔκτομῳ Σαμωνᾷ ἐκοι- 35
 νώσατο, ὄρκους πρότερον βεβαιώσαντι ὡς ἀνέκφορον τηρήσει
 τὸ λεχθισόμενον. ἦν δὲ ὁ Σαμωνᾶς ἐξ Ἀγαρηνηῶν καὶ μαθῶν 36 D
 5 τὸ κατὰ τοῦ κρατοῦντος μελέτημα εὐθύς ἐκφέρει πρὸς αὐτὸν
 τὸ μυστήριον. καὶ κατεσχέθη μὲν ὁ Βασίλειος καὶ οἱ συνί- 37
 στορες τοῦ βουλευήματος, ὁ δὲ Σαμωνᾶς ἐτιμήθη πρωτοспа-
 θάριος καὶ ὠκειώθη τῷ βασιλεῖ.

Ἦγάγετο δὲ καὶ τρίτην ὁ Λέων εὐνέτειραν, ἣ Εὐδοκία μὲν 13
 D IV 42 ἐκαλεῖτο, ἐκ δὲ τοῦ Ὀψικίου τὸ γένος εἴλκε καὶ τὴν ὄραν ἦν
 περιττή. ἀλλὰ καὶ αὕτη βραχὺ τι συνεζήκει τῷ βασιλεῖ· συλλα- 2
 βοῦσα γὰρ καὶ πρὸς τῷ τεκεῖν γενομένη σὺν τῷ τεχθέντι ἀπέ-
 θανεν. ἔχων δὲ δι' ἐφέσεως οὗτος ὁ αὐτοκράτωρ παῖδα ἐσχη- 3
 κέναι, μᾶλλον μέντοι καὶ κεχρηματισμένον ἐσχηκῶς τοῦτο (ἦν 4 P II 178 A
 15 γὰρ ἐραστής σοφίας παντοδαπῆς καὶ αὐτῆς ὄντα τῆς ἀπορρήτου,
 ἣ δι' ἐπιδῶν μαντεύεται τὰ ἐσόμενα, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέ-
 ρων δ' ἐσχολάκει κινήσεις καὶ τὴν ἐκ τούτων ἀποτελεσματικὴν
 ἐπιστήμην μετήρχειτο, καὶ εὗρισκεν ὡς ἔξει παῖδα τῆς βασιλείας

9 διὸ καὶ τρίτην γαμετῆν ὁ Λέων ἠγάγετο CF.

1 μην.] ἐγνωσθῆ O δ πήκτης (πλήτησ D, πήκτης D_w) ἐμελέτα O δ
 πήκτης AR (v. ann. anteced.) wpDi, corr. B-W coll. Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 258, 10, G. M. p. 777, 12, L. G. p. 271, 20 2 ὑπάρχων
 Ewp ἑκταμία D, corr. D_w ἐκοινώσατο RwpDi, om. A 3 τη-
 ρήση AD, corr. D_w 4 ἐήθησόμενον DEwp 5 αὐτῆν E 7 τοῦ
 βουλ.—πρωτοσπαθάριος om. D, suppl. D_w 9 ἦν D, corr. D_w
 12 πρὸς τὸ DE 14 κεχρη^{μῆ}σόμενον B 17 δ' om. D δ' ἐσχο-
 λάκει] διεσχολάκει B τὴν RwpDi, om. A 18 ἐπισήμην D,
 corr. D_w

brinus, epeicta Basilus, struebat. Is arcanum cum spadone 35
 Samona communicavit, quem iureiurando prius adegerat, ne id,
 quod auditurus esset, effutiret. Erat autem Samonas Agarenus 36
 et cognitum in imperatorem facinus ei statim indicat. Sic Basi- 37
 lius et conscii consilii comprehenduntur, Samonas protospatharii
 honorem et regis familiaritatem adipiscitur.

13. Leo tertiam quoque uxorem duxit, Eudociam, genere
 Opsicianam, excellenti forma. Neque vero illa cum rege diu 2
 vixit; nam cum uterum ferret, inter parturiendum una cum fetu
 edito periit. Verum imperator suscipiendae prolis avidus, prae- 3
 sertim cum id a vatibus ei praedictum esset (fuit enim doctri- 4
 narum omnis generis amator et arcanae quoque illius, quae per
 incantationes futura divinat, versatus etiam in doctrina de moti-
 bus siderum eorumque effectibus, in qua inveniebat se filium

5 διάδοχον) και τετάρτην ἀγεται γαμετήν τὴν Καρβωνοφίναν Ζωήν.
 6 οὐκ εὐθὺς μέντοι αὐτῇ τοῦ τῆς βασιλείας μετέδωκεν ἀξιώματος,
 ἀλλ' ἐφ' ἱκανὸν αὐτῷ συμβιωῦσα ἦν ἀταινίωτος, μέχρις οὐ
 παιδίον ἐξ αὐτῆς ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ, ὃ παρὰ τοῦ πατριάρχου
 7 Νικολάου τοῦ θείου κατηξιώθη βαπτίσματος. τοῦ γὰρ Ἀνω-5
 νίου τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιζήσαντος ἔτη ***
 Β καὶ μεταθεμένον τὴν ζωήν, ὃ μυστικὸς Νικόλαος πατριάρχης
 8 κεχειροτόνητο. μετὰ δὲ τὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοκετόν, ὃν Κων-
 σταντῖνον ὠνόμασεν ὁ βασιλεὺς, καὶ τὴν σύννευον αὐτοῦ ἀνη-
 9 γόρευσε. διὰ γοῦν τὸν τέταρτον γάμον ἀφώριστο παρὰ τοῦ 10
 10 πατριάρχου ὁ Λέων. τιμῶν δὲ τὴν πρώτην αὐτοῦ γαμετήν
 τὴν μακαρίαν Θεοφανῶ τέμενος ἀνήγειρεν εἰς ὄνομα ἐκείνης
 ἔγγιστα τοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναοῦ, ἐν ᾧ καὶ τὸν νεκρὸν
 11 ἐκείνης κατέθετο. καὶ ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἁγίου Λαζάρου ναὸν
 ἐδείματο ἕτερον, εἰς ὃν καὶ τὸ ἱερὸν ἐκείνου σῶμα ἀπεθησαύ- 15
 ρισεν ἐκ τῆς Κύπρου μετενεχθέν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ τῆς Μα-
 C 12 γδαληνῆς Μαρίας. ἀσχολουμένων δὲ ταῖς οἰκοδομαῖς τῶν πλωί-
 μων καὶ τοῦ στόλου μὴ πλέοντος, τὸ τῶν Ἀγαρηῶν ναυτικὸν D IV 4

1 δι καὶ τετάρτη ὠμίλησε γυναικί CE 5 περὶ πατριαρχῶν CE

1 καρβωνοφίναν ARwDi, Καρβωνοφίναν p*, corr. B-W 2 αὐτῇ
 FwpDi, αὐτῇ AO τοῦ om. w*p inuitis AR ἡζήωσεν O
 3 οὐ] οὐν E 6 ἐπιζήσαντος D, corr. Dw ***] lac. VI fere
 litt. R, nulla lac. AC, <δύο μόνα> B-W, v. Gedeonem πατριαρχ.
 πίνακες p. 294 s. 9 τὴν om. w*p inuitis AR 12 ἀνήγειρεν
 post ἐκείνης O 14 αὐτῆς Fwp ἀπέθετο O Cedr. (Scylitz.)
 II p. 260, 8 λαζάρου ναὸν RwpDi, λα ναὸν A

5 habiturum regni successorem) quartam etiam uxorem ducit Car-
 6 bonopsinam Zoēn; quam non statim honore regio dignam iudi-
 cavit, sed diu sine diademate habuit, donec filiolium pareret,
 7 qui a patriarcha Nicolao sacro baptisate est initiatus. Nam
 cum Antonius sede Cpolitana per annos *** gubernata decessisset,
 8 mysticus Nicolaus patriarcha est designatus. Rex post filii par-
 tum, cui Constantini nomen indidit, coniugem etiam suam Augu-
 9 stam appellavit. Sed ob quartas nuptias a patriarcha Leo censura
 10 ecclesiastica est notatus. Sed nomine beatae Theophanonis, pri-
 mae coniugis, honoris ergo aedem proxime templum sanctorum
 11 apostolorum exstruxit in eaque illius corpus reposuit. Condidit
 idem et aliam aedem S. Lazari nomine, in qua cum sacrum eius
 corpus e Cypro translatum est, tum etiam Mariae Magdalenaee.
 12 Cum autem nautis aedificando impeditis classis vacaret, Agare-

τὸ Ταυρομένιον ἐξεπόρθησε καὶ τὴν νῆσον κατέσχε Λήμμον, καὶ πολλὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν αὐτοῖς συνέβη φθορᾶ.

Προῦδον δὲ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν γενομένης τοῦ βα-13
 οιλέοντος εἰς τὸν τοῦ ἁγίου Μωκίου ραδὸν κατὰ τὸ ἔθος ὁ
 5 βασιλεὺς οὗτος ἐποίησατο τὴν προέλευσιν· καὶ τις ἤδη ταῖς 14
 κικλίσι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ αὐτοκράτορος πλησιάζοντος ἐξώρ-
 μησεν ἐκ τοῦ ἄμβωνος βάκτρον μετὰ χεῖρας ἔχων βαρύτερον
 καὶ κατὰ τῆς βασιλικῆς ἐπήνεγκεν αὐτὸ κεφαλῆς· καὶ συν-15
 ἔτριψεν ἄν αὐτήν, εἰ μὴ τῇ ἡωρημένῃ λυχνίᾳ προσαράξαν τὸ
 10 βάκτρον ἀφήρητο ταύτῃ τῆς καταφορᾶς τὴν σφοδρότητα. τέως 16 D
 δ' οὖν αἶμα τῆς τοῦ βασιλέως κεφαλῆς καταρρέον θόρυβον
 τοῖς ἄρχουσιν ἐνεποίησεν· οὗ δ' οὐ παρῆν ἐκεῖ Ἀλέξανδρος ὁ 17
 τοῦ βασιλέως ἀδελφός, ὑπόληψις παρὰ τοῖς πλείοσιν ἐπε-
 κράτησε τῆς ἐπιβουλῆς αὐτὸν μὴ εἶναι ἀμέθεκτον. ὁ δὲ τὸ 18
 15 τόλμημα ποιήσας βασάνοις ὑποβληθεὶς καὶ μηδένα μὴνύσας
 συνίστορα χεῖρας ἀπετιμήθη καὶ πόδας καὶ τέλος παρεδόθη W III 144
 πυρί. ὁ δὲ μοναχὸς Μάρκος ὁ τὸ τετραώδιον τοῦ μεγάλου 19
 σαββάτου ἀναπληρώσας ἔφη παρῶν πρὸς τὸν βασιλέα "τοῦτο

3 οὗ ἐν τῇ εἰς τὸν ἅγιον Μώκιον προελθεῖ ἐπλήρη ὁ βασιλεὺς τὴν κε-
 φαλήν (τ. κεφ. ὁ βασ. E) CE 17 περὶ τῆς προρρήσεως τοῦ μοναχοῦ
 Μάρκου CE

1 λήμμον (sic) A 2 πολὺ D, corr. D_w φθορᾶ ED, corr. D_w
 3 γενομένης Awp, γινομένης RD_wDi, γινομένου punctis notatum D
 4 post ἔθος add. καὶ Rwp 4, 5 οὗτος ὁ βασ. C 6 κικλίσι D
 7 μετὰ AEWpDi (v. B-W Hist. Unters. f. Förstemann Lips. 1894
 p. 5), ἐπὶ O 9 προσαράξαν Ewp, v. ad XIII 7, 8 10 τὸ
 σφοδρότατον Ewp 10 τέως] τὸ O 12 δὲ C 13 περὶ E
 18 βασιλέα τοῦτο· p*

norum classis Tauromenium vastavit et Lemnum insulam occu-
 pavit, quibus locis multi homines perierunt.

Rex autem cum in pentecoste in S. Mocii aedem de more 13
 supplicatum iret iamque sacrarii cancellis appropinquaret, qui-14
 dam ex ambone prodiens baculum gravissimum, quem mani-
 bus gestabat, regis capiti impexit; quod plane contudisset, nisi 15
 fustis dependenti lychno illis maximam vim amisisset. Proceres 16
 cum sanguinem e capite regis manantem viderent, turbati sunt;
 et quia frater eius Alexander illic non aderat, apud plerosque 17
 suspicio invaluit eum insidiarum fuisse non expertem. Sed qui 18
 id facinus ausus erat, quaestionibus adhibitus nullo conscio nomi-
 nato, pedibus et manibus amputatis, in ignem est coniectus.
 At Marcus monachus, qui tetraodium magni sabbati supplevit, 19
 tum praesens "Rex" inquit "istud a Davide praedictum est his

- προείρηται παρὰ τοῦ Δαβίδ εἰρηκός· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχήσατο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου." ἴσθι οὖν, βασιλεῦ, ὡς ἀπὸ τοῦδε
 P1179A 20 χρόνον βασιλεύσεις δεκαετῆ." καὶ ὁ λόγος ἔργον ἐγένετο· ἔθανε γὰρ ὁ Λέων μετὰ δέκα ἐνιαυτοὺς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἦν ἐπλήγη τότε τὴν κεφαλὴν.
 21 Ὁ ἦδη δὲ ῥηθείς Σαμωνῆς παρὰ τῷ βασιλεῖ μεγάλα δυνάμενος πλοῦτόν τε θαυσιῶ περιβαλλόμενος, καὶ τοῦτον λαβὼν
 22 εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς, ὅθεν ὄρωμητο, ἀπεδίδρασκεν. ἀλλ' ἐάλω D IV 44 τὸν Ἄλυν διαπερῶν· ὁ δὲ εἰς τὸν ἐν Σιριχᾷ σταυρὸν ἔλεγεν 10
 23 ἀπιέναι, τοῦτο εὐχὴν ποιησάμενος· ὃν λαβὼν Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ Δουκὸς Ἀνδρονίκου υἱὸς εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπανήγαγεν.
 24 ὁ δὲ βασιλεὺς ἔτι τηρῶν τῷ Σαμωνᾷ τὴν πρώην διάθεσιν ἐνετείλατο τῷ Κωνσταντίνῳ, εἰ ἐρωτηθεῖ ἐνώπιον τῆς συγκλήτου
 B περὶ τοῦ Σαμωνᾶ, μὴ εἰπεῖν ὅτι ἀπεδίδρασκεν, ἀλλ' ὅτι εἰς 15
 25 τὸν ἐν Σιριχᾷ ἀπῆει σταυρὸν. τῇ δ' ἐξῆς τῆς συγκλήτου παρ-
 ούσης ἦρετο μεθ' ὄρκων ἐπαγωγῆς τὸν Κωνσταντῖνον ὁ βασιλεὺς εἰ ἔφηνεν ὁ Σαμωνᾶς· ὁ δὲ διὰ τοὺς ὄρκους ψεύσασθαι μὴ θελήσας εἶπεν ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν πατρίδα τὴν Μελιτηνὴν

7 ὅτι ἀποδιδράσκων (ἀποδράσας E) ὁ Σαμωνῆς κατελήφθη CF.

1 προείρητο EwpDi Δαβίδ] Psalm. 73, 3a. 2 τοῖς ἀγίοις Psalm. l. c. 3 γοῦν Ewp ὡ β. Ewp 5 τὴν om. B 6 τὴν κεφ. τότε D 7 ῥηθείς] XVI 12, 35 8 περιβαλλόμενος D 11 τούτῳ w*ρDi iuvitis AR 13 πρώην C 16 σιρᾶχ (sic) A hoc uno loco 17 ὁ βασ. om. B W'o lat.

verbis: "Quae hostis tuus in sancto improbe egit et qui te ode-
 runt, in medio festivitatis gloriati sunt." Scito igitur, rex, te ab
 20 hoc tempore decem annos regnaturum." Quemadmodum dixit, ita factum est; nam Leo post decennium eo ipso die, quo caput ictus erat, est mortuus.

21 Samonas autem, de quo supra diximus, cum apud regem multum posset, cum magnis opibus fugam ad Agarenos, unde
 22 ortus erat, cepisset. Sed in transitu Halys captus, quamvis se
 23 ex voto crucem Sirichanam adire diceret, nihilominus a Con-
 24 stantino, Ducae Andronici filio, Byzantium est reductus. Cui Constantino rex, conservato pristino erga Samonam affectu, man-
 davit, ut coram senatu interrogatus diceret eum non cepisse
 25 fugam, sed ad Sirichanam crucem peregrinatum esse. Cum autem postridie senatu praesente Constantinum iureiurando ob-
 strictum rex rogaret, num fugisset Samonas, ille periurio refor-

- ἀπῆει. ὁ βασιλεὺς δὲ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον μετ' ὀργῆς ἀπε- 26
πέμματο, τὸν δὲ Σαμωνῶν μετὰ ταῦτα τῆς προτέρας ἡξίωσεν
οἰκειώσεως, εἶτα καὶ πατριῆκον ἐτίμησε καὶ παρακοιμώμενον
προεβάλετο· ὃς εἰς πολλὰ τῶν οὐ καθηκόντων τὸν αὐτοκράτορα 27
5 προεβίβαζεν, ὧν ἐν καὶ τὸ βιάσασθαι τὸν πατριάρχην δέξασθαι
αὐτὸν καὶ τοῦ ἀφορισμοῦ ἀπολύσαι. μεταπεμπώμενος οὖν τὸν 28 C
ἀρχιερέα ὁ βασιλεὺς ἐδεῖτο δεχθῆναι. ὡς δ' ἐκεῖνος ἦν ἀδυσ- 29
ώπητος, ἐκ τῶν βασιλείων αὐτίκα διαπερῆται πρὸς τὴν Ἱέρειαν,
καίκεῖθεν πεζοποροῦντα εἰς τὸ ἐν Γαλακρήναις ἄγουσιν αὐτὸν
10 μοναστήριον, ὃ αὐτὸς ἐδομήσατο, ἔτη προσάντια τῆς ἐκκλησίας
ἑνδεκα. προεχειρίσθη δὲ πατριάρχης ὁ σύγκελλος Εὐθύμιος, 30
ἀνὴρ ἱερός, ὃς καὶ βουλόμενον τὸν βασιλέα νόμῳ θεοπίσαι
ἄγεσθαι κατὰ ταῦτὸν τὸν βουλόμενον γυναικας δύο ἢ καὶ τρεῖς
ἄχρι τεττάρων πάσῃ σπουδῇ διεκώλυσε.
- 15 Τῶν δὲ Ἀγαρηῶν ναοὶ τὰς τῶν Ῥωμαίων ληϊζομένων 14 D
D IV 45 χώρας, ὁ βασιλεὺς Ἰμέριον τὸν λογοθέτην τοῦ δρόμου τοῦ
στόλου προβαλλόμενος ἀρχηγὸν κατὰ τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ ἀπέστειλεν,
- 4 οὗ ἐξώρισε τὸν πατριάρχην Νικόλαον ὁ Λέων CF.

1 ὁ δὲ βασ. C 2 γε add. post δέ BC 3 οἰκειώσεως AR, οἰ-
κώσεως w*ρ 4 καθῆκον D, corr. Dw 6 ἀπολύσαι RDⁱ, ἀπο-
λύσαι Awρ 7 ἀδυνώπητος (sic) A 8 διαπερῆται D, corr. Dw
ἱερίαν ARD_wwpDi, ἱερίαν D, corr. B-W coll. Cedr. (Scylitz.) II
p. 265, 16 et Theoph. cont. p. 371, 5 11 σύγκελλος CDwp
12 βουλόμενον et βουλόμενος per dittogr. A, βουλόμενος | D, βου-
λόμενον RD_wwpDi 13 κατ' αὐτὸν ED_wwp ἢ om. BCD_wwp
καὶ om. E 14 ἄχρι A, ἄχρι καὶ Ewp, καὶ ἄχρι O τεσσάρων
Ewp 17 προβαλλόμενος DEwp, v. ad XIV 11, 5 ἐκ om. D

midato dixit eum in patriam suam Melitenen abiisse. Constan- 26
tino igitur per iracundiam a rege dimisso, Samonas praeter
veterem necessitudinem etiam patricii dignitate ornatus et cubi-
cularius designatus imperatorem saepe impellebat, ut ab officio 27
decederet; quorum illud fuit, quod patriarcham coegit se reci-
pere et e censura eximere. Quem cum rex accessivisset neque 28
ulla ratione exorare posset, statim e regia in Hieriam navi trans- 29
vehendum indeque pedestri itinere in Galacrenaeum monasterium,
quod ipse struxerat, transferendum curat, cum per annos XI
ecclesiae praefuisset. Eius vero loco patriarcha designatus est 30
syncellus Euthymius, vir sacer, qui omni studio obstitit, ne lex
a rege promulgaretur, ut cuivis liceret secundam, tertiam, quart-
tam etiam uxorem simul ducere.

14. Cum autem Agareni Romanas provincias navibus infe-
starent, rex Himerium, logothetam cursus, classi praefectum con-

ἐντειλάμενος αὐτῷ καὶ τὸν Δοῦκα προσλαβέσθαι Ἀνδρόνικον.
 2 ὁ δὲ δόλιος Σαμωνᾶς ἄσπονδον ἔχων ἔχθραν κατὰ τοῦ γένους
 τοῦ Δουκικοῦ ὑποτίθησί τι τι τῶν φίλων τοῦ Ἀνδρονίκου δη-
 λῶσαι αὐτῷ μὴ συμπλεῦσαι τῷ Ἱμερίῳ, ἐκκόψαι οἱ τὰ δῖμα
 3 μέλλοντι κατὰ βασιλείον πρόσταγμα. διὸ οὐκ ἐπέισθη τῷ Ἱμε- 5
 ρίῳ συνελθεῖν ὁ Ἀνδρόνικος, ὅθεν καὶ μόνος ἐκεῖνος ναυμα-
 χήσας ἐκράτησε καὶ τοῦ τῶν πολεμίων περιεγένετο ναυτικοῦ.
 4 ἐντεῦθεν ἀπεγνωκῶς ὁ Ἀνδρόνικος συγγενεῖς τε καὶ δούλους
 αὐτοῦ προσλαβόμενος κατέσχε τὴν Κάβαλαν, ὄχρῳν τι φρού-
 P II 180 A 5 ριον τοῦ Ἰκονίου οὐ πάνυ τι διακείμενον μήκοθεν. ὁ δὲ Σα- 10
 μωνᾶς οὐ διέλιπε τὸν βασιλέα ἐρεθίζων καὶ εἰς ὄργην παρακινῶν
 6 κατὰ τοῦ ἀνδρός. μαθὼν δ' ἐκεῖνος καὶ τὴν τοῦ πατριάρχου
 Νικολάου ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐξώθησιν καὶ πάντοθεν ἀπογνοῦς
 7 πανοικεσία τοῖς Ἀγαρηνοῖς προσελήλυθεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο
 γνοῦς ὑπερήγγησεν, ἐναντίον ἕξειν τὸν ἄνδρα ἀνθ' ὑπερμάχου 15
 8 πποοῦμενος. γραφὴν τοίνυν ἐγχαράττει βασιλείον, δι' ἧς τῷ
 W III 145 Ἀνδρονίκῳ καὶ ἀμνηστία τῶν πρᾶχθόντων ἐπρωτανεύετο καὶ

2 δι' ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ Σαμωνᾶ ὁ Δοῦξ Ἀνδρόνικος τοῖς Ἀγαρηνοῖς προσ-
 ἐλήλυθεν C

1 δούκα B, δοῦκαν D, δοῦκαν Ewp 3 δοκικοῦ D, corr. Dw
 4. 5 Ἱμερίῳ (sic) A 5 μέλλοντι om. D, suppl. Dw, μελλόντι w* p
 9 κάβαλαν ARwpDi Sym. mag. p. 710, 15, cf. G. M. p. 789, 15,
 L. G. p. 281, 8, καβάλαν Theoph. cont. p. 372, 11, Cedr. (Scylitz.)
 II p. 267, 1, Th. M. p. 196 τι] τε B 10 τι om. O 11 δι-
 ερεθίζων D 13 ἐξώθησιν ante ἐκ B 14 προσελήλυθεν· ὁ δὲ
 AEDwwp, προσελήλυθε· καὶ ὁ O 16 ποιούμενος C ἐγχαράσσει
 EwpDi 17 καὶ ἀμνηστία τ. πρᾶχθ. ἐπρωτανεύετο AEDwwp, ἐπρω-
 τανεύετο· καὶ τ. πρᾶχθ. ἀμνηστία O

tra illos misit mandavitque, ut etiam Andronicum Ducam assu-
 2 meret. Verum dolosus ille Samonas odio implacabili in familiam
 Ducaenam permotus quendam ex Andronici amicis subornat, qui
 eum moneat, ne cum Himerio proficiscatur, qui ei iussu regio
 3 oculus sit effossurus. Itaque Himerium comitari noluit Androni-
 cus et, cum ille solus proelio victor hostium classem subegisset,
 4 desperatis rebus assumptisque cognatis et servis Cabalan, ca-
 5 stellum munitum non procul Iconio dissitum, occupat. Cum
 autem Samonas regem irritare et contra Andronicum inflammare
 6 non desineret, ille, postquam patriarcham Nicolaum ecclesia pul-
 son esse cognovit, spe omni destitutus cum tota familia ad Aga-
 7 renos se confert. Quo rex cognito supra modum doluit veritus,
 8 ne illum hostem haberet, quo usus erat defensore. Litteras igitur
 scribit, quibus Andronico et delictorum venia concedebatur

ὑπονόστισις ἐπιτρέπεται καὶ πολλῶν δόσις ἐπηγγελο ἀγαθῶν.
ταύτην ἐμβαλόντες κηρῷ τὴν γραφὴν καὶ λαμπάδι τὸν κηρὸν 9
ἀπεικάσαντες Σαρακηνῶ τῶν αἰχμαλώτων ἐν τῆς εἰρκτῆς ἐκ- B
βληθέντι ἐγχειρίζουσιν, ἐντειλάμενοι τῷ Ἀνδρονίκῳ δοῦναι αὐτήν.

5 τοῦτον δὴ τὸν Ἀγαρηνὸν ὁ Σαμωνῆς μετακαλεσόμενος ἐν ἀπορ- 10
ρήτοις φησὶ πρὸς αὐτόν “οἶδας ὅτι τὸν ὄλεθρον τῆς Συρίας
ὄλης φέρεις ἐν ταῖς χερσίν; ἵνα γοῦν καὶ τὴν πατρίδα σώσης 11
D IV 46 καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, τὸν κηρὸν τοῦτον ἐγχειρίσῃς τῷ οὐζῆρ.”
ὁ δὲ πεποίηκεν ὡς παρήγγελο· καὶ γνόντες οἱ τῆς Ἄγαρ τὴν 12
10 δύναμιν τῆς γραφῆς καὶ τὸν Ἀνδρόνικον δεσμοῦσι καὶ πάντα
τοὺς σὺν αὐτῷ. ὁ μὲν σὺν Ἀνδρόνικος ἐν τοῖς δεσμοῖς τὸν 13
βίον κατέλυσε, τινὲς δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τὴν ἐκ τῶν δεσμῶν μὴ C
στέγοντες κάκωσιν τὴν πίστιν ἐαυτῶν ἐξωμόσαντο. ὁ Κων- 14
σταντῖνος δὲ καὶ τινες τῶν σὺν αὐτῷ τῆς εἰρκτῆς ἐκφυγόντες
15 πρὸς τὰ Ῥωμαίων ἀπήεσαν καὶ τοὺς καταδιώκοντας αὐτοὺς

5 οἶα ἐμχανᾶτο (ἐμχανῆσατο F) ὁ Σαμωνῆς κατὰ τοῦ Ἀνδρονικοῦ τοῦ
Λουκῆ (δοῦκα E) CE 13 διὰ διέδρα ὁ (om. C) Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ
Ἀνδρονίκου υἱός· καὶ ὅσα ἐλθόντι αὐτῷ ὁ βασιλεὺς προεφοίβασεν (-ε E) CE

1 δόσις ἐπηγγελο ἀγαθῶν AED_wwp, ἀγαθῶν ἐπηγγέλλετο (ἐπιτρέπεται
D) παροχή O 3 ἐκβληθέντι ante τῆς Owp 4 ἐντειλάμενοι
RwpDi, ἐντειλάμενος A 5 δὲ D 6 σιρίας D, corr. D_w
7 χερσίν Rwp, χερσίν ex χερσὶ σου corr. A, χερσὶ σου Di πρι-
δάσσις D, τὴν πατρίδα περισώσης D_w περισώσης ED_wwp 8 ἐγ-
χειρίσῃς punctis notatum D οὐζῆρ . . D, οὐζῆρ (sic) D_w post
οὐζῆρ add. οὕτω γὰρ ὁ παρ' ᾧ (ὄπαρ punctis notatum D, corr.
D_w) ἦν ὁ ἀνδρόνικος ὀνομάζετο (ὀνομάζετο D, corr. D_w) Owp
10 καὶ prius om. D τοῦ ἀνδρονίκου D, corr. D_w 11 δόμοις
D, corr. D_w 12. 13 μασίγοντες D, μὴ στέγοντες corr. D_w
13 στέγοντες Bp ἐαυτῷ D, corr. D_w 13. 14 δὲ κωνστ. ED_wwp
14 ἐν D, σὺν corr. D_w ἐκφυγόντες AED_wwp, ἀποδράντες R, ἀπο-
δράσαντες D 15 ὄρος D, πρὸς corr. D_w ἀπήεσαν D, corr. D_w

et reditus permittebatur et multa beneficia promittebantur. Eas 9
litteras in ceram candelae instar effictam coniectas Saraceno
cuidam e carcere educto tradunt, Andronico reddendas. Cui 10
Samonas arcessito clam “Scisne” inquit “te totius Syriae inter-
itum gestare in manibus? Ut igitur patriam conserves et popu- 11
lares, ceram istam uzeri trade.” Facit ille, ut iussus erat; Aga- 12
reni autem cognita litterarum sententia Andronicum cum omnibus
suis in vincula coniciunt, in quibus ille obiit. Quidam vero ex 13
illis carceris aermnas non ferentes fidem abutarunt. At Con- 14
stantinus et quidam cum ipso carcere elapsi in Romanorum fines,

- 15 Ἀγαρηνοὺς γενναίως τρεψάμενοι διεσώθησαν. ὃν ὁ βασιλεὺς
 ἐδέξατό τε περιχαρῶς καὶ ἰδεξιώσατο μεγαλοπρεπῶς καὶ δια-
 16 φερόντως ἐτίμησεν· εἶτα καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη “μὴ ἀπατάτω σε,
 Κωνσταντῖνε, τὸ ὄνομα, μηδ’ οἶον τῆς βασιλείας τυχεῖν, ὡς
 Κωνσταντίνου Ῥωμαίων μέλλοντος ἄρξαι· ἴσθι γὰρ ἀκριβῶς 5
 17 τοῦτον εἶναι τὸν υἱὸν τὸν ἐμὸν. σὺ δὲ εἰ μὲν ἦν ἔλαχες Σπάρταν
 κοσμεῖς, ἔσται σοι εὖ· εἰ δὲ νεωτερίσεις καὶ τυραννίδι ἐπιχει-
 ρήσεις, ἔσο βεβαίως εἰδὼς ὡς διὰ τῆσδε τῆς πύλης (τὴν πρὸς
 D δύσιν οὖσαν τοῦ χρυσοτρικλίνου δειξας αὐτῶ) ἡ κεφαλὴ σου τοῦ
 λοιποῦ σώματος χωρὶς εἰσαχθήσεται.” ὃ καὶ γέγονεν ἕστερον. 10
 18 Ἐκ δὲ Μελιτηνῆς ἐλθόντων τινῶν, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ τοῦ
 Σαμωνᾶ πατήρ, ὑπεδέξατο τούτους ἐντίμως ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς
 τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν μὴ δεόντως ἀπίστους ὄντας εἰσήγαγεν.
 19 Ἰδὼν δὲ ὁ τοῦ Σαμωνᾶ πατήρ ἦν εἶχεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τιμὴν
 ἐν τοῖς βασιλείοις, καὶ τὸν πλοῦτιον ὃν περιέκειτο, ἤθελε συν- 15
 20 διάγειν αὐτῶ. ἐκωλύθη δὲ παρ’ ἐκείνου, τὴν οἰκίαν θρησκείαν
 τηρεῖν συμβουλευόντος καὶ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν· “εἰ δὲ
 καὶ αὐτός” ἔφη “τύχῳ καιροῦ, ὑπονοστήσω πρὸς σέ.”

1 ἄγαρ νοῖς D, corr. D_w γενᾶ ὡς D, corr. D_w 2 τε om. C
 δεξιώσατο D, corr. D_w 2. 3 ἰδεξιώσατο—ἐτίμησεν] De chiasmo
 v. ad XIII 2, 6 3 ἐτίμασεν D, corr. D_w ἀπατάσω w*_p, ἀπα-
 τάτωσαν D, ἀπατάτω σε D_w 4 μὴ δὲ οἶον D, corr. D_w 5 ἄρξαι
 E_wp 6 Σπάρταν] v. Eurip. fr. 722 Dind., σπάρτοις E 7 σοι
 om. C νεωτερίας D, corr. D_w 8 ἔσο p* 10 εἰσαχθ.
 χωρὶς C 11 μελιτηνῆς E_wp 12 ὑπεδέξατο τούτους ἐντίμως ὁ
 βασιλεὺς AR_wp, ἦν εἶχεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς βασιλείοις τιμὴν (comma
 add. D_w) καὶ τὸν πλοῦτιον (comma add. D_w) ὃν περιέκειτο (comma
 add. D_w) ἰδὼν (duo puncta add. D_w) συνδιάγειν ἤθελεν αὐτῶ· ὁ
 γὰρ βασιλεὺς (comma add. D_w) ἐντίμως αὐτοῖς ὑπεδέξατο (comma
 add. D_w) D Ἡ' o lat. 13 δέοντα D, corr. D_w 14 ἰδὼν—16
 αὐτῶ om. D 16 παρ’ ἐκείνου om. D τὴν οἰκ. om. C 18 πρὸς
 σε B^sw_p

- 15 persequentibus Agarenis fortiter profligatis, evaserunt. Eum rex
 et comiter exceptit et magnifice donavit et affecit exquisitis hono-
 16 ribus. Tum etiam ei dixit: “Ne te deceperit nomen, Constantine,
 tuum neve putaris te rerum potiturum esse, quod Constantinus
 Romanis imperet; certo enim scito filium hunc meum esse illum.
 17 Quodsi tu Spartam tuam ornaris, bene tibi erit; sin rebus novis
 studueris et tyrannidem affectaris, noli dubitare, quin per hanc
 portam (demonstrata occidentali aurei triclinii porta) caput tuum
 absque reliquo corpore sit transiturum.” Quod postea factum est.
 18 Cum Samonae pater cum quibusdam aliis Melitene venisset,
 rex eos honorifice exceperat et decori oblitus homines profanos
 19 in magnam ecclesiam introduxerat. Samonae vero pater, viso
 20 filii honore et opulencia, cum eo vivere cupiens a filio prohibi-

D IV 47 Τῆς δ' ἑορτῆς τῆς πεντηκοστῆς ἐνοστάσης ἔστειρε τὸν υἱὸν 21
 αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνηγόρευσε βασιλέα. ἔκτομίαν δ' ἔχων 22
 θεράποντα ὁ μουσαρὸς Σαμωνᾶς Κωνσταντῖνον ὀνομαζόμενον, PII 181 A
 ἐκ δὲ Παφλαγονίας γενόμενον, τῇ δεσποίνῃ τοῦτον δέδωκεν
 5 εἰς ὑπηρεσίαν. ἔπει δὲ τῇ βασιλίῳσῃ καὶ αὐτῷ τῷ κρατοῦντι 23
 μίαν ὁ Κωνσταντῖνος ᾠκείωτο, εἰς βασκανίαν ὁ βέβηλος ἠρέ-
 θιστο Σαμωνᾶς καὶ πρὸς τὸν βασιλέα κατεῖπεν αὐτοῦ ὡς ἐρω-
 μένου τῇ βασιλίῳσῃ. ζηλοτυπήσας οὖν ὁ Λέων ἀποκαρῆναι 24
 τοῦτον προσέταξε μοναχόν· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἄγει τοῦτον καὶ
 10 ἀποδυσθῆναι κελεύσας τὰ μοναχικὰ ἄμφια καὶ κοσμικὴν περι-
 βαλέσθαι στολὴν μᾶλλον ἢ πρότερον αὐτὸν ᾠκείωσατο. οὐκ
 ἀνεκτὰ δ' ἦσαν ταῦτα τῷ Σαμωνᾷ. γράφει τοίνυν λοιδορόν 25
 τι γραμμάτιον διὰ τινοσ τῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ὥπιτεῖ ἔνθα ὁ Β
 βασιλεὺς διελεύσεσθαι ἔμελλεν· ὅπερ εὐρῶν ἐκεῖνος καὶ ἀνα- 26
 15 γνὸς ἤλγησέ τε καὶ τὸν πεποικηκότα ἐζήτει. εἰς οὖν τις τῶν 27
 συνειδόντων τὴν πρᾶξιν ταύτην τῷ Σαμωνᾷ τοῦτον εἶναι τὸν
 ἐργάτην τοῦ λοιδοροῦ βιβλίον τῷ κρατοῦντι ἐδήλωσεν. ἐκλεί- 28

1 ὅτι ἔστειρεν ὁ Λέων τὸν οἰκεῖον υἱὸν CE 5 ὅσα κατεῖπεν ὁ Σαμωνᾶς
 τοῦ ἐκτομίου Κωνσταντῖνου· καὶ ὅσα εἰς ἐκεῖνον ἐγένετο CE

1 δ' om. C ἑορτῆς δὲ BD 1. 2 λέων ὁ αὐτοκράτωρ τὸν οἰκεῖον
 υἱὸν O 2 ἀνηγόρευσε αὐτὸν βασ. Ewp δὲ E 5 post δὲ add. καὶ
 Rwp 8 βασιλίῳσῃ D, βασιλίῳσῃς D_w τοίνυν O 9 ἄγει AE,
 ἀνακαλεῖται Owp, v. XVI 15, 1 9. 10 καὶ ἀποδυσθῆναι] ἐκδυσθῆναι
 D, ἐκδυσθῆναι D_w 10 κελεύει C a aqua (punctis notatum) D,
 ἄμφια corr. D_w 13 τοῦτο om. Di, Haasii annotatione ad vs.
 15 pertinente huc perperam relata ὥπιτεῖ D 15 ἤλγησεν
 D, corr. D_w ante ἐζήτει add. τοῦτο OwpDi (v. ad vs. 13)
 17 ἐκλήρωσεν D, corr. D_w

tus est suadente, ut suam religionem conservaret atque in patriam
 rediret, quod et ipse per occasionem facturus esset.

In festo pentecostes filium suum rex corona ornavit regem- 21
 que appellavit. Ceterum odiosus ille Samonas eunuchum mini- 22
 strum suum Constantinum ex Paphlagonia oriundum dominae
 ad ministerium tradidit; qui cum et reginae et ipsi imperatori 23
 percarus esset, profanus Samonas invidia stimulatus illum apud
 regem detulit, quasi ab regina amaretur; quem Leo ex zelotypia 24
 pro monacho tonderi nec multo post revocari ac monastico habitu
 exuto civilem vestem resumere iussit, eoque familiarius etiam
 quam prius usus est. Id Samonae intolerabilius visum. Curat 25
 igitur per suorum quendam libellum conviciis plenum scriben-
 dum eumque abicit, qua rex erat transiturus; quo ille invento 26
 et lecto doluit auctoremque requisivit. Unus igitur ex eius rei 27
 consciis Samonam libelli famosi auctorem esse regi indicat. Cum 28

πρεως μέντοι τότε τῆς σελήνης συμβάσης, τὸν μητροπολίτην
 29 Συνάδων ὁ βασιλεὺς μετεπέμψατο, περὶ ταύτης πευσόμενος. ὃν
 ὁ Σαμωνᾶς ἰδίᾳ παραλαβὼν ἤρето περὶ τῆς ἐκλείψεως· κά-
 κεινος ἔφη ὅτι “ὄν τὸ τῆς σελήνης πάθημα σημαίνει δυστύ-
 W III 146 χημα· εἰ δὲ τοῦ Ἰουλίου τρισκαυδεκάτη παρελεύσεται πρὸ τοῦ 5
 C 30 παθεῖν, ἐκφεύξει καὶ οὐ τὸ δυστύχημα.” εἶτα καὶ πρὸς τοῦ
 βασιλέως ὁ Συνάδων ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίνατο ὡς “εἰς τὸ δεύ-
 31 τερον μετὰ σὲ πρόσωπον ἐνοσκήσει ἢ κάκωσις.” δεύτερον δὲ
 πρόσωπον ὁ βασιλεὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκρι-
 νεν, ἀλλ’ ἐσφάλη περὶ τὴν κρίσιν· ἔδει γὰρ ποτε τῷ κακίστῳ 10
 32 Σαμωνᾷ γενέσθαι κακῶς. μαθὼν οὖν ὡς ἐκεῖνος ἦν ὁ τοῦ D IV 48
 λοιδοροῦ βιβλίου πατήρ, ἐξωθεῖ μὲν τῶν βασιλείων αὐτὸν καὶ
 ἀποκρίει καὶ περιγραπτοῖς ὁρίοις καθείργονσι. καὶ ταῦτα γέ-
 33 γονε, μήπω τῆς τρισκαυδεκάτης τοῦ Ἰουλίου παραρρουείσης. παρα-
 κοιμώμενος δὲ ἀντὶ τοῦ Σαμωνᾶ ὁ παρ’ ἐκείνον βασκαίνόμενος 15
 D Κωνσταντῖνος καὶ ἐπιβουλεύόμενος προκεχειρίστο, ᾧ καὶ μονῆν
 ὁ βασιλεὺς ἐδομήσατο ἐν ταῖς Νοσσιαῖς.

11 ἐξώθησις ἐκ τῶν βασιλείων τοῦ Σαμωνᾶ CF.

2. 3 ἀλλ’ ὁ D, ὃν ὁ corr. D_w 3. 4 ἔφη δὲ κάκεινος E 4 ὄν]
 τὸν w^p πάθος ED_wwp πάθημα σημ. om. C 5 post
 δὲ add. ἢ B^sED_wwp ἰουλλου AC_wp, ἡλίου D, ἡλίου BED_w,
 v. ad vs. 14; videtur Zonaras errore pro ἰουλλου scripsisse ἰου-
 λίου, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 272, 12, Theoph. cont. p. 376, 12,
 Sym. mag. p. 713, 3, G. M. p. 793, 16, L. G. p. 284, 10, Th. M.
 p. 199, Glyc. p. 557, 3. post παρελ. add. D_w σύνοδος post
 τοῦ add. σε R_wp 6 ἐκφεύξει D_wp 8 μετὰ σε B^sD_wwp
 11 σαμωνᾷ om. D W^o lat. post οὖν add. ὁ λέων R_wp 12 αὐτῶν
 C 14 ἡλίου D, ἡλίου BE, v. ad vs. 5 15 δὲ om B

autem defectus lunae tum fuisset, metropolitam Synadensem rex
 29 de eo quaesiturus arcessit; quem cum Samonas de illo defectu
 privatim sciscitaretur, “Tuum” inquit “infortunium portendit
 ista lunae affectio. Si vero XIII. Iulii dies ante tuam calamitatem
 30 praeterierit, et tu infortunium evitabis.” Deinde a rege quoque
 interrogatus Synadorum episcopus respondet malum istud in per-
 31 sonam ab illo proximam grassaturum. Personam autem prox-
 mam rex Alexandrum fratrem iudicabat, sed perperam; nam
 32 Samonae, homini illi pessimo, tandem male esse oportebat. Ubi
 igitur cognovit eum esse famosi libri patrem, et regia exigit et
 rasum certis finibus includit; idque accidit ante diem XIII. Iulii.
 33 Constantinus, cui Samonas et invidabat et insidiabatur, illius loco
 cubicularius est designatus eique monasterium in Nossis est ex-
 structum.

Νοσήσας δὲ ὁ Λέων κοιλιακὸν νόσημα τοσοῦτον κατειρ- 34
 γάσθη τὴν δύναμιν ὡς μηδὲ δυνηθῆναι διαλεχθῆναι τῇ συγ-
 κλήτῳ περὶ νησιείας τὴν συνήθη διάλεξιν, ἣ καλεῖται σελέντιον.
 ὁμως ὄλλγα τινὰ ταύτῃ διαλεχθεῖς καὶ ἀξιώσας αὐτοῦ μεμνη- 35
 5 σθαι καὶ πίστιν εἰς τὴν αὐτοῦ σύμβιον τηρεῖν καὶ εἰς τὸν υἱόν,
 καὶ τελευταίαν ταύτην προσλαλιὰν πρὸς αὐτὴν ποιῆσθαι εἰπὼν
 οὐκ αὐτίκα ἐξέλιπεν, ἀλλὰ μέχρι τοῦ Μαΐου διήρκεσε. τότε 36
 δὲ τελευτῶν τὴν αὐταρχίαν τῷ ἀδελφῷ κατέλιπεν Ἀλεξάνδρῳ
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκεν, ἀξιώσας ἐπιμελεῖσθαι αὐτοῦ
 10 καὶ ἀνάγειν βασιλικῶς καὶ αὐτοκράτορα καταλιπεῖν· ὃν, φασί, 37
 βλέπων ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν ἤδη ἐκλείπων, φάναι “Ἴδε ὁ P II 182 A
 κακὸς καιρὸς μετὰ τοὺς δεκατρεῖς μῆνας.” ἐβασίλευσε δὲ ὁ 38
 Λέων ἔτη εἴκοσι καὶ πέντε ἐπὶ μηνὶ τισίν.

Ἀλέξανδρος δὲ ἅμα τε τοὺς πόδας ἤρρισε τῇ ἀρχῇ καὶ 15
 15 ἅμα τὸν πατριάρχην Νικόλαον ἐκ Γαλακρηνῶν ἀγαγὼν εἰς τὸν
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ἀνήγαγε τὸ δεύτερον, κατ-

1 τελευταίη τοῦ βασιλέως Λέοντος CE 14 βασιλεία Ἀλεξάνδρου τοῦ (om.
 E) ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως (om. ACD) Λέοντος (τοῦ ἀδ.—Λέοντος om. B) AR

2 post συγκλ. add. asteriscum Dw 6 προσλαλιάν p* εἰς O
 7 ante οὐκ et post διήρκεσε signa orationis incipientis vel finitae
 ponit Di 8 τὴν αὐταρχίαν RwpDi, τῇ αὐταρχίᾳ A καταλείποι-
 πειν O 9 αὐτῷ] αὐτοῦ DEwp 10 αὐτοκράτορα A, αὐτῷ τὸ κράτος
 Rwp φασί om. BCEwp 11 ἤδη ἐκλείπων (corr. Di) A, ἐν
 τῷ (om. E) ἤδη ἐκλείπειν Rwp φάναι AD, ὡς φασίν ἐφη Rwp
 12 τοὺς om. O, suppl. Dw 13 τισίν A, τρισίν RwpDi, τρισὶ D,
 v. Theoph. cont. p. 353, 1, G. M. p. 766, 1, L. G. p. 262, 14,
 Th. M. p. 183 14 τε om. B τῷ ἄρχειν D, corr. Dw 15 post
 ἐκ add. τῶν Bwp 16 ἀναγάγεται D, ἀνήγαγε τὸ corr. Dw ante
 τὸ perperam distinxerunt pDi

Rex autem coeliaco morbo laborans viribus ita exhaustis 34
 fuit, ut de ieiunio apud senatum de more orationem, quae ap-
 pellatur silentium, habere non posset. Pauca tamen est cum 35
 senatu locutus petiitque, ut patres conscripti sui memores con-
 iugi filioque suo fidem servarent; quamvis autem diceret se eos
 nunc postremo affari, non tamen statim defecit, sed ad Maium
 usque vixit. Tum vero moriens imperium fratri Alexandro reli- 36
 quit eumque oravit, ut filium sibi traditum curaret regaliterque
 educato imperium relinqueret. Quem cum iam moribundus ad 37
 se venire vidisset, fertur dixisse: “Ecce infaustum tempus post
 illos XIII menses.” Regnavit annos XXV et aliquot menses. 38

15. ALEXANDER inito imperio patriarcham Nicolaum statim
 e Galacrenis in sedem Cpolititam reduxit, deturbato Euthymio

αγαγών τὸν Εὐθύμιον καὶ ἐπὶ βήματος τὴν τούτου ποιήσας καθ-
 αἶρεσιν, ἐνυβρισάντων εἰς τὸν ἄνδρα πολλὰ τῶν προσκειμένων
 2 τῷ Νικολᾷ, εἶτα καὶ ὑπερόριον ποιήσας αὐτόν. αὐταρχήσας
 δὲ ὁ βασιλεὺς οὐτοσί οὐδὲν εὐκὸς εἰργάσατο βασιλεῖ, ἀλλὰ τρυ- D IV 49
 Β φαῖς καὶ θήραις καὶ ἀσελγείαις ἐξέδωκεν ἑαυτόν, τὰ δὲ τῆς 5
 βασιλείας καὶ κοινὰ πράγματα ἀνθρώποις ἀνέθετο ἀγύρταις
 καὶ τοῖς ἐκ τριόδων, οὓς πρὸ τῆς μοναρχίας ἐπιρρήτων εἶχε
 3 πράξεων κοινωνούς, ὧν ἓνα Βασιλίτζην λεγόμενον καὶ διάδοχον
 4 τῶν σκήπτρων διεννοεῖτο ποιήσασθαι· τὸν γὰρ ἀδελφόπαιδα
 Κωνσταντῖνον καὶ ἰδιωτεῦσαι ἐβούλετο καὶ τῶν παιδογόνων 10
 5 ἀφελέσθαι μορίων. καὶ εἰ μὴ ταχὺ τὸ τέλος αὐτῷ τῆς ζωῆς
 ἐπελήλυθε καὶ οὕτως αὐτῷ παρὰ τῆς ἄνω προνοίας ἐσφάλησαν
 τὰ βουλευματα, τάχα ἂν ὅσον τὸ ἐπ' ἐκείνῳ καὶ εἰς ἔργον ἐξέ-
 6 βησαν. γοήτων δὲ πνιθανόμενος εἰ ἐς μῆκος αὐτῷ τὰ τῆς
 ζωῆς προελείσεται, ἤκουσεν ἐξ ἐκείνων ὡς ἔσται αὐτῷ μακρο- 15
 C χρόνιον τὸ βιώσιμον, εἰ τῷ ἐν θεάτρῳ συί, δς ἐκ χαλκοῦ πέ-
 7 πλασαι, ὀδόντας καὶ αἰδοῖα περιθόιτο. “ὄν γὰρ οὔτος” ἔλεγον

9 ὅτι τὸν ἀνεμίον Κωνσταντῖνον ἐκτομίαν ποιῆσαι ὁ Ἀλέξανδρος ἐβούλετο C

1 δρόμιον D, εὐθύμιον corr. D_w τούτου ποιήσας τὴν D, corr. D_w
 2 ἐνεβρισάντων punctis notatum D, corr. D_w προσκειμένων
 RwpDi, προκειμένων A 3 καὶ om. C ὑπεραρχήσας D, corr.
 D_w 4 οὐδὲν εἰργάσατο D, lac. suppl. D_w post ἀλλὰ
 add. καὶ C 5 θήραις (?) D, corr. D_w post θήραις add.
 μέθαις τε OWo lat., καὶ κώμοις Ewp 6 ἀνθρώποις om. O, add.
 D_w ἀγωτοῖς punctis notatum D, corr. D_w 7 ἀπορρήτων
 Dwp 8 βασιλεῖτζην CEwp, ut XVI 15, 13 9 ἀδελφιδῶν O
 11 αὐτῷ post ζωῆς D 13 τάχ' EwpDi 16 τῷ om. C post
 ἐν add. τῷ CDwp 17 οὔτος post ἔλεγον Rwp

et dignitate in ambone abrogata; cum autem Nicolai sectatores
 2 multis hominem contumeliis affecissent, relegatus est. Neque
 vero is rex rerum potitus quicquam rege dignum gessit, deliciis,
 venationibus, luxui deditus; res regni et reipublicae mandavit
 circulatoribus et hominibus e triviis, quos ante imperium pro-
 3 brorum habuerat socios; quorum unum Basilitzem successorem
 4 imperii declarare in animo habebat. Nam fratris filium Con-
 5 stantinum et privatum esse et virilibus privare volebat. Idque,
 nisi vitam celeriter finisset, consiliis regis a divina providentia
 eversis, quantum quidem in ipso fuit, re ipsa fortasse factum
 6 esset. Ceterum cum a praestigiatoribus percontaretur, num diu
 victurus esset, audivit ex iis se fore longaeum, si apro aeneo
 7 theatri dentes et pudenda addidisset. “Tuum enim” aiebant “is

“στοιχεῖόν ἐστιν, ἀντίος ἰστάμενος Λέοντι τῷ σὺ ἀδελφῷ,”
οὐδὲν ἕτερον κρίνοντες ὑγιᾶς ἢ τὸ σὺ τούτων ἀπεικάσαι τὸν
αὐτοκράτορα, διὰ τὸ περὶ γαστέρα κεχηγνῆναι τε καὶ συσσίτια
καὶ ἀκολασίαις προσκεῖσθαι διηλεκῶς. πιστεύσας οὖν τοῖς λό- 8
5 γοις ἐκείνων ὁ καὶ χοίρων ἀνοητότερος τὰ λείποντα ταῦτα τῷ
χαλκιουργήματι ἐξεργάσατο.

Τοῦ μέντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχηγετοῦντος τοῦ Συμεῶν 9
εἰ τὴν εἰρήνην ἀσπάζοιτο ἐρωτῶντος διὰ τινων ὑπ’ αὐτοῦ
πεμφθέντων, ὁ Ἀλέξανδρος ἀτίμως τε τοὺς πεμφθέντας ἐδέ-
10 ξατο καὶ ὑπερηφάνως ὠμίλησε καὶ ὑπερόγκως ἠπέλησεν. ὄθεν 10 W III 147
ὁ Συμεῶν τὴν ὕβριν μὴ ἐνεγκὼν κατὰ Ῥωμαίων ὠπλίσατο. D

Συμποσίοις δὲ καὶ μέθαις διόλου προστετηκῶς ὁ Ἀλέ- 11
ξάνδρος, ἀπαξ ἀριστήσας μετὰ λουτρὸν καὶ κοίλῃ χρησάμενος
D IV 50 τῇ γαστρὶ καὶ ἀπλήστως ἀκρατισόμενος σφαιρίζαι προέθετο·
15 καὶ κατατείνας τὸ σῶμα τῇ ἱππασίᾳ καὶ ταῖς τῆς σφαιρίας ἐκ- 12
τραχηλίσει δῆξεν ὑπέστη, καὶ αἷμα διὰ τε τῆς ὀνὸς κενώσας
καὶ τῆς αἰδοῦς μετὰ μίαν ἡμέραν ἐξέλιπεν, ἐπιτρόπους τῷ ἀνε- 13
ψῶ καὶ τῆς βασιλείας διοικητὰς γράφας τὸν τε πατριάρχην

12 τελευταῖα τοῦ (om. E) Ἀλεξάνδρου CE 17 τίνας ἐπιτρόπους κατέλιπε
τῷ βασιλεῖ καὶ (bas. καὶ om. C) ἀνεψίῳ ὁ Ἀλέξανδρος CE

2 τὸ] τῷ BD, corr. B_w(?) 4 προκεισθαι D, corr. D_w 7 ἀρχη-
γοῦντος D τοῦ alterum om. DEwp 8 ἐρωτῶντος om. C 9 πρέσβεις
Ewp 13 ἀπαξ om. O 14 τῇ om. B ἀκρατισόμενος ABCD_ww,
ἀκρατησόμενος Rp 15 κατατείνας] κατὰ τίνας E 17 αἰδοῦς ...
..... μεθ’ ἡμέραν D, suppl. et corr. D_w 17. 18 ἐπίτρ. τῶν
..... βασιλείας D, corr. et suppl. D_w 17 ἀδελφό-
παιδι BC

est elementum, quia Leoni fratri repugnas.” Neque tamen ulla
in re alia recte si iudicarent, nisi quod hunc imperatorem, ho-
minem ventri conviviisque mancipatum luxuque continenter dif-
fluentem, sui comparaverunt. Credidit Alexander, homo porcis 8
amentior, illorum verbis et quae deerant partes aeneo operi adiecit.

Cum Bulgarorum princeps Symeon per legatos ex eo quae- 9
reret, num pacem conservaturus esset, eos Alexander contemptim
excepit et superbe allocutus est et arroganter comminatus. Cuius 10
contumelliae Symeon impatiens contra Romanos arma paravit.

Alexander vero conviviis et ebrietate perpetuo indulgens, 11
cum a balneo pransus, ventre epulis meroque distento, pila lu-
deret, equitando et pilam deiectando vasis quibusdam ruptis 12
multoque sanguine per nares et veretrum reiecto, uno die post
extinctus est, postquam patrueli suo tutores et regni admini- 13
stratores scripto ordinasset patriarcham Nicolaum, magistrum

Νικόλαον καὶ τὸν μάλισταρον Στέφανον καὶ τὸν μάλισταρον Ἰωάννην τὸν Ἐλαδᾶν τὸν τε θράικτωρα Ἰωάννην καὶ δύο τῶν ὑπ' αὐτοῦ προαχθέντων ἐκ τύχης ἀγρυγίδος εἰς συγκλητικὴν ἀξίαν
P II 183 A καὶ εἰς πατρικιότητα, τὸν Βασιλίτζην καὶ τὸν Γαβριηλόπουλον.

- 16 Ὁ οὖν Ἀλέξανδρος ἐνιαυτὸν ἕνα καὶ μῆνα τὴν βασιλείον 5
διαπεπεύσας ἀρχὴν κατέλυσε τὴν ζωὴν· τὸ δὲ κράτος ἐς Κων-
σταντῖνον τὸν υἱὸν τοῦ Λέοντος περιέστη, παῖδα ἕξι τυγχάνοντα
2 κομυδῆ· ἑβδομον γὰρ ἔτος αὐτῷ τῆς ἡλικίας ἠνύετο. ὁ μέντοι
τοῦ Δουκὸς Ἀνδρονίκου υἱὸς ὁ Κωνσταντῖνος, δομέστικος ὢν
τῶν σχολῶν καὶ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐνωτισάμενος τελευτήν 10
(ἀπεδήμει γὰρ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων), τὸ μὲν τι δὲν ἐκρυ-
πτεν ὑπὸ σποδιᾷ σπινθήρα τοῦ ξρωτος τῆς βασιλείου ἀρχῆς
B ἀνακαλύπτων τε καὶ ἀναρριπίζων, τὸ δὲ καὶ ὑπ' ἄλλων πρὸς
τοῦτο ἐρεθιζόμενος (ὧν εἰς εἶναι λέγεται καὶ ὁ πατριάρχης Νι-
κόλαος, μῆπω γὰρ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου διαθήκης ἀγανωσθεῖ- 15
σης οὐκ ἤδει καὶ αὐτὸς καταλελειμμένος ἐπίτροπος) τυραννίδι
3 ἐπικεχείρηκε. καὶ τοὺς ἐκκρίτους τῶν στρατευμάτων παραλαβὼν

5 βασιλεία (βασιλείου C) Κωνσταντῖνου τοῦ (om. B) υἱοῦ τοῦ (om. A.)
Λέοντος AR 8 ἀποστασία Κωνσταντῖνου τοῦ Δουκὸς (δοῦκα E) CE

1. 2 καὶ τὸν μάγ. στέφ. — θράικτωρα Ἰωάννην in spatio unius versus relicto
suppl. Dw 2 θράικτωρα B^sEwp ἀπ' D, ὑπ' corr. Dw 3 προ-
αχθέντων D, corr. Dw ἀγ . . . τιδος D, ἀγρυγίδος (s. acc.) Dw,
ἀγρυγίδος B^sCwp 4 πατρικίον τιμήσας D, πατρικιότητα corr. Dw
βασιλείτζην CEwp, ut XVI 15, 3 καὶ ante τὸν om. D, suppl.
Dw γαβριηλόπουλον RD_wwp, γαβριηλόπουλον AD, Γαβριηλόπουλον
Di, v. ad XVI 16, 24 5 ante οὖν add. μὲν Rwp ἕνα ἐν.
Ewp 6 διαπεπεύσας p*. 8 ἔτος post ἡλικίας Ewp 9 δοῦκα
Ewp δ om. D 11 μέντοι D, B mutatum ex μόντι 12 ὑπο-
σποδιᾷ D, corr. Dw βασιλείας B, corr. Bw(?) 13 ἐκκαλύπτων
τε Ewp, ἀναχωννὺς omisso τε O

Stephanum, magistrum Ioannem Eladam, rectorem Ioannem, duos, quos e circulis vocatos ad senatoriam et patriciam dignitatem evexerat, Basilitzem et Gabrielopolium.

16. Alexandro, cum regnum annum unum et mensem Iussisset, defuncto, imperium ad CONSTANTINUM, Leonis filium, transit, tum admodum puerum; septimum enim agebat aetatis annum. Sed Constantinus, Andronici Ducae filius, domesticus scholarum, Alexandri obitu audito (nam tum a regia urbe aberat) partim quasdam scintillas cupiditatis regni, quas sub cineribus tegebat, detegens flatuque accendens, partim ab aliis quoque incitatus (quorum unus fuisse dicitur patriarcha Nicolaus, quippe qui Alexandri testamento nondum lecto ignorabat se quoque relictum esse tutorem) tyrannidem invasit. Delectis igitur militibus

τῷ Βυζαντίῳ ἐπιδηδήμηκε καὶ διὰ τινος πύλδος νυκτὸς εἰσελ-
 θὼν τὴν τοῦ Ἱπποδρόμου πύλην μετὰ λαμπάδων καταλαμβάνει,
 τινὰς καὶ τῶν συγκλητικῶν προσεταιρισάμενος, πολλοῦ καὶ
 δημῶδους ὄχλου συναθροισθέντος, οἱ καὶ ὡς βασιλέα αὐτὸν
 D IV 51 εὐφήμουν καὶ ἀηγόρευον. τῶν δ' ἐντὸς τὰς πύλας μὴ ἀνοι- 4
 γνύντων, ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ Κωνσταντίνου ταῖς χερσὶ πεποι- C
 θῶς καὶ θρασύτερον προσαράξει τὰς πύλας καὶ καταβαλεῖν
 βιαζόμενος νύττειται λόγῃ παρὰ του τῶν ἔνδον διὰ τινος ἀμ-
 χῆς. καὶ ὁ μὲν ἦν αὐτίκα νεκρός. ὁ δὲ γε Κωνσταντῖνος 5
 10 ἐκεῖθεν εἰς τὸ τῶν Ἱππων ἄπεισιν ἀμιλλητήριον θέατρον, εἶτα
 εἰς τὴν λεγομένην ἤλθε Χαλκὴν καὶ ἄχρι τῶν Ἐξκουβίτων
 προῆλθεν. ὁ δὲ τῶν ἐπιτρόπων εἰς ὁ μάλιστα Ἰωάννης ὁ 6
 Ἑλαδᾶς ἐκ τῶν ἑταιρειῶν καὶ τῶν πλωίμων συλλέξας τινὰς
 ἀντικαταστήναι τῷ τυραννοῦντι αὐτοὺς ἐξαπέστειλε. καὶ συμ- 7
 15 πλοκῆς γενομένης πολλοὶ πεπτῶκασιν ἐκατέρωθεν· ἔσφακτο δὲ
 καὶ Γρηγοῦς ὁ τοῦ Δουκὸς υἱὸς καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ D
 καὶ Κουρτίκιος ὁ Ἀρμένιος. τούτοις οὖν περιαλγήσας ὁ Κων- 8
 σταντῖνος καὶ τὸ οἰκεῖον ἐπιρρῶσαι προθυμούμενος σύνταγμα
 τὸν Ἱππον ἤλαυνε, συμμῖξει θέλων τοῖς ἔμπροσθεν· ἐστρωμένον 9

17 ἀναίσεις τοῦ Δούκα Κωνσταντίνου E

3 ante τινας add. καὶ ΟωρDi καὶ ante τῶν om. Οωρ post
 πολλοῦ add. δὲ O 10 τὸν D, τὸ corr. Dω 11 χαλκὴν R²Di,
 χαλκὴν ABswp, v. ad XV 13, 27 12 προῆλθεν RwpDi, προῆλθε
 A, v. ad XIII 1, 5 13 ἑταιρειῶν ODi, ἑταιρειῶν A, ἑταιριῶν Ewp
 16 post καὶ prius add. δC δούκα EwpDi 19 ἐστρωμένου RwpDi,
 ἐστρωμένου^μ A, ἐστρωμένου B

assumptis, Byzantium per quandam portulam noctu ingressus
 circi equestris portam cum facibus occupat, conciliatis sibi sena-
 toribus quibusdam et magna plebis turba congregata, qui eum
 faustis omnibus prosequerentur regemque salutabant. Custodi- 4
 bus autem portam non aperientibus, Constantini protostrator
 manibus fretus, dum eam audacius caedere et revellere nititur,
 per foramen lancea a custodibus, qui erant intus, confossus statim
 concidit exanimis. At Constantinus inde in equestrium certa- 5
 minum theatrum discedit; deinde in Chalcen, quae dicitur, venit
 et usque ad Excubita progreditur. Verum unus de tutoribus 6
 Ioannes Eladas magister quosdam ex sodalitatibus et classiariis
 collectos misit, ut tyranno resisterent. Pugna comissa, multi 7
 utrimque ceciderunt; caesus Gregoras, Ducae filius, et patruelis
 eius Michaël et Curticius Armenius. Ob hos amissos Constan- 8
 tinus permotus, dum exercitum suum confirmaturus equo con-
 citato in primam aciem provehitur, equo in solo tabulis lapideis 9

- δὲ τοῦ ἐδάφους πλαξίν ὑπολισθήσας ὁ ἔπρος ἔπεσε καὶ τὸν ἀναβάτην κατήνεγκε· καὶ τις εὐθὺς αὐτῷ ἐπελθὼν ἐξέτεμε τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ προσήνεγκε, διὰ τῆς δυτικῆς τοῦ Χρυσοτρικλίνου πύλης εἰσελθὼν, κατὰ τὴν 10 πρόδροσιν τοῦ βασιλεύσαντος Λέοντος. οὗ δὲ οὐ τεύξεται τῆς 5 βασιλείας ὁ Δουξ Κωνσταντῖνος καὶ ἐτέρωθεν τοῖς περὶ τὸν 11 βασιλέα ἐπέγνωστο. ἦν γάρ τις τελώνης Νικόλαος, δς χρεώστης πολλῶν χρημάτων τῷ δημοσίῳ γενόμενος πρὸς τοὺς Ἰσμαηλίτας κατέφυγε καὶ τὴν πίστιν ἐξομοσάμενος ἀστρολογίαν P II 184 A 12 μετήει. οὗτος τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου ἀπεστάλκει γραμμάτων· 10 W III 148 ἢ δὲ τούτου περίληψις ἦν τοιαύτη· “μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τοῦ Δουκός· νεωτερισθήσεται γὰρ ἀφρόνως καὶ εὐθὺς ὀλοθρευ- D IV 52 13 θήσεται.” καὶ ἡ μὲν ἀποστασία ἐπέπαντο· ὁ δὲ τοῦ Κωνσταντίνου πενθερὸς ὁ μάγιστρος Γρηγορᾶς καὶ Λέων ὁ Χοιροσφάκτης τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ προσπεφοιτήκασιν, οὓς ἐκβαλόντες 15 τοῦ θείου τεμένους μοναχοὺς ἀπέκειραν οἱ ἐπίτροποι ἐν τῇ 14 τοῦ Στουδίου μονῇ. ἄλλους δ' αἰκισάμενοι ἐθριάμβευσαν, ἐτέροις τὰ ὄμματα ἐξεπῆρῳσαν, ἐνίων δὲ τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον,
- 18 οὗ πολλοὺς οἱ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι τῶν συναραμμένων τῷ ἀποστάτῃ ἐκόλασαν E

2 αὐτῷ εὐθὺς EwpDi εὐθὺς om. C ἐξέτομος D, corr. Dw
 4 πύλης post δυτικῆς C 5 σενεύξεται D, corr. Dw 5. 6 τῆς
 βασ. post κωνστ. Ewp 6 δούκας D, δούκας Ewp ἐτέρω θι
 Ewp τοῖς RwpDi, τῆς A 8 χρεῖμα D, corr. Dw 10 ἀ-
 σταλκα D, ἀπέσταλκε Dw γραμμάτια D, corr. Dw 11 τούτων
 D, corr. Dw 12 δούκα Ewp νεωτερισθήσεται AE Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 281, 2, νεωτερίσει OwpDi 13 ἀποστάτου O Wo lat.
 17 αἰκισάμενοι p*

- strato prolapso, praecipitatur; cui quidam statim caput amputat
 10 ingressus, sicut rex Leo vaticinatus erat. Constantinum autem
 Ducam regno non potiturum regi et aulicis aliunde quoque inno-
 11 tuerat. Erat quidam publicanus Nicolaus, qui grandi aere alieno
 reipublicae obstrictus, abiurata religione, ad Ismaëlitae se con-
 12 tulerat et astrologiam tractabat. Is cursus publici logothetae
 litteras miserat, quorum haec summa erat: “Nolite timere a Duca;
 13 nam novis rebus temere studebit et statim peribit.” Defectione
 oppressa, Constantini socer magister Gregoras et Leo Choerosp-
 hactes in magnam ecclesiam se contulerunt, quos tutores inde
 14 eiectos totonderunt, ut in monasterio Studii monachi essent. Alios
 flagris caesos in triumpho circumduxerunt, nonnullis oculos effo-
 derunt, quosdam obtruncarunt, alios a Chrysopoli usque ad Leu-

καὶ ἄλλους ἐκ Χρυσοπόλεως μέχρι τοῦ Λευκάτου ἀνεσκολόπισαν. καὶ ἄλλοι δὲ πλείους τῆς τῶν ἐπιτρόπων ἐξουσίας γέγονασιν 15 B ἃν παρανάλωμα, εἰ μὴ τινες τῶν δικαστῶν τῆς πρὸς τὰς τιμωρίας ῥοπῆς αὐτοὺς ἀνεχαίτισαν, εἰπόντες “πῶς τοιαῦτα ποιεῖτε ὅ ὑμεῖς κελεύσεως ἄτερ βασιλικῆς, ἐπεὶ παῖς ὢν ὁ βασιλεὺς τοῖς πραττομένοις οὐ συναίνει;” ἀποκείραντες δὲ οἱ ἐπίτροποι καὶ 16 τὴν τοῦ Κωνσταντίνου γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν Στέφανον ἐκτομίαν ποιήσαντες εἰς τὸν ἐν Πιφλαγονίᾳ οἶκον αὐτῶν ἀπεστάλακασιν τούτους. οἱ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι, ὅ τε πατριάρχης 17 10 καὶ οἱ λοιποί, ἐναυθεντοῦντες τοῖς πράγμασι πολλὰ τῶν οὐ δεόντων ἐποίουν, καὶ πρὸς ἀλλήλους δὲ διεφέροντο, τῶν μὲν τὰδ' εἰσαγόντων, τῶν δὲ τὰ ἀντίθετα· καὶ ἦν ἡ τούτων διοίκησης πολυαρχία τις, ἀλλ' οὐ μοναρχία.

Ὁ δὲ Βούλγαρος Συμεὼν, ὡς μὴ βασιλέως ἐπιστατοῦντος 18 15 τοῖς πράγμασι, ῥαδίως ἐλίπασας κρατῆσαι τῆς βασιλείδος τῶν πόλεων ἔπεισι κατὰ ταύτης μετὰ πλείστης δυνάμεως καὶ ἔξω στρατοπεδεύεται τῶν ταύτης τειχῶν καὶ πολιορκῆσαι ταύτην διανενόητο. ἰδὼν δὲ τὸ τῶν τειχῶν κρατερόν καὶ τὸ πλῆθος 19

2 σημείωσαι A 9 δι διεφέροντο ἀλλήλων οἱ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι E

1 Λευκάτου Theoph. cont. p. 384, 18, Λευκατίου Cedr. (Scylitz.)
 II p. 281, 18 4 ταῦτα DEwpDi 5 ὑμεῖς om. C 6 οὐ
 συναίνει AEDwp, συναίνειν οὐ πιστεύεται O Wo lat. ἀποκρίναντες E
 8. 9 ἐστάλακασιν τούτους Ewp, ἀφῆκαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν O Wo lat. 9 δέ]
 μέντοι O 11 δὲ om. C 12 τὰδ'] τὰ δ' D 15 κρατῆσαι
 RwpDi, κρατῆσαι ex κροτήσας corr. C, κρατήσας A 17 πολιορ-
 κῆσαι D, corr. Dw 18 διενενόητο Ewp, διενοεῖτο Dw 18. p. 462, 1
 κρατερόν ἐπ' D, lac. suppl. Dw

caten trabibus affixerunt. Ac plures eorum licentia periissent, 15 nisi quidam ex iudicibus eos a temeritate illa puniendi retraxissent his verbis: “Cur vos talia facitis regis iniussu, qui, cum puer sit, iis, quae geruntur, non consentit?” Sed et Constantini 16 uxorem tonsam et eius filium Stephanum virilibus exsectis in eorum domum Paphlagoniam miserunt. Regis igitur tutores, 17 tam patriarcha quam ceteri, suo arbitratu res gerentes multa iniuste agebant neque inter se consentiebant, aliis ea, quae alii statuerant abrogantibus, ita ut imperium non unius, sed multorum esset.

Sed Symeon Bulgarus ratus se, quod rex rebus non prae- 18 esset, urbe regia facile potiturum Byzantium cum maximis copiis aggreditur et extra moenia castris positus expugnationem meditatur. Sed cum firmitatem moenium vidisset et multitudinem ea defen- 19

τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς τεύχεσι μηχανημάτων τὸ δαυιλές,
 20 ἡλιγγιάσας μετέπεσεν εἰς τὸ Ἑβδομον, ζητῶν σπεισασθαι. ὁ
 γοῦν πατριάρχης καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἐπιτρόπων λαβόντες τὸν D IV 53
 βασιλέα εἰς τὰ ἐν Βλαχέρναις ἦλθον βασιλεία, ὅπου καὶ ὁ Συ-
 D μεὼν παρεγένετο, ὀμίλους δούς καὶ λαβίων, καὶ τῷ πατριάρχῃ ὁ
 κλίνας τὴν κεφαλὴν ἠύλογήθη παρ' ἐκείνου καὶ συνεισιτάθη
 21 τῷ βασιλεῖ. εἶτα μὴ ἀρεσθεὶς ταῖς συνθήκαις ἐπανῆλθεν ἀσύμ-
 βατος, δώροισι δεξιωθείς καὶ αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.
 22 Ἀνακαλουμένου δὲ διόλου τὴν εἰντοῦ μητέρα τοῦ βασι-
 λέως καὶ ἐπὶ ταύτῃ διακρούοντος (ἔψθη γὰρ ταύτην τῶν ἀνα-
 κτύρων καταγαγεῖν ὁ Ἀλέξανδρος) ἠγαγκάσθησαν αὐτὴν ἀνα-
 23 γαγεῖν οἱ ἐπίτροποι. ἡ δὲ ἀνελθοῦσα τῆς διοικήσεως εἶχετο,
 προσλαβοῦσα καὶ τὸν παρακοιμώμενον Κωνσταντῖνον καὶ τοὺς
 24 αὐταδέλφους ἄμφω τοὺς Γογγυλίους· καὶ πρῶτον μὲν τὸν πα-
 τριάρχῃν ἀπάγει τῶν βασιλείων, εἶτα καὶ τοὺς τοῦ Ἀλεξάνδρου 15
 P II 185 A θεράποντας ἐξωθεῖ, τὸν ζαΐκτωρα τὸν Βασιλιτζην καὶ τὸν

9 οὗ ἀνήχθη ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ εἰς τὰ βασιλεία καὶ τῆς διοικήσεως
 εἶχετο E

1 τοῖς om. E 1. 2 τεύχεσι μετέπεσεν
 D, lac. suppl. Dw 2 ἡλιγγιάσας ARDw, ἡλιγγιάσας w*, εἰλιγγιάσας
 (sic) p* 4 βλασερα | punctis notatum D, βλαχέρναις corr. Dw
 νόθον D, ἦλθον corr. Dw 4. 5 καὶ ὁ σμμεὼν παρεγένετο AFDwpp,
 δὴ παρεγένετο (παρέκειτο D) καὶ ὁ σμμεὼν O 5 ὁ
 καὶ τῷ D, lac. suppl. Dw 6 παρ' ἐκείνου ἠύλογήθη (εὐλ. D) ὁ
 παρ' ἐκείνου εὐλογήθη καὶ συνεισιτάθη D, καὶ deleto add. παρ' ἐκεί-
 νου καὶ Dw 7 εἶτα ταῖς D, lac. suppl. Dw ἀσύμ-
 βατος D, corr. Dw 11 καταγαγῶν D ἀγαγεῖν D 13 ante
 καὶ prius add. δὲ D 14 ἄμφω] ἄμια B στρογγύλους D, corr. Dw,
 γογγύλους ex στρογγύλους mut. B πρῶτα | C 15 βασιλείων w*p
 invitis AR τοῦ om. B 16 ζαΐκτωρα DEw, Ραΐτωρα p* βα-
 σιλιτζην CEwp, βασιλιτζην D, v. ad XVI 15, 13

dentium et frequentes in iis machinas, velut vertigine oborta ad
 20 Hebdomum regressus pacem facere studuit. Patriarcha igitur
 et ceteri tutores regem secum in Blacherniam regiam adduxerunt,
 quo et Symeon venit, obsidibus datis et acceptis, et a patriarcha
 submisso capite fausta comprecatione accepta, cum rege cibum
 21 cepit. Sed cum ei pacis condiciones displicerent, discessit sine
 pactionibus, muneribus et ipse et eius liberi donati.
 22 Iam quia rex suam matrem, quam Alexander regia pridem
 eduxerat, perpetuo revocabat eiusque absentiam deploraret, tu-
 23 tores reducere sunt conati. Reversa curam rerum suscepit et,
 cubiculario Constantino duobusque fratribus Gongyliis ascitis,
 24 primum patriarcham regia movet, deinde Alexandri miuistros,

Γαβριηλόπωλον, ἀλλὰ μέντοι καὶ τοὺς λοιπούς. Κωνσταντῖνος 25
δὲ ὁ παρακοιμώμενος τὰ πάντα ἠδύνατο.

Ὁ μέντοι Βούλγαρος Συμεὼν τὴν Θράκην κατέτρεχέ τε 26
καὶ ἐληίζετο καὶ ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει βάλλεται χάρακα, πολιορ-
5 κιά ταύτην ἐλπίζων ἐλεῖν. ὡς δ' ἑώρα ἑαυτῷ κενόσπουδον 27
τὸ ἐγχείρημα, ἐτέρως τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως μέτεισι. χρήμασι 28
γάρ τινας τῶν φυλάκων αὐτῆς ὑποφθείρας ἐκ προδοσίας αὐτὴν
ἐξεπύρθησεν. ἀλλὰ ταύτην μετέπειτα πάλιν ὑπὸ Ῥωμαίους ἡ 29
τῆς βασιλείου σπουδὴ ἐποιήσατο. μὴ φέρουσα δὲ τὰς κατὰ 30
10 τῆς Θρακίας χώρας πυκνάς ἐπελεύσεις τοῦ Συμεὼν σπένδεται
τοῖς ἐξ Ἰσμαῆλ καὶ τὰ τε ἑῷα τάγματα καὶ τὰ ἐσπέρια συν- B
αθροίσασα τῷ μαγίστρῳ Λέοντι τῷ Φωκῇ τῶν σχολῶν δομε-
στικῷ τυγχάνοντι τὸν κατὰ τοῦ Συμεὼν ἀνέθετο πόλεμον. δς 31 W III 149
D IV 54 καὶ μάχην συνάφας ἤτιῃ τοὺς Βουλγάρους περιφανῶς καὶ
15 φόνον αὐτῶν ποιεῖται πολὺν. κατὰκοπος δὲ γεγωνῶς καὶ ἰδρωτῆ 32
διάβροχος κἀνευθεν λειποθυμῶν, ἐπὶ τινι πηγῇ τοῦ ἔπιου ἀπο-
βὰς ἀνέψυχεν ἑαυτόν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ ἔπιος αὐτοῦ τὰς τοῦ 33
κατέχοντος αὐτὸν χεῖρας διαφυγῶν ἐν τῷ τοῦ στρατοπέδου
πεδίῳ ἐκρόαιεν ἀναβάτου χωρὶς. ἐπίσημος δὲ τυγχάνων εἰς 34
20 δειλίαν ἐνέβαλε τὰ στρατεύματα οἰηθέντα πεσεῖν τὸν δομέστικον,

1 γαβριηλόπωλον B^sEwpDi, γαβριολόπωλον A, γαυριηλόπωλον C, γα-
βριηλόπουλον D, v. ad XVI 15, 13 3 τε om. D 4 ἀδριανου-
πόλει D, corr. D_w 9 βασιλείου D, corr. D_w 16 λειποθυμῶν
Rwp, λυποθυμῶν A, λιποθυμῶν Di, v. XV 18, 11, XVI 10, 3
17 ἀνέψυχον E, ἀνέψυξεν D 19 ἐκρόαιεν AOWo lat., ἐκρώσεν
E, ἐκρόαιεν w*ρ 20 οἱ εντα punctis notata D, corr. D_w

rectorem Basiltzem, Gabrielopolum, ceteros. Constantinus autem, 25
cubiculi praepositus, poterat omnia.

Ceterum Bulgarus Symeon Thraciam incursionibus popu- 26
latus vallo excitato se Adrianopolim expugnaturum confidebat.
Quo conatu cum se frustrari videret, alia via rem aggreditur, 27
et quibusdam urbis custodibus pecunia corruptis, urbem proditam 28
vastabat, quam reginae studium Romano imperio recupera- 29
vit. Quae cum crebras Symeonis in Thraciam excursions 30
non ferret, pace cum Ismaëlitis facta et legionibus tam orienta-
libus quam occidentalibus convocatis magistro Leonis Phocae,
scholarum domestico, bellum Symeonis mandat; qui pugna 31
commissa Bulgaros insigni victoria superat, multis eorum caesis.
Sed defatigatione et sudore vix sui compos equo descendit se- 32
que ad fontem quendam recreavit. Interea equus ministri ma- 33
nibus elapsus in planitie castrorum sine sessore exultabat. Qui 34
cum insignis esset, tantum terrorem incussit exercitibus dome-

C και τοῦ μὲν πολέμου ἀπέσχοντο καὶ τῆς διώξεως ἔστησαν, θύ-
 35 ρυβος δ' ἔσχεν αὐτούς. ὁ δὲ γε Συμεὼν ἐκ περιωπῆς τινος
 ὄρων τὸ συμβεβηκὸς περὶ τὰ στρατεύματα τοῖς περὶ αὐτὸν
 ἐγκελεύεται καὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐξώρμησε καὶ τεθοροβημένους
 αὐτοῖς ἐμβάλων εἰς φυγὴν ἅπαντας ἀθρόον ἐτρέφατο· καὶ τοὺς 5
 μὲν οἱ Βούλγαροι διώκοντες ἔκτεινον, οἱ δ' ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλ-
 36 λυντο συμπατούμενοι. ὁ δὲ τῶν σχολῶν δομέστικος μόλις εἰς
 Μεσημβρίαν διαδραῖναι δεδύνητο· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν
 καὶ ταγματάρχαι τότε ἐφθάρησαν.
 17 Ἰωάννης δὲ ὁ Βογᾶς ἐστάλη Πατζινάκου εἰς συμμαχίαν 10
 ἀγαγεῖν κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ ὁ πατρίκιος Ῥωμανὸς ὁ
 D Λακαπηνός, δρογγάριος ὢν τῶν πλωίμων, ὠρίσθη μετὰ τοῦ
 στόλου παραπλεῖν, ἅμα μὲν εἰς συνεργίαν τοῦ τῶν σχολῶν δο-
 μεστίκου, ἅμα δὲ καί, εἰ ἀχθεῖεν σύμμαχοι παρὰ τοῦ Βογᾶ,
 2 διαπεραιώσασθαι σφᾶς. ἦκεν οὖν ὁ Βογᾶς μετὰ τῶν συμμα- 15
 3 χων. στάσεως δ' ἐμπεισοῦσης αὐτῷ τε καὶ τῷ Λακαπηνῷ,
 ὄρωντες οἱ Πατζινάκοι αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους διαπληκτιζομένους

1 πολέμου καὶ D, lac. suppl. D_w 1—3 διώξεως | ἔχετε
 ἔρων τὸ συμβ. D, διώξεως ἔστησαν. ὁ δὲ γε
 συμεὼν ἐκ περιωπῆς τινος ἰδὼν τὸ συμβ. D_w omissis θύρυβος δ'
 ἔσχεν αὐτούς; eadem verba negligit W^o lat. 3 ἔρων D,
 ἰδὼν ED_wwp στρατεύματα πεσοῖν τὸν δομέστικον | (ex
 p. 463, 20) D, στρατεύματα τοῖς corr. D_w τοὺς E 3. 4 αὐτὸν
 ἐγκέκετο ... κατὰ D, corr. et suppl. D_w 4 ἐκελεύεται (sic) A
 ἐξώρμησε D, corr. D_w τεθοροβημένους D, corr. D_w 5 ἐμ-
 βάλων D, corr. D_w ἅπαντας | καὶ τοὺς D, lac.
 suppl. D_w 6 ἔκτειναν D 6. 7 συμπατ. ἀπώλλυντο CD, corr.
 D_w 8 ἀποδραῖναι Ewp, ἀποδραῖναι O, διαδραῖναι A, corr. Di
 δεδύνηται D 10 βωγᾶς BC (tum recte) πατζινάκας CD_wwp,
 πατζινακᾶς D 14 εἰ ἀχθεῖεν RwpDi, εἰσαχθεῖεν A 15 σφᾶς
 om. D, suppl. D_w 17 πατζινάκαι CD διαπληκτιζομένους ante
 πρὸς D

sticum cecidisse ratis, ut et pugna et persecutione hostium ab-
 35 stinerent turbaque oriretur. Quae cum Symeon e specula qua-
 dam vidisset, suos cohortatus contra Romanos ducit subitoque
 in perturbatos impressione facta universos in fugam convertit,
 in qua alios Bulgari assecuti occiderunt, alii invicem conculcati
 36 perierunt. Scholarum vero domesticus aegre Mesembriam evadere
 potuit, multis etiam ducibus et tribunis tum interfectis.

17. Ioannes autem Bogas missus est, ut Patzinacos ad belli
 Bulgarici societatem adduceret, Romanus vero Lacapenus patri-
 cius, classis drungarius, litus classe legere iussus est, simul ad
 opem scholarum domestico ferendam, simul ut adductos a Boga
 2. 3 socios quosdam transveheret. Ac venit Bogas cum sociis. Orta
 autem inter ipsum et Lacapenum rixa, Patzinaci videntes eos

καὶ ἀμελῶς περὶ τὴν αὐτῶν διακειμένους διάβασις εἰς τὰ ἐαν-
 τῶν ἐπανήλθοσαν. οἱ μὲν οὖν οὕτω ταῦτά φασὶ καὶ τὴν ἦταν 4
 D IV 55 τῶν Ῥωμαίων ἐντεῦθεν συμβῆναι, μὴ τυχόντων τῆς συμμαχίας,
 οἱ δὲ ἄλλοίως τὸ πρῶγμα ἰστόρησαν· ἠτήσαντος γὰρ φασὶ τοῦ 5
 5 Φωκᾶ τοὺς βαρβάρους καὶ διώκοντας, φήμην γενέσθαι ὡς ὁ
 δρογγάριος τῶν πλωίμων ἄπεισι σὺν τῷ στόλῳ, τὴν βασιλείαν
 παραληγόμενος· τοῦτο δὲ τῷ δομestikῷ πεσὼν εἰς ἅτα ἕκτα- 6 P II 186 A
 ράξει αὐτόν, ὡς ἀποσχέσθαι μὲν τῆς διώξεως, ἐπανελθεῖν δ'
 εἰς τὸν χάρακα, τὰ τῆς φήμης ἀκριβωσόμενον, κἀντεῦθεν πα-
 10 λίντροπον γενέσθαι τὸν πόλεμον· φυγεῖν μὲν γὰρ τοὺς Ῥω- 7
 μαίους, ἀπόδρασις τῆς μάχης οληθέντας τὴν εἰς τὸν χάρακα
 τοῦ δομestikοῦ ἀπέλευσιν, τοὺς δὲ Βουλγάρους ἐκ τῆς φυγῆς
 ἐπαναστραφέντας διώκειν αὐτούς. τὴν δὲ πρὸς τὸν χάρακα 8
 τοῦ δομestikοῦ ὑποστροφὴν τῆς βασιλείας ἐπιθυμία πεποίηκεν.
 15 ἔρων γὰρ αὐτῆς ἔσπευδεν, εἰ ἀληθὲς ἦν τὸ τὸν δρογγάριον 9
 ἀπιέναι, προκαταλαβεῖν αὐτὸς καὶ οικειώσασθαι τὴν ἀρχήν.
 μετὰ δὲ τὴν ἦταν ἐπανελθόντων τοῦ τε Λακαπηνοῦ καὶ τοῦ 10
 Βογᾶ, ἐζητήθη τὰ μέσον αὐτῶν, καὶ κατεκρίθη ὁ Ῥωμανὸς Β
 πηρωθῆναι τὰ δμματα, ὡς αἴτιος τῆς ἦτης ἢ κακούργως ἢ
 20 ἔραθῦμως γενόμενος, ἀλλ' ἐκείνον μὲν τῆς ψήφου ταύτης ἐξήρ-
 पासάν τινες μέγα παρὰ τῇ βασιλίῳσῃ δυνάμενοι.

1 περὶ] εἰς D 3 τῆς om. Ewp συμμαχίας RwpDi, συμί A
 4 φασὶ om. D 5 ὁ om. B, add. Bw(?) 6 πλωίμων p* invitis ARw
 7 πεσὼν DE, corr. Dw 9 ἀκριβωσόμενος w*p invitis AR
 κἀ τεῦθεν (sic) A 11 τῆς μάχης οληθέντας om. C 14 ἐπι-
 θυμία post ὑποστροφὴν C ἐπιθυμία Di 18 ante ὁ add. αὐτὸς E
 19. 20 ἢ ἔραθ. RwpDi, καὶ ἔραθ. A, unde conicit ἢ καὶ ἔραθ. B-W

inter sese conviciantes ipsorum transvectionem parum curare, ad
 sua redierunt. Quidam igitur haec ita narrant et negata socio- 4
 rum auxilia Romanae cladis fuisse causam tradunt, alii aliter.
 Nam cum Phocas barbaros profligatos persequeretur, rumorem 5
 esse ortum drungarium cum classe abire, ut regnum occuparet.
 Quo domesticum audito ita perturbatum fuisse, ut et a perse- 6
 quendo desisteret et in vallum rediret, rumorem certius cogni-
 turum, et sic, Martis alea mutata, fugisse Romanos domestici in 7
 castra reditum fugam interpretatos, Bulgaros vero ex fuga con-
 versos illorum terga cecidisse. Ut autem domesticus ad vallum 8
 rediret, in causa erat regni cupiditas; qua cum aestuaret, si ru- 9
 mor de drungario verus esset, antevertere sibi que vindicare prin-
 cipatum cupiebat. Lacapeno et Boga a clade reversis iudiciose 10
 de eorum controversia facto, Romanus damnatus est ad oculos
 effodiendos, ut qui acceptae cladis auctor sive de industria, sive
 per negligentiam exstitisset; sed ab illo suffragio per quosdam
 apud reginam gratiosissimos est ereptus.

11 Ὁ δὲ Βούλγαρος Συμεὼν τῇ νίκῃ ἐξογκωνθεὶς ἐπῆει κατὰ
12 τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων. ἀντικατέστη δὲ αὐτῷ πάλιν ὁ
τῶν σχολῶν δομέστικος ὁ Φωκάς· καὶ μάχης συγκροτηθείσης
ἐν Κατασούραις οἱ βάρβαροι ἤττηντο.

13 Πολλῶν δὲ καὶ τούτων περιφανῶν ἔρωτα τρεφόντων τῆς β
βασιλείας, μᾶλλον τῶν ἄλλων περὶ τὸν ταύτης ἐφλέγμασιν
ἔρωτα ὁ τῶν σχολῶν δομέστικος ὁ Φωκάς, πεποιθὼς μὲν καὶ
C ἑαυτῷ διὰ τὸ γένος καὶ διὰ τὴν ἰσχύν, οὐχ ἡμιστά δὲ τῷ παρα-
κοιμωμένῳ Κωνσταντίνῳ τῷ ἑκτομίᾳ, τὰ πάντα τότε παρὰ τοῖς D IV 56
ἀνακτόροις ἰσχύοντι, οὐ ἐπ' ἀδελφῇ κηδεστῆς ἐτύγγανεν ὧν. 10

14 ταῦτα τοίνυν ὄρων ὁ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου παιδαγωγὸς
καὶ δέισας περὶ αὐτῷ, πείθει τοῦτον τὸν τοῦ στόλου δρουγγά-
ριον τὸν εἰρημένον Ῥωμανὸν οἰκειώσασθαι καὶ φύλακα προσ-
W III 160 15 λαβέσθαι. ἐγχαράττει τοίνυν βιβλίον ὁ βασιλεὺς οἰκειόγραφον
16 καὶ στέλλει τῷ δρουγγαρίῳ. ὁ δὲ τοῦτο δεξάμενος ὑπέσχετο 15
17 τὴν τοῦ παρακοιμωμένου δυναστείαν, εἰ οἶόν τε, καθελεῖν. καί
ποτε τοῦ παρακοιμωμένου, ἔνθα ὁ στόλος ὤρμηστο, παραγενο-
D μένου καὶ ἐπιπλόρχοντος ἐκπλεῦσαι αὐτόν, ὁ δρουγγάριος δου-

11 ὅπως ὁ Λακατηνὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς ἐτικουρίαν
προσελήφθη E 16 ὅπως ὁ παρακοιμώμενος κατεσχέθη παρὰ τοῦ Λα-
κατηνοῦ E

1 ἐποίησε D, corr. D_w 2 αὐτοῦ D, corr. D_w 4 βούλγαρος B
5 τὸν περιφανὸν D, καὶ τούτων περιφανῶν corr. D_w 6 τὸν Ῥωμ. Di,
τῶν A, τὸν ex τῶν corr. C ἐφλέγμασιν D, corr. D_w 7 ante
ὁ prius add. λέων Owp καὶ om. Ewp 9 ἑκτομίαν D, corr. D_w
11 τοίνυν] ὄρων D 12 αὐτοῦ Dwp τοῦτον om. D 17 παραγι-
νομένου B 18 ἐπιπλόρχον E, ἐπιπλόρχοντος w*p δουλικότερον Ewp

11 At Bulgarus Symeon victoria elatus regiam urbem aggre-
12 ditur, cui iterum scholarum domesticus Phocas est oppositus;
commissaque in Catasyrtis pugna, barbari succubuerunt.

13 Cum autem multi lique viri illustres regni amorem alerent,
nemo tamen eo magis flagrabat, quam Phocas, scholarum dome-
14 sticus, cum se ipso fretus ob genus et potentiam, tum vero Con-
stantino eunucho cubiculario, qui in regia tum poterat omnia,
15 cuius sororem in matrimonio habebat. Quae cum regis Con-
stantini paedagogus cerneret illique timeret, persuadet, ut classis
16 drungarium Romanum sibi devinciat et custodem adiungat. Rex
17 igitur litteras sua manu scriptas drungarii mittit, quibus ille
acceptis pollicetur se, si possit, cubiculi praefecti potestatem ever-
surum. Qui praefectus cum aliquando ad classis stationem per-
venisset et naves in altum provehi iuberet, drungarius servilem

λικώτερον αὐτῷ προσυπήνησε καὶ μεθ' ὑποστολῆς ὠμίλει καὶ
 περὶ τὰς τριήρεις ἠρέμα πῶς προεβίβαζεν. ὡς δὲ τῇ ναυαρχίδι 18
 προσήγγισεν ἐτοιμούς ἔχων ἄνδρας παρεπομένους αὐτῷ γεν-
 ναίους τε καὶ πολλούς, "ἄρατε τοῦτον" εἶπεν. οἱ δὲ συσχόντες 19
 5 αὐτὸν εἰς τὴν τριήρη ἐνέθεντο, τῶν περὶ αὐτὸν αὐτίκα δια-
 σπαρέντων. τοῦτο τῇ βασιλίδι ἐνωτισθὲν εἰς θόρουβον αὐτὴν 20
 καὶ τοὺς ἐν τέλει ἐνέβαλε. πέμπει τοίνυν πρὸς τὸν Ῥωμανὸν 21
 ἐρωτῶσα τί ἂν εἴη τὸ γεγονός. ἀλλὰ τὸ ναυτικὸν λίθοις τοὺς
 πεμφθέντας ἐδίωξαν. τῇ δ' ἐξῆς τὸν πατριάρχην ὁ βασιλεὺς 22
 10 μετακαλεσόμενος καὶ τὸν μάλιστα Στέφανον ἐπεμψε τοὺς ἐκ P II 187 A
 τῶν βασιλείων τὴν αὐτοῦ μητέρα καταξέοντας. τῆς δὲ τῷ νύμφῳ 23
 προσφυσίσης μετὰ δακρῶν, εἰς οἶκτον ἐκείνος ἐκλήθη καὶ ἀφη-
 κεν αὐτήν, εἰς ἑαυτὸν δὲ τὴν ἐξουσίαν μετήνεγκε καὶ προχει-
 ρίσατο δομέστικον τῶν σχολῶν τὸν Γαριδᾶν Ἰωάννην τὸν μᾶ-
 15 γιστρον. ὁ δὲ δρουγγάριος ὁ Λακατηνός, ξαρτύσας τὸν στόλον 24
 ὥσπερ εἰς ναυμαχίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ τοῖς
 βασιλείοις προσέπλευσεν εἰς τὸν Βουκολέοντα. καὶ ὁ μὲν πα- 25
 D IV 57 τριάρχης καὶ ὁ μάλιστα Στέφανος εὐθύς ἐκ τῶν ἀνακτόρων

9 ὅτι ὁ βασιλεὺς κατενεγκεῖν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τοῦ παλατιοῦ ἐπεχείρει,
 τοῖς δὲ δάκρυσιν ἐκείνης μαλαχθεῖς ἀφήκεν αὐτήν E

1 προσυπήνησε ARp (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 290, 1), προσυπήνησε
 D_{ww} 2 περὶ παρα D πῶς ARwp, corr. Di 3 ἄνδρας
 ἔχων B αὐτῷ παρεπ. D αὐτῷ om. C 8. 9 τὸ ναυτικὸν
 post πεμφθέντας O 9 ἐξεδίωξε Owp τῇ] τῆς D 12 προσ-
 φύσης E ἐκλήθη B, ἐκλήθη ex ἐκλήθη corr. A 13 μετήνεγκε
 RwpDi, μετήνεγκεν A, v. ad XIII 1, 5 14 τὸν μαγ. ἰωάννην τ.
 γαριδᾶν O 16 ναυμαχίαν ARW'o lat., ναυαρχίαν Ewp ἡμέραν
 ARwp Cedr. (Scylitz.) II p. 292, 16, ὡραν D_w

in modum ei obviam processit ac reverenter colloquens paullatim
 hominem ad tiremes deduxit. Ut vero navi praetoriae appro- 18
 pinquavit, multis viris strenuis, quos secum paratos habebat, "Tol-
 lite istum" inquit; a quibus comprehensus est et tiremi im- 19
 positus, comitibus illius statim dispersis. Eius facti nuntius et 20
 reginam et proceres turbavit; cumque ad Romanum misisset 21
 percontatum, quid hoc sibi vellet, legati a classiaris lapidibus
 sunt repulsi. Postridie rex patriarcha et magistro Stephano arces- 22
 sitis misit, qui matrem e regia abducerent. Sed eam amplexibus 23
 cum lacrimis sibi inhaerentem, misericordia victus, reliquit, sed
 potestate in se translata domesticum scholarum designavit Ioan-
 nem Garidam magistrum. Drungarius vero Lacapenus, classe 24
 haud secus atque ad pugnam instructa, die annuntiationis ad
 regiam in Bucoleonem appulit. Ac patriarcha et Stephanus ma- 25

ἐξέστησαν, ὁ δὲ Ῥωμανὸς δοκούς πρότερον τελέσας φρικω-
 Β δεσάτους μήποτε κατὰ τοῦ βασιλέως φρονῆσαι μηδ' ἐπιθεῖσθαι
 26 τῇ βασιλείᾳ, ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια· καὶ εἰς τὸν ἐν τῷ Φάρῳ
 ναὸν τῷ Κωνσταντίνῳ συνεισελθὼν καὶ πίστις δούς τε καὶ
 27 εἰληφῶς μέγας ἐταιρειάρχης προβάλλεται. ἐπέστειλε δὲ τῷ Β
 Φωκᾷ ὁ βασιλεὺς μὴ ἀθυμῆσαι μηδ' ἀπογνῶναι, προσμῆναι
 δὲ μικρόν, ὡς μελλούσης αὐτῷ γενέσθαι προνομίας μετὰ βραχύ.
 28 Ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Ἑλένην μνηστεύεται
 τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ πάσχα τετέλεστο
 τὰ γαμήλια, τοῦ πατριάρχου Νικολάου τὴν ἱερολογίαὶν ποιή- 10
 29 σαντος· καὶ αὐτίκα τετίμηται βασιλεοπάτωρ ὁ Ῥωμανός, μέγας
 30 δ' ἐταιρειάρχης Χριστοφόρος ὁ τούτου υἱός. ταῦτα δὲ μαθὼν
 C ὁ Φωκᾶς τυραννίδι ἐπέθετο, Κωνσταντῖνον τὸν παρακοιμώ-
 μενον προσλαβόμενος καὶ ἑτέρον τῶν ἀρχόντων καὶ διαβε-
 βαίουμενος ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Κωνσταντῖνον πράττειν ὁ πράττει. 15
 31 ὁ Ῥωμανός δὲ γραφὴν γεγραφῶς ἀνατροπὴν περιέχουσαν τῆς
 τοῦ Φωκᾶ προφάσεως καὶ ταύτην τῇ τοῦ βασιλέως ὑποσημασίᾳ
 καὶ χρυσῇ σφραγίδι βεβαιωσάμενος, πέμπει ταύτην παρὰ τὸ μετὰ
 32 τοῦ Φωκᾶ στρατέμμα μετὰ τινος γυναιίου ἐταιρικοῦ. κάκεινο

8 δι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐμνηστεύσατο ὁ Λακαπηνὸς τῷ Κωνσταντίνῳ E
 12 δι ὁ Φωκᾶς Λέων τυραννίδι ἐπιχειρήσας καὶ ἀλοὺς ἐτυφλώθη AE

1 ἀπλήθουσαν O 3 τὰ om. E 4 καὶ prius om. O δούς τε
 πίστις O 7 αὐτοῦ BCwp πρὸν. γενέσθαι D 8 Ἑλένην A^sR^sw,
 corr. B-W, v. ad p. 1, 3 11 τετίμητο Rwp 12 ταῦτα δὲ
 AEwp, & O 16 δὲ om. D 17 τὴν D, τῇ corr. D_w 18 σφραγίδι
 ODi, σφραγίδι AEwp παρὰ A, πρὸς Rwp 19 μετὰ om. B

gister statim ex regia discesserunt. At Romanus, cum prius
 sanctissimo iureiurando adactus promississet se nunquam regi
 26 insidiaturum neque regnum affectaturum, in regiam ascendit et
 cum Constantino Phari aedem ingressus, fide data acceptaque,
 27 magnus hetaeriarcha designatur. Scripsit autem rex Phocae,
 bono esset animo neve spem abiceret, sed paullisper exspectaret;
 nam paullo post eius rationem habitum iri.
 28 Romani tum filia Helena regi Constantino desponsa, tertia feria
 Paschatis nuptiae celebratae sunt, sacras preces peragente Nicolao
 29 patriarcha. Statim igitur Romanus regis pater, filius eius Christo-
 30 phorus magnus hetaeriarcha est appellatus. Quibus Phocas cognitis
 tyrannidem invasit, Constantino cubiculario et aliis proceribus ascī-
 31 tis, se ea, quae ageret, pro rege Constantino agere affirmans. Roma-
 nus autem litteras, quae Phocae praetextum everterent, regis sub-
 scriptione et aureo sigillo munitas per vulgati corporis mulier-
 32 culam in Phocae castra mittit; quam bullam auream cum ea

πολλοῖς τὴν χρυσοσήμαντον ὑποδεικνύον λάθρα γραφὴν πολ-
 λούς καταλιπεῖν πεποιήκε τὸν Φωκᾶν καὶ προσχωρῆσαι τῷ βα-
 σιλεῖ. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐν Χρυσοπόλει γενόμενος καὶ καταλειφθεὶς 33
 ὑπὸ τοῦ μετ' αὐτοῦ πλήθους τῷ βασιλεῖ προσφοιτήσαντος ἐτρά- D
 5 πετο εἰς φυγὴν καὶ ἐν τινι χωρίῳ γενόμενος, ὅπερ παρὰ τῶν
 ἐγχωρίων Γοηλέων κατονομάζεται, συλλαμβάνεται καὶ τυφλωθεὶς
 D IV 58 εἰσάγεται εἰς τὴν βασιλεύουσαν· καὶ τοῦτο τέλος τῇ αὐτοῦ τυ-
 ραννίδι ἐγένετο. ἀλλὰ μὴν καὶ ἕτερα ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ βα- 34
 σιλέως συνέστη· νεανίας γάρ τινες καθήκαν κατ' αὐτοῦ θη-
 10 ρῶντος, ἵνα αὐτῷ ἐν τῇ θήρᾳ ἐπίθωνται. ἀλλ' ἐγνώσθη τὸ 35 W III 151
 βούλευμα, καὶ οἱ πρωτοῦργοι ἐκολάσθησαν.

Ἐξεβλήθη δὲ τῶν βασιλείων καὶ ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ 36
 Ζωή, ὡς ἐπιβουλεύουσα δῆθεν τῷ βασιλεοπάτορι, καὶ ἀπεκάρη
 ἐν τῇ τῆς ἁγίας Εὐφημίας μονῇ. τῇ δὲ κδ' τοῦ Σεπτεβρίου 87 P II 188 A
 15 μηνὸς εἰς τὴν τοῦ Καίσαρος ἀξίαν ἀνήχθη ὁ Ῥωμανὸς καὶ
 κατὰ τὸν Δεκέμβριον τῷ τῆς βασιλείας διαδήματι τεταυνίωτο
 παρὰ τοῦ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Κωνσταντίνου δῆθεν ἐπι-
 τροπῆ.

Καὶ ὁ μὲν Λακατηνὸς Ῥωμανὸς οὕτω τῆς ἀναρρήσεως 18
 20 ἔτυχεν, οὐκ ἡγάπα δὲ ταύτης τυχὼν αὐτός, ἀλλὰ μετὰ βραχὺ

8 ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ βασιλέως E 19 βασιλεία Ῥωμανοῦ (om. B) τοῦ
 Λακατηνοῦ AR

1 χρυσοσήμαντον C 3. 4 καὶ ταλ ἐπὶ D, lac. suppl. D_w
 5 post ὅπερ add. ἀνεκάρη R_wp 9 νεανίας D 10 ἵν' O Di
 ἐγνώσθη w* p in vitis AR^s 14 εἰκοστῇ τετάρτῃ R_wp Di σεπτε-
 βρίου AR, σεπτεμβρίου B=C_wp Di, v. ad XVIII 6, 3. 9, 11 17 τῶν κ.
 D, τοῦ κ. corr. D_w 19 |αι A omisso K a rubricatore

multis clam ostenderet, effecit, ut multi Phoca deserto se ad re-
 gem conferrent. Phocas autem Chrysopolim profectus et a suis 33
 destitutus in fugam convertitur et in castello quodam, quod Goë-
 leon ab indigenis vocabatur, comprehenditur caecatusque By-
 zantium perducitur. Hic tyrannidis illius fuit exitus. Tamen 34
 aliae quoque insidiae regi sunt paratae; nam adulescentes per
 quosdam conducti sunt, qui eum venantem aggrederebantur; sed illo 35
 consilio cognito de auctoribus facinoris supplicium sumptum est.

Est et regis mater Zoë regia eiecta, cum patri regis insi- 36
 diari videretur, tonsoque capillo S. Euphemiae monasterium in-
 gressa est. Romanus vero XXIV. die mensis Septembris ad Cae- 37
 saris dignitatem est evectus et mense Decembris Constantini per-
 missu imperii diademate ornatus a patriarcha Nicolao.

18. ROMANVS LACAPENVIS iis honoribus non contentus paulo

καὶ τὴν οὐκείαν δμευνένειν τὴν Θεοδώραν ταιριοῖ, εἶτα καὶ τὸν
 υἱὸν Χριστοφόρον, προαιρέσει μὲν τῷ δοκεῖν τοῦ Κωνσταντίνου,
 τῇ δ' ἀληθείᾳ βιαζομένου ἀσχάλλοντός τε πρὸς οὐδ' ἐθάρρει
 καὶ ἐν συμφορᾷ τιθεμένον τὰ πραττόμενα, μὴ θαρροῦντος δὲ
 2 ἀντερεῖν. ἐπιβουλῆς δὲ κατὰ τοῦ Ῥωμανοῦ γενομένης, ἧς ὁ 5
 Β σακελλάριος πρωτοουργὸς ἦν Ἀναστάσιος, ὡς τῷ Κωνσταντίνῳ
 δῆθεν ἀμύνων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτήν, καὶ οἱ μὲν συνίστορες,
 ὡς ἔδοξε τῷ Ῥωμανῷ, ἐκολάσθησαν, ὁ δὲ σακελλάριος ἀπε-
 3 κάρη. ἦν δὲ πρόφασιν ἔσχεν ὁ Ῥωμανὸς τοῦ ὑποβιάσαι τὸν
 Κωνσταντίνον ἑαυτοῦ, μέχρι τότε πρῶτον εὐφημούμενον ἐν ταῖς 10
 ἀναρχήσεσιν.
 4 Ὁ Συμεὼν δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἐκπέμπει στρατόν· ἵνα
 δὲ μὴ ἐλθόντες τὰς πρὸ τῆς πόλεως διαφθειρωσιν ἀγλαίας,
 5 ἐπεμψε καὶ ὁ Ῥωμανὸς τοὺς ἀντιταξομένους αὐτοῖς. καὶ τῶν
 Βουλγάρων ἐπελθόντων αὐτοῖς πίπτοσι μὲν καὶ τῶν ἀρχόντων D IV 59
 πολλοί, τῶν δὲ γε στρατιωτῶν οἱ μὲν εἰς τὰς τριήρεις σπεύ-
 δοντες ἐμβῆναι παραπλευσάσας εἰς τὴν θάλασσαν ἐξωλισθαινον
 C καὶ ὑπὸ κυμάτων ἐφέροντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων διώλ-
 6 λυντο, οἱ δὲ καὶ ζῶντες συνελαμβάνοντο. οὕτω δὲ διατεθείσης
 τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς κατὰ τὰς Πηγάς, τὰ τε ἐκεῖ ὄντα ἀνά- 20
 κτορα οἱ Βούλγαροι ἐπυρπόλησαν καὶ τᾶλλα ὄσα ἐν τῷ αἰγιαλῷ

1 ante ταιριοῖ add. διαδήματι D 3 ἀσχάλλοντος ED, corr. Dw
 5 ἀντερεῖν Rwp, ἀντεπειν D, ἀνταιρεῖν A, unde ἀνταίρειν Di
 15 αὐτοῖς AO, αὐτὸν E, αὐτῷ w*p 17 ἐμβληθῆναι D παραπλ.
 ἐμβῆναι C ἐξωλισθαινον ante εἰς Ewp 18 ante κυμάτων add.
 τῶν CD 19 δὲ alterum om. E 20. 21 ὄντα ante οἱ C

post uxorem quoque suam Theodoram diademate ornat, deinde
 et filium Christophorum voluntate, ut videri volebat, Constantini,
 sed re vera invito illo et conquerente apud eos, quibus fidebat,
 2 et acta illa abominante, quamvis refragari non auderet. Insidiis,
 quas Romano Anastasius sacellarius, princeps coniurationis, pro
 defensione utique Constantini paraverat, deprehensis, conscii
 3 arbitrato Romani puniti sunt, sacellarius tonsus. Eaque Romano
 occasio fuit Constantini infra se collocandi, cum is hactenus in
 proclamationibus et salutationibus priorem locum tenuisset.
 4 Cum Symeon exercitum contra urbem misisset, Romanus
 quoque milites hostibus opposuit, ne suburbanæ amoenitates ab
 5 iis vastarentur. Quos cum Bulgari aggressi essent, multi etiam
 ex principibus ceciderunt, milites partim ad praetereuntes tire-
 menses festinantes in mare prolapsi fluctibus ferebantur, partim ab
 6 hostibus interibant, partim vivi capiebantur. Romano exercitu
 ad Pegas sic accepto, Bulgari regiam illius loci cremarunt et

τοῦ κατ' ἀντικρὺ τῆς πόλεως ἦσαν διακειμένου πορθμοῦ. θα-7
νούσης δὲ τῆς τοῦ Ῥωμανοῦ συμβίου τῆς Αἰγούσης Θεοδώ-
ρας ἢ τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου γυνὴ Σοφία τοῦ τῆς Αὐ-
γούσης ἡξιώθη ὀνόματος.

- 5 Ὁ τῶν Βουλγάρων δ' ἐξηγούμενος Συμεὼν τῇ Ἀδριανου-8
πόλει προσέβαλε καὶ ταύτην ἐπολιόρκει. ἤνυσε δ' ἂν οὐδέν, 9
εἰ μὴ τοῖς ἔνδον ἐπιλελοίπει τὰ ἐπιτήδεια· βιαζόμενοι γὰρ τῷ
λιμῷ καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παρέδωκαν.
τότε μέντοι καὶ ὁ ἐκ Τριπόλεως Λέων μετὰ δυνάμειος ναυτικῆς 10 D
10 κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησεν· ἀλλὰ τοῦτω περὶ τὴν νῆσον Λήμνον
τριήρεις ἐπελθοῦσαι Ῥωμαῖκαὶ τοὺς μὲν Ἀγαρηνοὺς σχεδὸν τι
ξύμπαντας διεφθάρκασι, τὰς δὲ νῆας αὐτῶν ὑποβρυχίους ἐποίη-
σαν, μόλις τοῦ Τριπολίτου φυγεῖν ἐξισχύσαντος. καὶ ὁ Βούλ- 11
γαρος δὲ Συμεὼν τὰ τε κατὰ Μακεδονίαν καὶ τὰ πρὸ Θράκης
15 σὺν βαρεῖ στρατεύματι ἐληίζετο καὶ παρὰ τὴν πόλιν ἐλθὼν ἀγχοῦ
τῶν Βλαχερονῶν πεποίητο τὴν παρεμβολὴν καὶ τῷ βασιλεῖ Ῥω-
μανῷ ἐξήτησεν ἐντυχεῖν. καὶ τὴν ἔντευξιν ὁ βασιλεὺς ἤρετί- 12
σατο καὶ κατὰ τὸν τοῦ Κοσμηδίου αἰγιαλὸν ὁ μὲν βασιλεὺς σὺν

5 οὗ ἦλω παρὰ τῶν Βουλγάρων ἢ Ἀδριανούπολις E 9 οὗ δὲ ἐκ Τρι-
πόλεως στόλος ἀπώλετο E 15 οὗ ὠμίγησαν ἀλλήλοις ὁ βασιλεὺς Ῥω-
μαίων καὶ ὁ Συμεὼν, οὐκ ἐιρήνευσαν δὲ E

1 κατανικρὺ Rwp 5 ἀδριανουπόλις D, corr. Dw 6 ante
προσέβαλε add. πάλιν OWo lat. 7 γὰρ AO, δὲ Ewp 8 τὴν
πόλιν RwpDi, τῇ πόλει A παρέδωσαν Rwp 9 μέντοι AO, μὲν
Ewp 10 λῆμνον post τὴν B 11 ναυτικαὶ D, ῥωμαῖκαὶ corr.
Dw 17 ἐξήτησεν E ante ὁ add. καὶ Owp 17. 18 ἤρε-
τίσατο—βασιλεὺς om. E 17 ἤρετίσατο ADw, ἤρετίσατο C, ἤρετίσατο
BD, ἤρετίσατο w*p 18 κοσμηδίου RwpDi Cedr. (Scylitz.) II
p. 304, 14, κοσμηδίου A

cetera, quae in eo litore sunt e regione urbis, interiacente freto.
Mortua Romani uxore Augusta Theodora, regis Christophori 7
uxor Sophia Augustae nomen accepit.

At Bulgarorum princeps Symeon Adrianopolim obsedit, ne- 8. 9
que sane quicquam effecisset, nisi cives commeatu destitutos et
semet ipsos et urbem hosti dedere fames coëgisset. Tunc etiam 10
Leo Tripolitanus cum navalibus copiis Romanos invasit, cui tri-
remes Romanae prope Lemnum insulam obviam profectae Aga-
renos omnes fere occiderunt navesque demerserunt, Tripolita aegre
fuga elapso. Bulgaris vero Symeon, Macedonia et Thracia cum 11
ingenti exercitu devastata, ad urbem profectus, prope Blachernas
castris positus colloquium regis Romani petivit; qui cum ab eo 12
non abhorreret, ipse cum classe ad Cosmidii litus abiit, eodem

- τῷ στόλῳ ἀφίκετο, ὃ δὲ γε Συμεὼν μετὰ τῆς οὐκείας παρ-
 P II 189 A ἐγένετο στρατιᾶς, καὶ ὠμίλησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς μεγαλοπρεπῶς
 13 τῷ Συμεὼν ἐδώρησατο. ἀσύμβατοι δὲ ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν, D IV 60
 14 δ καὶ θυὰς ἐδοξε δηλῶσαι αἰτῶν. φασὶ γὰρ ἄνωθεν αὐτῶν
 διαπτήναι τούτους καὶ ἀλλήλοις συμμίξαι μετὰ κλαγγῆς, εἰ' 5
 W III 152 εὐθὺς διαστήναι ἀλλήλων, τοῦ μὲν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποπιάντος,
 τοῦ δ' ἐπὶ Θράκην κινήσαντος τὸ πτερόν.
 15 Ὁ βασιλεὺς δὲ Ῥωμανὸς ἀπληστευσάμενος ἐπὶ τῇ τῆς βα-
 σιλείας ἀρχῇ καὶ ὡσεὶ ἐπιλεηλομένος τῶν δοκῶν, οὐδ' ὠμω-
 μόκει καθ' ἑρῶν, καὶ μὴ ἀρκούμενος δι' ἑαυτὸν καὶ τὸν τῶν 10
 υἱῶν πρεσβύτερον ἠξίωσε διαδήματος, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο
 τῶν παίδων αὐτοῦ βασιλικῶς τειαινίωκεν, εἶτα καὶ τὸν ἐκ τοῦ
 Χριστοφόρου γενόμενον αὐτῷ υἱόν, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων
 B 16 ἀρχὴν ἀντὶ βασιλείας εἰς πολυαρχίαν μετήνεγκε. τῷ τελευταίῳ
 δὲ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Θεοφυλάκτῳ τὸν θρόνον τὸν ἀρχιερατικὸν 15
 τῆς βασιλείδος τῶν πόλεων μνηστευόμενος ἀπέκειρε κληρικόν,
 17 διὰ τοῦ πατριάρχου προχειρισθέντα καὶ σύγκελλον. τοῦ πα-
 τριάρχου δὲ Νικολάου ἔτη τρισκαίδεκα τὸ δεύτερον τῆς ἐκκλη-
 σίας κρατήσαντος καὶ μεταθεμένου τὴν βιοτήν, ὃ μητροπολίτης

4 σημείωσαι E 17 μετὰθεσις τῶν ἀρχιερέων (-έως E) E

1 τῷ om. DE 2 ante ὠμίλησαν add. ἀλλήλοις Rwp 4 θυὰς
 p* δηλοῦν O 7 δὲ D 8 Ὁ om. C 9 ὠμωμόκει B^sEwp,
 ὠμωμόκει R 10 ἑαυτὸν RwpDi, ἑαυτῶν A τὸν RwpDi, om. A
 13 υἱὸν E 14 βασιλείας AE, μονάρχου (μοναρχίας D) βασιλείας
 Ow p 17 σύγκελλον Ewp

- que Symeon cum suis copiis venit; et inter se collocuti sunt; sed
 13 quamvis rex Symeoni magna munera dedisset, rebus infectis
 14 discesserunt, id quod par aquilarum significare videbatur; quas
 supra eos volitasse ferunt et cum clangore inter se congressas
 statimque segregatas esse, altera urbem versus volante, altera
 in Thraciam tendente.
 15 Rex Romanus potestate regni non saturatus ac velut oblitus
 sacramenti, quo sese astrinxerat, suo et filii natu maximi dia-
 demate non contentus, etiam reliquos duos filios et nepotem ex
 Christophoro corona ornavit, Romano imperio, quod hactenus
 16 penes unum esse consueverat, in multa capita distributo. Filium
 natu minimum Theophylactum, cui pontificatum urbis regiae
 ambiebat, detonsa coma clericum fecit, a patriarcha syncellum
 17 quoque designatum. Post obitum Nicolai, qui restitutus sedem
 per annos XIII tenuit, Stephanus, metropolita Amasenus, patri-
 archa Cpolititanus est designatus.

Ἀμασειας Στέφανος εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετήνεκτο.

Ὁ μέντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχων ὁ Συμεὼν, ἀνὴρ ὢν 18 αἱμάτων, ἡσυχίαν ἄγειν οὐποτε ὄλως προήρητο· ὄθεν κατὰ τοῦ 19 5 ἔθνους τῶν Χροβάτων ἐστράτευσεν, ἀλλ' ἤττητο ὑπ' ἐκείνων, κὰν ταῖς τῶν ὄρων δυσχωρίαις τὸ οἰκεῖον ἀπέβαλε στρατεύμα. ἐν τούτῳ δὲ πρόσεισι τις τῷ βασιλεῖ Ῥωμανῷ, λέγων τὴν ἄνω- 20 C θεν τῆς ἐν τῷ Ξηρολόφῳ ἀψίδος καθιδρυμένην στήλην καὶ πρὸς τὰ ἐσπέρια ἀποβλέπονσαν εἰς τὸν Συμεὼν ἐστοιχειώσθαι 10 τὸν Βούλγαρον, καὶ εἰ τὴν ταύτης ἀποτέμη τις κεφαλὴν, ἔφεται D IV 61 τῇ ἔκτομῃ τοῦ Συμεὼν ἡ φθορά. ὁ μὲν οὖν εἶπε ταῦτα, καὶ 21 ἡ κεφαλὴ τῆς στήλης οὐκ εἰς μακρὰν ἐξετέμητο, καὶ τῷ Συ- μεὼν αὐθωρὸν ἐπέλιπε τὸ βιώσιμον, ληφθέντι καρδιωγμῷ, ὡς μετὰ ταῦτα ἐγνώσθη τῷ βασιλεῖ ἀκριβωσαμένῳ τῆς ἐκείνου 15 τελευτῆς τὸν καιρὸν. ὡς δ' ἐξ ἀνθρώπων ὁ Συμεὼν ἀπελή- 22 λυθεν, ἡ τῶν Βουλγάρων ἀρχὴ πρὸς Πέτρον τὸν ἐκ τῆς δευ- τέρας αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ τεχθέντα περιελήλυθεν. ὅς, ἐπεὶ 23 καὶ λιμῷ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἦν πιεζόμενον καὶ τὰ πείριξ D

7 σημείωσαι E 15 ὅτι Πέτρος ὁ τοῦ Συμεὼν υἱὸς ἐσπεύσατο καὶ συν- ἤφθη αὐτῷ ἢ τοῦ βασιλέως ἐγγόνῃ E

1 ἀμασειας AB Hierocl. 701, 3 Burckhardt, ἀμασειας Rwp Di Cedr. (Scylitz.) II p. 307, 3, v. ad XVI 19, 5. XVII 1, 2. 2, 2. XVIII 16, 32 4 ante κατὰ add. καὶ Rwp 5 χροβάτων AR, χρωβάτων Cedr. (Scylitz.) II p. 307, 21, Theoph. contin. p. 411, 14, χροβάτων w* p; aliis locis Zonaras eundem Scylitzis usum secutus Χροβάτους affert, v. ind. histor. 6 στρατεύμα ἀπεβάλετο D 7 ῥωμαίων D Wo lat. 8 ἀψίδος AD, ἀψίδος CED_{wwp}, ἀψίδος B^s Di 9 ἐστοιχειώσθαι Ewp 10 ἀποτέμη A, ἀποτέμει E, ἀποτέμει Owp 11 τοῦ . . . μεθῶν ἢ E 12 ἀποτέμητο D 13 καρδιωγμῷ E(wp) 18 καὶ prius om. D τὸ ante ἔθνος C

At Bulgarorum princeps Symeon, homo sanguinarius et 18 quietis impatiens, genti Chrobatorum bellum intulit, sed ab illis 19 victus in montium angustiis suum exercitum amisit. Interea 20 quidam Romano nuntiat statuam in summo fornice Xerolophi versus occasum positam in Symeonis Bulgari fatum esse conver- sam; cuius statuæ caput si amputetur, Symeonis interitum conse- cuturum. Quo paulo post facto eadem hora Symeonem cordis 21 morbo vita defecit, ut post regi tempus obitus eius diligenter scrutato est significatum. Symeone rebus humanis exempto, Bul- 22 garorum principatus ad Petrum, eius filium ex altera uxore ge- nitum, venit, qui, cum et Bulgarorum gens fame premeretur et 23 finitimorum populorum ac Romanorum imprimis arma timerentur,

ἔθνη μὴ κατ' αὐτοῦ δομήσαιεν ἐδεδῖει καὶ πρὸ τῶν ἄλλων
 Ῥωμαίους, στέλλει πρὸς τὸν βασιλέα, σπονδὰς ποιησόμενος, εἰ
 24 δ' αἰροῖτο, καὶ κῆδος εἰς ἑαυτόν. ὡς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἄμφω
 καταθύμια ἔδοξε τὰ αἰτούμενα, καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος ἀφίκετο,
 καὶ γεγόνασι μὲν συνθήκαι περὶ σπονδῶν, συνήφθη δὲ αὐτῶ 5
 πρὸς συμβίωσιν γαμικῆν καὶ ἡ τοῦ βασιλέως ἐγγόνη, ἡ ἐκ τοῦ
 πρεσβυτέρου τῶν νιῶν αὐτοῦ τοῦ Χριστοφόρου γεγέννητο.

19 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς οὐκ ἀρκοῦν ἡγούμενος ὅτι ἑαυ-
 τοῦ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον ὑπεβίβασε, λαβὴν ἐξήτει καὶ
 τὸν Χριστοφόρον προθεῖναι αὐτοῦ· καὶ παρεσκεύασε τὴν τῶν 10
 Βουλγάρων πληθὺν ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ στασιάζουσαι, ζητοῦ-
 P II 190A σαν τὸν Χριστοφόρον πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἀναγορεύεσθαι,
 καὶ διὰ τὴν στάσιν δῆθεν οἰκονομῶν τι παρεχώρησε τὸ αἰτού-
 2 μενον γίνεσθαι. εἶτα μήτε τὸ θεῖον δεύσας, ὃ τὰς ὁμολογίας
 αὐτῷ ἐμπέδωκε, μήτ' ἀδυσθεῖς τὸ ὑπήκοον, καὶ ἄμφω τοὺς 15
 ἄλλους νιεῖς αὐτοῦ τοῦ Κωνσταντίνου προτέρους εὐφημεῖσθαι
 πεποίηκε, καὶ ὁ πρῶτος πέμπτος ἐγένετο, καὶ εἰ μὴ ὁ μικρὸς
 Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Χριστοφόρου νιὸς ἔφθη θανάων, κάκεινος ἂν

8 ὅπως καὶ τὸν νιὸν αὐτοῦ Χριστοφόρον προεβίβασε τοῦ βασιλέως Κων-
 σταντίνου, εἶτα τοὺς λοιποὺς δύο E

1 δομήσαι ἐν D, corr. D_w 5 συνθήκαι ADE, corr. D_w 6 ante
 πρὸς add. καὶ Owp καὶ om. BD 7 γεγέννητο B^sDwp,
 v. ad XIII 1, 2 8. 9 ἑαυτοῦ post κωνσταντῖνον O 9 εἰς-
 εβίβασε D, corr. D_w λαβὴν RwpDi, λαβεῖν A 10. 12 χρι-
 στοφόρον Ewp 10 προθεῖναι B 12 τὸν χριστ. post κωνσταν-
 τίνου Rwp 13 post δῆθεν add. ὡς ἐκ βίας Owp 14 φ̄ D
 15 αὐτοῦ B^sDEwp 18 ὁ—νιὸς om. D W^o lat.

legatos ad regem de pace et, si placeret, etiam de affinitate iun-
 24 genda mittit. Cui cum utrumque cordi esset, ipse Petrus Byzanti-
 tium venit et pace facta neptem regis ex Christophoro, filio natu
 maximo, uxorem ducit.

19. Rex Romanus eo non contentus, quod Constantinum
 infra se collocarat, occasionem quaerit etiam Christophori illi
 praeponendi; itaque instructa Bulgarorum turba, quae temporibus
 nuptiarum illarum postulare, ut Christophorus ante Constantinum
 nominaretur, quasi propter motum illum necessitati cedens
 2 postulatis illorum annuit. Deinde neque deum veritus, cuius
 numine invocato pactiones firmarat, neque subiectorum pudore
 deterritus etiam duos reliquos suos filios ante Constantinum sa-
 lutari iussit; ita primus factus est quintus eique minor etiam
 Romanus, Christophori filius, praepositus esset, nisi ante deces-

αὐτοῦ προτετίμητο. ἦν οὖν ὁ αὐθιγενῆς βασιλεὺς καὶ ᾧ κατὰ 3
 D IV 62 κληρὸν ἢ βασιλείᾳ διέφερον ὡσπερ παρέγγραπτος. ἀλλ' ἐπὶ 4
 τούτοις ἢ δίκη οὐκ ἐπενύσταξεν· ἀναβεβλήσθω δ' ἢ περὶ τού-
 των διήγησις.

5 Ὁ Ἀμασειᾶς δὲ Στέφανος ἔτη τρία διαγαγὼν ἐν τῷ θρόνῳ 5 B
 τῆς ὑπερκειμένης τῶν πόλεων ἐτελεύτησε, καὶ χειροτονήθη
 Τρύφων τις μοναχὸς ἐπὶ συνθήκαις τοῦ μετὰ χρόνον ὠρισμένον
 ἐκὼν ἐκοτῆσαι τοῦ θρόνου τῷ τοῦ βασιλέως νιῶ τῷ Θεοφν-
 λάκτῳ· ἦν γὰρ ἔτι μειράκιον. γέγονε δ' ἐν τοῖς χρόνοις τού- 6 W III 153
 10 τοις χειμῶν τε ἀφόρητος λιμός τε σφοδρότατος καὶ ἐμπρησμός
 φρικωδέστατος. οἷτε καὶ ὁ βασιλεὺς Χριστοφόρος τὴν ζωὴν 7
 ἐξεμέτηρσεν. ἤδη δὲ τοῦ ὠρισμένου καιροῦ παραρρυνέντος ὁ 8
 πατριάρχης Τρύφων οὐ μεθίετο τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιερατικοῦ
 κατὰ τὰ συγκείμενα, ἀλλ' ὄλαις χεροὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀντί- C
 15 χετο. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠνιάτο διὰ τὴν ἀπάτην, ὡς ἐμπαιχθεὶς.⁹
 ὁ γοῦν Καισαρείας χαρίσασθαι τῷ βασιλεὶ προθυμούμενος δόλω 10
 μέτεισι τὴν τοῦ πατριάρχου ἀφέλειαν καὶ φίλον προσωπεῖον
 ἑαυτῷ περιθέμενος τῷ πατριάρχει φησὶν ἡ μὲν κατὰ σοῦ τοῦ 11
 κρατοῦντος ἐπίθεις σφοδρά, ἀλλ' ἐπιλείπουσιν αὐτῷ αἰτιάματα

5 περὶ πατριαρχῶν E 11 τελευταίη τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου E

3 post ἐπενύσταξεν add. εἰ δὲ καὶ σχολαίῳ στείχουσα (στείβουσα B)
 ἦκε ποδὶ, ἀλλάγε ἦκε ποτὶ O(wr) 5 ἀμασειᾶς AEB₁, ἀμασειᾶς
 RwpDi, v. ad XVI 18, 17 ἐπὶ τρία ἔτη D 7 χρόνον w*p
 9 ἐτι] οὐπω O δὲ D 12 παραρρ. καιροῦ O 13 τοῦ τοῦ
 πατριαρχικοῦ E, τοῦ πατριαρχικοῦ wr 14 ἀρχιερωσύνης w*p
 18. p. 476, 2. 6 s. κατὰ σοῦ w*p invitis AR

sisset. Itaque indigena rex, ad quem hereditario iure regnum 3
 pertinebat, instar ascripticii fuit. Ceterum vindicta sui muneris 4
 non est oblita — sed hoc alio loco narrabitur.

Stephano Amaseno, cum sedem principis urbis per trien- 5
 nium occupasset, mortuo, Tryphon monachus quidam ea condi-
 tione successit, ut post certum tempus Theophylacto, regis filio,
 puero adhuc ultro sede cederet. His temporibus saevissima 6
 hiems fuit et fames maxima et horrendum incendium. Tum 7
 quoque rex Christophorus obiit. Iam praefinito tempore elapso 8
 patriarcha Tryphon sede pontificia, ut convenerat, cedere noluit,
 sed eam retinere manibus pedibusque est conatus. Rege autem 9
 aegre ferente, quod ludibrio habetur, Caesariensis, ut regi gra- 10
 tificaretur, patriarchae simplicitatem dolo circumvenit assumpta-
 que amici persona illi ait: "Imperator vehementer sane te op- 11
 pugnat, sed desunt ei crimina, ob quae loco moveri possis, et

- ὑπὸ καθάρσεσιν σε τιθέμενα, καὶ λοιπὸν εἰς τὸ μηδὲ ὄλωσ εἰ-
 12 δέναι σε γράμματα οἱ κατὰ σοῦ περιόστανται. ἀλλὰ σπεῦσον
 13 καὶ τούτου τοὺς μελετῶντας κατὰ σοῦ ἀποκρούσασθαι. διαλύ-
 σεις δὲ τούτοις τὸ σπούδασμα, εἰ ἐνώπιον πολλῶν χάριτην λα-
 βῶν τὸ ὄνομα ἐγχαράξεις τὸ σὸν καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης 5
 D 14 ἀξίωμα. καὶ τούτου ἀποκομσθέντος τῷ βασιλεῖ οὐκέτι κατὰ
 15 σοῦ αἰτίαμα περιλέλειπται.” ὁ μὲν οὖν συνεβούλευσε ταῦτα·
 ὁ δὲ ἐπείθετο καὶ πολλῶν παρόντων ἀγράφῳ χάριτη ταῦτ' ἐγε-
 γράφει· “Τρύφον ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
 16 λεως νέας Ῥώμης.” καὶ λαβὼν τὸν χάριτην ὁ Καισαρείας ἀπῆε D IV 63
 17 ἐμφανίσων τούτον τῷ βασιλεῖ. Ἐγγραφον οὖν ἐν αὐτῷ παραι-
 τήσεως ὡς ἐκ τοῦ πατριάρχου ἄνωθι τῆς ὑπογραφῆς ἐξυφαί-
 νεται, καὶ ὡς παραιτησάμενος τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλεται, καὶ
 ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς πατριάρχης χειροτόνηται.
 18 Στόλος δὲ Ῥωσικὸς ἐπῆλθε κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ὁ στό- 15
 P II 191 A λος οὐ χιλιόναυς, ὡς λέγεται, ἀλλ' εἰς πεντεκαίδεκα χιλιάδας
 19 τὰ τούτου πλοῖα ἤρθημηντο. τούτοις περὶ τὸν Φάρον προσορ-
 μσθεῖσιν ἀντίπρωρος ἔστη στόλος Ῥωμαϊκὸς καὶ ἀθρόον αὐτοῖς
 προσβαλὼν ἐτρέπατο τοὺς βαρβάρους καὶ πολλὰ τῶν πλοίων

2 post *oi* add. λέγοντες Owp περίστανται w**p* invitis AR 7 συν-
 βούλευε O 8 ἐγγράφει AR, sed in E ita exaratum, ut saene
 evadat ἐνεγράφει, quod habent wp 9 κωνστ. om. D 10 post
 Ῥώμης add. καὶ οἰκουμηνικός πατριάρχης Ewp Cedr. (Scylitz.) II
 p. 314, 18 11 οὖν om. B 11. 12 ἐν αὐτῷ ante ὡς C 14 χει-
 ροτόνητο Rwp 16 ὡς λέγεται post χιλιάδας BCwp, om. D ante
 ἀλλ' add. ἦν OwpDi πεντεκαίδεκα ARwpDi Ephraem. 2736,
 δεκά Cedr. (Scylitz.) II p. 316, 12, Theoph. cont. p. 423, 16
 18 ἀντίπρωρος ARwp, corr. Di ἔστι D, corr. Dw

- 12 adversarii tui iam dicunt te litterarum penitus esse rudem. Sed
 13 propera, ut tuis accusatoribus istam quoque calumniam praeri-
 14 pias; quam facile propulsabis, si coram multis charta sumpta
 14 nomen tuum et pontificatum scripseris, qua scriptura ad regem
 15 perlata nihil iam erit, de quo te criminentur.” Huic consilio
 15 obsecutus ille coram multis in charta pura haec scribit “Tryphon
 16 ex dei misericordia archiepiscopus Cpolis, novae Romae.” Eam
 17 chartam Caesariensis regi offert; syngrapha supra subscriptionem
 nomine patriarchae cedentis de munere in ea contextitur; itaque
 Tryphon, quasi renuntiarit, ecclesia eicitur et regis filius pa-
 triarcha designatur.
 18 Classis Russica, quae erat non mille, ut dicitur, sed quin-
 19 decim milium navium, urbem aggressa est. Contra eas naves in
 ancoris prope Pharum commorantes Romana classis in procinctu
 stetit ac subito invecta barbaros profligavit, multis eorum navi-

τῷ ὑγρῷ πυρὶ ἀπετέφρωσεν. ὄσα δὲ γε περιελέλειπτο πρὸς 20
 ἔω περαιωνθέντα, τῷ πατρικίῳ Βάρδα ἐνέκυρσε τῷ Φωκῇ, στρα-
 τιωτικοῦ στρατηγούντι συντάγματος, ὃς πρὸς συλλογὴν τῶν ἀναγ-
 καίων πολλοὺς ἐξιώντας τῶν πλοίων καταλαμβάνων ἀνῆρει.
 5 ἀλλὰ καὶ ὁ δομεστικός τῶν σχολῶν ὁ Κουρκούας ἑτέροις ἐντυγ- 21
 χάνων κατὰ ζήτησιν τῶν ἐπιτηδείων ἐκβαίνουσι τῶν νηῶν καὶ
 ἐξώρει καὶ μαχαίρας ἔργον ἐτίθειτο. οὕτω δὲ καὶ διὰ θα- 22
 λάσσης καὶ διὰ γῆς παθόντες κακῶς οὐκέτι τῶν πλοίων ἐξώρ-
 μουν. ὥς δὲ τὰ πρὸς τροφήν αὐτοῖς παντάπασι ἐπιλέλοιπεν, 23 B
 10 ἐπανελθεῖν ἐς τὰ οἰκεία διαενερόντη καὶ ἤδη τοῦ ἔκπλου κατήρ-
 ξαντο. ἀλλ' αὐθις αὐτοῖς αἱ τριήρεις ἐπέθεντο, καὶ δις οἱ βάρ- 24
 βαροι κατενανμαχήθησαν, ὥς ὀλίγας πάνυ τῶν σφετέρων νηῶν
 ἐκφυγεῖν καὶ ἀνθυπονοοσῆσαι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἀγγέλους γε-
 νομένους ἐκείνοις τῆς συμφορᾶς. καὶ οἱ μὲν Ῥῶς παθόντες 25
 15 πλέον κακῶς ἢ δεδρακότες τῆς κατὰ Ῥωμαίων ἀπέσχοντο ἐπι-
 θέσεως.

Καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ δὲ διὰ τοῦ δομεστικοῦ τῶν σχολῶν Ἰω- 20

D IV 64 ἀννου τοῦ Κουρκούα καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Θεοφίλου (πάππος δὲ

1 ante τῷ add. ἐκείνων Owp κατενέπρησεν (-σε D) O 3 οὗς
 D, ὃς corr. Dw πρὸς] πολλοὺς C 5 ἐντυγάνων E 8 ἐξ-
 ὄρωντων Ewp 9 ὡς RwpDi, ei A 10 εἰς Rwp, v. ad XIV
 12, 14 διαενερόντη Rwp καὶ—κατήρξαντο om. O, add. Dw
 11 post ai add. ὠμαϊκαὶ Owp 11—14 καὶ δις—γενομένους ἐκεί-
 νους] ἤδη τοῦ ἔκπλου καταρξαμένοις. καὶ ὀλίγαι τῶν βαρβαρικῶν νηῶν
 ἐπεξέφυγον, δις κατενανμαχηθεῖσαι· αἱ πρὸς τοὺς οἰκείους ἀνθυπε-
 νόστησαν ἄγγελοι σφίσι τοῦ δεινοῦ καὶ O Wo lat. 13 γενομένους AEwp,
 γενομένας Di 14 ὥς DEwpDi 15 post ἢ add. ὡς ἡλικίον
 Owp 17 δὲ om. C 18 τοῦ ἀδελφοῦ θεοφίλου A, τοῦ ἀδελφοῦ

αὐτοῦ θεοφίλου Ewp, θεοφίλου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ R, ὁ θεοφι (θεο-
 φίλου Dw) τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ D

bns igni Graeco crematis. Reliquae versus Orientem profectae 20
 in patricium Bardam Phocam, qui exercitui praeeerat, inciderunt,
 qui multos ad conquirenda necessaria navibus egressos sustulit.
 Item et scholarum domesticus Curcuas, cum in alios incideret 21
 ad conquirenda necessaria navibus egressos, multos et cepit et
 necavit. Sic terra marique male accepti se in navibus contine- 22
 bant, donec commeatu prorsus destituti ad sua redire decre- 23
 verunt. Sed cum solvissent, denuo triremes eos aggressae duo- 24
 bus navalibus proeliis devicerunt, ita ut paucissimae barbarorum
 naves interitu vitato ad suos redirent, nuntiae calamitatis. Russi 25
 igitur, pluribus malis acceptis quam datis, a lacessendis Romanis
 abstinerunt.

20. Sed et Agareni a scholarum domestico Ioanne Curcu

ὁ Θεόφιλος τοῦ μετέπειτα τῆς βασιλείας κρατήσαντος Ἰωάννου)
C ἤτηντό τε πολλάκις καὶ τεταπεινῶντο καὶ πόλεις οὐκ ἐλαχίστας
ὧν κατεῖχον ἀφήρητο.

2 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς εἰς συναίσθησιν τάχα δόξας ἐλθεῖν
τῆς ἐπιτορίας καὶ τῆς τῶν συνθηκῶν παραβάσεως, ὡς πρὸς 5
τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον πεποίητο, δι' εὐποιῶν ἔσπευδεν ἐξι-
3 λεώσασθαι τὸν θεόν. καὶ διαδόσεις μὲν καὶ ἀλλοίας ἐτίθετο,
ἐπὶ δὲ ταύταις καὶ τὰ παρὰ τῶν ἐν τῇ πόλει χρεωστούμενα τοῖς
δανεισταῖς ἀποδοὺς τοὺς ὀφειλέτας ἀπέλυσε τοῦ βάρους τῆς
ὀφειλῆς, καὶ τὰ γραμματεῖα λαβὼν ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ πυρὶ 10
κατηθάλωσεν· εἰς ἑννεακαίδεκα δὲ κεντηνάρια τὰ τῶν ὀφειλῶν
4 ἠριθμήθησαν. παρέσχε καὶ τὰ ἐνοίκια τῶν κατὰ τὴν μεγαλό-

D 5 πολὺν οἰκούντων μισθωτικῶς. τοὺς μὲν οὖν ὀφειλέτας ὠφέλων
W III 154 ταῦτα, τῷ δέ γε Ῥωμανῷ μικρὸν ἢ οὐδὲν ὀμαι λυσιτελεῖν,
οὗτε τε ἀλλότρια ἐτύγχανον τὰ διδόμενα (δημόσια γάρ) καὶ οὗτε 15
τῆς βασιλείαν ἀρπάσας καὶ ταύτην κατέχων καὶ ἀπολαύων αὐ-
τῆς καὶ τὸν ᾧ προσῆκε ταύτης ἀποστερωῶν ἐαυτῷ μὲν ἀπε-
κλήρου τῆς βασιλικῆς εὐκληρίας τὰ ξύμπαντα, ταῖς δ' εὐποιαῖς
ῥανίδα μικρὰν ἀπεμέριζε, τοιοῦτόν τι πράττων ὅσον ἂν τις, εἰ

7 οὗτε διαδόσεις ἐποίησε ὁ βασιλεὺς Ῥωμανός, ἐξιλεούμενος τὸν θεὸν διὰ τὴν
ἐπιτορίαν καὶ τὰ χρεῖα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπέλυσε E

2 τεταπεινῶντο p* 5 ἐπιτορίας D, corr. D_w 6 ἔσπευδεν w*p
invitis AR 7 διὰ δόσεις D, corr. D_w 8 παρὰ| περὶ Ewp
9 ἀποδοῦς Ewp ἀπέλυσε E 11 κατηθάλωσεν Ewp 12 καὶ
A, δὲ καὶ Ewp, μέντοι καὶ O μεγάλην πόλιν EwpDi, v. ad XVI
23, 37 19 ῥανίδα AFD_wwp, μερίδα O τις| τι D ante εἰ
add. ἐποίησεν Rwp

et fratre Theophilo, Ioannis, qui post imperio potitus est, avo
saepe victi sunt et oppressi, atque urbes complures, quas occu-
parant, iis ademptae.

2 At rex Romanus considerato, ut apparet, periurio suo vio-
lataque, quam cum rege Constantino fecerat, pactione, benefi-
3 centia placare deum statuit. Praeter igitur alias distributiones
etiam aes alienum urbanorum pro debitoribus dissolvit, cuius
summa ad XIX centenaria excreverat, et hoc onere debitoribus
4 ita sublato tabulas in medio foro cremavit. Idem pretium pro
5 iis, qui Cpoli in domibus conducticiis habitabant, numeravit. Ac
debitoribus illa saepe profuerunt, Romano autem non multum, ut
opinor, sed potius nihil utilitatis attulerunt, tum quod ea, quae
largiebatur, de alieno erant (nam erant pecuniae publicae), tum
quod imperio, quod ex raptis tenebat, fruebatur eo fraudato,
cuius erat, itaque ipse regia felicitate ex asse potiebatur, bene-

βοῦν ἀπελάσας τοῦ γείτονος καὶ καταθύσας αὐτὸν τοὺς μὲν πόδας ἄκρους διένειμε πένησι, τὸ σῶμα δ' ἄλλον αὐτὸς ἐθούνη-
σατο. ἀλλὰ ταῦτα κατ' ἀνθρωπίνην κρίσιν· εἰ δέ τις πρὸς τὴν 6 P II 192 A
θεῖαν ἀποβλέψειεν ἀγαθότητα, οὐδὲ ταῦτ' ἂν ἴσως εἴποι ἀσυντελή.

5 Τούτου τῶν σκήπτρων κρατοῦντος καὶ τὸ ἀχειρότευκτον 7
ἐκτύπωμα τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τὸ θεῖον χειρόμακτρον ἐκο-
μίσθη πρὸς τὴν προκαθημένην τῶν πόλεων. εἶχε μὲν γὰρ 8
D IV 65 τέως τοῦτο ἡ Ἔδεσα· ἡ δὲ ἀλῶναι παρὰ Ῥωμαίων πολιορ-
κούντων αὐτὴν ἐκινδύνευεν· ἴν' οὖν φύγοιεν οἱ Ἔδεσηνοὶ τὴν
10 ἐκπόρθησιν, λύτρον ταύτης τὸ θεῖον παρέσχον ἐκτύπωμα. ἀφι- 9
κετο δὲ τότε καὶ ἐξ Ἀρμενίας μειρακίσκων δυὰς συμφυῶν, τοῦ
ἐνὸς δὲ θανάτος ἐτμήθη ἡ συμφυῖα παρ' ἱατρῶν· ἀλλ' οὐδὲν
τὸν περιόλοιπον ὤνησε, μικρὸν δ' ἐπιβιώσας τῷ ἀδελφῷ κάκεινος
ἐξέπνευσε.

5 περὶ τοῦ ἀγίου μανδηλλίου (μανδύλου E) AE 10 περὶ τῶν συμφυῶν
μειρακίων E

2 ἐθούνησατο O post ἐθούνησατο add. ἢ εἰ γυναῖκά τις (γυναῖκα
τίς D) ἀρπάσας τοῦ γείτονος κατεῖχε ταύτην καὶ αὐτῇ συνεφθείρετο,
τοῦ νομίμου γαμέτου (γάμου D) ἀφροντιστῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐκείνου χρη-
μάτων διένειμε (διένειμε C) πένησιν· ἴν' αὐτῷ τάχα δι' ἑλέου ἀφεθείη
τῆς μοιχείας τὸ (om. C) ἔγκλημα Owp 3 κατὰ Ewp, κατὰ τὴν D
4 ἀποβλέψειεν C ταῦτ' ἂν ἴσως εἴποι AEDwwp, τὰ παρὰ τοῦ
ἄματου γινόμενα εἴποι (εἴποιεν D) ἂν ἴσως O 5 ἀχειροποίητον O
6 σωτήρος om. DWo lat. 8 τοῦτο τέως D ἔδεσσα DDi post
παρὰ add. τῶν Owp 9 ἐκινδύνευε (-εν w*p) κατεχομένη παρὰ τῶν
(om. BC) ἀγαρηνῶν Owp 9. 10 φύγοιεν (ἐκφύγοιεν D) ἐκεῖνοι
τὸν τῆς ἐκπορθήσεως κίνδυνον λύτρον (λύτρον C) τὸ σκεπτόν παρέσχον
ἐκτύπωμα O 9 ἔδεσηνοὶ Di in vitis AEwp 11 καὶ om. w*
("etiam" Wo lat.) 11. 12 τοῦ ἐνὸς δὲ AEwp, ὃν τοῦ ἐνὸς O
12 παρὰ τῶν ἱατρῶν Ewp 13 τὸν] τὸ Dwp ὤνησε RwpDi, ὤνησεν
AD, v. ad XIII 1, 5

flcientiae autem perexiguam portionem tribuebat: quod perinde
est, ac si quis vicini bove immolato extremos pedes largiatur
pauperibus totumque corpus ipse devoret. At haec secundum 6
humanum iudicium, sed si quis divinam bonitatem intueatur,
fortasse ne haec quidem inutilia dixerit.

Romano rerum potente, servatoris Christi effigies nullis ma- 7
nibus facta ac divinitus in linteo expressa in imperatoriam ur-
bem est translata. Eam tum Edesa habuerat, quae cum obsessa 8
a Romanis timeret, ne caperetur et deleretur, incolumitatem hac
divina effigie ab iis redemit. Tum quoque ex Armenia venerunt 9
duo adulescentes concreti, quorum altero mortuo, cum medici
nexum resecessissent, alter quoque nihil ea re adiutus nec diu
fratri superstes obiit.

- 10 Ὅπως μὲν οὖν μηδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν βασιλείαν
 ὁ Ῥωμανὸς ἐσφετερίσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ παῖδας τῆς βασιλικῆς
 ἠξίωσε τιμῆς τε καὶ κλήσεως καὶ δπως ἑαυτὸν καὶ τοὺς παῖδας
 Β τῶν πρωτείων ἠξίωσε, τὸν δ' ἐγγενῆ τῆς βασιλείας διάδοχον
 Κωνσταντῖνον πολλοστὸν ἔθετο πάντων ὑποβιβάσας, ἤδη μοι 5
 11 προϊστόρηται. ἦκει δὲ νῦν ὁ λόγος προσθήσεων καὶ τὰ ἐξῆς
 καὶ δεῖξω ὡς κἂν βραδύτερον ἴσως μέτεισι τοὺς ἀδικοῦντας
 ἢ πρόνοια, μετανοίας αὐτοῖς ἐπιμετροῦσα καιρὸν, ἀλλὰ γε τοῦ
 κακοῦ μὴ ἀπεχομένους μέτεισι σχολαίῳ ποδὶ καὶ δίκας εἰσπράτ-
 12 τεται. ἦνε μὲν οὖν ὁ Ῥωμανὸς αὐταρχῶν εἰκοστὸν καὶ ἕκτον 10
 C ἐνιαυτὸν· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, ὅπως ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐπανα-
 σώσεται, διὰ παντὸς ἔστρεφε κατὰ νοῦν, καὶ ἵνα τὸ ἐφετὸν αὐτῷ
 διαπράξῃται, δι' ἐτέρων ἐπεγείρει τῷ πατρὶ τοὺς υἱοὺς ἢ μᾶλλον
 13 τὸν ἕνα τὸν Στέφανον. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος σταθηροτέρας
 14 τυγχάνων φρενὸς τὴν προσβολὴν οὐ προσήκατο. ὁ δὲ προσ- 15
 εταιρισάμενος καὶ ἄλλους ἐπέθετο τῷ πατρὶ καὶ κατασχὼν αὐ-
 τὸν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Πρώτῃ περιώρισε καὶ ἀπέκειρεν, αὐτὸς δὲ
 τῆς βασιλικῆς ἀντεποίησατο διοικήσεως σὺν τῷ γαμβρῷ καὶ

7 φοβερὸν τὸ ὄρημα B 10 καθαίρεις ἐκ τῆς βασιλείας (ἐκ τ. βασ.
 καθαίρεις E) Ῥωμανοῦ τοῦ Λακαπηνοῦ CE δίκαιος εἰ, κύριε, καὶ
 εὐθεῖς (εὐ^θ E, εὐθύς C, εὐθειᾶ Wo, corr. Di) αἱ κρίσεις σου CE, v. p. 197, 3

1. 2 ὁ Ῥωμανὸς ante τὴν O 3 post δπως add. καὶ Rwp 4 aute
 τῶν add. καὶ D 5 ante κωνστ. add. τὸν BCEwp 8 αὐτῆς C
 9 ποδὶ εἰςπρ. D, lac. suppl. Dw 10. 11 ἐνιαυτὸν καὶ ἕκτον
 Ewp 13 πράξῃται E 14 τὸν alterum om. C 15 ὑπάρχων D
 δὲ om. w*p ("vero" Wo lat.)

- 10 Quemadmodum Romanus sine ullo iusto titulo regnum sibi
 vindicavit et suos liberos regio honore et nomine ornarit et,
 principe loco cum suis occupato, nativum regni successorem
 Constantinum nullo paene numero habitum infra ceteros omnes
 11 collocavit, iam est a me expositum. Nunc cetera exsequenda
 sunt, ut ostendatur, etiamsi providentia tardius invadat iniurios,
 concessio paenitentiae spatium, tamen, si malitiam tenuerint, lento
 12 gradu eos assequitur et poenas exigere. Romanus igitur annum
 iam sextum et vicesimum imperitabat; Constantinus autem, qua
 ratione regnum recuperaret, animum in omnes versabat partes,
 utque voti compos fieret, per alios contra patrem filios concitat,
 13 vel potius unum Stephanum. Neque enim Constantinus maiore
 14 animi constantia praeditus instigatoribus obtemperabat. Alter
 vero sociis ascitis aggressus est patrem eumque comprehensum
 et in insulam Proten relegatum tonderi iussit; ipse cum affine

τῷ ἀδελφῷ· ἀλλ' οὐκ ἦν ὁμοφρονῆσαι τοὺς τρεῖς. Ἐν τισιν 15
 οὖν διεφέροντο καὶ ἀλλήλοις ἀντέλεγον· κἀνευθεν ἀλλήλους D
 D IV 66 ὑπώπτενον καὶ κατασπάσαι τῆς βασιλείας τὸν Κωνσταντῖνον ὁ
 Στέφανος διὰ φροντίδος ἐτίθετο καὶ ὁ Κωνσταντῖνος αὐθις
 5 τὸν Στέφανον. ἀλλ' ἦν ὁ Κωνσταντῖνος πρὸς τοῦργον δξύτερος 16
 πάνν, πρὸς τοῦτο καὶ τῆς συζύγου Ἑλένης ἐπισπερχούσης αὐτόν.
 προσλαβόμενος τοίνυν καὶ τινας τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων 17
 κατέσχε καὶ ἄμφω τοὺς ἀδελφούς συναριστοῦντας αὐτῷ, καὶ
 αὐτίκα τὸν μὲν εἰς τὴν νῆσον τὴν Πάνορμον ἐξαπέστειλεν (ἡ
 10 τοῦ Ἀντιγόνου αὕτη ἐστίν), τὸν δὲ εἰς τὴν καλουμένην Τερέ-
 βινθον, καὶ κληρικούς καὶ ἄμφω ἀπέκρινεν. εἰ' ἐκεῖθεν μετ- 18
 ἀχθῆναι μέλλοντες ἐζήτησαν εἰς θῆριν ἐλθεῖν τῷ πατρί· οὗς P II 193 A
 ἰδὼν ἐκεῖνος εἶπεν “υἱὸς ἐγέννησα καὶ ἔψωσα, αὐτοὶ δὲ με
 ἠθέτησαν.” ἐκεῖθεν οὖν ὁ μὲν Στέφανος ἐν Προικονήσῳ περιω- 19
 15 ρίσθη, κἀκεῖθεν εἰς Ῥόδον κἀκ ταύτης εἰς Μιτυλήνην μετετέθη· W III 155
 τῷ δὲ Κωνσταντῖνῳ ἡ Σαμοθράκη περιγραπτὸν ἐγένετο ὄριον.

14 καθαίρεισις ἐκ τῆς βασιλείας καὶ τῶν υἱῶν τοῦ Λακαπηνοῦ καὶ τελευτῇ
 αὐτῶν καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν C, τελευτῇ τῶν υἱῶν τοῦ Λακαπηνοῦ αὐτοῦ
 καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν E

1 ὁμοφρονῆσαι EwpDi 3 κατασπάσαι AD^s, κατασπάσαι corr. ex
 κατασπάσαι C, κατασπάσαι Rwp ante τὸν add. τὸν γαμβρὸν Owp
 3. 4 ὁ στέφανος om. D, post βασιλείας add. D_w 5 τοῦργον AR,
 τοῦργον D (v. ad XV 1, 12), τὸ ἔργον EwpDi 6 post πάνν
 distinguunt ARDi, post τοῦτο perperam wp ἑλένης AE, ἑλέ-
 νης O^swDi, v. ad XIII 1, 2 αὐτῷ D, corr. D_w 9 τὴν π.
 AE^sO, τὸν π. w^{*p} 9. 10 ἐξαπέστειλεν· ἡ τοῦ ἀντιγόνου αὕτη ἐστίν
 A, ἡ τοῦ ἀντιγόνου αὕτη ἐστίν ἐξαπέστειλε D, ἡ καὶ ἀντιγονία λέγεται,
 ἐξαπέστειλε wp, ἐξαπέστειλε omissis ἡ—ἐστίν R, cf. XV 28, 33
 14 ἠθέτησαν p* κωνσταντῖνος D, Στέφανος corr. D_w 15 με-
 τετέθη post ταύτης O 16 ἡ σαμοθράκη] εἰς σαμοθράκην D

et fratre regia munia obiit. Neque vero potuit fieri, ut tres con- 15
 sentirent; cumque nonnullis in rebus dissiderent et inter se ad-
 versarentur, suspicionibus ortis, Constantinum Stephanum regno
 pellere studuit et Constantinus Stephanum. Constantinus tamen 16
 ad rem patranda multo celerior, etiam Helena uxore incitante,
 ascitis quibusdam militaribus praefectis, ambos fratres secum 17
 prandentes comprehendit atque alterum statim in insulam Panor-
 mum seu Antigoni, alterum in Terebinthum, quae vocatur, mittit
 et utrumque tonderi clericum iubet. Unde cum transferendi es- 18
 sent, in patris venire conspectum desiderarunt; quos cum ille
 vidisset, “Filius” inquit “genui et evexi; ipsi vero me ad ni-
 hilum redegerunt.” Stephanus igitur Proconesum, inde Rhodum, 19
 ex Rhodo Mitylenen est translatus, Constantino Samothrace est

20 ὅς ἀποδρᾶναι δοκιμάσας πολλάκις καὶ διὰ τοῦτο φαρμάκῳ τὸν
 πρωτεύοντα τῶν φυλάκων αὐτοῦ ἀνελὼν ἀνηρέθη παρὰ τῶν
 21 ἄλλων. ὁ δὲ Στέφανος ἐν Λέσβῳ ἀπεβίω, ἐνεακαίδεκα δι-
 22 αγραῶν ἐνιαυτοὺς παρ' αὐτῆ. ὁ δὲ τούτων πατήρ ἐν τῇ Πρώτῃ
 τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησε· καὶ οὕτω τούτων ἕκαστον ἢ δίκῃ μετήλθεν. 5
 B 21 Ἄρτι δὲ τῆς μοναρχίας ὁ Κωνσταντῖνος τυχὼν καὶ τῶ
 νιδῶ Ῥωμανῶ διαδέχθημα περιέθετο, τοῖς τε συναραμένοις αὐτῶ
 εἰς τὴν τῶν βασιλευόντων καθαιρέσειν ἀμοιβὰς ἐκτιννὺς τὸν μὲν
 Φωκᾶν Βάρδα μίγιστρον ἐτίμησε καὶ δομέστικον προεχειρίσατο
 2 τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς. ἀμφοῖν δὲ τῶν τοῦ Βάρδα υἱῶν τὸν 10
 μὲν Νικηφόρον τὸν ἕστερον βασιλεύσαντα τῶν ἀνατολικῶν προε-
 βάλετο στρατηγόν, τὸν δὲ Λέοντα τῆς Καππαδοκίας καὶ τοὺς
 3 ἄλλους ἄλλως ἡμίψατο. τὸν δὲ τοῦ Στεφάνου τοῦ βασιλέως D IV 67
 C υἱὸν Ῥωμανὸν ἐκτομίαν ἐποίησεν, ἀλλὰ μὴν καὶ Βασίλειον, τὸν
 νόθον υἱὸν τοῦ γέροντος Ῥωμανοῦ, ὃν ἐγένετο δούλῃ τινὶ συμ- 15
 4 φθαρεῖς. τὸν δὲ τοῦ Χριστοφόρου υἱὸν Μιχαὴλ ἀπέκειρε κληρικόν.
 5 Ἦν δὲ ὁ Κωνσταντῖνος τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβῆς καὶ λόγους
 προσκείμενος, ὡς ἔστι καταμαθεῖν ἐκ συγγραμμάτων αὐτοῦ,

6 μοναρχία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ (υἱοῦ τοῦ CE) Λέοντος ACE, βασιλεῖα
 τὸ δεύτερον Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Λέοντος D 17 ὅς ἦν ὁ Κων-
 σταντῖνος περὶ λόγους καὶ περὶ τὰ ἥθη (περὶ λ.—ἥθη om. C) CE

1 ἀποδρᾶναι B^sEwpDi, ἀποδρᾶναι AR 3 ἐνεακαίδεκα D 8 συμ-
 βασιλευόντων C, συμβεβασιλευκότων D τὸν AR, τῶν w^{*p} μὲν
 om. D 11 βασιλευοῦσαντα D προεβάλλετο Ewp, v. ad XIV
 11, 15 13 τοῦ ante βασ. initio vers. om. C 17 ὁ om. w^{*p}
 invitis AR

20 assignata, quam egredi non liceret. Qui cum saepe fugam molitus esset eaque de causa custodum principem veneno sustulisset, 21 a ceteris est interfectus. Stephanus vero in Lesbo decessit, cum 22 XIX annos ibi vixisset. Pater eorum in insula Prote vitam exegit. Sic eorum quisque scelerum poenas dedit.

21. CONSTANTINVS cum suum recuperasset imperium, filium quoque Romanum diademate ornavit et ut iis, quorum ope collegas amoverat, referret gratiam, Phocam Bardam magistrum 2 fecit et scholarum orientalium domesticum renuntiavit. Nicephorum, eius filium, qui post imperio potitus est, praetorem Orientis, alterum Leonem Cappadociae praesidem designavit, 3 ex ceteris aliis alios honores habuit. Filium autem regis Stephani Romanum itemque Romani senioris filium Basilium ex 4 ancilla procreatum castravit, Christophori filium Michaelem clericum fieri iussit.

5 Erat Constantinus religiosus erga deum et studiis litterarum

ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐξ ἐπιστολῶν, ἃ κἄν μὴ πρὸς τέχνην ἠκρίβωνται τὴν ῥητορικὴν, ἀλλὰ γε σχήμασι ταύτης καὶ τισιν ἰδέαισι ποικίλλονται. ἐδίδον δὲ καὶ ῥυθμοῖς ἑαυτὸν καὶ μέτροις παντο- 6
δαποῖς· γνοίη δέ τις τοῦτο ἐξ ὧν ἐπὶ θανούσῃ αὐτῷ τῇ κοι-
νωνῶ τοῦ βίου ἐμμέτρως ἐθροήνησεν. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς 7
φιλοσοφίας αὐτῆς, ἐπιλελησμένης ἤδη σχεδόν, ἀλλὰ μέντοι καὶ D
τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλους ἐπιστήσας καὶ ἀναζωπυρῆσας ἐκλει-
πούσας αὐτάς. καὶ ταῦτα μὲν τῆς κρείττονος μοίρας ἐκείνῳ
προσῆν. περὶ δὲ τὴν τῆς βασιλείας διοίκησιν διέκειτο μαλθα- 8
10 κώτερον, δύσοργός τε καὶ βαρύνμηγος τοῖς πταίουσιν ἦν καὶ
κολαστὴς ἀπαραίτητος οἴνῳ τε τοῦ ἀντάρκου ἐκέχρητο πλείονι.
καὶ ἀρχαιρεσιάζων οὐ τοὺς ἀξίους ἐφίστα ταῖς στρατηγίαις ἢ 9
ταῖς τῆς πολιτείας ἀρχαῖς, ἀλλὰ τοὺς μοχθηροτέρους καὶ ἀδοκί-
μους καὶ οὐδ' ἡ βασιλεὺς καὶ ὁ παρακοιμώμενος εἰσῆγον Βασι-
15 λειος, ὧνίους χρημάτων τυθέμενοι τὰς ἀρχάς. ἀλλ' οὕτω μὲν 10
τὰ τῆς βασιλείας, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι καλῶς, ὠκονόμητο. ἐπι- 11
βουλαὶ δὲ κατὰ τοῦ κρατοῦντος ἐμελετήθησαν· ἡ μὲν παρὰ P II 194 A
τοῦ παρακοιμωμένου Θεοφάνους, πολλοὺς καὶ ἄλλους συνίστο-

16 περὶ ἐπιβουλῆς CE

1 μέντοι | μὴν D 1. 2 ἃ κἄν μὴ πρὸς τέχνην ἠκρίβωνται (ἠκρίβωντο ED_wwpDi) τὴν ῥητορικὴν, ἀλλὰ γε σχήμασι ταύτης AED_wwp, ἃ καὶ σχήμασι ῥητορικοῖς O 3 ποικίλλονται p* δὲ om. C
5 ἐμμέτροις | D 6 ἐπιλελησμένος E 9 προσῆν AED_wwp, τῷ αὐτοκράτορι O μαλακώτερον Ewp 16 καὶ om. O, add. D_w

deditus, quod ex scriptis et epistulis eius apparet, quae licet ad artem oratoriam perpolita non sint, tamen rhetoricis ornamentis et figuris quibusdam scatent. Operam quoque rhythmicis et omnis generis versibus dabat, quod in iis versibus cerni potest, quibus obitum coniugis suae deploravit. Ipsius etiam philosophiae rationem habuit, quae paene in oblivionem venerat, aliarumque disciplinarum, quas iam deficientes doctoribus ordinatis refocillavit. Atque his erat virtutibus. In regno autem administrando 8 fuit segnior, iracundus ac saevus in delinquentes, in poenis sumendis inexorabilis, vini iusto avidior. In eligendis magistratibus non dignos imperiis vel civilibus muneribus praeficiebat, sed minus bonos ac potius improbos et quos regina vel cubiculi praepositus Basilius commendabant, qui magistratus venales habebant. Ita fiebat, ut imperium non in omnibus bene administraretur. Imperatori autem structae sunt insidiae, primum a 11 cubiculi praefecto Theophane, qui multos habebat conscios et Romanum e Prote studebat reducere in regiam, deinde ab aliis, 12

ρας ἔχοντος καὶ βουλομένου τὸν Ῥωμανὸν ἐπαναγαγεῖν ἐκ τῆς
 12 Πρώτης εἰς τὰ βασίλεια· ἡ δὲ παρ' ἐτέρων, τὸν Στέφανον ἐκ
 Λέσβου λαβεῖν μελετησάντων καὶ ἀποκαταστήσαι τῇ βασιλείᾳ. D IV 68
 13 ἀλλὰ καὶ ἄμφω τὰς ἐπιβουλὰς ὁ Κωνσταντῖνος ἐφόρασε καὶ
 τοὺς μὲν συννομότας ἐκόλασε, τοὺς δὲ βασιλειῶντας ὑπ' ἀσφα- 5
 λεστέραν ἔθετο τήρησιν.

14 Τῶν Τούρκων δέ (τοὺς δ' Οὐγγρους οὕτω καλεῖσθαι καὶ
 πρώην εἰρήκαμεν) τὰ Ῥωμαίων ληζομένων ἐπὶ τινα καιρὸν
 15 ἤρεμῆσαι τὸ ἔθνος συμβέβηκεν. ὁ γὰρ τοῦτων ἀρχηγῶν Βο-
 Βλοσοῦδης κεκλημένος καὶ ἕτερος δ' αὐθις Γυλάς, καὶ αὐτὸς 10
 16 μέρους ἄρχων, προσηλθέτην τῷ βασιλεῖ· καὶ ἕκαστος αὐτῶν
 τοῦ θεοῦ τῆς παλιγγενεσίας ἠξιώθη λουτροῦ καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς
 W III 156 ἐμυήθη μυστήριον, καὶ πατριόκιος ἐτιμῆθη ἐκάτερος, καὶ κατη-
 τλήθησαν χρήμασι καὶ οὕτως ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἦθη τὰ ἐαντῶν,
 λαβόντες καὶ ἀρχιερέα, δι' οὗ πολλοὶ πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ 15
 17 μετηνέχθησαν. ἀλλ' ὁ μὲν Γυλάς καὶ τῇ πίστει ἐνέμεινε καὶ
 18 τὴν εἰρήνην ἐτήρησεν. ὁ δὲ λοιπὸς τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας
 ἠθετηκῶς αὐθις κατὰ Ῥωμαίων ὠπλίζετο, τοῦτο δὲ καὶ κατὰ
 19 Φράγγων ποιῆσαι ἐπιχειρήσας ἐάλω καὶ ἀνεσταύρωτο. καὶ ἦ

7 περὶ Οὐγγρων CE

1. 2 ἐκ τ. πρ. | ἐπαναγαγεῖν D 2 ante εἰς add. νήσου Ewp, cf.
 Cedr. (Scylitz.) II p. 327, 18 4 ἐφόρασε mutatum ex ἐφόρασεν
 (v. ad XIII 1, 5) E 5 συννομότας DEwp, συννομοκότας C 7 δὲ
 AR, om. w* p δ' οὐγκρους A, οὐγγρους δ' Rwp, οὐγγρους δὲ D,
 δὲ οὐγγρους Dw, δ' οὐγγρους Di 7. 8 καὶ πρώην εἰρήκαμεν om.
 D, suppl. Dw (sed εἰρηκαμεν) 8 πρώην] XVI 12, 19 9 ἤρε-
 μῆσαι (sic) A βλοσοῦδης AR, βολογούδης Dwp, βουλοσοῦδης
 Cedr. (Scylitz.) II p. 328, 4 11 προσηλθέτην p* 13 ἐτιμῆθη
 B 15 καὶ om. D

13 qui Stephanum ex Lesbo in regnum restituere conabantur. Sed
 rex utrisque insidiis deprehensis et insidiatoribus supplicio affectis
 iis, qui imperii cupidi erant, diligentiore custodiam adhibuit.

14 Sed Turci (Ungros autem sic vocari supra diximus) Ro-
 15 manas provincias incursare soliti ad tempus quieti fuerunt. Nam
 dux eorum Bolosudes et partis cuiusdam princeps Gylas regem
 16 convenerunt, amboque sacrosancto regenerationis lavacro initiati
 et arcanis nostrae religionis imbuti ac patricia dignitate ornati,
 onusti pecuniis in suas sedes redierunt, adducto pontifice, per
 17 quem multi ad dei cognitionem pervenerunt. Ac Gylas quidem
 18 in fide permansit pacemque servavit. Alter foedere, quod cum
 deo icerat, rupto arma Romanis intulit idemque contra Francos
 19 facere aggressus captus est et in crucem actus. Elga quoque,

τοῦ κατὰ Ῥωμαίων ἐκπλεύσαντος Ῥῶς γαμετῆ Ἐλγα, τοῦ ξυν- C
 ενέντου αὐτῆς τελευτήσαντος, προσῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ βαπτι-
 σθεῖσα τιμηθεῖσά τε, ὡς ἐχρῆν, ὑπενόστησεν. ἐφρόντιζε δὲ ὁ 20
 αὐτοκράτωρ, ἤδη θανούσης τῆς τῷ νιῷ αὐτοῦ Ῥωμανῷ συζυγείσης
 5 θυγατρὸς τοῦ τῶν Φράγγων δηγὸς Οὔγωνος, ἐτέραν ἀγαγέσθαι
 αὐτῷ γαμετῆν, καὶ συνοικίσει αὐτῷ κόρην, τύχης μὲν χαμερ-
 ποῦς ἢ καὶ χυδαίας, εἴποιεν ἄν τινες, κατήλων γὰρ ἐκφῦναι
 ταύτην φασί, τὸ δὲ εἶδος εὐπρεπεστάτην, ἄντικρος ἀγαλμα πλα-
 σθεῖσαν παρὰ τῆς φύσεως, ἣτις Ἀναστασὸν καλονομένη Θεοφανῶ
 10 μετωνόμαστο.

D IV 69 Ἐτει δὲ δωδεκάτῳ τῆς Κωνσταντίνου ἀταρχίας ὁ πατρι- 22
 ἀρχης Θεοφύλακτος ἀπεβίω, ἐπὶ ἔτη τρία καὶ εἴκοσιν ἀρχιερα- D
 τεύσας· ἐξακάδεκα δὲ ἦν ἐνιαυτῶν, ὅτε τῆς ἀρχιερωσύνης ἀθέ-
 σμως ἤξιωτο. ὄθεν καὶ ὑπὸ παιδαγωγοῦς ἐτέλει ὁ πατριάρχης, 2
 15 ἕως αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐβασίλευεν· εἶτα τούτους ἀποσεισάμενος
 πολλὰ τῶν οὐ δεόντων ἢ τῶν ἀπειρημένων, εἰπεῖν οικειότερον,
 διεπράττετο, ἵππομανῶν τε καὶ κννοτροφῶν καὶ θήραις προο-

11 περὶ τοῦ πατριάρχου Θεοφύλακτου CE

1 ἕως EwpDi ἔλγα AR Cedr. (Scylitz.) II p. 329, 2, ἔλγα B
 3 ἐφρόντισις B 5 οὔγωνος D 6 ante αὐτῷ add. μὲν D 7 ἐκ-
 φῦναι ARwp, ἐκφῦναι B^sD^sDi 8 ante ἄντικρος add. καὶ Rwp
 9 παρὰ AO, ὑπὸ EwpDi ἀναστασὸν AR, cod. Coisl. Cedr.
 (Scylitz.) II p. 329, 9, Glyc. p. 561, 20, ἀναστασία wp, cf. Cedr. l. c.
 12 ἐπὶ om. E εἴκοσι Ewp, v. ad XIII 1, 5 13 ἐξακάδεκα
 (sic) D, v. ad XIII 25, 29 ἀθέσμως om. D, suppl. D_w 14 ἤξι-
 ωτο] ἀρχιερατεύσας E 15 ὁ πατὴρ ἐβασίλευεν· (ἐβασίλευεν OD_i, v.
 ad XIII 1, 5) AO, ἐβασίλευσεν ὁ πατὴρ Ewp 17 τε om. O

uxor ducis Russorum, qui Romanos classe infestarat, defuncto
 marito se ad regem contulit ac baptizata et pro dignitate tra-
 ctata domum rediit. Imperator autem, defuncta nuru sua, regis 20
 Francorum Hugonis filia, de alia filio Romano despondenda cog-
 gitans uxorem ei dat puellam, humilis illam quidem generis ac
 potius sordidi (nam cauponibus orta dicebatur) sed forma prae-
 ditam elegantissima, naturae miraculum quoddam; quae cum
 Anastaso diceretur, id nomen in Theophanonem est mutatum.

22. Anno imperii Constantini XII. patriarcha Theophylactus
 decessit, pontificatu per XXIII annos functus; nam sacerdotio
 ille puer annorum XVI contra morem maiorum est potitus. Itaque 2
 regnante patre paedagogis parebat patriarcha; post eorum iugo
 excusso multa praeter decorum aut, ut rectius dicam, contra offi-
 cium faciebat; nam alendi equos et canes ac venationum simi-

3 κείμενος καὶ τὰ τούτοις πράττων ἀκόλουθα. ἔτρεφε δὲ καὶ
 ἔπιων σφοδρότατον ἔρωτα καὶ εἶχε θηλείας ἔπιους πάνυ πολλὰς.
 4 μία τοίνυν αὐτῶν ἢ τῶν λοιπῶν ἐπισημοτέρα κατὰ γαστρὸς
 ἔχουσα ἔτυχε τεκοῦσα κατὰ τὴν ἱερὰν τῆς μεγάλης πέμπτης
 ἡμέραν· καὶ λειτουργοῦντι τότε τῷ πατριάρχῃ ἤκέ τις κομίζων 5
 5 περὶ τοῦ τοκετοῦ εὐαγγέλια. ὁ δὲ ὑπερήσθη καὶ τὴν θείαν
 P II 195 A ἱερουργίαν συντεμῶν σπουδῇ πρὸς τὸ Κοσμίδιον ἀπελήλυθεν
 (ἐκεῖ γὰρ εἶχον αἱ ἔπιαι αὐτοῦ τὰς διατριβάς) καὶ τὸν νεογνὸν
 πῶλον ἑωρακῶς ὑπενόστησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν τῶν
 6 ἀγίων παθῶν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἐτέλεσε τελετὴν. κατέ- 10
 στρεψε δὲ τὴν ζωὴν ἐξ Ἰπασίας· θρασύτατα γὰρ Ἰπιαζόμενος
 καὶ πρὸς τεῖχός τι τῶν παραθαλασσίων προσαραχθεὶς αἷμα
 δὴ στόματος ἀνήγαγε, κἀντεῦθεν ἐπὶ δύο ἔτη νοσήσας, εἰδ'
 7 ὑδέρω περιπεσῶν, ἀπεβίω. καὶ προχειρίσθη πατριάρχης Πο-
 λυεύκτος, μοναχὸς ἐκτομίας καὶ λόγῳ διαπρέπων καὶ ἀρετῇ· 15
 8 καὶ ὄς παρὰ τοῦ Καισαρείας κεχειροτόνητο. ὁ γὰρ Ἡρακλείας
 προσκεκρονκῶς κατὰ τι τῷ βασιλεῖ ἐκωλύθη τοῦ προνομίου

1 σημειῶσαι ἢ ἔποιε ὁ πατριάρχης Θεοφύλακτος E 14 περὶ τοῦ πα-
 τριάρχου Πολυεύκτου CE

2 ἔπιον (ἔπιων EwpDi) σφοδρότατον ἔρωτα, καὶ εἶχε θηλείας ἔπιους
 AEWp, ἔπιους θηλείας O 4 μεγάλης om. D, suppl. Dw 6 post
 τοῦ add. τῆς ἔπιου Owρ 6. 7 συντεμῶν ante τὴν O 7 κομί-
 διον ex κοσμήδιον corr. A 9 πῶλον BD 10 Χριστοῦ om.
 O Wo lat. ἐτέλεσεν ἑορτὴν (ex ἑορτῆν rasura corr. B τελετὴν)
 O 11 θρασύτατα RwpDi, θρασύτατον A 12 προσαραχθεὶς
 DEwp, v. ad XIII 7, 8 13 post διὰ add. τοῦ O 13. 14 εἶτα
 καὶ (om. CD) ὑδέρω Owρ 14 προσχειρίσθη w*p invitis AR
 16 καὶ om. DCEwpDi 17 δικαίου O

3 Iiumque rerum vehementi studio tenebatur. Cum igitur pro suo
 4 equorum studio equas plurimas aleret, una insignior sacro magna
 quintae die erat paritura; iam patriarchae sacra celebranti post-
 5 quam nuntiatum est partus, laetitia elatus divinoque sacrificio
 properanter absolutum ad Cosmidium festinavit (nam ibi eius equae
 stabulabant) visoque pullo modo nato in ecclesiam reversus fe-
 6 stum sanctae passionis servatoris Christi peregit. Mortis ei causa
 fuit equitatio; qua cum audacissime uti soleret, semel ad murum
 quandam maritimum alliso corpore, sanguinem per os reiecit;
 7 unde cum biennium aegrotasset, ex aqua intercute obiit. Ei
 successit Polyuctus, monachus spado et eloquentia et virtute
 8 praeditus, a Caesariensi episcopo consecratus. Neque enim Hera-
 cliensis offenso rege potuit ius suum adhibere, quae res crimi-

αὐτοῦ· καὶ τοῦτο τοῖς φιλοσκόμοισιν εὔρητο κατὰ τοῦ πατρι-
 άρχου αἰτίαμα. ἐπεὶ δ' ἐχειροτονήθη, τῷ βασιλεῖ ἐντυχὼν κατα- 9 B
 D IV 70 θρομὴν ἐποιήσατο τῶν συγγενῶν τοῦ γέροντος Ῥωμανοῦ καὶ
 ἀναστεῖλαι τὴν τούτων πλεονεξίαν παρήνει. ὄπερ οὐτ' αὐτὸς 10
 5 ἀνεπαχθῶς ἤκουσε καὶ ἡ βασιλις Ἑλένη, παρὰ τοῦ ἐκτομίου
 Βασιλείου, ὃς μετέπειτα παρακοιμώμενος γέγονε, προβιβασθεῖσα
 ἠρέθισε κατὰ τοῦ πατριάρχου τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐξήτει λα-
 βὴν, δι' ἧς αὐτὸν τὴν ἀρχιερωσύνην ἀφέληται. τότε δὲ καὶ 11
 ἡ τιμία χεῖρ τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ὑπερκειμένην ἀπεκομίσθη
 10 τῶν πόλεων ἐξ Ἀντιοχείας διὰ τινος διακόνου Ἰώβ.

Τῶν δ' ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηῶν τὰ παράλια τῆς Ῥωμαίων 12
 ἡγεμονίας ληζομένων ὁ βασιλεὺς στόλον ἐτοιμασάμενος, ὃν πλεῖ-
 σται συνίστων νῆες πολεμιστήριον, κατ' ἐκείνων ἐκπέτομυεν. C
 ἀλλ' ἐσφάλησαν τὰ τοῦ στόλου τῇ τοῦ ναυαρχοῦντος ἀπειρίᾳ 13
 15 καὶ ἀμελείᾳ. καὶ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πληρώματος τῶν νηῶν 14
 ἀπόλετο, τὸ μὲν ἑαλωκός, τὸ δὲ μαχαίρας ἔργον γενόμενον,
 πολλοστὸν δὲ διασέσωστο. καὶ αὐτὸς δ' ἦν ἐάλω ὁ ναύαρχος, 15
 εἰ μὴ περὶ αὐτὸν συστάντες οἱ αὐτοῦ θεράποντες καὶ συν-

8 περὶ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου χειρός (χ. τοῦ πρ. C) ACE 11 περὶ
 τῶν Ἀγαρηῶν C

1 φιλοσκόμοισιν B, φιλοσχώμοισιν E, φιλοσκόμοισιν D 2 δὲ D
 3 ἐποιήσαντο D 4 ἀναστεῖλε E, corr. Ew οὔτε D 5 ἀν-
 επαχθῶς E, corr. Ew, ἀνεχθῶς D, corr. Dw ἑλένη AE, ἑλένη
 O^w Di, v. ad XIII 1, 2 6 βασιλείου om. B 8 αὐτῷ D,
 corr. Dw δὲ om. O 9 ἀνεκομίσθη B 9. 10 τῶν πόλ. ἀπεκ. D
 11. 12 τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας AEwp, τῶν Ῥωμαίων O 12 πλεῖστοι
 D, corr. Dw 15 πλεῖστον DEwp 15. 16 ἀπόλετο ante τῶν O

nandi patriarcham ansam obtrectatoribus praebuit. Sed cum 9
 renuntiatus esset, regem convenit cognatisque senioris Romani
 accusatis monebat, ut eorum avaritiam coerceret. Quod neque 10
 ipse sine molestia audivit et regina Helena, Basilio spadone insti-
 gante, qui post praepositus cubiculi exstitit, imperatorem contra
 patriarcham incitavit, causam quaeritans, qua pontificatum ei eri-
 peret. Tum quoque veneranda manus Praecursoris per quendam 11
 diaconum Iobum Antiochia Cpolim est translata.

Cretensibus autem Agarenis maritimam imperii Romani oram 12
 infestantibus, rex maximam bellicarum navium classem contra
 eos misit. Verum ea navarchi imperitia et negligentia in mala 13
 incidit, maxima parte classiariorum vel interfecta vel capta, pau- 14
 cissimis elapsis. Atque ipse etiam navarchus captus fuisset, nisi 15
 eius satellites eum conglobati circumstetissent ac pulsus Agarenis

ασπισμῶ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀπωσάμενοι ἄδειαν παρέσχον τῷ στρα-
τηγῷ ἐμβῆναι εἰς τὴν στρατηγίδα τριήρη καὶ οὕτω φυγεῖν.

W III 157 16 ἀλλ' οὐχ οὕτω καὶ τῷ Βάρδα Φωκῇ τῷ τῶν σχολῶν δομε-
στικῷ συνηγνῆται τὰ πρὸς τοὺς ἐφόους Ἀγαρηνοὺς, στρατηγικῇ
δὲ τέχῃ καὶ ἐμπειρίᾳ τοὺς πρὸς ἐκείνους πολέμους διατιθέ- 5
D μενος ἄσπεά τε πολλὰ ἐκείνων ἀφείλετο καὶ τὰ προστυχόντα
λείαν ἐτίθετο.

17 Ὁ γε μὴν τοῦ βασιλέως υἱὸς Ῥωμανὸς εἰς ἄνδρας ἦδη
τελεῖν ἠργυμένος ἐξ ἀγενείων καὶ εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐξουσίαν περι-
αγαγεῖν ἱμερόμενος, ἐπιβουλεύει τῇ ζωῇ τοῦ πατρός, συμπρα- 10
τούσης αὐτῷ καὶ τῆς γαμετῆς, καὶ φαρμάκῳ δηλητηρίῳ τὴν
ἐπιβουλήν συνεσκεύασαν, ὃ λαθόντες καθατηρίῳ πόματι συν- D IV 71

18 ἐκέρασαν, ὅπερ ἔμελλεν ὁ αυτοκράτωρ πιεῖν. ἄρτι δὲ δοθῆναι
μέλλον εἰς πόσιν τῷ βασιλεῖ ἐκ' ἐκ προνοίας εἶτε τυχαίως τὸ
πλέον ἐκέχυτο, τὸ δὲ περιλειφθὲν ὀλίγον ὄν καὶ παρὰ τοῦ βα- 15
σιλέως ποθὲν ὀδύνας μὲν αὐτὸν καὶ κινδύνου φόβοις οὐ μι-
κροῖς περιέβαλεν, οὐ μέντοι καὶ κίνδυνον ἐποίησεν αὐτῷ περὶ

P II 196 A 19 τὴν ζωὴν. τέως δ' οὖν αὐτὸν δυσχερῶς διαπέφυγε. τῷ πεντε-
καιδεκάτῳ δ' ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου
δρεὶ οὗτος ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς, λόγῳ μὲν ἵνα ταῖς τῶν ἐκεῖ 20

8 οὗ τοῦ βασιλέως υἱὸς Ῥωμανὸς ἐπεβούλευσε τῷ πατρὶ CE

3 τῷ ante τῶν om. CD 4 ἐώας D, corr. D_w 6 πρὸς τυχόντα
D, corr. D_w 9 καὶ om. D 14 εἰτ' p* 15 ἐκέχυτο BE
17 ὁ D, οὐ corr. D_w 18 δυσχερῶς αὐτὸν O διαπέφυγε R_wD_i,
διαπέφυγεν A, v. ad XIII 1, 5 20 δρεὶ οὗτος E

praetoriae triremis conscendendae et fugae facultatem duci prae-
16 buissent. Ceterum Bardas Phocas, scholarum domesticus, rem
aliter gessit contra orientales Agarenos; qui cum bellum arte
imperatoria periteque administraret, multas hostibus urbes ademitt
et obvia quaeque praedatus est.

17 At regis filius Romanus, ex imberbi iam vir factus, pote-
statis ad se trahendae cupiditate adductus vitae patris, adiutante
uxore, insidiatur, medicamento purganti, quod imperator hau-
18 sturus erat, toxico clam admisto. Sed hoc veneno, cum regi offer-
retur, sive divinitus sive casu fortuito maxima ex parte effuso
et exiguo, quod superfuerat, hausto, doloribus quidem et terro-
ribus periculorum haud parvis rex est conflictatus, vitae tamen
19 discrimen, quamquam aegre, evasit. Anno autem regni XV. in
Olympj montem hic rex egressus est, per speciem precibus mo-
nachorum contra Agarenos sese armandi, cum revera id ageret,

ἀσκουμένων εὐχαῖς καθοπλισθεῖη κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, τῷ δ' ὄντι, ὡς λέγεται, ἵνα τῷ Κυζίκιον Θεοδώρῳ συγγένηται καὶ ὅπως τὸν Πολύευκτον ἐξωθήσει τῆς ἐκκλησίας σκέπηται μετ' αὐτοῦ. ἔνθα δὴ γεγονώς, κακῶς ἔχων ἐπανήλθεν εἰς τὰ βα- 20
 5 οὐλεια καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ζωὴν ἐξεμέτροησεν, ὡς μὲν τισι δοκεῖ, ἐκ δυσκρασίας σωματικῆς, ὡς δ' ἑτέροις δοξάζεται, καὶ ἀνθις ὑπὸ τοῦ υἱοῦ ἐπιβουλευθείς. ἦν δ' ὁ σύμπας τῆς βιοτῆς αὐ- 21
 10 τῷ χρόνος ἐνιαυτοὶ πενήκοντα τέσσαρες καὶ μῆνες δύο, συμ- βασιλεύσαντος τῷ πατρὶ Λέοντι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ θείῳ καὶ 22
 10 τῇ μητρὶ ἔτη τρισκαίδεκα καὶ τῷ Ῥωμανῷ τὴν βασιλείαν ἀρπά- B
 σαντι ἔτη ἕξ ἐπὶ εἴκοσι, μοναρχήσαντος δὲ τελευταῖον ἐνιαυτοῦς πεντεκαίδεκα. ἦν δὲ μέχρις ἀποβιώσεως ἐν πολλῇ φροντίδι 22
 τὴν τοῦ ἀρχιποίμενος καθαίρειν τοῦ Πολυεύκτου τιθέμενος. λέγεται δὲ πρό τινων ἡμερῶν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς λίθους 23
 15 φέρεσθαι μετὰ ῥοίζων πολλοῦ κατὰ τῶν αὐτοῦ θαλάμων, καὶ τοῦτο συμβαίνειν ἐπὶ πλείους νύκτας, καὶ νομίσαι μὲν τὸν βα-
 οὐλέα παρὰ τινων ἀνθρώπων λιθολευστεῖσθαι καὶ πολλοὺς περι-
 D IV 72 στήσαι τοῖς βασιλείοις, οἷς ἐπιτετήρητο τὸ γινόμενον· ἄλλ' οὐδεὶς

4 τελευτῇ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ACE

1 ἀρχαῖς D, corr. Dw καθοπλησθεῖη p* δὲ D 2 κυζίκιον
 (sic) A 3 πῶς O ἐξωθήσει BCDi, ἐξωθήση AR(wp) σκέ-
 πεται D, corr. Dw 5 ὀλίγον p* 6 καὶ] ὡς D 7 δὲ D
 8 καὶ δύο μῆνες Ewp, ἐπὶ δύο μῆσι O 10 post τῷ add. λακα-
 πηνῷ Owp βασιλείαν p* 11 μοναρχήσας DE 12 post δὲ
 add. καὶ BwpDi 14 post λίθους add. πολλοὺς DWo lat.
 15 σφοδρῶ D αὐτοῦ AEwp, βασιλείων OWO lat. 16 νύκτας] τῶν
 νυκτῶν O 17 παρὰ (παρ' C) omisso τινων O post λιθολ.
 add. τινῶν O 18 οἷς AR, οἷος w*p τὸ γινόμενον om. C

ut ferunt, ut Theodorum Cyzicenum conveniret cum eoque delib-
 beraret, quomodo Polyuctum ecclesia pelleret. Inde male af-20
 fectus in regiam redit nec multo post est defunctus, sive ex in-
 temperie corporis, sive insidiis filii repetitis. Vixit annos LIV, 21
 menses duos; regnavit cum patre Leone et Alexandro patruo
 et matre annos XIII, cum Romano tyranno XXVI, postremo solus
 XV. Sed usque ad vitae finem de pontificatu Polyucto abro-22
 gando anxie cogitavit. Ferunt autem aliquot diebus ante eius 23
 obitum noctu lapides cum magno stridore contra eius thalamos
 esse delatos; quod cum pluribus noctibus fieret, regem ratum
 eos ab hominibus quibusdam iaci, multos circum regiam eius rei
 observatores collocasse; neque vero quemquam esse visum, a quo
 mitterentur; unde existimatum esse non fieri illud humanitus.

ὄφθη τῶν λίθων πομπεύς· ὄθεν οὐδ' ἐξ ἀνθρώπων τοῦργον
 γενόμεστο πράττεσθαι.

- C 23 Καὶ ὁ μὲν Κωνσταντῖνος τοῦ ἐπικλωσθέντος αὐτῷ μίτου
 ῥαγέντος τοῦ ὀρισθέντος αὐτῷ χρόνου τῆς βιοτῆς ἀπεβίω, ὁ
 υἱὸς δὲ αὐτοῦ Ῥωμανός, ὃς καὶ παιδίον ἐλέγετο, τῆς αὐταρχίας 5
 2 ἐπέληπτο. παιδίον δ' ἐλέγετο, οὐχ ὅτι παιδικῆς ὦν ἡλικίας
 τῆς βασιλείας ἐκράτησεν (ἤδη γὰρ ἀνδράσι συντέτακτο), ἀλλ'
 ἀντιδιαστελλόμενος πρὸς τὸν μητροπάτορα Ῥωμανόν, ὄντα προ-
 3 σβύτην καὶ ὑπερήλικα. εἰ δὲ τις εἶποι παιδίον αὐτὸν καλεῖσθαι,
 ὅτι καὶ παιδαριώδης ἦν αὐτῷ ἢ ζωῇ, καὶ τοῦτο τῷ ἐκείνου 10
 4 ἦθει ἀρμοδιώτατον. ἄρι δὲ τῶν σκήπτρων γενόμενος ἐγκρατῆς
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασίλειον ταινιοῖ καὶ κλήσεως βασιλικῆς ἀξιοῖ.
 D 5 εἶτα καὶ δεύτερος αὐτῷ ἐτέχθη υἱός, ἐπὶ τῷ πάπῳ Κωνσταν-
 6 τίνῳ τὴν κλῆσιν λαχών. αὐτὸς μὲν οὖν ὁ Ῥωμανός τρυφαῖς
 καὶ ἡδυσπαθεῖαις ἐξέδωκεν ἑαντὸν καὶ ἐκδεδιητημένῃ ζωῇ καὶ 15
 ἀνδράσι συνηῆν διεφθαρμένοις τε καὶ λοιμοῖς, τὴν δὲ τῆς βα-
 σιλείας διοίκησιν ὑπὸ τὸν πραιπόσιτον καὶ παρακοιμώμενον τὸν
 Βρίγγαν Ἰωσήφ ἐποιήσατο.
 7 Πέμπεται τοίνυν Νικηφόρος μάγιστρος ὁ Φωκᾶς ὁ δομέ-

3 βασιλεία Ῥωμανοῦ τοῦ παιδίου (v. παιδ. om. B) AR, sed in A post
 ἀπεβίω (vers. 4) 11 ὅτι ἔσπευεν ὁ Ῥωμανός τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν (om.
 E) Βασίλειον CE 19 ὅτι τὰ πλείω τῆς Κρήτης ἔλεεν ὁ Φωκᾶς Νικη-
 φόρος CE

1 post τῶν add. ἀνθρώπων Ewp οὐκ D τοῦργον A (v. ad
 XV 1, 12), τὸ ἔργον RwpDi 3. 4 αὐτῷ μίτου ῥαγέντος τοῦ ὀρι-
 σθέντος αὐτῷ χρόνου τῆς βιοτῆς AEWp, μίτου, ἔν' οὕτως εἶπω, τῇ
 αὐτοῦ βιοτῇ ῥαγέντος O 4 post βιοτῆς add. ὡς εἴρηται Owp
 5 δὲ om. C 9 εἶπη DE 10 τοῦτο] τούτω C 12 post αὐτοῦ
 add. τὸν Ewp 13 πάπῳ D, corr. Dw 19 νικηφόρος om. C

23. Constantino ita defuncto ROMANVS, filius eius, imperium
 2 capessit, qui puer dicebatur, non quod puerili aetate regno po-
 titus esset (iam enim vir erat), sed ad discrimen Romani avi ma-
 3 terni, senis provectae aetatis. Si quis autem cum puerum dictum
 profiteatur ob vitam pueriliter actam, id quoque eius naturae
 4 est convenientissimum. Sceptrum modo adeptus filium suum
 5 Basilium diademate et regio nomine ornat. Sed et alter ei filius
 6 natus est, cui avi Constantini nomen indidit. Ipse Romanus de-
 licis voluptatibusque deditus et luxu diffluens cum hominibus
 corruptis et pestilentibus vitam agebat, rerum administratione
 praeposito et cubiculi praefecto Bringae Iosepho mandata.

7 Nicephorus Phocas magister, domesticus scholarum, cum

στικός τῶν σχολῶν κατὰ τῶν ἐν Κρήτῃ Σαρακηνῶν σὺν ἀξιο-
μάχῳ στρατῷ καὶ δι' ἑπτὰ μηνῶν πολλάκις τοῖς βαρβάροις
συμπλακεῖς καὶ πᾶσαν πολιορκητικὴν τοῖς αὐτῶν ἄστειν ἐπ-
αγαγὼν μηχανήν, ὑφ' ἑαυτὸν αὐτὰ ἐποίησατο· εἶτα καὶ τὴν αὐ- 8
5 τῶν μητροπόλεων τὸν Χάνδακα ἐξεπόρθησε καὶ τὸν ἀρχηγὸν
τῶν ἐν Κρήτῃ Σαρακηνῶν, Κουρούπην καλούμενον, ἐχειρώ-
σατο καὶ τὸν μετ' αὐτὸν τῶν ἄλλων πρωτεύοντα, ὠνομασμένον W III 158

D IV 73 δὲ Ἀνεμῶν. καὶ εἰ μὴ διὰ φήμην κρατοῦσαν ὡς ὁ τῆς Κρήτης 9 P II 197 A

τοὺς Σαρακηνοὺς ἐξελάσων Ῥωμαῖος τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐκ τρόπου
10 παντός ἐπιλήφεται σκήπτρων ἐκεῖθεν ὁ Φωκᾶς μετεκέκλητο,
τάχα τέλεον ἂν ἢ νῆσος δεδούλωτο καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ταύτης
ἂν ἀπηλάθησαν. καὶ τὸν Λέοντα δὲ τὸν Φωκᾶν τὸν τοῦ Νικη- 10
φόρου ὀμαίμονα κατὰ τοῦ Χαμδάν, ὃς τοῦ Χάλεπ ἐκράτει, ὁ
Ῥωμανὸς σὺν δυνάμει ἀπέστειλε· καὶ οὗτος δὲ τῷ Χαμδάν 11
15 συμμύξας ἦτᾶ κατὰ κράτος τὸν βάρβαρον, ὡς τὸ πολὺ μὲν
τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ἐν τῇ μάχῃ πεσεῖν, τὸ δ' ἄλλο γενέσθαι
ἀλώσιμον, αὐτὸν δὲ τὸν στρατάρχην μόλις σὺν εὐαρτιμῆτοις

12 οὗ ὁ Φωκᾶς Λέων ὁ τοῦ Νικηφόρου ἀδελφὸς τῷ (τὸν E) Χαμδάν
πολεμήσας ἐνίκησεν CE

2 πλειστάκις O τοῖς βαρβάροις A E W P, αὐτοῖς O W o lat. 3 πο-
λιορκήσας ἐν D, πολιορκητικὴν corr. D w ἄστειν αὐτῶν D, corr. D w
5 τὸ ἐξεπόρθησεν (sic) D, v χάνδακα suppl. D w
6 καὶ εὐρύπην D, corr. D w 7 τὸν] τῶν p* αὐτὸν] αὐτῶν E w p
8 δὲ extr. vers. om. E 9 ἐξελάσων (sic) A 9. 10 παντός
τρόπου E w p 11 τάχα om. D, suppl. D w δεδούλωτο A E D w,
Ῥωμαίοις ἐπανασέσωστο O w p 13 τοῦ prius om. O 13. 14. p. 492, 9
arg. ad vs. 12 et p. 492, 6 χαμδάν AR (χαμβδάν cod. Coislín.
Cedr. (Scylitz.) II p. 340, 5), χαμδάν E (praeter arg. vs. 12), χα-
μαδάν D w p 13 ἐκράτει τοῦ χάλεπ O, corr. D w 16 τῆς στρα-
τιᾶς αὐτ. πεσ. ἐν τ. μάχῃ D

iustis copiis contra Cretenses Agarenos missus et septem per
menses saepissime cum barbaris congressus atque omnibus obsi-
dionis machinis admotis eorum oppida subegit; Chandacem, eorum 8
metropolim, vastavit, Curupem, ducem Cretensium Saracenorum,
et ab illo auctoritate proximum nominatum Aneman cepit. Ac 9
nisi ob constantem famam, qua ferebant Romanum, qui Agarenos
Creta expelleret, omnino Romana sceptrā arrepturum, Phocas
inde revocatus fuisset, fortasse insula penitus subacta Saraceni
pulsī essent. Leonem quoque Phocam, Nicephori fratrem, Ro-
manus cum exercitu contra Chamdan, Chalepi dominum, misit,
qui barbaro acie superato magnam partem exercitus eius in 11
proelio cecidit, reliquam cepit, ipso duce cum admodum paucis

- 12 *δυνηθῆναι φυγεῖν. καὶ ὁ μὲν Λέων ἐπανελθὼν καὶ μεγαλο-*
 B 13 *πρεπῶς ὑπεδέχθη καὶ ἐπινικίῳ θριάμβῳ τετίμητο. μελέτη*
δὲ τῶν κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἐφωράθη καὶ οἱ αὐτὴν συγ-
ράφαντες καὶ οἱ τούτων συνίστορες συνεσχέθησαν, πλὴν οὐκ
ἀπηνῶς ἐκολάσθησαν. 5
- 14 *Ὁ μάγιστρος δὲ Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς ἐκ τῆς Κρήτης*
μετακληθεὶς οὐκ εἰάθη πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπαναδραμεῖν, ἀλλ'
ἐκελεύσθη πρὸς τὴν ἑφάν μετὰ πάσης χωρῆσαι τῆς στρατιᾶς·
 15 *ὁ γὰρ Χαμδάν αὐθις κατὰ Ῥωμαίων χωρῆσειν ἠλπίζετο. ἐν*
γούν Συρίᾳ γενόμενος ὁ Φωκᾶς καὶ τοῦτῳ κατὰ συστάδην 10
μαχεσάμενος, καὶ ἦτησε περιφανῶς καὶ τὴν Βέρροϊαν ἄτερ τῆς
ἀκροπόλεως ἐξεπόρθησε καὶ πλοῦτον ἐκείθεν πλεῖστον συνήγαγε
 C *καὶ δορυαλώτους ἤλασεν οὐκ εὐαριθμήτους καὶ πολλοὺς δε-*
σμῶνους χριστιανοὺς τῆς αἰχμαλωσίας ἀπέλυσε.
- 16 *Λέγεται γούν ἐν ἀρχῇ τῆς ἀταρχίας τοῦ Ῥωμανοῦ τῶν Ἄγα- 15*
ρηνῶν πᾶσαν χώραν λεηλατούντων εἰς ἀπορίαν περιστῆναι τὸν αὐ-
τοκράτορα, καὶ τὸν Φωκᾶν Νικηφόρον προσκαλεσάμενον ἔρροσαι

6 *οὐ αὐθις ὁ Νικηφόρος τῷ Χαμδάν (χαμδάν E) συμβαλὼν ἦτησεν αὐ-*
τὸν (αὐτὴν E) καὶ τὸ (τὸν E) Χάλεπ ἐπόρθησεν CE 15 σημεῖωσαι E

1 καὶ ante *μεγ.* om. D 4 ἢ D, *οἱ corr.* Dw *κατεσχέθησαν*
 Ewp 9 *χωρῆσειν* ante κατὰ B 10 οὐν Ewp *τούτῳ om.* O
 post *σοστ.* add. αὐτῷ O 11 *Βέρροϊαν w*ρ* invitis AR Cedr.
 (Scylitz.) II p. 344, 18 13 *δορυαλώτους Di*, v. ad XIII 8, 3
οὐκ εὐαριθμήτους Awρ, οὐκ εὐαριθμῶν E (quod coniectura ex
 § 11 recte correxit Wo), οὐ ἑᾶν ἀριθμητοὺς (ἀριθμήτους D) O
 15 τοῦ AE, *τούτου τοῦ O*, οὗτος τοῦ w*ρ 16 αὐτὸν D, *τὸν corr.*
 Dw 17 *ἔρροσαι AEB^s, ἐρόσθαι RaDi*, v. Goettlingium *Alg.*
Lehre v. Accent cet. Ien. 1835 p. 58 ann. 3

12 aegre elapso. Leo igitur reversus honorifice exceptus est et ob
 13 victoriam triumpho ornatus. Deprehensis consiliis contra impe-
 ratorem iuitis, auctores et conscii comprehensi, non tamen cru-
 deliter puniti sunt.

14 Phocas autem Nicephorus magister e Creta revocatus non
 situs est recurrere Byzantium, sed cum omni exercitu in Orien-
 tem ire iussus; nam altera illius Chamdan impressio exspecta-
 15 batur. Profectus igitur in Syriam pugnaque commissa hostes
 illustri victoria superavit et Berroea praeter arcem vastata ma-
 ximis divitiis est potitus et copiis paene innumeras et multos
 Christianos vinctos liberavit.

16 Romanus initio imperii sui Agarenis omnes provincias va-
 stantibus, animo aestuans Phocam Nicephorum rogasse fertur,

D IV 74 τοῦτον πῶς εἰς τὸ κατόπιν Ῥωμαίοις περιηρέθη τὰ πράγματα.
 τὸν δὲ μηδὲν ὑποστειλάμενον ἑλευθέρῳ φάναι φρονήματι "διότι 17
 οὐ μὲν βασιλεύεις, ὁ δ' ἐμὸς πατὴρ στραταρχεῖ, οὐ μὲν τῆς
 ἀρχῆς οὐχ ὡς θεὸν ἐπιλημμένος, ἐκεῖνος δὲ φιλοχρηματῶν.
 5 εἰ βούλοιο δέ, μεταβληθήσονται Ῥωμαίοις καὶ τὰ φρονήματα 18
 καὶ τὰ πράγματα, πλὴν μὴ ἀθρόαν οἶον ἔσεσθαι τὴν μετα-
 βολήν." ὁ δὲ βασιλεὺς τούτων ἀκούσας ἐπέτρεπεν αὐτῷ μετα- 19 D
 χειρῶσθαι τὴν πρᾶξιν ὡς βούλεται· καὶ δεῦθεν αὐτίκα ἐπεμελεῖτο 20
 τοῦ δολιτικοῦ τό τε ὄν διατάσσων καὶ ἄλλο ἐγκαταλέγων καὶ
 10 γυμνάζων εἰς ἅπαν στρατιωτικὸν ἐπιτήδευμα. καὶ οὕτως τὰς 21
 τάξεις ἀναπληρῶσας καὶ καθοπλίσας τοὺς βολοκόπους καὶ τὸ
 προφητικὸν αὐτοῖς ἀντίρροπον θέμενος, εἰς μαχαίρας αὐτοῖς
 δηλαδὴ συγκόψας τὰ δρέπανα καὶ εἰς ζιβύνας τὰ ἄροτρα οὐκ
 αὐτοῖς τὰ θρυλλούμενα ἑσθίως ἔστησε τροπῆαι.
 15 Τρισὶ δ' ἔτει διαπετεύσας τὴν βασιλείαν ὁ Ῥωμανὸς καὶ 22
 μικρὸν ἐπέκεινα μετέστη τῆς ἐνταῦθα ζωῆς, ἣ φαρμάκῳ δη-
 λητηρίῳ κατὰ τινὰς ἢ φιληδονίαις καὶ μίξεσιν ἐαυτὸν κατατείνας

15 τελευταίῃ τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ τοῦ παιδίου (τ. παιδ. om. C) CE

1 τοῦτον del. D_w περιήχθη Ῥωμαίοις D 2 φάναι B^cCEwp
 3 πατὴρ στραταρχεῖ] v. Hirschium Byz. Stud Lips. 1876 p. 391
 6 πλὴν μὴ ἀθρόαν (ἀθρόον BC) ARwp, ἀπλὴν μ—, ἕ, (punctis nota-
 tum) ἀθρόον D οἶον D, corr. D_w γενήσονται Rwp 8 ἐπ-
 ἐμέλητο E 10 οὕτως AO, οὕτω EwpDi, v. ad XIII 6, 16
 11 πρᾶξεις D, corr. D_w καὶ ante καθ. om. D, suppl. D_w 12 προ-
 φητικὸν] Ioël III (IV) 10 αὐτοῖς om. O 13 post συγκ. add.
 σφίσι BC (non D) ζιβύνας σὺν C 14 θρηλλούμενα A,
 θρυλλούμενα RD_wwp, θρηλούμενα D, θρυλούμενα Di, sed v. Guilel-
 mum Dindorfium in Steph. thes. vol. IV p. 430 C 15 δια-
 πετεύσας D, corr. D_w 16 μικρὸν | A, μικρὸν τι Rwp, dubito an
 τι sit recipiendum 17 κατὰ τείνας D

qui fieret, ut Romana res ita pessum iret. Cui ille magna liber-17
 tate "Ideo fit" inquit, "quod tu regnas et pater meus exercitum
 ducit; nam et tu imperium perperam administras et ille pecuniae
 studet. Verum si tu volueris, et animi et res Romanorum muta-18
 buntur; eam tamen mutationem noli putare fore subitam." His 19
 dictis a rege iussus rem suo arbitratu administrare statim exer-20
 citui animus intendit et legiones veteres ordinavit et novas con-
 scripsit et omnibus bellicis studiis eas exercuit. Sic cohortibus 21
 expletis et fossoribus armatis, simili prophético dicto inita ra-
 tione, falcibus in gladios et aratris in iacula confatis, claros
 illos triumphos cum iis facile est adeptus.

Romanus autem cum triennium et ultra regno insultasset, 22
 ex hac vita decessit, vel, ut quidam tradunt, veneno hausto, vel

καὶ ταύταις δαπανήσας τὴν ἰσχὺν τοῦ σαρκίου, τὴν βασιλείαν
λιπὼν τοῖς υἱοῖς ἀμφοῖν καὶ τῇ τούτων μητρὶ Θεοφρανοῖ.

- 23 Τοῦ δὲ Ῥωμανοῦ θανόντος ὁ Φωκῆς Νικηφόρος κελεύσει
P1198A τῆς βασιλείου ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ κατήγαγε θρόναμβον
ἐπὶ τοῖς ἐκ Βερροίας κεκομισμένοις λαφύροις, ὅθεν καὶ τι μέρος 15
24 τῆς τιμίας ἐσθῆτος τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐκόμισε. τὸν Βρίγ-
γαν δὲ αὐτὸν ὑφορῶμενον ὡς βασιλεῖοντα κατεσοφίσατο οὕτως.
25 οὐκ ἐνὶ τῶν θεραπόντων ἐσπέρας κατέλαβε τὴν κατοικίαν αὐτοῦ
καὶ ἰδιαιτάτα τὸν Βρίγγαν παραλαβὼν δι' ἔρωτος εἶναι αὐτῶ
πρὸ μακροῦ τὴν μοναδικὴν βιοτὴν ὄρκους ἐβεβαίωσεν καὶ παλα- D IV 15
26 μναιοτάταις ἀραῖς. καὶ "πάλαι ἦν" ἔλεγε "πρὸς ταύτην ὠρμή-
27 κειν, εἰ μὴ με τῶν βασιλέων ἢ χρηστὴ ἐπέσχε διάθεσις. μὴ
οἶν μάτην ὑπόπτειε κατ' ἐμοῦ ὡς τῆς βασιλείας ἔρωτα τρέ-
φοντος· ἐγὼ γὰρ ὅσον ἤδη καὶ τῶν πραγμάτων ἐκοιμήσομαι."
W11159 B28 καὶ τοῖς λόγοις πίστιν ἐδίδον, δειξας αὐτῶ ῥάκος τι τριχίνον, 15
ὃ ἐν χρῶ περιέκειτο, τῇ ἔξωθεν αὐτοῦ περιβολῇ καλυπτόμενον.
29 τούτοις τοῖς λόγοις καὶ τῷ τριχίνῳ ἐσθῆματι τὸν παρακοιμώ-

3 ὅπως ὁ Φωκῆς Νικηφόρος (om. C) βασιλεῖον (om. E) ὑποπιεζόμενος,
κατεσοφίσατο τὸν Βρίγγαν τὸν παρακοιμώμενον (τ. παρακ. βρίγγαν C) CE

1 ἐκδαπανήσας Owp ἰσχὺν post σαρκίου O 2 ἀμφοῖν post
λιπὼν O post μητρὶ add. τῇ BCwp 5 κεκομισμένοις D
7 αὐτὸν om. E, αὐτὸν ante ὡς Owp ἐσοφίσατο D οὕτως
EwpDi, v. ad XIII 6, 16 et B-W Fleckeis. annal. 1889 p. 136
ann. 6 12 ἢ χρηστὴ ἐπέσχε AE, ἐπέσχεν ἢ χρηστὴ πρὸς με O,
ἢ χρηστὴ πρὸς με ἐπέσχε (ἐπέσχε p*) w*p 13 γοῦν Ewp στρέ-
φοντος p* 16 post τῇ add. δ' Ewp αὐτοῦ om. D κα-
λυπτόμενον ARw, κατακρυπτόμενον p* (voluit κατακρυπτόμενον), per-
peram Hasius ad Leon. Diac. p. 426

voluptatibus et libidine viribus corporis exhaustis, regno utrique
filio et matri eorum Theophanoni relicto.

- 23 Romano mortuo Phocas Nicephorus ab regina Byzantium
accessit de manubiis Berroeanis triumphavit; unde etiam par-
tem quandam venerabilis vestis Ioannis baptistae apportavit.
24 Bringam autem, cui de cupiditate regni suspectus erat, sic elusit.
25 Cum uno famulo vesperi aedes eius ingressus eoque in secretum
locum ducto, iureiurando et diris execrationibus confirmavit so-
26 litariae vitae se iam diu fuisse cupidissimum eamque iampridem
fuisse amplexturum, nisi regum se benevolentia remorata esset.
27 Non igitur frustra suspectum se esse debere de regni cupiditate;
28 se enim iamiam rerum administratione cessurum. Ea verba con-
firmabat ostensa veste e pilis contexta, quam nudo corpore ce-
29 teris vestibus tectam gestabat. Ea oratione et hac veste e pilis

μενον συναρπάσας ἔσχε τῶν ποδῶν αὐτοῦ προκυλινδούμενον
ὁ Φωκάς καὶ συγγνώμην αἰτοῦντα. καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Στέ- 30
φανος ὁ τοῦ Λακατηνοῦ ἐν Λέσβῳ τηρούμενος κατὰ Μήθυ-
μναν ὑποπιος ἦν· αἰφνίδιον δὲ καὶ ἐξ οὐδεμιᾶς φανερῶς αἰτίας
5 θανάτων ὑποψίαν δέδωκε παρὰ τῆς βασιλείσης κατεργασθῆναι
Θεοφρανοῦς.

Ὁ μέντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχηγειῶν Πέτρος, τῆς γυναικὸς 31
αὐτοῦ θανούσης, τὰς πρὸς Ῥωμαίους ἀνακαινίζων σπονδὰς ἡμέ-
ρους παρέσχε δύο οἰκείους υἱοὺς Βορίσην καὶ Ῥωμανόν· καὶ
10 ὁ μὲν ἀπεβίω, οἱ δ' ἐκείνου παῖδες ἀπελθεῖν εἰλάθησαν εἰς τὰ
οἰκειὰ καὶ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν κατακτήσασθαι. ἐνὸς γὰρ τῶν 32 C
κομητῶν τῶν ἐν Βουλγάρους τέσσαρες παῖδες, Δαβίδ, Μωσῆς,
Ἄαρών, Σαμουήλ, ἀποστατήσαντες τοὺς Βουλγάρους ἀνέσειον.
τοῦ Φωκά δὲ Νικηφόρου εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ τὸν ἐν Καππα- 33
15 δοκίᾳ ἀποδημήσαντος ὁ παρακοιμώμενος μετεμέλετο, ὅτι παρε-
χώρησεν αὐτῷ τῆς ἐπ' οἶκον ἀποδημίας· καὶ ἦν αὐτῷ διὰ
φροντίδος ὅτι πολλῆς τὸν ἄνδρα ἀποσκευάσασθαι. γράφει τοί- 34

7 ὅτι θανόντος τοῦ τῶν Βουλγάρων ἀρχοντος Πέτρου οἱ κομητάτοιοι
(κομητάτοιοι F, κομητῶ C, v. cod. Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 347, 3
et ad Zonar. XVII 6, 2) ἀπεστάτησαν CE

3 ante ἐν add. παῖς Owp μίθυμναν AD, corr. Dw, Μήθύμναν
p* 4 φανερῶς om. D οὐδ. αἰτίας φανερῶς C 8 σπονδὰς D, corr.
Dw 9 ante δύο add. τοὺς D βορίσην καὶ ῥωμανόν, καὶ AEWp,
ὧν ὁ μὲν βορίσης, ὁ δὲ ῥωμανός ἀνομάζοντο. εἶτα O 12 κομητῶν
RDwwpDi, κομητῶν A, κομητῶν (post μ exarata est littera
quaedam non iam perspicua, neque tamen ι) D, v. ad XVII
6, 2 12. 13 δαβίδ καὶ μωσῆς καὶ ἀαρών καὶ σαμουήλ Ewp, δαβίδ
καὶ μωσῆς (μωσοῦς B) ἀαρών τε καὶ σαμουήλ O 14 τὸν ἐν RwpDi,
τῶν ἐν AD 15. 16 ὅτι παρ. αὐτῷ om. C 16 οἴκου CDEwp 17 ὅτι
πολλῆς om. D

facta Phocas effecit, ut cubiculi praefectus pedibus suis advolutus
veniam peteret. Ceterum rex Stephanus, Lacapeni filius, qui Me- 30
thymnae, in urbe Lesbi, custodiebatur, suspectus erat; subito au-
tem nullaque causa mortuus a regina Theophanone sublatus esse
credebatur.

At Petrus, Bulgarorum princeps, uxore sua mortua foedus 31
cum Romanis renovaturus filios Borisem et Romanum Byzantium
obsides misit, quibus post illius obitum permissum est, ut ad sua
se reciperent et paternum principatum firmarent. Nam comitis 32
cuiusdam Bulgarici quattuor filii, David, Moses, Aaron, Samuel
Bulgaros ad defectionem sollicitabant. Cum autem Phocas Nice- 33

νον πρὸς Ἰωάννην μάγιστρον τὸν Τζιμοκὴν, ἄνδρα γενναῖον
 καὶ ἐν ἀριστεύμασι διαβόητον, στρατηγοῦντα τότε τοῦ θέματος
 τῶν ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς τὸν μάγιστρον Ῥωμανὸν τὸν Κουρ- D IV 76
 κοῦαν, ἐπίσημον ὄντα κάκεινον ἐν στρατηγήμασι καὶ τῆς ἀνα-
 τολῆς τότε στρατηλατοῦντα, ὡς εἰ τὸν Φωκᾶν κατασχόντες ἦ 5
 D μοναχὸν ἀποκείρουσιν ἢ ἄλλως ἐκ μέσου ποιήσουσι, τὴν μὲν
 τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς ἀρχὴν λήψεται ὁ Ἰωάννης καὶ δο-
 μέστικος ἔσεται τῶν ἐξῶν δυνάμεων, ὁ Ῥωμανὸς δὲ τῆς δύ-
 35 σεως κληθήσεται δομέστικος. Ἐπεὶ δὲ τὰ γράμματα καὶ ἀμφοῖν
 ἐκομίσθησαν, καὶ ἀμφω ταῦτα δεικνύουσι τῷ Φωκᾷ καὶ πρὸς 10
 36 ἀποστασίαν ἠρέθιζον. τοῦ δὲ ἀναδυομένου πρὸς τὴν ἐγχείρησιν,
 εἴτε πλαττομένου εἴτε καὶ ἀληθεύοντος, ἐκεῖνοι τὰ ξίφη γυμνώ-
 37 σαντες ἀνελεῖν ἠπέλλουν αὐτόν, εἰ μὴ πείθοιτο. καὶ δς τῇ βίᾳ
 τάχα νικώμενος ἐδέξατο τὴν ἀνάρρησιν καὶ ὑπὸ πάντων τῶν

9 διως ὁ Φωκᾶς βασιλεὺς ἀνεργήθη CE

1 τζιμοκὴν A, τζιμοκὴν RwpDi, v. ad XVII 1, 1 1—3 τὸν Τζιμο-
 κὴν—ἀνατολικῶν om. D Wo lat. 4 ἀνατολῆς] v. Schlumbergerum
Un empereur Byzant. au XIème siècle. Nicéph. Phocas. Paris.
 1890 p. 278 6 ἀποκείρουσιν RwpDi, ἀποκείρουσι A (v. ad XIII
 1, 5), ἀποκείρωσι D ποιήσουσι D 8 ἔσται EwpDi; Zonara
 modo ἔσται (I p. 102, 8. 153, 4. 266, 10. II p. 91, 18. 302, 4 cet.)
 modo ἔσται (I p. 72, 7. 103, 8. 104, 5. 141, 12. 159, 3. 273, 4. 5.
 325, 9 cet.) adhibente, nos optimum codicem secuti et I p. 68, 9
 ex libro A revocamus ἔσται et hoc loco ex AO restituimus ἔσται.
 8. 9 τῆς δύσεως κληθήσεται δομέστικος EwpDi, τ. δύσ. κλήσεως
 κληθήσεται δομέστικος A, δομέστικος τ. δύσ. προβλήθησεται O 9 post
 γράμματα add. ταῦτα O 10 ταῦτα A Ewp, αὐτὰ O 11 ante
 ἠρέθιζον add. τὸν ἄνδρα Owp 12 εἴτε πλ. p* post πλαττ. add.
 τοῦτο Rwp 13 αὐτόν RwpDi, αὐτῷ et αὐτόν per dittogr. A
 14 τάχα] ταύτη DWo lat.

phorus se domum in Cappadociam contulisset, cubiculi praefectum
 34 id ei concessisse paenituit; de eo igitur amovendo sollicitus scribit
 ad Ioannem magistrum Tzlimiscem, virum optimum et fortissimum,
 qui praecerat Orientalibus, et ad magistrum Romanum Curcuam,
 illustrem in re militari virum et Orientis ducem, si Phocam com-
 prehensum vel monachum totonderint vel aliter e medio sustu-
 lerint, Ioannem imperio scholarum Orientis accepto domesticum
 fore orientalium copiarum, Romanum vero domesticum Occidentis
 35 designatum iri. Eas litteras ad se perlatas uterque Phocae osten-
 36 dit et ad defectionem incitat. Tergiversanti et sive ex animo
 sive simulate detrectanti illi strictis gladiis necem minitantur, nisi
 37 obtemperet. Necessitate igitur, ut opinor, victus non repugnavit,
 quin ab omnibus orientalibus copiis imperator Romanorum appella-

ἐώων ταγματίων αυτοκράτωρ εὐφημηθή *Ῥωμαίων*. λέγεται δὲ 38 P II 199 A
 ὅτι οὐ μόνον ἤρα τῆς βασιλείας, ἀλλ' οὐχ ἥμισυ καὶ τῆς Θεο-
 φανούς, καὶ ὡς ἐνέτυχε ταύτη διάγων κατὰ τὴν μεγαλόπολιν.

Ἄρτι δὲ τῆς φήμης εἰς τὸ Βυζάντιον κηρυξάσης τὰ κατὰ 24
 5 τὸν Φωκᾶν, ὁ παρακοιμώμενος Ἰωσήφ ἠγωνία. ὁ μέντοι τοῦ 2
 τυραννοῦντος πατὴρ ὁ Φωκᾶς Βάρδας τῇ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ
 ἐκκλησίᾳ προσπέφενεν. ὁ δὲ τοῦ Νικηφόρου σύγγονος Λέων 3
 ἴσχυσεν ἀποδρᾶναι καὶ ἐνωθῆναι τῷ ἀδελφῷ. τοῦτο τὸν παρα- 4
 κοιμώμενον εἰς ἀμηχανίαν πολλὴν περιέστησε· δυσέντευκτος δὲ 5
 10 ὧν πᾶσιν ἦν μισητός, ὅθεν ἅπαντες ἔχαιρον, εἰ τὰ τῆς βασι- B
 λείας περιστάτῃ εἰς ἕτερον καὶ περιαιρεθείη οὗτος ἐκ μέσου·
 διὸ καὶ συνέτρεχον ἅπαντες εἰς τὸ μέγα τέμενος τοῦ θεοῦ.
 ὅπερ μαθὼν ὁ Βρίγγας, δέον ἐπιεικέσι λόγοις τὸ πλῆθος μετελ- 6
 θόντα τὴν τούτου καταμαλάξαι ὁρμήν, ὁ δὲ ἀπειλαῖς μᾶλλον
 15 αὐτὸ ἐξετράχυνεν, εἰπὼν ὡς “ἐγὼ καταπαύσω αὐτοῖς τὰ ὁρμή-
 D IV 77 ματα, ὀκνομήσας ὄνουμένους αὐτοὺς σίτον εἰς τὸν ἑαυτοῦ
 κόλπον φέρειν τὸν τοῦ νομίσματος ἕκαστον.” τοῦτο τὸ πλῆθος 7

4 βασιλεία Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ (τ. φ. νικηφ. A, νικ. τ. φουκά B) AR
 13 οἶα ὁ Βρίγγας ἠπελάησε τῷ δήμῳ παντὶ (om.) CE

1 εὐφημηθή ἕωμ. αυτοκρ. C εὐφ.] ἐτιμήθη D 3 καὶ om.
 Rwp μεγάλην πόλιν Ewp, v. ad XVI 20, 4 6 τυραννοῦντος
 AEwp, νικηφόρου OWo lat. ante βάρδας add. ὁ Ewp με-
 γάλῃ post θεοῦ O 7 ὁ τ. νικηφόρου δὲ σύγγονος Ewp, ὁ δ' ἕτερος
 τούτου υἱὸς ὁ OWo lat. 8 ἀποδρᾶναι EB^swpDi, ἀποδρᾶναι AR
 10. 11 περιστάτῃ ante τὰ Rwp 15 post αὐτὸ add. καὶ (om. D,
 suppl. Dw) τραχύτησιν Rwp, quae iain Hasius ad Leon. Diac.
 p. 432 C delet παύσω D αὐτοῖς RwpDi, αὐτῆς A 17 τὸν
 τοῦ AR, τὸ τοῦ Dwwp τὸ πλῆθος AE, ἀκουσθέν τὸ πλῆθος O,
 τὸ πλῆθος ἀκουσθέν w*^rpDi

retur. Fertur autem non regni tantum, sed et Theophanionis 38
 amore imprimis flagrasse et cum in magna urbe degeret, cum
 ea rem habuisset.

24. PHOCAS rebus Byzantium nuntiatis, Iosephus, cubicu-
 larii praepositus, angebatur. Tyranni vero pater, Phocas Bardas, 2
 in magnam dei ecclesiam confugit; Nicephori frater Leo fuga 3
 elapsus cum fratre se coniungit. Haec in magnas angustias ad- 4
 duxerunt cubiculi praepositum, qui ob morositatem omnibus tam 5
 invisus erat, ut cuperent eum, alio rerum potito, e medio tolli,
 eaque de causa in magnum dei templum concurrerunt. Quo 6
 Bringas cognito, cum blandis verbis demulcendus esset multitu-
 dinis impetus, eam minis magis exasperavit, cum diceret se mo-
 tum illum oppressurum esse ordinantem, ut singuli, quod numi-
 smate emitur frumentis, in suo sinu possent portare. Ita populus 7

8 ἐξέμηνεν. ἀπεχθῶς δὲ πρὸς τοῦτον τὸν Βρίγγαν ἔχων ὁ πρόφρων παρακοιμώμενος ὁ Βασίλειος καὶ θεραπείαν ἔχων περὶ ἑαυτὸν C δαψιλῆ, ἐσπέρας ἤδη καταλαβούσης, τοὺς ἑαυτοῦ θεράποντας καθοπλίσας εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἐξαπέστειλε, καὶ πολλὰς οὐκίας ἐκείνοι πλήθει ἀσικῶν ἐνωθέντες τῶν ἀντιπρατ- 5 τόντων κατέστρεψαν καὶ αὐτοῦ δῆτα τοῦ Βρίγγα, καὶ ἄνθρωποι WIII 160 9 δὲ πολλοὶ ἀηρέθησαν. ταῦτα δ' ἐποίησαν καὶ ἅμα Νικηφόρον εὐφήμερον πανταχοῦ αὐτοκράτορα. ἐντεῦθεν ἀμείβονται τὰ τῆς 10 τύχης τῷ Βάρδα Φωκῇ καὶ τῷ Βρίγγᾳ. ὁ μὲν γὰρ τεταραχηκῶς ἐξῆι τῆς ἐκκλησίας, ὁ δὲ Βρίγγας εἰς αὐτὴν εἰσῆι ἐκείτης 10 11 ἔλεινός. ὁ δὲ παρακοιμώμενος Βασίλειος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριήρεις ἐτοιμάσαντες καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείον καὶ σὺν αὐταῖς ἐν Χρυσοπόλει γινόμενοι, τὸν Νικηφόρον ἐκείθεν εἰς τὸ Ἑβδο- D μον ἄγουσι κἀκεῖθεν σὺν προόδῳ δημοτελεῖ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἀφίκοντο, καὶ ταινωῖ τὸν ἄνδρα ὁ πατριάρχης Πο- 15 12 λυεύκτος. ἡ δὲ βασιλις Θεοφανῶ ἀτύκτα τῶν ἀνακτόρων ἐξ-

1 οὗτοι ὁ παρακοιμώμενος Βασίλειος λαὸν ἀπέστειλε καὶ τὴν τοῦ Βρίγγα οἰκίαν κατέστρεψε καὶ ἄλλων C 8 οὗτοι ὁ Βρίγγας εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν κατέφυγεν· ὁ δὲ τοῦ Φωκῆ πατὴρ ἐκεῖθεν ἐξῆλθεν E 11 οὗτοι ἐστέφθη παρὰ τοῦ πατριάρχου ὁ Φωκῆς CE

1 τοῦτον AR, τοῦτο w* p ante τὸν add. δὴ Rwp 1. 2 ὁ πρὶν παρακ. βασίλειος ἔχων D 2 ὁ om. B αὐτὸν D
 4 καθοπλίσας D 5 ἀσικῶν O, ἀστυκῶν D_w, ἀστυκῶν w_p 6 κατέστρεψαν | D, corr. D_w 8. 9 ἀμείβονται post βρίγγα O 9 ὁ μὲν γὰρ AO, καὶ ὁ μὲν Ew_p τεταραχηκῶς D, corr. D_w 10 εἰσῆι | ἀντεῖσῆι (Rw)p 11 ὁ δὲ παρακ. βασ. AED_wwp, ὁ παρακ. δὲ βασ. O
 12 ἐτοιμάσαντες p* 16 ἐξωθηθεῖσα RD_i, ἐξωθεῖσα A, ἐξωσθεῖσα ED_wwp, om. D

8 furore incenditur. Basilius autem, quondam cubiculi praefectus, Bringae infensus, cum magnum comitatum circum se haberet, ubi advesperavit, ministros suos armatos in diversa urbis loca dimisit, qui coniuncti cum multitudine urbana adversariorum aedes et ipsius etiam Bringae everterunt, multis etiam interfectis. 9 Quae dum faciunt, Nicephorum undique proclamabant imperatorem. Unde fortuna Bardae et Bringae commutata est; nam ille recepto animo ecclesiam egressus, hic supplex et miserabilis 11 ingressus est. At Basilius, cubiculi praepositus, cum suis classe instructa, ipsa etiam regia nave adducta, Chrysopolim profecti Nicephorum inde in Hebdomum, ex Hebdomo, universo populo prosequente, in magnam ecclesiam perduxerunt, ubi a patriarcha 12 Polyenecto corona est ornatus. Ceterum regina Theophano statim

ωθηθεῖσα εἰς τὸ Πετρίον ἀπάγεται· ὁ δὲ παρακοιμώμενος Ἰωσήφ
 εἰς Παφλαγονίαν περιορίζεται καὶ μετὰ δύο ἐνιαυτοὺς ἀπεβίω.
 Βάρδας δὲ ὁ τοῦ Νικηφόρου πατὴρ Καῖσαρ τετίμητο. μετ' 13. 14
 ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἐαυτῷ τὴν Θεοφανῶ συνοικίσει ὁ βασιλεὺς,
 5 καὶ κρεῶν ἀπεχόμενος, ἐξότου Βάρδας ὁ παῖς αὐτοῦ τῷ οικείῳ
 ἀνεπιῶ τῷ Πλεύσῃ προσπαλίων δόρατι παρ' ἐκείνου βληθεὶς
 ἄκοντος τέθνηκεν, ἔκτοτε καὶ τοῦτοις ἐτρέφετο. ἐν δὲ τῇ κατὰ 15 P II 200 A
 τὰ βασιλεία Νέα ἐκκλησίᾳ τῆς ἱερολογίας τῆς γαμικῆς τελου-
 D IV 78 μένης παρὰ Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου ἐν τῇ εἰσόδῳ τῇ πρὸς
 10 τὸ θνυσιαστήριον ἤδη ταῖς κηκλίσι ἐγγίσας ὁ βασιλεὺς ἐκολύθη
 παρὰ τοῦ πατριάρχου συνεισελθεῖν, ὡς ἔθος αὐτῷ, φήσαντος
 εἰ μὴ πρότερον ἐπιτιμίῳ δουλεύσει τῶν δευτερογαμουμένων,
 μὴ δεῖν αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ θνυσιαστήριον εἰσόδου κατατολμᾶν.
 τοῦτο δυσφύρως ἤνεγκεν ὁ κρατῶν καὶ ἐμνηία τῷ πατριάρχει. 16
 15 ἐγένετο δὲ τις καὶ λόγος, δι' ὃν οὐδ' ἐπιβῆναι αὐτὸν ὄλωσ τοῦ 17
 ἱεροῦ δαπέδου συνεχώρει ὁ πατριάρχης· ἐλέγετο γὰρ ἀνάδοχος 18
 γενέσθαι ὁ Νικηφόρος τῶν τῆς Θεοφανοῦς παιδῶν ἐκ τοῦ

3 διὲ συνεμίγη ὁ βασιλεὺς τῇ Θεοφανοῦ CE 7 διὲ ἐκολύθη ὁ βασιλεὺς
 παρὰ τοῦ πατριάρχου ἐπιβῆναι τοῦ θνυσιαστηρίου CE

1 Πέτριον p* ὁ δὲ AEWp, καὶ ὁ O 4 δὲ AED_wwp, μέντοι O
 θεοφανῶ (sic) AE, ut XVI 25, 1 6 πλεύ^σ E 8 τὰ om. D,
 suppl. D_w 9 τοῦ om. D τῇ ante εἰσ. om. B 12 δουλεύση
 E(wp) 13 πρὸς om. B κατολμᾶν | D 15 post τις add.
 μετὰ ταῦτα Owp 15. 16 οὐδὲ τοῦ ἱεροῦ δαπέδου ὄλωσ ἐπιβῆναι
 αὐτὸν συνεχώρει ὁ πατριάρχης O 17 τῶν] τὸν D θεοφανοῦ w* p
 invitis AR ἐνὸς παιδῶν Cedr. (Scylitz.) II p. 352, 10; amat
 Zonaras res quodammodo extollere in maius (v. B-W com-
 ment. Fleckeis. p. 135 s.)

ex regia pulsa in Petrium abducitur; Iosephus, cubiculi prae-
 positus, in Paphlagoniam relegatus biennio post moritur. Bardas
 vero, Nicephori pater, Caesar salutatur; Theophano paucis die 14
 bus elapsis regi nubit, qui cum ex eo tempore, quo filius Bardas
 inter colludendum a patrueli Pleuse casu hasta interfectus erat,
 carnibus abstinuisset, tum iis coepit denuo vesci. Cum autem 15
 Polyuctus patriarcha in Nova palatii ecclesia nuptialia sacra
 perageret et rex in sacrarii aditu cancellis iam appropinquaret,
 non passus eum patriarcha de more secum ingredi dixit non de-
 bere tam confidentem esse, ut sacrarium intraret, nisi prius poenas
 subiret repetiti matrimonii. Eam rem aegre ferens imperator 16
 patriarchae irascebatur. Sed deinde rumore vulgato eum etiam 17. 18
 Theophanonis liberos e sacro baptisate suscepisse, ab eodem

Β αγίου βαπτίσματος, καὶ ἀπήτει ὁ πατριάρχης ἢ διαζυγῆναι τῆς
 19 βασιλείουσης ἢ πόρρω εἶναι τῶν ἱερῶν. ἀλλ' ἐκεῖνος τῆς Θεο-
 φανοῦς οὐκ ἀπέχετο· ἔτι γὰρ ὁ ταύτης ἔρωσ ἐφλέγμανε, κοι-
 νοῦνται τοίνυν τοῖς παροῦσι τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῖς τῆς γερου-
 20 σίας λογιωτέροις τὸ ζήτημα. οἱ δὲ τὸν περὶ τούτου κανόνα ἅ
 τῷ Κοπρωνύμῳ ἐπιγραφόμενοι μὴ δεῖν ἔλεγον ἐνεργὸν λογί-
 ζεσθαι τοιοῦδε ἀνδρὸς νομοθέτημα, καὶ πάντες αὐτῷ ἐγγραφον
 21 παρέσχον τὴν περὶ τούτου συγχώρησιν. ὁ δὲ γε πατριάρχης
 ἔτι τῆς οἰκείας ἐνοτάσεως εἶχετο, μέχρις οὗ ὁ τοῦ βασιλέως
 πατὴρ ὁ Καῖσαρ Βάρδας ἐνόρκους αὐτῷ πίστει παρέσχετο ὡς 10
 οὐ γέγονεν ὁ βασιλεὺς τῶν τῆς Θεοφανοῦς παιδῶν ἀνάδοχος,
 καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς δὲ τῶν βασιλείων Στυλιανός, δς ἐλέγετο
 C πρῶτος κῆρυξ τῆς φήμης ταύτης γενέσθαι, ἐπὶ συνόδου μίτ'
 22 ἰδεῖν μίτ' εἰπεῖν περὶ τούτου πρὸς τινὰς ἐξωμόσατο. τούτων
 δὲ γενομένων ἐδέξατο τὸν Νικηφόρον ὁ πατριάρχης. 15
 23 Τῶν δ' ἐν Σικελίᾳ Σαρακηνῶν δασμὸν πραττόντων ἐκ
 τῶν Ῥωμαίων ἐκ παλαιῶν συνθηκῶν, ὁ βασιλεὺς οὗτος οὐκ
 ἀνασχετὸν ᾤετο αὐτοῦ βασιλεύοντος τοῖς Ἀγαρηνοῖς Ῥωμαίους
 24 φορολογεῖσθαι· διὸ κατ' αὐτῶν ἐκπέμπει Μανουὴλ πατρικίον, D IV 79

16 περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἀγαρηνῶν CE

4 τοίνυν ACD, om. R, δὲ w*ρ 7 τοιοῦτου B 8 παρέσχον | D
 10 πατῆρ] πῆ E καῖσαρ ARwp, corr. Di 12 πρωτοπαπᾶς al.
 man. corr. ex πρωτοπαπᾶς B, πρωτοπαπᾶς Ewp 13 στυλιανός ABC
 Cedr. (Scylitz.) II p. 352 20, στυλιανός Rwp 12. 13 πρῶτος ἐλέ-
 γετο C 13 κῆρυξ EB*wp μῆτ'] μῆτ' E 13. 14 μῆτ' ἰδεῖν
 om. C 15. 16 πατριάρχης | τῶν δ' ἐν κτλ. A
 16 δ' ἐσι|κελία C 18 σαρακηνοῖς D 19 κατὰ D

patriarcha ecclesiae liminibus est prohibitus postulante, ut aut
 19 divortium faceret aut procul a sacris faceretur. Neque vero
 ille Theophanone abstinuit, flagrante adhuc amore, sed quae-
 20 stionem ad summos sacerdotes et senatus principes rettulit, qui
 responderunt eum canonem a Copronymo, homine impio, consti-
 tutum valere non oportere, scriptoque ratum eius matrimonium
 21 habuerunt. Sed patriarcha suum propositum premebat, donec
 regis pater Caesar Bardas iureiurando negavit Theophanonis
 liberos ab illo ex baptismate susceptos esse et Stylianus, palatii
 protopapa, qui eum rumore primus vulgasse ferebatur, se ea
 de re neque vidisse quicquam nec dixisse ad quemquam in con-
 22 cilio iuravit. His demum factis patriarcha Nicephorum recepit.
 23 Cum autem Sicilienses Saraceni ex antiquis pactis tributum
 a Romanis postularent, hic rex non ferendum esse ratus se im-
 24 perante Romanos illis esse tributarios, Manuëlem patricium, pa-

νόθον ὄντα παῖδα τοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ Λέοντος, ὃς δομέ-
 στικός γεγονὼς τῶν σχολῶν ἐπὶ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος τυ-
 ραννίδι ἐπιχειρήσας ἐτηρώθη τοὺς ὀφθαλμούς. οὗτος τοίνυν ὁ 25
 Μανουὴλ σὺν ναυτικῷ περιφανεῖ τῇ Σικελίᾳ προσορμώμενος οὐ
 ἅ μόνον οὐδὲν τι κατώρθωσεν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐσφάλη ἐξ ἀπειρίας D
 καὶ νεωτερικῆς ἀγερωχίας ἢ μᾶλλον ἀτασθαλίας· αὐτὸς τε γὰρ
 διώλετο καὶ ἄπαν τὸ σὺν αὐτῷ στρατιωτικόν. καὶ τὰ μὲν κατὰ
 Σικελίαν συνεκύρησεν οὕτω.

Κατὰ Κιλικίας δέ (καὶ ταύτης δέ οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐκράτου) 26
 10 ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς Ἰωάννην μάγιστρον τὸν Τζιμισκὴν, τῆς
 ἀνατολῆς προκεχειρισμένον δομέστικον. ὁ δὲ πρὸς Ἄδαναν 27
 ἀφικόμενος τοῖς ἐν ταύτῃ τε συνεπλάκη Ἀγαρηνοῖς καὶ κατ'
 αὐτῶν ἐστήσατο τρόπαιον. κἀντεῦθεν μέγαν αὐτὸν ἢ πρότερον W III 161 28
 ἐν στρατηγίαις ἢ φήμη ἐκήρυττεν.

15 Ἦδη δὲ δευτέρον ἐναντιὸν ἀνίων ὁ Νικηφόρος ἐν τῇ ἀρχῇ 25
 αὐτὸς ἔξεισι κατὰ Κιλικίας μετὰ βαρείας χειρὸς, καὶ τὴν Θεο- P II 201 A
 φανῶ μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς ἐπαγόμενος. καὶ τὴν μὲν πρὸ 2
 τῆς Κιλικίας κατὰ τὸ Δριζίον (φρούριον δὲ τοῦτο) κατέλιπεν,

9 οὗ ὁ Τζιμισκῆς (τζιμισκῆς CE, v. ad XVII 1, 1) κατετροπώσατο τοὺς
 ἐν Κιλικίᾳ Ἀγαρηνοὺς CE 15 οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν Κιλικίᾳ (ἐν κιλ. ὁ βασι-
 E) ἐστηράτευσεν καὶ πόλεις αὐτῆς εἶλεν CE

1 παῖδα om. D 2 γεγονὼς post σχολῶν CD 6 νεωτερικῆς ante
 ἢ CD 7 κατὰ ante μὲν D 8 συνέκρουσεν Ewp οὕτως O 9 δὲ
 α] γὰρ of O 10 τζιμισκὴν ADw, τζιμισκὴν RwpDi, τζιμισκὴν D,
 v. ad XVII 1, 1 11 ἀνατολικῆς E 14 φημὴ w*p 15 δὲ
 om. B 16 λικίας C δυνάμειος B θεοφανῶ OwpDi, θεο-
 φανῶ AE, v. XVI 24, 14 18 δριζίβιον Ewp, quod perperam
 tenet Schlumbergerus l. c. p. 425 s.

trui sui Leonis nothum filium, qui Leo cum sub priore Romano
 scholarum domesticus esset, ob regnum affectatum caecatus fuit,
 contra eos misit. Manuël igitur cum in Siciliam cum illustri 25
 classe appulisset, non modo nihil memorabile gessit, sed etiam
 ex imperitia et iuvenili ferocia vel potius temeritate grave de-
 trimentum accepit, ipse cum omni exercitu caesus. Atque in
 Sicilia res ita actae sunt.

Contra Ciliciam autem, quam et ipsam Agareni tenebant, 26
 rex Ioannem magistrum Tzimiscem, Orientis domesticum designa-
 tum, ablegavit. Qui cum Adanam venisset, de eius loci Agareni 27
 triumphavit. Qua victoria celebritas nominis eius, ut strenui 28
 ducis, multum aucta est.

25. Nicephorus secundo imperii sui anno ipse cum magna
 manu Ciliciam invadit, Theophanone quoque cum liberis adducta
 eaque Drizii, quod est castellum in Ciliciae aditu, collocata, 2

ἐκεῖνος δὲ τῇ Κιλικίᾳ προσβαλὼν αἰρεῖ τὴν Ἀνάβαρζαν Ῥωσὸν
 τε καὶ Ἀδαναν (πόλεις δ' αὐταὶ Κιλικίων), ἀλλὰ μέντοι καὶ
 3 φρούρια πλείονα. τῇ δέ γε Ταρσοῦ καὶ τῇ Μόψου ἐστία οὐκ
 ἔκρινε προσβαλεῖν διὰ τὸν χειμῶνα ἢ τοῦ ἔρωτος αὐτὸν τῆς
 Θεοφρανοῦς πρὸς ἐκείνην ἀνθέλκοντος· ἀπῆει γὰρ σὺν αὐτῇ 5
 4 πρὸς Καππαδοκίαν. κάκειθεν τοῦ ἕαρος ἠργυμένον εἰς Κιλικίαν
 ἀνθυπενόστησε, καὶ αὐτὸς τὴν Μόψου ἐστίαν ἐπολιόρκει, τῇ
 5 Ταρσοῦ δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπέστησε Λέοντα. τῆς δὲ Μόψου ἐστίας
 B μέσον ποταμῷ τῷ Σάρῳ διαιρουμένης, τὸ μὲν ἐν μέρος ταύτης D IV 80
 ἑάλω πολιορκούμενον, οἱ δ' ἐν τούτῳ Ἀγαρηνοὶ πρὸς τὸ λοιπὸν 10
 μετεχώρησαν, τῷ καταλελειμμένῳ πῦρ ἐμβάλλοντες· εἶτα καὶ τὸ
 6 ἕτερον ἐάλωκε, καὶ οὐδεὶς ἐκεῖθεν διέδρα. τὴν δὲ τῆς Μόψου
 ἐστίας ἐκπόρθησιν οἱ ἐν τῇ Ταρσοῦ μαθόντες τὸν βασιλέα ἐπε-
 7 καλέσαντο καὶ τὴν πόλιν παραδεδώκασιν. ἡμερῶν δὲ τριῶν
 διελθουσαῶν στόλος ἐξ Αἰγύπτου τῇ Ταρσοῦ βοηθήσων ἐξέπλευσε, 15
 προσοκειλαὶ δὲ τῇ χέρῳ οὐ συγκεχώρητο· διὸ καὶ αὐτῆς ἀπέ-
 πλευσεν· ἀνέμων δὲ πρῶαῖς βίαιαις περιπεπτωκῶς καὶ τριήρεσι
 8 Ῥωμαϊκαῖς ὁ πλείων ἀπώλετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπανέξενεν εἰς

18 περὶ τῶν πυλῶν τῆς Ταρσοῦ καὶ τῆς Μοψουεστίας CE

1 ἀνάβαρζαν Owp, ἀνάβαρζον ADi, v. ad XIV 5, 28 Ῥωσὸν
 RwpDi cod. Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 361, 19, Ῥωσὸν A
 3. 7. 8. 12. p. 503, 2 μοψουεστία cet. uno vocabulo constanter
 EwpDi, μόψου ἐστία cet. duobus vocabulis constanter AO Cedr.
 (Scylitz.) II p. 361, 21 cet.; variat igitur Zonaras inter Μοψου-
 εστίαν (ad XIV 8, 16) et Μόψου ἐστίαν (XVIII 12, 7. 9) 4 προ-
 βαλεῖν E 4. 5 αὐτὸν ante πρὸς O 6 ἄερος E πρὸς O
 7 post αὐτὸς add. μὲν Rwp 9 τῷ Σάρῳ om. D 11 ἐμβάλλοντες
 D 12 ἐδίωκει D, ἐάλωκε corr. Dw 12. 13 ψόγου ἐστίας D, μόψου
 ἐστίας Dw 15 κατέπλευσε (κατέπλευσεν C, κατάπλευσε D, corr. Dw)
 Rwp 17 βίαιαις (βιαιαῖς B) πρῶαῖς Rwp

Anabazam et Rosum et Adanam, eius provinciae urbes, capit
 3 aliaque plura castella. Tarsum vero et Mopsuestiam oppu-
 gnare non statuit, sive ob hiemem, sive amore avocatus erga
 4 Theophanonem, quacum Cappadociam petiit. Unde vere in-
 eunte in Ciliciam reversus, fratre Leone contra Tarsum misso,
 5 ipse Mopsuestiam obsedit, quam cum mediam flumen Sarus di-
 vidat, altera eius parte expugnata, Agareni igne iniecto in al-
 6 teram se receperunt, qua et ipsa capta nemo effugit. Tarsenses
 quoque audita Mopsuestiae expugnatione, regi accessito urbem
 7 tradiderunt. Triduo elapso classis Aegyptia Tarsensibus auxilio
 missa ad terram appellendi facultatem non habuit, eademque in
 reditu et ventorum procellis et Romanarum trirremium incursionibus
 8 maiore ex parte periit. Rex Cpolim reversus aereas Tarsi et Mopsu-

τὴν Κωνσταντινούπολιν τὰς τῆς Ταρσοῦ πύλας καὶ τὰς τῆς
 Μόφου ἐστίας ἐπαγόμενος ἐκ χαλκοῦ πεποιημένας καὶ τέχνης
 δεικνυούσας ἀκρίβειαν, ὡς κἀκείνος ἐπισκοπήσας τὰς μὲν τῷ C
 κατὰ τὴν ἀκρόπολιν ἐφ' ἧς τείχει προσήρμοσε, τὰς δὲ τῷ τείχει
 5 τῷ δυτικῷ. καὶ τῷ θεῷ δὲ ἀπαρχὰς ὅλον τῆς ἑαυτοῦ στρα- 9
 τείας ἀποδιδούς τοὺς τιμίους σταυρούς, οὓς οἱ βάρβαροι ἔλαβον,
 ὀπηνίκα ὁ Στυππειώτης τῶν σχολῶν δομέστικος ὢν καὶ πολιορ-
 κῶν τὴν Ταρσὸν ἐκ κακοβουλίας δυστυχήματι περιέπεσε, τῷ
 θεῷ τεμένει τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας ἀνέθετο. καὶ τὴν 10
 10 Κύπρον δὲ παρὰ Ἀγαρηῶν κατεχομένην δι' αὐτοῦ ἢ Ῥω-
 μαίων ἀρχὴν προσεκτίησθε. εἶτα τῇ Συρίᾳ ἐπῆλθε καὶ πόλεις 11
 ἐκπορθήσας καὶ χώρας ἐλὼν πρὸς τῷ Λιβάνῳ καὶ τῇ παραλίᾳ
 κειμένας ἤλθεν εἰς Ἀντιόχειαν. τῶν δ' Ἀντιοχείων ἀντικαθίστα- 12
 μένων ἔξρωμενέστερον, ἤδη δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων
 15 τοῖς στρατιώταις καὶ τέλματος ἐξ ὑετοῦ γεγονότος πολλοῦ, ἀπέστη D
 τῆς πολιορκίας καὶ πρὸς τὴν τῶν πόλεων ὑπερκειμένην ἐπαν-
 D IV 81 ἐλήλυθεν, ἐπηγμένος καὶ τὸ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἱερὸν καὶ
 θεῖον ἐκτύπωμα, ὃ ἐν κεράμῳ εὔρε κατὰ τὴν Ἱεράπολιν τὴν

9 περὶ τῆς Κύπρου CE 11 ὅτι τῆς Συρίας πόλεις πορθήσας καὶ τὴν
 Ἀντιόχειαν πολιορκῶν ἀπανάστη (ἐπανάστη E) καὶ περὶ τοῦ ἀγίου κερამι-
 δίου (κεραμί C) CE

1 κωνσταντίνου Rwp τῆς prius om. O 3 δεικνυούσης D, corr.
 Dw 4 ante τείχει add. ἐφ' ἧς O(wpDi), om. AE 5 δυτικῷ D,
 corr. Dw αὐτοῦ Ewp στρατίας E, στρατίας D 6 ἀποδίδους
 p* 7 στυππειώτης Rwp Cedr. (Scylitz.) II p. 363, 15, corr. Dw
 ὢν D, ὢν corr. Dw 8 περιέπιε D, corr. Dw 10 κατεχ.
 παρὰ ἀγαρηῶν BD, κατεχ. ὑπὸ τῶν ἀγαρηῶν C 12 ἐκπορθήσας
 (sic) E χώρας πόλεις D 13 ἀντιοχείων om. w*p 14 ἐπι-
 λιπόντων D Ewp 17 τὸ om. D

hestiae portas exquisiti artificii, novis ornamentis additis, partim
 muro iuxta acropolim orientali, partim occidentali accomodavit.
 Atque etiam deo quasi primitias expeditionis suae obtulit, vene- 9
 randis crucibus, quibus barbari potiti erant, cum Styppiota, scho-
 larum domesticus, in obsidione Tarsi re per imprudentiam male
 gesta cladem accepisset, S. Sophiae templo dedicatis. Cyprum 10
 quoque ab Agarenis occupatam Romano imperio restituit. Deinde 11
 Syriam invasit et urbibus locisque ad Libanum et iuxta mare sitis
 partim expugnatis, partim vastatis ad Antiochiam venit. Sed An- 12
 tiochenis acrius resistentibus, accedente etiam commeatus penuria
 et solo imbribus inundato, soluta obsidione in urbem principem
 rediit, allata servatoris Christi sacra divinaeque effigie Hierapoli,

τῶν Σύρων, καὶ βόστρυχον τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου αἵματι περιουμένον.

- 13 Ἐν μὲν οὖν στρατηγίαις τοιοῦτος οὔτος ἐγεγόνει ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἐπὶ μακρὸν ἠῤῥήκει Ῥωμαίοις τὰ ὄρια καὶ τῆς αὐτῶν ἡγεμονίας ἐξέτεινε τὰ σχοινίσματα· ἀλλὰ δι' αἰτίας τινάς 5
 14 πᾶσιν ἦν στρυγητός. αἱ δ' αἰτίαι οὗ τῶν σὺν αὐτῷ τῇ ἀποστασίᾳ ἐπιχειροσάντων στρατιωτῶν κακῶς διατιθεμένων τοὺς οἷς ἂν ἐντύχοιεν τῶν κακουμένων οὐκ ἐπιστρέφετο καὶ οἰκῶν
 P II 202 A πολλῶν περιφανῶν τε ἀνδρῶν καὶ δημοτικῶν διαρπαγισῶν, ὡς οὐδενὸς κακοῦ γεγονότος διέκειτο, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ 10
 ἐνετρύφα ταῖς εἰς τοὺς ἀστοὺς παροινίαις, καὶ ταῦτα συναρα-
 15 μένους αὐτῷ πρὸς τὸ τῆς βασιλείας τυχεῖν, καὶ οὗ προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων καιναῖς εἰσφοραῖς καὶ τῶν ἀρχαίων αὐξήσεσι καὶ εἰδῶν εἰσπράξει παντοδαπῶν ἐξέτρυχε τὸ ὑπήκοον, καὶ οὐδὲν ἄμεινον πολέμων τὸ στρατιωτικὸν διετίθετο τοῖς 15
 16 πρὸς οὓς ἂν τῶν ὑπήκοων ἐπεχωρίασεν. ἐπὶ τούτοις διὰ τὰς πυκνάς ἐκστρατείας ἔνδειαν ἔχειν χρημάτων προφρασιζόμενος, τὰς μὲν διανεμομένας τῇ γερονσίᾳ βασιλικᾷ δωρεὰς κατὰ μέρος B ἡλάττωσε, τὰς δ' ἀπονεμεμμένας ἀνέκαθεν τεμένεσιν ἱεροῖς

3 ὅπως ὁ Φωκᾶς Νικηφόρος διέκειτο περὶ τὸ ὑπήκοον· καὶ οὗ οὐδὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπέχετο CE

1 βόστρυχον D, corr. Dw 3 οὔτος om. Ewp ἐγεγόνει οὔτος OWo
 lat. 4 Ῥωμαίος w*p 7. 8 τοῖς οἷς DE 12 τὸ AR, om. w*p
 14 εἰδῶν (sic) A 15 τοῖς om. Owp 16 ἐπεχωρίασεν C
 17 ἔχει D προσφρασιζόμενος D 18 μὲν om. D 19 ἀπονεμη-
 μένας Rwp

in Syriae urbe, in olla reperta et parte capillorum baptistae Ioannis sanguine concreta.

- 13 Atque in rebus bellicis talis fuit hic imperator Romanique imperii fines longe lateque propagavit; sed certis de causis
 14 omnium odia suscepit. Eae fuerunt, quod, cum ii milites, quos defectionis socios habuerat, damna inferrent omnibus, in quos inciderant, ille eos, qui damna acceperant, non curaret et multis aedibus tum illustrium tum plebeiorum hominum direptis, sic affectus esset, quasi nihil mali accidisset; sed delectabatur potius iniuriis, quibus cives onerabantur, quamvis eorum ope ad regnum per-
 15 venisset. Praeterea continentium bellorum praetextu novis tributis instituendis et veteribus augendis, omnis generis exactionibus subiectos premebat, quos milites, quocumque venerant, nihilo
 16 clementius tractabant, quam hostes. Ad haec ob frequentes expeditiones, pecuniae inopiam causando, regias largitiones senatui dari solitas ex parte imminuebat et annua dona ab antiquis

καὶ εὐάγειν οἴκοις ἐπετείους δόσεις ἐσχόλασε τέλεον. εἶτα καὶ 17 W III 162
 ψήφισμα βασιλείων ἔθετο ἐν ἀκινήτοις τὰς ἐκκλησίας μὴ ἐμ-
 πλατύνεσθαι, καὶ ἡ πρόφρασις, ὅτι κατ' ἐκείνον ὑπὸ τῶν ἀρχιε-
 ρῶν οὐκ εἰς δέον τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀναλίσκονται. εἶτα τῶν 18
 5 τότε ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἀρχιεπίσκοπος Πολυεύκτου διαφερομένων
 περὶ τῶν ψήφων, καὶ τῶν μὲν εἰς ἑαυτοὺς ἐλκόντων τὴν ἄδειαν
 τοῦ ψηφίζεσθαι οὐκ ἂν ἐγκρίνοιεν, τοῦ δὲ τὰς ψήφους αἰτω-
 D IV 82 μένον ὡς οὐκ ἀπαθῶς γινομένης οὐδὲ κατὰ γνώμης εὐθύτητα
 καὶ σπεύδοντος κοινοῦσθαι αὐτῷ τοὺς ἀρχιερεῖς περὶ τῶν μελ- C
 10 λόντων ψηφίζεσθαι, ὁ βασιλεὺς ἀφορμῆς ἐκ τούτου δραξάμενος
 εἰς οὐκ εὐάγειν τὸ πᾶν τῆς τῶν ἐπισκόπων μετήνεγκε προ-
 χειρίσεως, μηδένα κελεύσας γνώμης ἄτερ αὐτοῦ εἰς ἐκκλησίαν
 οὐκ εὐάγειν στέλλεσθαι· ἀλλὰ κἂν ἐτεθνήκει ἐπίσκοπος, βασι- 19
 λικὸν ὑπηρέτην εἰς τὴν χηρεύουσαν ἐκκλησίαν ἐξέπεμπε καὶ
 15 γλίσχρους παρ' ἐκείνου τῶν ἀναγκαίων γινομένων ἀναλωμάτων,
 αὐτὸς ὀφειοῦτο τὰ περιτεύοντα. οὐ διέλιπον δ' ἐν ταῖς χώραις 20
 ἀπάσαις αὐτοῦ βασιλεύοντος ἀπογραφεῖς στελλόμενοι ἐπόπται

16 ὅσα εἰς κάκωσιν τῶν ὑπηκόων οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπέδει· καὶ ὅλα ἐθέ-
 σιζεν (ἐθέσιπεν E) ἄθεσμα CE

1 εὐάγειν p* ἐπιτίους D, corr. Dw 2 ἐκπλατύνεσθαι D
 4 δέον τὰ AR, δέον τα D, δέοντα Cwp 5 διαφερομένων D
 7 ἂν om. C ἐγκρίνοιεν BD 8 εὐθύ^τ E, unde εὐθυτάτης w* p
 9 τῶν μελλ.] τῶν μέλλοντος Dw 13 οὐκ εὐάγειν ACw, οὐκ (οὐκ p*)
 δὴ τινα RspDi ἐτεθνήκει EwpDi, ἐτεθνήκει AR, ἐτεθνήκει D;
 κἂν = καὶ ἂν coniungitur cum ind. praesentis I p. 47, 7, imper-
 fecti II p. 245, 18. 351, 22. Procop. III p. 98, 9 14 χηρεύουσαν EDwwp
 15 γινομένων p* 16. 17 διέλιπον—στελλόμενοι] v. ad XIV 20, 9
 17. p. 506, 1 ἐπόπται τε καὶ στρατεύται (στρατευτικοὶ EDwwp) AEwp,
 καὶ ἐπόπται καὶ στρατεύται Ow p

temporibus templis et aliis piis domibus attributa penitus sustulit. Decreto quoque rex sanxit, ne fundi ecclesiarum auferentur, 17
 quod, ut ipse assererat, a sacerdotibus ecclesiarum opes illae non
 recte adhiberentur. Orta tum inter episcopos et patriarcham 18
 Polyuctum de suffragiis contentione, cum hi decernendi licentiam
 et approbandi potestatem sibi vindicarent, ille suffragia repre-
 henderet, ut quae nec sine affectibus nec recto iudicio ferrentur,
 operamque daret, ut ab episcopis iudicium facturis et ipse ad
 consilium adhiberetur, rex occasione arrepta et omni auctoritate
 designandi episcopos sibi vindicata edixit, ne quis iniussu suo
 in ullam ecclesiam mitteretur; mortuo igitur episcopo ex mini- 19
 stris suis in ecclesiam vacantem mittebat aliquem, quo sumptus
 necessarios parce faciente, ipse reliqua sibi vindicabat. Neque 20
 vero eo rege in ullis provinciis unquam defuerunt descriptores,

τε καὶ στρατευταὶ καὶ οἱ κεκλημένοι πρωτονοτάριοι, οἱ παντοίας
 D κακώσεις ἐξεπέζον τὸ ὑπήκοον καὶ εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν συν-
 ἤλασαν, οὐδὲ τῶν παντάπασιν ἀπόρων φειδόμενοι, ἀλλὰ τούτους
 μὲν ταῖς δρομικαῖς στρατείαις ἐγγράφοντες, τοὺς δὲ πρόην
 ταύταις ὑποκειμένους εἰς τὰς πλευστικὰς μετεγγράφοντες, τοὺς 5
 δὲ πλωίμους μετατιθέντες εἰς στρατιώτας πεζοὺς, τοὺς δὲ πρὶν
 τοιούτους τοῖς ἱππότηαις ἐγκαταλέγοντες καὶ τοὺς ἱππότητας εἰς
 καταφράκτους ἀμείβοντες καὶ ἐκάστῳ βαρύτερον στρατιωτικὸν
 21 ἐπιτιθέντες λειτουργήματα. ἔφκει γὰρ τὸ πᾶν τῇ στρατιωτικῇ
 22 μεταχειρίζει ἐπιγραφόμενος· ὄθεν καὶ δόγμα ὅσον τὸ κατ' ἐκεί-
 νον ἐθέσπισε τοὺς ἐν πολέμοις ἀνηρημένους στρατιώτας ἐπ'
 ἴσης τιμᾶσθαι τοῖς μάρτυσι καὶ ὕμνων ὁμοίων τυγχάνειν καὶ
 23 παραπλησίως γεραίρεσθαι. καὶ εἰ μὴ ὁ πατριάρχης καὶ τινες τῶν
 P 11203 A ἀρχιερέων, ἀλλὰ μὴν καὶ ἔνιοι τῶν λογάδων τῆς γεροσύνης γεν-
 ναίως ἀντέστησαν, λέγοντες “πῶς ἦν οἱ ἐν πολέμοις ἀναιροῦντες 15
 καὶ ἀναιρούμενοι λογίζοντό τιοι μάρτυρες ἢ τοῖς μάρτυσιν ἰσο-
 στάσιοι, οὗς οἱ θεῖοι κανόνες ὑπὸ ἐπιτίμων ἀγοσιν, ἐπὶ τρι- D IV 83
 εῖαν τῆς φρικώδους καὶ ἱερᾶς αὐτοὺς ἀπειροῦντες μεταλήψεως”,
 24 τάχ' ἦν τὸ θεοσπέσιον ἐκεῖνο κεκύρωτο θέσπισμα. ἦν δὲ πρὸς

10 σημείωσαι E 19 ὅτι παρὰ τοῦ Φωκᾶ τὸ τεταρτηρὸν νόμισμά (om.
 C) τε (om. E) ἐπενοήθη· καὶ ἡ προίμῃσις τῆς νέας χαρᾶγῆς CE

4 στραταίαις Ewp 5 μετεγράφοντες D, μεταγράφοντες p 11 ἀν-
 αιρουμένους Rwp 11. 12 ἐπίσης ARwp, ἐπ' ἴσης Di 14 γεν-
 ναίως om. C 16 post καὶ add. of D, del. Dw λογίζοντο
 (sic) A 19 τάχα EB^swp

inspectores, militares, protonotarii, qui subiectos omni malorum
 genere oppressos ad summam egestatem redegerunt, ne egentis-
 simorum quidem habita ratione; nam eos in dromicos exercitus
 referebant; qui prius in iis fuerant, in nauticos transferebant;
 classarios in pedestres exercitus, pedites in turmas equitum,
 equites in cataphractos inserebant, singulis gravius militiae munus
 21. 22 assignantes. Nam ad unam rem militarem referebat omnia. Unde,
 quod in eo fuit, decreto sanxit, ut milites in bellis interfecti pari
 cum martyribus honore colerentur et similibus hymnis ac vene-
 23 ratione celebrarentur. Quodsi patriarcha et quidam ex primariis
 sacerdotibus et senatus principibus non strenue restitissent rogas-
 sentque, quo pacto ii, qui in bellis et caederent et caederentur,
 martyres iudicari possent aut martyribus pares, quos sacrorum
 canonum censura notaret, triennium a tremenda illa et sancta
 communione arcens, forsitan egregium illud decretum ratum fuis-
 24 set. Apparet eundem avaritiae quoque deditum fuisse; nam cum

- τοῖς ἄλλοις καὶ χρημάτων ἦντων, ὡς ἔοικε· μέχρι γὰρ ἐκείνου
 παντὸς νομίσματος ἐξαγίου σταθμὸν ἔλκοντος ἐκείνος τὸ τεταρ-
 τερόν ἐπενόησε, κολοβώσας αὐτὸ κατὰ τὸν σταθμὸν, καὶ τὰς
 μὲν εἰσπράξεις διὰ τοῦ βαρυτέρου, τὰς δὲ δόσεις καὶ πάντα τὰ B
 5 ἀναλώματα διὰ τοῦ κεκολοβωμένου πεποίητο. ἔθους δ' ἐπι-25
 κρατήσαντος παλαιοῦ στατήρα πάντα βασιλικὸν ἐκτύπωμα φέ-
 ροντα ἰσότημον εἶναι τῷ ἄρτι κοπτομένῳ παρὰ τοῦ βασιλεύοντος,
 ἐκείνος τὸ ἑαυτοῦ προτιμᾶσθαι κεκέλευκε νόμισμα. ἵνα τί γέ-26
 νηται; ἢ' ἐκεῖνο μόνον τοῖς ἐμπόροις ζητούμενον κέρδος αὐτῷ
 10 πορίζῃ ὑπὲρ ἐκάστου νομίσματος ἀδρὰ πραττομένῳ ἀλλάγια.
 οὕτω δὲ τοῦτοις κακουμένων τῶν πολιτῶν οὐδέ τις παρὰ τῶν 27
 ἀγορανόμων ἦν ἐπὶ τοῖς ὠνίοις προμήθεια, ἀλλ' ἕκαστος τῶν
 ἐμπόρων νόμον εἶχε τὸ ἑαυτοῦ θέλημα· οἱ δὲ ὠνούμενοι τὰ C
 15 χρειώδη ἐγίνοντο καθ' ἐκάστην πενέστερον.
- Ταῦτα καὶ πλείονα ἕτερα (πάντα γὰρ ἀπαριθμήσασθαι 26
 δυσχερές) ἐξέμηγε πάντας κατὰ τοῦ Νικηφόρου, καὶ πᾶσιν ἦν
 δι' εὐχῆς τῆς τούτου τυραννίδος ἀπαλλαγῆναι. οὐχ ἥκιστα δ' 2
 ἐλύπησε τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ τῶν βασιλείων τῷ τείχει περι-
 βολή. κεχρησιμοδοτημένον γὰρ ἔχων τὸ ἐν τοῖς βασιλείοις μέλ- 3 W III 163
- 17 περὶ τοῦ τείχους τῶν πρὸς ἔω (ἑώαν E) ἀνακτόρων CE

2 τεταρτηρόν BCEwp 5 ἔθου E 6 στατήρα D, corr. Dw
 8 γίνηται C 9 αὐτῶν B 10 πορίζει D, corr. Dw ἀδρὸν
 (ἀδρὸν D, corr. Dw) πραττομένον (πραττομένῳ Dw) ἀλλάγιον O
 11 τῶν ἐν τῇ πόλει O 13 οἱ δὲ A, καὶ οἱ (οἱ om. E, v. ann. sequ.)
 Rwp | οἰωνόμενοι E 14 χρειώδη D, sed ei Wolphi manusi de-
 betur 17 δι' AR, δ' w* p οὐκ p* 19 κεχρημοδοτημένον C

usque ad eum quodvis numisma exagium penderet, ille tetar-
 terum excogitavit pondere imminuto et exactiones gravioere, largi-
 tiones et omnes impensas mutilato numismate fecit. Iam cum 25
 antiquitas receptum esset, ut omnis vetus stater regis imagine
 insignitus tantundem valeret, quantum modo ab rege excusus,
 ille suam monetam pluris fieri iussit. Quo fine? ut illam solam 26
 mercatoribus expetentibus, e commutationis auctariis, quae magna
 exigebat, multum sibi lucri accederet. Quibus rebus cum cives 27
 vexarentur, aediles rerum venalium nullam rationem habebant,
 sed suo quisque arbitrato mercator pretium statuebat; unde, qui
 res necessarias emebant, in dies fiebant pauperiores.

26. Haec aliaque plura (nam omnia persequi difficile) atrox
 omnium odium in Nicephorum concitarunt, quo permoti omnes
 optabant, ut eius tyrannide liberarentur. Illud tamen vel im-2
 primis hominibus molestum fuit, quod regiam muro circumdedit.
 Nam cum oraculum accepisset se in ea interfectum iri, putabat 3

λειν ἀναιρεθῆσεσθαι ἔδοξεν ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι διὰ τοῦ τείχους
 D 4 ἀσφάλειαν, δέον λογίσασθαι ὡς εἰ μὲν ἀληθὲς εἴη τὸ χρησιμο-
 δότημα, εἴη ἂν καὶ τὸ πεπρωμένον, ἴν' οὕτως εἴποιμι, τὸ ἐκ
 5 θεοῦ ὠρισμένον ἀφυκτόν τε καὶ ἀμετάθετον· εἰ δὲ δύναται
 κωλυθῆναι δι' ἐπινοίας τινός, οὐ πάντως ἀληθὲς καὶ τὰ ἐπι- D IV 84
 6 νοούμενα περιττά. ὁ δὲ τούτων οὐδὲν λογισάμενος μεγάλας
 δαπάναις τῷ νῦν ὄρωμένῳ τείχει τὰ βασίλεια ἐστεφάνωσεν·
 ἀκρόπολιν δ' οἱ πολῖται τοῦτο καὶ τυραννεῖον καθ' ἑαυτῶν γινώ-
 7 μενον ἔκρινον. ὅτε τοῖνυν ἀπήρτισε τὸ δούρωμα καὶ ἔδοξεν ἑαυτῷ
 ἀσφαλῆ περιποιήσασθαι φυλακὴν, τότε ἔγνω μηδὲν αὐτῷ λυσι- 10
 8 τελεῆσαι τὸ ἐπινόημα, ὑποστάς ἐντὸς ἐκείνου τὸν δλεθρον. ἀλλὰ
 μῆπω περὶ τούτου, ἔτι δ' ὁ λόγος πράξεις διεξίτω ἐκείνου.

P II 204 A 9 Ὑπονοσιῶν ἐξ Ἀντιοχείας τῆς πρὸς Ὀρόντη οὗτος ὁ βα-
 σιλεὺς φρούριον ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ταύρου ἐδείματο (Μαῦρον δὲ
 ὄρος ἐκεῖνο λέγει νῦν ὁ πολὺς ἄνθρωπος), ἐν ᾧ Μιχαὴλ τὸν 15
 Βούρτζην κατέλιπε, πατρίκιον τιμήσας καὶ τοῦ Μαύρου ὄρους
 στρατηγὸν ὀνομάσας αὐτόν, τοὺς Ἀντιοχεῖς κακοῦν ἐντελιάμενος.
 10 καὶ Πέτρον δ' ἓνα τῶν ἑαυτοῦ θεραπεύοντων, ἐκτομίαν μὲν, δρα-

13 ὅπως ἐάλω ἡ Ἀντιόχεια ἐπὶ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος· CE καὶ ὅπως
 ἐκεῖνος διετέθη πρὸς τοὺς ἀλόγους αὐτὴν καὶ διὰ τίνα αἰτίαν C

2 μὲν RwpDi, μὴ A χρησιμοδόθημα p* 3. 4 ἐκ θεοῦ AEDwRp,
 ἀνωθεν O 4 δύναται Rwp 8 πολῖται CDDi, πολῖται ARwp
 τοῦτο om. D τυραννεῖον RwpDi, τυραννεῖ A, τυραννεῖον D,
 corr. Dw 9 ἀπήρτισε RwpDi, ἀπήρτισε AB 10 περιποιήσα-
 σθαι | τὴν φυλακὴν ἀσφαλῆ Ewp 12 τούτων O διεξίτω πράξεις
 O 13 ὄρόντη CDi, ὄροόντη A, ὄρόντην Rwp, v. ad XIII 8, 26
 αὐτοκράτωρ O 14 post δὲ add. τὸ D

4 se moenibus tutum fore. Enimvero sic ei ratiocinandum fuit:
 si verum esset oraculum, etiam fatum, ut ita dicam, divinitus
 5 ordinatum esse inevitabile et immutabile, sin id aliqua sollertia
 prohiberi posset, non utique esse verum omnemque sollertiam
 6 supervacaneam. Sed ille nulla harum rerum considerata, magnis
 sumptibus regiam eo muro, qui etiam nunc cernitur, circumdedit,
 quem cives acropolim et castellum tyrannicum contra se ex-
 7 structum iudicabant. Verum munitione perfecta cum se iam res
 suas in tuto collocasse putaret, tum demum, cum intra eam ipsam
 8 caederetur, intellexit inventum illud nihil sibi profuisse. Sed his
 rebus in praesentia omissis res ab eo gestas exsequamur.

9 Antiochia, quam flumen Orontes alluit, revertens Nicephorus
 castellum in Tauro monte, quem hodie vulgo Maurum vocant,
 construxit, Michaële Burtze, quem patricium fecit et Mauri montis
 10 ducem nominavit, ad infestandos Antiochenos ibi relicto. Petrum

στήριον δέ γε καὶ ἐμβριθῆ καὶ ἄρχειν εἰδότα στρατιωτῶν, στρατοπεδάρχην ὀνομάσας κατέλιπεν, ἐν' ἐν Κιλικίᾳ δοῖν χώραν τῇ στρατιᾷ τὸν χειμῶνα διαγαγεῖν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἦκεν εἰς 11 τὸ Βυζάντιον, ὁ δὲ Βούρτζης συνεχῶς ἐξελαύνων ἐκάκου τοὺς 5 ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἀγαρηνοὺς καὶ διεσκόπει ὅπως ἔλοι τὴν πόλιν, Β εἰ δύναιτο, καὶ κλέος ἔξει. Ἐλαθεν οὖν ποτε μέτρον τοῦ ὕψους 12 ἐνὸς τῶν πύργων λαβῶν καὶ πρὸς τύσον ὕψος ἀναλόγους ἵτοιμάσατο κλίμακας. φυλάξας οὖν νύκτα μίαν χειμέριον ἀσέληνόν 13 τε καὶ νυφτωδῆ πρόσεισιν ἠρέμα τῷ τείχει τῆς πόλεως καὶ 10 τὰς κλίμακας ἐρείσας αὐτῷ ἀνέβη μετὰ τριακοσίων (τοσοῦτους γὰρ ἐπήγετο) μηδενὸς αἰσθομένου, καὶ τοὺς μὲν τοῦ πύργου ἐκείνου φύλακας ἀνεῖλε καὶ ἐτέρων πληθουζόντων, στέλλει δ' D IV 85 αὐτίκα πρὸς τὸν στρατοπεδάρχην, δηλῶν αὐτῷ τὸ γενόμενον καὶ πρὸς βοήθειαν ἐκκαλούμενος. ὁ δὲ ἀνεδύετο· λέγεται γὰρ 14 15 ἐντείλαισθαι οἱ τὸν βασιλέα μὴ προσβαλεῖν τῇ Ἀντιοχείᾳ, ὅτι παρὰ πᾶσι πεφήμιστο τῇ τῆς Ἀντιοχείας ἀλώσει ἐρεσθαι καὶ C τοῦ κρατοῦντος τὸν ὄλεθρον. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς γνόντες τῶν 15 πύργων τὴν ἄλωσιν ἐκεῖ συνηθροίσθησαν, ἐξελάσαι τοὺς Ῥωμαίους αὐτῶν προθυμούμενοι. πρὸς δύο τοῖνον ἐναντία μαχό- 16

2 κατέλιπεν RwpDi, κατέλιπε A, v. ad XIII 1, 5 6 ἐναντῷ περι-
ποιήσαιο (περιποιῆσαι τὴν B) εὐκλειαν O τοῦ om. D 7 λαβῶν
om. D, suppl. Dw τοσοῦτον ED_wwp 9 νυφτωδῆ] ἐπομβρον
Cedr. (Scylitz.) II p. 366, 11 12 δὲ B^s(?)p 18 γινόμενον
D Wo lat. 14 λέγεται RwpDi, λέγεσθαι A 15 οἱ om. B
16 ἐπὶ τῇ D, ἐπὶ del. D_w 19 ἐναντία] ἐν ἀντιοχείᾳ C

vero quendam ex ministris suis, castratum illum quidem, sed virum et strenuum et constantem et militum regendorum peritum, stratopedarcham designavit, ut locum exercitui daret ad hibernandum in Cilicia. Rege Byzantium reverso, Burtzes crebris 11 incursionibus Antiochenos Agarenos infestabat, assidue de capiendae urbis facultate parandaque sibi gloria cogitans. Quo- 12 dam igitur tempore turris cuiusdam altitudinem clam mensus, paratis scalis illi paribus, nocte hiberna illuni et nivosa tacite 13 moenibus urbis succedit affixisque scalis cum trecentis (tot enim adduxerat) advertente nemine ascendit, custodes et huius turris et aliarum vicinarum caedit et statim stratopedarchae nuntiat, quid factum sit, et ad opem ferendam arcessit. Id ille detrecta- 14 bat; fertur enim rex illi mandasse, ne Antiochiam invaderet, quod Antiochiae captivitatem imperatoris quoque interitum esse consecuturum vulgata fama erat. Antiocheni cum turres occu- 15 patas esse cognovissent, eo convenere parati ad Romanos expellendos, stratopedarcha autem, quamvis ancipiti cura distineretur 16

- μενον ἔχων ὁ στρατοπεδάρχης τὸν λογισμὸν, τὴν τε βασιλικὴν ἐντολὴν καὶ τὸν δλεθρον τοῦ Βούρτζη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριακοσίων ἀνδρῶν, ἔθετο μὴ ἔασαι τοσοῦτους ἄνδρας ἀπολέσθαι, καὶ ἄρας σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι προσβάλλει τῇ Ἀντιόχῳ.
- 17 καὶ αὐτίκα οἱ μὲν πολέμοι παρείθησαν τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἡ ψυχάς, οἱ δὲ περὶ τὸν Βούρτζην καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος ἤδη ἀπειρηκότες ἀνεζωώθησαν καὶ τὰ κλειῖθρα τῶν πυλῶν ὁ Βούρτζης D πελέκει διακόφας ἄνετον παρέσχε τῷ στρατοπεδάρχει τὴν εἰσοδον, καὶ ἡ περιφανὴς Ἀντιόχεια ἔβιον οὕτως ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένετο.
- 18 δ τῷ βασιλεῖ ἀγγελθὲν ἄλγος, οὗ χαρμονίην ἐνεποίησεν, ἐμηρία 10 τε τῷ στρατοπεδάρχει καὶ τῷ Βούρτζη τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ ἀνδραγαθήματος ἀμοιβὴν παρέσχεν ὕβρεις καὶ ἀπειλάς, ἀφελετό τε αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ παρὰ τῷ οἴκῳ μένειν ἀπρόκτον διωρίσατο.
- 27 Συνέβη δέ τι καὶ ἕτερον, ὃ τὸν δῆμον κατὰ τοῦ βασιλέως 15 2 ἐξέμηγε καὶ κατὰ τοῦ δήμου τὸν αὐτοκράτορα. κατὰ τι παλαιὸν ἔθος ἐν μιᾷ τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν εἰς τὸν ἐν τῇ Πηγῇ θεῖον ναὸν πρόοδον ἐποιεῖτο ὁ βασιλεύς, καὶ συνέβη μέσον Ἀρμενίων καὶ πλωίμων φιλονεικίαν προβῆναι, κακ ταύτης συμ-

W III 164
P II 205 A

15 περὶ τῆς μέσον τῶν Ἀρμενίων (ἀρμ. C) καὶ τῶν πλωίμων φιλονεικίας· καὶ ἔπειτα ὁ δῆμος διὰ ταύτης ἐξιμάνη κατὰ τοῦ βασιλέως C

2 τριακόσια E 5 βάρβαροι O W o lat. post παρείθ. add. καὶ Ewp 7 ὁ Βούρτζης om. D 8 διακόφας πελέκει C 10 ante οὐ add. ἀλλ' Owp ἐνεποίησεν RwpDi, ἐνεποίησε AD, v. ad XIII 1, 5 11 τῷ β. RwpDi, τοῦ β. A τε καὶ τοῦ D, τε del. Dw 13 οἴκῳ μένειν] οἰκωμένην E 15. 16 ἐξέμηγε ante κατὰ Ewp; de chiasmo v. ad XIII 2, 6 16 τοῦ AR, om. w* p 18 καὶ] ἐν ἡ O 19 ἀρμενίων D, corr. Dw συμβουλὴν D, corr. Dw

et mandati regii et exitii Burtzae eiusque militum trecentorum, tamen non committendum esse ratus, ut tot viri perirent, cum 17 omnibus copiis profectus Antiochiam invadit. Quo facto statim et manus et animi hostium conciderunt, Burtzes vero cum suis iam desperata salute revixerunt et porta bipenni resecta Burtzes stratopedarchae liberum ingressum praebuit. Tanta facilitate 18 illustris illa Antiochia in Romanorum potestatem venit. Id regi nuntiatum plus doloris attulit, quam voluptatis et de studio ac virtute iratus stratopedarchae et Burtzae, contumeliis et minis est remuneratus ademptoque imperio illum domo exire vetuit.

27. Accidit et aliud quiddam, quod et populum contra 2 regem et contra populum imperatorem exacerbavit. Quodam festo dominico rege ex veteri consuetudine in Paganum templum supplicatum egresso, accidit, ut Armenii et nautae orta conten-

βολὴν ἀλλήλων καὶ θροῦν καὶ κρότον πολὺν καὶ φόνον ἀνδρῶν
D IV 86 ἑκατέρωθεν. τῆς δὲ φήμης τὸ γεγονός τοῖς ἐν τῇ πόλει πρὸς 3
τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως καταγγειλιάσης, οἱ τοῦ δήμου ἀτά-
σθαλοι κατὰ συμμορίας γενόμενοι πολλαχοῦ καὶ τοῖς Ἀρμενίσις
5 ἑπανιοῦσιν ὑπαντιάζοντες ξύλοις ἐκείνους συνέκοπτον. ὡς δὲ 4
καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφθίακει κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀρτοπρατίων,
ὑβρεις κάκεινον κατέχεον καὶ θόρυβος ἤρτο καὶ βοαί τε καὶ
συνδρομαί, καὶ οἱ μὲν λίθους ἠφίονν κατὰ τοῦ βασιλέως, οἱ
δὲ κόνιν ἔπαττον κατ' αὐτοῦ καὶ ἔδυσφήμονν αὐτὸν μέχρι τῆς B
10 ἀγορᾶς, ἣτις ἔστρωται ταῖς πλαξὶ καὶ τὸν κίονα φέρει τὸν κυ-
κλοτερῆ τε καὶ πορφυροῦν. καὶ εἰ μὴ τινες τῶν ἐντιμωτέρων 5
πολιτῶν ἐκείσε τὸν βασιλέα δεξάμενοι τοὺς μὲν ἐφεπομένους
αὐτῷ καὶ δυσφημοῦντας ἄλλως τε ἀτακτοῦντας ἀνεχαίτισαν,
ἐκείνον δὲ κύκλῳ περιλαβόντες εὐφήμονν καὶ οὕτως αὐτὸν εἰς
15 τὰ βασίλεια διεσώσαντο, τάχα ἦν τι μέγα συνέβη κακόν. ἐν- 6
τεῦθεν διαδέδοτο λόγος ὡς ἐν ἱπποδρομίᾳ ὁ βασιλεὺς ἐγκοτῶν
τῷ δήμῳ μέλλει αὐτὸν ἀμύνασθαι. ἀμίλλης οὖν τελουμένης 7
15 ἔπως τοῦ δήμου φοβηθέντος καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου ἀποδιδράσκοντος πολ-
λοι διεφθάρσαν CE

5 ἐκείνοις D, corr. D_w 6 ἀρτοπρατίων ARwp cod. Coisl. Cedr.
(Scylitz.) II p. 371, 14, ἀρτοπρατείων DDi, v. ad XIV 2, 22 7 ἐκεί-
νου O 8 ἔβαλλον (ἔβαλον B) κατὰ τοῦ κρατοῦντος O 9 ἑπιλα-
τον D 10 κατέστρωται O 11 τε om. O πορφύρεον O
12 πολλῶν D, πολιτῶν corr. D_w ante ἐκείσε add. τῶν D
13 post ἀνεχαίτισαν add. καὶ ἀπεσόβησαν OWo lat. 14 περιβα-
λόντες (περιβαλλόντες D, corr. D_w) O 14. 15 μέχρι τῶν βασιλείων
προήγαγον OWo lat., ἄχρι τοῦ παλατίου προέτεμναν Cedr. (Scylitz.)
II p. 371, 19 16 διεδέδοτο Rwp 17 ἀμυνεῖται αὐτόν O

tione cum magno murmure et tumultu inter se congregarentur
et utrimque aliquot viri caderent. Quo ante reditum regis civi- 3
bus nuntiatio, temeraria plebs in cohortes plerumque divisa Ar-
menios redeuntes, obviam egressa, fustibus caedebat et ipsum 4
regem iam in forum panarium progressum maledictis insectabatur
ortoque tumultu et concursu facto et clamore sublato, alii lapi-
dibus regem petunt, alii pulverem in eum spargunt et maledictis
usque in forum lapideis tabulis stratum prosequuntur, in quo
columna rotunda porphyretica sita est. Ac nisi quidam ex hono- 5
ratoribus civibus rege illic suscepto insectantes eum et maledicta
ingerentes nulloque ordine tumultuantes repressissent illumque
corona cinctum cum faustis acclamationibus in regiam servas-
sent, fortasse magnum quoddam malum exstitiisset. Inde rumor 6
emanavit regis iram ludis equestribus in populi ultionem eru-
pturam. Aliquanto igitur post cum certamen equestre ederetur, 7

- ἔπιων μετὰ καιρὸν στρατιώτας ὁ βασιλεὺς ἐνόπλους προήγαγεν εἰς μέσον τὸ θέατρον, ἐπιδειξομένους τάχα τῶ δῆμῳ ὡς ἐν C τύπῳ πολέμων οἶα τῆς μάχης ἢ συμβολή, ὡς δῆθεν κἀντεῦθεν αὐτῶ περιποιούμενος ἡδονήν, ἢ καὶ φόβον αὐτῶ ἐπισεῖσαι θέλων. 8 ὡς οὖν οἱ στρατιῶται τὰ ξίφη ἐγύμνωσαν, ὁ ἐν τῶ θεάτρῳ ἦ λαὸς τοῦτ' ἐκείνο τὸ φημιζόμενον εἶναι νομίσαντες ἀποδιδράσκειν ἐκ τοῦ θεάτρον ὠρμήκεσαν, καὶ περὶ τὰς ἐξόδους στενοχωρούμενοι ὑπ' ἀλλήλων τε συμπατούμενοι ἀπώλοντο οὐ βραχεῖς. 9 τάχα δ' ἂν καὶ πολλῶ πλείους ἐκινδύνευσαν, εἰ μὴ ὁ βασιλεὺς 10 ἀμετακίνητος ἐπὶ τῆς ἰδίας ὄπτο καθέδρας. ἰδὼν γὰρ ὁ δῆμος 10 ἐκείνον μῆδ' ὄλωσ τῆς ἔδρας μεταχωρήσαντα ἔστησαν τῆς φυγῆς. D IV 87 11 οἱ δὲ τοῖς θανοῦσι τότε προσήκοντες τοὺς οἰκείους θρηνοῦντες D 12 δημοσίᾳ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέσκωπτον. διὰ ταῦτα τοῖνυν μισεῖσθαι παρὰ τῶν πολιτῶν ἐπιστάμενος τείχει περιέζωσε τὰ βασίλεια· ἀλλ' ὅτε τοῦτο ἀπήριστο καὶ οἱ τῶν πυλῶν αἱ κλεῖδες 15 ἀπεκομίσθησαν, τότε ἔν ἐφοβεῖτο φόβον ἤλθεν αὐτῶ καὶ οὐδὲν τῆς ἐπινενομημένης αὐτῶ ἀσφαλείας ἀπώνατο.
- 13 Τῶν δὲ Τούρκων, τῶν Οὐγγρων δηλαδή, τὰ Θρακῶα λη-

13 δι περιτελῆσαι τὰ βασίλεια E 18 περὶ τῶν Οὐγγρων καὶ (om. C, vocabulo sequenti novum argumentum incipiens) δι ο βασιλεὺς τὸν Ῥῶς (ἔως CE) κενίκηκε κατὰ τῶν (om. E) Βουλγάρων CE

1 ἔπιω D, corr. D_w ἐνόπλους ante ὁ C 3 πολέμων] τῶν πολεμίων D 3. 4 αὐτῶ κἀντεῦθεν Ewp 4 φόβ. αὐτοῖς Bwp βουλόμενος O 7 ἐκ om. Ewp περὶ] παρὰ D 9 πλείονες O 10 ἀμετακίνητος D, corr. D_w 11 μῆδ' ὄλωσ AEwpDi, μὴ O ἔδρας O*wpDi, ἔδρας AE 12 τότε ante θανοῦσι O προσήκοντες|C 16 ἀπεκομίσθησαν D 17 νενομημένης C 18 οὐγγρων RwpDi, οὐγκρων A

- rex milites armatos in medium theatrum produxit, sive ut bellici congressus populo imaginem adumbrarent, iucundam et ipsam 8 futuram scilicet, sive terroris incutiendi causa. Ut autem milites gladios strinxerunt, populus theatri illud esse ratus, quod diu hominum sermonibus iactatum esset, cum impetu ex theatro fugiebat, inter exeundum autem in angustiis multi inter se con- 9 culcati perierunt. Ac fortasse multo plures periissent, nisi viso 10. 11 rege in sua sede immoto populus fugere destitisset. Mortuorum 12 vero propinqui suos lugentes regem publice irridebant; quapropter cum se civibus invisum esse sciret, regiam muro cinxit, quo absoluto, relatis ad se portarum clavibus, tum demum ei id quod timebat evenit, neque ulla excogitatae munitionis fuit utilitas.
- 13 Turcis autem, Ungris scilicet, Thraciam vastantibus, rex

- ζομένων, τῷ Βουλγαρίας ἔγραψεν ἄρχοντι ὁ βασιλεὺς Νικη-
φόρος μὴ παραχωρεῖν αὐτοῖς διαβαίνειν τὸν Ἰστρον καὶ τῇ
Ῥωμαίων λυμάνεσθαι. ὁ δὲ οὐχ ὑπήκουσε, λέγων ὡς “ὅτε 14
καθ’ ἡμῶν οὗτοι ἐστράτευον, παρακαλούμενος συμμαχῆσαι ἡμῖν
5 οὐκ ἠθέλησας. καὶ νῦν ὅτε βιασθέντες σπονδὰς ἐθέμεθα πρὸς 15
αὐτούς, ἀξιοῖς ἡμᾶς παρασπονδῆσαι ὄπλα τε κατ’ ἐκείνων ἄρα- P II 206 A
σθαι καὶ κινήσαι πόλεμον ἀπροφάσιστον.” ἀποκρουσθεὶς τοίνυν 16
ἐπεῦθεν εἰς τὸν ἄρχοντα Ῥωσίας τὸν Σφενδοσθλάβον διεπρε-
σβέυσαστο, ἐξορμῶν κατὰ Βουλγάρων αὐτόν· διὸ καὶ τὸν υἱὸν
10 τοῦ ἐν Χερσῶνι πρωτεύοντος τὸν Καλοκυρὸν πρὸς Ῥωσίαν
ἐκπέπομφεν. ἐπιστρατεύει τοίνυν κατὰ Βουλγάρων σύνταγμα 17
Ῥωσικὸν καὶ χώραν αὐτῶν πολλὴν ἐλήισαστο καὶ λείαν οὐκ
εὐαρίθμητον ἐκείθεν ἀπήλασε. καὶ τῷ ἐπιόντι δ’ ἐνιαυτῷ οὐχ 18
ἦπτον τῶν προτέρων οἱ Ῥῶς τὰ Βουλγάρων ἐκάκωσαν.
- 15 Γέγονε δὲ τοῦ Φωκᾶ βασιλεύοντος καὶ κλόνος τῆς γῆς 28
φρικωδέστατος, ἐξ οὐπερ ἢ μὲν Κωνσταντίνου οὐ πάνν τι πέ-
πονθε, πόλεις δ’ ἕτεραι καὶ σφόδρα πεπόνθασιν. ἔπνευσαν δέ 2 B
γε καὶ ἄνεμοι κατὰ Μάϊον μῆνα, δι’ ὧν ἐφθάρησαν οἱ καρποὶ

17 ὅτι λιμὸς γέγονεν ἐπὶ τοῦ Φωκᾶ. ὁ δὲ τοῦτηρ εἰς κέρδος ἐχρήσατο CE

- 1 ἄρχοντι ἔγραψεν O 8 σφενδοσλάβον EDw 9 post κατὰ add.
τῶν w*p invitis AR fortasse ex argumento ad XVI 27, 12
12 πολλὴν αὐτῶν D 13 ἀπήλασε RwpDi, ἀπήλασεν ACD, v. ad
XIII 1, 5 14 τῷ προτέρω D ὥς DEwpDi τὴν βουλγα-
ρίαν O 16 φρικωδέστατος Am (cum nota γε.) Rwp, φοβερώτατος
ADi 17 πεπόνθασιν RwpDi, πεπόνθασιν A, v. ad XIII 1, 5
ἔπνευσα D, corr. Dw 18 καὶ om. w*p invitis AR Cedr. (Scy-
litz.) II p. 372, 21 post κατὰ add. τὸν O Cedr. l. c.

Nicephorus Bulgariae scripsit principi, ne illos Istrum transire pateretur et Romanas provincias infestare. Ea ille recusavit, quod 14 Phocas ipsi quoque auxilia negasset, cum ab iisdem invaderetur. Nunc autem cum pace cum iis facere coactus esset, postulare 15 regem, ut ipse foedus rumperet et armis sumptis bellum susci- peret, cuius rationem reddere non posset. Ita igitur repulsam 16 passus Calocyrum, Chersonis principis filium, ad Russiae prin- cipem Sphendosthlabum contra Bulgaros concitandum ablegavit. Russicus igitur exercitus Bulgariae agros longe lateque popu- 17 latus praedam paene innumerabilem abegit; idque sequenti anno 18 aequae factum.

28. Phoca regnante fuit et terrae motus horrendus, qui etsi Cpoli plane innoxius aliis tamen urbibus plurimum nocuit, et mense Maio spirarunt venti, qui fruges peremerunt, unde 2

καὶ γέγονε λιμὸς ἰσχυρὸς, ὃν εἰς οὐκ εἶον κέρδος ὁ Νικηφόρος D IV 88
 μετήνεγκε, τιμιουλκῶν τὸν οἶτον καὶ πολλοῦ τοῦτον ἀποδιδύ-
 W III 165 μενος τοῖς λιμώττουσι, μηδὲ φροντίζων διὲ δημοκατάρματος ἦν,
 ἀλλ' αὐχῶν μᾶλλον ὡς εὐεργετῶν τὸ ὑπήκοον, διὲ δύο μεδί-
 3 μινους ἐπίπρασκε τῷ νομίσματι, καὶ ταῦτα παράδειγμα ἔχων τὸν 5
 Μακεδόνα Βασίλειον, οὕτω πάνυ πρώην μεγαλοπρέπειαν πρὸς
 4 τοιαύτην ἔνδειαν ἐνδείξάμενον. ἀπῆει γὰρ ποτε ὁ αὐτοκράτωρ
 ἐκεῖνος, συνήθη ποιούμενος πρόοδον εἰς τὸν τῶν ἁγίων ἀπο-
 C στόλων ναόν, καὶ τινες τῶν τῆς πόλεως ἄνδρας ὑπόσεμον
 δεικνύντας κατάστημα θεασάμενος σκυθροπάζοντος ἤρετο τὴν 10
 5 αἰτίαν τῆς σκυθροπότητος. οἱ δὲ “καὶ πῶς οὐκ ἂν σκυθρο-
 πάζοιμεν” ἔφασαν “δέσποτα, ἐληρητημένον ἡμῖν ὀρῶντες τὸν
 θάνατον, οἳ γε δύο μεδίμινους οἶτον εἰς νόμισμα χρυσοῦν ἐξω-
 6 νόμμεθα;” τοῦτο ἀκούσας ἐκεῖνος ἀνώμωξε καὶ τοῖς μὲν χρή-
 μασι τὴν κατήφειαν ἔλυσε, τοῖς δὲ τὰς πολιτικὰς ἐγκεχειρισμένοις 15
 ἀρχὰς ἐλοιδορήσατό τε καὶ ἐτηράσατο, διὲ μὴ αὐτὸν τὰ τῆς
 7 ἔνδειας ἐδίδαξαν· καὶ εὐθὺς τοὺς βασιλικούς σιτώνας ἀνοιγῆναι

ὅ τι ἐποίησεν ὁ Μακεδὼν Βασίλειος σιτοδείας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ γε-
 νομένης CE.

1 λιμὸς corr. ex λουμὸς (voluit λοιμὸς) A 2 ταμιουλκῶν Ewp,
 ταμιουλκῶν ex τιμιουλκῶν mutat B 3 post ἦν add. κατὰ τὸν
 σολομῶντα [Proverb. XI 26] παροιμιαζόμενον Owp 4. 5 μᾶλλον
 ὡς—ἐπίπρασκε om. E 5 τῷ τὸ E 6 οὐ τὸ πᾶν ἢ D, οὕτω
 πάνυ corr. Dw 7 ἐνδείξ. ἐνδειαν Ewp 8 τῶν om. D 9 οἳ] ὁ C
 καὶ om. D 10 ἂν οὐ D 11 ἐφασαν O 12 ante γε add. δὴ
 Ewp 13 ἀνώμμεθα χρύσον O 14 ταῦτα B 15 ἐκεῖνος om. E
 16 κατὰφειαν E 17 ἐγκεχειρισμένους E 18 καὶ ἐτηράσατο καὶ ἐλοι-
 δορήσατο O

fame vehementer laboratum, quam Nicephorus in suum lucrum
 convertit frumenti pretio aucto et esurientibus magno venum-
 dato, non reputans se publicis execrationibus obnoxium esse,
 sed benignitatem potius suam erga subiectos iactans, quod binos
 3 medimnos aureo venderet, quamvis exemplum Basilii Macedonis
 haberet, qui in tali penuria se magnifice non ita olim gesserat.
 4 Nam cum ille imperator aliquando de more S. apostolorum aedem
 intraret et cives quosdam gravitatis aliquid prae se ferentes
 5 maestos conspexisset, causam tristitiae quaesivit; tum illi “Do-
 mine” inquit “qui non tristes sumus, cum mortem nobis
 instantem videamus, quibus bini frumenti medimni aureo sint
 6 emendi?” Quibus ille auditis ingemuit et pecunia illorum tristitia
 excussa civiles magistratus est execratus, quod ab iis de penuria
 7 non factus esset certior, ac statim regis granariis apertis duodenos

ἐκέλευσε καὶ δώδεκα μεδίμνους οἴτου νομίματος ἐνὸς ἀποδί-
δοσθαι. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν ἡ προᾶξις αὕτη βασιλική, τῷ δ' ἴστο- 8 D
ρουμένῳ νῦν βασιλεῖ καὶ λίαν κατηλική, δε τῷ λιμῷ τὸ ὑπή-
κοον δρῶν πιεζόμενον οὐκ ἐπήμνηεν, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐνεργῶρα
5 ταῖς αὐτοῦ συμφοραῖς καὶ τοῖς τοῦ λιμοῦ τραυματίαις ἐπιζαίνων
ὑπῆρχε τὰ τραύματα. καὶ ὁ τοῦ βασιλέως δὲ ἀδελφὸς ὁ Λέων 9
οὐχ ἤτιον ἔθλιβε τὸν τε δῆμον τῆς πόλεως καὶ τοὺς οἰκίτορας
τῶν χωρῶν, κατηλείας καὶ αὐτὸς μειῶν. οἱ μὲν οὖν οὕτω 10
διέκειντο πρὸς τοὺς πάσχοντας, οἱ δὲ πρὸς τὸν κρατοῦντα διὰ
D IV 89 ταῦτα ἀπέσκωπτον. ποτὲ γὰρ νεολέκτους στρατιώτας δρῶντος 11
τοῦ βασιλέως, ἐπεὶ καὶ τις τούτοις συνηρόθητο πολίος, ἔφη
πρὸς ἐκείνον ὁ αὐτοκράτωρ "πῶς τοῖς στρατιώταις, ἄνθρωπε,
γέρων ὧν συγκαταλέγεις σαυτὸν;" ὁ δ' αὐτίκα εὐφρῶς ἀντ- 12
εφθῆγξάτο ὡς "πολὺ δυνατώτερος νῦν εἰμι ἢ δε ἡκμαζον, δέ- P II 207 A
15 σποτα· τότε γὰρ οὐδ' ἡμίσεως ἂν ἐπωμοσάμην οἴτον νομίματος,
νῦν δὲ ῥᾶον καὶ δύο νομομάτων οἴτον ἐπὶ τῶν ὤμων ἀρῶ."
συνῆκε μὲν οὖν τὴν εἰρωνεῖαν ὁ βασιλεὺς, ἀταράχως δὲ ταύτην 13
ἐνεγκὼν μετέστη πρὸς ἕτερον.

10 σημειῶσαι θαυμαστὸν (θαῦμα E) ἀστεῖον AE

1 ἀποδίδοσθαι D 3 κατηλική AR, καπιλική w*, κατηλική p* post
ὅς add. γε O 5. 6 τραυματίαις ἐπιζαίνων (ἐπιζαίων w*p) ὑπῆρχε
AEwp, ἢ ἐπιζαίνων ἀπανθρώπως τὰ τραύματα O 6 δ alterum om. C
8 ante οἱ add καὶ Owp οὖν om. Owp 13 σαυτὸν D ἀντ-
εφθῆγξάτο RwpDi, ἀνεφθῆγξάτο A 14 ἡκμαζον (sic) A 15 ἡμίσεως
CDi ἂν ἐπωμοσάμην RwpDi, ἂν ἐπωμοσάμην A, ἀρεκομοσάμην D
16 τὸν ὤμον B 17 εἰρωνεῖαν et εἰρωνεῖαν A, εἰρωνεῖαν RwpDi,
ἡρωνεῖαν D, corr. Dw

medimnos uno aureo venire iussit. Atque ille quidem, ut regem 8
deceat, egit, hic pro caupone se gessit, qui populo penuria labo-
ranti non modo nihil opis tulit sed et calamitatus insultavit,
vulneribus eorum, quos fames sauciarat, inhumaniter divellendis.
Sed et regis frater Leo et ipse cauponando nihilo minus et urba- 9
num populum et provinciales premebat. Qui cum se tales in 10
afflictos praeberent, imperator a populo irridebatur. Nam cum 11
aliquando rex novitios milites lustrans canum quendam inter
ceteros vidisset, rogavit, cur homo senex militiae nomen dedisset.
Tum ille statim ingeniose respondit se nunc multo robustiorem 12
esse, quam in iuventute; tum enim ne diuidii quidem aurei fru-
mentum tollere potuisset, nunc vero duorum aureorum facilius
in humeros sublaturum. Intellexit cavillum rex sed eo dissimu- 13
lato ad alium transit.

- 14 Ἐρωτικῶς δὲ σφόδρα πρὶν διακείμενος ὁ Νικηφόρος πρὸς τὴν Θεοφανῶ μετέπειτα τῆς πρὸς αὐτὴν συνουσίας ἀπέχετο, ἢ κορσεθεὶς ταύτης ἢ καὶ δι' ἐγκράτειαν μῆξεως ἀπεχόμενος· οὐδὲ γὰρ πᾶν τι καὶ νέος ὢν πρὸς ἔρωτας ἐτύγγαγεν εὐκα-
 15 τάφορος. ἢ δὲ μυσήσασα τὸν ἄνδρα διὰ τὸ ἀνομίλητον ἢ καὶ 5
 Β λεσθαι τὸν Νικηφόρον τὰ βασιλείδια τῶν παιδογόνων στερεῆσαι μορίων καὶ τὸν ἀδελφὸν βασιλεῦσαι τὸν Λέοντα) εἰς λόγους ἦλθε λάθρα τῷ Τζιμισκῇ, ἢ ἔρωτι τοῦ ἀνδρὸς ἀλοῦσα (ἦν γὰρ τῷ κάλλει διαπρεπῆς καὶ τοῦ εἶδους χάριτας ἀφιεῖς), ἢ καὶ 10
 ἀξιώχρεων τοῦτον τῷ Νικηφόρῳ λογισαμένη ἀπιρροπον, ὡς δὲ τινὲς φασι, καὶ εἰς συνουσίαν ἐλήλυθε τῷ ἀνδρὶ καὶ κατὰ τοῦ Νικηφόρου ἠρέθισε καὶ τὸ τῆς παροιμίας σφαῖραν ἀφήκε
 16 κατὰ πρᾶνοῦς. ἦν γὰρ καὶ ἄλλως ὁ Ἰωάννης τῷ βασιλεῖ μη-
 νῶν, ὅτι τῷ ἀδελφῷ πειθόμενος ἐκεῖνος βασκαίνοντι τούτῳ 15
 ὑποπτὸν τε τὸν ἄνδρα ἐνόμιζε καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς
 C παύσας αὐτὸν εἰς πολιτικὴν μετατίθησι, λογοθέτην τοῦ δρόμου
 προχειρισάμενος, ὃ οὐκ εἰς δυναστείαν, ἀλλ' εἰς τιμοκρασίαν καὶ D IV 90

5 περὶ τοῦ (om. C) Λέοντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φωκά CE 9 ὅτι κατὰ τοῦ βασιλέως ἠρέθισε τὸν Τζιμισκῆν (τζιμισκῆν CE, v. ad XVII 1, 1) ἢ Θεοφανῶ CE 14 ὅτι λογοθέτην τοῦ δρόμου προεβάλετο (προεβάλλετο E) τὸν Τζιμισκῆν (τζιμισκῆν C, v. ad XVII 1, 1) ὁ Φωκάς CE

1 ἐρωτικῶς RwpDi, ἐρωτικός A 2 αὐτὴν] αὐτῆς E 3 καὶ om. O
 5. 6 ἢ καὶ—βούλεσθαι om. E 6 ἀπὸ τὸν ὀνόματι ζόμενον D, corr. Dw
 7 βασιλείδια D, corr. Dw post βασιλ. add. ἐκτεμεῖν καὶ Ow
 8 καὶ om. O post ἀδελφὸν add. δὲ O 9 τοῦ τζιμισκῆ E
 10 καὶ alterum om. B 11 ἀξιώχρεω D, corr. Dw

- 14 Quamvis autem Theophanonem prius Nicephorus vehementer deperisset, post eius congressu abstinebat, sive ex satietate, sive ex continentia; nam vel in adulescentia parum proclivis ad
 15 libidinem fuerat. At illa maritum vel ob eam alienationem exosa vel de filiis sollicita (quidam enim murmurabant velle Nicephorum, regiis pueris castratis, imperium in fratrem Leonem transferre) cum Tzimisce clam colloquitur, sive amore eius viri capta (nam formae excellentia et venustate hominum oculos in se convertebat), sive eum parem Nicephoro adversarium rata; quidam etiam tradunt eam cum illo consuevisse, et homine contra
 16 propulit. Nam Ioannes alloquin regi succensebat, cui ex fratris invidia et calumniis suspectus a militari potestate ad civilem translatus fuerat et logotheta cursus publici designatus, quam

ταύτην βαρεῖαν ἐκείνην λελόγιστο. εἶτα τῆ κακώσει τοῦ ἀνδρός 17
 προσυθεις καὶ οἴκοι μένειν ἐκέλευσε· διὰ ταῦτα ἐμνηρία ὁ Ἰω-
 ἀννης. ὡς δὲ καὶ τὴν μαχλάδα ἐκείνην εὗρηκεν αὐτὸν παρα- 18
 θήγουσαν, διαπραξαμένην δέ οἱ καὶ κάθοδον κελεύσει βασιλικῆ,
 5 τῆ τυρανίδι ἐπέθετο, συμπράττουσαν ἔχων καὶ τὴν βασίλισσαν,
 καὶ ἅμα τε οἷς ἐδάραει τὸ ἀπόρρητον ἐξεκάλυψε καὶ ἅμα τῷ 19 W III 166
 ἔργῳ ἐπιχειρήθηκε καὶ προσλαβόμενος αὐτοὺς ἄωρὶ τῶν νυκτῶν
 ἐπὶ τὴν νοτίαν θάλασσαν τῶν βασιλείων ἀφίκετο· Βουκολέων 20
 ὁ τόπος ὀνόμασται, ὅτι λίθινος λέων ἐστὶν ἐν αὐτῷ βοὸς ἐπι- D
 10 βεβηκῶς ὁμοίον καὶ τῷ εὐωνύμῳ ποδὶ κατέχοντι τὸ κέρασ
 αὐτοῦ περιστρέφων τὸν ἀχχένα τὸν τοῦ βοὸς. ἔνθα γενόμενος 21
 σαργάνην τε καθειμένην ἄνωθεν καθορᾷ καὶ δι' αὐτῆς ἀνιμάται
 παρὰ θεραπειῶν τῆς Θεοφανοῦς καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.
 ἦσαν δὲ ὁ Βούρτζης Μιχαὴλ ἐγκοτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ αὐτὸς 22
 15 διὰ τὴν ὀργήν, ὡς εἴρηται, τὴν ἀλόγιστον καὶ Λέων ὁ Ἄβα-

3 ἐπιβουλὴ τοῦ Τζιμοσκῆ κατὰ τοῦ Φωκά, συμπρατούσης καὶ τῆς Θεοφανοῦς C

2 τιθεῖς D post μένειν add. αὐτὸν BCwpDi, ἐκείνον D post
 ἐκέλευσεν add. ᾧκει δὲ κατὰ τὸ θέμα Dp, ᾧκει δὲ κατὰ τὸ θέμα...
 B, ᾧκει δὲ κατὰ τὸ θέμα | C, ᾧκει δὲ
 κατὰ τὸ θέμα * w; Duc: "Haec verba absunt ab uno e mss. reg.,
 habentur vero in duobus aliis cum defectus nota et in quarto"
 [de codicibus Ducangii v. praef.]. 5 τῆ om. C 6 ἀπικάλ-
 λυψε Cwp, ἀπεκάλυψε R 7 post νυκτῶν add. καὶ λέμβῳ ἐμβε-
 βηκῶς (ἐπιβεβηκῶς D) Owp, cf. Leon. Diac. p. 87, 7 9 ἐστὶν
 AE, λελάξενται Owp ἐν αὐτῷ om. C 10 κατέχων EDwwp
 11 post αὐτοῦ add. καὶ Ewp 12 καθημένην Ewp ἄνωθεν
 καθειμένην D 13 καὶ αὐτὸς om. BD 15 εἴρηται] XVI 26, 18
 Βαλάντιος Cedr. (Scylitz.) II p. 375, 20, βαλάντης cod. Coislin.
 Cedr. (Scylitz.) II p. 376, 13 et Leon. Diac. p. 87, 23, Ἀβαλάντιος
 Cedr. l. c., Ἀβαλάντη Glyc. p. 573, 5

ipse non potestatem, sed grave supplicium iudicabat. Accesserat 17
 malis, quod domi manere iussus erat. Quocirca Ioannes iratus,
 cum etiam a meretrice illa, quae redditum ei regio iussu con- 18
 fecerat, irritaretur, regnum affectavit illa adiutrice eodemque 19
 tempore suis necessariis arcanum aperuit et facinus aggressus
 intempesta nocte ad regiam pervenit, qua mari austrino alluitur.
 Bucoleon is locus dicitur, quod ibi lapideus est leo, qui, cum 20
 bovi eiusdem materiae insideat, pede sinistro illius cornu tenet
 et collum distorquet. Quo cum ventum esset, sportam demissam 21
 videt in eaque cum suis a Theophanonis ancillis attrahitur.
 Habebat autem secum Michaëlem Burtzem regi ob inconside- 22
 ratam illam iram infensum et Leonem Abalantem et Theodorum

λάντης καὶ ὁ μελάγχρους Θεόδωρος, ὃν διὰ τὸ τοῦ εἵδους με-
 23 λάντερον ἐκάλουν Ἀτζιποθεόδωρον, καὶ ἕτεροι δύο. ἀποφητὶ
 τοῖνυν ὑποδύντες τὸν κοιτῶνα τὸν βασιλείον (καὶ τοῦτο γὰρ
 αὐτοῖς ἢ Θεοφανῶ κατεπράξατο) εὗρον τὸν Νικηφόρον χα-
 P II 208 A μαιεύνην ἐπνώπιοντα, καὶ τις αὐτῶ λάξ ἐνθορῶν καὶ ἐνυβρίας 5
 24 διύπνισεν. ὡς δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκείνος διυπνισθεὶς ἀνεκούφισε,
 δέχεται κατ' αὐτῆς ἐνθῆς καιρίαν πληγὴν, ἥτις αὐτῶ δεινῶς
 25 διέσεισε καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. εἶτα ὁ μὲν Τζιμισκῆς
 ἐπὶ τῆς βασιλείου κλίνης κεκάθικε, τὸν δὲ Φωκᾶν ἤδη παρει-
 26 μένον ἐκατέρωθεν ὑπερειδόμενον αὐτῶ παρεστήσαντο. ὁ δὲ 10
 27 τὰς αἰτίας αὐτὸν ἠρώτα δι' ὧς κεκάκωτο παρ' αὐτοῦ. ὡς δ' D IV 91
 ἐκείνος πρὸς οὐδὲν ἀπεκρίνατο, μόνον δὲ τὸ "κύριε, βοήθει"
 ἐφθέγγετο, ἐγκελεύεται τοῖς περὶ αὐτὸν ταῖς λαβαῖς τῶν ξιφῶν
 τὰς γνάθους αὐτοῦ παίοντας συνθραῦσαι ἢ διασεῖσαι τοὺς
 28 ὀδόντας αὐτῶ. εἶτά τις ἐξόπισθεν δόρατι βάλλει κατὰ νῶτον 15
 29 αὐτόν, καὶ τὸ δόρυ διὰ τῶν στέρνων ἐξέπεσε. καὶ θορύβου

2 ἀναρίσεις τοῦ Φωκᾶ Νικηφόρου ACE

1 τὸ] τὸν E 2 ἀτζυποθεόδωρος cod. Coislin. Cedr. (Scylitz.) Π
 p. 375, 21 3 ὑποδύντες Ewp χιτῶνα D, corr. D_w βασι-
 λικόν O 4 αὐτο αὐτοῖς add. καὶ D αὐτοῖς RwpDi, αὐτῆς A
 διεπράξατο C χαμαιεύνη AR, χαμαι, εὐνη D, χαμεύνη w* p
 5 ἐνθορῶν BsD_wwp, ἐνθορῶν AR 7 ἐνθῆς om. CE W^o lat. οἷτις D,
 corr. D_w δεινῶς om. Ewp 8 διανέσεις D, corr. D_w τζι-
 μισκῆς E, τζιμισκῆς ex τζιμισκῆς corr. A, τζιμισκῆς D, τζιμισκῆς
 D_wRwpDi, v. ad XVII 1, 1 10 παρεστήσαντο D, corr. D_w
 12 πρὸς om. O W^o lat. 15 αὐτοῦ DEwp, om. C νῶτον A,
 νῶτων (ex νῶτον mutat B) R_w, νῶτον p*, τῶν νῶτων C 16 ἐθνῶν
 D, στέρνων corr. D_w καὶ omisso post θορύβου add. δὲ Owp

nigrum, quem ob colorem nigriorem Atzypotheodorum vocabant,
 23 et alios duos. Igitur cubiculum regium sine strepitu ingressi
 (nam id quoque Theophano confecerat), Nicephorum humi dor-
 mientem quidam calcibus per contumeliam insultans somno
 24 excutit, experrectum seque attollentem letaliter in corpore stam-
 tim vulnerat, quo ictu et corpus eius et animus graviter est
 25 concussus. Ad Tzimissem, qui in regio lecto consederat, ad-
 26 ductus iam collabens utrimque suffultus cum rogaretur, quibus de
 27 causis ab eo vexatus esset, quaerenti non respondit, sed illud tan-
 tum "Iuva, domine" clamavit. Iubet igitur Tzimisces coniuratos
 maxillas eius capulis gladiatorum pulsando confringere aut den-
 28 tes elidere. Deinde quidam in tergum eius hastam ita intorquet,
 29 ut per pectus elaberetur. Tumultu ab cubiculariis excitato (iam

παρὰ τῶν προκοιτούντων γεγενημένου (ἤδη γὰρ εἰς αἰσθηοῖν Β ἦκον τῆς ἐπιβουλῆς), καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεπνευ-
κότης ἄρτι ἐκπέμνουσι καὶ διὰ θυρίδος τοῖς σωματοφυλακοῦσι
δεικνύουσι καὶ οὕτως τὴν ἐκείνων δόμην καταπαύουσι. λέγεται 30
5 δ' ὅτι πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων ἔγγραφον εὔρεν ἐν τῷ κοιτῶνι ὁ
Νικηφόρος δηλοῦν τὴν ἐπιβουλὴν. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Νικη-31
φόρου αὐτάδελφος ὁ Λέων τὸ γεγονός ἐγνωκὼς σὺν τῷ υἱῷ
Νικηφόρῳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ προσπέφευεν. ἦν δὲ ὁ ἀναι-32
ρεθεὶς βασιλεὺς ἐτῶν πενήτηκοντα καὶ ἑπτὰ, ἔξ ὧν ἔξ καὶ μῆ-
10 νας τοσοῦτους τῶν σκῆπτρων ἐκράτησε τῶν Ῥωμαϊκῶν.

LIBER DECIMVS SEPTIMVS.

Καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀπέτισε τὸ χρεῶν· ὁ δὲ Τζιμισκῆς τῆς 1 C
βασιλείας γενόμενος ἐγκρατῆς καὶ τοὺς τοῦ Ῥωμανοῦ παῖδας

11 βασιλεία Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ AR ὅτι τὸν παρακοιμώμενον Βα-
σιλειον ὡς ἐντροχῆ περὶ τὰ πράγματα (ὡς—πράγματα om. C) τοῖς τῆς βα-
σιλείας ἐπέστισε πράγμασιν CE

1 παρὰ ARwp, διὰ D 1. 2 ἦκον ante εἰς O 2 τοῦ ἀνδρὸς
om. E 3. 4 διὰ θυρίδος ante δεικν. Ewp 4 οὕτω EDwpD,
v. ad XIII 6, 16 5 ante εὔρεν add. τι Owp, om. AE Cedr.
(Scylitz.) II p. 377, 1 6 νικηφόρου βασιλέως C 7 ante αὐτάδ.
add. ὁ D, del. Dwp 8 συμπέφευεν B 9 καὶ ante ἑπτὰ om. DE
10 τοσοῦτους] Leo Diac. p. 89, 14: ἔξ . . ἐνιαυτοὺς πρὸς μῆοι τέσ-
σαροι; nam Nicephorus inde ab die XVI. mensis Augusti a. 963
usque ad diem X. Decembris imperium tenuit. Videtur igitur
Zonaras aut eius auctor similiter errare ac Sathae anonymus
(v. bibl. gr. med. aev. vol. VII p. 155, 13). 11 τζιμισκῆς
ARwpD, τζιμισκῆς D; vulgatam scripturam nominis illius Ar-
meniaci (v. Schlumbergerum l. c. p. 276) non secutus sum,
quod optimi codices formam τζιμισκῆς haud raro (v. p. 496, 1.
501, 10. 518, 8. 520, 17. 527, 3. 537, 17 arg. ad p. 516, 9. 520, 14,
Hasium ad Leon. Diac. p. 429, Ann. Comn. II p. 298, 5. 299, 9.
365, 17) praeferunt.

enim insidias animadverterant) caput modo defuncti amputatum
per fenestram satellitibus ostendunt itaque illorum impetum com-
primunt. Fertur Nicephorus paucis ante diebus tabellas in suo 30
cubiculo invenisse, insidiarum indices. Leo frater regis, nece 31
illius cognita, cum filio suo Nicephoro in magnam ecclesiam
confugit. Fuit hic imperator, cum caederetur, natus annos LVII, 32
quorum sex cum totidem mensibus regnavit.

1. Atque ille quidem fati ita satisfecit; TZIMISCES autem

κοινωνοὺς πεποίητο τῆς ἀρχῆς παῖδας ἔτι τυγχάνοντας, τὸν δὲ παρακοιμώμενον Βασίλειον, δν ὁ Φωκᾶς τετίμηκε πρόεδρον, μήπω προῶν ὄντος τοῦ ἀξιώματος, προσλαβόμενος ὡς ἐντριβῆ περὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων διοίκησιν, αὐτῷ τὴν πᾶσαν οἰκονομίαν ἀνέθετο. καὶ δε τοὺς τῷ Νικηφόρῳ προσήκοντας ἤ 5 καὶ ἄλλως εὖνοιαν ἐκείνῳ τηρεῖν ὑποπτενομένους ἐκ μέσου πεποίηκε, τὸν μὲν κουροπαλάτην Λέοντα καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ D Νικηφόρον ἐν Λέσβῳ περιορίσας, τῷ δ' ἑτέρῳ τοῦ Λέοντος υἱῷ τῷ Βάρδα δριον θέμενος περιγραπτὸν τὴν Ἀμάσειαν καὶ D IV 92 3 ἄλλους ἄλλως μετελθὼν καὶ οἰκονομησάμενος. τοὺς δὲ παρὰ 10 τοῦ Νικηφόρου φυγαδευθέντας κατήγαγεν, οἷς καὶ ἀρχιερεῖς συνηϊθήμητο, ὅσοι μὴ ὑπογράψαι ἐν τῷ τόμῳ ὑπέκνυψαν, δι' οὗ τεθέσπιστο μὴ ἄνευ ἐκείνου ἀρχιερέα τινα προχειρίζεσθαι. 4 εἶτα ἄπεισιν ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ταινιωθη- 5 σόμενος. ἀλλ' οὐκ εἰάθη παρὰ τοῦ Πολυεύκτου εἰς τὸν ναὸν 15 W III 167 6 εἰσελθεῖν, ὡς φόνῳ μεμασμένους. πρῶως δὲ τὴν ἐπιτίμησιν ὁ Τζιμισκῆς ἐνεγκῶν ἀπελογοεῖτο μὴ αὐτὸς αὐτόχειρ γενέσθαι τοῦ φόνου, ἔλεγε δὲ τὸν Ἀβαλάντην καὶ τὸν Ἀτζυποθεόδωρον ἐπι- 14 οὐ ἐκωλύθη ὁ Τζιμισκῆς (τζιμισκῆς C, v. ad XVII 1, 1) εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν CE

4 τὴν prius om. C 7.8 τὸν μὲν—Λέσβῳ περιορίσας] Apparet Zonaram h. l. Scylitzem (Cedr. II p. 379, 16) negligenter adhibuisse; v. B-W comment. Fleckeis. p. 148 ss. 10 ante καὶ add. τε Rwp 14 εἰς τ. μεγ. ἐκκλησίαν ἀπῆει ὁ Ἰωάννης O 16 πρῶως ARD_wwp, πρῶος D, corr. Di 16.17 τὴν ἐπιτίμησιν ante ἐνεγκῶν D 17 τζιμισκῆς AE, τζιμισκῆς RwpDi, τζιμισκῆς et τζιμισκῆς per dittogr. D, v. ad XVII 1, 1 18 δὲ] γὰρ D τζυποθεόδωρον D, corr. D_w

regno potitus et Romani liberos, pueros adhuc, imperii participes fecit et Basilio, cubiculi praeposito, quem Nicephorus novo dignitatis genere praesidem appellarat, ut in rebus gerendis versato, administrationem omnem commisit. Is Nicephori cognatos aliosque, qui ei adhuc bene cupere videbantur, amovit, Leone Curoplate et eius filio Nicephoro Lesbum relegatis, alteri eius filio Bardae certo limite praefinito, ne Amasia excederet, aliis 3 aliter tractatis. Quos autem Nicephorus in exilium egerat revocavit, quo in numero erant etiam pontifices, qui recusarant, ne ei libro, quo sanxerat, ne quis pontifex se inscio designaretur, 4 subscriberent. Deinde in magnam ecclesiam abiit Ioannes, ut 5 ibi diademate ornaretur. Sed Polyeuctus eum, ut caede pollutum, ingredi aedem sacram non est passus. Qua obiurgatione aequo animo lata Tzimisces pro defensione attulit se caedem suis manibus non perpetrasset, sed Abalantem et Atzypothodorum Theo-

τροπή τῆς Θεοφανοῦς τὸν Νικηφόρον διαχειρίσασθαι. τὴν μὲν 7 P11209 A
 οὖν Θεοφανὸν ὁ πατριάρχης ἀπήτησε τῶν βασιλείων ἀπελαθῆναι
 καὶ περιορισθῆναι καὶ τοὺς αὐτόχειρας τοῦ Νικηφόρου ἐκδιω-
 χθῆναι, τὸν δὲ τόμον, οὐπερ ἐμνήσθημεν, διαρραγῆναι καὶ αὐτὸν
 5 τὸν Ἰωάννην δέξασθαι ἐπιτίμια. ὁ δὲ πάντα ποιῆσαι ὑπέσχετο 8
 καὶ αὐτίκα στέλλει καὶ κατάγει τὴν βασιλίδα τῶν ἀνακτόρων
 καὶ τὸν τόμον ἐκεῖ κομισθέντα διέρρηξε καὶ ἦν ἐν ἰδιώταις
 τελῶν εἶχε περιουσίαν, διανεῖμαι πένησιν ἐπηγγέλιτο. τούτων 9
 δὲ γενομένων, κατὰ τὴν γενέθλιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν καὶ θεοῦ
 10 ἑορτὴν ἅμα τε τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιτρέπεται εἰσοδοὺν καὶ
 ἅμα τῷ διαδήματι στέφεται, τὴν δὲ Θεοφανὸν εἰς Προικόννησον
 περιώρισεν. οὕτω μέντοι ἀναρρηθεῖς, ἐπεὶ ἀρχιερέως ἡ μεγάλη 10
 Ἀντιόχεια χηρέουσα ἦν, προχειρίζεται τινα μοναχὸν Θεόδωρον, B
 δς αὐτῷ προέφη τῆς βασιλείας τυχεῖν, καὶ μὴ σπεῦσαι μηδ'
 15 ἀρπάσαι αὐτήν, ἀλλὰ μείναι τὴν ἐκ τοῦ θείου προχειρίσιν. ὅσπερ 11
 D IV 93 τὴν ἀρχιερωσύνην καταδεξάμενος ἀξίωσιν ἔθετο πρὸς τὸν Ἰω-

8 πότε ἐοτέφθη ὁ Τζιμισκῆς (τζιμισκῆς C, v. ad XVII 1, 1) CE 15 πότε
 οἱ Μανιχαῖοι ἐκ τῆς ἐφῶς εἰς (πρὸς E) τὰ ὁσπέρια μετηνέχθησαν CE

1 τῆς om. D 4 ὅσπερ D, corr. Dw ἐμν.] XVI 25, 18 5 δεῖξασθαι D
 7 ἐκεῖ AEWp, αὐτῷ OWo lat. 8 τελῶν om. D, suppl. Dw περι-
 ούσαν D 9 post γενομένων distinxit B-W coll. Cedr. (Scylitz.)
 II p. 381, 6 ss. 10 εἰς τὴν ἐκκλησίαν AO, τῆς ἐκκλησίας Ewp
 11 προικόννησον B, Προικοννήσω Cedr. (Scylitz.) II p. 380, 19, v.
 ad XV 19, 36 14 ἀπεῦθε B 15 ἀρπάσαι Ewp ἀλλ' ἀνα-
 μείναι Rwp ante τὴν add. ὅσπερ Di Haasii annotatione (v.
 ann. sequ.) perperam huc relata ὅσπερ EwwpDi, ὅσπερ AE,
 δς O 16 ἀρχιερωσύνην w* p invitis AR ἀξίως ἐθέτο D, corr.
 Dw post τὸν add. αὐτοκράτορα Owp

phanonis iussu Nicephorum sustulisse. Quapropter patriarcha po-7
 stulavit, ut Theophano palatio pulsa relegaretur et Nicephori
 percussores in exilium agerentur et liber, de quo diximus, lacerat-
 retur et ipse Ioannes poenas subiret. Ille se omnia facturum 8
 pollicitus, statim missis satellitibus Theophanonem regia educit
 et librum allatum lacerat et quas privatus habuisset opes, se
 distributurum pauperibus promisit. His factis, natali die ser-9
 vatoris et dei nostri simul in ecclesiam admittitur, simul diade-
 mate ornatur, Theophanone Proeconesum relegata. Sic appellatus 10
 imperator, cum magna Antiochia pontifice careret, monachum
 quendam Theodorum, qui imperium ei praenuntiarat neque fe-
 stinare aut rapere, sed eum numinis designationem expectare ius-
 serat, nominavit. Is pontificatu suscepto ab Ioanne postulavit, 11
 ut Manichaei, qui foeda sua secta multos contaminarent, ex

ἀνὴν τοὺς Μανιχαίους ἐκ τῆς ἐξίας μετοικίῃσι πρὸς τὰ ἐσπέρια,
 12 πολλοὺς τῇ αὐτῶν μυσσῶν αἰρέσει διαφθείροντας. οὗ τὴν
 ἀξίωσιν πληρῶν εἰς Φιλιππούπολιν μετήγαγε τὸ γένος τῶν
 13 Μανιχαίων. ὁ δὲ πατριάρχης Πολύευκτος τῇ τοῦ Τζιμισκῆ
 ἀναρρήσει τριάκοντα καὶ πέντε ἡμέρας ἐπιβίους τὸν βίον μετ-5
 ἤλλαξε, καὶ ἀντεισῆχθη εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῆς βα-
 C σσιλευούσης τῶν πόλεων ὁ μοναχὸς Βασίλειος ὁ Σκαμανδρηνός.
 14 Οἱ δ' ἐκ τῆς Ἄγαρ, μὴ ἀνεκτὸν ἡγούμενοι στερεῖσθαι τῶν
 πόλεων ἃς ἤδη ἀφῆρηντο, συνελέγησαν πανταχόθεν καὶ συν-
 θήκας περὶ ὀμειχμίας πεποιηκότες καὶ τοῖς Καρχηδονίοις τὴν 10
 σφῶν ἡγεμονίαν προσνεύσαντες ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς ἐν
 15 Λάφνη Ἀντιοχείας καὶ ταύτην ἐπολιόρκουν. τῶν δ' ἐν τῇ πόλει
 ἀνθισταμένων αὐτοῖς κραταιότερον ἡγγέλθη τῷ βασιλεῖ τῶν
 16 ἔθνων ἢ συνέλευσις. ὁ δὲ κελεύει τῷ στρατηγῷ Μεσοποταμίας
 ἐπικουρῆσαι τοῖς πολιορκουμένοις· καὶ πολέμου πρὸς τοὺς Ἄγα-15
 ρηνοὺς συρραγέντος οἱ βάρβαροι, καίτοι πολλαπλάσιοι πρὸς
 17 τοὺς Ῥωμαίους ὄντες, τρέπονται τε καὶ σκιδνάνται. οἱ δὲ γε
 Ῥῶς τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ὑφ' εἰ-
 D τοὺς ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ ἔθνους τὸν Βορίσην

4 περὶ πατριαρχῶν CE 8 περὶ τῶν Ἄγαρητῶν C 17 διὰ οἱ Ῥῶς
 (ῥῶς C) μετακληθέντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ αὐτοὺς καταγωνι-
 σάμενοι, ἐπανελθεῖν εἰς τὰ ἴδια οὐκ ἤθελον. καὶ (διὰ οἱ—ἤθελον. καὶ om.
 E) περὶ τοῦ Καλοκρυφῶ CE

1 μετοικῆσαι D, corr. D_w 2 τ. αὐτ. αἰρέσει τῇ μυσσῶν O 3 κατ-
 ἤγαγε D 10 Καρχηδονίοις p* invitis AR_w 11 post ἐν add.
 τῇ ED_wpp 13 αὐτῆς D, corr. D_w 16 καίτοι D 18 ῥῶς
 DEwpDi

12 Oriente in Occidentem transferrentur. Cuius postulatis ille obse-
 13 cutus Manichaeorum genus Philippopolim transtulit. At patriarcha
 Polyeuctus, cum post Tzimiscae proclamationem XXXV dies vixisset,
 obiit in eiusque locum successit Basilius monachus Scamandrenus.

14 Agareni vero non ferendum esse rati, si ademptis modo
 urbibus carendum esset, undecunque convenerunt pactaque belli
 societate Carthaginiensium ductu et auspiciis Antiochiam, quae
 15 est iuxta Daphnem, obsederunt. Sed dum cives illis constantius
 16 resistunt, gentium illa conspiratione cognita rex Mesopotamiae
 ducem obsessis opem ferre iubet; proelio commisso barbari,
 quamvis numero multo superiores, a Romanis profligati dissi-
 17 pantur. Ceterum Russi, Bulgarorum natione et provincia sub-
 acta, una cum ducibus Borise ac Romano, obliti patriae illic im-

τε καὶ τὸν Ῥωμανὸν οὐκέτι τῶν οἴκοι ἐμέμνητο, ἀλλ' ἤθελον αὐτοῦ πον μένειν τὴν χώραν κατέχοντες. πρὸς τοῦτο δ' αὐτοὺς 18 καὶ ὁ Καλοκυρὸς ἀνηρέθιζεν· “εἰ γὰρ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναρρηθῆσομαι παρ' ὑμῶν”, ἔλεγε “τῆς τε τῶν Βουλγάρων χώρας 5 παραχωρήσω ὑμῖν καὶ διαθήσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην διαιωνίζουσαν καὶ τὰ ὑπεσηγμένα παρέξω κατὰ τὸ πολλαπλάσιον.”

οἱ δὲ τῆ τε τῶν χωρῶν ἀρετῇ θελχθέντες καὶ τοῖς λόγοις τοῦ 19
 D IV 94 Καλοκυροῦ χαννωθέντες οὔτε τῷ βασιλεῖ πάντα ποιήσιν ἐπι-
 τελῆ τὰ παρὰ τοῦ Νικηφόρου σφίσιιν ὑπεσηγμένα ἐπέιθοντο
 10 γράφοντι καὶ τοῖς πρέσβεσιν ὠμίλησαν ἀλαζονικώτερον. ἐντεῦ- 20
 θεν ἀρασθαι κατ' αὐτῶν ὄπλα ἠγάγαστο καὶ ταῖς Ῥωμαϊκαῖς P II 210 A
 δυνάμεισιν ἐπιστήσας στρατάρχην, ὃν στρατηλάτην ὠνόμασε,
 Βάρδα μάλισταρον τὸν Σκληρόν, τῆς ἤδη θανούσης αὐτοῦ γα-
 μετῆς αὐτάδελφον ὄντα, ὀρμησαί οἱ κατὰ τῶν Ῥῶς ἐνετείλατο.
 15 καὶ ὁ μὲν ἀπῆει· οἱ βάρβαροι δὲ τοῦτο μαθόντες καὶ ὁ τούτων 21
 ἔξαρχος ὁ Σφενδοσθλάβος, τοὺς τε Βουλγάρους ὀπλίσαντες καὶ
 συμμάχους προσειληφότες Σκύθας, οἱ Πατζινάκαι κικλήσκονται,
 καὶ τοὺς τὴν Πανονίαν οἰκοῦντας Τούρκους καὶ στρατιὰν εἰς

10 οὐ δὲ Σκληρὸς Βάρδας ἐστάλη κατὰ τῶν Ῥῶς (ἕως CE) CE

1 τε om. Ewp 2 κατέχοντα D, corr. Dw αὐτοὺς C, αὐτοῖς
 corr. Cw 3 ἀνῆρέθιζεν ὁ καλοκυρὸς (καλόκυρος D) O 5 ἡμῖν D
 ἡμᾶς D 6 καὶ τὰ] εἶτα καὶ D 7. 8 καὶ τοῖς λόγοις τοῦ καλο-
 κυροῦ (καλοκύρου D) χαννωθέντες RwpDi (v. Cedr. (Scylitz.) II
 p. 384, 1), om. A 10 ἀλαζονικώτερον B, ἀλαζονικότερον w* p,
 ἀλαζονικώτερον D 12 στρατάρχης D 14 τῶν] τὸν B ἕως
 DEwpDi 15. 16 καὶ ὁ τούτων ἔξαρχος (ἐξάρχων BC, ἀρχων D)
 ὁ (om. O) σφενδοσθλάβος (σφενδόσθλαβος Ewp) τοὺς τε βουλγάρους
 ὀπλίσαντες RwpDi, om. A 17 κικλήσκονται B 18 τὴν om. C
 πανονίαν AO, παννονίαν EwpDi, Παννονία Cedr. (Scylitz.) II p. 384,
 15; v. Hierocl. 657, 7 Burckhardt

perii sedem constituere voluerunt, Calocyri potissimum impulsu, 18
 qui, si ab iis Romanorum rex appellaretur, se et Bulgaria ces-
 surum et pacem perpetuam facturum et multo plura, quam pro-
 missa essent praestitutum est pollicitus. Illi et provinciarum 19
 bonitate illecti et Calocyri verbis inflati neque litteris regis omnia,
 quae Nicephorus promississet, se confecturum affirmantis ausculta-
 runt et legatos insolentius tractarunt. Quibus de causis bello 20
 eos petere coactus Romanas legiones Barda Sclero magistro
 duce, fratre uxoris nuper defunctae, contra Russos misit. Quo 21
 barbarorum dux Sphendosthlabus intellecto, Bulgaris armatis et
 Scythis, qui Patzinacae dicuntur, et Turcis, qui Pannoniam tenent,

- W III 168 22 τριάκοντα μυριάδας ἀριθμουμένην ουστησάμενοι τὴν Θράκην
 ἄπασαν ἐληίζοντο. τούτοις οὖν μὴ θαρρῶν ὁ Σκληρὸς συμ-
 μίξαι καὶ κατὰ ουσιάδην μαχέσασθαι (πολλοστὸν γὰρ ἦν πρὸς
 τὸ πλῆθος ἐκείνων τὸ μετ' αὐτοῦ στρατιωτικόν) στρατηγικαῖς
 B 23 μεθόδοις τοὺς βαρβάρους κατηγωνίσαστο. καὶ πρῶτον μὲν λό-
 χους καθίσας καὶ μόνοις τοῖς Πατζινάκαις ἐπελθὼν καὶ εὐφυῶς
 αὐτοὺς περιαγαγὼν εἰς τοὺς λόχους, τοὺς μὲν ἀνεῖλε, τοὺς δ'
 εἶλε ζῶντας· εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις συμμίξαντι μέχρι μὲν τιος
 24 ἰσορροπος ἦν ἡ μάχη αὐτῶ· ὡς δέ τις τῶν Σκυθῶν καὶ ὄγκω
 σώματος καὶ ἠνυχῆς παραστήματι γενναῖος εἶναι δοκῶν καὶ 10
 τῶν ὁμογενῶν ἀπάντων ὑπερτερεῖν, ὄρῶν τὸν Σκληρὸν ἐριπτον
 διόντια τὰς ὑφ' ἑαυτὸν τάξεις καὶ ταύτας εἰς ἄλλην διεγείροντα,
 ὤρμησε κατ' ἐκείνου καὶ κατήνεγκε τὸ ξίφος κατὰ τῆς κεφαλῆς
 τοῦ ἀνδρός· τὸ δὲ τῇ τοῦ κράτους ἰσχύϊ καὶ τῇ λειότητι οὐχ
 25 ἤφατο αὐτοῦ. ὁ Σκληρὸς αὐθις κατὰ τῆς κεφαλῆς τὸν Σκύθην 15
 ἀντέπληξε, καὶ ἡ τοῦ ξίφους καταφορὰ εἰς τοσοῦτον γέγονεν D IV 95
 C ἐνεργὸς ὡς διχῆ τμηθῆναι τὸν βάρβαρον καὶ ἡμίτομα τοῦ ἔππου
 26 τὰ μέρη αὐτοῦ ἐκπεσεῖν. οἱ βάρβαροι δὲ τὸ ἔργον ἐκπλαγέντες
 εἰς δειλίαν ἐπέπεσον καὶ εἰς φυγὴν αὐτίκα ἐτράπησαν, οἷς οἱ

2 ὅπως ὁ Σκληρὸς τοῖς Ῥῶς (ὄως CE) κατηγωνίσαστο καὶ τοὺς συμμαχοῦν-
 τας αὐτοῖς CE 15 σημείωσαι A

1 ἀριθμουμένην om. D 4 ἐκεῖνο D αὐτοῖς | D 8 συμμί-
 ξαντες D 11 πάντων ὑπερτερεῖν τῶν ὁμογενῶν O 12 ἑαυτὸν
 ER^{wp}Di, ἑαυτῶν AB 15 δὲ ante σκληρὸς add. RwpDi, om. A
 16 εἰς Awp, ἐς R, v. ad XIV 12, 14 17. 18 τοῦ ἔππου ante
 ἐκπεσεῖν Ewp 18 δὲ om. Rwp 19 δειλίαν ἐπέπεσον p*

- ad belli societatem ascitis, exercitu circiter CCC millium coacto
 22 Thraciam omnem populatur. Sclerus, qui cum tanta multitudine
 acie congressi non auderet, quippe copiis multo inferior, militari
 23 sollertia barbaros devicit. Ac primum quidem Patzinacas solos
 in insidias callide plectos partim cecidit, partim vivos cepit;
 24 deinde cum ceteris aliquandiu aequo Marte pugnavit. Sed
 cum quidam ex Scythis et vi corporis et animi vigore florens,
 vir omnibus suis popularibus superior, Sclerus suas legiones
 equo circumvchi et ad rem strenue gerendam cohortari vidisset,
 concitato equo ensem capiti viri impexit, qui et duritie et levore
 25 galeae repulsus non penetravit. Sclerus quidem tanta vehe-
 mentia gladium in caput Scythae illisit, ut barbarus in duas
 partes dissecaretur, mediaeque partes eius utrimque de equo
 26 laberentur. Qua re barbari perterriti fugae statim se mandarunt,
 quos Romani a tergo insecuti multos occiderunt, multos ceperunt.

Ρωμαῖοι κατόπιν ἐλαύνοντες πολλοὺς μὲν ἀνήρουν, πολλοὺς δ' ἐξώγρουν. ἔπαισε τῆς διώξεως τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν ἐπελ- 27
θοῦσα ἡ νύξ· τέως δὲ καὶ ὄσοι περιελείφθησαν τραυματῖαι ἦσαν.

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Ῥῶς ἐν τούτοις ἦσαν. Βάρδας δὲ 2 2
5 ὁ Φωκᾶς ὁ τοῦ Λέοντος παῖς ἐξ Ἀμασείας φυγὼν, ἐν ἧ περι-
ώριστο, τὴν τῶν Καππαδοκῶν κατελήφει Καισάρειαν, πολλοὺς
προσεταιρισάμενος, καὶ τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν, ἐαυτῷ περιθέ-
μενος τὰ τῆς βασιλείας παράσημα. καὶ ὁ πατὴρ δὲ τούτου ὁ 3
Λέων σὺν τῷ ἐτέρῳ υἱῷ τῷ Νικηφόρῳ ἐκ Λέσβου πρὸς Θυρά-
10 κην ἐβουλεύσατο διαβῆναι, ἔχων συμπράττοντά οἱ καὶ τὸν Ἀβύ- D
δου ἀρχιεπίσκοπον· γνωσθεῖς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πηρωθῆναι 4
καταδικάζεται σὺν τῷ υἱῷ Νικηφόρῳ. λέγεται δὲ τὸν βασιλεῦ 5
κατὰ τὸ λεληθὸς ἐντελλασθαι τοῖς ἐπιτραπεῖσι τὴν πῆρῳσιν τῶν
ἀνδρῶν μὴ ἐκκόψαι τούτοις τὰ ὄμματα, ἀλλὰ δόκησιν μὲν
15 παρασχεῖν ἐκτυφλώσεως, παραφυλάξαι δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἀλώ-
βητον τὸ ὄρᾶν. τούτων οὖν οὕτω συννεχθέντων, γραφή κατα- 6
λαμβάνει βασιλεῖος τὸν Σκληρὸν ἄρτι τοὺς Σκύθας τρεψάμενον

4 ὅπως ὁ Φωκᾶς Βάρδας τυραννίδι ἐπικεχείρηκε· καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἀποδρᾶναι μελετήσαντες ἐγνώσθησαν (pro ἀποδρ.—ἐγνώσθησαν habet E: καὶ ἐγνώσθησαν) CE

1. 2 δὲ διεξώγρουν D 2 post ἔπαισε add. δὲ RwpDi, om. A
τῆς διώξεως post σκληρὸν O τοὺς RwpDi, τῆς A 3 τέως
καὶ οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν βαρβάρων τραυματῖαι ἦσαν O 4 καὶ
τὰ μὲν κατὰ τοὺς Ῥῶς (ῥῶς EwpDi) ἐν τούτοις ἦσαν AEwp, ἐν τού-
τοις μὲν σὺν ἐτύγχανον τὰ (om. C) κατὰ τοὺς (τῶν D) ῥῶς (ῥῶς D) O
5 ἀμασείας RwpDi, ἀμασίας A, ἀμασσείας D, v. ad XVI 18, 17
6 τῶν om. D 10 ἐβουλεύσαντο D 14 ἐκκόψαι AR, ἐγκόψαι p*
(prius enim x non planum est apud Wo) 15 παραφυλάξαι
EwpDi, περιφυλάξαι AO 16 οὕτως D 17 βασ.] ἐκ βασιλείως
O W lat.

Persequendi reliquias barbarorum, quae quidem vulneribus af- 27
fectae erant, finem noctis interventus militibus Scleri attulit.

2. Dum haec contra Russos geruntur, Bardas Phocas, Leonis 2
filius, relicta Amasia, ubi exulabat, Caesaream Cappadociae oc-
cupavit et factiosorum hominum opibus fretus tyrannidem affe-
ctavit, sumptis regiis insignibus. Sed et pater eius Leo cum 3
altero filio Nicephoro in animo habuit Lesbo in Thraciam trans-
ire, adiutore archiepiscopo Abydeno; verum eo consilio cognito, 4
damnatur una cum filio Nicephoro, ut oculi effodiantur. Rex 5
tamen ministris clam mandasse fertur, ut simularent dumtaxat
homines caecatos eorumque visum illaesum conservarent. His 6
ita gestis, Scythis modo fuis, Sclero litterae regiae afferuntur,

διαπεραιωθῆναι πρὸς τὴν ἐξάν και τῷ Βάρδα τῷ Φωκῇ ἀντι-
 7 καταστῆναι. και αὐτίκα ἀπῆει και πρὸς Καισάρειαν γέγονε,
 και οἱ περὶ τὸν Φωκᾶν ἐκείνον λιπόντες τῷ Σκληρῷ προσερ-
 ρύησαν, μόνος δὲ μετὰ τῶν θεραπόντων περιλειφθεὶς πρὸς τὸ
 P II 211 A 8 φρούριον κατέφυγε τὸ Τυροποῖον. ἤδη δ' ἐγγὺς ὄντα τοῦ εἰρη- D IV 96
 μένου φρουρίου καταλαμβάνουσι αὐτὸν ἰππεῖς πεμφθέντες πρὸς
 9 τοῦ Σκληροῦ· ὧν εἰς Κωνσταντῖνος ὁ Χάρων θρασύτερος τῶν
 ἄλλων, ὡς ἔοικεν, ὦν προφθάσας τοὺς συστρατιώτας μεθ' ὁρμῆς
 συντονωτέρας ἐπύρχετο τῷ Φωκῇ· ὁ δὲ οὐράγει και τοὺς σὺν
 10 αὐτῷ περιεῖπε, και ὁ Χάρων ὕβρει τοῦτον ἔβαλλε. και ὁ 10
 Φωκᾶς "οὐκ ἔδει σε" εἶπεν "ἄνθρωπον ἐν συμφοραῖς τοιαύταις
 11 γερόμενον ἐπιπλήσειν." τοῦ δὲ Χάρωνος ἐν τοῦτοις ἐγγίσαντος
 τῷ Βάρδα και βαλεῖν ἐπιχειροῦντος αὐτόν, ἐκείνος τὴν κορύνην
 ἀνατείνας παίει τὸν Κωνσταντῖνον κατὰ τῆς κόρυθος και ταύτην
 συνέτριψε μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρός, και εὐθὺς εἶλε τὸν 15
 B 12 πεπληγμένον πορφύρεος θάνατος, μᾶθ θανατωθέντα πληγῇ. οἱ
 δὲ κατόπιιν ἐλαύνοντες δρώντες τὸν πεσόντα ἀφίστανται τῆς
 13 διώξεως, και ὁ Φωκᾶς εἰσέδου τὸ φρούριον. εἶτα και ὁ Σκληρὸς
 18 ὅτι τοῦ Σκληροῦ ἐπελθόντος τῷ Φωκῇ, οἱ σὺν κείνῳ προσῆλθον τῷ
 Σκληρῷ. και (τοῦ Σκλ. — Σκλ. και om. E) ὁ Φωκᾶς τῷ βασιλεῖ προσ-
 εχώρησε (προσεχώρησεν C) και ἐκάθη κληρικὸς (ὁ σκληρὸς E) και περι-
 ωρίσθη εἰς Χίον (χίον E) CE

1 διαπεραιωθῆ D 2 εἰς Ὀρω 4 περιληφθεὶς (sic) A 5 κα-
 τέφυγε C τὸν Τυροποῖον Cedr. (Scyllitz.) II p. 390, 21 vix recte,
 v. eundem l. c. p. 443, 19 8 στρατιώτας D 9 συντονωτέρον E,
 συντονωτέρας w* p 9. 10 οὐρ. περιέπων τοὺς σὺν αὐτῷ O 10 ἔβαλε C
 post ἔβ. add. και ὀνειδέει Ὀρω 11 ἄνθρωπον om. D 12 ἐγ-
 γίσαντος RwpDi, om. A 14 κόρυθος p* 15 και εἶπεν αὐτίκα O
 17 ἀφίσταντο Rwp

7 ut traiecto in Orientem exercitu Bardam Phocam opprimat. Qui
 cum Caesaream pervenisset, Phocas a suis desertus (nam ad
 Sclerum confluerant omnes) solus cum ministris ad castellum
 8 Tyropoeum properat. A quo cum non multum abesset, equites
 9 eum a Sclero missi consequuntur. De quibus unus Constantinus
 Charon, ceteris audacior scilicet, commilitones suos antevertit et
 impetu vehementiore in Phocam extremum suorum agmen cu-
 10 rantem illatus hominem maledictis insectatur. Cui Phocas "Non
 te decet" inquit, "homini cum tali calamitate conflictanti insultare."
 11 Cum autem Charon interim propior factus telum in Bardam con-
 iecturus esset, clavam sic in galeam Constantini impexit, ut una
 cum illa caput etiam hominis confringeret, quo uno ictu prostratus
 12 purpuream statim vomit ille animam. Eum iacentem conspicati
 qui pone sequebantur a persequendo desiterunt, ita ut Phocas
 13 castellum ingredi posset. Sclerus autem eo profectus ei per-

παρεγένετο και πέπεικεν αὐτὸν προσχωρῆσαι τῷ βασιλεῖ· και προσελθόντα κληρικὸν τε γενόμενον εἰς τὴν Χίον περιορίζει δ Τζιμοκῆς. και ὁ Σκληρὸς αὐθις προστάττεται μεταβῆναι εἰς 14 τὰ ἐσπέρια.

5 Νυμφεύεται δ' ἑαυτῷ γυναῖκα δ βασιλεὺς σπουδῇ Βασι- 15
λείου τοῦ παρακοιμωμένου Θεοδώραν θυγατέρα Κωνσταντίνου W III 169
τοῦ Πορφυρογεννήτου. ἔτει δὲ δευτέρῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας 16
ἔαρος ἀναλάμπαντος ἐσστρατεύει κατὰ τῶν Ῥῶς οὖν στρατεί-
μασι πλείοσι και στόλῳ περιφανεῖ· και ἀπιόντι συναντῶσιν αὐτῷ 17
10 πρεσβευταὶ δῆθεν τῶν Σκυθῶν· οἱ δὲ κατοπιτήρες ἦσαν και
τῆς τῶν Ῥωμαίων ἰσχὺς κατάσκοποι, δ οὐδὲ τὸν βασιλέα δι- C
έλαθε. προστάξας οὖν περιαχθῆναι αὐτοὺς κατὰ πᾶν τὸ στρα- 18
D IV 97 τόπεδον και τοῦτο καταμαθεῖν, ἐκέλευσεν ἀπαλλάττεσθαι. ἐκεί- 19
νων δὲ ἀπιόντων και αὐτὸς εὐζώνους παραλαβὼν πεζοὺς εἰς
15 χιλιάδας πέντε και ἵπποτας τετρακισχιλίους ὀπίσω τῶν πρέσβευων
ἀπήει και ἀθρόον ἐγγὺς τῆς μεγάλης Περοσθλάβας γίνεται και

5 δι ἐγημεν ὁ βασιλεὺς τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως (βασ. τοῦ E) Κων-
σταντίνου CE 7 δι ἐξεστράτευσεν (ἐστράτευσεν E) κατὰ τῶν Ῥῶς (ῥῶς
CE)· και πόλεις και φρούρια ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενα (κατεχομένας ὑπ'
αὐτῶν E) ἔλαβεν CE

1 αὐτῷ | D 2. 3 προσελθὼν κληρικὸς τε γενόμενος εἰς χίον (χίον D)
βασιλικῇ κελύσει περιορίζεται. O. χίον E, v. ann. anteced.
3 τζιμοκῆς et τζιμοκῆς per dittogr. A, τζιμοκῆς E, τζιμοκῆς
wpDi, v. ad XVII 1, 1 3 πρὸς superscripto eadem manu εἰς
A, εἰς RwpDi, πρὸς D 5 δ' ἑαυτῷ RB*wpDi, δὲ αὐτῷ AD
Bασ.] βασιλείας punctis notatum D 6 παρακοιμωμένου C, sed
super para compendio sollemni exaratum a Wo additur para
post theod. add. τὴν Rwp θυγατέρα E 7 τῆς βασιλείας αὐτοῦ O
8 ῥῶς DEwpDi 9 συναντῶσιν RwpDi, συναντῶσι A, v. ad XIII
1, 5 11 τῶν om. O 14 λαβὼν D πεζοὺς om. C εἰς A,
ἐς RwpDi, v. ad XIV 12, 14, ὡς D 15 τετρ. ἵπποτας O 16 περ-
σθλάβας RwpDi, περοσθλάβας A (infra recte), περιοσθλάβας E (infra
recte), περοσθλάβης D

suasit, ut regis fidei se committeret, cuius iussu clericus factus
et in Chium relegatus est. Sclerus in Occidentem est revocatus. 14
Rex studio Basilii cubiculi praepositi Theodora, Constantini 15
Porphyrogeniti filia, uxore ducta, anno secundo regni verno 16
tempore cum magnis copiis et classe illustri bellum Russis infert;
cui inter abeundum Scytharum speculatores Romanorum vires 17
exploraturi per speciem legatorum occurrerunt, quos rex cur 18
adessent non ignarus per omnia castra circumduci iussit iisque
perlustratis abire. Digressis illis et ipse cum expeditorum quin- 19
que et equitum quattuor milibus secutus ex improviso ad ma-

βάλλεται χάρακα, ὃ τοὺς Ταυροσκύθας εἰς ἀμηχανίαν ἐπέβαλε.
 20 Καλοκύρης δὲ ὁ τῶν κακῶν πρωτουργὸς ἐκεῖ τότε παρὼν καὶ
 γνούς τὸν βασιλέα παραγενόμενον, πρὸς τὴν τῶν Ῥῶς ἀπέδρα
 παρεμβολήν, ἀφ' οὗ τὴν τοῦ βασιλέως παρουσίαν μαθόντες
 ἐπεθορύβητο, ὅμως μέντοι παραστρατοπεδεύονται τοῖς Ῥω-
 21 μαίοις. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα ἐλθόντες εἰς τὸ τῆς Περσθλάβας
 Δάστν, ὡς εἴρηται, καταλαμβάνουσιν ἐκτὸς γυμναζομένους ὡς
 22 ὀκτακισχιλίους κάκεινους συνέμειξαν. οἱ δὲ πρὸς μὲν ὀλίγον
 23 ἀντέσχον, εἶτα νῶτα στρέφαντες ἔφευγον. καὶ οἱ ἐντός, ὡς
 ἕκαστος ἠδύνατο ὀπλισάμενοι, ἐπικουρήσοντες τοῖς ὁμοφύλοις 10
 ἐξήεσαν, καὶ ἀσυντάκτως αἰτοῖς χωροῦσιν ὑπαντιάζοντες οἱ
 Ῥωμαῖοι ἀνήρουν, οἱ δὲ εἰς τὴν πόλιν αὐθις ἀνθυπενόστον.
 24 ἄλλ' ἐπείων τινῶν ἐξεπασαμένων καὶ τὴν εἰς τὴν πόλιν ἀπά-
 γουσαν ἀτραπὸν ἐπιειχισάντων, οἱ βάρβαροι ἀνὰ τὸν ἐκτὸς
 25 τοῦ ἄστεος χῶρον ἐσκίδναντο· ἐνθα οἱ μὲν ἐξωγοῦντο, οἱ δὲ 15
 καὶ ἐκτείνοντο, οἱ δ' ἐν τῇ πόλει τὰς πύλας κλείσαντες ἐπο-
 ΠΙΙ212Α 26 λοροκοῦντο. τῇ δ' ἐξῆς τοῦ παρακοιμωμένου Βασιλείου μετὰ

17 ἀλωσις τῆς Περσθλάβας (πόλεως σθλάβας E) CE

1 χάρ. βάλλεται D ἐπέβαλλε E 2 Καλοκύρης ARwp cod. Coisl.
 Cedr. (Scylitz.) II p. 394, 2; offensioni non est, quod XVII 1,
 18 ss. dicitur idem Καλοκυρός; v. de simili usu Polybii B-W
 Fleckeis. annal. a. 1884 p. 112 ss. δὲ RwpDi, om. A ὦν O
 3 τῶν om. D ῥῶς DEwpDi 5 παρστρατοπεδεύοντο D
 6. p. 529, 6 περσθλάβης D 7. 8 εἰς ὀκτακισχιλίους καὶ πεντακο-
 σίους Cedr. (Scylitz.) II p. 394, 14 9 τρέφαντες CDi, v. ad
 XVIII 22. 6 10 ὀπλισάμενος D, corr. Dw 12 post ἀνήρουν
 add. πολλούς OwpDi, om. AE Cedr. (Scylitz.) II p. 394, 21 s.
 καὶ οἱ βάρβαροι αὐθις εἰς τὴν πόλιν (εἰς τ. πόλιν αὐθις D, αὐθις
 omisiss εἰς τ. πόλιν B) ὑπενόστειν ἐπεχείρουν O 13 τινῶν om. O
 ante καὶ add. ῥωμαίων Owp 14 ἀνὰ om. C 15 ἐσκίδναντο
 RwpDi, ἐσκίδναι A 15. 16 οἱ δὲ καὶ ἐκτείνοντο om. B 17 τοῦ
 AR, τῆς w*p

gnam Persthlabam accedit et vallum communit, quae res Tauroscy-
 20 this terrorem attulit. Calocyros autem qui tum ibi erat, omnium
 malorum auctor, cognito regis adventu in Russorum castra con-
 fugit, praesentiae illius nuntium afferens; quo etsi perturbati
 21 sunt, tamen iuxta Romanos castra posuerunt. Rex vero Persthlabam,
 ut diximus, profectus extra urbem circiter octo milia ho-
 22 minum sese exercentium deprehendit, qui impetu eius paulisper
 23 tolerato terga dederunt. Oppidani arripientes arma, ut res fere-
 bat, ad opem ferendam popularibus, incomposito agmine egressi
 a Romanis occiduntur, partim in urbem se recepturi barbari,
 24 obsepto equitibus itinere, in campo extra urbem sito dissipati
 25 sunt, aliis captis, aliis caesis. Qui intra urbem erant, clausis

πάσης τῆς στρατιᾶς ἐλθόντος, ἐρρωμενέστερον δ βασιλεὺς τῆ
πολιορκία ἐπιχειρήσκει· καὶ τινες διὰ κλιμάκων εἰς τὸ τεῖχος 27
ἀναβηθήκασιν καὶ τοὺς ἐκεῖ τῶν βαρβάρων καταληφθέντας συγ-
κόναντες ξίφει τὰς πύλας ἠνέωξαν καὶ τῇ Ῥωμαϊκῇ στρατιᾷ
5 πάσῃ ἐξῆλθον παρέσχον τὴν εἴσοδον. καὶ οὕτως μὲν τὸ τῆς 28
D IV 98 Περσθλάβας ἄστῃ Ῥωμαίοις κατέστη ἀλώσιμον, ἔνθα καὶ ὁ
τῶν Βουλγάρων βασιλεὺς ὁ Βορίσης ἐάλω· ᾧ καὶ πᾶσι δὲ τοῖς 29
Βουλγαροῖς ἐπιεικῶς ὁ αὐτοκράτωρ ἐχρήσατο, ἀνέτους αὐτοὺς
ἀφίεις, οὐ κατὰ Βουλγάρων λέγων ἀρασθαι ὄπλα, κατὰ δέ γε
10 τῶν Ῥῶς. πολλῶν δὲ Σκυθῶν εἰς ὀχύρωμά τι προσπεφυγόντων, 30
ἐξελεῖν καὶ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν. οἱ δὲ στρατιῶται διὰ 31 B
τὸ τοῦ τόπου δυσάλωτον ἦσαν ἀπρόθυμοι. ὁ γυνὸς δ Ἰωάννης 32
αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων πεζὸς ἀπῆει πρὸς τὸ ὀχύρωμα, κἀντεῦ-
θεν ἐκεῖ συνέθεον ἅπαντες· καὶ ἤλω κἀκείνων σπουδῇ τὸ ὀχύ-
15 ρωμα καὶ τῶν ἐν αὐτῷ οἱ μὲν διεφθάρησαν, ἔθιοι δὲ καὶ ἄλωτοι
Ῥωμαίοις ἐγένοντο. τοῦτω μὲν οὖν τῷ ἄστει φρουρὰν ἐγκατα- 33

16 πολιορκία τοῦ Δοροστόλου ἦτοι τῆς Δριόστρας CE καὶ ὅπως γέγονεν ἡ
πολιορκία C

1 ἐλθόντος ante τῆς O ἐρρωμενέστερος E 2. 3 τοῦ τείχους
ἐπιβηθήκασιν O 3 καταληφθέντας CD 4 ἀνέωξαν O 5 πάσῃ
om. O οὕτω B^sDEwpDi, v. ad XIII 6, 16 7 ἐάλω p* δὲ
om. Rwp 7. 8 πᾶσι post βουλγ. B 9 ἀφίεις D 10 ὄπλι-
wpDi invitis AR ὀχ. τι] ὀχυρώματι D προσπεφυγόντων p*
11 ἐκέλευεν B 12 τοῦ om. CD, add. Cw 13 πρὸ] πρὸς E, πρὸ
ex πρὸς corr. Dw 13. 14 κἀντεῦθεν ἐκεῖ συνέθεον ἅπαντες· καὶ
ἤλω κἀκείνων (corr. Di) σπουδῇ τὸ ὀχύρωμα A, καὶ οὕτω καταιδέσας
τοὺς στρατιώτας ἔσχεν ἐπομένους αὐτῷ καὶ ἤλω τὸ φρούριον BCwp,
om. DE (v. prae f.)

portis sunt obsessi. Postridie cum Basilius, cubiculi praepositus, 26
cum toto exercitu advenisset, rege oppugnationem vehementius
urgente, quidam scalis ascenso muro barbaros aliquot deprehensus 27
ibi ceciderunt apertisque portis toti Romanorum exercitui facilem
ingressum patefecerunt. Persthlaba sic expugnata, Borises 28
quoque, Bulgarorum rex, captus est, quem cum omnibus Bulgaris 29
imperator humaniter tractatum dimisit; dicebat enim se non Bul-
garis intulisse bellum, sed Russis. Cum autem multi Scythae in 30
munitionem quandam confugissent, rex eam quoque expugnari
iussit. Quia vero Ioannes milites ab oppugnatione ob situm loci 31
difficili abhorrere videbat, ipse primus castellum pedibus adortus 32
effecit, ut milites hunc in locum concursarent et tanto studio
pugnarent, ut castellum caperetur, aliis caesis, aliis captis. Urbi 33
Persthlabae valido praesidio imposito, Dorostolum, quae et Dri-

έστησεν ὁ βασιλεὺς ἀξιόμαχον, ἐκεῖνος δὲ ἀπήει πρὸς τὸ Δορόστολον, ὃ καὶ Δρίστρα καλεῖται, καὶ τινὰς πόλεις ἔλων κατὰ πάροδον καὶ φρούρια ἐκπορθήσας ἐφθάκει πρὸς τὸ Δορόστολον. 34 ἦν δὲ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἑστρατοπεδευκῶς ὁ τῶν Ῥῶς 35 ἀρχηγὸς ὁ Σφενδοσθλάβος. ὡς οὖν εἶδον ἀλλήλας αἱ στρατιαί, 5 συννεροάγησαν ἐπὶ ἀλλήλας εὐθύς, καὶ τὸ μὲν πολὺ τῆς ἡμέρας C ἀγχωμάλως ἐμάχοντο, περὶ δὲ δείλην θυϊαν ἀπειρηκότες οἱ 36 Ῥῶς ἐνέκλιναν πρὸς φυγὴν· καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐδίωκον, πλείστοι μὲν οὖν τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, οὐ μείους δὲ ἐζωργήθησαν, 37 οἱ δ' εἰς τὸ Δορόστολον ἐπανήλθοσαν· καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸ τῆς 10 πόλεως πηξάμενος χάρακα τὰς τριήρεις τὸν Ἰστρον φυλαξούσας 38 προσέμενεν, ἵνα μὴ οἱ Ῥῶς ἀποδράσαιεν. ὁ δὲ Σφενδοσθλάβος οὗς κατεῖχε Βουλγάρους, εἰς εἰκοσι χιλιάδας ὄντας, ὡς λέγεται, W III 170 πάντας ὑπὸ δεσμοῖς ἐποίησατο, δέσας μὴ ἐπανασταῖεν αὐτῶ 39 ἢ τῶ βασιλεῖ προσχωρήσωσιν. ὡς δὲ καὶ ὁ στόλος παρῆν, 15 40 ἐπολιώρκει τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς. ἐκ Κωνσταντίας δὲ καὶ D IV 99 φρουρίων ἐτέρων πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα ἀφίκοντο αἰτοῦντες D συγγνώμην καὶ ἐαντιοὺς παραδιδόντες αὐτῶ καὶ τὰ φρούρια. 41 καὶ ταῦτα μὲν οἱ Ῥωμαῖοι παρέλαβον, ἣ δὲ τοῦ Δοροστόλου

1 δορόστολον RwpDi, δορόστολον et δορόστολον per dittogr. A, δορόστολον D 2 δ καὶ—3 δορόστολον om. D 4 ἦν D ῶς EwpDi 4. 5 ὁ τ. ῶς ἀρχ. post σφενδ. O 5 σφενδόσθλαβος Ewp constanter 6 ἀλλήλας Rwp 8. 12 ῶς DEwpDi 8 ἀνέκλιναν E 10 δορόστολον D 12 ἀποδράσαιεν O σφενδόσθλαβος Ewp, σφενδοσθλάβος C 13 ὄντας ὡς λέγεται AR, ὡς λέγεται ὄντας C, ὄντα ὡς λέγεται (λέγεται p) w*p (Wolfius voluit sine dubio ὄντας ὡς λέγεται) 14 πάντα AR, πάντα w*p ἐποίησαντο D 15 καὶ om. O 16 ἐπολιώρκει Ewp κωνσταντίας DEwp καὶ om. B 19 δοροστόλον D

34 strā dicitur, petit, quam ad urbem Sphendosthlabus, Ressorum dux, castra habebat, atque obiter quaedam oppida capit et ca- 35 stella vastat. Ut in hostium conspectum ventum est, ambo exercitus statim congressi magnam diei partem aequo Marte pugnaverunt, donec sub crepusculum Russi defatigati in fugam incli- 36 narunt; Romanisque persequentibus, multi barbari caesi sunt 37 nec pauciores capti; ceteri Dorostolum se receperunt. Rex vero vallo ante urbem excitato triremes, quae Istrum tuerentur, ex- 38 spectabat, ne Russi aufugerent. Sphendosthlabus autem quos habebat Bulgaros, qui ad XX milia esse dicebantur, omnes in vincula coniecit, veritus, ne vel seditionem moverent vel ad Ro- 39. 40 manos deficerent. Cum classis adesset, urbem oppugnat rex, ad quem Constantia et ex aliis castellis legati venerunt, veniam 41 petentes ac semet ipsos et castella dedentes. Quibus Romani

πολιορκία ἐφ' ἡμέρας διήρκεσε πλείονας, τῶν βαρβάρων εὐ-
 ψύχως ἀνταγωνιζομένων. ὡς δ' ἐκ τῶν πολέμων τῶν συν- 42
 εχῶν πολλοὶ τραυματῖαι γέγονασιν, ἤδη δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ ζωαρκῆ
 ἐπιέλοιπεν, ἤρξαντο σφίσι θραύεσθαι τὰ φρονήματα. ἀλλ' ὁ 43
 5 Σφενδοσθλάβος νύκτα φυλαξάμενος ἀσέληνον καὶ χειμέριον,
 ἐν μονοξύλοις ἄνδρας ἐμβιβάσας ὥσει δισχιλίους καὶ αὐτὸς
 ἐκείνους συνεμβεβηκῶς, ἀπῆλθεν ἐπισιτίασθαι καὶ συλλέξαντες
 τὰ χρειώδη εἰς τὸ Δορόστολον ἐπαήεσαν. καὶ τινες τῶν Ῥω- 44
 μαίων θεράποντας περὶ τὸν ποταμὸν ἐσκεδασμένους κατ' ἄλλας
 10 καὶ ἄλλας χρείας ἰδόντες, ἐκβάντες τῶν πλοίων ἐνίους ἀπ-
 ἔκτειναν καὶ λαθόντες αὐθις εἰς τὸ Δορόστολον ἐπανήλθοσαν.
 τοῦτο πάνυ τὸν βασιλέα ἐλύπησε καὶ τοῖς τοῦ στόλου κατάρ- 45 P II 213 A
 χουσιν ἐπιχόλως εἶχε, καὶ εἰ ἔτι λάθοιεν αὐτοὺς οἱ βάρβαροι
 ἀποπλεύσαντες, ἠπέιλησε θάνατον εἶναι σφίσι τὸ ἐπιτίμιον. ἐφ' 46
 15 ὄλαις δὲ ἡμέραις ἐξήκοντα πολιορκήσας τὴν πόλιν καὶ μήπω
 ταύτην ἐλὼν ἔγνω λιμῶ τὸς ἔνδον καταγωνίσασθαι· καὶ περι- 47
 κάθηται ταύτην, ἐπιτηρῶν ἀκριβῶς ἵνα μὴ ποθεν αὐτοῖς χρε-
 ῶδές τι κομισθῆ. οἱ δὲ βάρβαροι πολλάκις ἐκδρομὰς ποιησά- 48
 μνοι ἤττηντο· ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ λιμῶ ἐπιέζοντο καὶ οὔτε τῶν
 20 ἀναγκαίων ἦν αὐτοῖς χορηγίας ἐλπίς, οὐδὲ μέντοι γε συμμαχίας,

1 ἡμέραις D, ἡμέρας ex ἡμέραις corr. B εὐψυχῶς D 5 σφεν-
 δόσθλαβος Ewp ut § 34 6 δισχιλίους ARwp Cedr. (Scylitz.) II
 p. 402, 22, χιλίους D 7 συμβεβηκῶς BD, συνεμβεβηκῶς p^a
 8 δορόστολον D 9. 10 κατὰ τινες καὶ ἄλλας C 11 καὶ—ἐπα-
 νήλθοσαν om. CD 13 ἐπιχόλως RwpDī, ἐπισχόλως A, ἐπιχόλως
 ex ἐπισχόλως corr. B 15 πέντε καὶ ἐξήκοντα Cedr. (Scylitz.) II
 p. 403, 16 15. 16 ταύτην μήπω B 16 περιεκάθητο Rwp
 19 καὶ prius om. O post λιμῶ add. δὲ p post οὔτε add. τῆς
 BwpDī 20 οὐδὲ ARw, οὐ p γε om. Ewp

acceptis in Dorostoli obsidione dies complures sunt commorati,
 barbaris fortiter sese defendentibus. Cum autem crebris proeliis 42
 multi vulnerarentur et iam annona destituerentur, coepti erant
 frangi animis, cum ipse Sphendosthlabus nocte illuni ac tem- 43
 pestuosa cum duobus circiter milibus virorum in lintres mono-
 xylas impositis frumentatum abiit et rebus necessariis conquisitis
 Dorostolum furtive rediit, Romanorum aliquot ministris, qui in 44
 ripa fluminis aliis atque aliis de causis vagabantur, exscensione
 facta interfectis. Ea res adeo molesta fuit regi, ut classis prae- 45
 fectis iratus mortem minitaretur, si barbarorum egressum denuo
 neglexissent. Cumque urbem per integros sexaginta dies frustra 46
 obsedisset, urbanos fame domare statuit, coronaque circumdata 47
 accurate observavit, ne alicunde commeatus importaretur. At 48
 barbari multis eruptionibus victi, urgenteque fame spe et com-

οὐ μὲν ἀποδρᾶναι νυκτὸς συνεβούλευον, οἱ δὲ Ῥωμαίοις ἑαυτοὺς πιστεῦσαι καὶ οὕτως ἐπανελθεῖν εἰς τὰ ἴδια, οἱ δ' ἄλλο τι ὑπετίθουν.

B 3 Ὁ δὲ γε Σφενδοσθλάβος ἔτι ἀπαξ Ῥωμαίοις παρήγει μα- D IV 100
 χεασθαι καὶ ἢ περιγενέσθαι τε καὶ σωθήσεσθαι ἢ προτιμῆσαι 5
 2 θάνατον εὐκλεᾶ ζωῆς δυστυχούς. ταῦτα δὲ μὲν εἶπε, τὸ δὲ
 πλῆθος ἐπήνεσε καὶ τῇ ἐξῆς θανατῶντες τοῖς Ῥωμαίοις προσ-
 πλέκονται, καὶ μέχρι πολλοῦ ποτὲ μὲν οἱ Ῥωμαῖοι περιεγένοντο
 3 τῶν Σκυθῶν, ποτὲ δὲ τῶν Ῥωμαίων οἱ βάρβαροι. ὡς δ' ἐφρά-
 σατο τὴν τοῦ τόπου στενοχωρίαν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐναντίοις εἶναι 10
 πρὸς λυσιτέλειαν, μὴ οἶων τε ὄντων τῶν Ῥωμαίων ἐπιέναι
 αὐτοῖς ἀθρόον, τοῖς στρατηγοῖς ὑπέθετο τὰ τάγματα πρὸς τὸ
 4 πεδῖον ἡρέμα ὑπάγειν χωροῦντα κατὰ βραχύ. τοῦτο γενόμενον
 τοῖς βαρβάροις δειλίας τῶν Ῥωμαίων καὶ φυγῆς παρέσχετο
 C 5 δόκησιν· καὶ εἶποντο ἀλαλάξαντες. ὡς δὲ πρὸς εὐρύτερον πεδῖον 15
 ἐγένοντο, σύνθημα τοῖς Ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς ἐπιστροφῆς δέ-
 δωκε, καὶ ἀναστρέφαντες προσβάλλουσι τοῖς βαρβάροις, καὶ
 6 γίνεται φρικώδης ὁ πόλεμος. ὁ βασιλεὺς δὲ τὸν μάλισταρον

4 ἡ τελευταία μάχη τοῦ βασιλέως (τ. βασ. om. C) πρὸς Σφενδοσθλάβον (σφενδόσθλαβον E) καὶ τοὺς Ῥῶς (ζῶς C) CE

1 ἀποδρᾶναι EDi, ἀποδράναι AOWp 4 σφενδόσθλαβος Ewp, v.
 ad XVII 2, 34 παρ. Ῥωμαίοις CD 6 εὐκλεᾶ AR, εὐκλέα w*p
 7 συμπλέκονται Bwp 8 περιεγίνοντο CEBwρDi 9 ἐφράσατο
 AR (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 408, 14), ἐφωράσατο Bwp 10 τοῦ
 om. E 11 οἶων w*p ὄντων om. D 12 αὐτοῖς om. D
 ἀθρόων CDi ὑπέθετο Ewp 13 ὑποχωροῦντα Rwp 14 παρ-
 ἔσχοντο D 15 δ' εἰς D 16 ἐπιστρ. ante δ D 17 βαρβάροις]
 Ῥωμαίοις C 17. 18 καί—πόλεμος om. E

meatus et auxiliorum destituti partim noctu fugiendum, partim deditione Romanis facta ad sua cuique redeundum esse, partim alia quaedam censuerunt.

3. Sphendosthlabus autem monuit suos, ut denuo Martis aleam experirentur, vel victoria salutem quaesituri vel honestam mortem calamitosae vitae praelaturi. Ea sententia populo probata, postridie mortem non recusantes cum Romanis congregantur ac diu nunc Romanis, nunc barbaris vincentibus, rex cum loci angustias hostibus subsidio esse animadvertisset, in quibus sui confertim subito irruere non possent, duces monuit, ut 4 cohortes paulatim recedendo in planitiem subducerent. Quod cum fieret, barbari rati Romanos metu fugere, cum clamore in- 5 sequebantur. Cum autem in patentiore campum ventum esset, rex tesseram dedit Romanis, ut se converterent, et pugna atro-

Βάρδαν τὸν Σκληρὸν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγματῶν ἀποκλείσαι
 τὴν πρὸς τὴν πόλιν εἴσοδον τοῖς βαρβάροις ἐκπέπομφεν. ἡ δὲ 7
 μάχη μέχρι πολλοῦ ἰσόρροπος ἦν· λέγεται δὲ θειοτέρας ἐπι-
 κουρίας τότε τοὺς Ῥωμαίους τυχεῖν. θύελλα γὰρ κατὰ πρόσ- 8
 5 ὤπον τοῖς Σκύθαις προσέβαλλε καὶ τις ἔφιππος ὠρᾶτο πολλοῖς
 τῶν Ῥωμαίων ὑπεραγωνιζόμενος καὶ συγκλονῶν τῶν βαρβάρων
 τὰς φάλαγγας. ἦν δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης ἐκείνης ἡ 9 D
 τοῦ στρατηλάτου Θεοδώρου τοῦ περιωνύμου ἐν μάρτυσι τελου-
 μένη μνήμη. τρέπονται οὖν οἱ Σκύθαι καὶ πρὸς τὴν πόλιν 10
 10 ὠρμήκεσαν· ἀλλ' ἦν ἐκείνη αὐτοῖς οὐκ εἰσιτητή· ἤδη γὰρ παρὰ 11
 τοῦ Σκληροῦ ἀπεκέλειστο ἢ εἰς ταύτην εἰσέλευσις, καὶ λοιπὸν
 D IV 101 ἐπὶ τὰ ταύτης προάστεια διεσκίδναντο καὶ καταλαμβανόμενοι
 διεφθείροντο καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλλυντο συνωθούμενοί τε καὶ
 συμπατούμενοι, ὡς δυσσαρίθμους τοὺς ἀηρημένους εἶναι. οἱ 12
 15 δὲ περιλειφθέντες τραυματαῖα γεγόνασι ξύμπαντες. ἐγνώσθη 13
 δὲ οὗτοι ὁ στρατηλάτης Θεόδωρος ἦν, ὃς τοῖς Ῥωμαίοις τότε

3 οὗτοι καὶ τῆς ἐκ θεοῦ βοηθείας ἔνχον οἱ Ῥωμαῖοι CE 9 ἄλλοις τῆς
 Δριόστρας C

1 αὐτὸν CEB^swpDi, αὐτῶν AD 3 post δὲ add. καὶ Rwp Cedr.
 (Scylitz.) II p. 410, 20 5 προσέβαλλε EwpDi (v. Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 410, 21), προσέβαλε AO ὠρᾶτο ABD, ὄρᾶτο CEwp,
 v. I p. 354, 2. II p. 11, 15. 516, 3. 18 7 τῆς μάχης ἐκείνης AO,
 ἐκείνην τῆς μάχης Ewp 8 ante θεοδ. add. ἁγίου Ewp, ut § 13
 περιωνύμου ante τελουμένη Ewp 8. 9 τελουμένη (om. initio ver-
 sus D) μνήμη ante τοῦ περιωνύμου O .9 γούν Ewp σκῦθαι D
 11 ἀποκέλειστο BDEwp εἴσοδος O ἀπεκέλειστο (ἀποκεκλ. BD)
 post εἴσοδος O 12 διεσκίδν. προάστεια C 13 post ἀλλήλων
 add. δὲ O 14 δυσσαριθμήτους w*p invitis AR 15 περιλειφθέν-
 τες (sic) A 16 ante θεοδ. add. ἅγιος Ewp, ut § 9 ὃς τοῖς]
 οὗτοι D

cissima orta, Bardam Sclerum magistrum cum suis cohortibus ad 6
 intercludendum barbaris aditum urbis amandavit. Cum diu vi- 7
 ctoria anceps esset, Romani divinitus adiuti esse perhibentur.
 Nam et procellam Scytharum ora verberasse et quandam equitem 8
 a multis visum, qui Romanos defenderet et barbarorum aciem
 conturbaret. Die autem illius pugnae Theodori, magistri militum, 9
 memoria insignis martyris celebrabatur. Scythae igitur in fugam 10
 compulsi urbem versus fugiebant, quam cum intrare non possent,
 a Sclero interclusi in suburbia dispersi caeduntur et a se ipsis 11
 opprimuntur et conculcantur, ut interfectorum numerus haud
 facile queat iniri. Reliqui omnes vulneribus affecti erant. Theo- 12. 13
 dorum autem, magistrum militum, Romanis contra barbaros au-

- W III 171 κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπεκούρησέ τε καὶ συνεμάχησεν, ἐντεῦθεν·
 14 γύναιόν τι εὐλαβεία συνεζηκός καὶ σεμνότητι κατὰ τὸ Βυζάντιον
 μᾶ προδὲ τῆς μάχης ταύτης ἡμέρᾳ ἔδοξε καθ' ὕπνουσ τὴν ἄγίαν
 P II 214 A θεοτόκον ὄραν προιοῦσαν καὶ προπεμπομένην ὑπὸ πολλῶν,
 15 ἀκοῦσαι τε τῆς θεομήτορος λεγούσης πρὸς ἓνα τῶν προϊόντων δ
 αὐτῆς “κύριε Θεόδωρε, ὁ ἐμὸς καὶ σὸς Ἰωάννης ἀγῶνας ἔχει
 16 βαρεῖς· σπεῦσον οὖν, αὐτῷ ἐπικούρησον.” ἔξερηνεν οὖν τισιν
 ἢ γυνὴ τὸ ἐνύπνιον. οἱ δὲ τὴν ἡμέραν ἐσημεύσαντο, καὶ ἦν
 17 ἢ πρὸ τῆς τελευταίας μάχης. τὸν μάρτυρα δ' ὁ βασιλεὺς τῆς
 βοηθείας ἀνταμειβόμενος ναὸν αὐτῷ κατὰ τὴν Εὐχάνειαν ἢ 10
 Εὐχάϊτα περικαλλῆ ἔδομήσατο, τὸν πρόην καταβαλῶν, ἐν ᾧ
 18 τὸ πολυάθλον ἐκείνου σῶμα κατέθετο, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς
 19 προτέρας αὐτῆς κλήσεως Θεοδωρόπολιν ἐπωνόμασεν. ὁ δὲ
 βάρβαρος Σφενδόσθλαβος πάντοθεν ἀπογνοὺς διεπρεσβεύσατο
 B πρὸς τὸν βασιλέα, συγγνώμην αἰτῶν καὶ εἰς τὰ οἰκεία ἐπανελ- 15
 θεῖν ἐξαιτούμενος καὶ τοῖς συμμάχοις Ῥωμαίων συντάττεσθαι
 καὶ τὸν βουλόμενον Σκύθην λέναι πρὸς τὰ Ῥωμαίων ἦθη καὶ

2 ὅπως ἐγνώσθη δτι ὁ ἅγιος Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ (τοὺς βασιλεῖς E) συν-
 ἐμάχησεν CE

1 τῶν om. Ewp post βαρβάρων add. συνεκρότησέ τε καὶ D τε
 om. D ἐντεῦθεν antecedentibus adiungunt RWo lat., sequen-
 tibus ACwpDi 2 συνεζηκός et -κός per dittogr. A, συν-
 εζηκός RwpDi 6 κύριε C 7. 8 ἢ γυνὴ τισὶ D 10 αὐτὸν D
 εὐχάνειαν ODi (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 411, 21), εὐχάϊναν A,
 εὐχάνειαν Ew, Εὐχάνειαν p* 11 εὐχάϊτα AR, εὐχάϊταν CEwp
 14. p. 535, 2 σφενδόσθλαβος Ewp, v. ad XVII 2, 34 15 αἰτῶν
 ARw, αὐτῶν p* 17 σκύθην A Cedr. (Scylitz.) II p. 412, 4,
 ταυροσκύθην Rwp

- 14 xilio ac subsidio fuisse, cognitum est ex his. Muliercula quae-
 dam Byzantia religiosa ac modesta pridie illius pugnae in somnis
 sanctam deiparam procedere cum magno comitatu videre visa
 15 est atque ad unum de antecedentibus dicere: “Domine Theo-
 dore, meus et tuus Ioannes gravia sustinet; propere igitur illi
 16 opem fer.” Id somnium illa quibusdam aperuit, qui die notato
 17 compererunt id pridie postremae pugnae accidisse. Rex vero
 ut martyri pro navata opera gratiam referret, pulcherrimum ei
 templum Euchaniae sive Euchaltis struxit, vetere diruto, in quo
 18 eius corpus multis certaminibus defunctum repositum erat, et
 19 urbem, vetere nomine abolito, Theodoropolim appellavit. At
 barbarus Sphendosthlabus undique desperatus per legatos veniam
 ab rege petit et domum redeundi facultatem et locum inter Ro-
 manorum foederatos et liberum Scythias in Romanorum provinciis

ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύεσθαι. καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς αἰτήσεις προσ-20
 ἤκατο καὶ πάσας ἐπλήρωσεν· εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Σφενδοσθλάβος 21
 ἀφίκετο πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ αὐτῷ συνωμίλησεν ἡτήσατό
 τε τοῖς Πατζινάκαις δηλῶσαι μὴ κωλύσαι τοῖς Ῥῶς οἰκαδε
 D IV 102 ἀπυῶσι διὰ τῆς σφετέρας χώρας τὴν δίοδον. καὶ ὁ βασιλεὺς 22
 τοῦτό τε ἐκείνους ποιῆσαι ἤξιωσε καὶ συμμάχους ἔχειν αὐτούς,
 μηδὲ διαβαίνειν τὸν Ἰστρον καὶ τὴν Βουλγαρίαν ληΐζεσθαι. οἱ 23
 δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις συνέθεντο, πρὸς δὲ τὴν δίοδον τῶν Ῥῶς C
 ἀπηγόρευσαν.

10 Τοιοῦτῳ δὲ τέλει τοῦ πρὸς τοὺς Ῥῶς πολέμου καταλυ-4
 θέντος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανεξέυξε καὶ ὑπεδέχθη
 λαμπρῶς ὑφ' ὄλου τοῦ πολιτεύματος. ὃ τε γὰρ πατριάρχης 2
 προῦπηγνῆκει αὐτῷ μετὰ τοῦ κλήρου παντὸς καὶ οἱ τῆς γε-
 ρουσίας καὶ οἱ τοῦ δήμου στεφάνους προσάγοντες καὶ τέθρι-
 15 πον ἄρμα (οἱ δὲ ἵπποι τούτου λευκοί) ἐδέοντό τε τοῦ ἄρματος
 ἐπιβεβηκότα τελῆσαι τὸν θρίαμβον. ὁ δὲ τοὺς μὲν στεφάνους 3
 ἐδέξατο ἵππῳ τε κέλλητι καὶ τούτῳ λευκῷ ἐθριάμβευσε, τῷ δὲ
 γε τεθρίππῳ τὰς βασιλικὰς στολὰς τῶν Βουλγάρων βασιλέων
 ἐπέθετο καὶ τούτων ἄνωθεν εἰκόνα τῆς θεομήτορος, καὶ προῆει D

2 ὅτι προσῆλθε τῷ βασιλεῖ ὁ Σφενδοσθλάβος καὶ προσεδέχθη C 10 ὅτι
 ἐπανελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐθριάμβευσεν C

1 ἐν ΑΕωρ, παρ' Ο 2 πάσας p* 3 προσωμίλησεν D ante
 ἡτήσατο add. καὶ Α, om. RwpDi 4 ῥῶς DEωρDi 6 τοῦτο
 τὲ AD, τοῦτο R, τοῦτ' ΕωρDi ποιῆσαι ἐκείνους Ο 7 ληΐζεσθαι
 w*ρ 8 δίοδον] δίον Ε ῥῶς DwpDi 10 ῥῶς CDEωρDi
 12 προῖα' Ε, γ supra add. Εω 14. 15 ἄρμα τέθρ. Ο 15 οἱ
 δὲ (δ' ΕωρDi) ἵπποι τούτου λευκοί ΑΕωρ, καὶ λευκόπολον (λευκό-
 πολον D) Ο Cedr. (Scylitz.) II p. 412, 24 17 κέλλητι BDE

commercium. Quae cum rex omnia concessisset, Sphendosthlabus 20. 21
 ipse imperatorem adiit orans, ut cum Patzinacis ageret, ut Russis
 domum redituris per suam provinciam transitum darent. Rex 22
 cum et hoc et belli societatem atque illud etiam ab iis petiisset,
 ne Istro traiecto Bulgariam vastarent, Patzinacae ceteris rebus 23
 assensi transitum solum Russorum negarunt.

4. Bello Russico ad hunc modum confecto, rex Byzantium
 reversus ab omnibus ordinibus splendide excipitur. Nam et pa-2
 triarcha cum omnibus sacerdotibus ei obviam est progressus, et
 senatus ac populus coronas afferentes et currum quatuor equo-
 rum alborum, rogaruntque, ut eo consensu triumpharet. At 3
 ille acceptis coronis equo pernici albo triumphavit sed currus,
 regis vestibibus regum Bulgaricorum impositis supraque eos ima-

4 τὸ ἄρμα. κατὰ δὲ τὴν Πλακωτὴν λεγομένην γενόμενος ἀγορὰν
ἀπέδυσσε τὸν Βορίσην τὰ τῆς παρὰ τοῖς Βουλγάροις βασιλείας
5 παράσημα καὶ τῶ τῶν μαρίστρων ἐτίμησεν ἀξιώματι. ὁ μέντοι
Σφενδοσθλάβος μετὰ τῶν Ῥῶς ἐπ' οἶκον ἀναζευγνὺς λόχοις
περιπίπτει τῶν Πατζινάκων, καὶ πάντες ἀθρόοι ἀπώλοντο. 5

6 Οὗτος ὁ βασιλεὺς τὸν ἐν τῇ Χαλκῇ ναὸν τοῦ σωτήρος
7 Χριστοῦ μεγαλοπρεπῶς ἔδομήσατο. τοῦ δὲ πατριάρχου Βασι-
λείου ἐπὶ τῷ κατηγορηθέντος ἐγκλήμασι καὶ καθαιρεθέντος
συνδοικῶς μετὰ τέσσαρας ἔνιαυτοὺς τῆς αὐτοῦ προχειρίσεως,
ἐχειροτονήθη πατριάρχης ὁ Στουδίτης Ἀντώνιος. 10

P II 215 A 8 Ὅτι δὲ αἱ προσκτιθεῖσαι Ῥωμαίους πόλεις κατὰ τὴν ἔω
πρὸς ἀποστασίαν ἀπέιδον καὶ τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν ἀπεσεί- D IV 103
σαντο καὶ τοὺς δεσμοὺς διέρρηξαν τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς,
9 ἔξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν· καὶ οὐδ' μὲν ἀπραγμόνως
ὑποκύνψαντας αἰθῆς, οὐδ' δὲ σιδήρῳ καὶ ἀνάγκῃ πολλῇ τῶ ζυγῶ 15
10 τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ὑπηγάγετο. ἀναζευγνὺς δ' ἐκεῖθεν

6 περὶ τοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ (τοῖς χαλκοῖς C) ναοῦ τοῦ σωτήρος CE 7 περὶ
πατριαρχῶν CE 11 ὅτι ἀποστατησάντων τῶν ἐφ' ὧν βαρβάρων ἔξεστρά-
τευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν· καὶ ὅθεν ὁ παρακοιμώμενος ἠρεθίσθη ἐπι-
βουλεύσαι αὐτῷ (αὐτοῦ C)· καὶ ὅπως ἐπεβούλευσεν CE (καὶ ὅθεν—ἐπεβού-
λευσεν om. E)

1 ante λεγομένην add. τὴν D 2 τῆς om. D βουλαγαρίας C
βασιλείας om. C 4 σφενδόσθλαβος Ewp, v. ad XVII 2, 34
ἕως DwpDi 7 post Βασιλείου add. τοῦ σκαμανδρηνοῦ Ewp
8 κατηγορηθὲν D 8. 9 καθαιρ. συνδοικῶς post προχειρίσεως O
11 ante Ῥωμαίους add. τοῖς DEwp Ῥωμαίοις RwpDi, Ῥωμαίοι A
ἑῶν μοίραν O 13 τῶν om. D 15 σιδήρῳ w* p invitis AR
16 τῶν om. E, ἐπηγάγετο RwpDi, ἐπηγάγετο et ὑπηγ. per dittogr. A

4 gine deiparae collocata, praecessit. Cum autem in forum Placo-
5 magistratus ornavit. At Sphendosthlabus cum Russis cunctis in
reditu Patzinacorum insidiis exceptus ad internecionem caesus est.
6 Idem hic rex servatoris Christi templum in Chalce magni-
7 ficum exstruxit. Patriarcha Basilius cum post quadriennium de-
signationis de quibusdam obiectis criminibus per concilium loco
motus esset, Antonius Studita patriarcha est designatus.

8 Rex vero contra urbes Romano imperio in Oriente acqui-
sitas, quae ad defectionem inclinaverant et servitutis iugum ex-
cusserant et Romanae dicionis vincula ruperant, expeditione
9 suscepta, alias nullo negotio ad officium reversas, alias ferro ac
10 magna vi sub iugum pristinum reduxit. Cum inde rediens ver-

καὶ γενόμενος κατὰ τὴν Ἀνάβαρζαν καὶ τὸ Ποδανδόν, ὁρῶν
 τε κἀναυθὰ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις πολλαῖς χωρία πολυάνθρωπά
 τε καὶ πάμπρορα, ἡρώτα οὐ εἶεν. καὶ μανθάνων δι τοῦ παρα- 11
 κοιμωμένου εἰς Βασιλείου, τὰ μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως Νικη-
 5 φόρου τοῦ Φωκᾶ, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ δομestikou τυγχάνοντος
 τῶν σχολῶν, τὰ δὲ παρ' ἐτέρων προσκτηθέντα τῇ βασιλείᾳ καὶ
 δωρηθέντα αὐτῷ, ἤλγησέ τε καὶ δεινὸν εἶπεν εἰ τῶν δημοσίων Β
 κτημάτων καὶ ἐφ' οἷς πολλοὶ ἔπεσον ἀγαθοὶ ἄνδρες, πολλοὶ WIII 172
 δὲ ἐκακονχήθησαν, εἰς ἐκτομίας καταπολαύει. ταῦτα παρὰ τον 12
 10 τῷ παρακοιμωμένῳ καταγγελθέντα πρὸς ἐπιβουλήν τοῦ βασι-
 λέως αὐτὸν ἀνηρέθισαν· καὶ τι δηλητήριον κερασάμενος φάρ- 13
 μακον, οὐ δραστήριον οὐδ' ὠκύμορον, ἀβλήχρον δὲ καὶ χρόνῳ
 τὸν πεπωκότα κατεργαζόμενον, καὶ ὑπελθὼν δώροις τὸν οἰνο-
 χοεῦειν εἰωθότα τῷ βασιλεῖ, ἐγγεῖ τοῦτο τοῦ κρατοῦντος τῇ
 15 κύλικι, ὃ ποθὲν κατὰ βραχὺ τὴν τοῦ πύοντος εἰσινετο δύναμιν
 καὶ διέφθειρε τὴν ἔξιν τοῦ σώματος, ἕως συνήλασε καὶ εἰς τὸν
 μόρον τὸν αὐτοκράτορα. οὕτως οὖν τῶν τῆδε μεταστάς ὁ Τζι- 14
 μσκῆς Ἰωάννης καταλείπει τὴν βασιλείαν τοῖς κληρονόμοις αὐ- C

9 τελευταῖα Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ (τ. τζ. ἰωανν. E) ACE

1 Ἀνάβαρζαν] v. ad XIV 5, 28 et cod. Coisl. Cedr. (Scylitz.) II
 p. 414, 18 ποδανδόν E, ποτανδόν D 4 βασιλείου εἰς O
 5 post φωκᾶ add. δωρηθέντα αὐτῷ O 5—7 δομestikou τυγχά-
 νοντος—δωρηθέντα αὐτῷ AEwp, καὶ παρ' ἐτέρων ἐνια O 7 οἱ C,
 εἰ corr. Cw 8 post πολλοὶ prius add. μὲν RwpDi πολλοὶ
 AE, πλείους Owp 9 δ' Rwp 10 λεχθέντα D 12 ὠκύμορον
 C, corr. Cw 13 πεπωκότα CD, corr. Cw κατεργ. τὸν πεπο-
 κότα Ewp 15 τὴν om. C πύοντος p* 16 τὸν om.
 Rwp 17 οὕτως Ewp μεθιστάμενος O τζιμισκῆς CBwpDi,
 τζιμισκῆς D 18 αὐτοῖς D

saretur prope Anabazam et Podandum atque et his locis et in
 aliis provinciis multis praedia frequentissima ac fertilissima vi-
 deret, rogavit, cuius essent. Cum autem Basilii praepositi cubi- 11
 culi esse cognovisset, partim a rege Nicephoro Phoca, partim a se
 munere scholarum domestici functo, partim ab aliis adiecta im-
 perio illique donata esse, dolore permotus iniquum esse dixit
 publicis possessionibus multorum praestantium virorum sudoribus
 et sanguine partis unum spadonem perfrui. Ea verba per quen- 12
 dam nuntiata Basilium ad comparandas regi insidias impulerunt;
 ac veneno temperato, non illo quidem efficaci et celeri, sed lento 13
 et tabifico, largitionibus pincernam regium corrumpit, ut id calici
 imperatoris infunderet; quo ille hausto paullatim habitudine cor-
 poris prostrata tandem interiit. Ita Tzimisces Ioannes defunctus 14

τῆς τῷ Βασιλείῳ δηλαδὴ καὶ τῷ Κωνσταντίνῳ τοῖς υἱοῖσι τοῦ Ῥωμανοῦ, βασιλεύσας ἐξ πρὸς τὸ ἡμισυ ἐνιαυτούς.

15. 16 Ὁ δέ γε μικροῦ διέλαθεν ἄν, ἦκω διηγησόμενος. ὅπως μὲν οὖν ὁ κουροπαλάτης Λέων ὁ Φωκᾶς καὶ ὁ ἐκείνου υἱὸς ὁ Νικηφόρος κατακροθίντες ἐκτύφλωσιν οὐκ ἐστερήθησαν τοῦ D IV 104 φωτός, λάθρα τοῦτο τοῦ βασιλέως περὶ αὐτῶν ἐπισκήψαντος, 17 ἤδη ἰστόρηται. ἔχοντες δ' ἐτι τὰ ἐαυτῶν ἀλώβητα ὄμματα οὐκ ἠγάπων σωζόμενοι, ἀλλὰ τῇ βασιλείᾳ καὶ πάλιν ἐπιθέσθαι διεμελέτων, πολλοὺς τῶν περὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ βασίλεια ἐαν- 18 τοῖς ὁμοφρονοῦντας κτησάμενοι. ἀλλ' ἐφωράθησάν τε καὶ συν- 10 εσχέθησαν, ἐνὸς τῶν συνωμοτῶν τὸ μελέτημα καταγγέλλαντος. D 19 οὐκέτι γοῦν φιλάνθρωπίας ἠξίωντο, ἀλλ' ἀσυμπαθῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρῶνθησαν, καὶ τοῦτο τέλος αὐτοῖς τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ περὶ τὴν βασιλείαν ἐγένετο ἔρωτος.
- 5 Ἀποκατέστη τοίνυν τὸ τῶν Ῥωμαίων οὐκῆπτρον τοῖς τούτῳ 15 κατὰ γένος προσήκοιοι, τῷ Βασιλείῳ καὶ τῷ Κωνσταντίνῳ φημί, ὧν ὁ μὲν εἰκοστὸν ἦννε τῆς ἡλικίας ἐνιαυτόν, ὁ δέ γε 2 Κωνσταντῖνος ἑπτακαίδέκατον. ἀλλ' οὔτοι μὲν τὰ τῆς βασιλείας

3 οὗ αὐτῶν ὁ Φωκᾶς Λέων καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικηφόρος μελετήσαντες ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ ἐτυφλώθησαν C 15 βασιλεία τοῦ πορφυρογεννήτου Βασιλείου τοῦ υἱοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ παιδίου A, βασιλεία Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου B, βασιλεία Βασιλείου τοῦ πορφυρογεννήτου CD

2 πρὸς om. D τῷ ἡμίσει RwpDi, v. ad XVIII 26, 7 3 γε] με BEwp 4 οὖν om. C 4. 5 καὶ νικηφόρος ὁ ἐκ. υἱὸς O 6 τούτου D 7 ἰστ.] p. 525, 12. 8 καὶ om. D 11 συνωμοτῶν DEwp 12 καταγγέλλαντος τὸ μελέτημα O 15 Totum hoc caput ex XIX codicibus edidit B-W Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 220 ss. 594 ss. τοίνυν ARw, om. p* τοῦτο D 17 εἰκοστὸν p*

est, imperio hereditibus relicto Basilio et Constantino, Romani filii, cum annos sex totidemque menses regnasset.

- 15 Iam vero restat, ut id exponamus, quod paene obliti sumus. 16 Nam quemadmodum curopalata Leo Phocas eiusque filius Nicephorus, lata in eos excaecandi sententia, arcano regis mandato 17 oculos conservarint, iam exposuimus. Qua liberalitate non contenti cum regnum denuo coepissent affectare, multis et civibus 18 et aulicis sibi conciliatis, eoque consilio a quodam ex coniuratis 19 prodito deprehensi essent, sine ulla clementia effossis oculis et felicitatis suae et ambitionis finem invenerunt.

5. Sic Romanorum imperium iis restitutum est, ad quos hereditatis iure pertinebat, BASILIO ET CONSTANTINO, quorum 2 ille XX., Constantinus XVII. aetatis annum agebat. Qui cum

περιέκειντο σύμβολα, τὴν δ' ἐξουσίαν ὁ πρόεδρος Βασίλειος περιέζωστο ἀτεχνῶς. ἠνείχετο δὲ ὁ Βασίλειος μήπω πεποιδῶς³ ἑαυτῷ, καὶ ὅλον παιδοτριβὴ τῷ παρακοιμωμένῳ προσεῖχε καὶ ἑαυτὸν ἐρρῦθμιζε πρὸς τὴν ἐκείνου τῶν δημοσίων πραγμάτων 5 μεταχειρίσιν καὶ διοίκησιν, ὡς ἂν καιροῦ καλοῦντος οὕτως καὶ αὐτὸς τὰ περὶ τοὺς στρατιωτικὸς καταλόγους καὶ τῆς πολι- PII216 A κῆς εὐνομίας μεταχειρίσθαι. ἦν γὰρ τὸ ἦθος ἐγρηγορῶς καὶ⁴ δραστήριος, ἀλλ' οὐκ ἀνεμμένος κατὰ τὸν ἀδελφὸν καὶ περὶ τὸν ἀργὸν βίον ἐσχολακῶς. ἄρτι γοῦν εἰς τοὺς δμαίμονας τούτους 5 10 περιέστη τὸ κράτος καὶ αὐτίκα ἐκ τῆς ὑπερορίας τὴν τούτους κατάγει τεκοῦσαν ὁ πρόεδρος καὶ τοῖς υἱοῖς ἀποδίδωσιν. ὑπ- 6 οπιτεύων δὲ τὸν μάγιστρον Βάρδαν τὸν Σκληρόν, στρατηλάτην D IV 105 ὄντα καὶ πάσας ὑφ' ἑαυτὸν ἔχοντα τὰς ἐφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις, ἀφαιρεῖται μὲν αὐτοῦ τὴν τοῦ στρατηλάτου ἀρχήν, δοῦκα δὲ Μεσο- 15 ποταμίας αὐτὸν προχειρίζεται. τοῦτο σφοδρὰ ἠνίασε τὸν Σκλη- 7 ρὸν καὶ ἄλλως αἰετρεφόντα παρ' ἑαυτῷ τῆς βασιλείας τὸν ἔρωτα πρὸς ἀποστασίαν ἠρέθισε. καταλαβὼν οὖν τὴν ἀρχήν 8 B εἰς ἣν προεβέβλητο πολλοῖς ἀνεκάλυψε τὸ ἀπόρρητον. φιλοῦ- 9

9 οὐ ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ὑπερορίας ἢ μήτηρ τῶν βασιλέων C 15 οὐ ἀπεστάτησεν ὁ μάγιστρος Βάρδας ὁ Σκληρός· καὶ οὐα ἐν τῇ ἀποστασίῳ αὐτοῦ γέγονασιν C

1 πρωτοπρόεδρος Ewp 2 ἀτεχνῶς om. O ante βασίλειος add. βασιλεὺς Owp 5 μεταχειρίσιν DEwp οὕτω RwpDi, v. ad

XIII 6, 16 6 π^s C, περὶ Cw ante τῆς add. τὰ RwpDi 9 ὑγρὸν D ἐσχολακῶς AECwwp, πεφυκῶς O 10. 11 καὶ αὐτίκα—πρόεδρος om. E 10. 11 κατάγει ante τὴν Owp 13 πάντας B 14 τοῦ om. Ewp δούκα (sic) A 16 ἄλλω C 18 προβέβλητο Ewp

regni insignia gestarent, omnis auctoritas erat penes Basilium praesidem, idque Basilus se ipso nondum fretus tolerabat, cubi- 3 culi praeposito tamquam praepositori oboediens seque ad illius reipublicae tractationem et administrationem conformans, ut et ipse, cum tempus postularet, in militaribus catalogis et civili aequitate tuenda eandem rationem sequeretur. Erat enim alacri 4 et excitato ingenio, non dissolutus et ignaviae mancipatus, ut frater. Cum primum autem hi fratres rerum potiti sunt, praeses 5 eorum matrem ab exilio revocatam filiis restituit; et quia Bar- 6 dam Sclerum, magistrum militum et cui omnes orientales copiae parebant, suspectum habebat, ea dignitate erepta Mesopotamiae ducem designat. Quam ille rem iniquissimo ferens animo et 7 alioquin regni cupiditate aestuans ad defectionem incitatus, inito 8 magistratu illo arcanoque cum multis communicato, propter res 9

10 μενος δὲ διὰ τὰς ἀριστείας ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατεύματος πει-
 11 θηνίους εἶχε σχεδὸν ἅπαντας. οὗ δ' ἦν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν
 πόλεων ὁ παῖς αὐτοῦ Ῥωμανός, ἔσπευσε σχεῖν κάκεινον παρ'
 12 ἑαυτῶ καὶ στείλας λάθρα τινὰ ἠδυνήθη καὶ τὸν υἱὸν λαθόντα
 13 ὑπαγαγέσθαι· καὶ αὐτίκα τῇ τυραννίδι ἐπικεχείρηκε ταινία τε 5
 βασιλείῳ τὴν κεφαλὴν ἀναδεῖται καὶ φουρνωτοῖς πεδίλοις τοὺς
 14 πόδας ὑποδεῖται, καὶ εὐφημεῖται ὡς βασιλεύς· καὶ χρήματα
 συλλέξει ποιεῖται σπουδὴν καὶ συμμάχους προσειλήφει τὸν τε
 C τῆς Ἀμίδης ἀμηρῶν (οὕτω γὰρ τὸ Ἔμετ καλεῖται) καὶ τὸν τῆς
 15 Μαρτυροπόλεως (ἣ δὲ Μιεφερκεῖμ ὀνομάζεται), ἀλλὰ μέντοι 10
 W III 173 13 καὶ Ἄραβας. τούτους οὖν συμπαραλαβὼν ἠπείγετο πρὸς τὴν
 Κωνσταντῖνον, ἐλπίσι χρησταῖς αἰωρούμενος, ὃς καὶ ἄλλοθεν
 14 ἔθαλπε, μᾶλλον μέντοι ἐξ ὀνείρου τινὸς μοναχοῦ ἀρετὴν μετ-
 15 14 ιόντος. ἔδοξε γὰρ ἐκεῖνος ὄρᾶν τὸν Σκληρὸν γυναικί τινι ἐφ'
 ὑψηλῆς καθημένη περὶ πύλης προσελθεῖν, τὴν δὲ μᾶστιγα αὐτῶ 15
 15 15 ἐγχειροῖσαι βασιλικήν. ἣ μᾶστιξ δ', ὡς ἔοικεν, ἦν σύμβολον τῆς
 θείας ὀργῆς καὶ τῆς ἐκ τῶν ἐμφυλίων πολέμων τῶν Ῥωμαίων
 φθορᾶς, ἣν ὁ Σκληρὸς δηλοῦν τὴν βασιλείαν ἐνόμιζε, πρὸς

3. 4 παρ' ἑαυτῶ κάκεινον ποιήσασθαι O 5. 6 ταινία τε (δὲ D) τ.
 κερ. ἀναθ. βασιλικῆ O 6. 7 πεδίλοις post ὑποδεῖται O 9 ἔμετ
 ARw (cf. Cedr. (Scyllitz.) II p. 419, 18. I p. 237, 1, Constant.
 Porphyrog. III p. 114, 2, Leon. Diac. p. 161, 19) Ἔμετ (s. spir.
 et acc.) p. Ἔμετ Di 10 μαρτυροπόλεως ARwp; est forma
 Μαρτυρόπολις sollemnis (XIV 12, 16, Cedr. I p. 726, 13. II p. 419,
 18, Malal. p. 427, 15, Procop. I p. 42, 17. 107, 22. 262, 7. III
 p. 221, 7. 248, 14. 249, 1 cet.) neque tamen ubique revocanda
 11 συμπεριλαβὼν Ewp 12 κωνσταντινούπολιν D αἰωρούμενος
 corr. ex ἑωρούμενος E, ἑω|ρούμενος D 13 μοναχοῦ om. init.
 vers. C μετίοντος p* 14 ἐκείνω E τὸν σκληρὸν om. CWo
 lat. 16 ἐγχειροῖσαι RwpDi, ἐγχειροῖσαι AD 17 πόλεμον D
 18 ἦν ὁ σκληρὸς AEWp, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν μᾶστιγα O

fortiter gestas apud omnes milites gratiosissimus omnes fere dicto
 10 audientes habebat et filio Romano, qui in urbe regia debebat,
 11 clam per quandam arcessito statim regnum affectavit, diadema
 12 regio et calceis puniceis sumptis. Rex salutatus pecunias stu-
 13 diose conquirit et Amidae, quae et Emet dicitur, et Martyropolis
 14 seu Miephercim ameram et Arabes socios asciscit. His secum
 coniunctis Colim properat spe bona elatus, somnio cuiusdam
 15 monachi virtutis studiosi praecipue aucta, qui sibi visus erat
 Sclerum ad mulierem quandam in sublimi specula sedentem ac-
 15 cedere, quae illi flagellum regium porrigeret. Quod flagellum
 cum utique iram dei et Romanorum ex intestinis bellis interitum
 significaret, Sclerus cupiditate occaecatus visionem imperii sui

τὴν οἰκίαν ἔφεσιν κρίνων τὸ δράμα. τῆς δὲ περὶ τῆς τυραν- 16 D
 νίδος τοῦ Σκληροῦ φήμης φθασάσης πρὸς τοὺς κρατοῦντας
 D IV 106 ἠτοιμάζετο τὸ περιλειφθὲν στρατιωτικὸν ἀντικαταστήναι τῷ ἀπο-
 στάτῃ. ἐν τοσοῦτῳ δὲ στέλλεται πρὸς ἐκείνον ὁ Νικομηθείας 17
 5 ἀρχιερεὺς πρεσβεύσων καὶ πολλὰ μὲν ἐπαγωγὰ πρὸς εἰρήνην
 διειλέχθη αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ ἔπεισε. δείξας γὰρ αὐτῷ ὁ Σκληρὸς 18
 τὸ κοκκοβαφεὺς πέδιλον ἀδύνατον εἶπε τὸν ἄπαξ τοῦτο ὑποδη-
 σάμενον ῥᾶον ἀποβαλεῖν. ταύτην τὴν ἀπόκρισιν ὡς ἔγνω οἱ 19
 περὶ τὰ βασίλεια, ἐξ ἀνάγκης πρὸς μάχην ὠρμήκεσαν. ἦν δὲ 20
 10 τῆς βασιλικῆς δυνάμεως στρατοπεδάρχης ὁ ἔκτομίας Πέτρος ὁ
 τοῦ Φωκά, οὗ καὶ πρόην ἐμνήσθημεν. ὡς γοῦν ἀλλήλοις ἀντι- 21
 εστρατοπεδεύσαντο τὰ στρατεύματα παρὰ Λάπαραν, ἣ καὶ Λυ-
 κανδὸν ὠνομάζετο, καὶ πρὸς ἄλληλα συνεροράγησαν, ἐπὶ μὲν
 τινα καιρὸν ἀντεῖχον οἱ βασιλικοὶ γενναίως, ἔπειτα τρέπονται
 15 καὶ ἀναιροῦνται πολλοί, καὶ τὸ στρατόπεδον ὑπὸ τοὺς ἐναντίους
 γενόμενον διαρπάζεται. εἶτα καὶ τὴν Τζαμανδὸν πολυπληθῆ 22 P II 217 A
 πόλιν ἐκ προσελεύσεως τῶν οἰκούντων αὐτὴν εἰληφῶς χρημάτων
 ἔσμον ἐξ αὐτῆς συνηθροοῖκε. οὕτω δὲ περιγεγόμενος τοῦ στρα- 23

1 δὲ RwpDi, om. A 3 περιλειφθὲν RwpDi, περιληφθὲν A ἀν-
 τικαταστητικὸν τὸ ἀποστατας (s. acc.) D 4 τοσοῦτω D δὲ]
 γὰρ B 6 ἔπειθε D 7 τὸν om. D ὑποδησάμενον OwρDi,
 ὑποδυσάμενον A, ὑποδισάμενον E 10 στρατοπ. ante τῆς D
 11 πρόην] XVI 26, 10 οὖν Ewp 12 περὶ Rwp λάπαραν
 ARwpDi, λιπαράραν D, corr. B-W coll. Cedr. (Scylitz.) II p. 422, 21,
 Leon. Diac. p. 169, 23, Ann. Comn. II p. 242, 15 τὰ στρατ.
 ante ἦ C λυκανδὸν cod. Vatic. 981 Di (v. Cedr. l. c., Con-
 stant. Porphyrog. III p. 32, 15 ss., Niceph. Phoc. p. 243, 6. 15.
 250, 18), λικανδὸν ARwp, λικανδὸς Cw, Licandus Wo lat. 13 ὠνο-
 μάζεται D καὶ om. Ewp ante ἐπὶ add. καὶ Ewp 17 τῶν
 οἰκούντων αὐτὴν] αὐτῶν D 18 ἔσμον ARwpDi, ἔσμον alii (v.
 Steph. thes. III p. 2092 D) praeferunt

omen interpretabatur. Fame de tyrannide Scleri ad reges per-16
 lata, quicquid militum restabat contra tyrannum paratur, misso 17
 interim Nicomediae pontifice ad illum, qui etsi multas pacis con-
 ditiones haud aspemandas proposuit, nihil tamen impetravit.
 Nam Sclerus coccineo calceo ostenso non fieri posse dixit, ut qui 18
 eum semel induisset, temere abiceret. Quo responso accepto 19
 necessitas regibus imposita est bello decertandi, copiarum duce 20
 Petro, Phocae spadone, cuius supra quoque facta est mentio.
 Exercitibus ad Laparam congressis, quae et Lycandum appel-21
 latur, regii aliquantisper strenue restiterunt, sed tandem pro-
 fligantur, multis caesis castrisque direptis. Tzemandus quoque, 22
 urbs frequentissima, ab incolis Sclero deditur, e qua magnam
 pecuniae vim coëgit. Sic regiis copiis superatis, multos inde 23

πύματος τοῦ βασιλικοῦ πολλοὺς ἐκ τούτου πρὸς ἐαυτὸν ἐπι-
 εσπάζετο, ἀπεγνωκότας ἤδη τὰς σωζούσας ἐλπίδας περὶ τοῖς
 βασιλεῦσι, καὶ αὐτῷ προσερχήσαν οὐ τῶν ἀνανύμων μόνον
 24 στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν περιωνύμων πολλοί. ὡς δὲ ταῦτα
 τῷ παρακοιμωμένῳ ἠγγέλθησαν, στέλλεται αὐτῷ Λέων ὁ πρω- 5
 τοβησιτάριος, ἀκρατὸν ἔξουσίαν ἐμπιστευθεὶς καὶ πάντα πράττειν
 ὅσα καὶ βασιλεῦσιν ἀνεῖται ἄδειαν εἰληφώς (εἶπεν ἂν τις τῇ
 B 25 Λατίνων φωνῇ τὸν ἄνδρα δικτάτορα)· καὶ συνελθὼν τῷ στρα-
 τοπεδάρχη ὁ πρωτοβησιτάριος ἐπιειράθη μὲν ὑποσχέσεσι καὶ
 26 τιμαῖς τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν ἐπισπάζασθαι· ὡς δ' ἀνηγνύοις D IV 107
 27 ***. ἐντεῦθεν δέος τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν ἀλλε καὶ περὶ τῶν
 φιλιτάων αὐτῶν, καὶ τὸν ἀποστάτην καταλιμπάνοντες τῷ πρω-
 28 τοβησιταρίῳ προσήεσαν. καὶ τούτου δέσας ὁ Σκληρὸς τὸν
 μάγιστρον Μιχαῆλ τὸν Βούρτζην προσκεχωρηκότα αὐτῷ καὶ 15
 Ῥωμανὸν πατρίκιον τὸν Ταρωνίτην μετὰ στρατιᾶς ἐπέμψε κατὰ
 29 τοῦ πρωτοβησιταρίου, οἱ προσβαλόντες ἐκείνῳ ἠτήθησαν. ὡς
 δ' ἐγνώσθη τῷ Σκληρῷ ἢ τῶν πεμφθέντων ἦντα, αὐτὸς σὺν
 παντὶ τῷ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματι κατὰ τοῦ πρωτοβησιταρίου

2 παρὰ DEwp 3 μόνον om. E, μόνων B, γ. ad XIV 6, 31 5 ante
 λέων add. δ C 7 καὶ om. D εἵποιεν w* p invitis AR
 8 δικτάτορα CDi, δικτάρτορα D 10 ἐπισπάζασθαι D 11 παρ-
 εάσας B 11. 12 πρὸς ἐντεῦθεν A, πρὸς ἐν-
 τεῦθεν BC, πρὸς ἐντεῦθεν D, πρὸς ἐντεῦθεν
 (sine lac.) E, πρὸς ** ἐντεῦθεν w, πρὸς τ' ἐντεῦθεν p, πρὸς τὴν
 ἀνατολήν. ἐντεῦθεν cod. Mutin. II F 12 et Di ex Cedr. (Scylitz.)
 II p. 424, 23 (v. B-W Byz. Zeitschr. I. c. p. 596 s.), πρὸς τὰ ἀνα-
 τολικά. ἐντεῦθεν conl. B-W 12 καὶ om. RwpDi 15 αὐτῷ
 RwpDi, αὐτὸν A 17 ἐκείνῳ om. D

ad se attraxit, opibus et salute illorum iam desperatis, neque obscuri
 dumtaxat milites, sed multi etiam ex illustribus ad eum conflu-
 24 xere. Quae cum proposito cubiculi nuntiata essent, Leo proto-
 vestiarium cum summo imperio et auctoritate suo arbitrato gerendi
 omnia, quae regibus licent, mittitur, quam potestatem latine di-
 25 ctaturam nominaret. Is cum stratopedarcha coniunctus, pollicita-
 26 tionibus et honoribus frustra tentatis militum animis, noctu Sele-
 27 rum praetergressus (Orientem versus) contendit. Quare factum
 est, ut Scleri milites et suis carissimis timentes Sclero relicto ad
 28 protovestiarium se conferrent, Sclerus autem territus Michaëlem
 Burtzem magistrum suas secutum partes et Romanum Taronitem
 patricium cum exercitu contra protovestiarium mitteret. Quibus
 29 proelio superatis, ipse Sclerus cum omnibus copiis protovestiarium

χωρεῖ καὶ συρρήγνυται τῇ μετ' αὐτοῦ στρατιᾷ καὶ νικᾷ. καὶ 30 C
 ὁ μὲν στρατοπεδάρχης Πέτρος ἀνηγήτο, ὁ δὲ πρωτοβεσιτάριος
 ἐαλώκει. αὕτη ἡ νίκη ἐπὶ μέγα μὲν ἤρε τὰ τοῦ Σκληροῦ, τὰ 31
 δὲ τῶν βασιλέων εἰς ἀπόγνωσιν ἤνεγκε, καὶ μᾶλλον δι καὶ
 5 ἑθλασσοκράτει ὁ ἀποστάτης. στόλον οὖν ὁ παρακοιμώμενος 32
 ἐτοιμάσας ἐκπέμπει κατὰ τοῦ στόλου τοῦ ἀποστάτου, καὶ ναυ-
 μαχίας γενομένης ὁ στόλος ὁ τοῦ Σκληροῦ κατενανμαχήθη καὶ
 διεσκοδάστο. ὡς οὖν ἤρέμει τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν, τὰ κατὰ 33
 τὴν ἥπειρον ὁ παρακοιμώμενος διετίθεται καὶ τὸν Ἐρωτικὸν
 10 εἰς Νίκαιαν ἐπεμψε τὴν τῆς Βιθυνίας μητρόπολιν, ταύτην φρου-
 ρήσοντα· ἢ προσβαλὼν ὁ Σκληρὸς ἀπεκρούσθη, καὶ λιμῶ τοὺς 34 D
 ἐν αὐτῇ προδοῦναι ταύτην ἠλίπκει καὶ μέντοι ἐχρονοτριβήθη
 ἐκεῖ, σιτοδεία τοὺς ἔνδον πιέζεσθαι παρεσκεύασεν. ἔγνω γοῦν 35
 ὁ Ἐρωτικὸς ἀπάτη καταστρατηγήσαι τὸν ἐναντίον καὶ τοὺς σι- W III 174
 15 τῶνας ψάμμον ἐπλήρωσε καὶ τὴν ψάμμον σίτῳ ἐπέχρωσεν,
 ὡς δοκεῖν τὸν ὄγκον ἅπαντα σίτον εἶναι. ἔχων οὖν τινὰς ἄλω- 36
 D IV 108 τοὺς ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐναντίων, αὐτοῖς τοὺς σιτῶνας

11 πῶς ὁ Σκληρὸς τῆς Νικαίας ἐκράτησεν C

1 συρρήγνυται Ewp στρατιᾶς (= στρατιᾷ καὶ) D, sed punctis ad
 στρατιᾶς additis repetit Dm στρατιᾶ, ne quis στρατιᾶς intellegat
 7 γνομένης Ewp ante καὶ add. τὴ D 8 τὴν om. Rwp
 10 τὴν om. Ewp βιθυνίας ARp, βιθυνίας Dw 12. 13 καὶ μέντοι
 καὶ χρονοτριβήσας ἐκεῖ Rwp, καὶ μέντοι ἐχρονοτριβήθη ἐκεῖ, (ἐπεὶ)
 conl. B-W 13 οὖν CEwp 14 τῶν ἐναντίων D 14. 15 τοὺς
 12), εἰς τοὺς σιτῶνας ψάμμον συνεκόμισε O 15 σίτῳ ante τὴν O
 ἐπέχρωσέ τε καὶ ἐπεκάλυψεν O 16 οὖν om. C, add. Cw

aggressor vicit vivumque cepit, Petro stratopedarcha interfecto. 30
 Ea victoria ut Scleri opes multum auxit, sic regiam rem ad de- 31
 sperationem depressit, praesertim cum tyrannus etiam mare ten-
 neret. Quamobrem praepositus cubiculi classe missa, commisso 32
 cum Scleri navibus proelio, eius classem devicit et dissipavit,
 idemque mari pacato provinciarum suscepta cura, Eroticum ad 33
 Nicaeam Bithyniae metropolim tuendam misit; quam Sclerus vi 34
 expugnare frustra conatus, fame subigi per proditorem posse
 ratus obsidionem tamen traxit et incolas fame vexare instituit.
 Eroticus vero dolo circumvenire hostem statuit illataque in gra- 35
 naria arena et frumento superne ita iniecto, ut totus acervus
 videretur frumentum, captivis, quos ex hostium exercitu habebat, 36
 granaria demonstrat ne semiplena quidem eosque Sclero nuntiare

οὐδ' ἡμιδεεῖς ὄντας ὑπέδειξε καὶ δι' αὐτῶν ἐδήλωσε τῷ Σκληρῷ
 37 μὴ δεδιέναι τὴν πολιορκίαν τὴν ἐκ λιμοῦ. "εἰ δέ μοι" ἔφη
 "πίστευς δοῖς μεθ' ὧν βούλομαι παραχωρησαί μοι ἀπελθεῖν,
 38 ὑπεκστήσομαι σοι τῆς πόλεως τὰ σὰ φρονῶν." περιχαρῶς
 τούτων ἤκουσεν ὁ Σκληρὸς καὶ πίστευς αὐτῷ παρέσχε, κάκεινος 5
 τοὺς τε πλείους τῆς πόλεως καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας
 παρειληφῶς τῆς πόλεως ἔξεισι καὶ πρὸς τὴν μεγάλωπολιν ἄπεισι·
 ΠΠ218 A καὶ ὁ Σκληρὸς εἰσεῖσιν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ τότε ἔγνω κατα-
 39 στρατηγηθεῖς. ὁ δέ γε παρακοιμώμενος, τοῦ Σκληροῦ ἐκεῖθεν
 ἀπάραντος καὶ τῇ βασιλευσῶσῃ τῶν πόλεων πλησιάζοντος, ἀμη-10
 40 χανῶν ἦν. γνωσιμαχῆσας σὺν τὸν Φωκᾶν Βάρδακ ἐκ τῆς
 ὑπερορίας ἀνεκαλέσατο καὶ δροκοῖς αὐτὸν φρικώδεσιν ἐνδησά-
 μενος καὶ παλαμναυστάταις ἀραῖς μὴ ἂν ποτε τῇ βασιλείᾳ ἐπι-
 θέσθαι μὴδὲ κατὰ τῶν βασιλευόντων βουλευσασθαι, ταῖς περι-
 λοίτοις δυνάμεσι τὸν ἄνδρα ἐφίστησι, μάγιστρον τε τιμῆσας καὶ 15
 χρήματα δαφυλῆ παρασχόμενος καὶ τὴν κατὰ τοῦ Σκληροῦ
 41 μάχην αὐτῷ ἀναθέμενος. ἄπεισιν σὺν ὁ Φωκᾶς. ὁ Σκληρὸς
 δὲ τοῦτο μαθὼν τότ' ἔγνω μαχέσασθαι πρὸς ἀνταγωνιστὴν ἀξιό-
 B μαχον καὶ ἄρας ἀπῆει καὶ περὶ τὸ Ἀμόριον συμπλέκεται τῷ
 Φωκᾷ, καὶ γίνεται μάχη τῶν στρατευμάτων, καὶ ἦσαν ὑπερ-20

11 ὅτι τῷ Φωκᾷ Βάρδακ τὸν κατὰ τοῦ Σκληροῦ ἐνεπίστευσε πόλεμον ὁ
 παρακοιμώμενος C

1 οὐδ' om. Owp ἐδήλωσε] ὑπέδειξε D 2 δεδοικέναι D 6 στρατιώτας
 Ewp 7 μεγάλην πόλιν Ewp ἄπεισι RwpDi, ἄπεισιν A (v. ad
 XIII 1, 5), ἔπεισι B 12 φρικώδεσιν om. D 13 καὶ παλ. ἀραῖς
 om. OWo lat. 17 post σὺν add. καὶ Ewp 18 ante μαχ.
 add. μέλλων RwpDi μαχέσθαι D ἀξιόμαχον p*

37 iubet, quamvis a fame nihil sibi periculi sit, tamen si cum certis
 hominibus tuto exire liceat, se urbe tradita partes eius secutu-
 38 rum. Quo nuntio laetatus Sclerus, cum fidem dedisset, ille cum
 maiore civium et militum suorum parte Cpolim abiit; Sclerus
 autem Nicaeam ingressus dolo se circumventum esse intellexit.
 39 Cubicull vero praepositus, Sclero inde digresso et Cpoli appro-
 40 pinquante, quamvis animi dubius haereret, tamen mutata iure-
 tentia Phocam Bardam ab exilio revocatum et sanctissimo iure-
 iurando atque imprecatione horrenda obstrictum, ne unquam
 regnum affectare aut consilia contra reges inire vellet, magistrum
 appellat et reliquis copiarum praeficit pecuniaque liberaliter
 41 suppeditata contra Sclerum mittit. Quo Sclerus cognito tum se
 parem adversarium habere ratus inde digreditur et prope Amo-
 rium pugna commissa superior evadit, profligatis adversariis.

τερούντες οἱ τοῦ Σκληροῦ, οἱ δὲ περὶ τὸν Φωκᾶν τὰ νῶτα
 ἐτρέφαντο. καὶ οὕτω τὰ τῆς μάχης ταύτης συμβέβηκε. τῇ δ' 42
 ἐξῆς οἱ τῶν στρατευμάτων ἐξάρχοντες αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους
 μαχέσασθαι ἔβλοντο καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τοῦ παντός ἀνα-
 5 δέξασθαι. ἐπῆλθον οὖν ἀλλήλοις· καὶ πρῶτος ἔφθη πάσας 43
 τὸν Φωκᾶν ὁ Σκληρός, ὡς μὲν ἔνοιοι λέγουσι, κορύνη κατὰ
 D IV 109 τῆς κεφαλῆς, ὡς δ' ἕτεροι, ξίφος ἐπανετείνοτο κατ' αὐτοῦ, τοῦ
 δὲ κλιθέντος πρὸς θάτερον μέρος καὶ τὴν πληγὴν ἐκκλίναντος,
 ἔφθασε τὸ τοῦ ξίφους ἄκρον τὸ οὐς ἐκτεμεῖν τοῦ ἵππου τοῦ
 10 τοῦ Φωκᾶ. ὁ δὲ γε Φωκᾶς ἀντέπληξε τὸν Σκληρόν κορύνη 44 C
 κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ ὁ πληγὴς σκοιτοδινάσας τῷ τοῦ ἵππου
 τραχήλῳ ἐπέπεσεν· ὃν οἱ περὶ αὐτὸν κακῶς ἔχοντα θεασάμενοι 45
 καὶ τῷ ἐκ τῆς πληγῆς αἵματι πεφυρμένον, περιστάντες συνέσχον
 καὶ ἐπήγαγον εἰς πηγὴν, ἀνακτησόμενοι τε λειποφυχοῦντα τὸν
 15 ἄνδρα τῷ ὕδατι καὶ τὸ καταρρεῦσαν τοῦ αἵματος ἀπορρῦνοντες,
 καὶ τοῦ ἵππου ἐκείνον ἀποβιβάσαντες ἐποιοῦν τὰ εἰρημένα.
 ἐν τούτῳ δ' ὁ ἵππος ὁ τοῦ Σκληροῦ τὸν κατέχοντα ἐκφυγῶν 46
 καὶ ἀποσκικτήσας ἐπιβάτου χωρὶς ἐκρόαιεν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον
 αἵματι τὴν χεῖτην διάβροχος· ὃν ἰδόντα τὰ τοῦ Σκληροῦ στρα- 47

5 ἔπως ἐμονομάχησαν ὁ Σκληρός καὶ ὁ Φωκᾶς· καὶ ὅπως οἱ περὶ τὸν
 Σκληρόν ἐτρέψαντο εἰς φυγὴν CE

1 φωκᾶ D τὰ om. O 2 ἔτρεψαν Di ante τὰ add. μὲν
 RwpDi 3 πρὸς om. B 5. 6 πάσας τὸν—7 κατ' αὐτοῦ] κατὰ
 τοῦ φωκᾶ ὁ σκληρός ξίφος ἐπανατείνασθαι R 7 ἐπανετείνατο Ewp
 8 ἐκκλίναντος RwpDi, ἐκκλίναντος A 9 τὸ τοῦ] τῷ τοῦ D ἄκρω
 D 9. 10 τὸ οὐς ἐκτεμεῖν τοῦ ἵππου τοῦ τοῦ (v. ad XIV 17, 9)
 φωκᾶ AE, τοῦ ἵππου τοῦ φωκᾶ τὸ οὐς ἐκτεμεῖν O, τὸ οὐς ἐκτεμεῖν
 τοῦ ἵππου τοῦ φωκᾶ w*P 13 πεφυρμένω D 14 ἐπήγαγον A
 (ἐπὶ τινι πηγῇ ἄγουσι Cedr. (Scylitz.) II p. 432, 18), ἀπήγαγον
 RwpDi ἀνακτησόμενοι E 15 ἀπορρῦνοντες Ewp 17 τοσοῦτω
 D φυγῶν C 18 ἐκρόαιεν w*P invitis AR κατὰ D

Postridie duces exercitum decrevere ipsi certamine congredi 42
 deque summa rerum decernere. Tum Sclerus prior, ut quidam 43
 tradunt, clavam in Phocae caput impexit, ut alii, ense in eum
 libravit; qui cum ictum declinasset, extremo ense aurem equi
 Phocae resecurit. At Phocas contra Scleri capiti clavam ita il- 44
 lisit, ut oborta vertigine in equi collum prolapsus et cruentatum
 satellites eriperent ac viribus destitutum equo depositum sanguine 45
 absterso ad fontem recrearent. Interea eius equus, dum illi hac 46
 cura occupantur, elapsus eius manibus, a quo tenebatur, sine
 sessor in castris iuba sanguine inmanente exsultans effecit, ut 47

Δ τεύματα (ἐπίσημος γὰρ ἦν ὁ ἵππος, κεκλημένος Αἰγύπτιος) καὶ
 οὐκ ἐπιτρέποντα πεσεῖν τὸν ἑαυτῶν ἡγεμόνα, ἀκρατῶς ὠρμήκεσαν
 48 πρὸς φυγὴν. κατανοήσας δὲ τὸ γινόμενον ὁ Φωκάς ἔπεισε
 τοὺς φεύγοντας τοὺς οὐκ ἐπίσημους παραθαρύνας, καὶ πολλοὶ μὲν
 ἀνήρηντο ὑπὸ τῶν ἀντιπολέμων, πολλοὶ δὲ καὶ ἠλίσκοντο, πλεί-
 49 οὺς δ' ὑπὲρ ἄλλήλων ἐκτείνοντο συμπαιτούμενοι. ἐντεῦθεν ὁ
 Σκληρὸς ἐξαπορηθεὶς μετὰ τῶν περιλειφθέντων καταφεύγει
 πρὸς Χοσρόην τὸν Βαβυλώνιον.

50 Καὶ τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπέμπε πρὸς Χοσρόην, ἀξιώων
 μὴ προσδέξασθαι τὸν τυραννήσαντα κατὰ τοῦ οὐκ ἐπίσημου δεσπότητος
 γινόμενον, ἵνα μὴ καὶ καθ' ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα δοῖται οὐκ ἀγα-

51 θόν. ἔφερε δ' ὁ πεμφθεὶς καὶ πρὸς τὸν Σκληρὸν καὶ τοὺς
 μετ' αὐτοῦ ἔγγραφα τῇ βασιλικῇ βεβαιωθέντα χειρὶ, ἀμνηστίαν
 αὐτοῖς τῶν πεπραγμένων βραβεύοντα, εἰ ἀποσταῖεν τῆς ἐγχει- D IV 110

52 ρήσεως καὶ τῷ βασιλεὶ ὑποκύνψαιεν. ταῦτα τὰ πρὸς τὸν Σκλη-
 ρὸν καὶ τοὺς μετ' ἐκείνου βασιλεία γράμματα ὡς ἔγνω ὁ Βα-

P II 219 A βυλώνιος, αὐτὸν τε τὸν τὴν πρεσβείαν πληροῦντα καὶ τὸν Σκληρὸν
 53 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ στρατιώτας καθείργνυσιν. ἐνταῦθα μὲν
 οὖν τότε τὰ τῆς ἀποστασίας ἔληξε τῷ Σκληρῷ.

6 φυγὴ τοῦ Σκληροῦ πρὸς Βαβυλῶνα καὶ κάθειρξις αὐτοῦ καὶ τῶν μετ'
 αὐτοῦ CE

2 ἑαυτῶν AR (Cedr. l. c. p. 432, 24), αὐτῶν DEwp 5 ἀπὸ Ewp
 6 συμπαι. ἐκτείνοντο C 7 ἐξαπορηθεὶς w*p 9 Καὶ om. Di
 Haasii nota ad versum decimum pertinente perperam huc
 relata 10 ante κατὰ add. καὶ EwpDi 11 καὶ om. O
 13 μετ' ἑαυτοῦ p* ἀμνηστίαν Ewp 14 ἐγχειρῆσεως B
 15 τῷ] τὸ p* 16 μετ' ἐκείνου RwpDi, μετεκείνον A, ἐκείνου D
 γράμματα βασιλεία D 17 τὸν post τε om. p* 18 στρατιώτας
 om. D κατείργνυσιν p* 19 τότε post ἀποστασίας D

Scleri exercitus eo agnito (equus enim erat insignis, nomine
 48 Aegyptius) ducem cecidisse ratus effuse fugeret. Qua occasione
 Phocas arrepta suosque cohortatus fugientes persequitur, multos
 caedit, multos capit; plures etiam a se ipsi conculcati perierunt.
 49 Tum demum Sclerus desperatis rebus cum reliquiis ad Chosroen
 Babylonium confugit.

50 A Chosroe autem rex per legatos petit, ne tyrannum ad-
 mittat sui domini oppugnatorem, alioquin malum exemplum ipsi
 51. 52 fraudi futurum. Cum autem Babylonius cognovisset eundem
 legatum Sclero quoque eiusque militibus afferre litteras regia
 manu subscriptas, quibus iis impunitas promitteretur, modo coe-
 ptis desisterent seque regi dederent, tam legatum, quam Sclerum
 53 cum suis in vincula coniecit. Et hic fuit exitus defectionis illius.

Ἀντωνίου δὲ τοῦ πατριάρχου τὴν ἱερωσύνην ἀπειπαμένον, 6
 ἦν ἐπὶ ἔτη ἤνυσεν ἕξ, καὶ μετὰ μικρὸν τελευτήσαντος τέσσαρασι
 πρὸς τὸ ἦμιν ἐνιαυτοῖς ἀρχιερέως ἢ ἐκκλησία ἐχίρουνεν, εἶτα W III 175
 ὁ Χρυσοβέργης Νικόλαος προκεχείριστο.

5 Τὰ δὲ Βουλγάρων αὐθις κεκίνητο· ὡς γὰρ ἡ τοῦ Τζιμοκῆ 2
 κατήγγελο τελευτή, τέσσαρασιν ἀδελφοῖς ἀνατιθέασι τὴν σφετέραν
 ἀρχὴν, Δαβίδ, Μωσοῦ, Ἀαρῶν τε καὶ Σαμουήλ, οἱ κομητό-
 πωλοι ὠνομάζοντο, διὸ υἱοὶ γεγόνασιν ἐνὸς τῶν παρ' αὐτοῖς
 ἐπισήμων καὶ λεγομένων κομήτων. οἱ γὰρ ἐκ τοῦ βασιλείου 3 B
 10 γένους σφίσι ἐπιλελοπίασι, μόνου περιλειφθέντος ἐνὸς τῶν παί-
 δων τοῦ Πέτρου, φημὶ δῆτα τοῦ Ῥωμανοῦ, ὃς ἐκτομίας ἦν,
 τῶν δὲ τεσσάρων συγγόνων τῶν κομητοπῶλων ὁ μὲν Δαβίδ 4
 τάχιστα τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν, ὁ δὲ γε Μωσοῦς τὰς Σέρρας
 πολιορκῶν λίθῳ βάλλεται καὶ θνήσκει εὐθύς. τὸν δ' Ἀαρῶν 5
 15 παγγενῆ τοῦ βίου ἐξήγαγεν ὁ ἀδελφὸς Σαμουήλ, ἣ τὴν ἀρχὴν
 ἐαυτῷ μόνῳ περιποιούμενον ἢ τὰ Ῥωμαίων αἰρούμενον (λέγεται
 γὰρ καὶ ἀμφοτέρα), ἐνὸς μόνου τῶν παίδων ἐκείνου περισω-

1 *περὶ πατριαρχῶν* CE 5 *περὶ Βουλγάρων καὶ τοῦ Σαμουήλ καὶ τῶν*
ἀδελφῶν αὐτοῦ CE

1 *ἱερωσύνην* w*p *in* *in* *in* AR 3 *τὸ ἡμίσει* (sic) A, *τῷ ἡμίσει* RwpDi,
corr. B-W; v. ad XVIII 25, 7 *ἐνιαυτοῦς* EwpDi, v. XIV 1, 33 *ἀρχ.*
om. C *ἐχίρουνεν* p* *in* *in* *in* ARw 5 *post* *δὲ* *add.* *τῶν* DEwp
τζιμοκῆ RwpDi, *τζιμοκῆ* AC, *τζυμοκῆ* D, v. ad XVII 1, 1
 7 *ἀρχὴν* *om.* A, *suppl.* Am *κομητόπῶλοι* DE, ut vs. 12 (v. arg. ad
 XVI 23, 31), *κομητόπῶλοι* C 9 *λεγομένων* B *on* *ab* *al.* *manu*
ω *superscripto* *κομήτων* B^oRwpDi (v. XIII 6, 1. 14, 1. 21, 8.
 XIV 5, 1. XV 19, 11. XVI 23, 32 *cet.*), *κομήτων* C, *κομήτων* A
βασιλικῶν O 11 *post* *δε* *add.* *τις* Ewp 12 *κομητοπῶλων*
 (sic) A, *sed* *supra* vs. 7 *recte* 13 *μωσοῦς* RwpDi, *μωσοῦς* A,
sed *supra* vs. 7 *recte* *μωσοῦ* 14 *δὲ* Dwp

6. Antonius patriarcha, cum sacerdotio renuntiasset, quod per VI annos tenuerat. ac paullo post obiisset atque ecclesia per annos IV et sex menses vacasset, Chrysoberges Nicolaus est designatus.

Interea Bulgari cognito Tzimiscae interitu tumultuantur ac 2
 deferunt imperium quattuor fratribus Davidi, Mosi, Aaroni, Sa-
 mueli, qui cometopoli appellabantur, quod filii erant viri apud
 illos illustris et ex iis, quos comites vocant. Nam stirps regia 3
 defecerat, uno Romano, Petri filio, superstite, qui eunuchus erat.
 Ex iis quattuor cometopolis David statim mortem obiit, Moses 4
 in oppugnatione Serrae lapide ictus illico moritur. Fratrem 5
 Aaronem cum omni familia, uno illius filio conservato, qui du-
 plici nomine Ioannes Sphendosthabus dicebatur, Samuel inter-

C θέντος, δς Σφενδοσθλάβος καὶ Ἰωάννης διωνύμως ἐκέκλητο.
 6 καὶ ἡ τῆς Βουλγαρίας ἀρχὴ εἰς μόνον περιέστη τὸν Σαμουήλ,
 7 δς τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων τοῖς ἐμφυλίοις ἀσχολουμένων
 ἀδειαν εὐρηκῶς τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἡγεμονίας ἐσπέρια ζύμπαντα D IV 111
 περιήει, οὐ ληζόμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χώρας ἡμα καὶ 5
 8 τὰς πόλεις περιποιούμενος ἑαυτῷ. ἐπεὶ δέ, ὡς ἰστόρηται, τὴν
 τοῦ Σκληροῦ τυραννίδα ὁ βασιλεὺς ἀπεσείαστο, ὥρῃα πρὸς
 ἄμνην τοῦ βαρβάρου καὶ δι' ἑαυτοῦ ἔδοξεν αὐτῷ τὴν ἐκστρα-
 9 τείαν ποιήσασθαι. ἔξεισιν οὖν μῆτε τῷ μαγίστρῳ Βάρδα τῷ
 Φωκᾷ, καίτοι δομestικῷ ὄντι τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς, περὶ 10
 τῆς πράξεως κοινωσάμενος μῆτε μὴν ἐτέρῳ τῶν τῶν ἐφών
 D 10 στραταρχούντων δυνάμεων. ἤδη δὲ πρὸς τὰ Βουλγάρων εἰσιῶν
 τὸν μάγιστρον Λέοντα τὸν Μελισσηνὸν κατόπιν ἐκέλευσεν εἶναι
 11 καὶ τὰς δυσχωρίας τηρεῖν· αὐτὸς δ' εἰσελθὼν τῇ πολιορκίᾳ τῆς
 Σαρδικῆς (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ Τριάδιτσα) ἐπιχειρεῖν ἡτοιμάζετο. 15
 12 τῶν δυτικῶν δὲ ταγμάτων δομestικὸς ὢν ὁ Κοντοστέφανος
 Στέφανος καὶ λογισάμενος ὡς εἰ εὐτυχηθεὶς τὰ τῆς στρατείας
 τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἂν ποτε παύσαιτο δι' ἑαυτοῦ τοὺς πολέμους

6 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων καὶ τὴν Τριάδιτσαν ἐμελλε
 πολιορκεῖν CE. 16 ὅπως ὁ Κοντοστέφανος ἀπάτη μετήλθε τὸν βασιλεῖα
 CE καὶ πέπεικεν ἀναζεύξαι C

1 σφενδόσθλαβος Ewp, v. ad XVII 2, 34 3 post ἐμφυλ. add.
 πολέμοις Rwp 6 ἰστορηται] XVII 5, 7 ss. 10 τυγγάνοντι O
 11 τῶν τῶν AO (v. ad XIV 17, 9), τῶν EwpDi 14 δὲ D
 15 Τριάδιτσα Di 16 κοντοστέφανος RwpDi, κοντοστέφανος A,
 sed infra recte 17 στέφανος om. Ewp καὶ om. B εὐθυ-
 χηθεὶς p*

ficit, sive quod summam rerum sibi soli vindicabat, sive quod
 6 Romanis studere videbatur; nam utrumque fertur. Is igitur Sa-
 7 muel Bulgarorum principatum solus adeptus, dum Romani rebus
 civilibus distinentur, occidentales eorum provincias omnes impune
 circumit nec populatur tantum, sed et regiones urbesque suae
 8 ditionis facit. Qua de causa rex, depulsa Scleri tyrannide, ut
 supra docuimus, ulciscendi barbari cupiditate flagrans suis auspi-
 9 ciis bellum ei inferre statuit. Egreditur igitur, consilio suo neque
 cum magistro Barda Phoca, orientalium scholarum domestico,
 10 neque cum ullo alio ducum orientalium communicato. Bulga-
 rorum fines iam ingressus, magistro Leone Melisseno pone sequi
 11 iusso ad locorum angustias tutandas, ipse Sardicam, quae et
 12 Triaditza dicitur, obsidere instituit. Verum occidentalium legio-
 num domesticus Contostephanus Stephanus cogitans re bene gesta
 regem nunquam non suoapte ductu atque auspiciis bella admini-

διατιθέμενος, και οὗτ' αὐτὸς οὐθ' οἱ λοιποὶ στρατιάρχαι ἐτι
 αὐτῷ λόγου πολλοῦ νομοθῆσονται ἄξιοι, σφῆλαι οἱ διεμελέτησε
 τὴν ἐπιχειρήσιν και τὴν δρμὴν ἀνακόμει. προσελθὼν οὖν φησι 13
 τὸν Μελισσηνὸν τυραννίδι ἐπιχειρεῖν και ἀπιέναι σὺν ταχτητῇ
 5 πρὸς τὸ Βυζάντιον τὴν βασιλείαν καθέξοντα· και ἡξίου μὴ
 μέλλειν, ἀναζευγνύειν δὲ και μὴ ὑπερτίθεσθαι. τοῦτο τὸν βα- 14
 οὐλέα ἐτάραξε και ἐπάνοδον ἐσήμανε τῷ λαῷ. ὁ δὲ γε Σα- 15 P II 220 A
 μουήλ ταῖς τῶν δρῶν ἐμφιλοχωρῶν κορυφαῖς (οὐ γὰρ ἐθάραρει
 κατὰ συστάδην μαχέσασθαι) και τὴν ἀθρόαν ἀναζυγὴν ἰδὼν
 10 δειλίαν ἔκρινε τὸ πραττόμενον και ἔπεισι τοῖς Ῥωμαίοις και
 τῷ ἀνελλιπῶ ἀπαντας κατεθρόησε και εἰς φυγὴν ἔτρεψε· και 16
 D IV 112 τῆς τε παρεμβολῆς ἐκράτησε και τῆς σκηνῆς τῆς βασιλικῆς και
 τῶν παρασῆμων τῆς βασιλείας. ὁ δὲ βασιλεὺς μόλις εἰς Φίλιπ- 17
 πούπολιν διασέσωστο κάκει τὸν Μελισσηνὸν εὐρηκῶς κατὰ τοῦ
 15 Κοντοστεφάνου ἐξώργιστο και ὕβρεις κατέχευε τοῦ ἀνδρός. ὁ 18
 δὲ δυσανασηγῶν ἐτραχύνετο, και ἀναζέσας ὁ βασιλεὺς τῷ θυμῷ
 ἀνέθορέ τε τοῦ θρόνου και τῆς κόμης τοῦ Κοντοστεφάνου
 δραξάμενος και τοῦ πάγονος προσήραξε τὸν ἄνδρα τῇ γῆ. B
 Ἐντεῦθεν οἱ τῶν δυνάμεων τῶν Ῥωμαϊκῶν προεξάρχοντες 19

7 και ὅσα οἱ Βούλγαροι τοῖς Ῥωμαίοις ἐποίησαν ἀναζευγνύουσιν C 19 ὅτι
 ὁ Φωκάς Βάρδας (om. C) βασιλεὺς ἀνεργήθη CE

1 στρατάρχαι Owp, quam formam aliis locis (XVII 7, 37. XVIII
 14, 2) mavult Zonaras. 2. 3 σφ. αὐτῷ τ. ἐπιχειρήσιν ἐμελέτησε (-σεν
 C) O 5 ἐς O 6 ante ἀναζ. add. ἀλλ' O δὲ και μὴ] μηδ' O
 13 τοῦ κράτους O 14 διασέσωσται D κάκει] κάκεινον E
 18 προσήραξε ARwp, corr. Di, v. ad XIII 7, 8

stratum, se ceterisque ducibus parvi aestimatis, operam dedit,
 ut conatus illius labefactaret atque impetum retardaret. Accedit 13
 igitur et Melissenum tyrannidem affectantem festinanter proficisci
 Byzantium ad regnum occupandum ait, non cunctandum esse
 monens, sed sine mora reducendum exercitum. Id regem ita 14
 perturbavit, ut exercitui reditum denuntiaret. At Samuel cacu- 15
 mina montium insidens (neque enim cominus decernere audebat)
 subito discessu viso Romanos aggreditur, quos metu illud facere
 arbitrabatur, et inexpectata impressione omnes turbatos in fugam
 compellit nec castris tantum, sed et regis tabernaculo atque in- 16
 signibus regni potitur. Sed rex Philippolim aegre evasit, ubi 17
 invento Melissenio Contostephanum ira permotus contumeliosis
 dictis insectatur, quae cum ille iniquo animo ferens exasperare- 18
 tur, rex effervescente bile solio exsiliens Contostephanum coma
 ac barba prehensum terrae illidit.

Inde Romanarum legionum principes regi irati: Phocas, 19

μηγιῶντες τῷ βασιλεῖ, ὁ μὲν Φωκᾶς ὅτι αὐτῷ αἱ ἐλπίδες ὑπέρ-
 ρεον καὶ τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου ἐχώρουν, οἱ
 δὲ ὅτι ὑπερηφάνως αὐτοῖς προσεφέρετο καὶ οὐκ ἐκοινωνε σφίσι
 τῶν βουλευμάτων, οἱ δὲ δι' ἕτερόν τινα, ἐν τῷ Χαροισανῷ συν-
 αθροίζονται καὶ τῷ Φωκᾷ Βάρδα διάδημα περιέθεντο καὶ τῆς 5
 W III 176 20 βασιλείας ἡξίωσαν. καὶ οἱ μὲν τὰ τῆς ἀποστασίας, ὡς αὐτοῖς
 ἔδοκει, εὖ διετίθεντο.

21 Ὁ δὲ Σκληρὸς ἐν Βαβυλῶνι φρουρούμενος ἀνελπίτως
 22 ἐξάγεται τῆς φρουρᾶς. τῆς γὰρ τῶν Περσῶν ἀρχῆς καταλυ-
 θείσης ὑπὸ Σαρακηνῶν, ἀνὴρ τις Πέρσης, Ἰναργος ὄνομα, 10
 C λόγους παρακινήσας τὸ Περσικὸν πείθει ἀποστατῆσαι τῆς τῶν
 Σαρακηνῶν δουλείας καὶ ὅπλα ἄρασθαι κατ' αὐτῶν, αὐτοῦ
 23 τοῦ Ἰναργου στρατηγούντος αὐτῶν. πολλάκις μὲν οὖν ὁ Χοσ-
 ρόης τοῖς Πέρσαις ἀντιγωνίσαστο, τοσαυτάκις δ' ἠττήθη δούκις
 24 σφίσι προσέμιξε· καὶ ἀπογνοὺς πρὸς τοὺς ἐμφρούρους κατα- 15
 φεύγει Ῥωμαίους καὶ ἀνίησι μὲν αὐτοὺς τῆς εἰρκτῆς, διαλέγεται

8 ὅτι (ὅπως E) ὁ Σκληρὸς καὶ οἱ παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς Ῥωμαῖοι ἀνείθησαν
 τῶν δεσμῶν καὶ ἐπανελεῖν εἰς τὰ Ῥωμαίων δόξα (δόξα C, **** E) ἡδυσ-
 νήθησαν CE

1 ἐλπίδες (omisso αἱ) αὐτῷ D ἐπέρρεον B 2 παροιμίας] V.
 Steph. thes. V p. 562 A μανδραβούλου D 3. 15 σφίσι OwpDi,
 σφίσι (sic) AE 4 post δὲ add. καὶ Owp ἑτερόντινα A, ἑτερόντινα
 EB* C_wwp, ἑτερόντινα D, corr. Di χαροισανῷ Rwp Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 438, 14, χαροισανῶν A 5 τῷ] τὸ p* περιτιθέασιν τῷ
 φωκᾷ βάρδα διάδημα O 6. 7 ὡς αὐτοῖς ἔδοκει ante τὰ τῆς D
 8 post δὲ add. γε RwpDi 10 post ὑπὸ add. τῶν Ewp Ἰναρ-
 γος E, Ἰναργος D 11 παραθήξας O ἀποστῆσαι C 12. 13 αὐ-
 τοῦ—αὐτῶν om. A, add. RwpDi 13 Ἰναργου E, Ἰναργου D
 14. 15 τοσαυτάκις—προσέμιξε om. D

quod spe frustraretur et res suae, ut in proverbio est, Mandraboli
 more procederet, alii, quod se contemni putabant consilii regis
 non communicatis, alii aliis de causis in Charsianum congressi
 20 Phocam Bardam diademate ornatum regem appellant, defectione,
 ut ipsi putabant, probe administrata.
 21 Sclerus autem, qui Babylone custodiebatur, praeter spem
 22 custodia educitur. Nam Persarum imperio a Saracenis everso,
 vir quidam Persa, nomine Inargus, verbis concitat populares
 suadens, ut rupto servitutis iugo arma contra Saracenos se duce
 23 sumant. Chosroes autem quamvis saepe cum Persis congressus,
 24 tamen nunquam non discessit inferior, desperataque victoria ad
 Romanos, qui in custodiis erant, confugit; quibus carcere eductis,
 cum Sclero de ratione gerendi belli agit, petita venia malae

δὲ τῷ Σκληρῷ περὶ τοῦ πολέμου καὶ μὴ μνησκακῆσαι τῆς
κακώσεως αὐτῷ ἀξιοῖ. ὁ δὲ πρότερον μὲν παρηγεῖτο τὸν πό- 25
λεμον, εἶτ' ἐγκειμένον τοῦ Βαβυλωνίου κατανεύει μὲν, σὺν
D IV 113 μόνοις δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέσχετο τὸν πόλεμον ὑπελθεῖν. καὶ 26
5 ἤρουνῶντο τοῖνον τὰ δεσμοτήρια, καὶ ὅσοι εἰρηγο ἐν αὐτοῖς
Ῥωμαῖοι, ἐξήγοντο καὶ ὠπλίζοντο· καὶ ὥσει τρισχίλιοι συν- 27 D
ηθροίσθησαν, οὗς παρεληφῶς ἐχώρησε κατὰ τῶν Περσῶν
καὶ συμβαλῶν νικᾷ· ἀναξεῦξαι δὲ πρὸς τὸν Χοσρόην οὐκέτ' 28
ἔκριεν οὗτ' αὐτὸς οὗθ' οἱ μετ' αὐτοῦ· ἐδοδοίκεσαν γὰρ μὴ 29
10 καὶ αὐθις αὐτοὺς καθείρξει ὁ βάρβαρος, καὶ μᾶλλον διὲν
πεῖρα γέγονε τῆς αὐτῶν γενναιότητος. εἶχοντο γοῦν τῆς φυγῆς, 30
καὶ ὁ Χοσρόης πληθος εἰς αὐτῶν ἐπιδίωξεν ἔστειλε· καὶ οἱ 31
σταλέντες κατεληφότες τοὺς φεύγοντας, ἐκείνων ὑπάρχοντες
πολλαπλάσιοι, μείους τῶν φευγόντων ἀποδράναι δεδύνητο, τῶν
15 ἄλλων ἐκεῖ πεσόντων καὶ Ῥωμαϊκαῖς δαμέντων χερσίν.

Ὁ μὲν οὖν Σκληρὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐς τὰ Ῥωμαίων 7
ἐπανελήλυθεσαν ὄρια. μαθὼν δὲ καὶ τὸν Φωκᾶν ἦδη βασι- 2 P II 221 A
λειῶντα καὶ τυραννίδος ἀρξάμενον, ἀπονενεύκει πρὸς τὸν Φωκᾶν,
κοινωνὸς ἀξιών εἶναι καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς.
20 ὁ δὲ καὶ τὴν κοινοπραγίαν ἐδέξατο, καὶ εἰ τῶν ἐφάσεων τύ- 3

16 διὲν κοινωνίαν θέσθαι μετὰ τοῦ Φωκᾶ ἐπὶ τῇ (om. E) τυραννίδι ἠθέ-
λησεν ὁ Σκληρὸς, καὶ ὅπως κατεσχέθη καὶ ἐδεσμήθη CE

1. 2 αὐτῷ ante τῆς D 4 καὶ om. Rwp 6 συνηθροίζοντο B
7 ante ἐχώρησε add. ὁ σκληρὸς Owp 9 οὗθ' αὐτὸς D 10 καθ-
είρξει ARwpDi (v. I p. 386, 3), καθείρξη BC 11 σὺν D
14 φευγόντων AEWp, διωκομένων OWo lat. ἀποδράναι EwpDi,
ἀποδράναι AO 16 εἰς DEwpDi, v. ad XIV 12, 14 17 ἐπαν-
ελήλυθασιν | D 18 πρὸς ἐκείνων ἀπονεύει O 20 καὶ ante τὴν
om. CEwpDi

tractationis, qui primum quidem bello recusato, tandem Baby- 25
lonio urgente annuit, sed ea conditione, ut solos Romanos in
aciem educat. Carceribus igitur perquisitis, ad tria milia Ro- 26. 27
manorum sunt inventa et arma iis data; qui cum Scleri ductu
et auspiciis Persas vicissent, nec ipsi nec ille ad Chosroen rede- 28
undum esse statuerunt veriti, ne denuo a barbaro in carcerem 29
conicerentur, praesertim tanto virtutis specimine edito. At Chos- 30
roes, dum fuga intenti sunt, magnam turbam ad eos persecuen-
dos mittit; qui etsi numero multo superiores commisso proelio 31
pauciores evaserunt fugientibus, ceteris ibi Romanorum manibus
interfectis.

7. Sclerus igitur cum suis Romanorum fines ingressus ad
Phocam se confert, quem regnum spectare ac tyrannidem iam 2
affectasse cognorat, et belli et ipsius regni socius futurus. Ille 3

χοιεν, ἐαυτῷ μὲν τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων ἀπένεμε καὶ τῶν
 πλειόνων ἐθνῶν καὶ χωρῶν τὸ κράτος, τῷ δὲ Σκληρῷ προσ-
 εκλήρου τὴν Ἀντιόχειαν τὴν τε Κόλλην Συρίαν καὶ Φοινίκην
 καὶ Παλαιστίνην καὶ Μεσοποταμίαν καὶ τὰς συνθήκας ὄρκους
 4 καθ' ἱερῶν ἐμπεπέδωκεν. ἐπὶ τούτοις τεθαρορηκῶς ὁ Σκληρὸς 5
 5 πρόσεισι τῷ Φωκῇ. ὁ δ' ἐντὸς ἀρκύων τοῦτον λαβὼν ἀφαι-
 ρεῖται μὲν αὐτοῦ τὸ σχῆμα δὴ τὸ βασίλειον, καθείργουσι δὲ
 6 καὶ φρουρὰν αὐτῷ περιόστησιν. ὑφ' ἐαυτὸν δὲ καὶ τὴν σὺν
 Β ἐκείνῳ στρατιὰν ποιησάμενος τοῦ τυραννεύειν εἶχετο κραται-
 7 ὄτερον. ὁ μέντοι Σκληρὸς προμηθενόμενος ἐαυτῷ πρὸς τὸ D IV 114
 μέλλον ἐξ ἀποτυχίας σωτηρίαν τινα, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι
 πρὸς τοῦ Φωκῆ τὸν υἱὸν Ῥωμανὸν λάθρα φυγεῖν παρεσκεύασεν,
 8 ὡς αὐτομολοῦντα τῷ βασιλεῖ· ὃς καὶ περιχαρῶς παρὰ τοῦ κρα-
 τοῦντος ἐδέχθη καὶ μάγιστρος ἐτιμήθη εὐθύς.
 9 Ὁ Φωκᾶς δὲ ἀπόμοιράν τινα τῆς στρατιᾶς ὑπὸ τὸν πα- 15
 τρικιον τάξας τὸν Δελφινῶν εἰς τὴν ἀντικρὺ τῆς βασιλίδος ἐκ-
 πέμπει Χρυσόπολιν, αὐτὸς δὲ σὺν τῇ λοιπῇ δυνάμει ἀφίκετο
 10 πρὸς τὴν Ἄβυδον. τῷ μέντοι Δελφινῷ ἑστρατοπεδευκῶτι κατὰ
 Χρυσόπολιν αἰφνίδιον ἐπῆλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ λαοῦ Ῥωσικοῦ

10 διὸ πρὸ τοῦ δεσμηθῆναι λάθρα ὡς αὐτόμολον ἐπεμψε τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 πρὸς τὸν βασιλέα ὁ Σκληρὸς C 15 περὶ τοῦ Δελφινῶ CE 18 ὅπως
 ἐάλω καὶ ἀνεσκολοπίσθη CE

1 ἀπένεμε ante τὴν O ἀπέναίμε w*p invitis AR 4 post μεσο-
 ποτ. add. καὶ αἰγυπτίον Ewp 5 ἐμπεπέδωκεν D 6 τῷ Φ.] τὸν | φωκῆ
 D 8 περιόστησιν D 10. 11 σωτηρίαν πρὸς τ. μέλλον τινα ἐξ-
 αποτυχίας D 16 ἀνικρὺ w*p invitis AR

et societatem amplexus est et, si votorum compotes fierent, sibi
 urbem regiam et plurium gentium ac provinciarum imperium vindic-
 icat, Sclero Antiochiam, Coelesyriam, Phoeniciam, Palaestinam,
 4 Mesopotamiam attribuit eaque pacta iureiurando sancit. Quo
 5 Sclerus fretus cum ad Phocam se contulisset ac iam intra casses
 esset, primum habitu regio privatur, deinde in carcerem coniecto
 6 custodia adhibetur; et copiis illius ascitis, Phocas tyrannidem
 7 suam firmat. Enimvero Sclerus priusquam ab Phoca comprehen-
 deretur, ut, si res male cessisset, receptum aliquem haberet ac
 spem salutis, curarat, ut filius suus Romanus, clam arrepta fuga,
 8 ad regem deficeret, a quo et cum gaudio exceptus est et statim
 magister designatus.
 9 Phocas autem Delphina patricio cum parte copiarum Chry-
 sopolim, quae est e regione urbis regiae, misso, ipse cum reliquo
 10 exercitu Abydum proficiscitur. Rex vero Delphinam, cum ad
 Chrysopolim castra fecisset, subito cum Russico exercitu adortus

(κῆδος γὰρ πρὸς Βλαδιμηρόν τὸν ἄρχοντα τούτων ἐπὶ Ἄνγη τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ θέμενος συμμαχικὸν ἐκεῖθεν ἐδέξατο) καὶ C δῆλον τῶν ἐναντίων ἐκράτησε καὶ αὐτὸν τὸν Δελφινῶν χειρωσάμενος ἀνεσκόλοπισεν. εἶτα πρὸς τὴν Ἄβυδον ἄπεισι μετὰ τοῦ 11 5 ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου· καὶ ἤδη ἀντιμέτωπα ἔστησαν τὰ ἐναντία στρατεύματα, καὶ τοῦ μὲν οἰκείου προετέτακτο ὁ Φωκᾶς, τὸ δ' ἀντίμαχον ὁ βασιλεὺς Βασίλειος ἔφιππος περιῶν παρεθάρρυνεν· ὃν ὁ Φωκᾶς θεασάμενος κατ' αὐτοῦ τὸν ἵππον ἐλαύνει, 12 W III 177 δὴν ἐκείνῳ τὴν ἥϊαν ἐνδεδωκῶς, κρίνας, ὡς εἰ ἐκείνον κατα- 10 βαλεῖ, ἔσεται τὸν ἀγῶνα νενικηκῶς. ἀλλ' οὐπω τῶν οἰκείων 13 προεληλύθει πολὺ, καὶ οἱ μὲν αὐτὸν ἐκκυλισθῆναι τοῦ ἵππου φασίν, οἱ δὲ εἰς τινα λόφον ἐκκλῖναι καὶ ἀποβάντα τοῦ ἵππου ἐκα- 14 θῆναι κατὰ γῆς καὶ εὐθὺς αὐτὸν τὸ πνεῦμα λιπεῖν. οἱ μὲν 14 D οὖν πληγῆναι παρὰ τοῦ καιροῦ τὸν ἄνδρα ἔλεγον. καὶ ὁ βα- 15 σιλεὺς δὲ Κωνσταντῖνος ἐαντιῶ τὴν ἀνάρῃσιν ἐκείνου ἐπεφήμιζε· τοῦτο δ' ἦν λόγος ἄλλως· οὐδὲ γὰρ τετρωμένον αὐτοῦ τὸ σῶμα D IV 115 εἴρητο οὐδαμῇ. οἱ δὲ φαρμάκῳ δηλητηρίῳ ἐδόξαζον κατερ- 16

8 ἔπως (δὲ A) ὁ Φωκᾶς κατέστρεψε τὴν ζωὴν ACE

1 τὸν RwpDi Cedr. (Scylitz.) II p. 444, 7, om. A 4 ἀνεσκο-
λόπισεν RwpDi, ἀνεσκόλοπισε A, v. ad XIII 1, 5 6 προετέτακτο
B, προετέτακτο D 7 περιῶν RwpDi, παριῶν A 9 εἰ om. E
10 ἔσεται AOWp, ἐσείται E, ἔσται Di, v. ad XVI 23, 34 νενι-
κῶς mutat ex νενικηκῶς E 12 φησίν C ἐκκλῖναι EwpDi,
ἐκκλῖναι AO 13 κατὰ γῆς AR (πρὸς γῆν Cedr. (Scylitz.) II
p. 445, 6), κατὰ τῆς γῆς CEwp 14 καιροῦ ante παρὰ O 15 τ.
ἐκείνου ἀνάρῃ. Rwp; cum Zonaras ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνων ponat
modo inter substantivum et articulum (I p. 9, 5. 11, 6. 8 (cod.
A). 12, 19. 26, 16 cet.), modo post substantivum (I p. 5, 10.
11, 2 cet.), auctoritati optimi codicis est astipulandum (v. ad
XVIII 15, 3) ἐπεφήμιζε D 17 οὐδαμοῦ O, μηδαμῇ Ewp

(nam cum Bladimero duce eorum, sorore Anna ducta, affinitatem iunxerat atque auxilia inde arcessiverat) hostibus facile superatis, ipsum Delphinam captum palo affixit. Deinde Abydum cum 11 fratre Constantino proficiscitur; cum autem utrique exercitus in procinctu starent, et Phocas suas copias antecedens regem Basiliium equo circumvectum legiones cohortantem vidisset, totis 12 habentibus laxatis, equo concitato in illum fertur, eo prostrato se toto discrimine fore defunctum ratus. Sed antequam suos mul- 13 tum antecessisset, alii eum equo devolutum ferunt, alii, cum in tumulum quendam declinasset equoque descendisset, humi extentum statim exspirasse, alii a quodam mortifero vulnere affectum 14 esse. Rex quidem Constantinus caedem eius sibi arrogabat, falso uti- 15 que, quoniam eius corpus vulneratum nusquam est repertum. Alii, 16

- γασθῆναι αὐτόν, δ καὶ μᾶλλον ἔδοξε πιθανώτερον· τὸ γέ τοι
 φάρμακον ἡτοιμάσατο μὲν δ Βασίλειος, προσέφερε δὲ τῷ Φωκᾷ
 17 δ τούτῳ οἰνοχοεύων, παρὰ τοῦ βασιλέως ὑποκλαπέις. πεσόντος
 δὲ τοῦ Βάρδα τὸ μετ' αὐτοῦ στράτευμα διεσκέδαστο, καὶ οἱ
 μὲν ἐκτείνοντο καταλαμβανόμενοι, οἱ δ' ἐξωγοῦντο καὶ συσχε- 5
 P II222 A θέντες κατὰ τὸ δόξαν τῷ βασιλεῖ ἐκολάσθησαν.
 18 Ὁ δὲ ἀλλοιότερος ἦν ἢ τὸ πρότερον· σοβαρός τε γὰρ ἐγε-
 γόνη καὶ τὸ ἦθος ὑποκαθήμενος καὶ πάντα ὑπώπτενε καὶ
 19 τὴν ὀργὴν ἐτύγγανεν ἀπαραίτητος. καὶ οὐ τοῖς ἄλλοις μόνον
 τὸ σοβαρὸν ἐπεδείκνυτο, ἀλλὰ μὴν καὶ τῷ παρακοιμωμένῳ 10
 αὐτῷ ἤχθετό τε τάνδρῳ καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔσπευδε μετενεγκεῖν τὴν
 20 τῶν πραγμάτων διοίκησιν. καὶ μέντοι καὶ μεθίστησι τῆς τῶν
 κοινῶν οἰκονομίας αὐτόν, οἴκοι μένειν ἀπρόσιτον ἐπιστείλας αὐτῷ,
 εἶτα μετὰ μικρὸν καὶ ὑπερόριον τίθησι καὶ τῶν ἐκείνῳ πεπρα-
 γμένων ἕκαστον ἀνακρίνων ἀπραξίαν τῶν πλειόνων κατεψηφί- 15
 21 ζετο· καὶ τοῦ παρ' ἐκείνου δομηθέντος σεμνείου τὰ πλείω
 Β ὑφείλετο, καὶ οὐκ ἀγρῶν ἦψατο μόνον ἢ χωρίων καὶ οἰκιῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἀναθημάτων τε καὶ πλακῶν καὶ κίωνων πολυτελῶν.

7 οἷος δ βασιλεὺς Βασίλειος τὸ ἦθος ἐγένετο μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Φωκᾷ
 CE 9 ὅπως τὸν παρακοιμώμενον δ βασιλεὺς ἀπεσκυνάσατο. καὶ ὅπως
 πρὸς ἐκείνον διετέθη CE

- 1 γέ τοι AO (γέ τι D), μέντοι Ewp 2 προσέφερε] προ|σέ D
 3 τούτῳ RwpDi (Psell. p. 12, 9), τούτου D, τοῦτο A π C, παρὰ
 Cw, v. ad XVII 8, 17 5 κτεινόμενοι C, ἐκτείνοντο corr. Cw
 7 δ] οἱ C, corr. Cw ἀλλοιότερος AOWo lat., ἀγριώτερος Ewp
 σοβαρῶς B τε om. D 11 αὐτῷ om. D ἤχθε τότε p*
 τῷ ἀνδρὶ D 14 καὶ prius om. Rwp 15 κατεψηφίσατο Ewp
 16 ἐκείνῳ Ewp 17 ἀφείλετο BCwp μόνων ex μόνων mutat
 E, v. ad XIV 6, 31

- quod quidem probabilius est, putavere toxicum ei a Basilio prae-
 paratum, a pincerna corrupto largitionibus regiis fuisse propina-
 17 tum. Bardae strati exercitus dissipatus est, aliis caesis, aliis
 captis, in quos rex suo arbitratu animadvertit.
 18 Erat Basilius mutatus ab illo, qui prius fuerat, et factus
 arrogans, demisso ingenio, suspicax in omnes, iracundia inexora-
 19 bili; neque in alios dumtaxat, sed in ipsum etiam praepositum
 cubiculi talem se praebuit. Quem cum odisset atque ipse rerum
 20 administrationem capessere vellet, tum a reipublicae negotiis
 removit, tum domo eum egredi vetuit nec multo post relegavit,
 21 tum actis eius omnibus perquisitis pleraque rescidit, tum mona-
 sterium ab eo exstructum maxima ex parte spoliavit nec agros

ὄθεν ἐκείνος διὰ ταῦτα νέφει περιοχθεῖς ἀθυμίας παρεῖτο τὰ 22
 μέλη καὶ ἔμπρους ὄπτο νεκρὸς καὶ βραχὺ τι διαλιπὼν οὐκ ἔως
 τὸν βίον ἐξέλιπεν. ὁ δὲ τότε πρῶτον γέγονεν αὐτοκράτωρ ὡς 23
 ἀληθῶς καὶ γνοὺς πηλίκων δεῖται φροντίδων ἢ τῆς βασιλείας
 5 διοικήσεως, τῆς τε βασιλικῆς ἀβρότητας κατεφρόνησε καὶ τῶν
 λαμπρῶν ἐπιβλημάτων ἀπέσχετο καὶ γλυκνθυμίαν ἄπασαν ἀπ-
 εσεύσατο, καίτοι πρόην μὴ οὕτω βιούς, ἀλλὰ καὶ ἐρώτων ἡτιῶ- 24
 μενος καὶ κώμοις καὶ τρυφαῖς ἑαυτὸν ἐκδιδοὺς καὶ βασιλείοις
 D IV 116 περιπότῃσιν ἐνηδόμενος. ἑαυτῷ δὲ μόνῳ προσκληρώσας τὴν 25
 10 ἔξουσίαν τοῦ δνόματος μόνου τῆς βασιλείας καὶ τοῦ ἐπισήμου
 χρώματος μετεδίδου τῷ ἀδελφῷ καὶ τινα δορυφορίαν ἐκείνῳ
 ἀπέταξε, βραχεῖαν μέντοι καὶ οὐκ ὑπέρογκον. ὁ δὲ ἔφερε καὶ 26 C
 οὐκ ἡμφισβήτην τῷ ἀδελφῷ, ἡθους ἀνειμένου τυχῶν, οἴμαι, καὶ
 χαίρων ἕγροτέρα ζωῇ καὶ διαγωγῇ τρυφερῇ καὶ θήραις καὶ
 15 ἡλικιωτῶν συνουσίαις οἷς συνετρέφετο. τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ
 καὶ ἄμφω εἰχέτην οὕτως.

Ὁ δὲ γε Σκληρὸς τοῦ Φωκᾶ θανόντος λυθεὶς τῆς εἰρκτῆς 27

1 τελευτῇ τοῦ παρακοιμωμένου CE 7 οἶος ἦν ὁ βασιλεὺς πρὸ τοῦ (om.
 E) τῆς ἔξουσίας ἐπιλαβεῖσθαι (λαβεῖσθαι E) καὶ οἶος μετὰ ταῦτα ἐγένετο.
 CE καὶ ὅπως ἐκέχρητο τῷ ἀδελφῷ· καὶ οἶος ἦν ἐκείνος τὸ ἦθος C
 17 οὐ αὐθις ὁ Σκληρὸς τῆς τυραννίδος εἶχετο. καὶ ὅπως ἐσεύσατο. καὶ
 προσῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ ἐδέχθη CE (καὶ ἐδ. om. E)

5 ἀβρότητας B*(?)wp τῶν D 7 ἐρώτων p* 8 τρυφαῖς]
 μέθαις D βασιλείας Ewp 10 μόνου AE, οἶον R, οἶον C, μόνον
 w*p 13 ἦθος E οἴμαι om. O Wo lat. 14 ἕγρ. ζωῇ—diag.
 τρυφερῇ] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 ζωῇ p* 15 συνουσία
 E(wp) | οἷς A, τῶν οἷς Rwp 17 τ. εἰρκτῆς λυθεὶς D εἰρκτῆς
 AR, εἰρκτῆς Dwp

tantum aut fundos invasit et aedes, sed etiam donaria, tabulas,
 columnas pretiosas. Quas ille ob res animi aegritudine oppres- 22
 sus membrisque resolutis nihil aliud nisi mortuum corpus spirans
 brevi miserabiliter est exstinctus. Basilius vero tum demum vere 23
 imperator factus cum intellexisset, quantam sollicitudinem regni
 administratio postularet, delicias regias spreuit, splendidis vesti-
 bus abstinuit omnemque suavitatem repudiavit, quamvis prius 24
 non ita vixisset, sed et amoribus indulsisset, comessionibus et
 voluptatibus deditus regioque luxu delectatus. Ita omni aucto- 25
 ritate sibi vindicata fratri nihil impertiit, nisi nomen et colorem
 insignem, custodia illi quidem attributa, sed exigua neque ma-
 gnifica. Quae ille, ut homo remissioris, puto, ac mollioris ingenii 26
 et voluptarius, venationibus et aequalium suorum consuetudine
 gaudens aequo ferebat animo neque fratri adversabatur. Atque
 illorum erat hic status.

Sclerus autem, Barda mortuo, vinculis solutus a priore in- 27

εἶχετο καὶ αὐθις τοῦ πρὶν ἐγχειρήματος καὶ τυραννεῖν καὶ πά-
 28 λιν οὐκ ἀνεβάλλετο. ὁ δὲ βασιλεὺς γραμμασι πρὸς αὐτὸν ἐγχα-
 ραχθεῖσι παρήνει τὸν ἄνδρα παύσασθαι τῆς ἀπονοίας ποτε καὶ
 μὴ αἰεὶ βούλεσθαι αἴτιον εἶναι πολέμων ὁμογενέσι καὶ τὴν γῆν
 D 29 αἶμασι χραίνειν, καὶ τούτοις χριστιανῶν. ὁ δὲ τῷ τε γήρα⁵
 τρυχόμενος ἤδη καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἰλιγγιάσας σπένδεται καὶ
 30 πρόσεισι τῷ κρατοῦντι. κάκεινος ὑπὸ σκηπὴν καθῆστο βασι-
 λειον, καὶ ὁ Σκληρὸς βάρην ἦει πρὸς τὴν σκηπὴν, ὑπεριδόμε-
 νος ἐκατέρωθεν, τὸ μὲν τι διὰ τὸ γῆρας, τὸ δὲ διὰ τὸν ὄγκον
 31 τοῦ σώματος· ἦν γὰρ εὐμεγέθης· ὅτε καὶ τὸ ἀδόκιμον ελπεῖν 10
 ὁ βασιλεὺς Βασίλειος λέγεται “ὄν ἐδεδοίκεν προσάγεται μοι
 W III 178 32 χειραγωγούμενος.” οἱ δὲ ἀορασίᾳ πληγῆναι φασὶ τὸν Σκληρὸν
 33 ἐν τῷ ἀπιέναι καὶ διὰ τοῦτο χειραγωγεῖσθαι. ἐγγίσαντος δὲ
 P II 223 A τοῦ ἀνδρὸς τῇ σκηπῇ, κατανοήσας ὁ βασιλεὺς ἔτι τοὺς πόδας
 αὐτοῦ ὑποδομένους ὑποδήμασι φοινικίαις (τὰ μὲν γὰρ ἄλλα 15
 τῆς βασιλείας γνωρίσματα ὁ Σκληρὸς ἀπεδύσατο, τὰ δὲ γε πέ-
 διλα οὐκ ἀπέθετο ‘ἦ γὰρ λάθει’ ἢ οὐκ ἐνόησεν’) ἀπέστρεψε
 τὰς ὄψεις εὐθύς, μὴ ἄλλως αὐτῷ ἐντυχεῖν ἀνεχόμενος εἰ μὴ
 34 ἐν ἰδιώτου στολῇ. ὁ δὲ πρὸ τῆς σκηπῆς ἀπορροήσας τὰ ἐπί- D IV 117
 φθονα πέδιλα οὕτως ὑπέδν αὐτήν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξανέστη 20

1 πρὶν] νῦν B 4 βούλεσθαι om. C exeunte versu 8 ὑπε-
 ρειδόμενος p* 9 μέντοι ARwp, corr. Di, v. XIV 13, 18. XVIII
 19, 26 11 ἐδεδοίκεν D 12. 13 φασὶ omisso post αὐτοκράτορα
 (v. ad vs. 13) add. λέγουσι D 13 post ἀπιέναι add. πρὸς τὸν
 αὐτοκράτορα OwpDi καὶ RwpDi, om. A 15 φοινικίαις D
 16. 17 ἀπέθετο ὁ σκληρὸς ἀλλ’ οὐχὶ καὶ τὰ πέδιλα O 17 ἦ λάθει’ ἢ
 οὐκ ἐνόησεν] Hom. II. IX 537 λάθει’ B*DwpDi, λάθει τ’ C, λήθει
 E, λήθη τ’ A ἐνόησεν RwpDi, ἐνενόησεν A 19 ἐπίφθορα D

28 stituto non recedebat, regnum propere affectaturus. Sed a rege
 per litteras monitus, ut tandem ommissa rabie continentium bel-
 lorum civillum auctor esse desineret neve terram sanguine pol-
 29 lueret eoque Christianorum, cum et senectute iam affligeretur
 neque optimam spem foveret, per pactiones ad illum se confert.
 30 Qui cum in regio tabernaculo sedens Sclerum peditem accedere
 videret utrimque suffultum tum quidem ob senectutem, tum ob
 31 molem corporis (grandis enim erat), celebratum illud dixisse rex
 32 Basilius fertur: “Quem timueram, ad me manu ducitur.” Alii
 Sclerum in illo accessu visum amisisse ferunt eaque de causa
 33 ductoribus fuisse usum. Cum prope tabernaculum venisset, rex
 animadversis puniceis eius calceis (nam cetera insignia regia
 Sclerus deposuerat, calceis solis sive per oblivionem sive per
 incogitantiam retentis) statim avertit oculos neque cum eo nisi
 34 privati habitum colloqui sustinuit. Cum igitur ante tabernaculum
 invidiosos illos calceos abiecisset, ita ingresso rex assurrexit por-

καὶ τὸν ἄνδρα ἐδεξιῶσατο, καὶ ὠμλησάτην ἀλλήλοιν καὶ ἐκοινω-
 ησάτην τραπέζης καὶ ἐπιέτην ἐκ τῆς αὐτῆς κύλικος. τοῦτον 35
 μὲν οὖν τὸν τρόπον καὶ ἢ τοῦ Σκληροῦ τυραννίς καταλέλυτο,
 αὐτοῦ μὲν κουροπαλάτου τιμηθέντος, τῶν δὲ συναραμένων αὐτῷ
 5 παραχωρηθέντων ἔχειν δ' ἂν ἕκαστος ἐξ ἐκείνου τυραννοῦντος B
 εἰλήφει, εἴτ' ἐν ἀξίαις ἦν εἴτ' ἐν ἀρχαῖς εἶτε μέντοι ἐν κτήσεσιν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς τῶν ἀποστασιῶν φροντίδας ἀποφορι- 36
 σάμενος ἐπὶ τὴν Θράκην ἐξῆει καὶ εἰς Θεσσαλονίκην ἐφοίτησε,
 τῷ περιωνύμῳ μάρτυρι ἀνδομολογούμενος. καταλείψας δ' ἐκεῖ 37
 10 στρατάρχην τῶν ἐπισήμων μετὰ βαρείας δυνάμεως, ἵνα κωλύῃ
 τὰς τοῦ Σαμουήλ ἐκδρομάς, ἐπάνεισι πρὸς τὴν Βύζαντος καὶ
 εἰς Ἰβηρίαν ἀπῆει, κληρονόμος καταλειφθεὶς παρὰ τοῦ κουρο-
 παλάτου Δαβὶδ θανόντος τῆς ἐκείνῳ διαφερούσης ἀρχῆς. ἐν- 38
 θαπερ γεγωνὸς καὶ τῆς καταλειφθείσης αὐτῷ χώρας ἐπιλαβό-
 15 μενος καὶ τὸν τοῦ Δαβὶδ ἀδελφὸν τὸν Γεώργιον τῆς ἐνδοτέρας
 Ἰβηρίας ἡγεμονεύοντα παρασκευάσας ἡσυχίαν ἀγειν καὶ τοῖς C
 ἰδίοις ἀρκεῖσθαι καὶ δμηρον τὸ ἐκείνου παῖδα λαβῶν, ἐπὶ Φοι-
 νίκην ἐχώρησε. καὶ τὸν τε τῆς Τριπόλεως ἀρχοντα καὶ τὸν τῆς 39

9 οὗ κληρονόμος τῆς Ἰβηρίας καταλειφθεὶς δ βασιλεὺς ἐκεῖσε ἀπῆλθε καὶ
 ὄσα κατῴρθωσε (ἀπῆλθεν ἐκεῖ ceteris omissis C) CE 13 ὄσα ἐν
 Ἰβηρίᾳ καὶ Φοινίκῃ κατῴρθωσεν O

1 ἐδεξιῶσατο] ἐξώσατο E ἐκοινώσατο Ewp, ἐκοινωσάτην D 2, 3 ἢ
 μὲν οὖν τοῦ σκληροῦ τυραννίς τὸν τρόπον τουτοῖ καταλέλυτο (κατελύστο
 D) O 3 καταλέλυται Ewp 4 τιμηθ. κουροπ. O 6 ἀξίαις ἦν
 εἴτ' ἐν ἀρχαῖς AEwp, ἀξίαις (ἐξουσίαις C) εἴτ' ἐν ἀρχαῖς ἦν R, ἀρχαῖς
 ἦν ceteris omissis D 10 κωλύει DEwp 15 τοῦ om. D
 τὸν alterum om. O 16 ἡσυχ. ἀγειν om. D 18 ἐφοίτησε O

rectaque dextera collocutus et eadem uterque mensa usus est
 et ex eodem calice biberunt. Hoc modo sopita Scleri tyrannide, 35
 ipse curopalata est designatus et quem quisque adiutorum eius
 dignitatis vel potestatis gradum quasve possessiones ab illo re-
 gnante acceperat, ea retinere licuit.

Rex curis defectionum levatus in Thraciam abiit et Thes- 36
 salonicam accessit, ut celebri martyro gratias ageret. Ibi viro 37
 illustri cum magnis copiis duce relicto ad excursiones Samuelis
 coercendas Byzantium redit; inde in Iberiam proficiscitur, Davide
 curopalata mortuo, a quo eius ditionis heres institutus fuerat,
 quam ille tenuerat. Ibi relicta sibi ditione occupata, cum Geor- 38
 gium, Davidis fratrem, interioris Iberiæ principem compescuis-
 set, ut suis finibus contentus esset, filio eius obside accepto
 Phoeniciam adiit et principem Tripolitanum et Damascenum et 39

Δαμασκοῦ καὶ τὸν τῆς Τύρου καὶ Βηρυτοῦ, κατὰ συνθήκας τῇ πρὸς τῇ Δάφνῃ Ἀντιοχείᾳ ἐπιόντας καὶ κακοῦντας τὰ ὑπ' αὐτῆν, ἀνέστειλε καὶ δούλωσιν Ῥωμαίοις τηρεῖν ἀνέπεισε καὶ δμήρους καὶ τοῦτων λαβῶν ἐπανέτευξεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶχον οὕτως.

- 8 Τοῦ δὲ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Χρυσοβέργου ἐπ' ἔτεσι 5 δυοκαίδεκα καὶ μηνὶν ὀκτὼ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἐνδιαπρέφαντος, D IV 118
 εἶτα τὸν βίον ἐκλελοιπότες, ὁ μάλιστα Σισίννιος, ἀνὴρ λόγιος
 D 2 ἐντεθραμμένος, προχειρίζεται πατριάρχης. καὶ τοῦτου δὲ ἐπὶ
 τρεῖς ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ θανόντος, Σέργιος
 κειροτόνητο πατριάρχης, ὃς καθηγέτο μὲν τῆς τοῦ Μανουὴλ 10
 μονῆς, τῷ πατριάρχει δὲ Φωτίῳ κατὰ γένος προσήκων ἐτύγχανε.
 8 Τοῦ Σαμουὴλ δὲ τοῦ τῶν Βουλγάρων ἐξάρχοντος οὐ τὰ
 Θρακῶν οὐδὲ τὰ κατὰ Μακεδονίαν μόνον ληζομένου, ἀλλὰ καὶ
 τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν δέ γε τὴν Πελοπόννησον, τὸν μάλιστα
 Νικηφόρον τὸν Οὐρανὸν ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς, τῆς δύσεως ἀρ- 15
 χοντα, ὃς παρὰ τῷ Σπερχειῷ ποταμῷ τοῦ Σαμουὴλ κατεσκηνω-

5 περὶ πατριαρχῶν CE 12 περὶ τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῶν Βουλγάρων, καὶ
 ὅσα κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς ἐστήσατο τράπεζαι, τὰ μὲν δι' ἑαυτοῦ, τὰ δὲ διὰ
 τῶν στρατηγῶν (καὶ ὅσα — στρατηγῶν om. E), καὶ ὅσας πόλεις εἶλε καὶ
 φρούρια CE

1 κατὰ ARwp, μετὰ DCw 2 τῇ om. C 3 ἀνέπεισε AEwp,
 κατηγάκασε OWo lat. 4 τοῦτων RwpDi, τοῦτου A οὔτω
 w* pDi invitis AR, v. ad XIII 6, 16 5 χρυσοβέργου BC
 6 ἀρχιερωσύνη w* p invitis AR 7 σισίνιος BD Cedr. (Scylitz.) II
 p. 448, 23 8. 9 ἐπὶ τρισὶν ἐνιαυτοῖς D 10 κειροτόνηται Ewp
 12. 16 σαμουὴλ] μανουὴλ D 13 κατὰ μακεδόνια μόνον A, μακεδόνων
 μόνον (μόνων C) Rwp, corr. Di ληζομένων D 14 πελοπόννησον
 ARw, πελοπόννησον B* CpDi ante τὸν μαγ. add. καὶ A, om.
 RwpDi 15 Οὐρανὸν] αὐτὸν D, compendio οὐρανὸν male intellecto
 ὀδύσος p*

Tyrium et Berytium, qui conspiratione inita Daphnaeae Antiochiae agrum incursionibus vexabant, coercuit et commovit, ut Romanis servirent, acceptisque ab his quoque obsidibus domum rediit.

8. Interea Nicolao Chrysoberge, cum pontificatum annos XII et menses VIII ornasset, defuncto, magister Sisinnius, vir ab ineunte aetate in litteris versatus, patriarcha designatur; quo et ipso, cum triennium ecclesiam rexisset, mortuo, Sergius eligitur patriarcha, qui Manuelis monasterio praeerat, patriarchae Photio genere coniunctus.

- 3 Cum autem Samuel, Bulgarorum princeps, non Thraciam tantum et Macedoniam, sed Graeciam ipsamque Peloponnesum popularetur, rex magistrum Nicephorum Uranum, praectorem Occi-

μένον παρὰ τῇ ἀντικρὺς ἠπειρῶ ἠύλισατο. δι' ὅσα τότε 4
πολλὰ καὶ ὁ ποταμὸς ἐντεῦθεν ἄπλωτος ἦν, ἀνέλπιστος ἐδόκει 5 P II 224 A
τῷ Σαμονῆλ ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐπέλευσις. ὁ Οὐρανὸς δὲ νυκτὸς 6
ἀνερευνήσας καὶ κατὰ τινα τόπον βατὸν κατανοήσας τὸν ποτα-
5 μόν, διαβαίνει τοῦτον ἡσύχως μετὰ τῆς στρατιᾶς καὶ ἀφρον-
τιστοῦσιν ἐμβάλλει τοῖς περὶ τὸν Σαμονῆλ. καὶ τῷ ἀδοκίτῳ 6
καταπλαγέντες οἱ βάρβαροι ἔπιπτον μηδὲ χεῖρας ἀνταίρωντες,
καὶ τῷ Σαμονῆλ δὲ καὶ τῷ ἐκείνου υἱῷ Ῥωμανῷ πληγαὶ ἐπ-
ηγήθησαν, καὶ ἐάλωσαν ἄν, εἰ μὴ τοῖς νεκροῖς συνανεμίχθησαν
10 σώμασι, καὶ οὕτω λαθόντες διέφυγον.

Ἔτα καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Βουλγάρων 7
καὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ φρουρίων καταστρεφάμενος ἔνια ἐπανῆλθεν
εἰς Μοσυνούπολιν. εἶλε δὲ καὶ τὴν μεγάλην Περθλάβαν καὶ 8 W III 179
τὴν μικρὰν καὶ τὴν Πλίσκοβαν διὰ στρατηγῶν. καὶ ἡ Βέρροια 9 B
15 δὲ παρεδόθη αὐτῷ παρὰ τοῦ Δοβρομηροῦ, προσχωρήσαντος
τοῖς Ῥωμαίοις. τὰ μέντοι Σέρβια πολιορκία ἐάλω καὶ ὁ τὴν 10
D IV 119 αὐτῶν φυλακὴν ἐμπειπιστευμένος Νικόλαος, ὃν Νικολιτζᾶν ὡς

1 ἀνικρὺς ARwp, ἀνικρὺ D, ἀνικρὺς Di, v. *Kuehner-Blass Ausf. Gr. d. griech. Spr.* Hannov. 1890 vol. I p. 299 3 ante τῶν
add. κατ' αὐτοῦ Ὄwp 6 αἰφνίδιον (om. AEDi) ἐμβάλλει (ἐμ-
βάλλει A) τοῖς περὶ τὸν σαμονῆλ AEWp, τοῖς περὶ τ. σαμ. αἰφνίδιον
ἐπειοι (ἐπειοιν D) O 8 ῥωμανῶ om. CWO lat. 9 συνάνεμίχθη-
σαν A(Ewp), ἐαυτοὺς συνανέμιξαν (συνέμιξαν D) O, συμμίζαντες ἐαυ-
τοὺς Cedr. l. c. p. 450, 18 13 μοσυνούπολιν ARwp cod. Coisl.
Cedr. (Scylitz.) II p. 452, 10, μοσυνόπολιν D 14 καὶ τὴν πλ.—
στρατηγῶν om. B 15 παρὰ] διὰ O δοβρομηροῦ RwpDi (v. Cedr.
l. c. p. 452, 18), δρομηροῦ A 16 ἐάλω] ἔλαβε B 17 νικολιτζᾶν
Di in vitis ARw Cedr. l. c. p. 452, 20 ante ὡς add. ὑποκο-
ρίζοντες Ὄwp, ὑποκοριζόμενοι Cedr. l. c.

dentis, ablegat, qui, cum Samuel ad Sperchium fluvium tentoria
fixisset, in opposita continente castra posuit. Quia vero flumen 4
ob crebras pluvias navigari non poterat, Samuel Romanorum
impetum minime verebatur. Cum autem Uranus noctu 5
quodam vadum pervestigasset, eo tacite traducto exercitu Sa-
muelelem securum invadit. Barbari re inexpectata attoniti ne 6
armis quidem contra illatis cadunt, vulneratur Samuel una cum
Romano filio, amboque capti essent, nisi inter corpora mortuorum
occultati clam aufugissent.

Post haec et ipse rex bellum intulit Bulgaris et quibusdam 7
Sardicae castellis expugnatis Mosynupolim rediit. Sed et magnam 8
et parvam Persthlabam et Pliscobam per duces cepit. Est ei 9
et Berrhoea per Dobromerum, qui ad Romanos se contulerat, tra-
dita. Serbia vero expugnata sunt, et Nicolaus, quem ob staturae 10
brevitatem Nicolitzam vocabant, cuius custodiae ea tradita erant,

- 11 βραχὴν τὴν ἡλικίαν ὀνόμαζον· δε καίτοι πατρίκιος τιμηθεὶς
 12 ἀπέδρα πάλιν καὶ πρὸς τὸν Σαμουὴλ ἀπελήλυθεν. εἶτ' αὐθις
 13 κατὰ Βιδίνης ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν καὶ τὴν πόλιν αἰρεῖ. ἐν
 δεσφ δὲ ταύτην ἐπολιόρκει ὁ βασιλεὺς, ἔπεισιν ὁ Σαμουὴλ τῇ
 Ἀδριανουπόλει ἀθρόον καὶ πανηγύρεως ἐκτὸς τελομένης τὰς 5
 τε ἐμπορίας λείαν πεποίητο καὶ αἰχμαλώτων πλῆθος λαβὼν
 C 14 ὑπενόστησε. τὴν Βιδίην δὲ ὑφ' ἑαυτὸν ὁ βασιλεὺς ποιησά-
 μενος καὶ ἐπανερχόμενος κατέλαβε παρὰ τῷ Ἀξικῷ ποταμῷ τὸν
 Σαμουὴλ αὐλιζόμενον· ὁ Βαρδάριος οὕτως παρὰ τοῖς παλαιοῖς
 15 ὠνομάζετο. πολλοῦ δὲ τοῦ ποταμοῦ ῥέοντος ἀμελῶς οἱ βάρ- 10
 βαροι κατεσκήνωτο· οὐ γὰρ ἄν ποτε δυνήθηται διαβῆναι τὸν
 16 ποταμὸν ἡλιζόν τὸ Ῥωμαϊκὸν σύνταγμα. πόρου δὲ γνωσθέντος
 δι' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πολλοὶ μὲν
 τῶν Βουλγάρων ἀπώλοντο, ὁ δὲ Σαμουὴλ διέδρα, τῆς τούτου
 17 σκηρῆς καὶ τῆς παρεμβολῆς ἀπάσης διαρπαγείσης. καὶ τὴν 15
 πόλιν δὲ τῶν Σκοπίων ὁ βασιλεὺς παρειλήφει, δοθεῖσαν αὐτῷ
 παρὰ Ῥωμανοῦ τοῦ υἱοῦ Πέτρου τοῦ ἀρξάντος τῶν Βουλγάρων,
 D ὃ ἡ ταύτης φυλακὴ παρὰ τοῦ Σαμουὴλ ἐμπεπίστευτο.

1 τῇ ἡλικία B 2 τὸν om. C 3 (v. vs. 7) βιδίνης ABwp
 Ephraem. 2917, Nicet. Choniat. p. 588, 11, βιδίνης E, βυδίνης R,
 βιδύνης Cedr. (Scyllitz.) II p. 454, 20 4 ταύτη B σαμουὴλ
 Cw, βασιλεὺς C 5 ἀδριανουπόλει D 7 βιδίην ARwp, βυδίνην
 CD, v. vs. 3 ὁ βασ. ante ὑφ' D 9 οὕτως O, οὕτως A, οὕτω
 FwpDi, v. ad XIII 6, 16 11. 12 ἡλιζόν διαβῆναι omissis τὸν

ποταμὸν et τὸ Ῥωμ. σύνταγμα D 17 π C, παρὰ Cw, v. ad XVII
 7, 16 post παρὰ add. τοῦ C ante υἱοῦ om. τοῦ CD

- 11 captus; qui quamvis patricii dignitate ornatus esset, tamen aufu-
 12 git atque ad Samuelem rediit. Deinde rex Bidinam expugnat;
 13 quam dum obsidet, Samuel Adrianopolim subito invadit, cum
 festi diei celebritas extra moenia agigaretur, mercibusque direptis
 14 ac plurimis captis recedit; quem rex Bidina capta rediens ad
 Axium fluvium (Bardarius sic olim dicebatur) stativa habentem
 15 deprehendit. Is cum exundaret, barbari castra negligenter tue-
 bantur, rati Romanorum exercitum fluvium non esse transiturum.
 16 Sed vado a rege indagato traductoque exercitu, multis Bulgaris
 caesis, Samuelis tentorium et castra universa direpta sunt, ipse
 17 aufugit. Sed et Scopias urbem accepit rex a Romano, Petri
 Bulgarorum olim principis filio, traditam, cui eius urbis custodia
 a Samuele commissa erat.

Εἶτα εἰς τὴν Κωνσταντίνου ἐπανελθῶν ἐδογματίσει τὰς 18
 τῶν ἀπολωλότων ταπεινῶν συντελείας εἰσπραττεσθαι ἐκ τῶν
 δυνατῶν· τοῦτο δ' ἐκλήθη ἀλληλέγγυον. πολλῶν δὲ περὶ τού- 19
 του δεηθέντων καὶ αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου Σεργίου, ὡς ἂν ἡ
 5 ἄδικος αὐτῆ σχολάσῃ καὶ παράλογος εἰσπραξις, ἦν ὁ βασιλεὺς
 ἀμετάπειστος. τῷ χρόνῳ γὰρ καὶ ταῖς νίκαις ἀπάντων κατεπαρ- 20
 10 φβεῖσθαι δ' ἐβούλετο τὸ ὑπήκοον, καὶ τό τε στρατιωτικὸν τό τε
 πολιτικὸν οὐ πρὸς τὸ κρατῆσαν ἔθος, δ καὶ νόμον δοκεῖν τοῖς νομο-
 15 θέταις τεθέσπισται, διεξάγειν ἤθελεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰκείαν κρίσιν
 καὶ τὸ θέλημα ἑαυτοῦ. διὸ οὐδὲ τῶν λογίων ἀνδρῶν ἐπεστρέ- 21 P II 225 A
 φετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους ἤγητο περιττὸν τι χρῆμα καὶ οὐκ
 ὀνήσιμον· ὅθεν ἄνδρας ἀπολεξάμενος ἑαυτῷ οὔτε τῷ γένει οὔτε 22
 μέντοι ἐν λόγῳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντας ἐκείνοις τὰς τε βασιλείους
 15 ἐπιστολάς ἐνεχείρισε καὶ ἐκοινώνει τῶν βουλευμάτων, καὶ αὐτὸς
 ἐκείνοις ἀφελῶς τὰς γραφὰς ὡς ἔτυχεν ὑπηγόρευεν. ἀλλὰ καὶ 23
 τοῖς ταμείοις ἀποφράξας τὰς διεξόδους χρημάτων ταῦτα πλήρη
 πεποίηκε· φασὶ γοῦν ἐς εἴκοσι μυριάδας ταλάντων χρυσοῦ ἐν-

1 οἶα (δσα E) ὁ βασιλεὺς ἐδογματίσειν ὁ Βασιλεῖος καὶ (δ βασιλ. καὶ om. C)
 οἶος (hoc verbo novum incipit argumentum C) ἦν ὁ βασιλεὺς οὗτος
 (δ βασ. οὗτος om. E) τὸ ἦθος καὶ οἶος ἦν περὶ τὰ (om. C) χρῆματα, καὶ
 δσα συνῆξε καὶ ἐθησαύρισεν CE

1 κωνσταντίνου E ἐπανελθῶν RwpDi, ἐπελθῶν A 5 ἦν RwpDi,
 ἦν A 6 ἀμετάπειστος OwPDi, ἀμετάπιστος Λ(E) ante τῷ
 add. καὶ B 11 αὐτοῦ B 14 μέντοι om. O λόγοις O
 16 ἀφελῶς post γραφὰς CD, om. B 17 πλήρη ταῦτα C 18 χρυ-
 σοῦ ταλάντων C

Posthaec Cpolim reversus decrevit tributum pauperum, qui 18
 periissent, a locupletibus exigendum esse, quod allelengyum vo-
 catum est. Etsi autem multi atque ipse patriarcha Sergius de- 19
 precabantur, ut iniqua illa et inaudita exactio tolleretur, tamen
 rex a proposito non recedebat. Nam tempore ac tot victoriis 20
 elatus insolentem se adversus omnes praebebat ac subiectis for-
 midabilis quam carus esse malebat neque cives neque milites pro
 recepta consuetudine, quam et legum latores pro lege habendam
 esse pronuntiaverunt, sed suo iudicio et arbitrato tractare vole-
 bat. Quocirca nullam virorum doctorum rationem habebat ipsam- 21
 que doctrinam rem supervacaneam et inutilem iudicabat; proinde 22
 viris neque genere neque eruditione claris curam tribuebat epi-
 stularum regiarum atque cum iis consilia communicabat, quibus
 ipse litteras simpliciter nullaque cum cura dictabat. Sed et fiscum 23
 obstructis foribus pecunia refersit; fertur enim ducenta milia

24 αποτεθησαυρίσθαι αὐτῶ. τὸν γὰρ ἄλλον χρηματισμὸν οὐκ ἂν
 τις ὑπ' ἀριθμὸν δύνατο ἀγαγεῖν, δε τῶν ταμείων αὐτῶ πλη-
 ρωθέντων ὑπὸ γῆν τὰ λοιπὰ ἐθησαύρισεν, Ἐλικας δρυΐδας λαβυ-
 B 25 ρινθῶδεις. καὶ ὑπερχειλῆ μὲν ἦσαν λίθων πολυτελῶν τῶν τε
 ἄλλων καὶ τῶν λευκῶν, οἷς ἰδιάζουσα κλῆσις οἱ μάργαροι, τὰ B
 26 κιβώτια. τῶ δὲ εἰς χρῆσιν οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ βραχεῖς τινες αὐτῶ
 τὴν πορφύραν ἐκόσμου, ἵν' ἔχοι τοῦπίσημον, ἥπερ ἐν προόδοις
 ἐκέχρητο καὶ δε' ἐχρημάτιζε πρέσβει καὶ δετε τινὰ ἄλλην δη-
 27 μοτελῆ ἐτέλει πατήγυριν. οἱ δ' ἄλλοι τοῖς ταμείοις ἐναποκεί-
 28 μενοι ἄχθος ἦσαν ἐτώσιον. ἦν δ' ἐν μὲν πολέμων καιροῖς 10
 ποικίλος τις καὶ τὴν γνώμην πρὸς τοὺς ὑπὸ χεῖρα πολυειδής,
 ἐν δ' ἡρεμίας καὶ εἰρηρικαῖς καταστάσεσιν ἀρχικώτερος καὶ
 τὰς δργὰς ἐταμίευε καὶ ταύτας συνέχων παρ' ἑαυτῶ ἐδημοσίευεν
 W III 180 29 ἐν καιροῖς καὶ ἀνταπεδίδου τοῖς ἀμαρτήσασιν. ὦν δὲ τὴν
 C 30 γνώμην στερεὸς οὐ ῥαδίως ἥλλοιου τὰ δόξαντα. διὸ καὶ πρὸς 15
 οὓς ἂν ἔτυχε μῆνιμά τι τρέφων, οὐ ταχὺ μετήλλατε τὸ ἦθος D IV 1
 31 αὐτοῖς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παραστατικὰ τοῦ ἦθους τούτου τοῦ
 αὐτοκράτορος, ἢ δ' ἱστορία ἐχέσθω τῶν ἐπ' αὐτοῦ πεπραγμένων
 καὶ διηγεῖσθω τὰ ἐφεξῆς.

9 Ὁ τῆς Αἰγύπτου κατάρχων τὰς πρὸς Ῥωμαίους λύσας 20

20 οἱ οἱ Ἀγαρηνοὶ τὸν (om. E) ἐν Ἱεροσολήμ καθεῖλον ναόν CE

3 ἐθησαύριζεν (-ιζε B) O	7 ἀνεκόσμου w*p invitis AR	ἐχη
DEwp τὸ ἐπίσημον C	8 ἄλλα C	9 ἐπιτέλει D
ἐτ.] Hom. II. XVIII 104	πολέμων AO, πολέμων E, πολέμων w*p	10 ἀχθ.
11 πρὸς—χεῖρα om. O'Wo lat.	12 δ' AR, δ' w*, δ' p*	14 ἐνα-
πεδίδου D	ἀμαρτήμασι D	17 αὐτοῖς om. D
		18 ὑπ' D

24 talentum auri in thesauris habuisse. Neque enim alterius pecuniae
 25 ullus numerus potest iniri, quod conclavibus repletis eam terrae
 mandabat anfractibus instar labyrinthi effossis; ceterum et cistellae
 plenae erant gemmis cum aliis tum candidis illis, quae peculiari
 26 nomine margaritae dicuntur. Neque vero iis utebatur, paucis
 exceptis ad insignia purpurae exornanda, qua, cum prodibat aut
 legatis respondebat aut alios publicos festos dies celebrabat, ute-
 27. 28 batur. Reliquae in conclavibus inutile pondus iacebant. Erat
 autem belli temporibus ingenio vario et multiplici adversus
 subiectos, rebus tranquillis et pacatis vehementior; iram dissimu-
 labat apud se suppressam sed occasione data proferebat et delin-
 29 quentibus vicem reddebat. Cumque pertinaci esset ingenio, de-
 30 creta sua haud facile mutabat. Quamobrem si quibus iratus erat,
 31 iis non facile placabatur. Atque haec ad declarandos huius
 imperatoris mores dicta sunt; nunc ad res sub eo gestas secun-
 dum ordinem referendas oratio redeat.

9. Aegypti princeps soluto Romanorum foedere et Hiero-

σπονδὰς τὸν τε ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν, ἐν ᾧ τὸ τοῦ κυρίου
μνῆμα, κατηρέπωσε καὶ τὰ ἐκεῖ μοναστήρια.

Ὁ δὲ βασιλεὺς συνεχῶς τῇ Βουλγαρίᾳ προσβάλλων ἐκάκουν 2
ταύτην καὶ ἐκεράϊζε. μὴ δυνάμενος δέ γε ὁ Σαμουήλ ἀντι- 3
5 παρατάξασθαι τῷ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματι τάφροις τὰς εἰσ-
όδους ἀποκλείσαι αὐτῷ ἐπεχείρησε, τὰς δυσχωρίας ἀποφράξας
οἰκοδομαῖς καὶ φύλακας ἐπιστήσας αὐταῖς. ἦκεν οὖν ὁ βασι- 4 D
λεὺς αὐθις καὶ ἐβιάσατο μὲν τὴν πάροδον, ἀπεκρούσθη δὲ τῶν
φυλάκων ἀνδισιαμένων ἐρρωμενέστερον· πλὴν οὐκ ἀπέστη τῆς 5
10 ἐγχειρήσεως, ἀλλ' αὐτὸς μὲν προσέμενεν ἔτι πειρώμενος τοῦ
ἐρύματος, ἐκπέπομφε δὲ τῶν στρατηγῶν ἕνα μετὰ τοῦ ὑπ'
αὐτὸν τάγματος ἐτέρωθεν ποθεν, εἰ δύναιτο περιελθεῖν καὶ μη-
χανήσασθαι τι πρὸς τὴν διέλευσιν. ὁ δὲ δι' ὄρων καὶ δυσχω- 6
ριῶν πολλῶν διελθὼν καὶ τοὺς Βουλγάρους λαθῶν ἐμπίπτει
15 κατὰ νότον τοῖς τοῦ ἐρύματος φύλαξιν, οἱ τῷ ἀνθρώπῳ περι-
δεεῖς γεγονότες οὐκέτι τῆς φυλακῆς ἐφρόντιζον τοῦ φραγμοῦ,
ἀλλ' ὅπως αὐτοὶ τὸν ὄλεθρον φυλάξωνται περὶ πλείστου ἐτί-
θεντο. τότε δὴ ἀδείας τὸ Ῥωμαϊκὸν δραξάμενον στράτευμα 7
ἤγγνωσι τὸν φραγμὸν καὶ δίεισι καὶ διώκει καὶ πολλοὺς μὲν P II 226 A

3 ὅσα ἐν Βουλγαρίᾳ (βουλγάρους E) ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Βασίλειος CE
9 ὅπως τοὺς φραγμοὺς τῶν ὄρων καθέλειεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς Βουλγαρίαν
εἰσέβαλε. καὶ (ὅπως τοὺς — εἰσέβ. καὶ om. E) περὶ τῆς τελευταίας τοῦ Σα-
μουήλ CE

1. 2 τὸ μνῆμα τοῦ χριστοῦ O Wo lat. 4 γε om. D 6 ἀποκλείσαι C,
corr. Cw ἐπεχείρησε C 10 ἐγχειρήσεως D 11 ἕνα om. C,
add. Cw 12 ἐτέρωθεν Ewp μηχανήσασθαι D 14 καὶ
λαθῶν τοὺς βουλγάρους Ewp, om. D

solymitanum templum, in quo domini sepulcrum, et illius loci
monasteria destruxit.

At rex Bulgarum crebris impressionibus vastabat et urebat; 2
cui cum Samuel acie resistere non posset, operam dabat, ut aditus 3
regni ei fossis ductis occluderet et angustias locorum castellis et
praesidiis occuparet. Rex autem iterum aggressus vi per an- 4
gustias facta etsi virtute praesidiariorum repulsus, tamen coe- 5
ptis non destitit, sed permansit subinde castellum tentans, uno
ex ducibus cum suo exercitu misso, si uspiam alibi per ambages
ingressum aperire posset. Is per montes multasque difficultates 6
Bulgaris deceptis ingressus a tergo in praesidiarios irruit, qui
re subita perterriti non iam de munitione tuenda, sed de interitu
vitando laborabant. Ibi Romanus exercitus nullo prohibente rupta 7
munitione transit hostesque persecutus multos occidit, plures capit,

ἀναιρεῖ, πλείονας δὲ γε ζωγρεῖ μόλις διαδράντος τοῦ Σαμουήλ.
 8 δὲ γε μὴν βασιλεὺς τοῖς δορυαλώτοις εἰς πεντεκαίδεκα χιλιάδας
 ἀριθμωμένοις ἐξέκοψε πᾶσι τὰ ὄμματα, ἐφ' ἑκάστη ἑκατοστυΐ D IV 12
 ἓνα καταλιπὼν ἑτερόφθαλμον, ἔν' εἷη τοῦτοις χειραγωγός, καὶ
 9 οὕτως αὐτοὺς ἀπιέναι κελεύει πρὸς τὸν σφέτερον ἀρχηγόν. οὗς 5
 ἐκεῖνος ἰδὼν καὶ τὸ πάθος μὴ ἐνεγκὼν ἰλλυγγιᾷ τε καὶ εἰς γῆν
 λειποθυμῶν καταβάλλεται, μικρὸν δὲ τι ἀνενεγκὼν καρδιωγμῶ
 10 περιπίπτει καὶ θνήσκει. ἡ δὲ τῶν Βουλγάρων ἡγεμονία τῷ
 νιῷ αὐτοῦ τῷ Γαβριήλ τῷ καὶ Ῥωμανῷ περιήλθεν, ὃν οὕτω
 ἐνιαυτὸν ἄρξαντα ὁ υἱὸς τοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ Ἀαρὼν ὁ 10
 Βλαδισθλάβος καὶ Ἰωάννης (διώνυμος γὰρ καὶ οὗτος ἦν) ἀπ-
 B 11 ἔκτεινε. διελθὼν δὲ τὸ ἐν ταῖς δυσχωρίαις ἔρμα ὁ αὐτοκρά-
 τωρ, ὡς εἴρηται, ἄλλα τε φρούρια ἐχειρώσατο ἐρμυγὰ καὶ τοὺς
 ἐν αὐτοῖς Βουλγάρους καὶ ἤκεν εἰς Μοσυνούπολιν, ὅπου αὐτῷ
 12 ἡ τοῦ Σαμουήλ τελευτὴ ἀπηγγέλη. ἄρας οὖν αὐτίκα προσ- 15
 βάλλει τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ πόλεις τε αὐτῆς αἰρεῖ καὶ φρούρια.
 13 δὲ δὲ γε τοῦ Σαμουήλ υἱὸς ὁ Ῥωμανός τε καὶ Γαβριήλ (οὕτω
 γὰρ ἀνήρητο) πέμψας πρὸς τὸν βασιλέα δούλωσιν ὑπισχεῖται·
 14 μετὰ δὲ τινα καιρὸν τοῦ τὸν Γαβριήλ ἀνελόντος Ἰωάννου τοῦ

8 διὲ δ τοῦ Σαμουήλ υἱὸς ἀνηρέθη (ἀνηρ. ante δ E) παρὰ τοῦ (om. C)
 συγγενοῦς αὐτοῦ (om. E) CE 17 ὅτι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων Βουλγάρων
 προσερχήσαν τῷ βασιλεῖ (τ. βασ. προσερχε. E) CE

1 αἰρεῖ B γε om. O διαδράντας τὸν σαμουήλ D 2 δο-
 ρυαλώτοις A, δορυαλώτοις E, δορυαλώτοις Owp, δορυαλώτοις Di, v.
 ad XIII 8, 3 3 ἐφ' om. D, ἐν B 9 τῷ ante Γ. om. O
 καὶ om. D 10 ἀαρὼν ante τοῦ O 11 βλαδισθλάβος B^sDEwp
 καὶ ante Γ. om. EwpDi ἦν καὶ οὗτος D 17 ὁ 'P.] τε καὶ
 ὁ. D 18 ὑπισχεῖτο Rwp 19 τοῦ prius om. D

8 Samuele vix elapso. Sed rex captivis omnibus, qui circiter XV
 millia erant, oculos effodit singulis centuriis uno duce relicto uno-
 9 culo eosque sic ad suum ducem abire iubet. Quibus ille visis
 atrocitatem rei non ferens, oborta vertigine viribusque destitutus
 10 humi procidit ac parum recreatus ex cardiogmo interit, princi-
 patu Bulgarorum in Gabriele filium, qui et Romanus dicebatur,
 translato; quem nondum anno elapso frater patruelis, Aaronis
 filius Bladisthlabus Ioannes (binominis enim et hic erat) occidit.
 11 Imperator vero castello angustiarum, ut diximus, superato, cum
 alia firma praesidia una cum defensoribus cepisset, Mosynopolim
 12 pergit, ubi nuntio de Samuelis interitu accepto Bulgaria oppida
 13 et praesidia expugnat. At Samuelis filius Romanus Gabriel (non-
 dum enim caesus erat) per legatos regi servitutem pollicebatur
 14 et tempore quodam interposito Ioannis Bladisthlabi minister adest,

Βλαδισθλάβου θεράπων ἀφίκετο, εὐαγγελιζόμενος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαμουὴλ καὶ γράμματα κομίζων ἐπαγγελλόμενα τῷ βασιλεῖ δούλωσιν, προσερχήσαν δὲ αὐτῷ καὶ πολλοὶ τῶν C ἐπισήμων παρὰ Βουλγάρους. γνούς μέντοι τὸν Βλαδισθλάβον 15
 5 ὁ βασιλεὺς οὐ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας διανοούμενον, ἐπῆλθεν αὐθις τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ πολλὰς μὲν αὐτῆς ἐληίσατο χώρας, τὴν δὲ τῆς Ἀχρίδος πόλιν, ἐν ἣ τὰ βασίλεια τοῖς τῶν Βουλγάρων ὤκοδόμηντο ἀρχηγοῖς, πολιορκία λαβὼν καὶ ἕτερα φρούρια διὰ στρατηγῶν, ἐπανέτευσεν εἰς τὴν Κωνσταντινῶν.

10 Καὶ αὐθις δὲ κατὰ Βουλγάρων ἐστράτευσεν καὶ αὐθις 16
 D IV 123 φρούριά τε καὶ πολλοὺς τῶν βαρβάρων τοὺς μὲν διέφθειρε, τοὺς δὲ συνέσχε ζωούς. ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων ἀρχῶν ὁ Ἰω- 17
 ἀννης καὶ Βλαδισθλάβος κατὰ τοῦ Δυρραχίου ἐξώρμησεν καὶ πολιορκῶν αὐτὸ πίπτει, ἄρχας ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε. δ 18 D
 15 μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐνθὺς ἔξεισι καὶ περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν W III 181
 γενομένῳ προσίασιν αὐτῷ τῶν Βουλγάρων ἐπιφανεῖς τινες, παρα-
 δίδόντες αὐτῷ τὸν Πέρνικον καὶ ἕτερα φρούρια πέντε καὶ τριά-

10 οὗ καὶ αὐθις ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων καὶ ὄσα ἐποίησεν C

1 τὴν] τῆς w*ρ 3 αὐτῷ om. O 3. 4 καὶ πολλ. τ. παρὰ βουλγ.
 ἐπισήμων τῷ αὐτοκράτορι OWo lat. 4 μέντοι] δὲ B βλα-
 δισθλάβον B*DEwp 6 αὐτοῖς BD 7 ἀχρίδας D τὰ] καὶ D
 8 ἀρχ. ὤκοδόμηντο E(wp), ἀρχ. ὤκοδόμητο O 9 ἐπατέτευξεν D
 κωνσταντινούπολιν D 10 δὲ om. C κατὰ τῶν βουλγάρων
 (βαρβάρων C) τούτων OWo lat. 11 βουλγάρων OWo lat. ἐφθειρε
 D 12 ὁ ante Ἰω. om. O 13 καὶ Βλ.] ὁ βλ. O βλαδισθλάβος
 BeDEwp 14 ἡγεμονεύσας τοῦ ἔθνους OWo lat. 15 ἀδριανού-
 πολιν D 16 αὐτῷ ante γεν. O 17 τὸν om. B τριάκοντα ἐπὶ
 πέντε Ewp, ἐπὶ πέντε τριάκοντα O

ut et caedem Gabrielis ab hero suo factam nuntiet et per litteras regi servitutum promittat, aliique multi ex illustribus Bulgaris ad eum confluant. Qui cum intellexisset aliud agere animo Bladisthlabum, quam pollicitus esset, iterum impressione in Bulgariam facta longe lateque praedas egit et Achrida, urbe Bulgarorum regia, expugnata aliisque castellis per duces suos captis Cpolim redit.

Sed rursus bello illato Bulgaris et castellis occupatis barbaros 16 complures partim interfecit, partim cepit. Quorum princeps Ioannes Bladisthlabus, dum Dyrrhachium obsidet, cadit, cum biennium et quinque menses regnasset. Quo rex cognito statim egreditur, 18 cui ad Adrianopolim quidam illustres Bulgari se dedunt, tradito Pernico et aliis XXXV castellis; sed et multi alii ex his barbaris

κοντα, και ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων τούτων αὐτῷ προσ-
 19 ερρήσαν. και ἡ γυνὴ δὲ τοῦ Ἰωάννου και Βλαδισηθάβου
 Μαρία ἔπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας
 Δαβιδ μετὰ γραμμάτων ἔκοτῆραι τῆς Βουλγαρίας ὑπισχνουμένη,
 20 εἰ ἄνπερ βούλεται τεύξεται. και μετὰ μικρὸν ἤκεν ἡ γυνὴ 5
 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, υἱὸς ἐπαγομένη τρεῖς και θυγάτρια
 21 ἕξ· και ἕτεροι δὲ τρεῖς ταύτης υἱοὶ φρυγάδες ἐγένοντο ἐν τοῖς
 ὄρεσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνοι τῶν ὄρων φυλαττομένων βιασθέντες προσ-
 22 ἤλθον τῷ βασιλεῖ· ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ Προυσιάνος και ἄμφω οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὧν τὸν μὲν Προυσιάνον ἐτίμησε μάγιστρον, 10
 P 11 227 A 23 πατρικίους δὲ τοὺς λοιπούς. ὑφ' ἑαντὸν οὖν τὴν ἅπασαν Βουλ-
 γαρίαν πεποιηκῶς και τὰ μὲν τῶν φρουρίων καταστρεφάμενος,
 τὰ δὲ κατοχυρώσας και φρουρὰς αὐτοῖς ἀρκούσας καταλιπών,
 αὐτὸς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, θύσων τῇ θεοτόκῳ τὰ χαριστήρια·
 24 και ἀναθέμενος τῷ ναῷ πολλὰ και πολυτελῆ ἐπανάξενεν εἰς 15
 τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων και κατήγαγε θρόμβον, τιάρα
 ταινωθεῖς ὀρθία (ἦν τοῦφαν καλεῖ ὁ δημῳδὸς και πολὺς ἄν-

2 οὗ προσερρήσῃ (προσῆλθε E) τῷ βασιλεῖ ἡ γυνὴ και οἱ παῖδες τοῦ Βλα-
 δισηθάβου Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ Ἀαρῶν CE 11 οὗ κατασχὼν (καταβαλὼν
 E) τὴν Βουλγαρίαν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀθήνας ἀπῆλθε (ἀφίκετο E) τῇ θεο-
 τόκῳ ἀνθομολογούμενος CE

1 πολλοὶ om. Ewp βουλγάρων D post αὐτῷ add. τὲ D
 4 δαβιδ—γραμμάτων om. E ὑπισχνουμένη ἔκστ. τ. βουλγαρίας Ewp
 5 τεύξεται C 6 θυγατέρας D 8 ὄρων CDE 9 δ' B^sEwpDi
 προυσιάνος ARwp, προυσιάνος D, προυσιανός BDi Cedr. (Scylitz.)
 II p. 469, 11, v. ad XVII 11, 5 10 ὧν R^swpDi, ὧν A πρου-
 σιάνον ARwp, προυσιάνον D, προυσιανόν BDi 12 φρουρίων] βουλ-
 γάρων D 16 κατήγαγε D τιάρα] τιά p* 17 τοῦφαν DEwpDi
 δημῳδὸς D

19 ad eum confluerunt. Maria quoque, Ioannis Bladisthlabi uxor,
 Davide, Bulgariae archiepiscopo, cum litteris ad illum misso se
 illi Bulgaria cessuram pollicita, si ea quae vellet impetrasset,
 20 paullo post ipsa cum tribus filiis et sex filiabus ad imperatorem
 21. 22 venit. Sunt et tres eius alii filii, Prusianus cum duobus fratribus,
 qui in montes profugerant praesidiis Romanorum occupatos, co-
 acti ad regis fidem se conferre, e quibus Prusianum magistrum,
 23 ceteros patricios fecit. Universa igitur Bulgaria subacta et ca-
 stellis aliis eversis, aliis munitis iustisque praesidiis impositis
 24 Athenas ad exsolvenda deiparae vota est profectus; dedicatis
 in aede huius urbis multis pretiosis donariis in principem urbem
 reversus triumphum duxit, ornatus recta tiara (quam vulgus
 tupham vocat, a typho nimirum et superbia, quam in animis ge-

- θρωπος, τύφον, οίμαι, ὀνομασμένην, ὡς τετυφῶσθαι ποιουσαν
 τοὺς ταύτη ἀναδουμένους) καὶ οὕτως ἄχρι τῆς τοῦ θεοῦ λόγου
 D IV 124 Σοφίας ἀφίκετο, ἀποδοὺς ἐν ταύτη τῷ κυρίῳ τὰ χαριστήρια.
 ἔνθα γενόμενον ὁ πατριάρχης πολλὰ ἐκετεύσας ἐκκόμει τὸ ἀλλη- 25
 5 λέγγνον οὐ κατεδυσώπησε, καὶ ταῦτα ὑποσχόμενον τοῦτο ποιή- B
 σειν, εἰ τῶν Βουλγάρων κρατήσειεν. οὗτος ὁ πατριάρχης Σέρ- 26
 γιος τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ εἴκοσι ποιμένας ἔτη, μετέθετο τὴν ζωὴν,
 καὶ προεχειρίσθη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας ἀρχιε-
 ρεὺς Ἐδοστάθιος, δς τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ ναοῦ ἱερῶν ἐπρώτευσεν.
 10 Τῆς Βουλγαρίας δὲ δουλωθείσης τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγε- 27
 μονία καὶ τὰ τῶν Χορβάτων ἔθνη ὑπέκλυαν, ἀλλὰ μὴν καὶ
 τὸ Σίρμιον. εἶτα κατὰ Ἀβασγίας ἐκστρατεύει ὁ βασιλεὺς, τοῦ 28
 ταύτης κρατοῦντος παρασπονθήσαντος. ἐκεῖ δὲ τούτου γεγο- 29
 νότος, ὄπισθεν ἀποστατοῦσιν ὁ τε Ξιφίας καὶ Νικηφόρος ὁ υἱὸς
 15 Βάρδα τοῦ Φωκᾶ οἱ πατρίκιοι, ἀλλὰ ταχέως ἢ τούτων ἐσβέσθη C
 ἀποστασία, τοῦ μὲν Ξιφία τὸν Φωκᾶν ἀνελόντος, αὐτοῦ δὲ συλ-
 ληφθέντος καὶ δεσμοῦ ἀπαχθέντος εἰς τὴν τῶν πόλεων βασι-
 λείουσαν. ἄρτι δὲ τὰς περὶ τῆς τυραννίδος ταύτης φροντίδας 30
- 6 περὶ πατριαρχῶν CE 12 ἐκστρατεία κατὰ Ἀβασγίας CE

1 τύφον ARwp, τύφον Di ὀνομασμένων D ὡς τε τυφῶσθαι D
 2 ταύτην D λόγου om. E 5 οὐκ ἐδυσώπησεν | D 8 ἐν (τῇ
 add. D) κωνσταντινουπόλει (κωνσταντίνου πόλει D) AO, τῆς κωνσταν-
 τινουπόλεως Ewp ἐκκλησίας om. D 9 ante ἐν add. τῶν Ew
 ἐν τῷ παλατίῳ AOp (videtur h. l. Duc unum de libris Parisi-
 sinis suis inspexisse, v. ad § 34), ἐν παλατίῳ E, ἐκ παλατίῳ w*
 ante ἱερῶν add. τῶν O 11 Κραβάτων wp inuitis AR cod.
 Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 476, 5 ἐπέκλυαν AO, ἐπέκλυαν E,
 ἀπέκλυαν w*p 14 ἐπιστατοῦσιν E 16 ξιφίου O συλληφέντος
 (sic) A 17 ἀχθέντος O

stantium excitat) et sic usque ad S. Sophiae aedem pervenit, ibi
 quoque vota domino exsoluturus. Quo cum venisset, patriarcha 25
 multis verbis eum obtestatus, ut allelengyrum tolleret, nihil impe-
 travit, quamvis rex pollicitus esset se Bulgaris subactis id esse
 facturum. Is patriarcha Sergius, cum ecclesiam ad annos XX 26
 rexisset, mortem obiit, ac in eius locum suffectus est Eustathius,
 sacerdotum aedis palatinae princeps.

Bulgaria domita Chorbatorum quoque genus et Sirmium Ro- 27
 mano imperio se subiecerunt. Deinde in Abasgiam expeditionem 28
 rex suscipit, cuius princeps pacta violarat. Quo cum venisset, 29
 a tergo defecerunt Xiphias et Nicephorus, Bardae Phocae filius,
 patricii; sed motus ille celeriter est compressus, Phoca a Xiphia
 interempto et Xiphia capto et Byzantium perducto. Qua cura 30

31 ὁ βασιλεὺς ἀποσκευασάμενος συρρήγνυται τοῖς Ἀβασγοῖς· καὶ μάχης ἰσχυροῦς γενομένης ἔπεσον πολλοὶ ἀμφοτέρωθεν καὶ ἦν ἰσόρροπος ὁ ἀγών, εἰτ' αὐθις κροτηθέντος πολέμου νικῶσι Ῥω-
32 μαῖοι. καὶ ὁ τῶν Ἀβασγῶν ἡγεμὼν Γεώργιος εἰς τὰ τῆς Ἰβη-
ρίας ἀπέδρα βαθύτερα καὶ μετὰ βραχὺν σπονδὰς αἰτήσας ἐξέστη ἡ
τῶ βασιλεῖ χώρας ὁπόσης ὁ αὐτοκράτωρ ἐβούλετο, εἰς ὀμηρῆαν
παρασχὼν Παγκράτιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα διανύσας ὁ
βασιλεὺς ἐπανέειπεν.

- D 33 Ἦν δὲ διὰ μελέτης αὐτῶ καὶ πρὸς Σικελίαν ἀπάραι, ἀλλ'
οὐκ εἰς ἔργον αὐτῶ προέβη τὸ βούλευμα· ἤδη γὰρ αὐτῶ πρὸς 10
34 τέλος κατήντησε τὸ βιώσιμον καὶ ἐνοσηλεύετο. πρὸ βραχέος
δὲ τοῦ αὐτὸν ἐκλιπεῖν ὁ πατριάρχης Ἐδυστάθιος θνήσκει, προστάς D IV 125
35 τῆς ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων ἐπ' ἔτει ***. τοῦ βασιλέως
δὲ νοσοῦντος Ἀλέξιος ὁ τότε τὴν προστασίαν ἔχων τῆς τοῦ
Στουδίου μονῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἀφίκετο, τὴν ἱερὰν κάραν 15

4 ἐκστρατεία κατὰ τῶν Ἰβήρων καὶ νίκη κατ' αὐτῶν E, νίκη Ῥωμαίων
κατὰ τῶν Ἰβήρων C 11 περὶ πατριαρχῶν CE

1 τοῖς Ἀβασγοῖς—3 εἰτ' αὐθις om. D 3 ante κροτηθέντος add.
καὶ D τοῦ πολέμου D 4 ἡγεμονεύων C ante Γ. add. ὁ
Rwp 6 ἐβούλετο ante ὁ C ὀμηρῆαν Ewp 7 διανύσας AEwp,
κατωρθωκῶς O 9 ἀπάραι AD, ἀπάραι RwpDi 11 κατήντησε
(κατήντησε E) τὸ βιώσιμον AEwp, κατήντησεν ἢ ζωὴ O βραχέως
wp inuitis AR 12 θνήσκει ante ὁ O προστάς] πρὸς τὰς C
13 ἐκκλησίας ante ἐπ' O ἔτει τοῦ A, ἔτει τοῦ R,
ἔτει τέσσαρα τοῦ B et unus P Duc, nisi forte Ducangius anno-
tationem Wolffii ad librum B pertinentem repetivit (v. prae-
terea bibl. graec. med. aevi ed. Sathas vol. VII p. 159, 3), ἔτειν
ὀκτώ· τοῦ DCwpDi; Eustathium per sex annos et sex menses
ecclesiae praefuisse docet Gedeon πατριάρχ. πίνακες p. 317. De
supplementis codicum v. ad XVI 4, 29 et XVII 2, 32

- 31 rex defunctus cum Abasgis congregitur validaque pugna com-
missa et multis utrimque caesis, aequo Marte pugnatum est.
32 Sed altero proelio Romani vicerunt, Abasgorumque princeps Geor-
gius in Iberia interiora profugit nec multo post indutias rogat
tantumque agri imperatori cedit, quantum is postulaverat, filio
Pancratio obside dato. His rebus prospere gestis rex castra movit.
33 Praeterea cum Basilius in animo haberet proficisci in Sici-
34 liam, eius consilium morbo fatali interruptum est. Sed paulo
ante eius obitum patriarcha Eustathius moritur, cum orthodo-
35 xorum ecclesiae annos *** praefuisset. Cum autem Alexius, mo-
nasterii Studii princeps, regi aegrotanti sacrum caput Praecursoris

τοῦ τιμίου Προδροίμου κομίζων αὐτῶ. καὶ αὐτίκα τοῦτον ὁ 36
 βασιλεὺς πατριάρχην προεχειρίσατο, κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην
 καὶ τὴν ζωὴν ἐκλιπών, ζήσας μὲν καὶ βασιλεύσας χρόνους ἑβδο-
 μήκοντα ἐπὶ δυσίν, αὐταρχήσας δὲ ἐπὶ πενήκοντα ἔτεσι· τοὺς
 5 γὰρ ἄλλους συνεβασίλευε τῷ πατρὶ, εἶτα τῷ Φωκᾷ καὶ μετ'
 ἐκείνων τῷ Τζιμισκῆ.

Τέθνηκε μὲν οὖν γηραιὸς ὁ Βασίλειος, τῆς δ' ἐξουσίας 10 W III 182
 εὐθύς ὁ ἐκείνου σύγγονος ἐπελάβετο, τὸν Κωνσταντῖνόν φημι, P II 228 A
 μικρόν τι ἐκείνου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἐλαττούμενος.
 10 ἄρθνύμου δὲ πεφυκῶς ἤθους καὶ ἀνειμένου ἤ καὶ εἰς ἕξιν ἐλθῶν 2
 βίου ἀργοῦ (οὐδὲ γὰρ ἐκωνῶνει αὐτῷ βασιλείου τινὸς ὁ σύγ-
 γονος πράξεως), καὶ αὐταρχήσας τοιαύτην εἶχε διαγωγὴν, ὑπ'
 ἄλλοις μὲν τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν θέμενος, καὶ τοῦτοις οὐ
 τοῖς ἑαυτῶν ἤδη παρασχομένοις δοκίμιον, ἀλλ' ἀνδράσιν οὐχ
 15 οὐ τῶν εὖ γεγονότων, ἀλλ' οὐδ' ἐλευθέρων τύχης τυγχάνουσιν,
 ἔθνηκοῖς δὲ καὶ μὴ δυναμένοις ὀρθοεπεῖν, ἀλλ' ἀκριβῶς βαρ-
 βαρίζουσιν. ἐκείνος δὲ τρυφαῖς ἐξέδωκεν ἑαυτόν· ἤτητο γὰρ 3
 γαστροῦ καὶ ἀφροδισίων καὶ ἐμεμήνει περὶ τοὺς κύβους τε καὶ

1 τελευτῆ τοῦ βασιλέως (βασιλέως τοῦ E, om. C) Βασιλείου ACE 7 βα-
 σιλεία Κωνσταντῖνου τοῦ (om. ACE) ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλείου (βασιλέως E)
 AR, βασιλεία κωνσταντῖνου B 10 ὅλος ἦν τὸ ἤθος ὁ Κωνσταντῖνος
 καὶ τὴν διαγωγὴν CE

1 τιμίον om. C 4 post πενήκοντα add. καὶ πρὸς ΟωρDi 5 συν-
 εβασίλευσε EωρDi 6 τὸν τζιμισκῆ E 7 τῆς ἐξουσίας δ' B
 8 ἀπελάβετο D 9 ἐλατ. τ. ζωῆς D 11 post βίου add. ἐρα-
 στανευμένον τὲ καὶ Οωρ βασιλικῆς O 16 μὴ ADEωρ, μὴ
 δὲ R βαρβαριοῦσιν D 17 ἐπέδωκεν B 18 παρὰ D

reverendi attulisset, illo statim patriarcha designato Basilius eodem 36
 vespere est mortuus; vixit et regnavit annos LXXII, solus rerum
 potitus est per annos L, reliquo tempore collega fuit primum
 patris, deinde Phocae, post illum Tzimiscae.

10. Basilio iam sene mortuo, frater CONSTANTINVS statim
 suscepit imperium, illo non multo natu minor. Qui cum esset 2
 natura socors et dissolutus vitaeque otiosae assuevisset (ne-
 que enim frater quicquam officii regii cum eo communi sen-
 tentia gesserat), etiam rerum potitus talem vitae rationem te-
 nebat, rerum administratione aliis mandata iisque, qui nullam
 suae industriae specimen praebuerant, hominibus non modo igno-
 bilibus, sed ne ingenuae quidem conditionis, gentilibus, indisertis
 ac plane barbaris. Ipse rex voluptatibus indulisit, ventris et Ve- 3
 neris mancipium, insanoque studio aleae, theatri, venationis occu-

Δαμασκοῦ καὶ τὸν τῆς Τύρου καὶ Βηρυτοῦ, κατὰ συνθήκας τῆ πρὸς τῇ Δάφνῃ Ἀντιοχείᾳ ἐπιόντας καὶ κακοῦντας τὰ ὑπ' αὐτὴν, ἀπέστειλε καὶ δούλωσιν Ῥωμαίους τηρεῖν ἀπέπεισε καὶ δμήρους κακὰ τοῦτων λαβῶν ἐπανέβουλεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶχον οὕτως.

- 8 Τοῦ δὲ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Χρυσοβέργου ἐπ' ἔτεσι 5 δυοκαίδεκα καὶ μηνὶν ὀκτώ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἐνδιαπρέψαντος, D IV 118
 εἶτα τὸν βίον ἐκλελοιπότες, ὁ μάλιστα Σισίνιος, ἀπὸ λόγους
 D 2 ἐντεθραμμένους, προχειρίζεται πατριάρχης. καὶ τοῦτου δὲ ἐπὶ
 τρεῖς ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ θανόντος, Σέργιος
 κειροτόνητο πατριάρχης, ὃς καθηγείτο μὲν τῆς τοῦ Μανουὴλ 10
 μονῆς, τῷ πατριάρχει δὲ Φωτίῳ κατὰ γένος προσήκων ἐτύγχανε.
 8 Τοῦ Σαμουὴλ δὲ τοῦ τῶν Βουλγάρων ἐξάρχοντος οὐ τὰ
 Θρακῶν οὐδὲ τὰ κατὰ Μακεδονίαν μόνον ληζομένου, ἀλλὰ καὶ
 τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν δὲ γε τὴν Πελοπόννησον, τὸν μάλιστα
 Νικηφόρον τὸν Οὐρανὸν ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς, τῆς δύσεως 15
 ἄρχοντα, ὃς παρὰ τῷ Σπερχειῷ ποταμῷ τοῦ Σαμουὴλ κατεσκηνο-

5 περὶ πατριαρχῶν CE 12 περὶ τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῶν Βουλγάρων, καὶ
 ὅσα κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς ἐστήσατο τρόπαια, τὰ μὲν δι' ἑαυτοῦ, τὰ δὲ διὰ
 τῶν στρατηγῶν (καὶ ὅσα — στρατηγῶν om. E), καὶ ὅσας πόλεις εἴλε καὶ
 φρούρια CE

1 κατὰ ARwp, μετὰ DCw 2 τῇ om. C 3 ἀπέπεισε AEwp,
 κατηνάγκασε OWo lat. 4 τοῦτων RwpDi, τοῦτου A οὕτω
 w* pDi invitis AR, v. ad XIII 6, 16 5 χρυσοβέργου BC
 6 ἀρχιερωσύνῃ w* p invitis AR 7 σισίνιος BD Cedr. (Scylitz.) II
 p. 448, 23 8.9 ἐπὶ τρισὶν ἐνιαυτοῖς D 10 κειροτόνηται Ewp
 12.16 σαμουὴλ] μανουὴλ D 13 κατὰ μακεδόνια μόνον A, μακεδόνων
 μόνον (μόνων C) Rwp, corr. Di ληζομένων D 14 πελοπόννησον
 ARw, πελοπόννησον B* CpDi ante τὸν μαγ. add. καὶ A, om.
 RwpDi 15 Οὐρανὸν] αὐτὸν D, compendio οὐρὸν male intellecto
 δύσεως p*

Tyrium et Berytium, qui conspiratione inita Daphnaeae Antiochia agrum incursionibus vexabant, coercuit et commovit, ut Romanis servirent, acceptisque ab his quoque obsidibus domum rediit.

8. Interea Nicolao Chrysoberge, cum pontificatum annos XII et menses VIII ornasset, defuncto, magister Sisinnius, vir ab ineunte aetate in litteris versatus, patriarcha designatur; quo et ipso, cum triennium ecclesiam rexisset, mortuo, Sergius eligitur patriarcha, qui Manuelis monasterio praeerat, patriarchae Photio genere coniunctus.

- 3 Cum autem Samuel, Bulgarorum princeps, non Thraciam tantum et Macedoniam, sed Graeciam ipsamque Peloponnesum popularetur, rex magistrum Nicephorum Uranum, praetorem Occi-

μένον παρὰ τῆ ἀντικρὸς ἠπειρῶ ἠδύλισιο. δι δ' ὅσε τότε 4
πολλὰ καὶ ὁ ποταμὸς ἐντεῦθεν ἄπλωτος ἦν, ἀνέλυστος ἐδόκει
τῷ Σαμουήλ ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐπέλευσις. ὁ Οὐρανὸς δὲ νυκτὸς 5 P II 224 A
ἀνερευνήσας καὶ κατὰ τινα τόπον βατὸν κατανοήσας τὸν ποτα-
5 μόν, διαβαίνει τοῦτον ἡσύχως μετὰ τῆς στρατιᾶς καὶ ἀφρον-
τιστοῦον ἐμβάλλει τοῖς περὶ τὸν Σαμουήλ. καὶ τῷ ἀδοκίτῳ 6
καταπλαγέντες οἱ βάρβαροι ἔπιπτον μηδὲ χεῖρας ἀνταίρωτες,
καὶ τῷ Σαμουήλ δὲ καὶ τῷ ἐκείνου νιῷ Ῥωμανῶ πληγαὶ ἐπ-
ηρέχθησαν, καὶ ἐάλωσαν ἄν, εἰ μὴ τοῖς νεκροῖς συνανεμίχθησαν
10 σώμασι, καὶ οὕτω λαθόντες διέφυγον.

Ἔτα καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν Βουλγάρων 7
καὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ φρουρίων καταστρεφάμενος ἔνια ἐπανήλθεν
εἰς Μοσυνούπολιν. εἰλε δὲ καὶ τὴν μεγάλην Περοσθλάβαν καὶ 8 W III 179
τὴν μικρὰν καὶ τὴν Πίλοκοβαν διὰ στρατηγῶν. καὶ ἡ Βέρροια 9 B
15 δὲ παρεδόθη αὐτῷ παρὰ τοῦ Δοβρομηροῦ, προσχωρήσαντος
τοῖς Ῥωμαίοις. τὰ μέντοι Σέρβια πολιορκία ἐάλω καὶ ὁ τὴν 10
D IV 119 αὐτῶν φυλακὴν ἐμπειστευμένος Νικόλαος, ὃν Νικολιτζᾶν ὡς

1 ἀνικρὸς ARwp, ἀνικρὸ D, ἀνικρὸς Di, v. Kuehner-Blass *Ausf. Gr. d. griech. Spr.* Hannov. 1890 vol. I p. 299 3 ante τῶν
add. κατ' αὐτοῦ ὄρω 6 αἰφνίδιον (om. AEDi) ἐμβάλλει (ἐμ-
βάλλει A) τοῖς περὶ τὸν σαμουήλ AEWp, τοῖς περὶ τ. σαμ. αἰφνίδιον
ἔπεισι (ἔπεισιν D) O 8 ῥωμανῶ om. CWo lat. 9 συνάνεμίχθη-
σαν A(Ewp), ἑαυτοῖς συνανέμιξαν (συνέμιξαν D) O, συμμιζαντες ἑαυ-
τοῖς Cedr. l. c. p. 450, 18 13 μοσυνούπολιν ARwp cod. Coisl.
Cedr. (Scylitz.) II p. 452, 10, μοσυνόπολιν D 14 καὶ τὴν πλ.—
στρατηγῶν om. B 15 παρὰ] διὰ O δοβρομηροῦ RwpDi (v. Cedr.
l. c. p. 452, 18), δρομηροῦ A 16 ἐάλω] ἔλαβε B 17 νικολιτζᾶν
Di inuitis ARw Cedr. l. c. p. 452, 20 ante ὡς add. ὑποκο-
ρίζοντες OWp, ὑποκοριζόμενοι Cedr. l. c.

dentis, ablegat, qui, cum Samuel ad Sperchium fluvium tentoria
fixisset, in opposita continente castra posuit. Quia vero flumen 4
ob crebras pluvias navigari non poterat, Samuel Romanorum
impetum minime verebatur. Cum autem Uranus noctu loco 5
quodam vadum pervestigasset, eo tacite traducto exercitu Sa-
muelelem securum invadit. Barbari re inexpectata attoniti ne 6
armis quidem contra illatis cadunt, vulneratur Samuel una cum
Romano filio, amboque capti essent, nisi inter corpora mortuorum
occultati clam aufugissent.

Post haec et ipse rex bellum intulit Bulgaris et quibusdam 7
Sardicæ castellis expugnatis Mosynupolim rediit. Sed et magnam 8
et parvam Persthibam et Pliscobam per duces cepit. Est ei 9
et Berrhoea per Dobromerum, qui ad Romanos se contulerat, tra-
dita. Serbia vero expugnata sunt, et Nicolaus, quem ob staturæ 10
brevitatem Nicolitzam vocabant, cuius custodiae ea tradita erant,

- 11 βραχὺν τὴν ἡλικίαν ὠνόμαζον· δε καίτοι πατριῶκος τιμηθεὶς
 12 ἀπέδρα πάλιν καὶ πρὸς τὸν Σαμονὴλ ἀπελήλυθεν. εἰ' αὐθις
 13 κατὰ Βιδίνης ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν καὶ τὴν πόλιν αἰρεῖ. ἐν
 δωρ δὲ ταύτην ἐπολιόρκει ὁ βασιλεὺς, ἔπεισιν ὁ Σαμονὴλ τῇ
 Ἀδριανουπόλει ἀθρόον καὶ πανηγύρεως ἐκτὸς τελομένης τὰς 5
 τε ἐμπορίας λείαν πεποίητο καὶ αἰχμαλώτων πλῆθος λαβὼν
 C 14 ὑπενόσθησε. τὴν Βιδίην δὲ ὑφ' ἑαυτὸν ὁ βασιλεὺς ποιησά-
 μενος καὶ ἐπανερχόμενος κατέλαβε παρὰ τῷ Ἀξικῷ ποταμῷ τὸν
 Σαμονὴλ αὐλιζόμενον· ὁ Βαρδάρως οὕτως παρὰ τοῖς παλαιοῖς
 15 ὠνομάζετο. πολλοῦ δὲ τοῦ ποταμοῦ ῥέοντος ἀμελῶς οἱ βάρ- 10
 βανοὶ κατεσκήνωτο· οὐ γὰρ ἂν ποτε δηνηθῆναι διαβῆναι τὸν
 16 ποταμὸν ἤλιπζον τὸ Ῥωμαϊκὸν σύνταγμα. πόρον δὲ γνωσθέντος
 δι' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πολλοὶ μὲν
 τῶν Βουλγάρων ἀπώλοντο, ὁ δὲ Σαμονὴλ διέδρα, τῆς τούτου
 17 σκηπῆς καὶ τῆς παρεμβολῆς ἀπάσης διαρπαγείσης. καὶ τὴν 15
 πόλιν δὲ τῶν Σκοπίων ὁ βασιλεὺς παρελήφει, δοθεῖσαν αὐτῷ
 παρὰ Ῥωμανοῦ τοῦ υἱοῦ Πέτρου τοῦ ἀρξάντος τῶν Βουλγάρων,
 D ᾧ ἡ ταύτης φυλακὴ παρὰ τοῦ Σαμονὴλ ἐμπεπίστευτο.

1 τῇ ἡλικία B 2 τὸν om. C 3 (v. vs. 7) βιδίνης ABwp
 Ephraem. 2917, Nicet. Choniat. p. 588, 11, βιδίνης E, βυδίνης R,
 βιδόνης Cedr. (Scylitz.) II p. 454, 20 4 ταύτη B σαμονὴλ
 Cw, βασιλεὺς C 5 ἀδριανουπόλει D 7 βιδίην ARwp, βυδίνης
 CD, v. vs. 3 ὁ βασ. ante ὑφ' D 9 οὕτως O, οὕτος A, οὕτω
 FwpDi, v. ad XIII 6, 16 11. 12 ἤλιπζον διαβῆναι omissis τὸν

ποταμὸν et τὸ Ῥωμ. σύνταγμα D 17 π C, παρὰ Cw, v. ad XVII
 7, 16 post παρὰ add. τοῦ C ante υἱοῦ om. τοῦ CD

- 11 captus; qui quamvis patricii dignitate ornatus esset, tamen aufu-
 12 git atque ad Samuelem rediit. Deinde rex Bidinam expugnat;
 13 quam dum obsidet, Samuel Adrianopolim subito invadit, cum
 festi diei celebritas extra moenia agigaretur, mercibusque direptis
 14 ac plurimis captis recedit; quem rex Bidina capta rediens ad
 Axium fluvium (Bardarius sic olim dicebatur) stativa habentem
 15 deprehendit. Is cum exundaret, barbari castra negligenter tue-
 bantur, rati Romanorum exercitum fluvium non esse transiturum.
 16 Sed vado a rege indagato traductoque exercitu, multis Bulgaris
 caesis, Samuelis tentorium et castra universa direpta sunt, ipse
 17 aufugit. Sed et Scopias urbem accepit rex a Romano, Petri
 Bulgarorum olim principis filio, traditam, cui eius urbis custodia
 a Samuele commissa erat.

Ἐἶτα εἰς τὴν Κωνσταντίνου ἐπανελθὼν ἐδογματίσει τὰς 18
 τῶν ἀπολωλότων ταπεινῶν συντελείας εἰσπράττεσθαι ἐκ τῶν
 δυνατῶν· τοῦτο δ' ἐκλήθη ἀλληλέγγυον. πολλῶν δὲ περὶ τού- 19
 του δεηθέντων καὶ αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου Σεργίου, ὡς ἂν ἡ
 5 ἄδικος αὕτη σχολάσῃ καὶ παράλογος εἰσπραξίς, ἦν ὁ βασιλεὺς
 ἀμετάπειστος. τῷ χρόνῳ γὰρ καὶ ταῖς νίκαις ὑπάντων κατεπαρ- 20
 θεὶς ὑπεροπτικὸς πρὸς πάντας ἐδείκνυτο καὶ οὐκ εὐνοεῖν αὐτῷ,
 IV 120 φοβεῖσθαι δ' ἐβούλετο τὸ ὑπήκοον, καὶ τό τε στρατιωτικὸν τό τε
 πολιτικὸν οὐ πρὸς τὸ κρατῆσαν ἔθος, δ καὶ νόμον δοκεῖν τοῖς νομο-
 10 θέταις τεθέσπισται, διεξάγειν ἤθελεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰκείαν κρίσιν
 καὶ τὸ θέλημα ἑαυτοῦ. διὸ οὐδὲ τῶν λογίων ἀνδρῶν ἐπεστρέ- 21 P II 225 A
 φετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους ἡγήτο περιττόν τι χρῆμα καὶ οὐκ
 ὀνήσιμον· ὅθεν ἄνδρας ἀπολεξάμενος ἑαυτῷ οὔτε τῷ γένει οὔτε 22
 μέντοι ἐν λόγῳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντας ἐκείνοις τὰς τε βασιλείους
 15 ἐπιστολάς ἐνεχείρισε καὶ ἐκοινώνει τῶν βουλευμάτων, καὶ αὐτὸς
 ἐκείνοις ἀφελῶς τὰς γραφὰς ὡς ἔτυχεν ὑπηγόρευεν. ἀλλὰ καὶ 23
 τοῖς ταμείοις ἀποφράξας τὰς διεξόδους χρημάτων ταῦτα πλήρη
 πεποίηκε· φασὶ γοῦν ἐς εἴκοσι μυριάδας ταλάντων χρυσοῦ ἐν-

1 ὅλα (δοα E) ὁ βασιλεὺς ἐδογματίσειν ὁ Βασίλειος καὶ (δ βασιλ. καὶ om. C)
 ὁλος (hoc verbo novum incipit argumentum C) ἦν ὁ βασιλεὺς οὗτος
 (δ βασ. οὗτος om. E) τὸ ἦθος καὶ ὁλος ἦν περὶ τὰ (om. C) χρήματα, καὶ
 δοα συνῆξε καὶ ἐθησαύρισεν CE

1 κωνσταντίναν E ἐπανελθὼν RwpDi, ἐπελθὼν A 5 ἦν RwpDi,
 ἦν A 6 ἀμετάπειστος OwpDi, ἀμετάπιστος Λ(E) ante τῷ
 add. καὶ B 11 αὐτοῦ B 14 μέντοι om. O λόγους O
 16 ἀφελῶς post γραφὰς CD, om. B 17 πλήρη ταῦτα C 18 χρυ-
 σοῦ ταλάντων C

Posthaec Cpolim reversus decrevit tributum pauperum, qui 18
 periissent, a locupletibus exigendum esse, quod allelengyum vo-
 catum est. Etsi autem multi atque ipse patriarcha Sergius de- 19
 precabantur, ut iniqua illa et inaudita exactio tolleretur, tamen
 rex a proposito non recedebat. Nam tempore ac tot victoriis 20
 elatus insolentem se adversus omnes praebebat ac subiectis for-
 midabilis quam carus esse malebat neque cives neque milites pro
 recepta consuetudine, quam et legum latores pro lege habendam
 esse pronuntiaverunt, sed suo iudicio et arbitrato tractare vole-
 bat. Quocirca nullam virorum doctorum rationem habebat ipsam- 21
 que doctrinam rein supervacaneam et inutilem iudicabat; proinde 22
 viris neque genere neque eruditione claris curam tribuebat epi-
 stularum regiarum atque cum iis consilia communicabat, quibus
 ipse litteras simpliciter nullaque cum cura dictabat. Sed et fiscum 23
 obstructis foribus pecunia refersit; fertur enim ducenta milia

24 αποτεθησανρίσθαι αὐτῶ. τὸν γὰρ ἄλλον χρηματισμὸν οὐκ ἄν
 τις ὑπ' ἀριθμὸν δύναιτο ἀγαγεῖν, ὃς τῶν ταμείων αὐτῶ πλη-
 ρωθέντων ὑπὸ γῆν τὰ λοιπὰ ἐθησαύρισεν, ἔλικας δρυῖδας λαβυ-
 B 25 ρινθῶδεις. καὶ ὑπερχειλῆ μὲν ἦσαν λίθων πολυτελῶν τῶν τε
 ἄλλων καὶ τῶν λευκῶν, οἷς ἰδιάζουσα κλῆσις οἱ μάργαροι, τὰ 5
 26 κιβώτια. τῶ δὲ εἰς χρῆσιν οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ βραχεῖς τινες αὐτῶ
 τὴν πορφύραν ἐκόσμου, ἔν' ἔχοι τοῦπίσημον, ἥπερ ἐν προόδοις
 ἐκέχρητο καὶ ὅτ' ἐχρημάτιζε πρόεβει καὶ ὅτε τινα ἄλλην δη-
 27 μοτελῆ ἐτέλει πανήγυριν. οἱ δ' ἄλλοι τοῖς ταμείοις ἐναποκεί-
 28 μενοι ἄχθος ἦσαν ἐτώσιον. ἦν δ' ἐν μὲν πολέμων καιροῖς 10
 ποικίλος τις καὶ τὴν γνώμην πρὸς τοὺς ὑπὸ χεῖρα πολυειδής,
 ἐν δ' ἡρεμίαις καὶ εἰρηρικαῖς καταστάσεσιν ἀρχικώτερος καὶ
 τὰς ὁργὰς ἐταμίευε καὶ ταύτας συνέχων παρ' ἑαυτῶ ἐδημοσίευσεν
 W III 180 29 ἐν καιροῖς καὶ ἀνταπεδίδου τοῖς ἀμαρτήσασιν. ὦν δὲ τὴν
 C 30 γνώμην στερρὸς οὐ ῥαδίως ἡλλοίουν τὰ δόξαντα. διὸ καὶ πρὸς 15
 οὓς ἄν ἔτυχε μήνιμά τι τρέφων, οὐ ταχὺ μετήλλατε τὸ ἦθος D IV 1
 31 αὐτοῖς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παραστατικὰ τοῦ ἦθους τούτου τοῦ
 αὐτοκράτορος, ἡ δ' ἱστορία ἐχέσθω τῶν ἐπ' αὐτοῦ πεπραγμένων
 καὶ διηγεῖσθω τὰ ἐφεξῆς.

9 Ὁ τῆς Αἰγύπτου κατάρχων τὰς πρὸς Ῥωμαίους λύσας 20

20 ὅτι οἱ Ἀγαρηνοὶ τὸν (om. E) ἐν Ἱερουσαλήμ καθέλιον γασὶν CE

3 ἐθησαύριζεν (-ιζε B) O	7 ἀνεκόσμου w*p invitis AR	ἐχη
DEwp τὸ ἐπίσημον C	8 ἄλλα C	9 ἐπιτέλει D
10 ἀχθ.		
ἐτ.] Hom. II. XVIII 104	πολέμων AO, πολέμου E, πολέμου w*p	
11 πρὸς—χεῖρα om. O W o lat.	12 δ' AR, δι w*, δι' p*	14 ἐνα-
πεδίδου D	ἀμαρτήμασι D	17 αὐτοῖς om. D
		18 ὑπ' D

24 talentum auri in thesauris habuisse. Neque enim alterius pecuniae
 25 ullus numerus potest iniri, quod conclavibus repletis eam terrae
 mandabat anfractibus instar labyrinthi effossis; ceterum et cistellae
 26 plenae erant gemmis cum aliis tum candidis illis, quae peculiari
 nomine margaritae dicuntur. Neque vero iis utebatur, paucis
 exceptis ad insignia purpurae exornanda, qua, cum prodibat aut
 27. 28 legatis respondebat aut alios publicos festos dies celebrabat, ute-
 batur. Reliquae in conclavibus inutile pondus iacebant. Erat
 autem belli temporibus ingenio vario et multiplici adversus
 subiectos, rebus tranquillibus et pacatis vehementior; iram dissimu-
 29 labat apud se suppressam sed occasione data proferebat et delin-
 29 quentibus vicem reddebat. Cumque pertinaci esset ingenio, de-
 30 creta sua haud facile mutabat. Quamobrem si quibus iratus erat,
 31 iis non facile placabatur. Atque haec ad declarandos huius
 imperatoris mores dicta sunt; nunc ad res sub eo gestas secun-
 dum ordinem referendas oratio redeat.

9. Aegypti princeps soluto Romanorum foedere et Hiero-

σπονδὰς τὸν τε ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν, ἐν ᾧ τὸ τοῦ κυρίου
μνῆμα, κατηρέπωσε καὶ τὰ ἐκεῖ μοναστήρια.

Ὁ δὲ βασιλεὺς συνεχῶς τῇ Βουλγαρίᾳ προσβάλλων ἐκάκου 2
ταύτην καὶ ἐκεράϊζε. μὴ δυνάμενος δέ γε ὁ Σαμουήλ ἀντι- 3
5 παρατάξασθαι τῷ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματι τάφροις τὰς εἰσ-
όδους ἀποκλείσαι αὐτῷ ἐπεχείρησε, τὰς δυσχωρίας ἀποφράζας
οἰκοδομαῖς καὶ φύλακας ἐπιστήσας αὐταῖς. ἤκεν οὖν ὁ βασι- 4 D
λεὺς αὐθις καὶ ἐβιάσατο μὲν τὴν πάροδον, ἀπεκρούσθη δὲ τῶν
φυλάκων ἀνθισταμένων ἔρρωμενέστερον· πλὴν οὐκ ἀπέστη τῆς 5
10 ἐγχειρήσεως, ἀλλ' αὐτὸς μὲν προσέμενεν ἔτι πειρώμενος τοῦ
ἐρύματος, ἐκπέπομφε δὲ τῶν στρατηγῶν ἕνα μετὰ τοῦ ὑπ'
αὐτὸν τάγματος ἐτέρωθεν ποθεν, εἰ δύνατο περιελθεῖν καὶ μη-
χανήσασθαι τι πρὸς τὴν διέλευσιν. ὁ δὲ δι' ὄρων καὶ δυσχω- 6
ρῶν πολλῶν διελθὼν καὶ τοὺς Βουλγάρους λαθῶν ἐμπίπτει
15 κατὰ νότου τοῖς τοῦ ἐρύματος φύλαξιν, οἱ τῷ ἀθρόω περι-
δεεῖς γεγονότες οὐκέτι τῆς φυλακῆς ἐφρόντιζον τοῦ φραγμοῦ,
ἀλλ' ὅπως αὐτοὶ τὸν ὄλεθρον φυλάξωνται περὶ πλείστου ἐτί-
θεντο. τότε δὴ ἀδείας τὸ Ῥωμαϊκὸν δραζάμενον στράτευμα 7
ῥήγνυσι τὸν φραγμὸν καὶ δίοισι καὶ διώκει καὶ πολλοὺς μὲν P 11226 A

3 ὅσα ἐν Βουλγαρίᾳ (βουλγάρους E) ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Βασίλειος CE
9 ὅπως τοὺς φραγμοὺς τῶν ὄρων καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς Βουλγαρίαν
εἰσέβαλε. καὶ (ὅπως τοὺς — εἰσέβ. καὶ om. E) περὶ τῆς τελευταίας τοῦ Σα-
μουήλ CE

1. 2 τὸ μνῆμα τοῦ χριστοῦ O Wo lat. 4 γε om. D 6 ἀποκλείσαι C,
corr. Cw ἐπεχείρησε C 10 ἐγχειρίσεως D 11 ἕνα om. C,
add. Cw 12 ἐτέρωθεν ποθεν Ewp μηχανήσασθαι D 14 καὶ
λαθῶν τοὺς βουλγάρους Ewp, om. D

solymitanum templum, in quo domini sepulcrum, et illius loci
monasteria destruxit.

At rex Bulgariam crebris impressionibus vastabat et urebat; 2
cui cum Samuel acie resistere non posset, operam dabat, ut aditus 3
regni ei fossis ductis occluderet et angustias locorum castellis et
praesidiis occuparet. Rex autem iterum aggressus vi per an- 4
gustias facta etsi virtute praesidiariorum repulsus, tamen coe- 5
ptis non destitit, sed permansit subinde castellum tentans, uno
ex ducibus cum suo exercitu misso, si uspiam alibi per ambages
ingressum aperire posset. Is per montes multasque difficultates 6
Bulgaris deceptis ingressus a tergo in praesidiarios irruit, qui
re subita perterriti non iam de munitione tuenda, sed de interitu
vitando laborabant. Ibi Romanus exercitus nullo prohibente rupta 7
munitione transit hostesque persecutus multos occidit, plures capit,

- ἀναιρεῖ, πλείονας δέ γε ζωγραεῖ μόλις διαδράντος τοῦ Σαμονήλ.
 8 ὃ γε μὴν βασιλεὺς τοῖς δορυαλώτοις εἰς πεντεκαίδεκα χιλιάδας
 ἀριθμουμένοις ἐξέκοψε πᾶσι τὰ ὄμματα, ἐφ' ἐκάστη ἑκατοστί D IV 12
 ἓνα καταλιπὼν ἑτερόφθαλμον, ἔν' εἴη τούτοις χειραγωγός, καὶ
 9 οὕτως αὐτοὺς ἀπιέναι κελεύει πρὸς τὸν σφέτερον ἀρχηγόν. οὗς 5
 ἐκεῖνος ἰδὼν καὶ τὸ πάθος μὴ ἐνεγκῶν ἰλλιγγυῖ τε καὶ εἰς γῆν
 λειποθυμῶν καταβύλλεται, μικρὸν δέ τι ἀνενεγκῶν καρδιαγμῶ
 10 περιπίπτει καὶ θνήσκει. ἡ δὲ τῶν Βουλγάρων ἡγεμονία τῷ
 νῦν αὐτοῦ τῷ Γαβριήλ τῷ καὶ Ῥωμανῷ περιήλθεν, ὃν οὕτω
 ἐνιαυτὸν ἄρξαντα ὁ υἱὸς τοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ Ἰαζῶν ὁ 10
 Βλαδισθλάβος καὶ Ἰωάννης (διώνυμος γὰρ καὶ οὗτος ἦν) ἀπ-
 B 11 ἔκτεινε. διελθὼν δὲ τὸ ἐν ταῖς δυσχωραῖς ἔρμα ὁ αὐτοκρά-
 τωρ, ὡς εἶρηται, ἄλλα τε φρούρια ἐχειρώσατο ἔρμινά καὶ τοὺς
 ἐν αὐτοῖς Βουλγάρους καὶ ἤκεν εἰς Μοσυνούπολιν, ὅπου αὐτῷ
 12 ἡ τοῦ Σαμονήλ τελευτὴ ἀπηγγέλη. ἄρας οὖν αὐτίκα προσ- 15
 βάλλει τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ πόλεις τε αὐτῆς αἰρεῖ καὶ φρούρια.
 13 ὁ δέ γε τοῦ Σαμονήλ υἱὸς ὁ Ῥωμανός τε καὶ Γαβριήλ (οὕτω
 γὰρ ἀνήρητο) πέμψας πρὸς τὸν βασιλέα δούλωσιν ὑπισχεῖται·
 14 μετὰ δέ τινα καιρὸν τοῦ τὸν Γαβριήλ ἀνελόντος Ἰωάννου τοῦ

8 ὅτι ὁ τοῦ Σαμονήλ υἱὸς ἀνῆρέθη (ἀνῆρ. ante ὁ E) παρὰ τοῦ (om. C)
 συγγενοῦς αὐτοῦ (om. E) CE 17 ὅτι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων Βουλγάρων
 προσερέθησαν τῷ βασιλεῖ (τ. βασ. προσερε. E) CE

1 αἰρεῖ B γε om. O διαδράντας τὸν σαμονήλ D 2 δο-
 ρυαλώτοις A, δορυαλώτοις E, δορυαλώτοις Owp, δορυαλώτοις Di, v.
 ad XIII 8, 3 3 ἐφ' om. D, ἐν B 9 τῷ ante Γ. om. O
 καὶ om. D 10 ἰαζῶν ante τοῦ O 11 βλαδισθλάβος B*DEwp
 καὶ ante Ἰ. om. EwpDi ἦν καὶ οὗτος D 17 ὁ P.] τε καὶ
 ὁ. D 18 ὑπισχεῖτο Rwp 19 τοῦ prius om. D

- 8 Samuele vix elapso. Sed rex captivis omnibus, qui circiter XV
 milia erant, oculos effodit singulis centuriis uno duce relicto uno-
 9 culo eosque sic ad suum ducem abire iubet. Quibus ille visis
 atrocitatem rei non ferens, oborta vertigine viribusque destitutus
 10 humi procidit ac parum recreatus ex cardiogmo interit, princi-
 patu Bulgarorum in Gabrielem filium, qui et Romanus dicebatur,
 translate; quem nondum anno elapso frater patruelis, Aaronis
 filius Bladisthlabus Ioannes (binominis enim et hic erat) occidit.
 11 Imperator vero castello angustiarum, ut diximus, superato, cum
 alia firma praesidia una cum defensoribus cepisset, Mosynopolim
 12 pergit, ubi nuntio de Samuelis interitu accepto Bulgarica oppida
 13 et praesidia expugnat. At Samuelis filius Romanus Gabriel (non-
 dum enim caesus erat) per legatos regi servitutem pollicebatur
 14 et tempore quodam interposito Ioannis Bladisthlabi minister adest,

Βλαδισθλάβου θεράπων ἀφίκετο, εὐαγγελιζόμενος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαμουὴλ καὶ γράμματα κομίζων ἐπαγγελλόμενα τῷ βασιλεῖ δούλωσιν, προσερχήσαν δὲ αὐτῷ καὶ πολλοὶ τῶν C ἐπισήμων παρὰ Βουλγάρους. γνοὺς μέντοι τὸν Βλαδισθλάβον 15
 5 ὁ βασιλεὺς οὐ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας διανοούμενον, ἐπῆλθεν αὐτῷ τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ πολλὰς μὲν αὐτῆς ἐλήισατο χώρας, τὴν δὲ τῆς Ἀχρίδος πόλιν, ἐν ἣ τὰ βασίλεια τοῖς τῶν Βουλγάρων ὤκοδόμητο ἀρχηγοῖς, πολιορκία λαβῶν καὶ ἕτερα φρούρια διὰ στρατηγῶν, ἐπανέειξεν εἰς τὴν Κωνσταντίνου.

10 Καὶ αὐτῷ δὲ κατὰ Βουλγάρων ἐστράτευσεν καὶ αὐτῷ 16
 D IV 123 φρούριά τε καὶ πολλοὺς τῶν βαρβάρων τοὺς μὲν διέφθειρε, τοὺς δὲ συνέσχε ζωούς. ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων ἀρχῶν ὁ Ἰω- 17
 ἀννης καὶ Βλαδισθλάβος κατὰ τοῦ Δυρραχίου ἐξώρμησεν καὶ πολιορκῶν αὐτὸ πίπτει, ἀρχῆς ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε. 18 D
 15 μαθὼν ὁ βασιλεὺς εὐθὺς ἔξεισι καὶ περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν W III 181
 γενομένῳ προσίασιν αὐτῷ τῶν Βουλγάρων ἐπιφανεῖς τινες, παρα-
 δίδόντες αὐτῷ τὸν Πέρνικον καὶ ἕτερα φρούρια πέντε καὶ τριά-

10 ὅτι καὶ αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων καὶ ὄσα ἐποίησεν C

1 τὴν] τῆς w*ρ 3 αὐτῷ om. O 3.4 καὶ πολλ. τ. παρὰ βουλγ.
 ἐπισήμων τῷ αυτοκράτορι OWo lat. 4 μέντοι] δὲ B βλα-
 δισθλάβον B*DEwp 6 αὐτοῖς BD 7 ἀχρίδας D τὰ] καὶ D
 8 ἀρχ. ὤκοδόμητο E(wp), ἀρχ. ὤκοδόμητο O 9 ἐπανέειξεν D
 κωνσταντινούπολιν D 10 δὲ om. C κατὰ τῶν βουλγάρων
 (βαρβάρων C) τούτων OWo lat. 11 βουλγάρων OWo lat. ἐφθειρε
 D 12 ὁ ante Ἰω. om. O 13 καὶ Βλ.] ὁ βλ. O βλαδισθλάβος
 B*DEwp 14 ἡγεμονεύσας τοῦ ἔθνους OWo lat. 15 ἀδριανού-
 πόλιν D 16 αὐτῷ ante γεν. O 17 τὸν om. B τριάκοντα ἐπὶ
 πέντε Ewp, ἐπὶ πέντε τριάκοντα O

ut et caedem Gabrielis ab hero suo factam nuntiet et per litteras regi servitutum promittat, aliique multi ex illustribus Bulgaris ad eum confluunt. Qui cum intellexisset aliud agere animo Bladisthlabum, quam pollicitus esset, iterum impressione in Bulgariam facta longe lateque praedas egit et Achrida, urbe Bulgarorum regia, expugnata aliisque castellis per duces suos captis Cpolim redit.

Sed rursus bello illato Bulgaris et castellis occupatis barbaros 16 complures partim interfecit, partim cepit. Quorum princeps Ioannes Bladisthlabus, dum Dyrrhachium obsidet, cadit, cum biennium et quinque menses regnasset. Quo rex cognito statim egreditur, 18 cui ad Adrianopolim quidam illustres Bulgari se dedunt, tradito Pernico et aliis XXXV castellis; sed et multi alii ex his barbaris

κοντα, και ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων τούτων αὐτῷ προσ-
 19 ερρήσαν. και ἡ γυνή δὲ τοῦ Ἰωάννου και Βλαδισθλάβου
 Μαρία ἐπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας
 Δαβιδ μετὰ γραμμῶν ἐκοσῆναι τῆς Βουλγαρίας ὑπισχνουμένη,
 20 εἰ ὧνπερ βούλεται τεύξεται. και μετὰ μικρὸν ἤκεν ἡ γυνή 5
 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, υἱὸς ἐπαγομένη τρεῖς και θυγάτρια
 21 ἕξ· και ἕτεροι δὲ τρεῖς ταύτης υἱοὶ φηγάδες ἐγένοντο ἐν τοῖς
 ὄρεσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνοι τῶν ὄρων φυλαττομένων βιασθέντες προσ-
 22 ἤλθον τῷ βασιλεῖ· ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ Προυσιάνος και ἄμφω οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὧν τὸν μὲν Προυσιάνον ἐτίμησε μάγιστρον, 10
 P II 227 A 23 πατρικίους δὲ τοὺς λοιπούς. ὑπ' ἑαυτὸν οὖν τὴν ἅπασαν Βουλ-
 γαρίαν πεποιηκῶς και τὰ μὲν τῶν φρουρῶν καταστρεψάμενος,
 τὰ δὲ κατοχυρώσας και φρουρὰς αὐτοῖς ἀρκούσας καταλιπών,
 αὐτὸς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, θύσων τῇ θεοτόκῳ τὰ χαριστήρια·
 24 και ἀναθέμενος τῷ ναῷ πολλὰ και πολυτελῆ ἐπανέζηυξεν εἰς 15
 τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων και κατήγαγε θρόναμβον, τιάρα
 ταινωθεὶς ὀρθία (ἦν τοῦφαν καλεῖ ὁ δημῳδὸς και πολὺς ἄν-

2 ὅτι προσερρήη (προσῆλθε E) τῷ βασιλεῖ ἡ γυνή και οἱ παῖδες τοῦ Βλα-
 δισθλάβου Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ Ἀαρῶν CE 11 ὅτι κατασχὼν (καταβαλὼν
 E) τὴν Βουλγαρίαν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀθήνας ἀπῆλθε (ἀφίκετο E) τῇ θεο-
 μήτορι ἀνθομολογούμενος CE

1 πολλοὶ om. Ewp βουλγάρων D post αὐτῷ add. τὲ D
 4 δαβιδ—γραμμῶν om. E ὑπισχνουμένη ἐκοσ. τ. βουλγαρίας Ewp
 5 τεύξεται C 6 θυγατέρας D 8 ὄρων CDE 9 δ' B^sEwpDi
 προυσιάνος ARwp, πρισιάνος D, προυσιανός BDi Cedr. (Scylitz.)
 II p. 469, 11, v. ad XVII 11, 5 10 ὧν R^swpDi, ὧν A πρου-
 σιάνον ARwp, προυσιάνον D, προυσιανὸν BDi 12 φρουρῶν] βουλ-
 γάρων D 16 κατήγαγε D τιάρα] τιά p* 17 τοῦφαν DEwpDi
 δημῳδὸς D

- 19 ad eum confluerunt. Maria quoque, Ioannis Bladisthlabi uxor,
 Davide, Bulgariae archiepiscopo, cum litteris ad illum misso se
 illi Bulgaria cessuram pollicita, si ea quae vellet impetrasset,
 20 paullo post ipsa cum tribus filiis et sex filiabus ad imperatorem
 21. 22 venit. Sunt et tres eius alii filii, Prusianus cum duobus fratribus,
 qui in montes profugerant praesidiis Romanorum occupatos, co-
 acti ad regis fidem se conferre, e quibus Prusianum magistrum,
 23 ceteros patricios fecit. Universa igitur Bulgaria subacta et ca-
 stellis aliis eversis, aliis munitis iustisque praesidiis impositis
 24 Athenas ad exsolvenda deiparae vota est profectus; dedicatis
 in aede huius urbis multis pretiosis donariis in principem urbem
 reversus triumphum duxit, ornatus recta tiara (quam vulgus
 tupham vocat, a typho nimirum et superbia, quam in animis ge-

- θρωπος, τύφον, οίμαι, ώνομασμένην, ώς τετυφώσθαι ποιούσαν
 τοὺς ταύτη ἀναδουμένους) και οὕτως ἄχρι τῆς τοῦ θεοῦ λόγου
 D IV 124 Σοφίας ἀφίκετο, ἀποδοὺς ἐν ταύτῃ τῷ κυρίῳ τὰ χαριστήρια.
 ἐνθα γενόμενον ὁ πατριάρχης πολλὰ ἱκετεύσας ἐκκόψαι τὸ ἄλλη- 25
 5 λέγγνον οὐ κατεδυσώπησε, και ταῦτα ὑποσχόμενον τοῦτο ποιή- B
 σειν, εἰ τῶν Βουλγάρων κρατήσειεν. οὗτος ὁ πατριάρχης Σέρ- 26
 γιος τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ εἴκοσι ποιμένας ἔτη, μετέθετο τὴν ζωὴν,
 και προεχειρίσθη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας ἀρχιε-
 ρεὺς Ἐδστάδιος, ὃς τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ ναοῦ ἱερέων ἐπρώτενε.
 10 Τῆς Βουλγαρίας δὲ δουλωθείσης τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγε- 27
 μονίᾳ και τὰ τῶν Χορβάτων ἔθνη ὑπέκνυαν, ἀλλὰ μὴν και
 τὸ Σίρμιον. εἶτα κατὰ Ἀβασγίας ἐκστρατεύει ὁ βασιλεὺς, τοῦ 28
 ταύτης κρατοῦντος παρασπονδήσαντος. ἐκεῖ δὲ τούτου γεγο- 29
 νότος, ὄπισθεν ἀποστατοῦσιν ὁ τε Σιφρίας και Νικηφόρος ὁ υἱὸς
 15 Βάρδα τοῦ Φωκᾶ οἱ πατρίοιοι, ἀλλὰ ταχέως ἢ τούτων ἐσβέσθη C
 ἀποστασία, τοῦ μὲν Σιφρία τὸν Φωκᾶν ἀνελόντος, αὐτοῦ δὲ συλ-
 ληφθέντος και δεσμοῦ ἀπαχθέντος εἰς τὴν τῶν πόλεων βασι-
 λεύουσαν. ἄρτι δὲ τὰς περὶ τῆς τυραννίδος ταύτης φροντίδας 30
 6 περὶ πατριαρχῶν CE 12 ἐκστρατεία κατὰ Ἀβασγίας CE

1 τύφον ARwp, τύφον Di ὀνομασμένων D ὥστε τυφώσθαι D
 2 ταύτην D λόγου om. E 5 οὐκ ἐδυσώπησεν | D 8 ἐν (τῇ
 add. D) κωνσταντινουπόλει (κωνσταντίνου πόλει D) AO, τῆς κωνσταν-
 τινουπόλεως Ewp ἐκκλησίας om. D 9 ante ἐν add. τῶν Ew
 ἐν τῷ παλατίῳ AOp (videtur h. l. Duc unum de libris Pari-
 sinis suis inspexisse, v. ad § 34), ἐν παλατίῳ E, ἐκ παλατίῳ w*
 ante ἱερέων add. τῶν O 11 Κραβάτων wp inuitis AR cod.
 Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 476, 5 ὑπέκνυαν AO, ἐπέκνυαν E,
 ἀπέκνυαν w* p 14 ἐπιστατοῦσιν E 16 ξιφρίου O συλληφθέντος
 (sic) A 17 ἀχθέντος O

stantium excitat) et sic usque ad S. Sophiae aedem pervenit, ibi
 quoque vota domino exsoluturus. Quo cum venisset, patriarcha 25
 multis verbis eum obtestatur, ut allelengium tolleretur, nihil impe-
 travit, quamvis rex pollicitus esset se Bulgaris subactis id esse
 facturum. Is patriarcha Sergius, cum ecclesiam ad annos XX 26
 rexisset, mortem obiit, ac in eius locum suffectus est Eustathius,
 sacerdotum aedis palatinae princeps.

Bulgaria domita Chórbatorum quoque genus et Sirmium Ro- 27
 mano imperio se subiecerunt. Deinde in Abasgiam expeditionem 28
 rex suscipit, cuius princeps pacta violarat. Quo cum venisset, 29
 a tergo defecerunt Xiphias et Nicephorus, Bardae Phocae filius,
 patricii; sed motus ille celeriter est compressus, Phoca a Xiphia
 interempto et Xiphia capto et Byzantium perducto. Qua cura 30

31 ὁ βασιλεὺς ἀποσκευασάμενος συρρήγνυται τοῖς Ἀβασγοῖς· καὶ μάχης ἰσχυρᾶς γενομένης ἔπεσον πολλοὶ ἀμφοτέρωθεν καὶ ἦν ἰσόρροπος ὁ ἀγὼν, εἰτ' αὖθις κροτηθέντος πολέμου νικῶσι Ῥω-
32 μαῖοι. καὶ ὁ τῶν Ἀβασγῶν ἡγεμῶν Γεώργιος εἰς τὰ τῆς Ἰβη-
ρίας ἀπέδρα βαδύντερα καὶ μετὰ βραχὺν σπονδὰς αἰτήσας ἐξέστη ὁ
τῷ βασιλεῖ χώρας ὁπόσης ὁ αυτοκράτωρ ἐβούλετο, εἰς ὀμηρεῖαν
παρασχὼν Παγκράτιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα διανύσας ὁ
βασιλεὺς ἐπανεζεύξεν.

- D 33 Ἦν δὲ διὰ μελέτης αὐτῷ καὶ πρὸς Σικελίαν ἀπάραι, ἀλλ'
οὐκ εἰς ἔργον αὐτῷ προέβη τὸ βούλευμα· ἤδη γὰρ αὐτῷ πρὸς 10
34 τέλος κατήντησε τὸ βίωσιμον καὶ ἐνοσηλεύετο. πρὸ βραχείος
δὲ τοῦ αὐτὸν ἐκλιπεῖν ὁ πατριάρχης Εὐστάθιος θνήσκει, προστάς D IV 125
35 τῆς ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων ἐπ' ἔτεσι ***. τοῦ βασιλέως
δὲ νοσοῦντος Ἀλέξιος ὁ τότε τὴν προστασίαν ἔχων τῆς τοῦ
Στουδίου μονῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἀφίκετο, τὴν ἱερὰν κάραν 15

4 ἐκστρατεία κατὰ τῶν Ἰβήρων καὶ νίκη κατ' αὐτῶν E, νίκη Ῥωμαίων
κατὰ τῶν Ἰβήρων C 11 περὶ πατριαρχῶν CE

1 τοῖς Ἀβασγοῖς—3 εἰτ' αὖθις om. D 3 ante κροτηθέντος add.
καὶ D τοῦ πολέμου D 4 ἡγεμονεῦων C ante Γ. add. ὁ
Rwp 6 ἐβούλετο ante ὁ C ὀμηρεῖαν Ewp 7 διανύσας AEwp,
κατωρθωκῶς O 9 ἀπάραι AD, ἀπάραι RwpDi 11 κατήντησε
(κατήντησε E) τὸ βίωσιμον AEwp, κατήντησεν ἢ ζωῆ O βραχείως
wp invitis AR 12 θνήσκει ante ὁ O προστάς] πρὸς τὰς C
13 ἐκκλησίας ante ἐπ' O ἔτεσι . . . τοῦ A, ἔτεσι τοῦ R,
ἔτεσι τέσσαροι τοῦ B et unus P Duc, nisi forte Ducangius anno-
tationem Wolfii ad librum B pertinentem repetivit (v. prae-
terea bibl. graec. med. aevi ed. Sathas vol. VII p. 159, 3), ἔτεσιν
ὀκτώ· τοῦ DCwpDi; Eustathium per sex annos et sex menses
ecclesiae praefuisse docet Gedeon πατριαρχ. πίνακες p. 317. De
supplementis codicum v. ad XVI 4, 29 et XVII 2, 32

- 31 rex defunctus cum Abasgis congregitur validaque pugna com-
missa et multis utrimque caesis, aequo Marte pugnatum est.
32 Sed altero proelio Romani vicerunt, Abasgorumque princeps Geor-
gius in Iberiae interiora profugit nec multo post indutias rogat
tantumque agri imperatori cedit, quantum is postulaverat, filio
Pancratio obside dato. His rebus prospere gestis rex castra movit.
33 Praeterea cum Basilium in animo haberet proficisci in Sici-
34 liam, eius consilium morbo fatali interruptum est. Sed paullo
ante eius obitum patriarcha Eustathius moritur, cum orthodo-
35 xorum ecclesiae annos *** praefuisset. Cum autem Alexius, mo-
nasterii Studii princeps, regi aegrotanti sacrum caput Praecursoris

τοῦ τιμίον Προδρομόμου κομίζων αὐτῶ. καὶ αὐτίκα τοῦτον δ 36
 βασιλεὺς πατριάρχην προεχειρίσατο, κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην
 καὶ τὴν ζωὴν ἐκλιπών, ζήσας μὲν καὶ βασιλεύσας χρόνους ἑβδο-
 μήκοντα ἐπὶ δυσί, αὐταρχήσας δὲ ἐπὶ πενήκοντα ἔτεσι· τοὺς
 5 γὰρ ἄλλους συνεβασίλευε τῷ πατρὶ, εἶτα τῷ Φωκᾷ καὶ μετ'
 ἐκείνῳ τῷ Τζιμισκῇ.

Τέθνηκε μὲν οὖν γηραιὸς ὁ Βασίλειος, τῆς δ' ἐξουσίας 10 W III 182
 εὐθύς ὁ ἐκείνου σύγγονος ἐπελάβετο, τὸν Κωνσταντῖνόν φημι, P II 228 A
 μικρόν τι ἐκείνου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἐλατούμενος.
 10 ἑαυτὸν δὲ πεφυκῶς ἦθος καὶ ἀνειμένου ἦ καὶ εἰς ἕξιν ἑλθὼν 2
 βίον ἀργοῦ (οὐδὲ γὰρ ἐκοινώνει αὐτῷ βασιλείου τινὸς ὁ σύγ-
 γονος πράξεως), καὶ αὐταρχήσας τοιαύτην εἶχε διαγωγὴν, ὑπ'
 ἄλλοις μὲν τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν θέμενος, καὶ τούτοις οὐ
 τοῖς ἑαυτῶν ἤδη παρασχομένοις δοκίμων, ἀλλ' ἀνδράσιν οὐχ
 15 οὗ τῶν εὖ γεγονότων, ἀλλ' οὐδ' ἑλευθέρων τύχης τυγχάνουσι,
 ἔθνηκοις δὲ καὶ μὴ δυναμένοις ὀρθοεπεῖν, ἀλλ' ἀκριβῶς βαρ-
 βαρίζουσι. ἐκείνος δὲ τρυφαῖς ἐξέδωκεν ἑαυτόν· ἤτητο γὰρ 3
 γαστροὺς καὶ ἀφροδισίαν καὶ ἐμεμήγει περὶ τοὺς κύβους τε καὶ

1 τελευτῇ τοῦ βασιλέως (βασιλέως τοῦ E, om. C) Βασιλείου ACE 7 βα-
 σιλεία Κωνσταντίνου τοῦ (om. ACE) ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλείου (βασιλέως E)
 AR, βασιλεία Κωνσταντίνου B 10 οἷος ἦν τὸ ἦθος ὁ Κωνσταντίνος
 καὶ τὴν διαγωγὴν CE

1 τιμίον om. C 4 post πενήκοντα add. καὶ πρὸς ΟωρDi 5 συν-
 εβασίλευσε EωρDi 6 τὸν τζιμισκῇ E 7 τῆς ἐξουσίας δ' B
 8 ἀπελάβετο D 9 ἐλαττ. τ. ζωῆς D 11 post βίον add. ἐργα-
 στανευμένου τὲ καὶ Οωρ βασιλικῆς O 16 μὴ ADEωρ, μὴ
 δὲ R βαρβαριούσιν D 17 ἐνέδωκεν B 18 παρὰ D

reverendi attulisset, illo statim patriarcha designato Basilius eodem 36
 vespere est mortuus; vixit et regnavit annos LXXII, solus rerum
 potitus est per annos L, reliquo tempore collega fuit primum
 patris, deinde Phocae, post illum Tzimiscae.

10. Basilio iam sene mortuo, frater CONSTANTINVS statim
 suscepit imperium, illo non multo natu minor. Qui cum esset 2
 natura socors et dissolutus vitaeque otiosae assuevisset (ne-
 que enim frater quicquam officii regii cum eo communi sen-
 tentia gesserat), etiam rerum potitus talem vitae rationem ten-
 ebat, rerum administratione aliis mandata iisque, qui nullam
 suae industriae specimen praeberant, hominibus non modo igno-
 bilibus, sed ne ingenuae quidem conditionis, gentilibus, indisertis
 ac plane barbaris. Ipse rex voluptatibus indulisit, ventris et Ve-3
 neris mancipium, insanoque studio aleae, theatri, venationis occu-

4 τὰ θέατρα, ἀλλὰ μέντοι καὶ περὶ τὰ κνηγέσια. ἦν δ' εὐμε-
 B γέθης μὲν τὸν ὄγκον τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀλκὴν γενναϊότητας,
 δειλὸς δὲ τὴν ἔξιν τὴν ψυχικὴν, ὅθεν οὐδὲ πολέμοις κατευ-
 νάζειν ἔκρινε τὰς τῶν βαρβάρων ὁρμάς, δωρεαῖς δὲ μᾶλλον
 5 καὶ ἀξιώμασι. τοὺς δ' ὑπηκόους καὶ ἐκ ψιλῆς ὑπονομίας ἐκό- D IV 126
 λαζε καὶ διαβολαῖς ἑραδίως ὑπέιχε τὸ οὖς, καὶ πρὸς θυμὸν
 ὑπῆρχεν ὀξύροπος, οὐ κατὰ τὸν ἀδελφὸν δ' ἐμηνία, οὐδ' ἐν-
 ἔμενε τῇ δογῇ, ἀλλὰ ἑῶν εἰς τὴν ἀντίροπον διάθεσιν μετετί-
 6 θετο καὶ ἠγιάτο κακῶς τινα διαθήμενος. πολλοὺς δὲ τιμωρού-
 μενος τοῦ φωτὸς ἐστέρει τοὺς πλείονας, ἐκκόπτων σφίσι τὰ 10
 ὄμματα, καὶ κουφοτέρων τῶν ἄλλων ταύτην τὴν κόλασιν ἔκρινε
 καὶ ταύτῃ ἐκέχρητο μᾶλλον, ὡς ἀπράκτους ποιούση τοὺς κατα-
 δικαζομένους αὐτῇ.

C 7 Γυναικὶ δὲ νέος ὢν συζυγεῖς Ἑλένη τῇ θυγατρὶ Ἀλυπίου,
 ἀνδρὸς τῶν ὑπὲρ λίαν τότε τυγχάνοντος, τρία ἔξ ἐκείνης ἔσχε 15
 θυγάτρια· καὶ τὴν μὲν θανάτῳ ἀπέβαλεν, αἱ δὲ παῖδες αὐτῶ
 8 ἐν τοῖς βασιλείοις ἦσαν τρεφόμεναι. ὢν ἡ μὲν πρεσβυτέρα
 Εὐδοκία λοιμικῶ τὸ κάλλος λωβηθεῖσα νοσήματι θελήματι τῶ
 9 θεῶ καθιέρωτο· αἱ δὲ γε λοιπαὶ ἦσαν παρὰ τῶ πατρὶ αὐταρ-

14 περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου (om. C) καὶ τῶν ἐκ-
 τομιῶν (ἐκτομιῶν E) αὐτοῦ θεραπόντων CE

1 περὶ om. D 3. 4 ἔκρινε κατευν. O 5 ἀξιώσει D 7 ἐν-
 ἔμαινε (sic) A 9 τινὰ κακῶς D διαθήμενος E 12 μᾶλλον
 post καὶ D ταύτην D ποιήση E 14 συζ. Ἑλ.] συζυγῆσαι
 λέγει D ἑλένη AE, ἑλένη O^wDi, v. ad XIII 1, 2 15 τότε
 om. O 16 post μὲν add. ταύτας τεκοῦσαν Rwp 17 πρεσβυτέρα]
 v. ad XIII 3, 6 18 εὐδοκία om. D λοιμικῶ w* 19 καθ-
 ιέρωθη Ewp

4 patus. Et quamvis corpore procero et robustissimo esset, tamen,
 qua erat animi ignavia, barbarorum motus non bellis, sed potius
 5 muneribus et honoribus compescendos statuebat. Subiectos autem
 ob nudam suspicionem puniebat, calumniis aures facile praebebat,
 iracundus, neque vero irae ita tenax ut frater, sed placabilior,
 6 quem, si aliquem male tractasset, facti paeniteret. Cum autem
 multos puniret, plerisque oculos effodiebat, eo supplicio, ut ce-
 teris levioere quodque condemnatos quiescere cogeret, saepius
 constituto.

7 Ex Helena uxore, filia Alypii viri illis temporibus potentis-
 simi, tres filiolas adulescens susceperat, quas illa mortua in regia
 8 educabat. Ceterum Eudocia natu maxima ob formam morbo
 9 pestilenti laesam ultro se deo consecrarat. Reliquas nulla patria

χῆσαντι, μηδέν τι περι αὐτῶν πατρὶ προσῆκον λογισαμένῳ. τὴν 10
 χεῖρα δ' ὧν ἐλευθέρως οὐκ ὀρθῶς ἐχρητο τῇ ἀρετῇ, ὅθεν καὶ
 εἰς τὰς ἀντιθέτους κακίας ἐξέπιπτε. τοῖς μὲν γὰρ περι αὐτόν, 11
 οἱ βάρβαροι ἦσαν, ἀνδράποδα, ἅπερ αὐτὸς ἐπέησατο καὶ ἐξ-
 5 ἔτεμε καὶ θαλαμηπόλους καὶ κατευνασῆσθρας ἐκέκτητο, δε καὶ D
 τιμῶν καὶ ἀρχῶν τῶν πρώτων ἠξίωσεν, ἀμάξαις ὄλαις ἐχορήγει
 τὰ χρήματα, τοῖς δ' ἄλλοις πεφεισμένως τὴν χεῖρα προέτεινε.
 τὰ μὲν οὖν τῆς γνώμης οὕτως εἶχε τοῦτ' αὐτοκράτορι.

Τὰ δ' ἐκτὸς συμπεσόντα διεξίτω ὁ λόγος. οἱ Πατζινάκαι, 12
 10 Σκύθαι δ' οὗτοι ὡς ἔμπροσθεν εἰρηται, διαβάντες τὸν Ἰστρον
 τῇ χώρᾳ τῆς Βουλγαρίας οὐ μικρῶς ἐλυμήναντο. ἀλλὰ τούτοις 13
 ἀντεπελθὼν Κωνσταντῖνος ὁ Διογένης ὁ τοῦ Σιρμίον κρατῶν,
 D IV 127 δε καὶ δοῦξ ὠνομάσθη τῆς Βουλγαρίας, ἐτρέφατό τε αὐτοὺς
 καὶ ἠρεμεῖν ἠγάγασε τὸν Ἰστρον διαπεράσαντας. τοῦ βασιλέως 14
 15 δὲ Βασιλείου θανόντος δύο ἐνιαυτῶν ἦσαν φόροι ἀνεῖσπρακτοι
 (ἐδίδου γὰρ ἐκεῖνος ὑπέρθειν ταῖς εἰσπράξεσι, φειδόμενος τῶν
 ὑποτελῶν)· οὗτος δὲ καὶ τὰ τῶν παρελθόντων ἐνιαυτῶν καὶ τὰ 15
 τῶν ἐφ' οἷς αὐτὸς ἤρξε τριῶν ὄντων ἀσυμπαθῶς εἰσπράξατο, P II 229 A

9 περι Πατζινάκων CE
 ἐξέτριψε τὸ ὑπήκοον CE

14 ἄπως ταῖς εἰσπράξεσιν ὁ βασιλεὺς οὗτος

1 προσῆκον πατρὶ C 2 ἐχρητο w*ρ 4 οἱ RwDi, οἱ Ap καὶ
 om. BD 5 καὶ ante κατ. om. D δε] οὗς Rwp 6 ἠξίωσος
 καὶ D 7 ante τὴν add. ἄγαν OwρDi 8 οὖν om. C
 9 συμπεσόντα p* διεξίτω D 10 σκῦθαι (sic) AD post ὡς
 add. καὶ Rwp ἔμπροσθεν] XVII 1, 21 11 μικρῶν ἐλυμαίνοντο
 D 12 ἀρχῶν O 13 τε om. D 17 ὑπερτελῶν E καὶ prius
 om. Di invitis ARwp τὰ prius om. C

cura imperator factus complectebatur. Erat ille quidem manu 10
 ad largiendum prompta, sed cum benignitate non recte uteretur,
 in opposita liberalitati vitia delabebatur. Nam ut in barbaros 11
 familiares suos, mancipia, quae ipse empta castrarat cubiculoque
 curando et somno conciliando praefecerat, summos honores et
 magistratus conferebat, ita iisdem plaustra pecuniarum lar-
 giebatur, ceteris parce admodum manum porrigebat. Atque hi
 mores eius imperatoris fuere.

Nunc quomodo res externas gesserit, exponamus. Patzinacae, 12
 quam Scythicam esse gentem supra diximus, trajecto Istro Bul-
 gariae non parva detrimenta intulerunt. Verum eos Constan- 13
 tinus Diogenes, Sirmii praefectus, qui et Bulgariae dux appel-
 latus est, ultra Istrum profugatos quiescere coëgit. Cum autem 14
 rege Basilio mortuo (is enim tributariis clementer spatium dabat)
 biennii vectigalia deberentur, ille et ea et eius triennii, per quod 15

καὶ ταῦτα ἀνὸς συμβάντος πολλοῦ ἐφ' ἄλω τῶ χρόνῳ τῆς
16 βασιλείας αὐτοῦ· ὄθεν οἱ πένητες ἐξετριβήσαν. στόλον δὲ τῶν
Ἀγαρηνῶν κατὰ τῶν λεγομένων Κυκλάδων νήσων ἐκπεπλευ-
κότα ὁ τῆς Σάμου στρατηγὸς κατηγωνίσαστο, δώδεκα μὲν νῆας
αὐτάνδρους ἔλων, τὰς δὲ λοιπὰς σκεδασθῆναι πεποιηκώς. 5

17 Ἦδη δ' εἰς γῆρας ἔλασας ὁ αὐτοκράτωρ βαθὺ καὶ τῶ ἐκ
W III 183 τούτου μαρασμῷ καὶ νόσον τινὰ συνεισεπεσοῦσαν τῶ σώματι
18 ἐσχηκώς περὶ τοῦ διαδεχομένου τὸ κράτος ἐσκέπτετο. ἔγνω
τοῖνν τὸν πατρίκιον Κωνσταντῖνον τὸν Δαλασσηνὸν ἐπὶ μᾶ τῶν
θυγατέρων κηδεστὴν ποιήσασθαι καὶ τῆς βασιλείας διάδοχον, 10
καὶ στέλλει τὸν αὐτὸν ἄξοντα, ἐν τῶ τῶν Ἀρμενιακῶν θέματι
B 19 τὴν κατοικίαν ποιούμενον· ἀλλὰ μήπω τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἀφ-
ικομένου ἐτέρας γίνεται γνώμης ὁ Κωνσταντῖνος καὶ τινα τῶν
ἐν τέλει ἀνδρῶ εὐγενέτην τε τὰ ἐξ αἵματος καὶ ἀνηγμένον εἰς
τὴν τοῦ ἐπάρχου ἀρχὴν αἴρει πρὸς τὴν διαδοχὴν καὶ πρὸς 15
20 κῆδος τῶν θυγατέρων μᾶς. ἀλλ' εἰλέ τι πρὸς ἔκβασιν ἢ αἰ-
ρεσις πρόσαιτες· γυναικὶ γὰρ ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος συνεβίω ἀνήρ·
21 ἦν δ' οὗτος ὁ κατὰ τοὺς Ἀργυροὺς Ῥωμανός. τί γοῦν πρὸς

8 περὶ τοῦ Δαλασσηνοῦ A 12 ὅπως τὸν Ἀργυρόπωλον (ἀργυρο^{πλ} C)
Ῥωμανὸν γαμβρὸν εἰς τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς ἐποίησαστο, τὴν ἐκείνου
σύμβιον ἀποκαρῆναι ποιήσας (τὴν—ποιήσας om. E), καὶ Καίσαρα τοῦτον
(om. E) ἀνεῖπε CE καὶ διάδοχον τῆς βασιλείας κατέλιπεν C

2 στόλων E	3 ἐκπεπλευκότων E	4 κατηγ. στρατηγὸς O	6 εἰς] ἐς
EwpDi	8 διαδεξαμένου B	10 ποιήσ. κηδεστὴν O	11 τῶν
om. D	13 βασιλεὺς O	14 εὐγενὴν E, εὐγενῆ wp	15 αἰρέτῃαι
Rwp	16 ἐπὶ μᾶ O	17 συνεβίω Ewp	

ipse imperavit, tributa immisericorditer exegit, quamvis toto eius
regni tempore pauperes ex magna siccitate inopia premerentur.
16 Classem Agarenorum contra Cycladas insulas, quae dicuntur,
missam Sami dux devicit, duodecim navibus una cum viris captis,
reliquis dissipatis.
17 Imperator autem iam provectae aetatis praeter senectutis
tabem alio quoque morbo affectus de successore regni deligendo
18 deliberans, in animo habebat patricium Constantinum Dalas-
senum, desponsa filia, et generum asciscere et regem creare;
mittit igitur, qui eum ex Armeniaca provincia, ubi vitam agebat,
19 arcesseret. Sed ante eius adventum Constantinum sententia muta-
tata quendam virum primarium nobilique genere ortum et ad
praefecti dignitatem evectum tam successorem, quam filiae ma-
20 ritum eligit. Sed cum res difficultatem haberet, quia illustris
21 ille vir Romanus Argyrus uxorem habebat, quid machinatur rex?
Iram gravissimam et praecipitem contra hominem simulat et sa-

τοῦτο μηχανᾶται ὁ βασιλεύς; σκήπεται κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
 χόλον καὶ τοῦτον ἐπαχθῆ τε καὶ βίαιον, καὶ στέλλει τοὺς ἐκείνον
 D IV 128 μὲν ἐπὶ κολάσει ἀπάξοντας, τῇ δ' αὐτῷ συνοικούση κερουντας
 τὴν τρίχα καὶ ἐφ' ἑτέραν ζώην μεταστήσοντας. ἡ δὲ τὸ σκηνοῦρ- 22
 5 γούμενον ἀγνοήσασα ἐτοιμῶς ἑαυτὴν παρέσχε πρὸς τὴν τοῦ C
 βίου ἀπαλλαγὴν· ἡ μὲν οὖν τὴν κόμην τε ἀπειμήθη καὶ μέ-
 λαινα μετημφιαστο, ὁ δὲ μετήχθη πρὸς τὰ βασίλεια, καὶ ἡ δευ-
 τέρα τῶν θυγατέρων τοῦ Κωνσταντίνου συζεύγνται αὐτῷ πρὸς
 συμβίωσιν. ἡ γὰρ τρίτη διὰ τὸ τὴν ἐκείνου εὐνέτερον ἄκου- 23
 10 σαν διαζυγῆναι αὐτοῦ παραιτήσασθαι τὴν μετ' αὐτοῦ συμβίωσιν
 λέγεται. καὶ ὁ μὲν συνήρμοστο τῇ Ζωῇ, ὁ δὲ βασιλεὺς Κων- 24
 σταντῖνος τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέρας τῇ συνοικῆσει αὐτῶν ἀπέτισε
 τὸ χρεῶν, ἐβδομηκοντούτης καὶ πρὸς γεγονώς, ἐνιαυτοὺς δὲ
 τρεῖς ἐνὸς ἐνδέοντος μηνὸς τῆς βασιλείας κατορχησάμενος.
 15 Ῥωμανὸς δὲ λοιπόν, ὃς Ἀργυρόπωλος ἐκαλεῖτο, τῶν σκήπ- 11 D
 τρων ἐπιλαμβάνεται καὶ αὐτίκα τὸ ἀλληλέγγυον φορολόγημα
 ῥιζύθεν ἐξέκοψε καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ ὕμνωδοῖς τοῖς τῇ μεγάλῃ ἐκ-

1 ὅπως ἐκάθη ἡ τοῦ Ῥωμανοῦ σύμβιος E 11 τελευτῆ τοῦ βασιλέως
 Κωνσταντίνου CE 15 βασιλεία Ῥωμανοῦ τοῦ Ἀργυροπόλου (ἀργυρο-
 πούλου A, ἀργυροῦ CD) AR, Ῥωμανὸς ὁ ἀργυρο^{πλ} B ὅτι ἐξέκοψε τὸ
 ἀλληλέγγυον CE καὶ ἐπηύξησε τὴν δόξαν τῶν κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκ-
 κλησίας καὶ χρεοκοπίαν ἐποίησεν C

1 μηχανᾶ D σκέπεται E 3 κερουντας BD 4 τρίχα] πῆδα D
 5 παρέσχεν εἰς O 6 ὑπαλλαγὴν BC τε om. C μέλαινα D
 7 δευτέρα] τρίτη D, sed v. Cedr. (Scylitz.) II p. 485, 14 8 συ-
 ζεύγνται αὐτῷ—9 τὴν ἐκείνου om. E 9 τρίτη] δευτέρα D, v. ad
 vs. 7 11 post μὲν add. καίσαρ ἀναρρηθεῖς BsCwp, v. arg. ad
 § 19 συνήρμαστο O 13 πρὸς γεγονώς] προσγεγονώς D 15 ἀρ-
 γυρόπουλος D, v. ad XVII 6, 2 16 ἀντιλαμβάνεται B 17. p. 574, 1
 μεγάλη κληρωμένους A, omisso ἐκκλησία, quod tenent RwpDi

tellites mittit, qui eum ad supplicium ducerent eiusque uxorem
 coma tonsa ad aliud vitae genus transferrent. Illa simulationis 22
 ignara mutationem eam alacri animo admittit resectoque capillo
 nigrum vestitum sumit; at illi in regiam traducto altera filia
 Constantini nubit. Nam tertia, quod prior illius uxor invita ad 23
 eo segregata esset, eius coniugium recusasse fertur. Sic ille 24
 Zoën duxit, Constantinus vero triduo post nuptias debitum naturae
 persolvit, septuagenario maior, cum regno tres annos, uno mense
 dempto, insultasset.

11. ROMANVS deinceps, qui Argyropolis vocabatur, sceptris
 potitus tributum allelengyum statim radicitus evulsit; dei canto-

κλήσιά κεκληρωμένους τὴν ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμείων χορηγου-
 μένην τῶν χρυσίνων διανομὴν προσθήκη ἐπιτύξησεν, εἰδὼς ἐνδεῶς
 2 αὐτοῖς ἔχειν τὰ χορηγούμενα. γέγονε γάρ ποτε τῆς τοῦ θεοῦ
 λόγου ἐπώνυμου Σοφίας μέγας οἰκονόμος, ἐπεὶ τῷ βασιλεῖ
 ἀνεῖτο πρόσθεν οἰκονόμον τῆς ἐκκλησίας ταυτησί προχειρίζεσθαι. 5
 3 καὶ τοὺς διὰ χρεᾶ δημόσια καθειρογμένους ἢ καὶ ἰδιωτικὰ ἤλεν-
 4 θέρωσε, τὰ μὲν ἀποτιννύς, τὰ δὲ δημόσια ἀφιεῖς· καὶ χρημά-
 των πολλῶν διάδοσιν ἐποίησατο ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Κωνσταν-
 PII230A τίνου τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ αἰχμαλώτους πλείστους ἐπρίατο,
 καὶ ὄσοι τῶν ἐπισκόπων ἐκ τοῦ ἀλληλεγγύου φορολογήματος 10
 εἰς ἐνδειαν συνελήλυθεισαν, παρ' αὐτοῦ ἀνεκτῆθησαν, καὶ τοὺς
 κακωθέντας παρὰ τοῦ τελευτήσαντος βασιλέως ἢ ἐν πηρώσει
 5 μελῶν ἢ ἐν δημεύσειν οὐσιῶν ἢ ἀλλοίως παρεμυθήσατο. ὑπ- D IV 192
 οπτευθεῖς δὲ ὁ μάγιστρος Προυσιάνος ὁ Βούλγαρος λάθρα τῇ
 τῆς Αὐγουστής Ζωῆς ἀδελφῇ τῇ Θεοδώρᾳ κοινολογεῖσθαι καὶ 15
 τῇ βασιλείᾳ ἐποφθαλμῆιν, συλλαμβάνεται καὶ φρουρεῖται, εἶτα
 6 καὶ πηροῦται τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ ἡ Θεοδώρα εἰς τὸ Πετρίον
 περιορίζεται, καὶ ὁ ἐπ' ἀδελφιδῆ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς

13 ὅτι ὁ Προυσιάνος (πρασιανός E, προουσιανός C) ὑποπτευθεῖς ἐπὶ τυραν-
 νίᾳ ἐτυφλώθη CE καὶ ὁ Διογένης Κωνσταντίνος ἐπὶ ὁμοίᾳ αἰτίᾳ καθειρήθη C

1 βασιλείων EwpDi 2 εἰδὼς p* 2.3 αὐτοῖς ἐνδεῶς C 5 πρῶ-
 τον D οἰκονόμος Ewp 6 τοὺς] τοῖς C χρέους D κα-
 τειρογμένους p* διωριτι|κὰ D 7 ἀποτιννύς AR, ἀποτιννύς w*,
 ἀποτιννύς p* 7.8 διάδοσιν ante χρημάτων D 11 συνελήλυθεισαν
 A (ἐλθόντες Cedr. (Scylitz.) II p. 486, 20), συνηλύθησαν RwpDi,
 corr. B·W εαυτοῦ D 12 πηρώσει D 14 προουσιανός ARwp,
 πρασιανός E, προσιανός D, Προυσιανός Di, v. ad XVII 9, 22 δ
 βούλγαρος om. O 17 πέτριον Ewp 18 ἀδελφῆ C

ribus magnae ecclesiae attributis regiam aureorum largitionem
 e fisco tribui solitam adauxit, cum sciret id stipendium iis non
 2 sufficere, quia aliquando aedis S. Sophiae oeconomus fuerat, quoniam
 id munus huius ecclesiae ab rege prius solebat tribui.
 3 Ob aes alienum sive publicum sive privatum nexos liberavit, illo
 4 abolito, hoc soluto; pro rege Constantino socero maximam pecuniam
 distribuit, plurimos captivos redemit, episcopos per allelengyum
 ad egestatem redactos refocillavit, qui a defuncto rege sive corpore
 mutilato sive bonis publicatis sive aliis modis afflicti
 5 erant, consolatus est. Sed magistrum Prusianum Bulgarum suspectum,
 quasi clandestina cum Theodora, Zoës Augustae sorore, consilia
 haberet regnoque inhiaret, comprehensum in custodiam
 6 dedit ac postea caecavit. Theodoram in Petrium relegavit, Con-

Κωνσταντῖνος δ Διογένης, ὡς τυραννίδα μελετῶν κατηγορηθεῖς, Β δεσμευθεὶς ἐν πύργῳ καθείργνυται.

Τοῦ μέντοι τῆς Ἀβασγίας ἡγεμονεύοντος Γεωργίου θα-7
νότος ἢ τούτου σύζυγος σπονδὰς ἐζήτησε καὶ σύνοικον τῷ
5 υἱῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς τε σπονδὰς ἀνεκαίνισε καὶ τὴν παῖδα 8
Βασιλείου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τὴν Ἑλένην νύμφην εἰς Ἀβασγίαν
ἀπέστειλε, τὸν νυμφίον Παγκράτιον κουροπαλάτην τιμητικῶς.
ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τοῦ Χάλεπ ὀρμησαί, ὃ καὶ Βέρροια λέγεται, 9 WIII184
ἠβούλετό τε καὶ ἡτοιμάζετο. πολλὰς γὰρ τῶν πόλεων τῆς τε 10
10 Φοινίκης καὶ τῆς Συρίας τοῦ Νικηφόρου καὶ τοῦ Ἰωάννου
τῶν βασιλέων ὑπαγαγόντων τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ, ὃ μετ'
ἐκείνους Βασίλειος σχολάζων ταῖς κατὰ Βουλγάρων μάχαις C
καιρὸν οὐκ ἔσχε τὰς ἐαλωκυίας ἀσφαλίσασθαι πόλεις· αἱ δ' 11
ὁμως, μέχρι μὲν περιῆν ἐκεῖνος, οὐκ ἐτόλμων εἰς προὔπτον
15 τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν ἀποσεύσασθαι. τοῦ δὲ Κωνσταντίνου 12
τῶν οκλήπτρων ἐπιλημμένον καὶ ἀνειμένως τὴν βασιλείαν ἰθύ-
ναντος, οἱ τῆς Ἄγαρ ἀπόγονοι τοῦτον εἶναι τὸν καιρὸν γνόντες
πρὸς τὸ μελετώμενον αὐτοῖς ἐπιτήδειον, τοῖς τῶν πόλεων φρου-

3 δι ἐσπέισατο τοῖς Ἀβασγοῖς καὶ τὴν ἰδίαν ἀνερπιὰν νύμφην ἔδωκεν (ἐκείσος ἀπέστειλεν E) CE 15 δι οἱ Ἄγαρῆνοι καιροῦ λαβόμενοι τῶν πόλεων ἐπελάβοντο (ἀπελάβοντο E) CE ὡς παρὰ τοῦ Φωκᾶ καὶ τοῦ Τζιμισκῆ ἀφηρέθησαν C

1 ὡς τυραννίδα μελετῶν AEWp, ἐπὶ τυραννίδος μελέτῃ O 2 δεσμη-
θεὶς O 3 βασιγίας punctis notatum D 6 Ἑλένην AE, Ἑλένην
O^swDi, v. ad XIII 1, 2 ἀβαγγίαν BD 7 Πανκράτιον p*
8 καὶ om. BC 12 σχολάζων post βουλγάρων Rwp 13 καιρὸν
post ἔσχε BC ἀσφαλίσασθαι AR, ἀσφαλίζασθαι (sic) w*, ἀσφα-
λίσεσθαι p* 14 προὔπτον AR, προὔπτον wp, v. ad XVII 13, 13.
18, 20. XVIII 2, 3. 15 16 ἰθύνοντος RwpDi

stantinum Diogenem, neptis ex sorore maritum, ob affectatae tyrannidis crimen vinctum in turrin coniecit.

Mortuo Georgio, Abasgiae principe, viduam eius renovan-7
dum foedus et filio uxorem petentem utriusque voti compotem 8
fecit, renovato foedere et Helena ex fratre Basilio nepte in Abas-
giam missa, cuius sponsum Pancratium curopalatam designavit.
Chalepum urbem, quae et Berroea dicitur, oppugnare rex insti-9
tuit eamque rem parat. Nam cum Nicephorus et Ioannes reges 10
multas urbes Phoeniciae et Syriae Romanorum imperio subiec-
sent, Basilius, qui successit, Bulgaricis expeditionibus occupatus
has urbes firmandi otium non habuit, quamvis illae, quoad is vixit, 11
iugum servitutis aperte excutere non auderent. Ceterum cum 12
Constantinus rerum potitus regnum dissolute administraret, Aga-

ροῖς ἐπιτίθενται, καὶ τούτους διαχρησάμενοι αὐτοὶ τῶν πόλεων
 13 γεγόνασιν ἐγκρατεῖς. ὁ δὲ τοῦ Χάλεπ ἀρχηγὸς καὶ ἐκδρομὰς
 ποιούμενος συνεχεῖς αὐτὴν τε τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ὄσα πρόσοικα D IV 130
 14 ἔθνη τῶν Σύρων γῆ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπήκοα ἐληθίζετο. ᾧ
 D ἀντιπαραταξάμενος ὁ τῆς Ἀντιοχείας δούξ, ἔτι περιόντος τοῦ 5
 αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, αἰσχυρῶς ἠτήθη, καὶ τοὺς πλείους
 τῶν σὺν αὐτῷ ἀποβεβληκῶς μόλις ἠδυνήθη φυγεῖν ἐκεῖθος.
 15 τοῦτον ὁ Ῥωμανὸς ἀφελόμενος τὴν ἀρχὴν προεχειρίσατο ἕτερον
 ἐξώρμησε δὲ κάκεινος, καὶ ἀπιόντι προσίασι πρέσβεις μετὰ
 δώρων πολυτελῶν πρὸς τοῦ Χαλεπίτου ἀπεσταλμένοι, αἰτου- 10
 μένου συγγνώμης τυχεῖν καὶ τὴν δουλείαν ἀνανεύσασθαι καὶ
 ἀποδοῦναι τὰς εἰσφορὰς, αἵπερ ἔτυχον ὑστερήσασαι, καὶ ταύτας
 16 ἐτησίως εἰσφέρειν μετ' εὐγνωμοσύνης εἰς τὸ ἐπιόν. ὁ δὲ, καίτοι
 πολλῶν καὶ στρατηγίαις ἐπιφανῶν ἀποτρεπόντων αὐτῷ τὴν εἰς
 τὸ πρόσω φορὰν ὡς ἀσύμφορον καὶ σπεισασθαι συμβουλευ- 15
 ὄντων, οὐκ ἀνείργετο τῆς ὀρμῆς, ἀλλὰ ἄξιον κρατῆσαι τῶν
 P II 231 A Ἀγαρηγῶν ἐφαντάζετο καὶ τοῦτο κατωρθωκῶς μέγα τι καὶ
 17 ὑπέρογκον ᾧετο ἐαντῷ περιποιήσασθαι σεμνολόγημα. ἤπεισιν
 18 οὖν ἐν Συρίᾳ καὶ βάλλεται χάρακα. Ἄραβες δέ, αὐτόσκευοί

8 ὅτι ἐστράτευσεν κατὰ τοῦ Χάλεπ, καὶ προσῆλθον (προσῆλθεν C) αὐτῷ
 πρέσβεις (πρεσβεία C) CE εἰρήνην αἰτοῦσα, ὁ δὲ οὐκ ἐσπίσατο C

1 διαχειρισάμενοι DEwpDi 2 δὲ om. E καὶ om. B 3 πρόσ-
 οικα] πρόσοικα καὶ E 4 τῶν] τῆ RwpDi 6 κωνσταντίνος D
 10 πολλῶν O ἐσταλμένοι w* p inuitis AR αἰτούμενοι B^s DEwpDi
 12 ὑστερήσασθαι D 13 αἰτησίως (sic) A τοῦπιόν BC, τοῦπιον D
 15 τῷ] τὰ DEwpDi 16 ἀνείργετο ARCw, ἀνείργετο C, ἀνείργετο w* p

reni id tempus commodum esse rati ea exsequendi, quae animis
 13 agitarant, caesis praesidiis urbes occupant. Chalepi vero urbis
 princeps et continentibus excursionibus et populationibus ipsam
 Antiochiam aliasque finitimas Syriae gentes Romanae ditionis
 14 vexabat; a quo dux Antiochenus, Constantino modo superstiti,
 15 turpiter victus, plerisque suorum amissis, vix effugerat. Cui
 Romanus successoris dato ipse quoque ad bellum ivit; cum autem
 in itinere Chalepitae legati cum muneribus magnis ei occurrissent,
 veniam petentes ac servitutis renovationem et pensionem tribu-
 torum non solutorum, quae in posterum etiam quotannis cum
 16 bona gratia daturus esset, pollicentes, quamvis multis illustribus
 ducibus ab ulteriore progressu tanquam inutili deterrentibus
 pacemque suadentibus, rex tamen coeptis non destitit, Agarenos
 facile se victurum ratus et re bene gesta magnum ac memorabile
 17 nomen consecuturum. Progressus igitur in Syriam vallum com-
 18 munit. Sed Arabes, homines expediti atque audaces, in celeribus

τινες ἄνθρωποι καὶ τολμηταὶ κέλητες, ἐφ' ἵππων ὠκυπόδων
 γυμνοὶ ἐκατέρωθεν ἐλόχων τοῦ χάρακος καὶ τοὺς εἰς συλλογὴν
 ἀπιόντας χιλοῦ ὕδατός τε ἀρδεῖαν ἐκθορόντες ἀγῆρουν ἢ καὶ
 συνήραζον, ὡς τοὺς τε στρατιώτας καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν
 5 ἀπειρηκέναι τῷ δάψει. εἶτα συνηθέστεροι γεγονότες ταῖς ἐκ- 19
 δρομαῖς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους οἱ Ἄραβες καὶ ὅλον καταγρόντες
 δειλίαν αὐτῶν, ἀθρόον ἀπὸ τῶν μετεώρων ἐξωρμηκότες καὶ
 βαρβαρικὸν ἀλαλάξαντες καὶ πλήθους φαντασίαν ἀπεργασάμενοι
 τῷ μὴ συνασπισμὸν τηρεῖν, ἀλλὰ διεσπασμένως ἐκτρέχεν καὶ B
 0 IV 131 ἐπιέναι ἀσυντάκτως τῷ χάρακι, ἐκδειματοῦσιν ἅπαν τὸ στρα-
 τικικὸν καὶ εἰς φυγὴν τρέπουσι. καὶ κἂν ἐάλω ὁ αὐτοκράτωρ 20
 αὐτός, τῆς περὶ αὐτὸν ἐκταραχθείσης φρουρᾶς καὶ λελοιπυίας
 ἀφρουρήτον τὸν φρουρούμενον, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον
 ἀνέλαβε καὶ φεύγειν ἐπέβρωσεν ἐκπεπνευκότα τῷ δέει μικροῦ.
 15 ἀπήεσαν μὲν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι ἀτάκτως ὡς ἕκαστος ἔτυχε θέοντες. 21
 οἱ δὲ βάρβαροι τὸ παράλογον τῆς τροπῆς τεθηπότες, κατὰ τῶν 22
 ἀποδιδρασκόντων οὐκ ἐπεξέθεον, ἀλλὰ κατὰ τοῦ χάρακος ἔθεον,
 ὀλίγους τῶν ἐπιφανεστέρων ζωγρήσαντες, καὶ τὴν τε σκητὴν
 διηρπάκασιν τὴν βασιλείον, μεστὴν οὖσαν πλοῦτον παντοδαποῦ C

5 δι' Ἄραβες ἀθρόον τῷ χάρακι ἐπελθόντες, ἐτρέπαντο τοὺς Ῥωμαίους, καὶ
 ὁ βασιλεὺς ἔφυγε CE καὶ τὸ στρατόπεδον διηρπάγη C

1 ἄνθρωποι] βάρβαροι BC 5 γεγονότες p* 8 ἐπεργασάμενοι D
 10 ἀπιέναι BE τῷ om. D 11 καὶ ἂν ἐάλω Ewp, καὶ ἐάλω
 ἂν D ante δ add. καὶ RwpDi 14 ἀνέλαβε CDi, ἀναθέμενος
 Psell. p. 35, 6 φεύγειν] φέρειν B 15 ἕκαστος om. C 16 δὲ
 om. E 18 ἐπιφανῶν BC

equis nudi ab utraque valli parte collocatis insidiis, si qui pabu-
 latum aut aquatum exierant, eos impetu facto caedebant aut
 capiebant, ita ut et milites et equi siti deficerent. Deinde incur- 19
 sionibus illis magis assuefacti et Romanos ignaviae damnantes
 subito ex montibus decurrere et sublato barbarico clamore, spe-
 ciecim multitudinis praesentes, quod non densata acie, sed laxata
 excurrerant nulloque ordine vallum invadebant, omnem exer-
 citum territum in fugam verterunt. Atque ipse imperator etiam 20
 captus esset, a turbata custodia incustoditus relictus, nisi quidam
 eum in equum sublatum ad fugam cohortatus esset metu paene
 exanimatum. Romani igitur nullo ordine temereque fugiebant; 21
 neque vero barbari fuga inexpectata stupefacti fugientes per-
 22
 sequebantur, sed vallum ingressi, paucis illustribus captis dire-
 ptoque regio tabernaculo, variarum opum et regiae magnifi-

καὶ πολυτελείας βασιλικῆς, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν ἐφ' ἑαν-
τοὺς ἀναθέμενοι ἐπανέζησαν.

- 12 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Ἀντιόχειαν διασέσωστο σπουδῇ τῶν
περὶ αὐτὸν κάκειθεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἀνέδραμεν, οὐκέτι
τὴν πρόσθεν τῆς ψυχῆς δεικνύων διάθεσιν, ἀλλ' ἄλλοιωθεὶς 5
2 τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἄλλοίωσιν. ἵνα γὰρ τῶν ἀπολωλότων ἰσο-
στάσια κτήσῃται, πρῶτιον ἀντὶ κρατοῦντος ἐγένετο καὶ πικρὸς
λογιστῆς, παῖδας πατέρων γεγηρακότα χρεᾶ πραττόμενος καὶ
W III 185 πυρκαϊᾶς ἀνάπτων κατὰ τῶν ὑπηκόων, ὅσπερ δὲ χρόνος ἤδη
D πολὺς πρὸς βεβήσας κατέσβεσεν ἢ τέως κατέχωσεν ὑπὸ σποδιᾷ. 10
3 ἐντεῦθεν πολλοὶ πατρῶων οἰκιῶν καὶ ἀγρῶν ἀπηλαύνοντο καὶ τὴν
πρὶν εὐκλήριαν ἐκδιδυσκόμενοι εἰς πενίαν λαμπρὰν συνηλαύ-
4 νοντο. τῶν δ' οὕτω πραττομένων οὐδὲν εἰς τὸ δημόσιον εἰς-
εφέρετο, ἀλλὰ σεμνεῖον οἰκοδομῆσαι καὶ ναὸν τῇ θεομῆτορι
προσθέμενος καθιδρῦσασθαι ἐκεῖ καὶ ταῦτα κατεδαπάναι καὶ ἐκ 15
τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν ἀνήλισκεν ἕτερα, ἄρι μὲν ἀνεγείρων,
ἄρι δὲ καταστρέφων τὸ ἤδη ἀνεγερθὲν καὶ ἡ μετεωρότερον D IV 13
ἀνοικοδομῶν αὐθις αὐτὸ ἢ εὐρύτερον ἢ τὸν σχηματισμὸν ποι-

3 δι (ἄπως E) ἐπανελεῖν δ βασιλεὺς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν (πόλιν
C) βαρέως τοῖς ὑπ' αὐτὸν προσεφέρετο CE 13 καὶ (om. C) περὶ τῆς
παρὰ τοῦ Ῥωμανοῦ (παρ' ἐκείνου E) δομηθείσης μονῆς CE

3. 4 εἰς τὴν (om. C) ἀντιόχειαν διασέσωστο post αὐτὸν BC 4 κων-
σταντινούπολιν DEwp 7 ἀντὶ κρ.] ἀντικρατοῦντος D 8 γεγη-
ρακότων E χρεῶ|πραττόμενος D 9 καὶ C, κατὰ corr. Cw ὅσπερ
AR, ὅσπερ w*, ὅσπερ p* 10 κατέσβεσεν D σποδῆς D 11 post
πολλοὶ add. τῶν DEwp 11. 12 καὶ τὴν—συνηλαύνοντο om. BC
13 οὕτω πραττομένων ABCW^o lat., οὕτως εἰςπραττομένων RwpDi
18 αὐθις ἀνοικοδ. B

centiae plenum, ceterisque impedimentis in equos suos impositis redierunt.

12. Rex vero studio militum suorum Antiochiam perductus
indeque Byzantium propere reversus non eodem erat animi habitu,
2 sed mutatus in deterius. Nam ut amissa pensaret, exactor factus
est pro imperatore et acerbus quaestor, obsoleta patrum debita
a liberis exigens rogisque contra subiectos accensis, quos temporis
3 diuturnitas vel exstinxerat vel cineribus obruerat. Inde multi
paternis aedibus et agris pellebantur et pristinis opibus spoliati
4 ad insignem adigebantur egestatem. Quae cum fierent, nihil in
fiscum inferebat, sed monasterio aedeque in honorem matris dei
curatis extruendis non eam modo pecuniam, verum etiam e fisco
depromptam consumebat, modo aedificans, modo aedificata di-
ruens vel altius vel latius efferendo vel formam vel aliud quid

κίλλων ἢ τρόπον ἄλλον τὸ καινίζόμενον ἄλλοιῶν. ἀπένειμε δὲ 5
καὶ προσόδους τοῖς μονασταῖς, οὐκ ἀναλόγους μονάζουσιν, ἀλλὰ
τροφῶσι προσηκούσας καὶ βίον ἔλκουσιν ἀνειμένον καὶ ἄβρο-
δίατον, χώρας ὄλας τῶν δημοσίων, καὶ ταύτας τὰς πιωτάτας P II 232 A
5 καὶ παμφόρους, ἀφροσιώσας αὐτοῖς. ἀλλὰ μὴ πλείω περὶ τούτων.

Κατέλαβε δὲ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων Ἄμερ ὁ τοῦ Χαλε- 6
πίτου υἱὸς σὺν δώροις πολλοῖς, τὴν εἰρήνην ἀνανεούμενος, καὶ
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ταύτῃ ἐπένευσεν. ἡ βασιλὶς δὲ Ζωὴ ἀφικομένη 7
εἰς τὸ Πετρίον τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Θεοδώραν ἀπέκειρε μο-
10 ναχὴν. ἐκδημήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως ὁ Διογένης 8
Κωνσταντίνος ὡς τυραννίδα μελετῶν καὶ ἀποδορᾶναι μέλλων
εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν κατεσχέθη καὶ ἐταζόμενος ἑαυτὸν κατεκρήμνισε
καὶ ἀπέθανεν, ἵνα μὴ τοὺς συνειδότας ἐκφραυλίση τῇ βίᾳ νικώ-
μενος. τότε μέντοι Ἄραβες μὲν τὴν Μεσοποταμίαν κατέδραμον, 9 B
15 οἱ δὲ γε Πατζινάκοι τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν τοῦ Ἰλλυρικοῦ
παράλιον οἱ Ἄγαρηνοί. τούτοις δὲ μόνους στόλος Ῥωμαϊκὸς 10
προσβαλὼν τὰ πλείω τῶν σκαφῶν ἐνέπρησε καὶ κατέκαυσεν·

6 περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαλεπίτου CE 10 περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Διογέ-
ρους CE 14 περὶ διαφορῶν ἐθνῶν τὰ ὑπὸ Ῥωμαίους ληζομένων CE

1 δὲ om. D 2 χορηγίας BC 3 τροφηλοῖς BC ἄβροδίατον
Ewp 4 post ὄλας add. καὶ πόλεις BCwp 5 ἀφικώσας BCwp
6 χαλέπτον E 9 πέτριον w*p in vitis AR 10 καὶ τοῦ βασ. τ.
πόλεως ἐκδημήσαντος BC 11 ὡς om. BCwp ἀποδορᾶναι ARwp,
corr. Di 12 ἐφωράθη BC ἐξεταζόμενος D 13 ἐκφραυλίση
AR, ἐμφανίση Cw, ἐκφανίση wpDi 14 τότε] τὸ D μέντοι om.
BC μὲν om. D κατέλαβον D 15 πατζινάκοι Rwp Cedr.
(Scylitz.) II p. 499, 7, πατζινά και D; v. ad p. 200, 6 ante τὴν
prius add. καὶ B 16 μόνος D

mutando. Sumptus etiam monachis suppeditavit, non illi vitae 5
generi sed hominibus delicatis et voluptariis aptos, consecratis e
publico provinciis totis iisque pinguisimis et fertilissimis. Atque
haec hactenus.

Amer, Chalepitae filius, urbem regiam cum magnis muneribus 6
ingressus pacem a rege impetratam renovavit. Regina Zoë 7
in Petrium profecta suam sororem Theodoram pro monacha to-
tondit. Constantinus Diogenes post regis ex urbe discessum 8
regnum affectans, dum in Illyricum aufugiturus est, captus est;
qui cum interrogaretur, se praecipitem dedit morique maluit,
quam vi coactus perdere conscios. Iis temporibus Arabes Meso- 9
potamiam incursarunt, Patzinaci Bulgariam, oram Illyrici mari-
timam Agareni. Cum quibus solis congressa classis Romana ple- 10
rasque eorum naves incensas combussit; qui e pugna navali

- οὐ δ' ἐκ τῆς ναυμαχίας ἀποδιδράσκοντες κλύδωνι περὶ τὸ Σι-
 11 κελικὸν διεφθάρησαν πέλαγος. καὶ αὐθις ἐξ Ἀφρικῆς περὶ
 πον τὰς χιλίας νῆας ἐξέπλευσαν καὶ πολλὰς τῶν νήσων ἐνιά
 12 τε τῶν παραλίων ἐδήλωσαν. ἀλλὰ τῇ τούτων μοίρᾳ περιτυχοῦσαι
 νῆες Ῥωμαϊκαὶ καὶ πολλοὺς ἀνεΐλον καὶ πεντακοσίους ἔλλον 5
 13 ζωούς, οἱ τῷ βασιλεῖ ὑπὸ δεσμοῖς ἐκομίσθησαν. ἀλλὰ καὶ ὁ
 πρωτοσπαθᾶριος Γεώργιος ὁ Μανιάκης τῶν παρεμφρατιδίων
 C πόλεων στρατηγῶν τῆς Ἐδέσης ἐκράτησεν, ἔνθα καὶ τὴν αὐτό- D IV 13
 γραφον ἐπιστολὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 14 εὐρηκῶς τῷ βασιλεῖ ἐξαπέστειλε. λιμοῦ δὲ τὴν Καππαδοκίαν 10
 καὶ τὸν Ἀρμενιακὸν καὶ τὴν Παφλαγονίαν πιέζοντος, καὶ αὐθις
 ἀκρίδος τὴν ἑώραν κεραιζούσης, πολλοὶ μεταναστεύουσαι τῶν πα-
 15 τριδίων αὐτῶν ἠναγκάσθησαν, οὗς χρυσοῦ διανομαῖς ἀνακτησά-
 μενος ὁ κρατῶν πέπεικεν αὐθις τὰς ἐνεγκούσας καταλαβεῖν.
 16 σεισμῶν δὲ γενομένων ξενῶνές τε κακῶς διετέθησαν καὶ οἱ ἀντί- 15
 πορθμοὶ τῆς Βυζαντιδος ἀνδρῶνες, οἱ διατητήριον ἔκπαλαι

6 περὶ τῆς αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου (om. C) Χριστοῦ (om. AE)
 τῆς περὶ τὸν Αὐγαρον (τ. π. τ. Αὐγ. om. CE; cf. Cedr. (Scylitz.) II p. 501, 14
 et Euseb. H. E. I 13) ACE 10 περὶ τῶν μεταναστευόντων διὰ τὸν
 λιμόν CE 15 περὶ σεισμῶν C καὶ περὶ τῶν παθῶν τῶν ὑπὸ σειμοῦ
 δημοσίων οἰκῶν E

1 τὸν D 3 νῆας et νῆες A (dubium, utrum νῆας mutatum sit
 ex νῆες an νῆες ex νῆας), νῆας D, νῆες RwpDi 4 τῇ om. Rwp
 post μοίρα add. τινι BCwp περιτυχοῦσα D 5 τριήρεις Rwp
 καὶ ante πολλοὺς om. BCwpDi 6 ἐκομίσθησαν p* 8 ἐδέσ-
 σης DwpDi 10 λιμόν C, corr. Cw 11 τὸν (τῶν D) ἀρ-
 μενιακὸν (ἀρμ. A, ἀρμενιακῶν D) AR, τὸ ἀρμενιακὸν wpDi, sed v.
 Ann. Comn. II p. 109, 6 et cod. Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 163, 8
 παμφλαγονίαν D 12 post ἑώραν add. σχεδὸν πάσας BCwp
 κεραιζούσης p* 16 ξενῶνες D οἱ] ἡ D διατητήριον D

- 11 evaserant, in mari Siculo tempestate perierunt. Ex Africa quoque
 12 circiter mille naves egressae multas insulas et loca maritima
 13 quaedam vastaverunt. Sed Romanae naves earum partem ad-
 eptae et multos sustulerunt et quingentos captos ad regem in
 14 vinculis miserunt. Protospatharius vero Georgius Maniaces, ur-
 bium ad Euphratem sitarum praetor, Edesa potitus epistolam
 15 dei et servatoris nostri Iesu Christi manu scriptam, quam ibi
 16 invenerat, regi misit. Ceterum fame Cappadociam et Armeniam
 et Paphlagoniam premente, locustis vero Orientem infestantibus,
 17 multi coacti sunt patria relicta novas sedes quaeritare, quibus
 18 imperator auri largitionibus sublevatis persuasit, ut ad sua re-
 verterentur. Hospitales domos atque aedificia Byzantio obversa,
 quibus antiquitus ii, quorum corpora vel sacro morbo vitata vel

τοῖς τὰ σώματα λελωβημένοις ἐκ τῆς νόσου τῆς ἱερᾶς καὶ τοῖς
λελερωμένοις τετάχεται. ἀλλὰ καὶ τούτους ὁ βασιλεὺς ἀν- 17 D
εκαίνισε καὶ τοῦ τὸ ὕδωρ εἰς μεγαλόπολιν εἰσάγοντος ὄγκου δια-
ρηχθέντος ἐπεμελήσατο.

- 5 Ἦδη δὲ οἱ πρὸς τέλος ἤγγικε τὸ βιώσιμον, τὸ δ' ὄπως ἀπεβίω 13
δηγητέον. ἄρτι τῆς βασιλείας ἐπιτυχῶν χρόνους ἑαυτῶ καὶ τῆς 2
ζωῆς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπεμέτρει μακροῦς, καὶ ταῦτα ἐξηκοντούτης
ὄν διτε τῶν σκήπτρων ἐπιέληπτο, καὶ διαδοχὴν τῇ βασιλείᾳ κατα-
λιπεῖν ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐφαντάζετο, μηδ' ὀπιπερ ἡ βασιλλίς
10 ἢ συνώκιστο πεντηκοντούτις ἦν καὶ ὑπέρακμος καὶ ἀνικμος
τὴν νηδὺν πρὸς σπερμάτων ὑποδοχὴν δυνάμενος συνιδεῖν. πρὸ- 3 PII233 A
τερον μὲν οὖν ἐσπουδάκει περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ κατέτεινε
ἑαυτὸν καὶ χροίσμασι τισιν ἐκέχρητο καὶ τῇ συνοίκῳ προσήρτα
λιθίδια, ὡς δὴ τι ἐνεργοῦντα περὶ τὴν κύησιν. ἡ δὲ καὶ ἀμ- 4 WIII186
15 μάτων καὶ ἐλασμάτων ἠνείχετο καὶ προσέτετο ἐπωδάς. ἐπεὶ 5
δ' ἐγνώκει μάτην πάντα γινόμενα ὁ κρατῶν καὶ ἀπεγνώκει τὸ
σπουδαζόμενον, οὐκ ἐθ' ὁμοίως διέκειτο περὶ τὴν ἐντέλειαν,

11 διτι πρότερον ὁ βασιλεὺς κατέτεινε ἑαυτὸν περὶ μξιν παιδοποιίας ἐφ-
έμενος· ἀπογνοὺς δὲ ταύτης, οὐ συνεχῶς προσῆμι τῇ βασιλλίση. ἡ δὲ αὐτὸν
ἐμίσησεν C

1 τῆς ἱερᾶς νόσου B 2 ἀνεκαίνισας p* 3 μεγαλόπολιν A (v. ad
XV 12, 18), τὴν μεγαλόπολιν ODi, τὴν μεγάλην πόλιν Ewp δια-
ρηχθέντος om. D 5 πρὸς om. E ἤγγιος BC 7 καὶ alterum] κατὰ
p* 8 διτε τῶν—10 πεντηκ. ἦν om. E 10 πεντηκοντούτης Dwp
11 νηδὺν w*p invitis AR 13 χροίμασι w*p invitis AR 14 ἀμ-
μάτων EDi, ἀμμάτων ARwp, ἀσμάτων DWo lat., v. Psell. p. 32, 3
16 πάντα μάτην DEwp 17 περὶ ARwp (v. XVI 6, 23), πρὸς C

lepra infecta erant, recipiebantur, terrae motibus labefactata idem 17
rex renovavit et aquaeductum urbis magnae fractum refecit.

13. His peractis fata ei instabant; quo autem pacto sit
defunctus, exponendum est. Regno modo potitus longa sibi et 2
vitae et regni tempora pollicebatur, quamvis sexagenarius im-
perio potitus, seque regni successorem e lumbis suis ortum re-
licturum somniabat neque reputabat reginam, quam in matri-
monio habebat, quinquagenariam effeto utero ineptam esse ad
semen prolificum excipiendum. Ac principio quidem rei venereae 3
magna contentione incumbibat, unctioibus quibusdam utendo
et coniugi lapillos appendendo, qui conceptum adiuturi vide-
rentur, illa ferente omnia ac ne a ligamentis et carminibus qui- 4
dem atque incantationibus abhorrente. Sed cum omnia frustra 5
esse neque se voti compotem posse fieri imperator cerneret, non
iam eodem erga uxorem amore affectus rarius illam invisabat,

6 ἄλλ' ἦπτον αὐτῇ προσήει. ἦν γὰρ καὶ φύσει νωθῆς πρὸς μίξιν D IV 13
 καὶ μαλθακώτερος, ἤδη δὲ καὶ ὁ χρόνος αὐτῷ τὴν κίνησιν
 7 ἤμβλυεν. ὡς δὲ τινες αὐτῷ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ ἐξεμετροήθησαν
 B ἐνιαυτοί, καὶ ἀποστρόφως εἶχε πρὸς τὴν βασιλίσσαν, ἣ δὲ καὶ
 καταφρονουμένη πρὸς μῖσος ἠρέθιστο καὶ πλεον δι' ὀμίλιαν B
 8 ἀνδρός. ἦν δὲ τις καὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἔκτομίας ὕπηρέτης
 τῷ βασιλεῖ, τούτῳ δὲ ὀμαίμονες ἦσαν, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Μιχαήλ,
 9 ἀνὴρ ᾧ τὴν ὄψιν ἡ φύσις ἀπέξεσεν εἰς ἀκριβῆ ὠραιότητα. τοῦτον
 ὁ ἀδελφὸς μετὰ τὴν βασιλείαν παρέστῃσε τῷ Ῥωμανῷ προσ-
 ληφθησόμενον ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ τοῖς θαλαμηπολοῦσι τὸν νεανίαν 10
 10 κατέταξε. τοῦτον τῷ ἔρωτι ἀλοῦσα ἡ βασίλις ἐπυρπολεῖτο τὴν
 ψυχὴν καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐκείνου κάλλος καθ' ἐκάστην δρώμενον
 11 ὑπανέφλεγε. μισούμενος δ' αὐτῇ πρῶην ὁ ἔκτομίας τότε καὶ
 προσεκαλεῖτο καὶ ὀμίλιας ἠξίωτο γνησιώτερον, εἶτα καὶ περὶ
 12 τοῦ Μιχαήλ ἠρωτᾶτο τοῦ ἀδελφοῦ. πολλάκις δὲ τοῦτου γενο- 15
 C μένου, δεινὸς ὧν ἐκεῖνος συνῆκε τὸν ἔρωτα καὶ τῷ ἀδελφῷ
 ὑπέθετο καὶ προσίεναι τῇ βασιλίσσει, καὶ εἰ πειροῖτο ἐκεῖνη

6 ὅπως ὁ Παφλαγὼν Μιχαήλ προσελήφθη παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς
 ἠράσθη αὐτοῦ ἡ Ζωή, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἐπ-
 βουλευθῆ καὶ τέθηκεν C

2 μαλθακώτερος Ewp καὶ om. D κίνησιν ARwp, βίησιν Cw
 4 καὶ alterum om. BCwp 5 μῖσος ex μῖσος mutat C 7 δ'
 ἦσαν ὀμαίμονες Rwp καὶ om. BC 8 ὄψιν ἢ φύσιν] φύσιν D
 ἐς BC 10. 11 τ. θαλαμηπολοῦσιν ἐκεῖνον συνέταξεν, σὺπερ BC
 12. 13 ὑπανέφλεγε post πῦρ BC 12 καθ' ἐκάστην om. D 13 δὲ C

αὐτῇ D 14 γνησιωτέρας Ewp, γνησιωτέρας D 15 ἠρώτα (punctis
 notatum) | τὸ D 16 δεινὸς ὧν] ἐγνωῶν punctis notatum D
 συνηκετοῖ (punctis notatum) ἔρωτα D

6 tum natura segnior ad coitum et mollior, tum vero aetate sala-
 7 citate hebetata. Ut igitur exactis aliquot imperii annis reginam
 aversabatur, ita illa et sui contemptu commota et libidine ad viri
 8 odium irritabatur. Serviebat autem Romano tum privato quidam
 spado, cuius fratris Michaëlis faciem natura ad exquisitam pul-
 9 chritudinem expolierat; qui Romano iam regi a fratre commen-
 10 datus inter cubiculi ministros ascitus erat. Eius igitur amore
 capta regina ardebat animo, quem ardorem cotidianus conspectus
 11 pulchritudinis illius inflammabat. Cum autem spadonem illum
 pridem odisset, tum hominem arcessebat et inter familiaris col-
 12 loquendum percontationes de Michaële intericiebat. Quod cum
 saepius fieret, homo ille acutus intellecto amore fratrem monuit,
 ut reginam conveniret et, si ab illa tentaretur, nihil verecun-

αὐτοῦ, μὴ ὑποσταλῆναι, ἀλλὰ καὶ ἄψασθαι καὶ φιλῆσαι καὶ
 προσφῦναι αὐτῇ. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; μέχρι καὶ συν- 13
 ουσιασμοῦ τὰ τοῦ ἔρωτος κατηντήκεσαν καὶ προϊόντος τοῦ χρό-
 νου εἰς προὔπτον σχεδὸν τὸ περὶ τὸν Μιχαὴλ ἐξεργάγη φίλ-
 5 τρον· καὶ ἦν ὑποψιθυριζόμενον οὐ τοῖς περὶ τὰ βασιλεία μόνον, 14
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν ταῖς τριόδοις, μόνω δ' ἠγνοεῖτο τῷ αὐτοκρά-
 τορι. ὅθεν καὶ συγκειμένω τῇ βασιλίσει αὐτῷ ἐπὶ τῆς εὐνῆς 15
 ὁ Μιχαὴλ εἰσκαλούμενος ἀνατριβεῖν οἱ τοὺς πόδας κεκέλευστο.
 τί οὖν ἂν τις οἰήσαιο ἢ ὅτι καὶ τῶν ἐκείνης ἤπιετο τότε πο- 16
 10 δῶν; καὶ ὅσον προαγωγὸς ἀμφοῖν ὁ βασιλεὺς καὶ δμεινέτης D
 D IV 135 ἐγένετο. ὡς δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ Πουλχερία καὶ ἕτεροι περὶ τοῦ 17
 δράματος αὐτὸν ἀνεδίδαξαν καὶ φυλάττεσθαι παρηγγύησαν,
 οὐδὲν ἐποίησεν ἕτερον ἀλλὰ τὸν ὑποπιεζόμενον αὐτῷ καλέσας
 εἰ ἐρῶτο πρὸς τῆς βασιλείσεως ἡρώτα. ὁ δὲ ἀπηγόρευσε καὶ
 15 ἀνηγάμενος πίσεις τοῦ λόγου καὶ ὄρκους ἀπητήθη καθ' ἑρῶν.
 ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐπιορκήσας τοὺς ὄρκους ἐτέλεσε, διαβολὴν τοὺς 18
 τῶν ἄλλων ἤγητο λόγους. λέγεται μέντοι διὰ τὴν ἐπιορκίαν 19
 νόσημά τι δεινὸν ἐνοκῆσαι τῷ Μιχαήλ. τὸ δ' ἦν κατὰ τινας 20

1 αὐτῷ D 2 προσφῦναι B^sEwpDi, προσφῦναι AC, προσφῦναι D
 δεῖ] δὲ D τὰ om. BCDi, cf. Mich. Attal. p. 318, 23 2. 3 συν-
 ουσιασμοῦ τὰ] ουνουσίας | αὐτὰ D 3 κατηντήκεσαν D 4 προὔπτον
 RwpDi, προὔπτον E, προὔπτον A, πρᾶττον D mutatum ex πρᾶττον,
 v. ad XVII 11, 11 τὸν] τοῦ D φίλτρον RwpDi, φιάτρον A
 5 μόνος D 6 ταῖς om. D δ' ἠγνοεῖτο] δὴ γνοήτω D ἠγνόητο B
 7 εὐνός D 8 οἱ EwpDi, οἱ AR, δὲ D κεκέλευστο D 9 γούν
 DEwp, om. C ἤπιετο τότε AR, ἤπιετο DwpDi, ἤπιετο τε E
 10 προαγωγός C 11 ἐγένετο C 13 ἕτερον ἐποίησεν Ewp
 ἀλλ' ἢ BCDi αὐτὸν BC 17 post λόγους add. ὁ βασιλεὺς BC

datus eam et contrectaret et oscularetur et amplecteretur. Quid 13
 multa? Etiam usque ad coitum processit amor ac tandem res eo
 devenit, ut mulieris erga Michaëlem affectus paene palam erumperet
 neque in regia tantum, sed et in triviis susurraretur, soli regi 14
 ignotus. Itaque ei in eodem cum regina lecto cubanti fricare 15
 pedes iubebatur Michaël. Quis vero eum mulieris quoque pedes 16
 tum non attractasse putat? Ita factus est rex amborum quasi
 leno et concubinus. Ubi autem eum et soror Pulcheria et alii 17
 eam fabulam edocuerunt et monuerunt, ut caveret, nihil aliud
 egit, nisi ut virum suspectum rogaret, num ab regina amaretur,
 eumque infitiantem et negantem sacramento obstringeret; cum- 18
 que ille peierasset, calumnias esse ceterorum verba putabat.
 Ceterum Michaëlem ob id periurium atrox morbus invasisse fer- 19
 tur. Nam certis intervallis et mente alienabatur et oculos distor- 20

- P II 234 A περιόδους αὐτῶ παρακοπή τοῦ νοῦς τῶν ὀφθαλμῶν τε δια-
 στροφή καὶ κλόνος τοῦ σώματος καὶ κατάπτωσις ἐπὶ γῆς, εἰτ'
 21 ἐπαγγίει εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀποκαθίστατο. τοῦτο πολλάκις καὶ τοῦ
 βασιλέως ἐνώπιον ἔπαθεν· ὁ δὲ τοῦ πάθους οὐκείρας τὸν Μι-
 χαῆλ ἔτι μᾶλλον ψευδῆ ᾤετο τὰ λεγόμενα καὶ μῆτ' ἔρῶν μῆτ' 5
 22 ἔρᾶσθαι τοῦτον οὕτως ἔχοντα ἔθετο. εἰσὶ δ' οἱ λέγουσι μὴ
 ἀγνοῆσαι τὸν βασιλέα τὸν ἔρωτα, *** δ' ὅτι σφριγγᾶ ἢ βασι-
 λισσα καὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια μέμνηε, τῆς πρὸς τὸν Μιχαῆλ
 αὐτῆς ῥοπῆς ἠείχετο, ὑποκρινόμενος ἀγνοῖαν, ἵνα μὴ πλείουσιν
 δμλοῖη. 10
- 23 Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ὁ αὐτοκράτωρ ἐνόσησε, καὶ οἱ
 B διωρόηκει τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἄσθμα ἦν συνεχές καὶ ἡ ὄψις
 αὐτῶ ἐφέκει νεκροῦ καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ πλέον ἐψίλωτο·
 αἱ γὰρ τρίχες αὐτῆς ἀπερροῦσαν. λέγεται γοῦν φαρμάκιος
 24 περιεργασθῆναι ὁ ἄνθρωπος. οὕτω δ' ἔχων ἀπήει πρὸς βα- 15
 λανεῖον τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις λουσόμενος, καὶ ἀπήει οὔτε χει-
 25 ραγωγούμενος οὔτ' αὐτίκα τεθνήξασθαι προσδοκώμενος. ὥς
- W III 187 δὲ τὸ σῶμα ἐκάθηρεν, εἰσέδου τὴν ἐκεῖ κολυμβήθραν, ἔνθα δὴ
 26 τὸ πᾶν ἄδεται γενέσθαι τοῦ δράματος· συμπίεσαι γὰρ τινὰς

1 παρακοπήν B 2 ante γῆς add. τῆς D 3 ἀποκαθίστατο
 RwpDi, ἀποκαθίσταται A 4 οὐκείρας BCEwp 5 ὤετο
 ψευδῆ BC 6 ᾤετο BCwp 7 μῆτ' Ewp 7 ἔρωτα δ' A, ἔρωτα
 εἰδότα δ' Rwp, post ἔρωτα intercidisse vel εἰδώς vel simile quid
 suspicatur B-W coll. Psell. p. 44, 20 σφριγγᾶ p* 9 ῥοπῆς
 αὐτῆς D 11 δ' RwpDi 12 πρόσωπον p* ἄσθμα CDi, v.
 ad XVIII 28, 14 13 νεκρῶ w*p invitis AR καὶ τῆς—ἐψίλωτο
 om. D αὐτῶ BC 15 κατεργασθῆναι D βαλανεῖον DEwpDi,
 βαλανεῖον A 15. 16 πρὸς τι τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις βαλανεῖον BC
 16 χειραγωγούμενος p* 18 δὴ om. C 19. p. 585, 1 αὐτῶ τινὰς BC

- 21 quebat et tremore corripiebatur et humi procidebat; idque sæ-
 pius ei etiam coram rege accidebat, qui Michaëlis morbum dolens
 magis etiam suspicionem falsam iudicabat; neque enim talem
 22 vel amare vel amari posse putavit. Sunt etiam, qui dicant amo-
 rem illum non latuisse regem; sed cum (sciret) mulierem lascivire
 atque insanire libidine, tolerabat propensionem eius erga Mi-
 chaëlem, simulata ignorantia, ne illa cum pluribus rem haberet.
 23 Quæ cum ita essent, imperator in morbum incidit, inflata
 facie, quæ quidem mortui similis erat, et crebro anhelitu spiritum
 ægre trahebat, maxima parte capitis calvus, capillis delapsis.
 24 Quod malum ei venenis dicitur esse conciliatum. Sic affectus
 in quoddam regiae balneum lavatum abit, a nullo sustentatus
 25 neque quoquam putante eum statim moriturum. Ut autem pur-
 gato corpore in alveum descendit, ibi tota fabula peracta esse
 26 fertur; nam quosdam eius caput diu in aquam depressisse et

VI 136 αὐτῷ τὴν κεφαλὴν φασιν ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἐφ' ἱκανόν, καὶ οὕτως
 ἐκείθεν ἄπνουν ἀνιμηθῆναι σχεδὸν καὶ ἀνακλιθῆναι πρὸς τὴν
 στρωμνὴν. θροῦ δ' ἐπὶ τούτῳ συμβάντος παρῆλθε καὶ ἡ βα- 27 C
 σιλίς, ὡς δὴ τι τῷ πάθει ἐπιστενάζουσα, καὶ πληροφορηθεῖσα
 5 τοῦ βασιλέως τὴν τελευταίην ἀπῆλθεν εὐθύς. ὁ δὲ βραχὺ τι 28
 ἐμβιούς ἀναυδος, εἶτα καὶ μελάντερόν τι ἀναγαγὼν διὰ τοῦ
 στόματος ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ἔτη βασιλεύσας πέντε πρὸς τῷ 29
 ἡμῖσι, λόγοις μὲν ἐντραφεῖς ἑλληνικῆς τε παιδείας μετεσχηκῶς
 καὶ τῶν τῆς πολιτείας νόμων οὐκ ἀδαής, πλείω δ' εἰδέναι ὄν
 10 ἦδει ὡς ἀληθῶς οἰόμενός τε καὶ σεμννόμενος.

Τούτον μὲν οὖν τοιοῦτον κατελήφει τὸ τέρας τῆς βιοτῆς. 14
 ἡ δὲ βασίλις ὅλη τοῦ τὸν Μιχαὴλ ἐγκαθιδρῦσαι τῷ θρόνῳ τῆς 2
 βασιλείας ἐγένετο, καὶ τῶν περὶ αὐτὴν τῶν πατρῶων δηλαδὴ D
 θεραπόντων αὐτῆς ἀναβολῇ τὸ πρᾶγμα δοῦναι καὶ σκέπει συμ-
 15 βουλευόντων· ἡ δὲ οὐκ ἠνείχετο, κατεπειγομένη πρὸς τὴν τελε- 3
 σουργίαν καὶ παρὰ τοῦ ἔκτομόλου Ἰωάννου τοῦ συγγόνου τοῦ
 Μιχαήλ, λάθρα πρὸς αὐτὴν ὑποψιθυρίσαντος ὡς “ἀπολούμεθα
 αὐτίκα, εἰ βραχεῖ τινι καιρῷ τὸ ἀποτελεσμα βραδυνεῖ.” λα- 4

11 βασιλεία Μιχαὴλ τοῦ Παφλαγόνος AR, Μιχαὴλ δὲ Παφλαγῶν B

5 τοῦ βασιλέως post τὴν B 6 ἀποβιούς E 6. 7 διὰ στόματος
 ἀναγαγὼν τι μελάντερον BC 6 τοῦ om. D 8 λόγους D
 10 ἦδει R^{spw}Di, ἦδη A 11 τοῦτον] τὸν BC τὸ om. D
 τὸ τῆς ζωῆς D 12 ἐγκαθιδρῦσαι E^{wp}Di, ἐγκαθιδρῦσαι AO

13 δηλαδὴ post αὐτὴν C 14 σκέπει C, corr. C_w 16 π C,
 παρὰ C_w 17 αὐτὸν D 17. 18 ὡς ἀπολούμεθα αὐτίκα om. C,
 add. C_w asterisco tamen inter μιχαὴλ et λάθρα posito, quasi
 omissa verba sint h. l. inserenda

iam fere exanimem inde extractum et in lecto reclinatum. Qua 27
 de re rumore orto, etiam regina, ob casum illum gemens sci-
 licet, accessit ac iam certa de illius nece statim recessit. Is 28
 vero cum paullisper adhuc sine voce iacuisset, relecta per os
 nigra quadam materia spiritum emisit. Regnavit annos quinque 29
 et sex menses, ab ineunte aetate in litteris eruditus et graeca
 doctrina institutus legumque civilium haud ignarus; plura tamen
 omnino se scire quam sciebat et putabat et gloriabatur.

14. Quo hunc vitae exitum sortito, regina uno studio erat 2
 incitata, ut MICHAËLEM in regio solio collocaret, quamvis fami-
 liares eius, paterni videlicet ministri, suaderent, ut mora inter-
 posita delibaret. Quod aspernata consilium rem ad finem per- 3
 ducere festinabat, incitante praesertim spadone Ioanne, fratre
 Michaëlis, qui ei clam insurrarat sese omnes statim perituros,

βοῦσα τοίνυν εὐθύς τὸν Μιχαὴλ καὶ στολὴν αὐτῷ περιθεμένη
 βασιλείον καὶ διαδήματι τὴν ἐκείνου κεφαλὴν αὐτὴ ἀναδήσασα
 καὶ ἐπὶ θώκου βασιλικοῦ καθιδρῦσασα καὶ αὐτὴ παρακαθισα-
 μένη πᾶσι τοῖς τότε παροῦσι καὶ εὐφημεῖν καὶ προσκυνεῖν προ-
 Γ II 235 A 5 ετρέπετο. οἱ δὲ καὶ τότε αὐτίκα νυκτὸς τὴν ἱεροτελεστίαν τὴν δ
 γαμικὴν ἐπ' αὐτοῖς γενέσθαι ἰστόρησαν, τοῦ πατριάρχου Ἀλεξίου·
 ἀφικομένου πρὸς τὰ βασίλεια καὶ τὸν μὲν Ῥωμανὸν τεθνεῶτα
 καταλαβόντος, τὸν δὲ γε Μιχαὴλ ἔτι τὰ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τελοῦ-
 6 μενον. ἤδη δὲ καὶ τοῖς ἔξω διαδοθέντος τοῦ γεγονότος, καὶ
 πᾶσα ἡ πόλις τὸν νέον ἀνηγόρευεν αυτοκράτορα, τὸ μὲν αὐτῷ D IV 13
 χαριζόμενοι, τὸ δ' ὅτι τὸν ἀπύοντα ἀπεφορτίσαντο χαίροντες.
 7 ἢ μὲν οὖν βασιλεὺς ᾔφειτο βουλευσασθαι ἄριστα καὶ ἑαυτῇ τὴν
 πᾶσαν ἐξουσίαν περιποιήσασθαι καὶ τὸν Μιχαὴλ ὑπηρέτην ἔξεν·
 8 τὸ δὲ τι ἕτεροῖον συμβέβηκε. μέχρι μὲν γάρ τινος ἐσχηματί-
 B ζετο τηρεῖν πρὸς τὴν βασιλίδα διάθεσιν καὶ ταύτῃ χαρίζεσθαι 15
 9 καὶ τὰ ἐκείνη θυμῆρη ποιεῖν· εἴτι οὐκ εἰς μακρὸν ἐκτεῖναι τὴν
 προσποίησιν ἀνασχόμενος μεθαρμόττειται καὶ ὑποπτέυει αὐτὴν
 καὶ δείσας περὶ ἑαυτῷ μεθίστησι μὲν τῶν βασιλείων τοὺς ἐκτο-
 μίας τοὺς αὐτῆς πατρῴους θεράποντας καὶ τὰς αὐτῆς συνήθεις

12 οὕτως (δπως E) διετέθη πρὸς τὴν βασιλίδα ὁ Μιχαὴλ CE

5 οἱ ἐνοιο BCEwp 7 μετακληθέντος BC 9 καὶ alterum om. BC
 14 ἀποβεβήκει BC 15 post τηρεῖν add. τὴν CwpD*Di* invitis
 AR et Psell. p. 50, 16 16 μακρὰν DEwpD*Di*, v. ad XVIII 22, 17
 18 δεῖξας D τ. ἐκτομίας om. C 19 αὐτῇ συνήθεις B*CEwpD*Di*

4 si qua in negotio mora interponeretur. Statim igitur Michaëli
 ornatum regium accommodat atque eius caput diademate ornat,
 tum ei in regio solio collocato assidens omnes, qui aderant,
 5 hortatur, ut eum salutent et adorent. Quidam auctores sunt tum
 statim sacrum nuptiale nocte peractum, patriarcha Alexio in regiam
 arcessito, qui et Romanum mortuum et Michaëlem imperii auspicia
 6 tunc peragentem invenerit. Quibus rebus etiam foris vulgatis,
 tota civitas novum imperatorem consalutabat, partim huic gra-
 7 tificantes, partim laeti, qui defuncti odio liberati essent. Reginam
 autem ratam se quam rectissime sibi prospexisse omnique po-
 testate in se translata Michaëlem habituram ministrum spes valde
 8 sefellit. Nam aliquamdiu ille quidem pristino amore simulato
 obsequiis mulierem demulcebat eaque, quae illi grata essent, fa-
 9 ciebat. Sed cum simulationem longius producere non posset,
 mutatis moribus eam suspectam habet et sibi metuens primarios
 illius ministros castratos e regia eicit, ancillis item amotis fami-

θεραπίνας αὐτῆς διαιρεῖ, ἐτέρας δ' αὐτῇ πρὸς θεραπείαν ἀντι-
 καθίστησι. καὶ ἐπὶ τούτοις τὴν γυναικωνίτην αὐτῇ ἀποφρά- 10
 γνυσι καὶ φρουρὰν περιόσθησι, καὶ οὐδενὶ προσίεσθαι ταύτη παρα-
 κεχώρητο, εἰ μὴ τὸν προσιόντα ὁ φρούραρχος κατεξήτασεν
 5 ὄθεν ἦκοι καὶ τίνος δεόμενος παραγένοιτο· ἐδεδίει γὰρ οἰκωθεν
 ἔχων τοῦ δέους τὰς ἀφορμάς. εἰς ταῦτα δ' ἐνάγεσθαι πλέον 11
 ὁ Μιχαὴλ λέγεται παρὰ τοῦ συγγόνου αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐκτο- C
 μίου. ἦν γὰρ καὶ δεινὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ δραστήριος καὶ τὸ 12
 ἦθος ὑποκαθήμενος καὶ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ποικιλλό-
 10 μενος, περισπερχῆς τε καὶ πρὸς φροντίδων ὄγκον ἀκάματος
 καὶ οὐδὲ γαστριζόμενος οὐδὲ περὶ τὸν ἄκρατον λιχνεύμενος
 (ἤτιητο γὰρ οἴνου) τῆς περὶ τὰς δημοσίας διοικήσεις καθυφίει
 σπουδῆς. καὶ τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν βασιλίωσαν ὠκονόμητο 13
 οὕτως· ὁ δὲ Μιχαὴλ τῆς τῶν κοινῶν πραγμάτων οἰκονομίας
 15 ἀντίεχετο. εἴτα τῷ μὲν ἐκραιταυτοῦ ἡ νόσος, ἦν οἱ μὲν ἐκά- 14
 λον δαιμόνιον μῆνιμα διὰ τὴν ἐπιπορκίαν ἐνοκῆσαν αὐτῷ καὶ
 D IV 138 συμπτῖγον τὸν ἄνθρωπον, ὡς πάλαι δὴ τὸν Σαούλ, οἱ δὲ μα- W III 188

8 οἶος ἦν τὸ ἦθος ὁ τοῦ βασιλέως (μιχαὴλ E) ἀδελφὸς ὁ (om. C) Ἰωάν-
 ης CE φεῦ E 15 περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ CE

1 θεράπαινας Ewp αὐτῇ] αὐτῇ A 2 γυναικωνίτην Ewp, γυναι-
 κωνίτην AO, corr. Di αὐτῇ om. DE 4 κατεξήτασεν D
 5 ἦκοι] νίκη D και—παραγένοιτο om. A, add. RwpDi, v. Psell.
 p. 55, 29 ἐδεδίει] οἱ δὲ διὰ (διὰ punctis notatum) D οἰκωθεν
 C, corr. Cw 6 ἔχων om. C, suppl. Cw 8 και post γὰρ om.
 Ewp ὁ ἄνθρωπος AEwp, ἄνθρωπος D, ὁ ἀνὴρ R 12 ἤτιητο
 γὰρ οἴνου AR, ὅτι δὲ ἤτιητο οἴνου D, οὐδὲ ἠτῶμενος οἴνω (οἴνου
 wpDi) E(wpDi), ἀήτιητος δ' (mutatum ex γὰρ) ὦν οἴνω οὐδὲν Cw,
 v. Psell. p. 54, 14 ss. τῆς] τῆς B, ὅτι τῆς Bw τὰς διοικήσεις
 δημοσίας C 13 και om. RwpDi τῆς βασιλείας C, corr.
 Cw 14 κοινῶν exitu versus om. D 17 συμπτῖγον ARwp,
 corr. Di σαμουήλ D

liaribus aliisque substitutis. Denique gynaeconitidem claudit 10
 custodiaque adhibita a nemine reginam adiri patitur, nisi satel-
 litum praefecto exposuisset, unde et quid veniret. Nam et suopte
 exemplo terrebatur et fratris Ioannis spadonis impulsu potissimum 11
 id facere putabatur. Qui spado erat homo acutus et acer, ob- 12
 scuro ingenio, varius adversus eos, quibuscum agebat, promptus,
 mole curarum tam indefessus, ut neque inter epulas neque inter
 potandum (vino enim erat deditus) quicquam de reipublicae
 gerendae studio remitteret. Ac reginae hic status fuit; Michaël 13
 vero communium rerum cura suscepta, cum morbus eius in- 14
 gravesceret, quem alii vindictam numinis periurio infensi inter-

- D 15 νίαν τε καὶ παραφοράν· ὁ δ' ἔκτομίας Ἰωάννης τὴν δλην ἀν-
 16 ἐδέξατο τῆς βασιλείας κυβέρνησιν, μοναχικὸν μὲν πάλαι σχῆμα
 17 τοιοῦτον ἢ βασιλεία περιέστη Ῥωμαίων. τοῦτο θορύβου τὸν
 18 περὶ τὸν βασιλέα ἐμέστωσε, πποηθέντας μήποτε ὁ Δαλασσηνός
 19 τὸν ἄνδρα τῷ βασιλεῖ προσελθεῖν. καὶ ὁ μὲν προσῆλθε, καὶ 10
 ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀσπασίως προσήκατο καὶ ἐδεξιώσατο δωρεαῖς
 καὶ μείζονι ἀξίᾳ τετίμηκε καὶ ἐν τῇ πόλει διάγειν ἐκέλευσε.
 20 Νικήτας δὲ ὁ τοῦ βασιλέως ὁμαίμων, δούξ τῆς ἐπὶ τῇ
 21 Δάφνῃ Ἀντιοχείας προχειρισθείς, εἰρχθῆ παρὰ τῶν Ἀντιοχείων
 22 τῆς εἰς τὴν πόλιν εἰσόδου. πράκτορα γάρ τινα τῶν δημοσίων 15
 τελῶν, ὡς αὐτοῖς φοροτικῶς προσενηγεμένον, ἀνελόντες οἱ τῆς
 Ἀντιοχείας πολῖται καὶ δεδοκότες μὴ δίκας τῷ δουκὶ τοῦ τολμῆ-
 22 ματος τίσωσιν, ἐπεζύγωσαν αὐτῷ τὰς πύλας τῆς πόλεως. ὁ δὲ

3 περὶ τοῦ Δαλασσηνοῦ καὶ διὰ τίνα αἰτίαν καθείρχθη CE

2. 3 πάλαι σχῆμα ἐπενδυθείς AD Psell. p. 54, 28, ἔνδυμα πάλαι ἀμ-
 φιασάμενος Rwp 5 δυσανασχετῶν Bwp 6 περιέστη ante ἢ C
 6. 7 θορύβου post βασιλέα BC 8 ἐπίθηται RwpDi, ἐπιτίθηται A
 ὄρον et ὄροις per dittogr. D 9 βεβαιώσαντα Ewp 12 ἀξιώ-
 ματι ἐτίμησε Ewp 13 τῇ om. DEwp 14 εἰρχθῆ BE 17 ἀν-
 τίσχου D πολῖται OwpDi, πολῖται AE 18 τίσωσιν ADE,
 τίσουσιν R, σίτωσιν w*, δίδωσιν p*

- pretabantur, quo non secus atque olim Saul angebatur, alii amen-
 15 tiam et insaniam, ad Ioannem spadonem summa rerum delata
 est, cum ille quidem monachi vestem iam olim sumpsisset, sed
 16 habitu dumtaxat illud vitae genus profteretur. Enimvero Con-
 stantinus Dalassenus patricius, domi degens, cum de novo rege
 audivisset, indignabatur Romanorum regnum ad talem hominem
 17 esse devolutum. Quare Michaël cum suis vehementer perturbatus
 18 verebatur, ne Dalassenus regnum affectaret. Itaque Ioannes
 quendam mittit, qui iureiurando affirmaret nihil ei metuendum
 19 esse mali viroque persuaderet, ut regem conveniret. Qui cum
 venisset, a rege benigne susceptus ac muneribus et maiore
 dignitate auctus in urbe degere iussus est.
 20 Nicetas vero, regis frater, dux Daphnensis Antiochiae desi-
 21 gnatus non est in urbem ab Antiochenis admissus. Nam publi-
 corum vectigalium exactore, a quo se durius tractatos putabant,
 interfecto, Antiochenes veriti, ne eius facinorosi poenas darent,
 22 urbis portas duci clauserant; nec prius admisere, quam iureiur-

ὄρκους αὐτοῖς παρασχόμενος πίστεις ὡς οὐδὲν διὰ τὸν φόνον
 ὑποσταῖεν κακόν, παραχωρεῖται τὴν εἴσοδον· εἶτα τοὺς ὄρκους 23
 οὐδὲν λογισάμενος πολλοὺς μὲν ἀποκτίννυσιν, ἐνίους δὲ τῶν B
 παρ' αὐτοῖς ἐπισήμων δεσμίους ἔστειλε πρὸς τὴν μεγαλόπολιν,
 5 γράψας τῷ ἀδελφῷ Ἰωάννῃ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δαλασσηνὸν
 εὐνοίαν ἀπειρῆσαι αὐτῷ τὴν εἴσοδον τοὺς Ἀντιοχεῖς. ἐντεῦθεν 24
 ὁ Δαλασσηνὸς εἰς τὴν νῆσον τὴν Πλάτην περιορίζεται, καὶ ὁ
 D IV 1:39 ἐπὶ θυγατρὶ κηδεστῆς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ Δοῦκας, τὴν ἀδι-
 κίαν ἐπιβοώμενος καὶ τὴν ἐπιτοκίαν οὐ σιωπῶν, πύργῳ τινὶ
 10 κατακλείεται. εἶτα μετὰγεται ὁ Δαλασσηνὸς ἐκ τῆς Πλάτης καὶ 25
 πύργῳ καθείργνυται. ἐάλω δὲ τότε τοῖς μὲν ἐκ τῆς Ἄγαρ τὰ 26
 Μύρα καὶ τοῖς Πατζινάκαις λεία γέγονε τὰ Μυσῶν. τοῦ δὲ 27
 δουκὸς Ἀντιοχεῖας Νικηῖτα καταστρέψαντος τὴν ζωὴν, ὁ Κων- C
 σταντῖνος, ἀδελφὸς ὢν καὶ οὗτος τοῦ βασιλέως, ἐπὶ τῇ Ἀντιο-
 15 χείᾳ τὸν τελευτήσαντα διεδέξατο, καὶ ὁ ἕτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς
 πρωτοβεστιάριος προκεχείριστο. ἐξ Ἀφρικῆς μέντοι καὶ Σι- 28
 κελίας στόλος ἀποπλέων Ἀγαρηῶν ἐκάκου τὰς τε νήσους καὶ
 τὰ παράλια· ἀλλὰ τούτοις στόλος ἐπιπλέων Ῥωμαϊκὸς πολλὰ
 μὲν τῶν σκαφῶν κατέδυσεν αὐτανδρα, πολλοὺς δ' ἐζώγησε,
 20 καὶ τοὺς μὲν πρὸς τὸν βασιλέα ἐκπέπομφεν, οἱ δὲ ἀνεσκολο-

16 περὶ τοῦ ἐξ Ἀφρικῆς στόλου C

1 ὄρκους EDi, ὄρκους AD, ἐνόρκους Rwp · 2 τῆς εἰσόδου BCEwp
 6 ἐπὶρῆσαι D 7 τὴν ante πλάτην om. CD 8 δοῦκας CEwpDi,
 v. ad XVIII 7, 4. 7. 8, 1. 14 10 πλατείας C 12 λεία—Μυσῶν]
 v. ad p. 600, 8 τὰ AR, τῶν Bwp, cui addit asteriscum Wo
 13 κατεστρέψαντος D 17. 18 Ἀγαρηῶν—στόλος om. E 18 ἐπι-
 πλέων R²wpDi, ἐπὶ πλέων D, ἐπὶ πλέων A

rando confirmaret caedem illam iis exitio non esse futuram.
 Verum eo iureiurando nihil deterritus multos occidit et quibus-23
 dam insignibus civibus vinctis in magnam urbem missis, fratri
 Iohanni scripsit se ab Antiochenis ob benevolentiam eorum erga
 Dalassenum exclusum fuisse. Hinc Dalassenus in insulam Platen 24
 relegatur et Constantinus Ducas, eius gener, et de iniuria quaer-
 itans neque dissimulans periurium in turrin quendam includitur.
 Post Dalassenus quoque e Plate translatus in turrin compingitur. 25
 Sub idem tempus Agareni Myra ceperunt; Patzinacae Mysorum, ut 26
 aiunt, fecerunt praedam. Antiocheno duce Niceta mortuo, Constan- 27
 tinus, et ipse regis frater, successit, altero eius fratre protove-
 stiarario designato. Cum autem Agareni Africani et Sicilienses insu- 28
 las et oram maritimam infestarent, Romana classis multas eorum
 naves cum viris demersit, multos vivos cepit, quorum alii ad

29 πίσθησαν κατὰ τὴν παράλιον. Παγκράτιος δὲ ὁ ἄρχων Ἀβασ-
 γίας, ᾧ τὴν οἰκίαν ἀνεψιῶν ὁ βασιλεὺς ἡρμόσατο Ῥωμανός,
 τὰς τε πρὸς Ῥωμαίους σπονδὰς ἔλυσε καὶ ὧν παρεχώρησε
 D πρὶν Ῥωμαίους φρουρίων καὶ πόλεων ἐπελάβετο πάλιν, ὡς τάχα
 δίκας Ῥωμαίους πρᾶττόμενος ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ θείου 5
 80 τῆς αὐτοῦ ὀμνηντέιδος. πολλάκις δ' οἱ Πατζινάκαι τὸν Ἰστρον
 διαβαίνοντες τὰ Ῥωμαίων κακῶς διετίθεντο, τοὺς ἀλίσκομένους
 81 ἤβηδὸν ἀναιροῦντες. καὶ Ἀραβες τὴν Ἐδεσαν ἐπολιόρησαν,
 καὶ ἤλω ἂν ἡ πόλις, εἰ μὴ ὁ δοῦξ Ἀντιοχείας ὁ Κωνσταντῖνος
 ὁ τοῦ αὐτοκράτορος ἀδελφὸς αὐτῇ ἐπεκούρησεν, ὃν ὁ βασιλεὺς 10
 τῆς σπονδῆς ἀμειβόμενος τῶν ἐφῶν ταγμάτων δομέστικον
 προεβάλετο.

15 Τοῦ δὲ τῆς Αἰγύπτου κρατοῦντος Ἄμερ θανόντος ἡ ἐκείνου
 γυνή, χριστιανὴ οὖσα, σπείσασθαι σὺν τῷ νιῷ μετὰ Ῥωμαίων
 P II 237 A ἐζήτησε· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκύρωσε μετ' αὐτῆς τριακοντούτις D IV 14
 2 σπονδὰς. ἀδελφοὶ δὲ δύο Σαρακηνοὶ τῆς Σικελίας κρατοῦντες
 πρὸς ἀλλήλους ἔσχον διαφορὰς, ὧν θάτερος τῷ βασιλεῖ Ῥω-

1 περὶ Παγκρατίου τοῦ ἄρχοντος Ἀβασγίας CE 6 περὶ Σκνθῶν CE
 8 περὶ Ἀράβων E 12 ὅτι μετὰ τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ῥωμαῖοι (μετὰ ἑρ-
 μάτων οἱ αἰγύπτιοι E) ἐσπείσαντο CE

3 σπονδὰς RwpDi, σποδὰς A 5 ἑρμαίους RwpDi, ἑρμαίους A
 6 αὐτῷ p* invitus ARw ante τὸν add. καὶ Bwp 8 ἤβηδὸν
 RwpDi Cedr. (Scylitz.) II p. 515, 1, ἤβαδὸν A ἀποσφάγιοντες
 BC ἔδεσαν DDi 9 ὁ ante κωνστ. om. Rwp 12 προεβάλετο
 BDi, προεβάλλετο ARwp, v. ad XIV 11, 5 14 σπείσασθαι RwpDi,
 σπείσασα A 15 αὐτῆς AWO lat. Cedr. (Scylitz.) II p. 515, 13,
 αὐτῶν Rwp 17 θάτερος] ἄτερος D, Ar in marg.: οὐ γράφεται
 τὸ θά^τ ἀλλὰ ἄτερος, v. XVIII 24, 25 et Steph. thes. IV p. 256 B
 et praefationem nostram

29 regem missi sunt, alii in litore trabibus affixi. Pancratius vero,
 Abasgiae princeps, cui rex Romanus suam neptem desponderat,
 foedere Romano soluto, quibus castellis et urbibus olim Romanis
 cesserat, ea rursus sibi vindicabat, fortasse ut Romanorum iniu-
 30 riam regi, suae coniugis patruo, factam ulcisceretur. Patzinacae Istro
 saepe traiecto provincias male tractabant, captivis omnibus inter-
 31 fectis. Arabes Edesam obsederunt eamque expugnassent, nisi
 Antiochiae dux Constantinus, imperatoris frater, opem tulisset,
 cuius industriam sic remuneratus est rex, ut eum orientalium
 legionum domesticum crearet.

15. Ameris, Aegypti principis, mortui vidua, quae erat Chri-
 stiana, una cum filio pacem cum Romanis facere studuit; quare
 2 rex indutias triginta annorum cum ea pepigit. Cum duo fratres

μαίων προσπέφευγε, συμμαχίαν αὐτῶν. στέλλεται τοίνυν ὁ πατρί- 3 W III 189
 κιος Γεώργιος ὁ Μανιάκης ἐπικουρήσων αὐτῷ, Λογγιβαρδίας προ-
 χειρισθεὶς στρατηγός. μήπω δὲ τὴν Σικελίαν καταλαβόντος τοῦ 4
 Μανιάκη, οἱ ταύτης ἄρχοντες σύγγονοι πρὸς ἀλλήλους ἐσπιέ-
 5 σαντο καὶ καταλαβόντα τὸν Μανιάκην ἀπελάσαι τῆς νήσου διε-
 μελέτων καὶ συμμαχίαν ἐξ Ἀφρικῆς μετεπέμψαντο. συρρα- 5
 γέντος δὲ πόλεμον τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐκράτησε στρατεύμα, καὶ φόνον
 πολλοῦ τῶν Καρχηδονίων γεγονότος πόλεις μὲν πρότερον ἐξε-
 6 πόρθησαν δέκα ἐπὶ τρισίν· εἶτα κατὰ μικρὸν προβαίνων ὁ Μα- 6 B
 10 νιάκης καὶ πᾶσαν τὴν Σικελίαν τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ προσ-
 ἤγαγε.

Μικροῦ δ' ἂν ἐάλω ἢ Ἐδεσα, δόλω ταύτην τῶν Ἀράβων 7
 μελετησάντων χειρώσασθαι. δώδεκα γὰρ αὐτῶν ἄρχοντες ἐπ- 8
 αγόμενοι καμήλους πεντακοσίας, ὧν ἑκάστη κιβώτια δύο ἐπὶ- 8
 15 χθιστο, ἦκον εἰς Ἐδεσαν· ἕκαστον δὲ τῶν κιβωτίων ὀπλίτην
 εἶχεν ἐντός· ἔλεγον δὲ ἀπιέναι πρὸς βασιλέα δῶρα κομίζοντες, 9
 καὶ ἐβούλοντο, εἰ παραχωρηθεῖεν ἔνδον εἰσαγαγεῖν τὰ κιβώτια,
 νυκτὸς τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀπλίτας ἐξαγαγεῖν καὶ τὴν πόλιν ελεῖν.

1 δι ὁ Μανιάκης τὴν Σικελίαν ὑπὸ Σαρακηνῶν κατεχομένην Ῥωμαίους
 ὑπέταξεν CE 12 ὅπως ὑπὸ Ἀράβων (ἀρράβων E) ἐπεβουλεύθη ἢ
 Ἐδεσα CE καὶ ὅπως ἐγνώσθη τὰ τῆς ἐπιβουλῆς C

4 ἡγεμονεύοντες BCwp 4.5 σύγγονοι—ἀπελάσαι om. E 5 κατα-
 λαβόντα w errore, quem corr. p 6 μετεπεπέμψαντο w* p
 8 ἐξέπόρθησε Rwp 9.10 κατὰ μικρὸν—ῥωμαίων om. E 12 ἔδεσσα
 ABDi post δόλω distinguit D ταύτη D, αὐτὴν Ewp 14 ἐκά-
 στη B*(?)wp ἐπήχθιστο RDi, ἐπήχθηστο AD, ἐπήχθειτο Ewp
 15 ἔδεσαν ARwp, Ἐδεσσαν Di ὀπλίτην] cf. cod. Coisl. Cedr.
 (Scylitz.) II p. 520, 14 16 post πρὸς add. τὸν D

Agareni Siciliae imperantes inter se dissiderent eorumque alter
 Romanorum regis opem implorasset, patricius Georgius Maniaces 3
 auxilio illi missus est, Longobardiae praetor designatus. Qui 4
 Maniaces antequam in Siciliam veniret, fratres illi inter se recon-
 ciliati et Maniacem advenientem aditu insulae prohibere conati
 auxilia ex Africa evocarunt. Sed pugna commissa, Romanus vicit 5
 exercitus magnaue caede Carthaginensium edita, tredecim urbes
 principio vastatae sunt; deinde paullatim progrediens Maniaces 6
 etiam totam Siciliam Romano imperio restituit.

Neque vero multum afuit, quin Edesa ab Arabibus dolo 7
 caperetur. Nam duodecim eorum principes quingentos camelos 8
 Edesam adduxere, binas cistas gestantes, quae singulos armatos
 clauderant, simulantes se regi munera oblaturus esse, sed si 9
 intromissi essent, in animo habebant noctu eductis armatis urbem

- 10 εἰσελθόντας οὖν πρὸς τὸν τῆς πόλεως στρατηγὸν τοὺς ἄρχοντας
C φιλοτίμως ἐκείνος ἐδέξατο. οἱ δ' ἐκείνους ὑπηρετοῦντες μετὰ
11 τῶν καμήλων ἔτι τῆς πόλεως ἦσαν ἔξω. προσαίτης δέ τις
Ἀρμένιος, εἰδὼς καὶ τὴν Ἀράβων διάλεκτον, προσῆλθε τοῖς
12 ἐκτὸς ἀυλιζομένοις Ἀραψι μεταιτήσων. ἤκουσεν οὖν ἐκ κιβω- 5
τίων τινὸς ὅποι εἰσὶν ἐρωτῶντος, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἔλθων
13 ἀπήγγειλε τὸ δρᾶμα τῷ στρατηγῷ. ὁ δὲ τοὺς μὲν ἄρχοντας D IV 14
τῶν Ἀράβων εὐωχουμένους ἐν τῇ πόλει κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ
μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐξελθὼν καὶ τὰ κιβώτια διαρρήξας τοὺς
14 ἐν αὐτοῖς ὀπλίτας ἀπέκτεινεν ἅπαντας· καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν 10
ὑπονοστήσας τοὺς μὲν λοιποὺς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν μαχαίρας
ἔθετο ἔργον, ἐνὸς δὲ τὰς χεῖρας ἀποτεμῶν τὰ ὠτά τε καὶ τὴν
D ζῖνα ἀφήκεν, ἵνα τοῖς οἴκοι τὴν συμφορὰν καταγγείλειεν.
15 Ὁ δὲ Καρχηδόνιος τὸν ὄλεθρον τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμ-
φθέντων εἰς Σικελίαν μαθὼν, καὶ αὐτὸς εἰς τὴν νῆσον ἔστρά- 15
16 τευσε μετὰ δυνάμεως πλείονος. καὶ ὁ Μανιάκης ἀντιστρατο-

14 διὸ ὁ Καρχηδόνιος κρατῶν κατὰ τῆς Σικελίας ἐπῆλθε· καὶ ὅπως ἤγ-
τήθη παρὰ τοῦ Μανιάκη καὶ ἔφυγε· καὶ ὅπως ὁ Μανιάκης δέσμιος ἐκέ-
θεν ἀχθεῖς καθείρχθη C

1 ἄρχοντα D 1. 2 τοὺς ἄρχοντας omissis post φιλοτίμως add.
αὐτοὺς D 2 ἐξένισεν BC 4. 8 ἀράβων E (sed vs. 5 ἀραψι E)

5 μ^τιτήσων E ἤκουσε δὲ Bwp κιβωτίου RwpDi 6 ἐρωτ.
ἄτη (ἄποι O) εἰσὶ Rwp 7 δρᾶμα A^δDi, δράμα Rwp, v. ad XVIII
23, 12 12 13 τὰ ὠτά τε καὶ τὴν ζῖνα (ζῖνα AE) ADEwpDi, καὶ
τὴν ζῖνα σὺν τοῖς ὠσὶ λωβησάμενος R 13 post οἴκοι add. τὸ σῶμα
Ewp καταγγέλλοιεν Ewp, ἀπαγγέλλειεν C 15 καὶ om. Rwp
16 μετὰ βαρείας δυνάμεως B

- 10 capere. Praetor urbis principes ad se ingressos honorifice ex-
cepit, eorum ministris cum camelis usque ad id temporis extra
11 urbem relictis. Sed cum quidam Armenius mendicus Arabicae
quoque linguae peritus apud Arabes foris deversantes mendicaret,
12 audivit quendam ex una de cistis percontantem, ubi essent, et
13 urbem ingressus commentum aperuit praetori. Is Arabum prin-
cipes in urbe convivantes reliquit et cum suis ipse egressus,
14 apertis cistis, armatos omnes interfecit; tum in urbem regressus
duces, qui reliqui erant, gladio confecit, uno dimisso, manibus
et auribus et naribus truncatis, qui cladem illam domum nun-
tiaret.
15 At Carthaginiensis, copiarum in Sicilia missarum interitu
cognito, et ipse cum maiore exercitu in Siciliam proficiscitur.
16 Maniaces, castris contra Agarenos positus, classis praefecto patricio

πεδεύεται τοῖς Ἀγαρηνοῖς καὶ τῷ τοῦ στόλου κατάρχοντι τῷ πατρικίῳ Στεφάνῳ τῷ τοῦ βασιλέως γαμβρῷ (συνέσταλτο γὰρ καὶ οὗτος αὐτῷ μετὰ τοῦ στόλου) ἀσφαλῶς τηρεῖν ἐνετελλάτο τὴν παράλιον, ἵνα μὴ ἤττηθεις ὁ Καρχηδόσιος ἀποδρᾶναι δυνή-
 5 σεται. μάχης τοίνυν συστάσης, πλῆθος μὲν τῶν Ἄφρων ἀν-17
 ἤρητο σχεδόν τι κρεῖττον καὶ ἀριθμοῦ, ὁ δ' αὐτῶν ἀρχηγός, διαδράς ἐκ τῆς μάχης καὶ κελητίῳ ἐμβεβηκῶς λαθῶν τε τοὺς ἐν τῷ στόλῳ, οἴκαθε διασέσωστο. τοῦτο τῷ Μανιάκῃ συμφορᾶς 18
 ἤγητο μέρει, καὶ τῷ τοῦ στόλου ἄρχοντι ἐλοιδορεῖτο. τοῦ δὲ 19
 10 τῆ συγγενείᾳ τῆ βασιλικῆ πεποιδότος καὶ δυσχεράναντος πρὸς P II 238 A
 τὰς ὕβρεις, θυμῷ ληφθεὶς ὁ Μανιάκης καὶ πληγὰς ἐντείνει αὐτῷ. ὁ δὲ αὐτίκα γράφει τῷ ἀδελφῷ Ἰωάννῃ τῷ ἑκτομῆ, 20
 ὀρφανοτρόφῳ δνομασθέντι, ἀποστασία ἐπιχειρεῖν τὸν Μανιάκην. ἐντεῦθεν ὁ μὲν Μανιάκης δέσμος ἐκείθεν ἀχθεὶς φυλακῆ παρ-21
 15 ἐδόθη, ἡ πᾶσα δὲ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν Στέφανον γέγονε. καὶ ἡ 22

15 οὗ ἡ Σικελία αὐθις ἐλήφθη ὑπὸ τῶν Ἀγαρηῶν ἄνευ μιᾶς πόλεως τῆς Μεσσηνίας C

1. 2 τῷ ante πατρ. om. D 3 καὶ om. DE αὐτῷ initio ver-
 sus om. A, add. RwpDi 4 ante ὁ add. ἴσως BἘwp ἀπο-
 δρᾶναι EDi, ἀποδρᾶναι ΔOwp δυνήσεται ARwpDi (similiter
 indicativus futuri post ἵνα est revocandus I p. 327, 7. 437, 12.
 II p. 142, 7. 179, 20. 216, 22 cet.), δυνήσαιο BC 6 δὲ w* p in-
 vitis AR 8 ante συμφορᾶς add. ἐν RwpDi, sed sicut Zonaras
 καταλέγειν et ἀριθμεῖν solet coniungere cum dativo nulla adiecta
 praepositione (v. Di vol. V p. XXIV ad p. 228, 22), ita idem
 ἡγεῖσθαι sensu passivo conectit cum μέρει 10 συγγενία E
 11 post ὕβρεις add. καὶ τι καὶ (om. Bwp) ἀνθυπενεγκόντος BCwp
 post ληφθεὶς add. καὶ C 12 ἀδελφῷ AR codices Duc (v.
 praef.), γυναικαδελφῷ B, γυναικῆ ἀδελφῷ w*, γυναικαδέλφω p; vi-
 detur Zonaras fonti (Cedr. (Scylitz.) II p. 523, 4) illud ἀδελφῷ
 haud bene addidisse 13 ἀποστασίαν E τὸν μαν. ἐπιχειρεῖν BC
 14 post ἐντεῦθεν distinguunt CD μὲν om. C ἐκείθεν ἀχθεὶς
 AR, ἀναχθεὶς ἐκείθεν BC, ἐκείθεν ἀναχθεὶς w* p 15 σύμπασα BCwp
 δ' BCwp τῷ στεφάνῳ περιελήλυθε (BC)wp

Stephano, regis affini (nam is quoque una cum classe missus erat) mandat, ut oram maritimam diligenter tueatur, ne Carthaginiensis victus effugere queat. Proelio igitur commisso, tanta 17 multitudo Afrorum perit, ut nullo prope numero comprehendi possit; sed eorum princeps pugna elapsus, conscensa celoce, deceptis classariis, domum rediit. Id Maniaces aegerrime ferens 18 classis praefecto conviciatur. Is vero regia affinitate fretus cum 19 iniquo animo contumelias accepisset, a Maniace ira percito verberatus statim litteris scriptis ad spadonem Ioannem fratrem, qui 20 orphanotrophus dictus est, Maniacem calumniari ut defectionem molientem. Qua ille de causa vincetus in urbem ductus custodiae 21 mandatur, omni auctoritate in Stephanum translata; neque multo 22

νησος οὐκ εἰς μακρὰν περιελήλυθε τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἀπειρία καὶ
 δραθυμία τοῦ ἄρχοντος καὶ πρὸ τούτων ἀσχροκερδεῖα, μόνης
 τῆς Μεσσηνίας (πόλις δὲ αὕτη τῶν Σικελικῶν) περιλειφθείσης D IV 1
 23 Ῥωμαῖοις, καὶ ταύτης τοῦ ἐν αὐτῇ ἄρχοντος στρατηγία· οὗτος
 B δ' ἦν ὁ Κεκανυμένος Κατακαλῶν· οὐ γὰρ τὴν πόλιν μόνον 5
 περιεφύλαξεν, ἀλλὰ καὶ χιλιάδας ἀνείλε τῶν ἐναντίων.

24 Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς ὁ ἔκτομίαις Ἰωάννης δορυμύ-
 25 ταιον τρέφων ξρωτα τοῦ προστήναι τῆς ἐκκλησίας ἐπίουσι τῶν
 26 ἀρχιερέων προσηταιρίσαιο· καὶ οἱ αὐτῷ ἐπηγγέλλοντο καθαι-
 ρῆσαι τὸν πατριάρχην Ἀλέξιον, ὡς οὐ ψήφω κοινῇ προχειρι-
 W III 190 26 σθέντα, ἀλλ' ἐξουσίᾳ βασιλικῇ. ὁ δὲ “εἰ οὐ κανονικῶς, ὡς
 φασί, γέγονα πατριάρχης” ἀντέθετο, “καὶ ὅσοι παρ' ἐμοῦ ἐχει-
 27 ροτονήθησαν, καθαιρεθήτωσαν σὺν ἐμοί.” τοῦτο τοὺς λοιποὺς
 τῶν ἀρχιερέων στασιάσαι κατὰ τῶν τοῦ πατριάρχου κατηγο-
 ρούντων ἠρέθισε, καὶ ἔμεινεν ἀτέλεστος ἢ τοῦ ὄρφανοτρόφου 15
 28 ἔφρασις. πολλαῖς δὲ καὶ ἀσυνήθεισι εἰσπράξεις οὗτος ἐξέτρυχε
 C 29 τὸ ὑπήκοον, ποριμώτατος ἐν τοιοῦτοις γενόμενος. τῆς γοῦν

7 δι᾽ ἐπίετο τοῦ πατριαρχείου ὁ ὄρφανοτρόφος CE 16 ἔπας πρὸς τὸ
 ὑπήκοον δίκειτο ὁ ὄρφανοτρόφος καὶ ἡ ἀδελφὴ (οἱ ἀδελφοὶ E) αὐτοῦ CE

1 περιελ. τ. Ἀγ.] ἐπὶ τοὺς ἀγαρηνοὺς καὶ αὐθὺς ἐγένετο BCwp ἀπορία
 B 2 ἀσχροκερδεῖαι E, unde ἀσχροκερδεῖαι w* p inuitis AO
 3 μεσσηνίας AR Cedr. (Scylitz.) II p. 523, 20. 524, 4 arg. ad § 22
 (cf. Georg. Cypr. 73 Gelzer), Μεσσηνίας w* p, Μεσσηνίας Di περι-
 λειφθείσης RwpDi, περιληφθείσης A 4 στρατηγούτος ἀνδραγαθία
 (BC)wp 5 μόνην CD 7 αὐτοκράτορος BC 9 καὶ om. Rwp
 ἐπηγγέλλοντο Ewp 11. 12 ὡς φασί ARwp, ὡς φασί Di 14 τῶν
 RwpDi, om. A κατηγόρων D 15. 16 ἢ ante ἔφρασις Rwp
 16 συνήθεισι E 17 τούτοις D οὐν DEwp

post insula in Agarenorum potestatem rediit cum imperitia ac
 socordia, tum sordibus ducis, sola Messana (quae et ipsa Siciliae
 23 urbs est) virtute Catacalonis Cecaumeni praefecti Romanis con-
 servata, qui idem praeterea multa hostium milia cecidit.

24 At regis frater, spado Ioannes, pontificatus cupiditate fla-
 25 grans quosdam ex primariis sacerdotibus sibi conciliavit, qui ei
 pollicebantur se loco moturos Alexium patriarcham, quippe qui
 non communibus suffragiis, sed regia auctoritate creatus esset.
 26 Ille vero “Si” inquit “contra canones me patriarcham esse factum
 asseretis, ii etiam, qui a me electi sunt, loco mecum moventor.”
 27 Quod responsum effecit, ut ceteri sacerdotes a patriarchae accu-
 satoribus dissiderent et orphanotrophus impos voti redderetur.
 28 Qui ad quaestus excogitandos callidissimus, cum subiectos multis
 29 insolitis exactionibus vexaret, accidit, ut soror eius Maria, Mi-

ἀδελφῆς αὐτοῦ Μαρίας, ἡ μήτηρ ἦν τοῦ ὕστερον βασιλεύσαντος
 Μιχαὴλ τοῦ Καλαφάτου, δι' εὐχὴν εἰς Ἐφεσον ἀπελθούσης
 κἀκεῖθεν ἐπανελθούσης καὶ διηγουμένης ὅσα πάσχοιεν οἱ πέ-
 νητες τὰς καινὰς δασμοφορίας πραττόμενοι, καὶ ἀξιούσης ἀν-
 5 εἶναι τοῖς ὑπηκόοις τὸ τοῦ ἄχθους πολὺ, ὁ ὀρφανοτρόφος 30
 ἐπικαγγάσας "ὡς γυνὴ φρονεῖς" ἀναπεκρίθη αὐτῇ "μὴ εἰδυῖα
 ὄσων ἡ πολιτεία δεῖται ἀναλωμάτων." οὗτος ἐπιβουλευθῆναι 31
 λέγεται παρὰ τῆς βασιλείσης Ζωῆς. φαρμακεῦσαι γὰρ αὐτὸν 32
 καθαροῖω τοῦ ἱατροῦ μέλλοντος, ἀναπεῖσαι τὸν φαρμακεύοντα
 10 δώροισ καὶ ὑποσχέσει διὰ τινων τὴν βασιλίσειαν ἀντὶ σωτηρίου D
 προσενεγκεῖν αὐτῷ δηλητήριον· γνωσθέντος δὲ τοῦ ἐπιχειρή-
 D IV 143 ματος διαδράναι τὸν κίνδυνον. ἀλλ' οὕτω μὲν παρὰ τοῦ ὀρφα- 33
 νοτρόφου Ἰωάννου τὰ κοινὰ ὠκονόμητο· οὐ μείον δ' ἐκείνου
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ μέντοι καὶ μᾶλλον ἐκάκουν ξύμπαντας,
 15 ἀδικώτατοι ὄντες καὶ φιλοχρηματώτατοι· ὅς διὰ ταῦτα καὶ ὁ 34
 βασιλεὺς ἀπηχθάνετο, ἀναστεῖλαι δὲ τὴν κακίαν αὐτοῖς οὐ συν-
 εχωρεῖτο παρὰ τοῦ μείζονος ἀδελφοῦ τοῦ ἔκτομον Ἰωάννου,
 ποτὲ μὲν παραιτουμένου αὐτούς, ποτὲ δὲ τὰς αὐτῶν πράξεις
 περικαλύπτουτος καὶ οὐκ ἔωντος εἰς γνῶσιν ἦκειν τῷ αὐτο-
 20 κράτορι.

7 οὐ ἐπιβουλευθῆ παρὰ τῆς βασιλίδος Ζωῆς (om. E) ὁ ὀρφανοτρόφος CE

5 τὴν τ. ἄχθους βαρύτητα BC 7 βασιλεία BCwp 8 γὰρ om. B
 11 προσήνεγκεν C, corr. Cw 12 διαδράναι EwpDi, διαδράναι AO
 13 Ἰωάννου om. D δὲ D 14 ἡ ἀδελφῆ D ἐκάκουν D
 15 καὶ ante ὁ om. D 16 συγκεχώρητο BC

chaëlis Calaphatae, qui post regnavit, mater, votis exsolutis Epheso
 reversa narraret, quam misere subiecti novis illis exactionibus
 tractarentur ac peteret, ut onere illo subiecti liberarentur. Cui 30
 cum cachinno respondit orphanotrophus eam sentire ut mulierem,
 quae ignoraret, quantam pecuniam respublica postulet. Zoë vero 31
 regina illi insidiata esse fertur; medico enim potionem purgantem 32
 ei propinaturò muneribus et pollicitationibus per quosdam per-
 suasit, ut toxicum pro salutari medicina ei offerret; sed ille anim-
 adversis insidiis periculum evitavit. Cum autem respublica sic 33
 ab Ioanne orphanotropho administraretur, fratres eius non minus
 exagitabant omnes, homines iniustissimi et avarissimi; quos cum 34
 etiam rex ea de causa odisset, tamen maior frater, spado Ioannes,
 eorum nequitiam coerceri non patiebatur, alias excusando, alias
 tegendo eorum facinora, ne ad imperatoris cognitionem perve-
 nirent.

P II 239 A 16

Ἡδὴ δὲ τῆς νόσου νεανειομένης τῷ βασιλεῖ καὶ θαμὰ τῆς τοῦ λογιζομένου παραφορᾶς αὐτῷ ἐπιούσης, οὔτε προδόσις ἐκέχρητο συνεχῶς οὔτε βασιλείοις πομπαῖς οὐτ' ἐν βήμασιν ἐχρημάτιζε τῷ βασιλείῳ θρόνῳ ἄνετος ἐφεζόμενος, ἀλλὰ παραπετάσματα περὶ αὐτὸν ἀπηώρητο, καὶ τινες ἐπιτηρεῖν τετα- 5
 2 γμένοι αὐτὸν περιόσταντο, οἱ δὲ πτηνὰ τι σημεῖον εἶδον τῆς τοῦ νοῦ παρατροπῆς (πολλὰ δὲ ταύτην αὐτῷ προεμήνυνον), εἰκον ἐπ' ἐκείνον εὐθύς τὰ παραπετάσματα καὶ τούτοις τὸν πάσχοντα 3
 4 ἀθρόον τε τὸ πάθος ἐπήει καὶ ἀθρόον ἀφίστατο. οὕτως οὖν 10
 B ἔχων ὁ Μιχαὴλ κατὰ βραχὺ καὶ τοῦ δρᾶν τὴν βασιλίωσαν καὶ τοῦ προσιέναι ἀπέιχετο, ἢ αἰδούμενος δι' ὅσα ἀνδ' ὄλων αὐτῆ ἄνταπέδωκεν, ἢ δι' ὅσα καὶ ἐτοιμότητά τοῦ πάθους αὐτῷ ἐπι-
 5 γινομένου ἠσχύνητο πάσχων οὕτω παρ' ἐκείνης ὀρᾶσθαι, ἢ διὰ τὸ τὴν ἔξιν τοῦ σώματος διεφθάρθαι οἱ καὶ πρὸς μῆξιν 15
 5 μὴ πεφυκέναι. ἔνιοι δὲ φασιν ὡς ἀνδράσι πνευματικοῖς ἐξομολογησάμενος τὸ τῆς μοιχείας καὶ τοῦ φόνου τοῦ βασιλέως

1 δι' ἢ νόσος τῆς παραφορᾶς κατεκράτησε σφόδρα τοῦ βασιλέως CE
 10 ὅπως (ὅλος E) ἔσχε (om. E) περὶ τὴν βασιλίωσαν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ
 CE (sed E hoc argumentum perperam ponit post argumentum sequens)

1 νεανειομένης D 3 βήμασι B, βήματι C 4 ἐχρημάτιζεν post ἐφεζόμενος BC
 παρὰ πετάσματα E 5 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν A
 ἀπηώρητο C 7 παραπομπῆς D εἰκον E 10 τὸ πάθος
 ἀθρόον τε D ἐποίησε B 12 προσιέναι D ὅσα et ὅσα per dit-
 togr. C 13 ante τοῦ add. τὰ A, om. RwpDi ἐπιγενομένου B
 15 ante διὰ add. δι' C διεφθάρθαι w^p p μῆξιν p invitis
 ARw 17 τοῦ φόνου καὶ τῆς μοιχείας D τοῦ βασ. om. D

16. Ceterum morbo invalescente et mentis alienatione saepe invadente, neque frequenter in publicum prodibat rex neque pompa regia utebatur neque securus in solio regio sedens rem gerebat, sed vela circum suspensa regis comites, qui attendere iussi observabant signa mali adventantis (quae quidem complura ei erant), animadversa mentis alienatione statim obducebant et 3 rege aegrotō ita obvoluto astantes secedere iubebant. Is vero 4 morbus ut subito accedebat, ita etiam subito recedebat. Sic affectus Michaël a conspectu et accessu reginae paulatim abstinēbat, seu verecundia, quod pro tantis meritis talem ei gratiam reponeret, seu pudore, ne in morbo suo, quo saepissime et celerime corripiebatur, ab ea cerneretur, seu ob corporis habitum 5 corruptum et ad conjugalem consuetudinem iam ineptum. Quidam vero dicunt eum confessariis et adulterium et caedem regis

ἀμάρτημα παρ' ἐκείνων ἄλλας τε ἐδέξατο ἐντολὰς καὶ τοῦ
 IV 144 ἀφροδισίων ἀπέχεσθαι· ἔνθεν τοι καὶ διαδόσεις ἐποιεῖτο χρη-
 μάτων πολλῶν καὶ σεμνεῖα ὠκοδόμει καὶ εἰς Θεσσαλονίκην
 ἀπήλθε, τοῦ καλλινίκου μάρτυρος Δημητρίου δεόμενος ἵνα τι
 5 τοῦ πάθους εὖρη ἀλέξῃμα· τῷ δὲ καὶ νόσος ὑδρική προσ-
 C εγένετο. ὡς οὖν οὕτως ἔχοντα τὸν ἀδελφὸν ἑώρα ὁ Ἰωάννης, 7
 δεισας περὶ τῆ βασιλείᾳ μὴ ἀθρόον θανόντος τοῦ αὐτοκράτορος
 ἐπὶ τῆ Ζωῆ γένηται ὡς κληρονόμῳ αὐτῆς, κἀντεῦθεν αὐτὸς
 τε καὶ τὸ γένος διλον εἰς ἐξολόθρευσιν γένηται, μέτεισι τὸν
 10 αὐτοκράτορα πιθανότησι καὶ πείθει τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ τὸν
 Μιχαὴλ προχειρίσασθαι Καίσαρα, ἢ ἔφεδρος εἶη τῆ τῆς βα-
 σιλείας ἀρχῆ. ἐπεὶ δὲ τῆς βασιλείας, ὡς εἴρηται, κληρονόμον 8
 τὴν Ζωὴν ἦδει, μέτεισι κἀκείνην, καὶ μητέρα τὴν εὐγενῆ τοῦ
 δυσγενοῦς ἀναπλάττουσιν. ἄμφω γὰρ τῶ ἀδελφῷ διαλεχθέντε 9
 15 αὐτῇ περὶ τούτου εἰσποιητὸν ταύτης τὸν Μιχαὴλ υἱὸν ὀνομά-
 ζουσιν. ἡ δὲ μήτ' ἀντειπεῖν θαρροῦσα τοῖς ἐκείνων θελήμασι 10D WIII 191
 καὶ ἄλλως εὐκολος οὔσα καὶ τὴν γνώμην εὐάγωγος κατένευσε.
 καὶ συνήθροιστο μὲν εἰς τὸν ἐν Βλαχέρωναις θεῖον ναὸν ἡ γε-
 ρουσία ἐκ προκηρύγματος καὶ οἱ πληροῦντες τὴν τάξιν δὴ τὴν

5 οὗ καὶ ὑδρῶν περιέπεσεν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ CE 18 οὗ ὁ Καλαφά-
 τῆς Μιχαὴλ (om. E) υιοθετήθη τῆ βασιλείᾳ καὶ Καίσαρ ἀνηγορεύθη CE

1 ἄλλας τε παρ' ἐκείνων BC 5 εὖροι BC τῷ] ὁ D 8 κλη-
 ρονόμος B 10 πιθανότητι DE αὐτῶν BC 11 τῆ om. D
 12 ἀρχῆ (sic) A 13 κἀκείνον D 14 τῶ ἀδελφῷ RwpDi, τῷ
 ἀδελφῷ AD 15 υἱὸν om. B 17 εὐάγωγος w*^p invitis AR, v.
 XVII 18, 7 18 ἡ γερουσία om. D

confessum cum alia ab iis praecepta accepisse, tum ut re venerea
 abstineret. Quapropter multum pecuniae erogabat et sacras aedes 6
 exstruebat et ad inclutum martyrem Demetrium peregrinabatur
 Thessalonicam, illius mali depulsionem orans; verum ad illud
 etiam hydrops accessit. Quae cum frater eius Ioannes videret, 7
 veritus, ne imperatore subito extincto imperium ad Zoën iure
 hereditario rediret, ipseque cum tota familia extirparetur, prob-
 abilibus verbis imperatori persuadet, ut nepotem ex sorore Mi-
 chaëlem Caesarem appellet in regno successurum; cuius quia 8
 Zoë heres erat, ut dictum est, illam quoque arte tractat. Ita
 matronam nobilem matrem ignobilis pueri fingunt. Ambo enim 9
 fratres ea de re cum illa collocuti Michaëlem eius filium adopti-
 vum nominant. Ea vero quae nec voluntatibus eorum refragari 10
 auderet et alioquin facilis ac tractabilis esset, annuit. Senatu 11
 igitur et iis, qui comitatum regium explent, in Blacherniam aedem

βασιλειον, ἐν δὲ μέσοις τούτοις ἡ βασιλὶς προαχθεῖσα κὰν ταῖς
 12 κικλῖσι γενομένη τοῦ θνσιαστηρίου ἐκεῖθεν εἰσποιεῖται τὸν Μι-
 13 προχειρίζεται Κάισαρα καὶ τὸ ἰθροισμα ἐπευφήμησεν. ἔδοξε
 μὲν οὖν ὁ Ἰωάννης ἤδη τὸ πᾶν κατεργάσασθαι καὶ τὸ κράτος 5
 P II 240 A τῷ οὐκείῳ γένει περιποιήσασθαι· τὸ δ' ἦν ἀνατροπὴ τοῦ παντός,
 αὐτῷ τε καὶ τοῖς προσήκουσιν ἅπασιν· ὅπως δέ, ὁ λόγος δη-
 λῶσει κατὰ καιρόν.

17 Τῶν δὲ Βουλγάρων, ὡς ἤδη ἰστόρηται, ὑπὸ Βασιλείου
 τοῦ βασιλέως καταπολεμηθέντων καὶ τῆς αὐτῶν βασιλείας καθ- D IV 145
 αιρεθείσης, μέχρι μὲν τινος ἔφερον οἱ βάρβαροι τὸν τῆς δου-
 2 λείας ζυγόν. εἶτα τοῦτον ἀποσεισάσθαι διανεόηοντο καὶ ἐσφά-
 3 δαζον, ἀλλὰ σφίσι τὸ ἄναρχον ἐκόλυε τὸ ἐνόημα. ἀνὴρ δέ
 τις ἄσημος μὲν τὸ γένος, Δολιάνος καλούμενος, δόλου δὲ μεστός
 καὶ δεινότητος, υἱὸν ἑαυτὸν ἐπιφημίσας τοῦ Ἀαρῶν, ὃς τοῦ 15
 Σαμουὴλ τοῦ ἀρξαντος τοῦ ἔθνους ἦν ἀδελφός, ἐκ Βυζαντίου,
 ὡς λέγεται, ἀποδορὰς καὶ πείσας τὸ ἔθνος παῖς εἶναι τοῦ Ἀαρῶν,

12 ὅπως ἀπεστάτης πάλιν τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος CE καὶ ὅπως εἰς
 δύο ἀρχηγούς περιέστη, καὶ ὅπως ὁ εἰς τὸν ἄλλον διεφθίρει, παρασκευάσας
 τὸ πλῆθος λιθολευστεῖσθαι αὐτόν C

1 τούτοις] τόποις D 1. 2 ἡ βασιλὶς—ἐκεῖθεν εἰς om. E (pergit
 ποιεῖται κτλ.) 2 κικλῖσι D 3 δὲ Ewp 4 προχειρίζεται p*
 ἰθροισμα D ἐπευφήμισεν D, ἐπεφήμησεν E; hoc ex loco
 apud Psell. p. 61, 4 corrigendum est ἐπευφήμησαν 7 τε om.
 BC 9 δὲ] γε μὴν C ἰστόρηται] XVII 9, 23 ἀπὸ | E
 11 post τινος supplet ἔφερον Cw, om. C 12 εἶτ' ἀποσεισάσθαι
 τοῦτον BC 13 ἐνόημα] διανοούμενον BC δὲ] μὲν C 14 μὲν
 δὲ C Δολιάνος Psell. p. 69, 3 vix recte Δολιάνος—δόλου]
 De annominatione v. ad XIII 5, 29 et cf. XVII 17, 9. 32
 δόλου D 15. 16 υἱὸν—ἀδελφός om. D

convocatis, regina producta in medium et intra sacrarii cancellos
 12 progressa inde Michaëlem adoptatum pro filio ulnis excipit, eun-
 demque imperator statim Caesarem appellat et populi frequentia
 13 consulat. Ac Ioannes quidem se iam omne negotium conficisse
 et imperium ad suam familiam detulisse putabat, sed eo pacto
 eum et se ipsum et omnes suos necessarios funditus evertisse,
 suo loco erit dicendum.

17. Bulgari a rege Basilio, ut dictum est, subacti suo regno
 2 everso iugum servitutis ad tempus ferebant. Tandem vero cum
 de eo excutiendo cogitantibus libertatisque desiderio flagrantibus
 3 dux et auctor deesset, vir quidam obscuro ille quidem genere
 ortus Dolianus, sed doli et atrocitatis plenus Byzantio, ut fertur,
 fuga elapsus et professus se filium esse naturalem, non legitimum

ἐξ ἡμιγάμου ἐκεῖνω γενόμενος, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἐννόμου εὐνήs, εἰς Β
 βασιλέα τοῖs βαρβάροιs ἡρέθη. ἐντεῦθεν εἰς φανεράν ἀποστα- 4
 σίαν ἐξεργάγη τὸ ἔθνος καὶ εἰς ληστειάs κελίητο καὶ τὰ Ῥω-
 μαίων κατέτρεχε. στέλλεται τοῖνυν στρατηγός τις μετὰ δυνά- 5
 5 μews, ἔν' ἀνακόπη τὰs ἐπιδρομάs τοῖs ληστεύουσι. ὁ δὲ 6
 κακῶs τοῖs ὑπ' αὐτὸν προσφερόμενοs ἐξηρέθισε τούτουσ καθ'
 ἑαυτοῦ καὶ ἀπώλετο ἄν, εἰ μὴ ἀπέδρα νυκτός. ἡ γοῦν ὑπ' 7
 αὐτὸν στρατιὰ δεισασα πρὸs ἀποστασίαν ἐχώρησε καὶ τινα ἐξ
 ἑαυτῶν Τειχομηρὸν κελημένον, ἐκ δὲ γένουs φύντα Βουλ-
 10 γαρικῶ, ἀρχηγὸν ἑαυτοῖs προχειρίζονται καὶ βασιλέα Βουλγα- C
 ρίαs αὐτὸν ὀνομάζουσι. καὶ τὰ τῶν Βουλγάρων διήρητο, τῶν 8
 μὲν τῷ Δολιάνῳ, τῶν δὲ τῷ Τειχομηρῷ προσρυσκομένων.
 ἀλλὰ δόλω μετῆλθεν ὁ Δολιάνοs τὸν ἀντικαθιστάμενον· μετα- 9. 10
 καλεῖται γὰρ αὐτὸν ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆs ἀρχῆs καὶ τῆs πρὸs Ῥω-
 15 μαίουs μάχηs· καὶ δs πείθεται. ἐπεὶ οὖν ἠνώθησαν ἄμφω 11
 οἱ ἀρχηγοὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Βουλγάρων συνήθροιστο, ὁ Δο-
 λιάνοs πρὸs τοῦs συνειλεγμένουs ἔφη μὴ ἂν ποτε σωθῆσεσθαι
 τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνοs ὑπ' ἀρχηγῶν δυοῖν κυβερνώμενον,
 καὶ "εἰ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν βούλεσθε, τὸν ἕνα ἐξ ἡμῶν ποι- 12
 D IV 146 ἴσατε ἐκποδῶν· εἰ μὲν οὖν ἐμὲ τοῦ γένουs εἶναι τοῦ Σαμουήλ

2 φανεράν om. D 7 γοῦν] δ' D 10 προχειρίζουσι DE 11 ὀνο-
 μάζουσι Rwp, Di, ὀνομάζουσιν A, v. ad XIII 1, 5 διήρητο D
 12 τῷ post δὲ om. p* invitis ARw παραρρυσκομένων D
 13 δόλω—Δολιάνοs] V. ad XVII 17, 3 14 κοινωνίαν D ante
 τῆs prius add. καὶ Rwp 15 γοῦν DEwp 18 δυοῖν BC
 19 βούλεσθαι^s | D ἐξ ἡμῶν AC, ἐξ ὑμῶν RC_wwp 20 ἐκποδῶν
 BDE τοῦ alterum om. E

Aaronis, qui frater Samuelis fuit principis Bulgarorum, a barbaris
 rex eligitur. Ex eo tempore gens aperte defecit et ad latrocinia 4
 conversa Romanorum fines pervastabat. Ad eorum igitur incur- 5
 siones coercendas quidam dux cum copiis missus, cum milites 6
 suos male tractasset, eorum iracundia periisset, nisi aufugisset
 noctu. Eius vero exercitus metu deterritus poenae defecit et quen- 7
 dam de suis Tichomerum, Bulgarum genere, ducem creant regem-
 que Bulgariae nominant. Sic res Bulgarorum divisae sunt, aliis 8
 ad Dolianum, aliis ad Tichomerum confluentibus. Sed Dolianus 9. 10
 adversarium dolo aggressus ad regni bellique Romani societatem
 arcessit. Qui cum paruisset, congregatis et ducibus et exercitu 11
 Bulgarico Dolianus professus est rem Bulgaricam nunquam salvam
 fore sub duobus regibus. "Quodsi" inquit "vestrae salutis prospici- 12
 cietis, alterum de nobis e medio tollite. Ac si me ex genere

οἴδατε, ἀποσκευάσασθε τὸν Τειχομηρόν· εἰ δ' οὐ τοῦτο, αὐτῶ
 D 13 μὲν ἐναντοὺς ὑποιάζατε, ἐμὲ δ' ἐκ μέσου ποιήσατε." ἐπὶ τού-
 τοις θροῦς ἤρθη, καὶ οἱ τὴν βασιλείαν ξύμπαντες ἐπευφήμησαν,
 14 καὶ ὁ Τειχομηρὸς κατελεύσθη. ὁ δὲ Δολιάνος αὐτοκράτωρ γενό-
 μενος εἰλλέ τε τὸ Δυρράχιον καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐχώρησε 5
 καὶ τὰ Νικοπολιτῶν προσεποιήσατο, τῶν ἐν αὐτοῖς ἐκόντων
 προσχωρησάντων αὐτῶ, ἐπεὶ μὴ ἔφερον τὴν τοῦ δρφανοτρῶφου
 15 ἀπληστίαν καὶ τὸ ἀκόρεστον. καὶ ὁ μὲν οὕτως λείαν Μυσῶν τὸ
 16 τοῦ λόγου τὰ Ῥωμαίων ἐτίθετο. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς ἀγγελίας κο-
 μμοθείσης αὐτῶ αὐτίκα ὄρωμα καταλαβεῖν τὸν ἀποστατήσαντα, 10
 δεινὸν ἠγεῖσθαι λέγων, εἰ μηδὲν αὐτὸς τῇ βασιλείᾳ προσενεγκῶν
 17 μοῖραν ταύτης ἀφαιρεθεῖσάν τινα παραβλέψεται. οὗτι δὲ οἱ ἀπ-
 ἐγνωστο τὸ βιώσιμον (ἤδη γὰρ ὁ ὕδρος αὐτοῦ κατεκράτησε
 καὶ αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐξώγκωτο), τό τε συγγενὲς ἀπεῖργε τὴν
 P II 241 A ἐκστρατείαν αὐτῶ παρακλήσει καὶ οἱ προὔχοντες τῆς βουλῆς 15
 18 οὐκ ἐπήρουν τὸ βούλευμα. ἀλλ' ἐκεῖνος ζήλω ἑωννύμενος
 καὶ ἀντεπάγων τῇ ἀσθενείᾳ τὸ πρόθυμον ἐπὶ τοὺς Σκύθας
 9 οὗτι ὁ βασιλεὺς ὕδριων ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων C

3 ἐπεφήμησαν D 4 δολιανὸς D γενόμενος μόναρχος BC 5 τε
 exitu versus om. C 6 τὰ νικοπολλὰ A, τὰ νικοπολὰ (s. acc. D)
 R, τὴν νικόπολιν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν BCwpDi, τὸ θέμα τῶν Νικοπολι-
 τῶν Cedr. (Scylitz.) II p. 529, 22, τὰ Νικοπολιτῶν corr. B-W
 ἀκόντων C, corr. Cw 8 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16
 λείαν RwpDi, λείαν A 8.9 τὰ ἔρωμ. τὸ τοῦ λόγου D 9 λόγου
 Proverbium illud (v. C. B. Hasium ad Leon. Diac. p. 193 B)
 usitatum est Zonarae, v. p. 589, 12; cf. Psell. p. 68, 21, ubi Μυσῶν
 perperam est inductum. 10 λαβεῖν D 12 ἀφαιρεσεθεῖσαν w*p
 invitis AR παραβλέψεται D 15 προὔχοντες Di invitis ARwp,
 v. ad XV 12, 17 17 σκύθας AD Psell. p. 71, 9, ἀποστάτας Rwp

Samuelis esse noveritis, Tichomerum amovete; sin minus, illi
 13 parete meque tollite." Hinc clamore sublato, ab omnibus rex
 14 consalutatur, Tichomerus lapidibus obruitur. Dolianus ita rerum
 potitus Dyrrhachium capit et Graeciam aggressus Nicopolita-
 norum finibus potitur, ultro deditioe facta a civibus orphanotrophi
 15 rapacitatem insatiabilem non ferentibus. Ita, ut est in proverbio,
 16 ille Romanas ditiones faciebat Mysorum praedam. At rex de-
 fectione nuntiata ad auctorem eius illico comprehendendum in-
 citatus iniquum esse dicebat, si ipse, qui ad regnum nihil attu-
 17 lisset, aliquam eius partem rapi pateretur. Sed quia de salute eius
 iam desperatum erat (invaluerat enim hydrops tumefacto corpore),
 tum cognati eius expeditionem deprecabantur, tum primores
 18 senatus consilium improbabant. Ille vero aemulatione confir-
 matus et corporis imbecillitatem animi viribus sustentans contra

χωρεῖ, καὶ ἦν τὸ πρᾶγμα θαύματος ἄξιον. νυκτὸς γὰρ τῆ 19
 νόσῳ καταπονούμενος καὶ οὐκ ἂν ἐς αὐριον ἀναστήσεσθαι προσ-
 δοκῶμενος, δὲ δὲ ἡμέρας ἄρι φανούσης ἔφιπλός τε ὠρᾶτο καὶ W III 192
 προῆει τῆς στρατιᾶς. ὡς δ' ἐν τοῖς τῶν Σκυθῶν τούτων δόξιοις 20
 5 ἐγένετο, ἠτοιμάζετο πρὸς ἀντιπαράταξιν. οὐπω δ' ἀλλήλοις τὰ 21
 τάγματα συνερρώεσαν καὶ τι συμβὰν ἀπόνως τάχα τῷ βασιλεῖ
 τὴν νίκην προσένειμεν. δὲ γὰρ τοι τοῦ Ἀαρῶν ἐκείνου υἱός, 22 B
 D IV 147 ὁ πατρίκιος Ἀλουσιάνος, παρὰ Ῥωμαίοις ὄν ἔτι, προσκεκρουκῶς
 τῷ κρατοῦντι, ἐπ' οἴκου μένειν καταδεδίκαστο καὶ μήτε προσ-
 10 ἰέναι πρὸς τὰ ἀνάκτορα μήθ' ὄλωσ εἰσέναι πρὸς τὸ Βυζάντιον,
 εἰ μὴ ἐπιτραπεῖ τὴν εἴσοδον. ἠθύμει γοῦν διὰ ταῦτα· ἐπεὶ 23
 δ' ἐγνώκει τὴν τοῦ ἔθνους ἀποστασίαν καὶ τὴν τοῦ Δολιάνου
 αἵρεσιν εἰς τὸ ἄρχειν αὐτοῦ, ἀποδιδράσκει μὲν τῆς οἰκίας αὐτοῦ
 καὶ μεταμφιέννυται, Ἀρμενίου τε στολὴν περιθέμενος ἑαυτῷ 24
 15 καὶ θεράπων εἶναι τοῦ Θεοδοωροκάνου πλατιόμενος καὶ ἀπιέναι C
 πρὸς τὸ στρατόπεδον ἔλαθε πάντας καὶ πρὸς Βουλγαρίαν κατ-
 ἤνησεν. ἀλλ' οὐκ αὐτίκα δῆλον ἔθετο ἑαυτόν, προσομιλῶν 25

7 ἔπως δ' Ἀλουσιάνος ἔφυγεν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εἰς τοὺς Βουλγάρους, καὶ
 ἔπως ἐγνωρίσθη τοῦ Ἀαρῶν εἶναι (om. E) υἱός CE καὶ ἔπως τὸν Δο-
 λιάνον κατασχὼν ἀπετύφλωσεν C

2 ἀναστήσεσθαι] Noli ἀναστήσεσθαι mutare; v. Zonar. I p. 7, 16. 8,
 19. 9, 4. 40, 7 (ubi scriptura cod. A est revocanda). 291, 17.
 292, 16 cet. 3 διαφανούσης B(?) Εωρ, διαφανούσης C, διαφανούσης
 D ὠρᾶτο D 4 σκυθῶν τούτοις ADi, σκυθῶν τούτων DB-W,
 βουλγάρων Rwp 6 συνερρώεσαν D τι Rwp Di, τοι AD 8 ἀλου-
 σιάνος E ἔτι A, καὶ τι Rwp, καὶ τοι D 9 ἐπ' p* 11 τρα-
 πεῖη E

Scythas proficiscitur, ac res mira quaedam accidit. Nam cum 19
 noctu morbo opprimeretur nec postridie surrecturus putaretur,
 diluculo in equo conspiciebatur et exercitum praecedebat. Ut 20
 autem in Scytharum fines venit atque ad acie decertandum pa-
 ravit, priusquam exercitus congregerentur, quiddam intervenit, 21
 quod regi celerem victoriam sine ullo labore peperit. Nam 22
 Aaronis illius filius patricius Alusianus, cum apud Romanos esset
 atque imperatorem nonnihil offendisset, ea poena multatus erat,
 ut domi se tenens neque regiam frequentaret neque Byzantium
 intraret sine permissu. Qua calamitate dolens ubi gentis suae 23
 defectionem cognovit et electionem Doliani, cui parendum esset,
 domo effugit mutatoque vestitu et Armenii habitu sumpto, 24
 Theodorocani se famulum esse et in castra ire simulans, a ne-
 mine agnitus est, donec in Bulgariam perveniret. Ac ne ibi 25
 quidem statim se cognoscendum praebuit, sed inter colloquendum

δέ τισι τοῦ Ἀαρὼν ἀνεμίμησε καὶ “ἄρα” ἔλεγεν “εἴ τις τῶν
 ἐκείνου παίδων παρῆν, ἔδοξεν ἂν ὑμῖν εἰς τὴν ἔθρους ἀρχὴν
 26 προτιμότερος τοῦ νόθου ὁ γνήσιος;” ὡς δὲ πάντες πεποιήγτο
 δι’ εὐχῆς τὸ ἐπὶ γνησίου παιδὸς ἄρχεσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐθις εἰς ἀναμφίβολον περιστῆναι ἄνδρα καὶ τῷ πάλαι 5
 βασιλείῳ γένει προσήκοντα καθαρῶς, πιστεύει τινὶ τὸ ἀπόρητον
 D 27 τῶν μᾶλλον εἰδότεων τὸ γένος τοῦ Ἀαρὼν. ὁ δὲ περιεργότερον
 αὐτῷ ἀνιχνεύσας τὸ εἶδος τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶτα καὶ τι σημεῖον
 28 εἰδὼς προσὸν αὐτῷ ἀναμφίβολον, καὶ τοῦτο ἰδεῖν ἀπατεῖ. τὸ
 δ’ ἦν περὶ τὸν δεξιὸν ἀγκῶνα χρῶμά τι μέλαν καὶ θριξὶν 10
 29 σεῖα περὶ αὐτό. ἰδὼν οὖν καὶ τοῦτο καὶ οὐκέτι ἔχων ἐνδο-
 αστῶς καταβάλλει μὲν ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ ἀνδρός καὶ τοὺς
 30 πόδας αὐτοῦ περικτυύσεται. διδάσκει δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τὸν
 31 ἔκ τοῦ βασιλείου γένους αὐτοῖς ἀφικόμενον. καὶ πολλοὶ τοῦ
 ἀμφίβολου ἀπορραγέντες τῷ γνησίῳ προσέθεντο, καὶ μεμέριστο 15
 ἡ ἀρχή· ὡς δ’ οὐ πάντως τῆς βασιλείας αὐτῆς στησομένης, εἰ
 πρὸς ἀλλήλους οἱ ἀρχηγοὶ διαφέρουντο, κοινοπραγοῦσι καὶ

1 ἄρα D 2 post τὴν add. τοῦ Rwp 5 ἡγεμονίαν BC αὐθις
 αὐτῶν Bwp, αὐθις omissio αὐτῶν AR, αὐτῶν omissio αὐθις C
 7 τὸ γένος RwpDi, τοῦ γένους A περιεργότερον B 8 τι om.
 DE 9 προσὸν RwpDi, πρὸς δν A 10 χρῶμά τι (χρῶμα τι C)
 μέλαν περὶ τ. ἀγκῶνα τ. δεξιὸν BC χρῶμά τι | χρῶματι D 11 καὶ
 τοῦτο ἔχων omissis καὶ οὐκέτι C, δὲ τοῦτο, καὶ οὐκέτι ἔχων Cw
 ἐνδοαστῶς OwpDi, ἐνδοιάστως E, ἀνενδοιαστῶς A (eadem rati-
 one inter se bis permutantur ἐνδοιάζειν et ἀνενδοιάζειν in Cra-
 meri anecd. Oxon. vol. II p. 341, 7. 11) 12 καταβάλλειν D ἑαν-
 τόν] αὐτό D 13 περιπτύσσεται D 14 τοῦ prius om. DE 16 πάντες
 C, corr. Cw αὐτοῖς Rwp 17 ἀρχηγοὶ D

Aaronis mentionem apud quosdam interiecit et “Si quis” inquit
 “illius liberorum adesset, legitimusne vobis spurio in regni suf-
 26 fragiis praefereendus videretur?” Cum vero omnes optarent, ut
 res essent penes germanum Aaronis filium, cuius viri natales haud
 ambigui essent quique ex vetusta regia stirpe sine controversia
 originem duceret, arcanum cuidam ex iis, quibus Aaronis familia
 27 notior erat, aperit. Qui cum faciem illius oculis accuratius per-
 28 lustrasset, tandem etiam signum indubitatum videre cupit. Id
 vero erat nigra macula in cubito dextero densis pilis circum-
 29 data. Quod cum vidisset, iam omni scrupulo exempto prostratus
 30 viri pedes amplectitur atque etiam ceteros docet adesse regii
 31 generis virum. Postquam autem multi ab homine illo ambiguo
 avulsi ad germanum se contulerunt, illi, cum diviso imperio,
 principibus inter se dissidentibus, regnum consistere omnino haud
 posse censerent, inter se paciscuntur, ut communi consilio rem-

IV 148 σπένδονται, ἀλλήλους δὲ καὶ ὑπώπτενον καὶ ἐνήδρευον. ἀλλ' 32 P II 242 A
 δξύτερος εὐρέθη δ' Ἀλουσιάνος πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν καὶ τὴν
 τοῦ Δολιάνου προέφθασε δολιότητα. καὶ πότον ἐτοιμασάμενος 33
 καὶ συμπότην παραλαβὼν τὸν συνάρχοντα ἐπιτίθεται οἱ συμ-
 5 ποσιάζοντι καὶ ἐξορύττει τῷ ἀθλίῳ τὰ ὄμματα, καὶ εἰς μίαν
 ἐπεῦθεν ἀρχὴν τὸ Σκυθικὸν περιύσταται. εἶτα δι' ἀπορ- 34
 ρητῶν μηνύει τῷ βασιλεῖ βουλευσάσθαι προσχωρῆσαι αὐτῷ,
 εἰ εὐμενοῦς αὐτοῦ τεύξεται καὶ ἀναλόγων οὐκ ἀμοιρήσει τῶν
 ἀμοιβῶν. ὁ δὲ τὴν ἐντευξίν τε προσήκατο καὶ ἀξίως ἀμεί- 35
 10 ψασθαι αὐτὸν ἐπηγγέλατο. καὶ δεσ αὐτίκα προσελήλυθει καὶ 36
 τετίμητο μάγιστρος. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπεισι τῷ ἔθνει εὐθύς, 37
 τὸ δὲ ἀναρχον ὄν καὶ διεσπαρμένον οὐ δυσέργως καταπολε-
 μηθὲν αὐθις τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ ὑπέκλυσε, καὶ ὁ βα-
 σιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανέστρεψε καὶ κατήγαγε θρίαμβον, B
 15 αἰχμαλώτους τε πολλοὺς διαγαγὼν ἐν αὐτῷ καὶ τὸν Δολιάνον
 αὐτὸν πεπηρωμένον τὰ ὄμματα.

Ἐίχε δ' ὁ αὐτοκράτωρ κακῶς καὶ ἤδη τῇ λύσει προσ- 38
 ἤγγισε τῆς συνθέσεως. καταφρονεῖ γοῦν τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τῶν 39

6 δι (ὄπως E) προσῆλθεν δ' Ἀλουσιάνος τῷ βασιλεῖ CE 17 διως
 ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν μονήν (om. E) τῶν ἁγίων Ἀναργύρων καὶ
 ἀπεκάρη CE

1 καὶ post δὲ om. BC ὑπώπτενον w* p invitis AR 2 ὁ ἄλοιο.
 ante δξύτερος BC ἄλλουσιάνος E, item depravatum atque apud
 Psell. p. 71, 25, qui tamen rectam formam servavit p. 73, 20.
 23 3 Δολιάνου—δολιότητα] V. ad XVII 17, 3 4 συμπότην τε
 omisso καὶ BC 7 βουλευσάσθαι A, βούλεσθαι DEwpDi, om. R
 8 εὐμενῶς E 13 ἀπέκλυσε D 15 αἰχμαλώτους τε πολλοὺς AR
 Psell. p. 74, 8, πολλοὺς τε δορυαλώτους BC 17 προσῆγγιζε O

publicam administrarent, nihilo secius uterque alteri suspectus
 atque insidians. Verum Alusianus ad insidiandum promptior 32
 Doliani dolum antevertit. Nam collega ad convivium apparatus 33
 invitato, miserum hominem inter pocula comprehensum ex-
 caecat; sic Scythicae gentis imperio solus potitus regi secreto 34
 nuntiari iubet se decrevisse illi deditonem facere, si clementer
 susciperetur neque fraudaretur iustis praemiis. Ille nec abnuit 35
 eius accessum et parem gratiam se esse relaturum pollicetur.
 Cum igitur venisset, magister creatur; rex vero gentem duce 36. 37
 destitutam et dispersam statim haud difficulter superatam Romano
 imperio rursus subicit et in urbem reversus triumphat, cum mul-
 tis aliis captivis, tum Doliani caecato adductis.

Sed cum rex perdita esset valetudine nec longe abesset a dis- 38
 solutione compagis, despecto imperio relictaque regia in monaste- 39

βασιλείων μεταχωρεῖ καὶ ἄπεισιν εἰς ὄπερ αὐτὸς πρὸ τῶν τει-
 χῶν τῆς πόλεως ἰδρύσατο ἀσκητήριον, ὃ ἐπὶ τῇ κλήσει τῶν
 40 θαυματουργῶν Ἀναργύρων ὠνόμασεν. ἔνθα δὴ γεγινώς ἐκ-
 διδύσκειται μὲν τὴν ἀλουργίδα καὶ τὰλλα πάντα τῆς βασιλείας
 γνωρίσματα, κείρεται δὲ τὴν τρίχα καὶ τελεῖται τὴν ἱερὰν
 W III 193 τελετὴν, ἐνδύεται δὲ τὸ ῥάκος τῆς ἐν Χριστῷ ταπεινώσεως
 καὶ περιζώννεται τὸ θεῖον δέρας τὸ τῆς ἐκουσίου νεκρώσεως
 C 41 σύμβολον ὃ ἤδη καὶ ἄκων νεκρούμενος. ὡς οὖν ἠγγέλθη τῇ
 βασιλοῦσα τὸ γεγονός, πεζῇ τῶν βασιλείων ὑπέξεισι καὶ πρὸς
 42 ἐκεῖνον ἀφίκετο. ὃ δὲ ταύτη τὰς θύρας ἐπιζυγοῖ καὶ τὴν πρὸς D IV 149
 αὐτὸν ἀπειργνησιν εἰσοδοῦν, οὐκ οἶδα εἴτ' αἰδούμενος ἀνθ' ὧν
 πρὸς αὐτὴν ἐνεδείξατο εἶθ' ὄλος τῆς μετανοίας γενόμενος καὶ
 μὴ θέλων εἰς μνήμην ἔλθεῖν τῆς πρὸς ἐκείνην παλαιᾶς διαθέ-
 43 σεως. ἡ μὲν οὖν μὴ ἐντυχοῦσα τῷ Μιχαὴλ ὑπενόστησεν· ὃ
 δὲ βραχὺ τι τῇ μεταθέσει τῆς βιοτῆς ἐπιβιώσας πρὸς τὰς ἀδίδιους 15
 μονὰς μετέθετο τὴν ζωὴν, μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς τὸ πρὸς
 44 τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν αὐτῷ τολμηθὲν ἀπολοφρυρόμενος, βασι-
 λεὺς γεγινώς ἐπιεικῆς καὶ χρηστός, ὅσον τὸ εἰς αὐτόν, τὸ συγ-

14 τελευταῖα τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ Παφλαγόνος CE

1. 2 τῆς πόλεως ante τειχῶν BC 4 ἀλουργίδα B^sEwpDi, ἀλου-
 ρίδα AR, v. ad XIV 1, 2 τὰλλα A, τὰλλα R^swpDi, v. ad XVI
 3, 15 6 ἐνδύεται δὲ ADE, καὶ ἐπενδύεται Rwp ῥάκος AD,
 ῥάκος C, ῥάκος B^sEwpDi ἐν χριστῷ om. D 8 post οὖν
 add. ἤδη C ἠγγέλθη C 9 πεζῇ AR (Psell. p. 76, 5), πεζῇ B^swpDi
 11 εἴτ' RwpDi, εἴτ' Ap 12 ὄλος RwpDi, ὄλος AD 13 ἐκεῖ-
 νον D 15 βραχὺ post ἐπιβιώσας omisso τι BC 16 μονὰς
 RwpDi, om. A 18 αὐτόν D συγγενες (s. acc.) w*, σύγγενες (sic) p*

rium suburbanum a se exstructum, sanctorum Anargyrorum indito
 40 nomine, secedit ibique purpura ceterisque insignibus regni ab-
 iectis, raso capillo initiatur et Christianae submissionis lacerna
 induta, sacro vellere, voluntariae mortificationis signo, cingitur,
 41 iam vel ingratis mortificandus. Quo facto nuntiato, regina e
 42 regia ad illum pedibus profecta excluditur, ad colloquium non
 admissa, haud scio an verecundia malae reginae tractationis, an
 quod totus paenitentiae deditus veteris erga illam affectionis
 43 memoriam renovare noluerit. Sic illa Michaëlem non allocuta
 discessit; ipse vero isti mutationi haud diu superstes usque ad
 extremum spiritum admissum facinus in Romanum commissum
 44 deplorare non destitit. In regno se clementem et aequum prae-
 buit, quantum in ipso erat, sed fratres eius bonitati quandam

γενές δέ οἱ ὡσπερ τις κηλὶς προσεπεφύκει αὐτῷ ζυπαίνουσα D
πως τὴν ἐκείνου χρησιότητα. ἰσότηρται δὲ τοῖς μὲν ἐπ' ἔτος 45
ἔβδομον τὸ σκῆπτρον κατασχεῖν τὸ Ῥωμαϊκόν, τοῖς δὲ καὶ τὴν
τούτου ἐπέκεινα.

- 5 Ἦκε δ' ἡ τῆς βασιλείας ἀρχὴ πρὸς τὸν Καίσαρα, πάντα 18
τοῦ μητραδέλφου αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου ἀνύοντος. ὁ μὲν γὰρ 2
βασιλεὺς Μιχαὴλ Καίσαρα τοῦτον ἐτίμησεν, ὡς προγεγράφται,
εἶτα ὡσπερ μεταμελόμενος οὐ χρηστήν πρὸς ἐκείνον ἐτήρει διά-
θεσιν. ὄθεν καὶ ἔξω που τῆς πόλεως ὄριστο αὐτῷ ἡ κατ- 3
10 αγωγή, καὶ οὐδ' ἐφείτο τούτῳ, εἰ μὴ κελευσθεῖη, πρὸς τὸν βα-
σιλέα φοιτᾶν. ἐπεὶ δὲ τῶν βασιλείων ὑπεξῆλθεν ὁ αὐτοκράτωρ, 4
ὡς εἴρηται, οἱ ἐκείνου ἀδελφοὶ βασιλείον πλάττονται γράμμα, PII 243 A
ἐπιτρέπον ἐκείνῳ τὴν πρὸς τὰ ἀνάκτορα πάροδον. καὶ ὁ μὲν 5
εἰσελήλυθεν· ὁ δὲ πρῶτος τῶν ἀδελφῶν ὁ δεφανοτρόφος μὴ
15 δεῖν συννεβούλευσεν ἐπιχειρῆσαι πράξει τινὶ γνώμῃ τῆς βασι-
λίδος χωρὶς. προσίασι τοῖνυν αὐτῇ καὶ τοῖς ἐκείνης ποσὶ τὸν 6
Καίσαρα καταβάλλουσι καὶ προῖσχομαι τὴν εἰσποίησιν καὶ πί-
στεις διδώσι καὶ φρικώδεις δροκοὺς δμνύουσιν ἢ μὴν τοῦ δνό-

5 βασιλεία Μιχαὴλ τοῦ Καλαφάτου AR, ὁ Καλαφάτης B 11 οὐ εἰ-
σῆλθεν εἰς τὰ βασιλεία ὁ Καίσαρ Μιχαὴλ C

1 κηλὶς τις DE παραπεφύκει DE 2 post δὲ add. ὁ βασιλεὺς
οὗτος BCEwp 5 τῶν Ῥωμαίων BCwp 6 ἀνύοντος E 7 προ-
γεγράφται p*, v. p. 597, 6 8 μεταμελόμενος RwpDi, μελόμενος A
10 οὐδ' οὐκ D τούτῳ corr. ex τούτῳ B, τούτῳ D αὐτοκράτορα C
11 ὑπεξῆλθεν] ὑπῆρξεν E 12 εἴρ.] p. 603, 17 16 ἐκείνης
RwpDi, ἐκείνους A 17 προῖσχομαι ADEw, προβάλλονται Rp (vi-
detur Duc h. l. inspexisse libros suos Parisinos) 18 ἢ AR^swp,
corr. Di

ignominiae quasi maculam asperserunt. Regnasse fertur ab aliis 45
annos septem, ab aliis paullo diutius.

18. Romanorum vero regnum ad Caesarem devenit, Ioannis,
eius avunculi, industria. Nam rex Michaël Caesarem hunc quidem 2
appellarat, ut supra scripsimus, sed veluti paenitentia facti per-
motus benevolentiam erga illum non conservarat. Unde et loco 3
quodam extra urbem sito constitutum ei erat deversorium neque
permittebatur, ut adiret regem, nisi iuberetur. Sed cum impe- 4
rator e regia excessisset, ut dictum est, fratres illius nomine regis
litteras confingunt, quibus illi accessus in regiam permittebatur.
Quo cum venisset, auctore orphanotropho, primo inter fratres, 5
nullam rem sine consensu reginae suscipiendam censuit. Eam 6
igitur adeunt et Caesare ad pedes illius prostrato, de adoptione
commonefaciunt fideque data sanctissime iurant Michaëlem ver-

ματος μόνου τῆς βασιλείας μετέχειν τὸν Μιχαήλ, ἐκείνης δ' D IV 1
 εἶναι τὴν ἐξουσίαν, καὶ ὡς ἀργυρωνήτω, εἰ βούλεται, κεχρησθαι
 7 αὐτῷ. τούτοις ἐκείνην καὶ ἄλλως εὐάγωγον οὖσαν καταγοητεύ-
 Βσαντες καὶ καταθέλξαντες τοῖς μελίγμασι σιλωσι καὶ τοῦ ξαντῶν
 8 ποιούσι θελήματος. καὶ ἐγγειρίζεται τὸ σκήπτρον τῷ Μιχαήλ 5
 καὶ ἀναδεῖται τῇ βασιλικῇ στεφάνῃ ὁ αὐτῆς ἀνάξιος, οὐ μᾶλλον
 ἐκ γένους, καίτοι τούτου τυχῶν δυσγενεστάτου καὶ ἀφανοῦς
 (τῶν γὰρ τὰς νῆας καταπιπτόντων ἦν αὐτῷ ὁ πατήρ), ὅσον
 9 ἐκ τρόπων κακότητος. ἦν γὰρ ὑπουλος μὲν τὴν γνώμην, ἀγνώ-
 μων δὲ τὴν ψυχὴν καὶ ἀχάριστος καὶ μήτε συγγενείας θεσμούς 10
 10 μήτε φιλίας αἰδοῦμενος. ἦν δὲ οἱ καὶ ἡ γλῶττα πρὸς τὰ βου-
 λεύματα τῆς ψυχῆς ἀσύμφωνος καὶ ἀσύμματος, ἄλλα ἐνὶ φρεσὶ
 11 κεύθοντι, ἄλλα δὲ λέγοντι, καὶ ἐπὶ τούτοις, εἴπερ τις ἄλλος,
 C βάσκανος ὁ ἀνὴρ δουλοπρεπῆς τε παρὰ τὰς τῶν καιρῶν δυσ-
 κολίας καὶ ἀνελεύθερος δύσοργός τε καὶ εὐμετάβολος, οὐκ ἐξ 15
 12 ὀργῆς ῥᾶον μεταβαλλόμενος εἰς πρῶτητα, ἀλλ' ἐκ χρηστοτέρας
 12 διαθέσεως εἰς μῖσος ἐκ τοῦ τυχόντος μεταφερόμενος. ὁ μὲν
 οὖν τοιοῦτος ὢν ἐπὶ τὸν ἄξονα τῆς βασιλείας ἀνάγεται, τῷ δὲ

5 ἀνάορησι εἰς βασιλεῖα τοῦ Καίσαρος, καὶ (om. E) ὅλος ἦν τὸ ἦθος ὁ Μιχαήλ CE

2 ἀργυρωνήτω (O) Psell. p. 78, 17 Di, ἀργυρονήτω A(Ewp) 5 ποι-
 ὡσι D τῷ μιχαήλ τὸ σκήπτρον Ewp 7 δυσγεν. τυχῶν D
 8. 9 ὅσον—κακότητος om. D 9 μὲν om. Di Haasii annotatione
 ad vs. 12 pertinente perperam huc relata 11 γλώσσα D
 12 ἀσύμματος | καὶ ἀσύμφων D ante ἐνὶ add. μὲν RwpDi ἐνὶ D
 13 ἄλλα—λέγοντι] cf. Homer. Il. IX 313 13. 14 βάσκανος ante
 ἄλλος C 14 παρὰ AB, περι ex παρὰ mut. Bwp 18 οὖν] δὲ w*p

botenus dumtaxat regem fore, sed penes illam omnia ita esse
 futura, ut possit uti Michaële non secus ac maucipio aere et li-
 7 bra empto. His rebus illam, per se quoque facilem, prestigiiis
 ac blanditiis delinitam ita ceperunt, ut esset in ipsorum pote-
 8 state. Itaque MICHAËL sceptrum accipit et regia corona redimitur,
 qua erat indignus, non tam ob genus vilissimum et obscurum
 (pater enim eius naves picare solebat), quam ob morum impro-
 9 bitatem. Erat enim ingenio subdolo, animo iniquo et ingrato,
 10 neque cognationis neque amicitiae iura reverens, lingua porro
 ab animi sententia dissentiente ac discrepante, alia tegere, alia
 11 dicere solitus. Ad ea accedebat singularis invidentia; temporibus
 difficilibus servilis erat et illiberalis, iracundus et mutabilis,
 sic tamen, ut a benevolentia facilius quavis de causa ad male-
 12 volentiam declinaret, quam ab iracundia ad clementiam. Quam-
 vis autem talis esset, ad gubernacula regni ascendit, quae res

ὀρφανοτρόφῳ καὶ θείῳ αὐτοῦ καὶ τῷ συγγενικῷ ξύμπαντι ὁ
 κολοφῶν ἐντεῦθεν ἐπῆκτο τῶν συμφορῶν. οὐ γὰρ ἐπὶ μακρὸν 13
 ἐτήρησε τὴν σκηνὴν τε καὶ τὴν προσποίησιν, ἀλλ' ἐπὶ τινὰς
 βραχίστας ἡμέρας δεσπότην τὸν θεῖον ὀνομάζων καὶ συνθωκοῦν WIII194
 5 αὐτῷ ἀξιῶν καὶ πάντα ἐπ' ἐκείνῳ τιθέμενος εἶτα ὑψήρει τι
 τῆς τιμῆς, εἶτα οὐκ ἦν αὐτῷ πειθήνιος ἐν τοῖς πλείοσι καὶ D
 ἄλλοτε ἄλλο τι πρὸς τὸν θεῖον ὑποκνίζον αὐτὸν ἐνεδείκνυτο.
 τῷ δὲ μετέμελε τῆς εἰς τὸν ἀνεπιὸν τοῦτον σπουδῆς, οὐκ εἶχε 14
 D IV 151 δ' ὅ τι καὶ δράσειεν ἐξ ἐτοίμου, ἀλλ' ἐβυσσοδόμευε τὸ ἐγχείρημα,
 10 τέως δὲ οὐ συνεχῶς προσήει τῷ βασιλεῖ. διαφορᾶς δὲ πρὸς 15
 Κωνσταντίνον τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ γενομένης, ᾧ μόνῳ ἐξ ἀπάσης
 τῆς συγγενείας ὁ Μιχαὴλ προσέκειτο καὶ ἐτίμησε νωβελίσσιμον,
 καὶ τραχυθέντος ἐκείνου κατὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ βασιλέως ἐνώ-
 πιον, ὁ Ἰωάννης τοῖς λόγοις δηχθεὶς καὶ μᾶλλον ὅτι μὴ πρὸς
 15 τοῦ βασιλέως διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν λοιδορίας ἐπιτετιμητο, ἀ-
 εδυσλέτησέ τε καὶ πόρρω ποι τοῦ ἄστεος γέγονε. τοῦτο δὲ 16 PII244 A
 γνωσθὲν πολὺ τι τῆς γερουσίας μέρος συνεπεσπάσατο, ὥστε
 αὐτῷ προσφοιτᾶν, οὐκ εὐνοία, ἀλλ' ἔν' ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν αὐτοῦ
 2 ὅπως διετέθη πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ τὸν ὀρφανοτρόφον CE 10 ἐξορία
 τοῦ ὀρφανοτρόφου (Ἰωάννου E) CE

1 ὀρφανοτρόφῳ D αὐτῷ D 4 βραχίστας ARw, βραχίς τὰς D,
 βραχίστας p* συνθωκοῦν Rwp 6 εἶτα] καὶ D πλείοσι RwpDi,
 πλείοσι A, v. ad XIII 1, 5 7 τὸν] τὸ E 8 μετέμελε DEwp
 9 δράσειεν C, θράσειεν D 10 διὰ φορᾶς (sic) A 11 αὐτοῦ D
 12 νωβελίσσιμον AD, νωβελίσσιμον Rwp, νωβελίσσιμον Di, v. ad XV
 8, 2 14 μὴ om. B 16 ἄστεως D 18 αὐτῷ πρ. RwpDi, αὐτοῦ
 πρ. A οὐκ εὐνοία, ἀλλ' om. D ἔνα C ἐφ' ἑαυτοὺς om. C
 18. p. 608, 1 ἐφελκύσσονται τ. ἐκείνου εὐμένειαν BC 18 αὐτοῦ
 DEwpDi, ἑαυτοῦ A, ἐκείνου R, τούτου Psell. p. 83, 28

ruinae et exitio erat orphanotropho avunculo totique familiae.
 Neque enim fictos et simulatos mores diu tenuit, sed quamquam 13
 per paucissimos dies avunculum appellabat dominum, consensu
 suo dignatum, et omnia ad illum referebat, deinde paullatim de
 honore aliquid subtrahebat, post plerisque in rebus eius auctori-
 tatem nihili faciebat et alias aliud agebat, quo ille morderetur.
 Quem etsi studii erga nepotem suum paenitebat, tamen quid in 14
 praesentia faceret, non habebat, sed clam nescio quid secum
 agitans rarius adibat regem. Enimvero controversia inter ipsum 15
 et fratrem Constantinum orta, cui soli ex omnibus necessariis
 Michaël adhaerebat ac nobilissimi titulum concesserat, cum rex
 Constantinum non castigasset ob Ioannem asperius se praesente
 increpitum, Ioannes dolore contumeliae exacerbatus longius ab
 urbe recessit. Quo cognito magnam senatus partem ad se at-16

17 εὐμένειαν ἐφελκύνονται. ἀλλὰ διὰ γραμμάτων αὐτῶ τὴν ὑπερ-
 οφίαν ὁ βασιλεὺς προσωνείδισε, τὴν πρὸς ἐκείνον συνέλευσιν
 18 εὐλαβηθεῖς τῶν πολλῶν, καὶ κακοήθως ἤξιον ἀφίξεισθαι. καὶ
 ὁ μὲν ἦει· ὁ δὲ μὴ ἀναμείνας τοῦ θείου τὴν ἀφίξιν πεπόρευτο
 19 πρὸς τὸ θέατρον· ἦν γὰρ ἡμέρα ἔπποις ἀμλλητήριος. ὡς δ' 5
 ἐλθὼν ὁ θεῖος οὐχ εὔρε τὸν βασιλεύοντα, ἔτι τῶ θυμῷ ὑπερ-
 20 ζέσας, ὡς περὶ βρισμένος, ἐπάνεισι. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶ τὴν
 Β ὄνασμένηαν εἰς προὔπτιον ἐκρήγγυσι καὶ στέλλει νῆα κελεύων
 αὐτῶ δι' αὐτῆς ἤξειν, δώσοντι λόγους τῆς εἰς ἐκείνον ὑπερ-
 21 οφίας· καὶ ὁ μὲν ἔππει πρὸς τὰ βασίλεια. ὁ δὲ βασιλεὺς ἄνω- 10
 θεν διὰ τινος συνθήματος, ὁ τοῖς ἄγουσι τὸν Ἰωάννην προ-
 ἐγνωστο, ἐπέχει τῇ νηὶ τὴν εἰς τὰ βασίλεια πάροδον, αὐτίκα δὲ
 22 τριήρης ἐπελθούσα λαμβάνει τοῦτον καὶ ὑπερόριον τίθησι. τοι-
 οῦτοις ἡμείνατο τὸν εὐεργέτην ὁ δι' ἐκείνου Καῖσαρ, εἶτα καὶ
 23 βασιλεὺς γεγωνῶς. ἐπεὶ δ' ἐκείνον ἐκ μέσου πεποιήκε, μέτεισι 15
 τὸ συγγενὲς καὶ ἄνδρας οὐχὶ τῇ τῆς φύσεως μόνῃ δηλωτικῇ
 σημασίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ σημαινούσῃ τοὺς γήμαντας καὶ τοὺς εἰς D IV 152
 ἀνδρῶν ἡλικίαν ἐλάσαντας ὑπηνήτας ἤδη καὶ παίδων γεγονότας

15 εἰ τοὺς οἰκείους συγγενεῖς ὁ Μιχαὴλ ἐξ(ε)νοῦχισεν C

1 post ἐφελκύν. add. καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν πρὸς ἐκείνον συνέλευσιν τῶν
 πολλῶν (τ. πολλ. om. E) εὐλαβηθεῖς BCEwp, v. ad vs. 2. 3 ἀλλὰ
 om. BCEwp τ. ὑπεροφίαν αὐτῶ BC 1. 2 ὁ βασιλεὺς post
 αὐτῶ D, om. Rwp 2. 3 τὴν—τῶν πολλῶν om. Rwp, v. ad vs. 1
 4 ἤκειν D 8 προὔπτιον RDi, προὔπτιον A, προὔπτιον B^swp, v. ad
 XVII 11, 11 9 δώσοντα BC, δόσοντι R 12 αὐτίκα δὲ ADEwp,
 καὶ αὐτίκα R 13 τοιούτ.] τοῦτοις D 14 δι' δ' D καίσαρ Rwp,

καίσαρ ex caesaros mutat A, corr. Di 17 εἰς τοὺς (sic) E, εἰς
 τοὺς w*P, τοὺς εἰς AO 18 ὑπηνήτης E

traxit, non quod eum tanta benevolentia prosequerentur, sed ut
 17 eius benevolentiam colligerent. Rex vero vulgi ad illum con-
 ventum metuens, per litteras ei superbia obiecta insidiosae petiit,
 18 ut ad se veniat. Sed cum ille iret, non exspectato avunculi ad-
 19 ventu ludis Circensibus rex in theatrum se contulerat. Rege
 igitur non invento, ob contumeliam ira modo aestuans orphano-
 20 trophus recedit. Tum vero rex in manifestas inimicitias erumpit
 missaque nave eum adesse iubet, ut superbiae suae rationem
 21 reddat, et ad regiam navigantem rex ex superiore loco signo iis a
 quibus vehebatur dato aditu prohibet statimque missa triremi
 22 hominem relegat, hoc modo remuneratus eum, cuius beneficio
 23 primum Caesar, post etiam rex erat designatus. Quem cum
 amovisset, cognatos invadit et viros non sexu tantum, sed aetate

πατέρας τῶν παιδογόνων μορίων ἀποστερεῖ καὶ ἐκτομίας ἐργάζεται.

Ὡς δὲ κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς αἵματος τοιοῦτον ἤρατο τρό- 19 C
παιον, ἓνα ἔτι περιλελειφθαι αὐτῷ ἐνόμιζεν Ἡράκλειον ἀεθλον
5 τὸ καὶ τὴν βασιλίδα ἀποσκευάσασθαι, καὶ πρὸς τοῦτον λοιπὸν
ἀποδύεται, ἐνάγοντα πρὸς τοῦργον καὶ τὸν θεῖον ἔχων Κων-
σταντῖνον καὶ παραθήγοντα. λογοποιεῖ τοίνυν ὁ δυσγενέστατος 2
παῖς κατὰ τῆς εὐγενεστάτης μητρὸς καὶ συμπλάττει κατ' αὐτῆς
αἰτιάματα φαρμακόν τε καλεῖ καὶ ἐπιβουλεύειν αὐτοῦ τῇ ζωῇ
10 τῆς ἀθώου κατηγορεῖ. καὶ τί δεῖ κύκλους ἐλίττειν; ἐξωθεῖ τῶν 3
βασιλείων αὐτὴν καὶ περιορίζει τῇ νήσῳ τῇ λεγομένῃ τοῦ Πρίγ-
κιπος καὶ ἔτελος ἀποκείρει τὴν εὐεργέτιν καὶ μεταμφιέννυσι καὶ
ἀντὶ τῆς ἐκ πενταγονίας προσηκούσης αὐτῇ πορφύρας ἐνδιδύσκει
τριβώνιον. καὶ ὁ μὲν ὡς ἤδη τὸ πᾶν ἡνυκῶς ἔχαιρέ τε καὶ 4 D
15 γαῦρος ὤπτιο καὶ παιδιαῖς ἑαυτὸν ἐπέδωκε καὶ τρυφαῖς· ἡ δὲ

3 διαιτιάσεις κατὰ τῆς βασιλίδος Ζωῆς πλασάμενος ὁ Μιχαὴλ ἀποκείρει αὐτὴν πρότερον εἰς τὴν τοῦ Πρίγκιπος νήσον περιορίσας αὐτὴν C (bis in fine fol. 509u et initio fol. 510r), αἰτίαί τῆς βασιλίδος Ζωῆς E

1 τῶν] ὄν D 3 ὡς] ὁ D κατὰ] μετὰ | D 4 ἔτι περιλ.]
ἐπιλελειφθαι D ἐνόμιζεν R^{wp}Dⁱ, ἐνόμιζε A, v. ad XIII 1, 5
5 τοῦτο D 6 τοῦργον Dⁱ invitis ARwp, v. ad XV 1, 12 κωνστ.
ἔχων BC 8 συμπλέκει Ewp, πλάττει B, συμπλέουσι D 9 ἐπι-
βουλεύει D 10 τῆς] τοῦ D ἀθώου ARwp, corr. Dⁱ 11 τῇ λεγομένῃ τοῦ
αγορεῖ Ewp ἐλίττειν B^cCwp, ἐνίττειν D 12 ἀπο-
κείρει (πρίγκιπος) D AR, τοῦ πρίγκιπος λεγομένη E(wp) 13 πενταγονίας ARw
Psell. p. 88, 23 (de hoc vocabulo in lexicis desiderato cf. τρι-
γωνία), πενίας D, προγονίας p ἐνδιδύσκειται C 14 πᾶν ἡνυκῶς]
πανηγυρικῶς D χαιρέ D 15 γαῦρα D αὐτὸν D ἐπέδωκεν
ἑαυτὸν C

etiam, barbatus iam maritos et patres, virilibus exsectis facit eunuchos.

19. Cum de cognato sanguine ita triumphasset, unum iam sibi Herculeum laborem superesse ratus reginae quoque exigendae, eum quoque parat suasore et impulsore Constantino avunculo. Filius igitur ignobilissimus contra matrem nobilissimam 2 rumores spargit et crimina comminiscitur eamque insontem vocat veneficam ac vitae suae insidiari queritur. Et quid ambages 3 agam? Eicit eam regia et in Principis, quae dicitur, insulam relegat, denique feminam illam bene de se meritam tondet habituque mutato cogit pro purpura, quae inde a tritavis illi conveniebat, lacernam induere. Quo ille facto, quasi rebus omnibus 4 confectis, laetus atque insolens lusibus et deliciis se dedit; ce-

5 δίκη οὐκ ἐπενύσταξεν, ἀλλ' αὐτίκα μετῆλθε τὸν ἀλιτήριον. ὡς
 γὰρ τὸ περὶ τὴν βασιλίδα δράμα τοῖς ἐν τῇ πόλει κεκήρυκτο,
 κατήφειαν ἦν ὄραν παρὰ πᾶσι καὶ σκυθρωπότητα, καὶ ὡς ἐν
 οἰκειᾷ συμφορᾷ διετίθετο ἕκαστος, εἶτα καὶ φανερῶς ἔλοιδο-
 6 ροῦντο τῷ τυραννήσαντι. αἱ δὲ γυναῖκες καὶ θρήνους συν-
 7 λίστων, ἀνακαλούμεναι τὴν βασίλισσαν. καὶ τέλος εἰς στάσιν
 8 φανεράν ἀνερράγησαν οἱ τῆς πόλεως ξύμπαντες. καὶ ἴνα τὸν
 τολμητῆαν τιμωρήσωνται, οὐδεὶς ἐφείδετο τῆς οἰκειᾶς ζωῆς, ἀλλ'
 P II 245 A ἕκαστος τῷ προστυχόντι τὴν δεξιὰν ὀπλίσας συνέθεον ἐπὶ τὰ
 W III 195 9 ἀνάκτορα. τὸν δὲ πρῶτον μὲν οὐ πάνυ τι τὸ τοῦ πλήθους D IV 153
 συγκίνημα ἐθορύβησεν, εἶτα τὸν δῆμον ὄραν ἐκμανόμενον εἰς
 λόχους τε συνιστάμενον καὶ τὸν λαὸν ἐπιρρόοντα, τοὺς δὲ περὶ
 αὐτὸν ἀμφιβόλους ταῖς γνώμαις κατανοῶν (κἀκείνοις γὰρ τὸ
 περὶ τὴν βασίλισσαν μεμίσητο τόλμημα), περιδεῆς τις καὶ ἐν-
 10 αγώνιος γέγονεν. ἀλλὰ τι μικρὸν τὴν αγωνίαν αὐτῷ ὁ νωβε-
 11 λίσσιμος ἐπεκούφισεν. οἴκοι γὰρ ὦν καὶ τὴν στάσιν μεμαθηκώς,
 τοὺς περὶ αὐτὸν ὀπλίσας (πολλοὶ δ' αὐτῷ παρετρέφοντο) διὰ
 12 μέσης τῆς ἀγορᾶς παριῶν ἀπῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια· καὶ αὐτίκα
 στέλλουσι τοὺς ἐπανάξοντας τὴν βασίλισσαν, τοῖς δὲ στασιώταις

6 οἱ διὰ τὴν στάσιν ἀνεκομίσθη ἡ βασίλις, καὶ ὁ λαὸς μελενδυτοῦσαν ἰδὼν
 αὐτὴν εἰς πλεον τεθύμωται C

1 ἀλιτήριον Awp, ἀλιτήριον DE^sDi, ἀγνώμονα καὶ ἀγάριστον R (ex
 XVII 18, 9) Wo lat. 2 δράμα EwpDi, δράμα AÖ, v. ad XVIII
 23, 12 8 οὐδεὶς—[ζωῆς] ἠφείδουν καὶ τῆς ζωῆς BC 14 τις AC,
 τε RCwwp 15 νωβελίσσιμος ADwp, νωβελίσσιμος R, νωβελίσσιμος
 Di, v. ad XV 8, 2 16 ὑπεκούφισεν D 19 στέλλουσι ARwp,
 στέλλει DCw Wo lat.

terum vindicta non dormiens hominem sceleratum celeriter est
 5 assecuta. Nam facinore illo in urbe vulgato, omnes maestos et
 tristes erat cernere nec secus atque in propria calamitate affectos;
 6 tandem etiam convicia in tyrannum aperte iaciebant. Mulierum
 7 vero coetus lugebant et reginam vocabant. Postremo tota urbs
 8 in manifestam erupit seditionem. Et ut audaciam illius ulci-
 scerentur, vita neglecta, quicquid erat obvium, eo dexterarum
 9 mantes ad regiam concurrebant. Illum vero principio quidem
 motus populi non adeo commovit, tum vero cum plebem furere
 videret sequi centuriare et affluere turbam, suos autem satellites
 animi esse dubios cerneret (nam ii quoque facinus in reginam
 10 admissum oderant), territus aestuare coepit. Sed eum angorem
 11 nobilissimus ei nonnihil levavit; qui cum domi seditionem cogno-
 visset, suis ministris, quos alebat plurimos, armatis per medium
 12 forum in regiam abit. Tum statim mittunt, qui reginam reducant,

ἀντέστησάν τινας ἐκ τάφανοῦς βέλη κατ' αὐτῶν ἀφιέντας καὶ Β
 λίθους ἐκ σφενδονῶν, ἐξ ὧν οὐ βράχιστοι ἀνηρέθησαν. ἤδη 13
 δὲ τὴν βασιλίδα ἀνακομισθεῖσαν στήσαντες ἐπὶ μετεώρου ἐν τῷ
 θεάτρῳ τοῖς στασιάζουσιν ἐπεδεύκνον, ἵνα δῆθεν αὐτοῖς κατευ-
 5 νασθῆ ὁ θυμὸς, ἀνακληθείσης τῆς σφετέρας δεσπότιδος. τοῖς 14
 δὲ τοῦτο μᾶλλον ἀνῆψε τὸν θυμὸν καὶ ἐξέκασε τὴν ὀργήν.
 ὡς γὰρ μετημφισμένην αὐτὴν ἐωράκεισαν, ἐπὶ πλεον ἄνερρώ- 15
 γεσαν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τῆς κακοηθείας τὸν τυραννοῦντα
 μύσησαντες ἀφίστανται μὲν τῆς βασιλίδος Ζωῆς, πρὸς δὲ τὴν 16
 10 Θεοδώραν τὴν ταύτης σύγγονον τρέπονται, ἤδη προμετασχη-
 ματισθεῖσαν κἀκείνην παρὰ τῆς ἀδελφῆς, ὡς ὁ λόγος φθάσας
 ἐδίδαξε, καὶ τινὰ τῶν αὐτῆς θεραπόντων παραλαβόντες πατρῶων
 ἀφίκοιτο ἐπ' αὐτήν· καὶ ταύτην τῆς κατοικίας ἐξαγαγόντες καὶ 17 C
 οἶον περὶ αὐτὴν συνασπίσαντες εἰς τὸ μέγα τέμενος ἄγουσι τῆς
 15 τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας, καὶ παρὰ πάντων τῶν τε τῆς βουλῆς
 καὶ τῶν τοῦ δήμου καὶ αὐτῶν τῶν τῆς ἐκκλησίας ἡ Θεοδώρα

9 οὐ πρὸς τὴν τῆς Ζωῆς ἀδελφὴν τὴν Θεοδώραν τὸ πλῆθος τραπὲν Ἀ-
 γούσταν αὐτὴν ἀνηγόρευον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ οὐ εἰς τὴν μονὴν
 τοῦ Στουδίου (σπουδίων E) ὁ Μιχαὴλ καὶ ὁ θεῖος αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος
 ἀπῆλθον (καὶ κωνστ. ὁ θ. αὐτ. εἰσῆλθον E) CE

1 τινὲς Ewp ἐκ τάφανοῦς post ἀφιέντας BC ἀφιέντες p* in-
 vitis ARw (propter τινες a Duc mutatum) 2 ἐκ σφενδονῶν
 ARw, ἐκσφενδονούστας D, ἐκσφενδόων Di 3 βασιλίσσαν D
 4 κατεν. αὐτοῖς BC 7 μετημφισμένην O πλεῖον D ἀνε-
 ράγησαν Ewp 10 προσχηματισθεῖσαν B^sEwp 11 λόγος] XVII
 11, 6 12 ἐδήλωσε B πατρῶων ante αὐτῆς Rwp 14 συν-
 ασπίζοντες D 16 καὶ ante τῶν om. AR, tenent BCwpDi τῶν
 ante τοῦ om. BC τῶν ante τῆς om. D post θεοδώρα add.
 ἀγούστα BCwp (B in rasura amplius spatium complectente)

et seditiosis quosdam opponunt, qui ex occulto eos telis et lapi-
 dibus e fundis missis petant, unde non sane pauci perierunt.
 Reginam vero iam reductam atque in summo theatro collocatam 13
 tumultuantibus ostendebant, ut visa regina furor eorum com-
 pesceretur. Id vero velut incitamentum quoddam seditiosis fuit 14
 et populi iram inflammavit. Nam conspecta vestium mutatione, 15
 bellum violentius exarsit ac tyrannicae malignitatis odio, relicta
 regina Zoë, ad sororem eius Theodoram conversi, quae et ipsa, 16
 ut supra expositum est, sororis iussu habitum mutarat, duce
 quodam paterno eius famulo, velut militari globo circumdatam 17
 ex aedibus in magnam ecclesiam divini verbi Sapientiae per-
 duxerunt, ubi a toto senatu et populo et sacerdotibus Theodora

- 18 βασιλις ἀνηγόρευτο. τοῦτο πᾶσαν ἐλπίδα τῷ Μιχαήλ καὶ τοῖς D IV 154
 περὶ ἐκείνον ἀπέσβεσε, καὶ δεδιὼς περὶ τῆ ζωῆ τῶν βασιλείων
 μεθίσταται καὶ νῆι τῶν βασιλικῶν ἐμβεβηκῶς αὐτὸς καὶ ὁ νο-
 βελλισμος εἰς τὴν περιώνυμον ἀπῆλθον τοῦ Στουδίου μονήν, τὰ
 μὲν τῆς βασιλείας γνωρίσματα ἀποθέμενος, μοναστοῦ δ' ἑαυτῷ 5
 19 περιθέμενος ἄμφια. ἐπεὶ δ' ἐγνώσθη τοῦτο τῷ δήμῳ, οὐκ εἶχον
 D ὅπως ἐκ τῆς χαρᾶς κατάσχωσιν ἑαυτούς, καὶ ἐπ' ἐκείνον συνέθεον.
 20 ἤδη δὲ κλινοῦσης ἡμέρας, οἱ περὶ τὴν Θεοδώραν δεισαντες μὴ ἡ
 βασιλις Ζωὴ αὐτῆς τὸν ἐκβεβλημένον ἀνακαλέσεται, ἵνα μὴ ἡ
 ἀδελφὴ αὐτῆς συγκοινωνήσῃ τῆς βασιλείας, στέλλουσι τοὺς τὰ ὄμ- 10
 21 ματα καὶ ἄμφοῖν ἐξορῶντας. οἱ μὲν οὖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ θνυσιαστη-
 ρίου τῆς τοῦ Στουδίου μονῆς ἐκπασιθέντες ἀπήγοντο· τὸ δὲ πλη-
 θος συρρεῦσαν περὶ αὐτοὺς ἐνύβριζόν τε καὶ ἐπειώδαζον καὶ
 22 μέλη συνιδέοντες ἐπετραγῶδουν αὐτοῖς. ὡς δ' ἦχον ἐπὶ τὸ Σίγμα
 (τόπος δ' ἐστὶ κεκλημένος τουτί), ἐκεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεκό- 15
 23 πησαν, ὁ μὲν Κωνσταντῖνος γενναίως φέρον τὴν συμφορὰν,
 P II 246 A 23 ὁ δὲ Μιχαήλ θεοκλυτῶν τε καὶ ὀδυρόμενος. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄμφω

8 οὗ ἐτυφλώθησαν ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ καὶ ὁ θεὸς αὐτοῦ ὁ νοβελλισμος
 (νοβελλισμος C, v. ad XV 8, 2) Κωνσταντῖνος CE εἶτα καὶ ὑπερῶρισθη-
 σαν C

1 ante βασ. add. ἡ C, καὶ Cw post τοῦτο add. δὲ Ewp 2 post
 ζωῆ add. καὶ D 3 ἀφίσταται C ante καὶ alterum add. τε Ewp
 νοβελισ A, νοβελλισμος Rwp, νοβελλισμος BC, νοβελλισμος
 Di, v. ad XV 8, 2 4 περιώνυμον D ἀπῆλθε C 5 δὲ αὐτῷ
 AD, δ' ἑαυτῷ (R)wpDi 6 ἄμφια punctis notat D 9 βασιλις]
 ἀδελφὴ B τὸν om. D ἐκβεβληκῶτα Ewp 10 αὐτῆ R(wpDi),
 αὐτῆ A, αὐτῆς D συγκοινωνήσῃ D 14 συνθέντες D ἐπὶ A,
 περὶ Rwp 17 καὶ ante ἄμφω om. w*wpDi invitis AR

- 18 est consalutata regina. Ea res Michaëli suisque omnem spem
 ademit; itaque vitae metuens, relicta regia cum nobilissimo navi
 19 insignibus habituque monastico sumpto, concessit. Quo populus
 20 cognito, laetitiam dissimulare nequiens ad illum concurrit. Die
 vero iam ad occasum vergente, Theodorae studiosi veriti, ne
 regina Zoë eiectum revocaret, quo sororem regni consortem ha-
 bere non cogeretur, mittunt, qui et utrique oculos effodiant.
 21 Cum igitur ex ipso sacrario Studiensis monasterii extracti abdu-
 cerentur, multitudo, quae illo confluxerat, iis illudebat et insulta-
 22 bat, cantilenas quasdam tamquam in tragoedia occinens, donec
 iis in loco, qui Sigma dicitur, oculi sunt effossi, Constantino ca-
 lamitatem eam fortiter ferente, Michaële vero queritante et la-
 23 mentante. Qua re peracta, ministri poenae ad Theodoram adhuc

σκότος ἐκάλυψε, πρὸς τὴν Θεοδώραν οἱ τὴν πῆρωσιν ἐκείνους
 σχεδιάσαντες ἐπανήλθοσαν, ἔτι τῷ μεγάλῳ τεμένει προσμένουσαν.
 ἡ δὲ Ζωὴ ἐτύγχανε περὶ τὰ βασιλεία. ἦν μὲν οὖν αὐτῇ τὸ 24. 25
 βουλόμενον μὴ προσήσασθαι τοῦ κράτους κοινωὸν τὴν ὁμαί-
 5 μονα· ἐξηλοτύπει γὰρ ἐκτόπως. ἀλλ' οἱ τῆς γερουσίας καὶ 26
 ἄμφω σεβόμενοι, τὴν μὲν ὡς βασιλίδα σφῶν ἐκ μακροῦ, τὴν
 δὲ ὡς ἄρτι ἀναρρηθεῖσαν καὶ τοῦ καταλυθῆναι τὴν τυραννίδα
 γενομένην αἰτίαν, πείθουσι τὴν πρεσβυτέραν κοινωὸν τοῦ κρά-
 τους προσειληφέναι τὴν ἀδελφὴν. ἦκει τοίνυν καὶ ἡ Θεοδώρα 27
 D IV 155 πρὸς τὰ βασιλεία καὶ συμμετέχει τοῦ κράτους τῇ ἀδελφῇ· ἐν- 28
 τεῦθεν ὑπερορίαν οἱ πηρωθέντες τοὺς ὀφθαλμοὺς κατακρίνονται, B
 τῆς βασιλείας αὐτοῖς ἐπὶ μῆνας τέσσαρας καὶ πέντε ἡμέρας
 συσταλείσης, ὡς εἶθε γε καὶ ἐπὶ βραχύτερον.

Κατηντήκει τοίνυν περὶ τὴν γυναικωνίτιν ἡ τῶν Ῥωμαίων 20 W III 196
 15 ἀρχή, καὶ οὐδέν τι περὶ ταύτας νενεωτέριστο, ἀλλὰ πάντες αὐ-
 ταῖς ὑπέικον, τό τε τῆς γερουσίας ἔξοχον καὶ τὸ τοῦ στρατη-
 γίου ἐπισημώτατον. αἱ δ' ἄμφω ἐκάθηντο ἐπὶ βήματος καὶ 2
 πᾶσα περὶ αὐτὰς ἐτελεῖτο ἡ τελετὴ ἡ βασιλείος καὶ τῇ δορυ-
 φορίᾳ τὸ ἐπὶ τῶν βασιλέων σχῆμα τετήρητο, καὶ οἱ τῆς πρώτης

14 βασιλεία Ζωῆς καὶ Θεοδώρας τῶν αὐταδέλφων (τ. αὐτ. om. A, τῆς
 αὐταδέλφης E) AR, βασιλεία γυναικῶν B

1 ἀμφεκάλυψε BC, v. Hom. Il. IV 461 3 ζωὴ δ' BC αὐτῇ R^swpDi,
 αὐτῇ A 12 αὐτῆς D ἡμέρας πέντε BC 13 ἐπὶ om. DEwp
 14 γυναικωνίτιν AR, γυναικωνίτην wp, corr. Di 15 νεωτέριστο B
 16 ὑπέϊχον p* 17 δὲ D 18 αὐτοῦς E ἡ τελετὴ ἡ βασιλείος
 A, τελετὴ ἡ βασιλείος DEwp, ἡ βασιλείος τελετὴ R 19 τοῖς βασι-
 λεῦσι BCduoPp

in templo versantem redierunt. Zoae vero in regiam reversae 24
 minime placebat, ut erat ambitiosissima, sororem potestatis con- 25
 sortem admittere. Verum senatus utramque venerans, hanc ut 26
 iam pridem reginam suam, illam ut modo designatam et eversae
 tyrannidis causam, natu maiori persuadet, ut sororem collegam
 admittat. Itaque Theodora quoque regiam ingressa pari cum 27
 Zoë potestate usa est; caecati autem exilio multati sunt, regno 28
 eorum quattuor mensibus et quinque diebus terminato, quod
 utinam citius amisissent.

20. Romanorum igitur imperio in gynaeceum devoluto,
 nemo insidiabatur mulieribus, sed iis parebant omnes, tam prin-
 cipes senatus, quam praetorianorum praecipui. Sedebant igitur 2
 ambae pro tribunali, omnes regiae caerimoniae apud eas per-
 agebantur, adhibita de more custodia, primariis senatoribus et

βουλῆς καὶ οἱ ἐν τέλει σὺν αἰδοῖ παρειστήκεισαν ξύμπαντες.
 3 καὶ ζητήσεις δικῶν καὶ λύσεις δημοσίων ἀμφισβητήσεων ἐντυ-
 C χῆλαι τε πρεσβευτῶν καὶ ἀρχαιρεσίαι καὶ τᾶλλα τὰ τῇ βασιλείᾳ
 4 προσήκοντα ἐγίνοντο παρ' αὐταῖς. ἀλλ' εἴτε φόβος μὴ τῇ
 ἀδελφῇ μόνῃ περισταίῃ τὰ τῆς ἀρχῆς (ὕπευθινυρίζετο γάρ τισιν 5
 αὐτῇ μᾶλλον προσήκειν τὰ τῆς ἀρχῆς, ἅτε καὶ τῆς τοῦ τυραν-
 νήσαντος καθαιρέσεως αἰτία), εἴτ' ἀνδρὸς ἐπιθυμία καὶ μίξεως
 ἀνέπεισαν τὴν Ζωὴν ἐπεισαγαγεῖν τοῖς βασιλείοις τὸν βασιλεύ-
 5 σοντα καὶ αὐτῇ συμβιώσοντα. καὶ ἤχθη μὲν ὁ Δαλασσηνός
 6 Κωνσταντῖνος, ὡς ἐπ' ἄλλο τι μετακεκλημένος. ἀποτομώτερον 10
 δὲ τοῖς λόγοις χρησάμενος καὶ τὸ ἦθος φορτικός τις δόξας καὶ
 7 ὄυσχερῆς ἀπεδοκιμάσθη. εἶτα ἐπ' ἄλλον ἀπένευσεν οὔτε τῶν
 D ἄγαν ὄντα εὐπατριδῶν οὔτε τῶν ἐν ἀξίαις λαμπροτέραις ἐξητα-
 σμένων οὔτε τῶν ἐν περιφανέσειν ἀρχαῖς, τὸ δὲ εἶδος ἄξιον
 τυραννίδος καὶ ὄλον πρὸς ἔρωτας ἐφελκυσσασθαι καὶ μὴ μαχλο- 15
 8 σύνη προσκειμένην ψυχὴν. ἐπ' ἐκεῖνον σὺν ὄλοις ἰστίοις ἔπνευ-
 σεν ἡ βασίλισσα, ἀλλ' ἠκύρωσε τὰς ψήφους αὐτῇ νόσος ἀθρόον
 9 τὸν ἄνδρα τῆς ζωῆς ἐξαργάασα. ὑποπιεύθη δὲ καὶ ἡ συν- D IV 156

4 οἱ ἄνδρα ἑαυτοῦ (om. C) ἡ βασίλις Ζωὴ ἐμνηστεύσατο (ἐμνηστεύετο
 C) CE 9 ὅπως ἀπεδοκιμάσθη ὁ Δαλασσηνός CE

1 συναϊδοίαν D 2 ἀμφω βῆς | ῥήσεων D, sed ἀμφω et βῆς punctis
 notantur ante ἐντ. add. ἐντεῦθεν Ewp ἐνταχία D 3 ἀρχαι-
 ρεσία D τᾶλλα ARwp, non τᾶλλα, v. ad p. 395, 18 τῆς βα-
 σιλείας D 4 ἐγένοντο B, ἐγίνετο D 6 αὐτῇ RwpDi, αὐτῆ A
 αὐτῇ μόνῃ τὸ κράτος προσήκειν BC τοῦ om. p* invitis ARw
 7 post μίξεως add. ἡμεροὶ BCEwp, ἡμερος Cw 11 φονικός D,
 φικτός E 12 ἐπένευσεν D 15 μαχλοσύνας E, μαχλοσύνας Dwp
 16 προσκειμένην RwpDi, προσκειμένη A 17 νόσος] μίσος D
 18 τὸν ἄνδρα om. D ὑποπιεύθη p*

3 magistratibus cum reverentia circumstantibus omnibus. Quaes-
 tiones controversiarum, responsa ad publica dubia, auscultationes
 legatorum, comitia ceteraque regni sollemnia usurpabantur apud
 4 illas. Ceterum vel metu, ne soror rerum sola potiretur (susurra-
 bant enim quidam ad solam Theodoram pertinere imperium, quod
 causa fuisset pellendi tyranni), vel desiderio viri et coitus impulsa
 5 Zoë de rege et marito in regia arcessendo deliberavit. Adductus
 igitur est Dalassenus Constantinus, quasi alia de causa arcessitus.
 6 Sed cum asperius locutus esset et ingenio videretur prae fracto
 7 et intractabili, repudiatus est. Deinde ad alium inclinavit neque
 nobilitate neque dignitate aut magistratibus illustrioribus gestis
 insignem, sed ob formam imperio dignum, quae quemque animum
 8 quamvis libidini non deditum in amorem pellicere posset. Ad
 illum igitur regina plenis velis lata est, sed eius suffragio morbus
 9 intercessit, qui virum subito e vita sustulit. Neque abest su-

οικοῦσα τούτῳ τὸν θάνατον σχεδιάσασα καὶ φάρμακον αὐτῷ
 διὰ ζηλοτυπίας κεράσασα δηλητήριον, ἵνα μὴ ἔτι ζῶντος στε-
 ρήσοιτο τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὀρώῃ ἐτέραν αὐτῷ παριαύουσαν. ὁ μὲν 10
 οὖν οὕτω τῶν ἐλπίδων ἐκπέπτωκε καὶ τῆς ὀρμῆς ἡ βασίλισσα.
 5 αἱ δὲ ψῆφοι πρὸς τὸν Μονομάχον Κωνσταντῖνον ἀπέκλιναν, 11 P II 247A
 ἄνδρα καὶ εὐγενέτην καὶ τῶν ἐπισήμων καὶ κηδεστὴν τῷ βα-
 σιλεῖ Ῥωμανῷ ἐπ' ἀδελφόπαιδι χρηματίσαντα (ταύτη γὰρ κατὰ
 δευτέρους γάμους ὠμίλησε) καὶ τὴν ὥραν ὑπέρλαμπρον. τούτῳ 12
 οὕτω μὲν μεγαλοπρεπές τι ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἐνεδείξατο,
 10 διὰ δέ γε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγχιστεῖαν περὶ τὰς βασιλείους αὐτὰς
 ἀνεστρέφετο κἀντεῦθεν συνήθης τῇ βασιλίδι ἐγένετο· κἀκείνη 13
 φιλίως πρὸς τὸν ἄνδρα διέκειτο καὶ ὤκειοῦτο αὐτὸν καὶ χά-
 ρισιν ἐδεξιοῦτο πολυτάλαντοις, ὅσα ἐκείνη τὴν χεῖρά τε ἀφειδῆς
 καὶ βασιλικὴ τὴν προαίρεσιν, ὥστε ταῦτα τοῖς κακοήθεσι καὶ
 15 λοιδορίας κατ' αὐτῶν ἐγένετο ἀφορμῇ. ὄθεν ὁ μετὰ τὸν Ῥω- 14
 μανὸν αὐτοκράτωρ ὁ Μιχαήλ, οὐκ ὄν τῶν λεγομένων ἀνήκοος,
 βασιλεύσας εἰς Λέσβον περιορίζει τὸν ἄνδρα ἐπ' αἰτίας δὴ τισι B
 πεπλασμέναις, τὸ δ' ὄλον ἦν τὸ ζηλότυπον. καὶ ἦν τὸν ἅπαντα 15
 χρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Μιχαήλ ὑπερόριος καὶ οὐδὲ τοῦ δευ-

5 περὶ τοῦ Μονομάχου καὶ ὅπως παρὰ τῆς βασιλέως Ζωῆς ἠρέθη (ἠρε-
 θίσθη E, voluit ἠρετίσθη) πρὸς βασιλείαν καὶ πρὸς συνοικήσιν CE

1 τούτῳ R(wpDi), τοῦτο A ante τὸν add. ὅς BCwp post
 θάνατον add. αὐτῷ BC(wpDi) αὐτῷ om. BC 2 ζῶντος ἔτι
 BC 3 παριαύουσαν BC 5 ἀπέκλιναν D 6 καὶ εὐγενέτην
 ARw, τῶν εὔγεγονότων BC, τῶν εὐγεγονότων nonnulli Pp κη-
 δεστὴν τε omisso καὶ BC 7 χρηματίσαντα p* ταύτη γὰρ ἡ
 BC 12 φιλίῳ D πρὸν (sic) D 13 ὅσα CE 14 ante
 κακοήθ. add. καχυπότοις καὶ BCWo lat. 17 αἰτίας E 18 δὲ Ewp

spicio, quin coniux eum permota zelotypia toxico dato neca-
 verit, ne vivente adhuc marito privaretur neve aliam ei accu-
 bantem videret. Sic ille spe frustratus est, regina vero voto suo. 10
 Verum eius calculi ad Constantinum Monomachum inclinarunt, 11
 virum nobilem et illustrem formaque excellenti praeditum, qui
 prima coniuge defuncta, imperatoris Romani nepte ex fratre
 ducta, nihil ab illo magnifici consecutus erat, tamen cum propter 12
 affinitatem in aula versaretur, reginae carus et familiaris factus 13
 multorum talentorum munera ab ea, ut erat manu liberali et
 animo regio, acceperat. Unde malevoli ansam male de iis lo- 14
 quendi arripuerunt et Michaël, Romani successor, quod et is illa
 audiverat, rerum potitus virum confictis criminibus Lesbum rele-
 gavit, cum vera causa una esset zelotypia. In eo exilio per 15
 totum Michaëlis imperium erat neque alterum Michaëlem habuit

16 τέρον *Μιχαήλ εὐμενεστέρου τετύχηκεν*. ἐπει δὲ τὸ κράτος
 ἐπανήλθεν εἰς τὴν *Ζωήν*, λύεται μὲν τῆς ὑπεροχίας ὁ ἄνθρωπος
 17 καὶ ἤγετο πρὸς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν. ὡς δ' ἔγγυς
 ἐγγόνει, ἐπεσχέθη τοῦ πρόσω, καὶ τις ἐκ τῶν βασιλείων πεμ-
 φθείς καὶ περὶ τὸν ἐν *Δαμοκραναίᾳ* τοῦ ἀρχιστρατήγου ναὸν 5
 αὐτῷ ἐντετυχηκῶς στολήν αὐτῷ ἐνδιδύσκει βασιλεῖον, καὶ σὺν
 δορυφορίᾳ βασιλικῇ ἐκείθεν ἀπάρας εἰσεληλύθει τὴν βασιλεύ- D IV 157
 18 ουσαν. καὶ τελεῖται μὲν τοῖς βασιλεῦσι παρὰ του τῶν ἱερέων
 ἢ ἱεροτελεστία ἢ γαμικῇ· ὁ γὰρ πατριάρχης Ἀλέξιος διὰ τὴν
 C *τριγαμίαν* ἠδύλαβήθη τὴν ἐπὶ τῇ συναφείᾳ τελετὴν αὐτουργῆσαι 10
 19 αὐτοῖς. τῇ δ' ἐξῆς τὴν ἐπὶ τῷ βασιλείῳ στέφει μεταχειρίζεται
 τελετὴν, καὶ ἀναδεύεται ὁ *Μονομάχος* καὶ τὸ σκῆπτρον τὸ Ἑω-
 μαϊκὸν ἐγχειρίζεται.

W III 197 21 Ἐντεῦθεν ἢ μὲν τῶν ἀδελφῶν ἀρχὴ τέλος ἔσχεν, ἐπὶ
 τρίτον διαρκέσασα μῆνα, ἢ δὲ τῶν κοινῶν διοικήσεις πρὸς τὸν 15
 2 *Μονομάχον* μετέπεσε. καὶ ὅς αὐτίκα οὐ σὺν λόγῳ οὐδὲ μετὰ
 τινος ἔμφρονος οἰκονομίας οὔτε τὰς τῶν ἀξιωματῶν ἐποιεῖτο
 τιμὰς οὔτε τὰς τῶν χρημάτων διανομὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τιμὰς
 χύδην παρεῖχε καὶ οἷς μὴ προσῆκεν αὐτὰς ἐχαρίζετο καὶ τοὺς

11 οὐ ἐπέφθη ὁ *Μονομάχος* CE
 σταντίνου (κ. τ. μον. CD) ACDE
 μάχος C

14 βασιλεία τοῦ *Μονομάχου* Κων-
 16 ολος ἦν τὴν γνάμην ὁ *Μονο-*

1 εὐμενεστέρον D 2 ἐπανήλθε πρὸς DEwp 3 πολεμίων D
 βασιλεύουσαν | σ C, βασιλεύουσαν ὡς corr. Cw 6 αὐτὸν ἐνδ. B
 7 ἐπάρας D 8. 9 παρὰ του τ. ἱερέων post γαμικῇ Ew 9 ἢ
 γαμικῇ ἱεροτελεστία p in vitis ARw (videtur Duc h. l. codices suos
 (v. praef.) inspexisse) 11 αὐτὸς BC 12 βασιλικὸν Ewp
 16 μετήνεκτο BC 19 αὐτοῖς DE

16 magis propitium. Sed potestate Zoae restituta, ab exilio homo
 17 in urbem regiam adductus est. Cui cum appropinquasset, sub-
 sistere iubetur et iuxta Damocranium, S. Michaelis principis
 exercituum templum, a quodam ex aula misso veste regia ex-
 18 ornatus urbem cum regio comitatu ingreditur. Ace nuptiale sac-
 rum a quodam sacerdote peragitur, patriarcha Alexio id munus
 19 ob tertias nuptias defugiente. Idem tamen postridie sollemnia,
 quibus diadema rex accepit, peregit; sic Monomachus et coronam
 et sceptrum Romanorum accepit.

21. Inde finita sororum potestas trium mensum ad Mono-
 2 MACHVM est translata. Is nulla ratione prudentive consilio vel
 dignitates vel pecuniam largiebatur, sed et dignitates promiscue
 ad indignos conferebat et si contigisset, ut fiscus regius eodem

βασιλικούς θησαυρούς εἰ αὐθημερόν ἐκκενωθῆναι συμβέβηκεν, οὐδὲν αὐτῷ τι πρᾶγμα λελόγιστο. τοῖς γε μὴν ἰδιωτεύοντι ⁸ D προσκεκρουκόσιν αὐτῷ ἀφῆκεν ἅπασιν τὰς αἰτίας καὶ ἐμηνία τούτων οὐδέ τι· ἠδυναθείαις δ' ἑαυτὸν ἐκδέδωκε καὶ τρυφαῖς, ⁴ 5 τὸ μὲν τὴν ἐκ τοῦ σάλου τῶν συμφορῶν ἀηδῖαν ἀποπτύσαι πειρώμενος, ἄρτι πρὸς ἄκλυστον τάχα λιμένα κατάρτας τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλείον, τὸ δὲ τι ταῖς βασιλίσσαις χαριζόμενος καὶ γλυκθυμίας αὐταῖς μνόμενος ἀνειμένων οὐσαις ἠθῶν. λόγοις ⁵ δὲ προσεῖχεν ἢ μᾶλλον τοῖς λόγους μετιοῦσι καὶ δόξαν ἔχουσι 10 λογιότητος, αὐτὸς τῶν λόγων ἄκρω μόνω δακτύλῳ τὸ τοῦ λόγου γευσάμενος.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰ βασιλεία οὕτως εἶχε, τὰ δ' ἐκτὸς οὐκ 6 εὐτυχῶς τοῖς Ῥωμαίοις ἐφέρετο. ἀποδράς γάρ τις ἐκ Βυζαν- 7 τίου Σκύθης ἀνῆρ, Βοῖσθλάβος ὀνομαζόμενος, καὶ χεῖρα περὶ ^{P II 248 A} αὐτὸν συλλέξας κἀν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰλλυριοῖς ἐμφωλεύων ὡς τις ἄγριος θῆρ, τὰ πρόσσικα τοῖς ὄρεσι τούτοις ἔθνη καὶ Ῥωμαίοις ὑπήκοα ἐληζέτο, Τριβαλλούς τε καὶ Σέρβους καὶ ὅσοι τούτοις ὁμογενεῖς. ὡς δ' οὖν ἠγγέλη τοῦτο τῷ βασιλεῖ, γράφει ⁸

12 περὶ τοῦ (om. E) Βοῖσθλάβου (βισθλάβου E) καὶ ὅσα παρ' ἐκείνου ἐγένοντο (ἐγένετο E) CE

1 ἐκκενωθῆ C, corr. Cw 2 τί B⁸DEwp 3 λελόγισται D 3 ἀφῆκεν ἅπασιν ARwp, ἀφῆκε omisso ἅπασιν BC 4 δὲ αὐτὸν D 5 τὴν om. C, add. Cw 6 βουλόμενος BC 7 τάχα ARwp, ὄλον BC 8 οὐσας D 9 τοῖς RwpDi, τοὺς A 10 μόνον EwpDi, v. ad XIV 6, 31 12 οὖν om. w^{*}p inuitis AR οὐκ RwpDi, οὐδ' A 14 βοῖσθλαβος B⁸(?)Ewp 15 Ἰλλυριοῖς EwpDi ἐμφωλεύων RDⁱ, ἐμφωλεύων A, ἐμφωλεύων Ewp, ἐκφολεύων D 15. 16 δετι D 16 ῥωμαίους E 17 τριβαλλούς D 18 ἠγγέλη RDⁱ, ἠγγέλλη A, ἠγγέλλη w^{*}p 19 τούτω C

exhauriretur die, nihil referre putabat. Omnibus tamen, a qui-
bus privatus offensus erat, iniurias condonavit ne cuiquam quid-
dem iratus. Sed voluptatibus et deliciis se dedit, partim ut 4
molestiam ex tempestate calamitatum conceptam ex animo ex-
spueret, modo in tranquillum quandam regiae potestatis velut
portum pervectus, partim ut reginis, quae levibus erant animis,
gratificaretur iucundumque se praeberet. Eruditioni ac potius 5
viris eruditione claris operam dabat, cum ipse doctrinam vix
primis labris, ut dicitur, degustasset.

Hoc regiae statu provinciae Romanae fortuna parum se-
cunda utebantur. Nam Scytha quidam Boisthlabus Byzantio 7
profugus collecta manu Illyrici montes instar ferae cuiusdam
inseidit gentesque iis montibus finitimas Romanae ditionis, ut
Triballos, Serbos, alios id genus, infestavit latrocinis. Quo nun- 8

τῷ εἰς τὸ Δυρράχιον ἄρχοντι τῷ Στεφάνῳ συμβαλεῖν· καὶ τοῦτο
 9 γὰρ ὁ Βοῖσθλάβος ἠνόμαστο. ὁ δὲ ἀτέχνως ἐγχειρήσας τῇ
 πρὸς ἐκείνον μάχῃ (ἦν γὰρ στρατηγικῆς ἐμπειρίας ἀμέθεκτος),
 μεγάλης τοῖς μετ' αὐτοῦ στρατευομένοις ἐγένετο παραπίως συμ-
 φορᾶς, αὐτὸς μὲν μόλις μετὰ βραχέων σωθεῖς, τὸ δ' ἄλλο 5
 στράτευμα σύμπαν καταστρώσας ἐκεῖ, μηδὲ χειρὶ δυνάμενον
 χρῆσασθαι καὶ τοὺς ἀναιρέτας ἀμύνασθαι.

B 10 Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον·
 ὁ δὲ Μονομάχος (εἰς τὰ κατ' οἶκον γὰρ αὐτῷ πάλιν ὁ λόγος
 ἐμφιλοχωρησάτω), ἐπεὶ καὶ ἡ δευτέρα σύνοικος αὐτῷ ἐτεθνήκει, 10
 εἰς τρίτον μὲν γάμον ἀποκλῖναι οὐκ ἔκρινεν, ἀνεπιᾶ δὲ τῆς
 αὐτοῦ γαμετῆς χηρεῖα συζώση, λάθρα μὲν πρόωγν, εἶτα καὶ εἰς
 11 τοῦμφανές συνεφθείρετο. ἡ δὲ καὶ νέας ἦν ἡλικίας καὶ κάλ-
 λους εἶχε τοῦ σώματος περιτιῶς καὶ γένους ἐπιφανῶς· ἐξέφν
 12 γὰρ τοῦ σπέρματος τῶν Σκληρῶν. οὕτω δ' ἀλλήλοις ἐνετε- 15
 τήκεσαν καὶ οὕτω σφίσιον ὁ ἔρωσις ἐγκέκαυτο ὡς εἰ μὴ συνεῖεν
 13 ἀλλήλοις, μηδὲ ζῆν δοκεῖν μηδ' ἀνέχεσθαι. διὸ καὶ ὑπερορίαν, ὡς

8 περὶ τοῦ Μονομάχου καὶ τῆς Σκληραίνης καὶ (om. C) τοῦ πρὸς ἀλλή-
 λους ἔρωτος CE

2 βοῖσθλαβος B^a(?)wp ἐγχειρήσας Rw, ἐχειρίας D, ἐχειρίας p*
 4 αὐτῶν D 6 ἐκεῖ, μηδὲ] ἐκείνους (sic) [punctis notatum] δὲ D
 δυνάμειν D 8 λυρικόν D 9 πάλαι^{iv} D 11 ἀποκλῖναι] ἀπο-
 κλυτική punctis notatum D ἔκρινεν RwpDi, ἔκρινε A, v. ad
 XIII 1, 5 ἀνεπιᾶ RwpDi, ἀνεπιᾶ ACD 12 αὐτοῦ AR, αὐτῷ
 w*ρ χηρεῖα συζώση] χά⁷ . . . τυζώση D 14 σωματικοῦ BC
 ἐπιφανοῦς D ἐξέστη D 15 οὕτως D ἐνετήκεσαν E
 16 ἐκέκαυτο O 17 δοκεῖν μηδ' om. D διὸ] δ D

tiato rex Dyrrhachii praefecto scribit, ut cum Stephano (nam
 9 id quoque nomen Boisthlabus habebat) congregiatur. Qui cum
 pugnam temere commisisset (neque enim artis imperatoriae pe-
 ritiam habebat), suos milites in magnam cladem coniecit, ipse
 cum paucis aegre elapsus, reliquo exercitu omni illic caeso, qui
 nec manibus uti nec interfectores ulcisci potuit.

10 Haec in Illyrico gesta sunt; Monomachus autem (nam de
 rebus eius domesticis agendum est prolixius) altera uxore mortua
 tertias sibi nuptias celebrandas non putabat, sed consobrina uxoris
 suae, viduae consuetudine, principio clam, post etiam haud dis-
 11 simulanter utebatur. Ea vero et adulescentula erat et formosis-
 12 sima et nobili Sclerorum familia orta. Eo autem amorum nexu
 erant devincti eoque amoris ardore inflammati, ut nisi una essent,
 13 vitam sibi morte acerbiorum putarent. Itaque illum mulier ultro

εἴρηται, καταδικασθέντι τούτῳ τῷ βασιλεῖ κάκεινη τῶν πάντων C
 εαυτὴν ὑπερώρισεν, ἦν' ὀρώη τὸν ἐρώωντά τε καὶ ἐρώμενον καὶ μὴ
 εἶη αὐτοῦ ὑπερόριος· καὶ συναπῆει τάνδρῳ, πάντα γινομένη αὐτῷ 14
 καὶ τὴν συμφορὰν ὡς οἶόν τε συνεπικουφίζουσα κάκ τῶν οἰκείων
 5 χορηγοῦσα τούτῳ, ἵνα μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις λυπηροῖς ἐνδεία πιέζοιτο·
 D IV 159 ἔτρεφε γὰρ κάκεινην ἡγεμονίας ἐλπὶς. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος εἰς τὴν τῆς 15
 βασιλείας ἤρθη περιωπὴν, τῇ δὲ αἱ ἐλπίδες οὐκ ἐκβεβήκεσαν, οὐκ
 ἡμνημόνησε τῆς γυναικὸς οὐδ' ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ
 προσάγει λόγους τῇ βασιλίδι περὶ αὐτῆς καὶ ἀξιοῖ ἀνακληθῆναι
 10 τὴν γυναικᾶ καὶ τυχεῖν εὐετηρίας τινός. ἡ δὲ οὐκ ἀνένευσεν· 16
 ὁ τε γὰρ χρόνος παρήνεγκεν αὐτῇ τὸ ζηλότυπον, ἤδη τυγα- D
 νόση παρήλικι, καὶ οἱ συμβεβηκότες αὐτῇ πειρασμοὶ μετρω- W III 198
 τέραν εἰργάσαντο. ἀνάγεται τοῖνον ἐκ Μιτυλήνης ἢ Σκλήραινα, 17
 καὶ οὐκ εὐθύς αὐτῇ περιφανῆς κατοικία ἡτοιμάσαστο, ἀλλ' οὐδὲ
 15 θεραπεία ἄβρά. τοῦ χρόνου δὲ προϊόντος καὶ βασιλείος αὐτῇ 18
 δορυφορία νενέμητο καὶ ὁ οἶκος αὐτῇ μετεσχημάτιστο εἰς ἀνά-
 κτορον. οἶκον γὰρ οἰκεῖον οἰκοδομεῖν ἐσχηματίσαστο τὴν ἐκείνης 19

6 δι (δ E) ἐπανάχθη (ἀνήχθη E) ἐκ τῆς (om. E) Μιτυλήνης ἢ Σκλή-
 ραινα, καὶ ὅπως αὐτῇ ἐχρήσατο ὁ βασιλεὺς CE

1 εἴρηται] XVII 20, 14 ἀπάντων DEwpDi 2 αὐτὴν D 5 ἐπι-
 χορηγοῦσα Ewp ante ἐνδεία add. καὶ Rwp 10 τε RwpDi,
 om. A, sed v. Psell. p. 127, 12: ἀνακλήσεώς τε ταύτην ἀξιοῦσθαι
 καὶ τῶν μετρίων τυχεῖν 11 τε om. Di invitis AR, Haasii an-
 notatione ad vs. 10 pertinente perperam huc relata αὐτῇ
 παρήνεγκεν Di invitis AR, Haasii annotatione ad vs. 12 pertinente
 (αὐτῇ περ.) falso huc relata ζηλότυπον C, corr. Cw 12 αὐτοὶ
 p* 14 κατοικία w*p invitis AR ἀλλ' om. D 15 δὲ om. B
 17 post οἰκοδ. add. ὁ μονομάχος BCwpDi

in exilium, cuius supra facta est mentio, relictis omnibus est
 consecuta, ut amans redamantem videret neque ab illo exularet.
 Comitata igitur virum omnibus obsequiis deliniebat et calamita- 14
 tem pro viribus sublevabat, de suo suppeditis sumptibus, ne
 praeter alias molestias inopia confictaretur; nam et ipsa spe
 principatus illa tum nitebatur. Ut vero ille in culmen regni 15
 sublatus fuit, ne in rebus secundis quidem mulieris omni spe
 orbatae rex est oblitus, sed cum regina egit, ut revocaretur
 eiusque commodis consularetur. Neque vero ea abnuit tum 16
 zelotypia ob provectionem aetatem abolita, tum experientia
 malorum facta moderatior. Sic Scleraena Mitylene reducitur, 17
 cui non statim splendidum domicilium aut delicatum ministerium
 est paratum, sed progressu temporis et regia custodia est ad- 18
 hibita et domus eius in palatium transformata. Nam se sibi 19
 aedes exstruere simulabat eo loco, quo illa habitabat, ut per

- καταγωγήν, ἵνα θαμὰ πρὸς ἐκείνην ἀπίοι, ὡς δὴ τι τῶν δο-
 20 μουμένων ὑψόμενος. μέγροι μὲν οὖν τινος ἐσκηνοποίει τὸν
 P II 249 A 21 ἔρωτα καὶ ὡσπερ ἡρυνθρία πρὸς τὸ γινόμενον. εἶτα καὶ τὴν
 αἰδῶ καὶ τὴν σκηνὴν ἀποτίθεται καὶ τῇ γυναικὶ συνῆν οὐχ ὡς
 22 παλλακῇ οὐδ' ὡς ἡμυγάμω, ἀλλ' ὡς ἐμφανῶς ξυνευνέτιδι. καὶ 5
 αὐτῇ ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμείων καθ' ἑκάστην ἐπέρρει τὰ χρῆ-
 ματα κατὰ ποταμούςς καὶ φλέβες ἀνεστομοῦντο χρυσίτιδες, καὶ
 23 ἀπαρακαλύπτως αὐτῇ προσεφοκὰ ὁ βασιλεύς. ἀλλὰ δεινὸν ἡγού-
 μενος εἰ μὴ καὶ συμβιῆν αὐτῇ καὶ συνοικίῃ διὰ παντός, μετ-
 άγει ἐκεῖθεν τὴν γυναῖκα πρὸς τὰ βασίλεια, τῇ βασιλίδι περὶ 10
 τούτου πρότερον κοινολογησάμενος καὶ πείσας μὴ δυσχερᾶναι
 24 πρὸς τὸ γινόμενον. μᾶλλον μέντοι καὶ φιλίας ὄρκια λέγεται
 παρὰ τοῖν γυναικῶν ἀμφοῖν τελεσθῆσθαι, τοῦτο τοῦ αὐτοκρά-
 B 25 τορος ἀξιώσαντος. τετίμητο δὲ ἡ γυνὴ Σεβαστή, αὐτῇ πρώτῃ
 τῆς πρώτῃ βασιλικῆς ἀπονεμηθείσης τιμῆς· καὶ ὠνομάζετο D IV 160
 26 δέσποινα. καὶ ἡ βασιλὶς ἐπὶ τούτοις οὐτ' ἐμηνία οὐτ' ἤχθετο,
 μέσον δὲ σκηνοῦντος τοῦ βασιλέως ἐκατέρωθεν ᾤκον παραλλάξ
 27 ἡ βασιλὶς καὶ ἡ Σεβαστή. καὶ οὐποτε ἡ Αὐγούστα προσῆει
 τῷ βασιλεῖ, εἰ μὴ τῆς ἐρωμένης μεμονῶσθαι τοῦτον ἀτηκρι-

1 θαμὰ (sic) A 2 ὑψόμενος E 6. 7 καθέκαστη (sic) ante καὶ
 φλ. D 7 ποταμὸν Rwp καὶ prius R^{wp}Di, om. A (fortasse erant
 in cod. archetypo ποταμὸν ζ a scriba cod. A perperam intel-
 lecta) 9 διὰ παντός A, διηγεκῶς Rwp 10 εἰς Ewp 10. 11 πρό-
 τερον ante περὶ Ewp 10 περὶ] καὶ D 11 δυσχερᾶναι ARwp,
 corr. Di 13 γυναῖκῶν w^{*p} invitis AR 15 βασιλικῆς om. B
 τιμῆς AD, καὶ ἀξίας καὶ κλήσεως Rwp 18 αὐγούστα ARwp,
 βασιλὶς Cw: "malim ἡ βασιλὶς, nam Scieraena et Augusta et
 ἐρωμένη fuit" Wo

- 20 speciem inspiciendae structurae saepius eam viseret. Ac ad tem-
 21 pus quasi verecundans amorem velo quodam obducebat; tandem
 vero et pudore et dissimulatione abiecta, mulierem non ut con-
 cubinam et ex semisse coniugem, sed plane pro uxore tractabat.
 22 Itaque illi ex thesauris regis fluminum instar divitiae quotidie
 affluebant et aureae venae aperiebantur, etiam aperte rege illam
 23 conveniente. Qui intolerabile sibi fore ratus, nisi perpetua eius
 consuetudine frueretur, rē prius cum regina communicata eius-
 24 que consensu impetrato, Scieraenam in regiam traducit. Quin
 etiam foedus amicitiae inter mulierculas esse ictum de imperatoris
 25 sententia dicitur. Ac mulier Augustae honorem adeptua est et
 dignitate et appellatione pridem regia in primam eam collata,
 26 cum domina vocaretur. Quae omnia regina nec iracunde nec
 moleste ferebat, sed cum maritus medius inter ipsam et Augu-
 27 stam habitaret, prius eum regina convenire non solebat, quam

βώσατο. ἀλλ' οὕτως ἔχουσα καὶ εἰς τόσον εὐκκληρίας ἀρθεῖσα 28
καὶ μείζονας δ' ἐλπίδας παρ' ἑαυτῇ θάλλουσα ἀνδρόν ἀναρ-
πάζεται νόσῳ καὶ θνήσκει, μέγα πένθος καταλιποῦσα τῷ βασιλεῖ.

Καὶ ἡ μὲν ἀπῆλθε, τῷ δὲ βασιλεῖ πόλεμος ἐπῆλθεν ἐμφύ- 22
5 λιος. ὁ γάρ τοι Μανιάκης Γεώργιος, ἀνὴρ καὶ τὴν ψυχὴν 2 C
ἀνδρεύτατος τὴν χειρὰ τε γενναϊότατος καὶ στρατηγεῖν δεξι-
ώτατος, παρὰ ταῖν βασιλίδαιν, δὲ ἐκεῖνα τοῖς τῆς βασιλείας
πράγμασιν ἐφειστήκεσαν, εἰς Ἰταλίαν πεμφθεῖς πολεμησείων
τοῖς αὐτῇ ἐπεμβαίνουσι καὶ ταύτης οὐκείωσαμένοις ἔνια καὶ τῇ
10 τῶν Ῥωμαίων αὐθις ἡγεμονία ἐπανασώσων αὐτά, τοῖς τῶν
Ῥωμαίων ἀντιπολέμοις ἀντικαθίστατο. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸν Μονο- 3
μάχον ὁ τῆς βασιλείας ἄξων μετακεκύλιστο καὶ ὁ Σκληρὸς
Ῥωμανός (ἀδελφὸς δ' ἦν ὁ ἀνὴρ τῆς ἐρωμένης τῷ βασιλεῖ)
μέγα δεδύνητο διὰ τὴν ὀμάλιμονα καὶ μάγιστρος καὶ πρωτο-
15 στρατῶρ τετίμητο, τῷ κατὰ τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν οἴκῳ τοῦ D
Μανιάκη ἀρχιτερομονῶν κακῶς διετίθει τὰ τοῦ ἀνδρός, μνησι-
κακῶν ὅτι πρόην διαφερόμενος ἐκείνῳ κατεπονείτο. λέγεται 4
δὲ καὶ τῆς εὐνής ἐπιβῆναι τοῦ Μανιάκη. ταῦτα τῷ ἀνδρὶ 5

1 τελευτῇ τῆς Σκληραίνης (σκληραίνης E) CE 4 περὶ τῆς τοῦ Μανιάκη
ἀποστασίας καὶ ὅπως διελύθη CE

1 τοσοῦτο D, τοσοῦτον Ewp 2 δ' om. D τυποῦσα D 4 ἀπῆλ-
θεν B²EwpDi, v. ad XIII 1, 5 8 ἐφειστήκεσαν D πολεμησείων
AR duo P, πολεμήσων unus Pwp 9 ὀκείωσαμένοις B 10 ἀρχῆ
BC 14 καὶ μάγ.] μάγιστρος τε BC 16 μνησικακῶν E, unde
μνησικακῶν w*ρ 18 εἰς τὴν εὐνήν ἐξυβρίσαι BC

accurate perquireret adamatam apud eum non esse. Quae cum 28
eo loco tantum felicitatis adepta esset ac maiora etiam speraret,
magno cum luctu regis subito ex morbo decedit.

22. Post eius obitum rex bello civili conflictatur. Nam 1. 2
Maniaces Georgius, vir et animo fortissimo et manu promptissima
et ducendi exercitus peritissimus, dum duae illae mulieres rebus
praecerant, ad bellum Italiae inferendum et ad ea, quae ab exte-
ris ibi occupata erant, Romanorum imperio recuperanda ablegatus
cum hostibus decertabat. Verum regni axe ad Monomachum 3
devoluto, Sclerus Romanus, adamatae mulieris frater, cuius ob
sororem magnae erant opes (nam ab imperatore et magistri et
protostratoris honorem adeptus erat), domum Maniacis in orientali
provincia sibi finitimam male tractavit, memor veteris iniuriae,
qua ab illo in contentione quadam oppressus erat. Idem thorum 4
quoque Maniacis polluisse fertur. Quae viro nuntiata magnam 5
et indignitatem et maerorem attulerunt; post magistratu etiam

ἀγγελλόμενα εἰς θυμὸν ἐκίνει αὐτὸν καὶ ἄχος ἐνεποιεῖ πολὺ·
 εἶτα καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεῖται, καὶ τοῦτο κατεργασαμένου τοῦ
 6 Ῥωμανοῦ. ἐνοσῶν τοιγαροῦν ὡς εἰ πρὸς τὴν Κωνσταντίνου
 ἐπανελεύσεται, οὐ χρησιῶς αὐτῷ διατεθῆσεται ὁ κρατῶν διὰ
 7 τὸν Σκληρόν, τυραννίδι ἐπιχειρεῖ. καὶ οἱ ὡς κορυφαιότατῳ D IV 161
 τῶν στρατηγῶν ἀρηίῳ ἀνδρὶ πολὺ τοῦ στρατιωτικοῦ προσεχώ-
 P II 250 A 8 ρησεν. ὁ δὲ ἐξ Ἰταλίας πρὸς τὴν ἀντικρὺ ταύτης ἤπειρον
 9 πλοίοις ἐμβιβάσας τὸ στράτευμα γίνεται. τοῦτο εἰς θόρυβον
 τὸν βασιλέα ἐνέβαλε, καὶ γραφὴν ἐγχαράττει τῷ Μανιάκῃ, παντὸς
 δείματος αὐτὸν ἀπολύουσας, εἰ τὰ δπλα κατάθοιτο, ἐπαγγελλο- 10
 W III 199 10 μένην δὲ τὰ χρησιώτερα. ὡς δ' ἐκεῖνος ἄπαξ κύβον ἀναρ-
 ρήσας οὐκέτι τῶν ὄπλων μεθίετο, ἀντιστρατεύει κατ' αὐτοῦ ὁ
 11 βασιλεύς. ἐπιστῆ δὲ τῷ στρατεύματι οὕτω τῶν γενναίων ἀν-
 δρῶν ἢ τῶν ἐν στρατηγίαις ἐξητασμένων, δεδιὼς μὴ κάκεινος
 τολμήσειε τὰ αὐτά, ἀλλ' ἐκτομίαν τῶν θαλαμηπολούντων, πιστὸν 15
 12 μέντοι αὐτῷ. ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ἀναλαβὼν ἀπήει, καὶ ὁ Μα-
 νιάκης ἔσπευδεν ἀσυντάκτους τοὺς περὶ τὸν ἐκτομίαν καταλα-
 B 13 βεῖν. ἔπει δὲ προσέβαλλον ἀλλήλαις αἱ στρατιαί, τὸ μὲν ἐπὶ

1 ἀγγελλόμενα DEwp ἄχος ARWo lat., ἄχος DEwp 3 ante
 πρὸς add. καὶ D 5 ante τυραννίδι add. κύβον ἀναρρηγεῖ καὶ
 BC, v. ad vs. 11 6 ante ἀρηίῳ add. καὶ RwpDi πολλοί

Dwp, πολοί E (dubium, utrum λ superscripserit Wo an scriba
 cod. E) προσεχώρησαν Dwp 7 ἀνικρὺ w*p invitit AR
 ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀνικρὺ τῆς ἰταλίας ἤπειρον BC 9 ἐγχαράττει p*
 post παντὸς add. μὲν RwpDi 10 δείματος αὐτὸν] δήμου αὐτὸν
 (αὐτοῦ D) DE ἐπαγγελλόμενος B 11 κύβον ἀναρρήσας ARwp,
 τῇ τυραννίδι ἐπιχειρηθῆσως BC, v. ad vs. 5 12 κατ'] καὶ D
 ante ὁ add. καὶ DEwp 15 πιστῷ D 17 ἀσυντάκτως D,
 ἀσυντάκτοις E 18 προσέβαλον B*CWp ἀλλήλοις καὶ στρατιᾷ | D
 τῷ μὲν BD

6 Romani opera erepto, si Cpolim rediret, se imperatorem propter
 7 Sclerum male propitium habiturum ratus regnum affectat. Multi
 igitur milites ad eum, ut summum ducem et virum bellicosum
 8 confuxerunt. Itaque exercitum navibus impositum in continentem
 9 Italiae obversam traicit. Qua re rex perturbatus Maniacen per
 litteras omni metu liberat, si ab armis discesserit, pollicitationibus
 10 additis. Cum vero ille iacta semel alca arma retinere consti-
 11 tuisset, bellum contra eum suscipit rex, duce copiis praeposito
 non strenuo viro et in re bellica exercitato, veritus ne talis eadem
 12 auderet, sed spadone perspectae sibi fidei, cubiculi ministro. Quo
 cum exercitu abeunte, Maniaces festinat, ut hostes imparatos ad-
 13 huc opprimat, eosque commisso proelio in prima acie versans

τῷ πρωταγωνιστῇ, τῷ Μανιάκῃ φημί, τροποῦται τὸ τῶν ἐναν-
 τίων στρατόπεδον, τὸ δ' ἐπὶ τῇ τὰ ἡμέτερα διεξαγούσῃ προνοίᾳ
 ἀθρόον ἀντίστραπτο τὰ τῆς μάχης, καὶ ἤττηντο οἱ περὶ τὸν
 Μανιάκην. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐπιὼν τὰς τάξεις διεκλόνει τὰς 14
 5 φάλαγγας καὶ οἷς ἂν ἐνεβόησεν εὐθύς ἀνεχάζοντο καὶ ὁ συν-
 ασπισμὸς διελύετο, αἰφνης πεπληγμένος εὐρέθη καὶ πλη-
 γὴν καιρίαν, ἐξ ἧς τὸ αἷμα καταρρέον πολὺ ἀχλὺν αὐτοῦ
 κατεσκέδασε καὶ πάρεσιν τοῖς μέλεσιν ἐνεποίησεν, ὥστε καὶ τὸν
 χαλινὸν διεκπεσεῖν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, κἀκείνον καταβληθῆναι
 10 εἰς γῆν ἐκ τοῦ ἵππου, τῆς ἔδρας ἀπολοισθήσαντα. ἔκειτο τοίνυν 15
 αὐτίκα θανάτῳ ἔξω τι τοῦ μεταιχιμίου βραχύ, καὶ οἱ βασιλικοὶ
 ἐπελθεῖν τέως αὐτῷ ἐδεδίασαν. ὡς δ' οἱ ἐκείνου τὸν σφέτερον 16 C
 0 IV 162 ἔργων ἀρχηγὸν πεσόντα, πτοίᾳ ληφθέντες διεσκεδάσθησαν. τότε 17
 τῷ κειμένῳ ἐπέδραμον οἱ τῆς ἐτέρας μοίρας καὶ τὴν τοῦ δει-
 15 λαίου κεφαλὴν ἐκτεμόντες τῷ σφῶν προσήγαγον στρατηγῷ. ὁ 18
 δὲ ταύτην αὐτίκα τῷ αὐτοκράτορι πέπομφε, κἀκείνος μετέωρον
 ταύτην ἤρε κατὰ τὸ θέατρον· εἶτα καὶ τοῦ τὸν πόλεμον κατωρ- 19
 θωκέναι δόξαντος ἐκτομίου ἐπανελθόντος μετὰ τῆς στρατιᾶς,
 θρίαμβος γίνεται, τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πρὸς τὴν ἀγορὰν ἐπ-
 20 εστραμμένῳ προτεμενίσματι τοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ λεγομένη τοῦ
 Σωτήρος ναοῦ προκαθημένου μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος,
 ἐκατέρωθεν αὐτοῦ καὶ τῶν βασιλίδων συγκαθημένων.

2 post στρατόπεδον asteriscum ponit Wo in C τὸ] αὐτὸ D ἐξ-
 αγούσῃ D 3 ἀντίστραπται D 4 μανιάκῃ D 4. 5 ἐκεῖνος
 (punctis notatum) ἐπληροῦτο τὰς πράξεις | D 5 ἂν ἐνεβόησεν AD,
 ἀνεβόησεν E, ἂν ἐμβοήσειε R, ἐμβοήσειεν w* p 7 αὐτοῦ ἀχλὺν E
 8 πάρεσιν D 10 ante γῆν add. τὴν C 13 post πεσόντα add.
 καὶ Rwp τότε] τῷ τε D 17 τοῦ om. C 20 τοῦ om. B,
 τῷ D λεγομένου Ἐwp

proffigat; sed providentiae nutu res nostras gubernantis subito
 commutata belli fortuna, eius milites vincuntur. Nam ille, dum 14
 aciem obequitans phalanges dissipat et ii, quos inclamat, statim
 dissoluta testudine cedunt, vulnus letale accipit ac multi san-
 guinis profluvio caligine oculis oborta, habenis manu elapsis
 sella devolvitur statimque mortuus concidit non longe a campo, 15
 in quo proelium committebatur. Neque tamen regii prius eum
 aggredi ausi sunt, quam eius milites ducis interitu cognito per- 16
 territi ac dissipati sunt. Tum demum ad virum facentem hostes 17
 accurrerunt et miseri caput amputatum suo duci attulerunt, quod 18
 ille statim ad imperatorem mittit, qui id in sublimi theatro sus-
 pendit et spadoni cum exercitu reduci, ut re bene gesta, trium- 19
 phum decernit, ipse in vestibulo aedis Servatoris in Chalce forum
 spectante medius inter reginas cum magna maiestate praesidens.

20 Ἄλλα τὰ μὲν κατὰ τὸν Μανιάκην ἐν τούτοις τετελεστήκασι·
 D ἄλλη δ' αὖθις κекίνητο τυραννίς, ἧς ἦν ἐργάτης Θεόφιλος ὁ
 21 Ἐρωτικός. δε τὰ κατὰ τὸν δεύτερον Μιχαήλ, τὸν τοῦ πρώτου
 ἀδελφιδούν, μαθῶν καὶ ὡς γυναιξίν ἢ βασιλεία πεπίστευται,
 τοὺς Κυπρίους ὑπελθῶν (τούτων γὰρ ἔτυχεν ἄρχων τότε) ἀπο- 5
 22 στασία ἐπιχειρεῖ. οὐ μέντοι τριβῆς τῷ Μονομάχῳ ἐδέησε πρὸς
 τὴν τούτου καθάρσει· στόλον γὰρ στείλας δι' αὐτοῦ τὸν Ἐρω-
 τικὸν ἐχειρώσατο καὶ τὴν νῆσον ῥᾶον εἰς δούλωσιν ὑπηγάγετο.
 23 Θνήσκει δὲ ὁ πατριάρχης Ἀλέξιος, ἐπ' ἔτη δέκα πρὸς τοῖς
 δεκάτῳ καταπολαύσας τοῦ θρόνου τοῦ πατριαρχικοῦ, καὶ Μιχαήλ 10
 24 ὁ λεγόμενος Κηρουλάριος πρὸς αὐτὸν ἀνθιδρύνεται. χρυσίον
 δὲ κεντηνάρια πέντε καὶ εἴκοσι ἐκ τῆς τοῦ πατριάρχου Ἀλεξίου
 μονῆς ὁ Μονομάχος ἀφείλετο, παρ' ἐκείνου τοῦ πατριάρχου
 P II 251 A 25 θησαυρισθέντα ἐκεῖ. ὃ γε μὴν ἑκτομίας Ἰωάννης, ὁ γεγωνὺς
 ὄρφανοτρόφος, ὁ τοῦ βασιλεύσαντος Μιχαήλ τοῦ Παφλαγόνος 15
 ἀπτάδελφος, εἰς Μιτυλήνην τοῦ Μονομάχου κρατήσαντος με-
 αχθεῖς ἐκεῖ πηροῦται τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς μὲν τισι δοκεῖ, παρὰ D IV 16
 τῆς βασιλίδος Θεοδώρας γνώμης ἄτερ τοῦ αυτοκράτορος, ὡς
 δ' ἐνίοις, αὐτοῦ τοῦ κρατοῦντος τοῦτο κελεύσαντος, μηγιῶντος

1 ἀποστασία τοῦ Ἐρωτικοῦ CE 9 περὶ πατριαρχῶν ACE 14 δι-
 ἐτυπλώθη ὁ γεγωνὺς ὄρφανοτρόφος Ἰωάννης CE

1 μὲν om. D 5 ἄρχων p* ἀποστασίαν DE 6 ἐδέησε τῷ
 μον. BC 8 δουλείαν DEwp 11 κηρουλλάριος D ἀναδρύνεται
 D 12 εἴκοσι D*EwpDi, v. ad XIII 1, 5 13 μονῆς om. D
 13. 14 ἄ (ἄς B) ὁ πατριάρχης ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐθησαύρισεν BC 14 ante
 ἐκτ. add. ὁ D 16 ἀπαχθεῖς D 18 γνώμη D

20 Ac Maniacis hic fuit exitus; verum alia tyrannus est exorta,
 21 auctore Theophilo Erotico. Qui cum secundi Michaëlis, qui primi
 nepos erat, exitum et regnum mulierum cognovisset, Cypriis,
 22 quorum tum praetor erat, arte sibi conciliatis, deficit. Sed motus
 ille nulla mora classe missa a Monomacho est suppressus, victo
 Erotico et insula in servitutem facile redacta.

23 Alexio patriarcha mortuo, cum sedem illam annos XVIII
 quiete tenuisset, Michaël cognomento Cerularius in eius locum
 24 est successus. Monomachus vero auri centenaria XXV e mona-
 25 sterio Alexii ab illo patriarcha in thesauros relata abstulit. Ioan-
 nes autem spado, orphanotrophus, imperatoris Michaëlis Paphla-
 gonis frater, Monomacho imperante Mitylenem translatus caecatur,
 sive reginae Theodorae iussu clam imperatore, sive mandato

αὐτῷ διὰ τὸ τῆς ὑπεροχίας πολυτετὲς καὶ ἀναίτιον. δς βραχείας 26
 ἡμέρας τῇ πηρώσει ἐπιβιώσας τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν.

Ἄλλη δ' αὖθις τυραννὶς τῷ Μονομάχῳ δεινότερα ἐξυπ- 23
 ἀνέστη. ἡ τοῦ Τορνικίου δ' ἦν αὐτῇ Λέοντος, δς μητρόθεν 2
 5 κατὰ γένος προσῆκε τῷ αὐτοκράτορι. οὗτος τοίνυν τὴν Ὁρε- 3
 σιάδα οἰκῶν (οὕτω δὲ πάλαι ἢ πόλις ἐκαλεῖτο τοῦ βασιλέως Β
 Ἀδριανοῦ) τοὺς Μακεδόνας εἶχε προσέχοντας αὐτῷ ὡς δὴ τινι
 κρείττονι. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὔτε τὸ εἶδος φαῦλος οὔτε τὸ φρό- 4
 νημα· εἶχε δὲ τι καὶ ἕτερον ᾧ πρὸς ἑαυτὸν τοὺς πλείστους
 10 ἐφείλκετο. ἐχρησολόγει γὰρ ἡ φήμη περὶ αὐτοῦ, ὅλα καὶ περὶ 5
 ἄλλων λέγεται μάτην, ὡς τῶν Ῥωμαϊκῶν σκῆπτρων ἔσοιτό ποτε
 ἐγκρατῆς. πρὸς δὲν ὁ βασιλεὺς οὔτε ὡς αὐτῷ προσήκοντα δι- 6
 ετέθειτο, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἀπηχθάνετο τῷ ἀνδρὶ. ἡ δὲ τοῦ κρα- 7
 τοῦντος δρμαίων ἢ Εὐπρεπία ᾠκειοῦτό τε καὶ ἐδεξιοῦτο αὐτόν,
 15 γυνὴ γενναία τε καὶ σταθηροτάτη τὸ φρόνημα καὶ εἰς τύχης C W III 200
 ἐλάσασα περιφάνειαν καὶ εἰς πλοῦτον δαψίλειαν, ἢ τῷ ἀδελφῷ
 στερκτεά οὐκ ἦν, ἠδ' ἀλαβεῖτο δ' αὐτὴν διὰ τὸ περιὸν τῆς φρο-
 νήσεως. ἡ δὲ μή τιμος ἐξ ἐκείνου τυγχάνουσα τῶν μειζόνων 8

3 περὶ τοῦ Τορνικίου Λέοντος E

1 αὐτῷ] ἄφ τῷ C	πολυτελὲς D	2 ἡμερᾶς w* p	ἐπιβιῶν D
3] δεινοτ. τ. μονομάχῳ D	ὑπεξανέστη C, v. ad p. 433, 8	4 τορνικῆ	
DE αὐτῇ D	5 τὴν] αὐτὴν D	6 δὲ] γὰρ B	7 ἀδριανοῦ D
ante τοὺς add. ἐξ ὁρέστον τοῦ ἀγαμέμνονος BCwp	τι E	9 δ D	
πλείους B	10 καὶ] δὲ p*	11 ποτε om. C	14 ἡ om. C
εὐπρέπεια D	αὐτῷ D	15 τε om. BC	σταθηροτέρα D,
σταθηροτάτη p*	τὸ φρόνημα σταθηρὰ BC		

imperatoris ei propter immeritum tot annorum exilium irati. Qui 26
 cladi oculorum paucos dies supervixit.

23. Ceterum alia tyrannis atrocior est contra Monomachum
 exorta, Leone Tornicio auctore, materno imperatoris cognato. 2
 Qui cum Orestiadem habitaret (sic enim olim Hadrianopolis ap- 3
 pellata est), Macedones habebat dicto audientes, tamquam vir
 praestantior ceteris. Nam neque facie neque ingenio erat con- 4
 temnendo; inerat ei etiam aliud quiddam, quo homines ad se allie-
 ceret. Fama enim temere de illo ut et de aliis vaticinabatur 5
 fore ut Romanis sceptris aliquando potiretur. Rex vero non 6
 modo non erga eum ut cognatum affectus erat, sed et odio eum
 persequabatur. Contra soror imperatoris Euprepia virum sibi et 7
 conciliabat et amplectebatur, generosa femina et animo constan-
 tissimo ad illustrem fortunam opumque affluentiam evecta, ne
 ipsa quidem fratri cara, quod eam ob insignem prudentiam vere-
 batur. Quae cum nihil ab illo magnifici consequeretur, neque 8

οὔτε συγχάκις αὐτῷ προσήει καὶ ὑπερηφάνως ὅτε προσελήλυθε
 9 προσεφέρετο, διελέγχουσά τε καὶ ὀνειδίζουσα. • εἰ δ' ἐπὶ τοῦτοις
 ἑωράκει τὸν ἀδελφὸν ὀργιζόμενον, ἀπεδυσπέτει καταφρονητικῶς.
 10 ὁρῶν οὖν τὴν πρὸς τὸν Τορνίκην τῆς ἀδελφῆς ὁ βασιλεὺς γνη-
 σιότητα ὑπώπτενέ τε καὶ ἐμηνία, καὶ ἵνα πόρρω ἀλλήλων θεῖτο 5
 αὐτούς, τῶν ἐν Ἰβηροῖσι τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ διαφερόντων D IV 16
 D αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνατίθει, κατεσχηματισμένην εὐπροσώπως
 11 ὑπεροχίαν αὐτοῦ καταψηφισάμενος. καὶ ὁ μὲν ἀπῆλθεν· ἡ δέ
 γε φήμη, ἣ πρὸς μέγα τύχης αὐτὸν ἐξῆρεν ἐν ἐλπίσιν, οὐκ
 ἔληγε. καὶ τινες ἐκ τούτου τὸν ἄνδρα πρὸς τὸν βασιλέα δι- 10
 12 ἐβάλλον. ὁ δὲ τοῖς λόγοις τοῦτοις τὴν γνώμην διασεισθεὶς
 στέλλει καὶ κείρει μὲν τὴν κόμην τῷ Τορνίκῃ, συγκείρειν αὐτῷ
 ταῖς θριξὶ καὶ τὰς ἐλπίδας οἴομενος, ῥάκος δὲ μέλαν αὐτὸν
 ἀμφιέννυσι, ζοφοῦν αὐτῷ νομίζων ἐντεῦθεν τὴν προσδοκωμένην
 τῆς τύχης λαμπρότητα· οὕτω δ' ἐπανελθόντα μήτ' οὐκτεκρας, 15
 13 ἀλλὰ καὶ ἐπικαργάσας ἀφήκεν. οἱ δὲ γε Μακεδόνες καὶ προῖην,
 ὡς εἴρηται, προσκείμενοι τῷ ἀνδρὶ καὶ χρηστὰς ἐλπίδας ἐπ'
 P II 252 A αὐτῷ θάλλοντες, νυκτὸς αὐτὸν ὑπεξαγαγόντες τῆς βασιλίδος

16 ἀποστασία Λέοντος τοῦ Τορνίκῃ (τ. τορνικίου λέοντος C) CE καὶ ὅσα
 ἐν αὐτῇ ἐπράχθησαν E

3 καταφρονητικῶς p* 4 τορνίκιον Ὄωρ τῆς ἀδελφῆς om. D
 6 τῇ . . ἡγεμονίᾳ διαφερόντων] v. ad XVI 10, 6 9 ἥπερ ἐν ἐλ-
 πίσι πρὸς μέγα τύχης αὐτὸν (ex αὐτοῦ corr. C) ἐξῆρεν BC ἐξῆρεν
 αὐτὸν D 12 τορνικίω BC(wp) 13 καὶ om. D ῥάκος RwpDi,
 ῥάκος AD, ῥάκος B 14 νομίζω D 16 sub ἀφήκεν (fol. 447 r
 extr.) atramento pallido eique, quo manus prior utitur, simili
 additae sunt litterae Ch. R. in B 17 εἴρηται] XVII 23, 3
 ἐπ' om. D 17. 18 θάλλοντες ante ἐπ' BC

frequentabat regiam et superbe cum fratre agebat, si quando
 9 accesserat, eum arguens et obiurgans et eius ob illa iracundiam
 10 per contemptum famam silentio dissimulans. Rex vero sincerum illum
 sororis erga Tornicem affectum graviter molesteque ferens, ut eos
 longe seiungeret, Tornicem Iberibus Romanae ditionis praefecit,
 11 relegatione specioso titulo obumbrata. Cum igitur ille abiret
 neque tamen fama eum spe magnae fortunae prosequi desisteret,
 quidam inde ansam arripuerunt eius apud regem calumniandi.
 12 Quorum verbis commotus ille Tornicae comam tondet, se spem
 eius una detonsurum ratus, nigramque lacernam induit, quasi
 eo colore tenebras offusurus exspectato illi fortunae splendori;
 ita reversum adeo non est miseratus, ut cachinno etiam pro-
 13 sequeretur abeuntem. Macedones vero prius etiam, ut dictum
 est, illi viro addicti ac bene de eo sperantes eum noctu ex urbe

τῶν πόλεων ἐς τὴν αὐτῶν μητρόπολιν ἄγουσι τὴν Ἀδριανού-
 πολιν, καὶ σπουδῇ τῶν προστεθειμένων αὐτῷ ταχὺ τὰ πλείω
 τῶν στρατευμάτων ἐκεῖ συνηθροίσθησαν ἢ καὶ μίσει τῷ πρὸς
 τὸν αὐτοκράτορα. διὰ τινὰς γὰρ αἰτίας οὗτ' ἐκεῖνος καλῶς 14
 5 τοῖς στρατιώταις ἐκέχρητο, ἀλλὰ καὶ ὑποψίας ὑπέτρεφε κατ'
 αὐτῶν, κἀκεῖνοι διὰ ταῦτα πρὸς ἕχθος κατ' αὐτοῦ ἠρεθίζοντο.
 ὡς δ' οὖν συνελέγησαν, εὐφημίας αὐτὸν αὐτίκα βασιλικῆς καὶ 15
 ἀναρρήσεως κατηξίωσαν. ὁ δὲ σὺν αὐτοῖς εὐθύς ἔργου εἶχετο 16
 καὶ ἀθρόον τῇ βασιλευούσῃ ἐπιφοιτᾷ, καὶ οἱ προσίοντι προ-
 10 φοιτῶν πολλοὶ καὶ στρατιῶται καὶ ἀστικοί· κἀκεῖνος ταῖς ἐλ- 17 B
 πίσιν ἠώρητο, ὡς οὐτινος αὐτῷ ἀντιστησομένου, ἀλλὰ μᾶλλον
 ἀναπετασόντων αὐτῷ εὐπετῶς καὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως, δι-
 τε τὰ ἔξω στρατεύματα πολέμοις ἐκεῖ προσησχόλητο καὶ δι-
 0 IV 165 καὶ οἱ τῆς πόλεως δι' ὀργῆς ἐποιοῦντο τὸν αὐτοκράτορα, ὡς
 15 δὴ τι μὴ κατὰ γνώμην αὐτοῖς προσφερόμενον. τοιαύταις οὖν 18
 αἰωρούμενος ταῖς ἐλπίσι στρατοπεδεύεται πρὸ τῆς πόλεως, πο-
 λιορκήσων αὐτήν, εἰ μὴ δέχοιτο ἐτοιμότατα. ἔωθεν οὖν παρα- 19
 ταξάμενος καὶ ἀγγοῦ τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως γεγονῶς περι-

1 αὐτῷ D	post ἄγουσιν add. αὐτὸν Rwp, αὐτὸν εἰς D	· ἄδριαν.
om. C	2 καὶ AR, ἢ wp, καὶ ἢ mavult Wo	3 τὸ D, τῷ
ex τὸ corr. C	4 τινος D	5 ὑπέτρεφε p*
ἠρεθ. D	7 συνελέγησαν αὐτὸν D
8 ἔργου RwpDi,	ἔργον A	9 προσήκοντι D
ἀστικοὶ wp	10. 11 ἐλπίσιν ὡς D
.....	ἀλλὰ D	12 ἀναπετασόν
mutat D	ante καὶ add. τῶν ἀσίων BCwp	14 καὶ om.
BC	15 τι μὴ] τιμὴν D	16 πρὸ om. D
add. αὐτὸν RwpDi	18 ante περι add. τοῦ D	17 post δέχοιτο

regia in metropolim suam Hadrianopolim abducunt, quo fau-
 torum eius studio maxima pars exercituum convenit vel impe-
 ratoris odio, qui ob causas quasdam milites non bene tractarat 14
 et suspectos habebat, unde illis odio esse coeperat. Statim igitur 15
 illuc congressi Tornicen faustis acclamationibus prosecuti regem
 consalutarunt. Ille vero nulla mora rem cum suis aggressus 16
 Cpolim subito invadit cumque multi ad eum tam milites quam
 cives confluerent, in spem erigebatur neminem fore, qui sibi 17
 resistere auderet, sed omnes portas urbis non gravatim aperturos,
 tum quod orientales exercitus bellis ibi gerendis occupati, tum
 quod cives imperatori irati essent, a quo aliter quam vellent ha-
 berentur. Huiusmodi spe inflatus castra ante urbem ponit, op- 18
 pugnaturus eam, nisi alacriter reciperetur. Mane igitur instructa 19
 acie ad moenia urbis prope Blachernas progressus petit, ut
 portae sibi aperiantur, custodibus ad id facinus magnis pollic-

τὰς Βλαχέρας ἀνοῖξαι οἱ τὰς πύλας ἤξιον τοὺς ἔνδον, ὑπο-
 Cσχέσει τούτους πρὸς τὴν προᾶξιν παραθαρρύνων λαμπραῖς.
 20 τῶν δὲ μηδ' ἐπιστρεφομένων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ χλευαζόντων
 21 καὶ πρὸς ἐκείνον ἀποσκωπτόντων, ἐπεχείρει τῇ προσβολῇ. ἀντι-
 παρετάττετο δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς στρατιώταις ὀλίγοις καὶ δ'χλw 5
 δημοτικῶ καὶ τισιν ἄλλοις ἀνδράσιν ἐνίων τῶν τῆς γερουσίας
 θεραπεύουσι, τῶν πάντων οὐδ' εἰς ἀκριβῆ συναριθμουμένων
 22 χιλιοστύν' καὶ τούτους πρὸ τοῦ περιβόλου στήσας τῆς πόλεως
 ἀντιμετώπους τοῖς τοῦ τυράννου ὤφeto καταπλήξειν αὐτοῖς τὸ
 23 ἀντίπαλον. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ ἔν τινι τῶν βασιλικῶν 10
 D θαλάμων προβεβλημένῳ τῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ τὸ πρὸ τῆς πό-
 λεως ἔστραμμένῳ πεδίῳ καθῆστο βασιλικῶς, ἵν' ὀρῶῃ τοὺς
 24 ἐναντίους καὶ ὀρῶτο αὐτοῖς. οἱ δὲ Μακεδόνες βωμολοχίας
 ὄντες ἐθάδες, ἰδόντες τὸν βασιλέα, οἱ μὲν ἀντικρὺς ἐξύβριζον
 εἰς αὐτόν, οἱ δὲ καὶ χοροὺς συνιστῶντες μέλη τέ τινα σχεδι- 15
 WIII 201 ἄζοντες κωμωδίας ὠρχοῦντο καὶ ἤδον ταῦτα, τοῖς ποσὶν ἐπι-
 25 κροτοῦντες τὴν γῆν. εἶτα τοῖς ἔξω τοῦ τείχους προβεβλημένοις
 βασιλικοῖς μοῖρας τινὸς ἐπελθούσης τῶν ἐναντίων, οἱ μὲν ἐπὶ
 τὰς πύλας ὠρμησαν, οἱ δ' ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπέπιπτον καὶ ἀπώλ-
 26 λυντο. τοσοῦτον δ' ἄπασι τὸ δέος ἐγένετο ὥστε τοὺς τε τοῖς 20

1 ἤξιον RwpDi, ἤξιον A 2 λαμπραῖς ἐκκαλούμενος BC 4 ἀντι-
 παρετάττετο RwpDi, ἀντιπαρετάττετο AB 7 θεράπουσι RwpDi
 συναριθμῶν D, ἀριθμουμένων C 8 χιλιοστύν RwpDi, χιλιο-
 στὴν et -στὴν per dittogr. A, χιλιοστὴν D 9 τοῖς om. D κατα-
 πλήξει D 10 τι B, corr. Bw 11 τῶ] τῷ D 12 πεδίῳ D
 15 τίνα w*p invitatis AR 18 βασιλικῆς BD 19 ἀνέπιπτον D
 20 τοῖς om. D

20 tationibus invitatis. Qui cum cum et neglegerent prorsus et
 21 deriderent et dicerent incesserent, oppugnationem instituit. Rex
 vero cum paucis militibus urbanaque multitudine et aliis qui-
 22 busdam viris, senatus ministris, qui omnes vix milliarium nume-
 23 incussurum; atque ipse imperator in quodam regio conclavi
 prominente ante cetera et spectante ad campum ante urbem
 24 ab iis. Macedones vero scurrilitati assueti conspectum regem
 partim palam contumeliis insectabantur, partim choris institutis
 25 pedibus terram pulsantes. Tum immissa hostium cohorte in re-
 gios, qui extra moenia obiecti erant, homines partim ad portas,
 partim ad fossas compulsi sunt, in quas praecipitati perierunt.
 26 Qua re tanta formido omnibus incessit, ut etiam ii, qui in moe-

τείχεσιν ἐφεσιῶτας ἑαυτοὺς ἐκ τούτου καταβάλλοντας φεύγειν
 και τοὺς τὰς εἰσόδους φρουροῦντας τῆς πόλεως φρουδούς αὐ-
 D IV 166 τικά γενέσθαι, μηδὲ τὰς πύλας ἐπιζυγώσοντας. εἰ οὖν εἶχεν 27
 ὁ τότε πόλεμος τὸν εἰδότα νικᾶν, οὐδὲν ἦν τὸ κωλύον εὐθύς P II 253 A
 5 τὸν Τορνίκην ἐντὸς γενέσθαι τοῦ ἄστεος και τέλος ἐπιθεῖναι
 τῷ ἐγχειρήματι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν, ἐπεὶ μὴ τῇ ἄνωθεν ἐδέδοκτο 28
 διοικήσει, τὸν τυραννοῦντα διέφυγεν. ὁ δὲ γε βασιλεὺς μικροῦ 29
 ἂν ἐκινδύνευσε· τῶν γὰρ τις ἐναντίων τόνδ' ἐπιτοξάζεται και
 βέλος ἀφήσει κατ' αὐτοῦ, τὸ δ' ἀτεκνησαν τοῦ βασιλέως βάλλει
 10 μειράκιόν τι τῶν θαλαμηπολούντων. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνῳ καιρία 30
 γέγονεν ἢ ἐκ τοῦ βέλους πληγῇ· οἳ γε μὴν περὶ τὸν βασιλέα
 δέισαντες αὐτικά μετέστησαν, κάκεινος αὐτὸς ἄλλοσέ πη τὸν
 θῶκον μετήνεγκεν. ὃν δ' εἶρητο τρόπον διαφυγεῖν τὸν Τορ- 31
 νίκην τὸ εὐτύχημα, εἰς τούναντίον αὐτῶ τὰ πράγματα περι-
 15 ἔτρεψεν. ἥ τε γὰρ πόλις αὐθις ὑπὸ φρουρὰν ἐγεγόνει και ὁ 32 B
 τύραννος αὐθις ἔωθεν προσβαλὼν και ἀποκροουθεὶς παρὰ
 βραχὺν και ἀπώλετο ἄν. λίθων γὰρ ἐκ μηχανῆς ταλαντιαίων 33

1 τούτων O καταβαλόνας D 2 φρουροῦντας D 3 ἐπιζυγώσαν-
 τες D γοῦν Ewp 4 πόλεμος RwpDi, πολέμιος A, πόλεμος
 ex πολέμιος corr. B ante ἦν add. ἂν D κωλύον DDi, κωλύον
 ARwp εὐθύς om. D 5 τορνίκιον BCEwp 8 τῶδ' D; sed
 sicut est Zonarae ἐπιπλήττειν τινά (XIII 15, 12), ita ἐπιτοξάζεσθαι
 cum accusativo potest coniungi 10 θαμηπολούντων D 11 οἳ
 γε μὴν] οἳ δέγε Ewp post μὴν add. οἳ D 12 ἄλλοσέ RwpDi,
 ἄλλος σέ A 12. 13 τὸν θῶκον μετήνεγκεν AE (τὴν καθέδραν δι-
 ἤμειψε Psell. p. 156, 17), σὺν (om. Di) τῷ θῶκῳ μετήνεκτο OwpDi
 13 εἶρηται RwpDi διαφυγεῖν τὸν τορνίκην A, τὸν τορνίκιον δια-
 φυγὸν Ewp, διαφυγῶν (διαφυγὸν ex διαφυγῶν corr. B) τὸν τορνίκιον
 O, διαφυγὸν τὸν τορνίκην Di 16 αὐθις AE, πάλιν Owp

nibus stabant, desilientes fugerent et qui aditus urbis custo-
 diebant, illico evolarent e conspectu ne portis quidem clausis.
 Quodsi bellum illud virum habuisset utendi victoria peritum, 27
 nihil Tornicen ab urbis ingressu vel executione conatus sui
 prohibuisset. Sed cum occasionem, cum deo aliter visum esset, 28
 tyrannus amisit. Rex tamen periculo proximus fuit; nam hostis 29
 quidam emissa contra illum sagitta ipsum quidem regem non
 perculit, sed adolescentem cubiculi magistrum, ac ne illi quidem
 vulnus mortiferum infixit. Tamen satellites territi statim reces- 30
 serunt et ipse imperator sellam alio transtulit. Sed felicitas, quam 31
 ab Tornice ita neglectam esse exposuimus, rem in contrarium
 vertit. Nam urbe denuo custodiis munita, tyrannus mane rursus 32
 impetu in moenia facto repulsus est nec multum afruit, quin ipse
 periret. Nam cum ex machina saxa talenti pondere in hostes 33

σφενδονομένων κατὰ τῶν ἐναντίων, εἰς ἐπὶ τὸν τύραννον ἴετο
καὶ τοῦ μὲν οὐ καθίκετο, δειλίαν δὲ κάκεινφ καὶ τοῖς περὶ
αὐτὸν ἐνεποίησε, καὶ λύσαντες τὴν παράταξιν ὑπενόστησαν εἰς
τὴν σφετέραν παρεμβολὴν καὶ οὐκέτι τῇ πολιορκίᾳ ἐπιχει-
34 ρήσασιν. ἀλλὰ τινες βραχείας ἡμέρας προσμείνας ὁ τυραννῶν, 5
ἐπεὶ ἑώρα τοὺς μὲν τῶν οἰκείων προσχωροῦντας τῷ βασιλεῖ,
τοὺς δὲ σκιδναμένους καὶ ἐκδιδράσκοντας, ἀπανίσταται μὲν τῆς
περὶ τὸ ἄστυ προσεδρείας, ἀπήγει δὲ ὡς εὐπετώσ τῶν Θρακῶν
C 35 κρατήσων φρουρίων, ἀλλ' ἀπεκρούσθη κάκεινφ. ἐν τοσοῦτφ
δὲ παρήσαν αἱ τῆς ἐφῶς δυνάμεις ἀνακεκλημένοι παρὰ τοῦ 10
36 αὐτοκράτορος καὶ κατὰ τοῦ τυραννοῦντος ἀφείδησαν. οἱ δ'
αὐτῷ τὴν ἀποστασίαν συγκροτοῦντες ὡς ἔγνων τοῦτο, δεισαντες D IV 167
περὶ σφίσι, ἀλλὰ καὶ τοῦ τῶν ἐφῶν ταγμάτων ἐξάροχτος
παραστρατοπεδευσαμένου τοῖς ἀποστάταις καὶ τοὺς μὲν ὀμλίαις,
τοὺς δὲ καὶ γράμμασι πείθοντας αὐτομολῆσαι τῷ αὐτοκράτορι, 15
πάντες σχεδὸν λιπόντες τὸν τυραννήσαντα προσήνωτο τοῖς βα-
σιλικοῖς, καὶ οὐ τῶν ἀσήμεων μόνον ἦσαν οὗτοι στρατιωτῶν,
ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιφανῶν καὶ ἐστρατηγηκότων καὶ λαμπροθύεντων
ἀρχαῖς, ἐνὸς μόνου τῶν ἐπισήμεων παραμεμενηκότος αὐτῷ τοῦ
D 37 Βατάτζη. ὡς δ' οὖν ἐγκατελείφθη πρὸς τῶν λοιπῶν ὁ Τορ-20

3 ἐνεποίησε RwpDi, ἐνεποίησιν A (v. ad XIII 1, 5), ἐποίησε B
4 πολιορκία] δρκία delete antecedente παρεμβολῆ E (oblitus est scriba
addere pro deleteo verbo πολυ et exstinguere spiritum vocabuli
sequentis) προσήδρευσαν O 5 τύραννος Ewp 8 προσεδρείας
Ewp, v. ad XVI 8, 18 14 στρατοπεδευσαμένου C, corr. Cw
16 ἀπολιπόντες Ewp 17 μόνων Ewp, v. ad XIV 6, 31 οὗτοι
om. D 20 τορνίκιος Rwp

emitterentur, unum in ipsum directum aberravit illud quidem,
sed et ipsi et eius satellitibus tantum incussit terrorem, ut dissi-
34 pata acie in castra reversi ab oppugnatione desisterent. Paucos
igitur dies ibi commoratus tyrannus cum ex suis alios ad regem
deficere, alios dispergi et aufugere videret, relicta urbis obsidione
castella Thraciae se facile occupaturum ratus ab illis quoque
35 repulsus est. Interea copiae orientales ab imperatore revocatae
36 adsunt et contra tyrannum mittuntur. Quo defectionis socii co-
gnito sibi metuentes, cum orientalium quoque legionum dux
castra prope illos posuisset et alios colloquiis, alios litteris im-
pulsisset, ut ad imperatorem transfugerent, fere omnes deserto
tyranno cum regiis se coniunxerunt, neque ii gregarii tantum
milites, sed etiam viri illustres, duces et magistratus, uno quidem
37 ex insignioribus Batatze ab illo non deficiente. Tornices igitur
ab omnibus destitutus, nulla spe evadendi relicta, cum Batatze

νίκης και πάντοθεν αὐτῶ ἄφυκτος ἦν ἡ κατάληψις, θείῳ ναῶ
προσπεφεύγασιν αὐτός τε και ὁ Βατάτζης. ἐκείθεν δὲ πεδῆται 38
τῶ Μονομάχῳ προσήχθησαν· ὁ δὲ στέρησιν ἀμφοῖν καταψη-
φίζεται τοῦ φωτός, και τοῖς μὲν ἐσβέσθησαν εὐθὺς οἱ λύχνοι
5 τοῦ σώματος, ἡ δ' ἀποστασία διελέλυτο τέλεον.

Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε μάχας ἐμφυλίου ὁ λόγος διηγησά- 24
μενος μεταβήσεται νῦν πρὸς μάχας βαρβαρικός. προκείσθω 2
δὲ τῶν ἄλλων τῶν Ῥῶς ἡ ἐπέλευσις. τοῦτο τὸ ἔθνος και
ἄλλοτε πλειστάκις κατὰ Ῥωμαίων ἐγένετο, ἡττηθὲν δὲ τέλος
10 και ὀπονδὰς πεποίητο πρὸς Ῥωμαίους και κῆδος, ἵνα διὰ τὴν
ἀγχιστείαν πρὸς ὁμόνοιαν τὰ γένη συνδέοιτο, και παρ' ἀλλήλους
ἐφοίτων ἐμπορευόμενοι. ἦσαν γοῦν και τότε Ταυροσκύθαι 3 P II 254 A
πολλοὶ παρὰ τῆ Κωνσταντίνου, τὰ ἑαυτῶν ἀποδιδόμενοι και
τὰ παρ' ἡμῖν ἐξωνούμενοι. συνέβη δὲ τισι τῶν Σκυθῶν ξριν 4
15 γενέσθαι πρὸς Ῥωμαίους τινάς, πληγαὶ δ' ἐπηκολούθουν ταύτη
και τραύματα, τοῖς δὲ παρείποντο θάνατοι και τοῖς θανοῦσι W III 202
και εἰς τις τῶν ἐπισήμων παρ' αὐτοῖς συνηρίδμητο. τοῦτο 5
D IV 168 τῶ τῆς χώρας ἄρχοντι πρόφασις τῆς καθ' ἡμῶν συγκινήσεως

2 δι ἐτυφλώθησαν ὁ Τορνίκιος και ὁ Βατάτζης CE 7 περὶ τῶν Ῥῶς
κατὰ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἐπελεύσεως C

1 ἦν] αὐτῶ D (ex antecedentibus perperam repetitum) 2 προς-
πεφεύκασιν p* πρὸ δῆτας D 6 μὲν οὖν] γοῦν D μάχας in
rasura C (antea videtur fuisse λόγους) 8 ῥῶς B* DEwp Di
9 ἄλλω τε D 9. 10 και ante τέλος C 11 πρὸς ὁμόν. om. C
12 οὖν Ewp 13 ante ἑαυτῶν add. παρ' Rwp 13 ἀποδι-
δόμενοι p* 14 ἡμῶν D ἀντωνούμενοι BCwp δ[ε] γοῦν D
15 τινὰ B ἐπηκολούθουν AR, ἐπηκολούθον w*, ἐπηκόλουθον p*
17 τοῦτο Rwp Di, τούτω A 18 πρόφασις (πρόφασιν D) ante τῶ O
καθ' ἡμῶν post συγκινήσεως Ewp συγκινήσει D

in templum quoddam confugit. Unde ad Monomachum compe- 38
dibus vinciti perducti atque effossis oculis caecati sunt, seditione
penitus compressa.

24. Hactenus intestina bella commemoravimus, nunc ad
externa se convertat oratio; ac Russorum imprimis expeditio 2
narretur, quae gens cum alias quoque saepissime Romanos ag-
gressa esset, victa erat. Tandem foedere icto et affinitate iuncta,
utrumque populum devincire studuerunt et commercia inter se
agitabant. Cum autem tunc multi Taurοscythae Cpoli merces 3
suas venderent et nostrates commercarentur, accidit, ut inter quos- 4
dam Scythas et Romanos contentione orta a pugnīs ad vulnera,
a vulneribus ad caedes fieret progressio et inter ceteros illustris 5
quidam Scythae caderet. Ex eo Russorum princeps occasione

γέγονε, καὶ αὐτὰ καὶ πλοῖα συμπηξάμενος, ἃ παρ' αὐτοῖς μονό-
 ξυλα λέγονται, σφόδρα πολλὰ καὶ τούτοις ἐμβιβάσας πλῆθος
 ὑπερεκπῦπτον σχεδόν τι καὶ ἀριθμόν, ἀκήρυκτον Ῥωμαίους ἐπ-
 6 ἔσειε πόλεμον καὶ γίνεται τῆς Προποντιδος ἐντός. ὡς δ' ἔγνω
 τὴν ἐπέλευσιν ὁ κρατῶν, στέλλει παρ' αὐτοῖς τοὺς πρεσβεύοντας 5
 Β καταθέσθαι τὰ ὄπλα σφᾶς, ὡς ἐτοιμῶς τοῦ βασιλέως, εἴ τι γέ-
 7 γονεν αὐτοῖς πρὸς λύπην, ἐξιασομένον καὶ θεραπεύσοντος. ὁ
 δὲ βάρβαρος ὑπερηφάνως τε τοὺς πρέσβεις ἐδέξατο καὶ λόγους
 μεγαλῶν καὶ σοβαροῦς ἐξηρέυξατο καὶ ἀτίμως αὐτοὺς ἀπε-
 8 πέμματο. ἀπογνοὺς τοῖνυν τὰς σπονδὰς ὁ κρατῶν καὶ αὐτὸς 10
 πρὸς ναυμαχίαν παρεσκευάζετο, καὶ ἐπεὶ μὴ ἔτυχε τὸ ναυτικὸν
 ἐνδημοῦν, πορρωτάτω δ' ὄν φυλακαῖς χωρῶν προσησχόλητο,
 τριήρεις τινὰς καὶ δλκάδας ἄλλας ἐτοιμασάμενος καὶ ταύταις
 τὸ πῦρ τὸ ὑγρὸν ἐνθήμενος ἄφθονον ἀντίταξε ταύτας τοῖς σκά-
 φεσι τοῖς βαρβαρικοῖς, καὶ αὐτὸς ὁ κρατῶν παρῶν καὶ ἄνω 15
 C 9 πον τοῦ λιμένος καθήμενος. ὡς δὲ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας παρ-
 ἦλθε καὶ ἠρέμων οἱ βάρβαροι καὶ τὴν σύνταξιν οὐ διέλνον,
 τρεῖς τῶν τριηρῶν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς τῷ Θεοδωροκάνῳ λα-
 βεῖν καὶ ἀκροβολίσασθαι κατὰ τῶν βαρβάρων, ἵν' αὐτοὺς εἰς
 10 πόλεμον ἐπισπάσῃται. ὁ δὲ οὐκ ἀκροβολισμοῖς ἐπεχείρησεν, 20

10 ναυμαχία κατὰ τῶν Ῥῶς καὶ ἦτα αὐτῶν C

3 ὑπερεκπῦπτον ARwp, corr. Di ἀριθμῶ D 11 παρεσκευά-
 σατο C μὴ RwpDi (cf. Psell. p. 145, 9), om. A 14 τὸ et
 ante et post πῦρ om. D ἀντιτάξατο D ταύταις C 15 αὐτο-
 κράτωρ Rwp 16 τοῦ om. D 17 καὶ τὴν] τὴν δὲ O 18 τρι-
 ηρῶν ARwp, τριῶν D, τριήρων Di, v. ad XV 8, 4 20 δὲ ARw,
 δ' p*Di

sumpta, statim plurimis navigiis compactis, quae apud eos mo-
 noxyla vocantur, multitudine, quae omnem prope numerum ex-
 6 cedit, iis imposita, in Propontidem penetrat bellumque Romanis
 non ante indictum infert. Quos ubi imperator adventare cogno-
 vit, missis legatis petit, ut arma deponant, regem paratum esse,
 7 si quid molesti iis accidisset, satisfacere. At barbarus legatos
 superbe excepit eosque insolentibus et molestis verbis eructatis
 8 cum ignominia dimisit. Imperator igitur pace desperata et ipso
 bellum navale parat et quia classis longissime aberat tutandis
 provinciis occupata, triremes alias et onerarias naves, plurimo
 Graeco igni imposito, adversus classem barbarorum mittit atque
 9 ipse in summo portu considit. Ut autem magna diei parte elapsa
 barbari quiescebant neque aciem solvebant, Theodorocanus iubet
 rex cum tribus triremibus lacessere barbaros et ad pugnam
 10 elicere. Neque vero ille coepit velitari, sed pugnam plane est

ἀλλὰ καθαροῦ ναυμαχίᾳ καὶ τινὰ μὲν σκάφη βαρβαρικὰ κατέπλεξε τῷ δυνῶρι πυρί, τινὰ δὲ κατέδυσεν αὐτανδρα, ἐν δὲ κατέσχευεν ἔνδον αὐτὸς εἰσπεπηδηκῶς, καὶ οὗς μὲν τῷ ξίφει συγκόψας, οὗς δὲ καταπλήξας καὶ δεσμίους ὥσπερ τῷ δέει 5 παρειληφῶς. ὡς δ' οὕτω ταῖς τρισὶν τριήρεσι κατευτυχῆθη ἡ 11

D IV 169 κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλευσεν καὶ ἄλλαις τῶν δολκιάδων σύνθημα παρέσχευεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνήγοντο πλείονες· ἥς ὀρῶντες ἐπι- D
 ούσας οἱ βάρβαροι οὐκέτι μάχης ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν σύνταξιν διαλύσαντες πρῦμναν ἐκρούσαντο καὶ ὠρμήκεσαν εἰς φυγὴν.
 10 συνεμάχησε δὲ Ῥωμαίοις τότε καὶ ἄνωθ' ἐκ τῆς ἑσπέρης πνεῦμα 12
 γὰρ ἐξαίφνης σκληρὸν πνεῦσαν ἐξ ἑσπέρης πρὸς τὰ ἑσπέρια καὶ καταγίδα κινήσαν τοῖς τῶν βαρβάρων ἐπήνεκτο σκάφεσι καὶ πολλὰ μὲν ἐπέκλυσε καὶ τῷ βυθῷ παραδέδωκε, πολλὰ δ' ὑφ-
 ἄλοις πέτραις καὶ σκοπέλοις προσήραξε καὶ συνέτριψε. τὰ δὲ 13
 15 γε τούτων πληρώματα, τοὺς μὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε, τοὺς δὲ σύνταγμα στρατιωτικὸν ἐφεδρεῦον ταῖς ἡῶσι διέφθειρεν. οὕτω 14
 δὲ καταπολεμηθέντος τοῦ τῶν βαρβάρων πλήθους ὁ βασιλεὺς τροπαιοφορῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐπανέξενε.

Εἰς μὲν δὴ πόλεμος βαρβαρικὸς οὕτως ἐδεδίγηται, εἰρή- 25 P II 255 A

19 ἄπὸς οἱ Τοῦρκοι κατὰ τῆς ὑποκειμένης (ἐπικ. E) Ῥωμαίοις ἑσπέρης μοίρας ἐχώρησαν (χώρας ἑσπέρης ἐστράτευσαν E) CE καὶ τινες οὗτοι C

1 ἀλλὰ ἀκριβεῖ B, ἀλλ' ἀκριβεῖ CD 2 τινὰ] ἄλλα D 3 συνέσχευεν
 O εἰσπεπηδηκῶς w*^p 5 κατεπληφῶς D 6 κατὰ om. C
 8 σύνταξιν D 11 ἐξ ἑσπέρης om. D εἰς B 12 ἐπήνεκτο p*
 14 προσήραξε ARw^p, corr. Di, v. ad XIII 7, 8 15 τοὺς μὲν]
 τὰ μὲν D ἐκάλυψε w*^p 16 ἡῶσι ARBw, ἡῶσι BD, ἡῶσι w*^p
 post διέφθειρεν add. ἐκβρασσομένους (ἐκβρασσομένου C) τοῦ κλύδωνος
 BCw^p 18 τροπαιοφόρος BC ut Psell. p. 147, 5 19 βαρβαρικὸς
 rasura ex βαρβάρων corr. B, om. D οὕτως AR, οὕτως w*^p,
 ὁ τῶν ταυροσκυθῶν BCw^o lat.

auspicatus et Graeco igni aliquot naves barbarorum cremavit, alias una cum viris demersit unamque comprehendit, in quam ipse insiluit, aliis caesis, aliis perterrefactis et metu quasi constrictis. Tribus trimibus feliciter ista ausis, signo a rege dato 11 plures onerariae solvunt; quibus barbari conspectis, pugnae immemores, soluta acie in fugam conversi paulatim recesserunt, Romanis in ea pugna divinitus etiam adiutis; nam subito pro- 12 cella orientalis coorta, fluctibus occidentem versus ingentibus in barbarorum naves devolutis, multas submersit, multas rupibus et scopulis occultis illis comminuit. Vectores autem partim 13 undae absorpserunt, partim milites occupatis litoribus trucidarunt. Barbarorum multitudine ad hunc modum debellata, rex victoria 14 illustris in regiam revertitur.

25. Exposito hoc uno barbarorum bello, ad alterius gentis

σθω δὲ καὶ ἑτέρα τις συγκίνησις ἔθνους, ἢ τότε τὴν ἑώραν
 διέλαβε καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτὴν ἐπιβόσκειται, τοὺς Τούρκους
 2 φημί. εἰσι μὲν οὖν οὗτοι γένος τι Οὐννικὸν οἰκοῦν τὰ προσ-
 ἄρκτηια τῶν Καυκασίων ὄρων, πολυπληθὲς καὶ αὐτόνομον.
 3 ἔπει δ' ἢ Περσῶν ἀρχὴ ἢ μᾶλλον ἢ Μακεδόνων, ἢ τὴν Περ- 5
 σῶν βασιλείαν καθεῖλεν, ὑπὸ Σαρακηνῶν καθήρητο, εἰτα καὶ
 οὗτοι πρὸς ἀλλήλους στασιάζσαντες εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρητο
 Β καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο, Μουχοῦμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, Περσίδος
 ἀρχων καὶ Χορασμίων καὶ Μηδίας καὶ τινων ἄλλων, πόλεμον
 ἤρατο κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως κατὰ Βα- 10
 βλωνίων τε καὶ Ἰνδῶν, ἠτιώμενος δὲ συμμαχικὸν ἐκ Τούρκων
 W III 203 4 μετεπέμψατο· ἦν δὲ τοῖς εἰς συμμαχίαν ἐλθοῦσι τῶ Μουχοῦμετ
 5 στρατηγὸς Ταγγρολίπιξ Μουκάλει. σὺν τούτοις ὁ Μουχοῦμετ D IV 170
 τοῖς ἀντιθέτοις προσβαλὼν τροποῦται αὐτοὺς καὶ ἀναζεῦξας εἰς
 τὰ οὐκ εἶα τοὺς Τούρκους εἰς τὴν ἑαυτῶν ὑποστρέφει, 15

1 ἔθνους συγκίνησις BC 2 τούρκους B 3 οὐννικὸν AE Cedr.
 (Scylitz.) II p. 566, 15, οὐννικὸν O, οἶννικὸν wrDi 3. 4 οἰκοῦν
 post ὄρων D 4 ὄρων AR, ὄρων B^cCwpDi 5 post ἢ prius add.
 τῶν D 5 ἢ μᾶλλον — 8 μουχοῦμετ] τῶν μακεδόνων ἐφ' ἑαυτοὺς
 (ἑαυτῶν E) τραπέτων, καὶ ἀντιμαχομένων ἀλλήλοις (ἀλλήλων E) Ἰχουσε
 πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακήσασθαι (ἀνασώσασθαι Ewp), ὡς ἔμπροσθέν μοι
 ἰστέρηται, τὸ (ἢ Ewp) δ' αὐθις ὑπὸ σαρακηνῶν τὴν ἐξουσίαν ἀφήρητο
 καὶ δεδούλωτο (δεδοῦλωτό τε Ewp), οἱ δέγε σαρακηνοὶ (σαρακηνοῖς καὶ
 Ewp) οὐχ ὅτ' ἕνα ἦσαν ἡγεμόνα τελοῦντες, πρὸς ἀλλήλους (post ἄλλ.
 add. τὲ w^{*}p) καὶ οὗτοι στασιάζσαντες εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρητο
 καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο· μουχοῦμετ οὖν (om. E) BCEwp 9 χορα-
 σμίων Ewp Cedr. l. c. p. 567, 4, χοραμίων D, v. ad XVII 25, 20
 μηδίας τε καὶ ἄλλων τινῶν BC 10 βασιλέως AD Cedr. l. c.
 p. 567, 5, πορφυρογεννήτου Rwp 12 προσεκαλέσατο BC 13 ταγμα-
 τάρχης BCE, ταγματάρχης w^{*}p 13 ταγγρολόπιξ A, ταγγρολίπιξ RwpDi,
 Tangrolipix: Wo lat. constanter, quae forma Cedreno (Scy-
 litzae) quoque videtur essa reddenda σὺν τούτοις AD, μεθ'
 ὧν Rwp 15 τὴν] τὰ D

motum est transeundum, quae Orientem tum invasit et usque
 2 ad hunc diem infestat, Turcos dico. Sunt autem ii gens quaedam
 Hunnica populosissima ac libera, Cascasiorum montium septen-
 3 trionale latus accolens. Nam cum imperium Persarum vel potius
 Macedonum, quo Persarum regnum deletum est, a Saracenis
 sublatum esset, iique inter sese dimicantes atque in factiones
 divisi alii alios oppugnarent, Muchumetus, Imbraëlis filius, Per-
 sidis, Chorasmiorum, Mediae, aliorum quorundam populorum prin-
 4 ceptis, temporibus Basilii regis cum suscepto contra Indos et Ba-
 5 bylonios bello succubisset, Turcorum auxiliis arcessitis Tangro-
 lipice Mucaleto duce hostes superavit domumque reversus Turcos
 ad sua redire non sivit, sed retinere volebat, quorum opera contra

ἀλλ' ἤθελε παρακατέχειν αὐτούς, ἵνα καὶ ἐφ' ἐτέρους χροῖτο
 6 συμμάχοις αὐτοῖς. οἱ δὲ μὴ οἰοί τε ὄντες ἀπίεσαι πρὸς τὴν
 σφετέραν, εἰ μὴ αὐτοῖς ἀνεθεῖη ἡ τοῦ Ἀράξιδος γέφυρα (πο-
 7 ταμὸς δ' οὗτός ἐστιν εἰ μὴ διὰ τῆς γεφύρας οὐ περατός, ἡ
 8 γέφυρα δ' ἐπεπύργωτο ἐκατέρωθεν, καὶ τοῖς πύργοις φρουροὶ
 ἐφειστήκεισαν), ἀποστατοῦσι καὶ εἰς ὄρη καταφυγόντες (οὐ γὰρ
 9 ἐθάρρον ὄντες τρισχίλιοι πρὸς πολλὰς κατὰ συστάδην μαχέσα-
 10 σθαι μυριάδας), ἐκτρέχοντες ἐκείθεν τὰ τῶν Σαρακηνῶν ἐλη-
 ῖζοντο. ἐκπέμπει τοίνυν κατ' αὐτῶν ὁ Μουχούμει στρατεύματα
 11 10 περὶ πού τὰς εἴκοσι χιλιάδας, δέκα τῶν ὁμογενῶν ἀνδράσι τὴν
 αὐτῶν ἐγχειρίσας ἡγεμονίαν. οἷς οἱ Τούρκοι νυκτὸς ἐπιθέμενοι
 12 8 ῥᾶστα τοὺς πλείους κατέκοψαν. οἱ δὲ περιωθέντες σὺν τοῖς
 9 αὐτῶν στρατηγῶσι εἰς τὸν Μουχούμει ἀνθυπερόστησαν. ὁ δὲ
 10 D 10 τοὺς μὲν δέκα τῆς στρατιᾶς ἡγεμόνας ἐξετύφλωσε, κατὰ δὲ
 15 τῶν περιωθέντων στρατιωτῶν ἠπέλει διαθήσειν αὐτούς τὰ
 χεῖριστα. οἱ δὲ δείσαντες τοῖς Τούρκοις προσέθεντο· ἤδη δὲ
 11 καὶ ἄλλων αὐτοῖς προσρύντων συγγῶν, δούλων τε κακούργων
 λεηλασίας χαϊρόντων καὶ ἀρπαγαῖς, πολυπληθὲς ἐγένοντο στρά-
 τευμα καὶ τῷ Μουχούμει περὶ τὸ Ἀσπαχὰν συρρήγνυνται, καὶ

1 ἐτέροις Rwp 4. 5 ἡ δὲ γέφ. Ewp 6 ἐφειστήκεισαν Ewp
 8 post ἐκτρέχ. spatium fere X litterarum in B 9. 19 μαχού-
 11 μετ D 9 στράτευμα DEwp 11 πιστεύσας BC 12 πλείονας D
 14. 15 κατὰ δὲ τῶν περιωθέντων στρατιωτῶν ARwp, τῶν δὲ στρα-
 16 τιωτῶν τοὺς περιωθέντας BC 15 αὐτούς om. BC 17 καὶ
 18 ἄλλων] βάλ λων D αὐτοῖς om. DEwp post τε add. καὶ Rwp D
 18 λεηλασίας p* 19 τῷ μουχούμει ante συρρήγν. BC ἀσπαχὰν
 AR, ἀσπαλὰν D, ἀπασχὰν Ewp, ἀσπαχὰν Cedr. l. c. p. 569, 18

alios quoque uteretur. Qui cum domum redire nisi per Araxidis
 pontem nequirent (fluvius is est, qui nisi ponte superari non
 potest utrimque turrito, quem praesidarii milites tenebant), de-
 ficiunt et montes occupant (nam cum tribus milibus plures non
 essent, cum multis milibus acie decernere non audebant), unde
 procurrentes Saracenos praedantur. Muchumetus vero ad XX
 7 milia contra eos mittit, decem ducibus e suis popularibus summa
 belli credita, quos Turci noctu aggressi maxima ex parte facile
 8 trucidarunt; reliquiae cum suis ducibus ad Muchumetum red-
 9 ierunt. Is decem illis ducibus excaecatis et militibus supersti-
 10 tibus atrocissima quaeque minatus effecit, ut metu deterriti illi ad
 Turcos confugerent; ii vero iam aliis quoque confluentibus mul-
 11 tis, servis et facinorosis hominibus, qui manubiis et rapinis gaude-
 bant, numero exercitu confecto, proelio cum Muchumeto prope
 Aspachan commisso, multos Saracenos ceciderunt atque inter

πολλῶν πεσόντων Σαρακηνῶν καὶ αὐτὸς ὁ Μουχούμει ἀπ-
 12 ἔθανεν. ὁμοιοσησάντων οὖν τῶν στρατευμάτων, παρὰ πάντων
 ὁ Ταγγρολίπιξ τὴν ἀρχὴν τῶν ὑπὸ τὸν Μουχούμει ἐνεχειρίσθη
 13 χωρῶν. αἰρεθεὶς δ' εἰς ἡγεμονίαν, πέμψας τοὺς ἐν τῇ γεφύρᾳ
 14 τοῦ Ἀράξιδος πύργους κατέβαλεν. οὕτω δ' ἀνεθείσης τοῖς D IV 171
 P II 256 A Τούρκοις τῆς διόδου τοῦ ποταμοῦ, πολὺ τῶν βαρβάρων τού-
 των πλῆθος προσερχομένη τῷ Ταγγρολίπικι, καὶ χεῖρα βαρεῖαν
 ἐκ τούτων ὁ τῶν Τούρκων κτησάμενος ἀρχηγὸς ἀφαιρεῖται μὲν
 πάντοθεν τοὺς Σαρακηνοὺς τὴν ἀρχήν, ἑαυτῷ δὲ ταύτην καὶ
 τοῖς ὁμογενέσιν ἀπένειμε καὶ εἰς ὑπηκόους τοὺς ἐκ τῆς Ἄγαρ 10
 15 κατέστησεν. εἶτα αὐτὸς μὲν μάχῃ τοὺς Βαβυλωνίους προσ-
 εκτήσατο, τὸν δὲ ἀδελφόπαιδα Κουτλουμοὺς σὺν στρατιῇ κατὰ
 16 τῶν Ἀράβων ἐξέπεμψεν· ὁ δὲ ἠττηθεὶς ὑπέστρεψε καὶ διαπρε-
 σβεύεται πρὸς τὸν τῆς Μηθίας ἄρχοντα (οὕτω δ' ἐκαλεῖτο πάλαι
 τὸ Βασσπαρκᾶν), αἰτῶν παραχωρηθῆναι διὰ τῆς χώρας αὐτοῦ 15
 17 διελθεῖν. ὁ δὲ τῆς χώρας ταύτης ἐκ βασιλέως ἄρχειν προχει-
 ρισθεὶς οὐ μόνον οὐκ ἀνήκε τούτῳ τὴν διόδον, ἀλλὰ καὶ ἀντι-
 ετάξατο κατ' αὐτοῦ καὶ συμβαλῶν ἠττᾶται καὶ πολλοὺς μὲν

11 ὅπως οἱ Τούρκοι (τούρκοι CE) ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίους ἐπῆλθον χώρας CE

1 post πολλῶν errore distinguunt wp καὶ add. ante σαρακ.
 Εwp αὐτοῖς D διέφραστο BCEwp 3 ταγκρολόπιξ A, ταγκρο-
 λολίπιξ Ewp, ταγγρολίπιξ RDi, ταγγρολίπις D ἐνεχειρίσθη D
 6 τῆς] τοῦ D 7 ταγκρολόπικι A, ταγκρολίπικι Ewp, ταγγρολίπικι
 ODi βαθεῖαν B 8 ἐκ τούτων] ἐντεῦθεν BC τούτων p*
 10 ὁμογενέσι Ewp, v. ad XIII 1, 5 ὑπένειμε D ἐκ om. D
 11 βαβυλωνίους E 13 ἐξέπεμψε DEwp, v. ad XIII 1, 5 ὁ δὲ—
 ὑπέστρεψε om. DE 14 τῆς om. D 15 βασσπαρκᾶν A, βασσπαρκᾶν
 Ewp, βασσπαρκᾶν O Cedr. l. c. p. 570, 20. 571, 15, v. ad XVII
 25, 24 17 τὸν δ. p* 18 συμβαλῶν D

- 12 alios ipse quoque Muchmetus occisis est. Tangrolipix igitur
 13 consensus exercituum imperio omnium gentium, quae Muchmeto
 14 paruerunt, accepto, turres pontis Araxidis militibus missis evertit.
 15 Fluvii transitu ita Turcis patefacto, magna horum barbarorum
 multitudo ad Tangrolipicem se contulit; sic ille magnis copiis
 adiutus omnibus Saracenis ademptum imperium in se et populares
 16 suos transtulit et Agarenos sibi parere coëgit. Deinde Babylonii
 bello subactis, fratris filium Cutlumum cum exercitu contra Ara-
 17 bes mittit, a quibus superatus per legatos a principe, quem rex
 Mediae (sic enim olim vocabatur Baasparcan) praefecerat, trans-
 itum postulat, quem is adeo non concessit, ut armatus illi occur-

τῶν οικείων ἀπέβαλεν, ἤλω δ' αὐτός. ὁ γοῦν Κοιτλουμούς 18 B
 πρὸς τὸν Ταγγρολίπικα ἐπανελθὼν τὰ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Μη-
 δίαν διηγῆτο πολέμου καὶ τῆς χώρας ἐξύμνει τὸ πάμφορον
 καὶ προσετίθει εὐάλωτον εἶναι ταύτην, παρὰ γυναικῶν καρπου-
 5 μένην, οὕτω καλῶν τοὺς μαχεσαμένους αὐτῷ. ὁ δὲ Ταγγρο-19
 λίπιξ αὐτῷ μὲν διὰ τὴν ἦταν ἐμηνία, ἐκεῖνος δὲ κατὰ τῶν
 Ἀράβων ἐχώρει. καὶ ὁ Κοιτλουμούς δείσας ἀπέδρα μετὰ τῶν 20
 σὺν αὐτῷ καὶ τὸ Πασάρ (πόλις δ' ἐστὶ τῶν Χορασμίων τουτί)
 κατασχὼν ἀφίσταται τοῦ σουλιάν (οὕτω γὰρ ὁ Ταγγρολίπιξ
 10 ὠνόμαστο) καὶ ἐπὶ πολὺ πρὸς τὸν θεῖον ἀντικαθίστατο πολιορ-
 κοῦντα αὐτόν, διὰ δὲ τὴν τῆς πόλεως δυχρότητα μηδὲν ἀνύσαι
 δυνάμενον. καὶ ὁ μὲν σουλιάν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Πασάρ προσ- 21
 D IV 172 ἠσχόλητο· στέλλει δὲ κατὰ Μηδίας Ἀσάν σὺν ἀξιωμαχῷ δυνάμει. C
 ὁ δὲ προσβαλὼν τῇ χώρᾳ καὶ συμμίξας Ῥωμαίοις, πίπτει μὲν 22
 15 αὐτός, ἠττᾶται δὲ τὸ σὺν αὐτῷ στρατιωτικὸν καὶ βραχίστων
 ἄτερ τὸ ἅπαν ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν ὁ σουλιάν ἠθύμῃσε μὲν, 23
 ἐπαναλαβεῖν δ' αὐθις ἔσπευδε τὸ δυστύχημα καὶ Ἄλιμ Ἀβραμίω

1. 2 ἐπανελθὼν σὺν ὁ κοιτλουμούς πρὸς τὸν ταγγρολίπικα BC 2 ταγ-
 κρολίπικα A, ταγκρολίπικα Ewp, ταγγρολίπικα ODi 3 διηγῆται
 DEwp 5. 9 ταγγρολίπιξ AR, ταγκρολίπιξ wp 7 κοιτλουμούς F;
 8 πάσαρ ARwp Cedr. l. c. p. 572, 2. 8, πασάρ BCDi, v. ad vs. 12
 χορασμίων DEwp, v. ad XVII 25. 3 ante τουτί distinguunt
 AwpDi, post τουτί B^oC B-W 10 ἀνθίστατο D 11 αὐτόν om. C
 δέ om. C ἀνύσαι D 12 σουλιάν RwpDi, σουλιάν A, v. ad
 XVII 25, 37. 38. 42. XVIII 11, 10. 12, 21. 13, 19. 14, 6. 27, 16,
 quibus locis praeter consuetudinem A utitur forma σουλιάν
 πασάρ ARwp, πασάν D 13 ασάν ARw Cedr. l. c. p. 572, 13, Ασάν
 p, Ασάν Di 14 ῥωμαίους RwpDi, ῥωμαίους A 15 αὐτός] αὐτοῦ D
 16 πᾶν EwpDi 17 ἄλιμ RwDi, ἄλιμ A, ἄλειμ D Cedr. l. c.
 p. 575, 10, v. ad p. 638, 9. 19 cet. ἀβραμίω Ew Cedr. l. c. Di,
 ἀβραμίω ACD (de B nihil constat)

reret; sed multis suorum amissis victus et captus est. Cutlumis 18
 autem ad Tangrolipicem reversus, Medicum proelium narrans
 eius regionis fertilitatem celebrat, eam expugnatu facilem esse ad-
 dit, ut qua mulieres fruerentur; sic enim appellabat eos, quibuscum
 pugnaverant. Ceterum Tangrolipix illi ob cladem acceptam iratus 19
 ipse contra Arabes proficiscitur. Cutlumis autem cum suis metu 20
 commotus aufugit et Pasare, Chorasimiorum urbe, occupata a
 sultano (sic enim Tangrolipix appellabatur) defecit et patruo, a
 quo obsidebatur, diu restitit, ob loci munitionem frustra laboranti.
 Qui sultanus ea obsidione occupatus contra Mediam mittit Asanem 21
 cum iustis copiis. Is impetu in provinciam facto et proelio cum 22
 Romanis commisso, ipse cadit, amisso praeter paucissimos toto
 exercitu. Quo sultanus cognito saepe doluit, sed damnum illud 23

ἐτεροθαλεῖ ἐαυτοῦ ἀδελφῷ στρατιᾶν ἐγχειρίσας εἰς ἑκατὸν ἀρι-
 W III 204 24 θμουμένην χιλιούστας κατὰ Ῥωμαίων ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ τοῦ
 Βαασπαρκᾶν στρατηγὸς τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων διὰ γραμμάτων
 25 δεδήλωκε, συμμαχίαν αἰτῶν. καὶ ὃς τῷ Λιπαρίτῃ δυνάστη μοίρας
 τῶν Ἰβήρων τυγχάνοντι ἐπέστειλε συνελθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις καὶ 5
 26 ἐπαρῆξαι κατὰ τῶν Τούρκων. τῶν Τούρκων δὲ ἐπιστάντων ἦδη,
 D οἱ Ῥωμαῖοι πολεμῆσαι σφίσι οὐκ ἔκριναν, εἰ μὴ ἐνωθεῖεν κατὰ
 27 τὴν βασιλικὴν ἐντολὴν καὶ τοῖς Ἰβηροῖν. ἀτρεμούντων δὲ τῶν
 στρατιωτῶν, μὴ δυνάμενος αὐτοῖς ὁ Ἄλλμ συμβαλεῖν εἰς δχύ-
 ρωμά τι προσκαθημένους ἔπεισι τῷ Ἄρτζε (κωμόπολις δ' ἦν 10
 τοῦτο, πληθὺς δ' ἐνώκει αὐτῷ, ἴν' οὕτως εἴποιμι, καὶ ἀριθμὸν
 ὑπερβαίνουσα, ἔμποροι δ' ἦσαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ πλοῦτος ἦν
 28 αὐτοῖς περιττός). ὥς γοῦν ἀτελίστον τὴν κωμόπολιν ἐξ ἐφόδου
 ἐλεῖν αὐτὴν οἱ βάρβαροι ἠλιπίζον, ἀλλ' ἔγνωσαν παραβουκολού-
 29 μενοι ταῖς ἐλίσι, ἐπέπερ ταύτη προσέβαλον. ταῖς γὰρ διόδοις 15
 ὕλας ἐπαγαγόντες οἱ ταύτης κάτοικοι καὶ ταύταις αὐτὰς ἀπο-
 φράξαντες, ἐκ τῶν δωμάτων ἔβαλλον τοὺς ἐναντίους καὶ ἀν-
 30 ἦρουν πολλούς, καὶ τοῦτο ἐφ' ἡμέραις ἐγένετο ἕξ. ὥς δ' ἔγνω
 ὁ τῶν Τούρκων στρατηγὸς ὁ Ἄλλμ ἐρρωμενέστατα τοὺς Ἄρτζη-

8 περὶ τῆς κωμοπόλεως τοῦ Ἄρτζε CE

2 ἐξέπεμψεν RwpDi, ἐξέπεμψε A, v. ad XIII 1, 5 3 βαασπαρκᾶν
 A, βαασπρακᾶν Ewp, βαασπρακᾶν O, v. ad XVII 25, 16 4 ἐδή-
 λωσε DEwp 7 ἐνωθεῖεν p* 9 ἄλλμ ARw, ἀλεῖμι D, Ἄλλμ p,
 v. ad p. 637, 17 9. 10 δχύρωμά τι | δχυρώματι DE 10 ἔπεισι ex
 ἐπεισε | corr. A (fortasse manu recenti) 11 εἶπω BC 12 ὑπερ-
 βαίνουσαν D ἄνθρωποι D 13 περιττός αὐτοῖς D οὐν DEwp
 ἐφόβου C, ἐφόδου corr. Cw 14 αὐτὴν ἐλεῖν DEwp παρα-
 βουκολόμενοι D 16 ἔποικοι BC ἀποφράξαντες C, corr. Cw
 17 ἔβαλον D 19 ἀρχηγός Ewp ὁ ἄλλμ AEw(p), ἀλεῖμι D, om.
 RWo lat.

resarcire cupiens Alimo Abramio, fratri ex altero parente, ex-
 erciturum centum milium circiter contra Romanos ducendum com-
 24. 25 mittit. Sed Baasparcanis praetor petitis a rege auxiliis, Lipa-
 26 ritam, partis Iberiae dynastam, exspectabat neque cum Turcis
 27 auxiliares copiae advenissent. Romanis igitur intra munitiones se
 continentibus, Alimus negata pugnandi copia Artzem, oppidum
 nullo muro circumdatum, quod mercatores paene innumerabiles,
 28 homines divitissimi, incolebant, se primo impetu capturum ratus
 29 spe sua frustratus est, cum illud invasisset. Nam incolae aditus
 materia obstruxerunt et telis ex aedibus coniectis multos sus-
 30 tulerunt. Qua re per sex dies facta, cum Alimus, Turcorum

νους ἀντεχομένους καὶ πολιορκία ῥᾶστα μὴ ἀλωτούς, πυρὶ τῶν P II 257 A
 ἀνδρῶν περιγενέσθαι διέγνωκεν· αὐτίκα τοίνυν ἀνήπτο τοῦτο
 D IV 173 καὶ τοῖς οἰκήμασιν ὑπεβάλλετο. ὡς δ' ἐξήφθη πανταχόθεν 31
 πυρκαϊά, τρέπονται μὲν οἱ ἐγγώριοι, οἱ δὲ βάρβαροι κρατοῦσι
 5 τῆς κωμοπόλεως καὶ πολλὴν ἐν αὐτῇ χρυσὸν καὶ ἄλλον πλοῦτον
 εὐρήκασιν, ὅσος μὴ κατηγάτω τῷ πυρὶ. ἐντεῦθεν αὐθις κατὰ 32
 τῆς Ῥωμαϊκῆς ὤρμηκαςι στρατιᾶς· ἤδη δὲ καὶ τοῦ Λιπαρίτου
 σὺν τοῖς Ἰβηροὶ παραγεγονότος, συμβολή τῶν στρατευμάτων
 ἐγένετο περὶ βουλντόν. ὁ μὲν οὖν Ἄλιμ καὶ ὁ Χωροσάνης (ἔτε- 33
 10 ρος δ' οὗτος ἦν στρατηγὸς τῶν βαρβάρων) μετὰ τῶν ὑπ' αὐ-
 τοῦς τραπέντες ἐνέκλιναν εἰς φυγὴν, καὶ σφᾶς οἱ ἀντιτεταγμένοι
 Ῥωμαῖοι μέχρι πόρρω νυκτῶν κατεδίωκον. ὁ δὲ Λιπαρίτης 34 B
 κατ' ἄλλο κέρας μαχόμενος ἐάλω τοῖς ἐναντίοις. ὡς δ' ἐπαύ- 35
 σαντο τῆς διώξεως οἱ Ῥωμαῖοι, τὸν Λιπαρίτην προσέμενον, μὴ
 15 εἰδότες δὲ περὶ ἐκεῖνον συμβέβηκεν. ἐν τοσοῦτῳ δὲ τις αὐτοῖς 36
 ἀγγέλλει τοῦ Λιπαρίτου τὴν ἄλωσιν, καὶ οἱ λαβόντες αὐτὸν οἱ
 ἐλόντες ἀπῆλθον σὺν σπουδῇ. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι ταῦτα μα- 37
 θόντες ἐν ἀθυμίαις ἦσαν· οἱ βάρβαροι δὲ τῷ σουλτᾶν τὸν Λιπα-

7 πόλεμοι (πόλεμος E) Ῥωμαίων συμμαχομένων (συμμαχομένων Di)
 Ἰβηροὶ πρὸς τοὺς Τούρκους (πρὸς—T. om. E), καὶ ἄλωσις τοῦ Λιπαρίτου
 τοῦ (om. C) ἀρχοντος τῶν Ἰβήρων CE

1 ἀντικαθισταμένους BC post καὶ add. τῇ BC 3 πάντοθεν D
 5 τῆς κωμοπόλεως AKC_wwp, αὐτῶν BC 6 καταγάτω Ewp, κατηγάτω B τῷ om. EwpDi 6, 7 αὐθις post ῥωμαϊκῆς B
 9 Βουλντόν "ad Bulytum" p, βουλντόν "sub vesperam" Wo lat., cf. Cedr. l. c. p. 579, 9 ἄλιμ D Χωροσανίτης (χωροσάντης cod. Coisl.) Cedr. l. c. p. 579, 10 11 ἐκλιναν D ἀντιταγμένοι D
 18 τῷ σουλτᾶν RwpDi, τὸν σουλτᾶν A, v. ad XVII 25, 21

dux, Artzenos fortissime se defendere nec obsidione facile posse
 capi intellexisset, igni eos superare instituit; quo aedibus iniecto,
 cum incendium undique sacviret, civibus in fugam versis, barbari 31
 oppido potiti multum auri et aliarum opum invenerunt, quas
 flamma non absumpserat. Inde iterum contra Romanum exer- 32
 citum properarunt; cum autem Liparites cum Iberibus iam ad-
 esset, sub vesperam commisso proelio, Alimus et Chorosanes, 33
 alter barbarorum dux, cum suis conversi fugerunt, Romanis eos
 in multam noctem persecutis. Liparites vero in altero cornu 34
 pugnans ab hostibus captus erat; quem dum Romani in castra 35
 reversi diu exspectant casus illius ignari, quidam nuntiat captum 36
 eum ab hostibus festinanter abduci. Quo cognito Romani in 37
 maerore erant, barbari vero Lipariten ad sultanum perduxerunt.

- 38 *ρίτην ἐκόμισαν. ὁ μέντοι βασιλεὺς μαθὼν τοῦ Λιπαρίτου τὴν ἄλωσιν, πέμπει πρὸς τὸν σουλτάνον, ἐλευθερίας ἀξιῶσαι τὸν Λιπαρίτην ζητῶν καὶ λύτρα τούτου πέμψας πολλὰ καὶ δῶρα δὲ τῷ σουλτάν καὶ σπονδὰς μέσον Ῥωμαίων καὶ Τούρκων*
 39 *ζητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ σουλτάν τὸν μὲν Λιπαρίτην δῶρον στέλλει, 5*
τὰ δὲ γε λύτρα πάντα τῷ ὑπὲρ οὗ ἐπεπόμφεισαν δέδωκε καὶ
 40 *μηκέτι ὄπλα κατὰ Τούρκων ἄρᾶσθαι παρηγγύησεν. ἐκπέπομφε*
Ἐ δὲ κάκεινος πρέσβην πρὸς βασιλέα, ὃν ἐκάλουν ἐκεῖνοι σερίφην.
 41 *οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ὕπερ πάλαί ἦν παρ' ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος· ὡς γὰρ ὁ σύγκελλος τοῦ πατριάρχου θανόντος 10*
εἰς τὸν ἐκείνου τόπον ἀντικαθίστατο, οὕτω καὶ ὁ σερίφης τοῦ D IV 174
 42 *χαλιφᾶ φθαρέντος ἐκεῖνος τὸν τελευτήσαντα διεδέχετο. εἰσελθὼν*
οὖν εἰς τὴν μεγαλόπολιν ὁ σερίφης καὶ εἰς ὀμιλίαν τῷ κρα-
τοῦντι ἔλθων καὶ ὀμιλήσας ὑπερηφάνως φόρους τε τελεῖν ἀπαι-
 43 *τῶν τῷ σουλτάν, ἀπεπέμφθη. ἐντεῦθεν βαρυνθυμίας ὁ σουλτάν 15*
 15 *δι αὐτὸς (om. E) ὁ σουλτάν κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησεν CE*

1 ἐκόμισα D μαθὼν post λιπαρ. DEwp 2 σουλτάνον A, σουλτάν RwpDi 2.3 τὸν ἄνδρα BC 3 πέμψαι B 4 σουλτάν RwpDi, σουλτάν A, v. ad XVII 25, 21 post σπονδὰς add. αἰτῶν omisso tum ζητῶν BC 5 ζητῶν γενέσθαι A, γενέσθαι αἰτῶν DEwp, γενήσεται omisso ζητῶν (v. ad vs. 4) R δῶρον στέλλει ARw (v. Cedr. l. c. p. 581, 2), δωροστέλλει D, δωρεὰν στέλλει p post στέλλει add. αὐτῷ BCwp 6 ἔδωκε BC 7 ἄρᾶσθαι ante κατὰ D παρηγγύησεν B 8 πρέσβην Bwp, πρέσβιν AR ante βασιλέα add. τὸν BC βασιλέαν D 9 οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πάλαί ἦν παρ' ἡμῖν w* p 10 σύγκελλος ARwp, σύγγελλος D, σύγκελος E, σύγγελος Cw ὡς—σύγκελλος om. C οἰγγελλος D 12 θανόντος Bp ἐκεῖνος

om. wp invitis AR διεδέχετο RwpDi, διεδέξατο A 13 μεγάλην πόλιν Fwp 14 τε om. BC 15 τ. σουλτάν RwpDi, τ. σουλτάν A, v. ad XVII 25, 21 Ad marginem cod. A manu recenti negligentissime et atramento paene evanido addita sunt: ἐντεῦθεν οἴμαι κατὰ τὸν τοῦ χοσρόου χρόνον (?), τὰ Ῥωμαίων ἤρξαντο καταδουλοῦν οἱ πέρσαι συνεπιόντες (post συνεπιόντες tota fere linea vermibus est exesa) τῶν περσῶν ἀντιοχίας (?) δυναστείαν τοῦρχοι

- 38 Rex autem nuntio de capto Liparite accepto magnam pecuniam ac munera eius redimendi causa sultano misit liberandi eius
 39 cupidus et petens, ut Turci cum Romanis foedus iicerent. Qui sultanus Liparitem gratis restituit, omni pecunia illi, pro quo missa erat, tradita addita admonitione, ne in posterum arma con-
 40 tra Turcos caperet. Atque ipse etiam legatum ad regem misit,
 41 quem illi seriphem vocabant; cuius eadem fere conditio est, quae olim apud nos syncelli; nam sicut is patriarchae mortui locum
 42 occupabat, ita etiam seriphes chaliphae defuncto succedebat. Is igitur magnam urbem ingressus et superbe cum imperatore collo-

αὐτὸς κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε, καὶ ἔκτοτε προχωροῦν τὸ τῶν
Τούρκων ἔθνος τῆς ἐφ᾽ ἑαυτῆς πάσης ἐκράτησε καὶ μέχρι τῆς ἀντι-
πόρθου τῆ Βυζαντιδὶ ἠπειρῶν κατήνησε.

Τὰ μὲν οὖν τῶν Τούρκων τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον· τὸ 26 D
5 δὲ τῶν Πατζινάκων ἔθνος αὐτῆς κατὰ τὴν Εὐρωπαϊαν μοῖραν
κεκίνητο· Σκυθικὸν δὲ τὸ ἔθνος καὶ πολυάνθρωπον, πέραν
Ἰστροῦ νεμόμενον. ἦν δὲ τότε τοῦ ἔθνους ἄρχων Τυράχ, ἀνὴρ 2
τὸ μὲν γένος παρὰ τὸ ἔθνος λαμπρός, τὸ δὲ ἦθος κωδῆς.
ἕτερος δὲ τις Κεγένης καλούμενος, ἄσημος μὲν ὄσον εἰς γένους 3
10 ἀναφορὰν, ἀνὴρ δὲ δέκτης τε καὶ δραστήριος ὢν καὶ πολλὰκις
ἐν πολέμοις ἀνδραγαθήσας, παρὰ τοῦ ἔθνους πεφίλητο. διὸ 4
καὶ παρὰ τοῦ Τυράχ ἐλοχᾶτο, ζητοῦντος αὐτὸν ἀνελεῖν. ὁ γνούς 5 W III 205
ἐκεῖνος καὶ δύο τῶν φυλῶν προσεταιρισάμενος, οὐσῶν πασῶν
δέκα ἐπὶ τρισί, οὖν αὐταῖς διέβη τὸν Ἰστρον καὶ ἐπὶ τὰ Ῥω- P II 258 A
15 μαίων ὄρια γέγονεν, αὐτόμολος ἤκειν λέγων τῷ βασιλεῖ καὶ
οὐκ ἔσεσθαι οἱ ἀσυντελής. ἐμηνύθη ταῦτα τῷ Μονομάχῳ, καὶ 6
ὁ τῆς χώρας ἄρχων κελεύεται δέξασθαι τοὺς Σκυθᾶς. ὁ δὲ 7
Κεγένης εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων φοιτήσας ἐς ὄριον ἦλθε

5 περὶ Πατζινάκων καὶ ὅπως εἰς τὰ παρὶστρια διέβησαν CE 12 περὶ
τῆς τῶν Σκυθῶν προσελύσεως CE

1 προχωροῦν D 1. 2 τὸ τῶν τούρκων ἔθνος AR, τὸ ἔθνος τῶν
τούρκων C, τὸ τῶν τούρκων γένος Ewp 2 ἀπάσης Rwp 5. 6 αὐτῆς
κατὰ—δὲ τὸ om. E 5 αὐτῆς om. B^sCwp 8 περὶ E τῷ
ἔθνει CDwp 10 τε om. D ὢν om. p*Di invitis ARw
12 συράχ D ἐλοχᾶτο E 15 λέγων ἤκειν BC 16 ante μον.
add. βασιλεῖ C 18 ante εἰς add. καὶ Rwp εἰς—ἐς] v. ad
p. 184, 12 φοιτήσας ante τῶν C

cutus cum ab eo postulasset, ut tributa sultano penderet, infecta
re est dimissus. Qua de causa iratus sultanus ipse Romanos 43
aggressus est, eoque tempore Turcica gens longius progressa
totum Orientem subegit et usque ad continentem Byzantio obver-
sam processit.

26. Ac ita se res Turcicae habuerunt; Patzinacae vero
iterum in Europam grassabantur, gens Scythica et populosa ultra
Istrum incolens, cui tum Tyrachus imperabat, vir nobilis ille qui-2
dem, sed ignavus. Alius vero quidam Cegenes, ut genere obscuro 3
ortus, ita homo acer et strenuus ob multa egregia facinora in
bellis edita populo carus erat. Qua de causa Tyrachus eum per 4
insidias tollere studebat. Quo ille animadverso, duabus et tredecim 5
tribubus sibi conciliatis, traiecto Istro in Romanorum fines venit,
se transfugisse ad regem eique non inutilem fore professus.
Qua re indicata praeses huius regionis a Monomacho Scythas 6
recipere iubetur. Cegenes vero Byzantium profectus in con-7

τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ σωτήριον δεξάμενος βάπτισμα ἐτιμήθη πα-
 8 τρῖκιος. ἔπεισε μέντοι καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Σκύθας τοῦ θεοῦ
 9 τοῦτου λουτροῦ μετασχεῖν. ποιούμενος δὲ τὰς διατριβάς κατὰ
 τὰ παρίστρια καὶ διαβαίωνν τὸν ποταμὸν ἀθρόον ἐκάκου τοὺς D IV 175
 10 τοῦ Τυράχ, ἀναιρῶν τε καὶ ληϊζόμενος. πρᾶσβειαν τοίνυν ὁ 5
 Τυράχ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπεισταλκῶς ἠτιάτο ὅτι τὸν ἀποστάτην
 τοῦ ἔθνους ἐδέξατο, καὶ εἰ μὴ κωλύσει κακοῦν τὸ ἔθνος τὸν
 B 11 πρόσφρυγα, τὸ ἔθνος ὄλον ἐξεῖ πολέμον. πρὸς ταῦτα δ' ὁ αὐτο-
 κράτωρ "οὔτε προδότης" ἔφη "τοῦ προσελθόντος γενήσομαι
 12 οὔτε κωλύσω μὴ ἀμύνασθαι τοὺς ἐπιβουλεύσαντας." τούτων 10
 τῶν μηνυμάτων τῷ Τυράχ κομισθέντων, ἐπεὶ χειμῶν ἐπέστη
 καὶ ὁ Ἰστρος ἐξ ὄχθης εἰς τὴν ἑτέραν τῷ κρῦει πηγνύμενος
 κεκρυστάλλωτο, πεζῇ διέβη τὸν ποταμὸν σὺν τῷ ἔθνῳ παντὶ
 καὶ τὴν Ῥωμαῖδα χώραν καταλαβὼν τὰ ἐν ποσὶν ἐκεοράζειν.
 13 ὁ δὲ γε βασιλεὺς τοῦτο μαθὼν στρατιᾶν αὐτίκα τῷ τῆς χώρας 15
 14 ἄρχοντι καὶ τῷ Κεγένῃ ἐπίκουρον ἐπεμψεν. οἱ μέντοι Πατζι-
 C νάκαι τροφῶν ἀφθονίαν εὐρόντες καὶ οἶνον καὶ ἄλλων πομάτων
 ἐσκευασμένων ἐκ μέλιτος καὶ περὶ ταῦτα ἀπληστευσάμενοι, νοσή-
 15 ματι κοιμακῶ περιέπεσον. καὶ τοῦτο ἐξ αὐτομόλου γνοὺς ὁ

10 περὶ τῆς τῶν ἑτέρων Σκυθῶν ἐπελεύσεως καὶ ὅπως ἐάλωσαν C

4 παρίστρια RwpDi, πάτρια A 5 πρᾶσβειαν E, corr. Ew 7 κω-
 λύσει E(wp) 8 post πρόσφ. add. ἠέλπει Rwp ἔξειν Rwp
 9 γενήσομαι Rwp 10 κωλύσει AD, κωλύσαι Rwp ἀμύνασθαι
 D 11 τῶν om. CD 13 κεκρυστάλλωτο AR, κεκρυστάλλωτο wpDi
 14 κατεληφώς Rwp 16 ἐπεμψεν R*wpDi, ἐπεμψε A, v. ad XIII
 1, 5 17 ante τροφ. add. καὶ B πομάτων AO Cedr. (Scylitz.)
 II p. 586, 11, ποτίμων Ewp

spectum regis venit et salutari baptismate initiatus patricius est
 8 appellatus suisque Scythis persuasit, ut et ipsi divino illo lavacro
 9 abluerentur. Cum vero in ripis Istri stativa haberet et flumine
 10 subito traiecto Tyrachius caedibus et rapinis infestaret, Tyrachus
 per legatos cum rege ob transfugam susceptum expostulat, quem
 11 nisi coerceret, totam gentem illi fore hostem. Ad ea respondet
 imperator se neque dediticium proditurum neque prohibiturum,
 12 quominus insidiatores ulcisceretur. Quibus nuntiis acceptis Tyra-
 chus, cum Ister hiberno tempore totus conglaciasset, cum tota
 gente pedibus flumen transiit Romanaque provincia occupata ob-
 13 via quaeque vastabat. Sed rex exercitum provinciae praesidi et
 14 Cegeni statim subsidio mittit. Patzinacae vero, cum annonae et
 vini et alliarum potionum, quae ex melle conficiuntur, copiam
 invenissent et iis avide se ingurgitassent, in coeliacum morbum
 15 inciderunt. Quo Cegenes e transfuga cognito Romanis quoque

Κεγένης ἀναπέλθει καὶ τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις ἐπιθέσθαι τοῖς ἐναντίοις. ὡς γοῦν εἶδον οἱ βάρβαροι τὴν κατ' αὐτῶν τῶν 16 Ῥωμαίων ἐπέλευσιν, κατειργασμένοι τῇ νόσῳ τυγχάνοντες ἡλυγίασαν καὶ ἀποδειλιάσαντες μεθῆκαν τὰ ὄπλα καὶ ἰκέται γεγό- 5 νασι καὶ τοῖς ἐχθροῖς παρέδωκαν ἑαυτούς. τούτων ὅσοι μὲν 17 ὑπὸ τὸν Κεγένην γέγονασιν, οἱ μὲν ξίφει παρεδόθησαν, οἱ δὲ πρὸς δουλείαν χρυσοῦ ἀπεδόθησαν. τὸ πλῆθος δὲ τὸ λοιπὸν 18 χρῆσιμον ἐνομίσθη γενέσθαι Ῥωμαίους, εἰ τὰ ὄπλα ἀφαιρεθὲν εἰς τὴν τῶν Βουλγάρων χώραν κατοικισθεῖη, ἔρημον οὔσαν D 10 τὴν πλείονα, πρὸ μικροῦ τοῦ ἔθνους ἐκείνου καταλυθέντος· ὃ 0 IV 176 καὶ γέγονε τοῦ βασιλέως κελεύσαντος. ὃ δὲ γε Τυράχ σὺν 19 τοῖς ἐξόχοις τοῦ ἔθνους ἤχθη πρὸς τὸν κρατοῦντα καὶ τοῦ θεοῦ καταξιωθέντες βαπτίσματος ἀξιώμασι λαμπροῖς ἐτιμήθησαν. ὡς δὲ μάχαι τότε Ῥωμαῖοι μετὰ τῶν Τούρκων ἦσαν 20 15 κατὰ τὴν ἐξάν, πεντεκαίδεκα χιλιάδας Πατζινάκων ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιλεξάμενος καὶ καθοπλίσας αὐτοὺς ἵππους τε παρασχόμενος καὶ ἐπιστήσας στρατάρχας αὐτοῖς ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἐν Χρυσοπόλει διεπέρασεν, εἰς Ἰβηρίαν κελεύσας ἀπελθεῖν, τάξας αὐτοῖς καὶ προηγῆτορα τῆς ὁδοῦ. ὡς δ' οὖν περὶ τὸν Δαμα- 21 20 τρὸν ἦκασιν, ἔστησαν καὶ πρόσω προβαίνειν οὐκ ἤθελον· εἰς

14 ὅπως οἱ Σκύθαι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίους δουλείας ἀφηνίασαν, εἶτα ἐσπίσαντο CE

2 οὖν DEwp 5. 6 καὶ τοῖς—τὸν κεγένην om. E 5 ante δοοι add. δ' w* p invitis AO 8 ἀφαιρεθεῖν p* 9 κατοικηθεῖη D 14. 15 κατὰ τὴν ἐξάν ante μετὰ Rwp 17 καὶ om. Di invitis ARwp ἐπιστήσας post αὐτοῖς BC 18 ἐν] καὶ D διεπέρασεν Rwp 20 ἀφίκοντο BC πρόσω προβαίνειν AR, πρόσω βαίνειν DEwp Di, sed non abhorret ab usu Zonarae talis plenasmus, v. XVII 29, 9: πρότερον . . προκαταληφθέντα

copiis fit auctor hostes invadendi. Quas cum barbari morbo con- 16 fecti contra se ire vidissent, aestuantes et animis armisque abiectis facti supplices hostibus se dediderunt. Quicumque vero in Ce- 17 genem inciderunt, partim gladiis sunt trucidati, partim auro ad servitutem venierunt. Reliqua multitudo Romanis usui fore visa 18 est, si armis ademptis in Bulgaria maxima ex parte deserta ob gentem illam non ita pridem eversam collocaretur; idque iussu regis factum est. Tyrachus vero eiusque proceres ad impera- 19 torem perducti et baptizati et magnis dignitatibus ornati sunt. Quod autem tum Romanis cum Turcis bella erant in Oriente, 20 imperator delectu acto XV milia Patzinacarum armis et equis et suae gentis ducibus datis Chrysopolim transvectos in Iberiam ire iussit, itineris quoque duce addito. Qui cum ad Damatryn 21

- τοῦπίσω δὲ χωρήσαντες καὶ ἄχρι τοῦ πορθμοῦ ἐφθακότες οὖν τοῖς ἔπποις τὴν θάλασσαν διαπορθμευσάμενοι κατὰ τὴν τοῦ
 P II 259 A ἁγίου Ταρσίου μονήν, αὐτίκα συντεταμένην ποιησάμενοι τὴν
 22 ὁδοπορίαν τοῖς ὁμογενέσι προσήγωντο· καὶ ἐπεὶ ὁμοῦ συν-
 ηθροίσθησαν, ἀπῆλθον καὶ ἐν τοῖς παριστροῖς πεδίους ἐπήξαντο 5
 τὰς σκηνάς, ἐκεῖθεν δ' ὁρμώμενοι τὰ Θρακῶα κατέτρεχον.
 23 πολλάκις δὲ τοῦ βασιλέως κατ' αὐτῶν στρατεύματα πέμψαντος,
 ἐπικρατέστεροι ἦσαν οἱ βάρβαροι, ὥστε καὶ ἀδεῶς κατὰ πάσης
 τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας σκεδάννυσθαι καὶ λείαν ἅπαντα
 τίθεσθαι καὶ οὐ τὰ πόρρω μόνον, ἀλλὰ μέντοι καὶ τὰ τῇ πόλει 10
 24 ἀγγίζουρα. τέλος δὲ σπένδονται Ῥωμαῖοις τριακοντούτις σπον-
 δάς. καὶ οὕτως ὁ τῶν Πατζινάκων ἔληξε πόλεμος.
 27 Ὅ δὲ σουλιτὰν οὐκ ἔληγεν ἐπιῶν τὰς ὑπὸ Ῥωμαῖοις χώ-
 ρας καὶ πόλεις καὶ τὰς μὲν ληϊζόμενος, τὰς δ' ἐκπορθῶν τε
 W III 206 B καὶ οἰκειούμενος. 15

2 Κατὰ τοῦτους τοὺς χρόνους καὶ ἐπιβουλὴν ὁ αὐτοκράτωρ
 3 ἐφώρρασεν, ἣν Ῥωμανὸς ὁ Βοΐλας συνεστήσατο. ἦν δ' οὕτος

16 περὶ ἐπιβουλῆς, ἣν ὁ Βοΐλας ἐμελέτησε καὶ ὅλος ἦν ἐκείνος (om. E)
 CE

2 post διαπορθ. repetit E τοῦ πορθμοῦ ἐφθακότες, quae omnia
 praeter τοῦ delet 3 συντεταμένην ACWo lat., ἐντεταμένην B,
 συντεταγμένην Rwp (cf. Cedr. l. c. p. 589, 13: τὴν πορείαν ἐπιτεί-
 ναντες) 4 πορείαν BC προσήγωνται D 7 κατ' αὐτῶν initio
 versus om. D στρατεύματα Ewp 9 ante μακεδ. add. τῆς
 Rwp 16 post ἐπιβουλὴν add. καθ' ἑαυτοῦ (κατ' αὐτοῦ D) Rwp
 17 ἐφώρρασεν E, corr. Ew βόϊλας AEwp, βοΐλας O (B corr. ex
 βόϊλας) Di (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 605, 2), Βοΐλας mavult B-W

pervenissent, restiterunt nec ultra progredi voluerunt, sed re-
 gressi usque ad fretum, mari iuxta S. Tarasii monasterium equis
 transmissis, continenter profecti sunt, donec cum popularibus
 22 suis se coniungerent. Quo facto, tabernaculis in campis ad ripas
 23 Istri fixis Thraciam incursarunt, copiis regis subinde contra se
 missis superiores, ut impune per totam Thraciam et Macedo-
 niam vagarentur et omnia praedarentur, non remota tantum, sed
 24 et urbi finitima. Tandem vero XXX annorum indutiis cum Ro-
 manis factis, belli Patzinacarum hic fuit exitus.

27. Neque vero sultanus destitit infestare Romanas pro-
 vincias et urbes, aliis direptis, aliis vastatis, aliis suo regno
 adiectis.

2 Sub id tempus imperator insidias sibi factas a Romano Boila
 3 deprehendit. Is erat vir obscurus, lingua semimuta et vi articu-

D IV 177 τῶν ἀσήμεων ἀνὴρ καὶ τὴν γλῶσσαν εἶχεν ἡμίφωνον μηδ' οἶαν
 ὀρθοεπεῖν, δλισθαίνουσαν δ' ἐν ταῖς ὀμμίαις καὶ ἀνεπαίσθητα
 τοῖς ἀκροαταῖς φθεγγομένην. τοῦτο δὲ ἦν τὸ μὲν ἐλάττωμα 4
 φρυσικόν, τὸ δὲ προσποιήσις καὶ σκηνὴ τὴν τῆς φύσεως δι-
 5 αμαρτίαν τῇ ὑποκρίσει τοῦ σκηνοῦργοῦ ἐπιτείνοντος. τῷ τοιοῦτῳ 5
 τοῖνυν ἀνδρὶ ὡς οὐδενὶ τῷ δ βασιλεὺς ἤδετο, καὶ εἰ διημαρ-
 τημένα καὶ ἀδιάρθρωτα ἤκουε φθεγγομένου αὐτοῦ, ὑπὲρ πᾶσαν
 ἠγείτο τὰς ἐκείνου φλυαρίας γλυκνυθυμίαν. καὶ οὕτως διὰ ταῦτα 6
 τῷ βασιλεῖ προσωκείωτο ὡς πάντα καιρὸν εἶναι αὐτῷ τῆς πρὸς C
 10 ἐκείνον εἰσόδου καὶ τῆς ἐντεύξεως. καὶ οὐχ οὕτως αὐτῷ τὰ 7
 περὶ τὸν ἀνδρῶνα διέκετο, ἣ δὲ γυναικωνίτις οἱ ἀπεκέκλειστο,
 ἀλλ' ἄνετος ἦν αὐτῷ κάκεινη καὶ δτ' ἐβούλετο βάσιμος, καὶ ὁ
 πλοῦτος ἐπέρρει τῷ ἀνδρὶ ἐκατέρωθεν, καὶ ἐκ τῶν τρωδῶν
 ἀναρπασθεῖς εἰς αὐτὴν ἀνήχθη τὴν συγκλητικὴν κορυφήν. δ 8
 15 δὲ οὐκ ἠγάπα τοῦτον εὐδαιμονήσας τὸν τρόπον, ἀλλὰ καὶ τῆς
 βασιλείας ἐρᾷ καὶ μελετᾷ ταύτην ἑαυτῷ προσνεῖμαι, κτείνας
 τὸν αὐτοκράτορα. καὶ οὐδ' ἤδει δύσους τῷ βασιλεῖ, τούτους 9
 τὸ ἀπόρητον ἀνεκάλυπτε. καὶ τοὺς μὲν τὸν λόγον προσιεμένους
 μεγάλας ἐλπῖων ἐξαίρων πρὸς τοῦργον ἐρῶννεν. εἰ δέ τινες 10
 20 καὶ πρὸς τὴν προσβολὴν ἐδυσχέρανον, ὁ δὲ πείραν ἔλεγε τὸν D
 λόγον προσαγαεῖν, ἵνα γινῶ τὴν ἐκείνων πίστιν τὴν πρὸς τὸν

1 γλῶτταν O 3 δ' RwpDi 7 διάρθρωτα D 8 οὕτω DEwpDi,
 v. ad XIII 6, 16 11 ἀνδρα DE γυναικωνίτης AR, γυναικω-
 νίτις B, corr. wpDi οἱ AO, οἱ E, corr. wpDi ἀποκέκλειστο
 DE 12 βάσιμος om. C 15 τοῦτο E 17 ἤδη AC, ἤδει
 R(wpDi) 19 ἐξαίρων om. C τοῦργον Di invitis ARwp, v.
 ad XV 1, 12 ἐρῶννεν w*p invitis AR 20 προσβολήν] βουλήν D
 21 εἰς Rwp

late loquendi destituta, partim naturae vitio, partim simulatione 4
 et affectatione, qua insitum sibi vitium augebat. Eo igitur ho- 5
 mine rex magis quam aliquopiam delectabatur eiusque nugas per-
 peram et confuse loquentis omnibus aliis voluptatibus praeferebat;
 unde tam familiaris illi factus est, ut quavis hora illum convenire 6
 et alloqui auderet. Nec minus illi gynaeceum quam andronitis 7
 patebat, quancumque volebat, et utrimque ei viro divitiae af-
 fluebant, ita ut licet a triviis ad senatorium fastigium evectus
 esset. Qua tamen felicitate non contentus regnum etiam concupi- 8
 scit idque sibi vindicare contendit, imperatore interfecto. Quos 9
 igitur regi male velle sciebat, iis arcanum detegebat; qui si eius
 orationem probarent, eos magna spe proposita ad facinus con-
 firmabat. Sin eum conatum aversarentur, aiebat se ea tentandi 10
 causa dixisse, ut eorum fidem erga imperatorem exploraret,
 eorumque integritate collaudata se illorum benevolentiam regi

αὐτοκράτορα, καὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τῆς διαθέσεως καὶ γνω-
 11 ρίσει τῷ βασιλεῖ εὖνους αὐτῷ τυγχάνειν διώμνυτο. ὁ μὲν οὖν
 οὕτω μετῆι τοὺς πλείονας, καὶ οἱ ἐκείνῳ συνομοσάμενοι ὄψα
 12 τὸ βούλευμα ᾤοντο γενέσθαι ἀνύσιμον. οὐ μόνον γὰρ ἡ πρὸς
 τὸν βασιλικὸν κοιτωνίσκον πάροδος ἐκείνῳ ἄνετος ἦν, κἄν ἐτυχεν δ
 ὑπνώτων ὁ βασιλεὺς κἄν τῇ βασιλίδι συνίαεν, ἀλλὰ καὶ τὰς D IV 17
 13 τῶν ἀπορρήτων εἰσόδων κλεῖς ἐμπεπίστευτο. καὶ ἤχθη ἂν εἰς
 ἔργον τὸ διαβούλιον, εἰ μὴ τις αὐτῷ τῷ βασιλεῖ κατεμήνησε
 14 τῶν κοινωνησάντων τοῦ σκέμματος. ἤλω τοίνυν ἐπ' αὐτοφώρῳ
 P II 260 A καὶ τὸ ξίφος αὐτὸ κατέχων ᾧ τὸν αὐτοκράτορα ἐμελλεν αὐτίκα 10
 15 διαχειρίσασθαι. ἀλλ' ὁ μὲν διὰ τὸ τοῦ κρατοῦντος ἀβέλτερον
 οὐδὲν ὑπέστη ἀναρὸν, οἱ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκείνῳ συνίστορες
 οὐκ ἔμειναν ἀτιμώρητοι.
 16 Οὗτος ὁ βασιλεὺς φιλότιμος δοκεῖν ἐθέλων καὶ ἐλευθέρως,
 μὴ μετιῶν δὲ τὴν ἀρετὴν ὡς ἐχορῆν, εἰς κακίαν ταύτην με- 15
 17 ἤνεγκεν. ἀντὶ γὰρ μεγαλοπρεπείας εἰς ἀσωτίαν μετακεκύλιστο,
 οὔτε οἷς ἔδει παρέχων τὰ δημόσια χρήματα οὔτε δασαπερ ἔδει
 18 οὔθ' ὅτε χρεῶν. καὶ τὴν μονὴν τὴν τῶν Μαγγάνων οἰκοδο-

14 δι οὐ κατὰ λόγον ἀναλίσκων τὰ (κατέλιπεν ἀναλίσκοντα E) δημόσια
 χρήματα εἰς πόρους ἀπέιδεν (om. E) οὐκ εἰσαγεῖς ὁ Μονομάχος CE

1 γνωρίζαι (sic) A, v. ad XVII 28, 16. XVIII 1, 8 3 συνομο-
 σάμενοι O 4 ἢ οἱ D 5 ἄνετος p* 6 post κἄν add. καὶ
 DEwp 8 αὐτῷ ACD, αὐτὸ R (E corr. ex αὐτῷ) wpDi τῷ
 om. C 9 αὐτοφώρῳ p* 12 δὲ τῆς D 14 καὶ om. C, suppl.
 Cw 15 post δὲ add. σὺν ἐπιστήμῃ BC(wp) 16 γὰρ om. D
 ἀσωτίαν DE 17 ὅσα παρέδει E 18 post μονὴν add. δὲ
 RwpDi

11 esse patefacturum iurabat. Cum autem sic plerosque tractaret,
 12 eius coniurati rem facillime posse confici opinabantur. Neque
 enim in regium tantum cubiculum, ipso dormiente aut cum re-
 gina cubante, homini patebat aditus, sed et occultorum adituum
 13 claves creditae erant. Quare omnino ea quae voluit exsecutus
 14 fuisset, nisi a quodam ex consciis ipsi regi delatus in manifesto
 scelere deprehensus esset, gladium ipsum adhuc tentans, quo im-
 15 peratorem statim percussurus erat. Ceterum ipse ob regis stulti-
 tiam poenas non dedit, insidiarum consciis tantum supplicio
 affectis.

16 Hic rex cum se benignum ac liberalem perhiberi vellet,
 17 in eo tamen neque artem neque modum adhiberet, a virtute
 magnificentiae in vitium profusionis est devolutus; publicam enim
 pecuniam ita dilargiebatur, ut neque quibus, neque quantum,
 18 neque quando esset tribuendum, observaret. Nam cum Manga-

μῶν (λέγεται δὲ τῆς οἰκοδομῆς ἄρξασθαι διὰ τὴν ἐρωμένην αὐτῶ, τὴν Σκλήραιναν λέγω, ἢν' ἐκείνη προσφοιτᾷ συνεχῶς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυνηγίου ἐχούση τότε δὴ τὴν κατοίκησιν, πρό- B φασιν ἔχων τοῦ σεμνείου τὴν δόμησιν) ἐξήντησε τοὺς βασι- 5 λείους ἢ κοινούς θησαυρούς, ὅθεν χρημάτων δεόμενος οὐδὲ τῶν ἀπειρημένων πορισμάτων ἀπείχετο. ἀλλὰ καὶ χωρῶν οὐσῶν, 19 αἱ τοῖς βασιλεῦσιν οὐ δασμούς συνεισέφερον, ἀλλ' ἀντὶ πάσης δασμοφορίας δυσχωρίας ἐφρούρουν καὶ τοῖς βαρβάροις τὴν εἰς τὰς Ῥωμαίους ὑποκειμένης χώρας ἀπετείχιζον πάροδον, ἐκεῖνος 10 φόρους ταῖς χώραις ἐπιτάξας ἐσχόλασε τὰς φρουράς. κἀντεῦθεν 20 ἢ πρὸς τὰς Ῥωμαῖδας χώρας ῥάστη τοῖς βαρβάροις ἐγένετο πάροδος. ἐκεῖνος τοίνυν ὁ ἀνὴρ αἴτιος τοῖς ἀπαθῶς λογιζο- 21 μένοις κριθῆσεται τοῦ τὴν ἐξάν μοῖραν δουρὶ κυριευθῆναι βαρ- C βαρικῶ.

D IV 179 Τῆς δὲ βασιλίδος Ζωῆς ἐν γήρῳ βαθεῖ (ὑπὲρ γὰρ τὰ 28 ἑβδομήκοντα ἔτη παρεξείαθη αὐτῇ τὸ βιώσιμον) καταλυσάσης τὴν ζωὴν, οὐκ ἀνδρικῶς ἐκεῖνος ἐθρήνησεν, ἀλλὰ μέντοι γε W III 207 μειρακιωδῶς. λέγεται δὲ καὶ ἀγγέλοις αὐτὴν παρεξισοῦν, ἐπειδὴ 2

12 σημείωσαι E 15 τελευτῇ τῆς βασιλίδος Ζωῆς AC

1 λέγεται δὲ τῆς οἰκοδομῆς RwpDi, om. A 8 κυνηγίου w*p in-
vitis AR δὴ om. BC κατοίκησιν p* 4 βασιλικούς CD
7 τοῖς βασιλεῦσιν A, πρὸς τὸ (τὸν B) δημόσιον O, πρὸς τὸ δημόσιον
τοῖς βασιλεῦσιν Ewp 8 ἐφρούρουν D 9 ῥωμαίους D 11 ῥο-
μαίαις Ewp 12 ἀπαθῶς ARCwwp, ὁρθῶς BCWo lat. 15 γήρῳ AR
Psell. p. 190, 12, γήρα (DE)wpDi, v. Usenerum *Der heil. Theo-
dosios* p. 125 et *Wiener-Schmiedel Gramm. d. neutest. Sprach-
idioms.* Gotting. 1894 § 9, 2 16 παρεξείαθη E 17 ἀνδρω-
δῶς BC

norum monasterium aedificaret, quod ob adamatam Scleraenam incohase fertur, ut eam tum in domo Cynegii habitantem per speciem structuræ inspiciendæ crebrius conveniret, regiis et publicis thesauris exhaustis, ad pecuniæ inopiam redactus ne illicitis quidem quaestibus abstinerebat. Sed cum provinciæ quaedam essent 19 immunes, quæ pro omnibus vectigalibus locorum angustias tuerentur et barbaros aditu Romanarum ditionum prohiberent, custodiis abolitis tributa iis provinciis imperavit, unde barbaris 20 sine ullo negotio patuerunt. Illud certe quidem, si quis sine 21 studio et ira consideret, ei acceptum ferri potest, quod Oriens Marte barbarico est subactus.

28. Regina Zoë provecta ætate mortua (septuagesimum enim annum excesserat), eius obitum non ut viro dignum est tulit, sed pueriliter luxit; eamque angelis aequiperasse fertur, 2

που τοῦ μνήματος ἐκείνης μύκης ἔκ τινος ὑγρότητος ἀνεβλά-
 στησε, καὶ τοῦτο καλεῖν σημεῖον ἀνωθεν οἰκονομηθέν, ἵνα μὴ
 3 ἀγνοῆται ἡ βασιλις ταῖς νοεραῖς συντεταγμένη δυνάμει. τῆς
 δέ, ὡς εἴρηται, θανούσης, ὁ βασιλεὺς ἔτι φλεγμαίνων περὶ τοὺς
 ἔρωτας ἐπεισάγει τοῖς βασιλείοις μείρακά τινα, ὄμηρα δοθεῖσαν 5
 Δ' Ῥωμαίοις ἐξ Ἀλανῶν, παῖδά τινας τῶν παρ' ἐκείνοις ἀρχηγε-
 τούτων, καὶ ταύτην Σεβαστὴν ὀνομάσας βασιλίειον αὐτῇ θερα-
 4 πείαν καὶ πλοῦτου χορηγίαν ἀπέταξε. καὶ εἰ μὴ τὴν βασιλίδα
 Θεοδώραν πεποιήτο δι' αἰδοῦς ἢ μᾶλλον τὸ τῆς τετραγαμίας
 ἡσχύνετο ἄθεσμον, καὶ βασιλίσσαν ἂν τὴν ἐρωμένην ταύτην 10
 5 ἀνεῖπε καὶ διαδήματι κατεκόσμησεν. ἐκείνου δὲ θανόντος, οὐ
 παρέμεινε τῇ Σεβαστῇ τὸ εὐτύχημα, ἀλλ' εἰς τὴν προτέραν τῆς
 6 ὄμηρας τύχην ἐπανελήλυθεν.
 7 Ἄρτι δὲ καὶ περὶ τοῦ τέλους ἱστορητέον τούτου τοῦ αὐτο-
 κράτορος. οὐ μακρὸς ἐξεμετρήθη χρόνος, ἐξ ὅτου τῆς ἡγε- 15
 μονίας τῶν Ῥωμαίων γέγονεν ἐγκρατῆς, καὶ οἱ νόσος ἀρθροῖτις
 P II 261 A ἐνέσκηπεν, ἢ πρότερον τοῖς ποσὶν ἐκείνου τοῦ δρύματος ἐπ-

3 περὶ τῆς ἐξ Ἀλανῶν παλλακευομένης τῷ βασιλεῖ CE 15 περὶ τῆς
 νόσου ἢ τῶν νόσων τοῦ Μονομάχου (τ. μον. ἢ τ. νόσων E) CE

1 μὴ ... ἔκ τινος E 2 τοῦτον D 3 τῇ p* 4 δὲ ARw, δ'
 p* Di 5 ὄμηρον wp invitis AR 7 post αὐτῇ add. τὴν BCwp
 7. 8 ἀπέταξε post θεραπείαν BCwp 8 χορηγίας C, χορηγίαν p*
 post χορ. add. δαφιλεστάτου BC, δαφιλεστάτην w*p 9 ante
 θεοδώραν add. τὴν BCwp θεοδώρα D ante πεποιήτο add.
 λέγω BCwp ἢ μᾶλλον] καὶ BC 10. 11 καὶ βασιλίσσαν—κα-
 τεκόσμησεν] τάχα τὴν ἐρωμένην ταύτην ἀνείπεν ἂν καὶ βασιλίσσαν BC
 11 post κατεκόσμησεν add. ἂν DEwp 12 παρ' ἐμεινε E, corr. Ew
 13 ὄμηρας E, ὄμηρας w*p 15 ἐκμεμέτητο BC 16 ἀρθροῖτις
 AR, ἀρθροῖτις E, ἀρθροῖτις D, ἀρθροῖτις wp Di 17 ἐνέσκηπεν D

- cum ob loci humiditatem ex eius monumento fungus germinasset, quem signum divina providentia editum vocavit, ne ignoraretur reginam in coetum potestatum intelligentium esse receptam.
- 3 Qua mortua, ut diximus, rex tum etiam amoris incendio flagrans adolescentulam quandam Alani principis filiam, obsidem Romanis datam, in regiam introductam appellat Augustam, addita custodia
- 4 regia et sumptibus liberalissimis. Quod ni reginam Theodoram reveritus esset ac potius quarti coniugii dedecus et nefas, amicam suam etiam reginam appellationem et diademate exornasset.
- 5 Ceterum illa Augustae felicitas non diu permansit; nam post imperatoris obitum ad pristinum conditionem rediit.
6. 7 Nunc de exitu huius imperatoris est dicendum. Quem non multo postquam Romanorum regno potitus est, morbus articularis

ἤνεγκε τὴν φορὰν, ὥστε τὰς βάσεις αὐτῶ πρὸς πορείαν καὶ
 στάσιν ἀδυνατεῖν. εἰ δὲ ποτε κινήσεως ἀνάγκην ἔσχηκεν, ἥ 8
 πρὸς τινων ἐπιστηριζόμενος προέβαινε δυσχερῶς ἢ καὶ πάμπαν
 ἔτεροκίνητος ἦν. τοῦ χρόνου δὲ προϊόντος καὶ ταῖς χερσὶν 9
 5 ἐπερρῆν τὸ αἶτιον· εἶτα καὶ τοῖς ὤμοις ἐπήνεκτο, καὶ τέλος
 D IV 180 ὄλον αὐτῶ τὸ σῶμα τῷ ζεύματι κατεκλύζετο καὶ παρεῖτο καὶ
 ἐξηρθροῦτο, τοῖς τῶν ἄρθρων κοιλώμασιν ἐγκλειόμενον τοῦ ζεύ-
 ματος. ἔκαμνεν οὖν οὕτω πρὸ μακροῦ τὸ σῶμα τῷ βασιλεῖ.
 εἶτα καὶ τι ἕτερον ἐπισυμβεβηκός (τὸ δ' ἦν ἐκ πνεύματος γυ- 10
 10 γμὸς περὶ τὴν πλευράν) προσδοκῆσιμον ἐκείνῳ καὶ τοῖς αὐτῶ
 παραδυναστεύουσιν ἔθετο τὸ τέλος τῆς βιοτῆς, ὧν τὰ πρῶτα 11 B
 ὁ λογοθέτης ἦν Ἰωάννης, ἐκτετμημένον ἀνδράριον, ἀσημον μὲν
 ἐκ γένους ἢ δυσγενέστατον, πρὸς δὲ πραγμάτων μεταχειρίσιν
 ἀφυσέστατον, γραμματικῆς δὲ τέχνης τοσοῦτον μετεσχηκός ὥστε
 15 μῆτ' ὀρθοεπεῖν ἀκριβῶς μῆτ' ἀπταιστως ὀρθογραφεῖν. ἐφ' ᾧ 12
 δὴ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων διοίκησιν ὁ βασιλεὺς ἐποιήσατο
 καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀπέδειξε πάντων κορυφαίωτατον. ἦν γὰρ 13
 ἐπὶ τῶν βασιλικῶν διοικήσεων πρόην ἀνήρ τοῦτω τὰ πάντα

11 περὶ τοῦ λογοθέτου τοῦ δρόμου Ἰωάννου CE . 17 περὶ τοῦ Λειχού-
 δου (Λειχούδη E) Κωνσταντίνου CE

1 αὐτοῦ BCwp 2 ἀδυνατεῖν w*^p post *potis* add. καὶ Rwp
 3 ἐπιστηριζόμενος Rwp 4 τοῦ initio versus om. C 5 ἐ-
 περρῆν τὸ] ἐπερρῆν τὸ w*^p invitis AR 7 ταῖς B κοιλώσιν BC
 9 γύμα D 11 τέλος AR, λέγος w*^p 13 ἦ AR, καὶ w*^p
 14 τοσοῦτο Ewp μετεσχηκός RwpDi, μετεσχηκός et -κός per
 dittogr. A, μετεσχηκός D 15 post ἀκριβῶς add. ἀπταιστών BCwp
 16 διοίκησιν om. C, suppl. Cw 17 ἀπέδειξεν ἀπάντων RwpDi,
 ἀπάντων ἀπέδειξε C post ἦν add. μὲν Rwp

invasit, humoribus principio ad pedes decurrentibus, ut neque stare,
 neque ingredi posset. Quando autem eum moveri necesse erat, 8
 aut ab aliis suffultus aegre ingrediebatur aut gestabatur. Verum 9
 paullatim in manus etiam fluxiones incumbabant, deinde humeros
 vexabant, denique totum corpus infestabant et laxabant, cavi-
 tatibus articulorum se insinuantes. Ad haec aliud accessit malum, 10
 vellicatio lateris ex anhelitu, qua fiebat, ut neque ipse vitae
 diuturnioris spem haberet neque eius proceres, quorum primarius 11
 erat logotheta Ioannes, castratus homuncio, obscuro et ignobilis-
 simo genere ortus et ad res gerendas ineptissimus, grammaticae
 artis adeo peritus, ut neque recte loqui neque sine errore scri-
 bere posset. Eum rex summa rerum commissa principem senatus 12
 designavit. Nam prius rerum regiarum administratio fuerat penes 13

ἀντίροπος καὶ γένος καὶ λόγον καὶ τὴν περὶ τὰς πολιτικὰς
 14 οἰκονομίας ἀκρίβειαν. τοιοῦτος δ' ὢν, δπηνίκα τι παρὰ τὸ
 καθήκον ἐπέταττεν αὐτῷ ποιῆσαι ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἦν τῇ προαι-
 C ρέσει τοῦ κρατοῦντος ἐπικληνής, ἀλλ' ἀντέλεγέ τε καὶ ἀνείργε
 15 τοῦ μὴ προσήκοντος. ὁ δὲ ἐχάλεπαινε καὶ πολλάκις τούτου 5
 γινομένου ἐμηνία τῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἑλευθερία, καὶ ἵνα τὸ
 ἀντίξουν ἀποφορτίσαιτο, μεθιστᾶ μὲν ἐκείνον τῆς τῶν κοινῶν
 διοικήσεως (ὁ Λειχοῦδης ἦν οὗτος), ἀντιεσάγει δὲ τὸν Ἰωάννην
 καὶ τούτῳ τὴν τῶν πολιτικῶν ἐγχειρίζει κυβέρνησιν, ἵνα μὴ
 16 πρὸς τινος ἐρ' οἷς ὁρμήσει ἀνείργοιτο. οὗτος τοίνυν ὁ Ἰωάννης 10
 καὶ ἕτεροι, μέγα κἀκείνοι δεδυνημένοι παρὰ τῷ βασιλεῖ, ἀπ-
 εγνωκότες αὐτῷ τὸ βιώσιμον πείθουσι τὸν κάμνοντα φροντίσαι
 περὶ διαδοχῆς καὶ ὑποτιθέασιν αὐτῷ εἶναι πρὸς τὴν ἀρχὴν
 17 ἐπιτήδειον τὸν Πρωτεύοντα· ὁ δὲ τὴν τῆς Βουλγαρίας ἀρχὴν D IV 181
 D 18 περιέξωστο καὶ ἀπεδήμει τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. ἔσταλτο 15
 τοίνυν ὁ τὸν ἄνδρα μετακαλεσόμενος· ἐκ δὲ τῆς βασιλίδος Θεο-
 δώρας ἡ βουλή ἀπεκέρυπτο. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος τὸ βούλευμα
 19 τὴν βασιλίδα διέλαθε. γνοῦσα δὲ ὡς οὐκ ἐπ' αὐτῇ ποιεῖται τὸ
 κράτος ὁ τελευτῶν, τὸν μὲν εἶψ' δυσθανατοῦντα κατὰ τὰ ἐν τοῖς

10 οὐ τὸν Πρωτεύοντα ἠβουλήθη ὁ βασιλεὺς καταλιπεῖν διάδοχον τῆς ἀρ-
 χῆς CE

2 οἰκονομίαν D 5 χἀλέπαινε D 7 ἐκείνον RwpDi, ἐκείνω A
 9 post πολιτικῶν add. πραγμάτων Ewp 11 κἀκείνοι om. C
 12 τὴν ζωὴν BC φροντίσαι (sic) A, v. ad XVII 27, 10 13 τὴν
 om. D 14 τὸν πρωτεύοντα ἐπιτήδειον B 15 ἔστακτο D 16 ἄν-
 θρωπον Rwp 17 ἀπεκέρυπτο p* 19 δυσθανοῦντα E

virum huic et genere et facundia et scientia regendae civitatis
 14 omnino dissimilem. Qui, cum rex aliquid secus quam conveniebat
 iussisset, ad imperatoris voluntatem non statim propendebat, sed
 15 refragabatur et deterrebat. Quod cum saepius fieret, ille graviter
 et iniquo animo libertatem illius ferens homini (Lichudes is vo-
 cabatur), ut adversatore careret, munus id ereptum in Ioannem
 transfert, cui tradit civitatem regendam, ne suae cupiditates in-
 16 hiberentur. Is igitur Ioannes et alii, qui multum apud regem
 poterant, vita desperata aegrotanti regi auctores sunt deliberandi
 de successore monentque Protevontem aptum esse ad imperium.
 17. 18 Qui cum Bulgariam regeret, ab urbe aberat. Missus igitur est,
 qui hominem arcesseret; idque clam regina Theodora, non tamen
 ita, quin arcano illo consilio deprehenso aegrotum regem cogno-
 19 sceret potestatem in alium transtulisse. Itaque illo moribundo
 in Mangania regia relicto, industria ministrorum suorum nave

Μαγγάνοις βασιλεία· ἐκείνη δὲ σπουδῇ τῶν ὑπηρετουμένων αὐτῇ ἐμβεβηκυῖα νῆι εἰς τὸ μέγα προσωρμισθῆ ἀνάκτορον. καὶ 20 αὐτῇ ἢ τε βασιλικῇ δορυφορίᾳ προσερχομένη αὐτίκα καὶ τῆς γε- W III 208 ρουσίας τὸ ἔκκριτον, καὶ αὐτοκράτωρ πρὸς πάντων ἀνερχομένη, 5 ὡς αὐτῇ κατὰ κληρὸν τῆς ἀρχῆς προσηκούσης. τοῦτο τῷ 21 Μονομάχῳ γνωσθὲν προστίθεισιν ἄλγημα, καὶ βραχὺ τι ἐπιβιούς, ὅσον ἐπιστενάσαι τοῖς γενομένοις καὶ ἀθυμῆσαι, ἐξέλιπε, P II 262 A βασιλεύσας ἔτη δώδεκα.

Ἡ δὲ βασίλισ Θεοδώρα ἔξωρος τῆς αὐταρχίας κρατήσασα 29 10 βασιλέα τοῖς πράγμασιν ἐπιστῆσαι οὐκ ἤθελεν, ἀλλ' ἠδυνθεῖσα τῇ ἐξουσίᾳ, παρ' ὅσον ἐπεβίω τῇ βασιλείᾳ καιρὸν, αὐτῇ τῶν δλων ἦν ἐγκρατής, πρὸς τοῦτο καὶ παρὰ τῶν αὐτῆς θεραπόντων ἐμβιβασθεῖσα, οὐς καὶ ταῖς μεγίσταις ἐπέστησε τῶν ἀρχῶν. τὴν δὲ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοίκησιν τῷ συγ- 2 15 κέλλῳ Λέοντι, δς Παρασπόνδυλος ὠνόμαστο, ἐνεχείρισε τῷ

5 τελευτῇ τοῦ (om. A) Μονομάχου AE 9 μοναρχία τῆς βασιλίδος (βασιλεύσας A, βασιλείας E) Θεοδώρας AR, ἢ Θεοδώρα B

2 ἐμβέβηκε D ante νῆι add. τῇ D πρὸς BC 5 αὐτῇ R(wpDi), αὐτῇ A κατὰ τὸν D τοῦτο RwpDi, τοῦτω A τῷ om. D 7 γενομένοις D, γενομένοις ex γενομένοις corr. E 8 post δώδεκα add. καὶ μῆνας ὀκτώ D, καὶ μῆνας ὀκτώ (ὀκτώ om. CE, in spatio litterarum octo fere erasarum om. B, add. Cw) καὶ κατετίθη εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ δομηθεῖσαν μονὴν τῶν μαγγάνων BCEwpDi; v. Psell. p. 199, 24 9 δὲ om. BC τῆς αὐταρχίας κρατήσασα ARwp, μοναρχήσασα BCduoP 10 ἠδυνθεῖσα RwpDi, ἢ δυνθεῖσα A 14 συγκέλλῳ (AR)p, συγγέλλῳ D, συγγέλλῳ Ew 15 Στραβόσπόνδυλον Cedr. (Scylitz.) II p. 611, 14; Παρασπόνδυλος Psell. epist. (t. V. bibl. graec. med. aevi ed. Sathas) p. 565, 3, v. Maedlerum Theodora, Michael Stratiotikos, Isaak Komnenos Progr. gymn. Plav. Saxon. 1894 p. 5 15. p. 652, 1 τῷ π. ADE, τό π. wpDi, v. Cedr. l. c. p. 611, 15 (v. ann. sequ.)

consensa ad magnam regiam appellit. Ibi et regis satellitibus 20 et selectis senatoribus ad eam confluentibus, imperatrix ab omnibus est salutata, ut ad quam imperium iure hereditario pertineret. Ea res Monomacho dolorem auxit; cumque non amplius vixisset, quam ut suspirio dolorem et tristitiam inde acceptam significare posset, post regnum XII annorum exspiravit.

29. Regina THEODORA sola potita rerum iam effeta aetate, regem sibi adiungere noluit, sed delectata imperio, quoad vixit, omnia in sua potestate habebat idque consilio et opera ministrorum quoque suorum, quos summis magistratibus praefecit. Re- 2 rum civilium administrationem Leoni syncello, cognomento Pa-

3 πάλαι τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ ὑπηρετήσαντι. ἡ δὲ προῦκάθητο ἐπὶ
 B βήματος καὶ ἐχρημάτιζε πρέσβεισι καὶ ἦν ἀρχαιρεσιάζουσα καὶ
 δίκαις ἐνθεμιστεύουσα καὶ ψήφους ἐκφέρουσα καὶ διαιτῶσα
 δημοσίαις καὶ κοιναῖς ὑποθέσεσι, καὶ εὐδαιμον ὑπῆρξεν αὐτῇ
 4 τὸ αὐτοκρατές. οὐτε γάρ τις ἀντήρε χεῖρα αὐτῇ οὐτ' ὀλιγώρως D IV 182
 πρὸς τὰ ἐκείνη δεδογμένα ᾤφθη διατεθὲν τὸ ὑπήκοον οὐτ'
 ἔθνος τότε κατὰ Ῥωμαίων κενίητο, ἀλλὰ καὶ εὐκρασία γέγονε
 5 τῶν ὥρων καὶ ἡ γῆ τοὺς καρποὺς ἀφθόνους ἐξήνεγκεν. ἔξωρος
 δέ, ὡς εἴρηται, καὶ πλήρης ἡμερῶν ἡ βασιλεὺς αὐτῆ τῶν σκήπ-
 τρων κρατήσασα ὁμῶς μακροὺς ἐτι τῆς ζωῆς ἑαυτῇ ἐπεμέτρει 10
 ἐνιαυτούς. εἶχε δὲ καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμενέστερον καὶ μὴ δῆστα
 C 6 πόνους καμπτόμενον. ἐπεὶ δὲ καὶ ταύτην κατήπειγε τὸ χρεῶν,
 εἰ καὶ τινες αὐτῇ μοναχοὶ αἰῶνας ἐτι ζωῆς ἐπηγγέλλοντο, καὶ
 νόσῳ περιεπεπτώκει δεινῇ, ἢ τοῖς Ἀσκληπιάδαις ὀνόμασται εἰλεός,
 καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν αἱ ἐλπίδες αἱ περὶ αὐτῆς ἀπεγνώσθησαν, 15
 συλλεγόντες βουλευόνται τίνα ἂν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀντιστάξωσιν, ὃς
 7 αὐτοῖς τὴν εὐετηρίαν τηρήσει καὶ τὸ εὐτύχημα. ἔδοξεν οὖν

1 δι εὐτυχῶς ἦνσε τὴν ἀρχὴν ἡ Θεοδώρα CE 17 δι (δπως E) δ
 Στρατιωτικὸς Μιχαὴλ εἰς τὴν τῆς βασιλείας ἀνήχθη περιοπὴν CE

p. 651, 15. 1 τῷ ὑπηρετήσαντι πρῶν τῷ βασιλεῖ μιχαὴλ BC 3 ψήφους
 E 5 ἐγκρατές C, corr. C_w ἀντήρες RwpDi, ἀντήρες A (v. ad
 XVI 2, 1), ἐπεβούλευσε Psell. p. 201, 12 ὀλιγῶρ C, corr. C_w

7 ἔθνη DEwp κενίη^τ A, κενίητο RDi, κενίηντο DEwp 10 ἑαυτῇ
 om. BD 11 ἐρρωμενέστερον D 12 δὲ om. C, suppl. C_w
 13 αὐτῇ B 14 ἀσκληπιάδαις punctis notatum D ὀνόμαστο C
 17 τηρήσει τ. εὐετηρίαν BC

raspondylo, mandavit, qui olim regi Michaëli operam navarat.
 3 Ipsa vero pro tribunali praesidebat, legatis respondebat, magi-
 stratus creabat, ius dicebat, suffragia ferebat, sententiam suam
 4 gubernatio. Neque enim quisquam illi se opposuit, neque subiecti
 eius decreta neglexerunt, neque ulla gens cum Romanis bellum
 fecit, sed et anni tempora suam temperiem habuerunt et terra
 5 uberes fructus tulit. Quamvis autem natu grandis, ut dictum
 est, sceptris potita esset, tamen longum etiam sibi vitae tempus
 fore sperabat, cum corpore firmiore esset, quod laboribus haud
 6 facile cederet. Sed cum et ipsam fata urgerent, etsi monachi
 quidam nescio quot ei saecula vitae promittebant, et eius fami-
 liares ob morbum gravissimum, quem ileum medici vocant, de sa-
 lute illius desperassent, in unum congressi deliberant, quis in eius
 locum substituendus esset, a quo prosperitas illa et felicitas con-
 7 servaretur. Iis igitur deliberantibus talis visus est Michaëli Stra-

πρὸς τοῦτο σφίσι κατάλληλος ὁ Στρατιωτικὸς Μιχαήλ, ἀνὴρ ἐκ Βυζαντίου μὲν γεγονώς, πρὸς πραγμάτων δὲ καὶ τοσαύτης ἡγεμονίας μεταχειρίων ἀποπεφυκώς ἔκ τε φυσικῆς νωθείας καὶ ἀφελείας καὶ διὰ χρόνου μῆκος, ὃ τῇ ἐκείνου παρεξέταθη ζωῇ. 5 ἤδη γὰρ οὐ γέρον ἦν, ὡς παρὰ τοῦ δημώδους πλήθους ὠνό- 8 D μαστο, ἀλλὰ πρεσβύτης. τοῦτον οὖν πείθουσι τὴν Θεοδώραν ἀντικαταστήσαι τῇ βασιλείᾳ. ἡ δὲ αὐτίκα ταινιοῖ τῷ βασιλείῳ 9 τὸν Μιχαήλ διαδήματι, πρότερον ὀρκίους προκαταληφθέντα φρικώδεσι μῆτι τῆς ἐκείνων γνώμης χωρὶς ἐπὶ ταῖς τῆς βασιλείας 10 οἰκονομήσασθαι διοικήσεσιν. ἐπὶ τούτοις τὴν βασιλίδα τὸ πνεῦμα 10 ἐπέλιπε, μοναρχήσασαν ἔτος ἕν ἐπὶ ἑννέα μηνῶν.

LIBER DVODEVICESIMVS.

Ὅν οὖν εἴρηται τρόπον ὁ πρεσβύτης Μιχαήλ αὐτοκράτωρ 1 ^{W III 209} ^{P II 263 A}
ἀναρρηθὲς τοῖς μὲν τῆς γερουσίας καὶ τῷ δημῷδε πλήθει
D IV 183 καὶ παρὰ τὸ προσῆκον ὄπτιο φιλοτιμώτατος, ἕκαστον τούτων

10 τελευτῇ τῆς βασιλίδος Θεοδώρας CE 12 βασιλεία Μιχαήλ Στρατιωτικοῦ τοῦ γέροντος AE, βασιλεία τοῦ Στρατιωτικοῦ (τ. στρ. om. D) Μιχαήλ τοῦ γέροντος (τ. γερ. om. C) CD, βασιλεία Μιχαήλ B

1 σφίσι om. B στρατηγός D 2 post καὶ add. ταῦτα Rwp
3 μεταχειρίων AR, μεταχειρήσιν DCwwp, om. C 4 ἀφελείας
RwpDi, ἀμελείας A, ἀφελῆ Cedr. l. c. p. 612, 6 δ] ἡ C 6 βασιλί-
σασαν BCWo lat. 8 προκαταληφθέντα ARwpDi, καταληφθέντα
DE, v. ad XVII 26, 21 9 τῆς] τῇ E 11 ἐξέλιπε DEwp
12 οὖν AEwp, δ' D, om. R 14 φιλοτιμώτατος Ewp, v. p. 655, 4

tioticus, vir Byzantius ille quidem, sed ad gerendas res tanti praesertim principatus tum ob naturalem socordiam et simplicitatem, tum ob aetatem longissimam ineptus. Neque enim senex 8 erat, ut vulgo vocabatur, sed paene decrepitus. Persuadent igitur Theodora, ut Michaëlem in imperio collocet; a qua statim 9 diademate redimitus est, sanctissimo prius iureiurando adactus se nihil sine illorum consensu in regis administrationibus decreturum. Quibus rebus peractis reginam spiritus defecit, cum 10 annum et IX menses regnasset.

1. MICHAËL senex hoc modo imperator appellatus senatores et plebeiam multitudinem nimis benigne tractavit, ad dignitatum

εἰς βαθμοὺς προβιβάζων ἀξιωμαίων καὶ τιμὰς προσνέμων ἀκα-
 2 ἀλλήλους τοῖς πλείοσι. τοῖς δὲ στρατιωτικοῖς καταλόγοις καὶ
 μάλιστα τοῖς τούτων ἐξόχοις, οἷς στραταρχεῖν τε καὶ ἡραρχεῖν
 ἀπονενέμητο πρὸ πολλοῦ, καὶ λίαν ἀντιρρόπως τοῖς ἄλλοις ἐκέ-
 3 χρητο. οὔτε γὰρ φιλότιμόν τι πρὸς αὐτοὺς ἐνεδείξατο ἄρι 5
 καταλαβόντας τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, οὔτε μὴν πράξειν αὐ-
 4 τοὺς ἐδεξιώσατο δῆμασιν. ἦσθη δὲ τούτων πρωτεύοντε ἄνδρε
 Β διτῶ, μαγίστρῳ μὲν ὄντε καὶ ἄμφω, λαμπρῶ δὲ τὰ γένη, καὶ
 οὐχ ἦττον στρατηγικῇ συνέσει καὶ κράτει χειρῶν καὶ θάρσει
 5 ψυχῶν εἰχέτην τὴν περιφάνειαν. τούτων ἄτερος ἦν ὁ Κομνηνὸς 10
 Ἰσαάκιος, ὁ δὲ λοιπὸς ὁ Κεκαυμένος Κατακαλῶν, ᾧ Κολώνεια ἡ
 πατρίς, ὃν καὶ δοῦκα Ἀντιοχείας τυγχάνοντα ἅμα τῇ ἀναρρῆσει
 παρέλυσε τῆς ἀρχῆς, τὸν οἰκεῖον ἀνεπιὸν Μιχαὴλ μάγιστρόν τε καὶ
 δοῦκα τῆς Ἀντιοχείας προχειρισάμενος καὶ Οὐρανὸν ἐκείνῳ θέ-
 μενος τὸ ἐπώνυμον, ἵνα πρὸς τὸν ἀρχαῖον Οὐρανὸν ἀναφέρειν τὸ 15
 6 γένος δοκῇ. τοῦτον τοίνυν τὸν Κεκαυμένον, ὡς δῆθεν μὴ κα-
 C λῶς χρησάμενον τῇ ἀρχῇ, ἀλλὰ τὰς τε δυνάμεις καταλελυκότα
 καὶ φορτικὸν τοῖς ὑπὸ χεῖρα γενόμενον, καὶ ἐπέπληξεν ἱα-
 7 μώτερον καὶ ὀνειδέσειν ἔβαλε καὶ οὐδ' ἐφείσατο ὑβρεων, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἄλλων λαμπροτάτων ἀνδρῶν καὶ συνταγματαρχούντων 20

2 δι τοῖς στρατιωτικοῖς ἀρχουσιν οὐ δεξιῶς ἐχρήσατο ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ C

1 βαθμοὺς RwpDi, βαθμοῖς A 2 πλείοσι RwpDi, πλείοσιν A (v.
 ad XIII 1, 5), πλείοσι p* 5 ἐπεδείξατο Rwp 8 δὲ om. B
 9 στρατεῖ χ. D χειρῶν RwpDi, om. A 10 τὴν om. D 13 post
 μιχαὴλ add. αὐτίκα Rwp τε om. BC 15 ἀναφέρει D 15. 16 δοκῇ
 τὸ γένος DE(wp) 19 καὶ οὐδ'—p. 655, 3 ἐπέβαλε om. D, v. ad § 8

gradus promovendo et honores plerisque tribuendo, qui illorum
 2 captum excederent. Cum militaribus autem catalogis ac iis po-
 tissimum, qui ceteris antecellentibus multo ante exercituum ala-
 3 rumque ductores fuerant, longe secus agebat. Neque enim iis
 urbem modo ingressis ullum honorem habuit, neque benignis
 4 alloquiis eos delenivit. Eorum primarii duo viri fuere, uterque
 magister et illustri genere ortus splendorem illum imperatoria arte
 5 et labore manuum et fiducia animorum assecutus, alter Comne-
 nus Isaacius, alter Cecaumenus Catacalo, patria Coloneensis,
 cui, simulatque designatus fuit imperator, Antiochiae ducatum
 ademerat suumque consobrinum Michaëlem statim magistrum et
 6 ad veterem illum Uranum referre videretur. Eum igitur Ceca-
 menum, quasi male gesto magistratu et copiis militaribus immi-
 nutis et gravem obvio cuique, et acrius obiurgavit et ne probris
 7 quidem et contumeliis abstinuit, cumque ceteri splendidissimi viri,

ἐκείνω ὑπεραπολογήσασθαι τοῦ ἀνδρὸς ὠρμηκότων, οὐδ' ἐπ' ἐκείνους τῆς γλώττης ἐφέλοατο οὔτε μὴν αὐτὸν ἠδέσθη τὸν Κομνηνόν. ταῦτα τοὺς στρατιώτας εἰς ἀθυμίαν ἐνέβαλε, τοῖς 8 μὲν ἄλλοις φιλοτιμώτατον ὀρῶντας τὸν Μιχαήλ, αὐτοῖς δὲ μὴδ' D IV 184 ἐν λόγοις τὸ εὐμενὲς ἐνδεικνύμενον, ὅμως μέντοι ἐπέσχον μὴδὲν τι νεωτερίσαι, ἀλλὰ καὶ δευτέραν πείραν ἐπαγαγεῖν ἐβουλεύσαντο.

Ἄλλ' ἑτέραν κατὰ τοῦ βασιλέως προτέραν τούτων ὁ λόγος 9 D διηγησάσθω νῦν ἐπανάστασιν. ὁ γὰρ τοῦ βασιλέως Κωνσταν- 10 τίνου τοῦ Μονομάχου ἐξάδελφος ὁ πρόεδρος Θεοδοσίος, ἄρτι τοῦ Μιχαήλ ἀναρρηθέντος, ἐν δεινῷ ποιησάμενος τὴν ἐκείνου ἀνάρρησιν, τοὺς οἰκείους θεράποντας προσλαβόμενος καὶ τινὰς ἄλλους ὅσοι κατ' ἐκείνον ἐλαφρίαν ἐνόσουν φρενῶν, περὶ δέλην ὑψίαν διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀπήει, τούτοις δορυφορούμενος, ἑαυτῷ 15 προσήκειν τὸ κράτος λέγων διὰ τὴν πρὸς τὸν Μονομάχον συγγένειαν καὶ ἀδικεῖσθαι ἐπιβούμενος. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν 11 δημοσίαν εἰρκτήν, ἣ Πραιτώριον κέκληται, τὰ κλειῖθρα διαρ- P II 264 A ρήξας τοῖς ἐν αὐτῇ καθειρωμένοις ἄνετον παρέσχε τὴν ἔξοδον.

8 ἀποστασία τοῦ Μονομάχου Θεοδοσίου CE

2 ἐφέλοατο Rwp, om. ADi, v. Psell. p. 211, 2 4 ἑαυτοῖς Rwp 5 post ἐνδεικνύμενον add. quae supra omisit (v. ad p. 654, 19) D, sed initio supplementi habet καὶ οὐδὲ ὕβρεων πρὸς αὐτοὺς ἐφέλοατο, exitu ἐνέβαλεν 6 νεωτερίσαι (sic) A, v. ad XVII 27, 10 εἰσαγαγεῖν C 8. 9 προτέραν δ' ὁ λόγος ἑτέραν κατὰ τοῦ βασιλέως διηγησάσθω νῦν ἐπανάστασιν· καὶ οὕτως (οὕτω w*p) πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπανελεύσεται BCwp 9 γὰρ om. BC 11 ἀρρηθέντος D 14 τούτοις om. D 17 κέκτηται D, λέγεται B

eius collegae, hominem defensuri essent, ne contra illos quidem linguae moderatus aut ipsum Comnenum reveritus est. Ea res 8 militum animos deiecit, qui Michaëlem, in ceteros liberalissimum, se ne verborum quidem benignitate dignari viderent, neque tamen ad res novandas concitati sunt, priusquam denuo periculum eius facerent.

Sed antequam ad illorum seditionem veniam, alius motus 9 est exponendus. Regis Constantini Monomachi patruelis, Theo- 10 dosius praeses, Michaëlis designationem aegre ferens, statim ministris suis assumptis et nonnullis eadem animi levitate laborantibus ascitis, crepusculo iis satellitibus circumdatus per medium forum incessit, imperium ob Monomachi cognationem ad se pertinere dicens atque iniuriam sibi fieri clamitans. Cum vero ad 11 publicum carcerem, qui Praetorium dicitur, venisset, claustris

12 τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐν τῇ τῆς Χαλκῆς εἰργάσατο φυλακῇ, ἐλπίας
 13 διὰ τούτων τοῦ κατὰ σκοπὸν ἐπιτεύξεσθαι. ὡς δ' ἔμαθε στρα-
 τιωτικὴν ἀθροίζεσθαι περὶ τὰ βασιλεία δύναμιν καὶ ἤδη στέλ-
 λεσθαι κατ' αὐτοῦ, πρὸς τὴν μεγάλην τρέπεται ἐκκλησίαν καὶ
 μόνος σὺν τῷ υἱῷ περιλειφθεὶς, τῶν ἐπομένων αὐτῷ διασκε- 5
 δασθέντων, τῇ ἐκκλησίᾳ προσπέφυγεν· ὅθεν ληφθεὶς ὑπερορίαν
 14 κατεδικάσθη. εἰς τοῦτο δὲ τέλους τοῦ ἐπιχειρήματος αὐτῷ
 κατατήσαντος, ὁ δημῶδης ὄχλος ἐπεγγελῶντες αὐτῷ ῥήματα
 τινα συνθέντες ἐπῆδον αὐτῷ· τὰ δ' ἦσαν·

B ὁ μωρὸς ὁ Μονομάχος, εἴ τι ἐφρόνει, ἐποίησε. 10

2 Καὶ ταῦτα μὲν ἔσχον οὕτως· οἱ δ' ἐμπαροινήθentes τῶν ἐφῶν
 ἀρχόντων καὶ αὐθις πείραν προσάγουσι καὶ προσίαισι τῷ τὰ κοινὰ
 διοικοῦντι τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Λέοντι καὶ ἱκετεύειν δι' ἐκείνου D IV 185

W III 210 ἐπεχειρόν τον βασιλέα, μὴ μόνου αὐτοὶ καταλειφθῆναι ἀγέραστοι,
 πάντων τοῦ φιλοτίμου κατάπολαυσάντων τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ 15
 ταῦτα τῶν ἄλλων εὐπαθούντων αὐτοὶ καὶ παρ' ἀοπίδα ἰστάμενοι
 2 καὶ προπολεμοῦντες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. ὁ δὲ οὐδὲν ἤττον
 τοῦ βασιλέως ἀδέξιος ὢν μεταχειρίσασθαι λυπουμενούς ἄνδρας

11 προσέλευσις τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων πρὸς τὸν Παρασπένδυλον CE

2 ἐπιτεύξασθαι BDEwp 5 περιλειφθεὶς RwpDi, περιληφθεὶς AD
 5. 6 τῶν ἐπομένων—ὅθεν ληφθεὶς om. D 6 τῇ ἐκκλησίᾳ προσ-
 πέφυγεν AE (v. Cedr. l. c. p. 613, 16), ἐξάγεται τῆς ἐκκλησίας BCwp
 7 τέλους AR, τέλος w*p αὐτοῦ BC 8 ἐπεγγελῶντες αὐτῷ AR,
 ἐπιχλευάζοντες αὐτὸν BC, ἐπιγελῶντες αὐτῷ w*p 10 ἐποίησι R*wpDi,
 ἐποίησεν A, v. ad XIII 1, 5 11 δὲ παροινήθentes BC 13 πρω-
 τοσυγκέλλῳ AOp, πρωτοσυγκέλλῳ E(w) 17 πρὸ πολεμοῦντες (sic) A

12 perruptis exitum clausis patefecit. Idem in ea quoque custodia
 fecit, quae ad Chalcen est, eorum opera se voti sui fore com-
 13 potem sperans. Verum ubi cognovit militares communia circa regiam
 contra se collectas iamiam affore, ad magnam ecclesiam conver-
 titur, in quam solus cum filio relictus, gregalibus suis dilapsis,
 14 profugit, unde eductus relegatur. Hoc eventu conatum eius
 consecuto, plebeia multitudo per ludibrium hanc cantilenam in
 eum cecinit:

Fatuus Monomachus, quod cogitavit, egit.

2. Ceterum orientales duces iniuriis affecti, denuo fortunam
 periclitaturi, Leonem protosyncellum communia negotia procura-
 rantem adeunt, eo intercessore regem precaturi, ne soli negle-
 gerentur, cum ceteri omnes liberalitatis imperatoriae fructum
 aliquem percepissent; praeterea ceteris suaviter viventibus, se
 2 in acie stantes pro salute Romani imperii propugnare. At ille
 nihilo peritior rege tractandi viros dolentes et tumorem ex do-

καὶ καταστῆλαι τὸ ἐκ τῆς λύπης αὐτοῖς γενόμενον οἶδημα, οὐ μόνον οὐκ ἔλεανε λόγοις τῶν ἀνδρῶν τὴν τραχύτητα, ἀλλὰ καὶ C μᾶλλον αὐτοὺς ἐξετράχυνεν, ἐκφασίσας ἕκαστον καὶ ἀτίμως πάντας ἀποπεμψάμενος. οὕτως οὖν καὶ τῆς δευτέρας πειρα-3
 5 θέντες πείρας οὐκέτι μέλλειν ἔκριναν, ἀλλ' ἕκαστος τὸν πλησίον παρακροτήσαντες ἔσπευδον εἰς προὔπτιον ἐκφῆναι τὸ μελετώμενον. ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὸν Βρυέννιον σχεῖν συνίστορα καὶ συλλή-4
 πορα τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅντα τε τῶν ἐπιφανῶν καὶ στρατη-
 10 γοῦντα τῶν ἐκ Μακεδονίας δυνάμεων καὶ τὴν τῆς Καππαδοκίας
 τοῦ αὐτοκράτορος. ὡς δ' οὖν κἀκείνον ἔτοιμον εὔρον πρὸς 5
 τὸ σφέτερον βούλευμα, ἐζήτησαν τὸν ἐξ αὐτῶν βασιλεύοντα,
 καὶ πᾶσιν ὁ Κορινθῆς ἀπάντων προκέκρητο. ἔπει δὲ ταῦτα 6 D
 συνέθεντο, ἐπ' οἴκον ξύμπαντες ἀνεχώρησαν, τῷ βασιλεῖ προσ-
 15 ειπόντες τὰ ἐξιτήρια.

Ἀπῆει δὲ καὶ ὁ Βρυέννιος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγματῶν 7
 καὶ ἐν τῷ θέματι τῶν ἀνατολικῶν γεγονώς τὴν τῶν στρατιω-
 τικῶν ὀψωνίων διανομὴν ἐκεῖ διετίθετο· συνῆν γὰρ αὐτῷ καὶ
 ὁ πατριῖος Ἰωάννης ὁ Ὀψαρῶς χρυσίον ἐπιφερόμενος. ἦδη 8

16 ὅπως ὁ Βρυέννιος (βρυένιος C) ἐτυφλώθη CE

1 αὐτοῖς RwpDi, αὐτῆς A 2 ἔλεαν ἐν λόγοις E, ἔλεανεν ἐν λόγοις
 w*p ταχύτητα C, corr. Cw 5 μέλειν B 6 παρακροτοῦντες D
 ἐκφῆναι RwpDi, ἐκφύσαι A τὸ] τὸν D 7 ἔδοξεν A, ἔδοξεν
 οὖν DEwp, ἔδοξε δ' R βρυέννιον BC (sic constanter) 9 Καπ-
 παδοκίας] μακεδονίας DE 10 τὸ D 16 καὶ om. D 16. p.658,1
 βρυένιος BC, v. ad § 4 16 αὐτῶν D

lore ortum reprimendi, virorum asperitatem adeo non leniit, ut etiam augetet singulis obtrectando omnesque sine honore dimit-
 tendo. Hac secunda repulsa irritati non diutius sibi cunctandum 3
 esse censuerunt, sed alius alium cohortatus facinus animo con-
 ceptum ad exitum perducere decreverunt. Visum autem iis est 4
 Bryennium quoque, virum illustrem, Macedonicarum copiarum
 ducem et Cappadociae praefectum, in consilium et auxilium ad-
 libere, qui causas et ipse simultatis contra imperatorem haberet.
 Qui cum operam promississet, in deliberatione regis deligendi 5
 omnibus sententiis Comnenus ceteris est praelatus. His compo-
 6 sit domum omnes redierunt, discessu regi denuntiato.

Abit et Bryennius cum suis legionibus; cumque in orien-
 talem provinciam una cum Ioanne Opsara patricio, qui aurum
 afferebat, venisset, militarium stipendiorum distributionem ibi
 administrabat. Qua iam incohata Bryennius singulis militibus 8

δὲ τῆς διανομῆς ἠργμένης ὁ Βρυέννιος προσετίθει τοῖς στρατιώταις τὰ σιτηρέσια καὶ ἠϋζει τὸ ἐκάστῳ νενεμημένον ποσόν.

9 ὁ δὲ τοῦ χρυσοῦ ταμίης ὁ εἰρημένος ἀνὴρ μὴ τοῦτο ἔλεγεν D IV 186 ἐπιτετάλθαι οἱ πρὸς τοῦ αυτοκράτορος. καὶ ὁ Βρυέννιος σιωπᾶν

10 αὐτῷ καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιτασσόμενον ἐνεκελεύετο ἰταμώτερον. ὡς 5 δ' ἔτι ὁ Ὀψαρᾶς οὐκ ἐπέθετο, ἀλλὰ καὶ θρασύτερον ἐκείνῳ

P II 265 A ἀντέλεγεν, ὁ Βρυέννιος θυμῷ ληφθεὶς ἀνέθορέ τε τῆς καθέδρας καὶ τῶν τριχῶν τῆς τε ὑπῆρης λαβόμενος τοῦ ἀνδρὸς προσ-

11 ἀράσσει τῇ γῇ καὶ περιβάλλει δεσμοῖς. ἐγγὺς δὲ πον στρατοπεδεύων ὁ τῶν Πιουιδῶν καὶ Λυκαόνων στρατάρχης καὶ τὰ 10

περὶ τοῦ Ὀψαρᾶ μαθὼν καὶ τυραννίδος ταῦτα κρίνας ἀρχὴν, ἀθρόον ἔπεισι μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγμάτων τῇ τοῦ Βρυεννίου

12 σκηπῆ. καὶ δεσμεῖ μὲν ἐκείνον, λύει δὲ τὸν Ὀψαρᾶν τῶν δεσμῶν καὶ αὐτῷ τὸν Βρυέννιον παραδίδωσιν· ὁ δὲ αὐτίκα τοὺς

ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει ἐκείνου, καὶ οὕτως τὸν ἄνδρα τῷ βασιλεῖ 15 ἐξαπέστειλεν, ἐπιστείλας αὐτῷ καὶ ὄσα τετόλμηκε.

13 Καὶ ταῦτα μὲν συνεκύρησεν οὕτως· ὁ δὲ γε Κομνηνὸς B καὶ οἱ ἐκείνῳ συνομοσάμενοι συνελθόντες ἔργου ἤπιοντο, τῶν

στρατιωτικῶν καταλόγων ἄλλοθεν ἄλλου προσρῦσκομένων αὐτῷ.

17 ἀποστασία τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων CE

1. 2 τὰ σιτηρέσια ante τοῖς C 4 παρὰ D κρατοῦντος BC
 4. 7 βρυένιος BC, v. ad § 4 5 ἐνεκελεύετο RwpDi, ἐκελεύετο A
 6 ψαρᾶς D 8 post τῶν add. τῆς κεφαλῆς BCwp προσαράττει
 BC 9 στρατεύων D 10 ante λυκ. add. τῶν Ewp 12 αὐτὸν
 RwpDi, αὐτῶν A βρυεννίου BC, v. ad § 4 14 βρυέννιον BC, v.
 ad § 4 14. 15 ἐκκόπτει ἐκείνου τὰ ὄμματα BC 15 οὕτω DEwpDi,
 v. ad XIII 6, 16 16 ἐξαπέστειλεν RwpDi, ἐξαπέστειλε A, v. ad
 XIII 1, 5 18 συνομοσάμενοι O εἶχοντο BC 19 αὐτοῖς Rwp

9 frumentum admetiebatur et pecuniae summam augebat. Opsaram vero quaestorem negantem se ab imperatore id in mandatis habere Bryennius tacere et, quod imperaretur, facere insolentius
 10 iussit. Etiam tum detrectantem et audacius refragantem Bryennius ira percitus de sella exsiliens, arrepta eius coma et barba,
 11 solo illisum in vincula conicit. Quo dux Pisidarum et Lycaonium, qui castra in propinquo habebat, cognito, id facinus tyrannidis principium iudicans Bryennii tabernaculum cun suis legionibus
 12 ex improviso invadit solutoque Opsarae Bryennium vinctum tradit, qui hominem statim effossis oculis ad regem cum rerum eius commemoratione misit.

13 Quibus rebus gestis Comnenus una cum coniuratis in unum congressi rem urgebant, ex militaribus catalogis aliunde alio ad

ἦν μὲν γὰρ τῷ στρατιωτικῷ παντὶ ἔφεσις στρατιωτῶν τὴν βα-14
 σίλειον ἀρχὴν περιζώσασθαι. ἤχθητο γὰρ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ 15
 μέρους ἀρχόμενον, ἀλλ' οὐκ ἐθάρρει τὸν πόθον εἰς προὔπτον
 ἐξενεγκεῖν, ἐκρυπτε δὲ τὸν ἔρωτα καὶ ὠδινε τὸν περὶ τοῦτου
 5 σκοπόν. ἐπεὶ δὲ τὸν Κομνηνὸν τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα με-16
 μαθήκεσαν καὶ αὐτὸν μὲν κορυφαῖον εἶναι τοῦ δράματος, τὰ
 δὲ κράτιστα τῶν γενῶν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῷ συλλαμβάνεσθαι,
 τοῦτ' εἶναι τὸ ὑπ' αὐτῶν μελετώμενον δόξαντες, ἀρπάζουσι τὸν
 καιρὸν καὶ ἕκαστος τὸν πέλας προφθάσαι ἠπειλεῖτο. ἐπιεῦθεν 17 C
 D IV 187 τῷ Κομνηνῷ βαρεῖα συνέστηκε δύναμις· στεῖλλας οὖν κατὰ ξύμ-
 पासαν τὴν ἑῶαν τοὺς φόρους ἐπράττειτο, ἀποδεκτῆρας τούτων
 τάξας καὶ τῶν προσαγομένων ἀπογραφεῖς. εἶτα ἄρας ἀπῆει 18
 πρὸς Νίκαιαν ἤδη βασιλεὺς πρὸς πάντων τῶν σὺν αὐτῷ στρα- W III 211
 τενομένων ἀναρρηθεῖς, ταύτης ἐγκρατῆς γενέσθαι βουλόμενος,
 15 ἔν' ἔχοι τὴν πόλιν δρυμητήριον ἢ κρησφύγετον, ὁποτέρως ἂν
 ῥέψῃ τὰ τῆς τύχης αὐτῷ· καὶ τὴν μὲν λαμβάνει, αὐτὸς δὲ 19
 φρουρὰν ἀρκοῦσαν ἐγκαταστήσας αὐτῇ πρὸ δώδεκα σταδίων
 ταύτης στρατοπεδεύεται.

Καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Μιχαὴλ τὰς δυτικὰς ἀγείρας δυνάμεις, 20

12 οὗ ἐκράτησε τῆς (om. C) Νικαίας ὁ Κομνηνός CE

1 στρατιωτῆς D	2 πολεμικοῦ B	5 ἐπιχειρήσαντα OwpDi, ἐπι- χειροῖσαντα AE
6 αὐτὸ D	8 αὐτῶν OwpDi, αὐτὸ A, αὐτῶν ex αὐτὸν corr. E	9 προφθάσαι τ. πέλας BC
10 κομιζομένων B	13 σὺν αὐτῷ om. D	12 γράφας D
11 σκρηφάγετον D	17 αὐτῇ RwpDi, αὐτὴν A, αὐτῷ C, corr. Cw	15 ἔχη E(wp)

ipsum conflente. Omnibus enim militibus in votis erat, ut miles 14
 imperio potiretur. Nam iniquis animis togato parebant neque 15
 tamen desiderium suum proderet nisi cupiditatem illam, dum
 maturandae rei offerretur occasio, tegebant. Verum ubi Comne- 16
 num regnum affectasse compererunt eumque primas partes
 agere, a fortissimis gentibus adiutum, id demum esse rati, quod
 animis diu agitassent, arrepta opportunitate alii alios antever-
 tere properarunt. Unde Comnenus maximis copiis comparatis, 17
 tributa per totum Orientem exigebat, quaestoribus et inscriptori-
 bus eorum, quae allata essent, constitutis. Deinde Nicaeam ver- 18
 sus movit iam rex ab omnibus suis militibus appellatus, ea urbe
 potiri cupiens, ut haberet unde progrediretur quoque velut in
 asylum quoddam quovis eventu confugeret; eaque occupata et 19
 iusto praesidio imposito, duodecim inde stadiis castra ponit.

Rex vero Michaël, occidentalibus legionibus convocatis et 20

καὶ εἴ τινας ποῦ τῶν ἐξῶν περιελείφθησαν, μὴ συναπαχθεῖσαι
 D τῷ Κομνηνῷ, ἐπιστῆ τοῦτοις στρατηγὸν αὐτοκράτορα τὸν δο-
 μέστικον τῆς ἀνατολῆς τὸν ἐκτομίαν Θεόδωρον, τὸν τῆς βασι-
 λίσσης Θεοδώρας θεράποντα, συζεύξας αὐτῷ συνάρχοντα καὶ
 τὸν μάγιστρον Ἀαρῶν, σύγγονον ὄντα τῆς συνοικουσης τῷ 5
 21 Κομνηνῷ. οἱ τοῖς ἐναντίοις ἀντιστρατοπεδευσάμενοι συγκρο-
 τοῦσι καὶ πόλεμον κατὰ τινα τόπον Ἄιδην τοῖς ἐγγυρῶσις κα-
 λούμενον, καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας τῶν βασιλικῶν ἤτησε
 τὸ δεξιὸν κέρας τὸ περὶ τὸν Κομνηνὸν καὶ τὸν ἐφεστηκότα
 22 τοῦτω Ῥωμανὸν τὸν Σκληρὸν συνέσχε ζῶντα. τὸ δέ γε τῶν 10
 ἐναντίων εὐώνυμον, οὗ κατῆρχεν ὁ Κεκανυμένος, τὸ δεξιὸν
 P11266 A ἐτρέπατο τῶν βασιλικῶν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδον εἰσῆλθεν
 23 αὐτῶν καὶ τὰς σκηρὰς διέρρηξε καὶ ἔρριψε κατὰ γῆς. τοῦτο τοῖς
 περὶ τὸν Κομνηνὸν θάρσος ὡς μάλιστα ἐνεποίησε, τοῖς δ' ἀντι-
 24 πολεμοῦσι κατέβαλε τὰ φρονήματα καὶ φεύγειν ἀνέπεισε. γί- 15
 νεται τοίνυν τῶν βασιλικῶν φόνος πολὺς, οὗ κοινῶν μόνον
 στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ στραταρχῶν, καὶ πλείους δὲ ἐξωργήθησαν. D IV 188
 25 καὶ ἡ νίκη ἀναφανδὸν τῷ Κομνηνῷ ἐπεμεΐδια.
 3 Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἀπεγγώκει τὰ τοῦ πολέμου
 καὶ τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι ἠβούλετο, ἀλλὰ τοῖς περὶ ἐκείνον 20
 6 δι συμβαλόντες τοῖς περὶ τὸν Κομνηνὸν οἱ βασιλικοὶ ἠτήθησαν C

1 περιελείφθησαν RwpDi, περιελήφθησαν A συναπαχθῆναι D
 2 post στρατηγὸν add. αὐτοκράτορα Rwp Cedr. (Scylitz.) II p. 627,
 21, om. ADi 5 σύνοικον D 6 στρατοπεδευσάμενοι E 7 καὶ
 om. D λεγόμενον παρὰ τῶν ἐγγυρῶσις D ἐγγυρῶσις p* 9 κ. τὸ
 AD, κ. τῶν Rwp 13 διέρρηξε RwpDi, διέρρηψε A 16 ante
 τοίνυν add. δὲ D 18 προσενέμητο BC

si quae ex orientalibus a fide non discesserant, ducem cum imperio
 praefecit Orientis domesticum Theodorum spadonem, reginae Theo-
 doraе ministrum, adiuncto collega magistro Aarone, fratre con-
 21 iugis Comneni. Qui castris contra hostes positis, loco, qui ab
 incolis Hades appellatur, proelium commiserit, ubi a sinistro
 cornu regionum dextrum Comneniorum profligatum est et qui ei
 22 praeerat Romanus Sclerus vivus captus. Sed cornu hostium
 sinistrum, cui Cecaumenus praeerat, dextro regionum in fugam
 verso, in castra usque penetravit et tentoria discerpta subvertit.
 23 Quae res ut Comneniorum animos vehementer auxit, sic hostium
 24 adeo deiecit, ut fugae se mandarent, in qua multi caesi sunt,
 non gregarii tantum milites, sed duces etiam, pluribus captis,
 25 Comneno victoria minime dubia potito.

3. Eo cognito rex Michael desperato bello imperium depo-

τοῦτο ἀβούλητον, ὄθεν οὐδ' εἰς ἔργον ἀγαγεῖν συνεχορήθη τὸ βούλημα. στέλλονται τοίνυν πρὸς τὸν Κομνηνὸν πρεσβεύουσες 2 ἄνδρες τῶν ἐκκρίτων τῆς συγκλήτου βουλῆς· οἱ δ' ἦσαν ὁ πρόεδρος Κωνσταντῖνος ὁ Λειχούδης, ὁ πρόεδρος Λέων ὁ Ἄλωπος B 5 καὶ Μιχαὴλ ὁ Ψελλός, τῶν φιλοσόφων ὧν ἕπατος. τὰ δὲ παρὰ 3 τούτων καταγγελλόμενα υἱοθέτησις ἦν τοῦ Κομνηνοῦ, εἰσποιηθησομένου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀναγωγή πρὸς τὴν τιμὴν τὴν τοῦ Καίσαρος καὶ τοῖς τὴν τυραννίδα συμμελετήσασιν ἄφεσις τε καὶ ἀμνηστία τοῦ πλημμελήματος. οἱ μὲν οὖν ταῦτα τῷ Κο- 4 10 μνηνῷ ἀπηγγέλκασιν ἐν ἐπηκόῳ τοῦ πλήθους, τὸ δὲ ἐθορύβει, μὴ βούλεσθαι λέγον ἐν ἄλλῳ σχήματι τὸν αὐτῶν προεσθηκία θεάσασθαι μηδ' ἀποδύσασθαι ἀνασχέσθαι αὐτὸν τὴν στολὴν τὴν βασιλείου, ἣν ἤδη ἐνδέδεται. ἔλεγον δὲ ταῦτα οἱ πλείους 5 οὐχ οὕτω φρονοῦντες, ἀλλὰ τὸν τυραννοῦντα θωπεύοντες. ἐπεὶ 6 15 δὲ διελύθη ὁ σύλλογος, ἰδίᾳ τοὺς πρέσβεις ὁ Κομνηνὸς προσ- C λαβόμενος "εἴ τινά μοι" φησὶν "ἀπόρρητα διαπορθμεῦσαι πλη-

2 ἀποστολῆ πρέσβων πρὸς τὸν Κομνηνὸν περὶ εἰρήνης CE 14 ὅσα τῷ βασιλεῖ διὰ τῶν πρέσβων ὁ Κομνηνὸς ἐδήλωσεν CE

1 post ἀβούλητον add. ἦν *wpDi* invitis AR; simili utitur ellipsi Zonar. XVIII 29, 1 2 βούλημα C, ut XVI 5, 2, sed v. XV 8, 20 πρεσβεύσαντες D 3 οἱ R^sDi, οἱ (sic) AB^sCwp, v. ad § 12 4 πρόεδρος ὁ CD omissio λέων 5 ante ψελλός add. σοφώτατος Ewp, om. Wo lat.; v. ad XVIII 7, 2 τῶν φιλοσόφων . . ἕπατος] De hoc titulo v. Krumbacherum *Gesch. d. byz. Literatur* Monach. 1891 p. 175 7 ἀναγωγή initio vers. om. D τὴν ante τοῦ om. D τοῦ om. B 9 πλημμελήματος Ewp 10 ἐν τῇ ἐπηκόῳ D ἐθορύβει AO, ἐθορύβη E, ἐθορυνθήθη wp 11 λέγον RwpDi, λέγων AD αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν AB 12 αὐτὸν ἀνασχέσθαι BC 13 ἐνδέεται D 15 διελυθήθει | D

nere voluit neque tamen familiaribus improbantibus ea quae voluit exsequi potuit. Legantur igitur ad Comnenum selecti viri 2 ex patribus conscriptis, Constantinus Lichudes praeses et Leo Alopus praeses et Michaël Psellus, princeps philosophorum. Cuius 3 legationis ea erat summa: Comnenum a rege adoptatum iri et Caesarem designandum esse, concessa venia et oblivione iniuriarum iis, qui tyrannidis adiutores fuerunt. Quae cum ab iis 4 audiente exercitu Comneno nuntiata essent, milites tumultuabantur negantes se passuros esse suum praefectum in alio habitu conspici aut exui vestem regiam, qua iam indutus esset. Quae 5 verba a pluribus non tam ex animo, quam per assentationem tyranni iactabantur. Soluta conventu, Comnenus legatis seductis 6 "Si vos" inquit "arcana quaedam imperatori vos renuntiatus

ροφορήσετε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἐρῶ ὑμῖν ὅσα μοι κατὰ
 7 τὴν καρδίαν ἐγκέκρυπται.” τῶν δὲ καταθεμένων ἀνέκφορον
 τηρήσειν ἅπαν ἀπόρητον, ἔφη ἀρκεῖσθαι νῦν τῷ σχήματι τῷ
 τοῦ Καίσαρος καὶ μὴ ζητεῖν τὸ βασιλείον, αἰτεῖν δὲ πληροφο-
 ρίαν ἐκ τοῦ κρατοῦντος, “ὡς οὐχ ἑτέρῳ δώσει τὴν αὐταρχίαν 5
 ποτὲ καὶ ὡς συντηρήσει ἐκάστῳ τῶν σὺν ἐμοί, εἴ τι τούτοις πε-
 8 φιλοτίμηται παρ’ ἐμοῦ, καὶ ὡς καὶ τινος μεταδώσει μοι νῦν D IV 189
 ἐξουσίας βασιλικῆς, ἵν’ ἔχω τινὰς τιμᾶν τοῖς τῶν ἀξιωματίων
 ἐλάττωσι καὶ εἰς ἀρχὰς ἐπίους στρατηγικὰς προχειρίζεσθαι, καὶ
 D 9 εἴ μοι ταῦτα ἐπιτελῆ γίνοιτο, σπείσομαι καὶ ἀφίξομαι. ὅτι δὲ 10
 τοῖς πλήθει ταῦτα δὴ ἀπαρέσκουσι, διττὰς πρὸς τὸν κρατοῦντα
 ἐγγαράξω ἐπιστολάς καὶ τῇ μὲν καταδημαγωγῆσω τὸ στρατιω-
 10 τικόν, τῇ δ’ ἐγγράφομαι τὰ ἀπόρητα.” ἐπὶ τούτοις καὶ τὸν
 τὰ κοινὰ μεταχειριζόμενον ἦτι μεταστῆναι τῆς διοικήσεως, ὡς
 W III 212 δύσονον αὐτῷ καὶ τοῖς μετ’ αὐτοῦ. 15

11 Ὁ μὲν σὺν ταῦτα εἰπὼν καὶ τὰς ἐπιστολάς αὐτοῖς ἐγχει-
 12 ρίσας, ἀπελθεῖν προετρέπετο. οἱ δ’ ἐπανήλθον ἐπὶ τὸν γηραιὸν
 αὐτοκράτορα, τὰς ἐπιστολάς τε φέροντες καὶ ὅσα ὁ Κομνηνὸς
 αὐτοῖς ἐν ἀπορητοῖς ἔφη διὰ ζώσης φωνῆς ἀπαγγέλλοντες.

16 *ὅτι δὲ ἦτησεν ὁ Κομνηνὸς πληρώσειν (πληρῶσαι C) ὁ βασιλεὺς ἐπηγ-
 γείλατο, καὶ πάλιν οἱ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἀπεστάλησαν CE*

1. 2 μοι post καρδίαν B 3 post ἅπαν add. τὸ D τῷ alterum om. D
 5 αὐταρχίαν D, ἀρχὴν Ewp 7 νῦν μοι D 8 τιμᾶν τινὰς B
 9 στρατηγικὰς ἐπίους (ἐν. om. C) BC 10 γένοιτο D δὲ RwpDi,
 δὴ | A 11 δὴ AR (v. Psell. p. 226, 27), τοῖς σὺν ἐμοί BCwp
 12 καταδημαγωγῆσει C, corr. Cw 14 κοινὰ | (sic) A 17 οἱ (sic)
 ARwp, of B^sDi, v. ad § 2 19 διὰ ζώσης ARwpDi, διαζώσης D

7 esse promiseritis, exponam vobis ea, quae animo celo.” Qui cum
 taciturnitatis fidem dedissent, se nunc ait habitu Caesaris esse
 contentum nec requirere regium; sed id sese postulare, ut im-
 perator se nulli alii unquam traditurum imperium neque iis, quos
 8 donasset, praemia erepturum confirmaret et ut aliquid regiae
 potestatis tum sibi impertiretur, qua minoribus dignitatibus non-
 nullos ornare liceret et ad magistratus militares quosdam eve-
 9 here. Quae si impetrasset, se pace facta in urbem venturum et
 quod illa suis displicerent, se binas litteras scripturum ad impe-
 ratorem, quarum alteris fucum militibus faceret, alteris arcana
 10 mandaret. Praeterea rerum communium administrationem ei
 adimendam esse, qui nunc sibi et suis infensus ea fungeretur.
 11 His dictis litterisque traditis, hortatur legatos, ut abirent.
 12 Senex imperator cum litteris acceptis, tum arcanis Comneni man-

ἡσθεῖς οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς πάντα πληρῶσαι ὄσα ἐκείνος 13
ἤτησεν ἐπηγγέλματο καὶ προσεπήγαγεν δι' ὅσπερ ἐκείνος ἀπορ- P II 267 A
ρήτους μοι γνώμας ἐδήλωσε δι' ὑμῶν, οὕτως αὐθις κἀγὼ
ἴμυστικώτερά τινα ἐκείνῳ διὰ τῶν αὐτῶν ὑμῶν ἀνατίθεμαι.

5 διόμνησθε τοῖνυν τάνδρῳ δι' οὐ μακρὸν ἂν εἴη τὸ μέσον διά- 14
σημα καὶ συμμετόχον αὐτὸν τοῦ κράτους ποιήσομαι, νῦν δ'
ἀναβάλλομαι τοῦτο διὰ τινα αἴτια." ἐπὶ τούτοις ἀπῆλθον αὐθις 15
οἱ πρεσβευταί, καὶ ὁ Κομνηνὸς ἄσμενος τὰς ἀγγελίας ἐδέξατο,
καὶ τοῖς ἄλλοις οὐκ ἀποθύματα τὰ μηνύματα ἔδοξαν καὶ μᾶλλον,

10 δι' μεταστῆναι τῶν διοικήσεων τὸν ἐγκεχειρισμένον αὐτὰς με-
μαθήκεσαν, καὶ ἤδη καταθεῖναι τὰ δπλα ἔδοξεν ἅπασιν καὶ τῆς
τυραννίδος ἀφέξεσθαι. ὁ πρεσβύτης δὲ βασιλεὺς πρὸ τοῦ τὰς 16
συμβάσεις αὐτῶ πρὸς τὸν Κομνηνὸν γενέσθαι, τὴν τῆς πολι- B

D IV 190 τικῆς μοίρας εὐνοίαν περιποιούμενος ἑαυτῶ, ὅσπερ ᾤετο, ἔγ-

15 γραφὸν τι συγγεγραφῶς, δοκοῖς καταδεσμοῦν καὶ ἀραῖς ἕκαστον
ὥστε μῆτε βασιλέα καλέσαι τὸν Κομνηνὸν μῆτε τιμῆν αὐτῶ
προσοίσειν βασιλείῳ, τοὺς μὲν τῶν συγκλητικῶν χρήμασι, τοὺς
δ' ἀξιοματῶν διανομαῖς, καὶ ἄλλους ἄλλοις θελκτηρίοις ἀν-

12 ὄσα (ὄσα E) ἐγγράφως (ἐγγράφους C) τοὺς συγκλητικούς ἀπήτησεν ὁ
βασιλεὺς Μιχαὴλ (om. E) CE

2 ἤτησεν—ἐκείνος om. E 3 post κἀγὼ add. δι' ὑμῶν DEwp
4 ἀνατίθεμαι ὑμῶν Ewp 5 τάνδρῳ AR, ἀνδρῶ B, τῷ ἀνδρῶ E(wpDi)
6 ποιῆσαι D νῦν ARWo lat., οὖν w*ρ 7 αἴτια om. D, αἰτίαν
E ἀπῆλθεν D 9 ἔδοξε D 10 μεμαθήκασι BC 11 ἔδοξεν
RwpDi, ἔδοξαν A post ἅπασιν add. ὡς Ewp 13 τὴν om. E
16 μὴ δὲ τ. E(wp), μῆτε μὴν τ. B 17 προσοίσει D 18 διανομᾶς E

dati auditis delectatur et omnibus illius postulatis acceptis "Quem- 13
admodum" inquit "ille per vos occulta quaedam mihi significavit,
ita ego quoque illi per eosdem vos occultiora nuntiabo. Itaque 14
virum confirmate iureiurando facto non multum temporis inter-
cessurum, quin illum collegam imperii asciscam; nunc vero certis
de causis id differo." Haec per legatos nuntiata Comnenus cupide 15
admisit, nec alii inviti acceperunt, praesertim quod rerum com-
muniun procuratori potestas adempta esset, iamque omnibus
decretum erat positis armis tyrannide abstinere. At senex rex, 16
priusquam cum Comneno res transigeret, togatorum erga se
benevolentiae, ut putabat, confirmandae causa scriptum quoddam
confecerat, quo singulos iureiurando ac diris obstringebat, ne
Comnenum nominarent regem neve regium honorem ei deferrent,
atque senatores alios pecunia, alios dignitatum largitionibus, alios
aliis illecebris impulerat, ut subscriptione sua earum litterarum

ἔπειθε τῷ ἐγγράφῳ ὑποσημαινεσθαι καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βεβαιοῦν.
 17 ἔπει δ' ἤκειν τὸν Κομνηνὸν ἡκηκόεισαν, ὡς κατὰ τὴν ἐπιούσαν
 εἰσελευσόμενον, στασιώδεις τινὲς τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς
 ἔωθεν τῷ τεμένει τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας προσεληλύθεσαν,
 οἷς καὶ οἱ τῶν ἑταιρειῶν συνήεσαν ἄρχοντες, καὶ κραυγαῖς ⁵
 C 18 προεκαλοῦντο τὸν πατριάρχην εἰς θέαν σφίσιν ἐλθεῖν. ὁ δὲ
 τὰς θύρας αὐτοῖς ἀπανταχόθεν ἐπιζυγώσας τοὺς ἀδελφιδούς
 19 αὐτοῖς ἐκπέπομφε πινθανομένους ὅ,τι φασίν. οἱ δὲ θορυβοῦντες
 εἰς πλῆθος ἤδη συστάντες, πολλῶν συρρευσάντων ἐκεῖ, συνέσχον
 τοὺς τοῦ πατριάρχου ἀδελφιδούς, καὶ εἰ μὴ αὐτίκα πρὸς αὐτοὺς 10
 ἐξελεύσεται ὁ ἀρχιερεῖς, διαθήσειν ἐκείνους ἠπείλουν κακῶς.
 20 λέγεται δὲ ταῦτα σκήψεις εἶναι καὶ προβουλεύματα, ἐν' ἄκων
 21 δοκοίη συνελθεῖν ὁ πατριάρχης τοῖς στασιάζουσι. κατήλθεν
 οὖν ἐκ τῶν ὑπερῶν τὴν ἱερατικὴν ἐνδεδυμένος στολήν, ἐπεγ-
 22 καλῶν δῆθεν τοῖς παροῦσιν ὡς βιαζόμενος. οἱ δὲ τῶν στα- 15
 σιάζόντων θρασύτεροι ἢ μᾶλλον δι' ὧν ἡ στάσις συνίστατο μέσον
 D παρειληφότες αὐτὸν πρῶτον ἠξίουσαν γενέσθαι πρὸς τὸν βα-

2 ὅτι στασιώδεις τινὲς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν συνήχθησαν· καὶ C ὅτι
 βασιλεῖα τὸν Κομνηνὸν ἀνηγόρευσαν καὶ (ἀναγορεύσαντες E) τοῦ πατριάρχου
 συνευδοκοῦντος CE

2 ἡκηκόεσαν D τὴν om. C 5 συνήεσαν R(wpDi), συνίσταν A,
 προσήεσαν B 7 ἐπιζ. ἀπανταχόθεν D ἀδελφιδούς ARwp, ἀδελ-
 φιδούς Di, v. ad vs. 10, canticum cantic. I 13, II 3, VIII 1, de
 Boorii ind. graecit. Theophan. s. v., Zonar. XVIII 5, 8. Sed
 occurrit ἀδελφιδούς quoque XVIII 12, 12 al. 8 αὐτοῖς om. BC
 10 ἀδελφιδούς ARwp, ἀδελφιδούς ex ἀδελφιδούς corr. E, ἀδελφι-
 δούς Di, v. ad vs. 7 11 κἀκείνους D 12 σκήψεις Ewp
 17 παρειληφότες AR Cedr. (Scylitz.) II p. 635, 20, ἀπειληφότες
 BCwpDi ante ἠξίουσαν add. αὐτὸν E

17sententiam confirmarent. Verum audito Comneni adventu, qui
 postridie urbem ingressurus esset, quidam ex patribus conscriptis
 factiosi homines mane se in templum divini verbi Sapientiae con-
 tulerunt, quibus se sodalitatum quoque principes aggregarunt, et
 18vociferationibus patriarchae praesentiam eflagitarunt. At ille
 foribus undique oclusis, fratris filios percontatum misit, quae
 19vellent. Quos illi, concursu multitudine aucta, comprehensos male
 se tractaturos esse minati sunt, nisi patriarcha statim egrede-
 20retur. Feruntur autem illa ficta fuisse et simulata, ut patri-
 21archa invitus ad seditiosos prodire videretur. Cum igitur ex
 superiore aedium parte descendisset, pontificia stola indutus eos,
 22qui aderant, incusans, ut a quibus vis sibi feret, audaciores ex
 hominibus seditiosis ac potius seditionis auctores corpora circa
 eum facta petiverunt, ut legatus ad regem iret ac scriptum sibi

οιλία, ἔν' αὐτοῖς ἀποδοθῆι τὸ ἔγγραφον, δ βιασθέντες ὑπογε-
 γράφουσιν, ἐπεὶ τῷ Κομνηνῷ ἐκεῖνος ἐποιεῖσατο. δ δὲ πλη- 23
 ρώσειν αὐτῶν τὸ αἶτημα κατετίθειτο· ἀλλ' ἦσαν προσποιήσις
 D IV 191 ἅπαντα. βραχείας γὰρ παρελθούσης ὥρας βασιλέα καὶ αὐτο- 24
 δ κράτορα φανερώς ἀνείπον τὸν Κομνηνόν, αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου
 συνευδοκοῦντός τε καὶ συμπράττοντος, καὶ τῷ μὲν Κομνηνῷ
 μὴ μέλλειν δηλώσαντος, ἀλλὰ σπεύδειν, καὶ ἀμοιβὰς αἰτοῦντος
 τῆς ἀναρρήσεως, τῷ δ' ἕως τότε βασιλεύοντι κατιέναι τῶν ἀνα-
 κτόρων ἱταμώτερον ἐπιτάττοντος. ἀρχιερέων δὲ τῷ γέροντι 25
 10 Μιχαῆλ τὰ τοῦ πατριάρχου κομισάντων μηνύματα, ἐκεῖνος ἔφη P II 268 A
 "τί δέ μοι ἀντὶ τῆς βασιλείας παρέξετε;" οἱ δὲ "τὴν οὐράνιον
 βασιλείαν" ἀπεκρίθησαν. αὐτίκα τοίνυν ἀπορρήψας τὰ τῆς βα- 26
 σιλείας παράσημα ἀπῆλθε τῶν βασιλείων. δ δὲ γε Κομνηνός 27
 κουροπαλάτην τιμήσας τὸν Κεκανυμένον στέλλει τὸν ἄνδρα μετὰ
 15 τινος δυνάμεως παραληφόμενον τὰ ἀνάκτορα. τὸ μέντοι πλήθος 28
 τῆς πόλεως εἰς ὑπαντὴν τοῦ νέου βασιλέως ἐκκέχυτο λαμπρό-
 τατά οἱ ποιοῦν τὰ εἰς τὴν βασιλεύουσαν εἰσιτήρια.
 Ἐνα μὲν οὖν ὁ Μιχαῆλ αὐταρχήσας ἐνιαυτὸν τῆς βασι- 4 W III 213
 λείας ἐκπέπτωκε καὶ οὐ πολὺ ἐν ἰδιωτικῷ σχήματι βιώσας ἀπ-
 20 ἔτισε τὸ χρεῶν. δ δὲ Κομνηνός τῇ βασιλείᾳ ἐγκαταστάς ἐαντιῶ 2 B

9 ἔκπτωσις τῆς βασιλείας (βασ. ἔκπτ. E) Μιχαῆλ τοῦ γέροντος CE

18 (p. 666, 1) βασιλεία Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ CD, βασιλεία τοῦ (om. E)
 Κομνηνοῦ Ἰσαακίου AE, βασιλεία Ἰσαακίου B

1 ὑπέγραψαν BC 2 ἐκεῖνος om. B 5 φανερώς om. D 6 τε
 om. D 7 μέλλειν B 8 τῆς] τοῦ D 12 ἀναπεκρίθησαν Rwp
 13 ἀνακτόρων C 16 ἐκέχυτο B 18 post δ add. γηραιὸς (γη-
 ραῖος p*) Rw 19. 20 καὶ οὐ πολὺ βιώσας μετὰ τὴν ἔκπτωσιν ἀπ-
 ἔτισε τ. χρ. BCW^o lat.

restituendum curaret, cui, cum ille pacem fecisset cum Comneno, subscribere essent coacti. Ille vero se ea quae vellent imple- 23
 turum esse professus est; sed ea quoque omnia erant commen-
 ticia. Nam paulo post Comnenum regem et imperatorem aperte 24
 salutaverunt, suffragante et adiutante ipso patriarcha, qui illi
 nuntiabat, ne cunctaretur, et praemium suffragii postularat et
 Michaëli insolentiam denuntiabat, ut regia decederet. Quo nuntio 25
 a primariis sacerdotibus accepto, senex Michaëli "Quid mihi"
 inquit "pro imperio dabitur?" illisque respondentibus "Regnum
 caeleste", statim insignibus regiis abiectis regia decessit. Comme- 26. 27
 nus autem Cecaumenum, quem curopalatem fecerat, cum copiis
 ad regiam occupandam misit, populo urbano ad novi regis occur- 28
 sum effuso et illustrissimum reddente eius in urbem ingressum.

4. Michaëli igitur, cum unum imperasset annum, regno ex-
 cidit neque diu post privatus vixit. At COMNENVM firmati regni 2

τὴν ταύτης ἐπιτυχίαν καὶ οὐ τῷ θεῷ ἐπεγράφατο, καὶ τοῦτο
 δῆλον διὰ τῷ νομίσματι ξιφήρη ἑαυτὸν ἐνεχάραξε, μόνον οὐχ
 βῶν διὰ "τοῦτό μοι τὴν βασιλείαν, οὐχ ἕτερόν τι προξένησε."
 3 τοὺς δὲ συναραμένους αὐτῷ φιλοτιμώτατα ἀντημείφατο καὶ
 ἔσπευσεν ἐκάστω τὰς ἀμοιβὰς ἀποδοῦς οἵκαδε παρασκευάσαι 5
 ἀποχωρεῖν, ἵνα μὴ τι θορυβήσωσιν ἢ τοῦ δήμου κατεξανα-
 4 στῶσιν ἀστυπολοῦντες. τὸν πατριάρχην δὲ δι' αἰδοῦς ἤγεν διὰ
 πολλῆς καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφοπάιδας δι' ἐκείνον καὶ τιμαῖς
 5 ἐτίμησε μείζοσι καὶ ἀρχαῖς περιφανέσιν ἐπέστησε. χαριζόμενος
 C δ' ἔτι τῷ πατριάρχῃ καὶ τὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων D IV 192
 οἰκονομίαν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπένευμε, μέχρι τότε τοῦ μεγάλου οἰκο-
 νόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασιλεύοντος, ἀλλὰ μὴν καὶ
 τοῦ σκευοφύλακος, ἐκείνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν τοῦ πατρι-
 6 ἀρχου ἔθετο ἑξουσίαν, ἀποξενώσας ἄμφω τὸ δημόσιον. εἶτα
 τὴν μὲν τοῦ βίου αὐτῷ κοινωνὸν Ἀγούσταν ἀνηγόρευσε, τὸν 15
 δ' ἀδελφὸν Ἰωάννην κουροπαλάτην τετίμηκε καὶ ὠνόμασε μέγαν
 δομέστικόν.

9 διὰ προίην οἰκονόμων καὶ σκευοφυλάκων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ
 τοῦ βασιλέως προβαλλομένων ὁ Κομνηνός (οἱ κομνηνοὶ C) καὶ ἄμφω τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἀπένευμε CE

3 post βασιλείαν add. ἐχαρίσατο C ante οὐχ add. καὶ Rwp Di
 4 φιλοτιμώτατα Ewp 5 ἔσπευδεν B ante οἵκαδε add. πάντα
 Rwp 6 θορυβήσωσιν w*p 7 δὲ ante πατρ. DEwp εἶγεν D
 8 αὐτοῦ ARwp, αὐτῷ Di καὶ ante τιμαῖς om. Ewp 9 περι-
 φανέσιν A, ὑπερφάνοις Rwp 14 ἀποξενώσας—δημόσιον om. BC
 τὸ] τὸν E 15 κοινωνὸν αὐτῷ B 16 δ' ARw, δὲ p*

adoptionem non deo, sed sibi attribuisse ex eo apparet, quod in
 numis suam imaginem stricto ense insculpendam curavit, tantum
 3 non clamitans: "Hic mihi regnum, nil aliud peperit." Eos a qui-
 bus adiutus erat, liberalissime est remuneratus relataque festi-
 nanter omnibus gratia operam dedit, ut domum suam quisque
 rediret, ne in urbe volitantes vel tumultum excitarent vel contra
 4 populum insurgerent. Patriarcham magnopere veneratus fratris
 eius filios et magnis honoribus affectit et splendidis magistratibus
 5 praefecit. Praeterea in patriarchae gratiam etiam ecclesiasti-
 carum rerum procuracionem ecclesiae attribuit; nam cum usque
 ad id temporis et magnus oeconomus et sceuophylax a rege
 designari solerent, utrumque id munus patriarchae potestati sub-
 6 iecit, amota publica auctoritate. Deinde vitae sociam appellavit
 Augustam, fratrem autem Ioannem curopalatem et magnum do-
 mesticum nominavit.

Τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλέων, ὄσοι μετὰ τὸν πορφυρογέν-7
 νητον ἐκείνον Βασίλειον τῆς βασιλείας ἐπέβησαν, οὐ καλῶς χρη-
 σαμένων τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ τὰ μὲν D
 εἰς οἰκείας ἀπολαύσεις καὶ εἰς ἀσκητηρίων κατασπαθησάντων
 5 οἰκοδομάς, τὰ δὲ δωρουμένων οἷς ἔτυχεν ἢ τέως ὁλοπερ ἐβού-
 λοντο, οἱ βασιλικοὶ θησαυροὶ ἐκκεκένωντο καὶ τὰ δημόσια προ-
 τανεῖα χρημάτων ἐσπάνιζον. τοῦτο τοίνυν ὁ Κομνηνὸς προ-8
 θέμενος διορθώσασθαι, οὐκ ἤρεμα οὐδὲ κατὰ βραχὺ τῇ διορ-
 θώσει ἐπιχειρήσεν, ἀλλ' ὡς τῶ στατηρίῳ ἑαυτὸν ἀνεστήλωσεν
 10 ἀνατεταμένον τὴν χεῖρα, φέρουσαν τὸ ξίφος γυμνόν, οὕτω καὶ
 τοῖς πράγμασιν ἐπήνεγκεν ἑαυτὸν καὶ τέμνειν αὐτίκα παρεσκεύ-
 αστο τὰ οἰδήματα, ἀλλ' οὐ μαλάσσειν οὐδ' ἐμπλάττειν τὰ ὑπουλα.
 ὄθεν οὐδ' ἐξ οὐπερ τοῦ κράτους ἐπέβη καὶ εἰς ἔνομον ἀρχὴν 9
 τὴν πρὶν αὐτοῦ τυραννίδα μετήνεγκεν, ἀναποδίσας τὴν τοῦ πρὸ ΠII269 A
 15 αὐτοῦ πρῶξιν ἀνέτρεψε καὶ εἴ τι ἐκεῖνός τιον ἐδωρήσατο, ἀφη-
 ρεῖτο καὶ ἀπεστέρει τοὺς εἰληφότας, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸ ἐκείνου
 πολλὰ καθήρησε καὶ ἠθέτησε, καὶ οὐ μόνον ταῦτα πρὸς τὸ
 δημῶδες ἐποίει, ἀλλ' οὐδὲ τῶν τῆς γερουσίας ἐφείδeto. εἶτα 10

1 ὅτι ἀποτόμως τῇ τῶν κοινῶν πραγμάτων διορθώσει ἐπιχειρήσεν καὶ
 γέγονεν ἅπασι μισητός C 18 ὅτι οὐδὲ αὐτῶν τῶν τῶ θεῶ καθωσιω-
 μένων ἐφείσατο (ἀφωσιώσατο E) CE

3 δημοσίοις AR, βασιλείοις DEwp πράγμασιν ARwp, χρήμασιν Cw
 τὰ RwpDi, initio versus om. A 4 κατασπαθησάντων O^swpDi,
 κατασπασθησάντων A, κατασπα^sσθεισάντων E 6 καὶ RwpDi, om.
 A 7 ἐσπανίζον p* 9 ἀνεστηλῶς D 10 ἀνατεταμένον C
 11 τεμνεῖν p* 12 ἀλλ' οὐ] οὐ δὲ C ἐμπλάττει D 13 οὐδὲ
 E^swpDi 14 αὐτῶ D τοῦ om. C, suppl. Cw 18 δυσμῶδες D

Ceterum cum omnes eius post Basilium porphyrogenitum 7
 decessores fisci et aerarii pecuniam parum recte collocassent,
 partim in suas voluptates et monasteriorum aedificationes insum-
 ptam, partim sine delectu ac pro libidine sua condonatum, tam
 regii thesauri exhausti fuerunt, quam aerarium pecunia vacuum.
 Quod vitium Comnenus correcturus emendationem non paullatim 8
 ac pedetentim est aggressus, sed ut in stare se incidi iussit
 erecta manu strictum ensem sustentem, ita etiam negotiis se
 ingressit, statim paratus ad secandos tumores, non adhibitis medi-
 camentis, quae exulceratas partes mollirent ac foverent. Itaque 9
 postquam tyrannidem cum legitimo imperio commutavit, non
 modo decessoris acta sine discrimine abrogavit et si quid cui
 ille largitus fuerat, eripiebat, sed etiam superiorum imperatorum
 multa acta evertibat et abrogabat, neque id in vulgi dumtaxat
 fraudem, sed ne senatui quidem pepercit. Denique contra res 10

προβαίνων και κατά τοῦ θείου ἐχώρησε και πολλά τῶν τοῖς
 παρ' ἐκείνων δομηθεῖσι φροντιστηρίοις ἀφιερωμένων ἡκρωτη- D IV 19
 ρίασεν, ἢ μᾶλλον ἐκλογισμοῖς ὑποβάλλων τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀσκου-
 μένους και τὴν ἀποχρῶσαν αὐτοῖς δαπάνην ἀπονέμων τὰ λοιπὰ
 τῷ δημοσίῳ ἀφωσίῳ και ἀνελάμβανε και ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ καθ' 5

B 11 ἐκάστην ἐνεώχμου τοιοῦτον. ἐντεῦθεν ἅπασι μισητός ἦν τῷ
 τε δημοτικῷ πλήθει τῇ τε συγκλήτῳ βουλῇ, ἀλλὰ μέντοι και
 12 τῷ στρατιωτικῷ· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκείνου ἀπείχετο, ἀλλὰ κἀκεί-
 νοις ἀπεμείων τὰς εὐπορίας και τῶν ἄλλων μᾶλλον τοῖς ἐν
 13 σεμνεῖοις τὴν ζωὴν διανύουσι. τὸν δὲ οὐδὲν ἀπῆγγε τῶν ἐγχει- 10
 ρήσεων, οὐ λόγος, οὐ δέος, οὐ μῖσος, οὐ φόβος· οὕτως ἐπῆστο
 τὸ φρόνημα και οἰδῶσαν ἐκέκτητο τὴν ψυχὴν.

5 Ἄλλ' οὐδ' ὁ πατριάρχης ἦττον ἐκείνου πεφρονημάτιστο.
 2 ἤθελεν οὖν ἐπιτάσσειν αὐτῷ, και εἴ ποτε πρὸς τὰ αἰτούμενα
 ἀπετύγχανεν, ὁ δὲ ἐδυσχέραινε και ἠπέλει και ἐπετίμα, εἶτα 15

W III 214 C και ὡς αὐτὸς αὐτῷ τὴν βασιλείαν ἀπονενεμηκῶς, αὐτὸς και
 3 ἀφελέσθαι ταύτην αὐτὸν εἰσαῦθις ἠπέλησε. ταῦτα οὐκ ἦν οἶσιν
 τὸν βασιλεῖα ἐπεικῶς· διὸ και δρᾶσαι πρὶν τι πάθῳ προεμηθεύ-

13 διὸ ὁ πατριάρχης ἤθελεν ἐπιτάσσειν τῷ βασιλεῖ και ἠπέλει αὐτῷ CE

2 ἀνατιθεμένων D 4 ἀπονέμων δαπάνην BC 6 ἐνεώχμου AR
 (v. Steph. thes. V p. 1447 B), ἐνόχμου E, ἐνεόχμου DwpDi ἅπα-
 σιν ἦν μισητός Ewp 7 δημοτικῷ O(Di), δημοτικῷ Ewp, δημοσίῳ
 A 9 τῶν AR, τὸν w*ρ 10 τοῖς σεμνεῖοις DEwp, σεμνεῖο B
 ab RwpDi, τῶν A 11 οὐ μῖσος om. C 12 οἰδῶσαν ARwp,
 οἰδοῦσαν Di 17 αὐτὸν AR, om. w*ρ 18 post βασιλεῖα add.
 ἐκείνον BCwp δρᾶσαι ARwp, corr. Di

sacras se convertit, multa monasteriis, quae ab illis constructa
 erant, collata truncavit ac potius monachos publicis rationibus
 subiecit, necessarii tantum sumptibus relictis, ceteris vero fisco
 11 attributis. Dum igitur in dies hoc modo aliud ex alio novat,
 omnium in se odia suscepit, tam plebis, quam patrum conscri-
 12 ptorum atque etiam militum, quibus nec ipsis pepercit, quominus
 opes eorum imminueret, prae ceteris autem omnibus eorum, qui
 13 in monasteriis aetatem exigebant. Neque vero quicquam illum
 ab instituto deduxit, non oratio, non metus, non odium, non re-
 prehensio; adeo sustulerat animos atque intumuerat.
 2 5. Neque vero patriarcha superbia illi cedebat, sed illi im-
 perare volebat ac si quando ea, quae petierat, non impetrasset,
 aegre ferebat et minabatur et increpabat; denique quemadmodum
 ipse regnum illi contulisset, ita se ipsum idem illi erepturum esse
 3 minatus est. Quae cum rex ferre aequo animo haud utique

σατο. τοῦ γοῦν πατριάρχου εἰς τὴν οἰκίαν ἀπελθόντος μονήν, 4
 ἤδη τῆς πανηγύρεως ἐφροσύνης τῶν ἐν αὐτῇ τιμωμένων οὐρα-
 νίων δυνάμεων, ἔν' ἐφορτάσῃ λαμπρότερον, πέμψας ἐκεῖ χεῖρα
 στρατιωτικὴν ὁ κρατῶν (οὐ γὰρ ἤθελεν ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου
 5 Σοφίας τὸν ἄνδρα καταγαεῖν, ἵνα μὴ παρὰ τῷ κλήρῳ ἦ καὶ
 τῷ δήμῳ θόρυβος γένηται), ἐκεῖνόν τε καὶ τοὺς ἐκείνου ἀνεπιούς
 συνόντας αὐτῷ ὑπερορούς ποιεῖ. εἶτα καὶ καθαιρέσει ὑπο- 5
 βαλεῖν αὐτὸν διὰ φροντίδος ἐτίθετο καὶ τισι τῶν ἀρχιερέων συν- D
 0 IV 194 εργοῖς πρὸς τοῦτο ἐκέχρητο δηλοῖ τε δι' αὐτῶν τῷ ἀνδρὶ ἀπει-
 10 πασθαι τὴν ποιμαντικὴν, ἔν' ἐκὼν δοκῇ αὐτὴν παραιεῖσθαι,
 ὡς εἰ μὴ τοῦτο, καὶ ἄκων αὐτὴν ἀφαιρεθήσεται, εἰς μέσον
 κατ' αὐτοῦ προειθεμένων αἰτιμάτων. ὡς δ' ἐκεῖνος οὐκ ἦν 6
 ὑπέικων τῷ τοῦ βασιλέως θελήματι, φροντίς ἦν τῷ κρατοῦντι
 περὶ τῆς αὐτοῦ καθαιρέσεως. ἀλλ' ἔφθη λύσας τὴν φροντίδα
 15 τοῦ πατριάρχου ὁ θάνατος. μετ' ὀλίγον γὰρ μεθίσταται τῶν 7
 ἐνθένδε ὁ πατριάρχης, καὶ τις τῷ Κομνηνῷ τὴν ἐκείνου εὐηγ- PΠ270A
 γελίσατο τελεστήν, ὡς φροντίδων αὐτὸν ἀπαλλάττουσαν. ὁ δ' 8

1 ἐφορτία τοῦ πατριάρχου Μιχαήλ CE
 τῇ ἐφορτίᾳ CE

14 τελευτῇ τοῦ πατριάρχου ἐν

1 μόνον D 4. 5 ἐκ τῶν ἱερῶν ἀνακτόρων BC 5 ἢ om. E 8 αὐ-
 τὸν om. C τῶν p* 9 post ἐκέχρητο add. καὶ τῷ ψελλῷ αἰ-
 τιμάτων πολλῶν καὶ ἀλλοκότων συναγωγῆ· ἃ ἐν τῷ κατ' ἐκείνου λόγῳ
 συνῆθροισέ τε καὶ συνεγράφατο (BCEwp), cf. Rhodium Beitr. zur
 Lebensgesch. u. z. d. Briefen d. Psellos Progr. gymn. Plaviens.
 Saxon. 1892 p. 8 et Maedlerum l. c. p. 14 s. δι' αὐτῶν AD
 Scylitz. p. 644, 7, διὰ τινων Rwp 10 δοκοῖη B αὐτὴν δοκῇ
 CE(wp) 11 ταύτην BC 11. 12 εἰς . . . κατ' E omisso μέσον
 12 αἰτιμάτων (sic) A 13 ὑπέικων RwpDi, ὑπέικον A 16 ἐνθένδε
 RwpDi, ἐνθένδεν (sic) A, ἐνθεν δὲ D ποιμενάρχης BC

posset, providit, ut malum daret potius quam ferret. Cum igitur 4
 patriarcha in suum monasterium abiisset, ut diem festum instan-
 tem sanctorum angelorum, qui ibi colebantur, splendidius cele-
 braret, imperator missa illuc cohorte militum (neque enim ex
 ecclesia verbi divini Sapientiae avellere voluit, ne cleri vel po-
 puli motus oreretur), et ipsum et eius nepotes relegat. Deinde de 5
 abrogando illi patriarchatu cogitans opera quorundam sacer-
 dotum utitur et per eos viro significat, ut simulet se ultro pon-
 tificatu cedere, quem alioquin invitus cum publica infamia sit
 amissurus. Ut autem ille refragabatur, imperatoris de eo amo- 6
 vendo sollicitudinem mors sustulit. Neque enim multo post illius 7
 obitus a quodam est Comneno nuntiatus; qui cum se laetum illi
 afferre nuntium et curas adempturum esse putaret, ille statim 8

εὐθύς μετεγνώκει καὶ ἀνωλόλυξε καὶ τὸν ἐκείνου νεκρὸν μετ' ἐντίμου τῆς προπομπῆς ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀναγαγὼν εἰς τὴν αὐτοῦ μονὴν ἐναπέθετο καὶ τοὺς ἐκείνου ἀδελφιδούς αὐθις 9 ἀποκατέστησε πρὸς τὰς πρότερον τιμάς. τῇ δ' ἐκκλησίᾳ τὸν πρόεδρον καὶ πρωτοβευσιάριον Κωνσταντῖνον τὸν Λειχοῦδην 5 ἀντικατέστησεν, ἄνδρα ταῖς τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐπὶ μακρὸν ἐμπρέφαντα διοικήσει καὶ ἀνέγκλητον διαμείναντα, ὧπερ ὁ Μονομάχος καὶ τὴν τῶν Μαγγάνων ἀνέθετο πρόνοιαν καὶ τὰ B 10 περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ἐνεπίστευσεν ἔγγραφα. ἄπερ ὕφ' ἑαυτὸν ὁ Κομνηνὸς ἐθέλων ποιήσασθαι σκέμμα τι μηχανᾷται 10 11 ποτηρίας ἀνάμεστον καὶ τόκον νοὸς κακοδαίμονος. ἐπεὶ γὰρ ὁ Λειχοῦδης ἐψήφιστό τε καὶ προκεχείριστο καὶ ἱερεὺς ἤδη κειροτόνητο, δι' ἀπορρήτων αὐτῷ μηνύει λέγεσθαι τινα κατ' αὐτοῦ ἀπειρωγόντα τοῦ ἱεραῖου αὐτόν, καὶ εἰ μὴ ταῦτα λαληθεῖεν συνοδικῶς, μὴ οἶόν τ' εἶναι τοῦ χρίσματος αὐτόν τῆς 15 12 ἀρχιερωσύνης τυχεῖν. "εἰ δὲ δοίης μοι" ἔφη "τῶν Μαγγάνων τὰ δικαιώματα, παραβλέψομαι τὰ λεγόμενα καὶ παραχωρήσω χρι-

4 περὶ πατριαρχῶν καὶ (om. C) ὅπως τὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας τῶν Μαγγάνων ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Λειχοῦδη CE

3 ἀδελφιδούς AOWp, ἀδελφιδούς EDi, v. ad XVIII 3, 18 4 ἀποκατέστησεν εἰς (ἐς w* p) BCwp προτέρας RwpDi, v. ad p. 428, 7 6 ἀντικατέστησεν AR, ἀντικατέστησεν D (v. ad XVIII 8, 2. 21, 22. XVII 23, 21), ἀντικατέστησε EwpDi, v. ad XIII 1, 5 6. 7 διοικήσει ante ἐπὶ C 7 διαπρέφαντα DE ἀνέγκλητον D 8 καὶ ante τὴν om. DE ἀνέθετο πρόνοιαν ARwp (v. Scylitz. p. 645, 1), οἰκονομίαν ἀνέθετο BCW^o lat. 9 ἐπίστευσεν E ἂ BC 10 θέλων C 12 προκεχείριστο Ewp 14 post λαληθεῖεν add. καὶ λυθεῖεν (ληθεῖεν E, corr. Ew) Rwp, v. Scylitz. p. 645, 7 15 τε EwpDi 16 μοί p*

mutata sententia euilavit eiusque corpus ab exilio revocatum in monasterio ab illo condito honorifice reposuit, nepotibus eius pristina dignitate restituta. Ecclesiae vero praesidem et protovestiarium Constantinum Lichudem praefecit, virum longum per tempus in administrandis rebus communibus cum laude versatum spectataeque fidei, cui Monomachus etiam Manganorum cura commissa 10 tabulas de illorum immunitate commiserat. Quas cum sibi vindicare Comnenus conaretur, commentum improbitatis plenum ex 11 cogitat ac partum quandam diabolicæ mentis edit. Nam cum Lichudes per suffragia electus ac sacerdos iam creatus esset, arcano eum monet dici quaedam, quæ a patriarchali officio illum arcerent, quæ nisi in synodo agerentur, eum pontificem ungi 12 non posse. "Verum si mihi tradideris" inquit "Manganorum

- σθῆναι σε.” συνιδὼν οὖν ὁ Λειχούδης ὡς οὐκέτι αὐτῷ εἰς 13
 D IV 195 τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν κατάστασιν ἔξεστιν, οὕτω δὲ μένειν
 δι’ αἰσχύνῃς ποιούμενος, φέρων δίδωσι τὰ αἰτούμενα, καὶ οὕτω C
 παραχωρεῖται τελεσθῆναι τὴν ἀρχιερατικὴν τελετήν.
 5 Ὁ δὲ Κομνηνὸς κατὰ τῶν Οὐγγρων καὶ τῶν Σκυθῶν, 6
 οἱ Πατζινάκαι λέγονται, ἐκστρατεύσας τοῖς μὲν Οὐγγροῖς εἰρήνην
 αἰτησαμένοις ἐσπέισατο. κατὰ δὲ τῶν Σκυθῶν δρομήσαντι οἱ 2
 μὲν ἄλλοι ὑπέκνησαν καὶ εἰρήνευσαν (οὐ γὰρ ὑφ’ ἓνα πάντες
 ἡγεμόνα ἐτάττοντο), εἰς δ’ αὐτῶν ὁ Σελτέ θρασυνηθὴς καὶ μοῖρα
 10 τινὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων δυνάμεως συμβαλὼν ἤττητο καὶ τὸ πολὺ
 τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν μετὰ τῶν περιλειφθέντων ἀπέδρα. ἀνα- 3
 ζευγνὸς δ’ ἐκεῖθεν ὁ βασιλεὺς ἐσκήνωσεν ἐν τῷ Λοβιτζῷ, ἥδη D
 τοῦ τέλους ὄντος ἔγγυς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός. δμβρου δὲ 4
 ἄγαθαίου καταρραγέντος καὶ χιόνος πεσοῦσης πρὸ ὥρας πολλῆς,
 15 τῆς ἔπιου τε τὸ πλέον διέφθαρτο καὶ στρατιῶται πολλοὶ τῷ W III 215
 ψύχει κεκινδυνεύασιν, καὶ ποταμοὶ δ’ ὑπερχεῖλεις γεγονότες καὶ
 πελαγίσαντες τὰ ἐπιτήδεια σφῶν ἀνθρώπων παρέσυραν, ὡς καὶ
 τῷ στρατιωτικῷ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα ἐπι-
 5 δι ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς (ἐκστρατεία C) κατὰ τῶν Οὐγγρων καὶ
 Πατζινάκων CE

6 πατζινάκοι B 8 post ἓνα add. καὶ p* invitis ARw 9 σελτέ
 Rwp/Di Scylitz. p. 646, 2, σελέρ D, σελ^r A 10 τὸ om. BC
 τὸ πολὺ] πολὺς ex πολὺ mut. B 11 περιληφθέντων (sic) A
 12 λοβιτζῷ Rw Scylitz. p. 646, 10, v. Ann. Comn. I p. 167, 13, Glyc.
 p. 602, 11, Ephraem. 3252, Λοβίτζῳ p, λυβιστῷ A/Di 13 ὄντος
 om. C σεπτεμβρίου BCwp, v. ad XVI 17, 37

privilegia, criminationes illas neglegam neque impediam, quominus ungare.” Lichudes qui videret non licere sibi ad pristinam 13 conditionem redire, sic vero manere turpe esse, prope allatis iis quae petebantur, nemine obstante, pontificio ritu initiatur.

6. Posthaec Comnenus, expeditione contra Ungros et Scythas, qui Patzinacae dicuntur, suscepta, Ungris petentibus pacem concessit, Scythas vero aggressuro ceteri quidem cessere, pacem et 2 ipsi amplexi (neque enim eidem omnes duci parebant), unus vero inter eos Seltes, ceteris audacior, cum parte quadam Romanorum copiarum congressus vincitur et plurimis de suis amissis cum reliquis aufugit. Rex autem castris inde motis sub exeuntem 3 mensem Septembrem Lobitzum concessit; ubi vehementi imbre 4 et nive intempestiva ac maxima plurimi equi perierunt multique milites ex frigore sunt periclitati, cumque flumina exundantia et stagnantia commeatum subito interceptissent, et homines et

5 λιπεῖν. εἶτα τοῦ θύν τε καὶ τοῦ νύφειν ἐπὶ μικρὸν παυθέντων
 P II 271 A τῆς βασιλείου σκηπῆς προῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ ὑπὸ δρυῶν ἔστη
 παμμεγέθη, ἐκεῖ που ἐστῶσαν· καὶ τινες τῶν ἐν ὑπεροχαῖς
 6 αὐτὸν περιόστανται. βοῆς δ' ἐν τῷ τόπῳ συμβάσης, μετέστησαν
 τῆς δρυὸς ὁ βασιλεὺς τε καὶ οἱ περὶ αὐτόν, ἢ δ' αὐτίκα ριζό-5
 7 θεν ἐκσπασθεῖσα κατέπεσεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐπανελθὼν εἰς
 τὴν μεγαλόπολιν καὶ ἀποτινῶνς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ταύτης τὰ
 χαριστήρια τῷ θεῷ ναὸν ἐντὸς τῶν βασιλείων ἀνήγειρε τῇ πρω-
 8 τομάρτυρι Θεόκλ· κατὰ τὴν ἡμέραν γὰρ, ἐν ἣ τελεῖται ἡ μνήμη D IV 190
 ταύτης, τὸν ἐκ τῆς δρυὸς ἐξέφυγε κίνδυνον. 10

B 7 Ἄλλ' ἤδη ζητέον καὶ ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέθετο, εἰ καὶ
 2 μὴ συμφωνοῦσιν οἱ συγγεγραφοῖτες περὶ αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ
 πολὺς τὴν γλῶττιαν Ψελλὸς ἐν θήραις ἐκείνον λέγει τὸν βασι-
 λέα σχολάζοντα καὶ συχνάκις τὴν δεξιὰν λογχοφόρον ἐπ' ἄρκτους
 καὶ σύας ἐπανατείνοντα βληθῆναι πνεύματι ψυχρῷ τὴν πλευρὰν, 15
 3 ἀναφλεγῆναι, εἰς δὲ τὴν ἐπιουσαν νύττεσθαι τὴν πλευρὰν καὶ

1 ὅπως τὸν ἐκ τῆς δρυὸς κίνδυνον ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτόν
 CE 11 ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέθετο ὁ Κομνηνὸς καὶ ἐμόνασε, τὸν
 Δούκαν (δούκαν C, v. ad XVII 14, 24) προχειρισάμενος βασιλέα CE

2 ὑπὸ δρυῶν] ὑποδραῖν D 4 περιόσταντο BC 6 ἐκπαθεῖσα D
 δ' RwpDi 7 μεγάλην πόλιν Ewp 8 τῷ θεῷ χαριστήρια Rwp
 post πρωτομ. add. ἀγία E(wp) 9 γὰρ post κατὰ BC 10 post
 κίνδυνον add. ναὸν δὲ πολλὴν κατηγοροῦντα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως
 μικροπρέπειαν· ὃν ὁ ἐκείνου καθελὼν ἐξανέστης ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης,
 ὁ τοῦ Ἀλεξίου υἱός, σφόδρα μεγαλοπρεπῶς ἀνεδομήσατο εἰς ὄνομα τοῦ
 σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ BCwp, v. praef. 11 post ἀπέθετο
 add. οὗτος ὁ Ἰσαάκιος BCwp 12 συμφωνοῦσιν C*wpDi 13 post
 γλῶττιαν add. ὁ σοφώτατος Ewp, v. ad XVIII 3, 2 14 καὶ om. D
 15 ἀνατείνοντα B 16. 17 κἀντεῦθεν—πλευρὰν om. D 16 φρίκη
 om. C

5 iumenta rerum necessariorum penuria laboraverunt. Ceterum
 pluvia et nive paullisper sedata, rex tabernaculo egressus sub
 magnam quandam quercum in proximo concessit, circumstanti-
 6 bus procerum quibusdam. Orto autem eo loco fragore, et ipse
 rex et sui inde discesserunt, atque arbor statim radicitus evulsa
 7 concidit. Reversus igitur imperator in magnam urbem ad grates
 ob salutem acceptam deo persolvendas intra palatium Theclae
 8 protomartyris aedem condidit, quod eo die, quo illius memoria
 celebratur, illud periculum effugerat.

7. Nunc illud dicendum est, quemadmodum regnum depo-
 2 suerit, etsi scriptores hac de re non consentiunt. Nam Psellus, vir
 ille eloquentissimus, narrat illum venationibus deditum, cum hasta
 saepe et ursos et apros feriret, frigido vento esse ictum latere,
 3 atque inde perfrixisse et febrim ex imo efferbuisse. Postridie

τὸ ἄσθμα μὴ ἐρῶσθαι αὐτῷ, ἀκ τούτων ἀμφισβητήσιμον
 γενόμενον τὸ βιωσόμενον ἢ καὶ ἀπεγνωκὸτα τέλεον τὴν ζωὴν, C
 καὶ τὸν Δοῦκαν Κωνσταντῖνον τῇ βασιλείᾳ ἐγκαταστήσαντα, πρὸς 4
 τὴν κρείττω μετατάξασθαι βιοτὴν. ὁ δὲ γε Θρακῆσιος θηρᾶν 5
 5 κἀκείνος τὸν βασιλέα ἰστόρησε περὶ τὴν Νεάπολιν, σὺν δ' ἐπι-
 φανῆναί ποθεν τὴν θέαν φρικτόν, καὶ τὸν Κομνητὸν ἐνδεδο-
 κὸτα τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν διώκειν τὸν σὺν, τὸν δὲ εἰσδύναι
 τὴν θάλασσαν γενέσθαι τε ἀφανῆ, ἐν τοσοῦτῳ δὲ ὡς ἐξ ἀστρα- 6
 10 πῆς ἐνοκῆναι λαμπηδόνα τῷ βασιλεῖ, καὶ τῇ ταύτης βολῇ δια-
 7 παραχθέντα τὸν αὐτοκράτορα τοῦ ἵππου τε ἐκπεσεῖν καὶ κεῖσθαι
 παρὰ τῇ γῇ ἀφρὸν τοῦ στόματος ἀποπτύοντα καὶ μηδὲν τῶν
 κατ' αὐτὸν αἰσθανόμενον, ἀκατίῳ δ' ἐκεῖθεν ἐμβιβασθέντα κο- 7 D
 μωθῆναι εἰς τὰ βασίλεια καὶ νοσήσαντά τι βραχύ, εἶτα δὴ καὶ
 ἀπογνωσθέντα, κείρασθαι τε τὴν τρίχα καὶ ἀντὶ τῆς πορφύρας
 15 τραχὺ τριβώνιον ἀμφιέσασθαι, τὸν Δοῦκαν Κωνσταντῖνον βα-
 σιλέα προχειρισάμενον, καὶ οὕτω τῇ τοῦ Στουδίου προσορμίσει 8
 μονῇ, κἀκεῖ τὸ λοιπὸν καταβιῶναι τῆς βιοτῆς ἀναρρωσθέντα
 D IV 197 ἐκ τοῦ νοσήματος. ἐβασίλευσε δὲ δύο ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας 9

4 περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως καὶ οὗ ἀπεκάρη E 18 ὅς ἦν τὸ ἦθος
 ὁ Κομνητὸς CE

1 ἄσθμα CDi, v. XVIII 28, 14 αὐτοῦ DEwp 2 τὸ βιωσόμενον
 AD, εἰ βιώσεται RwpDi post βιωσόμενον add. καὶ πυρετὸν ἐκ
 τοῦ βίου ἀναφλεγῆναι D 3 δούκαν BCDi, δοῦκα D, v. ad XVII
 14, 24 4 κρείττω p* 5 ὁ θρακῆσιος δὲ BC 5 post βασιλέα
 add. τοῦτον BCwp 8 τε RwpDi, om. A post ἀφανῆ add.
 δν οὐ σὺν οἱ πολλοὶ φάντασμα δὲ τι δαιμόνιον ὑπειλήφασιν BCwp
 δὲ ARw, δ' p*Di 11 παρὰ om. DE 15 βραχὺ D ἀμ-
 φιάσασθαι D δοῦκαν AD, δούκαν R, δούκαον w*, δοῦκα pDi,
 v. ad vs. 3

cum lateris doloribus urgeretur et spiritum aegre traheret, dubia
 spe vitae ac potius plane desperata vita, Ducae Constantino regno 4
 tradito, vitae melioris institutum amplexum esse. Thracesium 5
 autem refert regi prope Neapolim venanti visum esse aprum
 horrendum aspectu, quem dum laxatis equo habenis Comnenus
 persequatur, in mare demersum evanuisse, atque interim fulgore 6
 quodam instar fulguris perstrictum regem equo terrore excussum
 et spumam ore reicientem humi attonitum iacuisse, atque inde 7
 navicula in regiam vectum, cum paullisper aegrotasset, iam de-
 ploratam, raso capillo et purpurae loco aspera lacerna sumpta
 atque Duca Constantino rege designato, in Studiense monaste- 8
 rium se contulisse, ubi recuperata etiam valetudine vitae reli-
 quum exegerit. Regnavit biennium et menses tres, homo stre- 9

- τρεις δραστήριος ὢν καὶ τὸ ἦθος σοβαρὸν ἐνδεικνύμενος, πρὸς
 πράξεις δξύτατος, στρατηγικώτατος τὰ πολέμα, λόγοις μὲν οὐχ
 ὠμληκῶς, προσέχων δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς τούτων τροφίμους
 Γ Π 272 Α 10 προσδεχόμενος. αἰτιώμενος δὲ ὅτι τυραννίδι ἐπιχειρήσκειν
 “ὠκνον” ἔλεγε “τῷ συνδούλῳ δουλεύειν καὶ τῶν εἰκότων μὴ 5
 τυγχάνειν.”
- W III 216 B Ὁ δὲ πρόεδρος Κωνσταντῖνος ὁ Δούκας τῆς βασιλείας
 τυχῶν ἀπραγμόνων, ὡς εἰρηται, πολλοὺς τῶν τῆς συγκλήτου
 βουλῆς καὶ τοῦ δημώδους πλήθους εἰς μείζονας ἀξιωματῶν
 2 βαθμοὺς προεβίβασε. καὶ ὅσους δ' ὁ Κομνηνὸς ἀφείλετο τὰς 10
 οἰκείας τιμὰς (πολλοὶ δ' ἦσαν καὶ οὗτοι), εἰς ταύτας αὐθις
 αὐτὸς ἐκείνους ἀποκατέστησεν.
- B 3 Ἐπιβουλῆς δὲ κατ' αὐτοῦ συσκευασθείσης, μικροῦ δεῖν
 4 ἐγένετο ἂν ὑποβρύχιος. ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς βασιλείοις τῶν
 Μαγγάνων, ἐσκέψαντο δὲ οἱ συνομοσάμενοι ὡς εἰ θόρυβος ἐν 15
 τῇ τῆς πόλεως γεγωνῶς ἀγγελθεῖν αὐτῷ ἀγορᾷ, αὐτίκα διὰ τῆς
 5 θαλάσσης ἐκείνος ἀπελεύσεται πρὸς τὸ μέγα ἀνάκτορον. προ-
 7 βασιλεία Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα (δοῦκα D) ΑΟ 13 ἐπιβουλὴ κατὰ
 τοῦ βασιλέως καὶ ὅπως ταύτην διέφυγεν CE

4 ἀποδεχόμενος BCEwpDi post ἀποδεχόμενος add. σώφρων τε
 (om. BC) τὰ πρὸς εὐνήν. λέγεται γὰρ ποτε νοσήσαι (γὰρ νοσήσαι ποτε
 BC) τῆς οἰκείας ἀποδημῶν, καὶ παρὰ τῶν λατρῶν γυναικὶ μιγῆναι πρὸς
 θεραπείαν τῆς νόσου προτιρέπεσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀνασχέσθαι ἕτερα πλη-
 σιάσαι παρὰ τὴν σύνοιον BCE(wp), v. praef. [δι] δ D ἐπι-
 χειρήσκειν RwpDi, ἐπιχειρήσκει AD, v. ad XIII 1, 5 5 μὴ ante
 τῶν BC 7 δὲ πρόεδρος A, πρόεδρος δὲ Ewp, πρόεδρος τοῖνον D,
 πρόεδρος R δούκας CDi, v. ad XVII 14, 24 11 καὶ om. B
 οὔτος D εἰς] καὶ D 12 ἐκείνος B ἀποκατέστησεν D, v.
 ad XVIII 5, 9 14 | ὑποβρέφους D 15 συνομοσάμενοι O
 16 τῆς alterum om. D 17 ἀπελεύσεται δ κρατῶν BC 17. p. 675, 1
 προσωκονόμη τὸ δ' D

nus, ingenio arroganti, in rebus gerendis celerrimus, rei bellicae peritissimus, in litteris non quidem versatus, sed litterarum studiosus et doctorum amans. Cum ei regni affectatio obiceretur, “Dubitabam” inquit “conservo servire neque iusta consequi.”

8. PRAESSES CONSTANTINVS DVCAS imperio nullo labore, ut dictum est, potitus multos senatorii ordinis et plebeiae conditionis ad altiores dignitatum gradus evexit; atque etiam quotquot Comnenus honoribus spoliavit, qui multi fuerunt, in integrum restituit.

3 Neque vero multum afuit, quin per insidias submergeretur.
 4 Nam cum in Manganico palatio ageret, coniurati ratione inita, si tumultus in foro urbano ortus nuntiaretur, eum mari in magna regiam statim transiturum esse, curarant, ut regia tiremis

φρονόμητο δ' αὐτοῖς μὴ εἶναι τὴν βασιλικὴν τριήρη ἐκεῖ καὶ τοὺς ἐκείνης οὐλοστροφούς, οὓς πρωτοκαράβους ἢ δημώδης λέγει φωνή. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ὡς τὸν θόρυβον ἠνωτίαστο, ἀπιέναι 6 δεῖν ἔκρινε τῶν ἀνακτόρων εὐθύ. ἐπεὶ δ' οὐχ εὐρηται ἡ βα- 7 5 οὐλικὴ τριήρης ἐκεῖ, εἰς τὸ τυχὸν ἐμβεβήκει ἀκάτιον· ἀπιόντος δὲ ἀνεφάνη καὶ ἡ ναῦς ἡ βασιλείος καὶ εἰρεσία πολλῇ σὺν ζύμη σφοδρὰ τὸ ζόθιον τέμνονσα πρὸς τὸ πλοιαρίον, ὅπερ ὁ βασι- C λεὺς ἐμβεβήκει, πρὸς τῶν πηδαλιούχων ἰθύνητο. ἦν δ' αὐτοῖς 8 τὸ βουλόμενον ἐπιβιβάσαι τὴν τριήρη τοῦ πλοιαρίου, ἢν' αὐτὸ D IV 198 καταδύσῃ καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ ποιήσῃται ὑποβρύχιον. ὡς δ' 9 εἶδον τὴν τῆς τριήρους ἐπιφορὰν οἱ τῷ κρατοῦντι συμπλέοντες, ἀνέκραζάν τε καὶ ἐπέχειν θρασύτερον ἐξεβόησαν καὶ μετατρέ- πειν τοὺς οἰάκας. ταῖς γοῦν ἐκείνων βοαῖς ὥσπερ ἐμβροτη- 10 θέντες οἱ ἐπὶ τῶν οἰάκων (θείας δ' ἦν τὸ ζύμπαν προμηθείας) 15 ἀπεδειλίασαν. καὶ οὕτως τὸν κίνδυνον ὁ βασιλεὺς ἐκφυγὼν 11 ὅπως τε καὶ παρ' ὧν ἡ ἐπιβουλὴ συνεσκεύαστο ἔγνω καὶ τοὺς αἰτίους ἠμύνατο στερήσει μόνῃ τῶν οὐσιῶν.

Οὗτος ὁ βασιλεὺς ἤνχει μὲν ὡς ἐπὶ προγόνοις τοῖς πάλαι 12 D τῇ τῶν δουκῶν κεκλημένους ἐπωνυμία, τῷ Ἀνδρονίκῳ δηλαδὴ 20 καὶ τῷ Πανθηρίῳ καὶ ἐπὶ τούτοις τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀλλὰ 13

1 τριήρει p* 2 ἐκείνη B οὓς om. D 3 post φωνή add. τῆς συνωμοσίας μετέχειν σπουδάσαντες Rwp 4 δεῖν om. D εὐρητο Rwp 7 σφοδρὰ BC(wpDi) ὅπερ R(wp) 9 ἐπιβιβάσαι RwpDi, ἐμβιβάσαι Δ πλοίου B 9. 10 πλοιαρίου δύση C, lac. suppl. Cw 11 φορὰν D 13 σὺν DEwp ἐμβροτη- θέντες D 14 οἱ om. E 15 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16 16 καὶ prius om. E 17 μόνῃ om. BC 18 ἤνχει μὲν σὺν οὗτος ὁ β. BC

eiusque gubernatores, qui protocarabi vulgo nominantur, illic abessent. Audito tumultu rex recta in regiam abeundum esse 6 censuit. Sed cum regia triremis illic non inveniretur, proximum 7 lembum conscendit; inter navigandum vero navis quoque regia apparuit, quae frequenti remigio et impetu fluctus vehementer secans a gubernatoribus recta ad lembum dirigebatur, eo con- 8 silio, ut illo suppresso rex demergeretur. Iis vero, qui cum eo 9 vehebantur, exclamantibus et confidentius vociferantibus, ut in- hibitis remis gubernacula converterent, gubernatores velut atto- 10 niti, deo ita volente, paruerunt. Sic periculo evitato rex, quo 11 pacto et a quibus paratae essent insidiae, cognovit ac fontes bonis dumtaxat adeptis ultus est.

Etsi autem ex veterum Ducarum Andronici et Pantherii et 12 Constantini familia se ortum esse gloriabatur, tamen eam familiam, cum Constantinus, ut dictum est, regnum affectasset, Constantino 13

τοῦ γένους ἐκείνων πάλαι πανοικί ἐξολοθρευθέντος, ὅτε Κων-
 σταντῖνος τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται, τοῦ
 πορφυρογεννήτου Κωνσταντίνου τοῦ παιδὸς τοῦ ἄνακτος Λέοντος,
 τοῦ φιλοσόφου φημί, βασιλεύοντος καὶ ὑπὸ ἐπιτρόπους τελούντος
 14 θηλείας οἱ τούτου κατήγοντο πρόγονοι, ὅθεν οὐδὲ Δούκας λε-
 λόγιστο καθαρός, ἀλλ' ἐπίμικτος καὶ κεκιβδηλευμένην ἔχων
 τὴν πρὸς τοὺς Δούκας συγγένειαν.

P II 273 A 15

Ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβής, τὸ ἦθος ἐπεικῆς,
 δικαιοσύνης ἔραστής, τὴν γνώμην δὲ νωθρὸς καὶ ἀμβλύς, χαί- 10
 ρων τοῖς ἐπὶ βίου μαρτυρουμένοις σεμνότητι, ἐκτόπως δ' ἔρα-
 σιχρήματος καὶ πόρους ἐπινοῶν ὅπως αὐτῷ γένοιτο πολλοὶ
 16 θησαυροί. ὅθεν καὶ πρὸ πάντων εἰς δύο ταῦτα κατέτεινε τὴν
 σπουδὴν, εἰς τε τὴν τῶν δημοσίων φόρων ἐπαύξησιν (διὸ καὶ
 τὰ ἀρχαῖα τὰ τοὺς φορολόγους λογοπραγοῦντα ὠνητὰ παρεῖχε 15
 τοῖς βουλομένοις καὶ τελῶναις τὴν συλλογὴν τῶν φόρων ἐπὶ D IV 19

.9 ὁσος ἦν ὁ Δούκας (δοῦκας CE) τοὺς τρόπους CE

1 ἐκείνων om. E post ὅτε add. ὁ Rwp 2 ἐπικεχείρηκεν
 RwpDi, ἐπικεχείρηκε A, v. ad XIII 1, 5 ἔμπροσθεν] XVI 16, 8
 4 ἐπὶ τρόπους (sic) A 5 περιλειφθέντος RwpDi, περιληφθέντος A
 6 post θηλείας add. τινός, ὡς λόγος BCwpDi οὐθεν w*p
 δοῦκας ARwpDi, δοῦκας D, v. ad XVII 14, 24 7 κεκιβδη-
 λευμένην RwpDi, κιβδηλευμένην A, κιβδηλευμένη | D 8 τὴν om.
 DE post συγγένειαν add. διὸ καὶ τοῖς πλείοσιν οὐ δοῦκας, δου-
 κίτιζης δ' ὑποκοριζόμενος ἐπωνόμαστο BCwp 10 ἀμβλύς D 11 δὲ
 εἰσισιχρήματος D 12. 13 ὅπως—θησαυροί om. D 12 γένοιτο
 αὐτῷ C 14 τε post τὴν BC 15 ἀρχαῖα D λογοπρατιοῦντα
 w*p invitis AR

- Porphyrogenito, imperatoris Leonis philosophi filio, regnante et
 ob immaturam aetatem sub tutoribus tum agente, funditus ever-
 sam esse constat, nullo mare relicto; huius igitur maiores a fe-
 14 mina originem duxerunt, ita ut non germanus Ducas censeretur,
 sed promiscuus, cognatione illa velut adulterata.
 15 Ceterum vir pius erat erga deum, moribus commodis, iusti-
 tiae amans, sed ingenio tardo et hebeti; et ut iis delectabatur,
 quorum spectata erat integritas, ita pecuniam supra modum
 amabat et rationes excogitabat, quibus magnos thesauros coa-
 16 cervaret. Quamobrem duabus rebus enixe operam dabat, quarum
 una erat, ut publica vectigalia augeret (ea de causa curias rationi-
 bus quaestoriis destinatas quibusvis vendebat et vectigalium col-
 lectionem publicanis cum pacto credebat), altera, ut controversias

συνθήκαις ἐπίστευε) και εἰς ἀκροάσεις δικῶν. οὐδὲ πᾶν δὲ τῇ 17 B ἀκριβεῖα προσεῖχε δικάζων, ἀλλ' ἐνιαχοῦ και ἐνηυθέντει και τὰς ψήφους ὑπῆλλαττε, πρὸς τὰ πρόσωπα τὰς ἀποφάσεις τι- W III 217 θέμενος. γλισχρος δὲ τυγγάνων και φειδιωλὸς ἔθετο παρ' ἐαυτῷ 18 5 μὴ μάκαις πρὸς τὰ ἔθνη συρροήγνυσθαι, ἀλλὰ δώροις και φιλοφροσύναις ἄλλαις αὐτὰ οικειοῦσθαι και καταλλάττειν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, δύο ταῦτα ἐντεῦθεν μνώμενος ἐαυτῷ, τό τε μὴ 19 πλείω δαπανᾶν ἐν ἐκστρατεῖαις και τὸ αὐτὸς ἡρεμεῖν και σχολάζειν ὡς ἐπίπαν τῇ τῶν χρημάτων συλλογῇ· διὸ και τῶν 20 10 στρατιωτικῶν καταλόγων ἡμέλησεν ἢ μᾶλλον πολλοὺς και τοὺς C γενναιοτέρους τῶν ἀπογραφῶν ἀπῆλειψε διὰ τὸ βαρῦμισθον· ὥστε συμβαίνειν θρασύνεσθαι μὲν τὸ βαρβαρικόν, συστέλλεσθαι 21 δὲ και ταπεινοῦσθαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα και μειοῦσθαι τὴν ἡγεμονίαν τὴν Ῥωμαϊκῆν. πολλαὶ γὰρ τότε τῶν ἐφῶν 22 15 χωρῶν αἱ μὲν ἐλιζίζοντο και εἰς ἀφανισμόν προεχώρουν, αἱ δὲ και ὑπὸ τοὺς πολεμίους ἐγίνοντο.

4 ὅτι ἐκ φειδιωλίας δώροις ἤθελε φιλοῦν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ C

1 post συνθήκαις add. προσθηκῶν Owp ἐνεπίστευε Rwp κ. εἰς ἀκρ. δικῶν] πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἐκείνω ἦν σπουδασμα· δεύτερον δὲ δικῶν ἀκροάσεις και ψηφίσματα O(wp) οὐδὲ πᾶν δὲ] και οὐδὲ πᾶν D 3 ἀποφάσεις Rwp Di, ἀποβάσεις A 7 ἐντεῦθεν ταῦτα Cwp 7. 8 δύο—ἐκστρατεῖαις om. E 7 ἐαυτῷ R(wp Di), αὐτῷ A 8 ἐν om. B 9 ὡς om. D τῇ post χρημάτων BCE(wp) 11 πολῦμισθον D 12 συμβαίνειν—μὲν om. C, suppl. Cw 13 και ταπεινοῦσθαι AR, καταπεινοῦσθαι D, και καταπονῖσθαι Ewp 13. 14 τ. ἡγεμονίαν post στρα. και O 15 προεχώρουν R(wp Di)

audiret. Neque vero in iure dicendo legum praescripta semper 17 observabat, sed alicubi etiam erat pro ratione voluntas, ut com- mutatis calculis in pronuntiando personarum rationem haberet. Iam ut erat tenax et parvus, secum constituit bellis conflictari 18 nolle, sed gentes muneribus et aliis obsequiis devincere et Romano imperio reconciliare. Qua re duo commoda venabatur, 19 alterum, ne plura in expeditionibus consumeret, alterum, ut per summum otium cumulandis thesauris operam daret. Ita fiebat, 20 ut militares catalogos neglegeret ac potius fortissimos quosque ob stipendii magnitudinem deleret. Unde barbari ferociores eva- 21 debant, Romanae vero legiones timidiore et humiliores, atque imperium minuebatur Romanum. Nam multae tum orientales pro- 22 vinciae partim diripiebantur et vastabantur, partim ab hostibus occupabantur.

9 Καὶ τὰ μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἤλιον οὕτως εἶχον κακῶς,
τὰ δ' ἐσπέρια καὶ ταῦτα κακῶς ἔπασχε διὰ στρατιωτῶν καὶ
2 σπάνιν καὶ ἀχρεϊότητα. τοῦ γὰρ τῶν Οὐζῶν ἔθρους (Σκύθαι
D δὲ τοῦτό ἐστι τῶν Πατζινάκων καὶ κατὰ γένους ὑπεροχὴν καὶ
κατὰ πλήθους ὑπερβολὴν παρὰ τοῖς Σκυθικοῖς προτιμώμενον 5
ἔθρυναι) τὸν Ἰστρὸν παγγενῆ διαβαίνοντος, ἐπειράθησαν μὲν οἱ
τῶν παριστρίων πόλεων ἄρχοντες (ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ μάγιστρος
Νικηφόρος ὁ Βοτανειάτης καὶ ὁ μάγιστρος Βασίλειος ὁ Ἀπο-
κάτης) ἀπειρῆσαι αὐτοῖς τὴν διάβασιν, οὐ μέντοι γε ἠδυνήθησαν.
3 ἀλλὰ συμμίξαν σφίσι τὸ βάρβαρον τὴν τε συνοῦσαν αὐτοῖς κατ- 10
ηγωνίσατο στρατιὰν καὶ τοὺς εἰρημένους ἄνδρας καὶ ἄμφω D IV 200
δορυαλώτους ἀτήγαγον καὶ διαβάτες τὸν Δάνουβιν τὴν περὶ
4 αὐτὸν χώραν ἐπλήρωσαν ἄπασαν. ἦσαν γάρ, ὡς λόγος, ὑπὲρ
ἐξήκοντα χιλιάδας οἱ αἰρεῖν ὄπλα δυνάμενοι· ὄθεν δομώμενοι
P II 274 A τὴν τε Μακεδονίαν ἐληίζοντο καὶ μέχρις Ἑλλάδος προήεσαν. 15
5 ταῦτα ἀθνημίαν ἐνεποιεῖ τῷ βασιλεῖ, συλλέξει δὲ δυνάμεις ὥκνει
6 καὶ ἀνεβάλλετο, ἵνα μὴ πρόηται ὀβολόν. ἐκείνος δ' ἔλεγεν δι
ἀκαταγώνιστον τὸ ἔθνος ἐστί· πρέσβεις δὲ πρὸς τοὺς αὐτῶν

3 περὶ τοῦ ἔθρους τῶν Οὐζῶν C, περὶ τοῦ τῶν Πατζινάκων ἔθρους καὶ
ὅπως ἀπόλετο E

4 δὲ AR, δὲ καὶ C, καὶ Bwp γένος C, corr. Cw 5 πλήθος
C, corr. Cw 6 οἱ] οὐ E 7 δ' R^wwpDi 10 τὸν C, τὸ corr.
Cw κατηγωνίσαντο DE 12 δορυαλώτους Di, v. ad XIII 8, 3
δάνουβιν BEw, δούναβιν duoP 13 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν AC
ἐπλήρωσεν C ὁ λόγος Ewp, ὁ πολὺς λόγος BCW^o lat. ὑπὲρ
AD, ὑπὸ RwpDi 14 χιλιάδες C δυνάμεις (punctis notatum)
D 15 προήεσαν D 17 δὲ C 18 αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν A

9. Sicut in Oriente, ita in Occidente omnia male se habebant
2 ob militum et paucitatem et ignaviam. Uzos enim (est autem
haec Scythica gens, quae Patzinacis et generis praestantia et
multitudine inter populos illos antefertur) Istrum cum uxoribus
et liberis traicientes magister Nicephorus Botaniates et magister
3 Basilius Apocapes, finitimarum urbium praefecti, transitu pro-
hibere frustra conati, victis legionibus, ambo capti sunt et abducti
a barbaris, qui Danubio superato omnem eius tractum comple-
4 verunt. Nam dicunt eorum, qui arma ferre possent, ultra LX
milia fuisse; inde progressi ex Macedonia praedas agebant et in
5 Graeciam usque penetrabant. Quae etsi regi molesta erant,
6 tamen conscribere copias dubitabat, ne obolum impenderet; sed
cum dicere soleret gentem illam non posse superari, per legatos
missis muneribus pacem ab eorum ducibus redimere studebat.

ἡγεμονεύοντας ἐσταλκῶς μετὰ δώρων ἐπειράτο τούτοις πείσαι
 τὸ βάρβαρον σπεισασθαι. πάντων δὲ ἀναφανδὸν λοιδορουμένων 7
 τῷ βασιλεῖ ὡς διὰ φειδωλίαν μὴ κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπεξίοντι,
 τῆς μὲν πόλεως ἐξεδήμησε, περὶ δὲ Χοιροβάκχους ἐσκήνωσεν,
 5 οὐ πλείους, ὡς λέγεται, τῶν ἑκατὸν πενήτηκοντα μεθ' ἑαυτοῦ
 ἐπαγόμενος, φρονιῶν δὲ περὶ στρατεύματος συλλογῆς. ἐν
 τούτοις δ' ἠγγέλη αὐτῷ ἡ τοῦ ἔθνους καταστροφῆ. ἐνσκήφαντος 8 B
 γὰρ ἐκείνῳ λοιμοῦ, καὶ κακωθέντι σφοδρῶς ἐξ αὐτοῦ οἱ τε
 Πατζινάκαι καὶ οἱ παρακείμενοι Βούλγαροι ἠσθηνηκότι ἐπέθεντο
 10 καὶ ἄρδην αὐτὸ διεφθάρκασιν, μόλις τῶν ἡγεμόνων μετ' ὀλίγων
 δυνηθέντων διαβῆναι τὸν Ἴστρον. ἦν δὲ τὸ σύμπαν τοῦ στρα- 9
 τηγῆματος τῆς θείας δυνάμεως· ἀπογνοὺς γὰρ ὁ βασιλεὺς πάν-
 τοθεν πρὸς τὸ θεῖον κατέφυγε, δάκρυσι καὶ συντριβῇ καρδίας
 τούτου δεόμενος καὶ τὴν ἐκείθεν ἐκκαλούμενος ἀρωγῆν.
 15 Ταῦτα δ' ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐπράχθη τῆς βασιλείας τούτου 10
 τοῦ αὐτοκράτορος. πρὸ δὲ τούτου σεισμὸς ἐγένετο μέγας κατὰ 11
 τὴν γῆν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ὑφ' οὗ καὶ ναοὶ καὶ οἰκίαι C

15 περὶ σειμοῦ καὶ ἀστέρως (κ. ἀστ. om. C) CE

1 μετὰ δώρων ἐσταλκῶς Ewp 2 τὸ AR, τὸν w*p δ' B δο-
 ρουμένων | D 3 φειδωλίαν p* 4 ἐξεδ. μὲν τῆς πόλεως BC
 5 ante τῶν add. στρατιώτας Rwp 6 ante τῶν C, corr. Cw 6 post
 ἐπαγόμενος distinguunt w*p 7 συλλογῆν B post συλλογῆς di-
 stinguunt Di 7 ἠγγέλη A, ἠγγέλη RDi, ἠέλη C, ἠγγέλη w*p,
 v. I p. 109, 21. 116, 8. 134, 22 cet. post ἔθνους add. ἄφρω
 BCW'o lat. 8 λοιμοῦ mutat ex λοιμοῦ C καὶ RwpDi, om. A
 9 πατζινάκοι (sic) E 12 πανταχόθεν DEwp 13 post δάκρυσι di-
 stinguunt w*p 14 καὶ om. C, suppl. Cw 15 τ. βασιλείας
 ἐπράχθη τούτου Rwp, τ. βασιλείας τούτου ἐπράχθη C 16 πρὸς E
 δὲ post τούτου C 17 εἰκοστῆν τρίτην RwpDi 18 Σεπτεμβρίου
 B*wp, v. ad XVI 17, 37

Sed cum rex palam ab omnibus conviciis laceraretur, quod reten- 7
 tus tenacitate contra barbaros non proficisceretur, urbem egressus
 ad Choerobacchos castra fecit, cum non plures, ut fertur, CL
 secundum haberet conscribendarum copiarum studiosus. Tum ei
 gentis illius nuntiatur excidium. Nam cum illi saevissima pesti- 8
 lentia graviter essent afflicti, Patzinacae et Bulgari finitimi de-
 bilitatis aggressi funditus deleverunt, ducibus cum paucis aegre
 ultra Istrum elapsis. Fuit autem tota res divinae potentiae; nam 9
 rex omni humana ope desperata ad deum confugerat, cum lacri-
 mis et animo submisso illius auxilium flagitans.

Haec sexto eius regni anno acta sunt; quem magnus terrae 10. 11
 motus die XXIII. mensis Septembris antecessit, quo et templa et

12 πολλαχοῦ ἠρειπώθησαν. ὅτε καὶ τὸ κατὰ Κύζικον Ἑλληνικὸν
κατέπεσε τέμενος, ἔργον κάλλιστόν τε καὶ θαύματος ἄξιον, καὶ D IV 201
ὃ ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων μέγιστός τε καὶ περιώνυμος
κατεσείσθη ναός.

13 Κατὰ δὲ τὸν Μάϊον μῆνα τῆς δ' Ἰ^ν κομήτης ὥπτο ἀστήρ 5
14 κατόπιν τοῦ ἡλίου πρὸς δύσιν ἰόντος. ἦν δὲ πρότερον μὲν
κατὰ σελήνην πλήρη τὸ μέγεθος, εἶτα κόμην ὥσπερ ἐκφύων
ἐμειοῦτο καὶ καθ' ὅσον τὰ τῆς κόμης ἠϋξάνετο, ἡλαττονοῦτο

W III 218 15 τὸ μέγεθος. πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τὰς ἀκτῖνας ἀπέτεινε, ἐφ'
D ἡμέρας φαινόμενος τεσσαράκοντα. 10

16 Τοῦ πατριάρχου δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Λειχοῦδη ἐπ' ἔτη
τέσσαρα καὶ μῆνας ἕξ τὴν ἐκκλησίαν ἰδύνατος καὶ μεταθε-
μένου πρὸς ἑτέραν ζωὴν, Ἰωάννης δ' Ξιφιλῖνος εἰς τὸν ἀρχι-
17 ρατικὸν τῆς Κωνσταντίνου θρόνον ἀνάγεται, ὃς ἐκ Τραπεζοῦντος
μὲν ὄρμητο, πεπαιδευτο δὲ παιδείαν λόγων παντοδαπῶν καὶ 15
18 τοῖς ἑξόχοις τῆς συγκλήτου συνηρίθμηται. πάντα δ' ἐκουσίως
λιπῶν, τοῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπον προσφοιτήσας σεμνεῖσις κείρεται
τε τὴν κόμην καὶ τὸν μοναχικὸν ὑπέρχεται βίον, ἔνθα καὶ

11 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ante κάλλ. add. γὰρ C τε om. C θαυμάσιον C ante καὶ
alterum add. ὅτε C 5 μαῖον p* τετάρτης ἰνδικτιῶνος OwpDi, ἰδ'
ἰνδικτιῶνος Scylitz. p. 658, 7 vix recte; cum Zonara facit Mich.
Attaliot. p. 91, 17 6 ἰόντας E 9 ἀκτῖνας AR, ἀκτῖνας B^awpDi
10 ἡμέραις B 14 κωνσταντινουπόλεως Ewp 16 post συγκλήτου
add. βουλῆς Rwp συνηρίθμητο RwpDi δὲ EwpDi 17 post
λιπῶν add. καὶ BCwp μοναστηρίοις BC κείρεται D 18 τε
om. BC μοναχικὸν RwpDi, μοναδικὸν BC, μοναχικὸν A

12 aedes multis locis conciderunt. Tum Cyzici gentile fanum, opus
pulcherrimum et admirandum, corrui, et Nicaeae sanctorum
patrum maximum et celebre templum deiectum est.

13 Mense vero Maio, quarta indictione, stella crinita apparuit
14 solem occiduum sequens; quae principio magnitudine lunae ple-
nae par, deinde veluti coma enata minuebatur ac tantum de-
15 crescebat, quantum illa augebatur. Conspectus est per dies XL,
radiis Orientem versus conversis.

16 Cum patriarcha Constantinus Lichudes, ecclesia per annos
IV et menses VI gubernata, in alteram migrasset vitam, Ioannes
17 Xiphilinus in pontificiam Cpoleos sedem evexitur, Trapezunte
ortus, vir omni doctrinae genere eruditus et in praecipuos sena-
18 tores relatus. Qui omnibus rebus sua sponte relictis, coma rasa,

συχρόν διανύσας χρόνον ἄξιός ἐκρίθη τοῦ θρόνου τοῦ πατρι-
αρχικοῦ.

Ὁ δὲ γε βασιλεὺς νόσῳ ληφθεὶς καὶ ταύτῃ κάμων ἐπὶ 19
μακρόν καὶ ταλαιπωρούμενος καὶ ἤδη κατεργασθεὶς καὶ ἀπαρ- P11275 A
5 αίτητον αὐτῷ γνούς ἐπιέναι τὴν τελευταίαν, τὴν μὲν βασιλείαν
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καταλέλοιπε τρισὶν οὖσιν, οὗς αὐτῷ ἡ σύνοι-
κος Εὐδοκία ἐγέναιτο, τοὺς δύο τὸν Μιχαὴλ τε καὶ τὸν Ἄνδρό-
νικον ἰδιωτεύοντι ἔτι, τὸν δὲ Κωνσταντίον βασιλεύσαντι καὶ
αὐτῇ Ἀυγούστα ἀναρρηθεῖσα. ὅθεν οὗτος καὶ πορφυρογέννητος 20
10 ἦν, ὃν αὐτίκα καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις
ἐκόσμησεν, εἶτα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνηγόρευσε. τούτους μὲν οὖν 21
D IV 202 ἐπέστησε τῇ ἀρχῇ, αὐτοῖς δὲ τὴν μητέρα βασιλίδα τε καὶ τρο-
φὸν καὶ κυρίαν, τὸ ξύμπαν ἐπιεῖν, καταλέλοιπεν, ἐπ' αὐτῇ τὴν
τῆς βασιλείας μεταχειρίσιν ποιησάμενος, δοκοῦση αὐτῷ σώφρονί B
15 τε καὶ πρὸς παίδων ἀναγωγὴν δεξιᾷ καὶ πεφυκνία πρὸς πρα-
γματίων διοίκησιν, πρότερον ὄρον ἐξ αὐτῆς ἀπαιτήσας ἔγγρα- 22
φον ὡς οὐ πρὸς γάμον ἐλεύσεται δεύτερον. τὸ δ' ἔγγραφον 23

3 ὅτι νοσήσας ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκλείπων τοῖς υἱοῖς τὴν βασιλείαν κατέλιπε,
κἀκείνοις τὴν μητέρα ἐπέστησεν, ὁμόσασαν ἐγγράφως μὴ δευτερογαμῆσαι C

1 διαρκέσας C ἀρχιερατικοῦ D 6 τοῖς υἱοῖς om. Ewp αὐτοῦ
om. BC οὖσιν AR, οὖσιν E, υἱέσιν wp 7 post τοὺς add. μὲν

RwpDi τε om. Ewp 8 κωνσταντίον O, κωνσταν^τ A, κωνσταν-
τῶν EwpDi, v. I. Segerum *Nikeph. Bryennios* Monach. 1888
p. 122 9 αὐγούστα RwpDi, αὐγούστα A, v. ad XIII 23, 27
post οὗτος add. μόνος BCwp καὶ om. w*ρ πορφυρογενήτης
E, πορφυρογενήτης wpDi 11 ἀνηγόρευσε RwpDi, ἀνηγόρευσεν
A, v. ad XIII 1, 5 οὖν intra lineas add. A 13 καταλέλοιπε
EwpDi, v. ad XIII 1, 5 αὐτὴν E 14 δοκοῦσης C 15 ἀγωγὴν
RwpDi δεξιᾷ O(wpDi), δεξιᾶν E, δεξιᾷ corr. ex δεξιᾶν A

Olympica monasteria frequentavit, solitariam vitam amplexus;
ubi cum diu permansisset, patriarchica sede dignus est habitus.

At rex gravi et diuturno morbo oppressus, cum iam nullam 19
mortis fugam esse cerneret, regnum tribus filiis reliquit, quorum
duos Michaëlem et Andronicum Eudocia tum privato, Constantium
vero regi pepererat, cum et ipsa Augusta esset appellata. Unde 20
is porphyrogenitus fuit ab eoque statim prae ceteris regni in-
signibus ornatus; post etiam reliquos designavit. Atque eos qui- 21
dem regno praefecit, ipsis vero matrem reginam et nutricem et,
ut paucis complectar, dominam reliquit, mandata regni admini-
stratione, quod sibi modesta videretur nec minus ad res tractandas
apta, quam ad liberos educandos ingeniosa. Sed prius scriptum 22
insiurandum ab ea exegit, quo promitteret se a secundis nuptiis
temperaturam. Ea syngrapha ab illa firmata patriarchae custo- 23

- παρ' ἐκείνης βεβαιωθὲν τῷ πατριάρχει ἐδόθη φυλαχθησόμενον· ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἅπαντες ἐγγράφως κατέθετο μὴ ἂν ποτε βασιλέα ἕτερον ἀνειπῆν, εἰ μὴ τοὺς παῖδας αὐτοῦ.
- 24 ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν ἐξέλιπε, βασιλεύσας ἐπὶ πρὸς τῷ ἡμίσει
25 ἐνιαυτοῦς, ζήσας δ' ἐξήκοντα ἢ καὶ τι τούτων ἐπέκεινα. τὸν 5
μὲντοι ἀδελφὸν αὐτοῦ Καίσαρα βασιλεύσας ἐτίμησε καὶ σύμ-
C 26 βουλον εἶχε καὶ τῶν μυστηρίων συνίστορα. λόγοις δὲ οὐχ
ὠμληκῶς ἠγάπα τούτους καὶ τοὺς λογίους ἐσέβετο, καὶ ἔλεγε
27 βούλεσθαι μᾶλλον ἐκ λόγων ἢ τῆς βασιλείας γνωρίζεσθαι. τοὺς
δ' ἐπιβούλους αὐτοῦ μὴ ἄλλως κακῶς διαθήσειν ἔφρασκεν ἢ 10
μόνον ὡς ὠνητοῖς κεχρησθαι αὐτοῖς, ὡς τῶν νόμων αὐτῶν
τὴν ἐλευθερίαν ἀφελομένων.
- 10 Κατὰ γοῦν τὰς τοῦ τελευτήσαντος βασιλέως διαταγὰς ἢ
τε βασιλῆς Εὐδοκία καὶ οἱ παῖδες ἐκείνου τῆς βασιλείας ἦσαν
D διάδοχοι καὶ ἡ βασίλισσα τὴν τῶν κοινῶν μετακαχερίστο πρό- 15
νοϊαν τῶν νιέων κατάρχουσα καὶ ἐπὶ βήματος σὺν ἐκείνοις
2 προὔκλῃτο, μεσεύουσα μὲν αὐτῇ, ἐκείνους δὲ παρακαθίζουσα
ἐκατέρωθεν, οὕτως ἐν ἀρχαιρεσίαις, οὕτως ἐν ζητήσεσι πολιτι-

4 τελευτῇ Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Δούκα C 13 βασιλεία τῆς βασι-
λίδος (δεσποίνης A, τ. βασ. om. D) Εὐδοκίας καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ
(καί—αὐτοῦ om. C) ACD, βασιλεία τῶν παιδῶν Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα B

2 ἔγγραφος E 3 παῖδας Ewp 4 ἐπὶ om. w* p in invitis AR
ἡμίσει RwpDi, ἡμισον (s. acc.) A 10 ἢ AR, εἰ w* p 11 ν. αὐτῶν A,
ν. αὐτοῦς Rw Scylitz. p. 660, 3 (Psell. p. 270, 11), ν. αὐτοῖς Dp 13 τς
C, τὰς corr. Cw 14 ἐκείνου] αὐτῆς DEWol. 17 μεσεύουσα
C, corr. Cw αὐτῆ Ewp 18 πολιτικῶν RwpDi, πολιτικαῖς A,
v. Psell. p. 271, 2

dienda est tradita; sed et senatores omnes iureiurando adacti scripto promiserunt se non alium regem nisi liberos ipsius crea-
24 turos. Quibus rebus peractis obiit, postquam regnavit annos VII
25 cum semestri, vixit LX et amplius. Ceterum fratrem suum vivens Caesarem appellarat et consiliarium habuerat et arcanorum con-
26 scium. Quamvis autem indoctus esset, tamen doctrinam amabat et eruditus colebat, dicere solitus se malle ex doctrina nobilitari
27 quam regno. Insidiatores suos dicebat se non aliter male tractaturum, quam pro mancipiis utendo, quod leges iis libertatem eriperent.

10. Ex testamento igitur defuncti regis regina EUDOCIA cum eius liberis et imperio successit et rerum communium tractationem suscepit, filiorum quasi magistra, atque una cum iis pro tribunali sedebat, medium ipsa occupans, illis utrimque assidentibus; sic in comitiis, sic in quaestionibus controversiarum civi-

κῶν ὑποθέσεων, οὕτως ἐχρημάτιζον πρέσβειν, οὕτως ἐν συν-
ήθεισι προόδοις προήεσαν.

Οἱ δὲ τὴν ἐφ' ἑαυτῶν ληζόμενοι βάρβαροι οὐκ ἐπαύοντο τὰς 3
D IV 203 ὑπὸ Ῥωμαίους κατατρέχοντες χώρας καὶ ταύτας δσημέραι συνό-
5 μνοι. οἱ γὰρ στρατιῶται, ὡς ἤδη μοι εἴρηται, διὰ τὴν τοῦ 4
βασιλέως γλισχρότητα ὀλιγώθησάν τε καὶ ἐκακώθησαν. καὶ 5
εἴ τινες δ' ἦσαν ἔτι στρατείας ἐχόμενοι, κἀκείνοι ἀντεπεξίεναι W III 219
τοῖς πολεμίοις ἦσαν ἀπρόθυμοι, τῶν συνήθων ὀψωνίων στερού-
μνοι. ὅθεν οἱ βάρβαροι ποτὲ μὲν τῇ Μεσοποταμίᾳ ἐφ' ἤδρευον, 6
10 ποτὲ δὲ τὰ περὶ τὴν Μελιτηνὴν ἐπόρθουν, ποτὲ δὲ τὴν Κιλι- P II 276 A
κίαν εἰόνοντο, καὶ ἄλλοτε τοῖς Καππαδόκαις ἐπήεσαν καὶ τοῖς
κατὰ Κοίλην Συρίαν ἐνόστο. ταῦτα τῇ βασιλίῳ καταγγελλό- 7
μενα θόρυβον ἐνεποίει, καὶ βασιλέως πολλῶν λεγόντων δεῖσθαι
τὰ πράγματα, δέισασα ἐκείνη μὴ τὸ κοινὸν βασιλεῖα τινὰ προ-
15 στήσεται ἑαυτοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴ καὶ οἱ παῖδες τῆς βασιλείας
ἐκπέσωσιν, ἔκρινεν αὐτὴ τινὰ ἐπαγαγεῖν τῇ ἀρχῇ, ἵνα καὶ ἑαυτῇ
καὶ τοῖς τέκνοις διατηρήσῃ τὸ κράτος καὶ μένη αὐτοῖς ἀν-
αφαίτερον. οὐ γὰρ δι' ἀκολασίαν αὐτὴν φασιν οὐδ' ἤτηθεῖσαν 8
ἡδονῆς ἑαυτῇ προσαρμόσαι τὸν Διογένη, ἀλλ' ὡς ἄνδρα δρα-

12 οὗ ἡ βασιλὶς Εὐδοκία βασιλεῖα τοῖς πράγμασιν ἐπιστήσαι ἐβουλεύσατο C

1 ἐχρημάτιζε D 5 εἴρηται] XVIII 8, 18 7 ἔτι RwpDi, ἔτη A
10 μελιτηνὴν AO Scylitz. p. 661, 4, μελιτηνὴν Ewp 11 ἐσθρῶντο
mutat ex εἰόνοντο B 12 καταγγελλόμενα w* p invitis ARs
14. 15 ἐκείνη—αὐτὴ om. D 14 προστήσεται C 15 αὐτὴ RwpDi,
αὐτῇ A 16 αὐτῇ D 17 ἀναφέρετον D 19 διογένην Rwp,
v. ad § 26

lium, sic in audiendis legationibus, sic in pompis sollemnibus se gerebant.

Neque vero barbari Orientem diripere soliti Romanas provin- 3
cias incursare et in dies vexare desistebant, militibus, ut iam 4
dixi, tenacitate regis et imminutis et afflictis. Quodsi qui tum 5
restabant militiae dediti, etiam ii propter negata solita stipendia
minime erant alacres ad configendum cum hostibus. Unde bar- 6
bari alias Mesopotamiae imminiebant, alias Melitenes confinia
vastabant, alias Ciliciae nocebant, alias Cappadociam invadebant,
nonnunquam etiam Coelesyriam. Quae nuntiata reginam tur- 7
babant, cumque multi dicerent res requirere regem, verita, ne
quando, rege a republica creato, ipsa et liberi regno exciderent,
ipsa censuit aliquem sibi esse asciscendum, ut ea ratione et sibi
et liberis potestatem tueretur inviolatam. Negant enim eam 8
Diogeni nupsisse perductam libidine aut studio voluptatis, sed

5 λπεῖν. εἶτα τοῦ ὕειν τε καὶ τοῦ νύφειν ἐπὶ μικρὸν πανθέντων
 P II 271 A τῆς βασιλείου σκηνῆς προῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ ὑπὸ δρυῶν ἔστη
 παμμεγέθη, ἐκεῖ πον ἐσιῶσαν· καὶ τινες τῶν ἐν ὑπεροχαῖς
 6 αὐτὸν περιόστανται. βοῆς δ' ἐν τῷ τόπῳ συμβάσης, μετέστησαν
 τῆς δρυὸς ὁ βασιλεὺς τε καὶ οἱ περὶ αὐτόν, ἢ δ' αὐτίκα ῥιζό- B
 7 θεν ἐκοπασθεῖσα κατέπεσεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐπανελθὼν εἰς
 τὴν μεγαλόπολιν καὶ ἀποτιννὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ταύτης τὰ
 χαριστήρια τῷ θεῷ ναὸν ἐντὸς τῶν βασιλείων ἀνήγειρε τῇ πρω-
 8 τομάρτυρι Θεέλα· κατὰ τὴν ἡμέραν γάρ, ἐν ἣ τελεῖται ἡ μνήμη D IV 190
 ταύτης, τὸν ἐκ τῆς δρυὸς ἐξέφυγε κίνδυνον. 10

B 7 Ἄλλ' ἤδη ζητέον καὶ ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέθετο, εἰ καὶ
 2 μὴ συμφωνοῦσιν οἱ συγγεγραφότες περὶ αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ
 πολὺς τὴν γλώτταν Ψελλὸς ἐν θήραις ἐκείνον λέγει τὸν βασι-
 λέα σχολάζοντα καὶ συχνάκις τὴν δεξιὰν λογχοφόρον ἐπ' ἄρκτους
 καὶ οὐὰς ἐπανατείνοντα βληθῆναι πνεύματι ψυχρῷ τὴν πλευρὰν, 15
 κἀντεῦθεν φρίκην ἐπισυμβῆναι αὐτῷ καὶ πυρετὸν ἐκ τοῦ βίθους
 3 ἀναφλεγῆναι, εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν νύττεσθαι τὴν πλευρὰν καὶ

1 ὅπως τὸν ἐκ τῆς δρυὸς κίνδυνον ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτόν
 CE 11 ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέθετο ὁ Κομνηνὸς καὶ ἐμόνασε, τὸν
 Δούκαν (δούκαν C, v. ad XVII 14, 24) προχειρισάμενος βασιλέα CE

2 ὑπὸ δρυῶν] ὑποδρῶν D 4 περιόσταντο BC 6 ἐκπαθεῖσα D
 δ' RwpDi 7 μεγάλην πόλιν Ewp 8 τῷ θεῷ χαριστήρια Rwp
 post πρωτομ. add. ἀγία E(wp) 9 γὰρ post κατὰ BC 10 post
 κίνδυνον add. ναὸν δὲ πολλὴν κατηγοροῦντα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως
 μικροπρέπειαν· δν ὁ ἐκείνου καθελὼν ἔξανέμιος ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης,
 ὁ τοῦ Ἀλεξίου υἱός, σφόδρα μεγαλοπρεπῶς ἀνεδομήσατο εἰς ὄνομα τοῦ
 σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ BCwp, v. praef. 11 post ἀπέθετο
 add. οὗτος ὁ Ἰσαάκιος BCwp 12 συμφωνοῦσιν C*wpDi 13 post
 γλώτταν add. ὁ σοφώτατος Ewp, v. ad XVIII 3, 2 14 καὶ om. D
 15 ἀνατείνοντα B 16. 17 κἀντεῦθεν—πλευρὰν om. D 16 φρίκην
 om. C

5 iumenta rerum necessariorum penuria laboraverunt. Ceterum
 pluvia et nive paullisper sedata, rex tabernaculo egressus sub
 magnam quandam quercum in proximo concessit, circumstanti-
 6 bus procerum quibusdam. Orto autem eo loco fragore, et ipse
 rex et sui inde discesserunt, atque arbor statim radicitus evulsa
 7 obcidit. Reversus igitur imperator in magnam urbem ad grates
 ob salutem acceptam deo persolvendas intra palatium Theclae
 8 protomartyris aedem condidit, quod eo die, quo illius memoria
 celebratur, illud periculum effugerat.

7. Nunc illud dicendum est, quemadmodum regnum depo-
 2 suerit, etsi scriptores hac de re non consentiunt. Nam Psellus, vir
 ille eloquentissimus, narrat illum venationibus deditum, cum hasta
 saepe et ursos et apros feriret, frigido vento esse ictum latere,
 3 atque inde perfrixisse et febrim ex imo efferbuisse. Postridie

τὸ ἄσθμα μὴ ἐρρῶσθαι αὐτῷ, καὶ τούτων ἀμφισβητήσιμον
 γενόμενον τὸ βιωσόμενον ἢ καὶ ἀπεγνωκότα τέλεον τὴν ζωὴν, C
 καὶ τὸν Δοῦκαν Κωνσταντῖνον τῇ βασιλείᾳ ἐγκαταστήσαντα, πρὸς 4
 τὴν κρείττω μετατάξασθαι βιοτήν. ὁ δὲ γε Θρακῆσιος θηρῶν 5
 5 κάκεινος τὸν βασιλέα ἰστόρησε περὶ τὴν Νεάπολιν, σὺν δ' ἐπι-
 φανῆναι ποθεν τὴν θεῶν φρικτόν, καὶ τὸν Κομνηνὸν ἐνδεδο-
 κότα τῷ ἔπρω τὸν χαλινὸν διώκειν τὸν σὺν, τὸν δὲ εἰσδύναμι
 τὴν θάλασσαν γενέσθαι τε ἀφανῆ, ἐν τοσοῦτῳ δὲ ὡς ἐξ ἀστρα- 6
 10 πῆς ἐνοκῆναι λαμπεθόνα τῷ βασιλεῖ, καὶ τῇ ταύτης βολῇ δια-
 ταραχθέντα τὸν αὐτοκράτορα τοῦ ἔπρω τε ἐκπεσεῖν καὶ κεῖσθαι
 παρὰ τῇ γῆ ἀφρόν τοῦ στόματος ἀποπτύοντα καὶ μηδὲν τῶν
 κατ' αὐτὸν αἰσθανόμενον, ἀκατίῳ δ' ἐκεῖθεν ἐμβιβασθέντα κο- 7 D
 μωθῆναι εἰς τὰ βασιλεία καὶ νοσήσαντά τι βραχὺ, ἔπειτα δὲ καὶ
 ἀπογνωσθέντα, κείρασθαι τε τὴν τρίχα καὶ ἀντὶ τῆς πορφύρας
 15 τραχὺν τριβῶνιον ἀμφίεσασθαι, τὸν Δοῦκαν Κωνσταντῖνον βα-
 σιλέα προχειρισάμενον, καὶ οὕτω τῇ τοῦ Στουδίου προσορμίσει 8
 μονῇ, κάκει τὸ λοιπὸν καταβιῶναι τῆς βιοτῆς ἀναρρωσθέντα
 D IV 197 ἐκ τοῦ νοσήματος. ἐβασίλευσε δὲ δύο ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας 9

4 περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως καὶ δι' ἀπεκάρῃ E 18 οἶος ἦν τὸ ἦθος
 δ Κομνηνός CE

1 ἄσθμα CDi, v. XVIII 28, 14 αὐτοῦ DEwp 2 τὸ βιωσόμενον
 AD, εἰ βιώσεται RwpDi post βιωσόμενον add. καὶ πυρετὸν ἐκ
 τοῦ βήθους ἀναφλεγῆναι D 3 δούκαν BCDi, δούκα D, v. ad XVII
 14, 24 4 κρείττω p* 5 ὁ θρακῆσιος δὲ BC 5 post βασιλέα
 add. τοῦτον BCwp 8 τε RwpDi, om. A post ἀφανῆ add.
 ἐν οὗ σὺν οἱ πολλοὶ φάντασμα δὲ τι δαιμόνιον ἐπιλήφασιν BCwp
 δὲ ARw, δ' p*Di 11 παρὰ om. DE 15 βραχὺ D ἀμ-
 φιάσασθαι D δούκαν AD, δούκαν R, δούκαον w*, δούκα pDi,
 v. ad vs. 3

cum lateris doloribus urgeretur et spiritum aegre traheret, dubia
 spe vitae ac potius plane desperata vita, Ducae Constantino regno 4
 tradito, vitae melioris institutum amplexum esse. Thraceseius 5
 autem refert regi prope Neapolim venanti visum esse aprum
 horrendum aspectu, quem dum laxatis equo habenis Comnenus
 persequatur, in mare demersum evanuisse, atque interim fulgore 6
 quodam instar fulguris perstrictum regem equo terrore excussum
 et spumam ore reicientem humi attonitum iacuisse, atque inde 7
 navicula in regiam vectum, cum paullisper aegrotasset, iam de-
 ploratam, raso capillo et purpurae loco aspera lacerna sumpta
 atque Duca Constantino rege designato, in Studiense monaste- 8
 rium se contulisse, ubi recuperata etiam valetudine vitae reli-
 quum exegerit. Regnavit biennium et menses tres, homo stre- 9

τρεις δραστήριος ὦν καὶ τὸ ἦθος σοβαρὸν ἐνδεικνύμενος, πρὸς
 πράξεις δξύτατος, στρατηγικώτατος τὰ πολέμια, λόγοις μὲν σὺχ
 ὠμιληκῶς, προσέχων δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς τούτων τροφίμους
 Γ Π 272 A 10 προσδεχόμενος. αἰτιώμενος δὲ ὅτι τυραννίδι ἐπιχειρήσκειν
 "ὠκνον" ἔλεγε "τῷ συνδούλῳ δουλεύειν καὶ τῶν εἰκότων μὴ 5
 τυγχάνειν."

W III 216 8 Ὁ δὲ πρόεδρος Κωνσταντῖνος ὁ Δουκάς τῆς βασιλείας
 τυχῶν ἀπραγμόνως, ὡς εἴρηται, πολλοὺς τῶν τῆς συγκλήτου
 βουλῆς καὶ τοῦ δημῶδους πλήθους εἰς μεζονας ἀξιομάτων
 2 βαθμοὺς προεβίβασε. καὶ ὄσους δ' ὁ Κομνηνὸς ἀφείλετο τὰς 10
 οὐκείας τιμὰς (πολλοὶ δ' ἦσαν καὶ οὗτοι), εἰς ταύτας αὐθις
 αὐτὸς ἐκείνους ἀποκατέστησεν.

B 3 Ἐπιβουλῆς δὲ κατ' αὐτοῦ συσκευασθείσης, μικροῦ δεῖν
 4 ἐγένετο ἂν ὑποβρύχιος. ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς βασιλείοις τῶν
 Μαγγάνων, ἐσκέψαντο δὲ οἱ συνομοσάμενοι ὡς εἰ θόρυβος ἐν 15
 τῇ τῆς πόλεως γεγωνῶς ἀγγελθεῖν αὐτῷ ἀγορᾷ, αὐτίκα διὰ τῆς
 5 θαλάσσης ἐκείνους ἀπελεύσεται πρὸς τὸ μέγα ἀνάκτορον. προ-

7 βασιλεία Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα (δοῦκα D) AO 13 ἐπιβολὴ κατὰ
 τοῦ βασιλέως καὶ ὅπως ταύτην διέφυγεν CE

4 ἀποδεχόμενος BCEwpDi post ἀποδεχόμενος add. σώφρων τε
 (om. BC) τὰ πρὸς εὐνήν. λέγεται γὰρ ποτε νοσήσαι (γὰρ νοσήσαι ποτε
 BC) τῆς οἰκίας ἀποδημῶν, καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν γυναικὶ μιγῆναι πρὸς
 θεραπείαν τῆς νόσου προτρέπεσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀνασχέσθαι ἕτερα πλη-
 σιάσαι παρὰ τὴν σύνοικον BCE(wp), v. praef. δι] δ D ἐπι-
 χειρήσκειν RwpDi, ἐπιχειρήσκει AD, v. ad XIII 1, 5 5 μὴ ante
 τῶν BC 7 δὲ πρόεδρος A, πρόεδρος δὲ Ewp, πρόεδρος τοῖνον D,
 πρόεδρος R δούκας CDi, v. ad XVII 14, 24 11 καὶ om. B
 οὗτος D εἰς] καὶ D 12 ἐκείνος B ἀπεκατέστησεν D, v.
 ad XVIII 5, 9 14 | ὑποβρέφους D 15 συνομοσάμενοι O
 16 τῆς alterum om. D 17 ἀπελεύσεται δ κρατῶν BC 17. p. 675, 1
 προωκονόμεν τὸ δ' D

nus, ingenio arroganti, in rebus gerendis celerrimus, rei bellicae
 peritissimus, in litteris non quidem versatus, sed litterarum stu-
 10 diosus et doctorum amans. Cum ei regni affectatio obiceretur,
 "Dubitabam" inquit "conservo servire neque iusta consequi."

8. Praeses CONSTANTINVS DVCAS imperio nullo labore, ut
 dictum est, potitus multos senatorii ordinis et plebeiae condi-
 2 tionis ad altiores dignitatum gradus evexit; atque etiam quotquot
 Comnenus honoribus spoliavit, qui multi fuerunt, in integrum
 restituit.

3 Neque vero multum afuit, quin per insidias submergeretur.
 4 Nam cum in Manganico palatio ageret, coniurati ratione inita,
 si tumultus in foro urbano ortus nuntiaretur, eum mari in ma-
 5 gnam regiam statim transiturum esse, curarant, ut regia tiremis

ρκονόμετο δ' αὐτοῖς μὴ εἶναι τὴν βασιλικὴν τριήρη ἐκεῖ καὶ τοὺς
 ἐκείνης ολακοστροφούς, οὓς πρωτοκαράβους ἢ δημώδης λέγει
 φωνή. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ὡς τὸν θόρυβον ἠγνωσίατο, ἀπιέναι 6
 δεῖν ἔκρινε τῶν ἀνακτόρων εὐθύ. Ἐπει δ' οὐχ εὐρηται ἡ βα- 7
 5 σιλικὴ τριήρης ἐκεῖ, εἰς τὸ τυχὸν ἐμβεβήκει ἀκάτιον· ἀπιόντος
 δὲ ἀνεφάνη καὶ ἡ ναὺς ἡ βασιλείος καὶ εἰρεσία πολλῇ σὺν ζύμη
 σφοδρὰ τὸ δρόμιον τέμνουσα πρὸς τὸ πλοιαρίον, ὅπερ ὁ βασι- C
 λεὺς ἐμβεβήκει, πρὸς τῶν πηδαλιούχων ἰθύνητο. ἦν δ' αὐτοῖς 8
 τὸ βουλόμενον ἐπιβιάσαι τὴν τριήρη τοῦ πλοιαρίου, ἢν' αὐτὸ
 D IV 198 καταδύση καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ ποιήσῃται ὑποβρύχιον. ὡς δ' 9
 εἶδον τὴν τῆς τριήρους ἐπιφορὰν οἱ τῷ κρατοῦντι συμπλέοντες,
 ἀνέκραζάν τε καὶ ἐπέχειν θρασύτερον ἐξεβόησαν καὶ μετατρέ-
 πειν τοὺς οἰάκας. ταῖς γοῦν ἐκείνων βοαῖς ὥσπερ ἐμβρονη- 10
 θέντες οἱ ἐπὶ τῶν οἰάκων (θείας δ' ἦν τὸ ξύμπαν προμηθείας)
 15 ἀπεδειλίασαν. καὶ οὕτως τὸν κίνδυνον ὁ βασιλεὺς ἐκφυγῶν 11
 ὅπως τε καὶ παρ' ὧν ἡ ἐπιβουλὴ συνεσκεύαστο ἔγνω καὶ τοὺς
 αἰτίους ἠμύνατο στερήσει μόνῃ τῶν οὐσιῶν.

Οὗτος ὁ βασιλεὺς ἤϋχει μὲν ὡς ἐπὶ προγόνοις τοῖς πάλαι 12 D
 τῇ τῶν δουκῶν κεκλημένοις ἐπωνυμίᾳ, τῷ Ἀνδρονίκῳ δηλαδὴ
 20 καὶ τῷ Πανθηρίῳ καὶ ἐπὶ τούτοις τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀλλὰ 13

1 τριήρει p* 2 ἐκείνη B οὓς om. D 3 post φωνή add.
 τῆς συνωμοσίας μετέχειν σπουδάσαντες Rwp 4 δεῖν om. D εὐρητο
 Rwp 7 σφοδρὰ BC(wpDi) ὅπερ R(wp) 9 ἐπιβιάσαι RwpDi,
 ἐπιβιάσαι A πλοίου B 9. 10 πλοιαρίον δύση
 C, lac. suppl. Cw 11 φορὰν D 13 οὖν DEwp ἐμβρονη-
 θέντες D 14 οἱ om. E 15 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16
 16 καὶ prius om. E 17 μόνῃ om. BC 18 ἤϋχει μὲν οὖν οὗτος ὁ β. BC

eiusque gubernatores, qui protocarabi vulgo nominantur, illic
 abessent. Audito tumultu rex recta in regiam abeundum esse 6
 consuit. Sed cum regia triremis illic non inveniretur, proximum 7
 lembum conscendit; inter navigandum vero navis quoque regia
 apparuit, quae frequenti remigio et impetu fluctus vehementer
 secans a gubernatoribus recta ad lembum dirigebatur, eo con- 8
 silio, ut illo suppresso rex demergeretur. Iis vero, qui cum eo 9
 vehebantur, exclamantibus et confidentius vociferantibus, ut in-
 hibitis remis gubernacula converterent, gubernatores velut atto- 10
 niti, deo ita volente, paruerunt. Sic periculo evitato rex, quo 11
 pacto et a quibus paratae essent insidiae, cognovit ac soutes
 bonis dumtaxat adeptis ultus est.

Etsi autem ex veterum Ducarum Andronici et Pantherii et 12
 Constantini familia se ortum esse gloriabatur, tamen eam familiam,
 cum Constantinus, ut dictum est, regnum affectasset, Constantino 13

τοῦ γένους ἐκείνων πάλαι πανοικί ἐξολοθρευθέντος, ὅτε Κων-
 σταντῖνος τυραννίδι ἐπιχειρήσκειν, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται, τοῦ
 πορφυρογεννήτου Κωνσταντίνου τοῦ παιδὸς τοῦ ἄνακτος Λέοντος,
 τοῦ φιλοσόφου φημί, βασιλεύοντος καὶ ὑπὸ ἐπιτρόπους τελοῦντος
 ἔτι διὰ τὴν νηπιότητα, καὶ μηδενὸς ἄρρενος περιλειφθέντος, ἐκ 5
 14 θηλείας οἱ τούτου κατήγοντο πρόγονοι, ὅθεν οὐδὲ Δούκας λε-
 λόγιστο καθαρὸς, ἀλλ' ἐπίμικτος καὶ κεκιβδηλευμένην ἔχων
 τὴν πρὸς τοὺς Δούκας συγγένειαν.

P II 273 A 15

Ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβής, τὸ ἦθος ἐπιεικής,
 δικαιοσύνης ἑραστής, τὴν γνάμην δὲ νωθρὸς καὶ ἀμβλὺς, χαί- 10
 ρων τοῖς ἐπὶ βίον μαρτυρουμένοις σεμνότητι, ἐκτόπως δ' ἑρα-
 σιχρήματος καὶ πόρους ἐπινοῶν ὅπως αὐτῷ γένοιτο πολλοὶ
 16 θησαυροί. ὅθεν καὶ πρὸ πάντων εἰς δύο ταῦτα κατέτεινε τὴν
 σπουδὴν, εἷς τε τὴν τῶν δημοσίων φόρων ἐπαύξησιν (διὸ καὶ
 τὰ ἀρχαῖα τὰ τοὺς φορολόγους λογοπραγοῦντα ὠνητὰ παρεῖχε 15
 τοῖς βουλομένοις καὶ τελώναις τὴν συλλογὴν τῶν φόρων ἐπὶ D IV 19)

.9 ὁλος ἦν ὁ Δούκας (δοῦκας CE) τοὺς τρόπους CE

1 ἐκείνων om. E post ὅτε add. ὁ Rwp 2 ἐπιχειρήσκειν
 RwpDi, ἐπιχειρήσκει A, v. ad XIII 1, 5 ἔμπροσθεν] XVI 16, 8
 4 ἐπὶ τρόπους (sic) A 5 περιλειφθέντος RwpDi, περιληφθέντος A
 6 post θηλείας add. τινός, ὡς λόγος BCwpDi οὐθεν w*p
 δοῦκας ARwpDi, δοῦκας D, v. ad XVII 14, 24 7 κεκιβδη-
 λευμένην RwpDi, κιβδηλευμένη A, κιβδηλεμένη | D 8 τὴν om.
 DE post συγγένειαν add. διὸ καὶ τοῖς πλείοσιν οὐ δοῦκας, δου-
 κίτης δ' ὑποκοριζόμενος ἐπωνόμαστο BCwp 10 ἄμβλυς D 11 δὲ
 ἑρασιχρήματος D 12. 13 ὅπως—θησαυροί om. D 12 γένοιτο
 αὐτῷ C 14 τε post τὴν BC 15 ἀρχαῖα D λογοπρατοῦντα
 w*p in invitis AR

Porphyrogenito, imperatoris Leonis philosophi filio, regnante et
 ob immaturam aetatem sub tutoribus tum agente, funditus ever-
 sam esse constat, nullo mare relicto; huius igitur maiores a fe-
 14 mina originem duxerunt, ita ut non germanus Ducas censeretur,
 sed promiscuus, cognatione illa velut adulterata.

15 Ceterum vir pius erat erga deum, moribus commodis, iusti-
 tiae amans, sed ingenio tardo et hebeti; et ut iis delectabatur,
 quorum spectata erat integritas, ita pecuniam supra modum
 amabat et rationes excogitabat, quibus magnos thesauros coa-
 16 cervaret. Quamobrem duabus rebus enixe operam dabat, quarum
 una erat, ut publica vectigalia augeter (ea de causa curias rationi-
 bus quaestoriis destinatas quibusvis vendebat et vectigalium col-
 lectionem publicanis cum pacto credebat), altera, ut controversias

συνθήκαις ἐπίστευε) και εἰς ἀκροάσεις δικῶν. οὐ πάνυ δὲ τῇ 17 B ἀκριβείᾳ προσεῖχε δικάζων, ἀλλ' ἐνιαχοῦ και ἐνηυθέντει και τὰς ψήφους ὑπήλλαττε, πρὸς τὰ πρόσωπα τὰς ἀποφάσεις τι- W III 217 θέμενος. γλίσχρος δὲ τυγχάνων και φειδωλὸς ἔθετο παρ' ἑαυτῷ 18 5 μὴ μάκαις πρὸς τὰ ἔθνη συρροήγνυσθαι, ἀλλὰ δώροις και φιλοφροσύναις ἄλλαις αὐτὰ οἰκειοῦσθαι και καταλλάττειν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, δύο ταῦτα ἐντεῦθεν μνώμενος ἑαυτῷ, τό τε μὴ 19 πλείυ δαπανᾶν ἐν ἐκστρατεῖαις και τὸ αὐτὸς ἡρεμεῖν και σχολάζειν ὡς ἐπίπαν τῇ τῶν χρημάτων συλλογῇ· διὸ και τῶν 20 10 στρατιωτικῶν καταλόγων ἡμέλησεν ἢ μᾶλλον πολλοὺς και τοὺς C γενναιοτέρους τῶν ἀπογραφῶν ἀπήλειπε διὰ τὸ βαρῦμσθον· ὥστε συμβαίνειν θρασύνεσθαι μὲν τὸ βαρβαρικόν, ουστέλλεσθαι 21 δὲ και ταπεινοῦσθαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα και μειοῦσθαι τὴν ἡγεμονίαν τὴν Ῥωμαϊκὴν. πολλὰ γὰρ τότε τῶν ἐφῶν 22 15 χωρῶν αἱ μὲν ἐληίζοντο και εἰς ἀφανισμόν προεχώρουν, αἱ δὲ και ὑπὸ τοὺς πολεμίους ἐγίνοντο.

4 οὐ ἐκ φειδωλίας δώροις ἤθελε φιλοῦν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ C

1 post συνθήκαις add. προσθηκῶν Owp ἐπεπίστευε Rwp κ. εἰς ἀκρ. δικῶν] πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἐκείνω ἦν σπουδασμα· δευτερον δὲ δικῶν ἀκροάσεις και ψηφίσματα O(wp) οὐ πάνυ δὲ] και οὐ πάνυ D 3 ἀποφάσεις RwpDi, ἀποβάσεις A 7 ἐντεῦθεν ταῦτα Cwp 7. 8 δύο—ἐκστρατεῖαις om. E 7 ἑαυτῷ R(wpDi), αὐτῷ A 8 ἐν om. B 9 ὡς om. D τῇ post χρημάτων BCE(wp) 11 πολῦμσθον D 12 συμβαίνειν—μὲν om. C, suppl. Cw 13 και ταπεινοῦσθαι AR, καταπεινοῦσθαι D, και καταπονεῖσθαι Ewp 13. 14 τ. ἡγεμονίαν post στρ. και O 15 προεχώρουν R(wpDi)

audiret. Neque vero in iure dicendo legum praescripta semper 17 observabat, sed alicubi etiam erat pro ratione voluntas, ut commutatis calculis in pronuntiando personarum rationem haberet. Iam ut erat tenax et parcus, secum constituit bellis confictari 18 nolle, sed gentes muneribus et aliis obsequiis devincire et Romano imperio reconciliare. Qua re duo comoda venabatur, 19 alterum, ne plura in expeditionibus consumeret, alterum, ut per summum otium cumulandis thesauris operam daret. Ita fiebat, 20 ut militares catalogos neglegeret ac potius fortissimos quosque ob stipendii magnitudinem deleret. Unde barbari ferociores eva- 21 debant, Romanae vero legiones timidiores et humiliores, atque imperium minuebatur Romanum. Nam multae tum orientales pro- 22 vinciae partim diripiebantur et vastabantur, partim ab hostibus occupabantur.

9 Καὶ τὰ μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον οὕτως εἶχον κακῶς,
 τὰ δ' ἐσπέρια καὶ ταῦτα κακῶς ἔπασχε διὰ στρατιωτῶν καὶ
 2 σπάνιν καὶ ἀχρείτητα. τοῦ γὰρ τῶν Οὐζῶν ἔθνος (Σκύθαι
 D δὲ τοῦτό ἐστι τῶν Πατζινάκων καὶ κατὰ γένους ὑπεροχὴν καὶ
 κατὰ πλήθους ὑπερβολὴν παρὰ τοῖς Σκυθικοῖς προτιμώμενον δ
 ἔθνεσι) τὸν Ἰστρὸν παγγενῆ διαβαίνοντος, ἐπειράθησαν μὲν οἱ
 τῶν παριστριῶν πόλεων ἄρχοντες (ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ μάγιστρος
 Νικηφόρος ὁ Βοτανειάτης καὶ ὁ μάγιστρος Βασίλειος ὁ Ἀπο-
 κάτης) ἀπειρῆσαι αὐτοῖς τὴν διάβασιν, οὐ μέντοι γε ἠδυνήθησαν.
 3 ἄλλὰ συμμίξαν σφίσι τὸ βάρβαρον τὴν τε συνοῦσαν αὐτοῖς κατ- 10
 ηγωνίσαστο στρατιὰν καὶ τοὺς εἰρημένους ἄνδρας καὶ ἄμφω D IV 200
 δορυαλώτους ἀπήγαγον καὶ διαβάντες τὸν Δάνουβιν τὴν περὶ
 4 αὐτὸν χώραν ἐπλήρωσαν ἅπασαν. ἦσαν γάρ, ὡς λόγος, ὑπὲρ
 ἐξήκοντα χιλιάδας οἱ αἰρεῖν ὄπλα δυνάμενοι· ὄθεν ὀρμώμενοι
 P II 274 A τὴν τε Μακεδονίαν ἐληίζοντο καὶ μέχρις Ἑλλάδος προῆσαν. 15
 5 ταῦτα ἀθυμίαν ἐνεποίει τῷ βασιλεῖ, συλλέξει δὲ δυνάμεις ὠκνεῖ
 6 καὶ ἀνεβάλλετο, ἵνα μὴ πρόηται ὀβολόν. ἐκεῖνος δ' ἔλεγεν ὅτι
 ἀκαταγώνιστον τὸ ἔθνος ἐστί· πρέσβεις δὲ πρὸς τοὺς αὐτῶν

3 περὶ τοῦ ἔθνος τῶν Οὐζῶν C, περὶ τοῦ τῶν Πατζινάκων ἔθνος καὶ
 ὅπως ἀπώλετο E

4 δὲ AR, δὲ καὶ C, καὶ Bwp γένος C, corr. Cw 5 πλήθος
 C, corr. Cw 6 οἱ] οὐ E 7 δ' R^wpDi 10 τὸν C, τὸ corr.
 Cw κατηγωνίσαστο DE 12 δορυαλώτους Di, v. ad XIII 8, 3
 δάνουβιν BEw, δούναβιν duoP 13 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν AC
 ἐπλήρωσεν C ὁ λόγος Ewp, ὁ πολὺς λόγος BCW^o lat. ὑπὲρ
 AD, ὑπὸ RwpDi 14 χιλιάδες C δυνάμεις (punctis notatum)
 D 15 προσήσαν D 17 δὲ C 18 αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν A

9. Sicut in Oriente, ita in Occidente omnia male se habebant
 2 ob militum et paucitatem et ignaviam. Uzoz enim (est autem
 haec Scythica gens, quae Patzinacis et generis praestantia et
 multitudine inter populos illos antefertur) Istrum cum uxoribus
 et liberis traicientes magister Nicophorus Botanates et magister
 Basilius Apocapes, finitimarum urbium praefecti, transitu pro-
 3 hibere frustra conati, victis legionibus, ambo capti sunt et abducti
 a barbaris, qui Danubio superato omnem eius tractum comple-
 4 verunt. Nam dicunt eorum, qui arma ferre possent, ultra LX
 milia fuisse; inde progressi ex Macedonia praedas agebant et in
 5 Graeciam usque penetrabant. Quae etsi regi molesta erant,
 6 tamen conscribere copias dubitabat, ne obolum impenderet; sed
 cum dicere soleret gentem illam non posse superari, per legatos
 missis muneribus pacem ab eorum ducibus redimere studebat.

ἡγεμονεύοντας ἐσταλκῶς μετὰ δώρων ἐπειράτο τούτοις πείσαι
 τὸ βάρβαρον σπείσασθαι. πάντων δὲ ἀναφανδὸν λοιδορουμένων 7
 τῷ βασιλεῖ ὡς διὰ φειδωλίαν μὴ κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπεξίοντι,
 τῆς μὲν πόλεως ἐξεδήμησε, περὶ δὲ Χοιροβάκχους ἐσκήνωσεν,
 5 οὐ πλείονος, ὡς λέγεται, τῶν ἑκατὸν πενήκοντα μεθ' ἑαυτοῦ
 ἐπαγόμενος, φροντίζων δὲ περὶ στρατεύματος συλλογῆς. ἐν
 τούτοις δ' ἠγγέλη αὐτῷ ἡ τοῦ ἔθνους καταστροφῆ. ἐνοσκήφαντος 8 B
 γὰρ ἐκείνῳ λοιμοῦ, καὶ κακωθέντι σφοδρῶς ἐξ αὐτοῦ οἱ τε
 Πατζινάκαι καὶ οἱ παρακείμενοι Βούλγαροι ἠσθηνηκού ἐπέθεντο
 10 καὶ ἄρδην αὐτὸ διεφθάρκασιν, μόλις τῶν ἡγεμόνων μετ' ὀλίγων
 δυνηθέντων διαβῆναι τὸν Ἰστρον. ἦν δὲ τὸ σύμπαν τοῦ στρα- 9
 τηγήματος τῆς θείας δυνάμεως· ἀπογνοῦς γὰρ ὁ βασιλεὺς πάν-
 τοθεν πρὸς τὸ θεῖον κατέφυγε, δάκρυσι καὶ συντριβῇ καρδίας
 τούτου δεόμενος καὶ τὴν ἐκείθεν ἐκκαλούμενος ἀρωγήν.
 15 Ταῦτα δ' ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐπράχθη τῆς βασιλείας τούτου 10
 τοῦ αὐτοκράτορος. πρὸ δὲ τούτου σεισμὸς ἐγένετο μέγας κατὰ 11
 τὴν γῆν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ὑφ' οὗ καὶ ναοὶ καὶ οἰκίαι C

15 περὶ σειμοῦ καὶ ἀστέρος (κ. ἀστ. om. C) CE

1 μετὰ δώρων ἐσταλκῶς Ewp 2 τὸ AR, τὸν w*ρ δ' B δο-
 ρουμένων | D 3 φειδωλίαν p* 4 ἐξεδ. μὲν τῆς πόλεως BC
 5 ante τῶν add. στρατιώτας Rwp 6 ante C, corr. Cw 6 post
 ἐπαγόμενος distinguunt w*ρ συλλογῆν B post συλλογῆς di-
 stinguunt Di 7 ἠγγέλη A, ἠγγέλη RDi, ἠγγέλη C, ἠγγέλη w*ρ,
 v. I p. 109, 21. 116, 8. 134, 22 cet. post ἔθνους add. ἄφνω
 BCW'o lat. 8 λοιμοῦ mutat ex λοιμοῦ C καὶ RwpDi, om. A
 9 πατζινάκοι (sic) E 12 πανταχόθεν DEwp 13 post δάκρυσι di-
 stinguunt w*ρ 14 καὶ om. C, suppl. Cw 15 τ. βασιλείας
 ἐπράχθη τούτου Rwp, τ. βασιλείας τούτου ἐπράχθη C 16 πρὸς E
 δε post τούτου C 17 εἰκοστὴν τρίτην RwpDi 17 σεπτεμβρίου
 B*wp, v. ad XVI 17, 37

Sed cum rex palam ab omnibus conviciis laceraretur, quod reten- 7
 tus tenacitate contra barbaros non proficisceretur, urbem egressus
 ad Choerobacchos castra fecit, cum non plures, ut fertur, CL
 secum haberet conscribendarum copiarum studiosus. Tum ei
 gentis illius nuntiatur excidium. Nam cum illi saevissima pesti- 8
 lentia graviter essent afflicti, Patzinacae et Bulgari finitimi de-
 bilitatos aggressi funditus deleverunt, ducibus cum paucis aegre
 ultra Istrum elapsis. Fuit autem tota res divinae potentiae; nam 9
 rex omni humana ope desperata ad deum confugerat, cum lacri-
 mis et animo submisso illius auxilium flagitans.

Haec sexto eius regni anno acta sunt; quem magnus terrae 10. 11
 motus die XXIII. mensis Septembris antecessit, quo et templa et

12 πολλαχοῦ ἠρειπώθησαν. ὅτε καὶ τὸ κατὰ Κύζικον Ἑλληνικὸν
κατέπεσε τέμενος, ἔργον κάλλιστόν τε καὶ θαύματος ἄξιον, καὶ D IV 201
ὃ ἐν Νικαίᾳ τῶν ἀγίων πατέρων μέγιστός τε καὶ περιώνυμος
κατεσείσθη ναός.

13 Κατὰ δὲ τὸν Μαῖον μῆνα τῆς δ' Ἰ' κομήτης ὄππο ἀστήρ 5
14 κατόπιν τοῦ ἡλίου πρὸς δύοσι λόγιος. ἦν δὲ πρότερον μὲν
κατὰ σελήνην πλήρη τὸ μέγεθος, εἶτα κόμην ὥσπερ ἐκφύων
ἐμειοῦτο καὶ καθ' ὅσον τὰ τῆς κόμης ἠῤῥάνατο, ἡλαττονοῦτο

W III 218 15 τὸ μέγεθος. πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τὰς ἀκτῖνας ἀπέτεινε, ἐφ'
D ἡμέρας φαινόμενος τεσσαράκοντα. 10

16 Τοῦ πατριάρχου δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Λειχοῦδη ἐπ' ἔτη
τέσσαρα καὶ μῆνας ἐξ τὴν ἐκκλησίαν Ἰθύναντος καὶ μεταθε-
μένου πρὸς ἑτέραν ζωὴν, Ἰωάννης ὁ Ξιφιλῖνος εἰς τὸν ἀρχιε-
17 ρατικὸν τῆς Κωνσταντίνου θρόνον ἀνάγεται, ὃς ἐκ Τραπεζοῦντος
μὲν ὄρμητο, πεπαιδευτο δὲ παιδείαν λόγων παντοδαπῶν καὶ 15
18 τοῖς ἐξόχοις τῆς συγκλήτου συνηρῆθηται. πάντα δ' ἐκουσίως
λιπῶν, τοῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπον προσφοιτήσας σεμνεῖως κείρεται
τε τὴν κόμην καὶ τὸν μοναχικὸν ὑπέρχεται βίον, ἔνθα καὶ

11 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ante κάλλ. add. γὰρ C τε om. C θαυμάσιον C ante καὶ
alterum add. ὅτε C 5 μαῖον p* τετάρτης ἰνδικτιῶνος OwpDi, ἰδ'
ἰνδικτιῶνος Scylitz. p. 658, 7 vix recte; cum Zonara facit Mich.
Attaliot. p. 91, 17 6 ἰόντας E 9 ἀκτῖνας AR, ἀκτῖνας BwpDi
10 ἡμέραις B 14 κωνσταντινουπόλεως Ewp 16 post συγκλήτου
add. βουλῆς Rwp συνηρῆθητο RwpDi δὲ EwpDi 17 post
λιπῶν add. καὶ BCwp μοναστηρίοις BC κείρεται D 18 τε
om. BC μοναχικὸν RwpDi, μοναδικὸν BC, μοναχικὸν A

12 aedes multis locis conderunt. Tum Cyzici gentile fanum, opus
pulcherrimum et admirandum, corrui, et Nicaeae sanctorum
patrum maximum et celebre templum deiectum est.

13 Mense vero Maio, quarta indictione, stella crinita apparuit
14 solem occiduum sequens; quae principio magnitudine lunae ple-
nae par, deinde veluti coma enata minuebatur ac tantum de-
15 crescebat, quantum illa augebatur. Conspectus est per dies XL,
radiis Orientem versus conversis.

16 Cum patriarcha Constantinus Lichudes, ecclesia per annos
IV et menses VI gubernata, in alteram migrasset vitam, Ioannes
17 Xiphilinus in pontificiam Cpoleos sedem evehitur, Trapezunte
ortus, vir omni doctrinae genere eruditus et in praecipuos sena-
18 tores relatus. Qui omnibus rebus sua sponte relictis, coma rasa,

συχρόν διανύσας χρόνον ἄξιός ἐκρίθη τοῦ θρόνου τοῦ πατρι-
αρχικοῦ.

Ὁ δέ γε βασιλεὺς νόσῳ ληφθεὶς καὶ ταύτῃ κάμων ἐπὶ 19
μακρόν καὶ ταλαιπωρούμενος καὶ ἤδη κατεργασθεὶς καὶ ἀπαρ- P11275 A
5 αίτητον αὐτῷ γνούς ἐπιέναι τὴν τελευταίην, τὴν μὲν βασιλείαν
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καταλέλοιπε τρισὶν οὖσιν, οὓς αὐτῷ ἡ σύνοι-
κος Εὐδοκία ἐγένετο, τοὺς δύο τὸν Μιχαήλ τε καὶ τὸν Ἀνδρό-
νικον ἰδιωτεύοντι ἔτι, τὸν δὲ Κωνσταντίον βασιλεύσαντι καὶ
αὐτῇ Ἀγούστα ἀναρρηθεῖσα. ὄθεν οὗτος καὶ πορφυρογέννητος 20
10 ἦν, ὃν ἀτίκα καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις
ἐκόσμησεν, εἶτα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνηγόρευσε. τούτους μὲν ὄν 21
D IV 202 ἐπέστησε τῇ ἀρχῇ, αὐτοῖς δὲ τὴν μητέρα βασιλίδα τε καὶ τρο-
φὸν καὶ κυρίαν, τὸ ξύμπαν ἐπιεῖν, καταλέλοιπεν, ἐπ' αὐτῇ τὴν
τῆς βασιλείας μεταχειρίσιν ποιησάμενος, δοκούση αὐτῷ σὺφρονί B
15 τε καὶ πρὸς παίδων ἀναγωγὴν δεξιᾷ καὶ πεφυκυῖα πρὸς πρα-
γματῶν διοίκησιν, πρότερον ὄρον ἐξ αὐτῆς ἀπαιτήσας ἐγγρα- 22
φον ὡς οὐ πρὸς γάμον ἐλεύσεται δεύτερον. τὸ δ' ἐγγραφον 23

3 ὅτι νοσήσας ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκλείπων τοῖς υἱοῖς τὴν βασιλείαν κατέλιπε,
κάκείνοις τὴν μητέρα ἐπέστησεν, ὁμόσασαν ἐγγράφως μὴ δευτερογαμῆσαι C

1 διαρκέσας C ἀρχιερατικοῦ D 6 τοῖς υἱοῖς om. Ewp αὐτοῦ
om. BC οὖσιν AR, οὖσιν E, υἱέσιν wp 7 post τοὺς add. μὲν

RwpDi τε om. Ewp 8 κωνσταντίον O, κωνσταν^τ A, κωνσαν-
τίνον EwpDi, v. I. Segerum Nikeph. Bryennios Monach. 1888
p. 122 9 ἀγούστα RwpDi, ἀγούστα A, v. ad XIII 23, 27
post οὗτος add. μόνος BCwp καὶ om. w*ρ πορφυρογενήτης
E, πορφυρογεννήτης wpDi 11 ἀνηγόρευσε RwpDi, ἀνηγόρευσεν
A, v. ad XIII 1, 5 ὄν intra lineas add. A 13 καταλέλοιπε
EwpDi, v. ad XIII 1, 5 αὐτῇ E 14 δοκούσης C 15 ἀγωγὴν
RwpDi δεξιᾷ O(wpDi), δεξιᾷ E, δεξιᾷ corr. ex δεξιᾷ A

Olympica monasteria frequentavit, solitariam vitam amplexus;
ubi cum diu permansisset, patriarchica sede dignus est habitus.

At rex gravi et diuturno morbo oppressus, cum iam nullam 19
mortis fugam esse cerneret, regnum tribus filiis reliquit, quorum
duos Michaëlem et Andronicum Eudocia tum privato, Constantium
vero regi pepererat, cum et ipsa Augusta esset appellata. Unde 20
is porphyrogenitus fuit ab eoque statim prae ceteris regni in-
signibus ornatus; post etiam reliquos designavit. Atque eos qui- 21
dem regno praefecit, ipsis vero matrem reginam et nutricem et,
ut paucis complectar, dominam reliquit, mandata regni admini-
stratione, quod sibi modesta videretur nec minus ad res tractandas
apta, quam ad liberos educandos ingeniosa. Sed prius scriptum 22
iusiurandum ab ea exegit, quo promitteret se a secundis nuptiis
temperaturam. Ea syngrapha ab illa firmata patriarchae custo- 23

- παρ' ἐκείνης βεβαιωθὲν τῷ πατριάρχῃ ἐδόθη φυλαχθησόμενον· ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἅπαντες ἐγγράφως κατέθεντο μὴ ἂν ποτε βασιλέα ἕτερον ἀνειπεῖν, εἰ μὴ τοὺς παῖδας αὐτοῦ.
- 24 ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν ἐξέλιπε, βασιλεύσας ἑπτὰ πρὸς τῷ ἡμίσει
25 ἐνιαυτούς, ζήσας δ' ἐξήκοντα ἢ καὶ τι τούτων ἐπέκεινα. τὸν Β
C 26 μέντοι ἀδελφὸν αὐτοῦ Καίσαρα βασιλεύσας ἐτίμησε καὶ σύμ-
C 26 βουλον εἶχε καὶ τῶν μυστηρίων συνίστορα. λόγοις δὲ οὐχ
ὠμικηκῶς ἠγάπα τούτους καὶ τοὺς λογίους ἐσέβετο, καὶ ἔλεγε
27 βούλεσθαι μᾶλλον ἐκ λόγων ἢ τῆς βασιλείας γνωρίζεσθαι. τοὺς
δ' ἐπιβούλους αὐτοῦ μὴ ἄλλως κακῶς διαθήσειν ἔφρασκεν ἢ 10
μόνον ὡς ὠνητοῖς κεχρησθαι αὐτοῖς, ὡς τῶν νόμων αὐτῶν
τὴν ἐλευθερίαν ἀφελομένων.
- 10 Κατὰ γοῦν τὰς τοῦ τελευτήσαντος βασιλέως διαταγὰς ἢ
τε βασιλῆς Εὐδοκίας καὶ οἱ παῖδες ἐκείνου τῆς βασιλείας ἦσαν
D διάδοχοι καὶ ἡ βασίλισσα τὴν τῶν κοινῶν μετακαχεῖριστο πρὸ- 15
νοϊαν τῶν νύλων κατάρχουσα καὶ ἐπὶ βήματος σὺν ἐκείνοις
2 προυκάθητο, μεσεύουσα μὲν αὐτῇ, ἐκείνους δὲ παρακαθίζουσα
ἐκατέρωθεν, οὕτως ἐν ἀρχαιρεσίαις, οὕτως ἐν ζητήσεσι πολιτι-

4 τελευτῇ Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Δούκα C 13 βασιλεία τῆς βασι-
λίδος (δεσποίνης A, τ. βασ. om. D) Εὐδοκίας καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ
(καί—αὐτοῦ om. C) ACD, βασιλεία τῶν παιδῶν Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα B

2 ἔγγραφος E 3 παῖδας Ewp 4 ἐπὶ om. w*^p in invitis AR
ἡμίσει RwpDi, ἡμισυ (s. acc.) A 10 ἢ AR, εἰ w*^p 11 ν. αὐτῶν A,
ν. αὐτοῦς Rw Scylitz. p. 660, 3 (Psell. p. 270, 11), ν. αὐτοῖς Dp 13 τς
C, τὰς corr. Cw 14 ἐκείνου] αὐτῆς DEWol. 17 μεσεύουσα
C, corr. Cw αὐτῇ Ewp 18 πολιτικῶν RwpDi, πολιτικαῖς A,
v. Psell. p. 271, 2

dienda est tradita; sed et senatores omnes iureiurando adacti
24 scripto promiserunt se non alium regem nisi liberum ipsius crea-
25 tum. Quibus rebus peractis obiit, postquam regnavit annos VII
25 cum semestri, vixit LX et amplius. Ceterum fratrem suum vivens
Caesarem appellarat et consiliarium habuerat et arcanorum con-
26 scium. Quamvis autem indoctus esset, tamen doctrinam amabat
et eruditus colebat, dicere solitus se malle ex doctrina nobilitari
27 quam regno. Insidiatores suos dicebat se non aliter male tracta-
turum, quam pro mancipiis utendo, quod leges iis libertatem
eriperent.

10. Ex testamento igitur defuncti regis regina EUDOCIA
cum eius liberis et imperio successit et rerum communium tracta-
2 tionem suscepit, filiorum quasi magistra, atque una cum iis pro
tribunali sedebat, medium ipsa occupans, illis utrimque assiden-
tibus; sic in comitiis, sic in quaestionibus controversiarum civi-

κῶν ὑποθέσεων, οὕτως ἐχρημάτιζον πρέσβεισιν, οὕτως ἐν συν-
 ήθει προόδοις προήσαν.

Οἱ δὲ τὴν ἐφ' ἑαυτῶν ληζόμενοι βάρβαροι οὐκ ἐπαύοντο τὰς 3
 D IV 208 ὑπὸ Ῥωμαίους κατατρέχοντες χώρας καὶ ταύτας δσημέραι σινδ-
 5 μνοι. οἱ γὰρ στρατιῶται, ὡς ἤδη μοι εἴρηται, διὰ τὴν τοῦ 4
 βασιλέως γλισχρότητα ὠλιγώθησάν τε καὶ ἐκακώθησαν. καὶ 5
 εἴ τινες δ' ἦσαν ἔτι στρατείας ἐχόμενοι, κἀκείνοι ἀντεπεξίεναι W III 219
 τοῖς πολεμίοις ἦσαν ἀπρόθυμοι, τῶν συνήθων δ' ὠπώνων στερού-
 μνοι. ὅθεν οἱ βάρβαροι ποτὲ μὲν τῇ Μεσοποταμίᾳ ἐφ' ἤδρευον, 6
 10 ποτὲ δὲ τὰ περὶ τὴν Μελιτηνὴν ἐπόρθουν, ποτὲ δὲ τὴν Κιλι- P II 276 A
 κίαν εἰόντο, καὶ ἄλλοτε τοῖς Καππαδόκαις ἐπήσαν καὶ τοῖς
 κατὰ Κοίλην Συρίαν ἐνίοτε. ταῦτα τῇ βασιλίῳ καταγγελλό- 7
 μενα θόρον βον ἐνεποίει, καὶ βασιλέως πολλῶν λεγόντων δεῖσθαι
 τὰ πράγματα, δέισασα ἐκείνη μὴ τὸ κοινὸν βασιλέα τινὰ προ-
 15 στήσεται ἑαυτοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴ καὶ οἱ παῖδες τῆς βασιλείας
 ἐκπέσωσιν, ἔκριεν αὐτὴ τινὰ ἐπαγαγεῖν τῇ ἀρχῇ, ἵνα καὶ ἑαυτῇ
 καὶ τοῖς τέκνοις διατηρήσῃ τὸ κράτος καὶ μείνῃ αὐτοῖς ἀν-
 ἀφαίτερον. οὐ γὰρ δι' ἀκολασίαν αὐτὴν φασιν οὐδ' ἠτηθηῖσαν 8
 ἡδονῆς ἑαυτῇ προσαρμόσαι τὸν Διογένη, ἀλλ' ὡς ἄνδρα δρα-

12 δι' ἡ βασιλὶς Εὐδοκία βασιλέα τοῖς πράγμασιν ἐπιστήσαι ἐβουλεύσατο C

1 ἐχρημάτιζε D 5 εἴρηται] XVIII 8, 18 7 ἔτι RwpDi, ἔτη A
 10 μελιτηνὴν AO Scylitz. p. 661, 4, μελιτινὴν Ewp 11 ἐσθρωντο
 mutat ex εἰόντο B 12 καταγγελλόμενα w* p invitis AR^s
 14. 15 ἐκείνη—αὐτὴ om. D 14 προστήσεται C 15 αὐτὴ RwpDi,
 αὐτῇ A 16 αὐτῇ D 17 ἀναφέρετον D 19 διογένην Rwp,
 v. ad § 26

lium, sic in audiendis legationibus, sic in pompis sollemnibus se gerebant.

Neque vero barbari Orientem diripere soliti Romanas provin- 3
 cias incursare et in dies vexare desistebant, militibus, ut iam 4
 dixi, tenacitate regis et imminutis et afflictis. Quodsi qui tum 5
 restabant militiae dediti, etiam ii propter negata solita stipendia
 minime erant alacres ad configendum cum hostibus. Unde bar- 6
 bari alias Mesopotamiae imminuebant, alias Melitenes confinia
 vastabant, alias Ciliciae nocebant, alias Cappadociam invadebant,
 nonnunquam etiam Coelesyriam. Quae nuntiata reginam tur- 7
 babant, cumque multi dicerent res requirere regem, verita, ne
 quando, rege a republica creato, ipsa et liberi regno exciderent,
 ipsa censuit aliquem sibi esse asciscendum, ut ea ratione et sibi 8
 et liberis potestatem tueretur inviolatam. Negant enim eam 8
 Diogeni nupsisse perductam libidine aut studio voluptatis, sed

Β στήριον και τὰ πολέμα δόκιμον και τὴν ἰσχὴν ἀπαράμιλλον
ἐπιστῆσαι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ, ἔν' ἡ βαρβαρικὴ φορὰ ἐπισχεθεῖη
ποσῶς, αὐτοῦ τούτοις ἀντερείσαντος τοὺς βραχίονας.

- 9 Ἦν δ' ὁ ἀνὴρ οὗτος και τῶν ἐκ γένους λαμπροῦ και τῶν
10 διαβοήτων ἐπὶ τοῖς ἀνδραγαθήμασιν. οὗ ὁ πατὴρ ἐπ' ἀδελ-
φόπαιδι τοῦ βασιλεύσαντος πάλαι τοῦ κατὰ τοὺς Ἄργυρους
Ῥωμανοῦ κηδεστῆς γεγονῶς και ἐπὶ τυραννίδι ἄλους ἐαυτὸν
11. 12 κατεκρήμνισε. τετίμητο δὲ τῷ τῶν βεσταρχῶν ἀξιώματι. δούξ
γὰρ παρὰ τοῦ Λούκα τῆς Σαρδικῆς γεγονῶς και Πατζινάκοις
C ἐκεῖ που περιτυχὼν και τούτοις συμβαλῶν, πολλοὺς τε διώλεσε 10
και οὐ μείους ἐξώγρησεν, ὧν τοὺς μὲν ἐαλωκότας ζωούς, τῶν
δ' ἐσφαγμένων τὰς κεφαλὰς στείλας τῷ βασιλεῖ βεστάρχησ τε- D IV 201
13 τίμητο, γράφαντος τοῦ κρατοῦντος αὐτῷ ὡς "οὐ δῶρον, ᾧ
14 Διόγενες, τὸ ἀξίωμα, τοῦ δ' ἀνδραγαθήματος ἀμοιβή." δια-
τρίβων οὖν ἐκεῖ τυραννῆσαι παρεσκευάζετο, ἐπεὶ ἔγνω τεθνήαι 15

4 περὶ τοῦ Διογένους και οἷος ἦν τὸ γένος και τὴν ἰσχὴν CE 14 ὅτι
τυραννῆσαι βουλευσάμενος, κατεσχέθη ὁ Διογένης, και μέλλων κολασθῆναι
ἀφείθη και εἰς βασιλείαν ἀφωρίσθη C

4 λαμπρῶν DEwp 5 ἐπ' ἀριστεύμασιν BC ἀνδραγαθήμασιν
DEwpDi, ἀνδραγαθήμασι A, v. ad XIII 1, 5 8 post κατεκρήμνισεν
add. ex XVII 12, 8 ἵνα μὴ ἐκεῖθεν κρατηθεῖς γνωριοὶ (γνωριεῖ B)
τοὺς συνίστορας ἐταζόμενος, κἀντεῦθεν και οὗτοι τιμωρηθῶσι Bwp,
ἵνα μὴ ἐκφῆναι ἀναγκασθεῖη τοὺς συνίστορας ἐταζόμενος CWo lat.
post δὲ add. ὁ Διογένης οὗτος ὁ Ῥωμανός CWo lat. οὗτος δ
Ῥωμανός τῷ τῶν βεστ. τετίμητο ἀξιώματι, B 9 γὰρ om. BDWo lat.
πατζινάκοις AD Scylitz. p. 663, 17, πατζινάκοις Rwp 10 ἐκεῖ-
που w* p 11 ἐξώγρησεν ὧν ARwp, ἐξώγρησε και BC 12 ἐσφα-
γμένων (sic) ex σφᾶς μένων mut. D 13 γράφαντος AO Scy-
litz. p. 663, 21, γράφαντος δὲ Ewp δῶρον AR Scylitz. l c.,
δῶρον σοι BC ᾧ] δ p* 15 τεθρᾶναι C, τεθᾶναι wp

virum eum ut strenuum et in re bellica probatum et robore incom-
parabili praeditum summae rerum profecisse, ut barbarorum
impetus nonnihil reprimeretur, illo armis resistente.

- 9 Erat autem vir ille ortus genere et illustri et rebus gestis
10 claro. Cuius pater cum Romani Argyri neptem ex fratre uxorem
11 haberet, regni affectati convictus, se ipsum praecipitavit. Vestar-
12 charum vero dignitate ornatus erat; nam a Duca Sardicae dux
designatus cum illic alicubi in Patzinacos incidisset, multis oc-
cisis nec paucioribus captis, et viventes et caesorum capita miserat
ad regem, a quo ea de causa vestarcha designatus erat cum
13 honorificis litteris, quibus imperator scribebat: "Non donum, Dio-
14 genes, dignitas, sed egregii facinoris remuneratio." Illic igitur
cum ageret, occupandum regnum parat, cognito imperatoris obitu.

τὸν αὐτοκράτορα. ὡς δ' ἐμηνύθη τῇ βασιλείῃ τὸ βούλευμα 15
 τοῦ ἀνδρός, στείλασα συνέσχεν αὐτόν, καὶ ἤχθη δεσμώτης εἰς
 τὸ Βυζάντιον καὶ ἐλεγχθεὶς ὡς ἐπίβουλος κατεκρίθη καὶ τέως
 δροῖς κατεκλείσθη περιγραπτοῖς. εἶτ' αὐτῆς ὡς κατακρίτος 16 D
 5 εἰσήκετο πρὸς βῆμα δὴ τὸ βασιλεῖον, ἔν' ἡ ψήφος κυρωθεῖη ἢ
 κατ' αὐτοῦ. ἔλεος οὖν τοῦ ἀνδρός εἰσῆει τοὺς παρεστῶτας καὶ 17
 πᾶσιν ἐπαθαίνετο ἢ ψυχῇ· ἦν γὰρ οὐ μόνον τὴν ἰσχὺν ἀπαρ-
 ἀμυλλος, ἀλλὰ καὶ ἰδέσθαι καλός. συνέπαθεν οὖν μετὰ τῶν 18
 ἄλλων καὶ ἡ βασιλὶς ἐπ' αὐτῶ καὶ οὐκ ἔλαβε τοῦ ἀνδρός
 10 καὶ αὐτὴν, εἰ δὲ καὶ ἔρωσ, οὐκ ἔχω λέγειν, καὶ ἀντὶ τῆς ψήφου
 τῆς ὀριζούσης ἐκείνῳ τὴν κόλασιν τῆς κολάσεως ἐλευθεροῦν
 αὐτὸν ἐξήνεκετο ψήφισμα. καὶ ὁ μὲν λυθεὶς τοῦ ἐγκλήματος 19
 ἐξῆει πρὸς τὴν Καππαδοκῶν (αὕτη γὰρ ἐκείνῳ πατρίς), ἡ δὲ
 βασιλὶς μεταπεμψαμένη αὐτὸν μάγιστρον καὶ στρατηλάτην προ- PII277 A
 15 εχειρίσατο, ἥδη καὶ βασιλέα τοῦτον ἀνεπιεῖν ὡς ἄνδρα κρίνασα
 παρ' ἑαυτῇ γενναίωτατον. ἀνεκόπητο μέντοι διὰ τὰ δοκία καὶ 20
 τὸ ἔγγραφον, ὃ παρὰ τοῦ πατριάρχου τετήρητο. καὶ ἦν αὐτῇ
 μέλημα ὅπως τοῦτο ἀφέλοιτο. σκέπτεται τοῖσιν περὶ τούτου 21
 17 ὅπως ἠπατήθη ὁ πατριάρχης καὶ δέδωκε τῇ δεσποίνῃ τὸ τοῦ δοκίου
 αὐτῆς ἔγγραφον C

3 ἐλεχθεὶς D 4 κατεκλείσθη D 5 εἰσήκετο CD post πρὸς
 add. τὸ BCwp 5. 6 ἢ ante κατ' om. Ewp 6 εἰσῆει ante τοῦ
 DE(wp) 7 ἐπαθῆνετο DF, ἐπαθῆνετο w*ρ 9. 10 ἔλαβε τοῦ ἀν-
 δρός καὶ αὐτὴν ARwp, ἔλαβε καὶ αὐτὴν τοῦ ἀνδρός BC, τοῦ ἀνδρός
 εἰσῆει καὶ αὐτὴν Di Haasii annotatione ad vs. 6 pertinente
 huc perperam relata 13 καππαδοκῶν AR Scylitz. p. 665, 5,
 καππαδοκίαν DEwp 14 μεταπεμψάμενος E post προεχειρίσατο
 distinxit B-W 15 post ἥδη add. δὲ C 17 αὐτῇ RwpDi,
 αὐτῇ A 18 ἀφέλιται BC, ἀφέλιτο Ewp

Quo eius consilio intellecto regina cum eum comprehendendum 15
 curasset, ille in vinculis ad Byzantium perductus facinoris con-
 vincitur et ut insidiator condemnatus inter praescriptos limites
 coërcetur. Deinde rursus ut condemnatus ad tribunal regium 16
 adducitur, ut sententia in eum lata confirmetur. Verum omnibus 17
 astantibus misericordia viri incessit et animi doluerunt; nec enim
 robore dumtaxat erat incomparabili, sed forma etiam praestanti.
 Ac regina una cum ceteris illius miserita, num vero amore quo- 18
 que capta, dicere non possum, et sententia damnatoria in absolu-
 toriam commutata, crimine solutus in Cappadociam patriam abit. 19
 Regina vero eum revocatum magistrum et ducem copiarum des-
 signavit, postquam iam secum constituit eum ut virum fortissi-
 mum creare regem. Attamen iureiurando et syngrapha, quam 20
 a patriarcha, cui data erat asservanda, recuperatam volebat,
 impediabatur. Init igitur improbum et profundum consilium, 21

βουλὴν ποτηρὰν τε καὶ βαθυγνώμονα καὶ ταύτην ἐνὶ τῷ τῶν
περὶ αὐτὴν ἔκτομιῶν κοινοῦται καὶ ὅσον προαγωγῶ τῷ θε-
ράποντι κέχρηται, ὑποθεμένη ὁπόσα ἂν καὶ ὅλα τῷ πατριάρχει
22 προσομιλήσει. ὁ δὲ τῷ ἀρχιερεῖ προσελθὼν "Ἰσθὶ" φησὶν "ὦ
W III 220 δέσποτα, ὡς ἐρῶν τοῦ ἀνεψιοῦ σου ἢ βασιλῆς" (ἦν γὰρ ἀνε- D IV 205
ψιὸς αὐτῷ Βάρδας, νέος τε καὶ σφριγῶν καὶ ἀφροδισίων ἡτ-
B τώμενος) καὶ προσεπῆγεν ὡς "εἰ σὺ ἐπινεύσεις τὸ τοῦ δρκου
χειρόγραφον ἀποδοῦναι τῇ βασιλίῳ καὶ πείσαι μὴ τινα κίν-
δνον ἐκ τούτου ἐπηρητῆσθαι αὐτῇ, αὐτίκα συνοικίσει μὲν ἑαυτῇ
τὸν σὸν ἀδελφόπαιδα, καὶ οἱ τὸ κράτος ἔσται τὸ βασιλείον." 10
23 ὡς δὲ τούτοις ὁ πατριάρχης παραβουκοληθεὶς ὄλον ἐνέδωκεν
ἑαυτὸν, καὶ τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀπήτητο θέσθαι ἀπό-
24 πειραν. ὁ δὲ τούτων ἕκαστον προσκαλούμενος τὰ πράγματα
ζητεῖν ἔλεγε βασιλέα τὸν τούτων ἀντιληψόμενον· "εἰ γὰρ ἔτι
γυναικὶ μόνῃ καὶ παιδαρίοις ταῦτα διοικηθήσεται, οἰχθήσεται 15
C πάντως οὐκ εἰς μακρὰν τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονία οὐ τὰ

1 πολυηράν D 1. 2 ἐνὶ τῷ (τῷ in B ergasum) ἔκτομία τῶν περὶ
αὐτὴν ἐκκαλύπτει BC 2 ἔκτομιῶν DEwpDi, ἔκτομιῶν A post
κοινοῦται sequuntur in cod. E τὸ γὰρ τῆς σιρατιᾶς (p. 689, 9) us-
que ad κατωρθωτικῶς πλείω (p. 692, 6); tum adduntur καὶ ὅσον
(p. 686, 2) usque ad τὴν ὁρμὴν ἀνυπόστατον (p. 689, 9); quocirca
ad κοινοῦται signo $\frac{\cdot}{\cdot}$ addito margini ascripta sunt: ὑπέροβα τὸ
παρὸν ὄλον μέγχι ἐμπροσθεν τοῦ ἐτέρου σημείου 4 προσομιλήσῃ
R(wp) 5 ἐρῶν w*p invitis AR ἀνεψιοῦ] ἀδελφός ἦν τῷ πα-
τριάρχει Βάρδας Scylitz. p. 665, 19 7 εἰ om. D post ἐπι-
add. τόδ' ἐστὶ Rwp 7. 8 ἀποδοῦναι τῇ βασ. ante τὸ τοῦ BC
9 αὐτῇ] τῇ βασιλίῳ C μὲν om. BC 12 τῶν ex τὸν corr. et
punctis not. D ἀπήτητο AR, ὁ ἔκτομίας ἀπήτει BC, ὁ ἔκτομίας
ἀπήτητο w*p διάπειραν BC 13. 14 ἕκαστον—τούτων om. D
13 προσκαλεσάμενος C 14 τοῦτον C 15 διιδόνεται B 16 μα-
κρὸν B; et οὐκ εἰς μακρὰν (XVII 15, 22) et οὐκ εἰς μακρὸν (v. ad
XVIII 22, 17) est Zonarae τῶν om. Rwp

idque cum quodam de eunuchis suis communicat, illo ministro
usa pro lenone, monetque quemadmodum cum patriarcha esset
22 agendum. Is cum pontifice congressus "Scito" inquit "domine,
reginam nepotis tui amore captam esse" (habebat enim ne-
potem Bardam, adulescentem lascivum et rei Venereae deditum)
et addit "Quodsi tu concesseris iurisiurandi chirographum reginae
reddere et persuadere, ne ullum ex ea re periculum ipsi immi-
neat, statim fratris tui filio nubet et potestatem regiam tradet."
23 Quibus illecebris irretito patriarcha ac de statu mentis defecto,
24 postulare pergitur, ut senatorum quoque animi tententur. Singu-
lis igitur senatoribus arcessitis ait tempora postulare regem, qui
defendendam suscipiat rempublicam. "Romanum enim imperium"
inquit "si a muliercula et pueris solis administrabitur, haud ita

πόρρω μόνον και τοῖς ἐχθροῖς ἀγχιτέρμονα, ἀλλὰ και αὐτὰ τὰ ἀγγίθυρα.” και ἐπὶ τούτοις τῶν ὄρκων και τοῦ ἐγγράφου 25 πολλὴν ἐποιεῖτο καταδρομὴν και τὸν τεθνεῶτα βασιλέα ἐκακηγόρει, ὡς μηδὲ τοῦ κοινῆ συμφέροντος θέμενον πρόνοιαν, ἀλλ’ 5 ἐκ ζηλοτυπίας ἐκθέσμονος ὄρκους ἀπητηκότα και παράνομα ἐγγραφα. τούτοις τοὺς πλείους συντιθεμένους ἐσχηκῶς ἐκεῖνος, 26 εἰ δὲ τινες και ἀντέλεγον, τοὺς μὲν δώροισ, τοὺς δ’ ὑποσχέσεσι συμνήφους πείσας αὐτῷ γενέσθαι, στέλλει τῇ βασιλίσση τὸ τῶν ὄρκων χειρόγραφον. ἡ δὲ τούτου λαβομένη εἰς ἔργον τὸ βού- 27 10 λευμα ἀπετέλεσε και ἄγεται μὲν τὸν Διογένη και τούτῳ συζεύ- D γνυται, κοινοῦται δὲ τὴν προᾶξιν τῷ προεσβυτέρῳ τε τῶν υἱῶν και τῷ Καίσαρι μετακληθέντι πρὸς τὰ βασιλεία και μετασχόντι τῶν ὑμεναίων και τῶν ἐπυγαμίων ἀπογευσασμένων κρατήρων· και ὁ Διογένης βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, τῆς βασιλίδος Εὐδοκίας 28 15 μετὰ τῶν υἱέων ἀρξάσης ἐπὶ μῆνας ἐπτὰ και ἡμέρας τινάς. IV 206 Ῥωμανὸς δὲ ὁ Διογένης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς γενό- 11 11 μενος ἐγκρατῆς οὐ κατὰ τὰς ἐλπίδας τῆς βασιλευσάσης αὐτὸν

9 διη συνήφθη τῇ βασιλίδι Εὐδοκίᾳ ὁ Διογένης και ἀνερορήθη C 16 βασιλεῖα Ῥωμανοῦ τοῦ Διογένους AR, Rom. dioginis B man. recentiss.

1 τὰ ARwp, τῇ σῆ μεγαλοπόλει BC 2 τούτοις] τούτῳ DE(wp)
 3 τεθνεῶτα post βασιλέα DEwp 4 μὴ Rwp κοινοῦ E 6 συν-
 τεθειμένους B εἰρηκῶς BC 6. 7 ἐκεῖνος ἀντέλεγε omissis εἰ
 δὲ τινες και C, corr. et suppl. Cw 10 τὸν] γὰρ D διογένην
 Rwp, διογένην E, v. ad § 8 12 και prius punctis notat D με-
 τασχῶν (punctis notatum) D, μετασχόν τι C 13 κρατήρω | D
 14 ὁ om. Ewp

multo post non remotae tantum provinciae et hostibus finitimae peribunt, sed etiam suburbanae.” His iurisiurandi et syngraphae 25 reprehensionem acrem subiungebat et mortuo regi maledicebat, quod non reipublicae studio, sed privata zelotypia commotus iusiurandum et syngraphas legibus contrarias exegisset. Quibus 26 cum plerique assentirentur, iis etiam qui refragabantur, partim muneribus, partim pollicitationibus in sententiam suam pertractis, reginae iurisiurandi chirographum remittit. Quo illa accepto, 27 consilium suum exsecutura rem cum filio natu maiore et Caesare in regiam arcessito communicat; qui cum hymenaeo interfuisset et nuptiales crateres gustasset, nubis illa Diogeni. Sic ille rex 28 declaratur, cum Eudocia eiusque filii menses VII et dies aliquot regnassent.

11. ROMANVS DIOGENES Romanorum imperio potitus Eu-

PΠ278A 2 *Εὐδοκίας ἀποβεβήκει. ἡ μὲν γὰρ ἐκ κατακρίτου καὶ ἤδη τὸν δῆμιον ἐφεστηκότα ὀρῶντος αὐτῶ, οὐ μόνον κινδύνου προφανοῦς ἐξαργάσασα, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτης ἀρχῆς ἀξιώσασα ᾤετο ἐν πᾶσιν ἔχειν τοῦτον ὑπέκοντα καὶ αὐτὴ κατάρχειν τοῦ βασιλεύοντος. 3 ὁ δὲ καὶ ἄλλως ὦν ἀλαζονικὸς καὶ ἀδούλωτος, 5 ἐπ' ὀλίγον μὲν βιασάμενος τὸ ἦθος ὑπέπιπτε τε ταῖς τῆς Αὐγούστης θελήσει καὶ ὑπεκρίνετο τὴν ὑπόπτωσιν· εἶτα μὴ στέγων τὴν βίαν ταχὺ πρὸς τὸν οἰκεῖον τρόπον ἐπανελήλυθε καὶ τὴν ὑπακοὴν ἐδυσχέρανε καὶ ἤθελεν αὐτὸς τὸ κράτος καθαρῶς ἀναδήσασθαι. 10*

5 *Κακῶς δὲ τῶν ἐφίων διακειμένων, καὶ τῶν μὲν ἤδη Β ἀπεγνωσμένων, τῶν δὲ πρὸς αὐτὸ χωροῦντων, ἐκστρατεῖαν κηρύττει καὶ πῆγνυσι τὴν σκηνὴν τὴν βασιλείον κατὰ τὸ τῆς 6 ἐφᾶς τμήμα τὸ τῆ Βυζαντίδι ἀντίπροσθμον, δύο ταῦτα πραγματευόμενος, ἀποτειχίσαι τε τοῖς βαρβάροις τὴν ἔφοδον καὶ σω- 15 τηρίαν ὡς ἐνὸν πρυτανεῦσαι τῶ ὑπηκόῳ καὶ ἐαντῶ γαυρίαμά τι περιποιήσασθαι καὶ μὴ πάντα ὑπέκειν τῆ βασιλίδι, ἀλλ' 7 αὐτὸς αὐταρχεῖν. ἄρας οὖν ἐκ τῶν βασιλείων παροπλήτης ἐπε-*

18 *δι ἐξεστράτευσεν ὁ Διογένης CE ἐν τῆ ἐφᾶ καὶ δσα ἐποίησεν C*

1 ἐκτὰ κρίτου (punctis not.) D post ἤδη add. σχεδὸν BCwp
 2 προφανῶς E 3 ἀξιώσασθαι D 6 τε om. RwpDi 9 ὑπακουήν D καθαρῶς RwpDi, καθαρὸς A 12 τοῦτο Rwp
 15 ante σωτηρίαν add. οὕτω BCwp 18 βυζαντίων C, βασιλείων corr. Cw

2 dociae, tanti fastigii auctoris, spem elusit. Quae cum eum condemnatum et tantum non carnificem instare videntem non modo manifesto periculo eripuisset, sed ad tantum imperium evexisset, putabat se illum omnibus in rebus dicto audientem habituram et 3 ipsam regi imperatorem esse. At ille, quo erat ingenio arroganti atque indomito, ad tempus naturae suae vi facta Augustae voluntati cedebat, submissione simulata; sed cum eam vim ferre non posset, celeriter excusso iugo ad suum ingenium rediit atque repudiata obediencia libera potestate uti volebat.

5 Cum autem res orientales male se haberent, atque aliae desperatae essent, aliae desperationi propinquae, expeditione denunciata regium tabernaculum in regione Orientis obversa Byzantio figit duabus de causis, tum ut barbarorum incursionibus prohibitis, subiectorum, quoad fieri potuit, salutem consuleret, tum ut gloriae occasionem captaret nec reginae mancipium, sed ipse 7 imperator esset. Relicta igitur regia in Orientem traiecit, nec iusto exercitu educto et eo ipso, quem educebat, et armorum et

ραιώθη πρὸς τὴν ἐφάν, οὐτ' ἀξιόμαχον ἐπαγόμενος στρατεύμα, καὶ δ' ἐπήγετο, ἀπορία καὶ ὄπλων καὶ ἔπιων καὶ τῶν ἀναγ- W III 221
καίων αὐτῷ ἐτετρούχωτο. ἐκ μακροῦ γὰρ κατολιγωρηθεῖσαν 8
τὴν στρατιάν, ὥσπερ εἰρηται, ἀθρόον ἀνακηθῆναι οὐκ ἦν C
5 εὐχερές. ἀθροισθέντων οὖν τῶν οὕτως ἐχόντων στρατιωτῶν 9
κατὰ τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν, δ' τῆς Φρυγίας ἐστίν, οἱ ἐναν-
τίοι μαθόντες τὸν βασιλέα ἐπιέναι σφίσιν αὐτὸν καὶ τοιοῦτον
D IV 207 εἶναι ὡς ἐτοιμῶς προκινδυνεύειν τῶν ὑπηκόων, ἀρήμιόν τε καὶ
τὴν ὁρμὴν ἀνυπόστατον (τὰ γὰρ τῆς στρατιᾶς ὄπως διέκειτο
10 οὐκ ἠκρίβουν οἱ βάρβαροι), εὐλαβῶς εἶχον καὶ ὄκνον κατὰ
συστάθην μαχέσασθαι. ἔνθεν τοι ὁ μὲν σουλτάν εἰς τοῦπίσω 10
πεποίητο τὴν ὁρμὴν, δύο δὲ μοίρας τῆς βαρβαρικῆς διελὼν
στρατιᾶς τὴν μὲν εἰς τὴν νοτιωτέραν Ἀσίαν τὴν ἄνω, τὴν δὲ D
πρὸς τὴν βορειωτέραν ὁρμηῆσαι τοῖς προεσιῶσιν αὐτῶν ἐνετεί-
15 λατο. οἱ δὲ ἐπιόντες τὰ προσηχόντα τε ληζόμενοι τὴν Νεοκαι- 11
σάρειαν αἰφνίδιον ἐπιειπεσόντες αὐτῇ ἐξέπόρθησαν καὶ λαφύρων
ἐμπλησθέντες ἐκεῖθεν ἀπήεσαν. τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἀγγελθὲν 12
ἀθυμίαν ἐνέσταξε, καὶ τοὺς εὐζωνοτέρους ἀναλαβὼν τοῦ στρα-

2 post δ add. δὲ Ewp, δ' O ἐπελύστο Ewp 3 αὐτῶν Rwp
ἐτετρούχετο E 4 εἰρηται] XVIII 8, 18. 10, 4 ante οὐκ add.
καὶ C, del. Cw 6 ἐστίν AE, ἐστὶ D, τίς ἐστὶ μοῖρα Rwp 9 ἀλ-
κὴν BCW^o lat. post ἀνυπόστατον in marg. cod. E (v. ad
XVIII 10, 21) ÷|÷ additur et ascribuntur: σιγράφου διουθεν δύο
φύλλα καὶ ἄρξου ἐνθα ἐστὶ τὸ σημεῖον οὕτως ÷|÷ καὶ λέγε· τὰ γὰρ τῆς
στρατιᾶς ὄπως διέκειτο οὐκ ἠκρίβουν οἱ βάρβαροι διέκειντο BC
11 σουλτάν RwpDi, σουλτάν A, v. ad XVII 25, 21 12. 13 τοῖς
βαρβάροις | C, τῆς βαρβαρικῆς διελὼν στρατιᾶς corr.
et suppl. C 15 δὲ om. BCwp τε om. D 16 αὐτὴν B
17 ἐπαήεσαν DE(wp)

equorum et rerum necessariorum inopia laborante. Neque enim 8
facile erat exercitum, quem supra diximus diu per socordiam
neglectum fuisse, subito in integrum restitui. Militibus igitur 9
hoc modo affectis in orientalem provinciam, quae Phrygiae pars
est, congregatis, cum hostes cognovissent ipsum regem adesse
talem, qui pericula pro suis adire haud reformidaret, virum belli-
cosum, cuius impetui nullo modo posset obsisti (neque enim bar-
bari accurate noverant, quales essent exercitus), caute agendum
esse rati acie discernere dubitabant. Unde sultanus retro cessit 10
et duabus partibus ab exercitu barbarorum segregatis, alterius
duces in australem et superiorem Asiam, alterius in aquilonarem
contendere iussit. Qui obvia quaeque populati ac Neocaesaria 11
subita incursione vastata, manubias graves inde recesserunt.
Hoc nuntio accepto rex permotus dolore, expeditioribus militi- 12

- τεύματος ἀπήγει διὰ δυσβάτων δδῶν καὶ δρῶν, φθάσαι τοὺς
 13 ἐχθροὺς ἐπειγόμενος. ὡς οὖν αὐτοῖς ἐπῆλθεν ἀδόκητος, εἰς
 πτοίαν ἐνέβαλεν ἅπαντας, καὶ πρὸς δρασμὸν ἀπέιδον εὐθύς,
 αὐτοῦ που καταλιπόντες καὶ τὴν λείαν καὶ τὴν ἀποσκευὴν.
 P II 279 A 14 φθορὰ μὲν οὖν τῶν βαρβάρων οὐ πάνυ τι γέγονε, τῶν περὶ 5
 τὸν βασιλέα κεκοπιακῶτων ἐκ τῆς οδοιορίας καὶ μὴ οἶων τε
 15 ὄντων διώκειν ἐπὶ πολὺ. οἱ μέντοι ληφθέντες αἰχμάλωτοι καὶ
 16 εἴ τι ἕτερον ἐπλήρου τὴν λείαν, ξύμπαντα ἠλευθέρωτο. ἐκεῖθεν
 τῆς πρὸς Συρίαν ἤψατο ἀπαγούσης καὶ φάλαγγα μὲν εἰς Με-
 λιτηνὴν ἐξαπέστειλεν, αὐτὸς δὲ εἰς τὸ Χάλεπ ὁρμήσας πολλὴν 10
 17 ἀπήγαγε λείαν ἀνθρώπων καὶ ζώων ἄλλων. κάκεῖθεν εἰς
 Ἱεράπολιν τῆς Συρίας ἐγένετο· καὶ πολιορκεῖν ἐπιχειρήσας αὐτὴν
 18 ὁμολογίᾳ τὴν πόλιν παρέλαβεν. εἶτα τῶν βαρβάρων ἐπιθεμένων
 μέρει τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς καὶ ἠττησάντων αὐτό, οὐδεὶς τῶν
 ἄλλων εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἠττωμένων γενέσθαι προεδυμήθη. 15
 19 ὁ δὲ γε βασιλεὺς ἔνδον τῆς ἐαλωκνίας πόλεως ὦν καὶ τὸ συμ- D IV 20
 Β βάν ἐγνωκώς, ταχύτατα μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν εἰς ἄρωγὴν τῶν
 20 ἠττημένων ἐξώρμησε. μαθὼν δὲ ὁ τοῦ Χάλεπ ἡγεμονεύων
 τὴν τῶν Ῥωμαίων ἦταν προσέθετο καὶ αὐτὸς τοῖς ἄλλοις βαρ-

8 διὲ καὶ πρὸς Συρίαν ὥρμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν Ἱεράπολιν ἔλαβε καὶ
 τοὺς Χαλεπίτας ἐτρέψατο CE

1 καὶ init. vers. om. E 2 ἐπῆλθεν RwpDi, ἀπῆλθεν A 3 πρὸς-
 δρασμὸν D 4 αὐτοῦπου w* p invitis AR 8 ἠλευθέρωτο Ewp
 11 καὶ RwpDi, om. A 14 Ῥωμαϊκῆς] βασιλικῆς D 15 εἰς
 ***|ρίαν C, suppl. Cw ἠττημένων Bwp 17 μετὰ τῆς B
 18 ἡγεμόνων D

bus de exercitu assumptis, per loca invia et montosa profici-
 13 scitur, ut hostes anteverteret. Quos ex improviso aggressus
 perterrefecit omnes, ut statim arrepta fuga illic et praedam et
 14 impedimenta relinquerent. Neque tamen barbarorum magna strages
 est edita, quod milites regii itinere fatigati longius eos
 15 persequi haud potuerunt. Captivi tamen et si quid aliud prae-
 16 dam explebat, in libertatem asserta sunt omnia. Illinc Syriae
 iter ingressus, phalange una Melitenam missa, ipse Chalepum
 17 magnam et hominum et animantium praedam abduxit. Inde
 Hierapolim Syriae, cum obsidionem pararet, per deditionem capit.
 18 Deinde cum barbari Romanarum copiarum partem superassent,
 19 nemo inter ceteros illis opem ferre studuit; sed rex illo eventu
 cognito, in capta urbe degens, cum suis celerrime victis auxilio
 20 venit. Chalepi autem praefectus, Romanorum clade nuntiata, et
 ipse cum suis copiis ad barbaros descivit, sperans se regem

βάροις μετὰ τῆς οἰκείας πάσης δυνάμεως, αὐτίκα τὸν βασιλέα
 προσδοκῶν ἀπαγαγεῖν δορυάλωτον. καὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν κύκλω 21
 στρατόπεδον περιέλαβον· ὁ μὲντοι βασιλεὺς ἀκήρυκτον αὐτοῖς
 τὴν μάχην ἐπενεγκῶν (ἐξῆει γὰρ τοῦ χάρακος καὶ τὸ στρατεύμα
 5 συνεξήγαγε, μήτε σαλπύγγων γενομένης ἡχῆς μήθ' ἑτέρου δια-
 δήλου συνθήματος), ἐτρέψατο τοὺς ἐναντίους καὶ εἰς φυγὴν
 ἠνάγκασεν ἀπιδεῖν. εἰ οὖν ἐπὶ πολὺ τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐπεδίωξε 22
 στρατεύμα, νύκην ἂν ἤρατο μεγίστην καὶ περιβόητον. οἱ γὰρ 23 C
 ἵπποι τοῖς Ἄρασι ταχεῖς μὲν εἰσι τὴν πρώτην δρομὴν καὶ τῶν
 10 λοιπῶν ποδωκέστατοι, οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ τὸν δρόμον ἐκτείνουσι,
 ἀλλ' ἀποκναίουσι τάχιστα. ἀνακληθέντες δὲ καὶ τῆς διώξεως 24
 ἀποσχόμενοι τοὺς ἐναντίους μὲν περιέσωσαν, ἑαυτοὺς δὲ με-
 γάλου κατορθώματος καὶ εὐκλείας ἐστέρησαν. ὁμοῦ τῷ βα- 25
 οὐλεῖ, ὅτι ὅλωσ' οἱ Ῥωμαῖοι ἀντεπιέναι τοῖς ἐχθροῖς ἀπεθά-
 15 ρησαν καὶ τὸ πολὺ τῆς πρώην δειλίας ἀπέθνητο, ἀρκοῦν ἐδόκει
 εὐτύχημα. ἐνώριστο δὲ τῆς Ἱεραπόλεως ἡ ἀκρόπολις, τοῦ βα- 26
 οὐλέως προστάξαντος. ἑτέροις δὲ πολισίμασι ἐπελθῶν καὶ τὰ 27
 μὲν διὰ τὸ ἀνάλωτον παρελθῶν, τὰ δὲ κατασχῶν εἰς πόλιν τῆς
 Κιλικίας τὴν Ἀλεξανδρῶνα λεγομένην κατήχησε. ἀκάειθεν ἀπ- 28

2 ἦντα τῶν βαρβάρων C 16 ἄλωσις (post ἄλ. add. ἐπὶ ῥωDi) Ῥω-
 μαίων φρουρίων τινῶν βαρβαρικῶν καὶ ἀγγελία τῷ βασιλεῖ λαφυραγωγῆ-
 θῆναι τὸ Ἀμόριον C

2 δορυάλωτον Di, v. ad XIII 8, 3 3 περιέβαλον B 4 ἐξενε-
 γκῶν BC 6 φυγεῖν C 7 γοῦν DEwp 12 ἀπεχόμενοι C
 μὲν AR, om. w*p 14 τ. ἐχθροῖς ἀντεπιέναι DEwp 17 ἐτέ-
 ροις δὲ AR, καὶ ἑτέροις omisso δὲ BC, καὶ ἑτέροις δὲ w*p 19 ἀλέξαν-
 δρον D^sEwpDi, ἀλεξανδρῶν AR, corr. B-W coll. Seylitz. p. 677, 17

statim captivum esse abducturum. Cum autem Romana castra 21
 corona circumdedissent, rex neque proelio denuntiatio neque ullo
 tubarum sonitu neque alio manifesto signo dato, exercitum eduxit
 et hostes profligatos in fugam coniecit. Quodsi Romanus exer- 22
 citus longius illos persecutus esset, victoria potitus esset maxima
 et illustri. Nam Arabibus equi sunt primo impetu veloces atque 23
 omnium celerrimi, sed cursum non longe extendunt celerrimeque
 fatigantur. Verum revocati ut hostes non persequentes con- 24
 servarunt, ita semet ipsos magno successu et gloria spoliarunt.
 Regi tamen abunde visum, quod Romani hostes invadere ausi 25
 essent, pristina timiditate abiecta. Tum regis iussu Hieropoli- 26
 tana arx condita est. In progressu autem aliis oppidis captis, 27
 aliis relictis, quod essent inexpugnabilia, Alexandrona, in Cili-
 ciae urbem, pervenit. Unde discedenti nuntiatur Amorium mul- 28

Δ ὡντι λαφυραγωγηθῆναι τὸ Ἀμόριον διαγγέλλεται καὶ κτανθῆναι
 29 πολλούς. ἔδυσφόρησε μὲν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ βασιλεύς, μὴ
 δυνάμενος δ' ἐπαμῦναι τοῖς πεπονθόσι, τὰ περὶ τὸν οἰκείον
 W III 222 στρατὸν οἰκονομησάμενος, ἵνα τὴν τοῦ χειμῶνος ὥραν ἀνε-
 δεῶς τῶν ἀναγκαίων παρέλθωσιν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν D IV 208
 πόλεων ἐπανῆλθεν, ἀλαζονικώτερον διακείμενος, ὡς τάχα κατ-
 ωρθωκῶς πλείω, οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 30 αὐτὴν τὴν βασιλισσαν. ἢ δὲ πρὸς τοῦναντίον αὐτῇ τὰς ἐλπίδας
 τραπίεσσας κατανοοῦσα ἔδυσχέρανε καὶ τὴν καρδίαν εἶχεν οὐ-
 δαίνουσαν, τὰς ἐπιπλήξεις μὴ στέγουσα. 10
 12 Ἄρτι δ' ἀναλάμπειν ἠργμένου τοῦ ἕαρος αὐθις ὁ βασιλεύς
 2 ἑτέρας ἐκστρατείας ἐμέμνητο. ἐκδημήσας τοίνυν τῆς Βυζαν-
 P II 280 A τίδος καὶ γενόμενος εἰς Καισάρειαν ἔμαθε Τούρκων πλῆθος
 πολὺ κατατρέχειν τὴν χώραν, καὶ τούτοις πῆ μὲν μέρος τῆς
 στρατιᾶς ἐπαφίεις, πῆ δὲ καὶ αὐτὸς συμβαλὼν, ἐτρέψατο τοὺς 15
 ἐχθροὺς καὶ τοὺς ζωορηθέντας τῷ ξίφει πάντας ὑπαγαγὼν
 3 πρὸς τὸν Εὐφράτην ἐτίθει τὸ ὄρμημα. τὸν μέντοι Φιλάρητον

11 ἑτέρα ἐκστρατεία (ἐκστράτευσίς E) τοῦ βασιλέως εἰς Καισάρειαν (εἰς K.
 om. C) καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ (αὐτῇ E) συνέβησαν CE

3 ἐπαμῦναι B^sEwpDi, ἐπαμύναι AR 6. 7 πλείω κατωρθωκῶς BC
 7 post πλείω in marg. cod. E (v. ad XVIII 10, 21. 11, 9) ⚭: ad-
 ditur et ascribuntur: μετὰ τὸ εἰπεῖν ὡς τάχα κατωρθωκῶς πλείω·
 ἐπέμβα τὸ καταβατὸν ὄλον καὶ τὸ πλείον τοῦ ἔμπροσθεν καὶ δι εὐρη-
 τὸ κείμενον σημεῖον οὕτως ⚭: λέγε· οὐ μόνον πρὸς τοῖς ἄλλοις (sic)
 ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν βασιλισσαν 9 ἔδυσχέρανε D 10 στέ-
 γουσαν D 11 ἀναλάμπειν RwpDi, ἀναλάμπει A ἠργμένου (sic)
 A, ἠργμένον D 12 τῆς om. D 14 τὴν χώραν om. D
 14. 15 νῦν μὲν—νῦν δὲ BCWolat. 15 συμβάλλον Ὄwp, συμβάλλον E

29 tis occisis esse direptum. Quod etsi rex aegre ferebat, tamen
 cum nihil opis ferre posset, militibus in hiberna deductis, ubi
 nulla commeatus inopia premerentur, ipse in urbem regiam re-
 vertitur factus arrogantior, quasi plura confecisset, non modo
 30 adversus alios, sed adversus ipsam etiam reginam. Illa vero
 spem suam in contrariam venisse cernens maesta cor edebat
 neque obiurgationes ferre poterat.

2 12. Vere appetente rex, Byzantio relicto et altera expedi-
 tione suscepta, cum Caesaream venisset et magnam Turcorum
 multitudinem eam provinciam incursare cognovisset, etiam in
 illos tum parte copiarum immissa, tum et ipse invectus, profigatis
 hostibus captivisque caesis omnibus ad Euphratem contendit,
 3 Philareto duce designato; erat is ex genere Brachamiorum, qui

στρατηγὸν προβαλόμενος (ἦν δὲ τοῦ Βραχαμίων γένους ὁ ἀνὴρ, δοκῶν μὲν πρὸς στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν ἰκανῶς ἔχειν, βίου δὲ τυγχάνων οὐκ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἀντιρρόπου πάνυ πρὸς τὴν κλῆσιν αὐτοῦ), τούτῳ τὸ ἤμισον παραδίδωσι τοῦ στρατεύματος, αὐτὸς 5 δ' ἀπένευσε πρὸς τὰ βορειότερα. τοῖς δὲ μετὰ τοῦ Φιλαρέτου 4 ἐπιφανέντες οἱ ἐναντίοι ποίαν ἐνέβαλον καὶ τοὺς τόπους καταλιποῦσιν, οὗς φυλάττειν ὠρίσθησαν, καὶ εἰς φυγὴν τραπέισιν Β εἵποντο οἱ πολέμοι καὶ ἔλλον ἄπασαν τὴν ἐκείνων ἀποσκευήν. τοῦτο ἔλθὼν εἰς γινῶσιν τῷ βασιλεῖ σκυθρωπάσαι πεποίηκεν, οἱ 5 10 δ' ἐναντίοι κατὰ τῆς Καππαδοκίας τὸ δρομημα θέμενοι αὐτὴν τε ἐπόρθουν καὶ πρὸς τὸ Ἰκόνιον ἔνιτο, ἀνθρώπων τε πολυπλήθειαν ἔχον καὶ πᾶσι τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς εὐθηνούμενον. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Σεβάστειαν ἀφικόμενος καὶ μαθὼν τὴν κατὰ 6 D IV 210 τοῦ Ἰκονίου τῶν Τούρκων ἐπέλασιν συνέτεινε καὶ αὐτὸς τὴν 15 πορείαν ὀπίσω αὐτῶν. γινῶς δὲ ἤδη ἐκπεπορθηκότας αὐτοὺς 7 τὸ Ἰκόνιον καὶ τὴν αὐτοῦ εὐλαβουμένους κατάληψιν ἀπάραι, τῷ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας δονκὶ τῷ Χατατουρίῳ μοῖραν ἐκπέμφρας τινὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων ἐνετείλατο εἰς Μόψου C ἔστιν ἀφίξεσθαι καὶ τοῖς Τούρκοις ἐκεῖ διοῦσι συμμίξει. ἀλλ' 8

1 προβαλόμενος BDi, προβαλλόμενος ARwp, v. ad XIV 11, 5 βρα-
χμίων | D 2 ἡμπ. στρατιωτικὴν C 4 τὸ] τῷ B 6 φανέντες D

οἱ βάρβαροι Ewp 7 φυλάσσειν BC, φυλάσσεις D 9 ἔλθὼν
OwpDi, ἔλθων AE 11. 16 ἰκόνιον (sic) A 11 ἔνιτο Ewp
12 εὐθηνούμενον ARw, εὐθηνούμενον p* 14 ἐπέλευσιν BDEwp
15 ἐκπεπορθηκέναι Ewp 16 ἐπέλευσιν BC ἀπάραι EwpDi,
ἀπάραι AR, ἀπάρας D 17 χατατουρίῳ RwpDi, χατουρίῳ A, Κατα-
τουρίῳ p Scylitz. p. 684, 3, sed v. Mich. Attal. p. 137, 1

17. p. 694, 14 μοῖραν AEwp, μοῖραν OD 17 ἐκπέμφρας E
18. 19 μογουσειαν BsEpDi, v. ad XVI 25, 3 19 συμμίξει Ewp
(v. ad XVI 10, 3), συμμίξει AODi

ut satis habere videbatur peritiae militaris, ita improbae erat vitae et nomini suo plane contrariae. Huic dimidia parte exercitus data ipse ad septentriones declinavit. Hostes autem Philaeretii militibus terrore illato tanto, ut locis, quibus praesidii causa erant, relictis fugerent, insecuti omnibus eorum impedimentis potiuntur; quod regi tristitiam attulit. Hostes vero in Cappadociam progressi, agris vastatis, Iconium petunt, urbem et hominum frequentia et omnibus iis rebus, quae bonae dicuntur, felicem. Quo rex Sebastiae cognito et ipse iter eodem contendit, 6 ut hostes aversos aggrediretur. Verum nuntiata Iconii vastatione 7 et Turcorum suum adventum timentium discessu, magnae Antiochiae duci Chataturio, Romanarum legionum parte missa, mandavit, ut ad Mopsuestiam veniret et Turcos illac transituros aggrediretur. Ceterum hostes, cum in Tarsi planitium venissent, 8

οἱ πολέμοι εἰς τὴν τῆς Ταρσοῦ πεδιάδα γενόμενοι τοῖς Ἄρ-
 9 μενίοις ἐπέπεσον καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν λείαν ἀπέβαλον. ἐνω-
 τιωθέντες δὲ καὶ τὴν ἐν Μόφου ἐστία τῶν Ῥωμαίων ἐφένδρουν
 10 ἄχοντο διὰ τῆς νυκτὸς καὶ διέφυγον. ὃ τῷ βασιλεῖ λύτης
 ὑπόθεσις γέγονε, καὶ ἀπογνοὺς ὠρμήκει πρὸς τὸ Βυζάντιον· 5
 11 ἤδη γὰρ ἐπέστη καὶ τὸ μετόπωρον. ὅτε καὶ ὁ μέγας τῶν

A. M. 6578 | 1070
 p. Ch. n.

Βλαχερνῶν ἐπυρπολήθη ναὸς, ἔτους ἐνισταμένου ,σφοή'.

12 Ἐφισταμένου δέ γε τοῦ ἕαρος Μανουὴλ πρωτοπρόεδρον
 τὸν Κομνηνόν, τὸν τοῦ βεβασιλευκτός ἤδη Ἰσαακίου ἀδελφι-
 D 13 δοῦν, κουροπαλάτην τιμήσας ἐφίστησι τοῖς στρατεύμασιν. ὁ δὲ 10
 νέος μὲν ἐτύγγανεν ὧν, ἤρχε δὲ κατὰ γέροντας, καὶ βαρβάρων
 14 ἐντυχῶν στρατιᾷ προσμύγνυσι καὶ νικᾷ. τοῦτο λέγεται τῷ Διο-
 γένει φθόνον κινήσαι, καὶ διὰ τοῦτο τῆς περὶ ἐκείνον στρατιᾶς
 15 μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην ἀποδιελεῖν καὶ στείλαι κατὰ Συρίας. εἶτα
 τοῦ Κομνηνοῦ μετὰ τῶν ὑπολελειμμένων γενομένου κατὰ Σε- 15
 βάστειαν, Τούρκων ἀνεφάνη πληθὺς, καὶ ἐπῆε τούτοις ἐκεῖνος.
 16 οἱ δὲ φυγὴν ὑπεκρίθησαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Κομνηνόν τοὺς

6 περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ (τοῦ ἐν τῷ ναῷ E) τῶν Βλαχερνῶν CE
 8 περὶ τοῦ Κομνηνοῦ Μανουὴλ καὶ ὅπως ἐλήφθη CE αἰχμάλωτος καὶ ὅπως
 ἐπανήλθεν, ἄγων καὶ τὸν ἐλόντα αὐτὸν Τούρκων πρόσφυγα τῷ βασιλεῖ C

1 πεδιάδος D, παιδιάδα C, corr. Cw 1.2 τοῖς τούρκοις | συνέμειξαν
 C, corr. Cw 3 καὶ om. B μόνουεστία EwpDi, μόφου ἐστία
 AB, μόφου ἐστίας C, μόφου ἐστια (s. acc. et punctis notat. mutatum ex ἐστίας) D, v. ad XVI 25, 3 τῶν (sic) A ἐφ-
 ἐδρουν RwpDi, ἐφένδρουν|σιν A 6 post γὰρ add. καὶ D με-
 ὀπωρον Ewp 7 ,σφοή' A Scylitz. p. 685, 6, ἐξασιχλιοστοῦ
 (ἐξασιχλιοστοῦ w*p) πεντακοσιοστοῦ (πεντ. om. D, ,σφ C) ἑβδομηκοστοῦ
 ὀγδόου RwpDi 8 πρωτοπρόεδρος D 11 δὴ B 12 καὶ om. D
 τὸν διαγένην D 16 post καὶ add. τ' punctis notatum D
 17 φυγὴν RwpDi. φυγεῖν A

9 ab Armeniis omni fere praeda spoliati sunt, auditisque Romano-
 rum ad Mopsuestiam insidiis, noctu iter ingressi diffugerunt,
 10 quae res regi causa maeroris fuit, ut rebus desperatis Byzantium
 11 rediret; iam enim autumnus instabat. Tum Blachernium quoque
 magnum templum conflagravit, anno ab orbe condito sexies
 millesimo quingentesimo septuagesimo octavo.

12 Instante vere Manuelem protoproedrum Comnenum, Isaaci
 regis ex fratre nepotem, curopalatem designatum legionibus
 13 praefecit, qui quamvis adulescens cum senili prudentia exercitum
 14 regeret, barbaros vicit. Quamobrem Diogenes invidia in illum
 permotus, parte non minima copiarum adempta, eum in Syriam
 15 misit. Inde Comneno cum reliquis Sebastiani profecto Turcorum
 16 multitudo se ostendit, qui barbari simulata fuga, illo persequente,

φεύγοντας ἐπεδίωκον. ἐκ δὲ γε συνθήματος μεταστρέφαντες 17
 τὰ νῶτα οἱ βάρβαροι ἐσκεδασμένοις τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθεντο
 καὶ πολλοὺς μὲν ἀνείλον, καὶ ἔλλον οὐ μείονας καὶ αὐτὸν τὸν
 D IV 211 στρατάρχην τὸν Μανουὴλ καὶ τὸ στρατόπεδον διηρπάκασιν. ἡ 18
 5 δὲ περὶ τούτων ἀγγελία τὸν αὐτοκράτορα διετάραξε, καὶ ἔτι PII 281 A
 φήμη τις γενομένη ὡς ἡ ἐν Χώναις πολιτεία καὶ τὸ ἐκεῖ τοῦ
 ἀρχιστρατήγου περίπυστον τέμενος τοῖς βαρβάροις παρείληπται.
 ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ὄλος ἦν τοῦ αὐτίκα χωρῆσαι κατὰ τῶν 19
 πολεμίων καὶ ἐπαρῆξαι τοῖς κινδυνεύουσιν, ἀλλὰ τινες αὐτῶ
 10 συνεβούλευον ἐπέχειν τέως. ἐν τούτοις δὲ ἦκεν ὁ Κομνηνός 20 W III 223
 Μανουὴλ μετὰ καὶ τοῦ ἔλόντος αὐτὸν Τούρκου, προσελθόντος
 τῷ βασιλεῖ. ἐκ γὰρ τινος αἰτίας δυσμένειαν ὁ σουλτὰν ἐσχηκώς 21
 κατὰ τοῦ ἀνδρός στρατιῶν ἐξαπέστειλε κατ' αὐτοῦ συλληγομένην
 αὐτόν. διὸ δείσας ἐκεῖνος εἴλετο τῷ βασιλεῖ προσσυγγεῖν, ὃν 22
 15 αὐτίκα τετίμηκε πρόεδρον· ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύτατος, τὴν
 δὲ μορφὴν εἰδεχθέστατος. B

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπεν, ἐμβεβήκει μὲν τῇ τριήρει τῇ 13
 αὐτοκρατορικῇ· διαπεραιουμένου δ' ἄρτι περισσευρὰ οὐ πάνν
 μὲν μέλαινα τὴν χροιάν, πρὸς δὲ τὸ μελάντερον ἀποκλίνουσα,

17 ἡ τελευταία ἐκστρατεία (ἐκστράτειαις E) τοῦ Διογένους καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ
 σημεῖα (om. E) συνέβησαν CE

3 post αὐτὸν add. δὲ BC 5 τούτων R₅wpDi, τοῦτον A 8 ὄλος
 ἦν τοῦ αὐτίκα ARW^o lat., κατ' αὐτῶ (pro κατ' αὐτό, κατ' αὐτῶν w*^p)
 ἐβουλεύσατο Ewp κατὰ ARw, om. p 11 καὶ om. D 12 σουλ-
 τῶν RwpDi, σουλτῶν A, v. ad XVII 25, 21 14 διὸ] ὁ δὲ DEwp
 15. 16 τὴν δὲ] καὶ τὴν BCEwp 17. 18 τῇ αὐτοκρατορικῇ τριήρει
 BC 18. 19 μὲν ante οὐ C 19 ἀποκλίνουσα D

ex composito conversi Romanos dispersos invaserunt et multis 17
 caesis nec paucioribus captis, ipsoque duce Manuele, castra diri-
 puerunt. Ea res, nec minus fama de Chonarum republica et 18
 celebri S. Michaëlis templo a barbaris occupato imperatorem per-
 turbavit, ut totus in eo esset, ut quam primum bello iis illato 19
 perclitantes conservaret. Sed dum nonnullis momentibus cuncta-20
 tur, adest Comnenus cum eo Turca, a quo captus fuerat. Nam 21
 is, cum sultanus ob crimen quoddam homini infensus exercitum
 ad eum comprehendendum misisset, metu poenae perterritus ad 22
 regem confugit, a quo statim praeses est designatus; erat autem
 parva statura et aspectu foedissimo.

13. Cum appeteret ver, triremi imperatoria conscensa post-
 quam vix e portu solvit, columna non prorsus nigra sed ad
 nigredinem inclinans eius triremem circumvolavit nec circa illam

τὴν τριήρη αὐτοῦ περιπίπτο καὶ οὐκ ἀπέστη περυσσομένη
 2 περὶ αὐτόν, ἕως ἐκείνος ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἐπελάβετο. ὁ δὲ
 ταύτην τῇ βασιλείᾳ ἐκπέπομφεν, ἐκρίθη δὲ τὸ τῆς περισσεῶς
 οὐκ ἀγαθόν τι τεκμήριον οὔτε τῷ ταύτην ἐλόντι οὔτε μὴν τῇ
 3 πρὸς ἦν ἔσταλτο. ἀλλὰ καὶ τοῦ ξύλου, ᾧ μέσον ἰσταμένῳ ἢ 5
 βασιλείῳ σκηπὴ ἐπερείδεται, αὐτομάτως κατεαγότος, κατέπεσεν
 C 4 ἢ σκηπὴ· καὶ τοῦτο δὲ σύμβολον ἐνομίσθη ἀπαίσιον. ὁμοίως
 οὐδὲν τὸν βασιλέα τῆς προθυμίας ἀνέκομφεν, ἀλλὰ προΐει ἕως
 τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν, φειδωλίας ἐχόμενος παρὰ τὸ
 5 εἰωθός. ἐσκηνωμένῳ δὲ πού ἐν δωματίοις πῦρ ποθεν ἐνεχθὲν 10
 αὐτὰ τε κατέφλεξε τὰ δωμάτια καὶ ἵππους ἡμυφλέκτους εἰρ-
 γάσατο τῶν βασιλικῶν καὶ χαλινὰ καὶ δῆγματα, ὁ καὶ τοῦτο D IV 212
 6 κακὸν οἰώνισμα ἔδοξεν. ἐκείθεν μετελθὼν καὶ τὸν Ἄλυν δια-
 περάσας καὶ παρελθὼν τὴν Καισάρειαν εἰς τὴν λεγομένην Κρούαν
 πηγὴν τὸν χάρακα ἔθετο, ἔνθα τισὶ τῶν Νεμίτζων ἀτηνέστερον 15
 7 προσηρέχθη δι' ἀδικήματα. τοῦ δὲ τάγματος τούτων ἀποστα-
 D τήσαντος, ἵππότης αὐτὸς αὐτίκα ἐπιφανεῖς καὶ τὸ στρατιωτικὸν
 ἐπαγόμενος κατέπληξέ τε τὸ ἀποστατήσαν καὶ αὐτῶν συμμαχι-

13 περὶ τῆς τῶν Νεμίτζων ἀποστασίας καὶ οὗ διεῖλεν ὁ Διογένης τὸ σπρά-
 τευμα, καὶ οὐ μετὰ πολλῶν ἐκείνος περιελείφθη (περιελήφθη C) C

6 κατεαγέντος Rwp, κατεαγέντος mutatum ex κατεαγότος B, κατεαγέν
 Scylitz. p. 689, 17 8 post ἀλλὰ add. καὶ D περιήει C
 9 τοῦ om. D 10 εἰθός C, εἰκός Scylitz. p. 690, 1 11 κατα-
 τέφλεξε D δώματα B 12 χαλινούς Ewp δ om. D τοῦτο
 AR, τούτω wpDi 13 post ἐκείθεν add. δὲ Bwp, om. ARWo lat.
 ἄλυν BC, ἄλλην | D, ἄλην w*, ἄλην p* 14 κρούαν AR Scylitz.
 p. 691, 4, κρούαν D, κρούαν w*, κρούαν p* 15 ἀτηνέστερον D 16 δι'
 ἀδικ. ante προσηρέχθη B 17 ἐπιφανοῦ D, ἐπιφανεῖς p* 18 ἐπ-
 ἀγόμενον D τε om. C

2 alas agitare desiit, donec manibus comprehensam reginae misit,
 quod inauspicatum omen est visum tam ei qui cepisset, quam ei
 3 quae accepisset. Sed et regium tabernaculum ligno, quo media
 pars fulcitur, sua sponte confracto concidit; id quoque omino-
 4 sum est habitum. Neque vero quicquam regis alacritatem inhi-
 buit, quominus usque ad orientales provincias perveniret, parsi-
 5 moniae praeter morem suum intentus. Cum autem in domunculis
 quibusdam deversaretur, ignis nescio unde illapsus eas consum-
 psit, equos regios et frena et vehicula adussit, quod et ipsum
 6 visum est malum augurium. Inde digressus Haly superato re-
 lictaque Caesarea ad locum, qui Κρούα πηγή dicitur, vallum mu-
 7 nivit; ubi cum ob quosdam Nemitzos severius de facinoribus
 multatos eorum legio defecisset, ipse statim in equo advolans

κὸν αὐτῷ ἐποιήσατο. εἶτα ἄπεισιν εἰς Θεοδοσοῦπολιν κάκει δύο 8
 μηνῶν ἕκαστον ἐπάγεσθαι κελεύσας τροφήν, ὡς διὰ δουλῆτον
 μέλλων πορεύεσθαι, διεῖλε τὸ στρατεύμα καὶ μοῖραν μὲν τῷ
 Ῥουσελίῳ παρέσχεν (ἀνήρ δ' οὗτος Λατῖνος πολεμικώτατος)
 5 καὶ κατὰ τοῦ Χλιάτ αὐτὸν ἐξαπέστειλεν. ἑτέραν δὲ μοῖραν 9
 ἐτέρῳ προσέειπε, προστάξας αὐτῷ πορθῆσαι τὸ Μανζικιέρτ.
 αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν λοιπῶν οὐκ ἀξιωμαχῶν ὄντων
 περιελέλειπτο. τὸ μὲν οὖν Μανζικιέρτ δι' ὁμολογίας τῷ βα- 10
 οὐλεῖ παραδέδοτο, ἀποδεδειμακότων τῶν Τούρκων καὶ πίστιν
 10 αἰτησαμένων καὶ τούτου ἑκστάντων. στρατιώταις δὲ εἰς οὐλ- 11
 λογὴν ἐξεληθοῦσι τῶν χρειωδῶν πολέμοι ἀθρόον ἐπήλθοσαν. ΠΙΙ282 Α
 ὁ γνοὺς ὁ βασιλεὺς τὸν μάγιστρον Νικηφόρον τὸν Βρυέννιον 12
 ἐπ' αὐτοὺς ἐξαπέστειλε μετὰ τινος συντάγματος, ὃς τοῖς Τούρ-
 κois προσβαλὼν καὶ κάμνουσαν βλέπων τὴν μετ' αὐτοῦ δύ-
 15 ναμιν, στείλας ἤτει ἐπικουρίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγνοῶν τῶν 13
 ἐναντίων τὴν δύναμιν δειλίαν κατέγνω τοῦ Βρυεννίου καὶ κατὰ
 τοῦ ἀνδρὸς ἐτραχύνετο. ἔτυχε δὲ τότε ὁ ἱερὸς ἀναγινώσκων 14

12 οὗ (ἄνωξ Ε) τὸν Βρυέννιον ἔστειλε (ἔστειλαν C) συμβαλεῖν τοῖς Τούρκοις,
 εἶτα καὶ τὸν Βασιλάκιον, καὶ ὡς ἕλω ὁ Βασιλάκιος CE

1 αὐτὸ Ο Θεοδοσοῦπολιν ARw (v. Theoph. I p. 144, 26. 427, 15.
 429, 20), Θεοδοσιούπολιν Scylitz. p. 691, 17, Θεοδοσιόπολιν pDi, v.
 ad XVIII 14, 27 3. 5 μοῖραν Ewp 4 ρουσελιῶ D 5 Χλιάτ
 Scylitz. p. 692, 9. 695, 12, Χλιάτ idem p. 692, 14 6. 8 μανζικιέρτ
 ARwpDi Mich. Attal. p. 46, 10. 149, 3. 151, 8, μανζικιέρτ CWo
 lat. Mich. Attal. p. 149, 11. 150, 14. 166, 9, μανζικιέρτ Scylitz.
 p. 692, 2. 12. 23, v. Duc ad Niceph. Bryenn. p. 36, 21 12 βρυ-
 έννιον RwpDi, βριένιον A, βρυένιον C 13 ἐπ' εἰς C 14 συμβαλὼν
 BD Scylitz. p. 693, 9 16 δουλείαν C, δειλείαν Cw βρυεννίου
 RwpDi, βρυεννίου AC

adducto exercitu desertores perterritos in belli societatem recep-
 pit. Deinde Theodosopolim profectus singulos binorum mensium 8
 commeatum secum ferre iussit, quod per loca deserta iter facturus
 esset, divisoque exercitu Ruselium Latinum, virum bellicosissim-
 um, una parte attributa, contra Chliatum misit; alium quen- 9
 dam, altera parte attributa, Manziertum vastare iussit, reliquos
 bello gerendo non pares ipse rex retinuit. Ac Manziertum 10
 quidem, Turcis perterritis, fide accepta et urbe relicta, deditio-
 nem fecit. Milites autem pabulatum egressi ab hostibus sunt 11
 subito oppressi; quo rex cognito magistrum Nicephorum Bryen-
 nium cum aliquot cohortibus adversus eos misit, qui cum Turcis
 congressus cum suas copias fatigatas videret, subsidium petiit.
 Rex vero hostium vires ignorans Bryennium ignaviae accusavit 13
 viroque succensebat. Accidit autem, ut sacerdos tum evange- 14

τὸ εὐαγγέλιον καὶ λέγων "εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν."
 15 ὁμοῦς ἔστειλε καὶ τὸν μάγιστρον Νικηφόρον τὸν Βασιλάκιον
 μετὰ μοίρας στρατιωτῶν, ὧν προστεθέντων τῷ Βρυεννίῳ μέχρι D IV 21
 16 μὲν τινος ἰσοπαλῆς ἦν ὁ ἀγών. εἶτα τοῦ Βασιλακίου δρμή-
 Βσαντος ἐν προμάχοις κατὰ τῶν ἐναντίων μετὰ τῶν περὶ αὐτόν, 5
 τὰ νῦτα ἔτρεψαν οἱ πολέμοι, ὁ δὲ ἐδίωκε, τοῦ Βρυεννίου σὺν
 17 τοῖς ἄμφ' αὐτὸν μὴ διώκοντος. ὡς δὲ περὶ τὸν χάρακα τῶν
 ἐναντίων ἐγένετο, πληγέντος αὐτῷ τοῦ ἵππου, ἀπέβη αὐτοῦ καὶ
 διὰ τὸ τῶν δπλων βάρος οὐκ εὐκίνητος ὧν κυκλοῦται παρὰ
 18 τῶν πολεμίων καὶ ζωοργηθεὶς τῷ σουλτάνῳ προσάγεται· οὔτε 10
 W III 224 δ' ἐκεῖνος δουλικώτερον αὐτῷ προσήει οὔτε μὴν ὁ σουλτάν
 ὡς αἰχμαλώτῳ αὐτῷ προσήνεκτο, συχνάκις δὲ τὸν ἄνδρα μετα-
 καλοῦμενος περὶ τοῦ βασιλέως διεπνυθάνετο καὶ τὰς οικείας
 19 δυνάμεις ἐδείκνυεν. ὁ δὲ καὶ ἐπήγει τὰ τοῦ σουλτάν καὶ ἐθαύ-
 μαζεν, οὐ μέντοι συμφέρον αὐτῷ ἔλεγεν ἀντιπαρατάξασθαι τῷ 15
 C 20 βασιλεῖ. ὁ δὲ γε βασιλεὺς μετὰ τῶν περιολόπων ἐξῆλθε τοῦ
 χάρακος κατασκοπήσων τί τὸ γινόμενον, ἐστὼς δ' ἐπὶ γεωλόφων
 21 μέχρις ἐσπέρας ὑπέστρεψε. καὶ οἱ Τοῦρκοι δ' εὐθύς ἐκύκλωσαν

1 εὐαγγέλιον] Ioann. XV 20 διώξουσιν RwpDi, διώξουσι A, v.
 ad XIII 1, 5 3 βρυεννίῳ RwpDi, βρυεννίῳ ACE 4 μὲν om. C
 5 κατὰ τ. ἐναντίων ante ἐν C κατὰ τῶν ἐναντίων om. E αὐτῶν
 ex αὐτῶν corr. A 6 ἔτρεψαν Bsdwρ βρυεννίου RwpDi,
 βρυεννίου AC 7 αὐτῶν D παρὰ B 10 ζῶν παραληφθεὶς C
 10. 11 οὔτ' ἐκεῖνος C 12 προσεήνεκτο O, v. ad XV 23, 6
 14 ante dyn. add. αὐτῷ C καὶ prius om. C τὰ om. p*
 σουλτάν OwpDi, σουλτάν AE, v. ad XVII 25, 21 ἐθαύμαζεν
 RwpDi, ἐθαύμαζε A, v. ad XIII 1, 5 15 συμφέρον D 15. 16
 ἔλεγε τῷ βασ. ἀντιπαρατάξασθαι C 16 λοιπῶν B 18 εὐθύς post
 καὶ DEwp, post τοῦρκοι C τοῦρκοι w*p δ' om. Owp

lium illud recitaret: "Si me persecuti erunt, et vos persequuntur."
 15 Et tamen magistrum Nicephorum Basilacium cum parte copiarum
 misit, quibus Bryennio coniunctis aliquantis per utrimque par
 16 certamen fuit. Deinde Basilacius cum suis, Bryennio non con-
 17 secuto, inter primos invecus hostes in fugam coniecit; quos dum
 ad vallum usque persequitur, equo vulnerato in pedes desiluit
 et, quia prae armorum pondere parum se movere poterat, ab
 18 hostibus circumventus capitur. Dum vero ad sultanum addu-
 citur, nec ipse aliter, quam virum ingenuum docet, se gerit nec
 sultanus eum pro captivo tractat, sed saepius arcessitum de rege
 19 interrogat, copiis suis ostentatis. Quas ille etsi admiratus lau-
 dabat, tamen e re eius esse negabat, ut cum rege decerneret.
 20 Rex vero cum reliquiis exercitus vallo egressus, ut specularetur
 21 quid fieret, in collibus usque ad vesperum stetit. Cum in castra

τὸ στρατόπεδον καὶ τοῦτο περιπτεύοντες βέλη ἔβαλον καὶ βοαῖς ἀσήμεοις καὶ ὕλακαῖς περιήχουν τὴν στρατιάν. οὗτοι μὲν οὖν 22 ἢ νύξ ἐκεῖνη παρηγήθεν· ἔωθεν δὲ Οὐζων τι σύνταγμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπηνητομόλησε. καὶ τοῦτο ὑποπτιον καὶ τὸ μεί- 23 5 ναν ἔτι πλήθος τῶν Οὐζων ἐποίησεν.

Ἄδ' βασιλεὺς δξύτατα πέμψας εἰς τὸ Χλιὰτ μετεκαλεῖτο 14 τὰ ἐκεῖσε στρατεύματα. ὡς δ' οὐκ ἀφίκοιτο (δὲ γὰρ Ταρχα- 2 νειώτης, οὗτος γὰρ ἦν δ' εἰς τῶν ἐκεῖ στραταρχῶν, μαθὼν τοῦ σουλτάνου τὴν ἀφίξιν, παρέπεισε καὶ τὸν Ρουσέλιον, καὶ μετὰ D 10 τῶν ὑπ' αὐτοὺς δυνάμεων ἄραντες φρυγῇ πρὸς τὰ Ρωμάλων D IV 214 ἐχώρησαν ὄρτια), ἔγνω δὲ Διογένης μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ διαγωνίσασθαι ἐς τὴν αὔριον καὶ ἅμα πρῶτι πρὸς τὸν πόλεμον ἐξηρτύετο. ἐν τούτῳ δὲ πρέσβεις ἦκόν ἐκ τοῦ σουλτάνου περὶ 3 εἰρήνης διαλεξόμενοι. δὲ βασιλεὺς οὐ πάνυ φιλανθρώπως 4 15 τοὺς πρέσβεις ἐδέξατο, ὁμῶς μέντοι καὶ λόγων σφίσι μετέδωκε καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν προετρέψατο καὶ ἀπαγ- γεῖλαι ὡς "εἰ βούλοιο περὶ συμβάσεων διαλέξασθαι, καταλιπέτω

3 ὅτι Οὐζοι (οὗτοι E) πρὸς τοὺς Τούρκους ἠντομόλησαν, καὶ ὅτι μετεκα- λέσατο καὶ (om. E) τὸ στρατεύμα CE, δὲ διείλεν δὲ βασιλεὺς· οἱ δὲ οὐκ ἀφίκοιτο, καὶ ὅτι τοῦ βασιλέως ἐτοιμαζόμενον πρὸς πόλεμον ἐκ τοῦ σουλ- τάν πρέσβεις ἦκασι περὶ εἰρήνης C 6 περὶ τοῦ βασιλέως E

1 περιπτεύοντες B ἔβαλον ARwp, ἔβαλλον BCDi 2 ὕλακαῖς p* 6 Χλιὰτ] v. ad XVIII 13, 8 6 μετεκαλεῖται BDEwp 7 ταρχα- νειώτης ARwp Scylitz. p. 695, 19, ταρχανειώτης C, χαρτανειώτης E 8 στραταρχῶν B, v. ad XVII 6, 12 9 σουλτάνου AC Scylitz. l. c., σουλτάν Rwp καὶ ante τὸν om. C 10 φρυγῇ O(wpDi), φρυγῇ AE 12 ἐς ARwp Scylitz. p. 696, 1, εἰς B, v. ad XIV 12, 14 13 ἦλθον BD σουλτάνου A Scylitz. l. c., σουλτάν Rwp 17 διαλέξασθαι B^sDEwpDi, v. ad XIV 5, 2

rediisset, Turci ea circumdederunt et obequitantes tela coniecerunt, clamoribus inconditis et ululatibus exercitum circumsonantes. Hoc modo nocte illa exacta, mane Uzorum quaedam cohors 22 ad Turcos transfugit atque eos etiam Uzos, qui manserant, su- 23 spectos fecit.

14. Rex igitur celerrime ad revocandos exercitus Chiatum misit. Qui cum non venissent (nam Tarchaniotes, unus ex illic 2 ducibus, cognito sultani adventu Ruselio persuaserat, ut una cum suis copiis in Romanorum fines confugeret), decrevit Dio- genes postridie cum suis Martis aleam experiri atque mane pugnam paravit. Interea legati a sultano venerant de pace acturi, 3 quos quamquam rex parum humaniter suscepit, tamen et dicendi 4 copiam fecit et hortatus est, ut suo domino renuntiarent, si de

τὸν τόπον ἐν ᾧπερ ἐστρατοπέδευται καὶ πόρρω ποι μετασκηνω-
 P II 283 A σάτω, ὥστε με μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς τὸν χάρακα πῆ-
 5 ξασθαι, ὅπου νῦν ἐστὶν ἡ τῶν βαρβάρων παρεμβολή.” ταῦτα
 τοῖς πρέσβει διαλεχθεὶς ἀλαζονικώτερον συντόμως ἐπανελθεῖν
 6 ἐνετείλατο. οἱ μὲν οὖν τῶ σουλτάν τοὺς τοῦ βασιλέως λόγους 5
 ἀπήγγελλον, κάκεινος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν περὶ τῶν τῆς εἰ-
 7 ρήνης συνθηκῶν ἐβουλευέτο. ὁ δέ γε βασιλεὺς ὑπερφρονήσας
 καὶ τιοι πεπεισμένοι τῶν ᾠκειωμένων αὐτῶ δεδουλακέναι λέ-
 γουσι τὸν σουλτάν, ὡς μὴ ἀξιόμαχον ἐπαγόμενον δύναμιν καὶ
 διὰ τοῦτο τὴν εἰρήνην ζητεῖν, ἵνα τῆς μάχης ὑπερτεθείσης καὶ 10
 ἄλλην δύναμιν προσαγάγηται, μήτε τὴν τῶν πρέσβων ἀναμείνας
 ὑποτροφὴν μὴδ’ ἑτερόν τι σκοπήσας τοῖς σαλπικταῖς ἐκέλευ-
 B 8 σεν ἡχῆσαι τὸ ἐνυάλιον. τοὺς δὲ βαρβάρους τὸ αἰφνίδιον δι-
 εθρόησεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως εἰς ἀντιπαράταξιν ἔστησαν καὶ ἐπ-
 9 μόντων αὐτοῖς τῶν Ῥωμαίων οὐκ ἀντεπήεσαν, ἀλλ’ ἀνεχάζοντο, 15
 9 μήτε τὰ νῶτα τρέποντες μήτε μέντοι μαχόμενοι. ὡς δὲ περὶ
 δαίτην ὄψιαν ἡ ἡμέρα ἐγένετο, εἰδὼς ὁ βασιλεὺς ὅτι φυλακὴ
 περὶ τὸ στρατόπεδον οὐκ ἦν ἀξιόλογος, καὶ δεῖσας μὴ ἐπελ-

5 δι ὑποστρεψάντων τῶν πρέσβων (τ. πρ. ὑποστρ. E) ὁ βασιλεὺς πρὸς
 μάχην ὤρμησε (ὠρμήθη E), καὶ ὅπως ἠτήθη καὶ ἔαλω CE

1 κατασκηνωσάτω Ewp, διασκηνωσάτω D 2 με om. BD 4 πρέ-
 σβεισι BD 5 σουλτάν RwpDi, σουλτάν A, v. ad XVII 25, 21
 6 ἀπήγγελλον Ewp 7 διέλεγτο cui superscribit ἐβουλευέτο A,
 ἐβουλευέτο RwpDi 7. 8 ὑπερφρονήσας καὶ] ὑπερκαὶ D 10. 11 ἵνα
 διὰ ταύτην ἐκεχειρίας δοθείσης καὶ ἄλλην προσαγάγηται δύναμιν CWO
 lat. 10 τεθείσης E 11 τὴν post ἀναμείνας B 12 σαλπικ-
 ταῖς ex σαλπικηταῖς mut. B, σαλπικταῖς D 13 διεθρόησε τὸ
 αἰφνίδιον C 14 οὕτω Ewp, v. ad XIII 6, 16 ἔστησαν καὶ
 om. C 15 αὐτῶ C 18 παρὰ B

condicionibus loqui vellet, ut relicto loco, quo iam castra haberet,
 5 tabernacula procul transferret, ut ipse vallum ibi communiret,
 6 ubi tum barbarorum tentoria essent. Haec arrogantius locutus
 6 legatos statim abire iussit. Qui cum sultano regis verba renun-
 7 tiassent, illo cum suis de pacis condicionibus deliberante, rex su-
 perbia elatus fidem quibusdam de familiaribus suis habuit, qui
 sultanum plenum esse timore dicebant et, quod iustas copias non
 haberet, propterea de pace agere, ut pugna dilata alium exerci-
 8 tum adduceret; itaque non exspectato legatorum reditu neque
 8 ulla re alia considerata, signa cani iussit. Barbaros autem etsi
 res improvisa commovit, tamen aciem instruxerunt nec, quam-
 vis a Romanis invaderentur, contra ibant, sed sensim recedebant,
 9 neque fugientes neque pugnantes. Cum autem esset serum dici,
 rex, ut qui castrorum custodiam iusto minore esse sciret, ve-

θόντων τῶν ἐναντίων αὐτῷ διαρπαγῇ, ἔγνω τὴν μάχην λύσαι
 IV 215 καὶ ἐπαναζεῦξαι περὶ τὸν χάρακα. ἐπιστρέψας οὖν τὴν βασι- 10
 λικὴν σημαίαν αὐτός τ' ἐπανήει καὶ τῇ στρατιᾷ ταῦτό ποιεῖν
 διεσήμαιεν. οἱ μὲν οὖν περὶ αὐτὸν ὄντες ἀδορῦβως ἐποιοῦντο 11
 5 τὸ κελουσθέν. ὅσοι δὲ πόρρω ποι τὰς παρατάξεις ἐκέκτηντο, 12
 φυγὴν τοῦ βασιλέως τὴν ὑποστροφὴν ὑπετόπασαν, Ἀνδρονίκου C
 τοῦ υἱοῦ τοῦ Καίσαρος τὸν λόγον ὑποβαλόντος ταῖς φάλαγξιν.
 ἄει γὰρ ὁ τε Καῖσαρ καὶ οἱ τούτου υἱεῖς ἐφῆδρονεν τῷ βα- 13
 σιλεῖ καὶ ἀφανῶς ἐπεβούλευον. ἄρας οὖν αὐτίκα μετὰ τῶν 14
 10 περὶ αὐτὸν ὁ Ἀνδρόνικος (ἐξῆρχε γὰρ οὐκ ἐλαχίστης μοῖρας
 στρατιωτῶν) ἀπὸ ζήτηρος ἐπανελήλυθεν εἰς τὸν χάρακα. τοῦτο 15
 καὶ τοὺς λοιποὺς ἐτρέψατο εἰς φυγὴν, οὗς οὕτως ἀκόσμως
 ἐπανιόντας ὁ βασιλεὺς θεασάμενος ἔστη, σιῆναι δὲ καὶ τοῖς
 ἀπιοῦσιν ἐνεκελεύετο. ἀλλ' ἐξεκεκώφεισαν ἅπαντες καὶ τῆς 16
 15 φυγῆς οὐ μεθίεντο. ὡς δὲ τὸ παράλογον τῆς φυγῆς δυστύ- 17 W III 225
 χημα τῶν Ῥωμαίων καὶ μήνιμα θεῖον ἔγνωσαν οἱ πολέμοι,
 εὐθύς ἐπῆλθον τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν τὴν 18 D
 μάχην ἐδέξατο, καὶ μέχρι μὲν τινας ἔρρωμένως ἀντειχόν, εἶτα
 τῶν μὲν πεσόντων, ἐαλωκότων δ' ἐτέρων, περιεσοιχίσθη πρὸς
 20 τῶν βαρβάρων ὁ βασιλεὺς· ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐνέδωκε. πολ- 19

1 λύσαι Ewp 3 τὴν στρατιὰν Ewp 4 διεσήμαιεν B ἐποίουν
 CDDi 5 παρατάξεις ARwp (φάλαγγας Scylitz. p. 698, 1), τάξεις
 CDi 8 καίσαρ ARwp, καῖσαρ B^oDi υἱοὶ B 10 αὐτῶν ex
 αὐτὸν mut. D ὁ om. D 13 θεώμενος ὁ κρατῶν C 19 περι-
 σοιχήθη B 20 οὐδ' B

ritus, ne ab hostibus diriperentur, omissa pugna ad vallum red-
 ire statuit. Cum igitur regio vexillo converso exercitui denun- 10
 tiasset, ut idem faceret, ii qui prope ipsum erant sine tumultu 11
 iussa sunt executi; sed quorum ordines longe distabant, reces- 12
 sum regis fugam interpretati sunt, eo sermone ab Andronico,
 Caesaris filio, apud phalanges sparso. Semper enim Caesar eius- 13
 que filii regi obtrecebant et clanculum insidiabantur. Is igitur 14
 Andronicus, cum non minimae exercitus parti imperaret, statim
 cum suis equo concitato in vallum rediit, quae res ceteros quo- 15
 que in fugam convertit. Quos cum ita perturbate reverti videret
 rex, substitit et abeuntes quoque hortatus est, ut subsisterent.
 Sed obsurduerant omnes nec fugam remittebant. Cum autem 16. 17
 hostes inopinatum Romanorum fugam ex divina ira coortam in-
 tellegerent, regem statim invaserunt. Is vero cum suis pugna 18
 non detrectata ad tempus fortiter restitit; deinde aliis caesis,
 captis aliis, circumventus a barbaris ne ita quidem cessit. Enim- 19
 vero cum multos vulnerasset et occidisset, tandem et ipse fati-

λους δὲ πλήξας καὶ ἀνελὼν ἐπλήγη κάκεινος τὴν χεῖρα καὶ
 οὕτως ἀποκαμῶν καὶ μηκέτι ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιόντας δυνά-
 μενος μήτε μέντοι φυγεῖν, ἤδη τοῦ ἔπρου αὐτῷ πεπτωκότος
 ἐκ τῶν βελῶν, ἕλω καὶ ἀπῆκτο τοῖς βαρβάροις ὁ βασιλεὺς
 20 Ῥωμαίων αἰχμάλωτος. ἀγγελθεῖσα δὲ ἡ τοῦ βασιλέως ἄλωσις 5
 P II 284 A τῷ σουλτάνῳ χαρὰν μέν, ὡς εἰκόσ, ἐνεποίησεν, οὐ μέντοι ἐπ-
 21 ἦρεν αὐτὸν ὥστε καὶ ὑψηλοφρονῆσαι· Ἄξαν ἐκεῖνος ὠνόμαστο,
 οὐ πολλὰ ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ μετριοφροσύνη ζῆδονται διηγῆ-
 22 ματα. ὄθεν ἠπίσκει καὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἄλώσει διὰ τὸ τοῦ D IV 21
 23 εὐτυχήματος ἄκρατον. καὶ ἰδὼν αὐτὸν οὐ πρότερον πιστὸν τὸ 10
 πρᾶγμα ἐδέξατο, ἕως καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ σταλέντες πρέσβεις
 αὐτὸν ἀνεγνώρισαν καὶ ὁ Βασιλάκις ἐκεῖ κατεχόμενος καὶ ἰδὼν
 24 αὐτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ θρηγῶν κατέβαλεν ἑαυτὸν. τότε
 δὲ τοῦ θρόνου τε ἀνεπήδησεν ὥσπερ ἔνθους καὶ τεθέντα κατὰ
 γῆς, ὡς ἔθος, πατήσας αὐτὸν ἀνέστησε καὶ περιεπτύξατο καὶ 15
 B “μὴ λυποῦ, βασιλεῦ” ἔφη· “τοιαῦτα γὰρ τὰ ἀνθρώπινα· ἐγὼ
 δὲ σοι οὐχ ὡς αἰχμάλωτῳ, ἀλλ' ὡς βασιλεῖ σοι προσεσχεθῆ-
 25 σομαι.” καὶ αὐτίκα σκηγῆν αὐτῷ ἀποτάττει καὶ θεραπείαν

5 *ὅπως ὁ σουλτάν ἐχρήσατο τῷ βασιλεῖ ἀπαχθέντι πρὸς αὐτόν* C

1 δὲ RwpDi, om. A 2 ἀμύνασθαι BD 3 αὐτοῦ BDEwp
 6 σουλτάνῳ AC Scylitz. p. 699, 14, σουλτάν Rwp 7 ἄξαν A,
 ἄζαν Cw, Ἄξαν p, ἄζαν R; προσαχθέντος τῷ σουλτάνῳ Ἄξαν τοῦ (ita
 pro ἄζάντων edit. Bonnensis videtur esse restituendum) βασιλέως
 Ῥωμαίων Scylitz. p. 699, 21 8 μετριοφρ. καὶ δικαιοσύνη CD
 9 τὸ om. D 10 ἄκρατον D πιστὸν om. B 11 αὐτῷ C
 12 βασιλάκιος Rwp post κατεχόμενος add. ἀχθεῖς BDEwp
 14 ἔνθους ὥσπερ Rwp 14. 15 ἐπὶ γῆς C 15 post ἀνέστησέ add.
 τε BDEwp 17 σοι prius om. CEDi post βασιλεῖ om. σοι
 DEwp; de chiasmo v. ad XIII 2, 6

gatus, cum manu vulnerata nec vim iam propulsare nec equo
 iaculis caeso fugere posset, captivus est abductus ad barbaros
 20 Romanorum rex. Quo nuntio accepto sultanus, ut natura fert,
 21 gavisus est neque tamen superbia elatus; nam de Axanis — hoc
 22 erat ei nomen — iustitia et moderatione multa memorantur. Unde
 23 captum esse regem non credebat ob immoderatum successum eum-
 que conspiciatus non prius acquievit, quam legati, quos dudum
 miserat, eum agnoverunt et Basilaces, qui ibi tenebatur, ad pedes
 24 eius flens se prostravit. Tum quasi numine afflatus e solio exsiluit
 et de more humi iacentem calcavit; deinde, cum eum erexisset
 atque amplexus esset “Noli maerere” inquit “o rex; tales enim
 sunt res humanae. Ego vero te non ut captivum, sed ut regem
 25 te tractabo.” Et statim ei tabernaculum designat et ministeria re-

βασιλείον, κοινωνεῖ τε τραπέζης, δρόμθρονον ἐναντῶ ποιησάμενος, λύει τῶν αἰχμαλώτων αὐτῶ ὀπόσους ἤτησε, καὶ οὕτως ἐφ' ἡμέραις τισὶ συνομιλήσας καὶ συνδιατηθεὶς τῶ ἀνδρὶ καὶ τιμῆσας ὑπερβαλλόντως, εἶτα καὶ συνθήκας θέμενος ἐπὶ εἰρήνῃ 5 διηνεκεῖ καὶ κήδους ὑπόσχεσιν ἐπὶ παισὶ ποιησάμενος ἀφήκε τὸν Διογένην ἀπιέναι μεθ' ὄσης οὐκ ἂν τις ἤλπιε δορυφορίας τε καὶ τιμῆς. ὁ δὲ εἰς Θεοδοσόπολιν ἀπελθὼν ἐσταλμένος 27 βαρβαρικῶς (ὁ γὰρ σουλτάν οἰκείας αὐτῶ παρέσχε στολὰς) τὴν τε χεῖρα ἐκεῖ προσμείνας ἐθεραπεύετο καὶ τὴν ἀμφίαν πρὸς C 10 τὸ ῥωμαϊκώτερον μεθηρμόζετο. ἐκεῖθεν δὲ προῆει ἐπανιών, 28 ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πρέσβεις τοῦ σουλτάν.

Ἄλλ' ὁ μὲν οὕτως ἐπανήει· τῆς δ' ἀλώσεως αὐτοῦ ἀγ- 29 γελθείσης εἰς τὰ βασίλεια ἐν διχονοίᾳ οἱ περὶ ταῦτα γεγόνασιν. οἱ μὲν γὰρ τῇ βασιλείᾳ καὶ αὐθις τὴν ἐξουσίαν ἐδίδοσαν, οἱ 30 15 δὲ τῶ πρεσβυτέρῳ τῶν ταύτης νιέων τὸ ξύμπαν ἐπεψηφίζοντο, οἱ δὲ κοινοπραξίαν τῇ τε μητρὶ καὶ τῶ νιέῳ ἀπένεμον.

IV 217 Ἐν τούτοις δὲ λυθεὶς τῆς αἰχμαλωσίας ὁ Διογένης ἀπαγ- 15 γέλλεται· κομίζεται δὲ καὶ ἰδιόγραφος ἐκείνου ἐπιστολῇ τὰ αὐτῶ

12 τίνα (δοα E) γεγόνασιν ἐν τοῖς βασιλείοις τῆς ἀλώσεως ἀγγελθείσης τοῦ Διογένους (τ. Διογ. om. C) CE

2 λύει — 5 ποιησάμενος om. D 2 post λύει add. τε EwpDi
 4 ὑπερβαλλόντως καὶ omisso εἶτα C ἐπ' BC 7 τε
 om. p*Di ὁ δὲ] ὅτε p* Θεοδοσόπολιν ARw, Θεοδοσιόπολιν pDi,
 Θεοδοσιούπολιν Scytilz. p. 701, 20, v. ad XVIII 13, 8 10 τὸν D
 11. 12 ἄγων—οὕτως om. E 15 σύμπαν D, v. ad XIII 5, 1
 16 νιέει AR, νιέει w*p 17 ἀπαγγέλλεται A (v. Psell. p. 279, 24),
 ἀγγέλλεται RwpDi

gia mensaeque adhibitum iuxta se collocat, captivis, quotquot petierat, redditis. Ad hunc modum per dies aliquot cum eo ver- 26 satus et collocutus et insigni honore prosecutus, pace perpetua sancta promissaque affinitate inter liberos ipsorum contrahenda, Diogenem dimisit cum maiore comitatu et honore, quam sperari potuit. Rex igitur barbarica veste ornatus (sultanus enim 27 gentiliticam illi stolam dederat) Theodosopolim profectus ibi expectavit, dum vulnus manus curaretur, et vestem pro consuetudine Romana immutavit. Inde cum sultani legatis urbem versus 28 contendit.

Ceterum eius captivitate in regiam nuntiata inter proceres 29 erat controversia, aliis reginae potestatem restituendam censen- 30 tibus, aliis natu maximo ex eius filiis imperium decernentibus, aliis communem et matri et filiis auctoritatem tribuentibus.

15. Interea nuntio de Diogene liberato accepto allataque

D 2 συμβεβηκότα διδάσκουσα. τοῦτο μείζονα θροῦν ἤρε, καὶ ἀπορία
 3 πάντας ἔλλε τοῦ τί ἂν δέοι δρᾶν. ὁ γοῦν Καῖσαρ Ἰωάννης
 καὶ οἱ ἐκείνου υἱοὶ ἀεὶ, ὡς εἴρηται, ἐγκοιτῶντες τῷ Διογένει
 ἀρπάζουσι τὸν καιρὸν καὶ προσλαβόμενοι τῶν τῆς συγκλήτου
 ἐνίων, ὅσοι ὠμοφρόνουν αὐτοῖς, ἃν ἐξήρχεν ὁ ὑπέριμος δ 5
 Ψελλός, δύσοντας καὶ αὐτὸς τῷ Διογένει τυγχάνων, τὴν βασι-
 λισσαν Εὐδοκίαν εἰς τὴν παρ' αὐτῆς δομηθεῖσαν μονὴν κατὰ
 τὸν ἐν τῇ Προποντίδι πορθμὸν περιορίζουσι, τὸν δὲ Μιχαὴλ
 4 ἀνακηρύττουσιν αὐτοκράτορα. εἶτα πανταχοῦ διαπέμπονται βα-
 P II 285 A σίλεια γράμματα μὴδ' ὑποδέχεται μῆτε τιμῆς βασιλικῆς ἀξιοῦν 10
 W III 226 5 ἐπανιώντα τὸν Διογένην κελεύοντα. τούτου δὲ τοῦ βουλευματος
 εισηγητῆς ὁ Ψελλός γέγονεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ τούτου
 6 φησὶ συγγραφῇ. ὅπερ ὁ Διογένης μαθὼν, τὴν Δόκειαν κατα-
 7 σχῶν (φρουρίον δ' αὐτῆ) παρ' αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. καὶ
 ὁ Καῖσαρ τῶν σφετέρων υἱῶν τὸν νεώτερον τὸν πρόεδρον 15
 8 Κωνσταντῖνον στέλλει κατὰ τοῦ Διογέτους μετὰ δυνάμειος. ὁ
 9 δὲ Διογένης εἰς Καππαδοκίαν ἀφίκετο. προσγενομένου δὲ τοῦ

9 δι προστάγματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ μὴ δέχεσθαι τὸν Διογένην ὡς
 βασιλέα, καὶ δι τοῦ Καίσαρος υἱοὶ ἐστάλησαν κατ' αὐτοῦ CE

1 καὶ ἀπορία—3 ἀεὶ om. E 2 τοῦ τί ἂν A, τοῦ τί BCwp, τουτὶ D
 2. 15 καῖσαρ ARwp, καῖσαρ B^sDⁱ 3 ἐκείνου post υἱοὶ B, v. ad
 XVII 7, 15 εἴρηται] XVIII 14, 13 ἐγκοιτῶντες p* 3. 6 διό-
 γενει (sic) E 5 ὀμοφρόνουν (sic) A ὑπέριμος] De hoc titulo
 v. praeter Krumbacherum *Gesch. d. byz. Litterat.* Monach. 1891
 p. 175 Ducangium gloss. ad script. med. et inf. graec. p. 1640
 infra 9 διεκπέμπονται B 12 καὶ τὸς B 13 φησὶ] p. 281, 13
 [περ C, corr. Cw δόκειαν AO tres Pp, εὐδοκίαν E, δοκίαν w*
 15 οἰκίαν C υἱῶν CD τὸν πρ.] τῶν πρ. C 17 προσγενομένου C

ab eo epistula ipsius manu scripta, qua quae sibi accidissent
 2 edocebat, maiore orto tumultu omnes dubitabant, quid esset
 3 agendum. Caesar igitur Iohannes eiusque filii Diogeni semper,
 ut dictum est, infesti, arrepta occasione quibusdam ex senatu so-
 ciiis, quorum Psellus hypertinus erat princeps et ipse Diogenis
 inimicus, adhibitis, regina Eudocia in monasterium, quod ipsa
 prope fretum Propontidis struxerat, relegata, Michaëlem appellat
 4 imperatorem. Deinde quovis litterae mittuntur, quibus provin-
 5 iudicare dignum iubebantur, cuius consilii auctor fuit Psellus,
 6 ut ipse in illius historia commemorat. Quo Diogenes cognito
 7 cum ad Doceam castellum castra posuisset, Caesar Constantinum,
 8 filium natu minimum, praesidem contra eum mittit. Inde Dio-
 9 genes in Cappadociam profectus, postquam Crispinus Francus

Κρισπίνου (Φράγγος δ' οὔτος) σὺν δημοφύλοις τῷ Κωνσταν-
 τίνῳ, ὁ Διογένης Θεόδωρον τὸν Ἀλνάτην κατ' αὐτῶν ἐξαπ-
 ἔστειλεν. ὁ δὲ συμμίκας αὐτοῖς ἠτήθη καὶ ἀλοὺς ἐξεκόπη τὰ 10
 ὄμματα. τοῦτο τὸν Διογένη λίαν ἠρίασεν· ὄντι δὲ ἐν τῷ Τυ- 11 B
 5 ροποιῷ (τοῦτο δ' ἐστὶ φρούριον ἐρυμνότατον) πρόσσειν αὐτῷ
 τῆς Ἀντιοχείας ὁ δούξ (οὔτος δ' ἦν ὁ ἐξ Ἀρμενίων ὁ Χατα-
 τοῦριος) στρατιώτας συγχρὸς ἐπαγόμενος. παραλαβὼν οὖν τὸν 12
 Διογένη οὔτος καὶ εἰς Κιλικίαν ἀπαγαγὼν ἐκ τοῦ σουλιτάν
 D IV 218 ἐκαρᾶδοκει βοήθειαν καὶ αὐτὸς δὲ συνήθροξε στράτευμα. στέλ- 13
 10 λεται οὖν αὐθις κατ' αὐτῶν ὁ πρεσβύτερος τῶν παίδων τοῦ
 Καίσαρος ὁ πρόεδρος Ἀνδρόνικος καὶ εἰς Κιλικίαν γενόμενος
 τῷ Χατατουρίῳ συρρήγγνται, καὶ ἀναιρεῖται μὲν ὁ Χατατούριος,
 οἱ δὲ περὶ ἐκείνον εἰς Ἄδαναν συμπεφεύγασιν, ἔνθα ὁ Διογένης
 διέτριβε. περικαθίσας δὲ τὴν πόλιν ὁ Ἀνδρόνικος ἐπολιορκεῖ 14
 15 αὐτήν. εἶτα ἐπὶ συνθήκαις ἑαυτὸν ὁ Διογένης παρέδωκεν· αἱ 15
 δὲ συνθήκαι, ἀποθέσθαι μὲν τὴν βασιλείαν αὐτὸν καὶ ἰδιωτεύειν C
 τὴν τρίχα κειράμενον. ἐπὶ ταύταις γὰρ καὶ ἀρχιερεῖς ἐστάλη- 16
 σαν πρὸς τοῦ βασιλεύοντος, πληροφοροῖαν ἔνορκον διδόντες αὐτῷ

14 ὅπως κατεκλείσθη ὁ Διογένης καὶ ἐπολιορκεῖτο καὶ διὰ ἐπὶ συνθήκαις
 παρέδωκεν ἑαυτὸν C

2 ἀλνάτην EWo lat., ἀλνάτην O Scylitz. p. 703, 2 Mich. Attal.
 p. 170, 11, ἀλνάτην A, ἀλνάτην w*, Ἀλνάτην p, Ἀλνάτην Di 3 συ-
 μίκας (sic) A 4 διογένην Rwp, v. ad vs. 8 δ' RwpDi
 6 Λαχατούριος nominatur a Scylitz. p. 703, 21, Χατατούριος a Psell.
 p. 285, 16. 286, 13 7. 8 οὔτος ante τὸν C 8 διογένην RwpDi
 10 γοῦν BDEwp 11 εἰς οἰν. D 12 χατατουρῷ E προσ-
 μίγγνται B(?)Ewp 13 εἰς ἄδαναν om. C, suppl. Cw 14 περι-
 καθίσας δὲ RwpDi, καὶ περικαθίσας C, παρακαθίσας δὲ A 16 συν-
 θήκαι (sic) A, v. ad XVIII 16, 11 18 διδόντες A, διδόντος Rwp,
 v. Scylitz. p. 704, 13

cum suis popularibus se coniunxit cum Constantino, Theodorum Alyatem contra illos misit, cui victo et capto oculi sunt effossi. 10
 Id molestissime ferenti Diogeni et in Tyropoeo, castello muni- 11
 tissimo, castra habenti Chataturius Armenius Antiochia dux
 se coniungit multis adductis militibus, assumptoque Diogene et 12
 in Ciliciam perducto, a sultano exspectat auxilium et ipse copias
 colligit. Quare denuo contra eos mittitur natu maximus Cae- 13
 saris filius praeses Andronicus; commissio autem in Cilicia proelio
 et Chataturio interfecto, milites eius ad Diogenem Adanam con-
 fugiunt. Quam urbem Andronico obsidente, Diogenes deditionem 14
 facit iis condicionibus, ut regno deposito rasanque comam privatam 15
 vitam ageret. Nam primarii sacerdotes a rege de deditione missi 16

- 17 ὡς οὐδέν τι πείσεται ἄχαρι. θαρρήσας οὖν τούτοις ὁ Διο-
 γένης ἔξεισι μελανέμων καὶ ἑαυτὸν ἐγχειρίζει τῷ Ἀνδρονίκῳ.
 18 ὁ δὲ τοῦτον λαβὼν ἐπαγγέλει, καὶ εἰς τὸ Κοτυάειον ἀφικόμενος
 προσέμενεν ἐν αὐτῷ, ἕως ἂν αὐτῷ κελευσθεῖη τὸ ποιητέον,
 τοῦ Διογένης νοσηλευμένου ἐκ πόσεως τινος φαρμάκου δη- 5
 19 λητηρίου ἐπιβούλως κερασθέντος αὐτῷ. ἐκεῖ τοίνυν ἐπέμψθη
 βασιλεῖος ψήφος, τοῦ φωτὸς στερηθῆναι τὸν μηδὲν ἡδικηκότα
 20 κελεύουσα. καὶ αὐτίκα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρόρουκτο, παρ-
 ὄντων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐν δεινῷ ποιουμένων τὴν εἰς
 D τὸν ἄνθρωπον συμφορὰν, μηδεμιᾶς μέντοι ἀξιουμένων ἐπι- 10
 21 στροφῆς. ὠμότατα δὲ τὰ ὄμματα ἐκκοπιεῖς καὶ μηδ' ἐπιμελείας
 τῆς δεούσης τυχῶν διωρδήκει τὴν κεφαλὴν, καὶ αἱ πληγαὶ οἱ
 ἐξέξεσαν σκώληκας καὶ ὁ ἄηρ ὁ περὶ ἐκεῖνον δυσωδίας με-
 22 μέστωτο ἐκ τῆς σήψεως. οὕτως οὖν κακῶς διακειμένος εἰς
 τὴν καλουμένην Πρώτην νῆσον ἀπάγεται, ἐν ἣ ἡ σεμνεῖον ἀν- 15
 23 ἤγειρε περὶ τὸ τῆς νήσου μετεωρότερον. βραχὺ τι τοίνυν ἐπι-
 βιώσας ἐκεῖ τὸν χοῦν ἀποτιθεται ἐν αὐτῇ, παρὰ τῆς βασιλίδος D IV 219
 Εὐδοκίας λαμπρότατα κηδευθεὶς, βασιλεύσας ἕτη τρία καὶ μῆ-
 νας ὀκτώ.

3 ὅτι πρότερον μὲν φάρμακον ἐκεράσθη τῷ Διογέει, εἶτα ἐνφυλώθη E
 14 ὅτι ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ ἀπαχθεὶς ἐτελεύτησεν ὁ Διογένης CE

1 πῆσται DEw, πάσεται p* τούτοις] τούτου E 3 κοτυάειον
 punctis not. D 4 ἐν αὐτῷ RwpDi, ἑαυτῷ A 5 post πόσεως
 om. τινος et add. ὡς ὑπόληψις CEwp τινος om. Di invitis ABD,
 v. ann. anteced. 7 ψήφος βασιλεῖος Ewp, βασιλεῖον ψήφισμα C
 τὸν om. B 8 κελεύουσα Rwp, corr. ex κελεύοντα A, ἐγκελευ-
 ὄμενον C ἐξωρόρουκτο RwpDi, v. ad p. 298, 10 13 ἐξώξεσαν B
 ὁ ante περὶ om. B 14 σήψεως p* 15 post σεμνεῖον add.

ἐκεῖνος Rwp, similiter Scylitz. p. 705, 2 17 π C, παρὰ Cw

- 17 iureiurando confirmarant eum nihil molesti esse passurum. Qui-
 bus Diogenes fretus pulla veste indutus Andronici fidei se per-
 18 mittit. Is eo accepto, ubi Cotyaëum pervenit, expectavit, dum
 mandaretur, quid sibi faciendum esset, aegrotante Diogene ex ve-
 19 neno quodam per insidias propinato. Ibi igitur regio mandato in-
 20 senti statim effossi sunt oculi, primariis quoque sacerdotibus prae-
 sentibus et hominis calamitatem graviter ferentibus, quamvis nemo
 21 eos curaret. Ita luminibus crudelissime orbatō, iusta curatione
 non adhibita, caput intumuit, et e vulneribus vermes scaturie-
 runt, adeo ut ex putrefactione illa aër prope ipsum taeterrimo
 22 foetore completeretur. In tanta calamitate in Protam insulam per-
 23 ducitur, in cuius editiore loco monasterium aedificarat. Ubi non
 diu superstes corpus terrae reddidit, ab regina Eudocia funere
 splendidissime curato, cum triennium et octo menses regnasset.

Λέγεται δὲ τὰ εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον γενόμενα πάντα τοῦ 24
 Καίσαρος εἶναι διαταγὰς, μηδὲν εἰδότες τοῦ αὐτοκράτορος Mi- P II 286 A
 χαήλ. ἦν γὰρ χαῖνος ἄγαν τὸ ἦθος ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνεμμένος 25
 καὶ πρὸς μεταχειρίσιν πραγμάτων καὶ τῶν τυχόντων ἀδέξιος,
 5 πολλοῦ γε δεῖ πρὸς βασιλείας διοίκησιν. κἀντεῦθεν τῆς εὐ- 26
 ηθείας ἐκείνου κατατροφῶν ὁ θεῖος αὐτοῦ καὶ Καῖσαρ πάντα
 τὰ εἰς τὸν Διογένην ἐτύρρευσε ἐγκοτῶν τῷ ἀνδρὶ.

Ἀποπεφυκὼς δ' ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ πρὸς τὴν τῆς βασι- 16 W III 227
 λείας διοίκησιν τὸν μητροπολίτην Σίδης Ἰωάννην, ἑκτομίαν
 10 ὄντα, δραστήριον δέ, τοῖς πράγμασιν ἐφιστᾷ. εἰδ' ἕτερον ἑκτο- 2
 μίαν τὸν Νικηφόρον, ὃς νέος προσληφθεὶς παρὰ τοῦ Μονο-
 μάχου εἰς τὰ βασιλεία ὑποκοριζόμενος διὰ τὴν νεότητα Νικη-
 φορίτζης ἀνόμαστο καὶ ὥσπερ ἐπωνυμίαν ἔσχηκε τοῦτο, ἐξ Β
 Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου τὰς κρίσεις τούτων διέποντα με-
 15 ἐπέμψατο. ἔφθασε γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ τῷ πατρὶ τοῦ βασι- 3
 λέως τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ τῷ Δούκα ὑπηρετήσασθαι. ἦν 4
 δὲ περὶ πραγμάτων μεταχειρίσιν δεξιὸς καὶ λόγοις ὠμυληκός,

7 βασιλεία Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ (τ. υἱοῦ om. A) Κωνσταντίνου (om. AC) τοῦ
 Δούκα (τοῦ υἱοῦ—Δούκα om. E) τοῦ λεγομένου Παραπινάκη (τ. λεγ. Παραπ.
 om. R) ACDE, Michael C B manu recentiss. 8 οὗ τὸν Σίδης ἐπ-
 ῆστησε τοῖς πράγμασι πρότερον, εἶτα τὸν Νικηφορίτζην C

2 καίσαρ E 3 καὶ ἀνεμμένος ante δ C 4. 17 μεταχειρίσιν BD
 6 καὶ om. Rwp καίσαρ ARwp, καίσαρ B*Di 7 τὰ om. D
 ἐποίησεν C 8 δ' ARw, δὲ p*Di 11 Μονομάχου] Errat Zo-
 naras; neque enim Constantinus IX. Monomachus, sed Con-
 stantinus X. Ducas, pater Michaëlis VII., ministrum habuit
 Nicephoritzem; v. Scylitz. p. 705, 23 ss. Mich. Attal. p. 180, 19
 13 ἐλέγετο C 14 πελοποννήσου ARwp, πελοποννήσου CEDi, Ἑλ-
 λησιπόντου Scylitz. p. 706, 14, sed v. Mich. Attal. p. 182, 4
 τοῦτον Ewp 15 ἐφθῆ C 16 τῷ ante δούκα om. D

Ea vero, quae hic vir perpressus est, iussu Caesaris acta 24
 esse omnia feruntur, Michaële imperatore ignaro, qui quidem 25
 nimis molli esset ac socordi ingenio atque ad imperium tam in-
 eptus, ut ne levissima quidem negotia administrare posset. Ita 26
 que patruus Caesar eius simplicitate abusus privato odio com-
 motus omnia illa in Diogenem perpetravit.

16. Rex MICHAËL imperio minime idoneus Ioannem, Sidae
 metropolitam, spadonem illum quidem, sed virum strenuum, re-
 bus gerendis praececit. Deinde alium spadonem Nicephorum, 2
 qui adulescens a Monomacho in aulam ascitus ob aetatem per
 deminutionem Nicephoritzes cognominabatur, ex Graecia et Pelo-
 ponneso revocavit, ubi iudicia exercebat. Qui patri quoque Con- 3
 stantino Ducae inservierat, vir sollerti ingenio et eruditus, sed 4

- 5 τὸ δὲ ἦθος ἔχων ὑποκαθήμενον καὶ γέμον δεινότητος. τοῦτω
 γοῦν ἐγχειρίζει τὰς ἡνίας τῆς βασιλείας, λογοθέτην ὀνομάσας
 6 αὐτόν. ἐπιτεῦθεν ὁ Σίδης παραγκωνίζεται, καὶ ὁ Καῖσαρ καθ-
 ιστάται ὑποπιος, καὶ πᾶσα ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις ὑπὸ τὸν
 λογοθέτην ἐγένετο, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνδράποδον 5
 C 7 ἤγετο. καὶ οὐκ ἦν δὲ μὴ διὰ τοῦ λογοθέτου ἐγένετο, καὶ πολ-
 λοι τῶν περιουσιῶν ἐστερήθησαν, ἄλλοις ἄλλων ἐπενηνεγμένον
 λαβῶν, καὶ ἦν τῶν ἀνθρώπων σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία καὶ D IV 220
 8 ὁ τοῦτο ἐπιστρεφόμενος οὐδαμοῦ. ὁ γὰρ βασιλεὺς παιδαριώ-
 δεσιν ἐσχόλαζε πράξεις, τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ ὑπερ- 10
 τίμου Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ λόγοις τῶ δοκεῖν αὐτὸν ἐμβιβά-
 ζοντος καὶ διδάσκοντος νῦν μὲν τὴν γραμματικὴν τέχνην καὶ
 μέτρα καὶ διαλέκτους, νῦν δ' ἕνα κατὰ δῆτορας διαλέγοιτο,
 νῦν δ' ἱστορίας αὐτὸν προσεθίζοντος, ἄλλοτε δὲ φιλοσόφων
 θεωρημάτων ἀκροᾶσθαι παρασκευάζοντος· ὁ δὲ πρὸς οὐδὲν 15
 D 9 ἐπεφύκει. τοῦτοις οὖν ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ προσετιηκῶς
 ὑφ' ἕτερον, καὶ τοῦτον ἕνα, τὴν τῶν κοινῶν κυβέρνησιν ἐποι-
 ἦσατο, καὶ νόμος ἦν τὸ τῶ λογοθέτη δοκοῦν.
- 10 Τὰ μὲν οὖν τῆς πολιτείας οὕτως εἶχον κακῶς, τὰ δὲ κατὰ

9 οἱ ἀμελῶν τῶν τῆς βασιλείας πραγμάτων λόγοις ἐσχόλαζεν ὁ Μιχαήλ C

1 γέμον RwpDi, γέμον A 3 καῖσαρ ARwp, καῖσαρ B^sDi 7 ἐπι-
 ρώθησαν D ἄλλος ἄλλων E 8 λαβῶν O^wwpDi, λαβῶν AE 9 τοῦ-
 των RwpDi 11 τῶ RwpDi, τὸ A, ὦ D 13 διαλέγοιτο RwpDi,
 διαλέγονται A 14. 15 ἄλλοτε—παρασκευάζοντος om. BDE 16 τοι-
 οὔτοις C 19 οὕτως om. C

5 animo deiecto et nequitia pleno. Is logotheta designatus, im-
 6 perii clavo accepto, Sidensem loco movet et Caesarem suspectum
 reddit, ipse omnia regia munia obiens et regem velut mancipium
 7 ducens. Neque quicquam erat, quod a logotheta non gereretur;
 itaque cum multi bona sua, alii de aliis causis amitterent ho-
 minesque attererentur et aerumnis premerentur, nemo erat, cui
 8 illud esset curae. Nam rex puerilibus rebus occupatus a prin-
 cipe philosophorum et hypertimo Michaële Psello ad litterarum
 studium deductus modo in arte grammatica et versibus et dia-
 lectis erudiebatur, modo declamationibus rhetoricis, modo histo-
 riis assuefiebat, modo ad audienda philosophorum praecepta pa-
 9 rabatur, quamvis ad haec omnia ineptus. Huiusmodi igitur
 studiis Romanorum imperator affixus rerum administrationem
 alteri, eique uni, commisit, ut legis auctoritatem haberet, quod
 logothetae visum esset.

10 Proinde respublica male se habebat, orientales vero pro-

τὴν ἕω χεῖρον ἔσχον ἢ πρότερον. ὁ γὰρ σουλιτᾶν τὰ κατὰ τὸν 11
Διογένη μαθὼν καὶ ὅτι δὴν ἐκεῖνος λαβὼν δορυάλωτον ἐτίμησε
καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν ἀπελευσόμενον βασιλείαν, τοῦτον οἱ
συμφυλέται ἀπηνῶς οἰκτιστῶ θανάτῳ παρέδωκαν, καὶ αἱ πρὸς
5 ἐκεῖνον περὶ σπονδῶν συνθήκαι ἀπρακτοὶ μεμενήκασι, ὑπερ-
ῆλθε καὶ τὰς οἰκείας δυνάμεις κατὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν
χωρεῖν ἐξηρέθισεν· οὐκέτι τοίνυν ὡς ληζόμενοι ταῖς χώραις 12 P II 287 A
ἐπήεσαν, ἀλλ' ὡς ταύτας καθέξοντές τε καὶ κυριεύουσες, τοῦ
σφᾶς ἀνείργοντος μὴ παρόντος.

10 Καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποίουν· ὁ δὲ βασιλεὺς δύναμιν ἀγείρας 13
στρατάρχην ταύτης τὸν Κομνηνὸν προβάλλεται Ἰσαάκιον, συ-
ζεύξας αὐτῷ καὶ τὸν Λατῖνον Ῥουσέλιον, δημογενῶν ἀρχοντα
τετρακοσίων ἀνδρῶν. ἐπεὶ δὲ περὶ τὸ Ἰκόνιον ἐγεγόνει τὸ στρα- 14
τευμα, ἐξ αἰτίας τινὸς ἀποστατεῖ ὁ Ῥουσέλιος καὶ τοὺς δημο-
15 φύλους παραλαβὼν καθ' ἑαυτὸν ἦν καὶ πῆ μὲν τοῖς Τούρκοις
D IV 221 προσέμιγε, πῆ δὲ τὰς χώρας τὰς Ῥωμαϊκὰς ἐκεράϊζεν. ὁ δὲ 15
Κομνηνὸς Ἰσαάκιος μετὰ τοῦ περιλοῖπτου στρατεύματος τοῖς
Τούρκοις προσβαλὼν ἠττητο, καὶ ἔπεσον μὲν πολλοὶ καὶ ἐξω-

1 ὅτι ὁ σουλιτᾶν (σουλιτᾶν E) τὰ κατὰ τὸν Διογένην μαθὼν τὴν ἑφάν κατ-
ἔραγεν CE 10 ὅτι ὁ Κομνηνὸς Ἰσαάκιος ἐστάλη (στόλω E) μετὰ τοῦ
Ῥουσελλίου τοῖς Τούρκοις ἀνιταξόμενος (ἀνιταξάμενος E) καὶ ἠττηθεὶς
ἔδλω καὶ ὁ Ῥουσέλιος ἀπεστάντησεν (ἠπίστησεν E) CE

2 διογένην Rwp δορυάλωτον Di, v. ad XIII 8, 3 3 βασιλείαν
ἀπελευσόμενον C 4 οἰκτιρῶ | omissio θανάτῳ C, οἰκτιστῶ θανάτῳ
Cw 5 αἰκείνον E συνθήκαι (sic) AEWp, v. ad XVIII 15, 15
6 τῶν om. E 8 κατέξοντες p* τοῦ AR, τοὺς w*p 10 ταῦτ'
D 13 παρὰ B 16 προσέμιγε D, προσέμιγε καὶ ἐμάχετο C
ἐκεράϊζεν R*wpDi, ἐκεράϊζε A, v. ad XIII 1, 5 18 μὲν om. C

vinciae gravius quam prius vexabantur. Nam sultanus, cum 11
didicisset, quemadmodum cum Diogene actum esset, eumque a
suis crudelissime interfectum, quem ipse captivum honorifice ad
suum imperium remisisset, et pacis condiciones cum illo initas
manere irritas, magno dolore affectus suas copias contra Roma- 12
norum provincias concitavit, quas non iam praedabundi inva-
debant, sed ut subacturi et possessuri, cum nemo esset, qui iis
obsisteret.

Quae cum illi facerent, rex coacto exercitu Comnenum 13
Isaacium creat ducem, Ruselio Latino collega addito, cui qua-
dringenti populares parebant. Verum is, exercitu ad Iconium 14
perducto, cum suis quadam de causa deficit ac per se alias cum
Turcis pugnat, alias Romanas provincias vastat. Isaacius vero 15
Comnenus cum reliquo exercitu a Turcis vincitur ac multis caesis,

Β γρήθησαν ἕτεροι καὶ αὐτὸς ὁ στρατάρχης, καὶ διήρπαστο ἡ
 16 παρεμβολή. ὁ μὲν οὖν Κομνηνὸς πολλῶν χρημάτων τὴν ἐλευ-
 θερίαν ὤνῃσατο, ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν θεῖον τὸν Καίσαρα τῷ
 17 πολέμῳ στρατάρχην ἐφίστησι. τοῦτο μαθὼν ὁ Ῥουσέλιος, πρὸ
 τοῦ τὸν Σαγγάριον τὸν Καίσαρα διαβῆναι καταλαβὼν, ἀντι-
 18 εστρατοπεδεύσατο αὐτῷ· καὶ ὁ Καῖσαρ ἀμνησιῖαν αὐτῷ τοῦ
 W III 228 19 πταίσματος ἐπηγγέλλετο, εἰ προσχωρήσει τῷ βασιλεῖ. ἀλλ' ἐκεῖ-
 20 νος βαρβαρικῶς φρουαττόμενος οὐδὲν ἐφρόνει ἐνδόσιμον. συρ-
 ρήγγνται τοίνυν πόλεμος, καὶ ἠττήθησαν οἱ περὶ τὸν Καίσαρα
 καὶ αὐτὸς ἐάλω σὺν πλείοσιν ἄλλοις, τοῦ Βοτανειδίτου, ὃς συν-
 21 εστρατήγει τῷ Καίσαρι, μετ' ἄλλων φυγόντος. ὁ μὲντοι Ῥου-
 σέλιος πρὸς τὸ Βυζάντιον ἵετο ἄγων τὸν Καίσαρα δέσμιον καὶ
 C τὸν Μαλέσην Βασιλείον, ἄρτι τῆς μετὰ τοῦ Διογένους λελυ-
 μένον αἰχμαλωσίας, καὶ ἡ Χρυσόπολις εἶχε τὸν ἀποστατήν, καὶ
 22 αὐτίκα πῦρ ταῖς ἐκεῖσε οἰκίαις ἐνήκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀξιώμά 15
 τε κουροπαλάτου αὐτῷ ἐπηγγέλλετο, εἰ τὰ δπλα κατάθοιτο,
 καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῷ μετὰ τῶν τέκνων ἐξέπεμψεν· ἀλλ' ὁ
 23 βάρβαρος ἀτίθασος ἦν. μετεπέμψατο τοίνυν ὁ βασιλεὺς κατὰ

2 οὗτοι ὁ Καῖσαρ σταλαίς κατὰ τοῦ Ῥουσιέλου (κατὰ Ῥ. σταλαίς E) ἠττήθη
 καὶ ἐάλω CE 18 οὗτοι ὁ βασιλεὺς Τούρκους κατὰ τοῦ Ῥουσιέλου με-
 πέμψατο, ὁ δὲ λύσας τὸν Καίσαρα βασιλεῖα ἀνείκε· καὶ συμμίζας τοῖς Τούρ-
 κois αἰχμάλωτος καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Καῖσαρ (καίσαρ CE) ἐλήφθησαν CE

3 τὸν θεῖον τὸν Καίσαρα]	καίσαρα τὸν θεῖον B	6 καίσαρ ARwp,
καίσαρ B*Di	ἀμνησιῖαν om. C, suppl. Cw	7 post ei add.
τὰ δπλα κατάθοιτο καὶ CWo lat., v. ad vs. 16 s.		8 συρρῆγγνται w*p
invitis AR	10 ἐάλω Cw, ἠττήθη C	12 ἵετο Bwp
13 μά- λεση (sic) D	βασιλείον D	13 λέλυμένους D
16 κουροπαλάτου RwpDi,	κουροπαλάτην A	15 ὁ δὲ] καὶ ὁ C
ἀποστατή τῆς ἀπονοίας καὶ τοῦ ἀποστατεῖν C		17 αὐτοῦ BDEwpDi
18 ἀτίθασος EwpDi		

captis aliis, castris direptis ipse quoque dux in hostium potestatem
 16 venit, a quibus magna pecunia se redemit; rex vero Caesarem
 17 patrum bello praefecit. Quo Ruselius cognito, Sangario, ante-
 18 quam ille traiceret, occupato castra contra eum locat et quamvis
 19 illo veniam delicti promittente, si ad regem rediret, Ruselius bar-
 20 bari insolentia de deditione minime cogitans, proelio commisso,
 21 Caesarem vincit et cum pluribus aliis captum et vinctum, unaque
 Basilium Malesam, paullo ante cum Diogene ex captivitate li-
 22 beratum, Byzantium versus perduxit, Botaniata Caesaris col-
 lega cum paucis elapso, ac Chrysopolim se recipit, ubi domibus
 22 statim ignem incit. Neque homo barbarus, cum rex, si arma
 deponeret, curopalatae honorem ei offerret uxoremque cum li-
 23 beris misisset, ulla re est mitigatus. Itaque Turcis mercede re-

τοῦ Ρουσελίου Τούρκους ἐπὶ μισθῷ· ὁ δὲ μὴ ἀξιόχρεως ὢν
 πρὸς τὸν πόλεμον λύει τὸν Καίσαρα τῶν δεσμῶν καὶ εὐφη-
 μίαις ἀναγορεύει βασιλικῶς, οὐόμενος προσθήσεσθαι οἱ πολλούς.
 αἴφνης δὲ Τούρκων ἀναφανέντων ὁ Ρουσέλιος κατ' αὐτῶν βαρ- 24
 5 βαρικῇ θρασύτητι ἀπερισκέπτως ἐχώρησε, καὶ πολλοὺς μὲν οἱ
 Φράγγοι τῶν Τούρκων κατέβαλον, τοὺς δ' ἄλλους ἐτρέψαντο D
 D IV 222 εἰς φυγὴν καὶ ἀκρατῶς ἐδίωκον. οἱ μὲν οὖν πλείους ὀπίσω 25
 πού ἀπελείφθησαν, τῶν ἵππων σφίσι μὴ εὐτονοῦντων πρὸς τὸ
 πολὺ τῆς διώξεως· ὁ Ρουσέλιος δὲ μετὰ τοῦ Καίσαρος σὺν
 10 ὀλίγοις ἐπήλानνον. ἤδη δὲ τῶν οικείων ἐκμηκνυθεῖσι πολὺ 26
 ἔτερα πληθὺς ἀνεφάνη Τούρκων εἰς πολλὰς πάνυ χιλιάδας
 ἀριθμουμένη· ὡς δ' ἐπήλθον αὐτοῖς οἱ φανέντες καὶ ἄκοντες
 αὐτοῖς συνερράγησαν. περιειληθέντες δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ 27
 τοὺς ἵππους ἀποβαλόντες ἐάλωσαν ὃ τε Καῖσαρ καὶ ὁ Ρου-
 15 σέλιος. ἀλλὰ τὸν μὲν Ρουσέλιον ἢ σύνεννος προλαβοῦσα ἐπρίατο, 28
 τὸν δὲ Καίσαρα ὁ βασιλεὺς ἐλυτρώσατο. ὁ δὲ ἀπαγόμενος 29
 πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐν τῇ Προποντιδί γενόμενος κείρεται τὴν
 τρίχα καὶ μεταμφιέννεται τὴν στολήν, δάκος μοναχικὸν περι- P II 288 A
 θέμενος· ἠδλαβεῖτο γὰρ μὴ τι πάθη πρὸς τοῦ ἀνεπιουῦ διὰ

12 διὸ ὁ Καῖσαρ (καῖσαρ C) διὰ τοῦ βασιλέως ἐξωνθηθεὶς ἐκείρατο καὶ μοναχὸς γέγονεν C

1 τοῦ om. D 3 βασιλικαῖς CEwpDi 6 κατέβαλλον B 9 μετὰ
 τοῦ καίσαρος corr. ex σὺν τῷ καίσαρι B 10 ἀπήλαννον ἤδη. καὶ
 τῶν οικείων B 12 δὲ C post ἄκοντες add. οἱ περὶ τὸν ρου-
 σέλιον C 14 καῖσαρ ARwp, καῖσαρ B*Di 18 μεταθέμενος w*ρ
 invitis AR 19 πάθος RwpDi

gia contra se evocatis, cum illis se non esse parem intellexeret,
 Caesarem vinculis solutum regem salutatur, multos se cum eo con-
 iuncturos esse ratus. Cum autem Ruselius Turcos barbarica 24
 ferocia inconsiderate aggressus esset, Franci multos straverunt,
 ceteros in fugam coniectos continenter sunt persecuti. Plures 25
 tamen Franci substiterunt, equis ita fatigatis, ut longiorem in-
 sectationem ferre non possent; sed Ruselius et Caesar paucis
 comitantibus instantes et longius a suis protracti in aliam Turco- 26
 rum multitudinem, quae erat multorum milium, inciderunt, cum
 quibus vel invitè pugnare coacti et a multitudine circumventi, 27
 amissis equis, et Caesar et Ruselius capiuntur. Ac Ruselium 28
 uxor mature redemit, Caesarem vero rex. Ad quem dum per- 29
 ducitur, cum ad Propontidem venisset, capillo raso mutataque
 veste monasticam lacernam sumit veritus, ne ob imperii titulum

- 30 τὴν ἀνάρρησιν. ὁ δὲ γε Ῥουσέλιος λυθείς, ὡς εἰρηται, τῆς
αἰχμαλωσίας, τὴν γυναῖκα μετὰ τῶν περιλειφθέντων Φράγγων
λαβὼν εἰς τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα ἐγένετο, ἐν ᾧ διῆγε καὶ
31 πρότερον. στέλλει τοίνυν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ τὸν πρόεδρος
Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν, νέον μὲν ὄντα, ἄνδρα δὲ συνετὸν καὶ 5
32 δραστήριον. ὃς γενόμενος κατὰ τὴν Ἀμασειαν δι' ἀπορρήτων
δηλοῖ τοῖς Τούρκοις ὡς εἰ κατασχόντες τὸν Ῥουσέλιον παρα-
33 δοῖεν τοῦτον αὐτῷ, πολλῶν αὐτοὺς ἐμπλήσει χρημάτων. φιλίαν
γοῦν ὑποκριθέντες ἐκείνοι πρὸς τὸν Ῥουσέλιον κατέσχον τὸν
B 34 ἄνδρα καὶ πολλῶν αὐτὸν χρημάτων ἠλλάξαντο· ὃς αὐτίκα παρὰ 10
τοῦ Ἀλεξίου δέσμος ἀπήχθη πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ σφοδρῶς
αἰκισθεὶς εἰς πύργον δέσμος κατεκέλειστο.
35 Σίτου δὲ γενομένης ἐνδείας ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως τού-
του, ὥστε μὴ ὄλον μέδιμνον εἰς νόμισμα ἀποδίδουσαι, ἀλλὰ παρὰ D IV 23
πινάκιον, εἰς ἐπώνυμον τῷ βασιλεῖ τὸ κοινὸν δυστύχημα ἐχρημά- 15
τισεν, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε οὕτω καλεῖσθαι τοῦτον τὸν ἀνακτα·
36 οὐ γάρ τις ἄλλως γνωριεῖ τοῦτον εἰ μὴ τὸν Παραπινάκιον εἶποι.

4 περὶ τοῦ βασιλέως κυροῦ (de forma κυροῦ v. argum ad XVIII 20,
4. 21. 29, 11 et de Boorii indicem Theoph.) Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ
A, δτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος (δ—Ἀλ. om. E) εἶλε τὸν Ῥουσέλιον CE 13 ὅπως
ἐκλήθη Παραπινάκιος οὗτος ὁ βασιλεὺς C

1 γε om. Ewp 2 περιληφθέντων (sic) A 3 ἀρμενικῶν D
ἀφίκετο θέμα C 5 post δέ add. γε Rwp 6 τὴν om. C
ἀμασειαν D 8 αὐτῷ τοῦτον B 9 οὖν BDEwp 12 πύργον
BCwpDi, πύργον AR, v. ad XIII 3, 15 15 post πινάκιον add.
δ ἔστι μέδιμνον τὸ τέταρτον Cwp, v. praef. ἐχρημάτισεν O,
ἐχρημάτισε AEWpDi, v. ad XIII 1, 5 16 τοῦτον ante καλεῖσθαι
Rwp 17 post τοῦτον add. τοῖς περὶ αὐτοῦ (αὐτὸν BD) λέγουσιν
Rwp, οἷς περὶ αὐτοῦ διαλέγοιτο C εἶποι AO (προσθεῖη Scylitz.
p. 714, 19), εἶπη Ewp

- 30 a nepote afficeretur supplicio. At Ruselius e captivitate redemptus,
ut dictum est, cum uxore et reliquis Francis in provinciam Ar-
31 meniacorum se contulit, ubi prius quoque vitam egerat. Rex
igitur praesidem Alexium Comnenum, adulescentem illum qui
32 dem, sed prudentem et strenuum, contra eum mittit. Qui cum
Amasiam pervenisset, Turcis clam significat, si Ruselium sibi tra-
33 derent, se illis grandem pecuniae summam daturum. Itaque illi
amicitia simulata virum comprehensum magna pecunia commu-
34 tarunt; qui statim ab Alexio vincetus et Byzantium perductus et
post atrocia tormenta in turri quadam est inclusus.
35 Quia vero sub hoc rege annonae caritate laboratum est,
ut non integer medimnus numismate veniret sed pinacio detracto,
publica calamitas cognomen illi fecit, ut etiam hodie sic vocetur
36 neque aliter agnoscatur, nisi Parapinacium dixeris.

Τῷ τρίτῳ δ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸ τῶν Χροβάτων 17
 ἔθνος, οὗς δὴ καὶ Σέρβους τινὲς καλοῦσι, κενήντο, τὴν τῶν
 Βουλγάρων χώραν ἐπικεχειρηκὸς κατασχεῖν. ἀλλὰ μὴν καὶ 2 C
 τινα ταύτης κατεσχηκός, πολλαῖς δὲ μάχαις καὶ φθορᾷ πολλῶν
 5 ἐκατέρωθεν τῶν τε κατισχημένων ἐκπέπτωκε καὶ καταπολε-
 μηθὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν δριῶν ἐξώσθη καὶ εἰς τὰ σφέτερα ἦθη
 μένειν ἠνάγκαστο.

Δούλος δὲ τις τοῦ πατρὸς τούτου τοῦ αὐτοκράτορος Νέ- 3
 στωρ ὄνομα, βεστάρχης δὲ τὸ ἀξίωμα, δούξ τῶν Παριστρίων
 10 προχειρισθεὶς ἤρην ὄπλα κατὰ τοῦ βασιλέως. δμαυχμίαν γὰρ 4 W III 229
 θέμενος μετὰ τινος ἀρχηγοῦ Πατζινάκων, ὃς ἐκαλεῖτο Τατούς,
 εἰς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν παρεγένοντο καὶ παρενέβαλον
 πρὸ αὐτῆς. καταθέσθαι δὲ τὰ ὄπλα τοῦ βασιλέως δηλοῦντος 5
 αὐτῷ, ἐκεῖνος ἔτοιμος εἶναι ποιῆσαι τοῦτο ἔλεγεν, εἰ αὐτῷ δ
 15 λογοθέτης Νικηφόρος ἐκδοθείη ἢ τέως ἐκ μέσου γένηται, ὡς D
 κοινῇ συμφορὰ καὶ κακὸν ἐπιδήμιον. τοῦτο δὲ τοῦ βασιλέως 6
 μὴ ποιούντος, ἀπανίσταται μὲν τῆς πόλεως, τὰ τῶν Θρακῶν

1 περὶ τοῦ τῶν Χροβάτων (χορβάτων C, v. ad XVIII 17, 1) ἔθνονος C
 8 περὶ τῆς ἀποστασίας τοῦ δούλου (τ. δούλ. om. E) Νέστορος CE

1 πρώτῳ Scylitz. p. 714, 22, sed v. Segerum l. c. p. 120, 37
 χροβάτων AR, χροβάτων ex χρωβάτων corr. B, χορβάτων C, χρο-
 βάτων C_wpDi, v. ad XVI 18, 19 2 κεκενήντο w*p 3 ἀπο-
 κειρηκός E 4 φθορὰ D 5 κατισχημένων A, κατισχημένων
 O, κατεσχημένων EwpDi 6 χωρίων BD σφέτερα] ἑαυτοῦ C
 9 post δούξ add. δε C 11 Τατούς Scylitz. p. 719, 12, Τατρός
 Mich. Attal. p. 206, 16 12 παρέλαβον D 14 τοῦτο ποιῆσαι
 Rwp 14. 15 αὐτῷ alterum post ἐκδοθείη C 16 κακὸν
 ARB_wwp, κοινόν BD 17 τῶν om. Rwp

17. Tertio regni illius anno Crovatorum gens, quos non-
 nulli vocant Servos, Bulgariam occupare aggressa est ac quae-
 dam loca cepit, sed multis proeliis factis, multis utrimque caesis,
 tum iis excidit, quae tenuerat, tum devicta et e finibus Roma-
 norum expulsa in suas redire sedes coacta est.

Servus autem quidam paternus imperatoris, cui nomen erat 3
 Nestori, dignitate vestarches, ripae Istri dux designatus arma contra
 regem cepit et conspiratione cum Tato, quodam Patzinacorum 4
 duce, inita castra ante urbem regiam posuit. Monitus autem a 5
 rege, ut ab armis discederet, id se facturum respondit, si logo-
 theta Nicephorus, reipublicae pestis et populi clades, sibi dede-
 retur vel e medio tolleretur. Qua re a rege negata, relicta urbe 6

δὲ καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων ληίζεται καὶ ὄσα τούτοις τῆς Βουλγαρίας παράκεινται καὶ εἰς τὴν τῶν Πατζινάκων μεταχωρεῖ.

7 Υἱοῦ δὲ τεχθέντος αὐτῷ ἐκ τῆς ἐξ Ἀλανῶν Μαρίας, ἣν βασιλίωσαν ἔστειρε, Κωνσταντῖνον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐπὶ τῷ πατρὶ καὶ βασιλικῶς ἐτανώσατο καὶ στείλας πρὸς τὸν Λογγιβαρδίας 5 ἡγεμονεύοντα Ῥομπέρτον τὴν ἐκείνου θυγατέρα τῷ νιῷ ἐμνη- 8 στεύσατο, ἣν καὶ ἀχθεῖσαν Ἑλένην μετωνόμασεν. ἐτέχθη δὲ PII289 A τότε ἐν τῷ Βυζαντιῷ παιδίον, ἕνα ἔχον κατὰ τὸ μέτωπον D IV 24 9 ὀφθαλμὸν καὶ τραγοσκελές. τῶν μέντοι βαρβάρων τὴν ἐφάν ληιζομένων καὶ οἷς ἐντύχοιεν ἔργον τιθεμένων μαχαίρας, φεύ- 10 γοντες οἱ Ἀσianoὶ τῇ Κωνσταντῖνου προσήσαν. μὴ τις δὲ προνοουμένου τῶν κοινῇ συμφερόντων (ὁ γὰρ βασιλεὺς περὶ λόγους ἠσχόλητο καὶ ἰάμβους συντιθέναι πρὸς τοῦ Ψελλοῦ ἐδι- 11 δάσκειτο), σιτοδεία τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπέβλεπεν. ἵνα δ' ἐκφρατικώτερον τὸ πάθος ἐκτραγωδηθῆσαιμι, λιμὸς ἦν ἄντικρος τὸ κα- 15 κόν, τῷ δὲ παρέλιπετο καὶ λοιμὸς, καὶ τούτου συνέβηον θάνατοι καὶ οὗτοι συγχοί τε καὶ ἀλλεπάλληλοι, ὥστε ἀδυνατεῖν 12 τοὺς ζῶντας ταρῆ παραδιδόναι τοὺς θνήσκοντας. τοσοῦτοι

3 οὗ υἱὸς ἐτέχθη (ἐγεννήθη E) τῷ βασιλεῖ καὶ ἐστέρθη παρ' αὐτοῦ (παρ' αὐτοῦ om. E) CE 7 περὶ τοῦ τεχθέντος σημειώδους παιδὸς C, σημεῖον E 14 περὶ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τούτου γενομένου λιμοῦ καὶ λοιμοῦ (κ. λοιμ. om. E) CE

1 τῶν om. RwpDi 3 αὐτῷ] τῷ βασιλεῖ μιχαὴλ C post ἦν add. καὶ Rwp 6 Ῥομπέρτον (s. acc.) E 7 Ἑλένην OswDi, v. ad XIII 1, 2 8 τότε om. BD 9 καὶ om. BDwp 13 post λόγους add. τάχα C 14 δὲ καὶ D 15 ἄντικρος RDī, ἄν | (desinit fol. 459^u) A, ἄντικρον w*ρ, v. ad § 26 16 τούτων C 18 δίδοναι C

Thraciam et Macedoniam et his finitima Bulgariae loca praedatus ad Patzinacos se confert.

7 Michaël filium ex Maria Alana, quam reginam appellarat, susceptum Constantinum ob patris memoriam vocavit et regni insignibus adornato Roberti, Longibardiae ducis, filiam despondit, 8 cui adductae nomen Helenae indidit. His temporibus Byzantii infans natus caprinis pedibus, uno oculo in fronte praeditus. 9 Barbaris autem Orientem vastantibus et obvios quosque ferro 10 trucidantibus, Asiani Cpolim confugerunt. Nullo autem bonum publicum curante (nam rex studiis vacans iambo scribere a Psello 11 docebatur), urbanos annonae penuria premere coepit. Quam calamitatem ut evidentius et atrocius declarem, id malum fuit fames, quam pestilentia comitabatur; unde hominum interitus tantus et tam frequens est consecutus, ut viventes morientibus 12 sepeliendis essent impares. Tot enim peribant, ut saepe multi

γὰρ ἦσαν ὡς πολλάκις πολλοὺς ἐν μιᾷ κλίῃ ἐκφέρεσθαι, κὰν Β
ταῖς ἀμφοδοῖς δὲ ἀτάφους κείσθαι πολλοὺς. ἐπιϋθεν πάντα 13
κατηφείας μεμέστωτο διὰ τε ταῦτα καὶ ὅτι καὶ ἀδίκους εἰσπρά-
ξαι ἐπιέζετο τὸ ὑπήκοον.

- 5 Ὄτω δὲ τῶν πραγμάτων ἐχόντων, οἱ τῶν ἐφῶν ἀρχόντων 14
προέχοντες συνελθόντες ἀποστασίαν ᾠδήνησαν, καὶ τὸν κουρο-
παλάτην Νικηφόρον τὸν Βοτανειάτην εἰς βασιλέα προείλοντο
καὶ ἀηγόρευσαν αὐτοκράτορα. τοῦτο τὸν βασιλέα θορύβου 15
καὶ δέους ἐπέληψεν· ἦδετο γὰρ ὡς ὑπερετρήσει ποτὲ τοῦ ΜΥ
10 στοιχείου τὸ ΝΥ. ἦν δὲ τῶν εὐπατριδῶν ὁ Βοτανειάτης, ἐκ τοῦ 16
Φωκᾶ τὴν τοῦ γένους ἔλκων σειρὰν νομιζόμενος. διακηρύ- 17
κεύεται τοίνυν πρὸς τοὺς Τούρκους ὁ βασιλεὺς, ἀδρὰς αὐτοῖς C
ἐπαγγελλόμενος δωρεάς, εἰ τοὺς ἀποστατήσαντας οσοχόντες πα-
ραδοῖεν αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν Βοτανειάτης ἐξ ἐφῶς, ὡς εἰρηται, 18
15 βασιλείας ἑαυτῷ περιθέμενος σχῆμα καὶ ὄνομα ἐφοῖτα πρὸς
τὸ Βυζάντιον. ἐξ ἐσπέρας δ' αὐθις ἐτέρως ἀποστασίας ἐπεκυ- 19
D IV 225 μάνθη κλυδώνιον· ὁ γὰρ πρόεδρος Νικηφόρος ὁ Βρυέννιος
δοῦξ Δυρραχίου τυγχάνων, ἐπεὶ μεμαθήκει ἀφαιρεθεὶς τὴν

5 ὅτι ὁ Βοτανειάτης παρὰ τῶν ἐφῶν ἀρχόντων (ἀρχεται C) βασιλεὺς ἀν-
ερεθήθη CE 16 ὅτι καὶ ἐν τῇ δύσει ὁ Βρυέννιος (βρυένιος C) Νικη-
φόρος (ἐν τῇ Δυρραχίῳ (δυραχίῳ E) ὁ Νικηφόρος Βρυέννιος E) ἀποστα-
σίαν ἐπεχείρησεν CE

2 ἀφοδοῖς D δὲ om. E 3 καὶ post ὅτι om. D 4 τὸ om. D
5. 6 ἀρχόντων πρ. ARwp, πραγμάτων πρ. B, ταγματῶν πρ. D 8 ἀν-
ηγόρευσεν C 9 ἐπλήρωσεν E, ἐπλήρωσε D μὺ A, μδ C, μν R,
μ D, M wpDi 10 τὸ RwpDi, τοῦ A νῦ A, νδ C, πδ R, π D,
N wpDi τῶν RwpDi, τὸν A 11 ἔλκειν RwpDi 12 ἀδρὰς
w*p 13 ἐπαγγελλόμενος w*p 15 αὐτῷ DEwp ante σχῆμα
add. καὶ BDEwp 17 βρυέννιος EB*wpDi, βρυένιος AR

in uno lectulo efferrentur, multi in plateis iacerent insepulti.
Quare cum hac de causa tum ob iniquas exactiones omnia erant 13
plena luctu et maerore.

Quae cum ita essent, orientalium praetorum principes de- 14
fectionem parturientes Nicephorum Botaniatem curopalatem prae-
latum ceteris regem salutant. Quae res ideo regem complevit 15
perturbatione et terrore, quod canebatur littera NY aliquando
fore superior littera MY. Erat autem Botaniates claro natus 16
genere atque a Phoca originem ducere putabatur. Rex igitur 17
per caduceatores ingenti pecunia promissa a Turcis petit, ut se-
ditiosos sibi tradant. Botaniates autem regio habitu et nomine 18
usurpato ex Oriente, ut diximus, Byzantium contendit. Sed et 19
ab Occidente alia seditionis tempestas exstitit; nam praeses Nice-

ἀρχήν, ἀφίσταται καὶ αὐτὸς καὶ περιβάλλεται τὰ τῆς βασιλείας
 παρὰσημα καὶ τοῖς ἐκεῖ παροῦσι δορυφορούμενος τάγμασιν εἰς
 20 τὴν Ἀδριανούπολιν ἀπῆει, ἀφ' ἧσπερ καὶ ὠρμητο, καὶ τῷ
 ἀδελφῷ Ἰωάννῃ ἐκεῖ ἐνωθεὶς πληθὸς τε στρατιωτῶν ἐκεῖθεν
 D ἔθνηκῶν τε καὶ Μακεδόνων πείσας συνάρασθαί οἱ τῆς τυραν- 5
 21 νίδος ἀπήρξατο. τισὶ δὲ τῶν τοῦ Βρυεννίου ὁ Θεοδοροκάνος
 22 συμμίσξας ἠτιτᾶται τε καὶ ἀλλοκεται. προσερόρησαν δὲ τῷ Βρυ-
 εννίῳ καὶ οἱ Ῥαιδεστηνοί, ἀλλὰ μέντοι καὶ οἱ οἰκοῦντες τὸ Πά-
 23 νιον. εἶχετε τοίνυν τῆς ἀποστασίας ὁ Βρυνένιος κραταιῶς, τὸν
 ἀδελφὸν κουροπαλάτην τιμήσας καὶ στείλας σὺν δυνάμει πρὸς 10
 24 τὸ Βυζάντιον, ὡς αὐτίκα τοῦτο παραληφόμενον. ἠώρητο γὰρ
 ἐλπίσιν ὡς ὑπτίαις, τὸ τοῦ λόγου, χερσὶν οἱ τῆς συγκλήτου
 WIII²³⁰ βουλῆς αὐτὸν ὑποδέξονται διὰ τὴν πρὸς τὸν λογοθέτην Νικη-
 PII²⁹⁰ A φόρον ἀπέχθειαν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως ἀφέλειαν· ἀλλ' οὐ κατὰ
 25 τὸν σκοπὸν αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα ἀπηντήκασιν. ἐπελθόντες γὰρ 15
 οἱ σταλέντες τῷ τείχει τῶν Βλαχερονῶν ἠκροβολίσαντο μὲν,
 26 ἤνυσαν δὲ οὐδέν. ὄθεν διὰ τῆς γεφύρας διαβάντες εἰς τὴν
 ἀντικρὺ τῆς πόλεως ἤπειρον τὰς ἐκεῖ τυγχανούσας οἰκοδομὰς
 παρέδοσαν τῷ πυρὶ κάκειθεν εἰς τὸν Ἀθύραν ὑπέστρεψαν.

3 ἐπῆει BD 6. p. 717, 3. 6 βρυεννίου RwpDi, βρυενίου AC
 6 θεοδοροκάνος ARwp Scylitz. p. 728, 11, Mich. Attal. p. 247, 12,
 Θεοδοροκάνος Di 7 βρυεννίῳ R(wpDi), βρυενίῳ AC
 8 δ***δεστηνοί E πάνιον AΩwpDi (Scylitz. p. 729, 10, Mich. Attal.
 p. 249, 3), πάνιον E 9. p. 717, 10 βρυνένιος RwpDi, βρυνένιος
 AC 14 ἀφελεί C 15 αὐτῷ R*wpDi, αὐτὸν A 18 ἀντικρὺ
 w* p invitis AR, v. ad p. 552, 16. 622, 7 19 τῷ om. D.

phorus Bryennius, Dyrrhachii dux, cum sibi abrogatam esse di-
 gnitatem cognovisset, et ipse deficit regni insignibus arreptis et
 20 legionum, quas ibi habebat, custodia munitus Hadrianopolim
 petit, unde ortus erat; ubi fratre Ioanne adiuncto et militibus
 gentilibus et Macedonibus multis ad se pellectis, tyrannidem au-
 21 spicatur. Theodorocanus autem cum parte copiarum illius con-
 22 gressus et vincitur et capitur. Quin et Rhaedestini et Panii in-
 23 colae ad Bryennium conflexerunt. Itaque defectionem naviter
 urgens Bryennius fratrem curopalatam designatum cum copiis
 24 Byzantium misit, quasi statim capturus esset urbem. Eam enim
 spem alebat se a senatu tam ex odio adversus regem logothetam Nice-
 phorum, quam ob regis simplicitatem supinis, ut aiunt, manibus
 susceptum iri; neque vero res illi ex animi sententia cesserunt.
 25 Nam ii, quos miserat, Blachernarum moenia adorti levia quae-
 26 dam proelia fecerunt, neque vero quicquam profecerunt. Unde
 per pontem in obversam urbi continentem progressi aedificia

οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς περιστατούμενος πάντοθεν τὸν Ῥουσέλιον 27
 λύει τε τῶν δεσμῶν καὶ ῥήμασι καὶ χρήμασι τὸν ἄνδρα ἐκ-
 μειλιξάμενος ἐπελθεῖν πείθει τῷ τοῦ Βρυεννίου δμαίμονι μετὰ
 τοῦ προέδρου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, στραταρχοῦντος τῆς τῷ
 5 βασιλεῖ κατὰ τὸ Βυζάντιον προσούσης δυνάμεως. ὁ μαθὼν δ 28
 IV 226 τοῦ Βρυεννίου ἀδελφὸς ἔφθη διαδράς. τῶν Μακεδόνων μέντοι 29 B
 καταληφθέντες πολλοὶ οἱ μὲν ἔπεσον, οἱ δ' ἐάλωσαν.

Ἐν τοσοῦτῳ δὲ καὶ Πατιζινάκων πλήθος ἐπῆλθε κατὰ 18
 Ἀδριανουπόλεως καὶ περὶ ταύτην παρεμβalόντες τὴν πέριξ
 10 αὐτῶν ἐληίζοντο χώραν, οὗς ὁ Βρυέννιος δεξιωσάμενος χρή-
 μασι μεταναστῆναι τῆς πόλεως ἔπεισε. περὶ δέ γε τὴν Κύζικον 2
 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπελθόντι καὶ πειρωμένῳ ὑπαγαγέσθαι τοὺς
 ἐκεῖ ὁ Ῥουσέλιος ἐντυχὼν ἐτρέπατο κατὰ κράτος αὐτόν.

Ἄρτι δὲ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου πρὸς τὰς 3
 15 αἰωνίους μεταθεμένον μονὰς ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοὺς ἐφ' ἐνὶ καὶ
 μηνσὶν ἑπτὰ τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντος προεχειρίσθη πατριάρχης
 Κοσμάς μοναχός, λόγοις μὲν οὐχ ὀμνηλικῶς, ἀρεταῖς δὲ παν- C
 τοίαις κοσμούμενος καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς τοῦ βασιλέως ἐξ-
 ὄχως τιμώμενος.

1 οὗ δ Κομνηνὸς Ἀλέξιος καὶ ὁ Ῥουσέλιος ἀπεστάλησαν κατὰ τοῦ Βρυεν-
 νίου (Βρυεννίου C) C 14 περὶ πατριαρχῶν CE

1 οὐσέλιον E, corr. Ew 2 τε om. B 6 ἔφη C 7 κατα-
 λειφθέντες BDEwp δὲ E 8 καὶ om. C 9 ἀδριανουπόλεως
 D, ἀδριανούπολιν C 10 αὐτῆς D 11 μεταστῆναι Ewp κύζι-
 κον (sic) A 12. 13 τῷ ἀδελφῷ—δ ἔρον om. C, suppl. Cw, v. B-W
 Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 207 et 216, 2 12 ἐπελθόντι D
 16 προχειρίσθη w*p 17 παντοίαις E, πανταίαις w*p

incenderunt indeque Athyram redierunt. Rex vero tantis undi- 27
 que malis vexatus Ruselio vinculis soluto et verbis et pecunia
 delinito persuadet, ut una cum Alexio Comneno praeside, qui
 copiis Byzantinis praecerat, Bryennii fratrem invadat. Quibus 28
 rebus ille mature cognitis fuga salutem petit. Multi tamen Mace- 29
 dones occurrentes partim caesi, partim capti sunt.

18. Interea Patzinacorum multitudo Hadrianopolim aggressa
 castris positis agros sibi proximos vastat, a quibus Bryennius
 pecunia data impetravit, ut ab urbe recederent. Ruselius vero 2
 eius fratrem Cyzicum invadentem ac gentem illam subigere co-
 nantem proelio victum profligavit.

Patriarcha Ioanne Xiphilino in aeternas mansiones trans- 3
 lato, cum ecclesiam annos XI et menses VII rexisset, patriarcha
 est designatus Cosmas monachus, ineruditus ille quidem sed
 omnis generis virtute ornatus, qua de causa a rege quoque plu-
 rimi aestimabatur.

4 Ὁ μέντοι Βοτανειάτης ἐκ διαφόρων γενῶν ἐαυτῷ περι-
 ποιησάμενος τάγματα καὶ Τούρκους προσηταιρίαστο, ὧν ἐξῆρχεν
 ὁ Κουτλουμοῦς, τῶν παρὰ Πέρσαις τυγχάνων περιφανῶν, δς
 τῷ σουλτάνῳ κατὰ γένος προσήκων περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ δι-
 5 εφέρετο, καὶ πρὸς πολέμους ἤδη χωρεῖν ἠτοιμάζοντο. τοῦτο ὅ
 τῷ χαλιφᾷ ἀγγελθέν (οὗτος δὲ παρ' αὐτοῖς ὑπερβαλλόντως τε-
 τίμηται, ὡς ἐκ τοῦ γένους τοῦ Μουχούμετ κατάγεσθαι νομι-
 6 γένηται πόλεμος. αὐτίκα τοίνυν εἰ καὶ τῆς οἰκείας διατριβῆς
 D μὴ ἐξίεναι τῷ χαλιφᾷ μηδὲ δημοσιεῦεν νενομίσται, ἐκείνος τοῦ 10
 ἔθνους καταφρονήσας ἔξεισι καὶ ἀπεισι πρὸς τοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς
 ἀντερίζοντας καὶ πείθει τούτους τῆς μὲν μάχης ἀφέξεσθαι, τὸν δὲ
 σουλτάν ἔχειν μὲν τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀνακρωτηρίαστον, συν-
 ἀρασθαι δὲ τῷ συγγενεῖ παντοίως, ἐν κατασχέσει γενέσθαι χῶ- D IV 27
 7 ρας Ῥωμαϊκῆς καὶ ταύτης ἀρχεῖν. ἐπὶ τούτοις γενομένων ἐκεί- 15
 νοις συμβάσεων, ὁ Κουτλουμοῦς εἰς τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένετο
 8 καὶ τότε τῷ Βοτανειάτῃ συνεστρατεύετο. ἔχων οὖν στρατιάν

1 ὅτι (ὁπως E) οἱ Τούρκοι τὰς Ῥωμαϊκὰς κατέσχον χώρας ἐν τῇ ἐφῶ καὶ
 φκείωσαντο CE

1 ποιησάμενος B 3 κουτλουμοῦς A Scylitz. p. 732, 6, κουτλου-
 μοῦς RwpDi, κουτλουμοῦς C 4 σουλτάν Owρ, σουλτάν E προσ-
 ῆκων RwpDi, προσήκων A 5 ἠτοιμάζετο E 6 ἀπαγγελθέν Ewp
 ὑπερβαλλόντως RwpDi, ὑπερβαλλόντως AD, rectam formam omnes
 libri exhibent XVIII 20, 1 τετίμητο w* p invitis AR 7 μα-
 χουμὲτ Ewp 8 post ἀγων. add. ἐκείνον C ἀνέβαλεν D
 10 Χαλιφᾷ p* 12 ἀποσχέσθαι C, sed v. ad XIV 5, 2 13 οἰ-
 κείαν om. D ἀκρωτηρίαστον C, corr. Cw 14 δς post συγγενεῖ B
 πάντως BD 16 κουτλουμοῦς A, κουτλουμοῦς B^swρDi, κουτουλ-
 μοῦς C, |τλουμοῦς D, κουτλουμοῦς E, v. ad vs. 3 17 τότε post
 βοταν. B

4 Ceterum Botaniates legionibus e diversis gentibus conflatis
 etiam Turcos sibi conciliavit, quorum dux erat Cutlumus, Persa
 illustris, qui cum sultano, cui genere erat propinquus, de regno
 5 contendeat; iamque ad arma res spectabat. Id chaliphæ, cuius
 apud illos maxima est auctoritas, ut qui a Muchumeto ortum
 sumere putetur, magnum dolorem attulit, quod inter ipsos
 6 bella civilia essent oritura. Quamvis igitur moris non esset, ut
 suo loco excederet et in publico versaretur, tamen ille instituto
 neglecto ad eos abit, qui de regno litigabant, iisque persuadet,
 ut omisso bello sultanus principatum suum teneat integrum
 cognatoque omni ope præsto sit, ut Romanis provinciis subactis
 7 imperet. Quibus pactionibus firmatis Cutlumus Romanam di-
 8 tionem ingressus Botaniatæ operam navat, qui iustis copiis in-

ἀξιόλογον ὁ Βοτανειάτης μεθ' ἑαυτοῦ ἔσπευδε τὴν Νίκαιαν καταλήψεσθαι. ἤδη γὰρ προϋδέδοτό οἱ ἡ πόλις αἴτη παρὰ τῶν 9 τεταγμένων αὐτῆς ἐπὶ φυλακῇ, κάκεινοι αὐτῷ ἐθέλονται προσεχώρησαν, καὶ τῆς μεγαλοπόλεως δὲ πολλοὶ καθ' ἑκάστην προσ- PII291A
 5 εφορέων αὐτῷ. οὕτω μὲν οὖν τῷ Βοτανειάτῃ κατὰ ζοῦν ἐχώ- 10 ρουν τὰ πράγματα· ἐν δὲ τῇ τῶν πόλεων ὑπερκειμένη παμπληθεὶ συνελθόντες τό τε ταύτης δημοτικὸν καὶ τὸ ὑπερέχον ἐν ἄρχουσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν τῇ ἐκκλησίᾳ κεκληρωμένων τὸ ἔκκριτον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ
 10 πανηγύρεως αὐτοκράτορα τὸν Βοτανειάτην ἀναγορεύουσι, προεξάρχοντος τοῦ τοιοῦτου συλλόγου τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας, τοῦ καλουμένου Αἰμιλιανοῦ, καὶ τοῦ μητροπολίτου Ἰκονίου. διαφεθέντες οὖν κατὰ φατρίας τῆς πολιτείας οἱ ἔξοχοι καὶ 11 κατὰ φάλαγγας συνασπίσαντες ἐπίασιν τῶν ἀνακτόρων τοῖς πρὸς
 15 ἀνίσχοντα ἥλιον καὶ τούτων κρατήσαντες στρατιώτας οἰκείους ἐφιστώσιν εἰς αὐτῶν φυλακῇ. τὸν δὲ βασιλέα σὺν τῇ βασι- 12B W III 231
 λίσῃ Μαρίᾳ καὶ τῷ νιῷ εἰς τὰ ἐν Βλαχέρναις καταπεφευγότα ἀνάκτορα καθαιροῦσι τῆς βασιλείας καὶ ῥάκος ἀμφιεννύουσι

1 οὗ ὁ Βοτανειάτης κατέσχε τὴν Νίκαιαν CE 6 οὗ ὁ δῆμος τῆς πόλεως βασιλέα ἀνέπει (ἀνεῖπεν αὐτοκράτορα E) τὸν Βοτανειάτην CE καὶ τὸν Μιχαὴλ καθείλον καὶ ἀπέκειραν C

1 μεθ' ἑαυτοῦ RwpDi, μετ' αὐτοῦ A 2 προϋδέδοτό C περι C
 3 αὐτῆς] αὐτοῖς C ἐθέλονται αὐτῷ E(wp) 4 μεγάλης πόλεως Ewp
 5 ἐχώρει BDEwp 6 παμπληθεὶ RDt, παμπληθεὶ ADwp, παμπληθεὶς E 7 δημοτικὸν ταύτης BDEwp 8 οὐ μὴν ἀλλὰ AR, ἀλλὰ μὴν BDwp post τῶν add. ἐν BDEwpDi 9 τῆς om. E
 12 αἰμιλιανοῦ B^swpDi Scylitz. p. 733, 19, αἰμιλιανοῦ AR, v. ad XVIII 19, 25 13 διακριθέντες BD φατρίας wp invitis AR τῆς πολιτείας om. D 14 ἐπίασιν RwpDi, ἐπίασιν | A, v. ad XIII 1, 5 post πρὸς add. τὸν wpDi invitis AR 16 συνιστώσιν BD βασιλευσούῃ E(wp) 18 καθαιροῦσι p* ῥάκος B

structus Nicaeam occupare properabat. Iam enim praesidiarii 9 Nicaeae milites prodita urbe ultro se cum ipso coniunxerant, et a magna urbe cotidie multi ad illum confuebant. Ita rebus ex 10 sententia succedentibus Botaniates in urbe principe frequentissimo conventu plebis et primorum ex magistratibus et selectorum sacerdotum celebri annuntiationis festivitate rex appellatur, Aemiliano patriarcha Antiocheno et metropolitano Iconii auctoribus. Igitur reipublicae primores tributim divisi et phalangis instar 11 conglobati regiam Orienti obversam invadunt et suorum militum praesidio firmant. Regem vero, qui cum regina Maria et filio 12 in Blacherniam regiam confugerat, erepto regno lacernaque mo-

- μοναχοῦ καὶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Στουδίου ἀπάγουσιν, ἀπο-
 13 λελανκτότα τῆς βασιλείας ἐν ἔτεσιν ἕξ καὶ τοσοῦτοις μηνί. ταῦτα
 κατὰ τὸ σάββατον γέγονεν, ἐν ᾧ τὴν ἐπὶ τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει
 τοῦ Λαζάρου θαυματοποιίαν τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν
 14 πανηγυρίζειν ἡ ἐκκλησία παρείληφε. τοῦ γὰρ Μιχαὴλ οὕτω 5
 τῆς βασιλείας ἐκπεπτωκότος, ἀπραγμάτευτον εἶδεν ὁ Βοτα- D IV 2
 νειάτης τὴν αὐταρχίαν καὶ ἦει πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων.
 15 ὁ μέντοι Νικηφόρος ὁ λογοθέτης τῷ Ῥουσελίῳ ἐν Ἡρακλείᾳ
 C 16 σκηνομένῳ τῆς πόλεως ὑπεξελθὼν προσεχώρησεν. οἱ δ' ἐν
 τῇ πόλει τὸν Μιχαὴλ κατασπύσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις βασι- 10
 λέως χηρεύοντα συντηρήσαντες τὰ βασίλεια τῷ Βοτανειάτῃ ἐπι-
 17 σπεῦσαι καὶ ἔλθεῖν ἐπιστέλλουσιν. ὁ δὲ ἕνα τῶν οἰκείων δού-
 λων προπέμψας, τὸν Βορίλαν φημί, καὶ δι' αὐτοῦ κατασχῶν
 τὰ ἀνάκτορα ἐκκατέλαβε κάκεινος μετ' οὐ πολῦ.
 19 Ἐπεὶ δ' ἐν τοῖς βασιλείοις ὁ Βοτανειάτης ἐγένετο, ἀνα- 15
 δεῖται κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην παρὰ τοῦ πατριάρχου βασιλικῆ
 ταινία καὶ πρῶτον ἅπασι παρέσχετο φιλοτίμημα τὰς εἰς τὸ δη-

ὁ δὲ πρὸς ὁ Βοτανειάτης τῆς βασιλείας ἐδράξατο CE 15 βασιλεία Νικη-
 φόρου (om. B) τοῦ Βοτανειάτου AR

2 μηνί τοσοῦτοις Ewp; apud Scylitz. p. 734, 6 videntur excidisse
 καὶ μηνῶς ἕξ coll. Mich. Attal. p. 270, 23 post ταῦτα add. δὲ C
 3 τὴν ἐπὶ RwpDi, τῇ ἐπὶ AD 4 τοῦ λαζάρου om. C post
 κυρίου add. καὶ θεοῦ Ewp, om. AOWo lat. 5 γὰρ A, γοῦν Rwp
 5. 6 τῆς ἀρχῆς οὕτως O 6. 7 εἶδεν ὁ βοτ. τὴν βασιλείαν, quorum
 duobus verbis ultimis ascripsit γὰρ τὴν αὐταρχίαν A, εἶδεν τὴν αὐταρ-
 χίαν ὁ βοτ. Ewp, εἶδεν ὁ βοτ. τὴν βασιλείαν O 8 λογοθέτης p* 10
 ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις om. D βασιλεύοντος BD, βασιλέως Bw 12 δοῦ-
 λον D 13 πέμψας O βορίλαν AEwp (v. Niceph. Bryenn.
 p. 146, 11, 147, 9), βορίλον O Scylitz. p. 734, 23 16. 17 ταινία
 βασιλικῆ E(wp) 17 παρέσχετο AC, παρέσχε τὸ RwpDi

- nastica induta in Studii monasterium abducunt, cum regnum
 13 annos sex et menses totidem tenuisset. Id eo sabbato actum,
 quo ecclesia secundum morem a maioribus acceptum domini et
 servatoris nostri in Lazari resurrectione miraculum celebrare solet.
 14 Michaële enim ad hunc modum pulso, Botaniates imperio
 15 nullo negotio potitus ad urbem proficiscitur. Verum Nicephorus
 logotheta clam egressus ad Ruselium Heracleae castra habentem
 16 se contulit. Urbani vero, qui Michaëlem pepulerant, asservata
 regia per triduum principe destituta Botaniatem per litteras mo-
 17 nent, ut propere veniat. Is igitur Borila uno de servis misso,
 qui illam occuparet, ipse haud ita multo post est consecutus.
 19. BOTANIATES, cum in regiam venisset, a patriarcha feria

μόσιον ἀπάντων κοινῶς ὀφειλὰς ἐκτεμῶν ἀπροσοδιορίτως καὶ
 χρεωκοπίαν τούτων θεσπίσματι μεγαλοπρεπῶς ἐργασάμενος. **ξ**ι 2
 δὲ τῷ Βρυεννίῳ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐχομένῳ τῆς τυραννίδος D
 στέλλει τοὺς ἀπαγγέλλοντας τὴν τοῦ Καίσαρος ἀξίαν αὐτῷ δι-
 5 δόναι, εἰ τῆς τυραννίδος ἀπόσχοιτο, καὶ τοῖς αὐτῷ συναρα-
 μένοις τὰς τιμὰς ἐπιβεβαιῶσαι, αἷς αὐτοὺς ἐκείνος ἐτίμησεν. **ο** 3
 δὲ σφόδρα τῆς βασιλείας ἐφίετο καὶ ἀνένδοτος ἦν· πάλιν οὖν
 ἑτέρα πρᾶξις καὶ ἐπὶ ταύτῃ τρίτη. **ο** δ' ὑπερηφανεύετο καὶ 4
 οὐδὲ κατὰ τὰ τῶν πρέσβειων νόμιμα τοὺς πρέσβεις ἐδέχετο,
 10 ἀλλ' ἀτίμως αὐτοὺς ἀπεπέμπετο. ὡς οὐδὲν οὖν εἰρηνικῶς 5
 ἀνύειν ἔγνω ὁ βασιλεὺς, καὶ ἄκων πρὸς μάχην ἀπένευσε, καὶ
 τὸν Κομνηνὸν Ἀλέξιον τιμητικῶς νωβελισμον καὶ προχειρι-
 σάμενος μέγαν δομέστικον καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν αὐτὸν δυνάμεων P II 292 A
 προστηράμενος κατὰ τοῦ Βρυεννίου ἐξέπεμψεν· **δς** τούτῳ συμ- 6
 IV 229 βαλὼν κατὰ τι χωρίον Καλαβρῦνν λεγόμενον διὰ τὸ κατάρ-
 ρυτον εἶναι τὸν τόπον βρῦσεσιν ὑδάτων πολλαῖς τε καὶ ἀγαθαῖς
 ῥαδίως τῆς ἐκείνου περιεγέμετο στρατιῆς, καὶ τῶν μὲν πεσόν-
 των, τῶν δὲ φυγόντων, εἶλε μονωθέντα τὸν τυραννήσαντα καὶ

2 ὅπως ὁ Βρυένιος (βρυνένιος C) τυραννῶν ἐάλω καὶ ἐτυφλώθη C

1 | κοινὰς ὀφειλὰς ἀπάντων D 2 χρεωκοπίαν BD, χρεωκοπίαις E
 3 βρυεννίῳ R(wpDi), βρυενίῳ AC 5 συναρ. αὐτῷ C 6 αἷς]
 ὡς B 8 ἑτέρα] τέρα C ἐπ' ἐκείνη C 9 τὰ RwpDi, om.
 ACD 10 οὐδὲν BDwp post εἰρη. repetit οὐδὲν | C
 11 ἐπένευσε B 12 νωβε'λίσιμον Awp, νωβελλισμον R, νωβελλο-
 σιμον Di, v. ad XV 8, 2 13 μέγα A, corr. Ar 14. p. 722, 2.
 723, 7 βρυεννίου RwpDi, βρυενίου AC ἐξέπεμψεν RwpDi, ἐξ-
 ἐπεμψε A, v. ad XIII 1, 5 16 πολλῶν | τε καὶ ἀγαθῶν Ewp

tertia magnae hebdomadis corona ornatus primum illud liberali-
 tatis specimen edidit, ut, quaequae fisco deberentur, prorsus
 omnia aboleret ac novas tabulas illustri edicto institueret. Bry-2
 ennio vero, qui tum in Oriente tyrannidem tenebat, per legatos
 Caesaris honorem pollicetur, si tyrannide abstineat, eiusque ad-
 iutoribus honorum, quos iam ab illo accepissent, confirmationem.
 Sed cum ille regni cupiditate aestuans non cederet, sed et alte-3
 ram et tertiam legationem superbe repudiasset, legatis contra 4
 morem exceptis et cum ignominia dimissis, rex desperatis quietis 5
 condicionibus invitatus bellum suscepit et Commenum Alexium no-
 bilissimi titulo ornatum et magnum domesticum designatum prae-
 fectumque Romanis legionibus contra Bryennium misit. Is cum 6
 eo congressus loco, qui a frequentibus bonisque aquae scaturigi-
 nibus Calabrya dicitur, illius exercitu facile superato, aliis
 caesis, aliis fugatis tyrannum destitutum cepit ac miserum ho-

τοῦ φροτὸς τὸν δέιλαιον ἀπεισέτησε καὶ εἰσήγαγε τυφλὸν εἰς
7 τὴν βασιλεύουσαν. καὶ ἡ μὲν τοῦ Βρυεννίου εἰς τοῦτο τέλους
κατήτησεν ἐπανάστασις· ἐπανέστησαν δὲ καὶ οἱ Βάραγγοι κατὰ
8 τοῦ βασιλέως, ἀνελεῖν αὐτὸν μελετήσαντες. ἀντιταξαμένης δ'
αὐτοῖς χειρὸς ἑτέρας Ῥωμαϊκῆς, εἰς ἱεροσολὰς ἐτράποντο καὶ συγ- 5
γνώμης ἐπέτυχον.

B 9 Τῷ δὲ βασιλεῖ τούτῳ τῆς ὁμοζύγου τελευτησάσης, πολλὰ
μὲν ἐμνηστεύοντο παρθένοι, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἡ τοῦ βασι-
10 λέως τοῦ Δούκα θυγάτηρ Ζωή. ὁ δὲ ἡ τὴν βασιλίδα Εὐδο-
κίαν ἤθελεν ἀγαγεῖσθαι ἢ τὴν ἐξ Ἀλανῶν Μαρίαν, τὴν τῷ πρὸ 10
11 αὐτοῦ συνοικήσασαν. στέλλει γοῦν τὴν Εὐδοκίαν μετακαλού-
μενος· ἡ δέ, ὡς λόγος, οὐκ ἀτηνήγαστο, ἐκωλύθη δὲ πρὸς τοῦτο
12 ὁ βασιλεὺς παρὰ τινῶν μοναχῶν. καὶ ἄγεται τὴν βασιλίδα
W III 232 Μαρίαν, οὐδὲν ἦντιον παρανομήσας ἢ εἰ τὴν Εὐδοκίαν ἠγάγετο·
13 μοιχεία γὰρ ἦν ἀπρησθησασμένη τὸ τολμηθέν. διὸ καὶ ὁ τὴν 15
14 ἱερολογίαν τετελεκῶς ἐπ' αὐτοῖς τῆς ἱερωσύνης ἐκπέπτωκεν. ὁ
C μέντοι προβεβασιλευκῶς Μιχαήλ, ὡς εἴρηται, τὴν τρίχα καρεῖς,

2 ἐπανάστασις τῶν Βαράγγων C 7 διὰ τὴν πρὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
γυναικα ἐξημεν ὁ Βοτανειάτης C 16 διὰ μητροπολίτης Ἐφέσου ἐχειρο-
τονήθη ὁ τῆς βασιλείας ἐκπεσὼν Μιχαήλ C

2 καὶ ἡ μὲν] ἡ μὲν οὖν C 3. 4 τῷ βασιλεῖ καὶ οἱ βάραγγοι C
5 ἑτέρας om. D 7 δὲ om. B βοτανειάτη C Wo lat. τούτῳ] πάλαι C
8 ἐμνηστεύοντο παρθένοι] παρθένοι ἐμνηστεύοντο βασιλεύσαντι, καὶ ταῦτα
8 διὰ παρῆλκι, C Wo lat. post βασιλέως add. κωνσταντίνου C
9 θυγάτηρ om. B 10 ἀγαγεῖσθαι εὐδόκει C ἐξ Ἀλανῶν
Rwp, Di, ἐξαλαμανῶν A 11 συνοικήσασαν D γοῦν] δὲ C
12 ἀπηνήγαστο E 14 post μαρίαν add. τὴν τῷ πρὸ αὐτοῦ συνοι-
κήσασαν E(wp), om. A O Wo lat. post ἠγάγετο add. εἰ μὴ καὶ
μᾶλλον· C Wo lat. 16 ἱερωσύνης w* p invitis AR 17 εἴρηται]
XVIII 18, 12 post καρεῖς add. καὶ Rwp

7 minem caecatam in urbem perduxit. Hunc Bryennii motus ex-
itum habuit; sed et Varangi regem seditione interficere conati
8 ab alia Romana manu oppressi conversique ad preces veniam
impetrarunt.

9 Cum autem huius regis uxor obiisset, multae virgines ei
10 offerebantur ac prae ceteris Constantini Ducae filia Zoë. Verum
illi placebat aut reginam Eudociam ducere aut Mariam Alanam
11 decessoris coniugem. Misit igitur ad Eudociam, quam ferunt
coniugium non recusasse, sed monachis quibusdam vetantibus
12 Mariam reginam ducit, qua in re nihilo rectius fecit, quam si
Eudociam accepisset; id enim facinus impudens erat adulterium.
13. 14 Ille certe, qui sacrum nuptiale peregerat, sacerdotio excidit. Mi-
chaël vero pridem rex, tonsa coma, ut dictum est, concilii suf-

νήφω συνοδικῆ μητροπολίτης Ἐφέσου χειροτόνητο καὶ ἀπαξ
φοιτήσας ἐκεῖ ἐπανήλθε καὶ ἐν τῇ τοῦ Μανουὴλ μονῆ ἐποιεῖτο
τὴν διαίταν. μετὰ δὲ τὸ τὸν Βοτανειάτην τῆς βασιλείας ἐκ-15
πεπτωκέναι θνήσκων οὗτος ὁ Μιχαήλ, πολλὰ δεηθείσης αὐτοῦ
5 τῆς βασιλείσης Μαρίας, ἥδη κἀκείνης μοναχῆς γεγονυίας, συ-
γνώμην ἔνειμε ταύτῃ καὶ συγχώρησιν ἐπήνξατο ἐκ θεοῦ.

IV 230 Ὁ δὲ πρωτοπρόεδρος Νικηφόρος ὁ Βασιλάκιος, τοῦ Βρυ-16
ενίου γενόμενος ἐπὶ τῷ Δυρραχίῳ διάδοχος, καὶ αὐτὸς ἔρωτα
τῆς βασιλείας ἐνεκνυμόνησε καὶ στρατιᾶν ἀδροίσας σὺν αὐτῇ
10 πρὸς Θεσσαλονίκην ἀνήει. ἔνθα μαθὼν ὡς ὁ Βοτανειάτης βε-17
βασιλεύκει, ἐκείνῳ μὲν ἐπέστειλε δουλικῶς, λάθρα δὲ τὰ τῆς D
ἀποστασίας ἐτύρευε καὶ πρὸς συμμαχίαν μετεπέμπετο Πατζι-
νάκας. ὁ γνοὺς ὁ Βοτανειάτης χρυσόβουλλον αὐτῷ στέλλει18
γραφὴν, ἅμα μὲν περιποιούσας αὐτῷ ἐφ' οἷς ἐτόλμησε τὸ ἀμέ-
15 ριμον, ἅμα δὲ καὶ τιμὴν αὐτῷ νωβελισίμου βραβεύουσας·
ἀλλ' ἐκεῖνος ἀτεγκτός ἦν. ὄθεν καὶ κατ' αὐτοῦ ὁ Κομνηνός19
Ἀλέξιος στέλλεται, τιμηθεὶς σεβαστός, καὶ κατὰ Θεσσαλονίκην
γενόμενος καὶ τῷ Βασιλακίῳ συμμίξας τοὺς περὶ ἐκεῖνον κατ-

7 ἀποστασία τοῦ Βασιλακίου καὶ ἄλωσις καὶ πῆρωσις τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ C

6 ἐνεύματο C 7 ante νικηφ. add. δ D 10 ὡς RwpDī, om. A
βεβασιλεύκε D 11 τὰ οἰν. D 12 μετεπέμπετο AR, μετεπέ-
μπεται w*, μεταπέμπεται p* πατζινάκους BEwp, πατζινάκους ex
πατζινάκας mut. D 13 χρυσόβουλλον CEwpDī, χρυσόβουλον AR
14 περὶ ποιούσας (sic) A 15 ἅμα δὲ RwpDī, om. A νωβε-
λισίμου ADwp, νωβελισίμου R, νωβελισίμου Dī, v. ad XV 8, 2
16 ἀτεγκτός RwpDī, ἀτεκτός AD 18 βασιλείῳ D τοὺς RwpDī,
τοῖς A

fragiis Ephesi metropolitanus est creatus; et cum semel eo ve-
nisset, reversus in Manuelis monasterio vitam egit. Post amissum 15
a Botaniata imperium a Maria regina, et ipsa iam monacha facta,
moribundus veniam suppliciter oratus ignovit mulieri ac deum
rogavit, ut itidem ei ignosceret.

Ceterum protoproëdrus Nicephorus Basilacius, qui Bryennio 16
in Dyrrhachii praefectura successerat, et ipse regni cupiditate
aestuas collecto exercitu Thessalonicam proficiscitur. Ubi cum 17
didicisset Botaniatem rerum potitum esse, serviles ad eum litteras
dedit; interim vero clam defectionem moliebatur, Patzinacis in
auxilium evocatis. Quo Botaniates cognito, aurea bulla missa 18
et impunitatem ei et nobilissimi honorem pollicetur; verum cum
ille non flecteretur, Comnenum Alexium, quem appellarat seba-
stum, contra illum mittit, qui Thessalonicam profectus, Basilacii

ετροπώσατο κάκεινον εἰς τὴν τῆς Θεσσαλονίκης συμφυγόντα ἀκρόπολιν πολιορκία ἐζώγησε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοψε
 20 τοῦ ἀνδρὸς κελεύσει βασιλικῆ. καὶ ἄλλοι δὲ ἀντάραντες ἦσαν
 P II 293 A χεῖρας τούτω τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἐκ τῶν περὶ τὸν Βρυέννιον συμ-
 βάντων καὶ τῶν περὶ τὸν Βασιλάκιον σωφρονοισθέντες τὰ ὄπλα 5
 κατέθεντο.

- 21 Τῶν Τούρκων δὲ τὴν ἐφάν κατατρεχόντων, στέλλει κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς σὺν ἀξιωματῷ στρατεύματι Κωνσταντίνου τὸν υἱὸν τοῦ προβεβασιλευκότος Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα, ἐκεῖνον στρατάρχην τῆς κατὰ τῶν Τούρκων στρατιᾶς προστησάμενος. 10
 22 ὁ δὲ πρὸς τὴν καλουμένην Χρυσόπολιν διαπεραιωθείς νεωτερίζει εὐθὺς καὶ παρὰ τῆς ἐκείσε οὔσης στρατιωτικῆς πληθύος
 23 ἀναγορεύεται βασιλεὺς. ἀλλὰ τοὺς μὲν τῶν στρατιωτῶν δώροις ὁ βασιλεὺς ὑπηγάγετο, τοὺς δ' ἀξιωματῶν τιμαῖς ὠκειώσατο, ἄλλους δ' ἄλλως μετεχειρίσατο· καὶ παρ' αὐτῶν συσχεθεῖς 15
 B 24 ὁ Κωνσταντῖνος παρεδόθη τῷ βασιλεῖ. κείρεται τούτων ὁ νεανίας D IV 2
 καὶ εἰς νῆσον περιορίζεται· λόγος δ' ἔχει καὶ ἱερέα χρεισθῆναι
 25 τὸν ἀνθρώπον. τοῦ πατριάρχου δὲ Ἀντιοχείας τοῦ Αἰμιλιανοῦ τὸν βίον μετῆλλαχότος προκεχειρίστο ἕτερος Νικηφόρος ὁ Μαῦρος λεγόμενος. 20

7 ἀποστασία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Δούκα C

4 χεῖραν D, χεῖρας w*^p βρυέννιον RwpDi, βρυέννιον AC 5 τῶν
 om. Rwp 8 ἀξιωματῷ στρατεύμασι B κωνσταντίνου BwpDi,
 κωνσταντίνου AR, v. ad vs. 16, XVIII 17, 7, Scylitz. p. 742, 5
 13 τοὺς] τοῦ w*^p 14 ἀξιωματῶν w*^p 16 κωνσταντῖνος BwpDi,
 κωνσταντῖος AR, v. ad vs. 8 17 χρεισθῆναι RwpDi, χρεισθῆναι
 D, χρεισθῆναι A 18 τοῦ alterum om. D αἰμιλιανοῦ BwpDi,
 αἰμιλιανοῦ AR, v. ad XVIII 18, 10 19 μῶρος E

copiis profligatis ipsum in arce urbis expugnata captum iussu
 20 regio oculis privavit. Qua Bryennii et Basilacii clade alii quoque, qui seditionem contra regem moverant, modestiores facti arma posuerunt.

- 21 Contra Turcos autem Orientem incursantes iusto exercitu attributo rex Constantinum, Constantini Ducae pridem regis filium,
 22 cum imperio misit. Qui cum Chrysopolim traiecisset, statim novis rebus studet et a militari turba, quae illic erat, salutatur rex.
 23 Verum rex aliis militibus adductis muneribus, aliis conciliatis dignitatum honoribus, aliis aliter illectis effecit, ut Constantinum
 24 sibi ab iis traderetur. Adulescens igitur raditur (quidam etiam eum ferunt unctum esse sacerdotem) et in insulam relegatur.
 25 Aemiliano Antiocheno patriarchae mortuo successit Nicephorus, qui dicebatur Maurus.

Οὗτος τοίνυν ὁ βασιλεὺς τὸ μὲν τι καὶ διὰ γῆρας βαθύ, 26
 τὸ δέ τι καὶ διὰ φρουρικὴν χαίνωσιν οὐ πάνυ τι τῆς τῶν πρα-
 γμάτων ἤπτετο διοικήσεως, ἀλλὰ τὸν Σίδης μητροπολίτην καὶ
 οὗτος προσλαβόμενος ἐκείνῳ τὴν τῶν κοινῶν ἀνέθετο πρόνοιαν.
 5 ἦσαν δὲ τῷ βασιλεῖ τούτῳ καὶ δύο δοῦλοι, ὧν ὁ μὲν Βορίλος, 27
 ἄτερος δὲ Γερμανὸς ὠνομάζοντο· οὗτοι τοίνυν ἤγον τὰ πάντα
 καὶ ἔφερον ὡς ἐβούλοντο καὶ αὐτὸν τὸν κρατοῦντα καὶ κύριον
 ἑαυτῶν, δι' οὗ καὶ μισεῖσθαι τοῦτον παρὰ τῶν ἐν τέλει συν-
 ἔβαινε, προσφερομένων τῶν δούλων ἐκείνοις ἀλαζονικώτερον
 10 καὶ θρασύτερον.

Ὡς ἤδη δὲ εἴρηται, ὁ λογοθέτης Νικηφόρος προσχωρήσας 28 C
 τῷ Ῥουσελίῳ ὑπὸ δεσμοῖς παρ' ἐκείνου τετήρηται. ἀλλ' αἰφνί- 29
 διον θανάῳ ὁ Ῥουσέλιος ὑπορίαν παρέσχεν ὡς παρὰ τοῦ λογο-
 θέτου φαρμάκῳ ἀνήρηται. διὸ καὶ παρὰ τῶν τῷ Ῥουσελίῳ 30
 15 προσσηκόντων τῷ Βοτανιαίτῃ παραδοθεὶς εἰς μίαν τῶν πρὸ τῆς
 βασιλίδος τῶν πόλεων κειμένων νήσων περιορίζεται. οἱ δὲ γε 31
 περὶ τὸν βασιλέα δεδοκίκατες ὡς, εἰ εἰς ὄψιν ἐλεύσεται τῷ βα- W III 233
 σιλεῖ, προσληφθήσεται καὶ πάντας παραγκωνίσει, ὑποτιθέασι

1 ὅτι τὸν Σίδης εἰς διοίκησιν τῶν κοινῶν ὁ βασιλεὺς προσστήσατο καὶ περὶ
 τοῦ Γερμανοῦ καὶ Βορίλου C 11 περὶ τοῦ λογοθέτου (om. E) Νικη-
 φόρου CE καὶ ἔπειτα ἀνηρέθη C

1 μέντοι AR, μὲν τι ex μέντοι corr. BwpDi, v. ad XVII 7, 30
 2 χαίνωσιν φρουρικὴν C τι alterum om. C 3 ante καὶ add. περὶ οὗ
 προϊστόρηται C 5 καὶ om. D δοῦλοι δύο BD βορίλος E
 8 ἑαυτῶν] ἑαυτὸν | D post τέλει add. καὶ τῶν τῆς γερονσίας
 C, cf. Scylitz. p. 743, 15 9 ἐκείνοις] ἄπαισι C 11 εἴρηται]
 XVIII 18, 15 προσχωρεῖ D 12 τετήρητο RwpDi 14 ἀν-
 ἤρητο R(wp) 16 βασιλίδος ex βασιλείας corr. A 17 εἰ om. p*

Hic rex partim ob provectam aetatem partim ob insitam 26
 mollitiem rebus administrandis parum intentus erat, sed Sidensi
 metropolitano et ipse curam rerum mandabat. Praeterea servos 27
 habuit duos, quorum alteri Borilus, alteri Germanus nomen fuit;
 hi pro sua libidine sursum deorsum miscebant omnia atque ipsi
 etiam imperatori et domino imperabant; ob quorum arrogantiam
 et audaciam ipse quoque viris dignitate praeditis invisus fuit.

Nicephorus vero logotheta, cum, ut dictum est, ad Ruselium 28
 se contulisset, ab eo in vinculis est servatus et Ruselio subito 29
 extincto in suspicionem venit dati illi veneni. Unde ab Ruselii 30
 cognatis Botaniatae traditus in quandam insulam ante urbem
 regiam sitam relegatur. Aulici vero veriti ne, si in regis con- 31
 spectum veniret, assumeretur omnesque loco moveret, Botaniatae

τῷ Βοτανειάτῃ ἀμυνθήτων εὐπορεῖν χρημάτων τὸν λογοθέτην,
 32 καὶ ταῦτα τῷ βασιλικῷ χρῆναι προσενεχθῆναι ταμείῳ. στέλ-
 D λεται τοίνυν ὁ Στραβορωμανός, μέγας ἑταιρειάρχης τότε γενό-
 μενος, ἐρωτήσων τὸν ἄνθρωπον ὅπη αὐτῷ τὰ χρήματα κέ-
 33 κρυπταί. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα, οὓς καὶ δεδοικέναι τὴν τοῦ D IV 3
 λογοθέτου παρουσίαν ὁ λόγος προδιηγῆσατο, πείθουσι τὸν Στρα-
 34 βορωμανὸν ἀνελεῖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τρόπου παντός. ὃς καὶ
 γενόμενος κατὰ τὴν νῆσον, ἐν ἣ περιώριστο, ἐτάζει τὸν ἄν-
 θρωπον οὕτω σφοδρῶς ὡς ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις ἐναπο-
 ψύξαι, καὶ ταῦτα ὑπισχνούμενον ὡς πάντα δοίη ἐνυπογράφως 10
 εἰ τὸν ἔτασμόν διαφεύξοιτο.

20 Ὁ μὲν οὖν οὕτως ἀπόλωλεν· οἱ δὲ Κομνηνοὶ ὁ Ἰσαάκιος
 καὶ ὁ Ἀλέξιος ὑπερβαλλόντως πρὸς τοῦ βασιλέως καὶ τετίμητο
 P11294A καὶ ἐστέρηγοντο, καὶ διαδόχους αὐτοὺς τῆς βασιλείας ὠνόμαζε.
 2 διὸ καὶ παρὰ τῶν περὶ τὸν Βοτανειάτην σφοδρῶς ἐβασκαίνοντο 15
 καὶ μᾶλλον παρὰ τῶν εἰρημένων δύο δούλων αὐτοῦ, οἱ καὶ
 πρὸς ἐκεῖνον τοὺς ἄνδρας διέβαλλον ὡς τυραννίδα μελετῶντας
 καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς τοῦ βασιλέως διάθεσιν ὑπάρουτὸν τε καὶ

12 περὶ τῶν Κομνηνῶν CE καὶ πῶς εἰς ἀποστασίαν ὤρμησαν, ὅπως τῆς
 πόλεως ἐκράτησαν καὶ τῆς βασιλείας ἐπέτυχον C

1 χρημάτων εὐπορεῖν C 2 χρῆναι τῷ βασιλικῷ C προσνεχθῆναι
 p* 8 περιώριστο ἐτάζει RwpDi, περιώρι | ἐτάζει A ἄνδρα
 RwpDi 9 ἐν om. C 10 ὑπισχνούμενον w*p, ἐπαγγελόμενον C
 ἐν ἀπογράφῳ BwpDi, ἐναπογράφως CD, ἀπογράφως E, ἐν ὑπο-
 γράφῳ A, ἐνυπογράφως B-W coll. Theoph. I p. 390, 12. 479, 22
 12 δὲ post κομνηνοὶ C 13 ὁ om. C 13. 14 καὶ ἐστέρηγοντο
 καὶ τετίμητο C 15 περὶ om. w*p 16 αὐτοῦ om. C

dicunt hominem immensam habere pecuniam, eamque in fiscum
 32 esse referendam. Itaque Straboromanus, tum magnus hetaeri-
 archa, mittitur, qui hominem rogaret, ubi pecunia occultaretur.
 33 Cui iidem aulici, quos supra exposuimus logothetam timere prae-
 34 sentem, persuadent, ut hominem omnibus modis tollat. Straboro-
 manus igitur in insulam, ubi ille erat in exilio, pervectus homi-
 nem ita torsit, ut in quaestionibus ipsis expiraret, quamvis
 promitteret se omnia daturum subscriptione nominis addita, si
 quaestionibus liberaretur.

20. Atque ille quidem ita periit; Comneni vero Isaacius et
 Alexius a rege supra modum honorabantur et diligebantur
 2 et regni successores nominabantur. Qua de causa aulicorum
 et imprimis duorum servorum, quos diximus, obtrectationibus
 erant obnoxii, qui apud illum eos criminabantur, quasi regnum

παρεσάλευον. δ γρόντες οὔτοι καὶ μὴ τι πάθωσι πιοηθέντες, 3
 ὡς δὲ λόγος, καὶ πάλαι παρ' ἑαυτοῖς τὸν τῆς βασιλείας τρέ-
 φοντες ἔρωτα, καὶ ἄλλοις οἷς ἐθάρον τὸ βούλευμα κοινω-
 σάμενοι, ἐξῆλθον τῆς πόλεως καὶ τὴν πόλιν Ἀδριανοῦ κατειλη-
 5 φότες εἰς ἑαυτοὺς τὸ στρατιωτικὸν ξύμπαν σχεδὸν ἐπεσπίασαντο.
 καὶ ἀναγορεύεται βασιλεὺς δ' Ἀλέξιος, τοῦ μείζονος προσιμηθεὶς 4
 ἀδελφοῦ, διὰ τε προσέκειντο τούτῳ οἱ στρατιῶται μᾶλλον ὡς B
 στρατηγικωτέρῳ καὶ διὰ σπουδῇ τε καὶ ὑποσχέσει παρὰ τῶν
 περὶ αὐτὸν μεθεικλύσθησαν. οὕτως οὖν ἀναρρηθεὶς δ' Ἀλέξιος 5
 10 καὶ τοῦ Ἰσαακίου μὴ πάντῃ τι πρὸς τὴν ἀνάρρησιν δυσχερά-
 ναντος, τὴν βασιλῖδα καταλαμβάνει καὶ πρὸς πολιορκίαν ἡτοι-
 μαστο· ὁ δὲ Βοτανειάτης τοῖς τείχεσιν ἐπέστησε φύλακας. ἦσαν 6
 δὲ περὶ τινα πύργον πρὸς τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, ἡ Χαροῖου
 IV 233 καλεῖται, φυλάσσοντες Νέμιτσοι (ἔθνος δ' οἱ Νέμιτσοι Κελτικόν).
 15 οὔτοι λάθρα τοῖς περὶ τοὺς Κομνηνοὺς ἐκοινολογήσαντο περὶ
 προδοσίας τῆς πόλεως. ἔωθεν οὖν κατὰ τὴν μεγάλην πέμπτην 7 C
 τῆς ἑβδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦ σωτῆρος ἡμῶν οἱ
 μὲν περὶ τοὺς Κομνηνοὺς τῷ κατ' ἀντικρὺ τοῦ παρὰ τῶν Νε-
 6 ἀγαρόρευσι τοῦ βασιλέως κρυοῦ (v. argum. ad p. 712, 4) Ἀλεξίου A

1 δ Di invitis ARwp πάθοσι Ewp 5 σύμπαν B, v. ad XIII
 5, 1 ἐπεσπίασαντο E 7 μᾶλλον post τούτῳ Owp 7. 8 οἱ στρα-
 τιῶται post στρατηγικωτέρῳ Owp 7 ὡς om. E 8 καὶ prius Rwp Di,
 om. A 9 αὐτῶν D 10 πάντῃ om. C 11 post καταλαμβάνει
 add. τῶν πόλεων C 13 παρὰ Bwp πύργον (sic) A, v. ad
 XIII 3, 15 14 νέμιτσοι (bis) AEwp, νέμιτσοι ODi, 18 νεμίτων
 ARp Di, νεμίτων Ew, p. 728, 3 νεμίτων ARwp Di, v. Ann. Comn.
 I p. 120, 10. 121, 3 δ' of] δὴ C 15 τοῖς π. Rwp Di,
 τοὺς π. A κοινολογησάμενοι D 18 κατ' ἀντικρὺ AEDi, κατ-
 αντικρὺ O, κατ' ἀντικρὺ w* p

cogitarent, et regis erga illos animum clam vellicabant et
 exulcerabant. Quo illi cognito veriti, ne quid gravius in se 3
 consuleretur, et regni cupiditate, ut fama est, iam olim aestu-
 antes, communicato cum iis quibus fidebant consilio, urbe ex-
 cedunt et Hadrianopoli occupata omnes paene legiones ad se
 attrahunt. Alexius autem salutatur rex, fratri natu maiori prae- 4
 latus, tum quod ob rei militaris peritiam exercitibus erat carior,
 tum quod familiarium studiis et pollicitationibus iis erat com-
 mendatus. Alexius igitur sic declaratus, Isaacio prorsus non 5
 aegre ferente, urbem regiam ad obsidionem paratus invadit;
 Botaniates vero custodes in moenibus collocat. Erant autem ad 6
 turrim quandam sitam ad urbis portam Charsiam custodes Ne-
 mitzi, gens Gallica, qui clam cum Comnenis de urbis prodicione
 egerunt. Mane igitur magna feria quinta septimanae salutaris 7

μίτζων κατεχομένον πύργου ἐξωτέρω τείχει προσέβαλον κατὰ
 8 σύνθημα, οἱ δ' ἐφρυστώτες αὐτῶ τοὺς προσβάλλοντας ἔβαλλον
 9 καὶ ἀπέριον τοῦ προσεῖναι ἀγχοῦ. ὡς δ' ὑπὸ τῶν Νεμίτζων
 ἐκ τοῦ πύργου οἱ ἐν τῶ τείχει ἐβάλλοντο, μὴ οἰοί τε ὄντες
 καὶ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθίστασθαι καὶ πρὸς τοὺς ἐντὸς ἀπο- 5
 μάχεσθαι, ἐξ ὑπερδεξιῶν εἰς αὐτοὺς ἀκοντίζοντας, ἐνέδωκαν
 10 τῆς δρυμῆς. οἱ δὲ τειχομαχοῦντες κλίμαξιν αὐτίκα πρὸς τὸ
 D τείχος ἀνήεσαν καὶ τὰ κλειῖθρα τῶν πυλῶν διατεμόντες πελέ-
 11 κειαν ἄνετον τοῖς συνωμόταις παρέσχον τὴν εἰσοδον. ὄπερ
 ἰδόντες οἱ τὸν ἐντὸς τηροῦντες περίβολον, σύγκλυδες ἄνθρωποι 10
 καὶ πολέμων οἱ πλείονες ἀδαιεῖς ἢ μᾶλλον ἐξ ἀγοραίων ἀθροί-
 σθέντες καὶ πληθύος δημότιδος, οἱ μὲν κατιόντες ᾤχοντο, οἱ
 12 δὲ καὶ ἑαυτοὺς ἐπισηφαλῶς κατακρημνίζοντες ἔφρουγον. ὄθεν
 κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύσαντος ἐρημίαν καὶ τὸν ἐντὸς περίβολον
 οἱ περὶ τοὺς Κομνηνοὺς παρειλήφασιν καὶ τὰς τοῦτου πύλας 15
 ὁμοίως ἀναπετάσαντες βατὴν τὴν πόλιν παντὶ που παρέσχοντο·
 13 καὶ αὐτίκα πρὸς διαρπαγὴν χρημάτων οἱ εἰσελθόντες ὥρμη-

13 ὅσα καὶ ὅλα γέγονασιν παρὰ τοῦ <πλήθους> εἰσελθόντος εἰς τὴν <μεγάλην>
 πόλιν C (quae nunc evanida sunt in codice, supplevit B-W),
 ἄλλοις τῆς πόλεως E

1 προσέβαλλον CDi, sed v. Hultschium *Die erzähl. Zeitf. d. Polybios XXI 15* 2 σύνθημα—ἔβαλλον om. E 3 δὲ CwpDi
 τοὺς προσβάλλοντας AR, πρὸς τοὺς βάλλοντας D, τοὺς πρὸς βάλλον-
 τας w* p 4 post τῶ add. ἔξω C 6 πρὸς C 9 συνωμόταις
 O (sed ex συνωμότες corr. B) Di, συνω|μότες A, συνομόταις Ewp
 10 ἰδόντες] ὡς εἶδον C τὸν] τῶν C, τὸν ex τῶν corr. A τηροῦν-
 τες περίβολον C 12 πλήθους C, πληθει^{ωσ} D 13 ἀσφα-
 λῶς E 17 ὥρμη|κασιν RwpDi, ὥρμη|κασιν A, v. ad XIII 1, 5

passionis servatoris nostri Comneni in murum exteriorem e re-
 gione illius, quam Nemitzi tenebant, ex composito fecerunt im-
 8. 9 petum, quos subeuntes telis arcebant defensores. Quod autem a
 Nemitzis ii, qui in muris erant, ex turri petebantur nec simul
 externis et internis hostibus e superiore loco iaculantibus resi-
 10 stere poterant, impetum remiserunt. Qui vero moenia oppugna-
 bant, scalis statim muro conscenso portarumque claustris bipen-
 11 nibus perfractis, liberum coniuratis ingressum patefecerunt. Quod
 conspicati qui interiora moenia tuebantur, convenae et belli ple-
 rique rudes ac potius ex circumforaneis collecti plebeiaque mul-
 titudine, alii descendere, alii se cum periculis praecipitare ac
 12 fugam capessere. Itaque Comneni etiam interiora moenia de-
 fensoribus plane vacua occupant eorumque portis itidem pate-
 13 factis cuivis in urbem aditum aperiunt, statim ad direptiones se
 convertentes, quippe turba permixta ex Thracibus, Macedonibus,

κασι, σύμμικτον πλῆθος ἐκ Θρακῶν τε καὶ Μακεδόνων καὶ
 Ῥωμαίων ἄλλων καὶ βαρβάρων συνεστηκός, οὐδὲν ἄμεινον πο- W III 234
 λεμίῳν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους διατιθέμενοι. καὶ μέχρι γὰρ 14 P II 295 A
 ἐκχύσεως αἱμάτων προὔχωρησε τὸ κακόν, καὶ παρθένοι δὲ τῶ
 IV 234 θεῶ καθιερωμένοι ἀσεβῶς ἐμάνθησαν, καὶ γυναῖκες ἀνδράσι
 συνευγμέναι πρὸς βίαν ὑβρίσθησαν, καὶ θεῖοι ναοὶ τὸν κόσμον
 αὐτῶν ἐσολήθησαν, καὶ οὐδὲ τῶν ἀγίων κρατήρων ἀπέσχοιτο,
 ἀλλὰ καὶ τούτους οἱ πάντολμοι καὶ τὰς ἱερὰς φιάλας τῆς ἀναι-
 μάκτου καὶ φοικιῶδους θυσίας πλήρεις διήρπαζον, ἐκχέοντες
 10 τὰ ἅγια κατὰ γῆς. καὶ ὄσοις δὲ τῆς γερουσίας συνήντων, κατα- 15
 σπῶντες τῶν ἡμῶνων αὐτούς, ἐνίους δὲ γε καὶ ἀποδύοντες,
 ἐν μέσαις ταῖς ἀγνυαῖς εἶον ἡμιγύμνους τε καὶ πεζούς. καὶ 16
 ταῦτα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπράττετο, καὶ τὸ δεῖνὸν ἄχρι
 τοῦ Βοῦς ἐπεφθάκει γενόμενον κοινόν τε καὶ πάνδημον, ἥδη
 15 δὲ τινας καὶ μέχρι τοῦ Φιλαδελφίου ἢ καὶ προσωτέρω ἐπ-
 ἔδραμον. οἱ δὲ Κομνηνοὶ εἰς τὴν προνομίην σκεδασθέντων πάν- 17 B
 των μόνοι σὺν εὐαριθμήτοις σφόδρα τοῖς περὶ αὐτούς κατ-
 ελείφθησαν καὶ ἕως τοῦ Ταύρου γενόμενοι προσωτέρω ἀπέναι
 οὐκ ἐπεθάρρουν. τοσοῦτον γὰρ ἐφίλωντο ἀξιωμαχοῦ δυνάμει 18

3 φεῦ B

1 σύμμικτοι E 3 διατεθειμένοι E, διατηθεμένοι w*ρ 4 ἐκ χύ-
 σεως (sic) AE 6 συζευγνόμενοι E 7 παραγίων B, παραγῶν CD
 8 φιάλας Ewp 9 ἐκχέαντες Bwp 10 ἀπῆντων B, συνόντων C

11 γε om. Ewp 12 ἀγλαις E, ἀγλαις w*, ἀγνυαῖς p* εἶον post
 μέσαις C τε om. D 12. 13 καὶ ταῦτα] ἐνταῦθα D 13 ἐπράτ-
 τειτο Ewp 14 γινόμενον B^sD^sEwpDi κοινόν—πάνδημον om. E
 17 μόνοι RwpDi, μόνους A σφόδρα] πάντ C κατελείφθησαν
 AR, καταλείφθησαν w*ρ, περιελείφθησαν C 19 ἀπεθάρρουν Owp
 τοσοῦτον] οὕτω CWo lat.

Romanis, barbaris, nihilo melius hostibus affecti in populares.
 Nam ad caedes malum processit, et virgines deo consecratae 14
 impie pollutae sunt et matronae violatae et templa ornatu spo-
 liata, neque a crateribus temperatum, sed homines audacissimi
 hos etiam et phialas incruenti et terribilis sacrificii plenas diri-
 piebant sancta humum effundentes. Senatores quoque obvios 15
 mulis detrahebant, nonnullos vestibus exutis seminudos et pedites
 mediis in vicis relinquebant. Haec per totum diem agebantur, 16
 ac malum usque ad Bovem publice ac sine discrimine vagatum
 est; iamque nonnulli ad Philadelphium et ultra procurrerant.
 Comneni vero, omnibus ad manubias discurrentibus, soli cum 17
 perexiguo numero relictis cum ad Taurum pervenissent, non sunt

ὡς εἰ τότε τοῦτοις ἐπὶ ἡλθόν τινες, ὄξον ἂν ἔλλον αὐτοὺς καὶ δεσμίους τῷ Βοτανειάτῃ προσήγαγον· ἀλλὰ τὸ δόξαν ἤδη θεῶν
 19 μετατραπήναι οὐκ ἦν. ἔνθεν τοι ὁ μὲν Βοτανειάτης μαθὼν τῶν Κομνηνῶν τὴν εἰσέλευσιν, ἄπεισιν αὐτίκα τῶν βασιλείων, αὐτοῦ που ὄξιας ἃ ὑπεδεῖτο φοινικόχροα πέδιλα, καὶ εἰς τὴν 5 τῆς Περιβλέπτου μονὴν ἀπελθὼν, ἧς ἐκεῖνος μετὰ τὸν κατὰ τοὺς Ἀργυροὺς Ῥωμανὸν ἐκεῖνον τὸν αὐτοκράτορα κτήτωρ δεύ-
 C τερος ἐχρημάτισε, κείρεται τε τὴν τριχὰ καὶ μεταμφιέννται
 20 τὴν στολήν, τριβώνιον κατὰ μονάζοντας ἐνδυσάμενος. ἔνθα καὶ χρόνον ἐπιβιούς τινα τὸν χοῦν ἀπέθετο τῷ χοῖ, ταφείς παρ' 10 αὐτῆ.

21 Οἱ δὲ Κομνηνοὶ μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιβαίνοντος τοῖς ἀνα- κτόροις προσπεφοιτήκασιν, ἀταλαιπώρως τοῦτοις ἐπιβάντες καὶ D IV 25
 22 δμαλῶς μετὰ πολλῆς τῆς λειότητος. τοιαῦτα σφίσι τὰ προσόδια γέγονε, τοιαῦτα τὰ εἰς τὴν βασιλῖδα τῶν πόλεων εἰσιτήρια, τοι- 15 αῦτα τὰ τῆς βασιλείας ἐπιβατήρια.

21 Ἦδη δ' ἐν ἀσφαλεῖ γεγονότες οἱ Κομνηνοὶ καὶ τὴν μητέρα σφῶν καὶ τὰς δμευνέτιδας ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κανικλείου πρὸς

3 οἱ ὁ Βοτανειάτης ἀπεκάρη καὶ εἰς τὴν Περιβλεπτον ἀπελθὼν ἐκεῖ ἐτε-
 λεύτησεν C 12 βασιλεία τοῦ Κομνηνοῦ κυροῦ (v. argum. ad p. 712, 4)
 Ἀλεξίου A 17 βασιλεία Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ R, περὶ τῶν ἀδελφῶν
 τοῦ βασιλέως καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῶν γαμβρῶν C

1 εἰ] οἱ C τινες] αὐτοῖς D 3 τοι] το D 4 ἄπεισιν—βασι-
 λείων om. D 5 φοινικόχροα B 6 τῆς] δὲ p* ἀπιῶν BD
 8 τε om. Fwp 10 καὶ om. D 10. 11 ταφείς—αὐτῆ om. C
 11 αὐτοῦ D 13 τούτων C 14 post δμαλῶς add. καὶ Rwp
 προεισόδια BDEwp 15 post πόλεων add. τὰ D 15. 16 τοι-
 αῦτα τὰ (μετὰ D) τῆς βασιλείας ἐπιβατήρια RwpDi, om. A
 18 Κανικλείου] Νικολάου conl. Duc (not. in Ann. Comn. Alex.
 p. 449 Bonn.) coll. Ann. Comn. I p. 100, 14

18 ausi ulterius progredi, iustis copiis tantopere nudati, ut, si qui
 eos tum aggressi essent, facile eos capturi ac victos Botaniatae
 tradituri fuerint; neque vero divinum decretum iam poterat
 19 everti. Quamobrem Botaniates, Comnenorum ingressu cognito,
 palatio statim relicto temereque abiectis purpureis calceis, Peri-
 bleptae monasterium ingressus, cuius post Romanum Argyrum
 imperatorem secundus conditor est vocatus, coma rasa mutata-
 20 que veste lacernam monasticam induit. Ubi cum aliquamdiu
 vixisset, pulvere pulveri restitutum sepelitur.

21 Comneni autem nullo obsistente regiam nullo labore ingressi
 22 sunt, plana et expedita via. Tale fuit eorum initium, talis in
 urbem regiam ingressus, talia imperii auspicia.

21. COMNENI, rebus suis iam in tuto collocatis, et matrem

τὰ βασιλεία μετεστελλαντο. ἐκείνων γὰρ ἐπιχειρηκότων ἀπο-
 2 στασία, εὐθύς αἱ γυναῖκες εἰς τὸ μέγα τέμενος τῆς τοῦ θεοῦ D
 λόγου Σοφίας προσπεφοιτήκασιν. ὄθεν παρὰ τοῦ Βοτανειάτου 3
 εἰς τὴν ῥηθείσαν μονὴν μετηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἔχοιεν πρὸς τοὺς
 5 ἀποστατήσαντας διαπέμπεσθαι, οὐδὲν δ' ἕτερον ἀναγρὸν ἐκείναις
 ἐπήνεγκε. μήπω δὲ σχεδὸν τοὺς πόδας τῆ βασιλείᾳ ἐρείσαντες 4
 αὐτίκα πολλῶν τοῦ Βοτανειάτου πράξεων σχολὴν κατεψηφίσαντο,
 καὶ οὐδ' ἐξότου ἦσαν ἐπιχειρηκότες τῆ τυραννίδι τὴν ἀθέτησιν
 τοῖς παρ' ἐκείνου πραχθεῖσιν ἐπήνεγκαν, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ὑπερ-
 10 ἤλαντο τὸν καιρὸν, καὶ πολλὰ τῶν ἐκείνω πεπραγμένων βασι-
 λικῶς ἀνηρέκασιν οὗτοι ῥήματι βραχυσυλλάβῳ τυραννικῶς.
 εἶτα δ' μὲν Ἀλέξιος βασιλικὸν ἀναδεῖται διάδημα, τῷ δ' Ἰσαακίῳ 5
 τὰ δευτερεῖα νενέμνηται τῆς τιμῆς, καινοῦ αὐτῷ ἐπιφημισθέντος P II 296 A
 ὀνόματος· σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπεκλήθη καὶ ὑπερεῖχε τοῦ Καί-
 15 σαρος. ἡ δὲ μήτηρ τοῦτων, παρασήμων μὴ μετασχοῦσα βα-
 σιλικῶν διὰ τὸ ἔνδυμα τὸ μοναχικὸν μήτε μὴν εὐφημίας καὶ
 ἀναρρήσεως, μόνου μετεῖχε τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματος, αὐτὴ
 δὲ τὴν τῶν πραγμάτων πᾶσαν διοίκησιν ἀνεζώσατο. οὕτω μὲν 7 W III 235
 οὖν τὰ τῆς βασιλείας παρὰ τῆ μητρὶ νενέμνητο καὶ ἀμοφοῦν

2 πρὸς BD *τέμενος* p* 5 δὲ C 6 τῆς βασιλείας B 7 σχο-
 λὴν πράξεων πολλῶν τοῦ βοτανειάτου κατεψ. O 8 ἐπιχειρηκότες
 B ἄθεσιν E 9 ὑπερῆλλαντο ARwp, corr. Di 10 τοῦ καιροῦ
 Ewp ὑπ' ἐκείνου Ewp βασιλικῶς om. O Wo lat. 11 ἀνηρέκα-
 σιν οὗτοι ῥήματι (γράμματι w* p) βραχυσυλλάβῳ τυραννικῶς AE(wp),
 βραχυσυλλάβῳ γράμματι ἀνηρέκασιν omisso τυραννικῶς O 12 ἀνα-
 δεῖται βασιλικῶ διαδήματι BD 13 νενέμνητο BD, νενέμητο C
 αὐτοῦ Ewp 17 αὐτῇ B^swp 18 οὕτω | ἐν C

et coniuges ex Caniclei monasterio in regiam accessiverunt. Nam 2
 cum ipsi defecissent, mulieres statim in magnum divini verbi 3
 Sapientiae templum confugerunt. Unde a Botaniata in illud 8
 monasterium sunt translatae, ne ad seditiosos nuntios missi-
 tare possent, nulla alia ab eo molestia affectae. Enimvero fere 4
 priusquam pedem in regno firmarent, statim multa Botaniatae
 acta abrogarunt non ab iis auspiciis temporibus, quibus tyran-
 nidem invaserant, sed illa supergressi brevi scripto complura,
 quae ab illo regie decreta erant, ii tyrannice aboleverunt. De- 5
 inde Alexio regia corona ornato, secundae dignitatis partes
 Isaacio sunt tributae, novo indito Sebastocratoris nomine, quod
 Caesariano esset excellentius. Eorum vero mater ob monasticum 6
 habitum et imperii insignium et celebrationis ac proclamationis
 expers solius nominis regii fuit particeps, nihilo tamen scius
 omnium rerum administrationem suscepit. Ita regno inter utrum- 7

8 τοῖς δμαίμοσιν. ἦσθην δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἑτέρω δευτέρῳ ἀδελφῶ
 νεωτέρῳ τὴν ἡλικίαν, ὧν τὸν μὲν πρωτοσεβαστὸν ἐτίμησε καὶ D IV 23
 μέγαν δομέστικον, τὸν Ἀδριανόν, τὸν Νικηφόρον δὲ σεβαστὸν
 9 καὶ τοῦ στόλου δρογγάριον. εἶχε δὲ καὶ ἐπ' ἀδελφαῖς κηδε-
 Β στὰς τὸν Μελισσηνὸν Νικηφόρον καὶ Μιχαὴλ τὸν Ταρωνίτην. 5
 10 τὸν μὲν οὖν Ταρωνίτην τῇ πρώτῃ συνεζευγμένον τῶν ἀδελ-
 φῶν, πάνυ στεργομένη πρὸς τῆς μητρὸς καὶ πρὸς αὐτῶν τι-
 μωμένη, πανυπερσέβαστον ὠνόμασαν, καὶ τοῦτο καινίσαντες
 11 τὸ ἀξίωμα. τὸν δὲ γε Μελισσηνόν, ἀποστασίαν κάκεινον κατὰ
 τοῦ Βοτανειάτου ἐν τῇ ἐφ' αὐτὴν φρονήσαντα καὶ ἔτι ταύτης ἐχό- 10
 μενον, ἐπὶ συμβάσει τετιμήκασι Καίσαρα καὶ τὴν πόλιν αὐτῷ
 12 Θεσσαλονίκης εἰς κατοικίαν ἀπένειμαν, καὶ χορηγίαν χρημάτων
 καὶ τούτῳ καὶ πᾶσι τοῖς αὐτοῖς κατὰ γένος προσήκουσι τύχῃ
 τοιαῦδε καὶ ἀξιομάτων ὄγκῳ τηλικῶδε ἀνάλογοι προσαφόρισαν.
 13 ἐντεῦθεν τῶν βασιλείων προσόδων, μᾶλλον δ' εἰπεῖν τῶν κοι- 15
 C νῶν καὶ δημοσίων, οὕτω διανεμηθεῖσῶν τὸ βασιλικὸν ταμεῖον

14 Apparent in marg. cod. C tantum particulae vocabulorum ε
 ἐσχόλα . . . τῶν ἀξιομάτων ὄγκον ὁ Κομνηνός· ἔστειψε τὴν . . . σύζυγον . .
 βασιλίσσῃ

1 δὲ τῷ βασιλεῖ AR, δ' αὐτοῖς BDwp 2 πρωτοσεβαστὸν ARwp
 (v. Steph. thes. t. VI p. 2154 A, Ann. Comn. I p. 148, 8. 286, 11),
 πρωτοσεβαστὸν B^s(?)Di ἐτίμησαν Owp 3 ἀδριανόν D

4 εἶχον Owp ἀδελφᾶς DE 5 μελικηνόν (sic) E 6 τὸν μὲν οὖν
 Ταρωνίτην om. E τρίτῃ E 7 στεργομένην AR, στεργομένη ex
 στεργομένην rasura corr. BwpDi αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν A τι-
 μωμένην E 8 ὠνόμασε E 11 συμβίβασει Ewp 12 θεσσα-
 λονίκη BCEwpDi εἰς κατοικίαν om. C ἀπένειμον Ewp
 13 τοῦτο BC αὐτοῖς] αὐτῷ D 14 τοιαῦδε O(Di), τοιαῦδε AEwp
 τηλικούτω E(wp), τηλικῶδες D προσαφόρισαν D 16 δημίον B
 ταμεῖον wpDi, ταμεῖον AR, quod est restituendum apud Ann.
 Comn. I p. 225, 15. 278, 9 cet. Cf. Zonar. XV 4, 16. XVI 2, 35. 8, 7

8 que matremque distributo, rex alios duos fratres natu minores,
 Hadrianum protosebastum et magnum domesticum, Nicephorum
 9 sebastum et classis drungarium declaravit. Habebat quoque af-
 fines sororum maritos Nicephorum Melissenum et Michaëlem Tar-
 10 ronitem. Quorum hunc primae sorori iunctum et matri caris-
 simae et ab ipsis honoratae panhypersebastum appellarunt, ea
 11 quoque dignitate novata. Melissenum autem, qui et ipse in
 Oriente a Botaniata defecerat necdum arma posuerat, Caesaris
 honore tributo et Thessalonica urbe ad habitandum assignata in
 12 suas partes attraxerunt et reditus tam huic, quam ceteris omni-
 bus sibi propinquis tali fortunae tantoque dignitatum fastigio
 13 pares attribuerunt. Unde regiis vectigalibus ac potius commu-

ἢ τὸ κοινὸν πρυτανεῖον ἐστένωτο. καὶ ὁ κρατῶν σπανίζων 14
 χρημάτων τὰς τε τοῖς ἀξιώμασιν ἀνηκούσας ἀνέκαθεν ἐτησίας
 δόσεις ἐξέκοψε καὶ τὰς τῶν συγκλητικῶν οὐσίας προσαφηρεῖτο.
 ἔστειπε δὲ καὶ τὴν κοινωτὸν αὐτῶ τοῦ βίου Εἰρήνην καὶ Αὐ- 15
 5 γούσταν ὠνόμασεν· ἢ δ' ἦν ἐγγόνη τοῦ Καίσαρος Ἰωάννου
 τοῦ Δούκα. ἢ δὲ πρόην βασίλισσα ἢ ἐξ Ἀλανῶν Μαρία σὺν 16
 τῶ ἰδίῳ υἱῷ Κωνσταντίνῳ, ὃν τῶ Δούκα Μιχαὴλ ἐν τῇ πορ-
 φύρᾳ ἐγένετο, στεφθέντι παρὰ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἔτι βρεφυλ-
 λίῳ τυγχάνοντι καὶ πεδίλοις φοινικαῖς ὑποδομένῳ, τῶν ἀνα-
 10 κτόρων μεθίσταται καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων D
 βασίλεια ἄπεισιν. ἦδη γὰρ εἰλήφει ταῦτα καὶ τὴν μονήν, ἀλλὰ 17
 μέντοι καὶ τὴν τοῦ Ἐβδόμου διὰ χρυσοσημάντου τοῦ Βοτα-
 D IV 237 νειάτου γραφῆς, ἐνθα διήγε σὺν τῶ υἱῷ, βασιλικὴν ὑπηρεσίαν
 ἑαυτῇ καὶ τῶ υἱῷ ἀποτάξασα. ἔτι γὰρ ὁ παῖς αὐτῇ περιέκειτο τὰ 18
 15 τῆς βασιλείας γνωρίσματα καὶ εὐφημεῖτο μετὰ τὸν αὐτοκράτορα
 καὶ τὰς χρυσοβούλλους γραφὰς μετ' ἐκεῖνον ὑπεσημαίνετο. μετὰ 19
 δὲ τινα χρόνον καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετημφιάσθη, μέλαν ἐνδύσα
 χροῶμα κατὰ τοὺς μοναχοὺς, τὸ μὲν ἐκοῦσα, τὸ δὲ τι τυραν-
 νομένη· καὶ ὁ παῖς ἀφηρεῖθη τὰ περιπόρφυρα πέδιλα καὶ μόνῳ 20
 20 τῶ Κομνηνῷ ἢ τῆς ἀταρχίας κλησὶς καὶ ἡ βασιλεία περι-
 ελέλειπτο.

2 ἐτησίους D 7 ante ὃν add. τῶ δούκα F(wp), om. AOWo lat.
 δούκα om. E 12 ἐβδόμου] βοτανειάτου C 14 αὐτῇ] αὐτῆς BDwp
 16 χρυσοβούλλους B 17 μητῆρ w*ρ αὐτῶ B 20 ἢ τῆς
 ἀταρχίας om. D

nibus et publicis ita distributis regis fiscus sive publicum aera-
 rium exhauriebatur. Imperator vero pecunia egens non annua 14
 donativa tantum viris dignitate ornatis antiquitus dari solita
 sustulit, sed et senatoribus opes eripiebat. Uxorem Irenen, 15
 Caesaris Ioannis Ducae neptem, corona ornavit Augustamque
 dixit. Prior vero regina Maria Alana cum filio Constantino, 16
 quem Michaëli Ducae in purpura pepererat paterque infantulum
 tum corona ornat cuique attribuerat calceos purpureos, regia
 excedit et in Manganici monasterii palatia se confert. Iam enim 17
 utriusque loci et monasterii in Hebdomo possessionem sibi aurea
 bulla Botaniciae firmatam tenebat; ibi cum filio agebat, regis
 ministeriis et illi et sibi constitutis. Nam filius eius insignia re- 18
 gni etiam tum gerebat et post imperatorem celebrabatur et
 aureae bullae diplomatibus post illum subscribebat. Ceterum 19
 aliquanto post eius mater mutato vestitu nigrum habitum mona-
 sticum partim ultro, partim a tyranno coacta sumpsit. Sed et 20
 eius filio purpurei calcei sunt adempti, soli Comneno et nomine
 imperatoris et potestate regis relicta.

- P II 297 A 21 Οὕτω μὲν οὖν ταῦτα· ὁ δὲ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἀρχιερατεύων ἐκείνος Κοσμάς, τῇ τῶν κοινῶν πραγμάτων μεταχειρίσει ἀπαρεσκόμενος καὶ ἀπεγνωκῶς τὴν διόρθωσιν, τῷ ὑπηρέτῃ “ἄρον” εἰπὼν “τὸ ψαλτήριον καὶ συνέπευ μοι” τῆς ἐκκλησίας ὑπανεχώρησε καὶ πολλὰ παρὰ τῶν κρατούντων πα- 5
 22 ρακληθεὶς ὑποστρέφαι οὐχ ὑπενόστησεν, ἔτη πέντε καὶ μῆνας ἐννέα τὸν πιστὸν ποιμένας λαόν. διὸ καὶ ἄλλον τινὰ ἀρχιερέα τῇ ἐκκλησίᾳ ἀντικατέστησαν, ἐκτομίαν τινὰ μοναχόν, κεκλημένον Εὐστράτιον, οὔτε λόγους ὠμυλῆκότα οὔτε πραγμάτων ἐγγεγυμνασμένον μεταχειρίσειεν, ἀφελῆ δὲ ἀνθρωπον καὶ ἡσυχία ἢ γωνία 10
 B 23 μᾶλλον προσήκοντα. ἤδη δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ἐνσεμνυνάμενος κατηνέχθη τῶν ἱερῶν ἀνακτόρων παρὰ τῶν κρατούντων· ἢ δ’
 24 αἰτία οὐκ ἔγνωσται ἀκριβῶς. καὶ λοιπὸν προκεχειριστο πα-
 W III 236 τριάρχης ἀνῆρ μοναχός, ὁ γραμματικὸς ὀνομαζόμενος Νικόλαος, ἐν ἀσκήσει τὸν βίον διηनुκῶς καὶ οὐδὲ τῆς ἐν λόγοις 15
 22 παυδείας ἀμέθεκτος ὢν, κἄν μὴ κατακόρως ταύτης μετέσχηκεν.
 Ἄρι δὲ τῆς βασιλείας ἐπιβεβηκότι τῷ Κομνηνῷ ἠγγέλη ὁ Φράγγος Ῥομπέρτος εἰς τὴν Ἐπίδαμνον διαπεραιούμενος, D IV 21

1 περί πατριαρχῶν CE 17 περί τοῦ Ῥομπέρτου CE τοῦ ... καὶ ὅπως πρότερον μὲν ἐτιμήθη ὁ βασιλεὺς προσβαλὼν αὐτῷ εἰτα ἐτίμησε C

2 ante ἐκείνος add. ὁ θεοπέσιος OwpDi μεταχειρήσει w*p inuitis
 AR, v. ad vs. 10 5 ἀπανεχώρησεν C 7 τινὰ οὐκ. O 8 ἀν-
 τικατέστησεν Ewp, v. ad XVIII 5, 9 9 ἐγγεγυμνασμένον RwpDi,
 ἐγγεγυμνασμένων A 10 μεταχειρήσειεν DEwp 11 post τρεῖς
 add. οὕτως O, οὕτως w*pDi post ἐνιαυτοὺς add. τῷ θρόνῳ O(wpDi)
 12 κατήχθη D 14 γρατικὸς B ὀνομαζόμενος O 15 τῆς
 RwpDi, τοῖς AD 18 Ῥομπέρτης D διὰ περαιούμενος (sic) A

- 21 Atque haec hactenus; at regiae urbis pontifex ille Cosmas, qui communium rerum administrationem improbaret atque emendationem desperaret, ministro suo psalterium auferre seque sequi iusso, ecclesia excessit neque in eam rediit, quamvis imperatoribus magnopere flagitantibus, cum fidelem populum annos quin-
 22 que et menses novem pavisset. Quocirca alium pontificem ecclesiae praefecerunt, spadonem quendam monachum, nomine Eustratium, neque eruditum neque in rebus gerendis versatum,
 23 sed hominem simplicem et otio ac potius angulo aptiorem. Qua dignitate per annos tres gloriatus ob causam non satis notam
 24 ab imperatoribus sacra aede est deductus; atque in eius locum suffectus est Nicolaus monachus, cui cognomentum erat grammaticus, qui in studio virtutis aetate acta litterarum non rudis erat, etsi non exquisite peritus.

22. Comnenus modo potitus rerum, nuntiata Roberti Franci,

ἀνὴρ πανοῦργός τε καὶ πολεμικώτατος. αὐτίκα τοίνυν ὁ βα-2
 σιλεὺς ἐξεστράτευσε καὶ γενόμενος κατὰ τὸ Δυρράχιον προσ-
 βάλλει τοῖς πολεμίοις· καὶ ἠττηθεὶς ἀκλεῶς ἔφυγε, πολλῶν ἐκεῖ 3 C
 πεσόντων οὐ τῶν τυχόντων μόνον στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 5 ἐν ὑπεροχαῖς καὶ βασιλείου τυγχανόντων ἐξ αἵματος, καὶ ἡ
 παρεμβολὴ ξύμπασα ἐάλω τοῖς πολεμίοις. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς 4
 ἠττημένος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον· οἱ δὲ βάρβαροι τῇ νίκῃ
 πεφνησμένοι ὁμόσε κατὰ πάντων ἐχώρουν καὶ εἶλον τῶν πο-
 λισμάτων τινά, ὧν ἦσαν ἡ Καστορία τε καὶ ἡ Λάρισσα. ὠνει- 5
 10 ροπόλουν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων καταλήψε-
 σθαι, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς καὶ πάλιν ἐκστρατεύει καὶ ἀπελαύνει μὲν
 τῆς Καστορίας τοὺς αὐτὴν φρουροῦντας βαρβάρους, ἅπεισι δὲ
 κατὰ τοῦ Ῥομπέρτου καὶ στρατηγῆματι τὴν ἐκείνου δεινότητα D
 μέτεισι. τῷ γὰρ ἀδελφῷ Ἀδριανῷ τὸ σχῆμα τὸ βασιλικὸν περι- 6
 15 τίθησι καὶ στράτευμα δοὺς αὐτῷ ἐναντίον τοῦ Ῥομπέρτου στήναι
 διακελεύεται· εἰ δ' ἐκεῖνος ὀρμήσει μαχέσασθαι, στρέψαι τὰ

1 ὁ ΑΕ Glyc. p. 619, 14, καὶ ὁ Owp 2 Δυρράχιον D 7 οἱ
 βάββ. δὲ O 9 τινὰς E Λάρισα Di invitis ARwp ὠνειρο-
 πόλην p* 13 ante κατὰ add. καὶ C ῥομπέρτου RwpDi,
 ῥομπέρτου A 14 ante γὰρ add. μὲν Owp 14. 15 τὸν ἀδελφὸν
 Ἀδριανὸν εἰς βασιλέα μετασχηματίσας. ὃ στράτευμα δοὺς ἐναντίον τοῦ
 στρατεύματος Ῥομπέρτου στήναι — p. 736, 9. 10 εὐθὺς παρῆτο ex
 Zonara descripta sunt apud epitomatores Alexiadis Hoesche-
 lianum (v. Ann. Comn. I p. 248, 2 ann. cr.); nam post Scho-
 penum (praef. edit. Ann. Comn. p. XVIII) omnes praeter C.
 Neumannium *Gr. Geschichtsschr. u. Geschichtsqu. i. 12. Jhd.*
 Lips. 1888 p. 30 perperam censuisse a Zonara quidem hanc
 epitomam librorum Annae esse adhibitam inde apparet, quod
 constat (v. B-W comment. Fleckeis. p. 125) a Zonara nullum
 auctorem unquam ad verbum esse descriptum (v. praeterea
 Neumannium l. c.) 15 post αὐτῷ add. καὶ E 16 στρέψαι
 ARwpDi epitom. Hoeschel., τρέψαι BD, v. ad XVII 2, 22

virī callidi et bellicosissimi, contra Epidamnum expeditione, ipse 2
 illuc profectus commissoque apud Dyrrhachium proelio victus 3
 turpiter fugit, multis non gregariis tantum militibus, sed viris
 etiam dignitate praestantibus et regii sanguinis interfectis, totis-
 que castris ab hostibus captis. Cumque rex Byzantium victus 4
 rediisset, barbari victoria elati undique invaserunt et oppida
 quaedam ceperunt, ut Castoriam et Larissam, etiam regiae urbis 5
 excidium somniantes; verum rex denuo eductis copiis et barba-
 rorum praesidio Castoria pulso contra Robertum abit eiusque
 calliditatem arte eludit. Nam fratri Hadriano habitu regio ac- 6
 commodato exercituque dato mandat, ut contra Robertum in pro-

7 νῶτα καὶ αὐτίκα φυγεῖν. ταῦτα μὲν οὖν τῷ ἐσχηματισμένῳ
 βασιλεῖ ἐνετελλάτο· ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῆς λοιπῆς στρατιᾶς δι'
 ὁδῶν ἀδήλων περιοδεύσας καὶ τῷ τῶν Φράγγων ἐμβάλων χά-
 ρακι τὰς τε σκητὰς αὐτῶν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἐλήισατο καὶ φόνον
 8 πολὺν ἐποιήσατο. τοῦ Ῥομπέρτου δὲ κατὰ τοῦ ἐσχηματισμένου 5
 βασιλέως ὀρμήσαντος, κάκεινος καὶ ἡ σὺν αὐτῷ στρατιὰ τὰ
 9 χαλινὰ χαλάσαντες ἔφυγον. ὁ δὲ βάρβαρος ἐγαυρία μᾶλλον
 10 καὶ ἐπῆρτο ὡς ἀπροσμάχητος. ἐν τούτῳ δὲ ἀγγέλλεται αὐτῷ
 ΠΙΙ298Α τοῦ χάρακος ἡ ἐκπόρθησις καὶ ἡ φθορὰ τῶν ἐκεῖ, καὶ εὐθύς
 11 παρεῖτο καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ ἀπιὼν ᾤχετο. ὁ Δ IV 29
 δὲ βασιλεὺς ἐπανελθὼν εἰς τὴν Κωνσταντῖνον, μνηστειοῦς ἐπι-
 βουλῆς αὐτῷ, τοὺς τε ταύτης πρωτοργαγοὺς συνέσχεεν ἐκ τῶν τα-
 γματικῶν ὄντας ἀρχόντων καὶ πολλοὺς τῶν ἐγγχωρίων καὶ τῆς
 συγκλήτου βουλῆς, ὡς τάχα συνίστορας, τοὺς πλείους, ὡς φασιν,
 οὐδὲ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ' ἵνα σφᾶς γυμνώσῃ τῶν διαρχόντων. 15
 12 Ἡ μὲν οὖν τοῦ Ῥομπέρτου ἐπίθεσις πέπαντο, ἐτέρωθεν
 13 δ' αὐθις τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ ἐχθροὶ ἐπανίστανται. οἱ γὰρ
 Τοῦρκοι τὴν ἐφ' ἑαυτοὺς ποιησάμενοι οὐδὲ τῶν νήσων
 14 ἀπέσχογον. ἀλλ' ὁ Τζαχᾶς (Τοῦρκος δὲ καὶ οὗτος οὐ τῶν

16 περὶ τῶν νήσων, διως ἐάλωσαν παρὰ τοῦ Τζαχᾶ C, περὶ τοῦ Τοῦρκου E

1 φυγεῖν ARwpDi epitom. Hoeschel., διαφυγεῖν BD 4 τὰ om.
 E 5 Βαϊμόνδου epitom. Hoeschel. τοῦ post κατὰ om. C
 8 ἐκ τούτου B, ἐν τούτοις D δὲ A, δ' RwpDi epitom. Hoeschel.
 16 τοῦ] τὸν D ῥομπέρτου C πεπαύετο D 17 ἐπανίσταντο C
 18 ante ἐφ' add. πάσαν C 19 ὁ ..|..... τοῦρκος D τζαχᾶς
 ABCEwpDi, Ephraem. 3520, Ann. Comn. I p. 361, 9, τζακατζᾶς
 Glyc. p. 620, 6 καὶ om. C οὐ] καὶ BD

7 cinctu stet eoque pugnam ciente tergo dato statim fugiat, ipse
 vero cum reliquo exercitu per ambages et invia loca vallum
 Francorum aggressus tentoria eorum diripit magnamque caedem
 8 edit. Roberto autem in ficticium regem impetum faciente, ille
 9 cum suis laxatis habenis fugit. Qua de causa barbarus magis
 etiam gloriabatur et insolescebat, quasi nemo secum congrēdi
 10 auderet. Interim vero nuntiata valli vastatione et interitu eorum,
 qui illic fuissent, statim et animis et manibus dimissis recedit.
 11 Sed rex Cpolim reversus insidiis detectis praecipuos auctores
 comprehendit, inter quos erant et legionum duces et multi
 ex popularibus et senatoribus, qui coniurationis conscii puta-
 bantur, falso plerique, ut ferunt, ea de causa in iudicium vocati,
 ut bonis privarentur.
 12 Compresso Roberti impetu, aliunde Romani imperii hostes
 13 existunt. Nam Turci Oriente subacto ne insulis quidem absti-
 14 nuerunt, sed Tzachas, Turcus ille quidem non illustris, sed vir

ἐπιφανῶν, δεινός δὲ καὶ τὴν πονηρίαν πολὺς) διὰ πλοιαρίων
 ἄλλων ἀνωσιτὶ τῇ νήσῳ Χίῳ προσορμυσθεὶς κατέσχε ταύτην B
 καὶ στόλον ἐν αὐτῇ ναυπηγεῖ, δι' οὗ τὴν τε Λέσβον ἀνήρπασε
 καὶ τὴν Σάμον τὴν τε Ῥόδον ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο καὶ πλει-
 5 οὺς ἄλλας τῶν νήσων. ἐξηλάθη δ' αὖθις αὐτῶν, στόλου Ῥω- 15
 μαϊκοῦ ἐπελθόντος ταῖς ἐκείνου τριήρεσι. καὶ ἡ νῆσος δ' ἡ 16
 Κρήτη, πρὸς δὲ τῇ καὶ ἡ Κύπρος ἀποστασίαν ἐνόσησαν, τὴν
 μὲν τοῦ Καρίκη κατεσχηκότος καὶ ἀντάρατος χεῖρα τῷ βα-
 σιλεῖ, τὴν Κύπρον δὲ γε τοῦ Ῥαγομμάτου. ἀλλὰ καὶ αὐταὶ 17
 10 τῇ Ῥωμαίων αὖθις οὐκ εἰς μακρὸν ἐπανεσώθησαν ἡγεμονίᾳ.
 ἐντεῦθεν ὁ βασιλεὺς ἀναλωμάτων δέόμενος τρόπους ἀποτρο- 18
 παίους συλλογῆς χρημάτων ἐξεύρισκε, καὶ ὀφειλὰς ἀδίκους
 ελοῆγον κατὰ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπ' αὐτῷ τεταγμένοι, καὶ ἀφ- C
 ηροῦντο τὰς οἰκείας οὐσίας οἱ μηδὲν δικαίως ὀφείλοντες. ἐν- 19
 15 τεῦθεν ἀπογραφεῖς πανταχοῦ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις δια-
 φερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις ἐστέλλοντο κτήσεων, καὶ τὰ καινὰ τῶν

6 περὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου C 11 ὅσα ἐποίησεν οὗτος (om. E)
 ὁ βασιλεὺς CE πρὸς κάκωσιν τῶν ὑπηκόων C

1 ἐπιφα | καὶ τὴν D 2 ἀνωσιτὶ om. BD 4 τὴν prius
 om. B post τὴν prius add. τε CD τὴν τε] καὶ B ἐποίησατε |

D 5. 6 δ' αὖθις· καὶ τῶν στόλου ῥωμαϊκοῦ ἐπελθόντες D 6 δ' ἡ]
 δὲ BD 7 ἀποστασίᾳ D 8 καρίκη ARwpDi, Καρύκης Ephraem.
 3528, Καρύκων Glyc. l. c., Καρύκη Ann. Comn. I p. 430, 9
 9 ῥαγομμάτου A, ῥαγομμάτου RwpDi Ephraem. 3526 epit. Ann.

Hoeschel. l. c., ῥαγομά B, ῥαγονδύντων D, Ῥαγομάτου Glyc. l. c.
 καὶ om. D αὐταὶ ταῦτα D 10 μακρὸν ὌwpDi, v. XVII
 14, 9 et ad XVIII 10, 24 ἡγεμονία ἐπανεσώθησαν O ἡγε-
 μονίων E 11 τρόπους ἀποτροπαίους] v. ad XIII 5, 29 13 ἄνῶν
 οἱ ἐκ ἄλλῶν οἱ corr. D αὐτοῖς BD 14 δικαίως om. CWO lat.
 15 διαφερόντων E 15. 16 διαφερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις] v. ad XVI 10, 6

acer et magnae improbitatis, cum paucis naviculis insula Chio
 ex improviso capta et classe ibi aedificata Lesbum, Samum, Rho-
 dum, plures alias insulas occupavit, unde tamen a Romana classe 15
 pulsus est. Sed et insula Creta atque etiam Cyprus defecerunt, 16
 altera occupata a Carice regi se opponente, Cypro a Rhapsomate.
 Verum hae quoque non multo post sunt recuperatae Ro- 17
 mano imperio. Unde rex impensis indigens rationes pecuniae 18
 faciendae a ratione humanitatis abhorrentes excogitabat, exa-
 ctoribus iniqua tributa postulantibus iisque bona eripientibus,
 qui ex iure nihil debebant. Itaque procuratores quolibet mitte- 19
 bantur, qui agros et praedia subiectorum describebant novisque

- W III 237 *ὀνομάτων ἐπιεννόητο, τὰ ὑπέρισμα λέγω καὶ τὰ ὑπέρπλεα, καὶ ἄλλοτε ἄλλοι τρόποι ἐπιηρείων κατὰ τῶν ὑπηκόων εἰσήγοντο,* D IV
- 20 *καὶ ἱερὰ δ' ἀφίρητο ἐκ θείων ναῶν. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ νόμισμα κεκιβδηλευμένον παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ εὐρηκῶς χάλκεον ἔθετο, ᾧ εἰς τὰ τῆς βασιλείας ἐκέχρητο ἀναλώματα,* 5
- τοὺς δέ γε φόρους διὰ χρυσίνων δοκίμων εἰσέπραττε, πῆ δέ γε καὶ δι' ἐτέρων, χρυσίνων μὲν κάκεινων, ἀλλ' ἡμυχρῶσων,* D 21
- ἔστι δ' οὐ καὶ διὰ τῶν χαλκίων ἐδασμοφόροι. ὄθεν χαλκοῦ δεόμενος πλείονος τοὺς ὀβολοὺς εἰς νόμισμα μετετέπωσε καὶ τινα τῶν δημοσίων ἔργων, τῶν χαλκουργημάτων φημί, κατα- 10 σπάσας εἰς στατήρας συνέκοψε καὶ νέας δεκάτας ἐκαίνισεν.*
- 22 *Ἐγένετο δὲ θυγάτριον ἢ Αὐγούστα τῷ βασιλεῖ, ὅπερ Ἄννα ὀνομάσθη διὰ τὴν πατρομήτορα, ἐφ' ἣ τὸν τῆς βασιλείας Μαρίας υἱὸν Κωνσταντῖνον τῆς ἐξ Ἄλανων ὁ βασιλεὺς ἐμνη- 15 στεύσατο· ἐκείνου δ' ἐπὶ τῇ μνηστειᾷ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, ὡς ὠραία γάμου ἢ θυγάτηρ ἐγεγόνει τῷ ἄνακτι, νυμφίον ἕτερον ἐπ' αὐτῇ εἰσώκισατο τὸν μείζω τῶν υἱῶν Νικηφόρου τοῦ Βρυεννίου, ὃν ὁ λόγος προέφηγε τῇ τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα*

3 *περὶ τῶν (om. E) νομισμάτων (νομίσματος E) CE* 12 *περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν καὶ τῶν ἐπὶ θυγατρῶσι γαμβρῶν C*

1 *λέγων D* 2 *ὑπηκόων AEwp Glyc. p. 620, 15, ἀνθρώπων O*
 3 *δὲ O* 3. 4 *καὶ τὸ νόμισμα om. C* 4 *κεκιβδηλευμένον p**
 6 *δοκίμων χρυσῶν D* 8 *οὐδ' οὖν B* *χάλκεον D* 12 *γένετο C* 13 *ἢ A, δ R(wp)* 16 *ἢ θυγάτηρ ante ὠραία (sic, ut B) in marg. suppl. C* 17 *αὐτῷ Di invitis ARwp τὸν υἱὸν D νικηφόρον E τοῦ] τῶν p** 18 *βρυεννίου RwpDi, βρυεννίου E, βρυεννίου AC προέφηγε] XVIII 19, 2*

nominibus excogitatis ea hypertima et hyperplea dicebantur et alias alii vexationum modi reperiebantur, sed et donaria e tem-
 20 plis auferebantur. Hic rex cum solidum a decessoribus suis adulteratum repperisset, aëneum fecit, quo in regni expensis uteretur; in vectigalibus vero probos aureos exigebat, aliquando
 21 etiam nummos semiaureos, interdum aëneos. Cum igitur aere indigeret, ex obolis nummos fecit et opera quaedam publica aënea destruxit, ut stateres inde cuderet novasque decimas institueret.

22 *Puella, quam Augusta pepererat, Anna est appellata propter*
 23 *aviam et desponsa Constantino, filio reginae Mariae Alanae, quo ante nuptias mortuo eandem iam nubilem filio natu maiori Nicephori Bryennii, quem supra diximus ob regnum affectatum fuisse*

καὶ ἄλόντα καὶ πηρωθέντα τοὺς ὀφθαλμούς. τούτω τὴν θυ-24
 γατέρα ταύτην κατεγγυήσας τετιμηκε τὸν ἄνδρα πανυπερσέβαστον. P II 299 A
 γίνεται δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ υἱός, ὃν ἐν τῷ θείῳ τεμένει τῆς τοῦ 25
 θεοῦ λόγου Σοφίας παρὰ τοῦ πατριάρχου καταξιοθέντα τοῦ
 5 θείου βαπτίσματος καὶ Ἰωάννην κληθέντα αὐτίκα ὁ πατήρ καὶ
 διαδήματι ταινοῖ. γεγόνασι δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἕτεροι δύο υἱοί, 26
 Ἄνδρόνικος τε καὶ Ἰσαάκιος, καὶ θυγατέρες ἕτεραι τρεῖς, Μαρία,
 Εὐδοκία καὶ Θεοδώρα. τῇ μὲν οὖν Μαρία τὸν τοῦ Γαυρᾶ 27
 ἐκείνου Θεοδώρου τοῦ σεβαστοῦ καὶ μάρτυρος υἱὸν ἐμνηστεύ-
 IV 241 σατο. εἶτα τὴν μνηστείαν ταύτην λύσας, οὕτω δόξαν αὐτῷ, 28
 κάκεινον ἀποπεμψάμενος ἕτερον μνηστήρα τῇ θυγατρὶ ταύτῃ
 τὸν τοῦ Φορβηνοῦ υἱὸν τοῦ Κατακαλῶν τὸν Νικηφόρον εἰσ-
 ποιεῖσάτο. τῇ δ' Εὐδοκίᾳ τὸν τοῦ Ἰασίτου Κωνσταντίνου παῖδα 29 B
 συνέζευξεν· ὃς τῇ τε συνένῳ οὐχ ὡς βασιλέως ἐκέχρητο θυ-
 15 γατρί, ἀλλ' ἐκ τοῦ κρείττονος ὠμίλει ταύτῃ καὶ προσεφέρετο,
 καὶ τῇ βασιλίῳ δὲ πλειστάκις προσκεκρούκει καὶ πενθερᾷ,
 ἥπερ αὐτῷ προσοχθίσασα τὴν θυγατέρα νοσήσασαν εὐθύς ἀπο-30
 κείρει καὶ τὸν Ἰασίτην ἀπελαύνει τῶν βασιλείων. τῇ δὲ γε τε-31

2 κατεγγυήσας ταύτην D κατεγγυήσας C τὸν ἄνδρα] καὶ BD
 3. 4 τοῦ θείου post πατριάρχου O 4 καταξιοθέντος D 8 καὶ]
 v. ad XIII 2, 36 8.9 τοῦ θεοδώρου D 8 γαυρᾶ
 A, γαβρᾶ RwpDi 9 σεβαστοῦ καὶ μάρτυρος] σεβαστοκράτορος conl.
 W. Fischerus *Mitth. d. Instit. f. öster. Geschichtsforsch.* X
 p. 194 τὸν γρηγόριον add. post υἱὸν CwpDi, v. Ann. Comn.
 I p. 417, 17 10 οὕτως B 11 ταύτῃ om. C 12 φορβηνοῦ
 AΓwp, φορβητοῦ E, φορδηνοῦ DBw (v. XVIII 24, 26); Εὐφορβηνοῦ
 dicit eum Ann. Comn. II p. 11, 11. 15, 7. 35, 20 cet. τοῦ
 κα τὸν D 13 τὸν ἰασίτου τοῦ κωνσταντίνου D κων-
 σταντίνου om. CWO lat. 16 πολλάκις B προσκεκρούκει C
 πενθερᾶ R(wpDi), πενθερὰ A 17 προσοχθίσασα w* p invitis AR
 18 ἀπολαύνει E

excaecatam, dedit uxorem, panhypersebasti titulum eidem im-24
 pertitus. Filium inde sibi natum et a patriarcha sacro bap-25
 tismate in templo divini verbi Sapientiae baptizatum Ioannem ap-
 pellavit statimque diademate ornavit. Eidem alii quoque duo 26
 nati sunt filii, Andronicus et Isaacius, et aliae tres filiae, Maria,
 Eudocia, Theodora. Mariam despondit Gabrae illius Theodori 27
 sebasti et martyris filio. Deinde affinitate pro sua libidine re-28
 pudiat illoque dimisso alium filiae sponsum ascivit, Phorbeni
 Catacalonis filium Nicephorum. Eudociae Iasitae Constantini filium 29
 matrimonio iunxit, qui uxorem non ut regis filiam tractabat, sed
 quasi e superiore loco cum illa agebat et regina ac socru saepis-
 sime offensa effectit, ut illa indignationis plena filiam aegrotantem 30
 statim tonderet et Iasitam regia eiceret. Postremam filiam collo-31

λευταία τῶν θυγατέρων συνώκισεν ὁ πατήρ νεανίαν τὸ μὲν εἶδος ἀγαλματίαν, τὸ δὲ γένος οὐ τῶν ἐπιφανῶν.

- 32 Γέγονε δ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου κλόνος τῆς γῆς φρικωδέστατος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ ἐν θαύμασι περι-
C ωνύμου ἀγίου Νικολάου, ὑφ' οὗ πολλοὶ τε οἰκίαι καὶ ναοὶ κατ-
ηρέπωντο καὶ στοαί, δι' ὧν αἱ τῆς πόλεως ὠρόφονται ἀτραποί,
καὶ πλείστοι ἐν τοῖς συμπτώμασι συνεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον.
- 23 Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους καὶ τοῦ τῶν Πατινάκων
ἔθνους συγκλήσις γέγονεν, ἐκ τῶν σφετέρων ἡθῶν μετανα-
στεύσαντος εἰς χώραν Ῥωμαϊκὴν καὶ τὴν Θράκην πᾶσαν καὶ 10
2 τὴν Μακεδονίαν ληζομένου. κατὰ τούτων ἐκστρατεύσας ὁ βα-
3 σιλεύς, τῶν στρατιωτῶν ἀλαζονευομένων, ἀλοχρῶς ἤτητο. εἰ'
αὐτῆς ἄπεισι κατὰ τῶν βαρβάρων, ταπεινωθείσης τῆς στρατιᾶς
καὶ τὸ πᾶν τῆς θείας ἐξαργύσεως ἔροπης, καὶ προσβάλλει τοῖς
D 4 πολεμίοις. οἱ δὲ οὐδὲ τὴν ἔφοδον ὑπομείναντες τὰ δπλα κατὰ 15
γῆς ἐρρίπτον καὶ οἰμωγαῖς τοὺς Ῥωμαίους ἐξεκαλοῦντο πρὸς
5 ἔλεον. ὤλετο μὲν οὖν πολὺ τι τοῦ Σκυθικοῦ, οἱ λοιποὶ δὲ
συνελαμβάνοντο καὶ ἦσαν ὑπὸ δεσμοῖς καὶ εἰς δουλείαν οἱ D IV 22
6 ἀλχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς ἀπέδιδοντο. ὁ δ' αὐτοκράτωρ πλήθος

3 περὶ τοῦ μεγάλου (τ. μεγ. om. E) σεισμοῦ CE 8 περὶ τῶν Πατι-
νάκων καὶ ὅπως κατετροπώθησαν (κατετρόθησαν C) CE, κατάγει μὲν
Ἐπάρσις, ταπεινώσει δ' ὑποῖ Br

1 παίδων BD 3 αὐτοῦ | D 4 περιωνύμου ante ἐν O 5 ἀγίου
om. O 7 post συμπτ. add. καὶ D συνεχώθησαν E 8 τοῦ
om. E 9 ἔθνους] τὸ ἔθνος E post ἔθνους add. ἢ OwpDi
11 τὴν om. D Glyc. p. 620, 19 16 οἰμωγαῖς BCwpDi, οἰμωγαῖς
AR προσεκαλοῦντο BD 19 δ' AR, om. w*p

cavit pater adulescenti non sane illustri orto familia, sed forma
praedito praestantissima.

- 32 Sub hoc rege terrae motus horrendus fuit eo die, quo me-
moriam S. Nicolai de miraculis clari agitur, multaque domicilia,
multa templa, multae porticus, quibus viae publicae teguntur,
collapsae homines plurimos oppresserunt.

23. His temporibus gens Patzinacorum suis sedibus relictis
in Romanas provincias migravit, totam Thraciam et Macedoniam
2 populata. Quos cum rex bello peteret, ob arrogantiam militum
3 turpiter est victus. Redintegrato bello barbarorum, cum milites
4 modestiores facti ab auxilio numinis dumtaxat penderent, hostes
ne primo quidem impetu tolerato humi arma proiecerunt et su-
5 spiriis misericordiam a Romanis impetrarunt. Magna igitur Scy-
thicae gentis multitudo periit, ceteri in vinculis habiti sunt ac pro
6 corona venumdati. Rex vero delectu acto iuvenum robustorum

ἀπολεξάμενος σφριγώντων και θωμαλέων εις τὸ τῶν Μογλένων
 θέμα τούτους σὺν γυναιξὶ και τέκνοις κατόκισε και τάγμα
 τούτους κατέστησεν ἰδιαίτατον· οἱ και μέχρι τοῦ δευρο κατὰ 7
 διαδοχὰς διαμένουσιν, εις ἐπίθετον σχόντες τὸν τόπον, ἐν ᾧ
 5 κατωκίσθησαν, και Πατζινάκοι Μογλενῖται καλούμενοι. W III 238

Ἐπιβουλῆς δὲ μηνυθείσης αὐτῶ πρωτουργούς ἐχούσης τὸν 8
 Οὐμπερτόπουλον και τὸν Ἀριέβην, ὧν ὁ μὲν ἐκ Φράγγων εἴλικε
 τὸ γένος, ὁ δ' Ἀριέβης ἐξ Ἀρμενίων, και ἄμφω δὲ τῶν ἐπι- P II 300 A
 φανεστέρων και στρατηγίαις ἐφρονηκότων, ἐκεῖνοί τε συνεσχέ-
 10 θησαν και ὄσοι συμμετεῖχον αὐτοῖς τοῦ βουλευμάτος. τοὺς 9
 οὖν τῆς μελέτης ἐξάροχοντας δύο ἄνδρας δημεύσει καταδικάσας
 και ἀτίμω θριάμβω και ἐπὶ τούτοις ὑπερορία ἐν τούτοις περι-
 ὠρισεν αὐτοῖς τὴν ποινὴν· ὅτε και τὸ τῶν Μανιχαίων τάγμα 10
 τῆς στρατείας ἀπήλασεν, ἐκθέσμως μέχρι τότε δὴ στρατευ-
 15 ὄμενον· στρατεύεσθαι γὰρ τοὺς Μανιχαίους ἀρχαῖος νόμος
 καθάπαξ ἀπείργει. αὐθις δ' ἑτέρα κατὰ τοῦ βασιλέως τούτου 11
 συνέστη ἐπιβουλὴ, ἧς ἐξῆρχεν ὁ τοῦ βασιλεύσαντος ἐκείνου Διο-

6 περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ βασιλέως (κατ' αὐτοῦ E) μελετηθείσης CE
 16 ἑτέρα ἐπιβουλὴ CE

1 ante εις add. σκυνθῶν RwpDi μογλαίνων A (cf. cod. C Cedr.
 II p. 461, 17. 462, 2. 7. 19, Hierocl. synecd. ed. Burckhardt
 p. 61, 7. 65, 12), μογλένων RwpDi Ephraem. 3554ss. 2. 3 κα-
 τόκισε και—δευρο om. E 3 τοῦ δευρο A, τοῦδε Owp 5 πατζι-
 νάκοι O μογλενῖται ARwp, μογλενῖται DDi 7 οὐμπερτόπουλον
 B, οὐμπερτόπουλον D nonnulli P Ann. Comn. I p. 199, 15 cet.,
 v. ad XVII 6, 2 8 δὲ om. BD 10 συμμετεῖχον] συμμετοχοι C
 12 ὑπερορία] ἐνιπερορία D 13 τὴν ... | ^{τε} ὄσα και D τὸ
 om. C 14 ἀπήλασεν C, corr. Cw τότε στατευόμενον (punct.
 not.) D 16 ἀπείργουσιν (-νσι D, in B evanuerunt ἀπειρῶ) Rwp
 κατὰ] και D 17 συνέβη Ewp ἧς ἐξῆρ evanuerunt in B

magnum numerum in Moglena provincia cum uxoribus et liberis
 collocavit, eximia legione ex iis confecta, qui etiam usque ad 7
 hunc diem per successiones manent, ex loco in quo consederunt
 adepti cognomen Patzinacorum Moglenitarum.

Delatis insidiis, auctores praccipuos, Umbertopolum Fran- 8
 cum genere et Ariebem Armenium, utrumque illustrem et ducem
 exercitus, una cum coniuratis comprehensos publicatione bono- 9
 rum et ignominioso triumpho multatos relegavit. Manichaeorum 10
 quoque legionem, quae ad id tempus vetere lege omnino vetante
 militarat, exauctoravit. Rursus aliae insidiae regi comparatae 11
 sunt, quarum princeps fuit regis Diogenis filius Nephorus Por-

- γένους υἱὸς ὁ Νικηφόρος ὁ τῆς πορφύρας βλαστός, ἀνὴρ τὴν μὲν ἰσχὴν ἀπαράμιλλος, τὴν δὲ τῆς γνώμης ἕξιν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς γενναϊότητα οὐ κατὰ τὴν σωματικὴν πλουτήσας ἰσχύν.
- B 12 οὗτος τὸ μὲν δρᾶμα συνθέμενος, τὴν δὲ πράξιν ὑπεριτιθέμενος,
 13 ἔλαθε παθῶν ἢ δράσας ὡς ἐβουλεύσατο. ἐάλω γὰρ καὶ ἔτα-5
 σμῶν ἀνάγκαις παραδοθεὶς, ἐν' ἐκκαλύψῃ τοὺς συνωμώτας, τέλος
 ἔξεκόπη τὰ δῆματα καὶ τὴν περιουσίαν ἀφήρητο.
- 14 Ἐἶτα τὸ τῶν Φράγγων ἔθνος ἐκ τῶν ἐσπερίων συγκληθὲν
 ἀνῆει πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ὡς ἐκ ταύτης εἰς τὴν D IV 25
 ἑώραν διαπεραιωθησόμενον· ὧν τὴν συγκλήτην θεοσημία τις 10
 15 προεμήνυσεν. ἀκρίδων γὰρ ἀπειρόν τι πλῆθος, ἐκ τῆς ἐσπέρας
 τὴν γένεσιν ἐσχηκὸς καὶ τοσοῦτον ὡς νέφεσιν ἱπτάμενον ἀπει-
 κάζεσθαι καὶ συσκιάζειν τὸν ἥλιον, διὰ τῆς μεγίστης τῶν πό-
 λεων καὶ τῶν ταύτης δόρων τὴν πτῆσιν ποιούμενον πρὸς τὴν
- C 16 ἑώραν ὄρωμητο κάκειϊσε κατέπαυε. περαιωθέντες οὖν καὶ τῇ 15
 κατὰ Βιθυνίαν προσβαλόντες Νικαίᾳ, παρὰ τῶν Τούρκων κατ-
 εχομένη, σὺν χρόνῳ μὲν καὶ φθορᾷ πολλῇ ἐκατέρωθεν, τέως
 17 μέντοι τὴν πόλιν ἤρῃασιν. καὶ ταύτην μὲν πολλῶν ἀπέδοντο

8 περὶ τῆς τῶν Φράγγων συγκλησεως καὶ πρὸς τὴν ἑώραν αὐτῶν διαπεραι-
 ὴσεως C, περὶ Φράγγων E

2 δὲ om. D ἕξιν B^sCwρDi, ἕξιν AR 3 σωματικῆν] τοῦ σώ-
 ματος C πλουτήσας RwpDi, πλουτήσας AD 4 δρᾶμα B^sD^sDi,
 δρᾶμα ARwp, v. ad XVII 15, 12. 19, 5 πράξιν Ewp 6 συν-
 ωμώτας Ewp, συνομώτας D 10 διαπεραιωθησόμενον D κίνησιν B
 θεοσημία in θεοσημία corr. A 12 ἐσχηκὸς DE παρεϊκά-
 ζεσθαι O 13 συσκιάζειν RwpDi, συσκευάζειν A 14. 15 πρὸς
 τὴν ἑώραν om. CWo lat. 15 κατέπαυσε CD 17. 18 μέντοι τέως
 BD 18 πόλιν] πολιορκίαν C ταύτη C

- phyrogenitus, vir invicti sane roboris, sed ingenio atque animo
 12 non perinde felici et generoso. Qui cum facinus incohatum dis-
 tullisset, non peregit, sed praeter spem ea pertulit, quae molitus
 13 erat. Captus enim et quaestionibus admotus, ut coniuratos in-
 dicaret, effossis oculis bonorum publicatione multatus est.
- 14 Deinde Francorum gens ab Occidente urbem regiam versus
 est profecta, ut inde in Orientem traiceret; quorum motus por-
 15 tentis est denuntiatus. Nam locustarum infinita multitudo ab
 Occidente orta et tanta, ut inter volandum nubibus aequipara-
 retur et solem obumbraret, urbe maxima eiusque finibus ad
 16 Orientem pervolatis quievit. Cum traiecissent, Nicaeam Bithyniae,
 quam Turci tenebant, multis utrimque caesis tandem vi expu-

χρημάτων τῷ βασιλεῖ, οἱ δ' εἰς τὸ πρόσω προῦχώρουν. καὶ 18
οἱ μὲν τὴν πρὸς τῷ Ὀρόντῃ εἶλον σὺν μόχθῳ καὶ φόνῳ
πολλῷ Ἀντιόχειαν, οἱ δὲ τῆς Ἱεροσολύμων μεγάλους ἀγῶσιν
ἐκράτησαν πόλεως.

- 5 Ἄλλ' οὕτω μὲν τὰ τοῦ ἔθνους ἔσχον τῶν Φράγγων συν- 19
τετημημένως εἰπεῖν· αἴρεσις δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους
ἀναπέφηγε μουσαρὰ ἢ τῶν Βογομίλων. τῆς δὲ τοιαύτης αἰρέ- 20
σεως κῆρυξ ἦν καὶ μέγας διδάσκαλος καὶ προβολεὺς τῶν παρ'
αὐτοῖς ἀποστόλων Βασιλείος τις λεγόμενος ἱατρός, σχῆμα μὲν D
10 περιεκείμενος μοναχοῦ, αὐτὸν δ' ἐκείνῳ ἐνδεδυμένος τὸν σατα-
νᾶν. ὃς ἐν ἔτει μὲν πεντεκαίδεκα τὰ τῆς πλάνης μαθὼν ὀλέ- 21
θρια δόγματα, ἐν δὲ δυοὶ καὶ πενήκοντα διδάξας αὐτά, πᾶσαν
σχεδὸν τὴν οἰκουμένην τῆς οἰκείας λύμης ἐνέπλησεν. εἶτα καὶ 22
τῇ τῶν πόλεων βασιλίδι ἐπεχωρίασεν, ἀλλ' ἐάλω ἐπ' αὐτοφώρῳ
15 ὁ τῆς ἀληθείας ἐχθρός. γνοὺς γὰρ τὴν ἐκείνου ἀσέβειαν ὁ 23
κρατῶν ὑπεκρίθη πίστιν ἔχειν εἰς ἐκείνον τὸν κακοδαίμονα καὶ
διδάσκαλον ἐκάλει καὶ σωτήρα πλανωμένων ψυχῶν. τούτοις 24
D IV 244 σὺν καὶ πλείοσιν ἄλλοις μόλις μὲν καὶ σὺν χρόνῳ, ἴσχυσε δὲ
ποτε πείσαι τὸν ὀλέθριον ἐκείνον ἐξεμέσαι τὸν ἴον τῆς πονη-

5 περὶ τῆς τῶν Βογομίλων αἰρέσεως καὶ ὅπως ὁ ταύτης κῆρυξ διεφθάρη
(εφθάρη E) CE

1 τὸ] τὰ BD 2 ὀρόντῃ R(wpDi), ὀρόντι A, ὀρόντῃ D, v. ad
XIII 8, 26 2. 3 πολλῶ ante καὶ D 9 Βασιλείος τις] βασιλει-
ότης E ἱατρός (sic) A 11 ἐν om. B 12 ταῦτα O 14 ἐπε-
χωρίασιν p* 18 καὶ σὺν RwpDi, σὺν A 19 τὸν alterum om. D
19. p. 744, 1 | τῆς πόλεως (punctis notat.) καὶ ἐπεὶ δ' ἦν D

gnatam magna pecunia regi reddiderunt. Deinde progressi 17. 18
ulterius alii Antiochiam ad Orontem sitam cum labore multoque
sanguine ceperunt, alii Hierosolymitana urbe non sine magnis
certaminibus potiti sunt.

Atque haec quidem a Francis gesta breviter hic perstrinxi- 19
mus. His autem temporibus secta nefaria Bogomilorum exstitit,
cuius praeco doctorque primarius et apostolorum praesidium fuit 20
quidam Basilius medicus, habitu quidem monachus, sed potius
ipso satana indutus. Qui cum annis XV erroris illius perniciosae 21
dogmata didicisset, per LII docuisset, totum fere orbem sua peste
implevit. Tandem etiam urbem regiam ingressus in manifesto 22
scelere est veritatis inimicus deprehensus. Nam imperator eius 23
impietate cognita simulavit se fidem habere homini infelici et
magistrum appellabat ac servatorem animarum errantium. His 24
rebus et pluribus aliis aegre quidem et tarde sed tamen effecit

PII301A 25 ρίας αὐτοῦ. ἐπεὶ δ' ἦν ἐντὸς ἀρκύων τὸ θήραμα, ἐδημοσίευσεν μὲν τὴν ἐκείνου διδασκαλίαν καὶ τὰ δόγματα ἐξεφάνησε, κοινῇ δὲ ψήφῳ πυρὸς αὐτὸν ἐν τῷ τῆς Ἰππηλασίας θεάτρῳ παράναλωμα ἔθετο.

26 Αὐθις δ' ἐπανάστασις ἐτέρα κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος γέγονε, καὶ ὁ ταύτην συστησάμενος υἱὸν ἔλεγεν ἑαυτὸν εἶναι τοῦ βασιλεύσαντος Διογένης, ὃς Κομάνων πληθὸς ἐταιριώμενος εἰς τὰ πύθρακις τε χωρία γενόμενος καὶ τὴν χώραν κερατίζων καὶ ληζόμενος ἀπῆτει τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι δέχεσθαι τε αὐτὸν

27 καὶ ἀξιῶν βασιλικῆς ἀναρρήσεως. εἶτα εἰς τι πολίχνιον τῶν Θρακικῶν ἀπελθὼν ἀπατηθεὶς τε παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ καὶ ἀναρρηθεὶς εἰσελθὼν τε μετ' ὀλίγων ἐντὸς συνεσχέθη καὶ ἐξεκόπη

WIII239 28 τοὺς ὀφθαλμοὺς. καὶ οὕτως ἡ ἐπιχειρηθεῖσα παρ' αὐτοῦ τυβρανίς διελέλυτο, τῶν Κομάνων, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν, εἰς τὰ ἦδη παλινοστησάντων τὰ σφέτερα. 15

24 Οὗτος ὁ βασιλεὺς, τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐσχολακός, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλων γηρωκομειῶν πολλῶν, τὰς πάντων κτήσεις τῷ ὀρφανοτροφείῳ προσείμας καὶ αὐτὸς ἐτέρας προσαφορίας

5 ἐπανάστασις τοῦ Ψευδοδιογένης CE 16 περὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου CE

2 δόγματα D 3 ἐν τῷ om. C 6 υἱὸν] αὐτὸν D 7 κομάρων D
 D προσεταιριώμενος RwpDi 8 τὰ πύθρακις C τε om. O
 9 τε om. D 10 πολίχνιον RwpDi, πολίχνιον ex πολύχνιον corr.
 A, πολύχνιον D 11 θρακικῶν E 12 εἰσελθὼν τε ARwp, εἰσελθὼν δὲ B, καὶ εἰσελθὼν D 14 διελέλυτο C μὴ om. C, suppl. Cw
 15 ἦδη w* p παλινοστησάντων D 17 γηρωκομειῶν E, γηρωκομειῶν AD, γηρωκόμων B, γηρωκομειῶν CwpDi, v. ad XV 14, 25

25 tandem, ut homo pestilens virus improbitatis suae evomeret, et fera cassibus irretita doctrinam eius vulgavit et dogmata contempsit et communi suffragio in hippodromo impostorem comburi iussit.

26 Ceterum alia seditio contra imperatorem orta est, quodam auctore, qui se regis Diogenis filium professus, Comanorum turba ascita, Thraciam populabatur et vastabat, petens, ut urbibus reciperetur atque rex salutaretur. Deinde cum oppidulum quoddam Thraciae fraude civium imperator salutatus cum paucis ingressus esset, comprehensus oculis privatur. Sic eius tyrannis finita est, Comanis, qui evaserant vivi, in suas sedes reversis.

24. Hic rex, cum orphanotrophium et alia gerocomia plura vacarent, omnium possessionibus attributis atque aliis de suo adiectis orphanotrophium renovavit et magnis impensis instau-

ἀνεκαίνισέ τε αὐτὸ καὶ ἀνενέωσε πολλοῖς ἀναλώμασι καὶ πλῆθος
 γηρωκομουμένων αὐτῷ ἐγκατέστησεν. ἀλλὰ μὴν καὶ μονα-
 ζόντων καὶ μοναζουσῶν ἐν αὐτῷ ἐδείματο καταγώγια· πρὸς
 δὲ τοῖς καὶ διδασκαλεῖον γραμματικῶν, ἐν' ἐν αὐτῷ διδάσκουτο
 5 παῖδες ὄρφανοὶ ἢ γονέων ἀπόρων, διδασκάλους ἐντάξας αὐτῷ
 καὶ παιδαγωγούς καὶ σιτήσεις ἀποτάξας τοῖς διδάσκουσιν τε καὶ
 τοῖς μανθάνουσι.

Καὶ τὰ μὲν οὕτως ἔσχε καὶ μέχρι τοῦδε διατηρήρηται· 3
 IV 245 ἄλλο δ' αὖθις κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος συννεστήσαντό τινες δια- C
 10 βούλιον, οὗ κορυφαῖος μὲν ἦν ὁ Ἄνεμᾶς Μιχαῆλ, συνίστορες
 δὲ πολλοὶ τῶν τὰ πρῶτα πραττομένων ἐν τῇ μοίρᾳ τῇ στρα-
 τιώτιδι. ἀλλὰ μήπω τῷ ἔργῳ ἐπιχειροῦσαντες ἐγνώσθησαν τε 4
 καὶ συνελήφθησαν, καὶ τοῖς μὲν συνωμόταις ψίλωσις ἐπήχθη
 τῶν τριχῶν καὶ τοῦ πώγωνος, οὗ ξυρῶ, ἀλλὰ δρόπακι. τῷ 5
 15 δ' Ἄνεμᾶ ἄφαντος μὲν ἢ κεφαλὴ καὶ ὁ πώγων τετήρητο, πῆ-
 ρωσις δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κατεψήφιστο. ἔτι δὲ θριαμ- 6
 βενομένων αὐτῶν ἐπικαταλαμβάνει βασιλείον θέσπισμα τῆς ποινής
 τὸν Ἄνεμᾶν ἐξαιρούμενον καὶ οἱ συγχωροῦν τῶν ὀφθαλμῶν τὴν
 ἐκκοπήν. ἀφαιρεθέντες δὲ τὰς οὐσίας ὑπερορίαν ἄλλος ἄλλα- 7
 20 χόθι κατεδικάσθησαν.

8 μελέτη κατὰ τοῦ βασιλέως, οὗ (sic) ὁ κορυφαῖος ὁ Ἄνεμᾶς C 14 καὶ
 (om. C) δρωπαξὸ τὸ χρῶμα δι' οὗ μαδαται (μαδεῖται E) ἢ τριχῶσις CE

1 ἀνακαίνισε p* post αὐτὸ add. εὐθὺς CWo lat. 2 γηρωκομου-
 μένων R, γηρωκομουμένων AwpDi, v. ad p. 744, 17 4 καὶ AR,
 om. w*p διδασκαλεῖον RwpDi, διδασκαλίων A 5 post ἢ add.
 καὶ O 10 μὲν om. C ἀνεμᾶς Ewp 11 ταπτομένων BC
 ante ἐν add. καὶ D 12. 13 συνελήφθησαν τε καὶ ἐγνώσθησαν D
 13 συνωμόταις Ewp 14 τριχῶν E τῷ O 19 ἄλλοθεν B,
 ἀλλαχόθεν D

ravit, multis, quorum senectus ibi foveretur, in eo collocatis.
 Ibidemque tum monachorum et monacharum deversoria consti- 2
 tuit, tum scholam grammaticorum, in qua pupilli docerentur et
 pauperum liberi, magistris et paedagogis constitutis victuque
 tam docentibus quam discentibus ordinato.

Quae quidem huc usque observantur; alia vero rursus inita 3
 est contra imperatorem conspiratio, cuius dux fuit Anemas Mi-
 chaëli, conscii vero multi ex primis militiae dignitatibus. Sed 4
 antequam facinus aggredierentur, cognitis et comprehensis con-
 iuratis capilli et barbae ademptae sunt non novacula, sed dro-
 pace. Anemas vero capillis barbaque relictis intactis condemnatus 5
 ad oculorum effossionem, dum triumphus de iis agitur, interpo- 6
 sito regio edicto poena excaecationis liberatur. Itaque publi- 7
 catione bonorum multati alius alio relegantur.

- D 8 Ἡ μήτηρ δὲ τοῦ αυτοκράτορος τούτου τῶν τῆς βασιλείας
 πραγμάτων ἀναδεξαμένη, ὡς εἴρηται, τὴν διοίκησιν, μέχρι πολ-
 9 λοῦ ταύτην μετεχειρίζετο, ὅθεν καὶ τὰ πρὸς κάκωσιν τῶν δη-
 9 κῶων τότε γινόμενα ἐκείνη οἱ πλείονες ἐπεγράφοντο. ἤχθετο
 μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐν μόνῳ σχεδὸν τῆς βασιλείας ἀπο-
 5 λαύων ὀνόματι, ἤδεῖτο δὲ τὴν μητέρα καὶ ἀκούσης ἐκείνης
 10 ἀφελέσθαι τὴν ἐξουσίαν οὐκ ἤθελεν. ἐπεὶ δ' ἐκείνη συνῆκεν
 ἀχθόμενον τὸν υἱόν, πτοηθεῖσα μὴ βιασθεῖν καὶ ἀθέλητον
 δόξῃ ποιήσασθαι τὴν μετὰστασιν, παρακεχωρῆκει πάντων τῶ
 υἱῷ τε καὶ αυτοκράτορι καὶ τῶν βασιλείων ὑπανεχώρησε, τὴν¹⁰
 τοῦ Παντεπόπτου μονήν, ἣν ἐκείνη ἐδείματο, κατοικίαν ποιη-
 11 σάμενη, παρ' ἧ καὶ τινες ἐνιαυτοὺς παροικήσασα ἐντίμως τε
 P II 302 A καὶ βασιλικῶς ἐς γῆρας τε βαθὺν κατανήσασα μετέλλαξε τὴν
 12 ζώην. ἕνα δ' ἐνιαυτὸν καὶ μικρὸν τι πρὸς ὁ σεβαστοκράτωρ
 ἐπιβιὸς τῇ μητρὶ κάκεινος ἀπέτισε τὸ χρεῶν, κειράμενος τὴν¹⁵
 τρίχα καὶ μεταμφιασάμενος κατὰ μοναχοῦς, ὡς ἔγνω ἐπιλείπειν D IV 24
 13 αὐτῷ τὸ βιώσιμον. ἀπεβίω δ' ἐπὶ παισὶ πολλοῖς, οὖς, ἐπεὶ
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν οὐδ' ὄλον ἐνιαυτὸν ἐπιζήσασα τῷ ἀνδρὶ
 μετέστη τῶν γενητῶν, ὁ βασιλεὺς προσελάβετο καὶ τοὺς μὲν

1 ἀνεχώρησεν (sic) τῶν βασιλείων ἢ μήτηρ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπελθοῦσα
 εἰς τὸν (sic) Παντεπόπτην ἐκεῖ ἐτελεύτησεν C 14 τελευτῆ τοῦ σεβαστο-
 κράτορος C

2 ὡς εἴρηται post πραγμάτων BD εἴρηται] XVIII 21, 6 3 με-
 ταχειρίζεται Ewp 4 γενόμενα B 5 post σχεδὸν add. ὡς C,
 del. Cw 6 ἔδειτο D 7 συνῆκεν] συνίεναι D 9 δέξῃ D
 10 ante αυτοκρ. add. τῷ Ewp, del. E 11 ἦν om. E 12 post
 ἐνιαυτοὺς add. ἐν αὐτῇ C 13 εἰς D, v. ad XIV 12, 14 14 δὲ C
 15 τὴν AR, καὶ w* p 18 οὐδ' ὄλον ἐνιαυτὸν om. C 19 γενητῶν
 ARw, γενεῶν p*, v. ad XVIII 28, 20 προσεβάλετο D

- 8 Matri imperatoris regni administratione, ut dictum est, diu
 functae mala, quibus subiecti vexabantur, plerique ascribebant.
 9 Quam rem rex, ut qui nomine fere dumtaxat regnaret, etsi mole-
 ste ferebat, tamen illam invitam pro reverentia sua potestate
 10 privare noluit. Quo mulier animadverso, verita ne vel invita
 excedere cogeretur, relicta regia omni auctoritate imperatori
 11 cedit et in Pantepopti monasterium a se aedificatum migrat, ubi
 cum aliquot annos honorifice et regaliter vixisset, proventa aetate
 12 obiit. Sed et Sebastocrator paullo amplius uno post matrem
 anno debitum naturae persolvit, raso capillo et habitu monastico
 13 sumpto, cum vitae finem sibi instare videret, multis liberis re-
 lictis, quibus, cum etiam mater non integrum annum marito su-
 perstes terrena reliquisset, rex susceptis, adolescentibus uxores,

ἄρρενας συνώκισε γυναίξί, τὰς δέ γε θηλείας ἀνδράσιν ἐξέδοτο
καὶ ἔστεργε καὶ εὐηργέτει τοὺς ἀδελφόπαιδας. πρὸς δὲ τὴν 14
κοινωνὸν τοῦ βίου ὁ βασιλεὺς οὗτος οὐτ' ἀποσιρόφως εἶχε τὸ
πρότερον οὐτε λίαν ἐκείνη προσέκειτο, ἀφροδισιῶν δ' ἠτιώ- B
5 μενος οὐ πάνυ τὰ ἐς εὐνὴν ἐτύγγαγε δίκαιος, ὅθεν καὶ βέλεσιν
ἡ Αὐγούστα ζηλοτυπίας ἐβέβλητο. ἐπεὶ δ' ὁ χρόνος προήκων 15
τῷ αὐτοκράτορι τὰ πυρφόρα βέλη τοῦ ἔρωτος ἤμβλυνε, τότε
πρὸς τὴν Αὐγούσταν τρέψας τὸν ἔρωτα ὄλος ἦν τῆς πρὸς
ἐκείνην στοργῆς καὶ ἠθέλεν εἶναι σχεδὸν αὐτῆς ἀδιάσπαστος.
10 τοιαύτη μὲν οὖν τῇ βασιλίσῃ ἐς ὕστερον ἡ διάθεσις, καὶ με- 16
γάλα τότε ἠδύνατο καὶ εἶχεν οὕτω μέχρις ἂν ἔρωτο τὸ σῶμα
τῷ βασιλεῖ. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος τοὺς πόδας ἤλγει καὶ τὰς βάσεις 17
ἐβέβλαπτο καὶ περὶ τὰ ἄρθρα τούτῳ μοχθηρᾶς ὕλης συνερ-
ρῆκεσαν δρεύματα καὶ ἦν ἐντεῦθεν κλινοπετιῆς, κατήρχεν ἡ βα- C
15 σιλίς, καὶ τῷ ταύτης ἦν ὡς ἐπίταν τιθέμενος ὁ αὐτοκράτωρ
θελήματι, καὶ πᾶσα ἡ ἐξουσία καὶ ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις
ἀνατεθῆναι αὐτῇ μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἀνδρὸς μεμελέτητο, ὡς W III 240
καὶ τὸν υἱὸν καὶ βασιλέα ὑποκειῖσθαι αὐτῇ. τῷ δὲ τὸ σκέμμα 18

2 ὅπως διέκειτο πρῶην πρὸς τὴν Αὐγούσταν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅπως με-
επειτα C 12 οὐ ἡ τῆς βασιλείας (τοῦ βασιλέως E) ἐξουσία τῇ βασιλίδι
ἀνατεθῆναι μεμελέτητο, ὁ δὲ υἱὸς ταύτης καὶ βασιλεὺς ἀντίπρατι πρὸς
(om. C) τοῦτο CE ὡς ἐνόν, καὶ ὡς ἀπίρητο πᾶσιν αὐτῷ προσεῖναι C

2 εὐηργέτη E, εὐεργέτει w*p 3 ἀποσιρόφως O Glyc. p. 622, 10
εἶχε τὸ AO, εἶχετο Ewp 5 ante οὐ add. ὡς φασιν CWO lat.,
v. praef. 6 αὐγούστα AE, αὐγούστα OwpDi, v. ad XIII 23, 27
ἐπέρωτο D, ἐτέρωτο BC 7.8 βέλη τοῦ—ὄλος om. D 8 στρέ-
ψας BC 9 ἐκεῖνον C, corr. Cw 10 οὖν om. C βασιλίδι B
13 τὰ τούτων (sic) omisso ἄρθρα E ποθηρᾶς BD

puellis maritos dedit, fratris liberos et benevolentia et beneficentia
prosecutus. Neque vero coniugem suam hic rex principio aver- 14
sabatur, neque immodice amabat, sed libidini deditus iura ma-
trimonii parum sancte observabat, unde Augusta telis aemula-
tionis sauciabatur. Cum autem aetas grandior imperatoris ignitas 15
illas cupidinis sagittas nonnihil hebetaret, tum in Augustam con-
verso amore totus in caritate erga illam acquiescebat nec facile
ab illa divelli poterat. Ex eo deinceps affectu magna reginae 16
potentia erat, etiam valente rege. Cum autem is pedibus laborare 17
coepisset nec ambulare posset et corruptis humoribus ad arti-
culos confluentibus in lecto decumberet, imperabat regina, omnia
comprobante imperatore, et iam animo agitabat, ut post mariti
decessum, tota potestate et regni gubernatione in se translata,
filium regem dicto audientem haberet, cui iam adulto ac pridem 18

οὐκ ἀνεκτὸν ἐς ἄνδρας ἤδη τελοῦντι καὶ γυναίκα πρὸ πολλοῦ
 συναφθέντι τοῦ ἔθνους τῶν Οὐγγρων ἀρχηγῶ ἄρχατρί καὶ
 19 παίδων γενοῦσι πατρὶ. ἐδεδοῖαι γὰρ περὶ τῆ ἀρχῆ ἧ καὶ
 περὶ αὐτῆ τῆ ζωῆ, ὄρων τὴν μητέρα πολλὴν περὶ τὴν προ-
 σβυτέραν τῶν θυγατέρων ἐνδεικνυμένην σχέσιν καὶ περὶ τὸν 5
 20 ἐπ' αὐτῆ κηδεστήν τὸν Βρυέννιον. ὄθεν μετῆι τὸ συγγενές, D IV 24
 ἀλλὰ μέντοι καὶ ξύμπαντας, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἕκαστον
 D λαθραίως ἀποκλαύμενος ἀνεμίμησκε τῶν δοκῶν τοὺς ἄνδρας,
 οὓς οἱ πλείονες αὐτῶν ἦσαν δμωμοκάτες, ὡς οὐχ ἕτερον ἂν
 21 παρὰ τοῦτον μετὰ τὸν πατέρα δέξαιτο αὐτοκράτορα. οἱ δὲ 10
 αὐτὸν ἐπεθάρρουν καὶ ἐπαρῆξαι οἱ καιροῦ καλοῦντος προθυ-
 22 μότατα ἐπηγγέλλοντο, δοκοῖς ἐμπεδοῦντες τὰς ὑποσχέσεις. ταῦτα
 δὲ τὴν βασιλίδα οὐκ ἐλελήθεισαν, δι' ἧ καὶ προσώχθισε τῷ
 23 νιῷ. ἐντεῦθεν παντί πον καθάπαξ προσίεναι οἱ ἀπείρητο, καὶ
 24 πάντοθεν σκοποὶ τε καὶ κατοπιῆρες ἦσαν αὐτοῦ. ὁ δὲ καὶ 15
 οὕτως οὐκ ἐπαύετο πρὸς ἑαυτὸν σχεδὸν τοὺς σύμπαντας ἐφελ-
 κόμενος, τοὺς μὲν δι' ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ διὰ τῶν προσκειμένων
 P II 303 A 25 αὐτῷ. προσέκειτο δ' αὐτῷ καὶ τῶν ἀδελφῶν ὁ νεώτερος·
 θάτερος δὲ γε, δηλαδὴ ὁ Ἀνδρόνικος, τῷ συγγόνῳ καὶ βασιλεῖ
 ἠγαντίωτο· ἤδη γὰρ καὶ οὗτοι ἀνδρωθέντες γυναίξιν συνεζεύ- 20

2 οὐγγρων D	3 παρὰ B	4 ἐπὶ τῆ προσβυτέρα E	5 ἐν- δεικνυμένη E
βρυέννιον AC	9 πλείους O	10 δὲ ARw, δ' p*Di	12 ἐπη- γέλλοντο w*p
invitis AR	16 σχεδὸν post	13 τῆ βασιλίδι E	15 αὐτῷ BD(wp), αὐτοῖς E
16 αὐτοῖς E	18 δὲ C	19 ἄτερος D, v. ad XVII 15, 2	12 ἐπη- γέλλοντο w*p

marito, ducta Ungrorum principis filia procreatisque liberis, id
 19 ferendum non erat. Nam timebat, ne imperio excideret aut vita
 etiam privaretur, cum quanto amore mater filiam natu maximam
 20 et generum Bryennium prosequeretur cerneret. Itaque cognatos
 conveniebat atque adeo populum, statuque rerum suarum apud
 singulos clam deplorando, viros de iureiurando commonefaciebat,
 quo plerique obstricti promiserant se post patrem non delaturos
 21 esse imperium nisi ipsi. Ii vero eum confirmabant, pollicentes
 se temporibus urgentibus auxilia statim esse laturos et sancientes
 22 iureiurando quae pollicebantur. Quae cum reginam non laterent,
 23 irata edixit ne quis filium conveniret, speculatoribus et observa-
 24 toribus undique collocatis. Nihilo tamen ille secius fere omnes
 ad se allicere non desistebat, alios per semet ipsum, alios per
 25 viros sui studiosos. Studebat autem ei minor quoque frater,
 altero Andronico fratri eidemque regi adversante; nam hi quo-

χθησαν. καὶ ὁ μὲν Ἀνδρόνικος σεβαστοκράτωρ τετίμητο, ὁ 26
 δ' Ἰσαάκιος καὶ ὁ Βρυέννιος Καίσαρες, ὁ δ' ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ
 τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως γαμβρὸς ὁ Φορβηγὸς πανυπερ-
 σέβαστος.

5 Ἐίχον μὲν οὖν οὕτω ταῦτα, εἰ καὶ προδραμῶν ὁ λόγος 25
 τὰ ὕστερον διηγῆσατο· εἰς δὲ τῶν εἰς τὴν ἐφῶν διαβάντων
 Λατίνων καὶ ὁ τοῦ Ῥομπέρτου ἐκείνου, οὐπερ ἦδη ἡ ἱστορία
 ἐμνήσθη, ὑπῆρχεν υἱός, Βαῖμοῦνδος ὀνομαζόμενος, ὃς ἐκ τῶν
 ἐσπερίων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνιῶν δούλοισιν τε τῷ βασιλεῖ B
 10 ἐπηγγείλατο καὶ συνθήκας θέμενος πρὸς αὐτὸν δοκοῖς αὐτὰς
 ἐμπεπέδωκε καὶ χρήματα λαβὼν σχεδὸν ὑπὲρ ἀριθμὸν τῇ κατὰ
 IV 248 Κοίλῃν Συρίαν Ἀντιοχείᾳ ἐπιδεδήμηκε καὶ ταύτην πολιορκίᾳ
 ἐλὼν οὐ μόνον τῶν ὁμολογημένων παραβάτης ἐγένετο, ἀλλὰ
 καὶ πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἄρᾶσθαι μεμελέτηκεν. ἐπανέναι 2
 15 δὲ φρονιζῶν ἐκ τῶν ἐφῶν εἰς τὰ ἐσπερία ἐδεδίει μὴ ἐν τῇ
 ἐπανόδῳ χώρας Ῥωμαϊκᾶς διῶν κατασχεθεῖη παρὰ τοῦ τῶν
 τῶν χωρῶν ἐκείνων τὰς ἀρχὰς ἐμπεισιευμένων καὶ ἀπαχθείη
 δεσμώτης, ὡς παραβάτης ὧν ἔθετο συνθηκῶν. τί γοῦν μηχα- 3

6 <περ> τοῦ Βαῖμοῦνδου ὡς παραβὰς τὰς συνθήκας κατὰ Ῥωμαίων
 ἐχώρησεν <καὶ> μηδὲν ἀνίσας <ἐσπ>είσατο C (v. arg. ad p. 728, 13)

2 βρυέννιος RwpDi, βρυένιος AC 3 ὁ Φορβηγὸς] ὄφορβηγὸς D, v.
 ad XVIII 22, 28 6 ὕστερα B εἰς] εἰς B 7 ρομπέρτου D,
 ῥομπέρτου w*p invitis AR 8 ἐμνήσθη] XVIII 22, 1 ss. βαϊ-
 μοῦνδος ARwp Glyc. p. 622, 20, Βαῖμοῦντος Ann. Comn. constan-
 ter (sed v. ad Ann. I p. 70, 4) 9 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν AC
 ἀνιῶν RwpDi, om. A 11 σχεδὸν καὶ ἀριθμὸν <καὶ ἀριθμὸν
 σχεδὸν B> ὑπερβαίνοντα O 12 συρία D 16. 17 τῶν τῶν AR,
 τῶν CwpDi, v. ad XIV 17, 9

que iam adulti uxores duxerant, Andronicus Sebastocrator, Isaa-26
 cius et Bryennius Caesares appellati, alterius vero filiae maritus
 Phorbenus panhypersebastus.

25. Atque haec ita se habebant, etsi temporum ordine immu-
 tato posteriora prius exposuimus; unus vero ex Latinis ab Oc-
 cidente cum suis in Orientem profectus, Roberti illius, cuius
 supra meminit historia, filius nomine Boëmundus servitium regi
 obtulit sed pactis iureiurando firmatis acceptaque pecunia fere
 innumerabili, capta Syriaca Antiochia non modo pacta et con-
 venta violavit, sed et de bello Romanis inferendo cogitavit. At 2
 reditu ex Oriente in Occidentem destinato, veritus ne in trans-
 itu Romanarum provinciarum a quo praetore earum prehensus
 in vinculis ut homo foedifragus abduceretur, quid facit? Ru-3

νᾶται; ἐαυτοῦ καταφεύδεται θάνατον καὶ λάθρακι ἐμβεβήκει, C ἐντειλάμενος τοῖς θεράπουσι λέγειν ὡς ἐτεθνήκει καὶ ὁ νεκρὸς 4 ἐκείνου κομίζεται οἰκαδε. οὕτω λαθὼν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διασέσωστο· ἔνθα πολλὰ κατειπὼν τοῦ βασιλέως πολλοὺς τῶν ὁμοεθνῶν ἄραι κατὰ Ῥωμαίων δπλα ἠρέθισεν, ὧν στραταρχῶν 5 ἐκεῖνος διεπεραιώθη πρὸς τὴν Ἐπίδαμνον καὶ πολλὴν ἔθετο 5 σπονδὴν ἐκπορθῆσαι τὸ ἄστν αὐτῆς. χρόνον δὲ διατρίψας ἐν τῇ πολιορκίᾳ μακρὸν καὶ κακώσας μὲν τοὺς ἐν τῇ πόλει, οὐ μείω δὲ καὶ αὐτὸς κακωθεὶς ἀπέγνω μὲν τοῦ Δυρραχίου τὴν ἄλωσιν, προέβη δ' εἰς ἕτερα κάκεινων διήμαρτεν· ὅθεν διαπρε- 10 6 σβεύεται πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, συμβάσεις ζητῶν. ὁ δὲ τῇ D Θεσσαλονίκῃ ἦν ἐνδημῶν, καὶ ἀπάρας ἐκεῖθεν κατὰ τὴν Εὐ- ρωπαίαν Κολώνειαν τὸν χάρακα ἔθετο, ἔνθα καὶ προσωμίλησε τῷ βαρβάρῳ καὶ τὰς συνθήκας τῶν σπονδῶν ἐποιήσατο.

W III 241 7 Ἡ μὲν οὖν τοῦ Βαϊμούνδου μάχη οὕτω πως διαλέλυτο· 15 ὁ δὲ πατριάρχης Νικόλαος ἐπὶ εἴκοσι πρὸς ἑπτὰ ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ἰθύνas καὶ ἐς γῆρας ἐλάσας βαθύ, νοσήσας ἀπεβίω·

15 *perì patriarχῶν CE*

1 καταφεύσατο O 3 οὕτως O, v. ad XIII 6, 16 ἐαυτοῦ BC
 4 πολλὰ] πολλοὺς D 7 αὐτοῦ BD 8 κακώσεις C 9 ante
 τοῦ add. τὴν w* p invitis AR 10 πρὸς | ἕτερα D post
 ἕτερα add. ἀλλὰ ὉwpDi διήμαρτεν p* διαπρεσ|βέβηται (sic) A
 11 τὸν om. D 12. 13 κατὰ κολώνειαν (κολωνειαν D) τὴν εὐρω-
 παίαν CD, κατὰ τὴν κολώνειαν τῆς (corr. ex τὴν) εὐρώπης B
 13 τὸν χαρ ἔνθα D 15 ἡ μὲν—διαλέλυτο
 om. E ἡ] δ D βαϊμούνδη C οὕτω] πω D διαλέλυτο ACD,
 διαλέλνται B, διελέλυτο w* pDi 15. 16 διαλέλυτο δ δὲ D
 16 μετὰ C, ἑπτὰ corr. Cw ἐνιαυτοῖς C, sed v. XVII 4, 14. 6, 1
 17 εἰς D, v. ad XIV 12, 14

morem de suo obitu spargendum curat et cistae impositus fa-
 4 mulis mandat, ut corpus suum domum ferri dicant. Quo astu
 in patriam reversus et multa de rege conquestus multos de po-
 pularibus ad sumenda contra Romanos arma concitavit eorum-
 que dux creatus, superato mari, Epidamnum magno studio capere
 5 contendit. Cum autem obsidio traheretur, civibus magnis detri-
 mentis illatis nec paucioribus acceptis, expugnatione Dyrrhachii
 desperata, ad alia loca aequè irritò conatu progressus denique
 6 pacem per legatos ab imperatore petit, Thessalonicae tum agente;
 qui inde digressus iuxta Coloneam Europaeam vallo munito cum
 barbaro de pacis condicionibus transegit.

7 Ac Boëmundicum bellum hoc fere modo compositum est;
 patriarcha vero Nicolaus ecclesia per annos XXVII gubernata

οὐ τὴν ἐκφόρᾳν μεγαλοπρεπῶς ὁ αὐτοκράτωρ ἐτίμησεν, εἶτα 8
 ἕτερον εἰς τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικὸν ἐγκαθίδρυσεν, ἕνα μὲν
 τοῦ κλήρου τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τῶν διακόνων δὲ γε βαθμοῦ
 IV 249 καὶ τοῖς πατριαρχικοῖς συνταττόμενον ἄρχουσιν, ἀδελφιδοῦν δὲ
 5 τοῦ τῆς ἐν Χαλκηδόνι τότε προεδρεύοντος ἐκκλησίας, λόγοις
 ἐντεθραμμένον τοῖς τε θύραθεν καὶ τοῖς καθ' ἡμᾶς, αὐτὸς ὁ P II 304 A
 βασιλεὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιδεδημηκῶς καὶ αὐτὸν ἐν ταύτῃ προ-
 χειρισάμενος.

Μετὰ δὲ τινα χρόνον νοσεῖ ὁ κρατῶν, καὶ οὕτως ἡ νόσος 9
 10 ἐκείνου κατίσχυσεν ὡς ἐκλελοιπέναι δοκεῖν. ἐν τούτῳ δὲ τοῦ 10
 σωτηρίου τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐκτυπώματος, ὃς ἐν τῇ Χαλκῇ
 ἀνεστήλωται, τὸ θεῖον πέπλον, ὃ πρὸ τῆς εἰκόνης ἠώρηται,
 κομισθὲν ἐφηπλώθη τῇ κλῆνῃ ἐφ' ἧς ὁ κάμνων κατέκειτο, καὶ
 αὐτοῦ τὸ σῶμα περιεκάλυψε, καὶ ἡ τῆς νόσου σφοδρότης ὑπ-
 15 ἐδίδου εὐθύς. ὁ δὲ κεκίνητό τε καὶ ἀνεκάθισε καὶ ἐφώνησε 11
 καὶ ἤτησεν ὕδωρ κατὰ χειρὸς καὶ τροφῆς ἀπεγεύσατο· καὶ ὁ
 μὲν ἀνερρώωντο, ἡ δὲ νόσος ὑπέληγε. τοῖς δὲ πολλοῖς ἄπιστος B
 ἦν ἡ ἀνάρρωσις. ἕνα γοῦν πληροφορηθῶσι περὶ ταύτης οἱ 12
 ἀμφιβάλλοντες, ἔφιππος μετ' ὄλλγον διῆλθε τὴν ἀγοράν. ἀλλ' 13
 20 οὕτω μὲν τῆς νόσου ὁ αὐτοκράτωρ ἀπήλλακτο· αὐθις δὲ τὸν

9 περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως καὶ ὅπως ἀνερρώσθη C 19 περὶ τῆς
 φήμης τῆς γενομένης κατὰ τὸ μέγα σάββατον C

1 τιτίμηκεν BD 5 ἐν] ἐκ D 10 ἐκείνου om. C 11 ὃς AE
 (cf. Glyc. p. 628, 6), δ OwpDi χακῇ E, corr. Ew 12 πρὸς B

13 κατέκειτο RwpDi, κατε|κει^τ (sic) A 17 ἡ δὲ] καὶ ἡ C

senex admodum in morbum incidit et decessit. Cuius funus im-8
 perator magnificis honoribus prosecutus alium in solio patri-
 archica collocavit, e cleri numero illum quidem, sed ordinis dia-
 conorum, et unum ex patriarchicis principibus, ex fratre nepotem
 eius, qui tum Chalcedonensi praeerat ecclesiae, virum in litteris
 tum profanis tum sacris ab ineunte versatum aetate, quem ipse
 rex in ecclesia declaravit.

Aliquanto post imperator tanto morbo oppressus, ut vide-9
 retur exspirasse, sacrosancto velo, quod ante imaginem serva-10
 toris nostri in Chalce erecti pendet, in lecto aegrotantis expanso
 et eius corpori applicato, nonnihil mitigata morbi vi se commo-11
 vit, assedit, locutus est, malluvium petivit, cibum cepit, morbo
 paullatim decedente convaluit. Quod cum multitudini incredibile
 videretur, ut de sua valetudine constaret, paullo post equo per 12
 forum transiit. Ita eo morbo propulsato nihilominus urbanae 13

ἀστυπολοῦντα λαὸν δέος ὑπεισῆει ἀναίτιον· φήμη γὰρ περιῆει ἀπανταχοῦ τεθνάναι μέλλειν κατὰ τὸ μέγα σάββατον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου τὸν αὐτοκράτορα, καὶ οὐ τοῦ δημώδους μόνου πλῆθους ἢ φήμη κατεκράτησεν αὐτή, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν περὶ τὸν κρατοῦντα, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ βασιλέως δι-
 5 ἔσεισε τὴν ψυχὴν, καὶ ταῦτα μηδὲ νοσοῦντος μηδέ τι τὸ ἐν-
 14 οχλοῦν ἔχοντος. ἐπιστάσης δὲ τῆς λεγομένης ἡμέρας ἠλέγχθη
 C τὸ φημιζόμενον μάταιον καὶ τῶν πονηρῶν προσδοκιῶν ἀτηλ-
 λάγησαν ξύμπαντες.

- 26 Οὐ πολλὸς ἐπὶ τούτοις παρήλθε καιρὸς, καὶ τῆς Βυζαντιδος 10
 δ αὐτοκράτωρ ἀποδημῆι καὶ τὴν γυναικωνίτιν συνεπαγόμενος,
 καὶ ταῦτα καθ' ὄραν χειμέριον, καὶ σκηροῖ κατὰ τὴν Θρακίαν D IV 3
 2 Χερρόνησον. τοῦ δὲ χειμῶνος παρελθόντος καὶ τοῦ ἔαρος
 ἀναλάμπαντος, ἤδη καὶ τὸ θέρος ἐφίστατο, κάκειθεν ὁ κρατῶν
 3 οὐ μεδίστατο, ἕως νόσος τῇ βασιλίσῃ ἐνέσκηψε. τότε δὲ προ- 15
 ἐπέμφθη μὲν ἡ Αὐγούστα τριῆρι βασιλικῇ, ὁ βασιλεὺς δ' ἔτι
 ἔμενε διάγων ἐκεῖ καὶ τοὺς στρατιωτικὸς καταλόγους ἐπισκε-
 πτόμενος, μέχρις ἂν ἐμεμαθήκει ὡς ἡ βασιλὶς κατηντήκει πρὸς
 D 4 τὰ βασίλεια. εἴτ' ἐκεῖθεν ἀπάρας διὰ μᾶς ἡμέρας κατελήφει

10 περὶ τῆς εἰς Χερρόνησον (χερόνησον C) ἐκδημίας (ἐκδρομίας E) τοῦ βασιλέως CE

1 ὑπεισῆει] ὑποσεῖει Glyc. p. 623, 10 hoc ex loco corrigendum
 2 ἀπανταχοῦ CEwpDi, ἀπανταχοῦ A, πανταχοῦ R τεθνάναι E
 3 καὶ om. E μόνον EwpDi, v. ad XIV 6, 31 7 ἔχοντες C
 11 γυναικωνίτιν AEwp, γυναικωνίτην O, γυναικωνίτιν Di ἐπαγό-
 μενος E 13 χερρόνησον B, χερρόνησον C, χερρόνησον E, χερρό-
 νησον w*ρ 14. 15 καὶ με θίστατο D 15 ἕως] ὡς D
 βασιλίδι BC, βασίλεια D post δὲ add. καὶ D μετεπέμφθη D
 16 μὲν om. Ewp 17 ἔμεινε (ut B) | τοὺς D 18 μέ-
 χρις (punctis notat.) οὐ μεμαθήκει D 19 εἴτα D ἀπάρας
 om. D in lacuna expleta lineis

multitudini motus inanis incessit ex rumore passim vulgato im-
 peratorem magno huius anni sabbato esse moriturum; is rumor
 non in plebe sola, sed etiam in curia et regia versabatur atque
 ipsius etiam regis animum commoverat, etsi nec aegrotantem
 14 nec ulla molestia conflictantem, donec eo die elapso, vanitate
 sermonis illius refutata, malorum metus omnibus est ademptus.

26. Parvo deinde tempore elapso imperator cum gynaeceo,
 quamvis hiberno tempore, Byzantio in Chersonesum Thracicam
 2. 3 transiit; nec inde discessit, interim militares catalogos perlustrans,
 donec sub aestatis initium Augustam aegrotam regia triremi
 4 praemissam cognovit in regiam pervenisse. Tum et ipse uno

τὴν μεγαλόπολιν. καὶ ἡ μὲν ἀνερωρῶνντο, ὁ δὲ τῶν διοικη-
 5 σεων εἶχετο, ὡς τὰ πολλὰ κατὰ τὸ Φιλοπάτιον ποιούμενος τὰς
 διατριβὰς. καὶ οἱ τοιοῦτόν τι ἐπιτετήδευτο· τεταγμένας ἡμέρας 6
 ὠρίσαστο, καθ' ἃς ἐκεῖσε δημοσίᾳ προῦνκάθητο ἀφορῶν πρὸς
 5 πεδιάδα πλατεῖαν. τῷ βουλομένῳ δὲ ἢ εἰς ἐκεῖνον εἴσοδος 7
 συγκεχώρητο, καὶ ἕκαστος τῶν δεομένων ἐπανετείνητο δεητή-
 ριον διδακτικὸν ὄτου δέοιτο. καὶ ταῦτα ἐνώπιον αὐτοῦ τιθέ- 8
 μενα ἐπέταττε τοῖς ὑπογραμματεῦσιν ἐπιέναι καὶ γνωρίζειν
 αὐτῷ τὰς ἐκάστων αἰτήσεις, καὶ αὐτίκα τὴν ἐφ' ἐκάστῳ ἀντι-
 10 γραφὴν προσέταττε γίνεσθαι καὶ βεβαιουμένην τοῖς δεομένοις
 παρέχεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν ἐτηρεῖτο τῷ αὐτο-
 κράτορι. εἴτ' αὐθις ἀποδημεῖ τῆς Βυζαντίδος, φθίνοντος ἤδη 9
 τοῦ μετοπύρου· συνῆν δ' ἐκείνῳ καὶ ἡ βασίλισσα καὶ ἡ γυ-
 ναικωνίτις συνεΐετο, καὶ περὶ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρου τοῦ
 15 Παυτικίου κατασκηνοῖ. ἐνθα τὸ τῆς ὥρας χειμέριον διαγαγὼν 10 P II 305 A
 παγγενῆ, ἄρτι ἠργυμένον τοῦ ἔαρος ἐκεῖθεν ἀπάρας τὴν Φιλίπ-
 πούπολιν κατέλαβε. περὶ ταύτης οὖν τὰ ὄρια ὁ βασιλεὺς Ἀλέ- 11
 ξιος σκηνωσάμενος ἐκεῖ τὸν ἔαρινόν τε καιρὸν καὶ τὸν θέρειον
 V 251 ἤδη δὲ καὶ πολὺ τοῦ μετοπύρου διέτριβε, καὶ ἦν ἔργον αὐτῷ
 20 τῆς ἐκεῖσε διατριβῆς ἢ μετὰ τῶν Μανιχαίων διάλεξις, οὗς Παυ-

1 οἱ προῦνκάθητο ἐν τῷ Φιλοπατίῳ καὶ τῶν δεομένων ἠκροῶτο, καὶ αὐτίκα
 τὰς ἀποκρίσεις πεποιήτο (ἐποιεῖτο E) CE 12 ἐκδημία ἐτέρα τοῦ βασιλέως C

1 ἐπερωρῶνντο D 3 καὶ p* post τι add. τότε C 5 πλατεῖαν
 B^{swp}, πρατεῖαν D ἐκεῖνην CE πάροδος RwpDi 8 τοῖς
 ὑπογραμματεῦσιν (ὑπογραμματεῦσιν B) ἐπέταττεν ἐπιέναι O 13 δὲ
 EwpDi γυναικωνίτις AR, γυναικωνίτις E, γυναικωνίτις corr. ex
 -νίτις BwpDi 14 παρὰ B 17 καταλαμβάνει BD 20 παυλι-
 κιάνονος Rwp Glyc. p. 623, 16, v. ad XVI 2, 17 (cf. Ann. Comn.
 II p. 297, 4 et p. 351, 2, ubi Πανλικιάνων videtur esse resti-
 tuendum), παυλικιάνους ex -νοὺς corr. E, παυλικιανούς ACDi

die in magnam urbem pervenit, eaque convalescente rerum ad-5
 ministratiōni erat intentus, plerumque in Philopatio degens, eaque 6
 ratione inita, ut certis diebus in amplam planitiem prospectans
 ibi publice pro tribunali sederet, liceretque omnibus ei porrigere 7
 libellos supplices; quos ante se depositos a secretariis legi et 8
 cuiusque petitionem indicari statimque responsa scribi eaque con-
 firmata supplicantibus restitui iubebat. Ea ratione satis diu ob-
 servata, rursus cum regina et gynaeceo rex Alexius Byzantio 9
 egressus prope radices montis Papycii per totam hiemem cum 10
 omni familia habitavit; sub veris initium iuxta Philippopolim 11
 vernum aestivumque tempus et magnam autumnī partem exegit,
 ea re ibi occupatus, ut cum Manichaeis, qui Pauliciani vulgo

- 12 *λικιάνους ἢ δημῳδῆς ὀνομάζει φωνή· πολὺ γὰρ τοῦτο τὸ γένος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κατῴκισται, τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ*
 W III 242 *Τζιμισκῆ μεταγαγόντος ἐκ τῆς ἐφᾶς αὐτὸ κἂν ταύτῃ ἐγκατο-*
κίσαντος· οἷς διαλεγόμενος πολλοὺς πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν
 13 *μετήνεγκεν. ἤδη δὲ μεσοῦντος τοῦ μετοπώρου ἐπανῆλθεν εἰς*
 B 14 *τὰ βασίλεια. τῆς δὲ βασιλείας μέγα δεδνημένης, καὶ τῷ κη-*
δεστῇ τῷ Βρυεννίῳ τῷ Καίσαρι πολλή τις ἦν ἰσχὺς καὶ δι'
ἐκείνου πᾶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις οἰκονομούμενον ἐπεφώνητο.
 15 *διὸ καὶ πάντες ἐκείνῳ προσήεσαν καὶ δικάζειν αὐτῷ ἐπιτέτραπτο*
καὶ βασιλικῶς ἐθεμίστευεν· ἦν γὰρ καὶ λόγους προσκείμενος 10
ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ σύνοικος δὲ οἱ οὐδὲν ἤττον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον
ἐκείνου, τῆς ἐν λόγοις παιδείας ἀντειχετο καὶ τὴν γλώττιαν εἶχεν
ἀκριβῶς ἀπικιζουσαν καὶ τὸν νοῦν πρὸς ἕπος θεωρημάτων
 16 *δξύτατον. ταῦτα δ' αὐτῇ προσεγένετο φύσεως δξύτητι καὶ*
σπουδῇ· προσετιθήκει γὰρ ταῖς βίβλοις καὶ λόγοις ἀνδράσι καὶ 15
 17 *οὐ παρέργως ὠμίλει αὐτοῖς. οὕτω δ' ὡς εἴρηται τῷ Καίσαρι*
 C *τῶν πραγμάτων συννεχθέντων, διὰ πάσης ἦν γλώττης ἡδό-*
 18 *μενος ὁ ἀνὴρ. ταῦτα δὲ τῷ βασιλέως νιῶ τε καὶ βασιλεῖ πολ-*

4 *ὅτε καὶ πολλοὶ τῶν Μανιχαίων ἐπέστρεψαν εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνω-*
 in C 6 *περὶ τῆς ἀγνούσης καὶ τοῦ Καίσαρος Βρυεννίου (βρυενίου C)*
καὶ τῆς αὐτοῦ συζύγου C

3 *τζιμισκῆ C* 5 *ἐπανῆλθε πρὸς BD* 7 *βρυεννίῳ R(wpDi),*
βρυενίῳ AC *πολύ B* *τις] τε B* *post ἦν add. ἢ O* 9 *ἐπ-*
*έτραπτο w*p* 10 *ἐθεμίστευεν w*p* *invitis AR* 14 *αὐτῇ R(wpDi),*
αὐτῇ A *προσεγένοντο O* 15 *τοῖς βίβλοις E, τοῖς βεβλίοις BD*
ante λόγους add. τοῖς BD 17 *προσνεχθέντων BD* *γλώσσης*
 O 18 *βασιλέως] βασιλεῖ D*

- 12 *dicuntur, disputaret. Nam magna eius gentis multitudo ibi versa-*
batur, a rege Ioanne Tzimisce ex Oriente in ea loca translata,
 13 *eorumque multos ad fidem orthodoxam traduxit. Autumno iam*
 14 *medio fere exacto in regiam rediit. Quia vero regina multum*
poterat, generi eius quoque Bryennii Caesaris magna erat po-
tentia; ac iam vulgo celebre illius nutu in regia geri omnia.
 15 *Quare omnes ad eum se conferebant, iuris dicundi et pro imperii*
auctoritate sententias ferendi potestate praeditum; erat enim et
ipse vir litterarum studiis deditus eiusque uxor in iisdem operam
nihilo minorem ac potius maiorem ponebat, exquisite atticissans
ingenioque praedita acutissimo ad abstrusissimas quasque con-
 16 *templationes, eam facultatem partim naturae bonitate, partim*
industria consecuta; affixa enim erat libris et eruditorum consue-
 17 *tudine haud obiter utebatur. Quae cum ita essent, Caesar omni-*
 18 *bus linguis celebrabatur. Sed ea etsi regis filium eundemque*
regem angebant et cruciabant, tamen tolerabat.

λήν τήν ἀθυμίαν ἐνέσταζον καί εἰς ἀγωνίαν ἐνέβαλλον· ὁ δὲ
καὶ οὕτως ἔχων ἑκαρτέρει.

Ἄλλὰ τὰ μὲν περὶ τούτων προῖόν ὁ λόγος ἐκθήσεται, ἄρτι 19
δὲ διηγησάσθω ἃ παραλέλοιπε. πολλοὶ κατὰ τοὺς τῆς αὐταρ- 20
5 χίας χρόνους τοῦ βασιλέως τούτου γεγόνασιν ἐμπρησμοὶ ἐν
διαφόροις τῆς πόλεως μέρεσι, καὶ πολλὰ ταύτης κατενεμήθη
τὸ πῦρ καὶ ἠρείπωσεν. Ἐπνευσε δὲ ποτε τούτου κρατοῦντος 21
καὶ ἄνεμος σφοδρὸς τε καὶ βιαιότατος ὥρας οὐσης ἑαρινῆς,
IV 252 ὅφ' οὐ πολλά τε ἄλλα συνέβη συμπτώματα καὶ ἡ ἐν τῷ κυ-
10 κλοτερεῖ καὶ μεγίστῳ πορφυρέῳ κίονι τῷ κατὰ τὸ λεγόμενον
Πλακωτὸν ἐστῶτι ἰδρυμένῃ στήλῃ κατήνεκτο καὶ πολλοὺς ἀνεῖλε D
τῶν παρατυχόντων ἐκεῖ. ἦν δὲ τὸ ἄγαλμα μεγέθει μὲν πάμ- 22
μεγα, κάλλει δὲ θαυμάσιον, ὁ καὶ πεσὼν συντέθραυστό τε καὶ
εἰς πολλὰ διετέμητο. καὶ ὑετὸς δ' ἐν ἄλλῳ χρόνῳ κατερράγη 23
15 σφοδρότατος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς μηνίμης τῶν κορυ-
φαίων τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν Πέτρου καὶ Παύλου, ὃς περὶ
δεύτην ὄψιαν ἠργυμένος διήρκεσεν ἄχρι τῆς αὐτῆς ὥρας τῆς
ἐπιούσης ἡμέρας ἀνένδοτος γεγωνῶς. διτε πολλαὶ τε τῇ φορῇ 24
τῶν ὑδάτων οἰκίαι κατέπεσον, καὶ αἱ κοιλάδες ὑδάτων πλη-

4 περὶ ἐμπρησμῶν καὶ ἀνέμων καὶ ὑ(ετοῦ) C

1 ἐνέβαλλον RDi, ἐνέβαλον Awp	2 ἔχως D	ἑκαρτέρει D
4 post δὲ add. γε C	post πολλοὶ add. δὲ C	4. 5 χρόνους
post τοὺς D	4. 5 κατὰ τῆς αὐταρχίας τοῦ βασιλέως, omissis τοὺς	
et χρόνους B	6 τῆς πόλεως R ^s wpDi, τοῖς πόλεσι A	8 βίαιος C
9 ἄλλα τε πολλὰ O	10 ante κίονι add. τε CD	11 ἐστῶτι w ^s p
στολή D	12 μὲν om. E	13 post δὲ add. γε BCEwp
14 διατέμητο C, διετέμητο D		

Sed haec in progressu orationis erunt exponenda; nunc ea 19
referantur, quae omissa sunt. Huius regis temporibus multa ex- 20
stiterē incendia, diversis urbis locis igni deletis. Sed eius tem- 21
poribus aliquando verno tempore vehementis venti procella tum
alia multa corruerunt, tum statua in rotunda illa maxima columna
porphyretica in foro, quod Placotum vocant, deiecta multos, qui
forte ibi erant, contrivit. Ea statua et mole ingens et pulchri- 22
tudine mirabilis casu illo in multa fragmenta est comminuta. Alio 23
tempore imber maximus eo die, quo principum Christi aposto-
lorum Petri et Pauli memoria celebratur, erupit vesperique auspi-
catus ad idem usque tempus postridie sine intermissione duravit.
Tum impetu aquarum multa aedificia sunt deiecta et valles aquis 24
redundantes a mari nihil discreparunt et homines non pauci ac
multae animantes perierunt.

σθεῖσαι οὐδὲν διέφερον θαλασσῶν, καὶ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγων καὶ ζῶων πολλῶν συμβεβήκει ἀπώλεια.

P11906 A 27

Ταῦτα μὲν οὖν οὕτω συνήνεκτο· ἀπηγγέλη δὲ ποτε τῷ βασιλεῖ Τούρκων ἀνδροῖεσθαι στρατιᾶν βουλομένην ἐπελθεῖν ταῖς ὑπὸ 2 Ῥωμαίους χώραις καὶ ταύτας λήσασθαι. ἔτυχε δὲ τότε τοὺς πόδας ὅ 3 ἀλγῶν, τοῦ δρυμάτος σφοδρότερον ἐπιρρυσάστος καὶ περιωδυνίας 4 αὐτὸν καὶ ἀλγηδόσιν δξυτάταις πιέζοντος. ἐπεὶ γοῦν οὐκ εἶχε δι' 5 ἑαυτοῦ κατὰ τῶν βαρβάρων στρατεύσασθαι, φάλαγγα κατ' αὐτῶν 6 ἐκπέμπει στρατιωτῶν, φαλάγγαρχον ἐπιστήσας αὐτοῖς τὸν Καμύτιζην 7 Εὐστάθιον, ἄνδρα τοῖς πρώτοις τεταγμένον τῶν στρατιωτῶν. ὁ δὲ οὐκ 8 ἐλαχίστη τῶν πολεμίων μοῖρα περιτυχῶν προσβάλλει τούτοις, 9 ἠττήθη δὲ προσβαλῶν, καὶ αὐτὸς μὲν ἐάλω, οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν οἱ μὲν 10 ἔπεσον, οἱ δὲ φυγόντες ἐσώθησαν. ὡς δὲ ταῦτα τῷ βασιλεῖ 11 κατηγγέλθησαν, οὐκέτι καθεκτὸς ἦν ἐκεῖνος 12 ἀλλ' ἐξεῖσι, καὶ Τούρκοις μὲν ἐνέτυχεν οὐδαμοῦ (μαθόντες γὰρ 13 τὴν κατ' αὐτῶν τοῦ βασιλέως ὁρμὴν τοῖς ἑπιοῖς ἐνδόντες τοὺς 14 χαλινοὺς ἔφενγον ἀμεταστρεπτί), ἴσχυσε δὲ καὶ ὁ Καμύτιζης 15 τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐκφυγεῖν, τοὺς αὐτὸν φρουροῦντας μεγάλας 16 ὑποσχέσσει πείσας συναποδρᾶναι αὐτῷ καὶ προσεληλυθέναι τῷ 17 βασιλεῖ. καὶ ὁ μὲν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἦλθε προσάγων 18 καὶ τοὺς αὐτοῦ φύλακας αὐτομόλους. ὁ δὲ κρατῶν ἐκείνων

3 ἐστρατεία κατὰ (om. C) Τούρκων CE

2 συμβεβήκεν BD 3 οὖν AR, om. w**pDi* ἀπηγγέλη (sic) A
ἀπηγγέλη Ewp*Di*, ἠγγέλη O 9 φαλάγγαρχον A, φαλάγγαρχην
Rwp*Di*, corr. B-W, cf. ad XIV 7, 27 αὐτῇ BD καμύτιζην
AO Glyc. p. 624, 9 (cf. Ann. Comn. I p. 421, 6 cet.), καμύτιζην
Ewp*Di*, Camyze: Wo lat. 10 Εὐστάθιον p* 11 μοῖρα ante
τῶν D 17 ἐφυγον CDi καμύτιζης Ewp*Di*, v. ad vs. 9
18 φρουροῦντες E 19 συναποδρᾶναι R*wp*Di*, συναποδρᾶναι ACE

27. Atque haec quidem ita se habuerunt; cum autem aliquando regi nuntiaretur Turcicum exercitum colligi Romanis provinciis populaturum, atque ipse pedibus aeger, fluxionibus uberius decurrentibus cum doloribus ac cruciatibus acerrimis, barbaris occurrere non posset, Camytze Eustathio duce phalangem militum contra eos mittit, viro inter duces primario. Qui cum parte hostium non minima congressus victus est et ipse captus, militibus partim caesis, partim fuga elapsis. Quibus rebus nuntiatis rex teneri non potuit, quin ipse egrederetur; ac Turcos quidem nusquam adeptus est, quod audito regis adventu laxatis habenis continenter fugerant, sed Camytzem, qui suis custodibus magnum praemiorum spe proposita persuaserat, ut secum ad regem transfugerent, libenter vidit eiusque liberatoribus pecunia donatis Byzantium rediit.

μὲν ἠδέως εἶδε, τοὺς δ' ἐκεῖνον λευκώτας ἐδεξιώσατο χρήμασι
καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον.

W III 243

Ὁδὸ πολὺς παρερρῶν καιρὸς καὶ ἔξεισιν αὐθις κατὰ τῶν 8
βαρβάρων τούτων ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ ἄπεισιν εἰς τὸ Φιλομήλιον.
5 εὗρε δὲ τὸ ἄστυ τοῦτο κενὸν ὀπλιτῶν· πάντες γὰρ τὴν τοῦ 9
αὐτοκράτορος ἐγνωκότες κατ' αὐτῶν ἔφοδον τὰ μὲν φίλιτατα C
καταλελοίπασιν, ἐκεῖνοι δὲ ἀνεχώρησαν. τὸ μὲν οὖν ἄστυ ἀπό- 10
νως ἐλήφθη, ἀλλὰ μέντοι καὶ τινα φρούρια καὶ σπήλαια, ἃ
καταφύγια τοῖς ἐγγχωρίοις ὠνόμασται, παρὰ τῶν κατεχόντων
10 αὐτὰ τῷ βασιλεῖ παρεδόθησαν, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς μετωκίσθησαν,
τοῦτο συμφέρον τοῦ αὐτοκράτορος κρίναντος. οὐδ' μεθ' ἑαυτοῦ 11
λαβὼν ἐκεῖνος ἐπανήει, ἐπεὶ μὴ πολεμίοις ἐνέτυχε. τῶν δὲ 12
μετοιμιζομένων ὅσοι μὲν ἀκμάζοντες ἦσαν ἢ καὶ νεάζοντες,
δι' ἑαυτῶν τὴν πορείαν πεποίητο. οἷς δὲ τὸ γῆρας βραδεῖς 13
15 ἐτίθει τοὺς πόδας εἰς βάδιον, τούτοις παρεῖχεν ὁ κρατῶν ὑπο-
ζύγια. εἰ δὲ τινας ἢ νόσοις ἢ πάθεισιν ἄλλοις εἶχον παρειμένα 14
τὰ σώματα ἢ γῆρα μακροχρονίῳ τε καὶ λυγρῷ, τούτους ἀσπίσιν
ἐπιτίθει μακροῖς καὶ τὰς ἀσπίδας νέους φέρειν ἐπέταττε σθε- D
ναροῦς, δεδυνημένους ἀχθοφορεῖν, αὐτὸς δὲ περμιών, εἴ τινα
20 τῶν σῆτω κομιζομένων ἢ δῆψει κάμνοντα εὗρισκεν ἢ τροφῆς

3 ἐτέρα ἐκστρατεία καὶ προ(σκήνη)σις ⁸¹ μ, σουλτάνου C

3 πολλὸς E 4 φιλομήλιον DDi, Philomelium: Wo lat., φιλομή-
λιον AR (B corr. ex φιλομήλιον) wp 7 καταλελοίπασιν AE, μετ-
έθεντο OwpDi δὲ ARw, δ' p*Di 8 καί] κατὰ D 12 μὴ
RwpDi, om. A 10 πόλιμω C 13 καὶ om. D 15 ἔθει BD
17 λυγρῷ D

Neque multum temporis intercesserat, cum alia expeditione 8
contra barbaros suscepta rex Philomelium urbem vacuum armatis 9
reperitam (omnes enim imperatoris adventu cognito discesserant
carissimis quibusque relictis) sine labore cepit; sed et castella 10
quaedam et speluncae, quae ab incolis nominantur καταφύγια, per
deditionem rex accepit et illos, quod ita expedire videretur, in 11
colonias secum abduxit, cum nemo esset, quocum bellum gereret,
iis qui integra aetate erant vel viribus vigeabant pedibus iter fa- 12
cientibus, qui vero senectute tardiores erant ad ambulandum, 13
iis iumenta praebebat. Si qui vero vel morbis vel aliis calami- 14
tatibus vel senectute diuturna et misera afficti corporibus lassis
erant, eos scutis impositos a robustis iuvenibus, qui oneri ferendo
pares essent, gestari iubebat; ipseque obequitans, si quem eorum
vel siti laborantem vel cibum desiderantem vel alio malo affectum

δρεγόμενον ἢ ἄλλως ταλαιπωρούμενον, ὡς ἐνὸν ἀνεκταῖο τὸν D IV 3
 15 κάμνοντα. οὕτω δὲ ὀδοιορήσαντί τε καὶ καταλύσαντι καὶ
 Τοῦρκοι πρὸς ἐσπέραν ἐφάνησαν, σπονδὰς πρὸς Ῥωμαίους λέ-
 16 γοντες ἐθέλειν θέσθαι τὸν σφέτερον ἀρχηγόν. τοῦτο δὲ οὐδὲ
 τῷ βασιλεῖ ἔδοξεν ἀποθύμιον. ἔωθεν οὖν ἦκεν ὁ τῶν βαρ- 5
 βάρων κρατῶν· ὁ δὲ ἦν οὐ σατράπης, ἀλλ' ἐκ τοῦ γένους τοῦ
 σουλτανικοῦ καταγόμενος καὶ σουλτὰν ὑπὸ τῶν οἰκείων ὄνο-
 17 μαζόμενος. ὃς ἐφίππῳ τῷ βασιλεῖ ἐντυχὼν πόρρωθεν αὐτὸς
 P II 307 A ἀποβάς τοῦ ἵππου καὶ πεζὸς προσεληλυθὼς καὶ οὕτω τὴν προσ-
 κύνησιν αὐτῷ ἀφοσώσάμενος συνθήκας τε ἔθετο καὶ χρήμασι 10
 πολλοῖς φιλοτιμηθεὶς ἐκείνός τε καὶ ὅσοι σὺν αὐτῷ ἐληλύθησαν,
 ὁ μὲν ἐπαγγεῖ πρὸς τὰ ἦθη τὰ ἑαυτοῦ, ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἐπαν-
 18 ἦλθε πρὸς τὰ βασίλεια. ἐντεῦθεν ἠϋξήτο τὸ τῶν ποδῶν ἄλγος
 αὐτῷ καὶ ἦν κλινήρης ὡς τὰ πολλά, κατῆρχε δ' ἡ βασιλις καὶ
 19 ἦν ἐπίδοξος τὴν αὐταρχίαν σφετερίζασθαι. ὁ δὲ ταύτης υἱὸς 15
 καὶ βασιλεὺς οὐκ ἠρέμει, παντοίως πρὸς τὴν δοκοῦσαν τῆς
 μητρὸς ἐπιχειροῖσιν ἀντιστρατευόμενος.

12 οὗ ἐπανῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια κάκειθεν ἐπανάστειξεν αὐτὸς εἰς
 τὸ μέγα παλάτιον κάκει τὸν στόμαχον ἐκκαυθεὶς αὐτὸς εἰς τὰ Μάγγαρα
 μετηνέχθη E

1 ἢ AR, εἰ w*^p 1. 2 τὸν κάμνοντα om. C 2 ὀδοιο-
 ρήσαντά D καταλύσαντα D 3 ἀνεφάνησαν OwpDi 4 θέ-
 λειν E δὲ om. R, coniectura cod. A testimonio confirmata
 add. wp 5 ἀποθύμιον ἔδοξεν Rwp 7 σουλτάνου C σουλτὰν
 CEDi, σουλτὰν A, σουλτάνος Rwp, v. ad XVII 26, 21 8 &
 RwpDi, οὗς A ἐφίππῳ RwpDi, ἐφ' ἵππῳ AE, v. Ephraem. 3679
 10 αὐτῷ A (quo compendio et αὐτοῦ et αὐτῷ significatur), αὐτῷ
 R(wp), αὐτοῦ Di 12. 13 ἐπανῆλθεν εἰς CEwpDi 13. 14 ἄλγος
 αὐτοῦ D, αὐτοῦ ἄλγος B 15 σφετερίζασθαι Ewp

15 videret, eum, quoad fieri poterat, recreabat. Sic proficiscenti et
 16 devertenti Turci occidentales occurrerunt, qui principem suum
 16 ferire cum Romanis foedus velle dicerent. Quod cum nec regi
 displiceret, mane barbarorum princeps venit, non satrapa, sed
 17 ex sultani genere, qui et ipse a suis sultanum vocaretur, et eminus
 de equo descendit et regem equo insidentem pedibus convenit
 et adoratione sic peracta, foedere icto, magna pecunia cum suis
 donatus in sedes suas rediit; tum rex in regiam reversus est.
 18 Ab eo tempore auctis pedum doloribus plerumque decubuit, regi-
 19 catura videretur, eius filius idemque rex omnibus modis matris
 conatibus obsistere non desinebat.

Ὡς δὲ τῇ νόσῳ κατεπονείτο ὁ αὐτοκράτωρ, εἰς τὸ μέγα 28
 τὸ πρὸς ἀνίσχοντα ἤλιον μετεκομίσθη ἀνάκτορον καὶ ἦν νοσο- B
 κομούμενος, καὶ τῶν Ἀσκληπιαδῶν περὶ ἐκεῖνον καθ' ἐκάστην
 ἐγίνετο ἀθροισμός. οὐκ ἦν δὲ μία πᾶσι διάγνωσις, μάλιστα δ' 2
 5 οὖν εἰς μίαν γνώμην ἤλθον ποτε· ἢ δ' ἦν οὐδὲν τὸν στό-
 μαχον καυτηριάσαι τοῦ αὐτοκράτορος. οἰδηρον οὖν ὁ βασι- 3
 λεὺς κατὰ τοῦ στομάχου φλογόντα δέχεται. οὐκ εὐκρατος 4
 μέντοι ἐδόκει τοῖς ἰατροῖς ὁ τῶν ἀνακτόρων ἀήρ, οἷα δὴ νο-
 τιώτερος. διὸ καὶ εἰς τὰ τῶν Μαγγάνων ἀνάκτορα μετακεκό- 5
 10 μιστο ὁ κρατῶν, εἴτε τυχαίως οὕτω συμβᾶν εἴτε τοῦ χρεῶν
 D IV 255 τὸν θνησκοντα συνελαύνοντος ἐκεῖ τὴν ψυχὴν ἐρυγεῖν. τὸ γὰρ 6
 “ἐν ἀκεσώδυνois πεσεῖται” περὶ ἐκεῖνον γεγράφθαι λέγοντες οἱ
 περὶ ταῦτα ἐπισημῆνοι ἀκεσώδυνα τὴν τῶν Μαγγάνων κατοικι- C
 κίαν ἐξηγοῦντό τε καὶ ὀνόμαζον διὰ τὸ ἰατρῆιον τὸ ἐν αὐτοῖς,
 15 ὡς ἄκος ταῖς περιωδυνίαις περιποιούμενον. καὶ οὐδὲ τὸ καν- 7
 τηριάσαι τὸν βασιλέα γενέσθαι μάτην ἐλέγετο τοῖς περὶ ταῦτα
 κομποῖς, ἀλλὰ κατὰ παλαιγενῆ καὶ τοῦτο πρόρρησίν τε καὶ

1 οἱ μετηγέθη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ μέγα παλάτιον κακεῖ τὸν στόμαχον καυ-
 θεῖς εἰς τὰ Μάγγανα μετήχθη C

2 ἐκομίσθη D 3 ante τῶν add. ὁ BDwp καθ' ἐκάστην om.
 BD 4 δ'] δὲ p* 5 ἤλθον γνώμην C 9 μετακεκόμιστο ARp,
 μετεκεκόμιστο Ew 11 ἐκεῖσε O ἐρυγεῖν RwpDi, ἐρυγὴν A
 12 πεσεῖται R Glyc. p. 625, 1, om. exeunte versu A γέγραπται
 D, ex γέγραπται corr. γεγράφθαι B 13 ἐπισημῆνοι|...
 τῶν μαγγάνων D 14 ὀνόμαζον w*p, ὠνήθησαν in lacuna post-
 modo add. D ἰατρῆιον (sic) A 15 ὡς ταῖς D οὐδέ] ἐπὶ
 δὲ in lacuna postmodo add. D 16 περὶ AR, om. w*p
 17. p. 760, 1 πρόρρησίν (πρόρρησιν A) τε καὶ πρόρρησιν AEwp, πρό-
 ρησῶν τε (om. D) καὶ πρόρρησιν (προρρήσει D) O

28. Imperator morbo fatigatus in magnum palatium, quod
 est ad Orientem, translatus est, ubi cotidianis medicorum con-
 ventibus curabatur; quorum iudicia variarunt, donec tandem 2
 communi consilio decreverunt stomacho imperatoris ferrum can- 3
 dens imprimere. Quod cum factum esset, imperator, quia me- 4
 dicis regiae aër ut australior parum temperatus videbatur, in 5
 Mangana transfertur, sive id factum fortuito, sive fatis moribun-
 dum hominem, ut ibi animam exhalaret, compellentibus. Nam 6
 illud “in acesodynis cadet” qui talia admirantur de eo inter-
 pretabantur; esse enim Mangana acesodynum ob medicam offi-
 cinam, quae ibi erat, quod dolores ibi propulsarentur. Quin et 7
 cauterium non temere regi adhibitum contendebant qui de istius-
 modi studio sibi placent, sed id quoque factum ex vetere prae-

8 *πρόγνωσιν. γεγράφθαι γάρ που περι αὐτοῦ τοῖς πονήσασι τὰς*
 W III 244 *περὶ τῶν βασιλέων ἀνιγματοῦδεις γραφὰς ὡς “ἀγκῆρι κανθεῖς*
πεσεῖται”, ἀγκῆρι λέγοντες τοὺς συγγραφεῖς ἐκείνους τὸ σιδή-
ριον ἀπεικάσαι, δι’ οὗ τὸν στόμαχον καυστηριάζεσθαι εἰδίσται,
 9 *διὰ τὸ κεκάμφθαι πρὸς τὸ ἄκρον αὐτό. ἀλλ’ οὐδ’ ἡ καντηρία* 5
 D *οὔτε μὴν ἡ τοῦ ἀέρος ἐναλλαγὴ τῷ κάμνοντί τι ἐλυοιτέλησαν,*
 10 *ἡρέμα δὲ πρὸς τὸ τέλος ἐχώρει. οὔτε δὲ οἱ ἰατροὶ ἀπεγνώσθαι*
αὐτῷ τὸ βιώσιμον ἔλεγον· καὶ τινες μοναχοὶ προὔλεγον αὐτῷ
μὴ ἄλλως ἐκλιπεῖν εἰ μὴ πρότερον πρὸς Ἱερουσαλήμ ἀφίκηται
εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος 10
 11 *ἡμῶν, ὅπου καὶ τὸ διάδημα αὐτὸν ἀποθέσθαι μέλλειν ἐχη-*
 12 *ρῶσιν. καὶ οἱ μὲν ταῦτα αὐτῷ ἐπιγγέλλοντο, ὁ δὲ τοῖς*
λεγομένοις ἐπίστευεν· ὁ γὰρ ἡμῖν πρὸς βουλήν, τοῦτο ῥάδιον
 13 *εἰς πίστιν καταγγελλόμενον. οὕτω δὲ κλεπτόμενος ἔλαθε τῷ*
 P II 308 A *ἴξεως ἀποθέμενος, ἀλλ’ οὐχ ἐκὼν, τὸ διάδημα, εἴη δ’ εἰπεῖν*
πρὸς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐκδημήσας, τὴν τῶν πρωτοτόκων
 13 *μητρόπολιν τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς. πεντεκαδεκάτην*

1 γέγραπται BD που om. D 2. 3 ἀγγῆρι D 3 ἐκείνον | D
 4 καντηριάζεσθαι RDi, κανθηριάζεσθαι w* p 5 κεκάμφθαι Ew, κέ-
 καφθαι p* περὶ C αὐτό AR, ταῦτό B, αὐτὸν w* p 6 τι
 om. BD 7 ὁ ἰατρός et ὁ ἰατροὶ per dittogr. E 9 πρὸς] εἰς D
 ἰλήμ E ἀφίκοιτο B, ἀφοίκοιτο D, v. ad XIV 10, 11 12 καὶ
 om. C αὐτῷ A (v. ad XVIII 27, 17), αὐτῷ R(wpDi)
 13 καὶ C, δ corr. Cw 14 δὲ] καὶ C 15 εἰς om. C, suppl. Cw
 16 οὐκ D 18 τὴν ἀπογεγραμμένην BD

8 dictione et praescientia. Nam alicubi scriptum esse ab iis, qui
 regum fata ambagibus involuta descripserunt, eum hamo ustum
 casurum, quod illi scriptores ferrum, quo stomachus uri solet,
 9 ob acumen inflexum hamo comparassent. Verum neque ustio
 neque loci mutatio quicquam aegrotis profuit, paulatim ad finem
 10 vitae progredienti. Negabant tamen medici vitam eius esse de-
 ploratam; ac monachi quidam ei praedicabant non prius mori-
 turum, quam Hierosolyma ad sepulcrum vivificum domini et
 servatoris nostri adorandum perveniret, ubi eum vaticinabantur
 11 diadema esse depositurum. Quorum ille pollicitis credebat; nam
 12 orationem, quae nobis placet, facile comprobare solemus. Ita
 per imposturam non animadvertit se vitae finem attigisse dia-
 demate, antequam Hierosolyma perveniret, quamquam non ultro,
 posito, etsi dici queat ad superna Hierosolyma profectus esse,
 13 primogenitorum metropolim, qui sunt in caelis inscripti. Igitur
 Augusti die XV. undecimae indictionis extremum spiritum duce-

μὲν δ' Αὐγουστος ἤγε τῆς ἐνδεκάτης ἐπινεμήσεως καὶ τὰ τε-
) IV 256 λευταῖα ἔπει δ' Αὐγουστος, καὶ ὁ μὲν ἔκειτο ἀναφρέων τὸ 14
 ἄσθμα πυκνὸν τι καὶ ἀδρανές, ἡ δὲ γε βασιλίσα δλη τοῦ πά-
 θους ἦν καὶ συνῆκτο περὶ αὐτὴν τὰ θυγάτρια. ἤδη μὲν οὖν 15
 5 τῆς ἡμέρας παρεληλύθει τὸ πλέον καὶ ὁ ἥλιος οὐχ ὑπὲρ κε-
 φαλῆς ἦν ἐστώς, οὐδ' ὄλον εἰπεῖν κατὰ κάθετον, ἀλλ' ἐκλίνθη
 βραχὺ τι κατιῶν πρὸς δυσμάς, καὶ δηλοῦται τῷ τοῦ βασιλέως
 νῆφ καὶ βασιλεῖ ἐκλείπειν ἄρτι τὸν πατέρα. ὁ δ' εἰσῆι τὸν 16
 οἶκον, ἐνθαπερ ὁ θνήσκων κατέκειτο, οὔτι τὸν ἀπιόντα θρη- B
 10 νήσων, τὸ δὲ πιστὸν τοῦ θνήσκων ἐκείνον τῇ ὄψει ληψόμενος.
 καὶ ἰδὼν αὐτίκα ἐξῆλθε καὶ ἀναβὰς τὸν ἵππον ἐξῆι τῶν Μαγ- 17
 γάνων σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, ἐξιώντι δὲ πολλοὶ συνυπήχθησαν.
 ἄρτι δ' ἐξελθόντι τὸν τῶν Μαγγάνων περίβολον προσυπαντιῶ- 18
 σιν οἱ Ἀβασγοί· οὔτοι δ' ἦσαν οἱ τῇ ἐξ Ἀβασγίας κομοσθεῖση
 15 παιδί καὶ νυμφευομένη τῷ μείζονι τῶν νιέων τοῦ Καίσαρος
 ἐκεῖθεν συναπιεστάλησαν, καὶ ὑπηνηκότες ἐπηλάλαξαν τε καὶ
 προσεκύνησαν. τότε φασὶ τὴν βασιλίδα τῷ θνήσκοντι βασιλεῖ 19
 περιπαθῶς ἀπαγγεῖλαι τὴν τοῦ νιέος ἀπέλευσιν, τὸν δὲ φθῆγ-

2 οτι τοῦ βασιλέως τὰ τελευταῖα πνέοντος ὁ νιός αὐτοῦ (om. C) ἐξῆλθε
 (ἐξελθὼν C) τῶν Μαγγάνων καὶ (om. C) ἀπῆι εἰς τὸ μέγα παλάτιον καὶ
 αὐτῷ πολλοὶ προσερεύησαν (προσερεύησαν πολλοὶ) C) CE

1 post μὲν add. οὖν O · 1. 2 ὁ Αὐγουστος—ὁ Αὐγουστος] v. ad
 XIII 2, 6 et 5, 29 1 ἐνακαιδεκάτης C, corr. Cw 3 ἄσθμα
 CDi, v. ad XVII 13, 23 et XVIII 7, 3 τι] τε D βασιλῆς O
 4 αὐτόν C 5 παρελήλυθε B 6 οὐδ' ex οὐχ corr. A ἐκινήθη
 BD 7 τοῦ om. BD 8 ἐκλείπειν Ewp 9 οὔτοι D, οὔτι ex
 οὔτοι corr. B 12 συναπήχθησαν Bwp 13 προσυπαντιῶσιν w* p
 invitis AR 14 οἱ] ἢ Ewp 15 νιέων] παιδων O 16 ἀπινη-
 κότες B ἐπηλάλαξαν RwpDi, ὑπηλάλαξαν A 18 νιέως Ewp

bat Augustus. Qui cum crebrum infirmumque trahens anhelī- 14
 tum iaceret, regina maerore oppressa una cum filiabus aderat.
 Iam maiore diei parte exacta cum sol non supra caput staret 15
 nec, ut ita dicam, ad perpendicularum, sed nonnihil inclinatus ad
 occasum tenderet, regis filio ipsique regi significatur patrem
 agere animam. Ingressus igitur aedes, in quibus moribundus 16
 decumbebat, non ut decedentem deploraret, sed ut de eius morte
 certior fieret, eo viso statim exiit et equo consenso cum suo 17
 comitatu et multis aliis Manganis excessit. Quo facto prope ipsa 18
 Mangana Abasgi, qui puellae ex Abasgia adductae et natu ma-
 ximo Caesaris filio nupturae adiuncti fuerant, obviam facti sub-
 lato clamore eum adorant. Tum dicunt reginam filii discessum 19

ξασθαι μὲν πρὸς τοῦτο μηδέν, ἢ μὴ βουλόμενον ἢ μὴ δυνά-
 C μενον, διαῖραι δὲ τὰς χεῖρας ὑποῦ, οὐκ οἶδ' εἶθ' ὑπερευχόμενον
 20 τοῦ νιοῦ εἴτε μὴν κατευχόμενον. ἔτεροι δὲ φασὶ μὴ τὰς χεῖ-
 ρας διαῖραι τὸν θνήσκοντα, μηδὲ γὰρ οἷόν τ' εἶναι ἤδη ἐκλεί-
 ποντα, τῆς δὲ βασιλίδος πολλάκις ἀνακραγούσης ὡς "ἄπεισιν 5
 ὁ υἱός σου ἐτι ζῶντά σε τὴν βασιλείαν ἀφαιρησόμενος", ἐκείνον
 ὑπομειδιᾶσαι βραχὺ τι καὶ ἀμυδρόν, ἢ τῶν λεγομένων κατα-
 γελῶντα, εἰ νομίζοιτο περὶ τῆς βασιλείας φροντίζειν ἐκπνέων
 ἤδη καὶ τῶν γεηρῶν ἀφιστάμενος, ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῶ
 21 πρᾶττομένῳ διάθεσιν ὑπεμφαίνοντα. ἐλέγετο γὰρ τοι καὶ παρ' 10
 ἄλλων καὶ παρ' ἐκείνου τοῦ πορφυρογενεοῦς αὐτοκράτορος μὴ D IV 5
 γνώμης ἄτερο πατρικῆς θέσθαι τὴν εἰς τὰ βασίλεια πάροδοι,
 D ἀλλὰ παρ' ἐκείνου ἐπιτετραφῆναι οἱ τὴν ἔξοδον καὶ σύνθημα
 ταύτης ἐκ τοῦ πατρὸς λαβεῖν τὸν ἐκείνου δακτύλιον· ταῦτα δὲ
 μὴ παρούσης γενέσθαι τῆς βασιλίδος καὶ ἀγνοούσης ὅτι γε- 15
 γόνασιν.

22 "Ὁ μὲν οὖν ἀπῆει" τῆς φήμης δὲ κηρυξάσης ταχὺ τὸ πρα-
 χθέν, τῶ βασιλεῖ τούτῳ καὶ τὸ συγγενὲς προσήει καὶ τῶν στρα-
 W III 245 τωτικῶν ἀρχόντων πολλοὶ καὶ τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς.

2. 4 διαῖραι OsEwpDi, διάραι A 2 εἶθ' RwpDi, om. A 3 μὴ
 ARwp, μὴ δὲ BD 4 εἶναι οἱ omisso ἤδη C 5 ἀνακραγούσης
 BD 6 σου om. C ζῶντος B, ζῶντα Bw(?) σε] σου B
 7 ὑπομειδιάσαι Owp, ἀπομειδιάσαι E 8 εἰ] καὶ D ante τῆς
 add. τούτου D post φροντίζειν add. καὶ D 9 νεκρῶν w*ρ
 invitis AR, v. ad XVIII 24, 13 μεθιστάμενος Rwp, μεθιστα-
 μένων D, v. ad XIV 3, 5 ἢ om. BD ἐπὶ] μὲν D 10 ὑπε-
 φαίνοντα D γάρ] μὲν BD παρὰ B 11 ἄλλου D τοῦ
 om. D 12 ἄτερο D τὴν] τὸν D 15 τῆς] τὴν D 17 τὸ
 πραχθέν ταχὺ κηρυξάσης O

morienti regi dolenter narrasse, neque vero eum quicquam re-
 spondisse, seu non vellet, seu non posset, sed manus sustulisse,
 20 haud scio bene an male precantem filio. Alii manus eum su-
 stulisse negant, neque enim id facere potuisset morientem, sed
 regina saepe vociferante: "Abiit filius tuus iam viventi tibi re-
 gnum erepturus", illum parum obscureque risisse, sive eam ora-
 tionem deridentem, si putaretur tum de regno sollicitus esse ex-
 spirans terrenaque iam relicturus, sive quid de illo facto sentiret
 21 indicantem. Nam et ab aliis et ab ipso illo porphyrogenito im-
 peratore narrabatur is non sine patris consilio regiam ingressus
 esse, sed exitus ab illo ei fuisse concessus, cuius rei tesseram
 patris annulum accepisset; eaque facta esse dicebantur absente
 regina et ignorante.

22 Cum igitur abiret, fama quid actum esset celeriter divul-

Τῷ δ' ἦν ἡ ὁρμὴ πρὸς τὸ μέγα ἀνάκτορον· ἀπιόντι δὲ 29
 ἀγγέλλεται ὡς οἱ Βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκουβτίοις διειληφότες
 ὁδόν, ἐνθαπερ τούτοις καὶ ἡ κατοικησις, ἀπελθεῖν δι' ἐκείνης
 οὐ παραχωροῦσί τι οὐδὲ μὴν πλησιάσαι τοῖς βασιλείοις. τοῦτο 2 P II 309 A
 5 εἰς ἀγωνίαν τὸν βασιλέα ἐνέβαλε· καὶ στέλλει πρὸς ἐκείνους
 τινὰ ἐρωτῶντα τί τὸ σφίσι βουλόμενον. στέλλει δὲ καὶ πρὸς 3
 τὴν ἐκκλησίαν, τεθνάναι λέγων τὸν αὐτοκράτορα καὶ ζητῶν
 αὐτὸς εὐφημηθῆναι ὡς αὐτοκράτωρ. καὶ τοῦτο μὲν ἦρυστο 4
 καὶ αὐτοκράτορα αὐτὸν ὁ κληρὸς τῆς ἐκκλησίας γνώμη καὶ τοῦ
 10 ἀρχιεπίσκοπος ἀνηγόρευσε. ὁ δὲ πρὸς τοὺς Βαράγγους ἐσταλ- 5
 μένος ἠρώτα ἐκείνους διου χάριν κωλύουσι τῷ βασιλεῖ τὴν
 εἰς τὰ βασιλεία πάροδον. οἱ δὲ μήποτε παραχωρῆσαι τῶν βα- 6
 σιλείων ἐτέρω, ζῶντος τοῦ αὐτοκράτορος, ἔφασαν. ἐκεῖνος δὲ
 τεθνηκέναι διεβεβαιοῦτο τὸν αὐτοκράτορα. καὶ οἱ Βάραγγοι 7
 15 ὄρακω τοῦτον πληροφορησαὶ αὐτοὺς ἀπήτησαν. καὶ ὁ δὲ ὤμοσεν 8
 ἢ μὴν τεθνάναι τὸν βασιλέα, κἀκεῖνοι ἐνέδοσαν καὶ τῆς παρ- B

1 δι οὐκ εἶον οἱ Βάραγγοι εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ παλάτιον καὶ δεῦξ αὐτῷ
 παρεχώρησαν, καὶ δι παρὰ τῆς ἐκκλησίας αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη C
 Sequens argumentum cod. C prorsus evanuit.

2 εἰληφότες C 6 In B dimidia fol. 477 pars inferior, cum
 casu quodam membrana abscissa esset, est suppleta; duas
 manus recentiores in hac particula distinxit Meklerus, unam
 quae exstat a p. 763, 14 τεθνηκέναι usque ad p. 764, 12 ὁμοιον et
 a p. 765, 11 -φορος usque ad p. 767, 1 ἦν, alteram quae fol. 477 r
 pauca in rasura supplevit paullo recentiore. Has manus se-
 cundum eundem Meklerum littera b significo. 7. 16 τεθνάναι
 Ewp 8 αὐτὸν BD εὐφημηθῆναι w* p αὐτοκράτορα BD
 9 αὐτοκράτωρ E αὐτὸν ex αὐτὸς corr. E, αὐτὴν b 10 ἐσταλ-
 μένος hwp 11 κωλύουσ (sic) b 12 βασιλείω b παραχω-
 ρῆσαι w* p 14 διεβεβαιοῦτο τεθνηκέναι b 15 τοῦτο CDwpDi,
 τοῦται b 16 ἢ μὴν ARwp, ἤμεν b, corr. Di καὶ κείνοι b
 ἐνέδοσαν w* p

gante, ad hunc regem et cognati et ex tribunis militum et ex
 senatu multi se contulerunt.

29. Ceterum ad magnam regiam properanti nuntiantur
 Varangi stationis excubitorum, ubi iidem habitabant, via occu-
 pata neminem illuc transire pati aut accedere ad regiam. Quo 2
 nuntio rex perturbatus quendam ad illos mittit percontatum, quid
 sibi vellent. Mittit ad ecclesiam quoque qui diceret imperatorem 3
 esse mortuum seque celebrari velle ut imperatorem. Ac id qui- 4
 dem a clero et summo pastore factum est. Qui vero ad Varangos 5
 missus erat cum interrogasset, qua de causa regiae aditu regem
 prohiberent, illi responderunt se vivo imperatore neminem pas- 6
 suros esse ingredi. Illo vero affirmante iam esse mortuum im- 7. 8

- 9 ὁδοῦ τῷ βασιλεῖ παρεχώρησαν. ὁ δὲ ἀπῆγε πρὸς τὰ βασίλεια
καὶ τούτων ἐντὸς γεγονώς, πῶς ἂν χρῆσαιτο τῇ μητρὶ καὶ
τοῖς ὁμογνίοις καὶ τῷ τῶν κηδεστῶν ἐνὶ τῷ Βρυεννίῳ μετὰ D IV
10 τῶν περὶ αὐτὸν ἐβουλευέτο. ἔτι γὰρ ἐδεδόκει τούτους καὶ οἱ
ἦσαν ἐν ὑποψίαις ἐλπίζοντι νεωτερίσειν ἴσως αὐτοῦς. 5
- 11 Ὁ δὲ τούτου πατήρ παρ' ὄλην μὲν τὴν ἡμέραν ἐμπνέων
ἦν καὶ δυσθανατῶν, περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐξέλιπε, ζήσας μὲν
ἔτη ἑβδομήκοντά πον τὰ πάντα ἢ 8, τι ἐγγυτάτω, βασιλεύσας
δ' ἐκ τούτων ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἐπὶ μῆσι τέσσαρασι
12 καὶ ἡμέραις τοῖν. ἔθανε δὲ κατὰ τὸ ἐξακισχιλιοστὸν ἐξακο- 10
σιοστὸν εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος, τὴν μὲν βασίλειαν διηνηκῶς εὐτυ-
13 χῶς, τὸ δὲ γε τέλος οὐχ ὁμοιον ἐσχηκῶς. καταλέλειπτο γὰρ
C πρὸς τῶν θεραπεύοντων σχεδὸν ἀπάντων, ὡς μῆδ' εἶναι τάχα
τινάς τοὺς τὸν ἐκείνου νεκρὸν τοῖς λουσθίοις λουτροῖς ἀπορρῦ-
ψοντας, καὶ οὔτε κόσμος βασιλεῖος προσῆν τοῖς περὶ αὐτόν, ἔν' 15
αὐτῷ τὸ σῶμα κοσμηθεῖν βασιλικῶς, οὔτε μὴν ἐκφορᾶς ἔτιχε
βασιλεῖ καταλλήλου, καὶ ταῦτα οὐκ ἄλλοτριου, ἀλλ' υἱέος δια-

6 τελευταῖα τοῦ βασιλέως κυροῦ (om. E, v. argum. ad XVIII 16, 31)
Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ AE

3 βρυεννίῳ R(wpDz), βρυεννίῳ b, βρυενίῳ AC 5 ἦσαν] ἢ γὰρ b
7 δυσθανατῶν C 8 ἔτη τὰ πάντα ἑβδομήκοντα omisso πον bCDWo lat.
9 δ' om. b καὶ] πρὸς bCD τέσσαρα DE, τέταρα b
10 ἐξακισχιλιοστὸν] 5 D 11 εἰκοστὸν om. D 12 καταλέλειπτο C
13 ὑπὸ BD 14 ἀπορρῦψοντας Ewp 15 προσῆν] προσεχεῖ
punctis notat D 16 αὐτοῦ BD ἐκφορᾶς D 17 κατα-
λλήλους | D 17 p. 765, 1 υἱέως Ewp 17 δεξαμένου Ewp, δια-
δεξομένου D

- peratorem, Varangi, iureiurando sancita eius rei fide, regi regiam
9 ingredi concesserunt. Quo cum ille pervenisset eamque intrasset,
quomodo tractanda esset mater et fratres et sorores et Caesar
10 Bryennius, cum suis deliberabat; illos enim tum metuebat sus-
spectosque habebat, ne res novas molirentur.
- 11 At eius pater totum per diem spirabat difficulterque morie-
batur, sub vesperum demum exstinctus; vixit autem annos LXX
fere aut circiter, regnavit XXXVII et menses quattuor et dies ali-
12 quot. Obiit anno mundi sexies millesimo sescentesimo vicesimo
sexto, regno feliciter administrato, vitae exitum non aequo pro-
13 sperum sortitus. A ministris enim fere omnibus est desertus, ut
prope nulli essent, qui eius corpus postremis lavacris purgarent,
neque ornatus regius praesto iis esset, quo corpus eius pro di-
gnitate regia ornaretur; neque funus ei factum est regi conve-
niens, idque non alieno, sed filio regni successore et eo filio,

δεξαμένον τὴν βασιλείαν αὐτῷ, καὶ υἱός, ὃν ἐκεῖνος τῆς βασιλείας ἤξιώσεν. οὕτως οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων μόνιμον οὐδὲ 14 πᾶσιον οὐδὲ πιστόν τε καὶ βέβαιον, ἀλλ' ἄπιστα πάντα καὶ κύβον μᾶλλον ἔξω μετατιθέμενα καὶ μεταρριπτούμενα.

5 Ἦν δ' ὁ ἀνὴρ, ἵνα καὶ τὸν τρόπον ἐκείνου δῆλον θείημεν 15 τοῖς μετέπειτα καὶ τὸ ἦθος τοῖς ὀψιγόνους χαρακτηρίσαιμεν, D οὐθ' ὑπεροπτικός τε καὶ ἀλαζών οὔτε μὴν δέξυς εἰς θυμόν, ἀλλ' οὐδὲ χρημάτων ἥτων οὐδ' ἄγαν ἐρασιχρήματος, ὥστε βούλεσθαι καταγωννύειν αὐτὰ καὶ ταμεύειν, ἔν' εἰεν αὐτῷ θη- 10 σαυροὶ κεκρυμμένοι καὶ ὑπόγαια χρήματα, ὅθεν οὐδὲ θανόντος πλείστα παρὰ τοῖς ταμείοις εὐρέθησαν, πρὸς ἔλεον εὐκατάφορος, 16 πρὸς κόλασιν οὐκ δξύρροπος, μέτριος τὸ ἦθος, εὐπρόσιτος, IV 259 πρὸς τὴν δίαίταν οὐκ ἀκόλαστος, οὐκ οἴνου ἠττώμενος, τοῖς ἐναρέτως βιοῦσι προσέχων καὶ ἀπονέμων τιμῆν, λόγους οὐχ 15 ὡς ἔδει τιμῶν, τέως δέ γε τιμῶν, ἐπεικῆς τε καὶ τοῖς περὶ PΠ310 A αὐτὸν οὐ σοβαρῶς προσφερόμενος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσου σχεδὸν ὀμιλῶν τε καὶ χαριεντιζόμενος. ὅθεν κἀκείνοις θαρρεῖν ἐπήει 17 καὶ οὐ μετὰ δέους αὐτῷ παρεστάναι, καὶ μᾶλλον δε' ἀπήει ἦ

5 ὅς ἦν τὸ ἦθος καὶ τὸν τρόπον (τοὺς τρόπους καὶ τὸ ἦθος C) ὁ Κομνηνός Ἀλέξιος (ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος C) CE

1 αὐτοῦ BD υἱεὸς punctis notat D ὃν RwpDi, ὃν A
 1 τῆς βασιλείας—4 ἔξω om. E 3 ὄπισθα πάλῃ (punctis notatum) καὶ D 4 ἔξω om. BD μετατιθέμενων D 5 δηλοθείημεν BD 6 χαρακτηρίσωμεν Rwp, χαρακτηρίζων D 7 τοῦθ' D τε] τις BD 8 χρήματος B 9 βούλεσθαι] δύνασθαι C θησαυρός D 10 κεκρυμμένοι RbwpDi, καὶ κρυμμένοι A 13 περὶ RbwpDi δαίταν b 14 βιοῦς b 17 τε] τι D 18 παρεστάναι Ewp δε' ἀπήει A, δε' ἀπῆν RbwpDi, δεῖ ἀπῆν D

quem ipse regno ornat. Sic rerum humanarum nihil stabile 14 et firmum est, nihil fidum et certum, sed infida omnia et tessera multo mutabilia.

Erat autem ille vir, ut et mores eius expressos ad posteri- 15 tatis memoriam propagemus, neque ferox et arrogans, neque iracundus, neque avarus et pecuniae nimis cupidus, ut eam confiare atque thesauros reconditos et subterraneas opes reconderet, unde neque post eius obitum in aerario magna pecunia est re- 16 perta, ad misericordiam propensus, ad sumendas poenas tardus, 16 moribus moderatis, accessu facilis, in victu non intemperans, non vino deditus, hominibus virtute praeditis auscultare et honorem habere solitus, eruditionem non ut conveniebat, sed utcumque colebat, commodus, non insolens in eos quibuscum vivebat, comis et iucundus, quasi cum aequalibus viveret. Unde illi se- 17

18 βασίλισσα· ἐπεστέλλοντο γὰρ ἐκείνης παρούσης ἀρχικόν τε καὶ ἐμβριθὲς ἐνδεικνυμένης ἰδιώμα καὶ τοῖς ἀτακτοῦσιν ἐπιτιμώσης σφοδρότερον.

- 19 Ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος ἦν, ταῦτα δὲ καλὰ μὲν καὶ πῶς γὰρ
 W III 246 οὐ; ἰδιώτη δ' ἀποχρῶντα πρὸς ἔλαινον, οὐ μὴν γε καὶ βασι- 5
 20 λέα δεικνύντα τὰ πάντα χρηστόν. οὐ γὰρ αἱ αὐταὶ βασιλέως
 καὶ ἰδιώτου γέγονι' ἂν ἀρεταί· ἰδιώτη μὲν γὰρ ἀπόχρη καὶ
 B μέτριον ἦθος καὶ ἐπιείκεια καὶ τὸ πρὸς θυμὸν οὐκ εὐκίνητον
 21 καὶ τὸ σῶφρον τὸ πρὸς τὴν διάπαν. βασιλεῖ δὲ πρὸς τοῦτους
 καὶ ἡ τῆς δικαιοσύνης φροντίς καὶ ἡ τῶν ὑπηκόων προμήθεια 10
 22 καὶ ἡ τῶν παλαιῶν ἠθῶν τοῦ πολιτεύματος τήρησις. τῷ δὲ
 μέλημα μᾶλλον ἢ τῶν ἀρχαίων ἐθῶν γέγονε τῆς πολιτείας ἀλ-
 λοίωσις, καὶ τὸ μεταλλάξαι ταῦτα ἔργον ἦν αὐτῷ σπουδαιότα-
 τον, καὶ τοῖς πράγμασιν οὐχ ὡς κοινοῖς οὐδ' ὡς δημοσίοις
 ἐκέχρητο καὶ ἑαυτὸν οὐκ οἰκονόμον ἤγητο τούτων, ἀλλὰ δε- 15
 σπότην, καὶ οἶκον οἰκεῖον ἐνόμιζε καὶ ὠνόμαζε τὰ βασίλεια.
 C 23 καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου βουλῆς οὔτε τιμῆς ἢς ἐχρῆν ἠξίου
 οὔτε πρόνοιαν αὐτῶν ἐτίθετο κατὰ τὸ ἀνάλογον, μᾶλλον μὲν-
 24 τοι καὶ ἔσπευσε ταπεινώσαι τούτους. ἀλλ' οὐδ' ἐν ἅπασιν τὴν

1 Ἐπιστέλλοντο p* 2 ἐμφριθὲς b ἐνδεικνυμένης Rb*wpDi, ἐν-
 δεικνύμενος A 3 σφοδρότερον (sic) b 4 καὶ om. bD 5 οὐ] οὐκ b
 6 γὰρ om. b αἱ αὐταὶ] αὐταὶ b post αὐταὶ add. καὶ Ewp
 11 ἐθῶν R*wpDi 11. 12 δὲ μᾶλλον E 12 |θέλημα
 D 13 μετατάξαι Ewp 14 οὐχ] οὐδ' Ewp οὐδ'] οὐχ D
 15 οὐκ (om. bD) οἰκονόμον AR, οὐ κοινὸν μόνον E, οὐκ οἰκονόμον
 μόνον w*p 16 ὠνόμασε bp 17 τοὺς] τὸν E 18 ἐπετίθετο D
 19 καὶ om. bD ταπεινώσαι om. C, suppl. Cw πᾶσι CD, παισὶ b

curis erant animis neque metu attoniti astabant, praesertim si
 18 abierat regina, quae aliquid imperiosi et severi prae se ferebat
 et modestiae oblitos acrius increpabat.

- 19 Ac pulchra quidem ista sunt (quis enim neget?) quaeque
 privati hominis laudes absolvant, non tamen eiusmodi, quae re-
 20 gem omnino bonum demonstrant. Neque enim eadem sunt regis
 et privati hominis virtutes; nam huic satis est moderatio, aequitas,
 21 placabilitas, in omni cultu ac victu modus. Regi vero praeter
 haec et iustitia est colenda et ratio civium habenda et vetera
 22 civitatis instituta sunt tuenda. Ille vero magis in eo elaboravit
 summo adhibito studio, ut veteres civitatis mores immutaret et
 abrogaret, et res non ut communes et publicas tractabat neque
 se illarum administratorem, sed dominum censebat ac regiam
 23 suas aedes et putabat et appellabat. Patres conscriptos neque
 iusto prosequeretur honore neque eam illorum habebat rationem,
 quam recta ratio postulabat, sed potius deprimere illos studuit.
 24 Neque iustitiae leges omnino observabat, cuius est id cuique

τῆς δικαιοσύνης ἦν τηρῶν ἀρετὴν· ταύτης γὰρ ἴδιον τὸ τοῦ
 κατ' ἀξίαν ἐκάστω διανεμητικόν· ὁ δὲ τοῖς μὲν συγγενέσι καὶ
 IV 260 τῶν θεραπόντων τοῖσι ἀμάξαις ὄλαις παρεῖχε τὰ δημόσια χρή-
 ματα καὶ χορηγίας ἐκείνοις ἀδράς ἐτησίους ἀπένευμεν, ὡς καὶ
 5 πλοῦτον περιβαλέσθαι βαθὺν καὶ ὑπηρεσίαν ἑαυτοῖς ἀποτάξαι
 οὐκ ἰδιώταις, ἀλλὰ βασιλεῦσι κατάλληλον, καὶ οἴκουσ προσκτή-
 σασθαι, μεγέθει μὲν πόλεσιν ἐουκότας, πολυτελείᾳ δὲ βασιλείων
 ἀπειουκότας οὐδέν· τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν εὖ γεγονότων οὐχ ὁμοίαν 25 D
 ἐνεδείκνυτο τὴν προαίρεσιν, ἵνα μὴ τι ἕτερον φαῦλον ἐρῶ, φει-
 10 δόμενος τοῦ ἀνδρός. βασιλέα μὲν οὖν, ὅσον τὸ ἀκριβὲς ἀπαι- 26
 τεῖ, οὐκ ἔωσι τὰ εἰρημένα ἐκείνων νομίζεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ μέντοι
 φαῦλον εἴποι τις τὸν Κομνηνὸν αὐτοκράτορα. εἰ δὲ τὴν ἄγαν 27
 ἀκρίβειαν ζητοῖ τις ἐν τοῖς αὐτοκράτορσιν, οὐκ οἰμαί τινα τῶν
 ἀνεκάθεν τῆς Ῥωμαίων ἐπιβεβηκότων ἡγεμονίας ἐν πᾶσιν εὐδο-
 15 κημηκότα κριθῆσεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ πλεονάζοντος ἐν τοῖς ἡθεσι
 σφῶν καὶ ταῖς πράξεσιν ἐκάστω ἡ πολιτεία κεχαρακτήρηται.
 ἀνέγκλητος γὰρ οὐδεὶς ἂν ποτε δόξαι οὐδ' ἀμιγῆς τῆς χείρονος 28 P II 311 A
 ἕξεως· θειοτέρας γὰρ τοῦτο μοίρας, ἀλλ' οὐκ ἀνθρωπίνης εἶη
 ἂν ποτε φύσεως.

1 ἦν om. C ἴδιον R^{swp}Di, ἴδιοι A τοῦ] οὐ | C Wolfii manu
 notatum 2 ἐκάστω BD 3 θεραπόντων] ἀρχόντων C ἀμά-
 ξαις O^{swp}Di, ἀμάξαις AE 4 ἀδράς ARwp, ἀδράς Di ἐτησίας
 BCEwp ἀπένευμε EwpDi, v. ad XIII 1, 5 8 ὁμοίος E
 11 δι' ἐκείνων E 13 ἄκραν BD 14 ante ὁμοίων add. τῶν O
 ἐπιβεβηκότων RwpDi, ἐπιβεβηκότα A 15 πλεονάζοντος p*
 16 ἐκάστω BD 17 δόξη ARwp, corr. Di ἀμιγῆς RwpDi,
 ἀμιγῆς (sic) A

tribuere, quo est dignus; ille vero cognatis et ministris quibus-
 dam tota plaustra publicae pecuniae praebebat et annuos sumptus
 largissimos suppeditavit, ut et magnis opibus abundarent et com-
 mitatum alerent non privatis hominibus sed regibus conveni-
 entem et aedes compararent ut magnitudine urbibus pares, ita
 magnificentia regis palatii haud impares. Erga reliquam vero 25
 nobilitatem non perinde benignum se praebebat, ne quid aliud
 de viro dicam, cuius honori consultum volo. Quae res Comne- 26
 num regem perfectum iudicari non sinunt; neque tamen malum
 imperatorem Comnenum quisquam dixerit. Nam qui severius in 27
 imperatores inquisiverit, equidem non arbitrator ullum regem Ro-
 manorum principatu antiquitus potitum inventurum esse, in quo
 nihil ad consummatam laudem desideretur; quo fit, ut cuiusquam
 gubernatio ex morum et rerum eius maiore parte iudicetur.
 Sine crimine certe quidem et deteriorum affectionum prorsus 28
 expers nemo invenietur; id enim divinae felicitatis fuerit neque
 unquam in humanam naturam ceciderit.

- 29 Ἐνταῦθά μοι τὸ πέρασ ἦτω τῆς συγγραφῆς καὶ ὁ δρόμος
στήτω τῆς ἱστορίας, ὅς μοι πρὸς μακρὸν ἐκμεμήσεται· δοῦναι
γὰρ γραφῆ καὶ τὰ λείποντα οὐ μοι λυσιτελές οὐδ' εὐκαιρον
30 κέκριται. εἰ μὲν οὖν ὀνήσιμόν τισι δόξει τὸ πόνημα, τῷ θεῷ
χάρις, ὧπερ ἅπαν κατορθοῦται καλόν· εἰ δὲ ἀσυντελές, εἴη
ἂν ἡμέτερον τὸ αἰτίαμα καὶ ἐπιτροφεῖτω πρὸς με τὸν τεκόντα
τὸ ἀποκύημα, ἐσόμενόν μοι μνήμης ἐμπύρουμα.

3 post γραφῆ add. νυνὶ Rwp, post λείποντα add. νῦν C 4 οὖν
om. B νοήσιμον E τισι] τι BD 5 δι' οὐπερ Rwp ἅπαν]
ἂν D δ' Rwp 6 ἐπανίτω Rwp 7 In fine subscripta
habet haec: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦ | τάχα καὶ μοναχοῦ μωκίου τοῦ ταράνη : ~ + μηνὶ ἀπριλίου
πεντεκαίδεκάτῃ, ἡμέρα ς', ἰνδ. ᾱ, ἔτους ςψθζ' : ~ | δόξα σοι ἁγία τριάς
πάντων ἐνεκα : ~ A, ἐγράφει καὶ τοῦτο χερσὶ μεμολυσμέναις ἐκ πολ-
λῶν ἁμαρτιῶν τοῦ (nomen evanuit; exstant autem vestigia lit-
terarum ἰω. α) B, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἔμμανουήλος δμβαιβενίς ὁ
ἐκ μονεμβασίας ἐξέγραψε, μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος D,
*ἐρμ' ἤλειψεν ὡδὶ δευτεράτῃ πικτύς ζωναρὰ : ***όξαν τοῦ παμμέδον-
τος | νίει νέμου : + E

- 29 Hic scribendi finem faciam et historiae cursum inhihebo
longe progressum; nam ea mandare litteris quae restant neque
30 utile neque tempestivum iudicavi. Quod opus si cui videbitur
utile, gratia sit deo, a quo bona omnia conficiuntur; sin super-
vacaneum, nostra culpa illa fuerit et ad me auctorem redeat
fetus, cuius memoriam excitare queat.

INDEX ANNOTATIONUM VOLUMINIS TERTII.

I.

- ἀβελτηρία, non ἀβελτερία 99, 9.
v. Agath. p. 409 et Hasium ad Leon. Diac. p. 409.
- ἀγαθός κρείσσον ἔστι c. inf. fut. et aor. 8, 6, 7. v. Futuri infinitivus.
- ἀγγέλλω ἠγγέλην 679, 7.
- ἀγνά scriptura librorum 80, 2. 124, 13, sed v. 729, 12.
- ἀδελφιδός et ἀδελφιδός 664, 7.
- ἀένναος, non ἀένος 273, 12.
- άζω inf. aor. -ᾶσαι in A comparet 40, 19. v. sub -ίζω.
- ἀθρόον de improviso 405, 2.
- αἴρω aor., perf., plusquamperf. in codicibus comparent cum iota subscripto 27, 17. 387, 5. 442, 13; 29, 1; 16, 14.
- ἀκόλαστος πρὸς τι 765, 13.
- ἀκούω ἠκηκόεισαν 664, 2.
- ἀλεκτρομαντεία, non ἀλεκτρομαντία 81, 4. v. -εἶα.
- ἄλλος ἅλλα 395, 18. ἅλλα 614, 3.
- ἄλουργίς, -ίδος, non ἄλουργίς, -ίδος (-ῖδος) 122, 6.
- ἄμερμονυγῆς, ἦ 848, 2. 362, 16. 377, 9. 378, 1 cet.
- ἄν c. ind. imperf. in enuntiatis iterativis, quae ad rem praeteritam pertinent 249, 13; c. ind. perf. 142, 1; c. ind. fut. 207, 15 (v. Agath. p. 410, Procop. III p. 582); c. inf. fut. 601, 2.
- ἀναθαρσέω 414, 14. v. θάρσος.
- ἀναίδην, non ἀνέδην 70, 14.
- ἀνακαλέομαι c. gen. sine praep. ἐκ 73, 11. v. Genetivus.
- ἀναφορά, v. repetitio.
- ἀνευδοιαστῶς in A pro ἐνδοιαστῶς 602, 11.
- ἀνοίγνυμι ἠνέφωζαν 529, 4.
- ἀνταποστέλλω, non ἀντεπιστέλλω 48, 12.
- ἀντικαθίστημι ἀντικατέστησεν, non ἀντεκατέστησεν 670, 6.
- ἀντικρῦ 716, 18.
- ἀντικρῦς 559, 1; ἀνικρως 485, 8. 628, 14. 714, 15.
- ἀντιστάτης τ. ἀντιστάτας αὐτῷ 389, 2.
- ἀξιόω c. inf. fut. 338, 9. v. Futuri infinitivus.
- ἀπαγγέλλω ἀπηγγέλη 756, 3.
- ἀπαλλάττω (vel μεταλλάττω) τὴν ζωὴν 134, 2.
- ἀποκαθίστημι ἀποκατέστησεν, non ἀπεκατέστησεν 674, 12.
- ἀριθμέω c. dat. 593, 8.
- ἀριθμός, v. τριβόπος ἀριθμοῦ.
- ἄσθμα, non ἄσθμα 761, 3.
- ἀτίθασσος, non ἀτίθασος 710, 18.
- ὁ αὐτός, ante vocales adhibet Zonaras ταῦτόν, ante consonantes ταῦτόν et ταῦτό 67, 8.
- ἀφίσταμαι (vel μεθίσταμαι) τῶν γεγηρῶν 134, 2.
- βούλευμα τὸ β. εἰς ἔργον ἄγειν 404, 8. εἰς ἔργον τὸ β. ἀποτελεῖν 687, 9. v. ad 661, 2 et cf. βούλημα.
- βουλευομαι ἐβουλεύθησαν 224, 13.
- βούλημα τὸ β. εἰς ἔργον ἐκβήναι 282, 2. v. ad 661, 2 et cf. βούλευμα.
- βούλομαι ἠβουλόμην 55, 3. 397, 16. 575, 9 cet. ἐβουλόμην 568, 6. 591, 17. 645, 12 cet., c. inf. fut. 699, 17. v. Futuri infinitivus.
- βουλευτός περὶ βουλευτόν 639, 9.
- γεννάω formae nonnullae in libris perperam mutantur cum formis vocabuli γίνεσθαι 1, 4.

- γῆρας dat. γῆρει 647, 15 et γῆρα
 757, 17.
 γῆρακομεῖον, non γῆρακομειον
 306, 16.
 γίνομαι formae nonnullae in
 libris perperam mutuantur
 cum formis vocabuli γενᾶν
 1, 4; de usu aoristi 438, 13.
 γλώσσα et γλώττα, v. -σσ.
 γυναικωνίτις ex testimonio cod.
 B 795, 15 ubique restitutum
 est.
 δέ omittitur post εἶτα antece-
 dente μὲν 108, 10.
 δέομαι c. dat. 386, 4 forte te-
 nendum, v. M. Diaconi vit. ed.
 soc. phil. Bonn. sodal. p. 27, 11.
 διά τε γῆς καὶ θαλάσσης 246, 12.
 διάκειμαι περί τινα 465, 1. 581,
 17.
 διαλείπω διέλιπον c. part. praes.
 229, 3.
 διαφέρω τινί obnoxius sum alicí
 431, 14. 15.
 διέξιμι διεξίτω 97, 16. διεξίτω
 508, 12. 571, 9.
 δικτάτωρ -ορος 542, 8.
 διώκω c. gen. sine praep. ἐκ
 381, 9. v. Genetivus.
 δορυάλωτος, non δοριάλωτος 39,
 10.
 δράμα codicum scriptura 44, 6.
 592, 7. 610, 2. 742, 4.
 δύναμαι ἠδυνάμην 152, 8.
 δώδεκα 572, 4. 659, 17. δυοκαί-
 δεκα 161, 1. 558, 6.
 εἰ c. coni. 175, 14, c. coni. et
 optat. ibid.
 -εἶα non -εἶα: ἀλεκτρομαντία 81, 4.
 γεκουμαντία 264, 17. ἐταιρεία
 459, 13. ὀμηρεία 568, 6. προσε-
 δρεία 420, 4.
 εἰμί ἔσται et ἔσται 273, 16. 496, 8.
 κρείσσόν ἔστω c. inf. fut. 8, 7.
 v. Futuri infinitivus.
 εἰς et ἐς 184, 12; in uno enun-
 tiato εἰς et ἐς consilio adhi-
 bentur: ibid. et 641, 18.
 εἰσφέρω εἰσήνεκτο 377, 4.
 ἐκβάλλομαι c. gen. sine praep.
 ἐκ 97, 2. 451, 3. v. Genetivus.
 ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνων modo
 attributive, modo praedica-
 tive ponuntur 553, 15.
 ἐμβαίνω c. acc. 675 7.
- ἐνεθήκοντα 308, 1.
 ἐνθᾶ 78, 9.
 ἐννακόσιοι duobus v 219, 10.
 ἔννατος duobus v 259, 4.
 ἐνυπογράφως 726, 10.
 ἐξεκεκώφειν 332, 7. 701, 14.
 ἐξεκλύω c. gen. sine praep. ἐκ
 242, 16. v. Genetivus.
 ἐξορύττω ἐξωρῶρικτο 298, 10.
 706, 8.
 ἐξ καὶ δέκα 121, 1. ἐξκαίδεκα
 233, 6. 485, 13. δέκα καὶ ἐξ 167,
 16.
 ἐξυπανίσταμαι, non ὑπεξανίστα-
 μαι 433, 8. 625, 3.
 ἐπαναφορά, v. repetitio.
 ἐπί c. dat. de tempore 179, 14.
 571, 18. ἐπί μακρόν, v. μακρός.
 ἐπιβαίνω τινί 730, 13. v. Niceph.
 Cpol. ed. de Boor ind. s. v.
 ἐπιπλήττω c. acc. 74, 14.
 ἐπιτοξάζομαι c. acc. 629, 8.
 ἐπιφέρω ἐπήνεκτο et ἐπενήνεκτο
 377, 4.
 ἔργον τοῦργον 250, 14.
 ἔρομαι ἔρεσθαι, non ἐρέσθαι 492,
 17.
 ἔσμός 541, 18.
 ἐταιρεία non ἐταιρία 459, 13. v.
 -εἶα.
 ἔτερος ἄτερος 654, 10. 725, 6. θάτε-
 ρος I 309, 13. III 590, 17. 748, 19.
 εὖ- est augmentum verborum,
 quorum principium est εὖ,
 modo εὖ, modo ἢ 50, 11. 65,
 10. 462, 6.
 εὖθηκτος γλώττα 25, 15.
 εὐθύς 2. εὐθεὶς αἱ κρίσεις 197, 3.
 ἔχω de usu aor. act. 424, 14.
 ἔως sine iota subscr. in codi-
 cibus 27, 5.
 ζητέω oro 183, 6.
 ζώῃ τὴν ζωὴν ἀπαλλάττειν 134, 2.
 ἡγέομαι μέρει 593, 8.
 ἡγουμενεύω 313, 12.
 θάρρῶ c. inf. fut. 470, 4. v.
 Futuri infinitivus.
 θάρσος 343, 14. 654, 9. θράσος
 351, 6. 395, 6. 419, 16.
 θανμάζομαι et θανμάζω admir-
 ror 330, 10. 370, 7.
 θέλω c. inf. futuri 145, 2. v.
 Futuri infinitivus.
 θράσος, v. θάρσος.
 θρυλλέω duobus λ 493, 14.

θυγατριδής 402, 16; similiter adhibet Theophanes θυγατριδης, v. ind. de Boorii p. 751.
 -ίζω inf. aor. -ῖσαι in A comparet 161, 11. 378, 11. 646, 1. cf. 540, 16.
 ἵκετεύω c. inf. fut. 170, 4. v. Futuri infinitivus.
 ἴνα cum ind. praes. 197, 7, perf. 155, 6, fut. 593, 4, cum coni. praes. vel aor. v. praef., cum opt. praes. 42, 15, aor. II 409, 22, futuri 195, 15.
 ἴστημι ἐστώς 321, 17. προσεσηκώς 420, 11.
 καί, non omnia membra καί copulantur, sed ultimum ἀσυνδέτως adiungitur 12, 10.
 Καίσαρ scriptura codicum sollemnibus 39, 16. 413, 2. 500, 10. 608, 14. 701, 8. 704, 2. 15. 707, 6. 708, 3. 710, 6. 711, 14.
 κἄν = καὶ ἔάν c. ind. 483, 1. 505, 13. 734, 16.
 κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν 227, 1. 342, 13. κατὰ τε γ. . . καὶ κατὰ θάλ. 342, 5.
 κατὰ γνυμι κατεαγότος, non κατεαγέτος 696, 6.
 καταγραφή Liste 135, 12.
 καταδαρθάνω κατέδραθε 71, 11.
 καταλέγω c. dat. 593, 8.
 καταράσσω κατήραξεν 36, 7.
 κατασπαθᾶω 667, 4.
 καταφέρω κατήνεκτο 377, 4.
 κανοστηριάζω 760, 4.
 κομητιόπωλος 547, 7.
 λεία Μυσῶν proverbium 600, 8.
 λειποθυμέω, non λιποθυμέω 463, 16.
 λειποτακτέω, non λιποτακτέω 317, 15.
 λειποτάκτης, non λιποτάκτης 431, 5.
 μακαρίτης 109, 6.
 Μᾶκεδῶν 79, 11.
 μακράν, v. μακρός.
 μακρός εἰς μακρόν et εἰς μακράν 686, 16. 737, 10. ἐπὶ μακρόν 48, 1. 607, 2. 670, 6. 681, 3. μετὰ μακρόν 348, 15. 352, 1.
 μεθίσταμαι (vel ἀφίσταμαι) τῶν γερῶν 134, 2.
 μέλλω ἠμέλλησεν 258, 5.
 μὲν τὸ μὲν τι — τὸ δὲ 556, 9.

μέντοι codicum pro μὲν τι 556, 9. 725, 1.
 μετὰ c. gen. significat instrumentum 221, 12; v. Callinic. vit. Hyp. ed. sem. phil. Bonn. p. 155. μετὰ χειρας ἔχω 447, 7.
 μεταλλάττω (vel ἀπαλλάττω) τὴν ζωὴν 134, 2.
 μεταφέρω μετήνεκτο 377, 4.
 μή c. ind. fut. post verba timendi 551, 10.
 μηνύω μεμνήσθαι 280, 1.
 μήτε μήτε — καὶ 49, 8.
 μίξις 596, 15. v. συμμύγνυμι.
 μόνος vocabuli utitur Zonaras modo adiectivo modo adverbio 157, 1.
 ναός, v. νεός.
 ναῦς νεῶν et ηἰῶν 344, 8.
 νεκρομαντεία, non -ία 264, 17. v. ἀλεκτρομαντεία.
 νεός 413, 3. ναός 433, 5. 434, 17. 441, 11. 446, 13. 443.
 νεωχμέω, non νεοχμέω 668, 6.
 νομίζω c. part. 715, 11.
 νοσέω c. accus. 264, 12.
 νῦ ἐφελκυστικόν quomodo adhibeatur 2, 7.
 νωβελίσσιμος 278, 11.
 νῶτα τρέπειν 421, 14, τρέπεσθαι 545, 1, στρέφειν 528, 9. 735, 16, μεταστρέφειν 695, 1.
 ξύν tantum in compositis 26, 9. οἰδάω, non οἰδέω 668, 12.
 δξύθικτος in Soph. Antig. 1301 revocandum est 25, 15.
 δράω ὠρᾶτο 533, 5. 601, 3. εἴορα 385, 7.
 οὖς πρὸς οὖς 11, 4.
 οὕτω et οὕτως quomodo adhibeantur 34, 3. οὕτως in epigr. Agathiae 159, 11.
 παπίας vir, cuius est custodia palatii 332, 14.
 παρακαλιπάζω permulceo 412, 1. πάραλος et παράλιος 364, 1.
 παραχωρέω ὁ δὲ παραχωρεῖται τὴν εἴσοδον 588, 18 ss.
 παρέχω c. inf. fut. 145, 1. 2. v. Futuri infinitivus.
 παρονομασία, v. annominatio.
 πείθω c. inf. fut. 718, 12. v. Futuri infinitivus.
 πενταγονία quid significet 609, 13.

περί c. dat. coniungitur cum
 verbis timendi 190, 16. 466, 12.
 586, 18. cf. 542, 2. c. acc. v.
 διακίμαι.
 περιδύω τὸ . . ὄστον ἀργύρῳ . .
 περιδύσας 311, 5.
 περιφέρω περιήνεκτο 377, 4.
 πόλις coniungitur c. gen. nom.
 proprii 732, 11. v. Paul. Silent.
 ind. gr. s. genetivus.
 πολὺς τὰ πολλὰ λέγειν 583, 2. v.
 Demosth. adv. Phil. III, 59.
 προβάλλομαι aor. 72, 4. 179, 11.
 προὔβηλητο 301, 6. προεβέβητο
 539, 18.
 προέχω προῦχων 295, 4. προέχων
 715, 6.
 προΐστημι, v. ἴστημι.
 πρὸς πρὸς οὗς 11, 4. τέσσαροι πρὸς
 τὸ ἡμῖν ἐνιαυτοῖς 547, 3 (cf.
 538, 2). εἴκοσι πρὸς ἑπτὰ ἐνιαυ-
 τοῦς 750, 16. ἀκόλαστος πρὸς τι
 765, 13.
 προσαράσσω, non προσαρράσσω
 36, 7. 447, 9.
 προσβάλλω aor. 728, 1.
 προσεδρεία, non προσεδρία 420, 4.
 προσυπαντάω c. accus. 59, 16.
 c. dat. 467, 1. 761, 13.
 προσφέρω προσήνεκτο 377, 4.
 πρόσσω προβαίνω 643, 20. v.
 pleonasmus.
 πρότερον τὴν πρότερον ἀρχὴν 428,
 7. τὰς πρότερον τιμὰς 670, 4.
 πρότερον προκαταλαμβάνω
 643, 20. v. pleonasmus.
 προτίθημι προτίθει 329, 4.
 προὔπτος 575, 14.
 πρῶν sine iota subscr. in co-
 dicibus 15, 19.
 πρῶρα sine iota subscr. in co-
 dicibus 17, 2.
 πρωτοσεβαστός 732, 2.
 πῦργος (sic) in codicibus com-
 paret 16, 12.
 Σεπτιβριος 469, 14.
 Σκῦθικός 80, 7.
 σμήχειν Αἰθιοπα, v. proverbial.
 σουλτάν, non σουλιτάν 637, 12.
 σουλιτάνος 640, 2.
 σπεύδω de usu imperf. 192, 15.
 c. inf. fut. 719, 1. v. Futuri in-
 finitivus.
 -σσ et -ττ eiusdem vocis: γλώσσα
 217, 6. 360, 1. γλώττα 25, 15.

606, 11. τέσσαρες 269, 15. 547, 2.
 τέτταρες 449, 14. φυλάσσω 98, 18.
 163, 16. φυλάττω 583, 12. 693, 7
 cōt.
 στέλλω σταλθέντος 323, 6.
 στρατιάρχης vel στρατάρχης
 549, 1.
 στρέφω νῶτα 528, 9. 735, 16.
 συμμίγνυμι inf. aor. συμμίξαι
 431, 4. 459, 19. 693, 19. v. μίξις.
 συνθήκαι (sic) in A haud raro
 comparet 709, 5.
 συντιθέμαι c. inf. aor. et fu-
 turi 289, 12. v. Futuri in-
 finitivus.
 σύστασις 366, 3.
 σφίσι in AE constanter fere
 comparet 9, 11. 64. 5. 333, 12.
 550, 3. 15.
 ταγματάρχης vel ταγμάταρχος
 163, 1.
 ταμειῖον 392, 14 et ταμειῖον 732, 16.
 ταξιάρχης vel ταξίαρχος 51, 1.
 τε δύο τε και πενήκοντα 96, 11.
 ἑπτὰ τε και εἴκοσι 221, 14 (v. διά
 et κατά), coniungit enuntiativa
 52, 3. v. Callinic. vit. Hypat.
 ed. sem. phil. Bonn. p. 172.
 τέσσαρες vel τέτταρες, v. -σσ.
 τεσσαρεσκαίδεκα indeclinabile
 97, 8. 284, 2.
 τετρατής, non τετρατής 82, 11.
 τίθημαι τι 104, 16, v. ind. graec.
 Zosim. p. 429.
 τις τισι et τρισί in libris mu-
 tuantur. v. τρεῖς.
 τοῦφα 566, 17.
 τρεῖς τρισι et τισι in libris mu-
 tuantur 97, 8. 282, 14.
 τρέπω, v. νῶτα.
 τριβῶνος ἀριθμοῦ 73, 11.
 τριήρης τριηρῶν 278, 16.
 -ττ v. -σσ.
 ὕγεια, non ὕγεια 8, 16.
 ὑπέριτιμος titulus Pselli 704, 5.
 ὑπό c. acc. 7, 13. 51, 1.
 ὑποκύπτω ὑποκύνω, non ὑπο-
 κύνω 218, 7.
 φαλάγγαρχος 756, 9.
 φθάνω ἐφθαικα 164, 11. πέφθαικα
 184, 4. ἐπεφθάκει 729, 14.
 φύλις uno λ 135, 9. 10.
 φυγαδεύομαι c. gen. sine praep.
 ἐκ 214, 11. v. Genetivus.
 φυλάσσω et φυλάττω. v. -σσ.

χαλινός χαλινά 696, 12. χαλινούς 756, 17.

χίω ἐχέθην 188, 2.

χιασμός, v. Chiasmus.

ψύχος librorum scriptura pro ψυχος 423, 8.

ὦ θεοῦ κριμάτων ἄβυσσος ἀκατάληπτος 252, 7. 327, 7.

II.

Accusativus post ἐμβάλειν 675, 7, ἐπιπλήττειν 74, 14, ἐπιτοξάζεσθαι 629, 8, προσουπαντῶν 59, 16.

Adiectivi neutr. sing. ponitur loco adverbii 353, 7.

Annominatio 30, 11.

Aoristus vocabulorum cum βάλ्लεσθαι compositorum praefertur 72, 4. 119, 2. 179, 11, vocabuli γίνεσθαι 438, 13, vocabuli ἔχειν 424, 14.

Articulus om.: διὰ στόματος 486, 13, ἐν Κρήτῃ 351, 6, ἐν στρατείᾳ 379, 10. ἐξ ἄκρων . . περῶν γῆς 49, 2. ἐπὶ γῆς 584, 2. εἰς φόνον ἑαυτοῦ 415, 8. κατὰ Μάϊον μῆνα 513, 18. κατὰ βαρβάρων 322, 2. μετὰ τρίτην ἡμέραν 108, 3. πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον 719, 14 s. πρὸς οὐς 11, 4. ὑπὸ στρατιωτῶν 51, 15. — ἔπαρξον πραιτωρίων 46, 3. ἑαυτοῦ κοιτῶνι 416, 11. — Eadem articuli forma repetitur, ut τὸν τὸν cet. 213, 11. — Articulus cum πολλός coniungitur: τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν 583, 2.

Augmentum verborum, quorum principium est εὐ-, 50, 11. 65, 10. 462, 6, verborum ἀνοίγνυμι 529, 4, ἀνικαθίστημι 670, 6, βούλομαι v. sub voce, δύναμαι 152, 8. ὄραω 533, 5. 601, 3 et 385, 7, verborum quorum principium est ρ 233, 5.

Chiasmus 8, 4. 5.

Comparativus paene superlativi vim habet 14, 16.

Coniunctivus et optativus ab eadem particula uno in enuntiato pendent 175, 13. 14.

Crasis v. ἄλλος, ἔργον, ἔτερος, κἄν, προβάλλομαι, προέχω, προτίθημι, προὔπιτος. τάνδρι 554, 11. 663, 5. τοῦπιστημον 562, 7. ἐκ τῶφανοῦς 611, 1.

Dativus loci 33, 1, post ἀριθ-

μῆν, ἡγισθῆναι, καταλέγειν 593, 8, post τίθεσθαι 104, 16.

Ellipsis 205, 11. 661, 1.

Futuri infinitivus post ἀξιῶν 338, 9, βούλεσθαι 699, 17, θαρρεῖν 470, 4, θέλειν 145, 2, ἱκετεύειν 170, 4, παρέχειν 145, 1, 2, πείθειν 718, 12, σπεύδειν 719, 1.

Futuri et aoristi infinitivus post κρείσσόν ἐστι 8, 7, ἐντέλλεσθαι 693, 18, συντίθεσθαι 289, 12. Cf. ind. graec. ad Niceph. Bryenn. et Io. Cinnam. p. 243, ind. graec. ad Theophyl. Simoc. p. 347.

Genetivus sine praepositione ἐκ post ἀνακαλεῖσθαι 73, 11, φηγαδεύεσθαι 214, 11, ἐκβάλλεσθαι 97, 2, 451, 3, ἐξελεῖταιν 242, 16, διώκειν 381, 9. — πόλις Θεσσαλονίκης 732, 11.

Negationes μήτε — καί 49, 8.

Nomina propria. Plures formae unius nominis proprii: Ἄβαροι s. Ἄβαρος, Βαρδάνης s. Βαρδάνιος, ἡ Εὐχάϊτα s. τὰ Εὐχάϊτα, Καλοκῆρης s. Καλόκηνρος, Μαρτυρούπολις s. Μαρτυρόπολις, Μομφουεστία s. Μόμφου ἐστία, Μωάμεθ s. Μοάμεθ s. Μουχούμετ, Τορνίκης s. Τορνίκιος, Χροβάτοι et Χορβάτοι, v. ind. hist.

Nominativus post ὃ pro vocativo 252, 7. 327, 7.

Numeralia: δώδεκα 572, 4. 659, 17. δυοκαίδεκα 161, 1. 558, 6. ἔξ καὶ δέκα 121, 1. ἐξκαίδεκα 233, 6. 485, 13. δέκα καὶ ἔξ 167, 16. τσσαρσεκαίδεκα indecl. 97, 8. 284, 2. ἐνετήκοντα 308, 1. ἐννακόσιοι 219, 10. — δύο τε καὶ πενήκοντα 96, 11, ἐπτά τε καὶ εἴκοσι 221, 14.

Optativus et coniunctivus ab eadem particula in uno enuntiato pendent 175, 14.

Participium Praesentis

coniungitur cum genetivo
subiectivo 149, 8.
Particulae καί 12, 10. — μέν—
εἶτα (omisso δέ) 108, 10.
Perfectum et in protasi et in
apodosi adhibetur enuntiati
condicionalis ut tempus histo-
ricum 142, 1.
Pleonasmus 643, 20.
Proverbia: ἀμήχειν Αἰθίοπα 203,

1. Πάτροκλον . . πρόφασιν προ-
βαλλόμενος 418, 16. 17. εἰ . . ἦν
ἐλαχες Σπάρταν κοσμεῖς 452, 6.
αἰ . . ἐλπίδες ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου
ἐχώρου 550, 1. λεία Μουσῶν 589,
12. 600, 8 (v. ind. gr. ad Nic.
Bryenn. et Cinnam. p. 34, 6).
Repetitionis figura 682, 18ss.
730, 14ss.

III.

Agath. epigr. 67: 159, 8. epigr.:
174, 15.
Ann. Comnen. I p. 225, 18.
278, 9 cet. leg. ταμῆιον pro τα-
μῆιον 732, 16. de epitomatore
Alexiadis Hoescheliano 735,
14. 15. II p. 297, 4. 351, 2 leg.
Παυλικιάνων 753, 20.
Cedrenus I p. 533, 20 leg. ἔλη:
61, 18, II p. 90, 8. 11 leg. Πάνιον:
347, 3. 5, II p. 119, 22. 122, 10
leg. Ἰμβραήλ: 369, 2, II p. 390,
21 leg. τὸ Τυροποιόν: 526, 5.
David Psalm. 32 (33) 9: 21, 13,
Psalm. 73, 3: 448, 1.
Dion. Cass. v. Xiphilin.
Esaiae XL 18 s.: 328, 1.
Euseb. H. E. I 2, 5: 21, 14, I
2, 11: 22, 1, I 3, 19: 22, 8.
Glyc. p. 623, 10 leg. ὑπεισῆει:
752, 1.
Gregor. Nazianz. or. 43 c. 46
(I p. 805 B ed. Paris.): 76, 7.
Homeri Il. 13: 209, 10, III 179:
68, 11, IV 461: 612, 17, IX 313:
606, 12 et II p. 433, 5, IX 537:
556, 17, XVIII 104: 562, 10,
XIX 302: 418, 16 (v. Prover-
bia). — Odys. III 172: 78, 14.
Ioann. evang. XV 20: 698, 1.
Ioël III (IV) 10: 493, 12.
Iulian. Caes. p. 335 A: 25, 7.
Pauli ep. ad Romanos X 15:
12, 3.
Procop. I p. 319, 6. II p. 62, 19:
261, 13, II p. 276, 11: 170, 8,
II p. 400, 4: 171, 20, II p. 416,
12: 262, 1, II p. 471, 13. p. 498,
17: 249, 9, II p. 546, 17: 172, 1,

II p. 417, 8 leg. Μασσαλίαν:
262, 10.
Psell. hist. p. 61, 3 leg. ἐπι-
φήμησαν: 598, 4, p. 69, 3 leg.
Δολιάνος: 598, 14, p. 68, 21 Μυ-
σῶν perperam est inductum:
600, 8, p. 71, 25 leg. Ἀλοουιά-
νος: 603, 2. Psell. p. 281, 13
citur 704, 13.
Salomon. proverb. XI 26:
514, 3 ann. cr.
Scylitz. p. 658, 7 comparatur
cum Zonar. XVIII 9, 13, p. 665,
19 comparatur cum Zonar.
XVIII 10, 22, ex p. 677, 17 cor-
rigitur Zonar. XVIII 11, 27,
p. 699, 21 corrigitur coll. Zon-
nar. XVIII 14, 21, p. 706, 14
comparatur cum Zonar. XVIII
16, 2, p. 734, 6 supplementur non-
nulla coll. Zonar. XVIII 18, 12.
Socrat. H. E. IV 26 leg. Δουνίκα:
76, 1.
Sophoclis Antig. 1301 leg.
δέξυθικτος.
Tabari p. 51 ann. 3: 29, 7.
Theophani restituendum est
Ἰσπανία leni spiritu exaratum
52, 4.
Xiphilin. LXXIV 10, 3ss.: 16, 7,
LXXIV 11, 3: 16, 17, LXXIV
14, 5: 17, 6.
Zonar. II p. 142, 7 leg. ποιήσονται:
593, 4, II p. 179, 20 leg.
ἀπωσόμεθα: 593, 4, II p. 216,
22 leg. ποιήσονται: 593, 4.
Zosim. II 39, 2 leg. προσβύτερος:
14, 16, III 9, 6: 55, 10.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- Pag. 16 ann. cr. lin. 1 comma post 7 est delendum.
 " 16 ann. cr. lin. 2 leg. *Xiphil. LXXIV 10, 3.*
 " 32 interpret. lat. lin. 7 post *portis* supplendum est *urbis.*
 " 32 interpret. lat. lin. 9 legendum est *Constantem.*
 " 48 ann. cr. lin. 3 legendum est *RwpDi.*
 " 73 interpret. lat. lin. 9 legendum est *Pannonia.*
 " 123 lin. 11 leg. *δέ.*
 " 130 argum. lin. 1 legendum est *Βασιλικος.*
 " 134 ann. cr. lin. 4 add.: *Ἀντιοχείας*] immo *Ἀλεξανδρείας.*
 " 149 interpret. lat. lin. 2 legendum est *Osroënae.*
 " 151 ann. cr. lin. 7 legenda sunt *εἴκοσι E.*
 " 155 lin. 7 legendum est *ἀγορᾶν.*
 " 165 lin. 5 legendum est *στάδιον.*
 " 174 lin. 4 legendum est *ὀρφανοτροφείῳ.*
 " 174 interpret. lat. lin. 3 legendum est *orphanotropheo.*
 " 179 lin. 11 legendum est *προῦβάλετο.*
 " 214 interpret. lat. lin. 2 legendum est *Moamethus.*
 " 240 ann. cr. lin. 6 add.: 17 *τοῦ Βαρδάνη]* τὸν καὶ Βαρδάνη coni.
B-W, v. ind. hist.
 " 252 ann. cr. lin. 3 add.: 7. 8. *ὦ—ἀνατάληπτος]* v. p. 327, 7 s.
 " 270 lin. 7 legendum est *φόρῳ.*
 " 270 interpret. lat. lin. 6 legendum est *forum.*
 " 277 ann. cr. lin. 5 add.: 5 *γυναικωνίτιν* *AEwp*, corr. *Di.*
 " 281 ann. cr. lin. 6 legendum est *deletum.*
 " 302 lin. 3 legendum est *ἀγορᾶς.*
 " 302 interpret. lat. lin. 3 legendum est *forum.*
 " 335 in titulo legendum est *II.*
 " 348 lin. 2 legendum est *ἀμερομμυῆν.*
 " 364 ann. cr. lin. 4 legendum est *ποτέ.*
 " 369 ALEXIVS MOSELES tituli delenda sunt.
 " 370 lin. 12 legendum est *Κρατερός.*
 " 370 ann. cr. lin. 8 legendum est *ἔφη.*
 " 386 ann. cr. lin. 3 post *B-W* add.: sed v. ind. ann. I sub *δέομαι.*
 " 390 ann. cr. lin. 4 ante *omisso* comma est addendum.
 " 398 lin. 16 legendum est *ἐνιδών.*
 " 448 lin. 10 et 16 legendum est *Σιριχᾶ.*
 " 452 lin. 9 legendum est *Χρυσοστρικλίνου.*
 " 462 lin. 16 post *ῥάβιτωρα* comma est addendum.
 " 463 interpret. lat. lin. 1 post *rectorem* comma est addendum.
 " 478 ann. cr. lin. 5 pro 37 legendum est 38.
 " 505 ann. cr. lin. 7 post 9, add.: perfecti III p. 483, 1.
 " 536 ann. cr. lin. 7 comma post *E* est delendum.

- Pag. 548 ann. cr. lin. 1 post 34 add.: errat Zonaras, v. Cedr. l. c.
 p. 435, 16 et Zonar. XVII 9, 10.
- ” 560 interpret. lat. lin. 11 legendum est *Scopia*.
 - ” 585 lin. 8 legendum est *Ἑλληνικῆς*.
 - ” 606 ann. cr. lin. 6 legenda sunt: 12. 13 *ἄλλα—λέγοντι*] cf. Homer.
 II. IX 313 et Zonar. II p. 433, 5.
 - ” 655 lin. 17 legendum est *πραιτώριον*.
 - ” 718 lin. 1 legendum est *ἑαντιφ*.
 - ” 763 lin. 2 legendum est *Ἐξκουβίτοις*.
-

IOANNIS ZONARAE
EPITOMAE HISTORIARVM

LIBRI XVIII.

INDICES

COMPOSUIT

THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXCVII.

A

- Ἀαρών* 1. Moysis frater I 52, 21. 56, 21. octoginta tres annos natus ex Aegypto dimittitur 58, 15. 61, 12. 62, 17. sacerdos a deo factus 64, 22. filii eius 65, 19. ei insidiae parantur 66, 20. 67, 3—69, 8. eius baculus 69, 17. obit 70, 15. Aaron eiusque posteri pontifices 522, 19.
- 2. Arabum dux Irenen et Constantinum VI. ad pacem faciendam cogit III 286, 16—287, 9.
- 3. Bulgarorum rex III 495, 11. 547, 5. 14. eius f. 547, 14. 564, 8. Dolianus eius filium se esse simulat 598, 13. Alusianus eius f. 601, 7. 11. 602, 3.
- 4. frater coniugis Isaaci Comneni contra eum dux III 659, 19.
- Ἀβαλάντης*, v. *Ἄτων* 16.
- Ἀβαροι* III 181, 9. 183, 4. 192, 12. 200, 5. 204, 5.
- Ἀβαργία* III 567, 12. 575, 3. 5. 590, 1. 761, 14. *Ἀβαροί* III 249, 9—251, 16. 567, 18—568, 8. 761, 11.
- Ἀβάστακτος Θεοφύλακτος* pater Romani I. Lacapeni Basilium I. servat III 419, 10.
- Ἀβδεναγώ*, v. *Ἀζαρίας* 4.
- Ἀβδίου* oeconomus Achabi I 160, 4 ss.
- Ἀβεδδαρά* Levita, apud quem arca a Davide deponitur I 126, 9.
- Ἀβειρών* homo tribus Rubeniae indicatur sacerdotio dignus I 67, 23. cum progenie dei

iussu hiatu terrae hauritur 68, 11—69, 2.

- Ἀβελ* Adami f. I 24, 2. eius nomen significat *πένθος* ibid. eius res 24, 4—25, 5.
- Ἀβέλλα* Lysaniae tetrarchia I 516, 5. a Claudio Agrippae II. tribuitur ibid.
- Ἀβελος* Hispanus Romanorum amicus II 196, 2.
- Ἀβεννήρ* Neri f. Saulis dux I 106, 19. 118, 19. a Davide ludibrio habetur 118, 20 ss. Iebosthem regem facit 122, 19. ab Ioabo victus 123, 4. ad Davidem deficit, sed ab Ioabo necatur 123, 22—124, 17.
- Ἀβεννήριος* Spasinae valli rex Izatis socer I 506, 22.
- Ἀβεσά* Ioabi frater I 123, 7. necat hostem qui interfectorus erat Davidem 138, 8.
- Ἀβσσαλώμ* f. Davidis, cuius soror Thamares I 130, 16. Amnonem necat 131, 8—12. fugit ad Gethae regem 131, 17. Ioabo auctore patri reconciliatur 131, 19—132, 12. deficit a patre 132, 15. Hierosolyma intrat 134, 1. pugnam parat contra patrem 134, 1—135, 6. in ipsa pugna necatur 135, 6—22.
- Ἀβιά* 1. Samuelis f. cum fratre imperium a patre accipit I 100, 19.
- 2. Ieroboami f. aegrotans o prophetae vaticinatione moritur I 155, 1—14.
- Ἀβιάθαρ* Abimelechi f. ad Davidem fugit I 115, 17. pontifex 120, 13. vix effugit Absalonem 134, 20. Adoniae familiaris

- 141, 1. a Salomone pontificatu spoliatur 143, 18.
- Ἀβίας Arabum rex ab Adiabenis contra Izaten vocatur, vincitur, se necat I 511, 3.
- Ἀβιγάλα Nabatis uxor Davidi magna dona dat I 117, 16—118, 5. Davidi nubit 118, 8. 122, 13.
- Ἀβίλιος Alexandriae episcopus II 503, 16. 506, 10.
- Ἀβιμίλεχ 1. Gedeonis f., Israëliitarum tyrannus Sicimis expulsus hac urbe iterum potitur I 88, 9—15. Thebas opugnans occiditur 88, 15—19.
- 2. Bethleemiticus Ruthae socer in Moabitidem migrat I 94, 5. obit 94, 7. eius posteri 94, 7. 95, 16. 20.
- 3. pontifex Davidem excipit I 114, 5. cum tota gente Saulis iussu deletur 115, 5. eius filius Abiathar fugit ad Davidem 115, 17.
- 4. Arabum princeps cum Iustiniano II. pacem facit Mardaitis amotis III 228, 16.
- Ἀβιού 1. Aaronis f. inter sacrificandum necatur I 65, 19.
- 2. Roboamo patri succedit I 156, 9. Ieroboamum vincit 156, 10. moritur Asane f. relicto successore 156, 13.
- Ἀβισάκ Davidis senis concubina I 140, 19. ab Adania frustra ad matrimonium petitur 143, 9.
- Ἀβιτος Eleagabali cognomen II 567, 1.
- Ἀβογγίγινες incolae regionis Romanae temporibus Aeneae II 3, 1. Latinus eorum rex 3, 3.
- Ἀβουλίτης satrapa pro comenatu Alexandro M. offert pecuniam I 349, 8.
- Ἀβραάμ Tharrae f. (Sarrae maritus I 35, 3) Hebraeorum patriarcha Chaldaeus I 33, 18 s. unum deum cognoscit 34, 4. in Chananaeam migrat 34, 6. Lotum et Sodomitas liberat 34, 12—19. excipitur a Melchisedeco 34, 19 s. Isaacius eius f. 35, 11—19. Ismaëlem f. cum Hagare expellit 36, 3—8. Isaacium immolaturus a deo prohibetur 36, 8—20. 140, 14. Sarra mortua et Chetura ducta sex filios gignit 36, 20. Isaaco uxorem dat 37, 2. obit 37, 5. ab eo Moses est septimus 53, 19. annis 430 postquam A. in Chananaeam pervenerat Hebraei ex Aegypto dimissi 53, 13. dei promissum de eius progenie 35, 6. 235, 8. Solyma eius temporibus 34, 22. 125, 13.
- Ἀβραδάρας Susorum rex, Panthae maritus I 275, 6. Cyri socius 283, 22. 287, 20. currus falcatos conficit 285, 3. moritur 287, 1. 289, 2—15. sepelitur 292, 8 as.
- Ἀβράμιος, v. Ἄλμ.
- Ἀβυδος ad Hellespontum III 252, 9. 341, 12. 525, 8. 552, 15.
- Ἀγᾶ Amalechitarum rex a Saule victus necatur I 107, 2—22.
- Ἀγαθίας eius epigramma ponti Sangaris inscriptum III 159, 3. eius epigramma palatio Sophiano inscriptum 174, 10.
- Ἀγαθοκλῆς post eius obitum Syracusani seditiosi Pyrrhum arcessunt II 121, 18.
- Ἀγάθων papa Romanus III 226, 3.
- Ἀγαπητός Romae episcopus II 627, 3. a Theudato Cpolim missus Iustiniano I. persuadet, ut Anthimum expellat III 166, 2—167, 7. cum Mena convocat concilium particulare 167, 10. Cpoli obit 167, 14.
- Ἀγᾶρ Aegyptia ancilla Ismaëlem Abrahamo parit I 36, 4. cum filio expellitur 36, 7.
- οἱ (ἐκ) τῆς Ἀγᾶρ (ἀπόγονοι s. ἔκγονοι) s. Ἀγαρηνοί III 137, 13. 139, 12. 218, 12. 219, 6. 10. 223, 3—225, 8. 231, 8. 233, 19. 235, 5—236, 7. 244, 6. ignari ratiocinandi 271, 1. — III 285, 16. 308, 15. 314, 13. 340, 10—16. 341, 1. 351, 7—352, 2. 361, 12—363, 14. 369, 5. 369, 12—371, 2. 3. 372, 5—373, 11. 376, 5. 377, 12—378, 15. 394, 16—395, 12. 396, 1—397, 10. unus de iis geometriae dedi-

tus 400, 6—401, 16. — III 405, 1. 419, 17—421, 17. 423, 12—424, 15. 429, 7. Agarenorum vox *κουμάρα* ibid. — III 431, 16—433, 2. 445, 4. 448, 7. 449, 15—452, 1. 471, 9. 477, 17. 488, 3. 18. 492, 15. 501, 9. 15—504, 2. 509, 3—510, 14. 522, 8—17. 572, 2. 575, 15. 576, 13. 579, 14—580, 2. 589, 11. 636, 5. — A. Carthaginienses potiuntur sub Michaële III. Italia, Sicilia cet. III 424, 16 (sed v. 351, 7). Rausio non capto sed Langobardia occupata domantur a Basilio I. et rege Francorum 425, 9—426, 6. eorum sultanus Francorum rege decepto frustra Capuam et Beneventum obsidet 426, 6—429, 6. Romanorum provincias vastantes fugantur 430, 15—431, 15. — III 432, 9. 446, 17. 522, 8. 589, 16. 591, 3. 6. 592, 14—594, 6. — A. Cretenses III 347, 14—348, 17. 350, 7—351, 6. 404, 12. 413, 1—414, 15. 419, 10—16. 429, 10—430, 14. 487, 11—488, 2. 490, 19—491, 12. — A. Hispani III 347, 14—348, 17. — A. Sicilliae III 500, 16—501, 8. 589, 16. 590, 16. — V. Ἀραβες, Ἰουσηλίται, Σαρακηνοί.

Ἄγγαιος propheta Iudaeos de templo aedificando bonis animis esse iubet I 314, 20.

Ἄγλα σορός, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.

Ἄγρις Tarentinorum imperator removetur II 107, 8. 108, 6.

Ἄγλιων Longibardiae dux regis Franciae affinis Leonis VI. copias fugat III 442, 1—7.

Ἄγκος Μάρκιος Romanorum rex, Marcii et Pompilliae f., Numae nepos II 22, 16. 24, 20. 25, 19. dicitur Tullum Hostilium necasse 24, 20. cur Ancus dicatur 25, 2. Latinos vincit 25, 4. Fidenas capit cet. 25, 14. moritur 25, 19. fautor et amicus L. Tarquinii 26, 16. 27, 6. eius filii 27, 9. 29, 14. 31, 11.

Ἄγκυρα Galatiae urbs II 265, 15. III 71, 6.

Ἀγρίππας 1. II. Aristobuli f. (Cypri maritus I 488, 1) Romae educatur I 487, 7. a Tiberio vincitur 491, 18. a Caligula liberatus tetrarchia et regno donatur 495, 6—496, 13. vim ab Iudaeis arcet 498, 12. a Claudio confirmatur eius regnum et Herodis dicio additur 499, 19. eius consilio utitur Claudius 500, 7. pontifices Iudaeos removet et creat 501, 2. 19. 503, 9. Doritanos accusat 501, 11. Silam vincit 502, 3. beneficus 502, 19. Simoni ignoscit 503, 3. eius magnificentia 503, 12. obit 504, 3—16. eius posterii 504, 21.

— 2. III. Agrippae f. (I 504, 21) Romae degit I 505, 7. a Claudio ei Herodis mortui principatus datur 513, 7. ei Chalchide erepta Philippi tetrarchia datur 516, 5. pontifices Iudaeos removet et creat 519, 12. 521, 9. 13. 522, 3. eius regia Hierosolymitana 520, 19.

— 3. Felicis et Drusillae f. cum matre apud Vesuvium perit I 516, 14—19.

— 4. v. [*Οὐβριανία*] Ἀγριππίνα.

Ἀγριππίνα [Ἀγριππίνα] 1. I. Iuliae et Agrippae filia, Germanici uxor II 435, 2. Gaius eius f. ibid. et 446, 17. cum liberis excepto minimo perit 440, 15. 442, 16.

— 2. II. Germanici filia, uxor Domitii Ahenobarbi I 517, 4. postea Claudii I. uxor, Domitius eius filius ibid. II 468, 8. dicitur Claudium sustulisse I 517, 13. ex exilio revocata II 461, 12. crudelissima Claudii I. domina 469, 4—17. 470, 2. 10. 13. Augusta 469, 18. Britannicum negligit 469, 6. 470, 7. 471, 17. Neronem auget 468, 12. 469, 6. 18. 470, 7. 471, 10. 14. imperatrix fieri vult 472, 6. Claudium I. necat 472, 9—473, 6. pro Nerone omnia gerit 475, 17. 476, 5. submovetur 475, 18. Britannicum a se factum iri imperatorem minatur 476, 13. necatur 477, 1—10.

- 3. v. [Οὐβανία] Ἀγριππῖνα.
 Ἀγριππῖνα urbs II 597, 14. 598, 6.
 Ἀγριππῖνος Alexandriae episcopus II 532, 5. 538, 15.
 δ μέγας Ἀγρός Bithyniae (v. de Boorii ind. Theoph. s. v.) III 325, 4—12.
 Ἀγρών Sardiaeorum rex II 169, 16. eius femina Sardiaeorum regina a Romanis regno depulsa 169, 20 ss.
 Ἀγχιάλος urbs III 239, 9. 271, 12. 275, 17. ab Irene instaurata 288, 6.
 Ἀγχοός Gethae rex Davidis amicus I 114, 13. 119, 7. 120, 7—12.
 Ἀδά Lamechi uxor, eius filii I 24, 18.
 Ἀδάμ primus homo I 20, 9. quid significet eius nomen 21, 11. in paradiso 21, 18. inde eicitur 23, 16. eius posterii 24, 1—25, 10. praedicit omnia esse peritura 25, 15. moritur 25, 6. ab eo decimus est Noë 27, 10.
 Ἀδανα Ciliciae urbs III 501, 11. 17. 705, 9.
 Ἀδαρ Iudaeorum mensis I 327, 5. 10.
 Ἀδαρνάρσης Narsei f. Sassanida crudelissimus III 29, 5—18.
 Ἀδδων Gaium Caesarem vulnerat II 422, 14.
 Ἀδερ 1. Idumaeus Salomonis agros populatur I 149, 20—150, 9.
 — 2. Syriae (Damasci I 179, 13) rex Samaria obsidione cincta ab Achabe victus I 163, 18—164, 19. iterum ab Achabo victus foedus icit 164, 19—165, 13. frustra Samariam obsidet 176, 4—177, 4. 177, 5—179, 12. ab Azahel necatur 179, 13—180, 3.
 — 3. Azahelis f. Syriae rex ab Ioa Israëlita victus I 187, 5.
 Ἀιδης locus prope Nicaeam III 660, 6.
 Ἀδιαβηνή pars Assyriae II 512, 13. — Ἀδιαβηνολ I 506, 10 ss. II 549, 12.
 Ἀδριανός 1. P. Aelius Hadria-

- nus a Traiano Syriacis legionibus praepositus II 513, 10. imperator 514, 20. uxor eius Traiani a fratre neptis ibid. Afri Hadriani f. summa doctrina et indole optima 515, 4—17. eius acta et dicta 515, 17—517, 9. 519, 6. Ἀδριανού θήρας condit 517, 9. Pompeii monumentum instaurat ibid. Aeliam Capitolinam condit 517, 14. 538, 19. Iudaeos domat 517, 17—518, 23. bellum eius Albanicum 519, 1. aeger L. Commodum Caesarem facit occisis Severiano et Fusco 519, 9. Aurelium Antoninum creat imperatorem, Commodum ei adoptandum dat et M. Anninum Verum 520, 18. obit 521, 10. eius vitae et regni spatium 521, 16. pontifex Romae, Alexandriae, Antiochiae, Hierosolymorum sub eo 521, 19—522, 13. Iudaei ab eo Hierosolyma ingredi vetiti 522, 14. eius de Christianis sententia 523, 4. ei defuncto honores divini decernuntur 523, 10—524, 2. — I 561, 19. III 625, 5.
 — 2. v. Ἀλιος 3.
 — 3. I. papa Romanus III 289, 14. 298, 15. 16.
 — 4. Comnenus Alexii frater protosebastus et magnus domesticus III 732, 1. cum Roberto Franco pugnat 735, 14—736, 8.
 Ἀδριανού θήραι Mysiae urbs ab Hadriano condita II 517, 9.
 Ἀδριανούπολις s. πόλις Ἀδριανού III 311, 12. 346, 2. 408, 2. 463, 3—8. 471, 5. 560, 3. 565, 14. 626, 16. 715, 17. 717, 8. 727, 1. Orestias olim appellata 625, 5.
 Ἀδωνίας Davidis f. regnum affectat I 140, 22—142, 3. Abisagam in matrimonium petit 143, 5. necatur 143, 15.
 Ἀδωνιβεζέξ Chananaeorum rex ab Hebraeis vincitur I 81, 3—9. notio eius nominis 81, 5.
 Ἄτιος eunuchus potentissimus impedit Ireneae conubium cum Carolo M. faciendum, studet

- Leonem fratrem facere regem III 300, 6. 15—301, 9.
- Ἀζαήλ rex Syriae I 162, 9. amicus Aderis, quo necato Damasci rex fit 179, 13—180, 3. Hierosolyma obsidet 186, 2. Israëlitas vexat 186, 7. 187, 7. obit Adere f. relicto 187, 5.
- Ἀζαγίας 1. propheta I 158, 10. — 2. pontifex Oziae regis aequalis I 190, 6. — 3. Ieroboami f. Israëlitarum rex I 190, 15. — 4. Iudaeus a Nabuchodonosore dicitur Abdenago I 209, 7—22; v. Δαυιήλ. — 5. nomine Azariae Raphaël fit Tobiae comes I 256, 13.
- Ἀζιζος Emesarum rex, Drusillae maritus I 516, 9.
- Ἀζωτος Palaestinarum urbs, quo arca est lata I 98, 6—99, 14. ab Herode Salomae legatur 464, 19. — Ἀζώτιοι I 98, 13.
- Ἀθαμανία Thessalica II 246, 17.
- Ἀθανάσιος participes concilii Nicaeni III 20, 10. Alexandriam roducitur 71, 1.
- Ἀθηνά II 361, 6. 374, 3; v. Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες.
- Ἀθῆναι a Macedonibus obsessae liberantur a C. Claudio Centone [Centhone] II 246, 9. frustra a Philippo tentantur ibid. eo venit Pompeius 306, 16. Brutus et Cassius ibi degunt 355, 18. eo venit M. Aurelius 530, 19. murus urbis Sullae temporibus eversus instauratur 593, 4. sub Claudio II. a barbaris captae 604, 23. ibi degit Iulianus III 49, 1. ibi Basilii II. triumphat 566, 11. — III 100, 18. 101, 2. 278, 12. 300, 6. 441, 13. — Ἀθηναῖοι Xerxem vincunt I 225, 5. cum iis Alexander M. pacem facit 332, 13. Brutum et Cassium honorant 355, 21. a M. Aurelio honorati II 530, 19. — II 170, 20. 249, 5. 374, 3. III 306, 14.
- Ἀθῆναιον, v. Πώμη.
- Ἀθηναῖς, v. Εὐδοκία 1.
- Ἀθηνόδωρος 1. Augusti libidinem sedat II 430, 13. 15—431, 9. — 2. Gregorii frater, Origenis auditor II 581, 12. cum fratre Paulum haereticum convincit 603, 13.
- Ἀθίγγανοι haeretici III 308, 10. 337, 7. 338, 2.
- Ἀθύρας locus prope Cpolim III 716, 17.
- Ἀτας Telamonis f. II 443, 21.
- Ἀγαί Ciliciae urbs II 357, 15. 566, 9. III 63, 7.
- τὸ Αἴγαῖον mare Aegaeum III 429, 10.
- Ἀγιαλός mons III 405, 4.
- Ἀγιθάλος Siciliensis II 158, 20.
- Ἀγίμουρον subactum a L. Marcio Censorino II 284, 6.
- Ἀγλώμ Moabitarum rex, tyrannus Israëlitarum necatur I 84, 10—85, 6.
- Ἀγός εἶλος prope quam paludem Romulus tollitur II 16, 16.
- Ἀίγυπτος Mesren dicitur a conditore I 32, 8. a Chaldaeis in Aegyptum transeunt astronomia et arithmetica 34, 10. quamdiu Hebraei ibi fuerint 58, 13. a Nabuchodonosore subacta 207, 20. a Cyro subacta 301, 22. a Cambyse subacta 305, 4. sub Persis 225, 10. ab Alexandro M. subacta 208, 3. 232, 20. 336, 19. sub Ptolemaeis 226, 6. ab Antiocho Epiphane subacta 234, 14. — I 6, 4. 13, 21. 32, 14. 34, 9. 48, 7. 21. 50, 5ss. 54, 12. 22. 56, 5—58, 11. 61, 16. 66, 20. 70, 12. 74, 7. 146, 14. 148, 16. 149, 21. 150, 21. 152, 8. 155, 20. 194, 1. 205, 6. 232, 6. 336, 19. 345, 9. 356, 5. 550, 16. II 256, 3. 278, 9—279, 8. 325, 10. 327, 16. 357, 5. 370, 15. 388, 22. 390, 11. 392, 4. 397, 5. 400, 6. 407, 7. 489, 21. 493, 11. 497, 17. 513, 5. 517, 9. 17. 551, 9. 583, 16. 607, 3. 608, 23. 614, 18. 616, 4. III 94, 6. 146, 8. 502, 14. 562, 20. 590, 13. — Ἀγύπτιοι aquam nominant μῶς, eos qui ex aqua eripiuntur ὕψις I 53, 16. Pharmuthi eorum mensis 57, 19. eorum annus II 22, 3.

- antiquissimi falso putantur ibid. — I 32, 7. 34, 10. 36, 5. 45, 6. 46, 13. 47, 14. 50, 11—52, 14. 53, 10. 54, 4—15. 57, 3—59, 14. 79, 12. 149, 11. 156, 4. 287, 1—290, 21. II 278, 10. 279, 1. 328, 21. 371, 5. 528, 19. 614, 18 cet. — ἡ *Αἰγυπτία* = Cleopatra II 370, 11. — τὰ *Αἰγύπτια* II 444, 9. — *Αἰγυπτιακός* II 614, 16. — *Αἰγυπτίως* II 372, 2.
- Αἰδης* III 209, 8.
- Αἰθιοπία* I 55, 4. 301, 22. II 590, 9. — *Αἰθίοπες* Chusaei dicti I 32, 5. a Moysae vincuntur 54, 15—55, 11. sub Persis 225, 10. — I 54, 13. 148, 16. 153, 5. II 616, 4. III 177, 6. 263, 1.
- Αἰθριβος*, ἡ [Arabiae] III 215, 10.
- Αἰκνολ* a M. Valerio fugantur II 52, 11. M. Minucium vincunt 64, 16. a Cincinnato et Minucio turpiter victi 64, 17—65, 16. cum Sabinis bellum Romanis inferunt 67, 8. a P. Postumio victi 74, 3. iterum victi 74, 10. cum Volscis et Latinis bellum inferunt Romanis 87, 14.
- Αἰλία Καπιτωλίνα* [-ῖνα] pro Hierosolymis eversis ab Hadriano condita II 517, 14. 522, 17. Marcus eius pontifex ibid.
- Αἰλίοι* 1. [Sex.] Aelius Πέτος cos. cum Gallis bellat II 250, 5. — 2. Aelius Gallus Aegypti praef. in Arabiam felicem facit expeditionem II 413, 1—14. — 3. [P. Aelius] Hadrianus Afer pater Hadriani II 515, 4. — 4. Iunius mensis a Commodio dictus Aelius II 536, 10. — 5. v. *Ἀδριανός* 1. 2.
- Αἰλουροί* [*Αἰρῶνιοι*] Iustiniani I. milites mercennarii III 153, 10; v. *Αἰρῶνιοι*.
- Αἰμιλιανός* 1. homo Afer praef. legionibus Moesis Scythis fugatis salutator imperator II 590, 16—23. Gallum eiusque f. vincit et necat 590, 23—591, 8. imperator post IV menses necatur Valeriano deficiente 591, 9—592, 5. eius regni et vitae spatium 591, 17.
- 2. Antiochiae patriarcha III 719, 6. 724, 18.
- Αἰμίλιοι* 1. L. Aemilius [Barbula] cos. Tarentinos vincit II 106, 16—107, 8. in Apuliam abit 107, 8—108, 17. a Tarentinis frustra vexatur 108, 17—22.
- 2. [Q. Aemilius] Pappus [Papus] cos. II 121, 8. censor 125, 13.
- 3. [L.] Aemilius [Mamilius] [Vitulus] cos. II 129, 8.
- 4. Q. Aemilius [Mamilius] cos. Agrigentum capit II 137, 15—139, 4.
- 5. M. Aemilius [Paulus] cos. Corsuram [Cossuram] vastat II 150, 10. Poenos ad Clupeam vincit 150, 16. Poenos vincit 150, 21. domum rediens tempestate multos amittit 151, 3.
- 6. M. Aemilius [Lepidus] cos. bellat cum Sardis et Corsis II 168, 1.
- 7. M. Aemilius [Barbula] cos. bellat cum Gallis II 169, 7.
- 8. [L.] Aemilius [Papus] cos. Gallos vincit II 172, 3—15.
- 9. [M.] Aemilius Paulus cos. Demetrium vincit II 174, 17—175, 12. apud Cannas cadit 197, 2—199, 18.
- 10. M. Aemilius Lepidus castra contra Antiochum defendit II 263, 14.
- 11. [M.] Aemilio Lepido cos. Antiochus M. obit II 267, 4.
- 12. [L.] Aemilius Paulus cos. II vincit et capit Perseum II 271, 4—276, 17. Bithyn capit 276, 6. Graecorum principes in Italiam transfert 294, 17. duos filios amittit 276, 12. pecuniae contemptor 276, 13. Africanus minor eius f. 289, 11.
- 13. [M. Aemilius] Scaurus, maritus Caeciliae Metellae II 300, 9.
- 14. [M. Aemilius] Lepidus cos. a Pompeio Italia pulsus obit II 302, 17—303, 4.
- 15. M. [Aemilius] Lepidus post Caesarem occisum urbem oc-

cupat II 336, 14. filium Caesaris percussoribus dat obsidem 337, 11. iuvat Antonium 345, 12. 346, 18. cum Antonio et Octaviano triumvir 350, 8 — 19. sub eo proscriptiones 351, 1—354, 18. cos. 354, 19. Italiae praest 355, 15. nihil movet contra Antonium et Octavianum 367, 3. 15. in Africam missus 370, 5. Africanas gentes accipit 371, 22. ab Octaviano ad bellum Siciliense arcessitur 376, 19. cum Octaviano contra S. Pompeium pugnat 381, 11. ad S. Pompeium inclinatur 381, 13. adempta potestate in Italia vivere iussus 382, 14—383, 11. eius acta iniusta abolet Augustus 409, 20. eum idem habet ludibrio 416, 8. eius f. Augusto insidias parat ibid. — II 384, 17. 391, 23.

— 16. [M. Aemilius] Scaurus a Pompeio in Syriam legatur I 399, 12.

— 17. Aemilius [Rectus] Tiberii temporibus II 436, 4.

— 18. [Mam.] Aemilius Scaurus a Tiberio necatur II 443, 17.

— 19. M. [Aemilius] Lepidus maritus Drusillae Caligulae sororis II 450, 18. necatur 453, 16.

— 20. Aemilius Laetus praef. Commodo insidias parat II 538, 4. ad Pertinacem defert imperium 539, 18. 20. Pertinacem laudat 541, 5. Pertinacem insidias parat 541, 12—542, 11. necatur 545, 8.

— 21. [Aemilius] Παπιανός [Παπιανός] Ictus praef. praetorio sub Septimio Severo II 555, 9—15. ei Caracalla magistratum abrogat 559, 19.

Αἰμίλια [M. Aemilii] Scauri et [Caeciliae] Metellae filia, uxor Pompeii II 300, 9.

Αἴμος Thracia intra Haemum et Rhodopen II 171, 1. Getae et Moesi olim intra Haemum et Istrum 408, 4.

Αἰνέλας 1. post Troicum bellum

ad Aborigines profectus Latinum vincit II 3, 1. Lavinia eius uxor 3, 8. Laviniam urbem condit 4, 2. succedit Latino 4, 10. a Rutulis et Tyrrhenis victus 4, 12. deus colitur 4, 14. filii 4, 17. 19. 5, 4. Segestaei dicuntur ab eo orti 137, 8.

— 2. Albae Longae rex, Silvii f. II 5, 7. eius filius ibid. — *Αἰνεῖδάαι* Romanorum nomen honorificum II 4, 15.

Αἶνος 1. flumen II 171, 4.

— 2. urbs Philippo erepta II 267, 7.

Αἰολεῖς I 31, 12.

Αἰολίς satrapae a Cyro huc missi I 301, 7.

Αἰρουνοί a Gallieno victi II 596, 20. v. *Ἀλλουροί*.

Αἰτωλοί Philippi socii ad M. Valerium Laevinum deficient II 216, 11. una cum P. Sulpicio Galba contra Philippum pugnant 224, 11. 232, 8. Philippi fiunt socii 232, 11. Romanis parant victoriam Cynoscephalicam 251, 7. ad Antiochum deficient 259, 3. 5. 9. apud Thermopylas fugati 260, 5—19. a Romanis victi pacem non impetrant 260, 23—261, 20. indutias impetrant 261, 22. iterum rebus novis student 265, 20. pacem impetrant 266, 21. — II 246, 17. 255, 21. 258, 18.

Ἀκάκιος 1. martyr, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία*.

— 2. Cyprianus patriarcha III 127, 10. 129, 5. 133, 17. 134, 6.

Ἀκαρνανεῖς eorum annus II 21, 21. Philippi socii a L. Quinctio subacti 251, 16. v. *Φίλιππος*.

Ἀκέλαος L. Licinius [Lucullus] Armeniam Tigranidis regnum vastat I 397, 2.

Ἀκέραι urbs Gallica a Cn. Cornelio Scipione cos. capta II 174, 5.

Ἀκερανοί ab Hannibale subiguntur II 204, 1.

Ἀκίλιος M'. [Acilius] Glabrio cos. Antiochum M. e Graecia ex-

- pellit II 259, 18—260, 22. Boeotiam, Euboeam, Heracleam, Lamiam, Naupactum capit 260, 23—261, 15.
- Ἀκίλλιοι** 1. M. Aquillius unus de Iiviris libris Sibyllinis a Tarquinio Superbo necatur II 38, 11—19.
- 2. C. [Aquillius] Florus cos. bellat cum Hamilcare II 142, 9. 12. Mutistratum urbem obsidet 143, 15.
- Ἀκκαρών** Palaestinatorum urbs de arca rapta malis affecta I 98, 21. Accarouensis dea 168, 18.
- Ἀκμή** serva Iudaea Antipatro litteras dat I 460, 8—461, 13. necatur 464, 7.
- Ἀκουφίς** Indorum legatus ad Alexandrum M. I 345, 2—8.
- Ἀκράγας** Siciliae urbs ab Hannibale Gisgonis filio tenetur, sed a [L.] Postumio Albino et Q. Aemilio [Mamilio] [Vitulo] capitur II 137, 16—139, 4. inde evadit Hannibal Gisgonis f. 138, 21. Agrigentini multos de Poenis necant 138, 21. ab Himilcone occupatur 210, 18. proditor Romanis 219, 13.
- Ἀκρίτας, δ** [insula] III 339, 2.
- Ἀκρων** Caeninensium rex a Romulo necatur II 12, 5.
- Ἀκτιον** ubi Antonius vincitur I 13, 7. 426, 17. 476, 16. II 395, 15. 19. 396, 2. 4. 429, 2. 431, 17.
- Ἀκύλας** interpres scriptorum Hebraeorum II 558, 12. 20.
- Ἀκυληία** nunc Venetia II 577, 21. 578, 2. 4. 10.
- Ἀκύλλιοι, v. Ἀκίλλιοι.**
- Ἀλαμαννοί** a Gallieno victi II 596, 19. a Constante Chloro victi 615, 14. ab Iuliano victi III 50, 10.
- Ἀλαμοῦνδαρος** Agarenorum princeps ab orthodoxis baptizatus a Severo ad haeresin trahi non potest III 139, 12—140, 14.
- Ἀλανοί** III 249, 7. 251, 12 (v. Ἀλβανία). 648, 3. 714, 3. 733, 6. 738, 12.
- Ἀλάριχος** dux Vandalum vel Gotthorum; duae de eius expeditione Romanae relationes III 98, 9—99, 5. 99, 6—18.
- Ἄλβα** [Fucentia] eo perducitur Syphax II 239, 20, item Perseus eiusque familia 276, 18. — II 331, 14. Ἄλβαρος II 276, 21.
- Ἄλβα Λογγά** conditur II 4, 23. vis eius nominis ibid. Numitor restituitur eius rex 9, 4. Romulus eam facit liberam 16, 6. Romanis subiecta 23, 7 ss. deletur 24, 10 ss. τὸ Ἄλβανόν, Albanus mons II 14, 19. 145, 16. — Albanus lacus II 74, 21—75, 17. — ἡ Ἄλβανίς II 90, 18.
- Ἄλβα Πομπηία** Pertinacis patria II 540, 13.
- Ἄλβανία** III 229, 10. — Ἄλβανολ Καυκάσι populus II 309, 7. 9. 12. 18. 310, 1. 6. 312, 16. Massagetae sunt 519, 1. ii a Procopio nominantur Alani III 251, 12 (v. ann.).
- Ἄλβαρος** Gallieni filii praefectus II 597, 18—598, 8.
- Ἄλβιτος** 1. Iudaeae procurator multos sicarios necat I 521, 14—522, 10. quomodo tractaverit Iesum de interitu Hierosolymorum vaticinantem 544, 16. — 2. [D. Caelius Calvinus Balbicus] cum Maximo contra Maximinum Thracem dux vel Caesar creatur II 577, 15—20. Romam tuetur 577, 21. cum Maximo imperator 578, 14. necatur 579, 2. eius vitae et regni spatium 579, 4. — 3. v. Ἰούλιοι, Ποιστοῦμοι, Σεπτίμοι.
- Ἄλβουλος** Latii flumen post Tiberis dicitur II 5, 9.
- Ἀλεξάνδρα** 1. seu Salome, Aristobuli uxor, Alexandrum I. facit regem I 393, 13. Alexandro I. marito mortuo regnum sibi servat 395, 8—396, 2. Pharisaeis favet 396, 6—18. Tigranem donis mitigat 396, 19. de Aristobulo eius iudicium 397, 10. moritur 397, 16. — 2. Hyrcani f., Alexandri uxor, Aristobulum f. sacerdotem per Antonium fieri vult I 420, 22.

propter insidias ab Herodis custodibus serviliter observatur 421, 17—422, 22. de Aristobulo necato litteras ad Cleopatram dat 423, 18. in vincula coniecta 424, 16—425, 11. Hyrcano persuadet ut ad Malchum fugiat 427, 2. Alexandriam captiva ducitur 427, 20. Soëmo persuadet ut regis mandata eloquatur 428, 20. in Mariam f. capitis damnatam invenitur 430, 18. Hierosolymis necatur 431, 11.

* *Ἀλεξάνδρεια* s. ἡ * *Ἀλεξανδρέων* Aegypti urbs I 336, 19—337, 9. 13, 14. 14. 8. 208, 3. 358, 3. 361, 8. 363, 15. 19 ss. 380, 18. 489, 4. 496, 16. 500, 3 ss. 509, 5. 524, 4. 560, 6 ss. II 278, 10—21. 328, 19. 400, 9. 401, 15. 480, 14. 491, 7. 493, 6. 514, 17. 557, 13. 20. 558, 10. 574, 17. 614, 18. III 19, 14. 58, 12. 107, 10. 115, 6. 136, 11. 167, 7. 245, 7. Eius pontifices post Marcum: * *Ἀνιαός* II 482, 2, * *Ἀβίλιος* 503, 16, * *Κέρδων* 506, 10, * *Πρόμος* 514, 17, * *Ἰούσιος* 521, 21, * *Ἐθμενής* 522, 11, * *Μάρκος*, * *Κελαδίων* 526, 5, * *Ἀγριππῖος* 532, 5, * *Ἰουλιανός* 538, 15, * *Δημήτριος* 539, 9, * *Ἡρακλῆς* 559, 1, * *Λεονόσιος* 585, 17. 588, 1. 596, 10, * *Μάξιμος*, * *Θεωνῶς* 613, 8, * *Πέτρος* 613, 10, * *Ἀλέξανδρος* 625, 21. — * *Ἀθανάσιος* III 71, 1, * *Κύριλλος* 103, 11, * *Διόσκορος* 107, 10, * *Προτέριος* 117, 7, * *Ἀπολινάριος* 168, 2. * *Κύρος* 226, 8. a Saracenis occupata patriarcham non habet 226, 6. — * *Ἀλεξανδρέως* II 329, 7. 407, 1 503, 16. 521, 21. 522, 11. 19 cet.

* *Ἀλεξάνδριον* castellum Iudaeae I 400, 21. 402, 19. 403, 1. 427, 20. 448, 13.

* *Ἀλέξανδρος* 1. Philippi f. regis Macedonum: puer I 329, 17—332, 11. rex factus expeditionem in Graeciam suscipit 332, 12—333, 13. expeditio eius Asiatica 333, 14 ss. apud Issum vincit Darium 335, 11. capit Damascum, Cyprum, Phoeniciam praeter Tyrum 336, 7. Hiero-

solyma et in Samariam venit 353, 10—355, 16. 329, 12. capit Aegyptum 336, 19. it ad Amonem 337, 9. epistulae eius et Darii 338, 8—14. Darii de eo iudicium 339, 10. Darium Arbelis vincit 339, 13—340, 11. II 512, 13. Babyloniam et Susam capit I 340, 12. Bessum necat 341, 15—342, 13. venit in Hyrcaniam, ad mare Caspium, in Parthiam 342, 13—21. II 309, 12. Roxane eius uxor I 343, 2. tollit Philotam, Parmenionem, Clitum 343, 8—344, 8. expeditio eius Indica 344, 9—348, 13. satrapes improbos punit 349, 3 ss. nuptias cum Statira celebrat 349, 19. Babylonem it 351, 3. obit 351, 7—353, 8. — Eius origo divina I 337, 13—338, 6. eius natura et mores 338, 14 s. 340, 22. 341, 4 ss. regna post eius obitum II, 6. 225, 16. 226, 5. 234, 2. 355, 17. II 572, 10. eius corpus mortuum Octavianus attrahat 407, 1. eius thorax 452, 6. — I 10, 21. 208, 3. 212, 1 ss. 225, 15 et 233, 22. 226, 1. 11 s. 227, 11. 231, 12. 232, 20—233, 6. II 270, 4. 275, 20. 277, 1.

— 2. unus de Macedonibus Alexandri I 344, 20.

— 3. Antiochi IV. f. Ptolemaidem occupat I 377, 14. Ionatham sibi conciliat, Demetrium necat 377, 24—378, 10. Ptolemaei VI. filiam ducit, Ionatham honorat 378, 11. a Ptolemaeo et Demetrio victus 378, 15—380, 2. in Arabia necatur 380, 5—15. Antiochus eius f. 381, 8.

— 4. * *Ζεβινῶς* Syriae rex ab Antiocho Grypo victus necatur I 388, 21—389, 11.

— 5. sive Iannaeus Hyrcani f. Iudaeorum rex I 393, 13—21. saevit in populares 393, 21—394, 3. pulsus ab Arabibus 394, 3. seditio populi contra eum 394, 5. eius crudelitas 394, 7—18. cum Areta pacem facit 395, 1. multas urbes ca-

- pit 395, 3. 398, 14. Alexandram uxorem monet de rebus post mortem suam agendis 395, 6—19. obit 395, 19. filii eius 396, 3.
- 6. Aristobuli II. f. maior e fugit Pompeium in Iudaeam I 402, 12. a Gabinio victus 402, 16—403, 16. a Scipione necatus 404, 16. Alexandra eius uxor 420, 22. Aristobulus eius f. ibid. Mariamme eius filia 409, 19. 410, 19. 420, 22.
- 7. Herodis et Mariammae f., Glaphyrae maritus I 437, 22. Romam missus 434, 4. ei Salome insidiatur 437, 14. Romae cum fratre et patre reconciliatur 439, 2—441, 8. Antipater ei insidiatur 442, 11. Pherorae calumnias de Glaphyra repellit 444, 1. apud patrem accusatus per Archelaum patri reconciliatur 444, 15—447, 12. ab Eurycle proditor et de insidiis patri paratis accusatus necatur 447, 14—452, 16. eius filii 452, 20. Pseudoalexander in remiges refertur 471, 11—472, 9. Alexandrum in somno videt Glaphyra 473, 15.
- 8. alabarcha Alexandriae I 489, 4. eius f. 512, 20.
- 9. Persei filium se professus cum Q. Caccilio Metello bellat II 289, 1.
- 10. Antonii et Cleopatrae f. II 390, 21. Iotapae desponsus 391, 9. in triumpho Octaviani ducitur 407, 17. Ἥλιος dicitur ibid.
- 11. Romae pontifex II 514, 15. 521, 19.
- 12. una cum Narcisso episcopus Hierosolymitanus II 559, 9. martyr 585, 10. 17.
- 13. Alexandriae episcopus II 625, 21.
- 14. patriarcha Cpolitanus III 23, 15. 56, 15—57, 5. obit 57, 11.
- 15. Basillii I. f. corona ornatus III 419, 3. Leoni VI. succedit 455, 7. 14. Nicolaum revocat, Euthymium relegat 455, 14—456, 3. eius natura 456, 3.

Basilitzem successorem declarare vult 456, 3. Constantinum castrare vult 456, 9. apro aëneo theatri dentes et pudenda addit 456, 14—457, 6. Symeonem contra Romanos incitat 457, 7. obit sex tutoribus appellatis Constantino 457, 12—458, 4. 462, 14. eius regni spatium 458, 5. 489, 7.—III 441, 1. 447, 12. 454, 8. 458, 8. 462, 9.

— 16. v. *Σευήρος* et *Τιβέριος*.

**Ἀλεξανδρῶν* Ciliciae urbs III 691, 17.

**Ἀλεξᾶς* Salomae maritus I 463, 17. 465, 6.

**Ἀλέξιος* 1. δ *Μωσηλέ* spatharius et drungarius vigiliae sub Irene III 292, 3. 5. a Constantino VI. in praetorium conicitur 293, 11—294, 2. ei oculi eruti 294, 11. 13. 298, 10.

— 2. δ *Μωσηλέ* Armenius imp. Theophili gener et Caesar III 367, 4—14. rasmus aedificat Anthemii monasterium 367, 14.

— 3. Studita Cpolitanus patriarcha III 568, 13. 586, 5. 594, 7—16. 616, 9. 624, 9. 11.

— 4. I. δ *Κομνηνός* Ruselium capit III 712, 4—12. cum eodem dux contra Ioannem 717, 1. Bryennium vincit et capit 721, 2—722, 3. Basilacium vincit et caecat 723, 7—724, 3. apud Nicephorum III. in magno honore 726, 12. a Borilo et Germano obtrectationibus obrutus 726, 15. cum fratre deficit et salutatur rex 727, 1—9. Cpolim capit et diripit 727, 9—730, 3. eius mater et uxor 730, 17—731, 6. multa Botaniatae acta abrogat 731, 6. corona regia ornatus 731, 12. eius mater omnia regit 731, 15. eius fratres et affines 732, 1—14. donativa negat 733, 1. Irene eius uxor Augusta 733, 4. Constantino admittit regiam potestatem 733, 6—21. sub eo Cosmas, Eustratius, Nicolaus patriarchae 734, 1—16. a Roberto victus 734, 17—735, 9.

eundem dolo vincit 735, 9—736, 10. insidiatores punit 736, 10. insulas maris Aegaei recuperat 736, 19—737, 10. quae-
stor acerbus 737, 11—738, 3. eius monetæ mutatio 738, 3—11. eius liberi 738, 12—740, 2. sub eo terræ motus 740, 3. Patzinacos in Moglena provincia collocat 740, 8—741, 5. Umbertopolium et Ariebem punit 741, 6—13. Manichæorum legionem exauctorat 741, 13. Nicephorum insidiatorem punit 741, 16. sub eo Franci Nicæa, Antiochia, Hierosolyma potiuntur 742, 8—743, 4. 749, 6. Basilium comburit 743, 5—744, 4. insidias eius qui Diogenis filium se esse simulat reprimat 744, 5—15. orphanotrophium renovat 744, 16—745, 7. Michaëlis Anemæ insidias reprimat 745, 8—20. eius mater relicta omni auctoritate filio obit 746, 1—14. Isaaci mortui familiae consultit 746, 14—747, 2. aeger uxori omnia mandat 747, 2—748, 14. Andronicum facit Sebastocratorem, Isaacium ac Bryennium Caesares, Phorbenum panhypersebustum 749, 1. foedus facit cum Boëmundo, qui fidem non servat 749, 6—750, 4. cum Boëmundo pacem facit 750, 4—14. Nicolai creat successorem 750, 15—751, 8. sacro velo recreatur 751, 9—19. rumor de eius obitu 751, 19—752, 9. e Chersoneso Thracia Cpolim redit 752, 10—753, 12. degit prope radices Papycii 753, 12. iuxta Philippopolium cum Paulicianis disputat 753, 15—754, 5. Cpolim redit 754, 5. sub eo Irenæ et Bryennii maxima potestas 754, 5—755, 2. incendia sub eo 755, 3. statua columnæ porphyreticæ concidit 18, 14. 755, 7. tempestates et aquarum impetus sub eo multa delent 755, 9—756, 2. cum Turcis pacem facit 756, 3—758, 13. pro eo aegro Irene rem publicam

gerit 758, 13. aeger obit 759, 1—762, 16. 764, 6. 10. eius vitæ et regni spatium 764, 6. humatur indignè 764, 12. de eo iudicium 765, 5—767, 19.

Ἀλεξία, v. *Ὀυάλλεξία*.

Ἀλήμ Muchumeti gener, Maviae adversarius III 219, 10.

Ἀλιηρός, v. *Κακίνα* 2.

Ἀλικαρνασεύς Herodotus I 303, 3. Iulianus III 167, 10.

Ἀλιμ Ἀβράμιος Tangrolipicis dux Artze oppido capto a Romanis fugatur III 637, 16—639, 12.

Ἀλλίσιος Salapinus II 218, 11—219, 4.

Ἀλισαῖοι Aeolenses I 31, 12.

Ἀλκιμος s. *Ἰωακίμ* sacerdos Iudæorum ab Antiocho V. dictus I 372, 3. Iudæa Maccabæi inimicus 372, 15 ss. obit 374, 5.

Ἀλκμαίων matricida II 477, 8.

Ἀλουσιάνος Aaronis f. Doliano sublato rex Bulgariae ad Michaëlem IV. transit III 601, 7—603, 11.

Ἀλπεῖς II 171, 4. 15. huc usque progrediuntur Romani 174, 15. ab Hannibale superantur 183, 9 ss. — II 81, 10. 267, 10. 302, 19. 315, 10. 318, 15. 591, 14. III 2, 1. v. *αἱ Κοκίαι Ἀλπεῖς*.

Ἀλύατης, v. *Θεόδωρος* 14.

Ἀλύπιος Constantini VIII. socer III 570, 14.

Ἄλυσ flumen III 448, 9. 696, 13.

Ἄλωπος, v. *Ἄλων* 21.

Ἀμαζόνες II 310, 1—10. — *Ἀμαζονικός* II 310, 2.

Ἀμαζόνιος Ianuarius a Commodo dictus II 536, 10. Commodo cognomen 537, 13.

Ἀμαθελ unus de Chami posteris I 32, 17.

Ἀμάθη s. *Ἐπιφάνεια* urbs ab Amathe condita I 32, 17.

Ἀμαλήκ Amalecitarum rex I 106, 21. 107, 2.

Ἀμαληκίται a Moysæ victi I 61, 1—15. Israëlitas vexant 86, 12. a Saulo subacti 106, 15. 107, 12. Davidis uxores et alios capiunt 120, 8. — I 74, 10.

'Αμάν Artaxerxis amicus Mar-
dochaeo insidiatur I 321, 19.
323, 23. 324, 4. 325, 5. Iudae-
orum inimicus 321, 23. necatur
326, 12. eius f. necantur
327, 16.

*'Αμανδος C. Amandus in Gal-
liis seditionem movens a Ma-
ximiano reprimitur II 615, 9.

'Αμανός (non 'Αμάνος) mons in
confinio Ciliciae et Syriae I
30, 15. 32, 3. II 311, 1. 374, 19.

'Αμάντιος 1. Theodosii II. eunu-
chus III 112, 10.

— 2. eunuchus Anastasio I. mor-
tuo frustra studet Theocritia-
num facere regem III 144, 15.
necatur 145, 5. eius somnium
145, 8. eius aedes 145, 13.

'Αμαράτου liberi de nece Ioan-
nis ab Ionatha puniuntur I
375, 18—376, 10.

'Αμαράμ Caathi f. Moysis pater
I 53, 18.

'Αμάσεια urbs III 173, 8. 472, 17.
475, 5. 520, 5. 525, 4. 712, 6.

'Αμασής pater Iehi regis I 180,
20.

'Αμαρās frater Gelimeri III 162, 7.
Μάρκος 'Αμβιβοῦχος [Ambi-
vius s. Ambibulus] procurator
Iudaeae I 476, 22.

'Αμβιούϊος, v. 'Αμβιβοῦχος.

'Αμβρακία urbs II 266, 2—22.

'Αμβρόσιος 1. qui Origenem ad
enarrandas sacras litteras im-
pulsit martyr sub Maximino
Thrace II 575, 19.

— 2. a Valentiniano I. episco-
pus factus Mediolani III 74,
11. Theodosium I. castigat 86,
7—17. 88, 1—89, 3.

*'Αμερ 1. Agarenorum princeps
a Petrona victus et necatus
III 396, 14—397, 10. eius f.
captus 396, 16.

— 2. Agarenus cum Romano
III. pacem facit III 579, 6.
Aegypti princeps obit 590, 13.
eius vidua ibid.

'Αμεσά 1. iudex Israëlitarum I
89, 10.

— 2. s. 'Αμεσίς cum Davide
Sauli hastam et scyphum
aufert I 118, 14. dux creatus

ab Ioabo necatur I 136, 21.
142, 8.

*'Αμεσίς Ioae f. Iudae rex I 187,
11. hostes vincit 187, 22. ab
Ioa victus capitur 188, 1—17.
necatur 188, 19. Ozias eius f.
188, 21.

*'Αμιδα s. 'Εμετ urbs III 48, 18.
540, 7.

'Αμίλλας δ Βαρχιδης pater Han-
nibalibus succedit Hannoni et
tuetur Siciliam II 139, 5. Gal-
los milites suos dolo perdit
139, 15. Italiae oram classe
vastat et quasdam Siciliae ur-
bes subigit 139, 22. C. Caecilium
tribunum militum ad Se-
gestam vincit 140, 14. cum
Duilio pugnare non audet
141, 20. Drepanum munit et
Erycem delet et tam multas
Siciliae urbes capit, ut paene
totam insulam subigat 142, 3
— 11. ad Liparam A. Atilium
vincit 144, 19. sub Tyndario
promunturio vincitur 145, 19.
post pugnam navalem prope
Heracleam factam Hannonem
ad Romanos mittit legatum
146, 11. Carthaginem tuetur
146, 20. a Regulo vincitur
148, 1. magistratu se abdicat
148, 18. Lilybaeo a C. Atilio,
L. Manlio cos. obsessio praefectus
impedit, ne urbs pro-
datur 156, 20—157, 17. Ro-
manos acerbissime vexat 158,
1—9. Carthalonis successor
in milites ob stipendium non
datum tumultuantibus gravi-
ter consulit 159, 12. Drepano
frustra studet N. Fabium ex
Πελιάδος insula depellere 160,
13. inducis cum Catulo factis
solam sub iugum missionis
ignominiam deprecatur
163, 1. militibus stipendiariis
tumultuantibus victis abit ma-
gistratibus invitis in Hispaniam
164, 7. obit 168, 14. Has-
drubal gener ei succedit 168,
21. eius progenies 175, 17
[Patet a Zonara permulta Ham-
ilicari patri Hannibalibus per-
peram attribui].

- ²Ἀμίλλκας Poenus una cum Gal-
lis multas clades infert Ro-
manis II 247, 19—248, 9. victus
250, 17.
- ²Ἀμιναδάβ 1. vir tribus Levi-
ticae I 99, 19.
— 2. Ozanis pater I 126, 4.
- ²Ἀμινός [²Ἀμισός] urbs II 311, 9.
²Ἀμισός, v. ²Ἀμινός.
- ²Ἀμμανῖται cum Hebraeis saepe
bellant I 88, 21. 89, 6. 102, 20.
103, 2 ss. 106, 14. 127, 14—128,
9. 130, 8—15. 168, 2. 191, 7.
319, 12. ad eos fugit Ismaël
206, 16. 207, 6. ab Nabucho-
donosore subacti 207, 20. di-
cuntur ²Ἀμμών υἱοί 248, 6.
- ²Ἀμμων Iovis nomen I 329, 19.
pater dicitur Alexandri M.
329, 17. 337, 21. ad eius tem-
plum venit Alexander M. 337, 9.
- ²Ἀμμών, v. ²Ἀμμανῖται.
- ²Ἀμμώνιος amicus Alexandri I.
Balae insidiatur Ptolemaeo VI.
I 379, 4—16.
- ²Ἀμνών Davidis f. I 123, 21. Tha-
marem stuprat ideoque ab
Absalone necatur 130, 16—131,
12.
- ²Ἀμόριον Phrygiae urbs III 265,
15. 296, 14. 329, 7. 337, 7. 377,
9—379, 11. 544, 17. 691, 19.
- ²Ἀμορραῖοι eorum regionem ca-
piunt et distribuunt Hebraei
I 70, 17—71, 2. 73, 12. — ²Ἀμο-
ρῆτις I 73, 20.
- ²Ἀμούλλιος 1. post Tiberinum
Albae Longae rex II 5, 12.
Aventinus eius f. 5, 18.
— 2. Numitoris frater Albae
Longae rex II 5, 19. Numi-
toris filiam legit Vestalem 6, 6.
Vestalis vinctae filios exponit
6, 11. Faustulus eius subulcus
6, 18. ei Remus captus ad
supplicium datur 7, 11. com-
perit Romulum et Remum sal-
vos esse 8, 7. necatur a Ro-
mulo 8, 20.
- ²Ἀμόνανδρος Athamaniae Thes-
saliae rex II 246, 17. regno
excidit 260, 1.
- ²Ἀμόντας Macedo transfuga
apud Darium Codomannum
I 335, 8.
- ²Ἀμφιλόχιος Iconiensis eccle-
siae pontifex inter principes
concilii secundi III 90, 8. Theo-
dosium contra Arianos incitat
91, 11—92, 7.
- ²Ἀμφίπολις urbs II 273, 11. 16.
274, 13. 324, 2.
- ²Ἀμώς Manassis f. Iudae rex
necatur I 198, 15. Iosias eius
f. et heres 198, 18.
- ²Ἀναβαλλιανός [²Ἀννιβαλλιανός]
Constantis Chlorig et Theo-
dora f. II 622, 22.
- ²Ἀνάβαρζα, v. ²Ἀνάαρβος.
- ²Ἀνάαρβος s. ²Ἀνάβαρζα secun-
dae Ciliciae metropolis III
149, 3. 501, 17. 536, 16.
- ²Ἀναήλ Babylonius ab Herode
sacerdos creatur I 420, 20.
- ²Ἀναθώθ Hieremiae patria I 203,
18.
- ²Ἀνανίας 1. Iudaeus a Nabucho-
donosore appellatus Sedra-
chus I 209, 5. Cf. ²Δανιήλ.
— 2. Iudaeus Izatem docet cae-
rimonias Iudaicas I 508, 3.
— 3. Nedebaei f. Iudaeorum sa-
cerdos I 513, 2. Romam vinc-
tus a C. Ummidio Quadrato
missus necatur 515, 15. — Prae-
terea v. ²Ἄννα 2.
- ²Ἄναος dux victus a C. Ummi-
dio Quadrato Romam mittitur
ibique ab imperatore Claudio
necatur I 515, 15.
- ²Ἀνάργυροι, v. ²Κωνσταντινούπολις.
- ²Ἀναστασία 1. v. ²Κωνσταντινού-
πολις, ²ἐκκλησίαι.
— 2. Tiberii II. uxor, Charito-
nis et Constantinae mater III
179, 2.
— 3. avia materna Tiberii, Iu-
stiniani II f. III 242, 10.
— 4. imp. Theophili filia III
358, 14. 394, 3—12.
- ²Ἀναστάσιος 1. II. Romae epi-
scopus II 626, 19. III 137, 4.
— 2. I. δ Δίκορος ab Ariadne et
Urbicio fit imperator III 133,
6. unde Δίκορος dictus 133, 10.
dat Euphemio fidei confessionem
133, 13. 136, 5. Ariadnen
ducit 134, 15. chrysargyrum
abolet 135, 1—13. iustus sed
haereticus 135, 13—136, 5. Eu-

- phemio, Macedonio expulsis Timotheum facit patriarcham 136, 5—10. Longinum tyrannum vincit 136, 11. alterum Longinum tyrannum vincit 136, 13. sub eo Bulgari invadunt 137, 11. pacem facit cum Agarenis 137, 13. Vitalianum tyrannum vincit 137, 14—138, 11. sub eo de Tersancto orthodoxi rebellant 138, 12—139, 11. sub eo Alamundarus baptizatus 139, 12—140, 14. Romanorum a Bulgaris sub eo accepta clades signis praenuntiatur 140, 15—141, 4. sub eo Timotheo succedit Ioannes 141, 5. eius uxor obit 141, 8. sub eo simulacrum Fortunae instauratum 141, 9—142, 14. Iustinum et Iustinianum non necat 142, 15. somnio territus 143, 4. Tholotum aedificat 143, 8. obit 143, 13. eius vitae et regni spatium ibid. sub eo terrae motus 143, 17. longum Murum condidit et posuit suam statuem 144, 4. — III 144, 15. 145, 8. 146, 4. 16. 155, 7.
- 3. Antiochenus patriarcha III 200, 16.
- 4. Π. Ἀρτέμιος antea Artemius dictus fit imperator III 244, 15. eius natura 245, 1. Ioanne expulso patriarcham facit Germanum 245, 2. classarii deficientes Ioanne classis duce necato Theodosium contra eum salutant imperatorem 245, 7—246, 9. Thessalonicam relegatur 246, 9—247, 11. eius regni spatium 247, 8. seditione mota a Leone III. necatur 256, 7—17. — III 247, 14. 252, 3.
- 5. Cpolitanus patriarcha III 257, 12. 266, 15. 268, 4—13. 269, 5. 13. 290, 2.
- 6. Thomae f. adoptivus alter III 342, 4. necatur 346, 14.
- 7. Romano I. Lacapeno insidiis paratis tondetur III 470, 5.
- Ἀναστασῶ Romani II. uxor nominatur Theophano III 485, 3.
- Ἀνατόλιος Cpolitanus patriarcha III 108, 17. praest concilio quarto 115, 6—117, 3. eo auctore Euphemiae miraculo haeretici damnantur 117, 10—119, 2. obit 127, 9.
- Ἀνδραγάθιος imperatorem Gratianum necat III 84, 14. necatur 85, 10.
- Ἀνδρέας 1. apostolus, cuius reliquiae a Constantio II. per Artemium Cpolim latae sunt III 58, 12.
- 2. cubicularius ab Iustino I. necatus III 145, 5.
- 3. Καλυβίτης a Copronymo necatur III 271, 8.
- 4. dux Basilii I. Agarenus domat III 423, 12—424, 3. ei adimitur imperium 424, 3. 5.
- Ἀνδριάντες Chrysostomi orationes III 89, 13.
- Ἀνδρόσκοσ Adramyttenus, Pseudophilippus a Romanis victus II 287, 7—288, 24.
- Ἀνδρόνικος 1. v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι.
- 2. S. apostolus, cuius templum est in Peloponneso III 433, 3.
- 3. Ducas III 448, 11. cum familia fugit ad Agarenos 449, 15—450, 14. obit 451, 11. Constantinus eius f. 448, 11. 451, 13. 458, 8. — III 675, 18.
- 4. Constantini X. f. III 681, 3.
- 5. Ducas Ioannis Ducae f. Romanum IV. prodit III 701, 5—15. eundem capit 705, 9—706, 6.
- 6. Comnenus Alexii I. Comneni f. III 739, 6. Ioannis inimicus 748, 19. Sebastocrator 749, 1.
- Ἀνδροσοθένης Corinthum amittit II 251, 15.
- Ἀνέγκλητος Romae pontifex II 493, 11. 503, 19.
- Ἀνεμᾶς 1. Cretensis Agarenus III 491, 4.
- 2. v. Μιχαήλ 16.
- Ἀνθέμιος rex Romanus, cuius f. Marcianus III 123, 17.
- Ἀνθίμος 1. I. Cpolitanus patriarcha III 158, 14. 166, 4—167, 7. 10.
- 2. Copronymi f. cui lingua praeciditur III 294, 10. 298, 10.

- relegatur et caecatur 300, 3—14.
- Ἀριανός Alexandriae pontifex II 482, 2.
- Ἀρίκητος 1. Neronis libertus Agrippinam necat II 477, 1.
— 2. Romae episcopus II 526, 9. 532, 2.
— 3. Februarius a Commodo dictus II 536, 10.
- Ἀρίκιοι 1. L. Anicius praetor cum Gentio bellat et Epirum pacat II 275, 8—17.
— 2. v. Νίκιος Κεφάλιος.
- Ἄρνα 1. altera Elcanae uxor Samuelis mater I 96, 18—97, 5.
— 2. Sethi f. a P. Sulpicio Quirino pontifex factus I 476, 16. pontificatus ei a Valerio Grato abrogatur 477, 8. Eleazar f. 477, 10. Ionathas f. 484, 1. Theophilus f. 486, 19. 501, 2. Matthias f. 501, 20. Anna f. 521, 11. — I 501, 20 pro Ἄρνα nominatur Ἀρναίας.
— 3. Annae f. pontifex ab Agrippa factus I 521, 11. ei pontificatus eripitur 521, 20.
— 4. imp. Theophili filia III 358, 14. 394, 3—13.
— 5. Basilii II. soror, Bladimeri uxor III 552, 18.
— 6. Comnena Alexii I. Comneni filia, Nicephori Bryennii uxor III 738, 12—739, 2. ab Irene maxime diligitur 748, 3.
- Ἄρνατος [L. Annaeus] Seneca Neronis magister II 469, 6. praefectus satellitum [sic] 475, 18.
- Ἀρριβαλλιανός, v. Ἀραβαλλιανός.
- Ἀρρίβας 1. Gisgonis f. Agrigentum contra Romanos defendere non potest, sed clam inde evadit II 137, 15—139, 4. in Italiam mittitur 139, 8. Bodes eius legatus 140, 6. Italiam vastat 140, 14. a Duilio proelio navali victus fugit 140, 17—141, 12. imperium ei abrogatur 141, 14—20. in Libyam iter intendit sed vento repellitur 145, 2. ab Atilio decipitur 145, 5. in Africam navigaturus a C. Sulpicio vincitur ibid.

- Sulcis a Poenis deficientibus necatur 145, 10.
- 2. Hamilcaris Barcidae f. imperator fit II 175, 17—176, 7. Saguntum capit 176, 7—179, 5. vulneratur 178, 13. prodigia et somnium eius ante bellum 181, 13. eius iter in Italiam 182, 4—183, 21. vincit P. [Cornellium] Scipionem 184, 1—15. vincit [Ti.] Sempronium Longum 185, 17. unum elephantum servat 186, 3. a [Ti.] Sempronio Longo victus vulneratur 186, 11. pugnat cum [Ti.] Sempronio Longo 186, 21. proficiscitur in Liguriam 186, 22. personam suam dissimulat 187, 1—5. Flaminium vincit et necat 188, 2—189, 15. usque ad Narniam progreditur 189, 18. in Campaniam profectus 189, 21. 190, 12. dolo ex Campania ad Samnites venit 191, 6. Fabius dictator contra eum dictus 190, 9—194, 15. domo auxilia non accipit 192, 5. cum M. Minucio Rufo congreditur 192, 16. 194, 1. apud Cannas vincit 197, 2—199, 18. Romam non aggreditur 199, 20—200, 4. 200, 19. 201, 17—23. Carthaginem mittit de auxiliis 202, 1. Capuam venit 202, 8—203, 8. Nuceriam capit 203, 10—19. a Nola repellitur 203, 20. Basilinas [Casilinum] obsidet 204, 3. Iunium dictatorem vincit 205, 9. Capuae 206, 4. auxilia domo accipit 206, 15. 207, 5. apud Nolam victus 206, 16. cum Philippo Macedone amicitiam facit 208, 14. versatur in Calabria, quae nunc dicitur 209, 10. 211, 1. contra Romam profectus 211, 2. prope Beneventum 211, 7. copias equestres contra Marcellum mittit 212, 19. usque ad Tiberim proficiscitur 213, 3. Romam frustra obsidet 213, 11. cum Marcello congreditur 218, 1. Salpam [Salapiam] amittit 218, 11. Mutinam in Siciliam ablegarat 219, 9. Tarentum amittit 219,

17. Marcellum necat 223, 14. Sulpia [Salapia] repellitur 223, 15—224, 10. a Claudio Nerone in Lucania decipitur 224, 21—227, 3. in Bruttios redit 227, 6. quiescit 232, 15. Locris repellitur 233, 19. frumentum et milites ad eum missi 234, 2. ei opponitur P. Sempronius [Tuditanus] cos. 234, 9. milites in Africam mittit 235, 18. Italia excidit 235, 22—236, 5. 240, 10. summo imperio accepto contra Romanos proelium in Africa parat 240, 22. Masinissam vincit 241, 4. 15. ab Africano maiore vincitur 241, 5—244, 6. Masinissam vulnerat 244, 2. post bellum Hannibalicum summum magistratum adipiscitur 245, 14. 257, 6. ad Antiochum fugit 256, 14. 257, 6. ob arcana cum Africano colloquia eidem suspectus 257, 22. prope Pamphyliam victus 262, 4. ad Prusiam fugit 264, 13. obit 267, 15. oraculum de eius morte 267, 19. — II 139, 5.
- *Ἄννιοι [*Ἄννιοι] 1. [M.] Anninus [Annius] Verus avus M. Annini [Annii] Veri II 521, 4.
- 2. M. Anninus [Annius] Verus ab Hadriano Antonino Pio datur adoptandus II 521, 4. v. *Μάρκος Ἀνθῆλιος*.
- *Ἄννιος [Annius] Rufus procurator Iudaeae I 477, 1.
- *Ἄννιοι 1. Annius Vinicianus imperatori Claudio I. insidias parat II 463, 22. 464, 8.
- 2. v. *Ἄννιος.
- *Ἀννουβις deus I 481, 15. 482, 6.
- *Ἀννών Ammanitarum rex a Davide victus I 127, 15—128, 9. 130, 8.
- *Ἀννων 1. quo duce Poeni Messanam et fretum Siculum contra Romanos custodiunt II 132, 15. captas triremes et captivos C. Claudio remittit 133, 20. minatur se non passurum Romanis vel manus in mari abluere 134, 5. capitur 134, 9—
17. Messana relicta a Poenis multatur 134, 18.
- 2. Poenus Heraclea Agrigento obsesso auxilium venit, sed victus Heracleam fugit II 137, 19—138, 21. ei successorem dant irati Poeni Hamilcarem 139, 5.
- 3. Poenus Romanos vincit II 145, 13. ab Hamilcare post proelium navale apud Heracleam factum ad Romanos legatus mittitur, a quibus paene capitur 146, 11. ad Carthaginem tutandam properat 146, 20.
- 4. Poenus a [P.] Claudio Pulchro una cum quinquereini capitur II 158, 9.
- 5. Poenorum dux a Lutatio Catulo proelio navali victus in crucem a civibus actus est II 161, 22—162, 12.
- 6. *δύβας* adversatur Hasdrubali Hannibalis amico II 180, 14. frustra suadet Poenis ut pacem faciant 202, 5.
- 7. Poenus a [Ti. Sempronio] Graccho proconsule prope Beneventum victus II 209, 13.
- 8. Poenus praest Carthaginiensibus Siciliae II 219, 7.
- 9. Poenus f. Hasdrubalis Gisgonis f. ab Africano maiore victus capitur II 235, 6. a patre redimitur 235, 16.
- 10. Poenorum dux Africano maiori oppositus II 237, 15. magistratu privatus 240, 22.
- *Ἀνούλινος senator, cuius libertus Diocletianus II 613, 14.
- *Ἀντέρωσ Romae episcopus II 580, 18. 20.
- *Ἀντιγένης Alexandri M. dux I 350, 3.
- *Ἀντίγονος 1. Asiae rex I 226, 9. 355, 17. eius sententia de proditore II 13, 10.
- 2. Hyrcani f. cum Aristobulo fratre Samariam obsidet I 390, 2. ab eo necatur 391, 19—393, 2.
- 3. Aristobuli f. Roma fugit sed vi reducitur I 403, 1 ss. supplex adit Caesarem 404,

20. ab Herode vincitur 409, 15. Pacorum incitat in Iudaeos 411, 9. Hyrcano aures praecidit 413, 5. auctor necis Phasacli 413, 9. Masadam obsidet 414, 17. Ventidium corumpit 414, 21. bellum eius cum Herode 415, 5. Iosephum necat 416, 11. Pappum contra Herodem mittit 416, 22. Hierosolyma paene expugnata Sosium frustra adit 418, 13. ab Antonio necatur 418, 15. 23. 419, 1. eius socios necat Herodes 419, 17. eius filia est uxor Antipatri 459, 1.

ἡ τοῦ Ἀντιγόνου νῆσος s. Panormus, Propontidis insula III 374, 10. 481, 5.

Ἀντιον Latii urbs II 444, 6.

Ἀντιόχεια s. ἡ μεγάλη Ἀντιόχεια III 95, 1. 134, 4. 144, 2. 521, 12. 693, 15. s. ἡ ἐν (πρὸς, ἐπὶ) Λάφνη *Ἀντιόχεια* 522, 8. 557, 18. 588, 13. s. ἡ πρὸς Ὀρόντη *Ἀντιόχεια* II 511, 18. 594, 12. III 508, 13. 743, 1 cet. s. ἡ κατὰ Κόλλην Συρίαν *Ἀντιόχεια* II 514, 8. 627, 14. III 71, 1. 749, 6. s. ἡ *Ἀντιόχου* III 108, 9: res Iudaeorum ibi versantium I 551, 1—553, 1 ss. terrae motu sub Traiano quassa II 511, 18. a Sapore I. capta 594, 12. terrae motu sub Leone I. paene concidit III 125, 11. item sub Anastasio I. 144, 2. a Phoca castigata 200, 16. a Romanis capta 508, 13—510, 14. a Francis capta 743, 1. 749, 6. Eius pontifices: *Εὐόδιος*, *Τρωάτιος* II 506, 12. 514, 8. *Ἡρώς* 514, 11. *Κορηήλιος* 532, 7. *Ἔρως* ibid., *Θεόφιλος* 532, 8. *Μαξιμίτων* 532, 10. *Σαραπίων* 539, 12. *Μοκληπιάδης* 559, 14. 575, 5. *Φιλητός*, *Ζεβίνος* 580, 17. *Βαβύλας* 581, 10. 585, 10. *Φλαβιανός* 585, 17. *Δημητριανός* 596, 10. *Παῦλος* 603, 9. *Δόμνος* 603, 20. *Τίμαιος*, *Κύριλλος*, *Τύραννος* 613, 2. *Βιτάλιος*, *Φιλογένης*, *Παυλῖνος* 625, 16. *Εὐστάθιος*, *Εὐφροσύνης* 627, 14. *Φλάκιος* 627, 17. *Στέφανος*. *Λεόντιος* 627, 18. *Εὐδόξιος* 627, 20. *Ἀρριανός* 627, 22. *Μελέτιος* 627,

23. *Φλαβιανός* 628, 1. III 89, 10. *Θεόδοτος* II 628, 2. *Ἰωάννης* 628, 3. III 103, 11. *Δόμνος* II 628, 4. III 108, 9. *Μάξιμος* II 628, 5. *Μαρτύριος* 628, 7. *Ἰουλιανός* 628, 8. *Πέτρος*, *Στέφανος* 628, 10. *Καλανδίων*, *Πέτρος* 628, 12. *Παλλάδιος* 628, 14. *Φλαβιανός* 628, 15. *Συνῆρος*, *Εὐφροσύνης* 628, 16. *Ἐφραῖμιος* 628, 17. — *Πέτρος Μογγός* Antiochiaie [Alexandriae] episcopus III 134, 3. Severo expulso *Παῦλος* succedit 146, 11. *Ἀναστάσιος* 200, 16. *Θεοφάνης* 226, 3. *Μακάριος* 226, 8. *Ἰώβ* 341, 1. *Θεόδωρος* 521, 12. *Ἀμιλιανός* 719, 6. *Νικηφόρος ὁ Μαῦρος* 724, 18. — thronus I 14, 6. Daphne eius suburbium 416, 18. III 64, 1. 12. — I 366, 11. 369, 15. 373, 4. 378, 15. 379, 16. 487, 7. II 280, 4. 357, 15. 438, 8. 514, 20. 527, 13. 562, 19. 564, 5. 565, 1. 23. 574. 16. 17. III 24, 14. 43, 4. 45, 15. 18. 46, 6. 57, 14. 64, 1—65, 4. 69, 5. 69, 9. 71, 1. 5. 89, 4—15. 95, 1. 173, 8. 340, 16. 487, 8. 503, 11. 522, 8—17. 551, 20. 576, 2—8. 578, 3. 588, 15. 589, 12. 654, 10. 705, 4. — *Ἀντιοχεῖς* I 379, 15. 16. 22. 380, 1. 381, 15. II 522, 19. 557, 12. III 64, 1. 7. 89, 4. 212, 6. 503, 13. 508, 13. 509, 17. 588, 13. 589, 2 cet.

Ἀντιοχικός Apostatae liber III 64, 11.

Ἀντίοχος 1. III. Magnus cum Ptolemaeis de Coelesyria bellat I 359, 20—360, 10. Cleopatrae dotem dat Coelesyriam, Phoenicen, Iudaeam, Samariam 360, 10. Seleucus eius f. 365, 10. II 256, 19. a Graecis aditur tumultuantibus 255, 22. eius potentia 256, 3. a Romanis colitur 256, 8. in Graeciam venit 256, 11. Hannibal ad eum fugit 256, 14. 257, 6—258, 8. ad eum legati Romani mittuntur 257, 3. Aegypto et Cypro non potitur 256, 19. ad eum Africanus maior legatus 257, 19. Philippo Thraciae loca eripit 258, 21. cum Aetolis capta

- Euboea Chalcide hibernat 259, 7. e Graecia expellitur 259, 20—260, 22. ei clam favet Philippus 261, 12. a Scipionibus vincitur 261, 21—264, 3. I 374, 8. pacem impetrat II 264, 4—19. Antiochus eius f. 264, 8. 267, 4. obit 267, 4. Demetrius eius nepos 279, 16.
- 2. IV. Epiphanes, Antiochi III. f. I 234, 14. Romanorum obses II 264, 8. Seleuco succedit 267, 4. sub eo res Iudaeorum I 11, 7. eius res in Danielis somnio descriptae 234, 10. post fratris mortem Syriae rex 365, 11. Hyrcani opes capit ibid. ab Aegypto edicto Romanorum repellitur 365, 17. II 278, 10—21. Hierosolymis captis Iesum, deinde Oniam facit sacerdotem I 365, 20. iterum capit Hierosolyma 366, 11. tertium capit Hierosolyma et templum spoliat 366, 15. 551, 8. pugnat cum Maccabaeis 367, 15—370, 6. Lysias eius rerum curator 369, 1. ab Elymaide repulsus Babylone moritur Antiocho f. relicto herede 370, 7—20. II 279, 9. Alexander eius f. I 377, 14. successores eius Iudaeis Antiochenis dant aequa iura cum Graecis 551, 8.
- 3. V. Eupator, Antiochi IV. f. rex nominatur I 370, 19. pugna cum Iuda Maccabaeo facta Hierosolymorum moenia pace facta diruit 371, 2—20. Oniam et Philippum necat 371, 20—372, 5. sub tutela Romanorum II 279, 1. a Demetrio necatur I 372, 12. II 280, 4.
- 4. VI. [Dionysus] nominatus θεός (I 385, 12), Alexandri I. Balae f. a Malcho educatus a Tryphone ad regnum sibi parandum incitatur I 381, 8. cum Ionatha societatem facit 382, 6. ei Tryphon insidias parat 383, 18. a Tryphone necatur 385, 12.
- 5. VII. Sidetes Soter sive Eusebes nominatus (I 385, 19, 387, 22), frater Demetrii Nicanoris I 389, 15. a Cleopatra postea uxore facta arcessitus Tryphonem vincit 385, 19—386, 6. cum Simone facit amicitiam 386, 7. Ceudebaeum ad Simonem comprehendendum frustra mittit 386, 12. cum Hyrcano obsesso pacem facit 387, 8—388, 9. necatur 388, 11. 389, 15. Demetrius eius frater 388, 14. Antiochus Cyzicenus eius f. 389, 15.
- 6. VIII. Grypus, Demetrii Nicanoris f. Alexandrum Zebinam vincit et necat I 389, 9. bellum gerit cum Antiocho Cyziceno ib. 12.
- 7. IX. Cyzicenus, Antiochi VII. et Cleopatrae f. I 389, 12. Samaritanis contra Hyrcanum frustra auxilium fert 390, 3. ab Hyrcano pulsus Tripolim fugit 390, 6.
- 8. XII. Διονύσιος [Dionysus] in pugna contra Iudaeos cadit I 394, 19.
- 9. I. Commagenes rex bellat cum P. Ventidio Basso et Antonio II 385, 20—386, 3.
- 10. IV. Epiphanes Commagenes rex nuptias cum Drusilla repudiat I 516, 9.
- 11. Iudaeus Antiochenus Iudaeos accusat et vexare studet I 551, 13—552, 23.
- 12. Isdigerdis eunuchus Theodosii II. curator III 100, 10. 112, 10. pulsus fit clericus 101, 20—102, 6.
- Ἀντίπατος 1. Macedoniae satrapa, ad quem Alexander M. litteras dat I 350, 16. dicitur Alexandrum M. veneno necasse 352, 13. Macedoniae rex 226, 10 (v. Ἀγιδάιος).
- 2. Idumaeus, Hyrcani amicus I 398, 5. 400, 2. Gabinium iuvat 403, 20. Cassio acceptus 404, 7. Caesaris studiosus 404, 17. Iudaeae procurator a Caesare fit 405, 1—406, 21. Caesaris duces iuvat in bello Bassiano 407, 6. exactionem tributorum a Cassio iussorum

mandat duobus filiis 407, 12. eo intercedente Malichus bis servatur 407, 19—408, 6. a Malicho veneno necatur 408, 11. eius uxor et liberi 404, 7. 405, 5. 11, 20.

- 3. Herodis et Doridis f. I 409, 21. 453, 4. ab Herode honoratur 438, 19. Mariammarum filiis insidias parat Eurycle amico partim adiuvante 439, 2—448, 17. fratribus sublatis omnibus est invisus, Herodi acceptus 452, 17. Pheroram maxime colit 453, 19. 455, 8. insidias parat patri 454, 5—464, 7. a patre necatur 464, 15. eius uxor 459, 1.
- 4. Antipatri (3) procurator I 456, 20.

¹Ἀντίφιλος eius ad Antipatrum (3) amicum epistula I 460, 18.

²Ἀντιλος [¹Ἀντίλλος], v. Ἀντώνιοι 4.

¹Ἀντιωνία Hierosolymorum arx prope templum sita (I 513, 17) ab Herode nominata I 436, 14. 483, 16. ibi stola pontificis servatur 483, 13. cf. 505, 15. a Tito expugnatur et evertitur 533, 5—538, 7. — I 538, 10.

¹Ἀντωνία I. uxor Drusi maioris, avia Caligulae, mater Germanici et Claudii, Berenicen magni aestimat I 487, 9. 489, 17. a Tiberio honorata 490, 21 ss. prohibet ne Agrippa statim post Tiberii mortem liberetur 494, 18. a Caligula ad necem compulsus II 447, 19. — II 460, 12.

— 2. II. imperatoris Claudii I. filia, uxor Cn. Pompeii Magni, tum Fausti Cornelii Sullae, filium patri parit II 467, 2.

¹Ἀντωνίνος I. ὁ Ἐὐσεβῆς [I.] Aurelius Antoninus ab Hadriano creatur imperator Commodus et Vero adoptatus II 520, 18. imperator 523, 10. Hadriano divinos honores decernit 523, 10—524, 2. Pius dicitur 524, 2. eius acta et dicta 524, 6—525, 4. 525, 12—19. terrae motu sub eo complures Bithyniae et Hellesponti urbes

concederunt 525, 5. obit XXIV. anno imperii 525, 17. episcopi Romae, Alexandriae sub eo 525, 20—526, 10. ad eum Iustinus apologiam scribit 474, 8. 526, 13. decretum eius de Christianis 526, 14.

— 2. v. Ἀνρήλιος, Ἐλεγάβαλος, Καράκαλλος.

¹Ἀντώνιοι I. M. Antonius a Gabinius contra Alexandrum (6) missus I 402, 16. Caesaris amicus e senatu eiectus Roma fugit II 318, 13—20. ad Caesarem cum copiis venit 321, 18. cos. Caesari diadema offert 332, 11. cum Caesare necaretur, non adest 334, 11. Caesaris percussoribus filium dat obsidem 336, 17. 337, 11. orationem funebrem habet de Caesare 337, 18. pro arbitrio omnia gerit 339, 5. eius controversiae cum Octaviano 340, 23. 341, 14. 18. summa eius propter consulatum potentia 341, 23. Brundisium profectus 342, 5—15. ei contra D. Brutum profecto bellum Mutinense infertur 342, 16—350, 8. cum Lepido et Octaviano triumvir 350, 8—19. eius privignam Octavianus ducit 350, 19. eius proscriptiones 351, 1—354, 18. bellat cum Bruto et Cassio 355, 15—365, 15. I 408, 6. 409, 15. 410, 2. Galliam et Africam accipit II 367, 3. in Asiam abit I 410, 2. II 367, 10. eius decreta de Iudaeis et Herode restituendo I 410, 5—414, 3 ss. ad eum Samosata obsidentem venit Herodes 416, 5. Antigonum necat 418, 23. Herodem honorifice tractat 421, 3—424, 10. eius privignam repudiat Octavianus II 367, 15. Fulvia ad eum fugit 369, 2. L. Domitius ad eum venit 369, 4. per matrem suam agit cum S. Pompeio 369, 7. ex Asia Cleopatrae amore (v. I 410, 14) captus abit in Aegyptum 370, 9—15. cum Octaviano in gratiam redit nova

- partitione facta 371, 5—23. bellandum cum S. Pompeio una cum Octaviano decernit 372, 1—11. cum S. Pompeio pacem Antonius et Octavianus faciunt 372, 11—373, 19. Athenis degit 373, 20—374, 5. P. Ventidium contra Parthos mittit 374, 6—375, 3. ad bellum Siciliaense ab Octaviano arcessitur 376, 18. ad illud bellum iuvat Octavianum 378, 5. controversia cum Octaviano per Octaviam composita, eius principatus in V annos prorogatus 378, 9—21. in Syriam profectus 379, 1. S. Pompeium secum bellantem necat 384, 17—385, 15. cum Parthis et Antiocho (9) bellat 385, 16—386, 4. cum Parthis bellat 386, 11—389, 1. I 424, 16. Octaviam repudiat II 389, 3. 393, 3. Armeniam subigit 390, 1—10. I 425, 20. Cleopatram eiusque filios honorat II 390, 17. I 425, 15. 426, 9. summam rerum senatui populoque reddit II 391, 1. cum Medo paciscitur et affinitatem iungit 391, 6. bellat cum Octaviano 391, 12. 22—401, 21. I 426, 17. peregrina veste utitur II 394, 4. se necat 401, 21—402, 18. I 429, 11. humatur II 403, 14. eius aetas 406, 15. eius acta iniusta abolet Augustus 409, 20. — I 13, 12. 213, 17. 436, 14. 483, 16. 477, 1. II 383, 20. 384, 15. 404, 6. 16. 406, 12. 431, 17.
- 2. L. Antonius Marci frater trib. pl. II 341, 20. obsidet D. Brutum 344, 16. cos. Octaviani adversarius 367, 15. ab eodem captus 368, 24.
- 3. C. Antonius Marci frater praetor II 341, 20.
- 4. M. Antonius *Αντλος [*Αντλλος] M. f. ex Fulvia Octaviani filiae desponsus II 378, 15. necatur 406, 19.
- 5. Μούσας medicus Augustum recreat II 413, 19.
- 6. Ίούλιος [Ίούλος] Iuliae amator necatur II 421, 18.
- 7. I. δ Κασσινιατῆς Cpolitanus patriarcha III 350, 3. 374, 5.
- 8. II. Κανέλας Cpolitanus patriarcha III 442, 7. 446, 5.
- 9. III. Studita Cpolitanus patriarcha III 536, 7. 547, 1.
- *Αξων sultanus Romanum IV. captum dimittit III 702, 5—703, 11. eius bellum cum Michaële VII. 709, 1—9.
- *Αξιός = Βαρδάριος flumen III 560, 7.
- *Αορνοι ὄλαι Samnitium silvae unde dicantur II 100, 4. in iis C. Iunius a Samnitibus victus ibid.
- *Αουεντινος Amulii I. f. rex Albae Longae in bello cadit II 5, 18. Amulius et Numitor eius nepotes 5, 19.
- [*Αουίδιος] Κάσσιος Syrus (II 529, 20. 530, 16) legatus L. Commodi Veri Parthis victis Seleuciam evertit II 527, 8—18. procurator totius Asiae 527, 19. deficit et necatur 529, 20—530, 10. eius f. necatur 530, 8.
- *Απάμεια urbs I 386, 9. II 280, 4.
- *Απελλῆς 1. Antiochi IV. dux a Mattathia necatus I 367, 21. — 2. tragoedus II 449, 3.
- *Απεις Aegyptiorum bos II 407, 5.
- *Απίων Alexandrinorum legatus apud Caligulam Iudaeos accusat I 496, 18.
- *Αποβατήριον Armeniae locus, quo Noës arca appellit I 28, 7.
- *Αποκάπης, v. Βαλλείος.
- *Απολινάριος 1. paraphrasin psalterii aggreditur III 61, 17. — 2. Alexandriae episcopus, concilii quinti particeps III 168, 2.
- *Απολλόδωρος 1. Babyloniae satrapa pro Alexandro M. rem divinam facit I 351, 8. — 2. Siculus Cleopatrae comes II 328, 8. — 3. [*Απολλοφάνης] ad Octavianum deficit II 382, 6.
- *Απολλοφάνης a S. Pompeio in Africam missus II 377, 10. v. *Απολλόδωρος.

Ἀπόλλων eius oraculum de Tarquinii Superbi regno II 40, 5. Pythius 75, 8. ei Camillus decimam praedae dicat 76, 9. eius statua III 18, 6. Daphnaeus 64, 1—65, 1.

Ἀπολλωνία urbs II 170, 10. 209, 4. 233, 6. 247, 16. 258, 11. 321, 8. 9. 340, 16. *Ἀπολλωνιάται* II 129, 3. *Ἀπολλωνιάς* quo Tiberius III. fugit III 238, 5.

τὸ Ἀπολλώνιον ἀρωγήριον Africae II 235, 4.

Ἀπολλώνιος 1. Samariae praetor ab Iuda victus I 368, 19. — 2. *δ Δάος* Syriae praefectus ab Ionatha victus I 378, 15.

— 3. *δ Τυανεύς* Ephesi Domitiani necem praedicat II 503, 5. 11. — 4. sub Commodio Romae martyr II 539, 14.

Ἀπουλία II 108, 15. 119, 1. 121, 6. 196, 17. 200, 19. 226, 22. *Ἀπουλίας* II 114, 2. *Ἀπουλοι* II 120, 16.

Λούκιος Ἀπούστιος classis praefectus bello Macedonico altero II 246, 6. 9. 15—247, 5. 16.

Ἀπόχαψ Agarenorum occidentaliū dux capit Cretam III 347, 14—348, 18.

[L.] *Ἀππιος Νωρβανός* praef. praet. sub Domitiano II 501, 18.

Ἀπρίλλιος mensis I 57, 23. die XX. Aprilis = a. d. XI. Kal. Mai. II 10, 5.

Ἀπρος praef. praet. Numeriani caedis auctor a Diocletiano necatus II 613, 18.

Ἀραβία per eam Moyses populum ducit I 70, 13. eo mittit satrapas Cyrus 301, 7. eo fugit Alexander Antiochi IV. f. 380, 5. ex ea uxor Antipatri 404, 7. nonnullae eius partes Cleopatrae stipendiariae 425, 15. eius rex ab Herode victus 426, 9. a Pompeio subacta II 312, 16. *ἡ εὐδαίμων* ab Aelio Gallo bello petita 413, 1—14. frustra a Traiano petitur bello 513, 2. — III 105, 11. *Ἀραβες* s. *Ἀράβιοι* (I 294, 3. II 400, 19. 549, 12.) cur pueros circumcidant I 35, 19. eorum

mercatoribus Iosephus venundatur 44, 18. vexant Israëlitae 86, 12. ab Iosaphato victi 168, 2. Ioramum vexant 180, 11. eorum regnum in Danielis somnio 232, 6. ab Assyriis subacti 264, 16. a Cyro subacti 294, 1. ab Hyrcano subacti 365, 7. Arabes Nabataei Ionathae amici 375, 16. ab eodem direpti 383, 5. apud Malchum Arabem educatur Antiochus VI. 381, 8. pellunt Alexandrum Hyrcani f. 394, 3. Aretae eorum rex 398, 5 et 485, 1. Abias eorum rex 511, 3. *περὶ Ἀμαρόν* II 311, 1. *περὶ τὴν Πέτραν* 311, 6. — III 224, 7. 225, 2. 228, 13. 16. 229, 5. 230, 1—231, 4. 9. 233, 11—19. 235, 8. 13. 252, 9—253, 14. 253, 15. 254, 5. 255, 10—16. 257, 19. 265, 7. 268, 14. 285, 16. 286, 16—287, 9. 17. 288, 4. 293, 7. 296, 3. 14. 315, 7. 368, 1—369, 11. 431, 16. 540, 7. 576, 19. 577, 5. 579, 14. 590, 8. 591, 12. 592, 3. 7. 636, 11—637, 7. 691, 8. *Ἀραβικὸς κόλπος* II 400, 19. *Ἀράβιος* 2. II 551, 5. III 230, 1. v. *Ἀγαρηνοί*, *Ἰουμηλίται*, *Σαρακηνοί*.

Ἀραδος Phoenices urbs II 357, 20. *Ἀράδιοι* II 375, 2.

Ἀράμ Semi f. Aramaeorum princeps I 33, 5. eius posterī ib. 8 ss.

Ἀραμαῖοι = *Σύριοι* I 33, 5.

Ἀράξης s. *Ἀραξίς*, ἵδρος Asiae flumen II 391, 6. III 635, 2. 636, 4.

Ἀράσπη s. *Ἀράσπας* (I 282, 13. 283, 6. 15. cet.) Medus cui Cyrus dona dat custodienda I 275, 4. Pantheam stuprare vult 282, 12. in Lydiam specie Cyrum fugientis proficiscitur 283, 10. 287, 20. ad Cyrum rediens omnia de hostibus nuntiat 286, 10.

Ἀρβηλα ubi Darius ab Alexandro M. vincitur I 232, 23. 340, 1. II 512, 13. a Caracalla subacta 563, 5.

δ Ἀργαῖος βουνός III 405, 4.

Ἄργος ubi perit Pyrrhus II 125, 8. — II 249, 22. 254, 14.

- Ἀργυρόπωλος, v. Ῥωμαῖος III. δ κατὰ τοὺς Ἀργυροῦς Ῥωμαῖος III 572, 18.
- Ἀρδαβούριος Asparis f. a Leone I. necatur III 122, 8. 123, 5. 126, 17.
- Ἀρδαμάνης ab Hormisda IV. missus provincias Romanorum diripit III 177, 13.
- Ἀρδέα Rutulorum urbs II 4, 5. a Tarquinio Superbo obsessa 39, 20. prope Ardeam Camillus Gallos vincit 84, 1. Ἀρδεῖται II 39, 20. 84, 1.
- Ἀρδέβας Poenorum dux II 157, 18. 158, 7.
- Ἀρέθας I. S. sub Iustino I. III 148, 15.
- 2. Aethiopum rex III 177, 6.
- Ἀρειος Alexandrinae ecclesiae sacerdos a concilio Nicaeno ecclesia eicitur haereticus III 19, 14—21, 3. Origenes eius haereseos pater 19, 17. Eusebius Pamphili eum sequitur 21, 4. item Constantius II. 56, 12. obit 56, 15—57, 10. Ariani: Eusebius Nicomediae 57, 14. Macedonius 58, 1. Eudoxius 58, 5. Demophilus 74, 8. Valens 74, 12. 83, 1. Domnica 75, 19. Iustina, Valentinianus II. 85, 2. Arianos persequitur Theodosius I. 89, 16—91, 1. 11—92, 7. Honorichus Arianus 120, 18. 160, 11. item Aspar 121, 11—123, 7. item Theudericus 136, 19. item Gundamundus et Trasamundus 160, 14—161, 3. Ἀρειανός III 57, 15. 58, 1 cet. Ἀρειανικός III 74, 2. ἀρειανίζειν III 160, 11.
- Ἀρεόβινδος, v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία.
- Ἀρέτας I. III. Arabum et Coelesyriae rex, ad quem Hyrcanus fugit I 398, 5. Hyrcanum restitutus ab Aristobulo vincitur 398, 18—399, 18.
- 2. IV. Arabum rex bellat cum Herode Antipa I 485, 1—17. Vitellius a Tiberio iubetur eum bello persequi 485, 17. illud contra eum bellum non geritur 486, 14—487, 6.
- Ἀρης pater Romuli et Remi II 6, 9. — III 48, 10.
- Ἀριάδνη Leonis I. et Verinae filia, uxor Zenonis III 123, 17. Leo II. eius f. 126, 12. cum marito in Isauriam fugit 128, 13. parat Illo insidias 131, 18. maritum viventem humat 132, 11. Anastasium I. facit imperatorem 133, 6. Anastasii uxor 134, 15. 17. obit 141, 8.
- Ἀριαράθης 1. IV. Cappadocum rex cum Antiocho Magno affinitate coniunctus II 256, 3. pacem a Cn. Manlio impetrat 265, 17. obit Oropherne et Ariarathe relictis 277, 16—21.
- 2. V. una cum Oropherne Cappadociae imperat II 277, 21. solus Cappadociae rex 278, 4.
- Ἀριδατος Philippi II. Macedonis f. imbecillus I 226, 10.
- Ἀριέβης Armenius ab Alexio I. Comneno insidiis petito punitur III 741, 6—13.
- Ἀρίμινον τῆς Κελτικῆς II 165, 16. 172, 20. 318, 22. 319, 7.
- Ἀριοβαρζάνης III. Cappadociae rex a Cassio necatur II 358, 10.
- Ἀριόστος Germanorum rex II 316, 8.
- Ἀριστατος amicus Ptolemaei Philadelphi auctor fit Iudaeorum libertatis I 356, 23.
- Ἀριστανδρος vates Olympiadis somnium interpretatur I 330, 5. Alexandrum M. de neco Cliti placat 344, 5.
- Ἀρισταρχος Tarentinus a Pyrrho in Epirum missus Romanum fugit II 109, 21.
- Ἀριστόβουλος 1. Hyrcani f. cum fratre Samariam obsidet I 390, 2. rex Iudaeorum 391, 13. matrem et fratrem necat 391, 17—393, 2. obit 393, 3. Salome eius uxor 392, 10. 393, 13.
- 2. Alexandri et Alexandriae f. matrem de crudelitate accusat I 396, 3—17. bello cum Hyrcano orto demum a Pompeio cum liberis Romanum ducitur 397, 19—402, 12. II 311, 1. 313, 7. Alexander eius f. I 402,

12. cum Antigono f. Roma effugit 403, 1. a Gabinio victus Romam reducitur 403, 1—15. a Caesare solutus in Syriam mittitur 404, 11. a Pompeianis necatur 404, 14. eius res 11, 16.
- 3. Alexandri et Alexandriae f. Mariammae frater ab Herode fit pontifex I 420, 22—422, 5. necatur 422, 22 ss.
- 4. Herodis et Mariammae f. Romae educatur I 494, 4. Bernice eius uxor 437, 22. una cum fratre ab inimicis accusatus ab Herode necatur 439, 2—452, 13. eius liberi 452, 22. 485, 3. 487, 7. Iudaeus quidam mentitur eum vivum in Cypro esse relictum 472, 2.
- 5. Aristobuli et Berenices f. Agrippam fratrem et Syria eicit I 488, 15. P. Petronium supplex adit 498, 5.
- Ἀριστογείτων* tyrannicida II 355, 21.
- Ἀριστοτέλης* Alexandri M. praeceptor I 331, 18. eius epistula 332, 4. eo suasore Alexander M. veneno necatur 352, 13.
- Ἀρίτιον* Italiae urbs II 187, 14. 188, 5. 8.
- Ἀρίων* Iosephi Iudaei procurator Alexandrinus I 364, 13.
- Ἀρκάδες* eorum annus est IV mensium II 21, 21.
- Ἀρκάδιος* Theodosii I. et Placillae f. III 87, 3. 91, 14. Arsenio insidias parat 93, 8. Orientis imperator 93, 15. ad Arsenium frustra scribit 94, 6—13. Arcadiopolim condit, columnam in Xerolopho cum statua sua erigit 94, 14. Eudoxia uxor eius domina 95, 4. 17. 96, 3. Chrysostomum facit patriarcham Cyprianum 95, 1. eundem pulsum revocat 95, 11—15. eundem iterum pellet 96, 5. obit 97, 5. eius regni spatium ibid. Theodosius II. eius f. 97, 10. tutorem filii Isidigerdem designaverat 100, 10. Theodosii I. statuam erigit 157, 8.

- Ἀρκαδιούπολις* Thraciae urbs ab Arcadio condita III 94, 14. 280, 11.
- Ἀρμαθαῦμ* Ephraëmitarum urbs Samuelis patria I 101, 16. 107, 20. 108, 16. 113, 4.
- Ἀρμάτιος* Basilisci consobrinus ad Zenonem deficit III 130, 1. Basiliscus eius f. 130, 2. necatur 131, 13—17.
- Ἀρμενία* ad montem eius arca Noë's appellit I 27, 15. 28, 7. Arami f. gentis pater 33, 10. Armenii Medis tributarii deficiunt et a Cyro vincuntur 266, 15. pugnas eorum cum Chaldaeis sedat Cyrus 268, 16. Persarum socii 268, 18. 280, 3. post Cyri mortem sub Tanaxare 302, 20. — II 308, 12. 309, 5. 312, 16. 387, 12. 388, 18. 390, 8. 11. perit Romanis 391, 9—17. post Tigranis obitum Tiberio attributa 421, 1. 7. Gaio Caesari attributa 422, 1—21. a Traiano subacta 511, 9. eam Hadrianus attingit 519, 3. Arabibus tradita III 231, 9. *ἡ τετάρτη* Arabibus prodita 235, 13. — II 572, 18. 573, 15. 583, 3. 5. 589, 24. III 48, 5. 179, 14. 200, 3. 479, 10 cet. — *Ἀρμένιος* II 313, 7. 388, 21. 390, 1—15. 392, 4. 422, 1. 561, 18. III 35, 5. 221, 15. 314, 13. 317, 10. 367, 4. 459, 15. 510, 16. 511, 2. 592, 3. 601, 11. 705, 4. 741, 6 cet. — *Ἀρμενικοί* III 247, 14. 286, 11. 291, 15—292, 8. 293, 11. 294, 13—295, 6. 341, 12. 572, 8. 712, 1.
- δ Ἀρμενιάκος* = Armenia III 580, 10.
- Ἀρμόδιος* tyrannicida II 355, 21.
- Ἀρμονιαρός* incolae Harmoniae urbis Macedoniae, quo relegatus est in monasterium Photius III 440, 11.
- Ἀρρεία* Caecinae *ἑπάτου* (v. ann. cr.) uxor II 464, 17.
- Ἀρριανός* Antiochiae episcopus II 627, 22.
- Ἀρροῦνς*, v. *Ταρκύνιοι* 3.
- Ἀρρων*, v. *Ταρκύνιοι* 3.
- Ἀρσάκης* Parthorum rex Demetrium II. capit I 383, 14.

- dimittit eum Antiocho VII. victo 388, 14.
- Ἀρσακίδης primus Parthorum rex II 572, 13. — III 407, 15.
- Ἀρσάκιος patriarcha Cpolitanus III 97, 2.
- Ἀρσάμης pater Darii Codomanni I 242, 4.
- Ἀρσένιος diaconus Romae magister Arcadii et Honorii III 92, 10—93, 13. 94, 3—13.
- Ἀρσινόη a Cleopatra sorore necatur I 425, 13.
- Ἀρτάβατος ad Araspam a Cyromittitur I 282, 19.
- Ἀρτάβανος s. Ἀρταβάνης (I 509, 11. 21. 510, 2) 1. III. Parthorum rex, Tiberii amicus I 484, 4. cum Herode Antipa contra Caligulam conspirat 495, 20. Izatis auxilio regnum recuperat 509, 11—510, 13. obit Bardane f. relicto successore 510, 14.
- 2. IV. Parthorum rex, ad quem fugit Pseudonero II 496, 14.
- 3. V. quocum bellat Caracalla II 563, 5—564, 2. Macrinum pacem redimere cogit 565, 9. ad eum Macrini f. missus 566, 5. ultimus Parthorum rex ab Artaxerxe Sassanida victus et necatus 572, 13. 16. eius filii 572, 18.
- Ἀρτάβασδος Armeniacorum dux Leonis III. socius III 247, 14. eius gener 252, 6. bellat cum Copronymo et cum duobus filiis caecatur ac per theatrum traducitur 265, 7—268, 4. — III 282, 12.
- Ἀρτάγεια urbs II 422, 14.
- Ἀρταγέσσης camelis Cyri praefectus I 288, 19.
- Ἀρταξάδης, v. Ἀρταξέρξης 3.
- Ἀρταξέρξης 1. I. Longimanus, Xerxis f. alio nomine Cyrus I 320, 7. sub eo Hierosolyma moenibus cincta 240, 16. Nemeiae reditum concedit 240, 20. 242, 4. Vasta eiecta Esther fit eius uxor 320, 7—321, 2. a Mardochoaeo servatur 321, 12. Iudaeis, imprimis Mardochoaeo favet 321, 8—326, 16. Bagoas eius copiarum dux 327, 21.
- 2. II. Mnemon, Parysatidis f. I 224, 10.
- 3. I. s. Ἀρταξάρης (II 616, 4) Sassanides Parthorum regnum evertit II 572, 7. 16. ex Armenia pulsus Mesopotamiam et Syriam est subacturus 572, 18—22. eius pugnae cum Severo Alexandro 572, 22—573, 22. Sapores eius f. 581, 19.
- Ἀρτάξης [*Ἀρταξίας*] Armeniorum rex ab Antonio victus fugit ad Parthos II 390, 5. bellat cum Medo 391, 13.
- Ἀρτεμίδωρος sophista Cnidius II 334, 4.
- Ἀρτέμιος 1. Aesculapii sacerdos Aegis ab Apostata impetrat, ut templo columnae restituantur III 63, 5—17.
- 2. dux Alexandriae Andreae et Lucae reliquias Cpolim curat ferendas III 58, 12. martyr ibid. et 65, 4.
- 3. v. Ἀναστάσιος II. 4.
- Ἀρτεμεις templum eius Ephesium conflagratur I 330, 8. templum eius Elymaeum 370, 7. templum eius Romanum II 32, 19. dea Syracusanorum 211, 18. — II 456, 5.
- Ἀρτεμισιον urbs Siciliae II 381, 10.
- Ἀρτζε oppidum ab Alimo Abramio incensum III 638, 8—639, 6. — Ἀρτζηρός III 638, 18.
- Ἀρφαξάδ 1. Semi f. I 33, 5.
- 2. Medorum rex I 247, 4.
- Ἀρχέλαος 1. Cappadocum rex socer Alexandri I 437, 22. Herodi gratulatur 441, 1. Pheroram et Alexandrum cum Herode reconciliat 446, 17. concedit se filios Mariammae apud se suscipere voluisse 449, 8. Herodi invisus 450, 5. Glaphyra filia ei remittitur 452, 20.
- 2. Herodis et Samaritanae cuiusdam f. I 453, 10. Romae degit 458, 2. in ultimo Herodis testamento heres regni designatur 458, 2. 461, 14. 464,

19. rex 465, 14. 466, 1. Iudaeorum tumultum sedat 466, 5—467, 7. est Romae 467, 8. 470, 4. paterni principatus pars dimidia ei conceditur 470, 19. Iudaeorum sacerdotes remouet et creat 472, 10. 15. Glaphyra altera eius uxor 472, 13. 473, 10. in exilium mittitur 472, 17. eius regnum Syriae attribuitur 474, 8. eius somnium 472, 22. stolam pontificis in Antonia asservat 483, 19.
- 3. Helciae f. I 516, 12.
- 4. ab Iustino II. successor Martini creatus III 178, 1.
- Ἀρχιμήδης eius machinae tumentur Syracusis II 209, 22. III 137, 14. 138, 11. necatur II 212, 7.
- Ἀσά Abii f. Iudae rex pius I 156, 14. 158, 5. Aethiopes fugat 158, 6. de eo vaticinatur Azarias 158, 10. obit Iosaphato f. relicto herede 158, 15.
- Ἀσαήλ frater Ioabi ab Abenero necatur I 123, 7.
- Ἀσαμωναῖος abavus Mattathiae I 367, 15. eius posteri *οἱ Ἀσαμωναῖοι* s. *οἱ Ἀσαμωναῖοι* 11, 14. 242, 2. 315, 22. 419, 6. 436, 10.
- Ἀσάν a Tangrolipice contra Mediam missus fugatur et cadit III 637, 12.
- Ἀσάφ eius liberi cum Levitis deum celebrant I 313, 21.
- Ἀσδρούβας 1. Poenorum dux ad Panorum victus a Poenis in crucem actus II 152, 18—154, 7.
- 2. Hamilcari Barcae socero in Iberia succedit et Carthaginem Novam condit II 168, 21—169, 3.
- 3. Poenus, Hannibalis amicus II 180, 8 ss.
- 4. Sardos adiuvans a Romanis capitur II 208, 11.
- 5. Hannibalis frater Scipioni in Hispania cedit II 187, 10. a Scipionibus victus 207, 3. ei Mago auxilio venit 207, 5. a Scipionibus vexatur 207, 12. circumventus C. Claudium Ne-

- ronem fallit 216, 15 ss. ab Africano maiore victus 221, 12. in Italiam proficiscitur 222, 1. 224, 20. apud Senam victus et necatus 224, 20—226, 21. eius caput cruci affigitur 227, 1.
- 6. Gisgonis f. ab Africano maiore victus II 222, 11—223, 2. eum cum Africano maiore Syphax reconciliare studet 227, 8—15. Sophonidem stiliam Massinissae sponsam Syphaci dat 231, 6. Hanno eius f. 235, 6. Hannonem redimit 235, 16. ab Africano maiore pulsus Carthaginem redit 236, 11—237, 6. imperio abrogato sua auctoritate cum Africano maiore pugnat 237, 15—238, 3. se necat 241, 2.
- 7. Poenorum dux contra M. [M.] Manilium, L. Marcium eos. Carthaginem obsidentem II 283, 1—284, 6. cum M. Manillo bellat 284, 11—285, 8. 286, 5—13. a Megalia repulsus 290, 11—19. in Cothonem et Byrsam fugit 291, 8. pacem non impetrat 292, 4. 293, 8. supplex venit ad Scipionem 293, 13. eius uxor liberos et se cremat 293, 14. Romanorum obses 294, 13. — II 289, 6.
- Ἀσενίθ Iosephi uxor I 48, 1.
- Ἀσία in ea usque ad Tanaim sunt Iapheti posteri I 30, 16. in ea usque ad mare Indicum sunt Semi filii 33, 1. eius mulier pulcherrima Panthea 274, 17. eius urbes ditissimae Babylon et Sardes 291, 18. Iudaei ibi 317, 17. eius rex Alexander M. 340, 12. eius urbes liberatae a Philippi imperio II 252, 6. Asiae Graeci Romanos sequuntur bello Antiochi 264, 1. — II 257, 19. 260, 20. 262, 4. 313, 11. 327, 21. 356, 4. 18. 23. 357, 12. 15. 358, 3. 359, 1. 363, 13. 367, 10. 370, 9. 371, 1. 9. 19. 372, 5. 374, 6. 384, 15. 400, 3. 407, 8. 415, 12. 457, 9. 496, 14. 523, 4. — τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας II 526, 14. — II 527, 19. 549, 7. 573, 7. 599, 1. 604, 13. III

- 78, 10. 175, 2. 689, 11 cet. 'Ασιανός 3. II 265, 7. 356, 23. 496, 12. III 714, 9. 'Ασιανός II 372, 2.
- 'Ασιατικός L. Cornelius Scipio II 264, 15. 265, 2. v. *Ουαλλέριοι*.
- 'Ασις αἴη III 55, 12.
- 'Ασκάλων Palaestinae urbs; de arca Iudaeorum illuc missa malis afficitur I 98, 17. ab Ascalone Iosephus tributum vi exigit 362, 9. Ascalonensis regia Salomae attributa 471, 8.
- 'Ασκάριος Aeneae f. Latinorum rex II 4, 17. frustra ab hostibus obsessus 4, 20. Alba Longa sub eo conditur 4, 23. Silvius eius successor 5, 4.
- 'Ασκληπιάδαι III 652, 12. 759, 1.
- 'Ασκληπιάδης episcopus Antiochenus, qui commentarios scripsit II 559, 14. 575, 5.
- 'Ασκληπιεῖον, v. *Καρχηδών* 1.
- 'Ασκληπιόδοτος praef. Crassum [Carausium] Britanniae tyrannum sub Diocletiano necat II 615, 10.
- 'Ασκληπιός deus III 63, 5.
- 'Ασκούλον urbs, ubi Pyrrhus victus II 119, 1—121, 8.
- 'Ασμοδατος daemonium Sarrae sponsos suffocat I 255, 18. per Raphaëlem vincitur 256, 1. 257, 7. 21.
- 'Ασούηρος 1. cum Nabuchodonosore Niniven delet I 260, 12. — 2. v. *Κυαζάρης*.
- 'Ασούρ Semi f. Assyriorum princeps I 33, 4.
- 'Ασσήρ Iacobi et Zelpae f. I 40, 7.
- 'Ασπαθίνης unus de VII Persis, qui Smerden occidunt I 307, 20. 308, 3. vulneratur 309, 3.
- 'Ασπαρ cum Vandalis bellat III 114, 9. de nece Marciani suspectus 121, 6. Arianus non creatur imperator 121, 11. eius f. Caesar 121, 13. 122, 3—12. Ardaburius eius f. cum patre necatur 123, 5. 126, 17. qualem se praestiterit in incendio Cpollitano 124, 13.
- 'Ασπαχάν, τό III 635, 16.
- 'Ασπής Poenorum urbs II 147, 2. 150, 19. 289, 7.
- 'Ασσυρία, 'Ασσύριος, 'Ασσύριοι: eorum regnum Cyrus evertit I 10, 3. 7. qualis fuerit Iudaeis dominatio post reditum ab Assyria captivitate 11, 11. derivandi ab Asure 33, 3. pugnant cum Sodomitis 34, 12. Abrahamus eos persecutus Sodomitas Lotumque liberat 34, 16. Israëlitae ab eorum dominatione liberati 84, 4 ss. de iis Nahum vaticinatur 191, 10. ab iis X tribus captae 208, 10. eorum regnum in Nabuchodonosoris somnio 211, 17 ss. eorum regnum in Danielis somnio 222, 16. Hebraei ab iis liberati 260, 16. eorum rex a Medis victus 264, 16—268, 15. Assyrius dicitur Eleagabalus II 567, 1. 18. — 'Ασσύριος 2. I 209, 20. II 512, 13. — v. *Βαβυλώνιοι*, *Ένεμσαρ*, *Θαιγλαφασάρ*, *Κύρος*, *Ναβουχοδονόσορ*, *Όλοφέρης*, *Σαλμαναζάρ*, *Σεαχηζέμ*, *Φουά*, *Χουσαρδαίμ*.
- 'Αστνάγης rex Medorum; Cyaxares eius filius I 220, 20. 261, 5. v. *Κυαζάρης*. Mandane eius filia 261, 6. obit herede relicto regni Cyaxare 236, 19. 264, 12.
- 'Ασχανάς unus de posteris Iapheti eiusque posterí I 31, 7.
- 'Ασχανάξαι 'Ρηγγήες ab Iapheti posteris orti I 31, 8.
- 'Ατελανοί II 215, 20.
- 'Ατζυποθεόδωρος, v. *Θεόδωρος* 11.
- 'Ατίλιοι 1. [M.] Atilius *Ρίγουλος* cum Samnitibus pugnat II 103, 3 ss.
- 2. [A.] Atilius Latinus [Calatinus, *Κολλατίνος* II 151, 6] Mutistratum capit II 143, 15—144, 3. ad Camarinam paene perit 144, 4—18. Camarinam et alias urbes Siciliae capit 144, 18. ad Liparam ab Hamilcare vincitur 144, 20. Hannibalem decipit 145, 5. Panormum capit 151, 6—17. dictator 158, 19.
- 3. M. [Atilius] Regulus, L. Manlius Africam aggrediuntur

- tur II 146, 4. prope Heracleam Poenos vincunt 146, 9. Messana profiscuntur 146, 18. L. Manlio Romam reverso in Africa manet 147, 10. ad Bagradam draconem ingentem conficit 147, 14. Hamilcarem vincit 148, 2. legati Poenorum ad eum frustra mittuntur de pace 148, 7. a Xanthippo vincitur et capitur 148, 17—149, 10. a Poenis omnibus malis afflictus in carcerem conicitur 149, 13. propter eum captum Poeni capti conservantur 150, 21. a Poenis legatus Romam missus suadet, ne Romani pacem faciant; ideo a Poenis excruciatius interit 154, 8—156, 19.
- 4. C. Atilius [Regulus] frater Reguli (3), L. Manlius cos. Lilybaeum obsident II 156, 20—158, 9. alter cos. domum redit 158, 2.
- 5. [C. Atilius] Regulus Gallos vincit II 172, 3.
- 6. A. Atilius [Serranus] praetor contra Nabidem missus II 258, 11. 18.
- *Ατλας mons Macennitidis, unde Nilus oritur II 551, 16. 552, 1.
- *Ατρατά urbs Arabiae II 551, 5.
- *Ατραμύτιος s. *Ατραμύτιος urbs II 287, 7. III 246, 7. *Ατραμυτηνός III 314, 16.
- *Ατραυός tragoedia II 443, 19.
- *Αττάλεια Pamphyliae urbs II 325, 7.
- *Ατταλος 1. I. Romanorum contra Philippum socius ab eodem fugatur II 232, 6. [L.] Apustii socius 247, 16. socius L. [Quinctii] Flaminini 249, 1. 250, 23. obit 251, 1. Eumenes eius f. 255, 5.
- 2. II. Eumenes frater Antiochi regnum vastat II 262, 8. Eumenem iuvat veniam a Romanis petentem 277, 11. Eumenis successor Orophernem et Demetrium e Cappadocia expellit 278, 6. classe iuvat Q. Cnecilium Metellum 288, 11.
- *Αττία Octaviani mater II 339, 9. 13.
- *Αττιοι, v. Λαβηνοί.
- *Αττικός 1. Herodis Attici pater sub Nerva thesaurum reperit II 506, 1.
- 2. patriarcha Cpolitanus III 97, 4. Iudaeum reddit sanum 102, 13. Chrysostomi nomen diptychis inscribit 102, 15. obit 102, 19.
- *Αττικός 3. IV drachmas atticas valet siclus Hebraeorum I 65, 4. X medimnos Atticos continet Iudaeorum corus 433, 3.
- *Αττιος Ναούτιος augur II 28, 7 ss.
- Αὔγαρος Osroenes rex a Caracalla captus II 561, 15. 18.
- Αὔγουστα, -ης s. -ας titulus II 463, 6. 469, 18. 571, 5. 572, 1. III 87, 3. 101, 16. 110, 1. 10. 128, 16. 146, 2. 151, 8. 174, 10. 179, 2. 191, 12. 196, 11. 204, 13. 17. 205, 5. 207, 2. 278, 12. 285, 1. 295, 16. 312, 11. 317, 1. 4. 356, 1. 357, 11. 360, 3. 444, 14. 471, 1. 574, 13. 620, 18. 666, 14. 681, 3. 688, 5. 733, 4. 738, 12. 747, 2. 752, 15. cet.
- Αἴγυπτιόδουρον, v. Αἰγούστουλον.
- Αἴγυπτος 1. Romanorum imperator cos. Octaviam (v. ann. cr.) Agrippae despondet II 409, 13. eius acta 409, 15—411, 5. favet Herodi eiusque familiae I 433, 16. 434, 4. 437, 10. 439, 11. 440, 19. 449, 13. 455, 11. 460, 5. 461, 10. 464, 7. 465, 1. 12. 466, 1. 12. 467, 8. 469, 21. 470, 4. 471, 1. 11. 472, 17. Augustus dicitur II 411, 4. 5. palatium eius domicilium 411, 12. eius potestas 411, 17. qua ratione imperio usus sit 412, 5—19. nonnullas gentes placat 412, 19. undecimum cos. ab Antonio Musa recreatur 413, 15—414, 5. dictaturam repudiat 414, 6. insidiae ei parantur 414, 16. Agrippam ad sedandam Romam mittit 414, 20. usque ad Syriam venit 415, 12. cum Indis amicitiam facit 415, 21. Romam revertitur 415, 23—416, 8. insidiae ei

parantur 416, 8. Lepidum ludibrio habet ibid. eius leges 416, 12—417, 1. adoptat filios duos Agrippae 417, 1. cenat apud [Vedium] Pollionem 417, 5—17. Agrippam humat 417, 18. Tiberium sibi asciscit 418, 6. per eundem, Drusum, L. Pisonem multas gentes subigit 418, 10. 420, 3. nonnullas statuas facit 418, 12. Octaviam humat 418, 18. Drusum sepelit 419, 9. popularis 419, 11. Augustus appellatur de eo Sextilis 420, 5. eius cupiditatibus refragatur Maecenas 420, 7—21. Gaium, Lucium, Tiberium honorat 421, 1—14. Iuliam relegat, eius amatores aut relegat aut necat 421, 18. Gaium et Lucium amittit 422, 1—423, 1. a populo celebratur 423, 12. Tiberium et Germanicum adoptat 423, 20. 424, 3. insidiatores verbis castigat 424, 6—425, 3. Tiberium et Germanicum mittit contra gentes rebellantes 425, 6—22. Germanicum et Tiberium honorat 428, 11. prodigia ei infausta 428, 13. obit 429, 1—16. I 477, 1. humatur II 429, 19. in Venerem pronus 430, 15—431, 9. a populo dilectus 430, 9. 431, 9. sub eo nascitur Christus 431, 12—432, 21. a quo tempore eius monarchia numeretur 431, 17. Germanici f. in testamento Caesares appellat 439, 4. *Αἰγούσου μνημεῖον* 482, 15. tempus vitae et regni I 477, 1. — I 13, 10. 14, 4. 213, 17. II 433, 1. 434, 8. 435, 19. 437, 4. 438, 1. 439, 10. 440, 20. 442, 2. 448, 18. 462, 12. 495, 20. *ν. Ὀκτάβιοι* 3.

- 2. Augustus adulescens dicebatur Caligula II 451, 12.
- 3. titulus II 463, 6. 475, 15. 536, 14. 577, 5. III 50, 14. 52, 10. 59, 7. 88, 17. 397, 16. 760, 18 cet.
- 4. mensis II 420, 5. 429, 2.
- 5. September a Commodo dictus II 536, 10.
- 6. *ν. Ὀκτάβιοι*.

Αἰγούσου λιμὴν, *ν. Ῥώμη*.
Αἰγούσουλον [*Αἰγουσόδουνον*] urbs III 31, 14.
δ τοῦ Ἀβξεντίου βουνός s. *δ ἄγιος Ἀβξέντιος* [Bithyniac] collis III 405, 4. 14.
Ἀῦραν, *ν. Ἐλεάζαρ*.
Ἀὐρηλιανός dux equitum imperatorem Gallienum necat II 601, 20—602, 18. Claudii II. successor designatus 605, 12. 16. imperator 606, 7. quomodo imperaverit 606, 7—13. Zenobiam domat 607, 1—9. eius uxor una de filiabus Zenobiae 607, 9. Gallias recuperat 607, 11. expeditione contra Scythas suscepta necatur 607, 16—608, 4. eius regni spatium 608, 1. a Christianorum persecutione morte prohibitus 606, 14—19. sub eo Paulus Samosatenus ecclesia pulsus 603, 9—21. — II 609, 6.
Ἀὐρήλιοι 1. C. Aurelius [Cotta], P. Servilius [II 152, 4 *Πούπιλος Γάιος καὶ Ἀὐρήλιος Σερονίλιος*, *ν. ann. cr.*] cos. praeter alia loca Himeram capiunt vacuum civibus II 152, 4. Liparae Q. Cassium relinquit eam sine pugna obsessurum 152, 7. Liparam capit et Q. Cassio magistratum abrogat 152, 12. cos. cum P. Servilio Lilybaeum et Drepanum obsidet 159, 1—16.
 — 2. [C.] Aurelius [Cotta] cos. cum Gallis bellat II 248, 1.
 — 3. Aureliorum familia augusta in Commodo desiit imperare II 538, 13.
 — 4. ab Eleagabalo propter pudenda ingentia adductus et expulsus II 569, 8—19.
 — 5. Iulius mensis a Commodo dictus II 536, 10.
Ἀὐρίολος magister equitum Gallieni Ingenium vincit II 597, 1—13. Postumum non capit 598, 11. Macrinum et Macrianum domat 599, 5—22. contra Gallienum insurgit 601, 1—19. 602, 20—603, 5. necatur 604, 1.

Ἀυφίδιος flumen, prope cuius ostia sunt Cannae II 196, 19.

*Ἀφεκα urbs I 165, 4.

*Ἀφθαροδοκηταί haeretici III 173, 8.

*Ἀφράνιοι 1. [L.] Afranius a Pompeio ad Armeniae praesidium relictus II 309, 5. Arabes Amani domat 311, 1. consulatum petit a Pompeio adiutus 312, 8.

— 2. [Sex. Afranius] Burrus Neronis magister [sic] II 475, 18.

*Ἀφρικανός 1. Scipionis maioris cognomen II 245, 8. 264, 15. 20. 265, 2. 284, 20. 289, 14. Scipionis minoris cognomen 294, 15.

— 2. v. Σέξτος Ἀφρικανός.

*Ἀφρικῆ II 245, 8. 264, 15. 282, 5. 367, 3. 370, 5. 497, 17. 615, 12. 619, 10. III 26, 12. 120, 6. 126, 2. 136, 19. Ἀφρικῆ καὶ Λιβύη 201, 16. — III 202, 10. 233, 11—234, 14. 287, 17. 351, 10. 430, 15. 580, 2. 589, 16. 591, 3 cet.

*Ἀφροδίσιον, v. Ρώμη.

*Ἀφροδίτη dea I 31, 21. II 456, 5. v. Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες.

*Ἀφφος, v. Αἴλιος 3.

*Ἀφφούς, v. Ἰωνάθαν 3.

*Ἀχαάβ rex Israëlitarum I 158, 1. una cum Iezabele uxore impius 158, 19 s. 169, 19. Elias et Achabus 159, 1. 160, 1—161, 21. Nabothi vineam uxoris dolo suam facit 162, 17 ss. 163, 8. 181, 19. bis Aderis f. Syriae regem vincit 163, 18—165, 6. eundem in amicitiam recipit 165, 6—13. Achabus et Michaeus 165, 13 s. necatur 166, 1—167, 10. 167, 17. Eliae vaticinationes de eo explentur 167, 10. eius regnum XXII annorum 167, 13. *Οχοζίας f. ei succedit 167, 15. Moabitae ei tributa solvunt 168, 16. Ἰωράμ f. eius 171, 6. filia eius Gotholia 180, 4. eius gens deletur 180, 22 s. 182, 9 s. 183, 12.

*Ἀχαζ, Ionthami f. Iudae rex

impius in deum a Raasone et Phacee Hierosolymis obsidetur et ab hoc vincitur I 191, 15 ss. cum Thaeglaphalasare coniunctus, qui Syros et Israëlititas vincit 192, 8 ss. templum Dei claudit ib. 14. anno aetatis XXXVI. regni XVI. relicto f. Ezechia obit ib. 16.

*Ἀχαῖα a P. Sulpicio vastata II 224, 11. a Philippo adiuta 224, 12. Romanos sequitur 249, 3. Achaei Corintho obsessorecedunt 249, 9. iidem Corinthum capiunt 251, 15. iidem Spartam capiunt 258, 18. — I 524, 4. II 372, 20. *Ἀχαιοί II 224, 12. 249, 3. 6. 295, 5—297, 4.

*Ἀχαρ Iudaeus I 77, 22.

*Ἀχιά 1. Saulis sacerdos I 105, 4. — 2. δ Σηλωνίτης propheta I 150, 13. 155, 1. eius f. 156, 20.

*Ἀχιάχαρ Tobiti cognatus I 254, 13.

*Ἀχιλλᾶς unus de Pompeii interfectoris II 326, 13. Caesari bellum infert 328, 16. necatur 327, 16.

*Ἀχιλλεύς a Diocletiano tollitur II 614, 18.

*Ἀχινούμ altera Davidis uxor I 122, 13.

*Ἀχιτόφελ a Davide ad Absalonem deficit I 132, 21. 133, 3. — I 134, 5 ss.

*Ἀχιώρ Ammonitarum princeps I 248, 6. 250, 12. 248, 12—21. 252, 19.

*Ἀχειδινή [Ἀχεραδινή] Syracusarum pars II 211, 20.

ἡ τῆς Ἀχείδος πόλις Bulgariae III 565, 4.

*Ἀψίμαρος, v. Τιβέριος III. *Ἀψίμαρος.

*Ἀώθ vir Beniamiticae tribus I 84, 14—85, 4. 85, 5.

B

Βαάλ s. Βήλ deus Phoenicius I 158, 19. 161, 2. 169, 18. 182, 23. 184, 16.

Βαάνης Ἐπαδαίμων quartam Armeniam prodit Arabibus III 235, 13.

Βαάρ 1. locus prope Machaerunte I 554, 18.

— 2. radix in Machaerunte inventa vi mirifica I 554, 18.

Βαασάν Nabatem necat I 156, 20. rex regni Israëlitici Iero-boami genus extirpat 156, 21. impius ib. 23. per prophetam deus minatur se eius genus extirpaturum 157, 1 s. cum per XXIV annos regnasset, Ela eius f. succedit 157, 4. eius genus extirpatum 157, 6.

Βασσαρκάν, τό olim Media III 636, 13. 638, 2.

Βαβύλας Antiochiae episcopus II 581, 10. martyr 585, 10. 17. eius reliquiae remouentur III 64, 16.

Βαβυλών unde dicitur I 30, 8. a Cyro capta 294, 1. inde Iudaei Hierosolyma redeunt, sed multi ibi manent 303, 13. 304, 11. — I 197, 19. 205, 14. 291, 18. 294, 11. 302, 4. 316, 17. 351, 3—352, 4. 370, 10. 383, 13. 391, 14. 419, 20. II 512, 16. 550, 12. III 29, 12. 362, 6. 550, 8 cet.

Βαβυλωνία I 340, 12.

Βαβυλώνιος I 198, 5. 294, 17. III 546, 6. 551, 2. 634, 5. 636, 11 cet.

ἡ τοῦ Βαγδά πόλις est vetus Babylon III 362, 6.

Βαγδάδας Carthaginensium fluvius II 147, 14.

Βαγώας 1. Holofernus eunuchus I 251, 13.

— 2. Artaxerxis I. dux I 327, 21.

— 3. Herodis spado I 454, 21.

Βαθονήλ Nachori f. pater Rebeccae I 36, 20.

Βάθυλος [Bathyllus] Antipatri (3) libertus I 457, 20.

Βαταί Campaniae oppidulum I 495, 19.

Βαίβιοι 1. Cn. Baebius [Tamphilus] praetor ab Hamilcare Gallicus victus II 248, 6.

— 2. M. Baebius [Tamphilus] praetor bello Antiochico Apolloniam missus II 258, 9. cum Philippo Thessaliae multa loca firmat 258, 18. cum Glabrione

et Philippo Thessaliae partem subigit 259, 22.

Βαιθήλ s. Βαίθηλα, τό locus quid significet I 38, 16. — I 43, 1. 81, 17. 152, 13.

Βαιμοῦνδος Roberti f. Antiochia capta dolo in patriam redit III 749, 6—750, 4. Dyrhachio obsessio pacem facit 750, 4—14.

Βαιτουλονά, τό Israëlitarum urbs I 248, 12—253, 11.

Βακτάγγιος a Copronymo necatur eiusque uxor cogitur mariti ossa in Pelagium proicere III 267, 13.

Βακτριανοί s. Βάκτριοι I 33, 8. 264, 16. 275, 6.

Βακχίδης Demetrii dux Iudam Maccabaeum vincit et necat I 372, 18—375, 3. Ionatha non victo pacem facit 375, 7—377, 19.

Βάκχος, v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία.

Βαλαάμ vates Iudaeus I 71, 10—72, 13.

Βαλαδάν Babyloniorum rex I 197, 14.

Βαλάκ Moabitarum rex I 71, 10 ss.

Βαλεριανός cum Decio imperator II 585, 3.

Βαλβίνος, v. Ἀλβίνος 2 et Πούπιος 2.

Βάλλα Rachelis ancilla Iacobo Danum et Nephthalim parit I 39, 20 ss.

Βαλλερία Diocletiani filia, Galerii uxor II 614, 24. v. Μεσοσαλίνα.

Βαλλίστας mag. equitum Macrini contra Persas relictus II 599, 1. necatur 600, 2—7.

Βαλτάσαρ Babyloniae rex I 218, 18—220, 16. 296, 1. v. Δανιήλ.

Βαυάας praef. satellitum Davidis I 141, 4—20. praef. satellitum Salomonis 143, 17. fit summus imperator 144, 5.

Βανή [regio Asiae minoris] III 287, 1.

Βανών Poenus a C. [Cn.] Cornelio Scipione victus capitur II 187, 6.

Βάραγγοι contra Nicephorum III. frustra exsurgunt III 722, 3. Ioannem II. Comnenum patiuntur regiam ingredi 763, 1—764, 1.

Βαράκ quid nomen significet I 85, 16. Iudaeorum iudex I 85, 15—86, 11.

Βαράμ Hormisdæ IV. dux a Romanis victus III 185, 10. Hormisdam in vincula conicit 185, 12—186, 6. contra eum Chosroës II. bellat 187, 5. a Narsete victus 187, 12—188, 7.

Βαρδάνης 1. imp. Philippici pater III 240, 16. sed v. add. et corr.

— 2. s. *Βαρδάνιος*, *Τούρκος* a Nicephoro I. caecatur III 303, 13—304, 6. 320, 2—321, 8. 339, 14.

— 3. v. *Φιλιππικός*.

Βαρδάριος = *Ἄξιός* flumen III 560, 7.

Βάρδας 1. Theodoræ frater, Michaëlis III. tutor Theoctistum necat III 390, 8—392, 4. Michaëlem III. regit 394, 3—15. 397, 15. Caesar omnia turbat 399, 5—8. philosophorum fautor 399, 8—400, 2. 402, 6. leges civiles revocat 402, 8. Ignatium eiusque socios relegat 402, 14—403, 14. 404, 2. 418, 12. Photium creat 403, 14. infensus Basilio 412, 16. omen ei interitum praetendens 413, 1. eius auctoritas minuta 413, 7. necatur 413, 13—414, 15.

— 2. Nicephori II. f. obit III 499, 3.

— 3. *δ Φωκάς* Leonis Phocæ f. III 520, 5. tyrannide affectata Chium relegatur 525, 4—527, 4.

— 4. *δ Σκληρός* frater uxoris Tzimiscae Bulgaros, Russos, Patzinacos, Turcos vincit III 523, 10—525, 3. Bardae Phocæ persuadet, ut regi se committat 525, 16—527, 4. Tzimiscae socius in bello Russico 532, 18. Mesopotamiae dux factus deficit et capitur 539, 11—546, 19. 548, 6. liberatus fit

socius Bardæ 550, 8—552, 6. ab eodem in carcerem conicitur 552, 6. Romanum f. miserat Cpolim 552, 10. liberatus tyrannidem affectat sed a rege lenitus cum eo paciscitur 555, 17—557, 6.

— 5. *δ Φωκάς* Russos vincit III 477, 1. scholarum orientalium domesticus 482, 6. eius filii 482, 10. Agarenos fugat 488, 3. sub Romano II. dux 493, 2. filio salutato rege in ecclesiam magnam fugit 497, 5. Caesar 499, 3. 500, 8. ex exilio revocatus Sclerum vincit 544, 11—546, 8. orientalium scholarum domesticus 548, 9. rex salutatur 549, 19—550, 7. Sclerum conicit in carcerem 551, 17—552, 8. Abydum obsidet 552, 15. obit 553, 4—554, 6. eius f. 567, 13.

— 6. Ioannis Xiphilini nepos III 686, 4.

τὸ ἄστυ τῆς Βάρεως Italiae urbs ab Agarenis Carthaginensibus capta III 425, 7.

Βαρζαφαρμάνης Parthorum satrapa I 411, 16 ss.

Βάρης arx Hierosolymorum ab Asamonæis exstructa I 436, 10. v. *Ἀντωνία*.

Βαρνάβαζος verna Iudæus I 321, 12.

Βαρούχ Hieremiae scriba I 201, 15. 206, 10. 207, 12.

Βαρχίδης, v. *Ἀμίλκας*.

Βαρωνιανός 1. imp. Ioviani pater III 70, 4.

— 2. imp. Ioviani f. III 71, 15. *Βασιανός*, v. *Σετήρος Ἀλέξανδρος*.

Βασιλάκης s. *Βασιλάκιος*, v. *Νικηφόρος*.

Βασιλείδης Alexandrinus II 522, 19.

Βασίλειος 1. *δ μέγας* a Valente impetrat, ut deo de Arianismo detur iudicium III 76, 10—77, 14.

— 2. Leonis V. f. castratus relegatur III 336, 2. 337, 2.

— 3. I. unde ortus sit 407, 13. auguria de eo 408, 10—410, 8.

fit protostrator Michaëlis III. 410, 8—412, 7. fit eiusdem cubicularius 412, 8—15. Bardae inimicus 412, 16. 413, 14. necat Bardam 414, 4—13. Eudocia ducta a Michaële rex fit 414, 16—415, 3. Leo eius f. 415, 3. Michaëlem III. necat 415, 6—417, 15. eius regis cura de fisco 417, 17. Photio eiecto reducit Ignatium 418, 9—18. Georgium et Symbatium tollit 419, 1. octo eius liberi 419, 3—9. sub eo expeditiones contra Agarenos Cretenses 419, 10—16. sub eo expeditio contra Agarenos et Manichaeos 419, 17—421, 17. Christophorus eius affinis 419, 14. sub eo Photius succedit Ignatio 421, 18. Romanum Curcum caecat eiusque socios relegat 422, 3—7. eius bellum Syriacum 422, 8—423, 11. per Andream et Styppiotam bellat cum Agarenis 423, 12—424, 15. Agarenos Rausium obsidentes repellit 425, 3. coniunctus cum Francis Agarenos expellit e Longobardia 425, 14—426, 6. Capuanis et Beneventanis auxilium promittit 428, 11—429, 6. orientales et Cretenses Agarenos vincit 429, 7—430, 14. fugat Agarenos Africae per Nasarem 430, 15—431, 15. eius ecclesiae 432, 1. sub eo Syracusae ab Agarenis vastatae 432, 9. 15. per Phocam Nicephorum Agarenos fugat 432, 18. filium viduae, a qua ei regnum erat praedictum, protospatharium facit 433, 3—434, 16. fornicem occidentalem templi Sapientiae firmat 434, 17. multos Iudaeos et Russos ad Christianismum producit 435, 4—436, 5. Constantinum f. mortuum Santabareni miraculo videt viventem 436, 9—17. Leonem filium suum Santabareni insidiis captum restituit 437, 3—439, 10. obit 439, 11—440, 9. eius regni spatium 440, 6. eius

benignitas 514, 7—515, 2. — III 393, 15. 394, 8. 442, 1.
 — 4. Zautzis consobrinus Leoni VI. insidias parat III 444, 18—445, 8.
 — 5. Romani I. Lacapeni f. a Constantino VII. castratur III 482, 13.
 — 6. Constantini VII. cubiculi praepositus ante Bringam III 483, 12. 487, 4. Nicephorum II. Phocam Cpolim ducit imperatorem 498, 1—16. praesidi ei Tzimisces omnia committit 519, 11. eius decreta in Nicephori cognatos et socios 520, 5. Tzimisces ad nuptias impellit 527, 5. eiusdem socius in bello Russico 528, 17. Tzimisces veneno tollit 537, 3—17. pro Basilio II. et Constantino VIII. omnia agit 538, 18. reducit Theophanem 539, 9. Sclerum Mesopotamiae ducem facit et ad seditionem movet 539, 11. Bardam veneno tollit 553, 17. relegatur 554, 9. 12.
 — 7. I. δ Σκαυαρδονός Cpolitanus patriarcha III 522, 4. 535, 12. 536, 7.
 — 8. II. Romani II. f. corona ornatus III 490, 11. Tzimisces regni particeps 519, 11. cum fratre Tzimisce succedit, sed omnia sunt penes Basilium praesidem 537, 17. 538, 15. 18. eius natura 539, 2—9. sub eo Bardas Sclerus deficiens capitur 539, 11—546, 19. 548, 6. sub eo Antonio succedit Nicolaus 547, 1. a Bulgaris profigatur 548, 9—549, 18. Delphinam auxilio Russico vincit 552, 15—553, 4. cum fratre ad Abydum contra Bardam est pugnaturus 553, 4—554, 6. tota eius natura mutata 554, 7. Basilium relegat 554, 12. fratri nihil concedit nisi nomen regium 555, 9. cum Barda Sclero paciscitur 555, 17—557, 6. Iberiam Phoeniciam Syriam domat 557, 7—558, 4. eius victoriae Bulgari-cae 558, 12—560, 18. allelen-

gyum instituit 561, 1. eius natura 561, 6—562, 19. sub eo templum Hierosolymitanum et monasteria eversa 562, 20. Bulgariam subigit 563, 3—566, 11. 598, 9. Athenis triumphat 566, 11. Cpoli triumphat 566, 15. sub eo Sergio succedit Eustathius 567, 6. Chorbatos domat 567, 10. Abasgos domat Xiphiae et Nicephori tyrannide deleta 567, 12—568, 8. obit Alexio patriarcha creato 568, 9. eius vitae et regni spatium 569, 1. — III 569, 7. 571, 14. 575, 9. 634, 5.

— 9. Romani III. frater, cuius filia Helena III 575, 5.

— 10. δ *Αποκάτης* ab Uzis captus III 678, 3. 10.

— 11. δ *Μαλέσης* a Ruselio captus III 710, 11.

— 12. Bogomilorum princeps ab Alexio I. Comneno combustus III 743, 5—744, 4.

Βασιλικῖνος Michaëlis III. remex III 415, 12.

Βασιλίνας [*Κασιλῖνον*] ab Hannibale obsidentur II 204, 3.

Βασιλίσκος 1. Verinae, Leonis I. uxoris, frater a Gizerico fugatur III 125, 18—126, 11. contra Zenonem exsurgit 128, 10. imperator Zenonidem dicit Augustam, Marcum f. Caesarem 128, 16. eius natura et fides 128, 18. Chalcedonicum concilium facit irritum 129, 1. invisus 129, 8. eius pugnae cum Zenone 129, 11—130, 7. post tyrannidem biennii perit 130, 7—14. — III 131, 15.

— 2. Harmatii f. III 130, 2. Caesar 131, 13. clericus 131, 17.

Βασιλίτζης imp. Alexandri amicus III 456, 3. Constantini VII. tutor 457, 15. amotus 462, 14.

Βούκιος Βάσσος post Titum legatus in Iudacam missus I 554, 4. castellum Herodii caput ib. Machaeruntem dolo capit 554, 6—557, 4. Iudaeos qui erant in Iarde saltu vincit 557, 5—15. eius et Liberii

Maximi de Iudaeis decreta 557, 16 ss. ei defuncto Flavius Silva succedit 558, 1.

Βασιτανία Hispaniae regio a L. Cornelio Asiatico bello capta II 222, 11.

Βατανάλα ab Herode Philippo legata I 464, 18. eam Lysaniae tetrarchia amplectitur 516, 6. a Claudio Herodi Agrippae II. tribuitur ibid.

Βατάτζης Leonis Tornicii socius III 630, 11—631, 5.

Βαῦλοι [Campaniae] locus II 452, 1. 3.

ἡ Βεβρούκων θάλασσα post Narbonense mare dictum II 177, 3.

Βεθεσσαμοί (?) Hebraeorum locus I 99, 12.

Βελισάριος cum Persis bellum gerit III 162, 1. Africa, Sicilia, Sardinia, omnibus usque ad Gades subactis triumphat et consul fit 162, 1—165, 16. Italiam subigit 165, 17. 168, 15—170, 8. 261, 15. suspectus ad bellum Medicum ablegatur 170, 1—11. de insidiis suspectus ab Iustiniano I. punitur 173, 3—7.

Βέλιτρα Volcorum municipium II 339, 9.

Βενεβενδός, δ s. ἡ Italiae urbs III 427, 4—429, 6. v. *Βενεβεντόν*.

Βενεβεντόν Italiae urbs II 209, 13. 211, 7. v. *Βενεβενδός*.

Βενετία olim Aquileia II 578, 2. *Βενέτιοι* III 262, 10.

οἱ Βένετοι s. τὸ *Βένετον* factio, sub Iustiniano I. III 153, 7—156, 13. sub Phoca 196, 13. 16.

Βενιαμίν 1. Iacobi et Rachelis f. I 43, 4. 48, 10—50, 2. eius tribus *Βενιαμῖτις* I 82, 8. 102, 7. 152, 6. 304, 9. 320, 21. *Βενιαμῖται* I 82, 20. 83, 1—17. 84, 14. 101, 13. 136, 17.

— 2. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.

Βεντίδιοι s. *Βενδίδιοι* 1. P. Ventidius [Bassus] Herodem iuvat I 414, 21—416, 4. Antonii legatus cum Parthis bellat II 374, 6—375, 3. 385, 16—20. cum

- Antiocho (9) bellat 385, 20. Antonius ei magistratum abrogat 385, 21.
- 2. [Ventidius] Cumanus Iudaeae procurator I 513, 4—516, 4.
- Βερνίκη* 1. Salomae f. uxor Aristobuli Agrippae I. mater I 488, 20. 437, 22. 442, 18. 443, 14 ss. 487, 9.
- 2. Agrippae I. filia, uxor Herodis, tum Polemonis I 504, 21. 516, 20. 517, 1.
- 3. apud Valentinianum I. Rhodanum incusat III 74, 18.
- Βερόη* cuius urbis castellum instauratum Irene appellat Irenopolim III 288, 6.
- Βέρροια* 1. [Bulgariae] urbs III 559, 14.
- 2. Syriae urbs I 372, 1. III 492, 9. 494, 3. 575, 8. v. *Χάλεπ*.
- τὸ Βέσβιον ὄρος* mons ignivomus prope Neapolim II 496, 20. Herculaneum et Pompeios cinere obruit 497, 10. — I 516, 17.
- Βεσλεήλ* praef. tabernaculo conficiendo I 64, 2.
- Βέσουρα* Iudaeae urbs I 382, 13.
- Βετρανίων* coniunctus cum Magnentio tyrannidem affectat III 37, 5—38, 9. Constantio II. se dedit 38, 9—39, 1. Prusae privatus obit 39, 1—6. 3. 13. 108, 3. 139, 5.
- Βηθλέμ* Iudaeorum urbs I 94, 3. 13. 108, 3. 139, 5.
- Βήλ*, v. *Βαδάλ*.
- Βηρένα* uxor Leonis I., mater Ariadnae et Leontiae III 123, 17. Basiliscus eius frater 125, 18. 128, 10. expulsa 130, 12.
- Βηρσαβέε* uxor Uriae tum Davidis, Salomonis mater I 128, 10—129, 6. 20 s. 130, 6. 141, 6. 143, 5.
- Βήρουλλος* Neronis paedagogus I 520, 1.
- Βηρυτός* urbs I 449, 23. III 557, 18.
- Βηρωσός* Chaldaeus scriptor I 28, 9. 196, 14. 218, 10.
- Βήσσος* qui Darium interfecerat necatur ab Alexandro I 342, 9.
- Βιγίλιος* Romae episcopus II 627, 8. princeps concilii quinti III 168, 2.
- Βιδίνη* urbs a Basilio II. capta III 560, 2. 7.
- Βιζόη* urbs III 346, 14.
- Βιθίας* Poenis obsessis com meatum adducit II 291, 16. eius castellum capitur 292, 12. obses Romanorum 294, 13.
- Βιθυνία* I 410, 5. II 265, 8. 267, 15. 287, 1. 307, 3. 415, 12. 525, 5. 566, 9. III 253, 6. 290, 2. 543, 8. 742, 15. *Βιθυνοί* II 264, 14. 286, 18. 287, 1. III 20, 10. 246, 9. *Βιθυναϊκός* III 263, 14.
- Βίθυς* Cotyis f. captus II 276, 6. patri redditus 276, 18.
- Βίκτωρ* episcopus Romae II 539, 7.
- Βικτωρίνος* 1. Commodi crudelitatem effugit II 532, 21.
- 2. Maurusius necat eum, qui in Britannia contra Probum insurrexerat II 609, 13—19.
- Βινικιανός*, v. *Άννιος* 1.
- Βινίκιος* [M.] Vinicius a Messalina necatur II 466, 7.
- Βιταλιανός* Thrax tyrannus ab Anastasio I. victus III 137, 14. celebratur ut rex a rebellantibus 139, 1. Iustini I. amicus 146, 4. necatur 146, 16. 150, 8.
- Βιτάλιος* Antiochiae episcopus II 625, 16.
- Βλαδιμηρός* Russorum princeps, qui Annam sororem Basilii II. duxerat III 552, 18.
- Βογᾶς*, v. *Ἰωάννης* 26.
- ἡ τῶν Βογομιλῶν αἵρεσις* III 743, 5—744, 4.
- Βόδης* Hannibalis legatus II 140, 6.
- Βοηθός* 1. pater Iozari et frater Eleazari I 472, 20.
- 2. pater Simonis I 501, 2.
- Βοϊδίτζης* Amorium prodit Agarenis III 378, 12.
- Βοΐλας*, v. *Ῥωμανός* 13.
- Βοϊσθλάβος* s. *Στέφανος* sub Constantino IX. Romanos fugat III 617, 13—618, 7.
- Βοιωτία* II 248, 20. 250, 23. 260, 5. 23.
- Βολοσουδής* Turcorum dux cum

- Constantino VII. iungit societatem et baptizatur III 484, 7. 9. Romanos aggreditur 484, 17. a Francis necatur ibid.
- Βολουσιανός* aut imperatoris Galli nomen aut eius filius II 589, 15. 18.
- Βοννιφάτιος* Romae episcopus II 627, 3.
- Βοδός* Ruthae maritus I 94, 13 — 96, 6.
- Βοοσπόριον*, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Βουόιοι* cum Romanis bellant II 164, 18. eorum cum Romanis pactiones 166, 5. contra Romanos bellum videntur parere 169, 4. a Romanis subacti 172, 11. [L.] Postumium Albinum cos. caedunt 205, 19. bellant cum [P. Cornelio] Scipione Nasicia 259, 20.
- Βορίλας* s. *Βορίλος* Nicephori III. servus III 720, 12. 725, 5. Comnenorum hostis 726, 15.
- Βορίλας* Petri f. Bulgari obses Cpoli III 495, 7. Bulgarorum dux a Russis subactus 522, 17. a Tzimisce captus 529, 5. 536, 1.
- Βόσπορος* II 307, 13. 589, 3. 590, 5.
- Βόστρα* urbs II 584, 22.
- Βοτανειάτης*, v. *Νικηφόρος* 11.
- Βουκελλάριοι* milites III 294, 16.
- Βουκεφάλας* equus I 331, 2. 342, 13. 346, 8.
- ἡ *Βουλβία γέφυρα*, v. *Ψώμη*.
- Βουλγαρία* III 278, 16. 279, 8. 309, 6. 387, 13. 512, 18. 535, 5. 564, 15. 565, 4. 566, 2. 567, 10. 571, 11. 579, 14. 599, 7. 601, 11. 650, 14. 713, 16. *Βούλγαροι* III 137, 11. 140, 15. 144, 4. 226, 16 — 228, 6. 229, 12. 237, 3. 13. 238, 6. 239, 9 — 240, 1. 244, 3. 249, 3. 253, 12. 256, 7 — 15. 270, 17. 271, 12 — 272, 7. 275, 17. 278, 16 — 280, 15. 293, 3. 6. 294, 2. 296, 4 — 14. 308, 17 — 311, 10. 314, 3. 16 — 316, 4. 11 — 318, 7. 321, 9 — 322, 12. 344, 15 — 345, 10. 387, 3 — 13. Christiani fiunt 387, 13 — 389, 3. — III 389, 3 — 10. 408, 2. 6. 442, 9 — 444, 9. 457, 7. 463, 3 — 466, 4. 470, 12 — 471, 1. 471, 5 — 8. 471, 13 — 472, 7. 473, 3 — 474, 7. 10. 495, 7 — 13. 513, 7. 522, 17 — 525, 3. 529, 5 — 10. 530, 12. 535, 16. 536, 1. 547, 5 — 549, 18. 563, 12 — 560, 18. 563, 3 — 567, 9. 574, 13. 575, 9. 598, 9 — 603, 16. 643, 7. 679, 7. 713, 1. *Βουλγαρικός* III 599, 7.
- Βούλλας Φήλιξ* latro sub Septimio Severo II 553, 5 — 19.
- Βουῦρρος*, v. *Αφράνιοι* 2.
- Βούρετζης*, v. *Μιχαήλ* 7.
- Βούσιρις* Aegypti urbs a Diocletiano deleta II 614, 16.
- τὰ Βρακά*, v. *Κωνσταντινούπολις*, *μοναί*.
- Βραχάμιοι* III 692, 17.
- Βρέννος* 1. Gallorum rex Romanam capit II 82, 2 ss. de pace agit 85, 21. 86, 4. redit 86, 17. — 2. Gallorum rex, sub quo Galli Asiae minoris partibus quibusdam potiuntur II 265, 9.
- Βρεντίσιον* Calabriae urbs II 128, 15. 209, 1. 320, 7. 321, 9. 340, 17. 342, 5. 12. 372, 2. 376, 19. 395, 3. 11. 399, 18. 493, 15.
- Βρεττανία* I 14, 10. II 337, 22. 465, 9 — 18. 479, 10. 534, 2. 9. 544, 13. 553, 20. eius gentes 553, 22 — 554, 15. eius descriptio 554, 16. — II 615, 10. III 2, 1. *Βρεττανίαι* II 609, 13. 619, 17. 622, 15. *Βρεττανοί* II 553, 22. 555, 3. 16. 559, 19. III 31, 7. *Βρεττανικός* II 533, 18.
- Βρεττανικός* 1. Claudius Germanicus Britannicus Messalinae et Claudii I. f. I 517, 9. II 463, 6. 465, 18. 468, 8. pro nihilo habetur 469, 6. 470, 7. 471, 17. Sosibius eius magister 470, 10. lunaticus putatur 471, 17. eum successorem designare Claudius I. vult 472, 9. pro eo Nero fit imperator 475, 10. necatur 476, 13 — 21. — 2. imperatoris Claudii I. cognomen II 465, 18.
- Βρεττία* Italiae regio II 219, 19. 227, 6. 233, 6. *Βρέττιοι* II 123 7. 124, 7. 126, 13.
- Βρίγγας*, v. *Ίωσήφ* 11.

Βροῦτοι trib. pl. dicti II 332, 18. 21.

Βροῦτος, v. *Ἰούνιοι*.

Βρούας Bithyniae locus III 363, 14.

Βρυέννιος 1. Macedoniae et Cappadociae dux a Michaële VI. deficit III 657, 7. caecatur 657, 16—658, 16.

— v. *Νικηφόρος* 10. 13.

Βυζάντιον a Septimio Severo captum et multatum II 548, 9—549, 11. III 15, 18. 19, 1. urbis descriptio 15, 17—17, 13. Heracleae Thraciae episcopatum post Septimum Severum usque ad Constantinum I. III 19, 1. — II 547, 16. III 5, 10. 13, 18. 14, 5. v. *Κωνσταντινούπολις*. — *Βυζάντιοι*, *Βυζαντίς*, v. *Κωνσταντινούπολις*.

Βύζας dynasta Thrax Andri-
scum prodit II 288, 22.

Βύρσα, v. *Καρχηδών* 1.

Βῶνος Heraclii Constantini III.
curator III 208, 19—209, 7.

Γ

Γαβαά urbs Iudaea I 102, 22.

Γαβαθά urbs Iudaea I 102, 4.

Γαβαθών Philistaeorum urbs
I 156, 19. 157, 8.

Γαβαώ urbs tribus Beniamiticae
I 82, 9. 19. 83, 4. 104, 21. *Γα-
βαωνίται* I 78, 11—22 ss. 82, 9.
137, 19. 23.

Γαβίνιος s. *Γαβήνιος* [A.] Gabi-
nius rogationem fert de Pom-
peio contra piratas mittendo
II 305, 19—306, 10. a Pompeio
frustra ad Hierosolimam ca-
piendam missus I 401, 13. Ale-
xandrum vincit 402, 16. Hyr-
canum restituit ib. 22. Aristobu-
lum vincit eumque cum filio
Romam reducit 403, 1—15. ex
Aegypto rediens Alexandrum
vincit ib. 15. Romam redit ib.
20.

Γαβριήλ 1. archangelus III 214,
9. 15.

— 2. v. *Ῥωμανός* 10.

Γαβρηλόπωλος Constantini
VII. tutor III 457, 15. amotus
462, 14.

Γάγγης s. *Φεισών* fluvius I 22,
3. 346, 12.

Γάγγρα urbs III 117, 4.

Γάδ 1. Iacobi f. I 40, 5 s.

— 2. propheta I 115, 1. 139, 22.
140, 10.

— 3. *φυλή* I 73, 12.

Γαδάτας regis filius ab rege
Assyriorum castratus I 276,
11. deficit ad Cyrum ib. 15 s.
Cyrus ei auxiliium fert 277,
2 ss. insidiis captus et vulnera-
tus a Cyro adiuvatur 277, 19.
dona ab eo Cyro allata 279, 5.
Cyrum comitatur 279, 12. ca-
pit Syrorum castellum 279, 13.
viam monstrare Babylone ius-
sus 295, 4. regia capit et re-
gem ib. 8 ss. ib. 20.

Γαδδής, v. *Ἰωάννης* 2.

Γάδειρα, τὰ Hispaniae urbs I
30, 14. II 228, 20. 230, 9. III
163, 17.

Γάζα Syriae urbs I 32, 13. 92,
18. 336, 17. *Γαζαίοι* I 92, 18.

Γαϊδάδ Enossi f. I 24, 16.

Γάιος 1. episcopus Hierosoly-
mitanus II 539, 1.

— 2. episcopus Hierosolymita-
nus II 539, 1.

— 3. Romae episcopus II 612,
21. 23.

— 4. v. *Αἰρήλιοι* 1, *Καιργόλας*,
Σερουλλίοι 2. 7.

Γάιος Καΐσαρ Agrippae et Iu-
liae f. II 415, 4. 18. ab Augusto
adoptatus 417, 1. ab eodem
honoribus afficitur 421, 1—13.
contra Armeniam missus obit
422, 1—21. — II 418, 7.

Γαλαάδ s. *Γαλααδίτις* s. *Γαλαθηνή*
regio Iudaea I 71, 3. 83, 6. 88,
23. 102, 20. 121, 17.

Γαλαῖσος Furii Camilli Scribo-
niani libertus II 464, 14.

Γαλαρθηναί III 449, 7. 455, 14.

Γαλατία Europae II 177, 3. 182,
4. 302, 19. 316, 10. 342, 16. 18.
343, 14. 367, 5. 370, 2. 5. 371,
18. 377, 14. 427, 4. 437, 15. 453,
8. 486, 19. 500, 1. Asiae II 265,
7. 308, 18. 566, 9. 608, 10. III
71, 6. 200, 3. — v. *Γαλλία*, *Κελ-
τική*. *Γαλάται* Gomares dicuntur
a Gomare I 30, 17. Europaea

gens Celtica, quorum coloni Asiatici habentur II 81, 10. terra sua relicta partim ad Rhipaeos montes proficiscuntur, partim prope Alpes habitant ib. in Italiam proficiscuntur ib. 14. Clusium obsident ib. 17. ob legatos Romanos una cum Clusinis contra se pugnantibus Romam aggrediuntur ib. 18—82, 7. Brennus rex eorum 82, 2. Romanos fugant 82, 12. capiunt Romam Capitolio excepto 82, 18—83, 22. prope Ardeam eos vincit Camillus 84, 1. frustra tentant capere Capitolium 85, 7—19. 88, 6. cum Romanis de pace agentes a Camillo fugantur 85, 20—86, 22. Romam aggredientes a Camillo V dictatore victi Albanum agrum populantur, sed iterum ab eodem vincuntur 90, 8—91, 1. a Romanis victi 93, 7. a L. Camillo dictatore victi 93, 10—94, 3. socii Samnitium 100, 13. contra Gallos missus Fabius Maximus Rullus et P. Decius cos. 101, 20. Tarentinorum socii 106, 14. milites mercennarii Poenorum 139, 13. a Romanis conducuntur 161, 8. cum iis pugnae 164, 20. 165, 8. 12. 169, 4 [169, 7 aut pro *Καρχηδόνοι* revocandum est cum Schaefero (Fleckeis. ann. a. 1877 p. 40) *Γαλάται* aut Zonaras ipse videtur pro Gallis errore posuisse Carthaginenses]. oraculum Graecos et Gallos Romam esse capturos 171, 7. a Romanis victi 171, 15—172, 18. Romanorum socii transeunt ad Hannibalem 185, 3. 186, 17. ad Hamilcarem deficiunt 247, 19. cum Romanis bellant 250, 5—22. subiguntur ab iisdem 252, 9. — I 374, 8. II 182, 15. 225, 21. 267, 10. 453, 11. 456, 17. 479, 10. 11. 489, 11. 611, 8. Asiani II 265, 7—15. *Γαλατικός* II 171, 15. — v. *Γάλλοι*, *Κελτοί*.

Γάλβας 1. Servius Sulpicius

Galba cui imperium praeditum II 439, 15. a Vindice imperator contra Neronem designatus 479, 16 cf. 489, 11. a senatu imperator factus 480, 17. 481, 6. 482, 6. agit clementer 482, 10—18. Vitellii et Othonis contra eum seditiones 483, 1—14. L. Pisonem adoptatum dicit Caesarem 483, 2. necatur 483, 15—484, 2. vitae et regni spatium 484, 10. — I 524, 21 ss. II 488, 7. 489, 5.

— 2. v. *Σουλπίκιοι* 5.

Γάλγυλα Hebraeorum I 79, 8. 11. 102, 4. 104, 10. 136, 13. 173, 15.

Γαλεάγρα, v. *Συράκουσαι*.

Γαλιήνος 1. Valeriani f. una cum patre imperator II 592, 20. Odenathum creat Orientis ducem 595, 18. cum Alamanis, Herulis, Francis bellat 596, 15—22. Ingenuum per Aureolum vincit 597, 6—13. eius pugnae cum Postumo 597, 14—598, 18. eius pugnae cum Macrino, Macriano, Quinto 598, 19—600, 9. Aureoli seditione mota necatur 601, 1—603, 6. eius regni spatium 602, 12. sub eo episcopi Romae, Antiochiae 603, 7—13. eius frater et filius necati 604, 12. — II 603, 21. 604, 11.

— 2. imperatoris Gallieni f. in urbe Agrippina a Postumo necatus II 597, 14—598, 8.

Γαλικός, v. *Τούλιοι* 4.

Γαλιλαία I 405, 5. 415, 18. 464, 19. 477, 17. 508, 14. 515, 5. 524, 4. *Γαλιλαῖος* I 416, 16. 514, 16 ss.

Γάλλα Valentiniani I. et Iustinae filia III 74, 4. Theodosii I. altera uxor 87, 5.

Γαλλέριος, v. *Μαξιμίνος* 4

Γαλλίαι recuperantur ab Aureliano II 607, 12. — I 14, 10. 410, 3. II 615, 9. 14. 619, 18. 622, 9. III 2, 1. 26, 16. 39, 7. 40, 4. 43, 2. 45, 4. 47, 13. 49, 12. 51, 12. 75, 15. 84, 14. 86, 17. 262, 2. *Γάλλοι* II 597, 14. 607, 16. III 67, 1.

Γάλλος 1. Gallus [Tisienus] S.

- Pompeii dux II 381, 11. 13. ad Octavianum deficit 382, 7.
- 2. [Surdinius] Gallus sub Claudio I. senator II 466, 10.
- 3. senator Decio insidiatur II 589, 3. imperator aut Bolusianus dictus aut filium habuit eius nominis 589, 15. cum barbaris Bosphorum populantibus pacem facit 589, 18. Christianos persequitur 589, 22. sub eo motus Persarum 589, 24. sub eo motus Scytharum et aliorum populorum 590, 3—9. 13—21. sub eo pestilentia XV annorum 590, 9. cum f. vincitur et necatur ab Aemiliano 590, 23. eius regni spatium 591, 5. sub eo episcopi Romae 592, 6—16. sub eo haeresis Sabelliana 592, 16.
- 4. Constantii II. patruelis, Constantiae maritus, Caesar dictus contra Saporem II. III 39, 8. 11. ei insidias parat Magnentius 43, 4—44, 7. necatur a Constantio II. Constantia mortua 45, 14—47, 12. 62, 10. 65, 4. — III 49, 1. 50, 14. 56, 4.
- 5. v. *Αλλιοι* 2, *Κορνήλιοι* 28, *Όγούλιοι*.
- Γαμαήλ* Gabriae f. I 256, 5. 253, 22.
- Γάμαλιήλ* pater Iesu pontificis I 522, 5.
- Γάμπερ* Iapheti f. I 30, 17.
- Γαουίνοι* a Tarquinio Superbo dolo subacti II 35, 22—37, 20.
- Γαριδάς*, v. *Ίωάννης* 27.
- Γαριζίν* mons Samariae I 328, 13—329, 8. 355, 12. 356, 7. 367, 11. 482, 16.
- Γαυγάμηλα* s. *Γανσάμηλα* ubi Alexander Darium vicit I 340, 1. II 512, 13.
- Γαυλαντίτις* regio I 71, 3. 464, 19. — *Γαυλανίτης* I 474, 7.
- Γαυράς*, v. *Θεόδωρος* 15.
- Γεγάνιος* M. [Geganius] Macrinus censor II 71, 4.
- Γεδεών* Manassita I 86, 14—88, 7.
- Γεδρωσία* regio I 348, 21.
- Γέθ* quo fugit et Davides et Absalon I 114, 13. 119, 8. 131, 17. v. *Γήθη*.

- Γελάσιος* Romae episcopus II 626, 17.
- Γελβουέ* mons I 121, 10.
- Γελλίμπερ* Hildericho vincto tyrannus Vandalorum a Belisario victus cum familia Cpolim ductus est III 161, 10—165, 2. Amatas eius frater 162, 7.
- Γέλλαι* [Γέλαι] populus Amazonibus finitimus II 310, 6.
- Γεμίνος*, v. *Σερονίλοι* 4. 5.
- Γενέσιος* Leontii f. III 101, 2—12. Illyriorum praef. 102, 7.
- Γενησαρέτ* lacus I 477, 17.
- Γεννάδιος* I. Cpolitanus patriarcha III 127, 9.
- Γενούκιοι* 1. T. Genucius inter Xviros legibus scribundis alter summus imperator II 66, 7. — 2. M. Genucius cos. II 70, 9.
- Γέντιος* rex Illyricus a L. Anicio victus II 275, 8—17.
- Γερμανία* I 525, 5. II 426, 1. 6. 434, 1. 13. 489, 11. 502, 8. 507, 9. *αί Γερμανίαι* II 483, 1. *Γερμανοί* sub Ariovisto a Caesare victi II 315, 21—316, 9. — II 573, 22. 576, 15. 579, 2. 609, 21. III 262, 10. 299, 9. *Γερμανικός* III 261, 11.
- Γερμανίκεια* [Commagenes] urbs III 268, 14. 422, 11—423, 11.
- Γερμανικός* 1. Drusi et Antoniae minoris f. ab Augusto adoptatur I 489, 17. 517, 4. II 424, 4. contra gentes Pannonicus missus 425, 10. 13. Dalmatiae populos subigit 425, 20. cum Tiberio Celticam aggreditur 428, 5. ab Augusto honoratur 428, 11. Germaniae praeses a Tiberio timetur 434, 1. 9. a militibus tumultuantibus ad imperium accipiendum cogi non potest 434, 13—435, 10. Agrippina eius uxor, Gaius eius f. 435, 2. veneno obit 438, 8. eius natura 438, 14. eius filii 439, 4. 440, 8. 15. 443, 1. 446, 17. I 517, 4. — II 435, 11. 437, 3.
- 2. cognomen Tiberii II 435, 14, Caligulae 446, 17, Claudii 460, 7, Britannici 463, 6, Neronis 469, 18, Vitellii f. 487, 1.

Γερμανίων episcopus Hierosolymitanus II 559, 7.

Γερμανός I. Caesar Charitonis maritus III 182, 9. eius filia Theodosii uxor a Phoca necatur 193, 14. 199, 10. eius filia a Phoca necatur ibid.

— 2. Phocae dux a Chosroë victus obit III 199, 2.

— 3. I. Iustiniani f. a Constantino IV. castratus III 222, 6. Cpolitanus patriarcha 245, 2. 247, 5. 256, 2. 256, 18—257, 16. 268, 4—11. 270, 7. 314, 16.

— 4. Nicephori III. servus III 725, 5. Comnenorum hostis 726, 15.

Γέσιος [Gessius] *Φλωρος* Iudaeae procurator I 476, 14. 522, 10. 523, 5—16.

Γέται olim intra Haemum et Istrum habitabant II 408, 4.

Γέτας [P. Septimius] Geta Septimii Severi f. crudelis II 553, 2. cum Caracalla imperator 559, 17. necatur 560, 1—16. — II 561, 3.

Γετική χώρα ἡ ὑστερον *Δακία* ἐπικληθεῖσα II 597, 1.

Γεώργιος 1. martyr III 274, 6.

— 2. I. Cpolitanus patriarcha III 225, 16. 226, 3. 6. 270, 7.

— 3. patricius a Basilio I. sublatu III 419, 1.

— 4. interioris Iberiae princeps Basilio II. filium dat obsidem III 557, 13.

— 5. Abasgorum princeps victus Basilio II. filium dat obsidem III 568, 4. obit 575, 3.

— 6. *δ Μανιάκης* Edesam capit III 580, 6. Sicilia subigit 590, 16—591, 11. Agarenis Africae victis in urbem ductus custoditur 592, 14—593, 15. in Italia victor 621, 5—11. deficit et cadit 621, 11—624, 1.

Γηρσών Moysis f. I 56, 18.

Γήτη Palaestinarum urbs I 98, 21. v. *Γέθ*.

Γηών = *Νεῖλος* Paradisi fluvius I 22, 6.

Γιεζί Elisaei discipulus I 173, 12. 175, 10.

Γιζέριχος Gondigisgli f. Vanda-

lorum rex Cartagenam et Romam capit III 119, 18—20, 12. 160, 6—11. Honorichus eius f. 120, 12. 160, 11. Basiliscum fugat 126, 2—11. Hilderichus eius nepos 161, 3.

Γίσγων, v. *Ἀντίβας* 1. *Ἀσδρούβας* 6.

Γιττῶν (?) Samariae urbs, Simonis magi patria II 474, 13.

Γιώρας Iudaeus Simonis pater I 550, 14.

Γλαβρόων, v. *Ἀκλίω*.

Γλαφύρα Archelai (1) filia uxor Alexandri (7) I 437, 22. Salomen odit 442, 18. superbe tractat Bernicen ib. Pheroras dicit eam amari ab Herode 444,

1. eam colere simulat Eurycles 447, 14 s. post mortem mariti ad Archelaum mittitur 452, 20. Iubae Libyae regis uxor fit; post eiusdem mortem nubit Archelao 473, 11. 472, 12. eius somnium 473, 15. obit ib. 23.

Γλυκύς Corcyrae portus II 395, 15.

οἱ Γογγύλιοι cum Constantino cubiculario fratre et Carbonopsina omnia gubernant III 462, 12.

Γοδολίας Iudaeis praepositus I 206, 2—207, 7.

Γοηλέων castellum III 469, 3.

Γοθολία Achabi filia Iorami uxor I 180, 4. 183, 12—185, 1.

Γοθονιήλ vir tribus Iudaeae I 84, 4—10.

Γολιάδθ Palaestinarum gigas I 109, 5—110, 25. 114, 11. 115, 5.

Γομαρεῖς = *Γαλάται* Gameris posteri I 30, 14.

Γόνδαρις Gondigisgli f. III 160, 6.

Γονδιγισγος Vandalorum rex III 160, 3.

Γορδιανός 1. I contra Maximinum Thracem imperator salutatur II 576, 21—577, 12. 18. moritur filio successore relicto 579, 18. 580, 1. eius vitae et regni spatium 579, 18.

— 2. II. imperator II 579, 22. Persis bellum infert 580, 7.

- [Gordiani III. res ad Gordianum II. sunt relatae.] moritur 580, 1. 7. eius regni spatium 580, 7. — II 580, 18. 581, 17.
- 3. III. imperator Persas vincit II 581, 17. Timesocles eius socer praef. praet. 582, 2—4. necatur 582, 1—13. eius regni spatium 582, 13.
- Γόρδιος* episcopus Hierosolymitanus II 559, 7.
- Γόρτυνα* urbs III 348, 17.
- Γότιθοι* III 13, 9. 98, 9. 165, 17. 169, 4—18. 261, 15—262, 10.
- Γοτθικός* II 596, 20.
- Γουλούσσας* Masinissae f. natu minimus a Scipione exercitus regni accipit et ad cos. perducitur II 285, 15—286, 4.
- Γουνδαμοῦνδος* Honorichi nepos Arianus Vandalorum rex III 160, 13—161, 1.
- Γραικός* nomen Graecis per contemptum a Romanis impositum II 149, 5.
- Γράκχος*, v. *Σεμπρόνιοι* 2. 4.
- Γρανιανός*, v. *Ἐρῆνιοι* 2.
- Γρανικός* flumen I 333, 18.
- Γράτα* Valentiniani I. et Iustinae filia III 74, 4.
- Γραιανός* Valentiniani I. et Severae f. appellatur imperator III 74, 2. 82, 8. patri succedit imperator Occidentis 75, 15. morti paternae non aderat 82, 9. Valentinianum II. fratrem asciscit regni collegam 82, 6—17. orthodoxus Valenti non auxilio venit 83, 1. pastores eiectos reducit 83, 4. ab eo arcessitus Theodosius I. Scythas fugat 83, 6—84, 6. Orientis et Thraciae idem imperator, Gratianus Occidentis 84, 7—14. necatur sex annis post patris obitum 84, 14. 18. 85, 10.
- Γράτος* ab Iudaeis ad Romanos deficit I 468, 13. Simonem necat 469, 5.
- Γρηγοῦρας* 1. Heraclii legatus Nicetam f. contra Phocam mit-
- tit III 202, 3—10. — III 207, 4.
- 2. Constantini Ducae f. III 459, 15.
- 3. Constantini Ducae socer III 460, 13.
- Γρηγορία* Nicetae filia, uxor Heraclii Constantini III., mater Constantis III 216, 8.
- Γρηγόριος* 1. *ὁ μέγας*, *ὁ θανυμαρουγός* Origenis auditor II 581, 12. Athenodorus eius frater ibid. cum fratre Paulum haeticum convincit 603, 13.
- 2. I. Romae episcopus II 627, 10.
- 3. I. *ὁ μέγας* (*πολύς*) *ἐν θεολογία* Nazianzenus, poëta III 61, 17. libere Cpoli contentionatur 89, 16. Cpolitanus patriarcha se abdicat throno et Nazianzum redit 91, 1—6. v. ind. auct.
- 4. Nyssae episcopus princeps concilii secundi III 90, 8.
- 5. a Sergio contra Leonem III. salutat rex et Tiberius nominatus a Paulo interficitur III 253, 15—255, 7.
- 6. II. papa Romanus Leonem III. eiusque socios anathemate notat neque iam pendit vectigalia III 261, 6. 262, 15. 299, 11. pacem facit cum Francis ibid.
- 7. Leonis V. f. castratus relegatur III 336, 2. 337, 2.
- Γυλάς* Turcorum princeps cum Constantino VII. iungit societatem et baptizatur III 484, 9—17.
- αἱ Γυμνησιαὶ νῆσοι* Baleares tres prope Hispaniam sitae II 230, 15. 20. eorum incolae funditores 230, 15.
- Γυμνοσοφισταί* I 348, 2.
- Γύρως* flumen in Lalacaone III 397, 4—10.
- Γωβρούας* 1. Assyrius ad Cyrum deficit I 274, 3. 275, 10. 276, 2—16. 295, 4—23.
- 2. unus de VII Persis, qui Smerden necant I 307, 20. 308, 3. 309, 5. 16.

Δ

- Δαβίδ* 1. Iessaei f. a Samuele unctus I 108, 12. 16. Saulis minister 108, 21. Goliatham vincit 109, 13—110, 25. Saulis insidiis petitus 111, 1—10. Melcholem ducit 111, 13. Saulis insidiis petitus ad Samuelem fugit 111, 13—113, 15. fugit ad Abimelechum, Anchum, in Moabitidem 113, 16—115, 23. degit in deserto 115, 23—119, 7. ducit Abigaeam 118, 9. ad Anchum se confert 119, 7—122, 13. omnium Hebraeorum rex succedit Sauli 122, 13—125, 3. Hierosolyma capit 125, 4—15. hostes saepe vincit 125, 4 ss. 127, 2. 149, 22. 127, 14—128, 9. 130, 8—15. 138, 5—19. Bersaben ducit 128, 10—130, 7. luget quod Amnon necatus est ab Absalone 130, 15—132, 12. eius pugnae cum Absalone 133, 1—136, 12. carmina sacra componit 138, 20. populum numerat 139, 15—140, 10. aram constituit 140, 10—17. senex Salomonem facit regem et monet 140, 18—142, 3. moriturus eundem iubet templum exstruere 142, 4—21. obit et humatur Hierosolymis 142, 21—143, 3. eius monumentum apertum ab Hircano et Herode 388, 8. 441, 19. 442, 4. eius progenies 96, 4. 123, 21. 125, 14. 130, 6. 16. 183, 13. 184, 4. 199, 16. 204, 25. 313, 15. II 504, 3—20. — I 126, 8—127, 13. 132, 13—133, 1. 136, 13—138, 19. 139, 3—14. 149, 17. 156, 3. III 447, 17 cet. v. ind. auct.
- 2. imp. Heraclii et Martinæ f. III 207, 16.
- 3. Bulgarorum rex III 496, 11. 547, 5. 9.
- 4. Iberiae princeps, cuius heres Basilius II. fit III 557, 9. eius frater Georgius 557, 13.
- 5. Bulgariae archiepiscopus III 566, 2.

- Δαγών* 1. Azotiorum deus I 98, 6.
- 2. castellum I 386, 22.
- Δαδάστυα* Galatiae urbs, ubi Iovianus obit III 71, 6—15.
- Δαθάν* vir tribus Rubeniae I 67, 21—69, 2.
- Δακία* II 553, 18. 597, 1. III 27, 18. *Δακός* s. *Δάκαι* I 6, 1. II 425, 8. 508, 16. 20. 510, 1. 5. 624, 1. III 122, 1.
- Δακίβυζα* III 76, 5.
- Δακικός* Traiani cognomen II 509, 13.
- Δαλασσηνός*, v. *Κωνσταντίνος* 20.
- Δαλιδά* Sampsonem prodit I 92, 23—94, 2.
- Δαλματία* II 371, 19. 389, 11. 408, 7. 425, 18. 429, 16. 618, 10. deficit ab imperio Romano III 352, 6. *Δαλμάται* II 280, 13—22. 613, 14.
- Δαμασκός* ab Arami f. condita eiusque situs I 33, 9. David ibi praesidium collocat 126, 22. Damasci rex ab Azahelo necatur 179, 13—180, 8. eo redit Raason 191, 21. a Thaegephalasar capta 192, 10. bellum eius cum Nabuchodonosore 247, 8. 248, 1 s. ibi obit Cambyses 305, 4. ab Alexandro M. capta 336, 7. — I 399, 18. III 557, 18. *Δαμασκηός* III 270, 7.
- Δάμασος* Romae episcopus II 626, 4.
- Δαμαρούς* [mons ad Chrysopolim] III 242, 4. 643, 19.
- Δαμοκράνεια* prope Cpolim cum monasterio S. Michaëlis III 616, 3.
- Δάν* Iacobi f. I 40, 1. eius tribus 83, 20. 89, 18. 152, 13.
- Δαναός* II 507, 12.
- Δανιήλ* nobilis Iudaeorum puer castratus a Nabuchodonosore nominatur Baltasar I 209, 4. 215, 19. 219, 11. cf. 10, 11. ei cum III aliis pueris cibi inanimis concessi 209, 8 s. in omni doctrina proficit ib. 20. somniorum interpretandorum peritus ib. 21. Nabuchodonosoris somnium de regnis in-

terpretatur seque et tres socios hac re servat ib. 23 s. 10, 10. a Nabuchodonosore Babylonis fit dominus 215, 17. tres pueri in igne a deo servati sunt eius cognati 216, 4. somnium Nabuchodonosoris de eius fato interpretatur ib. 16 s. eius somnia 222, 9. 228, 22. 230, 5. 16 ss. 236, 19—246, 23. Baltasari scripturam miraculosam explicat 219, 14. 296, 1. a Cyaxare in Mediam translatus in cavea leonum salvus manet 220, 19 s. cur a Gabriele dicatur vir desideriorum 237, 4. 9. eius librum videt Alexander M. 354, 22. non falsus vates de templo 369, 23.

Δάνουβις Danubius fl. III 181, 11. 678, 10. v. *Ίστρος*.

Δάος, v. *Απολλώνιος* 2.

Δαρδανία II 289, 3. *Δάρδανοι* finitimi Macedoniae II 246, 17.

Δαρδάριοι Moesiae populus II 408, 10.

Δαρσίος 1. I. Hystaspis filius I 240, 9. ex Perside Susa pervenerat I 308, 4. unus de VII Persis qui Smerden occidunt 308, 3. 309, 5. cum Gobrya Smerden necat 309, 16. proponit regem esse creandum 310, 8. rex fit 310, 5—311, 8. 231, 15. spondet se regem factum vasa sacra Babylone missurum Hierosolyma 311, 9. Zorobabel eius amicus 311, 11. proponit certamen dicendi, quo vincit Zorobabel 311, 17—312, 17. a Zorababele monitus Iudaeos omni modo iuvat ad instaurationem urbis templeque 312, 20—313, 9. cf. 240, 12. 305, 2. 314, 14. querelas populorum Iudaeis finitimum epistola ex regiis commentariis sumpta repellit 315, 4—14. Iudaeorum legatione audita Samaritanos ad eos iuvandos monet 316, 8. Scythas subigit 225, 3. moritur Xerxe herede relicto 225, 5. 316, 15. eius res in Danielis

somnio descriptae 224, 15. 225, 3. 231, 9. — II 452, 12. v. *Κναζάρης*.

— 2. III. Arsamis f. I 242, 4. satrapae eius ad Granicum ab Alexandro victi 333, 18. Susis contra Alexandrum profectus apud Issum fugatur 233, 20. 329, 1. 334, 16—336, 6. eius uxor, mater, duae filiae captae 335, 19. pecunia et pars impedimentorum eius ab Alexandro captae 336, 7. eius epistula ad eundem de regno dividendo data 338, 8. Alexandri epistula ad eum 333, 13. uxor eius moritur et honestissime sepelitur 338, 14 s. eius testimonium de Alexandro 339, 10. Arbelis fugatus 232, 23. 339, 13—340, 11. fugit 340, 6. eum persequitur Alexander 341, 15. moritur 342, 1—7. Staturam filiam eius uxorem ducit Alexander 349, 19. — I 10, 21. 242, 4.

— 3. Artabani (1) Parthorum regis f. I 484, 4.

Δάυριοι Apuliae II 196, 17.

Δάφνη Antiochia suburbium I 416, 18. III 64, 1. 18. *ἡ ἐν (πρός ἐπὶ) τῇ Δάφνῃ Ἀντιόχεια* 522, 8. 557, 18. 588, 13. *Δαρναίος* Apollo III 64, 1—65, 1.

Δεβελτός Thraciae urbs a Bulgariis dicta *Ζαγοράς* III 389, 6.

Δεβώρα mulier fatidica Baraeum ducem contra Chanaeos creat I 85, 14—86, 11. ;

Δεϊνα Iacobi filia I 40, 14. 42, 7 ss.

Δεκαβέ, v. *Ίωσήφ* 8.

Δεκέβαλος Dacorum rex a Traiano victus se necat II 508, 20—510, 6. eius thesauri 510, 7—20.

Δεκέμβριος III 469, 14.

Δεκέντιος Magnentii frater Caesar Gallias iubetur custodire contra Constantium II. III 39, 7. se necat 45, 4.

Δεκίδιος, v. *Δεκίλλιος*.

Δεκίλλιος [*Δεκίδιος*] [L.] Decillius [Decidius] Saxa legatus An-

- tonii et Octaviani bellat cum Bruto et Cassio II 359, 2.
- Δέκιοι* 1. [P.] Decius [Mus] contra Latinos mortem pro patria occumbit II 94, 10—96, 19.
- 2. P. Decius [Mus] contra Gallos mortem pro patria occumbit II 101, 20—103, 2.
- 3. Decium se ipsum devoturum esse ad victoriam Romanis parandam inter Pyrrhi milites rumor spargitur II 119, 7—21.
- 4. Decius Mundus a Tiberio in exilium missus I 480, 15—482, 14.
- 5. a Philippo Arabe in Moesiam missus a militibus imperator salutatur II 584, 2—14. vincit Philippum Arabem 584, 15. imperator 584, 20. Valerianum collegam asciscit 585, 3. Christianos persequitur 585, 6—10. 589, 22. sub eo episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum, Alexandriae et martyres 585, 10—22. 592, 6. necatur cum filio post biennium imperii Gallo insidiante 589, 1—14.
- Δέλλιος* [Q.] Dellius Alexandriae persuadet, ut imagines liberorum ad Antonium mittat II 421, 3. ad Octavianum deficit II 397, 18. 398, 1.
- Δελφινᾶς* Bardae socius ad Chrysopolim a Basilio II. victus et necatus III 552, 15—553, 4.
- Δελφοί*: eo legati missi II 40, 4—41, 2. 75, 1. oraculum Delphicum Romanis post cladem Cannensem datum II 205, 1.
- Δένδρις* homunculus fatuus in regia Theophili III 359, 19—361, 4.
- Δημάρατος* Corinthius pater Tarquini Prisci II 26, 4.
- Δημητριανός* Antiochiae episcopus II 596, 10. 603, 9.
- ἡ Δημητριάς, ἡ Θεσσαλική* II 249, 15.
- Δημήτριοι* 1. Phalereus bibliothecae a Ptolemaeo Philadelpho praepositus favet Hebrae-
- orum libris I 356, 16. 358, 9. 17.
- 2. I. [Soter] f. Seleuci Roma fugit et regno potitur Antiocho et Lysia necatis I 372, 12. II 279, 16—280, 12. Bacchidem mittit Alcimo auctore contra Iudam Maccabaeum I 372, 15. Alcimo auctore contra Iudam mittit Nicanorem qui vincitur et necatur 373, 10. mittit contra Iudam Bacchidem qui eum necat et pugna cum Ionatha facta et praesidio Hierosolymis relicto redit 374, 13—376, 12. mittit Bacchidem contra Ionatham, qui pugna facta pacem facit cum Iudaeis 376, 16—377, 13. Orophernem iuvat II 277, 21. Andriscum tradit Romanis 287, 10. ab Alexandro vexatus adit Ionatham de societate I 377, 14. vincitur et necatur ab Alexandro (3) anno regni XI. 378, 6. Demetrius eius f. 378, 15.
- 3. II. Nicanor I 380, 15. Demetrii I. f. ex Creta in Ciliciam proficiscitur 378, 15. in pugna cum Alexandro a Ptolemaeo, cuius gener (cf. 385, 17) fit, adiuvatur 379, 11. Antiochiae rex 379, 15. cum socero vincit Alexandrum 380, 2. Asiae rex ib. 15. Ptolemaei milites frustra corrupturus est, elephantis eius potitur ib. contra Ionatham profectus placatur 381, 1. Ionathae socius ib. 13. Antiochenos vincit ib. 15. Iudaeis bellum minatur ib. 21. a Tryphone victus in Ciliciam abit 381, 22. eius duces ab Ionatha victi 382, 6. a Parthis vincitur et capitur 383, 13. Antiochus Soter eius frater 385, 19. a Parthis sub expeditionem Antiochi fratris solutus Syriae regno potitur 388, 14. ab Alexandro Zebina victus Ptolemaidem se recipit; ab Cleopatra uxore exclusus Tyri necatur 388, 21—389, 8. Antiochus Grypus eius f. 389, 9.

- 4. legatus reginae Sardiæorum II 170, 7. ad Romanos deficit 170, 12. rex Sardiæorum tutorio nomine fit 170, 17. a Romanis victus et captus 174, 17—175, 12.
- 5. Philippi III. Macedonis f. Romanorum obses II 251, 11. domum remittitur 261, 17. a patre necatur 268, 1.
- 6. Cassii minister II 362, 20.
- 7. Caesaris libertus II 374, 16.
- 8. episcopus Alexandriae II 539, 9. 559, 1.
- 9. Thessalonicae martyr III 597, 2.

Λημήτριον Romæ II 394, 15. 20.

Δημόκριτος Aetolorum dux *Φλαμίνιον* [Flaminio] societatem repudiat II 261, 3. a Glabrione captus ibid.

Δημοσθένης Caesareæ Cappadociae dux fortissimus II 594, 19—595, 6.

Δημόφιλος patriarcha Cpolitanius Arianus III 74, 8.

Δημόχαρις [*Δημοχάρης*] S. Pompeii classis praef. II 379, 17. 380, 1. se necat 382, 6.

Δίαιτος Achaeorum dux se necat II 295, 11—296, 6.

Διακόνησσα, v. *Κωνσταντινούπολις*, *ἐκκλησία*.

Διακοπή locus I 126, 6.

Διγλάθ = *Τίγρις* Paradisi flumen I 22, 8.

Δίδιοι [M.] Didius Iulianus ortus Mediolani imperator II 542, 15—543, 15. est in populi odio 543, 16—544, 12. necatur 544, 13—545, 22. eius vitae et regni spatium 545, 22. — II 547, 19.

Δίδυμος sectator Origenis haereticus III 168, 5.

Δίκωρος, v. *Ἀναστάσιος* 2.

Δινάχ Megari iudicis Israëlitarum pater I 85, 8.

Διογένης 1. Sinopensis Corinthi aditur ab Alexandro M. I 333, 6.

— 2. v. *Κωνσταντίνος* 19.

— 3. v. *Ρωμαός* 12.

Διοκλής scriptor I 218, 10.

Διοκλητιανός bello Persico cla-

rus a militibus imperator salutatur II 611, 24. Carinum necat 612, 3. Dalmata (618, 10), Anulini libertus, ex milite gregario evectus 613, 14. 17. Numeriani caedis expers Aprum necat 613, 18. Maximianum Herculium sibi asciscit 614, 3. persequitur Christianos 614, 8. 617, 15. Busiridem et Coptum delet 614, 16. Achillem tollit 614, 18. Maximinum Galerium, Valeriae maritum, Constantem Chlorum, Theodora maritum, Caesares facit eum Herculio 614, 24. per Galerium vincit Persas 616, 4—617, 4. alia eius bella 617, 5. superbus insignia imperatoria auget 617, 8. triumphum Persicum agit 618, 14. imperio se abdicat 618, 3. privatus degit Salonis 618, 10. obit 621, 14—18. — I 14, 10. II 621, 24.

τὸ Διομηδεῖον πεδῖον de quo oraculum II 196, 14.

Διομήδης ab eo campus Diomedeus dictus II 196, 17.

Διονύσιος 1. Messenius in solio Alexandri M. sedet I 351, 14.

— 2. Alexandriae episcopus II 585, 17. 596, 10. 613, 8. eius epistula 588, 1—23.

— 3. Romae episcopus II 603, 7. 612, 17.

Διδύσσος Antonius vocabatur II 393, 17.

Δίος 1. scriptor I 148, 14.

— 2. episcopus Hierosolymitanus II 559, 7.

Διδόσκορος Alexandriae episcopus in concilio Ephesino Eutychis dogmata rata facit et Flavianum expellit III 107, 10—108, 3. cogit episcopos legi a se datae subscribere 108, 5. Chrysaephio sicut ut regi persuadeat, ut Anatolium faciat patriarcham Cpolitani 108, 13. contra eum concilium quartum 115, 6—117, 3. Gangram exsul missus 117, 4. ei succedit Proterius 117, 7. — III 117, 10. 129, 1. 134, 6.

Διαιδέριος Magnentii frater ab

- eo vulneratur III 44, 18. ad Constantium II. transit 45, 7.
- Δοβρομηρός* Berrhoeam Basilio II. tradit III 559, 14.
- Δοθαίη* Palaestinae urbs I 176, 8.
- Δόχεια* castellum III 704, 13.
- Δολαβέλλας*, v. *Κορνήλιου* 14. 27.
- Δολιάνος* Aaronis filium se esse simulans Bulgaros ad seditionem movet III 598, 13—599, 4. Tichomero sublato Romanorum fines vastat 594, 4—600, 9. caecatur 601, 7—603, 6. 11.
- Δολιχιανός* episcopus Hierosolymitanus II 539, 3.
- Δομεντζιολός* imp. Phocae frater III 199, 4.
- Δομετιανός* Vespasiani f. II 491, 7. cum Muciano rem gerit 492, 13. Caesar 492, 15. eius potestas 493, 1. 3. Titi triumpho interest 494, 13. de morte Titi suspectus 498, 14—499, 2. Domitia eius uxor 498, 20. imperator 499, 3. pessima eius natura 499, 5. Domitiam repudiat Paride necato 499, 13. Domitiam reducit, sed rem cum Iulia habet 499, 16. expeditio eius in Galliam et trans Rhenum 500, 1. consul in X annos, censor per totam vitam 500, 10. eius acta et dicta 500, 20—501, 15. Nasamones sub eo delentur 500, 12. Metium necat 501, 10. necatur 501, 15—502, 7. 21—503, 5. eius interitus praedictus 502, 8. 503, 5. eius vitae et regni spatium 503, 13. Christianos persequitur 504, 1. Ioannem relegat posterosque Davidis tolli iubet 504, 3—20. Nervam paene occidit 505, 4—13. honores ei mortuo abrogantur 505, 16.
- Δομέτιος* imperatoris Probi frater, pater Metrophanis I. episcopus Byzantinus III 19, 7. Probus et Metrophanes eius filii 19, 11.
- Δομιτία* imperatoris Domitiani uxor II 498, 20. repudiatur 499, 13. reducta 499, 16. mariti necis haud ignara 501, 20.
- Δομιτιανός* praef. praet. sub Constantio II. necatur a militibus Galli III 45, 18—46, 18.
- Δομίτιοι* 1. [Cn.] Domitius [Ahenobarbus] Sullae inimicus necatur II 301, 1—6.
- 2. [L.] Domitius [Ahenobarbus] a Caesare Corfinii captus ad Pompeium fugit II 319, 20—320, 4.
- 3. Cn. Domitius [Ahenobarbus] tenet sinum Ionium contra Octavianum II 368, 1. ad Antonium se confert 369, 4. cos. ad Antonium se confert 392, 13—393, 3. ad Octavianum deficit 396, 15.
- 4. [Cn.] Domitius (*Δομέτιος*) Ahenobarbus Neronis pater I 517, 4.
- 5. Domitius Afer vitae periculum a Caligula effugit II 452, 21. causidicus sub Claudio I. 471, 2. 3.
- 6. Domitius Ulpianus praef. praet. sub Severo Alexandro multa corrigit II 571, 10. sub eo orta seditio inter populum et milites 571, 15. Flaviano et Chresto occisis ipse necatur 571, 12.
- Δομνετία* imp. Phocae filia, Prisci uxor III 201, 7.
- Δομνίνα* Valentis uxor Ariana III 75, 19.
- Δόμνος* 1. Antiochiae episcopus II 603, 20. 613, 2.
- 2. Antiochiae episcopus II 628, 4. III 108, 9.
- Δορόστολον* s. *Δρόστορα* III 443, 11. 529, 16. a Tzimisce capitur 524, 16.
- Δορύλαιον* urbs III 379, 4.
- Δοσίθεος* Hyrcani II. amicus I 427, 4 ss.
- Δουίλιος* C. Duilius cos. classi praefectus II 140, 1. Hannibalem proelio navali vincit 140, 17—141, 14. Segestacos liberat et elapsa aestate Romam redit 141, 20.
- Δοῦκες* III 675, 18. v. *Ἀνδρόνικος* 3s., *Κωνσταντῖνος* 21, *Ἰπανθήριος*.
- Δουκικός* III 450, 2.
- Δρέπανον* Siciliae urbs II 142,

3. 158, 1—7. 159, 1—16. 160, 9. 161, 17 ss.
- Αριζίων* castellum in Ciliciae aditu III 501, 17.
- Αρίστρα* s. *Δορόστολον* III 443, 11. 529, 16.
- Αροστίλλα* 1. Agrippae I. f., soror Agrippae II., uxor Azizi, tum Claudii Felicis I 504, 21. 516, 9. 14. 17.
- 2. Caligulae soror, M. [Aemilii] Lepidi uxor II 450, 18. 453, 16.
- Αροστος* 1. maior, [Ti. Claudii] Neronis et Liviae f. II 375, 8. 17. Octaviam humat 418, 18. multas gentes subigit 418, 10. 22. obit 419, 6. sepelitur 419, 7—11. Germanicus eius f. 424, 4. Claudius eius f. 460, 7. Antonia eius uxor I 487, 9. Agrippae amicus ibid.
- 2. II. Tiberii et [Vipsaniae] Agrippinae f. I 487, 9. II 436, 18. Augusti testamentum recitat 429, 19. de eodem habet orationem funebrem 430, 7. patri est odio 436, 18. eius f. obit 437, 10. cum Tiberio cos. 439, 20. veneno perit 440, 2—13. I 492, 15. eius uxor II 440, 3. 16. eius filia 440, 8. 442, 8. Pseudodrusus 444, 2. — II 438, 14. 442, 16.
- 3. III. Germanici f. II 440, 9.
- 4. Neronis cognomen II 469, 18.
- Αυρηάχιον* II 280, 13. 359, 14. III 565, 12. 600, 4. 617, 18. 715, 17. 723, 7. 735, 1. 750, 7. v. *Ἐπίδαμνος*.
- Αύστρος* Macedonum mensis I 327, 9.
- Αωήκ* Saulis servus Syrus I 115, 5.
- Αωρίς* Herodis uxor Antipatri mater I 409, 21. 456, 17.
- Αωρίται* I 501, 11.

E

- Ἐβερ* Salae filius Hebraeorum pater I 33, 12. 15.
- Ἐβσσοσ* una de Balearibus II 230, 20.

- Ἐβραῖος* ab Hebere nominati I 33, 15. v. ab Aegyptiis vexati 52, 1—58, 9. Aegyptum desierunt 58, 9 ss. eorum respublica inde a Moysae usque ad reges 103, 18. apud eos oritur bellum civile 123, 18. ultra Euphratem abducti 208, 8. 260, 16. a Cyro reducti 303, 13. — I 33, 19. 58, 9—85, 6. 85, 10—194, 15 cet. II 490, 3. III 200, 16. 257, 19. eorum annus I 242, 7. eorum Nisan 57, 19. eorum pascha 57, 23. eorum sabbatum 21, 15. eorum siclus 65, 4. voces eorum explicantur 21, 15. 22, 16. 30, 10. 33, 14. 37, 10. 43, 17. 59, 20. 79, 13. 85, 16 cet. *Ἐβραϊκός* 3. I 18, 4. II 558, 12. *τὰ Ἐβραϊκά*, v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*. — *Ἐβραῖς* I 21, 11. 53, 11. II 568, 12. *Ἐβραϊστί* I 81, 6. 195, 11. 318, 15.
- Ἐγεστα* Siciliae urbs II 137, 7. 8. 140, 14. *Ἐγεσταῖος* II 141, 20.
- Ἐδεσσα* II 563, 20. 593, 10. 12. 594, 1. III 104, 10. Osroënae provinciae dicitur urbs. 149, 4—13. — III 199, 1. 479, 7. 580, 6. 590, 8. 591, 12—592, 13. *Ἐδεσηνοί* III 479, 9.
- Ἐδώμ* Esau dictus I 43, 11.
- Ἐξσκίας* 1. Achozi f. Iudae rex I 192, 16. 193, 1—15. 194, 16—196, 21. 196, 21—198, 2. Manasses eius f. 198, 3.
- 2. latro ab Herode occisus I 405, 9. Iudas eius f. 468, 18.
- Ἐκασία* imp. Theophilo apte respondet III 354, 3—14. monacha 354, 14—355, 2.
- Ἐλλάς* Cleopatrae ancilla II 404, 20.
- Ἐιρήνη* 1. numen cuius statua II 418, 12.
- 2. Scytharum (Chazarorum) Chagani filia, Copronymi uxor prima orthodoxa III 263, 7. 269, 5.
- 3. Leonis IV. uxor III 278, 12. una cum Constantio VI. imperat 285, 1. Leonis IV. fratribus rasis Mauricii coronam ecclesiae reddit 285, 3—16. Arabes fugat 285, 16. sub eo

in Thracia cista cum inscriptione memorabili inventa 286, 1. Caroli Magni filia spreta Philareti filiam Constantino uxorem dat 286, 6—15. cogitur pacem cum Arabibus facere 286, 16—287, 9. eius pugnae cum Elpidio 287, 9—288, 3. a Paulo frustra cum filio petit, ut ad ecclesiam redeat 288, 10. sub ea VII. concilium Nicaeae habitum 289, 9—290, 15. a filio imperium ei admittitur 290, 16—292, 15. ab eodem iterum in societatem imperii recepta 293, 9 (v. *Κωνσταντῖνος* VI.). de eius consilio Alexio Moseli oculi eruti 294, 11. de eius consilio Maria tonsa 295, 11. filium caecat et sola rerum potitur 297, 5—298, 14. omnes mariti fratres (sed v. *Νικηφόρος*) caecat 300, 3—14. Aëtius eunuchus potentissimus impedit Irenes conubium cum Carolo M. faciendum et studet Leonem fratrem evehere ad imperium 300, 6. 15—301, 9. a Nicephoro in insulam Principis relegata 301, 9—303, 9. Lesbii exsul obit 304, 9. Theophano eius propinqua 305, 14. — III 282, 7.

— 4. Ioannis Ducae neptis Alexii I. Comneni uxor III 730, 17—731, 6. 733, 4. omnia regit 747, 2—18. Bryennium maxime diligit 743, 3. Ioanni infensa 748, 6—15. aegra 752, 13. cum Bryennio omnia regit 754, 6—755, 2. 758, 13. cum filiabus adest morienti marito 760, 18—762, 16. — III 764, 1.

— 5. Sanctae Irenae ecclesia, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία*.

Ειρηνόπολις castellum Beroae ab Irene instauratum ab eaque sic appellatum III 288, 6.

Ἐκάβη III 198, 7.

Ἐκβάτανα 1. urbs Mediae I 247, 13. 255, 15. 256, 21—260, 15. 302, 4. 306, 22. 315, 4. 350, 20.

— 2. Syriae urbs, ubi obit Cambyses I 306, 18—25.

Ἐκλεπτος cubicularius Commodo insidias parat II 538, 4. ad Pertinacem imperium defert 539, 18. necatur 542, 7.

Ἐλαδᾶς, v. *Ἰωάννης* 25.

Ἐλάμ Semi f. I 33, 3.

Ἐλάτεια urbs II 249, 1.

Ἐλβιοι [C.] Helvius Cinna trib. pl. necatur II 338, 18.

Ἐλβίτιοι Gallorum populus a Caesare domitus II 315, 21.

Ἐλγα Russa Constantinum VII. convenit et baptizatur III 484, 19.

Ἐλεγάβαλος Soaemidis f., Caracallae f. dicitur II 565, 17. imperator salutatur 565, 22. Avitus, Pseudantoninus, Assyrus, Sardanapalus, Eleagabalus dicitur 567, 1. 14. 18. crudelis et impudicissimus 567, 9—14. Eleagabalum deum Romam introducit 567, 14. acta et vita eius 567, 16—570, 2. adoptat Severum Alexandrum 570, 3. necatur 570, 7—14. Tiberinus dicitur 570, 15. eius regni et vitae spatium 570, 17. — II 571, 3.

Ἐλεάζαρ s. *Ἐλεάζαρος* 1. Moysis f. I 56, 17.

— 2. Aaronis f. pontifex I 70, 14. 74, 20. 75, 4. 81, 1. 97, 15.

— 3. frater Simonis pro Onia filio fratris pontifex I 357, 12. 360, 16. ad Ptolemaeum Philadelphum LXX interpretes mittit 357, 12—358, 3. obit 360, 14.

— 4. *Ἀῤῥαν* Mattathiae f. I 367, 15. 371, 5.

— 5. pro Ioazaro fratre ab Archelao creatur sacerdos I 472, 10. 15.

— 6. Annae f. pontifex I 477, 9.

— 7. Galilaeus Izatem movet, ut circumcidatur I 508, 14.

— 8. pugnat cum L. Bassio I 554, 4—557, 4.

— 9. Iudae posterus sicariorum praef. I 558, 3—559, 19.

— 10. magus Vespasiani temporibus I 146, 2.

Ἐλένη [*Ἐλένη*] 1. Adiabenorum regina, soror et uxor Mono-

- bazi Iudaicam religionem amplectitur I 506, 10. — I 506, 12—509, 10.
- 2. uxor vel concubina Constantis Chlori, mater Constantini I. III 1, 3—11. baptizatur 11, 20. cum Silvestro Hierosolyma proficiscitur et cruce inventa redit 12, 4. obit 24, 4.
- 3. filia Constantini I. et Faustae, Apostatae uxor III 12, 9. 49, 1.
- 4. Romani Lacapeni filia, Constantini VII. uxor III 468, 8. 481, 5. 483, 4. 12. 487, 4.
- 5. Alypii filia, Constantini VIII. uxor III 570, 14.
- 6. Romani III. neptis III 575, 5.
- 7. Roberti Langobardi filia, Constantini uxor III 714, 3.
- 8. oppidulum III 33, 17. — Videtur Zonaras constanter adhibuisse Ἐλένη, nunquam Ἐλένη.
- Ἐλεύθερος Romae episcopus II 532, 10. 539, 7.
- Ἐλιακέμ a Nechao Iudae rex factus nominatur Ἰωακέμ I 200, 18.
- Ἐλισάν princeps Alisaeorum qui sunt Aeolenses I 31, 12.
- Ἐλισσαίη s. Ἐλισσαῖος Eliae discipulus propheta I 169, 22—180, 20. 186, 17. 187, 2.
- Ἐλιφάτζ tabernaculo conficiendo praef. I 64, 2.
- Ἐλιωναῖος Cithaeri f. sacerdos I 503, 9. v. 506, 8.
- Ἐλκανᾶ pater Samuelis I 96, 12. 14.
- Ἐλκίας 1. equitum magister una cum Herode Silam necandum curat I 504, 16. Archelaus eius f. 516, 12.
- 2. thesauri custos Iudaeus I 521, 1.
- Ἐλλάς I 227, 9. 374, 7. II 38, 11. 66, 5. 125, 8. 128, 15. 201, 8. 208, 16. 224, 11—19. 255, 23. 256, 14. 257, 9. 258, 11. 259, 18. 20. 265, 9. 21. 288, 1. 356, 2. 371, 9. 373, 20. 376, 19. 391, 12. 395, 5. 396, 8. 400, 2. 407, 11. 415, 12. 444, 2. 478, 5. 479, 8. 484, 16.
- 590, 3. III 26, 12. 232, 7. 268, 19. 300, 9. 344, 3. 558, 12. 600, 4. 678, 14. Ἐλλάς καὶ Πελοπόννησος III 707, 10 (cf. III 26, 12. 558, 12). Ἐλλάς φωνή II 446, 2. Ἐλληνες I 22, 4. 7. 31, 2. 32, 1. 14. 34, 11. 19. 38, 19. 40, 1. 57, 23. 285, 6. 286, 6. 338, 4. 383, 14. a Romanis contemptim dicuntur Graeci II 149, 5. — II 171, 7. 249, 15. 255, 16. 260, 8. 264, 1. 280, 13. 294, 17. 296, 17. 389, 15. 423, 16. 513, 5. 517, 17. Ἐλληνες = pagani I 5, 9. II 521, 10. III 2, 1. 63, 13. 69, 11. 77, 15. 265, 2. Ἐλλην φωνή I 220, 7. 337, 18. Ἐλληνικός II 169, 14. 269, 6. 326, 10. 494, 16. τὸ Ἐλληνικόν II 255, 21. 295, 11. 297, 1. 356, 9. 415, 12. Ἐλληνικός = paganus II 523, 2. III 61, 12. 585, 5. Ἐλληνίς πόλις I 336, 19. φωνή 337, 18. II 340, 10. Ἐλληῖος Ζεύς I 367, 11. Ἐλληυσί II 326, 1.
- Ἐλλησποντος I 271, 22. 333, 18. II 261, 22. 525, 5.
- Ἐπιίδιος Siciliae praetor ab Irene bello petitus in Africam ad Arabes fugit III 287, 9—288, 3.
- Ἐλπιος flumen Thessaliae II 271, 10.
- Ἐπίς 1. numen cuius templum Romae II 394, 20.
- 2. uxor Herodis, Salomae mater I 453, 15.
- Ἐλυμαῖοι Elami maiores I 33, 3.
- Ἐλυμαῖς Persiae urbs I 370, 7.
- Ἐμαούς castellum prope Hierosolyma I 557, 18.
- Ἐμεσα s. Ἐμεσαι urbs I 516, 9. II 600, 5.
- Ἐμετ, τὸ s. Ἄμυδα urbs Mesopotamiae III 540, 7.
- Ἐμύρ Sychemi pater I 42, 17.
- Ἐνεμεσάρ Assyriorum rex I 253, 13. 254, 3.
- Ἐντελλος qui a libellis erat reipublicae sub Domitiano II 501, 16.
- Ἐνός 1. Caini f. I 24, 15.
- 2. Sethi f. I 25, 7. 17.
- Ἐνώχ Iaredi f. I 26, 1 ss.

Ἐξαβούλιος sub Michaele II. patricius III 346, 9.
 Ἐπαφροδίτος 1. Octaviani libertus II 403, 12.
 — 2. Neronis libertus II 480, 19. 481, 18.
 Ἐπίδαμνος urbs II 170, 10. III 734, 17. 750, 4. v. *Λυρράχιον*.
 Ἐπιφάνεια urbs = Ἀμάθη I 32, 17.
 Ἐπιφάνια imp. Heraclii et Eudociae filia III 204, 13.
 Ἐπιφάνιος Cpolitanus patriarcha III 147, 4. 150, 18. 158, 14. [*Ἐπριος*] Marcellus Vespasiani insidiator se necat II 495, 4.
 Ἐρέννιοι 1. procurator Iamniae I 489, 1—15.
 — 2. Herennius Granianus Asiae proconsul sub Hadriano II 523, 4.
 Ἐρίβωλος navale e regione Nicomediae II 566, 9.
 Ἐριος, v. *Ποίλιος*.
 Ἐρουλάνεον [*Ἡρουλάνεον*] Campaniae urbs sub Tito oppressa II 497, 13.
 Ἐρούλιος, v. *Μαξιμιανός* 1.
 Ἐρωμῆς II 528, 19. 537, 9. III 25, 7.
 Ἐρωμγένης rhetor, magister M. Aurelii II 527, 2.
 Ἐρων episcopus Hierosolymitanus II 613, 6. 625, 20.
 ἡ Ἐρωθρά θάλασσα I 22, 11. 301, 22. II 512, 18.
 Ἐρωξ Siciliae II 158, 20. Ἐρωκίνοι II 142, 3.
 Ἐρωξ 1. Antonii servus II 402, 5.
 — 2. Antiochiae episcopus II 532, 7.
 — 3. imperatori Aureliano parat insidias II 607, 18.
 Ἐρωτικός 1. Sclero decepto Nicaeam tradit III 543, 8—544, 9.
 — 2. v. *Θεόφιλος*.
 Ἐσδρας v. *Ἐζρας* Babylone Xerxi amicus I 316, 17. epistula Xerxis ei data Iudaeos secum Hierosolyma adducturo ib. 19 s. Iudaeos multos Hierosolyma ducit 317, 21. magnas pecunias secum fert ib. 22. impellit cives, ut, quibus utantur alienigenis uxoribus,

una cum liberis eiciant 318, 5. leges Mosaicis legit ib. 9. populum lacrimantem placat ib. 13. moritur senex ib. 15. — I 9, 15.
 Ἐσθήρ Babylone, ex tribu Beniamitica, orba ambobus parentibus, filia fratris Mardochaei pulcherrima, Artaxerxis uxor facta I 320, 21—321, 3. unde nata esset, non declaraverat 321, 5. ad Artaxerxem defert Mardochaei nuntium de insidiis regi paratis 321, 12. Mardochaeus cum ea communicat Amanis decreta 322, 14. adit regem, Iudaeos servat 323, 3 s. 325, 22 s. eius iussu multi adversarii Iudaeorum et X filii Amanis necati 327, 14. — I 10, 16.
 Ἐσμάν Tarsi ameras Chalcide obsessa perit III 429, 7.
 Ἐσσηροί Iudaeorum secta I 390, 18. 435, 7. 475, 17. — I 392, 17. 435, 9. 10. 473, 1.
 Ἐστία dea cuius virgines Romanae II 6, 6. 29, 5. 429, 19. 567, 19.
 Ἐθα [Ἐθα] Adami uxor I 22, 15.
 Ἐθάριος sectator Origenis haereticus III 168, 5.
 Ἐθανδρος Cretensis a Perseo necatur II 274, 1.
 Ἐθάρεστος Romae pontifex II 514, 12.
 Ἐθβοία ab Antiocho M. capta II 259, 9. ab M'. [Acilio] Glabrone capta 260, 23.
 Ἐθβουλος, v. *Κωνσταντινούπολις, ξενών*.
 Ἐυγένια martyr; eius pater II 583, 16.
 Ἐυγένιος 1. martyr sub Apostata III 65, 4.
 — 2. contra Valentinianum II. exsurgit III 85, 13. a Theodosio I. necatur 85, 15—87, 2. 92, 8.
 Εὐδοκία 1. prius Athenais nominata, Leontii filia, fit Theodosii II. uxor et Augusta III 100, 18—101, 19. fratres honoribus afficit 102, 7. Chrysaiphii socia 109, 1. in mariti odio

- est 110, 10—111, 6. Hierosolymis degit 111, 6. Cpolim reversa obit 111, 9. eius Home-rocentra 111, 10. — III 110, 1.
- 2. Eudoxiae filia, Honorichi uxor, mater Hilderichi Cpolim redit et Hierosolymis obit III 120, 12—121, 5.
- 3. s. *Φαβία* Heraclii sponsa a Phoca monasterio inclusa III 202, 10. ab Heraclio imperatore facto ei corona imposita 203, 16. Epiphania et Heraclius Constantinus eiusliberi 204, 13. obit 204, 16. humatur 204, 17—205, 5.
- 4. Inceris filia, Michaëlis III. concubina, fit Basilii I. uxor III 414, 16. Leo eius f. 415, 3. — III 415, 9.
- 5. tertia Leonis VI. uxor III 445, 9—13.
- 6. Constantini VIII. filia III 570, 17.
- 7. Constantino X. marito cum tribus liberis succedit III 681, 3—682, 3. 682, 12. Romano IV. Diogeni nubit 683, 3—687, 15. eius eiusque liberorum regni spatium 687, 14. Romanus IV. non est eius mancipium 687, 16—688, 10. relegata 704, 2—9. Romanum IV. humat 706, 16. eam ducere Nicephorus III. studet 722, 11.
- 8. Comnena Alexii I. filia III 739, 6. 13.
- Εὐδόκιμος* Leonis IV. frater ab eo nobilissimus fit III 283, 17. raditur 285, 7. ei lingua praecisa 294, 10. 298, 10. relegatur et caecatur 300, 3—14.
- Εὐδοξία* 1. Arcadii uxor infensa Chrysostomo III 95, 1—96, 12. obit 96, 14. 97, 5. eius columna 97, 9.
- 2. Theodosii II. filia Valentiniani III. uxor III 119, 7. vi fit Maximi uxor 119, 14. Gizericum arcessit 119, 18. in Africa degit 120, 6. Cpolim redit 120, 15. obit 121, 3. eius duae filiae 119, 12.
- Εὐδόξιος* 1. Antiochiae episcopus II 627, 20.
- 2. patriarcha Cpolitanus Ari-anus III 58, 5. 74, 8.
- Εὐθύμιος* 1. Cpolitanus patriarcha III 449, 11. 455, 14.
- 2. Sardium archiepiscopus a Michaële II. relegatus III 338, 12. necatur 339, 3.
- Εὐιλὰδ Μαροδάχ* Nabuchodono-soris f. I 218, 13—20.
- Εὐμένης* II. Attali f. Romanorum socius contra Nabidem II 255, 5. cum Rhodiis Hannibalem vincit et Antiochi regnum vastat 262, 4—13. At-talus eius frater 262, 8. iuvat Perseum pacem petentem 271, 3. veniam a Romanis impetrat 277, 11. iuvat Ariarathem VI. 277, 21. obit 278, 6.
- Εὐμενής* Alexandrinus pontifex II 522, 11. 526, 5.
- δ Εὔξεινος πόντος* I 301, 22. II 171, 4. 590, 5. III 404, 6.
- Εὐόδιος* Antiochiae pontifex II 506, 12.
- Εὔοδος* qui et Castor dicebatur Septimii Severi servus II 555, 9. a Caracalla necatur 560, 1.
- Εὐπρεπία* Constantini IX. soror Leonis Tornicii amica III 625, 13—626, 8.
- Εὐριπίδης* I 343, 13.
- ἡ πόλις τοῦ Εὐρύπλου* III 429, 7.
- Εὐρυκλῆς* Laco Antipatri amicus I 447, 14 ss.
- Εὐρώπη* I 30, 14. 225, 5. 317, 17. II 176, 19. 252, 6. 256, 14. 313, 11. 356, 21. 371, 18. 389, 11. 573, 7. 604, 13. 610, 6. III 175, 2. 200, 5. 204, 5 cet. *Εὐρωπαῖος* II 265, 8. III 83, 6. 641, 4. 750, 11.
- Εὐσεβής* Aprilis a Commodo dictus II 536, 10.
- Εὐσεβία* Constantii II. uxor III 58, 17.
- Εὐσέβιος* 1. Romae episcopus II 625, 12.
- 2. Pamphili Caesareae Palaestinae episcopus Arianus III 21, 4—22, 14. v. ind. auct.
- 3. eunuchus Constantii II. praepositus III 47, 8. imperatorem ad Arianismum incitaverat 56, 12. ab Iuliano occisus 62, 10.

- 4. *δ Νικομηδείας* Apostatae magister III 49, 9. Arianus patriarcha Cpolitanus 57, 14. 58, 1.
- Εὐστάθιος* 1. Antiochiae episcopus II 627, 14.
- 2. Cpolitanus patriarcha III 567, 6. 568, 11.
- 3. *δ Καμύτζης* Alexii I. Comneni dux a Turcis captus effugit III 756, 3—757, 2.
- Εὐστράτιος* Cpolitanus patriarcha III 734, 7—13.
- Εὐτρόπιος*; eius portus Chalcedonium III 197, 1.
- Εὐτύχης* 1. Martius a Commodo dictus II 536, 10.
- 2. archimandrita haereticus a Flaviano ecclesia pulsus III 107, 4. eo auctore concilium Ephesinum convocatur quo dogmata eius fiunt rata 107, 9—108, 3. contra eum iam mortuum concilium quartum 115, 6—117, 3. 117, 7. — III 117, 10. 129, 1. 134, 6. 138, 12. 167, 10.
- Εὐτυχιανός* 1. seditionem contra Macrinum movet II 565, 18—566, 19. honoratur 567, 6.
- 2. Romae episcopus II 612, 19. 21.
- Εὐτύχιος* Cpolitanus patriarcha, sub quo concilium quintum III 167, 17—168, 14. — III 170, 18. 173, 8. iterum Cpolitanus patriarcha 178, 6. 179, 1. 181, 1.
- Εὐτύχος* 1. Agrippae libertus I 489, 22. 490, 20 s.
- 2. II 399, 8.
- Εὐφημία* 1. martyr, cuius templum Chalcedone III 102, 4. 115, 11. Anatolio auctore condemnat miraculo haereticos 117, 10—119, 2. Copronymi decretum de eius corpore 281, 7. Lemnum eius corpus affertur 282, 7. sub Irene et Constantina eius corpus Cpolim relatum ibid. v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*.
- 2. s. *Λουπικία* Iustini I. uxor III 146, 2.
- Εὐφήμιος* 1. Cpolitanus patriarcha III 133, 13. 134, 1. 11.

- pro Mongo Petro inscribit Felicem 134, 4. expulsus 136, 5.
- 2. Sicilia Agarenis prodita necatur III 351, 7—352, 2.
- Εὐφράσιος* Antiochiae episcopus II 628, 16.
- Εὐφράτης* I 9, 15. 22, 10. 33, 1. 208, 8. 294, 22. 317, 17. 338, 8. 339, 13. 351, 3. 353, 3. II 308, 2. 496, 14. 550, 12. III 68, 8 (*Εὐφρήτα*). 420, 5. 692, 12. *ἡ Εὐφρατιώα χώρα* II 595, 18.
- Εὐφρόνιος* Antiochiae episcopus II 627, 14.
- Εὐφροσύνη* Constantini VI. filia, Michaëlis II. altera uxor III 349, 11—350, 2. relegata 353, 17.
- Εὐχάδιτα ἡ s. τὰ s. Εὐχάνεια*, urbs III 136, 5. 308, 15. 436, 12. 440, 17. 534, 9.
- Ἐφesus* Asiae urbs I 330, 8. 410, 9. II 503, 5. 505, 18. III 104, 10. 107, 10. 14. 269, 15. 594, 17. 722, 16.
- Ἐφραΐμ* Iosephi f. I 48, 5. 50, 21. 66, 6. *ἡ φυλὴ τοῦ Ἐφραΐμ* I 81, 17. 89, 6. 13.
- Ἐφραΐμιος* Antiochiae episcopus II 628, 17.
- Ἐφρατά* ubi Rachel humatur I 43, 3.
- Ἐφοῆς* Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- Ἐχελάρ* collis, iuxta quem Saul Davidi insidians castra ponit I 118, 12.

Z

- Ζάβδας* episcopus Hierosolymitanus II 613, 6. 625, 20.
- Ζαβουλών* Iacobi f. I 40, 14.
- Ζαγορᾶς* urbs, Romanorum *Δεβελτός* III 389, 9.
- Ζαγορηνός* Thomae socius a Michaële II. necatur III 347, 7.
- Ζάκυνθος* 1. Hispaniae urbs II 176, 7—179, 5. 207, 20. *Ζακύνθιοι* II 176, 7. 13. 19. 177, 11. 21. 178, 7. 16. 19. 207, 20.
- 2. insula III 430, 15.
- Ζακχαῖος* Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- Ζαμβοή* 1. Elae magister equi-

- tum regnum occupat I 157, 5—14.
- 2. Israëlitarum rex I 157, 8—158, 2.
- Ζαυβεής* Simeoniae tribus princeps Moysi se opponit et necatur I 72, 15—20.
- Ζαυβεής* Iudaeorum magus a Silvestro victus III 10, 1—11, 20.
- Ζαούτζης Στυλιανός* a Leone VI. varie honoratus III 441, 7. eius filia Zoë ibid. et 444, 10—18. Basiliius eius consobrinus 444, 18.
- Ζαχαρίας* 1. Iodae f. propheta I 185, 19—186, 6.
- 2. propheta I 314, 18.
- 3. Hierosolymitanus patriarcha III 211, 13. 18.
- Ζεβίνος* Antiochiae episcopus II 580, 17. 581, 10.
- τὸ Ζεύξιππον*, v. *Κωνσταντινούπολις*, *λουτρά*.
- Ζεῦξις* Antiochi M. dux II 263, 19.
- Ζεύς*: Ἄμμων I 329, 19. Ἑλλήνιος 367, 11. *Καπιτώλιος* 399, 21. II 261, 17. — I 234, 14. II 340, 5. 8. 365, 4. 456, 5. 17. 457, 13. 15. 481, 16. 517, 15. 567, 14. III 55, 10.
- Ζεφυρίνος* Romae episcopus II 558, 10. 570, 20.
- Ζήβ* Madianitarum rex I 86, 12. 88, 1.
- Ζηνοβία* Palmyrena Aegypto potita ab Aureliano domita et capta II 607, 3—9. eius filia Aureliani uxor 607, 9.
- Ζήνων* 1. *δ Κουλάς* Philadelphiae tyrannus I 387, 6.
- 2. Ariadnae maritus III 123, 17. Leo II. eius f. 126, 12. Caesar non creatur 126, 14. imperator fit 128, 1. eius natura 126, 14. 128, 5. Isauricus 128, 5. Conon eius frater 128, 8. Basilisco exsurgente fugit cum uxore in Isauriam 128, 10. eius pugnae cum Basilisco 129, 11—130, 7. tollit Basiliscum, expellit Verinam 130, 7—14. Basiliscum Caesarem facit clericum, Harmatium II lum Pelagium alios necat 131, 13—132, 8. obit 132, 9—133, 5. Longinus eius frater 136, 11. — III 128, 18. 133, 6. 17. 134, 6. 17.
- Ζηνωνίς* Basilisci uxor Augusta III 128, 16.
- Ζοροβάβελ* cum Mithridate vasa Iudaeorum sacra Hierosolyma transportat I 304, 2. Darii amicus 311, 11. admonet Darium de instauratione Hierosolymae 312, 20s. Salathielis f. ex tribu Iudaica e gente Davidis 313, 15. dux Iudaeorum in patriam redeuntium cum III aliis 313, 15. Samaritanos repellit a societate templi aedificandi 314, 6s. Syrorum et Phoeniciae praesides prohibere conantes templi structuram repellit 314, 9. legatus de iniuriis Samaritanorum ad Darium 316, 8.
- Ζωή* 1. Zautzis Styliani filia, Leonis VI. concubina III 441, 7. 444, 10. Augusta 444, 14. obit 444, 17.
- 2. Constantini VIII. filia, Romani III. uxor III 573, 11. 574, 13. 579, 8. Michaëlem deperit 581, 5—584, 10. eundem facit imperatorem et maritum 585, 11—586, 11. a marito habetur suspecta 586, 14—587, 6. Iannem tollere studet 595, 7. a Michaële monacho non excipitur 604, 8. ab Ioanne movetur, ut Michaëlem V. faciat regem 605, 16. relegata 609, 3—14. reducta 610, 1—611, 5. cum Theodora regina fit 611, 5—613, 13. earum regnum trium mensium 613, 14—614, 4. 616, 14. 621, 5. Dalasseno spreto et altero viro mortuo nubit Constantino IX. et facit imperatorem 614, 4—616, 13. Scleraenam admittit 619, 6—621, 3. obit 647, 15—648, 3.
- 3. Constantini X. filia III 722, 7.
- 4. v. *Καρθωροψίνα*.
- Ζωσίμη* Tigranis Armenii uxor II 313, 7.
- Ζώσιμος* Romae episcopus II 626, 8.

H

Ἡγήσιππος apostolici praeconi traditionem conscripsit II 522, 21. apud Eusebium 504, 5. *Ἡλά* rex Israëliticus I 157, 4. 5. *Ἡλεῖ* Iudaeorum pontifex I 94, 3 s. 96, 7—98, 6. 117, 6. 143, 20. *Ἡλλίας* 1. s. *Ἡλιὸν δ Θεσβίτης* propheta I 159, 2—163, 17. 167, 10—170, 16. 181, 19. 182, 5. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*. — 2. Chersoniorum princeps, Philippici socius III 240, 16. eius filii et uxor 241, 5. Iustianum II. necat 242, 6. *Ἡλλιος* 1. cui Atra dicata II 551, 5. — 2. dicitur Alexander Cleopatrae f. II 407, 17. *Ἡλλίου πόλις* I 48, 2. 50, 9. δ *Ἡλιουπολίτης νομός* I 372, 5. *Ἡμαθία* urbs, post dicta Thesalonica II 604, 20. *Ἡπειρος* II 208, 16. 248, 18. 269, 16. 274, 15. 275, 15. 356, 9. *Ἡπειρώται* II 120, 16. 261, 15. v. *Πύρρος*. *Ἡρα* dea I 338, 1. II 85, 11. 456, 5. v. *Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες*. *Ἡρακλᾶς* episcopus Alexandrinus II 559, 1. *Ἡράκλεια* 1. Siciliae urbs II 137, 19—138, 21. 210, 18. — 2. urbs a M'. [Acilio] Glabrone capta II 260, 23. — 3. Thraciae urbs II 607, 16. III 19, 1. 37, 14. 440, 15. 486, 16. 720, 8. olim *Πείρινθος* dicta 347, 2—7. *Ἡρακλειανός* praef. praet. imp. Gallienum necat II 602, 19—603, 6. *Ἡράκλειος* 1. October a Commodo dictus II 536, 10. — 2. pater imp. (3) contra Phocam Heraclium f. mittit III 201, 16—202, 10. — 3. Heraclii (2) f. Phocam vincit III 201, 16—202, 17. eius mater et sponsa Eudocia a Phoca monasterio inclusae 202, 10. Phocam tollit 202, 17—203, 13. imperator Eudociae diadema

imponit 203, 16. eius regnum vastant Persae, Auares, Scythae 204, 1—6. Crispum in Cappadociam mittit 204, 6—12. Epiphania et Heraclio Constantino liberis corona ornatis Eudocia obit et humatur 204, 13—205, 5. Martinam ducit 205, 5. pace a Persis non impetrata cum Chagano pacem facit 205, 7—206, 10. Caesareae a Crispo negligenter excipitur 206, 10—207, 2. Cpolim reversus Nicetam honorat, Crispum facit clericum 207, 2—16. Heraclonas et Davides eius liberi 207, 2. 16. Sarbarum vincit 207, 18—208, 16. Sergius et Bonus, Constantini eius f. curatores, Chaganum a Cpoli repellunt 208, 17—209, 7. Persis victis et pace cum Siroe facta Cpolim redit 209, 8—212, 3. eius opinio de duabus Christi naturis 212, 4—213, 15. 215, 17. Moametho petenti terram concedit 214, 1—215, 11. obit 215, 17—216, 4. eius regni spatium 216, 3. — III 217, 9. 225, 18. — 4. *Κωνσταντῖνος* III. imp. Heraclii et Eudociae f. corona ornatus III 204, 14. Sergius et Bonus eius curatores 208, 19. imperator post annum veneno perit 216, 5—8. 12. eius uxor Gregoria parit Constantem 216, 8. eius natura 216, 10. — III 217, 9. — 5. Constantis II. f. III 221, 5. 223, 1. — 6. Tiberii III. frater vincit Arabes III 235, 5—13. Agarenos e Cilicia pellit 236, 3. necatur 238, 8. *αἱ Ἡράκλειοι στήλαι* II 176, 19. 306, 1. *Ἡρακλειῶτις, ἡ* II 146, 9. *Ἡρακλῆς* Commodi cognomen II 536, 14. eius habitu Commodo statuatae eriguntur 536, 18. eum imitatur Commodus 537, 15. *Ἡράκλειον ἄεθλον* III 609, 3. — I 336, 12. *Ἡρακλωνᾶς* s. *Φάβιος* imp. He-

- raclii et Martinae f. III 207, 16. cum Martina imperat 217, 1—7.
- Ἡριδανός* flumen II 172, 15. 184, 16. v. *Πάδος*.
- Ἡρκουλάρεον*, v. *Ἐρκουλάρεον*.
- Ἡρώδης* 1. Antipatri et Cypri f. I 404, 7. eius res 11, 20. 404, 7—465, 5. 470, 4—18. 499, 19. 502, 19.
- 2. Herodis et Cleopatrae f. I 453, 12.
- 3. *Ἀνίας* Herodis et Samaritanæ cuiusdam f. I 453, 10. eius res 464, 19. 467, 10. 471, 4. 477, 17. 484, 6. 485, 1—486, 12. 488, 5. 495, 9—496, 8.
- 4. *Ἀγρίππας* I. Aristobuli et Berenices f. I 452, 22. 485, 3. 487, 8. eius res 487, 9—492, 12. 494, 1—496, 8. 498, 12—505, 2.
- 5. Herodis regis et Mariamæ f. I 453, 2. 485, 1. eius res 455, 14. 457, 14. 485, 1. 499, 22. 500, 7. 504, 16. 21. 506, 3. 8. 513, 2. 5. 516, 20.
- 6. *Ἀγρίππας* II. Herodis Agrippæ I. f. I 504, 21. eius res 505, 7. 22. 513, 5. 516, 5—517, 2. 519, 12. 520, 19—522, 18.
- 7. Atticus II 506, 1.
- Ἡρωδιάς* Aristobuli filia, uxor Herodis, tum Antipæ I 452, 22. 485, 3. 488, 5. 495, 9. 496, 8.
- Ἡρώδιον* castellum I 554, 4.
- Ἡρώς* Antiochiæ pontifex II 514, 11. *Ἡρώνα* 532, 7.
- Ἡσαίας* propheta et Ezechias obsessus I 195, 18. 196, 5. de Ezechia aegroto prædicit 197, 2 s. eius miraculum ib. 11. prædicit de divitiis Ezechia ib. 19. quæ prædixerat de reditu Iudæis concessio fiunt 303, 16. CXL annis ante Hierosolyma capta vixit 303, 18. v. ind. auct.
- Ἡσαΐ* Isaaci f. unde nominatus I 37, 6. decipitur ab Iacobo 37, 11—38, 13. fratri inimicus 38, 14. ab Iacobo dona ei missa 41, 15. Iacobo obviam amicissime progressus recedit 42, 5. Idumææ rex 43, 10. praero-

gativam Iacobo concedit 43, 11. *Ἐδώμ* unde dictus ibid. *Ἡφαισίων* iocose dictus Alexandri M. amans I 343, 3. apud barbaros eo utitur Alexander ib. 6. Ecbatanis moritur 350, 20.

Θ

- Θαθής*, v. *Σίμων* 2.
- Θαιγλαφασάορ* Assyriorum rex I 191, 4. 192, 8—14.
- Θάμαρ* Davidis filia ab Amnone stuprata I 130, 16 ss.
- Θαμνά* Palaestinorum urbs I 90, 21.
- Θαμί* necatur a Zambre I 157, 14. 15.
- Θάρβις* Aethiopum regis filia, Moysis uxor I 55, 7.
- Θάρρα* Nachori f. et eius posterii I 33, 16.
- Θαρσεύς* unus de posteris Iapheti et eius posterii I 31, 13.
- Θαρσεῖς* = *Κίλικες* I 31, 13.
- Θεαγένης* Thebanus I 333, 2.
- Θεῖρας* Iapheti f. I 31, 6.
- Θεῖρες* = *Θεῖρες* I 31, 6.
- Θέκλα* 1. protomartyr, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία*.
- 2. imp. Theophili filia III 358, 14. 394, 3—12.
- Θεόδεκτος* poeta I 359, 2.
- Θεοδοσίος* I. viros istius nominis necat Valens III 81, 13.
- 2. I. ex Hispania arcessitus a Gratiano Scythas fugat III 83, 6—84, 6. Valentiniano II. succurrens necat Maximum et Andragathium 85, 2—12. 119, 14. XV milibus Thessalonicensium necatis ab Ambrosio castigatur 85, 16—86, 17. Eugenium necat 85, 13. 15. 86. 17. 92, 8. Placilla ei parit Honorium et Arcadium 87, 3. Galla altera eius uxor 87, 5. ab Ambrosio de synagoga castigatur 87, 8—89, 3. Antiochum Laodiceæ subicit 89, 4. Flavianus eius iram sedat 89, 16. orthodoxus Arianos persequitur et Macedonium condemnat secundo concilio

- 89, 16—91, 1. ab Amphilochio contra Arianos incitatur 91, 11—92, 7. totius orbis imperator 92, 8. Arsenium facit puerorum magistrum 92, 10—93, 14. obit Mediolani 93, 15. eius regni spatium et successores ibid.
— III 97, 5. v. *Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες.*
- 3. II. δ μικρός Arcadii et Eudoxiae f. III 97, 10. educatur ab Pulcheria, tutore Isdigerde 100, 7—17. Eudocia ducta Antiochum pellit 100, 18—102, 6. sub eo Cpolitani patriarchae 102, 13—106, 10. 107, 1—108, 19. sub eo concilium Ephesinum et Cpolitatum contra Nestorium 103, 11—105, 17. sub eo Chrysostomi corpus Cpolim traductum 106, 4—10. Cyrum praef. urbi tondet 106, 11—19. permittit, ut concilium de Eutyche convocetur Ephesum 107, 9—108, 3. Pulcheriam amovet 109, 1. Chrysaphio amoto Pulcheriam revocat 109, 5. a Pulcheria prudenter gubernatur 109, 13—110, 8. Eudocia est in eius odio 110, 10—111, 6. obit 111, 17—112, 4. 113, 1. eius vitae et regni spatium 111, 17. eius natura 112, 4. Eudoxia eius filia 119, 7. — III 119, 18.
- 4. imp. Mauricii f. III 184, 15. a patre fit rex 189, 11. Germani filia ei desponsa 193, 14. ad Chosroën missus 196, 2. necatur 197, 10.
- 5. Constantis II. frater ab eodem necatur III 220, 19.
- 6. logotheta generalis Iustiniani II. crudelissimus III 232, 5. necatur 233, 6.
- 7. III. δ Ἀραμηνῆς contra Anastasium II. salutatur imperator III 246, 7. Cpoli capta Anastasium II. relegat 246, 9—247, 11. pacem facit cum Bulgaris 314, 16. eius natura 247, 12. una cum filio raditur 247, 14—248, 9. 252, 6. eius regni spatium 248, 8.
- 8. Ephesi episcopus princeps

- concilii imaginum cultum ventantis III 269, 15.
- 9. Leonis V. f. castratus obit III 336, 2. 7.
- 10. δ πρόεδρος Constantini IX. patruelis contra Michaëlem VI. seditionem movens relegatur III 655, 9—656, 10.
- Θεοδοσιούπολις s. Θεοδοσόπολις urbs III 269, 9. 697, 1. 703, 7.
- Θεοδότη altera Constantini VI. uxor III 295, 16.
- Θεοδοτίων interpretes scriptorum Hebraeorum II 558, 12. 20.
- Θεόδοτος 1. Chius orator suadet Ptolemaeo XII., ut Pompeium necet II 325, 16. a M. Bruto necatur 327, 21.
- 2. Antiochiae episcopus II 628, 2.
- 3. viros istius nominis necat Valens III 81, 13.
- 4. δ Μελισσηός s. δ Κασσιτηῶς, Leonis V. amicus iconoclasta III 323, 6—324, 15. Cpolitanus patriarcha iconoclasta 325, 13. 327, 9 ss. unde amicus factus sit Leonis 326, 1—327, 8. obit 350, 3.
- Θεοδώρα 1. Maximiani Herculi filia, Constantis Chlorig uxor II 615, 2. eius filii 622, 22.
- 2. Iustiniani I. uxor Augusta III 151, 8. 11. eius natura et potestas 152, 6—10. apostolorum templum condit 159, 14. Anthimum facit patriarchum Cpolitatum 166, 11. 167, 1. obit 170, 12.
- 3. Chagani filia, Iustiniani II. uxor III 236, 10—237, 7. 239, 6. 242, 10.
- 4. imp. Theophili uxor III 354, 3—14. 355, 5. Petronas eius frater 356, 1. a marito punitur 357, 5—358, 6. eius familia et patria 358, 7 ss. cultui imaginum dedita fallit maritum 359, 19—361, 4. senatus promittit se ei fidem esse servaturum 380, 5. eam maritus decedens orat, ne admittat imaginum cultum 381, 5. pro Michaële III. regnans idolatras vexari vetat 381, 14.

- relegatus a marito revocat, imaginum cultum restituit, Ioannem expellit, S. Methodium facit patriarcham, persuadet sacerdotibus, ut coniugis sui salutem a deo exorent 382, 16—384, 13. foedus cum Bulgaris renovat 387, 3 — 13. ei Theodorus Cupharas redditur 387, 13—17. Bulgaris regiones quasdam concedit 389, 6 Manichaei cum Ismaëlitis eam vexant 389, 11—390, 7. Bardas eius frater 390, 8. Ignatium creat 402, 14. regia excedit 392, 4—393, 5. inclusa obit 394, 3. eius iudicium de Basilio 412, 8. quamdiu cum filio regnaverit 417, 15.
- 5. Romani I. Lacapeni uxor diademate ornata III 469, 19. obit 471, 1.
- 6. Constantini VII. filia, Tzimisces uxor III 527, 5.
- 7. Constantini VIII. filia a Romano III. relegata III 574, 13. rasa 579, 8. regina fit cum Zoë 611, 5—613, 13. earum regnum trium mensium 613, 14—614, 4. 616, 14. 621, 5. Ioannem orphanotrophum dicitur caecasse 624, 14. Constantinum IX. impedit, ne quartum coniugium iungat 648, 8. regina salutata 650, 15—651, 5. Leoni Paraspondylo res mandat 651, 14. fortunata eius gubernatio 652, 5—12. Michaëlem VI. ante obitum imperatorem creat 652, 12—653, 10. obit 652, 12—653, 11. eius regni spatium 653, 10. — III 659, 19.
- 8. Comnena Alexii I. filia III 739, 6. 18.
- Θεοδώρητος Cyrensis episcopus concilio Ephesio adversatur et Cyrillum refutare studet III 104, 10. 17. 105, 4. 8. a quarto concilio receptus 116, 4.
- Θεοδωροκάνος III 601, 11. Russos vincit 632, 16. a Nicephoro Bryennio captus 716, 6.
- Θεοδωρόπολις condita a Tzimisce III 534, 9.
- Θεόδωρος 1. martyr III 274, 6.
- δ στρατηλάτης 533, 7. 15. 534, 5. 9.
- 2. viros ita nominatos necat Valens III 81, 13.
- 3. ex Mompuestia haereticus III 168, 5.
- 4. I. Cpolitanus patriarcha III 225, 14.
- 5. episcopus Pharanus haereticus III 226, 8.
- 6. δ Στουδίτης se opponit Nicephori electioni III 305, 1—14. in concordiam cum Nicephoro redactus 313, 11. Iosephus eius frater ibid. pacem Bulgaricam impedit 316, 2.
- 7. Theophanis frater confessor ab imp. Theophilo graviter excruciatu III 365, 11—366, 12. epistolam cum fratre dat ad Methodium et accipit 375, 1—12.
- 8. δ Κρατερός hasta Agarenum equo deicit III 370, 7—371, 2. martyr 370, 7. 377, 12. dux patricius ab Agarenis captus 377, 12. 378, 15.
- 9. δ Κουφοράς imp. Theodoraë redditur III 387, 15. — III 388, 4.
- 10. Cyzicenus III 488, 18.
- 11. σ. Ἀτζυποθεόδωρος cum aliis necat Nicephorum II. Phocam III 517, 14—519, 4. 520, 16.
- 12. Antiochiaë episcopus III 521, 12—522, 4.
- 13. dux Orientis domesticus contra Isaacium Comnenum III 659, 19.
- 14. δ Ἀλνάτης Romani IV. dux a Constantino victus et caecatus III 704, 17.
- 15. δ Γαυρός cuius f. Mariae Comnenae sponsus III 739, 8.
- 16. ν. Σαταβαρηνός.
- Θεοκρητιανός quem Amantius Anastasio I. mortuo studet facere regem III 144, 15. necatur 145, 5.
- Θεοκτίστη σ. Φλωρίνα Theodoraë, uxoris Theophili, mater zosta et patricia III 358, 8—12. ad imaginum cultum impellit neptes 358, 12—359, 18.
- Θεόκτιστος δ ἐπὶ τοῦ καρικλείου

- apud imp. Theophilum potens promittit se imaginum cultum non admissurum esse III 381, 5. Michaëlis III. tutor 381, 11. cum Theodora non sinit idololatrias vexari 381, 14. necatur 390, 8—392, 4.
- Θεόπεμπτος** scriptor I 358, 19.
- Θεός** Commodi cognomen II 537, 1.
- ἡ Θεοτόκος**, v. *Μαρία* et *Κωνσταντινούπολις*, *ἐκκλησία*.
- Θεοφάνης** 1. Antiochiae episcopus III 226, 3.
- 2. *ὁ μέγιστος* rerum publicarum administrator sub Copronymo III 266, 5.
- 3. confessor magni Agri abbas III 325, 4—12.
- 4. Theodori frater, confessor ab imp. Theophilo graviter excruciat III 365, 11—366, 12. cum fratre dat epistulam ad Methodium et accipit 375, 1—12.
- 5. cubiculi praeef. Constantino VII. parat insidias III 483, 16.
- Θεοφανώ** 1. Atheniensis Stauracii uxor III 305, 14. monacha 313, 1.
- 2. Martinacii filia, Leonis VI. uxor III 437, 3. 441, 7. 444, 14. 446, 11.
- 3. s. *Ἀναστασώ* Romani II. uxor III 485, 3. 488, 8. 493, 15. 494, 3. dicitur Stephanum sustulisse 495, 2. dicitur cum Nicephoro II. rem habuisse 497, 1. abducta 498, 16. uxor Nicephori II. fit 499, 3. maritum bellantem sequitur 501, 15. 502, 3. eidem necem parat 516, 1—519, 4. relegata 521, 1—12. reducta 539, 9.
- Θεοφιλέτης** Michaëlis III. et Bardae propinquus III 410, 9. Basilius eius minister 410, 18. 411, 10. 433, 9—434, 8.
- Θεόφιλος** 1. pater Matthiae pontificis I 457, 17. 522, 15.
- 2. Annae f. pontifex I 486, 19. 501, 2.
- 3. Antiochiae episcopus II 532, 7.
- 4. Alexandrinus Eudoxiae adiutor III 95, 9.
- 5. Michaëlis II. f. III 339, 3. dux 344, 9. patri succedit imperator 352, 3. Leonis V. percussor punit 352, 13—353, 17. Euphrosynen relegat 353, 17. Theodora eius uxor 354, 3—14. iustitiae cultor 355, 9—356, 1. Petronam punit 356, 1—357, 5. uxorem punit 357, 5—358, 6. quinque eius filiae 358, 14. infensus imaginibus colendis 358, 17—361, 4. 5—11. 364, 12—366, 15. Theocistam magni aestimat 359, 11. Denderim habet in deliciis 359, 19 ss. a Theodora cultui imaginum dedita fallitur 359, 19—361, 4. eius legatio splendida ad Agarenos 361, 12—363, 14. in Bryante regiam extrui iubet 363, 14. urbis moenia maritima instaurat 364, 1. hospitium condit 364, 4. castus 364, 7. Lazarum punit 364, 16—365, 5. Theophanem, Theodorum, alios punit 365, 11—366, 15. melodiis componendis studet 366, 16. Alexium Moselen generum Michaële filio nato radit 367, 3—19. ab Arabibus fugatur Theophobo et Manuele comitibus 368, 1—369, 11. eosdem vincit 369, 12—371, 2. ab iisdem vincitur et a Manuele servatur 371, 3—372, 1. Manuelem ad Agarenos profugum accessit et honorat 372, 1—374, 4. Antonio sub eo defuncto succedit Ioannes 374, 5. S. Methodium vexat et relegat 374, 10. eundem semper secum habet 375, 13. in expeditione Agarenica Sozopetra potitur 376, 5. Theophobo a Persis salutato regi veniam dat, Persis quoque versus distribuit 376, 10—377, 8. Amorio ab Agarenis capto et legatis ad eos missis infecta re reversis in morbum incidit 377, 9—380, 4. senatu iureiurando victo, ut uxori et filio fidem servarent,

- et Theophobo necato obit 380, 4—381, 10. eius regni spatium 381, 5. decedens uxorem et Theoctistum obtestatur, ne paterentur imagines reponi aut Ioannem expelli 381, 5. — III 382, 16—383, 16. 399, 14—402, 3.
- 6. avus Ioannis Tzimiscis, frater Ioannis Curcuæ vincit Agarenos III 477, 17.
- 7. δ' Ἐρωτικός Cypriorum praetor sub Constantino IX. deficit et vincitur III 624, 2—8.
- Θεόφοβος** Persa patricius servat imp. Theophilum affinem in expeditione Arabica III 368, 1—369, 11. ei a Persis regi salutatio Theophilus veniam dat 376, 10—377, 3. necatur 380, 8—381, 5.
- Θεοφύλακτος** 1. Michaëlis I. f. diademate ornatus III 314, 1. castratus et relegatus 319, 6.
- 2. Romani I. Lacapeni f. clericus III 472, 14. Cpolititanus patriarcha 476, 11. 485, 11—486, 14.
- 3. v. Ἀβάσταντος.
- Θερμαντία** Stilichonis filia et altera Honorii uxor III 98, 5.
- Θερμοπύλαι** ubi Antiochus M. vincitur II 260, 5—20.
- Θέρμουθις** Pharaonis filia Moysen adoptat I 53, 7—54, 10.
- Θερμώδων** flumen II 310, 7.
- Θερσά** urbs I 57, 8.
- Θέσβη** urbs patria Eliae I 159, 1.
- Θεσβίτης** III 432, 11. v. Ἡλίας 1.
- Θεσσαλία** II 248, 20. 251, 1. 258, 18. 259, 22. 267, 7. 269, 1. 16. 270, 8. 13. 271, 7. 287, 15. 288, 8. 15. 295, 8. 590, 3. **Θεσσαλικός** II 246, 17. 249, 15.
- Θεσσαλονίκη** 1. Philippi [Amyntae f.] filia, Cassandri uxor II 604, 20.
- 2. urbs olim Emathia dicta a Philippi filia Cassandro nupta nominata Thessalonica II 604, 20. — II 593, 4. 604, 23. III 5, 16. 6, 5. 85, 16—86, 7. 218, 15. 247, 8. 256, 7. 15. 313, 11. 401, 19. 567, 7. 597, 2. 723, 7. 16. 732, 9. 750, 11. **Θεσσαλονικεῖς** III 85, 16.
- Θεσδᾶς** sub Claudio I. impostor Iudaeus I 512, 13—19. II 473, 21—474, 5.
- Θεσδάτος** Gotthorum rex Agapetum Cpolim mittit III 165, 17. 166, 2. Ravennae degit 169, 4.
- Θεσδέριχος** Africae dux Arianus Roma potitus synodo convocata Symmachum confirmat Romae episcopum III 136, 19—137, 10.
- Θεωνᾶς** Alexandriae episcopus II 613, 8.
- Θῆβαι** 1. Aegypti urbs II 614, 16.
- 2. Palaestinae urbs I 88, 15.
- 3. Graeciae urbs I 332, 13.
- Θηβαῖος** I 332, 13. 17.
- Θόβελ** Lamechi f. I 24, 18.
- Θοβέλ** Iapheti f. I 31, 4.
- Θόβηλοι** = Ἰβήρες Thobeli posterii I 31, 4.
- Θοργαμαῖοι** = Φρόγες Thorgamae posterii I 31, 10.
- Θοργαμᾶς** urbs de posteris Iapheti I 31, 10.
- Θράκη** II 171, 1. 256, 11. 265, 9. 287, 15. 288, 20. 396, 16. 408, 1. 7. 591, 9. 596, 15. III 13, 11. 27, 4. 37, 14. 78, 16. 80, 17. 83, 6. 84, 13. 94, 14. 128, 10. 137, 11. 189, 15. 190, 2. 5. 200, 5. 205, 16. 244, 3. 247, 1. 252, 9. 253, 8. 280, 11. 286, 1. 288, 4. 296, 3. 301, 2. 316, 13. 317, 1. 4. 341, 12. 342, 3. 343, 3. 463, 3. 471, 13. 472, 4. 523, 15. 525, 8. 557, 7. 644, 7. 740, 8. 744, 5.
- Θρακήσιος** III 265, 15. **Θρηκίος** III 80, 8. 198, 12. **Θράκιος** III 17, 6. **Θρακικός** III 19, 1. 130, 1. 248, 10. 347, 2. 744, 10. **Θρακφός** II 593, 4. 607, 16. III 13, 9. 77, 17. 252, 9. 314, 3. 463, 9. 512, 18. 630, 5. 644, 4. 752, 10. **Θραῖ** I 31, 6. 332, 17. II 274, 8. 288, 8. 292, 624, 4. III 122, 1. 137, 14. 144, 10. 558, 12. 713, 16. 728, 17.
- Θρασύβουλος** Milesius Periantrum de imperio firmando docet II 37, 3—14.
- Θράσυλος** [Θράσυλλος] Tiberii I. astrologus II 423, 3—11. 444, 11.

- Θύβρις flumen I 482, 12. v. Τύβρις.
 Θύβριος Octaviani libertus II 401, 6.
 Θωμάς 1. I. Cpolitanus patriarcha III 199, 16. 201, 4.
 — 2. II. Cpolitanus patriarcha III 220, 16.
 — 3. vaticinatio de eius interitu III 319, 10—321, 1. 339, 14. fit a Leone V. turmarcha legionis foederatorum 321, 4. 340, 3. contra Michaëlem II. exurgit Constantini nomine assumpto, sed vincitur et necatur 340, 3—347, 2. eius f. adoptivus 341, 6. 12. Anastasius alter eius f. adoptivus 342, 4. 346, 14. — III 347, 14.
 — 4. v. Κωνσταντινούπολις, Εκκλησία.

I

- Ταβρίν Chananaeorum rex I 85, 11. 86, 9.
 Ταβρίς urbs Galaditica I 83, 6. 102, 20 ss. 121, 17. 122, 16.
 Τάζυγες populus prope Istrum II 527, 20. 528, 11.
 Τηήλ femina necat Sisaram I 86, 3—8.
 Τακωβίται haeretici III 212, 4—213, 6.
 Τάκωβος 1. Isaaci et Rebeccae f. I 37, 9. 53, 13. 37, 11—38, 14. se confert in Mesopotamiam 38, 15 ss. eius uxores et liberi 39, 13—40, 19. clam fugit 40, 21 ss. a deo iubetur vocari Israël 41, 17. Sicima venit 42, 6 ss. Iosephum prae ceteris diligit 43, 18 ss. filios mittit in Aegyptum 48, 8 ss. 48, 21 ss. migrat in Aegyptum 50, 3 ss. obit 50, 19 ss. — I 53, 13. 66, 9.
 — 2. Iudae f. I 512, 21.
 — 3. frater Christi pontifex Hierosolymorum I 521, 14. II 506, 14. 513, 20. 522, 4.
 Τάμβλιχος Procli magister oraculo gallinae cognoscere studet, quis post Valentem sit regnaturus III 81, 3—16. se necat 81, 17.

- Τάμνεια Iudaeae urbs I 464, 19. 489, 1.
 Ταννέας, v. Αλέξανδρος 5.
 Ταννής, v. Ίωάννης 22.
 Τανουάριος mensis a Numa constitutus II 21, 21.
 Τάρδης saltus I 557, 5—15.
 Τάρσδ Maleleelis f. I 25, 20. 26, 1.
 Τασίτης, v. Κωνσταντίνος 28.
 Τάσων, v. Τησοῦς 4.
 Τάφειθ Noae f. I 26, 8. 29, 11. 15. 30, 14 s. 31, 7 s.
 Τίβας episcopus Edesenus III 104, 10. 105, 4. a quarto concilio receptus 116, 4.
 Τίβηρ Hispaniae flumen prope Saguntum II 176, 9. 177, 8. 181, 13. 187, 6. 195, 14. 207, 3. 216, 16. 254, 7.
 Τίβηρα 1. Εὐρωπαϊά II 176, 19—177, 10. 164, 7. 179, 8. 182, 2. 183, 21. 187, 6. 195, 14. 207, 5. 20. 211, 11. 214, 1. 216, 15. 19. 222, 1. 230, 9. 11. 252, 11. 253, 16—254, 13. 303, 5. 7. 314, 9. 321, 3. 330, 11. 367, 5. 371, 18. 401, 21. 479, 16. 507, 16. III 83, 6. 347, 14. Τίβηρος I 31, 4. 374, 8. II 177, 8. 195, 17. 196, 2. 197, 8. 206, 20. 221, 20. 230, 20. 237, 1. 17.
 — 2. Caucasi regio III 229, 10. 557, 9. 13. 568, 4. 643, 14. Τίβηρος II 309, 7. 12. 310, 17. 312, 16. III 626, 4. 638, 4. 639, 6.
 Τίγγενοῦς imperator a Moesiae legionibus salutatus a Galieno vincitur et necatur II 597, 6.
 Τίγκηρ Endociae pater III 414, 16.
 Τίγνάτιος 1. ὁ Θεοφόρος Antiochiae pontifex II 506, 12. 514, 8.
 — 2. Michaëlis I. f. a Leone V. castratus Cpolitanus patriarcha III 402, 14—403, 12. 404, 2. 418, 12. iterum Cpolitanus patriarcha 418, 17. obit 421, 18.
 Τίδη liberta Decii Mundi I 481, 4. 482, 10.
 Ίδουμάλια I 43, 10. 70, 8. 127, 2. 149, 21. 150, 5. 388, 16. 412, 8.
 Ίδουμαῖος I 106, 14. 127, 2. 149, 21. 388, 18. 396, 3. 398, 5. 547, 4 ss.

Ἱερωσθεῖ Saulis f. Israëlitarum rex I 122, 19—124, 17.
Ἱερωθῆς = Hierosolyma I 125, 4.
Ἱερωσοῦτος I 125, 5. 140, 10.
Ἱεζάβελ Achabi uxor I 158, 19—159, 1. 160, 8. 161, 19. 162, 5. 162, 20—163, 13. 182, 1—4.
Ἱεζεκιήλ propheta I 200, 14. 201, 20. 202, 18. 22.
Ἱεράπολις s. *Ἱερά πόλις* Syriae urbs III 199, 4. 503, 13. 690, 11. 691, 16.
Ἱέρεια III 449, 7.
Ἱερεμίας propheta I 200, 12. 201, 9—17. 202, 14. 22. 203, 10 (cf. 260, 16). 203, 18. 204, 1—13. 206, 6. 207, 11—20. 208, 3. 303, 13. 18.
Ἱεριχοῦς s. *Ἱεριχώ* I 71, 8. 9. 74, 20. 75, 16. 20. 76, 22—77, 14. 84, 12. 170, 17. 401, 8. 416, 11. 20. 469, 2. *Ἱεριχοῦντιος* I 78, 11. 86, 1.
Ἱεροβοάμ 1. Nabati f. I 150, 10—22. 152, 8—155, 14. 156, 10. 17. 18. 22. 157, 1. 194, 3. 199, 16.
 — 2. Ioae f. I 188, 18. 189, 1—4. 21.
Ἱεροκλῆς Eleagabali maritus II 569, 4. 15. necatur 570, 17.
Ἱεροσόλυμα s. *Ἱερουσαλήμ* urbs olim Solyma I 34, 22. 125, 10. a Davide capta 125, 4 ss. a Nabuchodonosore capta et incensa 9, 15. 203, 5—205, 13. 260, 16. 304, 2. restituta sub Cyro 303, 13. eo venit Alexander M. 353, 16. a Ptolemaeo capta 355, 20. ab Antiocho IV. Epiphane capta 234, 14. 365, 20. 366, 11. a Pompeio capta 11, 16. 401, 16 ss. a Parthis capta 412, 24. ab Herode obsessa 415, 7. 417, 22. a Tito deleta 12, 5. 526, 3—550, 21. II 493, 12. 494, 13. pro ea condit Hadrianus Aeliam Capitolinam 517, 14. 522, 14 ss. 538, 19. ibi Helena crucem inventit III 12, 4. templi Hierosolymitani instaurandi potestatem dat Apostata 62, 5. ibi degit Eudocia 111, 6. vasa Hierosolymitana a Tito Romam allata a Gizerico ca-

piuntur 120, 6. Sophronii concilium ibi habitum 213, 6. templum et monasteria ibi sub Basilio II. eversa 562, 20. a Francis capta 743, 1. — aquaeductus I 478, 14. moenia I 144, 11. 148, 7. 150, 11. 188, 14. 318, 15 ss. 371, 2—20. 383, 8. 528, 4. regia I 125, 13. 148, 7. 205, 4. templum I 9, 15. 10, 3. 146, 14—148, 6. 205, 4 ss. 240, 9 ss. 303, 13. 18. 313, 20—315, 17. 318, 15 ss. 369, 18. 436, 1. 483, 8. 542, 6 ss. 557, 20. II 457, 15. thronus I 14, 6. pontifices: *Ἰάκωβος*, *Συμεών* II 506, 14. 518, 20. 522, 4. *Ἰούστος* 513, 23. 522, 4. *Ζαχαρίας*, *Τωβίας*, *Βενιαμίν*, *Ἰωάννης*, *Ματθίας*, *Φίλιππος*, *Σενεκᾶς*, *Ἰούστος*, *Λεύϊς*, *Ἐφραίμ*, *Ἰωσήφ*, *Ἰούδας* 522, 4—9. *Μάρκος* (v. *Αἰλία Καπιτωλίνα*) 522, 17. 538, 19. *Κασσιανός*, *Ποπίλιος*, *Ἰουλιανός*, *Γάϊος*, *Σύμμαχος*, *Γάϊος* II., *Ἰουλιανός* II., *Καπίτων*, *Ουάλης*, *Δολιχιανός*, *Νάρκισσος* 539, 1. 559, 3. *Αἰός*, *Γερμανίαν*, *Γόρδιος*, *Νάρκισσος* iterum cum Alexandro 559, 7—14. 585, 10. *Σαρδιανός* 575, 5 (v. ann. cr.), *Μαζαβάνης* 585, 17. *Ἰμίνιος* 596, 10. *Ζάβδας*, *Ἐρμων* 613, 6. 625, 20. — *Ἰουβενάλιος* III 103, 11. *Ζαχαρίας* 211, 13. *Σωφρόνιος* 213, 6. a Saracenis occupata patriarcham non habet 226, 6. — I 78, 22. 81, 9. 22. 126, 1. 127, 12. 128, 10. 130, 14. 132, 11. 133, 1. 8. 134, 1. 136, 2. 137, 15. 140, 7. 142, 21. 143, 1. 144, 6. 147, 5. 148, 16. 149, 17. 152, 6. 13. 18. 155, 15. 20. 156, 13. 158, 3. 166, 1. 167, 17. 172, 12. 183, 12. 253, 6. 15. 356, 7. III 121, 5. 207, 18. 211, 13. 212, 4. 760, 8—18 cet. *Ἱεροσολυμίτης* I 356, 7. 13. 386, 17 cet.
Ἱέρων Siciliae rex II 127, 7. 14. 16. 131, 9. 12. 132, 15. 134, 22. 135, 2—11. 136, 1. 5. 12. 137, 1. 138, 7. 152, 7. 159, 14. 162, 16. 163, 16. 195, 7.
Ἱερόννμος Aegyptius scriptor I 28, 9.
Ἱεσσαί Obedi f. pater Davidis

I 96, 4. 108, 1. 109, 13. 114, 22. 117, 12. 136, 18.
Ἰσφθάς iudex Hebraeus I 88, 23—89, 10.
Ἰεχονίας, v. *Ἰωακίμ* 2.
Ἰζάτης Helenae f. Adiabenum rex I 506, 10—512, 12.
Ἰζίθ Arabum dux idoloclasta III 257, 19—258, 9. eius f. 258, 9.
Ἰηού 1. propheta I 157, 1. 167, 17.
 — 2. s. *Ἰηός* Amasis f. rex Isralitanus I 180, 17 (162, 9)—182, 22. 186, 8. 10.
Ἰησοὺ Saulis f. I 106, 17.
Ἰησοῦς 1. Navis f. Hebraeorum dux I 61, 3. 66, 21. Moysi succedit 73, 9. 74, 10. 20. 75, 4. Hierichuntem capit 75, 16—78, 8. subigit Chananaeos 78, 8—79, 19. tabernaculum in oppido Selomo collocat 79, 21. enumerat urbes captas regesque necatos 80, 1. provincia distributa Sicimis degit 80, 16. obit 80, 19. — I 81, 3. 103, 19. 137, 19. v. ind. auct.
 — 2. Iosedeci f. unus de ducibus Iudaeorum domum redeuntium I 313, 15. 314, 14.
 — 3. Iodais f. I 327, 21.
 — 4. s. *Ἰάσων* Simonis f. pontifex I 365, 22 s. 366, 3 s.
 — 5. Phabetis f. pontifex I 433, 10.
 — 6. Seis f. pontifex I 472, 15.
 — 7. Mnaseae f. pontifex I 522, 1.
 — 8. Gamalielis f. pontifex I 522, 5. 15.
 — 9. rusticus quidam Iudaeus I 544, 9. 16. 545, 4.
 — 10. Iudaeorum sacerdos I 547, 18.
 — 11. v. *Χριστός*.
Ἰθάμας familia cui sacerdotium admittitur I 143, 20.
Λούκιος Ἰκίλλιος sponsus Verginiae II 68, 4.
Ἰκόνιον urbs III 90, 8. 450, 8. 693, 9. 13. 15. 719, 6.
Ἰκοτάρδης Parthorum rex I 510, 19.
Ἰλαρίων Romae episcopus II 626, 13.
Ἰλδέριχος Honorichi et Eudo-

ciae f. III 120, 18. Vandalarum rex cum Iustiniano I. privato familiaritatem contrahit 161, 3—10. a Gelimero privaturo regno 161, 10. cum cognatis ab eodem necatur 162, 7.
Ἰλλία Romuli et Remi mater II 8, 12.
Ἰλιάς Homeri III 131, 4.
Ἰλλιον Phrygiae urbs III 18, 8.
Ἰλιτεργίται Hispani, quorum urbem Africanus maior capit II 227, 16.
Ἰλλος a Basilisco contra Zenonem missus ad illum deficit III 129, 11. 12. necatur 131, 18.
Ἰλλυρίς s. *Ἰλλυριόν* II 128, 15. 171, 1. 315, 10. 318, 15. 619, 10. III 26, 12. 137, 11. 140, 15. 183, 12. 579, 10. 14. 618, 8. *Ἰλλυριός* II 174, 17—175, 12. 246, 17. 280, 13. III 37, 6. 102, 7. 114, 20. 122, 1. 173, 18. 617, 13. *Ἰλλυριός* II 169, 16.
Ἰμβραήλ 1. Saracenorum dux per unum de suis ducibus Theophilum vincit III 368, 17.
 — 2. Muchumeti pater III 634, 5.
Ἰμέρα Siciliae urbs II 152, 4.
Ἰμέριος Leonis VI. logotheta cursus Agarenos vincit III 449, 15—450, 7.
Ἰμίλων 1. Poenus a M. Claudio Marcello victus II 210, 18.
 — 2. Phameas quoque dictus, Poenorum equitatus praef. Manilium vexat II 284, 8. ad Romanos transit 286, 7—13. Romam perductus honoratur 286, 15.
Ἰναργος Persa populares contra Saracenos incitat III 550, 9—551, 8.
Ἰνδία s. ἡ *Ἰνδική* I 22, 4. 33, 1. 233, 23. 344, 9—349, 3. III 172, 6. *Ἰνδός* I 265, 1. 23. 284, 11 ss. II 415, 21. 512, 20. III 241, 5. 634, 5. *Ἰνδικός* II 452, 6.
Ἰνδύβιλις Hispanus ab Africano maiore victus II 230, 5.
Ἰννοκέντιος Romae episcopus II 626, 7.
Ἰνσοῦβροι a Romanis victi II 171, 15 ss. 172, 15. 174, 1—12.
Ἰνταφέρνης Persa cum ceteris

Smerden necat I 307, 20. 308, 3. 309, 5. vulneratur 309, 13.

Ἰόβας 1. Libyae rex, alter maritus Glaphyrae I 473, 11.

— 2. pater Ptolemaei a Caligula necati II 454, 10.

Ἰοβιανός Varroniani f. imperator Christianus III 70, 4—10. turpiter pacem facit cum Persis 70, 10—17. Antiochiae sacerdotes ecclesiis pulsos restituit, praecipue Athanasium 71, 1. Tarsi Iuliani sepulcrum ornat 71, 5. Dadastanis obit 71, 6—15. eius uxor et Varronianus f. 71, 15. 72, 15. eius natura 71, 10. 15. 72, 8. signum de eius imperio 72, 11. spatium eius regni et vitae 72, 15. 73, 1. humatur 72, 15.

Ἰοθῶρ Παγουήλ sacerdos I 55, 16. 19. 81, 14.

Ἰοκάστη III 198, 7.

δ' Ἰόνιος κόλπος s. **δ' Ἰόνιος** s. **τὸ Ἰόνιον** II 109, 4. 129, 3. 196, 19. 246, 8. 256, 14. 280, 14. 321, 8. 368, 1. 369, 4. 371, 17. 395, 15.

Ἰορδάνης flumen I 75, 19. 76, 16 ss. 77, 1. 80, 4. 133, 18. 135, 4. 169, 22. 170, 7. 174, 22 ss. 365, 7. 512, 13.

Ἰουβάλ Lamechi f. I 24, 18.

Ἰουβενάλιος Hierosolymitanus episcopus III 103, 11. 105, 5. 115, 13.

Πούπλιος Ἰουβέντιος [Thalna] praetor ab Andrisco cum exercitu caesus II 288, 4.

Ἰούβιος Οὔγιος Campanus, II 214, 14.

Ἰούδα tribus I 114, 16. 115, 1. 122, 13 s. 19. 123, 2. 124, 23. 136, 13. 18 ss. 139, 18. 141, 2. 152, 6. 155, 19. 180, 4. 183, 12. 186, 14. 304, 9. 313, 15. 319, 12. III 339, 10. v. **Ἰούδας**.

Ἰουδαία = **Χανατά** I 32, 11. — I 12, 2. 180, 12. 208, 15. 247, 8. 360, 10. 361, 23. 474, 4. II 311, 1. 312, 16. 357, 5. 445, 7. 473, 21. 488, 20. 489, 5. v. **Ἀλέξανδρος**, **Λαρεῖος**, **Ἑβραῖοι**, **Ζοροβάβελ**, **Ἰεροσόλυμα**, **Καμβύσης**, **Κύρος** cet. **Ἰουδαῖοι** sub Nabuchodonosore I 208, 9. 247, 8. do-

mum redeunt 303, 13. 304, 9. 14. 16. sub Cambyse 305, 2. sub Dario 313, 2. 12. 315, 16. forma eorum civitatis usque ad Asamonaeos 315, 21—316, 6. Iudaei cur nominentur, ex quo die Babylone redierunt Hierosolyma 319, 12. per Amanem iis internecio paratur 321, 23. per Mardocheum servantur 326, 16 ss. sub Alexandro M. 353, 16. sub Antiocho M. 359, 20 ss. sub Ptolemaeis 360, 18 ss. sub Seleucidis 11, 7. 234, 14. 235, 3. 236, 14. 365, 15 ss. sub Maccabaeis 11, 9. 367, 15 ss. sub Pompeio 399, 18 ss. II 311, 1. 312, 16 ss. sub Cassio 357, 5. sub Herode I 11, 20. 404, 7 ss. sub Tiberio 487, 7—493, 14. sub Caligula 493, 14—499, 16. II 457, 17. sub Claudio I 499, 16—517, 17. sub Nerone 517, 18—523, 16. II 479, 8. sub Vitellio 488, 20. 489, 5. sub Vespasiano et Tito I 523, 17—561, 16. II 493, 11. 494, 13. sub Traiano II 513, 5. sub Hadriano I 561, 19. II 517, 14. 17. 521, 22. 522, 14. eorum mos circumcidendi I 35, 19. eorum pentecoste 254, 16. libri graece conversi 357, 12 ss. siclus 65, 4. mina 404, 4. pascha 58, 3 s. 200, 2. 513, 9. dies phurraei 327, 18. phota 370, 2. pontificatus 522, 19 ss. pontificis stola 483, 13 s. 484, 1. 505, 15 ss. tributa templo data 557, 20. Iudaei Antiocheni I 551, 13 ss. 552, 12 ss. Iudaei Alexandrini et Cyrenenses I 560, 6 ss. 561, 1 ss. — I 5, 7. 11, 16. 12, 5. 317, 17. III 87, 8—88, 17. 208, 3. 219, 7. 259, 5. 265, 2. 337, 7. 13. 339, 5. 435, 4. **Ἰουδαῖκός** I 11, 16. 51, 11. 235, 3. II 311, 1 cet.

Ἰούδας 1. Iacobi f. I 39, 19. Iosephum vendit 44, 18. eundem oratione movet 49, 17. — eius tribus I 77, 22. 81, 7 s. 84, 4. 89, 10. v. **Ἰούδα**.

— 2. = **Ἄωθ** I 84, 14.

— 3. Maccabaeus Mattathiae f. I 367, 15. patri succedit 368,

16. eius res 368, 16—375, 6. 378, 2.
- 4. Essaeus vates I 392, 17 ss.
 - 5. sub Herode aquilam auream templi concidit I 461, 22 ss.
 - 6. Ezechiae f. I 468, 18.
 - 7. Galilaeus quartam Iudaeorum sectam introducit I 474, 16. 476, 7. defectionis auctor 474, 7. eius f. 512, 21. 558, 3.
 - 8. Christi frater, cuius nepotes ad imp. Domitianum adducuntur II 504, 5.
 - 9. Hierosolymitanus pontifex II 522, 4.
- Τουδῆθ Holofernem necat I 10, 17. 247, 2—253, 11.
- Τουλλα 1. Caesaris f. Pompeii uxor II 315, 8. 10. ipsa cum puero obit 316, 20.
- 2. Augusti uxor I 461, 2. 465, 1. Tiberius eius f. 477, 7.
 - 3. Augusti et Scriboniae filia, Agrippae uxor II 415, 4. 421, 18. Tiberii fit uxor 418, 8. relegatur 421, 18. eius amatores puniuntur ibid. redit 423, 20. filii eius 415, 18. 417, 1. 425, 3. 434, 7. filia eius 435, 2. una cum Agrippa relegata 429, 6. obit 438, 1.
 - 4. Drusi II. uxor II 440, 3. v. *Αἰβλα*.
 - 5. Drusi II. filia, Seiani uxor, se necat II 442, 8—15.
 - 6. Germanici filia, Caligulae soror, ex exsilio revocata II 461, 12.
 - 7. Titi filia rem habet cum Domitiano II 499, 13. 16.
 - 8. [*Δόμνα*] Severi uxor, Caracallae et Getae mater II 560, 6. 561, 11. 562, 17. se necat 565, 1—8. Iulia Maesa eius soror 565, 17.
 - 9. *Μαυαία* Iuliae Maesae filia II 565, 17. Severus Alexander eius f. ab Eleagabalo adoptatus 570, 3. Augusta 571, 5. pecuniae studiosissima (574, 9) filium regit 572, 1. necata 574, 13. ab Origene erudita piissima 574, 15.
 - 10. *Μαῖσα* Iuliae Domnae so-

- ror mater Soaemidis et Maemae duos ex iis nepotes habet, quorum unus Pseudocaracalla II 565, 17.
- 11. *Σοαιμῖς* [*Σοαιμίδς*] Iuliae Maesae filia II 565, 17. Eleagabalus eius f. 570, 3. necatur 570, 12.
- Τουλιανός 1. Titii centurio I 537, 11 ss.
- 2. episcopus Alexandriae II 538, 15. 539, 9.
 - 3. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
 - 4. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
 - 5. Antiochiae episcopus II 628, 8.
 - 6. Apostata Galli frater Helenae maritus a Constantio II. dicitur Caesar III 49, 1. 12. matris eius praegnantis somnium 49, 5. educatur ab Eusebio 49, 9. Caesar in Gallias missus victor 49, 12—50, 10. Alamannos vincit 50, 10. Augustus salutatur 50, 14—56, 6. bello contra Constantium II. parato Helena eius uxor obit 54, 11. religionem Christianam simulat 54, 16. ex oraculo novit diem, quo Constantius II. periturus esset 55, 8. imperator Constantium humat 59, 7 —17. ius dicit 60, 4—10. respondet legatis 60, 10. legiones recognoscit et magnam partem comitatus dimittit 60, 12. bellum Persicum parat 61, 3. paganus multos reddit martyres et Christianos a discipulis paganis arceat 61, 5—17. templi Hierosolymitani instaurandi dat potestatem 62, 5. eunuchos palatio pellit 62, 10. colloquium eius cum Mari 62, 13. eius decretum de templo Aesculapii Aegis sito 69, 5—17. Antiochiae Apollini Daphnaeo sacrificat 64, 1. 12. reliquiis Babylae eius iussu remotis templum Apollinis illius cum statua crematur 64, 16. ab Antiochenis ludibrio habitus eos illudit et *Ἀντιοχικόν*

- contra eos scribit 64, 1—12. templa Christiana Antiochiae claudit 65, 2. permultos reddidit martyres 65, 4—9. In expeditione Persica cadit 63, 5. 64, 1. 65, 10—68, 3. 69, 7. eius vitae et regni spatium 68, 4. 69, 17. humatur 68, 5. 12. eius monumenti epigramma 68, 7. eius natura 68, 13. signa de eius morte 69, 5—70, 3. Procopius eius consobrinus 79, 12 — III 63, 18. 70, 4. 71, 1. 5. 72, 11. 73, 10. v. ind. auct.
- 7. Halicarnasseus haëreticus III 167, 10.
 - 8. necatus a Copronymo III 271, 8.
 - 9. v. *Αἰθίοι*.
- Τούλιοι** 1. Iulius *Πρόκλος*: eius narratio de Romuli obitu II 17, 7.
- 2. C. Iulius Caesar suasor legis Gabiniae II 306, 5. Lusitanis et Gallacis victis consul 314, 9—315, 7. Iuliam f. Pompeio despondet 315, 8. per Pompeium Galliam Cisalpinam et Transalpinam, Illyricum cum IV legionibus in V annos accipit 315, 10—20. cum Gallis et Germanis bellat 315, 21—316, 20. Pompeio adversarius fit 317, 4—20. bellum eius cum Pompeio exardet 317, 21—319, 1. Rubicone superato in Italia bellat 319, 1—321, 2. in Hispaniam proficiscitur 321, 3. dictatura deposita consul designatus Pompeium sequitur et pugna Pharsalica vincit 321, 5—324, 2. Pompeium persequitur 324, 2. in Aegyptum venit 327, 16—328, 5. Cleopatram restituit 328, 6—15. gerit bellum Alexandrinum 328, 16—329, 6. I 404, 17. Caesarionem eius f. II 329, 7. 330, 17. Pharnacem vincit 329, 9. Romam reversus secundum cos. 329, 13. res Iudaeas constituit I 405, 1. 407, 6. bellum Africum gerit II 329, 17—330, 5. triumphat 330, 5. gerit bellum Hispanicum 330, 11—20. necatur 330, 21—334, 22. I 407, 11. quid significet Caesar II 331, 18. honores ei decreti 335, 4—336, 4. eius testamentum 337, 14. eius corpus crematur 338, 18. eius sororis f. Octavianus 339, 9. honores ei defuncto decreti 355, 13. actum eius iussu factum de testamentis ab Antonio Pio crematur 525, 12. — I 13, 10. 213, 14. 242, 7. 404, 11. II 51, 13. 298, 8. 303, 2. 314, 3. 6. 336, 14. 337, 4. 8. 22. 338, 9. 18. 21. 339, 1. 340, 16. 18. 341, 1. 5. 11. 365, 18. 367, 3. 368, 1. 374, 16. 440, 20.
 - 3. Sex. [Iulius] Caesar Syriae praetor I 405, 13. 406, 21. 407, 3. 9.
 - 4. Iulius *Γαλικός* sub Claudio I. caesidicus II 471, 2.
 - 5. C. Iulius *Οδίνδιξ* ab Nerone deficit II 479, 11—480, 10.
 - 6. Iulius *Σενήρος* ab Hadriano contra Iudaeos missus II 518, 3.
 - 7. Iulius Solon sub Commodo senator II 534, 21. necatur 546, 12.
 - 8. Iulius Crispus necatur a Septimio Severo II 550, 19.
 - 9. I. Romae episcopus II 626, 2. restituit Paulum a Constantio II. pulsum III 57, 16.
 - 10. Marciani hospes III 113, 13. 114, 3. praetor Illyrici 114, 20.
 - 11. *Ζεύς* II 335, 18.
 - 12. mensis II 481, 19. III 454, 5. 13.
- Τούλιοι** 1. L. Iunius Brutus filius Tarquinii sororis, cuius patrem et fratrem Superbus necaverat II 40, 8. stultum simulat ib. 9. ideo Brutus dictus 40, 11. comes filiorum Tarq. Superbi Apollini Delphico dono dat baculum excavatum cui inerat aurum ib. 14. oraculum intellegens terram deosculatur 40, 19. de stupro oblato Lucretiae cum Poplicola Tarquinius expellit 41, 3—42, 16. 332, 18. cum Tarquinio Collatino consul factus 42, 17. invehitur in collegam

- faventem legatis Tarquinii Superbi 43, 6. filios participes proditiōnis necat 43, 10 s. de ceteris participibus proditiōnis civibus suffragia ferenda permittit 44, 13. populum contra Collatinum incitat ib. 18. P. Valerius Poplicola eius collega 44, 21. necatur 45, 3.
- 2. C. Iunius Brutus consul a Samnitibus in silvis Avernis victus II 100, 4. cos. cum Q. Fabio 104, 2. vincit Faliscos ib. 5. cos. cum Rufino Samnium invadit 122, 17—123, 6. solus partem Samnii vastat 123, 7.
- 3. L. Iunius classem contra Poenos parat II 158, 9. Erycem subigit 158, 20. a Carthagine capitur 158, 22.
- 4. M. Iunius [Pera] cos. bellat cum Gallis II 169, 7.
- 5. M. Iunius [Pera] dictator II 201, 1—9. 206, 5. ab Hannibale victus 205, 9—17.
- 6. M. Iunius Silanus Africani maioris collega II 217, 16. contra Magonem missus 222, 11. — II 223, 5.
- 7. [M. Iunius] Brutus, pater Caesaris interfectoris, Pompeio se dedit et necatur II 302, 19—303, 4.
- 8. M. Iunius Brutus a Caesare veniam impetrat II 324, 1. Caesarem necat 331, 2—334, 22. 303, 2. 324, 1. 327, 21. I 407, 11. Macedonia ei mandata II 345, 21. Theodotum necat 327, 21. bellat cum Antonio et Octaviano 355, 15—364, 13. I 410, 3. se necat II 365, 4. eius corpus ab Antonio honoratur 365, 13. Porcia eius uxor 365, 16—366, 19. — I 13, 17. II 349, 13. 350, 15. 353, 20. 367, 3. 370, 17.
- 9. D. [Iunius] Brutus Albinus Caesaris amicus, unus de eius percussoribus II 333, 14. 334, 11. praest Galliae cisalpinæ 342, 18. bellat cum Antonio 342, 16. 344, 4—345, 21.
- 10. [C.] Iunius [Vibius] [Pansa] cos. bello Mutinensi II 344, 19. 345, 3.
- 11. M. [Iunius] Silanus Calpurniae socer se necat II 449, 19.
- 12. Iunius Priscus praetor a Calpurnia necatur II 452, 18.
- 13. L. Iunius Silanus Claudii I. gener II 462, 4. 465, 16. necatur 468, 12.
- **Ἰουῖνα* Valentiniani I. et Iustinae filia III 74, 4.
- **Ἰουστὶνα* altera uxor Valentiniani I. et mater Valentiniani II., Iustae, Gratae, Gallae III 74, 4. Ariana 85, 2.
- **Ἰουστινιανός* 1. I. ab Anastasio I. captus sed dimissus III 142, 15. magister militum omnia regit 147, 1. 150, 8. nobilissimus fit 150, 14. ab Iustino I. rex declaratur XLV annos natus 150, 18—151, 7. eius uxor Theodora Augusta potentissima 151, 8. 11. eius natura 151, 14—152, 6. uxoris eius natura 152, 6—10. subiectorum eius condicio 152, 11. sub eo cometes 152, 18. cum Persis facit pacem 153, 2. sub eo factionum seditio quae *Nixa* vulgo dicitur 153, 7. sub eo multa Cpolis loca combusta 154, 9—155, 1. Hypatium, Pompeium, alios necat 156, 7—13. pro magna ecclesia deleta alteram condit 156, 14. alia templa struit 157, 1. stipendia magistris liberalium artium data tollit 157, 1—7. Augusteonem erigit, canalem plumbeum destruit 157, 8—13. sub eo terrae motus 158, 1. sub eo canis mirificus Cpolim adducitur 158, 3. Epiphania succedit sub eo Anthimus 158, 14. libidini masculae infestus 158, 17. multa opera exstruit et pontem in Sangari facit 159, 3—13. per Belisarium Africam, Siciliam, Sardiniam, omnia usque ad Gades subigit 161, 9—165, 16. ab Agapeto motus Anthimum eicit, Menam eius successorem creat 166, 2—167, 10. sub eo

concilium particulare a Mena convocatum 167, 10—14. coram eo ab Eutychio, Menae successore, concilium quintum habitum 167, 16—168, 14. sub eo Belisarii et Narsetis expeditiones Italicae 165, 17. 168, 15—170, 8. 261, 15. 299, 9. Belisarium suspectum ad bellum Medicum ablegat 170, 1—11. eius uxor obit 170, 11. sub eo cetus captus 171, 4—20. sub eo tela Serica a Romanis texti coepta 172, 1—173, 2. Belisarius de insidiis suspectus ab eo punitur 173, 3—7. in haeresin incidit 173, 8. Eutychio relegato Ioannem facit successorem eius ibid. obit 173, 14. eius regni spatium et successor ibid. — III 173, 18. 197, 10. 248, 10—249, 7. 250, 7. 251, 1. 262, 6.

— 2. sub Tiberio II. dux III 179, 9.

— 3. pater Germani a Constantino IV. necatus III 221, 17.

— 4. II. Constantini IV. f. imperator XVI annorum III 228, 7—13. Mardaitis amotis cum Abimelecho pacem facit 228, 16—229, 9. per Leontium Iberiam, Albaniam, alias terras subigit 229, 10. pacem Bulgaricam solvit 229, 12. e Sclavicis gentibus subactis conscribit populum electum 229, 13. pace soluta ab Arabibus victus 230, 1—231, 4. condit triclinium Iustinianum 231, 5. sub eo Agareni Orientem diripiunt Armenia capta 231, 8. sub eo saeviunt Stephanus et Theodosius 231, 14—232, 5. post imperium XVI annorum relegatus 233, 2. 236, 10. Theodoram Chagani filiam uxorem ductam patri sibi insidiantem remittit et ad Terbelim fugit 236, 10—237, 7. Cpoli potitur 237, 7—238, 5. foedere cum Bulgaris icto necat Tiberium III., Heraclium, Leontium 238, 6—16. Callinico expulso Cyrum facit patriarcham 238, 16. mul-

tos necat 239, 3. ex Chazaria revocat Theodoram uxorem cum Tiberio f. 239, 6. a Bulgaris victus 239, 9—240, 1. eius expeditiones contra Chersonios 240, 2—242, 4. ab Helia necatur 242, 4—10. Tiberius eius f. necatur 242, 10. — III 251, 12.

Ἰουστινός 1. philosophus et martyr II 523, 2—8. 526, 10. 13. 531, 22. v. ind. auct.

— 2. I. ab Anastasio I. captus sed dimissus III 142, 15. fit rex 144, 10—145, 5. Andream, Amantium, Theocritianum necat 145, 5. orthodoxissimus 145, 16. eius uxor 146, 2. Vitaliano favet 146, 4. Severo expulso Paulum Antiochiae facit episcopum 146, 11. exsules revocat 146, 12. sub eo comes 146, 14. Vitaliano eius magistro militum necato succedit Iustinianus 146, 16—147, 4. sub eo patriarchae 147, 4. pace cum Persis facta Chorois tutelam recusat 147, 9—148, 9. Tzathum a Persis deficientem recipit 148, 9. pugnae eius cum Persis 148, 13. sub eo Arethas 148, 15. sub eo Cavades necat Manichaeos 148, 16. sub eo Anazarbus collabitur, Edesa inundatur, Pompeiopolis pars absorpta est 149, 3—16. sub eo femina Cilissa gigantea 149, 16. Iustinianum I. facit regem 150, 8—151, 8. obit 151, 9. eius regni spatium ibid.

— 3. II. Iustiniani I. consobrinus curopalates Illyrius fit rex III 173, 14. 18. multas aedes adornat, exstruit, renovat 174, 1—9. 180, 16. Sophia eius uxor Augusta multis honoribus affecta 174, 10. quomodo iniurias vindicavit 175, 7—176, 22. pacem Persicam solvit 177, 1. Aethiopes contra Persas incitat 177, 6. Martinum contra Persas mittit 177, 10—17. pacem cum Persis facit 178, 1. Tiberium

- appellarat Caesarem 178, 5. Tiberio rege appellato obit 178, 6—18.
- Ἰουδοίος** 1. Hierosolymorum pontifex II 513, 23. 522, 4.
- 2. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- 3. Alexandriae pontifex II 521, 21. 522, 11.
- Ἰππικόν**, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Ἰππόλυτος** in multis sacrae scripturae libros commentarios sub Severo Alexandro scripsit II 575, 1. episcopus τοῦ κατὰ Ῥώμην πόρτου ibid.
- Ἰππών** Poenorum urbs II 159, 17. 22 ss. 289, 8.
- Ἰρ** angelus I 216, 20 s. 217, 16 s.
- Ἰρτιος** [A.] Hirtius cos. bello Mutinensi II 344, 7—345, 7.
- Ἰσαάκ** Abrahami f. I 35, 11 ss. 53, 18. circumciditur 35, 17. immolari iussus 36, 8 ss. 140, 14. Rebeckae maritus 37, 2 ss. caecus 37, 11. Iacobo benedicit 38, 6 ss. obit 43, 5, 7.
- Ἰσαάκιος** 1. Valenti praedicit mortem III 77, 18—78, 6. eisdem mortem praedicit 79, 3.
- 2. *δ Κομνηνός* a Michaële VI. aspere tractatus III 654, 10—655, 3. 656, 11—657, 4. rex salutatur 657, 11. Nicaeam occupat 658, 16—659, 18. victor agit cum Michaële VI. 659, 19—662, 15. Michaële e regno expulso fit imperator 662, 16—665, 17. Aaron frater eius uxoris 659, 19. eius nummi 665, 20. omnes suos socios honorat 666, 4—14. uxorem facit Augustam, Ioannem fratrem curopalatam et magnum domesticum 666, 14. decessorum acta rescindit 667, 1—18. contra monachos saevit 667, 18. in omnium odio 668, 6. Michaëlem patriarcham eiusque nepotes relegat 668, 13—669, 15. eundem mortuum Cpoli humat nepotibus restitutus 669, 15—670, 4. a Constantino Lichude novo patriarcha privilegia Manganorum dolose accipit 670, 4—671, 4. Ungris pacem concedit 671, 5. Patzinacis victis dei auxillio periculum vitae effugiens Theclae aedem condit 671, 7—672, 10. Constantino X. nominato rege in Studiense monasterium se confert 672, 11—673, 18. eius regni spatium 673, 18. eius natura 673, 18—674, 6. — III 674, 10. 694, 8.
- 3. *δ Κομνηνός* imp. Alexii frater a Turcis captus redimitur III 709, 10—710, 4. apud Nicephorum III. in magno honore 726, 12. a Borilo et Germano obtreactionibus obrutus 726, 15. cum fratre deficit 727, 1 (v. *Ἀλέξιος*). eius mater et uxor 730, 17. Sebastocrator 731, 12. obit magna familia relicta 746, 14—747, 2.
- 4. Comnenus Alexii I. f. minimus III 739, 6. Ioannis amicus 748, 18. Caesar 749, 1.
- Ἰσαμος** collis III 405, 4.
- Ἰσαυρία** III 128, 13. 248, 10. 258, 11. *Ἰσαυροί* III 128, 5. 136, 13.
- Ἰσάχαρ** Iacobi f. I 40, 14.
- Ἰσδιγέρδης** Persarum rex Theodosii II. tutor III 100, 7—17.
- Ἰσθμός τῆς Πελοποννήσου** II 400, 3. a Nerone perfordi coeptus 478, 17. eius moenia 593, 7. *Ἰσθμικός ἀγών*, ad quem Romani admittuntur II 170, 17. hic Plautus stadium vincit ibid.
- Ἰσις** 1. dea Tiberii temporibus a Romanis culta I 481, 8. 482, 10.
- 2. Cleopatrae cognomen II 393, 17.
- Ἰσμαήλ** 1. Abrahami f. Arabum princeps I 35, 19 ss. 36, 1. 7. *Ἰσραηλίται* s. *οἱ ἐξ Ἰσμαήλ* III 215, 4. 14. 371, 3. 373, 2. 14. 379, 4. 390, 5. 395, 3—14. 405, 4. 460, 7. 463, 9.
- 2. necat Godoliam I 206, 16. necat Babylonios et Iudaeos 207, 1. effugit 207, 7.
- 3. Phabi f. pontifex Iudaeorum I 477, 9. 519, 12. 521, 4. 7. 9.
- 4. martyr sub Apostata III 65, 4.

- Ἰουδαίος sub Leone I. quaestor III 123, 7—16.
- Ἰσπανία 1. III 51, 12. 160, 3. Ἰσπανοί v. Ἰσπανοί (?) II 177, 8. III 347, 14.
- 2. urbs Iberiae Europaeae III 83, 6.
- Ἰσραήλ Iacobi cognomen I 41, 18. 21. (οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ s. οἱ ἐξ Ἰσραήλ v. (δ) Ἰσραήλ I 75, 2. 82, 3. 89, 10. 90, 3. 94, 3. 96, 4. 98, 1. 103, 3. 106, 14. 109, 3. 10. 110, 6. 116, 23. 117, 5. 119, 9. 122, 19. 124, 22 s. 136, 13. 137, 11. 189, 18. 149, 20. 152, 21. 160, 14. 162, 9. 164, 14 s. 166, 11. 167, 4. 168, 19. 174, 15 cet. Ἰσραηλιταί I 52, 1. 8. 71, 3. 10. 72, 8. 74, 7. 78, 11. 79, 11. 80, 10. 82, 20. 83, 4. 18. 21. 84, 10. 86, 12. 89, 15 ss. 92, 8. 97, 12. 18. 99, 7. 100, 13. 105, 2. 109, 3. 119, 12. 121, 2. 10. 122, 1. 124, 4. 138, 13. 152, 10. 155, 15. 157, 8. 158, 3. 168, 15. 172, 8. 179, 19. 180, 17. 193, 16. 199, 21. 317, 17 cet. δ Ἰσραηλῆος λαός I 189, 1. Ἰσραηλίτις I 174, 9.
- Ἰσσα, Ionii sinus insula II 169, 16 ss. 174, 21. Ἰσσαῖοι II 169, 16.
- Ἰσσιός Ciliciae urbs I 10, 21. 232, 23. 329, 1. 335, 11. II 547, 10.
- Ἰστρος flumen II 171, 1. 389, 11. 408, 4. 7. 510, 1. 517, 3. 527, 19. 593, 4. III 80, 6. 195, 11. 227, 18. 278, 16. 442, 17. 512, 18. 530, 10. 535, 5. 571, 9. 11. 590, 6. 641, 6. 12. 642, 10. 678, 3. 679, 7. v. Δάνουβις.
- Ἰταβήριον ὄρος I 403, 18.
- Ἰταλία inde Poeni milites conducunt II 122, 6. 184, 22. sagaces Italiae canes 168, 5. Hannibalis iter in Italiam 182, 4 ss. ibi fames 452, 5. a Belisario subacta III 165, 17. 168, 15—170, 8. ea Franci potiuntur 299, 16. ea Agareni potiuntur 424, 16. — I 12, 10. II 179, 7. 181, 14. 20. 194, 17. 195, 11. 203, 4. 255, 23. 256, 14. 257, 11. 258, 11. 16. 259, 18. 268, 22. 269, 11. 274, 15. 302, 19. 303, 2. 19. 311, 12. 16. 329, 13. 333, 18. 354, 5. 355, 15. 367, 8. 369, 4. 19. 370, 4. 371, 5. 13. 15. 372, 20. 373, 20. 377, 3. 10. 14. 378, 5. 383, 10. 386, 2. 392, 1. 394, 22. 399, 17. 407, 11. 414, 6. 422, 19. 423, 20. 437, 15. 470, 16. 487, 3. 490, 1. 493, 9. 494, 13. 509, 9. 513, 10. 527, 22. 534, 9. 545, 10. 546, 15. 553, 5. 577, 21. 590, 3. 23. 596, 15. 602, 20. 603, 13. 608, 23. 610, 10. Ἰταλός II 547, 9. 553, 5. III 262, 13. Ἰταλικός I 179, 6.
- Ἰτουραῖος, v. Σόρμος.
- Ἰτύκη II 301, 7. v. Οὐτύκη.
- Ἰωάβ Davidis dux Abenerem vincit I 123, 2 ss. Asaël et Abesa eius fratres 123, 7. necat Abenerem 124, 9. 142, 8. Idumaeos subigit 149, 21. eius pugnae cum Ammonitis 127, 21. Uriac mortem parat 128, 22. Davidi Absalonem reconciliat 131, 19. necat Absalonem 135, 19 ss. necat Amesiam 137, 2. 142, 8. omnium fit dux 137, 15. populum numerat 139, 15. Adoniam iuvat 140, 22. necatur 142, 8. 144, 1.
- Ἰωαβὴλ Lamechi f. I 24, 18.
- Ἰωάδ Ἰοανναe f. Iudaeorum sacerdos I 328, 6. 7. 353, 16 s. 355, 14.
- Ἰωάδαρος s. Ἰώδαρος Boëthi f. sacerdos Iudaeus I 462, 20. 472, 10. 474, 5. 476, 16.
- Ἰωάθαμ Oziae f. Iudae rex I 190, 11. 197, 7—17.
- Ἰωακείμ 1. Iudae rex I 201, 6—24. v. Ἐλιακείμ.
- 2. Ioacimi f. Iudae rex I 201, 20. 202, 11. Sedecias eius patruus 202, 11. e vinculis solutus 218, 14. Ἰεχονίας dicitur ibid.
- 3. v. Ἄλκιμος.
- Ἰωάννας Iodais f. sacerdos Iudaeus I 327, 21. 328, 6.
- Ἰωάννης 1. Mattathiae pater I 367, 15.
- 2. Γαδδής Mattathiae f. I 367, 15. 375, 16.
- 3. δ βαπτιστής Christum baptizat I 12, 3. 242, 12. II 432, 10. necatur I 486, 1 s. eius manus

- Cpolim perlata III 487, 8. eius vestis pars Cpolim lata 494, 8. eius capillorum pars eodem lata 503, 13. eius caput latum Cpolim 568, 13. *Πρόδρομος* dicitur III 487, 8. 568, 13. *Καλυβίτης* dicitur, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
- 4. Zelotiarum princeps I 525, 13. 527, 2. 549, 15. 550, 14. 553, 21.
 - 5. evangelista a Domitiano relegatur II 504, 3. Ephesum redit 505, 18.
 - 6. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
 - 7. I. Romae episcopus II 626, 22. III 147, 6.
 - 8. III. Romae episcopus II 627, 10.
 - 9. IV. Romae episcopus III 213, 6.
 - 10. Antiochiaepiscopus II 628, 3. III 103, 10. 104, 10. 105, 4. 8. 12.
 - 11. *δ Χρυσόστομος* I. presbyter Antiochiaepiscopus *Ἀνδριάντας* scribit III 89, 13. patriarcha Cpolitianus pellitur 95, 1. revocatur 95, 13. iterum pulsus Cumanis obit 96, 5—12. eius nomen diptychis inscriptum 102, 16. Origenista eius pater habebatur 102, 17. eius corpus Cpolim a Proclo eius discipulo traductum 105, 18—106, 10. eius commentarii in sacras litteras 292, 16.
 - 12. Romae tyrannus III 100, 4.
 - 13. II. *δ Καππαδόκης* Cpolitianus patriarcha III 141, 5. 147, 4.
 - 14. III. *δ ἀπό σχολαστικῶν* Cpolitianus patriarcha III 173, 8. 178, 6.
 - 15. IV. *δ νησιωνεύης* Cpolitianus patriarcha III 181, 1. 182, 10. 183, 1. 191, 5.
 - 16. V. Cpolitianus patriarcha III 220, 16. 225, 14.
 - 17. *δ Πιτζιγαύδης* legatus Constantini IV. cum Mavia pacem facit III 224, 15.
 - 18. ab imp. Leontio missus ex Africa pellit Arabes III 233, 11—19. ex Africa redit 234, 5—14.
 - 19. VI. Cpolitianus patriarcha Monothelita III 244, 1. 245, 2.
 - 20. dux classis Anastasii II. a militibus suis necatur III 245, 7—246, 2.
 - 21. *δ Λαμασκηνός* III 270, 7.
 - 22. s. *Ἰαννῆς* VII. *δ σύγκελλος* imp. Theophili legatus ad Agarenos III 361, 12—363, 14. in Bryante regiam exstruit 363, 14. Cpolitianus patriarcha 374, 5. 381, 5. 383, 5. 384, 5—13.
 - 23. Manichaeus praeclarus III 389, 11.
 - 24. rector, Constantini VII. tutor III 457, 15. amotus 462, 14.
 - 25. *δ Ἐλαδάς* Constantini VII. tutor III 457, 15. cum Constantino Duca pugnat 459, 12. amotus 462, 14.
 - 26. *δ Βογᾶς*: Patzinaci socii inter eum et Lacapenum rixa orta abeunt III 464, 10—465, 2. iudicium de eo et Lacapeno 465, 17.
 - 27. *δ Γαριδάς* magister a Constantino VII. fit scholarum domesticus III 467, 11.
 - 28. *δ Κουρκοῦας* scholarum domesticus Russos vincit III 477, 5. Agarenos vincit 477, 17. eius frater Theophilus ibid.
 - 29. I. *Τζιμισκῆς*: Theophilus eius avus III 477, 17. Nicephorum Phocam incitat ad seditionem 495, 17—497, 3. Agarenos Ciliciae vincit 501, 9. a Theophanone incitatus Nicephorum necat 516, 1—519, 4. rex Romani filios imperii participes facit et Basilio omnia committit 519, 11. corona ornatur Theophanone relegata 520, 14—521, 12. Theodoro episcopo Antiocheno obsecutus Manichaeos Philippopolim transfert 521, 12—522, 3. 754, 1. sub eo Polyucto succedit Basilius 522, 4. sub eo Agareni Antiochia repelluntur 522, 8—17. per Sclerum Russos, Bul-

- garos, Patzinacos, Turcos vincit 522, 17—525, 3. prior eius uxor Scleri soror 523, 10. Bardam tyrannidem affectantem Chium relegat 525, 4—527, 4. Leonem et Nicephorum caecat 525, 8—16. 538, 3—14. Theodora eius altera uxor 527, 5. fugat Russos, capit Persthabam et Dorostolum 527, 7—535, 9. condit Theodoropolim 534, 9. eius foedus Patzinacicum 535, 2. Cpoli splendide excipitur 535, 10—536, 3. Christi templum exstruit 536, 6. sub eo Basilio succedit Antonius 536, 7. in expeditione orientali veneno tollitur 536, 11—537, 17. eius regni spatium 537, 17. — III 547, 5. 569, 4. 575, 9.
- 30. *Βλαδισθλάβος* (*Σφενδοσθλάβος*) Aaronis Bulgarorum principis f. III 547, 14. Bulgariae princeps 564, 8. 19—565, 14. eius uxor 566, 2. eius XII liberi 566, 5. 7. v. corr. et add.
- 31. *δ ὀρφανοτρόφος* eunuchus Michaëlis IV. frater III 585, 15. eius mores 587, 6. omnia regit 588, 1. Nicetas eius frater 588, 13. Dalassenum et Constantinum Ducam punit 589, 6—11. Constantinus et alter eius frater 589, 12. Stephanus eius frater 592, 14—593, 15. orphanotrophus dictus 593, 12. 605, 13. 624, 14. frustra studiosus pontificatus 594, 7—16. quaestor acerbus 594, 16. Maria eius soror 594, 17. ei Zoë insidias parat 595, 7—12. una cum fratribus omnes vexat 595, 12. Michaëlem fratrem a Zoë adoptatum facit Caesarem 596, 1—598, 8. eundem facit regem 605, 5—606, 9. relegatus 606, 17—608, 15. caecatus obit 624, 14—625, 2.
- 32. eunuchus Constantini IX. princeps senatus Lichudi succedit III 649, 9—650, 15.
- 33. *δ Ὀγαράς* Bryennium caecat III 657, 16—658, 16.
- 34. *δ Κομνηνός* ab Isaacio fra-
- tre fit curopalata et magnus domesticus III 666, 14.
- 35. VIII. *δ Σιφυλίνος* Cpolitanus patriarcha III 680, 11—681, 2. 17. 685, 16—687, 9. Bardas eius nepos 686, 4. obit 717, 14.
- 36. Ducas Caesar III 682, 5. 687, 9. Eudocia relegata Michaëlem VII. facit regem 704, 2. Constantinum f. contra Romanum IV. mittit 704, 14. Andronicum f. (v. 701, 5) contra eundem mittit 705, 9—706, 6. Romanum IV. caecat et relegat 706, 6—707, 7. Michaëli VII. suspectus 708, 3. a Ruselio captus rex salutatur 710, 2—711, 3. a Turcis captus 711, 13. liberatus fit monachus 711, 16. Irene eius neptis 733, 5.
- 37. Sidae metropolita Michaëlis VII. minister III 707, 8. 708, 3. Nicephori III. minister 725, 1.
- 38. Nicephori Bryennii frater Ruselium et Alexium Comnenum fugit III 715, 17. 717, 1—6.
- 39. II. Comnenus Alexii I. f. III 739, 3 eius familia 747, 18. 761, 14. matri inimicus 748, 3. 758, 13. cum multis se coniungit contra matrem 748, 3—18. de matris et Bryennii potestate anxius 754, 18. rex salutatur 761, 13—764, 5.
- 40. v. *Υπαρκός* 2.
- Ἰωάνης* 1. Ochoziae f. Iudae rex I 183, 16. 184, 22. 185, 14. 19—186, 6. 187, 9.
- 2. Ioachazi f. Israëlitarum rex I 186, 14—187, 8. 188, 1—19.
- Ἰωάχαζ* Iehi f. Israëlitarum rex I 186, 10—16.
- Ἰωάχαξ* Iosiae f. Iudae rex I 200, 17.
- Ἰώβ* 1. Antiochiae patriarcha III 340, 16.
- 2. diaconus Ioannis praecursoris manum Cpolim fert III 487, 8.
- Ἰωβάν* Iapheti f. Ionum omniumque Graecorum princeps I 31, 2.

- Ἰωδαί 1. pontifex Iudaeus I 183, 19 s. 185, 4—19.
 — 2. Ioannae pater I 327, 21.
 Ἰώζαρος, v. Ἰωάζαρος.
 Ἰωήλ Samuelis f. I 100, 19.
 Ἰωναδάβ Iehum laudat I 182, 20.
 Ἰωνάθαν 1. Saulis f. pugnat cum Palaestinis I 104, 21—106, 20. Davidis amicus 112, 1—116, 4. cadit 121, 2. 122, 3—18. eius f. 127, 4.
 — 2. Davidis fratris f. I 138, 16.
 — 3. s. Ἰωνάθης, Ἀφρούς f. Matthiae I 367, 15. Iuda necato dux pugnat cum Bacchide 375, 11—377, 13. a Demetrio de societate aditur 377, 14. ab Alexandro de societate aditur 377, 24. a Ptolemaeo et Alexandro honoratur 378, 11. Apollonium vincit 378, 15—379, 1. Hierosolyma obsidet 380, 20. Demetrii socius 381, 1. 13. Antiochi socius 382, 6. 10 s. Romanorum et Spartanorum amicus 382, 18 ss. in Arabia pugnat 383, 5. moenia Hierosolymitana instaurat 383, 8. necatur 383, 21—385, 3. 4. duo eius f. 384, 16.
 Ἰωνάθης 1. Annae f. pontifex Iudaeus I 484, 1. 486, 19. 501, 19. 518, 1.
 — 2. Cyrenensium Iudaeorum res turbat I 561, 1 ss.
 Ἰωνᾶς propheta I 189, 2—20. 260, 3.
 Ἰωνία I 301, 7. II 391, 12. 444, 2. Ἰωνες I 31, 2. II 508, 16.
 Ἰώππη ab Herode capta I 415, 7.
 Ἰωράμ 1. Achabi f. rex Israelitarum I 169, 17. 171, 6 s. 176, 4—179, 12. 180, 17—181, 21.
 — 2. Iosaphati f. Iudae rex I 172, 16. 180, 4—16.
 Ἰωσαβέη soror Ochoziae I 183, 16. 20.
 Ἰωσαφάτ Asae f. Iudae rex I 158, 15 Achabi socius 166, 1—167, 13. 17. iustus 167, 21. Moabitas, Ammanitas, Arabes vincit ab Ioramio et Idumaeorum rege adiutus 168, 2—14. 171, 6—172, 10. obit 172, 14—19.
 Ἰωσεδέκ pontifex Iudaeorum I 313, 15.
 Ἰώσηπος 1. Galilaeae dux I 524, 4. 527, 14.
 — 2. Hebraeus Vespasiano imperium praedicit II 490, 3—491, 6. v. ind. auct.
 Ἰωσήφ 1. Iacobi f. a patre prae ceteris dilectus, a fratribus venundatus in Aegyptum I 40, 18. 43, 18. 44, 1—45, 5. insidiis uxoris Petephri coniectus in carcerem 45, 6—46, 17. a Pharaone honoratur 47, 16—48, 1. eius familia 48, 1. 50, 21 s. 66, 6. fratres excipit, dein cum patre arcessit 48, 6—50, 7. 21. Aegyptios subigit 50, 12 ss. obit 51, 17—23. — I 52, 1. 58, 16.
 — 2. Tobiae f. Ptolemaeum honorat I 360, 23—362, 17. Syriae vectigalia redimit 361, 23. 362, 15. eius familia 362, 18 ss. 364, 3. 365, 3. senex Hyrcanum f. Alexandriam mittit 363, 15.
 — 3. Antipatri f. I 404, 7. 414, 17. 415, 7. 416, 5. 11. 14. 417, 19.
 — 4. Salomes maritus I 423, 22. 424, 16—425, 11.
 — 5. Herodis quaestor, unus de custodibus Mariammae et Alexandrae I 427, 20.
 — 6. Caiaphas Iudaeorum pontifex I 477, 12. 484, 1.
 — 7. Cami f. Iudaeorum pontifex I 506, 8 (513, 2 dicitur f. τοῦ Κεμεδῆ).
 — 8. Δεκαβλ Simonis f. Iudaeorum pontifex I 521, 9.
 — 9. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
 — 10. frater Theodori Studitae in concordiam cum Nicephoro redigitur III 813, 11.
 — 11. ὁ Βελγγας Romani II. praef. cubiculi III 490, 14. 494, 6—495, 2. Nicephoro Phocae parat insidias 495, 14. relegatus obit 497, 4—499, 2.
 Ἰωσίας 1. ἐκ Δαβὶδ I 153, 4.
 — 2. Amosi f. Iudae rex I 198, 18—200, 22.
 Ἰωταπάνων ἡ πόλις Galilaeae urbs a Vespasiano capta I 524, 4.

Ἰωνάση Medi filia Alexandro Antonii f. desponsa II 391, 9.

K

- Καάθ* Levi f. I 53, 18.
Κάβαλα, ἡ castellum prope Iconium III 450, 8.
Καδοῦσοι deficiunt ad Cyrum I 277, 1. ab Assyriis victi 278, 19. sub Tanaxore 302, 20.
Καθαροί quorum dux *Ναβάτος* II 587, 11.
Καίφας cognomen Iosephi (6) I 477, 12. 484, 1.
Μάρκος Καίδικος de Gallorum adventu divinitus fit certior II 82, 8 s.
 [Καικίλια] *Μετέλλα* uxor M. Aemilii Scauri mater Aemiliae uxor Sullae fit II 300, 9.
Καικίλιοι 1. C. Caecilius trib. mil. ab Hamilcare ad Segestam victus II 140, 14.
 — 2. [L.] Caecilius Metellus cos. in Sicilia Hasdrubalem vincit II 152, 17—154, 7. magister equitum 158, 19. cos. Lilybaeum obsidet 160, 9.
 — 3. Q. Caecilius Metellus praetor vincit Andrisum II 288, 9 ss. Alexandrum fugat 289, 1. Critolaum vincit 295, 8.
 — 4. [Q. Caecilius] Ὀπίκιος [Pius] Metellus pugnāt cum Sertorio II 303, 5—13.
 — 5. L. Caecilius Metellus trib. pl. Caesari aerarium vi aperiēti frustra obsidet II 320, 13—321, 2.
 — 6. [Q. Caecilius] Metellus Scipio, contra quem Caesar in Macedonia exercitum promovet II 322, 10. Cornelia eius filia 324, 5. bellum Africum cum Caesare gerit 329, 17. — I 404, 16.
 — 7. [Q.] *Κικίλιος* [Caecilius] Bassus Pompeianus necat Sex. Iulium Caesarem I 407, 3. ei in Syria C. Iulii Caesaris duces bellum inferunt 407, 6.
Καικίνας 1. Caecina ὕπατος (v. ann. cr.) sub Claudio necatus II 464, 17.

- 2. [A. Caecina] Alienus insidiator Vespasiani necatus II 495, 4.
Καῖν Adami f. I 24, 1—25, 4. 26, 11.
Καῖνᾶν 1. Enossi f. I 25, 17—20. — 2. Arphaxadi f. I 33, 11.
Καινηνῖται quorum rex Acro II 12, 5. a Romulo victi fiunt cives Romani 12, 11.
Καιπίων, v. *Σερουλλιοι*.
Καῖσαρ titulus et honos II 469, 18. 482, 6. 483, 2. 20. 514, 20. 519, 9. 536, 14. 568, 19. 577, 18. 582, 16. 589, 18. 614, 24. 615, 14. Iuliani oratio de Caesaribus III 25, 7. — III 39, 7. 47, 18. 49, 1. 51, 12. 53, 7. 13. 121, 13. 122, 3. 8. 123, 1. 128, 16. 130, 2. 131, 13. 178, 3. 182, 9. 278, 10. 287, 9. 294, 6. 367, 4 ss. 399, 5. 412, 5. 16. 418, 12. 469, 14. 499, 3. 597, 6—598, 4. 605, 5. 6. 16. 608, 13. 661, 5. 662, 2. 682, 5. 687, 9. 704, 2. 14. 705, 9. 707, 1. 5. 708, 3. 710, 2—712, 1. 721, 2. 732, 9. 749, 1. — v. Ἰούλιοι, Ὀκτάβιοι, imperatorum Romanorum nomina sollemnia.
Καισάρεια 1. Palaestinae urbs antea maritima Stratonis turris appellata I 393, 23. 503, 12. 518, 15. — I 451, 1. 477, 20. 478, 10. 503, 3. 505, 2 s. 518, 15 s. 525, 2. II 581, 12. III 21, 4. *Καισαρεύς* I 505, 2. 519, 20. III 162, 1.
 — 2. *Φίλιππον* I 549, 15.
 — 3. Cappadociae urbs II 594, 12—595, 6. III 52, 8. 206, 10. 475, 16. 476, 10. 486, 14. 525, 4. 526, 2. 692, 12. 696, 13.
Καισάρεις II 394, 15.
Καισαρίων Caesaris et Cleopatrae f. II 329, 7. 390, 17. 392, 4. necatur 406, 19.
Καισωνία Milonia Caesonia Caligulae uxor II 453, 20. 455, 3.
Καλαβρία quae nunc dicitur II 128, 15. 209, 11. III 255, 7. 268, 19. *Καλαβρός* III 263, 4.
Καλαβρὴν locus unde dictus sit III 721, 14.
Κάλαικοι [Καλαῖκοι] Hispaniae

- populus a Caesare domitus II 314, 13.
- Καλανδίων* Antiochiae episcopus II 628, 12.
- Κάλανος* gymnosophista I 348, 4.
- Καληδονία* Britanniae regio II 554, 21. *Καληδόνιοι* II 553, 22—554, 15.
- Καληνός*, v. *Φοφίοι*.
- Καλλιγόλας* [*Καλιγόλας*] Germanici et Agrippinae I. f. II 435, 2. 446, 17. nepos Antoniaemioris I 489, 17. a Tiberio honoratur II 443, 1—11. nuptias facit 444, 6. Tiberium necat 444, 20 (aliter I 493, 3 ss.). imperator II 446, 17. Tiberii testamento abolito necat Tiberium nepotem 446, 19. eius natura 447, 6—19. 448, 2—449, 11. 450, 4. Antoniam curat necandam, sorores relegat 447, 19. 453, 18. Apelles eius comes 449, 3. clementer se gerit 449, 12. cos. cum Claudio patruo 449, 17. Silanus eius socer 449, 19. Cornelia Orestina altera eius uxor 450, 1. Drusillam sororem mortuam in deos refert 450, 18 s. Lolia [Lollia] Paulina uxor eius 451, 1. Vespasianus sub eo aedilis 451, 4 s. pecuniae et necis studiosissimus 451, 11. pontem facit inter Puteolos et Baulos 452, 1—15. Iunium Priscum necat 452, 18. Domitio Afro frustra insidias parat 452, 21. in Galliam proficiscitur 453, 8. in plerosque saevit 453, 11—454, 12. Miloniam Caesioniam ducit 453, 20. insidiatores necat 454, 13—455, 5. gladium gestat 455, 10. senatui reconciliatus 455, 16—456, 3. aperte delirat 456, 4 ss. insidiis cum uxore et filia necatur 458, 7—459, 11. eius regni spatium 459, 1. fautor fuerat Agrippae et Iudaeorum I 489, 17. 491, 14. 494, 10—499, 16. — I 484, 9. 486, 21. II 459, 12. 15. 461, 1—462, 2. 462, 15.
- Καλλινίκος* 1. Graeci ignis inventor III 224, 2.
- 2. I. Cpolitanus patriarcha III 232, 15. 238, 16.
- Καλλιρρόη* cuius aquis utitur Herodes I 463, 11.
- Κάλλιστος* 1. Caligulae libertus II 455, 3. 7. sub Claudio I. potens 467, 6. obit 470, 14.
- 2. Romae pontifex II 571, 1.
- 3. Romanus Saporem I. fugat II 595, 9. 18.
- 4. dux patricius ab Agarenis captus III 373, 15.
- Καλοκυρός* s. *Καλοκύρης* Chersonis principis f. III 513, 9. 523, 2. 528, 2.
- Καλουτίσιος* [C. Calvisius] Sabinus sub Tiberio necatur II 441, 5.
- Καλποουρία* ab Agrippina II. necata II 470, 2.
- Καλπούρνιοι* 1. M. Calpurnius [Flamma] trib. mil. cuius arte exercitus A. Atilii ad Camerinam servatur II 144, 4—18.
- 2. [L. Calpurnius] *Ήλσιων* [Caesoninus] cum Poenis bellat II 289, 5 ss.
- 3. [Cn. Calpurnius] *Ήλσιων* ab aegrotante Augusto libellum legionum et redituum accipit II 418, 15.
- 4. L. (Calpurnius) *Ήλσιων* Augusto multas gentes subigit II 418, 10.
- 5. [Cn. Calpurnius] *Ήλσιων* Cn. f. Germanicum tollit II 438, 8. se necat 438, 21.
- 6. [L. Calpurnius] *Ήλσιων* praef. urbis sub Tiberio I 494, 10.
- 7. C. Calpurnius *Ήλσιων*, cui sponsam eripit Caligula II 450, 1.
- 8. L. [Calpurnius] *Ήλσιων* a Galba adoptatus et Caesar dictus II 483, 2. necatur 484, 2.
- 9. Calpurnius Pseudonorem necat II 485, 1.
- 10. Calpurnius Crassus Nervae insidiatur II 506, 22.
- Καλυβίτης*, v. *Ανδρέας* 3. et *Ιωάννης* 3.
- Καμάρινα* Siciliae urbs II 144, 3—18.
- Καμβύσης* 1. Persarum rex,

- maritus Mandanae, pater Cyri I 261, 4 ss. 300, 18. 302, 9.
- 2. Persarum rex Cyri f. I 240, 9. 302, 18. 304, 20. templi Iudaici aedificationem inhibet 240, 9. 304, 20. 315, 2. Tanaoxarem s. Smerdem fratrem necat 305, 9—16. obit 306, 6—25. 305, 4. eius regni spatium 305, 4. 307, 1. Phaedyimia eius uxor 307, 7. Orontes eius f. III 43, 9. eius res in Danielis somniis I 224, 15 s. 225, 2 s. 231, 9. 233, 15. eius regnum occupant magi 231, 14. 305, 4. — I 55, 4.
- Καμί** pater Iosephi (7) I 506, 8. v. *Κεμδής*.
- Καμήριον** urbs a Sp. Cassio et Opitre Verginio deleta II 50, 6.
- Κάμιθος** Simonis pater I 477, 9. *Κάμιλλος*, v. *Φούριος*.
- Καμουλιανός** Armeniacorum dux ab iis in custodiam datur III 294, 15.
- Καμπανία** I 495, 19. II 103, 11. 104, 5. 131, 19. 189, 21. 190, 12. 20. 21. 191, 6. 202, 8. 203, 9. 209, 16. 342, 5. 376, 16. 417, 18. 473, 7. 496, 19. 608, 7. *Καμπανός* II 202, 13. 214, 12. 215, 4. 16. 497, 21.
- Καμύτζης**, v. *Ευστάθιος* 3.
- Κάνναι** urbs, ubi sita II 196, 19 de Cannis oraculum 196, 15. pugna Cannensis 198, 1—199, 20. lex [Oppia] post Cannensem stragem 252, 13. — II 200, 3. 202, 15. 214, 1. 227, 3. *ἡ Καρνηοῖς συμφορὰ* II 226, 18.
- Κανύσιον** quo fugit Africanus maior II 200, 5—12.
- Καπιτώλιον**, v. *Ρώμη*.
- Καπίτων** episcopus Hierosolymitanus II 539, 3.
- Καππαδοκία** I 301, 7. 334, 13. II 256, 3. 265, 9. 277, 16—278, 8. 312, 16. 519, 3. 566, 9. 13. 572, 22. 593, 10. 594, 12. 608, 10. III 52, 8. 200, 3. 204, 11. 373, 2. 482, 10. 495, 14. 502, 5. 580, 10. 657, 7. 683, 9. 693, 9. 704, 16. *Καππαδόκαι* I 31, 6. 272, 2. 294, 1. 437, 12. II 559, 9. III 525, 4. 685, 12.
- Καπύη** Campaniae urbs maxima II 190, 3. ab Hannibale capta 202, 13—203, 8. 206, 4. 22. ibi consules impegerunt 211, 2. ei Hannibal auxilio venire studet 211, 6. a Romanis capta 213, 3. 214, 8—215, 2. — II 114, 16. 214, 1. 6. 215, 20. III 426, 4—429, 6.
- Κάραι** [*Κάρραι*] [Mesopotamiae] urbs II 563, 20. 581, 19.
- Καράκαλλος** [M. Aurelius] Antoninus Caracalla, Septimii Severi f., Plautillae maritus II 552, 18. crudelis 553, 2. patri insidias parat 555, 6—15. de patris nece suspectus 555, 17. imperator una cum Geta 559, 17. pace cum Britannis facta necat Evodum, Plautillam, Plautium, Getam 559, 19—560, 16. eius oratio ad milites et senatum 560, 17. crudelis 561, 3—15. Iulia eius mater 561, 11. 565, 1. Abgarum et Armeniorum regem perfide capit 561, 15. Osroënen subigit ibid. in necessitatibus frugalis 561, 22. aegrotus 562, 6. gaudet delatoribus, caedibus, iniuriis, ludis 562, 12—563, 4. eius expeditiones Parthicae 562, 19—563, 11. Caracalla dicitur 563, 11. 564, 10. necatur 563, 15. eius vitae et regni spatium 564, 3. signa de eius morte 564, 5. Taras dicitur 564, 10. — II 565, 13. 17.
- Καρακηνοί**, v. *Καρκίνοι*.
- Καράτακος** barbarorum rex sub Claudio I. Romam perductus II 470, 17.
- Καραύσιος**, v. *Κράσος* 1.
- Κάρβων**, v. *Παπείριοι* 4.
- Καρβωνοπίνα Ζωή** quarta Leonis VI. uxor, mater Constantini, Augusta III 446, 1—10. ab Alexandro e regia educta reducitur 462, 9. cum Constantino cubiculario omnia regit 462, 12—463, 2. recuperat Adrianopolim 463, 8. eius bellum Bulgaricum 463, 9—466, 4.

- Romanus Lacapenus ab ea non punitur 465, 17. potestate privata 467, 9. monacha 469, 12.
- Κάρδαμος** Bulgarorum princeps III 293, 3. a Constantino VI. fugatur 296, 4—14.
- Καρθάγενα** s. **Καρτάγενα** s. **Καρρηθών** Carthago Africae urbs II 577, 9, 585, 15. III 160, 9. 162, 10. 163, 5.
- Καρθάλων** Poenus Aegithalum capit II 158, 20. Italiam bello peitit 159, 4—9. legatus intra moenia Romae non admissus 216, 7.
- Καρία** I 301, 7. **Κᾶρες** I 265, 1. 293, 6. **Καριός** II 569, 4.
- Καριαθιαρσίμ** Iudaeae urbs I 99, 20. 125, 22.
- τὰ Καριανοῦ**, v. **Κωνσταντινούπολις**.
- Καρίκης** ab Alexio I. Comneno e Creta expulsus III 737, 6—10.
- Καρίνος** Cari f. cum fratre et patre imperator II 610, 20. necatur 612, 3. eius regni spatium 612, 6.
- Καρκίνοι** [**Καρακηνός**] II 128, 5.
- Καρμήλιον** mons I 160 17. 173, 10. **Καρμήλιος** I 117, 8.
- Κᾶρος** Herodis amasius I 454, 21.
- Κάρος** Gallus II 611, 8. invitus salutatur imperator 610, 6. imperator Carinum et Numerianum filios asciscit collegas 610, 20. cum Numeriano contra Persas proficiscitur 610, 22. Sarmatas vincit 611, 6. obit 611, 9—14. sub eo Manes 612, 8. sub eo episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum, Alexandriae 612, 17—613, 12. — II 612, 3.
- Καροῖτιοι** I. [Sp.] Carvilius [Maximus] C. Iunii Bruti legatus II 104, 2. Samnites subigit 126, 13.
- 2. Sp. Carvilius [Maximus Rugas] Corsos et Sardos subigit II 167, 3. 7.
- Κάρουλος** Francorum rex, cuius filiam Irene spernit III 286, 6—15. a Leone III. qui ad eum fugerat ornatur corona 299, 4. Irenen in matrimonium ducere frustra studet 300, 15.
- Καρποκράτης** II 522, 19.
- Κάρραι**, v. **Κάραι**.
- δ Κάρτα λιμήν** III 375, 1.
- Καρτάγενα**, v. **Καρθάγενα**.
- Καρρηθών** 1. Africae urbs ab Africano maiore obsidetur II 244, 7. a M. [M.] Manilio L. Marcio cos. frustra obsessa 282, 5—284, 6. Megalia urbis locus 289, 18—290, 19. Cothon et Byrsa, urbis loca 291, 8. 292, 20. 293, 2. **Ἀσκληπιεῖον** urbis locus 293, 8. evertitur 293, 18—294, 10. 297, 5. colonia eo deducitur 297, 5. eo migrat Surdinius Gallus 466, 10. — I 227, 9. II 107, 17. 137, 19. 146, 2. 162, 10. 177, 11. 256, 14. 289, 6 cet. v. **Καρθάγενα**. **Καρρηθόνιοι** I 374, 8. II 122, 6. 11. 126, 15. 18 ss. 127, 16. 131, 2—169, 3 [de 169, 7, v. **Γαλατία**]. 175, 13—245, 15. 257, 15. 281, 1—294, 16 cet.
- 2. Iberiae urbs conditur II 169, 1. ab Africano maiore capitur 220, 12. — II 228, 6.
- Κάσανδρος** [Antipatrif.] Thessalonicae maritus II 604, 20.
- Κασιλίνον**, v. **Βασιλίνα**.
- Κάσκα**, v. **Στρούβιοι**.
- Κάσπιος τὸ Κάσπιον πέλαγος** I 342, 13. **ἡ Κασπία θάλασσα** II 309, 7.
- Κασσιανός** episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
- Κάσσιοι** 1. Sp. Cassius [Viscellinus] cos. cum collega pacem cum Sabinis facit II 50, 5. cum eodem Camerium delet 50, 6.
- 2. Q. Cassius [Longinus] trib. mil. II 152, 7—12.
- 3. [C.] Cassius [Longinus] fugit in Syria Crasso necato I 404, 6. Antipater eius amicus 404, 7. Caesarem necat 13, 16. 407, 11. II 331, 2—334, 22. ei Syria mandat et bellum contra Dolabellam 345, 21. I 407, 12—409, 14. bellat

- cum Dolabella, Antonio, Octaviano II 355, 15—362, 10. I 409, 15. a Pindaro curat se occidentum II 362, 10. — I 410, 9. II 349, 13. 350, 15. 353, 20. 370, 17.
- 4. Cassius Chaerea unus de interfectoribus Caligulae II 458, 7—17. necatus 461, 9.
- 5. Cassius Clemens libere dicit adversus Septimum Severum II 547, 19.
- 6. v. *Αουίδιος*.
- Κασσιτηρᾶς*, v. *Θεόδοτος* 4.
- Κασσυματᾶς*, v. *Ἀντώνιος* 7.
- Καστορία* urbs [Bulgariae] III 735, 6. 9.
- Κάστωρ* 1. Iudaeus I 529, 16.
- 2. servus Septimii Severi II 555, 9. necatur 660, 1. v. *Εὐδοξος*.
- Κατακαλῶν* 1. *δ Κεκαυμένος* Messaniam servat III 593, 15. Coloneensis 654, 10. ei a Michaele VI. Antiochiae ducatus adimitur ibid. ab eodem conviciis obruitur 654, 16. socius Isaaci Comneni victor 660, 10. eiusdem curpalata 665, 13.
- 2. v. *Φορβηρός*.
- Κατάκλυλας* Opsicianae provinciae dux III 341, 12.
- Κατασύρται* III 466, 2.
- Κατιζίθης* frater Smerdis I 305, 16 ss. 309, 5 s.
- Κατίλιος* prius M. Annini [Annii] Veri nomen II 521, 4.
- Κάτουλος*, v. *Λουτάτιοι*.
- Κάτυλλος* Cyrenensium praeses I 561, 1 ss.
- Κάτων*, v. *Πόρκιοι*.
- Καύκασος* eius populi II 309, 5. 310, 4. *Καυκάσιος* III 634, 3.
- Καυλέας*, v. *Ἀντώνιος* 8.
- Κεγένης* Patzinaca ad Constantinum IX. deficit et baptizatur III 641, 9—643, 7.
- Κέγχρεια* s. *Κεγχροαί* Peloponnesi urbs II 249, 3. III 430, 5.
- Κέθηγος*, v. *Κορνήλιοι*.
- Κεϊλά* I 115, 20. 116, 1.
- Κεκαυμένος*, v. *Κατακαλῶν* 1.
- Κελαδίων* Alexandriae pontifex II 526, 7. 532, 5.
- Κέλσερ* trib. mil. I 515, 18. 21 s.
- Κέλσερς* II 16, 1. 20, 18.
- Κελσεστίνος* I. Romae episcopus II 626, 9. III 103, 11. 16.
- Κελτιβηρία* II 222, 11. *Κελτιβηροι* ad Africani maioris fidem se conferunt II 221, 4. M. Porcium Catonem aggredi non audent 254, 7.
- Κελτική* II 318, 22. 425, 8. 426, 3. 428, 5. *ἡ ἐντὸς Ἄλπεων* II 315, 10. *ἡ ἐκτὸς Ἄλπεων* II 315, 10. v. *Γαλατία*. *Κελτικός* II 315, 21. 316, 19. 423, 20. III 727, 12. *Κελτοί* I 6, 1. II 419, 22. 423, 20. 492, 3. 527, 22. 602, 20. v. *Γαλάται*.
- Κεμεδῆς* Iosephi (7) pater I 513, 2. v. *Καμεί*.
- Κενδεβαίος* ab Antiocho (5) ad Iudaeam vastandam missus vincitur I 386, 12. 14.
- Κεντήγιος* C. Centenius ab Hannibale victus et necatus II 189, 18.
- Κέρδων* 1. Alexandriae pontifex II 506, 10. 514, 17.
- 2. sectae Marcionis auctor II 526, 2.
- Κέρκυρα* II 170, 7. 209, 2. 216, 11. 394, 22. eius portus *Γλυκός* 395, 15.
- Κεφαληνία* insula II 384, 7. III 286, 7. 240, 16. 430, 15. *Κεφαληνία* (?) II 267, 1.
- Κηρουλάριος*, v. *Μιχαήλ* 12.
- Κιβυρραϊῶται* milites classarii III 224, 7. 234, 7.
- τὰ Κιδόκτιον* Thraciae III 317, 1. 344, 13.
- Κίθαιρος* pater Elionaei pontificis Iudaei I 503, 9.
- Κικέρων*, v. *Τούλλιοι* 4. 5.
- Κικίλιος*, v. *Καυκίλιοι* 7.
- Κιλικία* I 232, 23. 247, 8. 248, 1. 323, 22. 334, 13. 17. 335, 11. 368, 21. 378, 15. 441, 1. 449, 13. II 305, 2. 308, 18. 312, 16. 325, 7. 357, 15. 358, 3. 370, 11. 371, 1. 374, 9. 19. 513, 13. 547, 10. 566, 9. 594, 12. 608, 10. 23. III 63, 5. 68, 5. 149, 16. 236, 3. 501, 9. 15—502. 8. 503, 18. 683, 9. 691, 17. 705, 7. 9. *ἡ δευτέρα Κιλικία* III 149, 3. *Κίλικες* I 31, 14. 232, 6. 265, 1. 301, 10. 394, 6. 395, 3. II 356, 23.

- Κιλνίοι* [C. Cilnius] Maecenas Octaviani amicus II 408, 17. 409, 8. 415, 4. 420, 7—21.
- Κίμβροι* II 315, 21.
- Κιμμέριος* dicitur Ister III 80, 6.
- Κινάμωμος* Artabano Partho regnum cedit I 510, 3.
- Κίννας*, v. *Ἐλβιοί*, *Κορήλιοι*.
- Κιννάς* Pyrrhi legatus et minister II 107, 13. 108, 3. 6. 116, 7. 117, 13. 117, 17—118, 4. 118, 8.
- Κίρρα* Africae urbs Syphacis II 238, 6.
- Κίς* Saulis pater I 101, 13.
- Κλαύδιοι* 1. App. Claudius [Sabinus] a Poplicola in civitatem Romanam receptus et senator lectus II 49, 5.
- 2. App. Claudius [Sabinus] quem cos. in carcerem abducere volunt II 63, 11 ss. se necat 63, 17.
- 3. App. Claudius Xvir II 66, 7. iterum Xvir Verginiam studet abducere in servitum 67, 11. 68, 4 s. se necat 68, 19. 69, 6 s.
- 4. App. [Claudius Caecus] in Etruria pugnare cogitur II 102, 3. impedit ne Pyrrhus in amicitiam recipiatur 118, 8.
- 5. App. Claudius [Caudex] C. Claudium trib. praemittit Rhegium II 132, 18. cum Hierone pugnat 135, 2—9. impetum in castra Poenorum facit 135, 12. Poenos vincit 135, 19. custodia Messanae relinquit 136, 1. Syracusas oppugnat 136, 3. paene captus 136, 5. Rhegium redit custodia Messanae relicta 136, 14.
- 6. C. Claudius App. Claudii Caudicis (5) trib. mil. Rhegium venit II 132, 18. Messanam frustra tentat 132, 21—133, 19. fretum traicit 133, 15. 20. Mamertinis persuadet ut Hannonem arcessant 134, 9 s.
- 7. [P.] Claudius *Πούλχος* Hannonem cum quinqueremi caput II 158, 9.
- 8. [M.] Claudius *Κλιέας* [Glicia] a Romanis expellitur II 166, 9.
- 9. [M.] Claudius Marcellus

- cos. Insubres vincit II 174, 1—12. Hannibalem a Nola repellit 203, 20. eundem vincit 206, 16. cos. Syracusas obsidet 209, 10. 18 s. socios Syracusanorum subigit 210, 14. cum Himilcone pugnat 210, 18. Syracusis et aliis Siciliae uribus captis cos. fit 212, 13. paene totam Siciliam subigit 212, 19. a Syracusanis accusatur 215, 4. Hannibalem aggreditur 218, 2. Salpiam [Salapiam] capit 219, 1. necatur 223, 13. eius sigillo dolose utitur Hannibal 223, 18 ss.
- 10. [App.] Claudius Pulcher, cui Syracusarum obsessio mandatur II 210, 12. in Lucania 211, 7. Capuae 213, 9. moritur 214, 10.
- 11. C. Claudius Nero in Hispania ab Hasdrubale circumvento fallitur II 216, 15. cos. cum collega coniunctus Hasdrubalem vincit 224, 20—226, 21. reversus in Apuliam caput Hasdrubalis cruci affigit 226, 22.
- 12. [Ti.] Claudius Nero cos. contra Hannibalem missus in Africam non pervenit II 241, 10.
- 13. C. Claudius Cento [Cenitho] legatus bello Macedonico altero II 246, 9—14.
- 14. M. [Claudius] Marcellus Gallis arma adimit II 267, 10 s.
- 15. M. [Claudius] Marcellus, Octaviani sororis filius, sponsus filiae S. Pompeii II 373, 14.
- 16. App. Claudius cum C. Norbano cos. II 375, 4.
- 17. [Ti. Claudius] Nero maritus Liviae, pater Drusi et Tiberii II 375, 8. 17.
- 18. I. Caligulae patruus cos. II 449, 17. imperator fit I 489, 17. 499, 16. II 459, 12—460, 6. Drusi Liviae f. filius 460, 7. Antonia eius mater 460, 12. servus mulierum et libertinorum 460, 11—461, 6. 463, 15. 465, 5. 20. 467, 5. multa decernit

- moderate Chaerea et Protogene occisis 461, 9—21. portus Romanis aedificat 462, 21 s. eius filii 463, 6. 469, 6. I 517, 9. Iudis gladiatoris gaudet II 463, 11. crudelis 463, 13. 464, 9. 465, 1. ab Annio Viniciano ei insidiae parantur 463, 22. de Britannis triumphat 465, 9. Britannicus dictus 465, 18. quartum consul 466, 10—467, 2. nepos ei nascitur 467, 2. Messalinam eiusque socios necat 468, 3. Agrippinam ducit 468, 8—469, 3. Silanum necat 468, 12. Agrippinae servus 469, 4. 13. Neronem adoptat et generum facit 468, 12. 469, 6. 18. 21. 472, 1. aeger 471, 8. convalescit 472, 1. necatur 472, 9—473, 6. I 517, 4. spatium eius regni et vitae II 473, 2. I 517, 3. fuerat Iudaeorum fautor I 499, 16. 19. 500, 7. 505, 7. 12. 18 s. 506, 2 s. 513, 5. 515, 15. 516, 5. — II 470, 17. 471, 2. 473, 10. 12. 17. 474, 13. 20. 475, 10.
- 19. cognomen Britannici II 463, 6, Neronis 469, 18.
- 20. [Claudius] Felix procurator Iudaeae I 516, 5. 14. 517, 18 et 518, 9. 518, 1. 519, 5 s. 20.
- 21. [Claudius] Pompeianus Commodo crudelitatem effugit II 532, 21.
- 22. Claudius Pompeianus [Quintianus], cui Lucillae Commodo sororis filia nupta erat, a Commodo tollitur II 533, 4—11.
- 23. II. mag. equitum II 604, 7. cum Heracliano imperatorem Gallienum necat 602, 19—603, 6. imperator interdicit ne quis bona aliena a rege peteret 604, 2—9. sub eo Aureolus necatur 604, 1. eius pugnae cum barbaris 604, 13—605, 12. Sirmii obit Aureliano dicto successore 605, 12. Quintilianus eius frater 605, 16. eius regni spatium 606, 2. Constans [Constantius] Chlorus eius ex filia nepos 606, 5.

Κλαυθμῶνος ἕλιση I 125, 18.

Κλέανδρος sub Commodo potentissimus omnia scelera facit II 534, 16. 19. necatur 535, 6—536, 4.

Κλεῖτος ab Alexandro M. amico necatus I 343, 13—344, 8.

Κλεόδημος Atheniensis sub Claudio II. barbaros Athenis pellit II 605, 6.

Κλεοπάτρα 1. Antiochi III. f. Ptolemaei V. Epiphanis uxor I 360, 10. 362, 15.

— 2. Ptolemaei VI. f. uxor Alexandri Balae I 378, 11. uxor Demetrii 379, 11. 385, 16. Antiochus Grypus eius f. 389, 15. uxor Antiochi Soteris 385, 19—386, 4. 389, 4. Antiochus Cyzicenus eius f. 389, 15.

— 3. Hierosolymitana Herodis uxor I 453, 12.

— 4. Ptolemaei XI. filia a Caesare restituta II 328, 6—15. 329, 7. Caesarion eius f. ibid. fit Antonii concubina 370, 11. 371, 5. 389, 1. I 410, 14. ab eodem ea et eius liberi varie honorantur II 390, 17. 393, 14—22. Herodi inimica I 421, 2. 422, 11. 423, 18. 424, 10. 425, 13. 16. 22. 426, 4. 9. bellum ei indictum II 393, 12. particeps pugnae Actiacae 397, 5. fugit 398, 12. 400, 6. clam agit cum Octaviano 400, 13—401, 15. in eius complexu obit Antonius 401, 21—402, 18. se necat 403, 1—406, 2. I 429, 11. cum Antonio sepulta II 406, 12. eius aetas 406, 15. eius statua in triumpho Octaviani 407, 17. liberi eius ibid. — I 13, 4. 226, 5. II 390, 13. 392, 4. 393, 3. 431, 17.

— 5. filia Cleopatrae (4) et Antonii quae et Σελήνη dicitur II 407, 17.

Κλήμης 1. Agrippae servus herum simulans a Tiberio subactus II 437, 14—22.

— 2. Romae pontifex II 503, 19.

— 3. δ στροματεύς sub Commodo floret II 538, 17.

Κλινίας, v. Κλαύδιοι 8.

Κλοπᾶς pater Symeonis II 513, 20.
 Κλούσιον Tyrrheniae urbs II 45, 17. 81, 17 ss.
 Κλώδιος [P.] Clodius [Pulcher] maritus Fulviae II 350, 19.
 Κνίδιος II 334, 4. Κνίδια Ἀφροδίτη, v. Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες.
 (ἦ) Κόλλη Συρία, v. Συρία.
 Κολλατῖνος, v. Ἄτιλιοι 2.
 Κόλχοι II 309, 16. 312, 16.
 Κολώνεια urbs III 654, 10. Ἐυρωπαία 750, 11.
 Κομαγενή [Κομμαγενή] II 385, 20.
 Κόμανα, τὰ urbs III 96, 9.
 Κόμανοι fugati ab Alexio I. Comneno III 744, 5—15.
 Κομεντίολος imp. Mauricii dux III 184, 4. 192, 2—10. 193, 5—11.
 Κομίνιος Πόντιος Camilli victoriam in Capitolium nuntiat II 84, 19.
 Κομνηνοί, v. Ἀδριανός, Ἀλέξιος, Ἀνδρόνικος, Ἰσαάκιος, Ἰωάννης, Μανουήλ, Νικηφόρος. Ἄννα, Ἐυδοκία, Θεοδώρα, Μαρία.
 Κομοδιανός a Commodo dicitur senatus II 536, 14.
 Κόμοδος 1. L. Commodus ab Hadriano dicitur Caesar II 519, 9. obit 520, 18. Commodus eius f. 521, 4.
 — 2. L. Commodus Verus, Commodi (1) f., Antonino Pio ab Hadriano datur adoptandus II 521, 4. una cum Marco Aurelio imperator 526, 19. eius natura 527, 6. M. Aurelii gener 527, 8. bellum Parthicum gerit 527, 8—18. obit 527, 18.
 — 3. M. Aurelii f., Crispinae maritus II 531, 3. de nece patris suspectus 531, 9. imperator corruptus 532, 12—21. multos necat 532, 21—533, 17. 536, 5. 537, 2. Lucillae eius sororis filia nupta Claudio Pompeiano 533, 7. Crispinam tollit 533, 11. eius bella 533, 18—534, 4. Perennium dat militibus necandum 534, 5. Cleandrum et eius f. necat 534, 16—536, 4. eius acta 536, 5—9. omnes menses

de se nominat 536, 9. eius nomina 536, 12. 537, 9. statuae ei Herculis habitu eriguntur 536, 18. aurigationi et crudelitati deditus 537, 5—18. necatur 537, 19—538, 13. 539, 17. eius regni et vitae spatium 538, 8. sub eo episcopi Alexandriae, Hierosolymorum, Romae, Alexandriae 538, 15—539, 14. sub eo Clemens et Pantaenus 538, 17. sub eo Apollonius martyr 539, 14. de eo necato decreta 540, 6. — II 540, 22. 541, 2. 542, 18. 562, 7. — 4. Augustus mensis a Commodo dictus II 536, 10.
 Κοιτοστήφανος Στέφανος occidentalium legionum sub Basilio II. dux III 548, 16—549, 18.
 Κόρων 1. imp. Zenonis frater III 128, 8.
 — 2. v. Δέων III.
 Κοπρώνυμος, v. Κωνσταντίνος 7.
 Κοπιός Aegypti urbs a Diocletiano deleta II 614, 16.
 Κοπώνιος Iudaeae procurator I 476, 21 s.
 Κορί Levita plebe contra Moysen incitata flammis voratur I 67, 4—69, 8 s.
 Κόρινθος I 333, 6 ss. II 249, 9. 15. 251, 15. 396, 10. III 430, 6. a Mummio eversa II 294, 17—297, 8. colonia eo deducitur 297, 5. v. Δημάρατος, Περίανδρος. — Κορίθιοι II 170, 17. 296, 3. 6. 9. 17.
 Κορίλοιοι obsessi II 58, 12. v. Μάρκιοι 2.
 Κορηῆλια 1. Q. Caecilii Metelli filia, virgo P. Licinio Crasso nupta, uxor Pompeii tum facta II 324, 5—10. 14. 325, 1. 326, 4. 13.
 — 2. Ὀρσεύα Caligulae altera uxor II 450, 1.
 Κορηῆλιοι 1. A. Cornelius [Cosus] dictator vincit Samnites II 97, 7.
 — 2. [P. Cornelius] Rufinus, [C.] Iunius [Brutus] cos. Samnium invadunt II 122, 17—123, 6. post solus Lucanos et Brut-

- tios aggreditur 123, 7. Crotonem dolo capit 123, 10—124, 4. Nicomachum vincit 124, 4. a [C.] Fabricio et [Q. Aemilio] Pappo [Papo] censoribus quamvis dictatorius et iterum consul senatu movetur 125, 13.
- 3. C. [Cn.] Cornelius Scipio [Asina] cos. collega Dullii Poenorum dolo capitur II 140, 1—13. 146, 14. idem cos. cum A. Atilio Panormum capit 151, 6—17.
- 4. L. [Cornelius] Scipio collega C. [Aquillii] Flori, Corsicam subigit II 142, 12. Poenorum classem ad Sardiniam fugat 142, 16. Olbiam invadit 142, 18. Romam redit 142, 19.
- 5. L. [Cornelius] Lentulus cos. cum Gallis pugnat II 165, 8.
- 6. P. [Cornelius] Lentulus cos. contra Gallos missus II 165, 14. eius pugna cum Liguriis 166, 7.
- 7. P. Cornelius [Lentulus] praetor contra Sardos missus II 167, 3.
- 8. Cn. [Cornelius] Scipio cos. Insubres vincit II 174, 1—12.
- 9. P. Cornelius [Scipio Asina] cos. Istros vincit II 174, 13.
- 10. L. Cornelius Lentulus bellum contra Poenos dicit esse decernendum II 179, 8.
- 11. P. [Cornelius] Scipio C. (12) frater cos. II 182, 2. congregitur cum Hannibale 183, 3. 21—184, 15. fugit 184, 16—185, 10. in Hispania prospere agit 195, 17. 207, 3—208, 9. filius eius 200, 5. necatur 211, 2 — II 185, 17.
- 12. C. [Cn. v. II 207, 14. 208, 6] [Cornelius] Scipio Publii (11) frater in Hispaniam mittitur II 183, 21. magnam Hispaniae partem capit 187, 6—12. in Hispania prospere agit 195, 14—196, 10. 207, 3—208, 9. eius filiae dos publica datur 208, 6. necatur 211, 2.
- 13. Cornelius Δολοβέλλας praetor in Sicilia II 213, 1.
- 14. Cornelius Lentulus praetor Poenorum obsides vincit II 250, 7.
- 15. [C.] Cornelius Cethegus cos. Gallos vincit II 250, 14.
- 16. P. [Cornelius] Scipio Africanus [maior] patrem (11) servat II 184, 10. 200, 5. 217, 10. Canusium fugit 200, 5—12. ultro in Hispaniam abit 217, 10. Carthaginem Novam capit 220, 12. militum tumultum sedat 220, 17. multas Hispaniae civitates sibi conciliat 221, 4. Hasdrubalem vincit 221, 12. eius natura 221, 16. ab Hispanis rex magnus appellatur 221, 20. una cum L. fratre pugnat contra Hasdrubalem Gisgonis f. et Magonem 222, 11—223, 7. numine divino afflatus 221, 16. 223, 2. eum Syphax in Libya cum Hasdrubale studet reconciliare 227, 8 s. Iitertiganorum urbem capit 227, 16. Carthaginem Novam redit 228, 6. exercitus seditionem sedat 228, 12—229, 7. Indibilim et Mandonium vincit 230, 5. totam Hispaniam subigit 231, 20. imperium deponit 232, 6. cos. 232, 18—233, 14. Locris potitur 233, 14—234, 2. in Africam transit 235, 3. Hannonem vincit et capit 235, 6. Hasdrubalem et Syphacem vincit 236, 8—237, 1. ab Hispanis accipit detrimentum 237, 1. ceterae pugnae eius Africanae 237, 6—238, 3. Sophonicis factum admiratur 239, 18. cum eo Poeni de pace agunt 240, 3—20. Hannibalem vincit 241, 15—244, 6. Carthaginem obsidet 244, 7. bello Hannibalico exacto Africanus dictus 245, 7. 264, 15. in Africa iudicat de controversiis Masinissae et Poenorum 257, 14. legatus apud Antiochum 257, 19. una cum fratre Antiochum vincit 261, 21—264, 19. in iudicium abductus 264, 20. Literni exsul obit 265, 2. 267, 22. eius f. 262, 14. eius nepos 289, 11.

- 17. L. [Cornelius] Scipio Asiaticus, Africani maioris frater, vincit Magonem II 222, 11. una cum fratre vincit Hasdrubalem Gisgonis f. 222, 17. Romam abit 223, 7. una cum fratre Antiochum vincit 261, 21—264, 19. Asiaticus dictus 264, 15. repetundarum damnatus 264, 22.
- 18. M. [Cornelius] Cethegus cos. Magoni opponitur II 234, 9.
- 19. [P. Cornelius] Scipio Nasicus cos. cum Boiis bellat II 259, 18 s.
- 20. [P. Cornelius] Scipio *δ τοῦ Ἀφρικανοῦ* trib. mil. servat M. [M.] Manilium II 284, 20. Masinissae regnum inter eius filios dividit 285, 11—286, 4. multos Poenorum socios subigit 286, 5. cum Himilcone colloquitur 286, 7. Himilconem Romam perducit 286, 13. Pauli f., Africani nepos, cos. 289, 11. 294, 15. Carthaginem capit et evertit 289, 18—294, 14. Africanus dictus 294, 15.
- 21. [P. Cornelius] Scipio Nasicus Dalmatas domat II 280, 13—22. Carthaginem missus 281, 4. legatos Poenorum admittendos esse censet 281, 19. ad Andrisum opprimendum missus 287, 22—288, 4. Carthaginem non evertendam esse censet 293, 20.
- 22. [L. Cornelius] Cinna necatur II 298, 13—299, 10.
- 23. [L. Cornelius] Sulla, Pompeii amicus, Carbonis inimicus II 299, 11—23. Pompeium salutatur imperatorem 299, 24. dictator Aemilium Pompeio dat uxorem 300, 9. Caecilia Metella eius uxor ibid. Pompeium in Siciliam mittit 300, 14. eundem in Africam mittit 301 1. Magnum eundem appellat 301, 7—20. de Pompeii triumpho quid dixerit 302, 1—9. invidet Pompeio 302, 15. obit 302, 17. — II 593, 7.
- 24. [L. Cornelius] Scipio [Asiaticus] cos. contra Pompeium ducit exercitum, sed militibus deficientibus fugit II 299, 20.
- 25. [L.] Cornelius Cinna praetor Caesaris inimicus II 338, 21.
- 26. [P. Cornelius] *Δολοβέλλας* contra quem Cassio bellum mandatur II 345, 21. 356, 4. 357, 10—358, 2. M. Octavius eius legatus 358, 1.
- 27. [C. Cornelius] Gallus, Octaviani amicus II 403, 4.
- 28. Cn. Cornelius [Cinna] Pompeii ex filia nepos insidiatur Augusto II 424, 6. cos. 425, 2.
- 29. Cornelius Sabinus unus de interfecto Caligulae II 458, 7. se necat 461, 10.
- 30. Cornelius Faustus Sulla Claudii I. gener II 467, 2.
- 31. Antiochiae episcopus II 532, 7.
- 32. Romae episcopus II 585, 17. 592, 6. concilio contra Novatum praeest 587, 17.
- Κορνηλίος* [L.] Cornificius Octaviani dux II 380, 17. 381, 5.
- Κοροῦνιον* Aequorum urbs a L. Quinctio Cincinnato capta II 65, 14.
- Τιβέριος* [*Κορονηκάνιος*] arcesitur ex Etruria II 114, 13. Pyrrho obviam it 115, 1.
- Κόσσορα* [Cossura] insula vastatur a Romanis II 150, 10. a Poenis capta 151, 6.
- Κορρήνιον* urbs II 319, 20.
- Κοσμάς* I. Cpolitanus patriarcha III 717, 14. 720, 15. 734, 1.
- τὸ Κοσμιδίον* prope Cpolim III 486, 6. *δ τοῦ Κοσμιδίου αἰγιάλος* III 471, 17.
- αἱ Κορτίαι Ἄλπεις* II 619, 18. III 26, 16.
- Κόττιος* rex a quo nomen habent Alpes Cottiae III 26, 16.
- Κορνάσιον* urbs III 706, 3.
- Κότυς* Thraciae rex II 274, 6. Bithys eius f. 276, 6. 18.
- Κουάδης* Persarum rex Hunnos necat et pace facta cum Romanis Chosrois filii tutelam Iustino I. vult permittere III 147, 12—148, 9. Manichaeos necat 148, 16.

Κούαδοι quibuscum M. Aurelius bellat II 528, 12—529, 19.
Κουαδράτος, v. *Ούμμίδιος*.
Κουκουσός urbs III 96, 9.
Κούμαρος, v. *Βεντίδοι* 2.
Κουριάται Albani ab Romanis victi II 23, 7 s.
Κουρκούας, v. *Ιωάννης* 28 et *Ῥωμανός* 6.
Κουρούπης Agarenorum Cretensium dux III 491, 4.
Κουρτίκιος Armenius Constantini Ducae socius III 459, 15.
Κούρτιοι 1. C. Curtius cos. II 70, 9.
 — 2. M. Curtius patricius II 91, 8—93, 6.
Κούσπιος Φάδος Iudaeae procurator I 505, 12. 15. 512, 13. 20. II 473, 21.
Κουτλουμούς Tangrolipicis fratris f. ab Arabibus victus Mediam invadit III 636, 11—637, 7. a Tangrolipice deficit 637, 7—12.
Κουτλουμοῦς Turcorum princeps Botaniatae seditiosi socius III 718, 1—720, 5.
Κουφαράς, v. *Θεόδωρος* 9.
τὰ ὄρη τὰ Κρανιτά II 123, 1 s.
Κράσσοι 1. [*Καραύσιοι*] Britanniae tyrannus sub Diocletiano II 615, 10.
 — 2. v. *Δικίνιοι*.
Κρατσερός 1. Alexandri M. amicus I 343, 3. 6.
 — 2. Michaëlis II. dux cum Agarenis Cretensibus pugnat et necatur III 350, 9—351, 2.
 — 3. v. *Θεόδωρος* 8.
Κρήτη I 378, 15. III 234, 7. 347, 14—348, 18. 350, 7—351, 6. 404, 12. 413, 1. 419, 10. 14. 429, 10. 490, 19. 491, 8. 492, 6. 737, 6. 9.
Κρήτες II 273, 11. 274, 1. 6. 277, 10. III 430, 13.
Κρινῖται Armeniorum gens III 367, 4.
Κρισπίνα imp. Commodi uxor II 531, 3. tollitur 533, 11.
Κρισπίνος 1. Francus Romani IV. socius III 704, 17.
 — 2. v. *Κύνιοι* 3.
Κρίσπος 1. Constantini M. f.

bello Liciniano clarus III 12, 12. necatur 12, 14.
 — 2. praef. Heraclium contra Phocam iuvat III 202, 15. dux ab Heraclio in Cappadociam missus 204, 11. Heraclium negligenter excipit 206, 10. clericus fit 207, 7—16.
Κριτόλαος Achaeorum dux contra Romanos II 295, 5—11.
Κροῖσος Lydorum rex ab Assyriis aditur de foedere contra Medos I 265, 1. deserit Assyrios socios 270, 1. 271, 20. nuntiatur dux Assyriorum 285, 6. exercitum Cyro opponit 288, 8. Sardes fugit 291, 2. Cyri militibus magna eius opes concessae ib. 12 s. Cyro tradit opes accurate descriptas 293, 15. multos Lydos secum ducit 293, 21. colloquium cum Cyro de opibus 297, 18.
Κρόνος stella III 55, 10.
Κρότων urbs II 123, 10—124, 4. 127, 4.
Κροῦμος Bulgarorum rex Nipherorum I. necat eiusque capite utitur pro calice III 309, 6—311, 10. pace repudiata Michaëlem I. vincit 314, 16—316, 4. 316, 11—318, 7. a Leone V. victus 321, 9—322, 12. — III 408, 2. 6.
Κρύα πηγή prope Caesaream Cappadociae III 696, 13.
Κτησιφῶν urbs II 512, 17. 527, 14. 550, 13. 15. 582, 1. 610, 22. III 65, 10. 66, 15. 209, 18.
Κναξάρης s. Darius s. Asuer, Astyagis f. Cyri avunculus I 220, 19. 236, 19. 264, 12. — I 220, 19—222, 6. 265, 14. 266, 15—270, 10. 274, 18. 279, 18—281, 7. 285, 14. 300, 9—301, 5.
Κύδνος Ciliciae flumen II 485, 1. III 68, 8.
Κύζικος urbs sub Antonino Pio concidit terrae motu II 525, 5. eius templum 525, 7. terrae motu pars eius dimidia concidit III 158, 1. eius fanum gentile corrui 680, 1. — I 389, 12. III 105, 18. 223,

10. 13. 245, 2. 717, 11. *Κυζικηνός* II 415, 12.
- Κυντιλίου* [P. Quinctilius] Varus Syriae praetor I 458, 15 s. 469, 10—470, 3. eius f. 469, 12. a Germanis victus se necat II 426, 8—427, 2.
- Κυντινιοί* 1. L. Quinctius Cincinnatus dictator contra Aequos II 64, 17 s. unde dictus Cincinnatus ib. Aequos vincit 65, 4 s. dictator dictus contra Sp. Maelium 73, 9—19. populum sedat ibid.
- 2. [T. Quinctius] Barbatus cos. II 71, 4.
- 3. [T. Quinctius] Crispinus, Marcelli collega, ex vulnere moritur II 223, 14. Hannibalis dolum impedit 223, 18.
- 4. T. [Quinctius] *Φλαμίνιος* [Flamininus] cos. bellat cum Philippo II 248, 12—249, 18. proconsul vincit Philippum 249, 18—250, 4. 250, 22—251, 14. Nabidem vincit 254, 14—255, 15. Graecis libertatem dat 255, 16. legatus ad Graecos 258, 9. 259, 3. ei Democritus societatem repudiaret 261, 3. Naupacti civibus persuadet ut legatos Romam mittant 261, 15.
- 5. L. [Quinctius] *Φλαμίνιος* [Flamininus] Titi frater Graeciae insulas subigit II 249, 1. classis praefectus Leucadem capit et Aetolos subigit 251, 16. una cum fratre contra Nabidem proficiscitur 255, 5.
- Κύριντος* 1. Macrini f. contra imp. Gallienum insurgit II 598, 19—599, 5. 599, 23—600, 9.
- 2. v. *Υγούλιος*.
- αλ Κυκλάδες νήσοι* III 404, 12. 572, 2.
- Κύμη* ubi Tarquinius Superbus obit II 47, 11.
- Κυνός κεφαλή* Thessaliae cacumen, ubi Philippus victus II 251, 5.
- Κυντιλιανός* Claudii II. frater imperator XVII dierum II 605, 16—606, 1.
- Κυπριανός* Carthaginis episcopus II 585, 15. 592, 14.
- Κύπρις* dea I 31, 21.
- Κύπρος* 1. Antipatri uxor Herodis mater I 404, 7. 412, 12. 424, 16. 427, 20. 429, 7.
- 2. Phasaëli filia uxor Herodis Agrippae I 488, 1. 488, 5 s. 489, 4 s. 8.
- 3. insula I 31, 21. 301, 22. 336, 9. 509, 5. II 256, 19. 279, 1—8. 374, 16. 513, 5. III 270, 7. 446, 14. 503, 9. 737, 6. 9. *Κύπριος* I 301, 10. III 284, 1. 624, 3.
- Κυρήνη* I 561, 1 ss. II 279, 1. 513, 5.
- Κυρήνιος*, v. *Σουλπίκιοι* 6.
- Κυριακός* Cpolitanus patriarcha III 191, 8. 193, 14. 196, 9. 199, 16.
- Κύριζος* mons III 405, 4.
- Κύριλλος* 1. Antiochia episcopus II 613, 2.
- 2. Alexandriae episcopus praest concilio Ephesio III 103, 11. 16. duodecim capita recti dogmatis scribit 104, 5. eius pugna cum Ioanne, Theodoreto, Iba, aliis 104, 10—105, 12. obit 107, 10.
- 3. Gortynae episcopus martyr III 343, 17.
- Κυρίνος* Romuli nomen divinum II 17, 18. 22.
- Κύριος Κύρις έλέησον* III 112, 15.
- Κυρίτης* Tatiui II 13, 23. Numa 19, 14. *Κυρίται* dicuntur Romani 13, 23. 17, 22.
- Κύρονος* II 142, 12. 166, 9. 306, 12. *Κύρνοι* II 166, 11. 167, 1. 3. 168, 1—13. 194, 17.
- Κύρος* 1. maior I 10, 3 s. 211, 20 s. eius regnum in somnio Nabuchodonosoris 211, 19 s. Baltasaris regnum evertit 218, 18—220, 18. eius avunculus Cyaxares 220, 19. eius res in Danielis somniis 224, 15. 22. 231, 9. 233, 15. tota eius vita 261, 4—303, 2. altera de eo relatio Herodoti 303, 3. de Iudaeis eius decreta 240, 9. 303, 13. 315, 4. 304, 2. 6. 314, 14. Smerden punit 307, 19. eius sepulcrum 349, 11 ss. Cambyses ei succedit 304, 20. — I 339, 10.

- 2. Xerxis f. quem alii Artaxerxem (1) nominant I 320, 7.
- 3. Parysatidis f. I 224, 10.
- 4. praef. urbi Cpoli exstruit murum terrestrem III 106, 11. a Theodosio II. tonsus fit Smyrnae episcopus 106, 18.
- 5. Phasidis episcopus III 213, 3. 15. Alexandriae episcopus haereticus 226, 8.
- 6. Cpolitanus patriarcha III 239, 1. 244, 1.
- 7. urbs III 104, 10.

Κύριος Periandri pater II 37, 3.

Κώθων, v. Καρχηδών 1.

Κωνσταντία castellum III 530, 16.

Κωνσταντία soror Constantii II. uxor Galli III 39, 11. 16. 45, 15. 46, 11. obit 47, 1.

Κωνσταντίνα Tiberii II. et Anastasiae filia III 179, 2. Mauricii Caesaris uxor 182, 7. cum Sophia marito coronam offert 191, 12. cum tribus filiabus a Phoca necatur 197, 10. epigramma eius sepulcro inscriptum 197, 16—198, 12.

Κωνσταντίνος 1. Constantis Chloriet Theodoraef. II 622, 22.

- 2. I. ei insidias parat Maximianus, eius socer II 622, 9. Constantis Chlori ex Helena (III 1, 3) priore uxore f. a patre declaratur successor II 622, 15—623, 8. a Galerio insidiis frustra paratis ad patrem redit 623, 9—20. eius soror uxor Licinii 624, 1. III 4, 8. 17. 5, 12. eius regni fines 2, 1. Fausta uxor eum incitat contra Christianos 2, 3. vincit Maxentium labaro instituto 2, 8—3, 15. 6, 12. eius status cum cruce 4, 4. duae eius expeditiones in Licinium 5, 6—6, 1. 12, 12. Licinium necat 6, 8. videt prodigia 6, 12—7, 2. Flavius dicitur 7, 3. Romae baptizatur a Silvestro 7, 6—9, 9. Christianorum defensor, paganorum hostis 9, 9—18. coram eo Silvester vincit Zambren 10, 1—11, 20. Con-

stantinus, Constantius, Constantans, Helena a Fausta ei nati 12, 9. cf. 39, 11. Crispum f. et Faustam necat 12, 12—13, 8. eius pugnae in Thracia 13, 9. Cpolim condit et Valentem iubet urbis thema constituere 13, 14—15, 16. Cpolim ornat 17, 14—18, 18. sub eo Arius a concilio Nicaeno condemnatur 19, 14—21, 3. sub eo ab eodem de divinitate filii decernitur 22, 15. qualis fuerit erga patres concilii primi 23, 7. Cpolim patribus deductis Alexandrum dicit patriarcham 23, 15. Helena eius mater obit 24, 4. contra Persas profecturus obit 24, 7. eius vitae et regni spatium 24, 11. humatur 24, 14. eius corpus ex aede Acacii iterum in aedem apostolorum transportatur 58, 3—11. eius natura 25, 3—26, 6. eius regnum divisum 26, 8. — I 14, 15 s. III 27, 7. 37, 17.

- 3. II. Constantini I. et Faustae f. III 12, 9. eius imperium 26, 16. a Constante bello petitus necatur 27, 11—28, 13.
- 4. III. v. Ἡράκλειος 4.
- 5. IV. δ Πρωγάτος Constantis II. f. III 221, 5. imperator Mizizium tollit et necem patris ulciscitur 221, 15—222, 8. 245, 2. Pogonatus dicitur 222, 8. fratri utrique nasum praecidit 222, 12—223, 2. eius pugnae cum Agarenis 223, 3—224, 11. pacem facit cum Mavia 224, 11—225, 8. Graecus ignis sub eo excogitatur 224, 2. cum hostibus occidentalibus pacem facit 225, 8. Ioannes Constantinus, Theodorus, Georgius sub eo patriarchae Cpolitani 225, 14—17. sub eo sextum concilium 225, 18—226, 15. victus Bulgaris tributum pendit 226, 16—228, 6. obit post regnum XVII annorum 228, 7. Iustinianus II. eius f. ibid. — III 228, 13.
- 6. I. Cpolitanus patriarcha III 225, 14.

- 7. V. *Κορώνημος* Leonis III. et Mariae f. III 255, 17. Copronymus dictus 256, 2. rex factus 256, 18. Irene eius uxor 263, 7. imperator pessimus 264, 14—265, 6. bellum civile inter eum et Artabasdam 265, 7—268, 13. Germaniciam capit 268, 14. sub eo terrae motus et pestilentia 268, 16—269, 5. Leo eius f. 269, 5. 278, 7. Theodosiopoli potitur et Melitene 269, 9. sub eo obit Anastasius 269, 13. concilio vetat coli imagines et anathemate Germanum, Georgium, Ioannem Damascenum notat 269, 15—270, 16. 274, 10. victus a Bulgaris 270, 17. Andream, Iulianum, Valentem necat 271, 8. Bulgaros vincit 271, 12—272, 7. sub eo hiems saevissima 272, 8—273, 11. sub eo aestus ingens 273, 11. eius impietatis exempla 273, 13—275, 4. Stephanum et alios necat 275, 4. iusiurandum ab omnibus exigit, ne quis imagines colat 275, 11. contra Bulgaros profectus infecta re redit 275, 17. multos necat 276, 5. Constantino expulso Nicetas ab eo fit patriarcha 276, 14. Constantinum (8) crudelissime vexat et necat 277, 5—278, 5. eius uxores et filii 278, 7—15. cum Bulgaris pacem facit 278, 16—279, 6. expeditio eius Bulgarica prospera 279, 6—17. a Telericho dolo fallitur 279, 17—280, 11. in expeditione Bulgarica obit 280, 11—281, 7. eius regni spatium 282, 12. eius decreta crudelia, ut de Dalmati monasterio et S. Euphemia 280, 17—282, 11. Eudocimus eius f. 283, 17. — III 339, 5. 500, 5.
- 8. II. Sylaei episcopus fit Cpolitanus patriarcha III 270, 3. 275, 11. 276, 14. 277, 5—278, 5. 290, 2.
- 9. VI. Leonis IV. f. III 278, 12. corona ornatus 283, 7—284, 1. una cum Irene (3) imperat 285, 1—290, 15. matri adimit
- imperium 290, 16—292, 15. incendium sub eo Cpoli 292, 16. bellat cum Bulgaris et Arabibus 293, 3—8. iterum una cum matre res gerit 293, 9. Alexium Moselen in praetorium conicit 293, 11—294, 2. a Bulgaris fugatur 294, 2. sub eo Nicephoro, Alexio Moseli oculi sunt eruti, Christophoro, Nicetae, Anthimo, Eudocimo linguae praecisae 294, 6—13. 298, 10. Armeniacos punit 294, 13—295, 10. Maria repudiata ducit Theodotam 295, 11—296, 2. 297, 1. cum Arabibus prospere dimicat 296, 3. Cardamum vincit 296, 4—14. sub eo Arabes Amorium frustra aggreduuntur 296, 14. Leo eius f. obit 297, 7—15. insidiis a matre paratis caecatur 297, 7—298, 13. sub eo et Irene Franci Italia et Roma potiuntur 299, 16. Nicephoro monstrat thesauros 304, 6. Euphrosyne eius filia 349, 11 ss. — III 282, 7.
- 10. *δ Ἀγαρήνας* Constantini VI. dux ab Armeniacis caecatur III 294, 16.
- 11. dux patricius ab Agarenis captus III 378, 15.
- 12. Basilii I. f. corona ornatur III 419, 3. belli Syriaci particeps 422, 8. 423, 2. obit 436, 6. miraculo patri offertur vivens 436, 9—17.
- 13. *δ Δούξ* Ducae Andronici f. capit Samonam III 448, 11—449, 1. ab Agarenis Cpolim redit 451, 13. a Leone VI. ei futura praedicuntur 452, 1—10. tyrannide affectata necatur 458, 8—460, 5. Gregoras eius f., Michaël eius patruelis 459, 14. de eo Nicolai astrologi vaticinatio 460, 7—13, eius socii et familia varie puniuntur 460, 13—461, 9. — III 675, 20.
- 14. Samonae eunuchus a Leone VI. relegatus reducit III 453, 2—11. cubicularius 454, 14. cum Carbonopsina omnia regit 462, 12—463, 2. 466,

5. a Lacapeno captus 466, 16. Phocae socius 468, 12.
- 15. VII. Porphyrogenitus Leonis VI. et Carbonopsinae Zoae f. a Nicolao baptizatus III 446, 2—10. pater ei regnum praedicat 452, 3. a patre rex appellatur 453, 1. eum Alexander vult castrare 456, 9. Alexander moriens sex ei tutores constituit 457, 15. imperator 458, 6. Constantinus Ducas (13) sub eo seditione facta necatur eiusque socii varie puniuntur 458, 8—461, 9. eius tutores crudelissimi et inter se dissentientes 460, 17. 461, 2. 9. sub eo Symeon a Cpoli infecta re discedit 461, 14—462, 8. eius mater et Constantinus omnia administrant ceteris amotis 462, 9—463, 2 (v. *Καθ' ἄποψιν*). in se potestate translata Ioannem Garidam facit domesticum scholarum 466, 11—467, 15. Lacapenum dicit magnum hetaeriarcham, Phocam litteris lenit 467, 15—468, 7. Helena Lacapeni f. ducta socerum facit regis patrem, Christophorum magnum hetaeriarcham 468, 8. Leonem Phocam seditiosum caecat 468, 12—469, 8. insidiae in eum detectae 469, 8. infra Lacapenum collocatur 470, 5—11. infra tres Lacapeni filios collocatur 474, 8—475, 4. Romano cum filiis regno pulso fit re vera imperator 480, 1—482, 5. Romanum f. corona ornatus 482, 6. Phoca Barda eiusque filiis honoratis Stephanum et Basilium castrat, Michaëlem tondet 482, 6—16. eius natura et studia 482, 17—483, 16. insidiae ei parantur 483, 16—484, 6. cum Turcis baptizatis iungit societatem 484, 7—19. ad eum Elga venit et baptizatur 484, 19. Theophanonem filio despondet 485, 3. sub eo Theophylacto succedit Polyuctus 485, 11—487, 2. sub eo Praecurso-
- ris manus Cpolim perlata 487, 9. ab Agareni Cretensibus eius dux fugatur 487, 11. Bardas Phocas eius dux Agarenos orientales fugat 488, 3. Romanus eum tollere studet 488, 8. obit 488, 18—489, 7. eius vitae et regni spatium 489, 7. usque ad vitae finem de Polyucto expellendo cogitat 488, 18. 489, 12. ostentum ante eius obitum 489, 14. — III 490, 3. 527, 5. 675, 20.
- 16. Romani I. Lacapeni f. a Constantino VII. tonsus et relegatus III 480, 14. 481, 16. necatur 482, 1.
- 17. VIII. Romani II. f. III 490, 11. Tzimisici regni particeps 519, 11. cum fratre Tzimisici succedit, sed omnia sunt penes Basilium praesidem 537, 17. 538, 15. 18. eius natura 539, 7. 555, 9—15. fratris socius in reprimendo Phocae tumultu 553, 4—554, 6. nihil habet nisi nomen regium 555, 9. Basilio II. succedit 569, 7. eius natura 569, 10—570, 13. 571, 1—8. eius familia 570, 14—571, 1. 573, 9. 574, 13. sub eo Patzinacae fugati 571, 9—14. tributa exigit 571, 14. Agareni sub eo fugati 572, 2. Romano Argyro Zoae coniuncto successore obit 572, 6—573, 14. eius vitae et regni spatium 573, 11. — III 574, 7. 575, 15. 576, 2—8.
- 18. *δ Χάρον* necatur a Barda Phoca III 526, 5—16.
- 19. *δ Διογένης* Patzinacas fugat III 571, 9—14. affinis Romani III. ab eodem in turrim coniectus 574, 13. 684, 5. obit 579, 10. Romanus IV. Diogenes eius f. 684, 4 s.
- 20. *δ Δαλασσηρός* quem Constantinus VIII. vult facere suum generum III 572, 8. a Michaële IV. iussus degere in urbe 588, 3—12. relegatus 589, 6. in turri inclusus 589, 10. eius gener Constantinus Ducas 589, 6. a Zoë spernitur 614, 4 s.
- 21. *δ Δούκας* Constantini Da-

- lasseni gener in turri inclusus III 589, 6.
- 22. Ioannis orphanotrophi frater Antiochiae dux III 589, 12. Edesa servata fit domesticus orientalium legionum 590, 8. Michaëlis V. amicus 607, 10. 609, 3. caecatur 611, 5—612, 17. relegatur 613, 10.
- 23. IX. *δ Μονομάχος* Zoemarius imperator III 614, 4—616, 13. Romani III. affinis 615, 5. relegatus erat a Michaële IV. 615, 8—616, 1. voluptatibus deditus, placabilis, eruditorum studiosus 616, 16—617, 11. sub eo Boisthlabus victor 617, 13—618, 7. eius uxores Zoë et Scleraena 618, 9—621, 3. sub eo Maniaces deficit et cadit 621, 11—624, 1. Theophilum deficientem vincit 624, 2—8. sub eo Alexio succedit Michaël Cerularius 624, 9. e monasterio Studiensi pecuniam aufert 624, 11. Ioannem orphanotrophum caecat 624, 14—625, 2. Leonem Tornicium Euprepiae sororis amicum tondet 625, 3—626, 16. eundem deficientem et Cpolim obsidentem caecat 626, 16—631, 5. Russi sub eo fugantur 631, 6—633, 18. Patzinacas victos in Bulgaria collocat 641, 4—643, 11. XV milia Patzinacarum deficient et Thracia et Macedonia vastatis indutias cum eo faciunt 643, 14—644, 12. eum Turci vexant 643, 14. 644, 13. ei Romanus Boilas frustra insidiatur 644, 16—646, 13. profusus 646, 14—647, 6. Mangonorum monasterium aedificat 646, 18. eius culpa Oriens a barbaris est subactus 647, 6—14. Zoë mortua Alani principis filiam ducit 647, 15—648, 13. aeger Ioannem senatus principem fecerat Lichudis loco 649, 8—650, 15. Protevontem voluerat facere successorem 650, 10. obit 648, 14—651, 8. eius regni spatium 651, 5. — III 655, 9. 707, 15.
- 24. *δ Δειχούδης* Constantini IX. minister III 649, 17—650, 10. legatus ad Isaacium Comnenum 661, 2. Cpolitanus patriarcha 670, 4—671, 4. 680, 11.
- 25. X. *δ Δουκας* ab Isaacio Comneno rex salutatur III 672, 12—673, 18. prima eius decreta 674, 7—12. insidias effugit 674, 13—675, 17. unde ortus sit 675, 18—676, 8. eius natura 676, 9—677, 16. sub eo delentur Uzi 678, 3—679, 16. sub eo terrae motus et cometes 679, 16—680, 9. sub eo Lichudi succedit Ioannes Xiphilinus 680, 11—681, 2. Eudociae et tribus suis liberis imperium relinquit 681, 3—682, 3. eius frater Caesar 682, 5. sub eo dicta 682, 7—12. obit 682, 4. eius regni et vitae spatium ibid. — III 684, 8. 707, 15. 713, 8. 722, 7. 724, 7.
- 26. Ioannis Ducae f. a patre contra Romanum IV. missus Theodorum Alyatem vincit et capit III 704, 14—705, 4. deficit et rasmus relegatur 724, 7—18.
- 27. Michaëlis VII. f. Helenae maritus III 714, 3. 719, 16. 733, 6—21. Annae Comnenae sponsus obit 738, 12.
- 28. *δ Υασιτης*, cuius f. maritus Eudociae Comnenae III 739, 13.
- 29. v. *Θωμάς 3. Σαββάτιος 2.* (η) *Κωνσταντινούπολις* s. η βασιλις τῶν πόλεων III 68, 12. 88, 17. 136, 13. 137, 14. 181, 5 cet. s. η (τῶν πόλεων) βασιλεύουσα seu η βασιλεύουσα (τῶν πόλεων) 206, 10. 207, 4. 252, 9. 266, 5. 627, 8 cet. s. τὸ Βυζάντιον 48, 5. 59, 11. 72, 15. 120, 15. 141, 13. 158, 3 cet. s. (η) *Βυζαντις* 125, 13. 181, 1. 189, 15. 208, 17. 214, 9. 404, 6. s. η *Βύζαντις* 567, 9. s. η *Κωνσταντινού* 106, 4. 220, 12. 223, 12. 270, 7 cet. s. η *μεγαλόπολις* 242, 4. 247, 1. 266, 19. 293, 6. 294, 6 cet. s. η *νέα Ῥώμη* I 14, 20. III 56, 15. 58, 1. 74, 8. 84, 7. 91, 8. 93, 15. 95, 1 cet. s. η *πόλις* 80, 10. 87, 8. 106, 11.

141, 9. 255, 10 cet. κ. ἡ ὑπερ-
κειμένη τῶν πόλεων 202, 4. 237,
13. 282, 7 cet. Nusquam in-
venitur Κωνσταντινούπολις, nus-
quam Κωνσταντινουπολίται pro
Βυζάντιοι.

A Constantino I. conditur I 14,
21. III 13, 14—14, 14. eius
thema Valens constituit 14, 15.
a Constantino I. ornatur 17,
14—18, 18. ad patriarchatus
dignitatem evecta 19, 1. eam
patrum concilii primi compre-
cationes sequuntur 23, 15. ibi
Alexander patriarcha a Con-
stantino I. creatur ibid. ibi
concilium II. habetur 90, 5—
91, 1. secundum ordinem pa-
triarchatus habet 91, 8. sub Le-
one I. eius incendium 124, 5—
125, 10. 153, 3. eius incendium
sub Zenone 130, 15—131, 12.
ibi sub Anastasio I. terrae mo-
tus 143, 17. eius pulchritudo
sub Iustiniano I. deleta 153, 3.
ibi concilium sextum 225, 18
—226, 15. terrae motus ibi sub
Leone III. 263, 11. incendium
ibi sub Constantino VI. 292, 16.
maritima eius moenia Theo-
philus instaurat et in maio-
rem altitudinem educit 364, 1.
sub Basilio I. ibi terrae mo-
tus 434, 17. ab ea Symeon Bul-
garus repellitur 466, 1. ab ea
Russi sub Constantino VII.
repelluntur 476, 15—477, 16.
sub Nicephoro II. ibi terrae
motus 513, 15. eam Tornices
obsidet 625, 3—631, 5. sub Con-
stantino X. ibi terrae motus
679, 16. a Comnenis capta et
direpta 726, 12—730, 3. sub
Alexio I. Comneno ibi terrae
motus 740, 3. sub eodem ibi
incendia et tempestates 755,
4—756, 2.

ἅγιος Μάμας cum regia 125,
14. 404, 15. 415, 9. 416, 8.

ἀγωγός κ. δλκός 80, 10. 157,
16. 174, 6. 238, 3. 581, 2.

Ἀθύρας 716, 17.

ἀρόπολις 342, 10.

ἀνάκτορα, κ. παλάτια et πα-
τριαρχεῖον.

ἀνδριάντες: Ἀθηνᾶς Λενδίας 131,
8, Ἀναστασίου I. 144, 7, Ἀπόλλω-
νος 18, 5, Ἀρχαδίου 94, 14. 263,
14, Ἀφροδίτης Κνιδίας 131, 8,
Δομνετίας 201, 7, Ἥρας Σαμίας
131, 8, ἐν τῷ τῆς Ἐπιπλασίας
θεάτρῳ II 399, 12. III 456, 14,
Θεοδοσίου I. 18, 5—16. 144, 7.
157, 8. 263, 14, Τουστινιανῶ I.
157, 8, Κωνσταντίνου I. 18, 10,
ἡ ἀνωθεν τῆς ἐν τῷ Σηρολόφῳ
ἀπίδος καθιδρυμένη 473, 7, Πόι-
σκου 201, 7, Τύχης 141, 9—142,
14, Φωκά 201, 7, Χριστοῦ in
Chalce 751, 10.

ἀνδρῶνες ἀντιπορθμοὶ τῆς Βυ-
ζαντίδος 580, 15.

τῶν Ἀρχιεπισκόπων ἀγορά 511, 5.
βασιλεία, κ. παλάτια.

Βασιλική 130, 15. 259, 18.

τὰ Βασιλίκου 174, 4.

Βλαχίνοι 115, 5. 127, 5. 174,
1. 180, 16. 234, 16. 242, 10. 247,
1. 270, 3. 331, 13. 355, 10. 462,
2. 471, 13. 627, 17. 694, 6. 719,
16.

Βοσπόριον 124, 5.

Βουκολίαν 467, 15. 517, 8.

Βοῦς 208, 10. 238, 6. 729, 12.

Διέπλιον 268, 4.

Ἐβδομον 109, 4. 196, 9. 223, 4
461, 18. 498, 11. 733, 11.

Ἐκκλησίαι: ἅγιον Μάματος
197, 10, Ἅγία σορός 127, 5, Ἀκα-
κίου 58, 3, Ἀμαντίου 145, 13,
Ἀναργύρων ἐν τοῖς Βασιλίκου
174, 4, Ἄ. ἐν τοῖς Παυλίνου 342, 16,
Ἀναστασίας 89, 16, Ἀνδρονίκου,
κ. Πρόβου, τῶν ἀποστόλων 24, 14.
58, 3. 12. 59, 17. 72, 15. 106, 8.
159, 14 s. 404, 2. 441, 1. 446, 11,
Ἀρεοβίνδου 191, 10, Βάνχου, κ.
Σεργίου, τῆς Διακονίσης 191, 8,
Διομήδους 409, 10, Ελοήνης 154,
9, Ἥλιου 432, 11, Θέκλας 174, 6.
Θ. ἐντὸς βασιλείαν ἐν Βλαχέροις:
672, 6, Θεοτόκου τῶν Ἀρεοβίνδου
191, 10, Θεοτόκου ἐν Βλαχέροις
115, 5. 174, 1. 242, 10. 270, 3.
331, 13. 355, 10. 694, 6 (κ. Ἅγία
σορός), Θεοτόκου τῆς Διακονίσης:
191, 8, Θεοτόκου τῶν Ὀδηγῶν
413, 1, Θεοτόκου ἐν τῇ Πηγῇ 159,
3. 510, 16, Θεοτόκου Romani
III. 578, 13, Θεοφανοῦς 446, 11,

Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου 124, 5. 441, 11, Θωμᾶ τοῦ Ἀμαντίου 145, 13, Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου 124, 5, Λαζάρου 446, 14, Μαρίας, v. Θεοτόκου, μεγάλη s. τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας (inde a 434, 17) 154, 9. 156, 14. 157, 8. 170, 13. 191, 14. 232, 15. 266, 10. 277, 5. 284, 12. 285, 13. 300, 3. 312, 7. 335, 16. 415, 1. 418, 9. 434, 17. 503, 5. 566, 15. 574, 3. 611, 13. 664, 2. 669, 1. 731, 1. 739, 3 cet., Μιχαὴλ 432, 1, Μωκίου 447, 3, Νέα palatii 432, 4. 499, 7. 567, 6, Παντελεήμονος 199, 8, Πελαγον 275, 8, Πέτρου καὶ Παύλου ἐν ὄρφανοτροφείῳ 174, 4, Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου 199, 8, Σεργίου καὶ Βάχου 124, 5. 159, 3, Ταράχου v. Πρόβου, τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων 189, 13, ἐν τῷ Φάρῳ 319, 2. 468, 3, Χριστοῦ 536, 6. 623, 17.

τὰ Ἐλευθερίου, v. παλάτια.

τὰ Εὐβούλου 146, 11, v. ξενῶνες.

τὸ (τῆς Ἰππηλασίας s. ἰππῆλατον s. τῶν Ἐπιπυ ἀμιλλητήριον) θέατρον s. τὸ Ἰππικόν s. ὁ Ἰππόδρομος 75, 6. 135, 11. 151, 4. 155, 2. 156, 4. 165, 2. 233, 2 (Σφενδόνη). 347, 7. II 399, 12. III 456, 14 (v. ἀνδριάντες). 458, 17 (πύλη). 459, 9. 511, 17 cet.

Θολωτός, v. παλάτια.

Θωμαίτης, v. πατριρχεῖον.

Ἰππικόν, v. θέατρον.

Κάμπος 128, 16.

τὰ Καριανῶ 394, 3.

κίνστηρα Μωκίου 139, 5.

κίονες: Εὐδοξίας 97, 9, ἐν τῷ προναύῳ τοῦ μεγάλου ναοῦ cum statua Iustiniani I. 157, 8, ὁ κύκλωτερος ὁ πορφύρεος 17, 15—18, 16. 511, 5. 755, 7, ἐν Σηρολόφῳ 94, 14, ἐν Ταύρῳ 144, 7.

Κυκλόβιος 223, 4, v. Στρογγύλον.

Κυνήγιον 238, 8. 278, 2. 646, 18.

τὰ Λαύσου 124, 11. 131, 8.

λιμὴν τῶν Σοφίῶν 174, 10. 202, 13.

λουτρά: ἐν τοῖς βασιλείοις 329, 15, Βλαχεργῶν 180, 16, Ζεῦξιππον s. Σενήρον 154, 9. 244, 8.

Μίλιον 153, 12.

μοναί: τῶν Ἀναγύρων πρὸ τῶν τευχῶν 603, 18, Ἀνθελμίου 367, 14, τὰ Βρακά s. Ἐβραϊκά 313, 6, τὰ Γάστρια s. ἡ Γαστρία 358, 12. 394, 8, Δαλμάτων 280, 17, τῶν Δεσποτῶν 336, 2, τοῦ Ἐβδόμου 733, 11, τὰ Ἐβραϊκά, v. τὰ Βρακά, Εἰκασίας 354, 14, βασιλικὴ Εὐφημίας 419, 7. 469, 12, Καλλιστράτου 243, 2, Κανικλείου 730, 17, ἐν τοῖς Καριανῶ 394, 6, τῶν Μαγγάνων 646, 18. 670, 4. 733, 6, τοῦ Μανουήλ 558, 8. 722, 16, ἐν ταῖς Νοσοταῖς 454, 14, Παντεπόπου 746, 7, τῆς Περιβλέπτου 730, 3, Σακουνδίωνος suburbana 297, 1, Σταυρακίου s. τὰ Βρακά s. τὰ Ἐβραϊκά 313, 6, τοῦ Στουδίου 305, 1. 313, 11. 460, 13. 568, 13. 612, 1—14. 624, 11. 673, 13. 719, 16, Ταρσίου 643, 19, Χώρας 267, 13.

Νοσοταῖ 454, 14.

Νυμφαῖον 80, 14. 124, 16.

ξενῶνες: Εὐβούλου 146, 11. 154, 9, Θεοφίλου 364, 4, prope templum Probi, Tarachi, Andronici 199, 8.

Σηρολόφος 94, 14. 263, 14. 473, 7.

ὄρφανοτροφεῖον 174, 4. 744, 16—745, 7.

Οὐάλης aquaeductus 80, 10. 174, 6, v. ἀγωγός.

παλάτια s. ἀνάκτορα s. βασιλεια: 1) τὰ ἀνάκτορα s. τὸ μέγα s. τὰ βασιλεια 109, 4. 195, 19. 674, 14. 736, 1 cet. sita prope ἀνλοχοντα ἤλιον 231, 5. 302, 5. 719, 13. 759, 1. Ibi memorantur: βαλανεῖον 584, 15, Ἐξκοῦβιτα 459, 9. 763, 1, Θολωτῶν 143, 8, ἡ τοῦ λουτροῦ κάμινος 329, 15, Νέα ἐκκλησία 432, 4. 499, 7. 567, 6, τρίκλιнос Ἰουστινιάνειος 231, 5, Χαλκῆ s. Χαλκόστεγον 154, 9. 193, 16. 301, 9. 459, 9. 536, 6. 623, 17 cum carcere 656, 1 cum imagine Christi 199, 10. 365, 6. 751, 10, Χρυσοτρίκλιнос 174, 6. 180, 16. 2) ἐν Βλαχεργῶν 462, 2. 719, 16 cum templo Theclae 672, 6. 3) Ἐβδόμου 109, 4 cum bibliotheca 330, 16

- 4) τῶν Ἐλενθερίου 292, 12. 301, 9. 5) τῶν Μαργάρων 650, 18. 674, 14. 759, 9. 11. 761, 8. 6) κατὰ τὸν ἄγιον Μάρμαντα 416, 8. 7) ἐν Πηγαῖς 441, 13. 470, 19. 8) Σοφριανόν 174, 10. 179, 4.

Παλλάδιον 18, 16.

πατριάρχαι inde a Constantino I.: Μητροφάνης III 19, 7, Ἀλέξανδρος 23, 15, Παῦλος I. 57, 11, Εὐσέβιος 57, 14, Παῦλος I. iterum 57, 16, Εὐσέβιος *ibid.*, Μακεδόσιος I. 58, 1, Εὐδόξιος 58, 5, Δημόφιλος 74, 8, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός 91, 1, Νεκτάριος 91, 6, Ἰωάννης I. ὁ Χρυσόστομος 95, 1—96, 12, Ἀρσάκιος 97, 2, Ἀττικὸς 97, 4, Σισίνιος I. 102, 19, Νεστόριος 103, 3, Μαξιμιανός 105, 17, Πρόκλος 106, 18, Φλαβιανός 107, 1, Ἀνατόλιος 108, 17, Γεννάδιος I. 127, 9, Ἀκάκιος 127, 10, Φραβίτας 133, 17, Εὐφύμιος 134, 1, Μακεδόσιος II. 136, 5, Τιμόθεος II. 136, 9, Ἰωάννης II. ὁ Καππαδόκης 141, 5, Ἐπιφάνιος 147, 4, Ἀνθίμος I. 158, 14, Μηναῖς 167, 7, Εὐτύχιος 167, 17, Ἰωάννης III. ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν 173, 8, Εὐτύχιος iterum 178, 6, Ἰωάννης IV. ὁ ἠιοτεντής 181, 1, Κυριακός 191, 8, Θωμᾶς I. 199, 16, Σέργιος I. 201, 4, Πύρρος I. 213, 15, Παῦλος II. 217, 9, Πύρρος I. iterum 220, 1, Πέτρος 220, 13, Θωμᾶς II. Ἰωάννης V. 220, 16, Κωνσταντῖνος I., Θεόδωρος I. 225, 14, Γεώργιος I. 225, 16, Καλλίνικος I. 232, 15, Κῆρος 239, 1, Ἰωάννης VI. 244, 1, Γερμανός I. 245, 2, Ἀναστάσιος 257, 12, Κωνσταντῖνος II. 270, 3, Νικήτας I. 277, 2, Παῦλος IV. ὁ Κύπριος 284, 1, Ταράσιος 289, 14, Νικηφόρος 305, 1, Θεόδοτος ὁ Μελισηνός 325, 13, Ἀντώνιος I. ὁ Κασοματᾶς 350, 3, Ἰωάννης VII. s. Ἰαννῆς 374, 5, Μεθόδιος I. 383, 5, Ἰγνάτιος 402, 14, Φώτιος 403, 14, Ἰγνάτιος iterum 418, 17, Φώτιος iterum 421, 18, Στέφανος I. 440, 11, Ἀντώνιος II. Κανιέας 442, 7, Νικόλαος I. 446, 5, Εὐθύμιος 449, 11, Νικόλαος I. iterum 455, 14, Στέφανος 472, 17, Τρύφων

475, 5, Θεοφύλακτος 476, 11, Πολύευκτος 486, 14, Βασίλειος I. ὁ Σκαμανδρονός 522, 4, Ἀντώνιος III. 536, 7, Νικόλαος II. ὁ Χρυσοβέργης 547, 1, Σισίνιος II. 558, 5, Σέργιος II. 558, 8, Εὐστάθιος 567, 6, Ἀλέξιος 568, 13, Μιχαήλ I. ὁ Κηρουλάριος 624, 9, Κωνσταντῖνος III. ὁ Λειχούδης 670, 4, Ἰωάννης VIII. ὁ Σφριλίνος 680, 11, Κοσμᾶς I. 717, 14, Εὐστράτιος 734, 7, Νικόλαος III. 734, 13, eius successor 750, 15.

Πατριαρχεῖον s. τὰ ἱερά ἀνάκτορα cum Thomaite et commentariis Chrysostomi 292, 16. τὰ Πανλίνου 342, 19. τὰ Πελαγίου 267, 13. 275, 4. Πετρίον 498, 16. 574, 13. 579, 8. Πηγὴ 159, 3. 510, 16; Πηγαί, v. παλᾶτια 7.

Πιττάκια 97, 9.

ἡ Πλακωτὴ ἀγορὰ s. ὁ Πλακωτὸς 17, 15. 18, 16. 511, 5. 536, 1. 755, 7.

πραιτώριον 200, 9—15. 275, 4. 284, 5. 287, 12. 293, 17. 655, 16.

πόλαι s. πόρται: 343, 11. 485, 17, prope Blachernas 627, 17, Σηροκρόκον 139, 5, Χαροσίον 727, 12, Χρυσὴ s. Χρυσεία 263, 14. 409, 10, πρὸς δύσιν τοῦ Χρυσοτρικλίνου 452, 7. 460, 2.

Σανάτος 124, 16.

Σίγμα 612, 14.

Σοφριαναί 174, 10, v. παλᾶτια 8.

Στενόν 272, 8, 12. 404, 15.

Στρογγύλον 280, 17.

Συκαί 234, 14.

Σύλαιον 224, 4.

συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων ἐν Χαίκαπρατίοις 87, 8—89, 3.

Ταῦρος 80, 14. 124, 11. 125, 7. 144, 7. 729, 16.

τείχη 106, 11. 461, 18 cet. τὸ τεῖχος τῶν Βλαχερνῶν 234, 16. 247, 1. 716, 15, τὸ δυτικὸν τεῖχος 502, 18, τὸ κατὰ τὴν ἀκρόταλιν ἐφον τεῖχος 502, 18, τὸ Μακρὸν τεῖχος 144, 4. 183, 14. 16. 192, 10. 205, 19. 286, 1, τὰ παράλα 364, 1, τὰ κατὰ χέρσον (χερσαῖα) 252, 9. 263, 14. 267, 1.

Φάρος 319, 2. 468, 3. 476, 17.

Φιλαδέλφιον 729, 12.

- Φόρος 131, 8. 193, 16. 270, 7.
Κωνσταντίνου 155, 7.
 τὰ Χαλκοπράγμια 87, 8. 130, 15.
 259, 18.
- Κωνσταντίος* 1. Constantis
 Chlorig et Theodorae f. II 622,
 22.
- 2. Constantini I. et Faustae
 f. III 12, 9. patrem humat 24,
 14. eius imperium 27, 4. bellat
 cum Sapore II. 27, 7. 29, 3.
 31, 3. 7. indutias facit cum
 eodem 35, 1—37, 5. profectus
 contra Vetraniorem et Ma-
 gnetium illum se suppliciter
 adeuntem recipit 37, 5—39, 3.
 Magnetium vincit 39, 5—8.
 17—45, 13. Gallum Caesarem
 dictum patrualem et affinem
 contra Saporem II. mittit 39,
 8—15. Gallum necat Constan-
 tia mortua 45, 14—47, 12. Sil-
 vanum in Gallias missum ne-
 cat 47, 13—48, 4. bellat cum
 Sapore II. 48, 5—19. Iulianum
 Caesarem dictum mittit in
 Gallias 49, 1. 12. Leonam ad
 Iulianum mittit, ut illum ty-
 rannidem deponere cogat,
 expeditione Persica nuntiata
 52, 8—54, 7. Iulianum aggres-
 surus perit 55, 14. fratres pa-
 tris occiderat 56, 4. eius na-
 tura et fides Ariana 56, 7—
 15. 58, 1s. contra Alexandrum
 non recipientem Arium concilium
 cogi iubet 56, 15—57,
 10. pro Paulo relecto patriar-
 cham Cpolitianum facit Euse-
 bium 57, 11—15. Paulus ab
 Iulio restitutus denuo ab eo
 pellitur 57, 16. Macedonio pa-
 triarcha Cpolitano pulso Eu-
 doxium creat 58, 1—9. patris
 corpus in aede sanctorum
 apostolorum repositum 58, 10.
 reliquias Andreae et Lucae
 per Artemium Cpolim fert 58,
 12. Eusebia eius uxor 58, 17.
 humatur 59, 14. 17. magnam
 ecclesiam condiderat 154, 9.
 156, 14. apostolorum templum
 condiderat 159, 15. — III 59,
 7. 60, 10. 13. 71, 1.
- 3. Placidiae maritus ab Ho-

- norio appellatur rex III 98, 17.
 necatus relinquit Valentinia-
 num III. et Honoriam 99, 3.
- 4. Constantini X. f. porphy-
 rogenitus III 681, 3.
- 5. v. *Κώνστας* 1.
- Κώνστας* 1. [*Κωνσταντίος*] ὁ Χλω-
 ρός Claudii II. ex filia nepos II
 606, 5. 615, 2. Caesar sub Dio-
 cletiano, Theodorae Maximiani
 f. maritus priore uxore
 repudiata 615, 2. III 1, 5. Ala-
 mannos domat II 615, 14—
 616, 3. imperator Occidentis
 619, 10. 18. Christianis clemens
 ibid. obit 622, 15. Constanti-
 nus, Anaballianus, Constantius
 ex Theodora filii 622, 20. Con-
 stantinus M. ex priore uxore
 f. I 14, 13. II 606, 5. 622, 15. —
 II 623, 5. 9.
- 2. I. Constantini I. et Faustae
 f. III 12, 9. eius imperium 26,
 12. Constantini II. victi et
 necati regnum ad eum venit
 27, 11—28, 15. venationi et
 dissolutae vitae deditus a Ma-
 gnetio necatur 28, 15. 32, 11
 —33, 11. eius vitae et regni
 spatium 33, 8. praedictum de
 illius obitu 33, 11—34, 2. —
 III 34, 3. 6. 35, 1. 37, 6. 17.
 38, 2.
- 3. II. Heraclii Constantini III.
 filius III 216, 6 s. 217, 9. im-
 perator Monothelita 217, 11.
 14. Maximum eiusque discipulos
 punit, Martinum expellit
 217, 15. 220, 19. alios ortho-
 doxos punit 218, 6. a Saracenis
 victus 218, 9—219, 7. iisdem
 tributum dat 219, 14. sub
 eo terrae motus 219, 16. sub
 eo Paulo succedit Pyrrhus,
 Pyrrho Petrus, Petro Thomas,
 Thomae Ioannes 220, 1—18.
 Theodosium fratrem necat
 220, 19. in Sicilia necatur 221,
 2—14. eius filii 221, 5. eius
 regni spatium 221, 11.

A

- Λάβαν* Rebeckae avunculus I
 38, 20. 39, 2—12. 40, 20. 41, 5
 —15.

Λαβδών ex tribu Ephraëmitica I 89, 12.

Λαβιηνοί 1. [T.] Labienus Caesaris amicus ad Pompeium transit II 319, 16.

— 2. Labienus eius f. Parthorum socius Ciliciam et urbes Asiae nonnullas capit II 370, 15—371, 4. cum P. Ventidio bellat 374, 6—16. capitur 374, 16.

Λαγκηρός Orientalium dux Copronymi socius III 265, 15.

Λάγος pater Ptolemaei I 226, 5.

Λάζαρος 1. S. cuius corpus e Cypro Cpolim fertur III 446, 14. eius dies festus 720, 2. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία*.

— 2. monachus de pictura clarissimus a Theophilo vexatur III 364, 16—365, 8. servatoris imaginem in Chalce pingit 365, 8.

Λαζοί populus III 148, 9.

Λαίλιος 1. C. Laelius una cum Masinissa Syphacem cum uxore et filio capit II 237, 6—240, 2. — II 243, 21.

— 2. C. Laelius [Sapiens] Africani minoris legatus II 292, 15.

Λαίτοι 1. Laetus a Septimio Severo necatur II 551, 1.

— 2. v. *Αιμίλιοι* 20.

Λακαπηρός, v. *Ῥωμανός* I.

Λακεδαίμων II 148, 16. *Λακεδαίμονιοι* II 12, 1. 249, 21. 295, 5.

Λαλακάων [terra Armeniae vicina] III 397, 4—10.

Λάμεχ Mathusalae f. I 24, 16. 26, 5. 7.

Λάμια urbs a Philippo obsessa II 261, 7.

Λαοδίχεια urbs Syriae I 409, 1. 423, 21. II 357, 19. 22. III 89, 8.

Λαουδία Latini filia II 3, 7. 4, 5. 19. 5, 4.

Λαουδίνιον urbs ab Aenea condita II 4, 2. 23.

Λάπαρα s. *Λυκανδόν* III 541, 11.

Λαργίτος *Πρόκλος* in Germania Domitiani mortem praedicit II 502, 8.

Λαρεντία Faustuli uxor II 6, 18 s.

Λάρισσα [Thessaliae] urbs II 251, 9. 269, 6. III 735, 6.

Τίτος Λάρκιος cos. II 50, 9. dictator 51, 15.

Λατίνος 1. I. Fauni f. Aboriginum rex II 3, 1. 6. 4, 5. 10.

— 2. II. Albae Longae rex II 5, 7.

— 3. v. *Αίτιοι* 2.

Λάτιον II 4, 2. *Λατίνιοι* II 4, 2. 5. 14. eorum reges 4, 5—5, 18.

Albam Longam condunt 4, 23. eorum pars Romanam traducta

25, 5 s. a Tarquinio Prisco victi 29, 3. iis et Romanis facit

Dianae templum Servius Tullius 32, 19. a Poplicola fugantur 49, 3 s. bellum movent

50, 16. 51, 16. Romam obsident 59, 5. 15. una cum aliis bellant

cum Romanis 87, 14. vincuntur 94, 10—96, 21. rebellantes

victi 96, 22. Latinorum linguae peritus Hannibal 187, 1.

224, 1. magistri *Λατίνων* και *της Ἑλληνικῆς παιδείας* II

494, 16. — II 30, 2. 32, 20 s. 35, 16. 213, 3. 340, 10. — III

697, 1. 749, 6. v. *Φράγγοι*.

Λαυρέντιος episcopus Romae a Theuderico pulsus III 137, 4.

Λαύρεντον Latii urbs II 3, 1. 14, 13. *Λαυρόντιοι* II 15, 6.

Λεβέρτιος, v. *Λιβέρτιοι*.

Λεία Labani filia Iacobi uxor I 39, 2. 7. 13 ss. 40, 10. 14 s.

Λειχούδης, v. *Κωνσταντίνος* 24.

Λέντουλος, v. *Κορνήλιοι* 5. 6. 7. 10. 14.

Λεοντία 1. Leonis I. et Verinae filia, uxor Marciani III 123, 17.

— 2. Phocae uxor Augusta III 196, 11.

Λεόντιος 1. Antiochiae episcopus II 627, 18.

— 2. philosophus Atheniensis, cuius liberi Athenais s. Eudocia, Vallerius, Genesis III 101, 2—19.

— 3. Iustiniani II. dux Iberiam, Albaniam, alias terras subigit III 229, 10. inclusus 232, 7.

Gracciae dux creatus vaticinatione fausta accepta impe-

- rator fit 232, 7—233, 10. Ioannes ab eo missus ex Africa expellit Arabes 233, 11—19. a Tiberio III. Apsimaro imperio privatur 233, 19—235, 4. eius regni spatium 235, 1. necatur 238, 8. — III 243, 2.
- Λέπιδος*, v. *Αιμίλιοι* 6. 10. 11. 14. 15. 19.
- Λέσβος* II 384, 17. III 304, 8. 482, 3. 484, 2. 520, 5. 525, 8. 615, 15. 736, 19—737, 6.
- Λεὺτ* Iacobi et Leae f. I 39, 18. 42, 12—43, 1. 53, 18. *οἱ υἱοὶ Λεὺτῆ*, *ἡ φυλὴ τοῦ Λεὺτῆ*, *οἱ Λεὺταί* I 63, 2. 65, 22. 66, 9. 69, 14. 20. 73, 5. 76, 17. 82, 7. 96, 12. 125, 22. 126, 8. 138, 20. 142, 10. 147, 7. 155, 15. 168, 6. 184, 2. 193, 1. 304, 9. 313, 12. 20. 317, 8. 318, 5. *Λεὺτικὸς* I 66, 6. 67, 14. 18. 69, 18. 70, 5. 99, 20.
- Λεὺτς* Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- Λευκαλία* s. *Λευκαλῆς* s. *Λουκαλία* II 111, 2. 124, 7. 211, 2. 7. 225, 4. 618, 10. *Λευκανοί* II 111, 2. 123, 7. 126, 13.
- Λευκάς* insula II 251, 16. 396, 10.
- Λευκάτης* apud Nicomediam III 230, 21. 460, 17.
- Λεύκολος*, v. *Λικίνιοι* 7.
- Λέων* 1. I. Romae episcopus II 626, 12. praeest concilio quarto III 115, 6—117, 3.
- 2. I. ab Aspare creatur imperator III 121, 13. unde ortus sit et quali fuerit conditione vitae 121, 13—122, 2. Asparis f. creat Caesarem 121, 13. 122, 3—12. Asparem et Ardaburium necat 123, 5. 126, 17. Isocasius eius quaestor 123, 7—16. Ariadnen filiam ex Verina coniungit Zenoni, Leontiam alteram ex Verina filiam Marciano 123, 17. sub eo incendium Cpoli 124, 5—125, 10. sub eo Antiochiae terrae motus et Cpoli cineris imber 125, 11—14. fugit ad S. Maman-tem 125, 14. Basiliscus post Rusticium creatus ab eo praef. legionum a Gizerico fugatur 125, 17—126, 11. Leonem II. facit regem 126, 12, sub eo Mariae vestis Cpolim fertur 127, 5. obit 127, 13. eius regni spatium ibid. eius natura 127, 15.
- 3. II. Zenonis et Ariadnae f. a Leone I. creatur rex III 126, 12. Leoni I. succedit 127, 13. obit post annum Zenone creato rege 128, 1.
- 4. III. et Conon appellatus (v. III 257, 8—12). Theodosio III. raso fit imperator III 247, 12—248, 9. 252, 6. eius res ante regnum adeptum 248, 10—252, 9. 258, 12. Artabasus eius gener 252, 6. Arabes fugat 252, 9—253, 14. 255, 10. per Paulum motus Siciliae pacat 253, 15—255, 9. Maria ei parit Constantinum Copronymum 255, 17. Anastasium II. (4) et Nicetam et eius socios necat 256, 7—17. Constantino rege facto saevit in imagines colendas, Germanum expellit, Anastasium patriarcham facit 256, 18—257, 18. unde idolo-clasta factus sit 257, 19—259, 18. domum regiam quandam cum bibliotheca et viris sapientibus comburit 259, 18—261, 5. anathemate notatur a Gregorio vectigalia non iam pendente 261, 6. 262, 15. 299, 11. Calabros et Siculos novis tributis vexat 263, 4. Irenen Copronymo dat uxorem 263, 7. sub eo terrae motus 263, 11—264, 1. nova eius exactio 264, 1—10. obit 264, 11. eius regni spatium ibid.
- 5. IV. Copronymi f. III 269, 5. 278, 7. Irene eius uxor parit Constantinum 278, 12. imperator eiusdem impietatis ac pater efficit, ut iurent omnes se aliam progeniem in regnum non admissuros 282, 16—283, 16. Constantinum f. corona ornat, Eudocimum fratrem facit nobilissimum 283, 17. Nicetae sub eo succedit Paulus 284, 1. saevit in colentes ima-

- gines 284, 5. obit 284, 11—15. eius regni spatium 284, 11.
- 6. Constantini VI. f. obit III 297, 7—15.
- 7. III. papa Romanus laesis a necessariis Adriani oculis ad Carolum M. fugit a quo sedi Romanae restituitur III 298, 15—299, 9. Carolum M. corona ornat 299, 4. 300, 15.
- 8. Aëtii frater, dux Thraciae et Macedoniae, quem ille studet facere regem III 301, 2.
- 9. V. Armenius Agarenos vincit III 314, 13. eius culpa vincunt Bulgari 317, 8—318, 7. rex salutatus Michaëlem I. eiusque familiam relegat 318, 7—319, 8. 402, 14. auguria de eo et Michaële II. 319, 10—321, 1. Michaëlem, Thomam honorat 321, 4. 340, 3. Bulgaros vincit 321, 9—322, 12. unde iconoclasta factus sit 322, 13—324, 15. Nicephorum relegat 324, 15—325, 4. Theodotum amicum patriarcham facit 325, 13—327, 8. saevit in imagines 327, 9—328, 11. eius iustitia 328, 12—329, 6. a Michaële II. imperio privatur et necatur 329, 7—335, 13. eius regni spatium 335, 7. eius familia 336, 2—337, 6. cum Mortagone indutias fecerat 344, 13. eius percussores puniuntur 352, 13—353, 17.
- 10. sub Theophilo et Michaële III. philosophus III 399, 14—402, 8. Thessalonicae pontifex iconomachus 401, 19—402, 5.
- 11. VI. Eudociae et Basilii I. vel Michaëlis III. f. III 415, 3. corona ornatus 419, 3. maritus Theophanous, Martinacii filiae, rex appellatur 437, 3. 441, 7. insidiis Santabareni captus post liberatur 437, 8—439, 10. patri succedit 440, 6. Santabarenus punit, sed post benigne tractat 440, 10. 17. 441, 13—18. pro Photio eiecto designat Stephanum 440, 11—16. Michaëlis III. corpus in sanctorum apostolorum aedem transportat 441, 1—7. Zautzem Stylianum varie honorat 441, 7. Thomae aedem incensam renovat 441, 11. ab Agione victus 442, 1. Stephano succedit sub eo Antonius Cauleas 442, 7. eius bellum Bulgaricum 442, 9—444, 9. insidiae ei parantur 444, 10. Zoën concubinam Theophanone mortua facit Augustam 444, 14. insidiae ei parantur 444, 18—445, 8. Eudocia tertia eius uxor 445, 9. doctrinae omnis, et arcanae, amator 445, 13. Carbonopsina Zoë quarta eius uxor, Constantini mater, Augusta fit 446, 1—10. notatur censura ecclesiastica 446, 10. Theophanis et Lazari templum condit 446, 11—17. sub eo ab Agarenis Tauromenium vastatur, Lemnus capitur 446, 17. vulneratur eique X annorum regnum ab hoc tempore praedicatur 447, 3—448, 6. Samonam fugientem Cpolim reductum in honore habet 448, 7—449, 4. Nicolao expulso Euthymium facit patriarcham 449, 4—14. sub eo Himerius Agarenos vincit 449, 15—450, 7. Andronicum frustra studet reducere ab Agarenis 450, 8—451, 13. Constantinum Ducam comiter excipit eique futura praedicat 451, 13—452, 10. Samonae patrem comiter excipit 452, 11. Constantinum regem appellat 453, 1. Constantinum eunuchum relegatum reducit 453, 2—11. de lunae defectu arcessit metropolitam Synadensem 453, 17. 454, 6. pro Samona relegato Constantinum facit cubicularium 454, 11—17. moriens Alexandro regnum relinquat 455, 7 cf. 448, 4. eius regni spatium 455, 12. 489, 7. — III 456, 17. 675, 20.
- 12. *δ Χοιροσφάκτης* Constantini Ducae socius III 460, 13.
- 13. *δ Φωκᾶς* scholarum domesticus sub Constantino VII. victus a Bulgaris III 463, 9—

- 465, 21. eosdem vincit 466, 1—4. Constantini eunuchi soror eius uxor 466, 5. regni cupiditate flagrat ibid. a rege litteris lenitur 468, 5. seditiosus caecatur 468, 12—469, 8.
- 14. Tripolitanus a Romano I. Lacapeno fugatur III 471, 9.
- 15. ὁ Φωκάς sub Romano II. scholarum domesticus III 500, 19. Bardae Phocae f. Cappadociae praeses 482, 10. Chamdam fugat 491, 12—492, 2. cum Nicephoro fratre se coniungit 497, 7. Manuel nothus eius f. 500, 19. contra Tarsum missus 502, 6. populum premit 515, 6. fratre mortuo cum filio in ecclesiam magnam fugit 519, 6. relegatur 520, 5. Bardas alter eius f. ibid. caecatur 525, 8. 538, 3—14. — III 516, 5.
- 16. ὁ Ἀβαλάντης cum aliis Nicephorum II. necat III 517, 14—519, 4. 520, 16.
- 17. protovestiarius ad Sclerum legatus III 542, 4—12. Michaëlem et Romanum vincit 542, 14. captus 542, 17.
- 18. ὁ Μελοσηνός magister Basilii II. a Contostephano apud regem accusatur tyrannidis affectatae III 548, 12—549, 15.
- 19. Τσιούνης s. Τσιούνης Euprepiae amicus a Constantino IX. tonsus deficit et obsidet Cpolim III 625, 3—630, 9. caecatur 630, 9—631, 5.
- 20. ὁ Παρασπόνδυλος imp. Theodoraē minister III 651, 14—652, 5. Michaëlis VI. protosyncellus 656, 11.
- 21. ὁ Ἄλωπος legatus ad Isaacium Comnenum III 661, 2.
- Λεωνᾶς quaestor a Constantio II. ad Iulianum missus, ut illum cogeret tyrannidem deponere III 52, 10—54, 7.
- Λεωνίδης Origenis pater sub Septimio Severo martyr II 556, 12—557, 12.
- Λῆγες, v. Λίγες.
- Λημναῖος Alexandrum M. contra Mallos iuvans cadit I 347, 11.

- Λῆμνος III 282, 7. 446, 17. 471, 10.
- Λιβάνιος sophista oraculo galinaceo studet cognoscere, quis post Valentem sit regnaturus III 81, 3—16.
- Λίβανος mons I 32, 3. 79, 14. 148, 7. III 228, 13. 229, 5. 503, 11.
- Λιβέριοι 1. Λεβέριος Μάξιμος Iudaeae procurator I 557, 16.
- 2. Λιβέριος Romae episcopus II 626, 4.
- Λιβία 1. Livia [Drusilla], Livii Drusi f., [Ti. Claudii] Neronis uxor gravida ab Octaviano ducitur II 375, 8. Drusus eius f. 375, 17. 460, 7. suspecta de Gaio et Lucio mortuis 423, 1. efficit ut Augustus insidiatores verbis castiget 424, 6—425, 3. de Augusti morte suspecta 429, 6—16. Tiberio importuna 436, 10—18. Germanici morte gaudet 438, 13. obit 441, 13. a senatu honorata 441, 16. — II 377, 20. 378, 1. 429, 16. 447, 4. 460, 12. 472, 4.
- 2. Drusi II. uxor II 440, 3. 16.
- Λίβιοι, v. Λιοῦιοι.
- Λιβύη I 32, 8. 10. 227, 9. 473, 11. II 146, 2. 159, 17. 161, 13. 179, 8. 194, 17. 207, 5. 227, 8. 11. 235, 3—245, 6. 245, 8. 257, 15. 267, 19. 289, 18. 301, 1. 313, 11. 16. 329, 17. 330, 5. 371, 22. 377, 10. 382, 15. 400, 6. 572, 1. 576, 21. 577, 2. 579, 14. 580, 1. III 160, 3. 162, 1. 6. Λιβύη ἐκατέρα II 384, 5. Ἀφρικὴ καὶ Λιβύη III 201, 16. — Λίβυες I 324, 8. II 131, 2. 146, 14. 206, 20. 207, 17. 540, 13 [Λίγυς]. 590, 16. Λιβυκός I 285, 1. II 159, 17. 306, 12. III 265, 2. Λιβύσσα II 267, 19.
- Λίβυς Mesremi f. I 32, 10.
- Λιβύσσα Bithyniae locus II 267, 19.
- Λίγυες [Λῆγες] populus finitimus Amazonibus II 310, 6.
- Λιγυστική II 167, 3. 169, 7. 186, 22. 233, 3. Λίγες II 164, 20. 166, 7. 167, 1. 11. 169, 12. 186, 17. 247, 19. 248, 3. v. Λίβυες.

- Λικίνιοι* 1. [C.] Licinius Stolo gener M. Fabii [Ambusti], affinis [Ser.] Sulpicii Rufi II 89, 15. ab uxore ad honores petendos incitatur 89, 18 s. trib. plebi 90, 3.
- 2. L. Licinius Lucullus, v. *Ἀκέλαος*.
- 3. [C.] Licinius Varus cos. contra Gallos missus II 165, 14. Corsos vincit 166, 9.
- 4. [P.] Licinius Crassus cos. in Brutiis Hannibalem observat II 232, 18. 233, 6.
- 5. [P.] Licinius Crassus cos. Persecum cogit in Macedoniam redire II 269, 4. ei multa pecuniarum dicta 269, 8—15.
- 6. [M. Licinius] Crassus cos. collega Pompeii II 304, 5. cum cum Pompeio Caesar reconciliat 315, 3. Iudaeorum templum spoliat I 403, 22. a Parthis necatur 404, 5. II 317, 6.
- 7. [L. Licinio] Lucullo succedit Pompeius II 307, 3. Lucullus regem Tigranem attriverat 308, 13, 18.
- 8. P. [Licinius Crassus] M. filius a Parthis necatur II 324, 5. 17. eius uxor Cornelia ibid.
- 9. M. [Licinius] Crassus [Dives] Macedoniae, Thraciae, Graeciae gentes vincit II 408, 1.
- 10. [Licinius] *Πρόκλος* [Proculus] Othonis amicus II 485, 8.
- 11. [C. Licinius] Mucianus Syriae praef. a Vespasiano contra Vitellium missus II 490, 1. cum Domitiano rem gerit 492, 13. eius potestas 492, 16. efficit ut philosophi expellantur 494, 18.
- 12. Licinius *Σούρας*, Traiani amicus II 510, 21.
- 13. Licinius a Galerio imperii collega ascitus, Dacus II 624, 1. in Illyrico relictus 624, 4. pugnat cum Galerio 624, 9—12. Constantini I. soror uxor Licinii 624, 1. III 4, 8. 5, 12. Galerii f. et filiam necat 4, 10. Galerii imperio potitur 4, 15—5, 5. saevit in Christianos ibid. in eum duae Constantini I. expeditiones 5, 6—6, 1. 12, 12. necatur 6, 1—11. — III 2, 8.
- Αιλύβαιοι* Siciliae urbs II 151, 18. 156, 20—158, 9. 159, 1—16. 160, 9.
- Ἀθηνᾶ Λινδία*, v. *Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες*.
- Αίγος* Romae pontifex II 479, 6. 498, 11.
- Αιοῦῖοι* s. *Αἰβιοί* 1. M. Livius [Salinator] cos. Demetrium vincit II 174, 17—175, 12. cos. cum collega coniunctus Hasdrubalem vincit 224, 20—226, 21.
- 2. Livius Drusus Liviae pater II 375, 8.
- Αιπᾶρα* insula II 140, 1—13. 144, 19. 145, 18. 152, 7. 11. 12. 379, 17.
- Αιπαρίτης* partis Iberiae dynasta a Turcis captus et restitutus III 638, 4—640, 7.
- Αίτερον* ubi Scipio maior exsul obit II 265, 2.
- Αοβιτζός* locus III 671, 11.
- Αογγιβαρδία* III 254, 14. 367, 9. 425, 3—426, 6. 442, 1. 591, 1. 714, 3.
- Αογγίτος* 1. Zenonis frater tyrannus ab Anastasio I. pulsus III 136, 11.
- 2. magister tyrannide affectata ab Anastasio I. victus III 136, 13.
- Αόγγος*, v. *Σεμπρόνιοι* 3.
- Αοκρίς* Locrensius Epizephyricus II 123, 14. 124, 12.
- Αοκροί* Epizephyrii II 123, 14—124, 15. 223, 14. 224, 8. 233, 14—234, 2.
- Αολλία* [*Αολλία*] Paulina Caligulae uxor II 451, 1. 453, 20. 469, 14.
- Αόλιος* Samnis II 128, 3.
- Αούδ* Semi f. Lydorum princeps I 33, 7. *Αούδοι* eius posterii ibid.
- Αουκαρία*, v. *Αευκαρία*.
- Αουκάς* apostolus, cuius reliquiae a Constantio II. per Artemium Cpolim latae sunt III 58, 12.

Λούκια [*Λουκίλλα*] M. Aurelii filia, Commodi Veri uxor II 527, 8.
Λουκίλλα Commodi soror II 533, 7.
Λουκίλλιος [*Λουκίλιος*] [C.] Lucilius coram Antonio simulat Brutum II 364, 14.
Λούκιος 1. *Καῖσαρ* Agrippae et Iuliae f. ab Augusto adoptatur II 417, 1. ab eodem honoribus afficitur 421, 1—14. obit 422, 21. — II 418, 7.
 — 2. Romae episcopus II 592, 8.
 — 3. v. *Βάσσοσ*.
 — 4. mensis Maii nomen a Commodo excogitatum II 536, 10.
Λουκούμω L. Tarquinii nomen II 26, 4.
Λουκούστα venefica II 472, 14.
Λουκρητία Sp. Lucretii f. uxor Tarquinii Collatini suos ad defectionem hortata se necat II 41, 5—42, 5.
Λουκρητίοι 1. Sp. Lucretius pater Lucretiae II 41, 5. cos. 48, 15.
 — 2. T. Lucretius cos. II 48, 17.
 — 3. C. Lucretius [Gallus] praef. classis bello Persico II 269, 4.
Λούλον castellum prope Tarsum III 405, 4.
Λουπικία s. *Εὐφημία* Iustini I. uxor III 146, 2.
Λουπάτιοι 1. [C.] Lutatius Κατύλος cos. II 161, 17, 20, 22. 162, 10—22. triumphat 163, 12. Siciliae res ordinat 163, 14.
 — 2. Q. Lutatius cos. cum fratre Catulo Siciliae res ordinat II 163, 14.
 — 3. C. Lutatius [Catulus] cos. progreditur usque ad Alpes II 174, 15.
 — 4. [Q. Lutatius] *Κάτουλος* de Octaviano somniat II 340, 8.
Λυδία I 282, 6. 11. *Λυδοί* I 33, 7. 265, 1. 291, 22. 293, 21.
Λυκανδόν s. *Λάπαρα* III 541, 11.
Λυκαονία II 265, 7. *Λυκάονες* III 658, 9.
Λυκία I 301, 7. II 280, 1. 422, 20. 493, 15. III 218, 12. *Λύκιοι* II 358, 13. III 113, 11.
Λυσαρίας eius tetrarchia I 494, 21. 516, 5.

Λυσίας Antiochi IV. (2) rerum curator I 369, 1. 15. 370, 19. 371, 14. 372, 12. II 279, 14—280, 11.
Λυσιμαχία Thraciae urbs ab Antiocho M. instauratur II 256, 11. Seleucus ibi relictus 256, 19. idem inde revocatus 262, 8.
Λυσιτανοί Hispaniae populus a Caesare domitus II 314, 13.
Λώτ fratris Abrahami f. I 34, 12—19.

M

Μαάν desertum I 116, 4. 117, 7.
Μαάθβας Hannibali frustra suadet ut Romam aggrediatur II 199, 21.
Μαγδαληνή, v. *Μαγία*.
Μαγκῆνος, v. *Όσιλίοι*.
Μαγνέντιος a Constante servatur III 28, 15. contra Constantem insurgit 31, 7—32, 7. Constantem necat 28, 15. 32, 11—33, 11. multos nobiles necat 34, 4. coniunctus cum Vetranione 37, 5—38, 9. derelictus a Vetranione 38, 9. Decentium fratrem Caesarem dictum ad Gallias custodiendas mittit 39, 7. a Constantio II. vincitur 39, 5—8. 17—45, 13. Gallo Caesari insidias parat 43, 4—44, 7. multis sublati et Desiderio fratre vulnerato se necat 44, 15—45, 4.
Μάγνος, v. *Πομπήσιο* 2.
Μαγώγ Iapheti f. I 31, 1.
Μαγῶγαι Magogi f. Iapheti posterii I 31, 1.
Μαγών Hannibalis frater Rhodanum transgreditur II 182, 15. Padum transgreditur 184, 16. Carthaginem mittitur 202, 1. Hasdrubali auxilio missus 207, 5. contra eum Silanus missus 222, 11. victus 222, 17 s. mediterraneos vexat 228, 20. Gadibus discedit 230, 9. hibernat in una de insulis Balearibus 230, 15. in Liguriam abit 233, 5. a Poenis adiutus 234, 2. ei Cethegus cos. opponitur 234, 9. Italia excidit 235, 22—236, 5. 240, 10. in Italiam

- remissus 240, 22. una cum Hamilcare bellat cum Romanis 247, 19.
- Μαδαί* Iapheti f. I 31, 2.
- Μαδαῖοι* posterī Madai I 31, 2.
- Μαδίμ* urbs I 55, 16.
- Μαδιανίτης* I 73, 2. 86, 12. *Μαδιανίτις* I 72, 8. 15. 18.
- Μαζαβάνης* Hierosolymorum episcopus II 585, 17. 596, 10.
- Μαθουσαλά* 1. Mahuiaëlis f. I 24, 16.
- 2. Henochi f. I 26, 2.
- Μαιᾶται* gens Britannica II 553, 22—554, 15.
- Μαικήνας*, v. *Κίλιου*.
- Μάϊος* mensis II 10, 5. III 14, 11. 513, 17. 680, 5.
- Μάλλιος*, v. *Μάλλιος* 2.
- Μαῖσα*, v. *Τουλία Μαῖσα* 10.
- ἡ Μαιῶτις λίμνη* II 590, 5. 604, 13. 608, 10.
- Μακάριος* 1. martyr sub Apostata III 65, 4.
- 2. Antiochia episcopus haereticus III 226, 8.
- Μακεδονία* I 226, 5. II 171, 1. 175, 9. 208, 14. 224, 12. 246, 15. 17. 247, 6. 248, 10. 16. 251, 21. 261, 22. 269, 6. 275, 20. 287, 7. 10. 15. 288, 1. 5. 11. 295, 8. 322, 10. 342, 5. 343, 14. 356, 2. 9. 18. 359, 1. 2. 360, 13. 21. 375, 8. 389, 18. 396, 8. 16. 408, 1. 7. 590, 3. III 26, 12. 301, 2. 407, 15. 471, 13. 558, 12. 644, 7. 657, 7. 678, 14. 740, 8. *Μακεδών* I 32, 18. 57, 19. 212, 1. 327, 9. 342, 21. 346, 12. 383, 14. II 224, 12. 246, 17. 250, 2. 258, 21. 268, 3. 272, 18. 23. 309, 12. 572, 10. III 48, 12. 79, 11. 625, 5. 626, 16. 628, 13. 634, 5. 713, 16. 715, 17. 717, 6. 728, 17.
- Μακεδονικός* I 225, 23. 227, 11. 232, 19. II 247, 19. 251, 21. 270, 8. III 77, 17.
- Μακεδόντιος* 1. I. ὁ πνευματομάχος patriarcha Cpolitanus Constantini I. corpus in aedem Acacii transportat III 58, 1. relegatus 58, 5. contra eum concilium II. habetur 23, 4. 90, 5—91, 1.
- 2. II. Cpolitanus patriarcha ab Anastasio I. pulsus III 136, 5.

- Μακεννίτις* regio, in qua situs est Atlas mons II 551, 16. Mauritanis finitima 552, 1.
- Μακκαβαῖοι* I 367, 2.
- Μακκαβαῖος*, v. *Ἰούδας* 3.
- Μακριανός* cum Macrino patre contra imp. Gallienum insurgit II 598, 19—599, 22. 600, 3.
- Μακρῖνος* 1. Maurus aure perforata II 564, 10. praef. praet. (564, 16) curat Caracallam necandum 563, 16. imperator 564, 10. non omnia recte gerit 564, 16. Iuliam (8) Antiochia pellit 565, 5. ab Artabano IV. pacem redimit 565, 9. bello cum Eutychiano orto necatur 565, 17—566, 19. eius vitae et regni spatium 566, 16. versus eius exitum praedicentes 566, 19. eius f. 566, 5. 14. — II 567, 3. 570, 17.
- 2. contra imp. Gallienum insurgit cum Macrino f. II 598, 19—599, 22. 600, 3.
- 3. v. *Γεράσιος*.
- τὸ Μακρὸν τεῖχος*, v. *Κωνσταντινούπολις, τεῖχη*.
- Μαλάγινα*, v. *Μελαγγεῖα*.
- Μαλελεήλ* Caini f. I 25, 18. 20.
- Μαλέολος*, v. *Ποπλίτιου*.
- Μαλέσης*, v. *Βασίλειος* 11.
- Μάλιχος* Iudaeus I 407, 19. 21. 408, 3. 4. 11. 13—409, 14.
- Μάλλιοι* 1. *Μάλιος* cos. tertium II 62, 9 (v. ann. cr. ad II 62, 10).
- 2. *Σπούριος Μάλλιος* (v. ann. cr. ad II 73, 2) eques frumentum dividit II 72, 19 ss. necatur 73, 6—22.
- 3. M. Manlius Capitolinus servat Capitolium II 88, 5. necatur 88, 5—89, 9.
- 4. T. Manlius Torquatus trib. mil. II 90, 12. tertium consul Latinos vincit filio necato 94, 10—96, 21.
- 5. L. Manlius [Vulso] cos. Africam aggreditur II 146, 4. prope Heracleam Poenos vincit 146, 9. Messana proficiscitur 146, 18. Romam redit 147, 10. iterum cos. Lilybaeum obsidet 156, 20—158, 9.

- 6. [A.] Manlius Torquatus Faliscos bis vincit II 164, 11.
- 7. [T.] Manlius Torquatus Sardiniam subigit II 208, 11. consulatum recusat 212, 15.
- 8. Cn. Manlius [Vulso] cos. cum Antiocho M. pacem facit II 264, 8. Gallos Graeciae vincit et Ariarathi pacem dat 265, 7—19.
- 9. *Μάλλιος* [C. Manilius] trib. pl. fert rogationem de bello Mithridatico mandando Pompeio II 307, 2—12.
- Μαλλοί* Alexandrum M. paene conficiunt I 346, 21—347, 21. 349, 4.
- Μαλλών* Abimelechi f. I 95, 20.
- Μάλχος* 1. Arabs, apud quem Antiochus VI. educatur I 381, 8.
- 2. Arabum rex Herodem non recipit I 413, 18. 414, 1. recepturus Hyrcanum eiusque familiam 427, 2 s.
- Μαμαία*, v. *Τουλία Μαμαία* 9. *ἄγιος Μάμας*, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Μαμερτίνο* II 127, 7. 131, 19—132, 14. 132, 15—134, 17.
- Μαμίλιος*, v. *Αιμίλιος* 3.
- Μαναίμ* 1. Israëlitarum rex I 190, 15—191, 1.
- 2. Essenus Herodi regnum praedicat I 435, 9.
- Μανασσής* 1. Iosephi f. I 48, 2. 50, 21. 66, 6. 73, 12. 74, 1. 86, 4. 88, 19.
- 2. Ioannae f. Sanabaletis gener I 328, 7—22. 329, 7.
- 3. pontifex Iudaeorum post Eleazarum I 360, 14.
- Μανδάνη* Astyagis f. Cyri mater I 261, 6. 300, 18. 302, 9.
- Μανδόνιος* Hispanum ab Africano maiore victus II 230, 5.
- Μανδράβολος* in proverbio III 549, 19. v. III 774 Proverbia.
- Μανζικλερ* urbs III 697, 5. 8.
- Μάνης* sub Caro ex Perside ad Romanos venit II 612, 8. eius doctrina 612, 11.
- Μανιάκης*, v. *Γεώργιος* 6.
- Μανίλλιοι* 1. M. [M.] Manilius cos. obsides Poenorum accipit II 282, 3. Carthaginem frustra obsidet 282, 5—284, 6. a Poenis multa incommoda accipit 284, 8—285, 8. 286, 5—12. Uticae quiescit 286, 13.
- 2. v. *Μάλλιοι* 9.
- Μάνιος* Tuscus portenta interpretatur II 101, 6. sapiens 101, 18.
- Μανιχαῖοι* a Mane derivandi II 612, 10. in Perside necati III 148, 16. cum Ismaëlitis coniuncti vexant Theodoram 389, 11—390, 7 (v. *Παυλικιάνοι*) et Michaëlem III. 395, 12. Chrysochir eorum princeps sub Basilio I. necatur 419, 17—421, 17. a Tzimisce Philippopolim translatus 521, 15—522, 4. 754, 1. eorum legio exauctorata 741, 13. vulgo Pauliciani 389, 11. 753, 17. — III 308, 10.
- Μανουήλ* 1. martyr sub Apostata III 65, 4.
- 2. protostrator Michaëlis I. Theophili dux et comes expeditionis Arabicae III 368, 1—369, 11. Theophilum servat in expeditione Arabica 371, 3—372, 1. ad Agarenos profugus a Theophilo accessit et honoratur 372, 1—374, 4. Theophilo persuadet ut de Amorio fugiat 378, 2. Michaëlis III. tutor 381, 11. valetudine confirmata imagines restituendas urget 382, 3—16. regiam relinquit 390, 12. Michaëlem III. paene captum servat 396, 4. obit 397, 13. — III 385, 6. 386, 9.
- 3. Leonis Phocae (15) nothus f. in Sicilia perit III 500, 19—501, 8.
- 4. *ὁ Κομνηνός* Isaaci Comneni ex fratre nepos a Turcis captus restituitur III 694, 8—695, 16.
- Μανωέ* Daniae tribus vir I 89, 19—90, 19.
- Μαξέντιος* Maximiani f. Romae a praetorianis imperator salutatur II 619, 14. saevit et in Christianos et in alios 620, 11

- 621, 13. cum eo pugnat Galerius 624, 4. a Constantino I. victus cadit III 2, 8—3, 15. 6, 12. — II 622, 3.
- Μαξιμιανός* 1. *Ἐρκοῦλιος* imperator cum Diocletiano II 614, 3. Constantem Chlorum, Theodorae filiae suae maritum, facit Caesarem 615, 2. Amandum et Quinquegentaneos reprimat 615, 9. 12. sub eo Asclepiodotus praef. praet. Crasum [Carausium] tollit 615, 10. eius bella 617, 5. triumphum Persicum agit 618, 14. imperio se abdicat 618, 3. privatus in Lucania degit 618, 10. Maxentius eius f. 619, 14. obit 621, 16. 621, 24—622, 14. — I 14, 10. II 622, 22.
- 2. Cpolitanus patriarcha III 105, 17.
- 3. v. *Μαξιμίνοσ* 4.
- Μαξιμίνοσ* 1. Antiochiae episcopus II 532, 8. 539, 12.
- 2. *Θεῶξ* imperator salutatus curat Severum Alexandrum necandum II 574, 1—15. unde Severum Alexandrum oderit 575, 14. persequitur Christianos 575, 8—576, 4. sub eo Ambrosius et Protoctetus martyres 575, 19. superbus, pecuniae avidus, iniustus omnibus est odio 576, 5—15. 20. eius expeditio Germanica 576, 15. sub eo Gordianus I. deficit 576, 21—577, 12. Romani deficientes sub eo Maximum et Albinum creant duces vel Caesares 577, 12—20. a Maximo victus necatur 577, 21—578, 9. eius vitae et regni spatium 578, 9. eius caput Romae palo affixum 578, 12. sub eo obit Urbanus 580, 15. — II 581, 19.
- 3. Syriae dux sub Tacito II 608, 15.
- 4. [*Μαξιμιανός*] *Γαλλέριος* Caesar sub Diocletiano, Valeriae illius filiae maritus repudiata priore uxore II 614, 24. eius duae expeditiones Persicae 616, 4—617, 4. imperator Orientis 619, 10. Christianos persequitur

619, 22. 620, 7. 624, 13—625, 10. adulter, divinationibus deditus 620, 1—10. Constantino Magno insidias parat 623, 9—20. cum Sarmatis pugnat 623, 12. Licinium collegam asciscit 624, 1. pugnat cum Maxentio 624, 4. pugnat cum Licinio 624, 9. obit 624, 11—625, 12. eius f. et filia a Licinio necati III 4, 10. eius imperio potitur Licinius 4, 15—5, 5. *Μαξιμιανός* dicitur III 2, 5. 12, 9. v. ann. cr. ad II 619, 22.

- Μάξιμος* 1. [M. Clodius Pupienus] Maximus cum Albino contra Maximinum Thracem dux vel Caesar creatur II 577, 15—20. Maximinum Thracem vincit et necat 577, 21—578, 9. cum Albino imperator 578, 14. necatur 579, 2. eius vitae et regni spatium 579, 4.
- 2. Alexandriae episcopus II 613, 8.
- 3. Antiochiae episcopus II 628, 5.
- 4. contra Valentinianum II. exurgens a Theodosio I. necatus III 85, 4—12. 119, 14.
- 5. eius (4) nepos necat Valentinianum II. et vi ducit Eudoxiam III 119, 14. necatur 120, 5.
- 6. orthodoxus cum discipulis a Constante II. punitur III 217, 15—218, 6. — III 220, 4.
- Μαουιαήλ* Gaidadi f. I 24, 16.
- Μάρ* fons I 59, 18. v. *Μεγάρ*.
- Μάρσα* Noëmidis alterum nomen I 94, 14.
- Μαρδαΐται* a Libano amoti Iustiniani II. temporibus III 228, 13—229, 9.
- Μαρδοχαΐος* 1. unus de ducibus Iudaeorum redeuntium domum I 313, 18.
- 2. patruus Estherae I 320, 21—327, 20.
- Μαρεώνη* mons, ubi Samaria urbs condita I 157, 17.
- Μαρία* 1. virgo Christi mater II 432, 18. prava de ea Nestorii sententia III 103, 3—105, 17. eius vestis Cpolim fertur 127,

5. eius monasterium Chrysopoli 191, 1. 199, 13. 417, 13. 441, 1. ei Athenis Basilii II. vota exsolvit 566, 11. — III 266, 15. 423, 14. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία*.
- 2. *Μαγδαληνή* cuius corpus Cpolim fertur III 446, 14.
- 3. Stilichonis filia, imp. Honorii uxor III 98, 4. 5.
- 4. Constantini VI. uxor ab eo repudiatur III 296, 11—296, 2.
- 5. imp. Theophili filia III 358, 14. uxor Alexii Moselis 367, 4. obit 367, 14.
- 6. Ioannis Bladisthlabi uxor III 566, 2—9.
- 7. Ioannis eunuchi soror, Michaëlis V. mater III 594, 17.
- 8. Alana, Michaëlis VII. uxor, Constantini mater III 714, 3. 719, 16. Nicephori III. uxor 722, 9. 13. ei prior maritus ignoscit 723, 3. cum filio in monasterio 733, 6—21. — III 738, 12.
- 9. Comnena Alexii I. filia, Nicephori Phorbeni uxor III 739, 6—13. 749, 1.
- Μαριάμ* 1. Archelai uxor I 473, 11.
- 2. Herodis Agrippae filia I 504, 21. 516, 12.
- 3. v. *Μαριάμμη*.
- Μαριάμμη* 1. s. *Μαριάμ* Moysis soror I 53, 6. 61, 11. 64, 2. 70, 12.
- 2. s. *Μαριάμ* Alexandri filia, Herodis uxor I 409, 19. 417, 23. 421, 3. 423, 22. 424, 16 s. 427, 20. 428, 20. 429, 19 s. 431, 4 s. 437, 14 ss. 453, 16. 488, 1.
- Μαριανός* Anastasii I. praef. III 137, 14.
- Μαρίνος* 1. contra Philippum Arabem in Moesia imperator II 584, 2—8.
- 2. Theodoraе, uxoris Theophili, pater III 358, 7.
- Μάριος* [C.] II 315, 21.
- Μάρις* episcopus Chalcedonium invehitur in Apostatam III 62, 13—63, 4.
- Μαρκελίνος* [*Μαρκελλίνος*] Romanus episcopus II 612, 23. 625, 12.
- Μάρκελλος* 1. Iudaene procurator I 483, 3.
- 2. v. *Ἐπίριος* et *Κλαύδιοι* 9. 14. 15.
- Μαρκιανός* 1. a Pulcheria fit imperator III 113, 1. ei militi bis regnum erat praenuntiatum 113, 10—114, 19. coram eo quartum concilium Chalcedonium 115, 5—117, 9. obit 121, 6. eius regni spatium ibid. eius natura 121, 9.
- 2. Anthemii f., maritus Leontiae III 123, 17.
- Μάρκιοι* 1. maritus Pompiliae, pater Anci Marcii II 22, 16.
- 2. Cn. Marcii Coriolanus II 58, 10. expulsus Volscis motis Romam aggreditur 58, 19—59, 17 s. ad reditum motus 60, 1—61, 10. obit 61, 10.
- 3. [Q.] Marcii Philippus cos. cum Perseo bellat II 270, 4.
- 4. L. Marcii [Censorinus] cos. obsides Poenorum accipit II 282, 3. Carthaginem frustra obsidet 282, 5—284, 8. Aegimurum subigit 284, 8.
- 5. v. *Μάρκος* 2.
- Μαρκίων* haereticus II 526, 2. contra eum Iustinus librum scribit 526, 10. contra eum Theophilus scribit 532, 8.
- Μαρχομάννοι* populus ad Istrum; cum eo bellat M. Aurelius II 527, 20. 528, 11.
- Μάρκος* 1. [L. Statius Marcus] Syriae praetor I 407, 9—408, 10.
- 2. [*Μάρκιος*] vates de Cannis praedicat II 196, 14.
- 3. evangelium conscribit II 474, 20. Alexandriae episcopus primus 482, 2. 503, 16.
- 4. Hierosolymorum (v. *Αλλία Καπιτωλίνα*) pontifex II 522, 17. 538, 19.
- 5. Alexandriae pontifex II 526, 5. 7.
- 6. *Αύρηλιος* M. Aurelius Antoninus, f. adoptivus Antonini Pii (v. *Ἄρνιοι* 2) imperator una cum L. Commodo Vero

- II 526, 19. eius natura 527, 2. 528, 2—10. 530, 10. 531, 16—20. Stoicus ibid. Commodum Verum generum contra Parthos mittit 527, 8—18. bellat cum Iazygibus, Marcomannis, aliis populis prope Istrum 527, 20. 528, 11. Galli sub eo usque Italiam veniunt 527, 22. cum Quadis bellat 528, 12—529, 19. legionis Christianorum fulminatrici miraculo motus Christianos honorat 528, 19—529, 19. [Avidius] Cassius sub eo deficit et necatur 529, 20—530, 10. clemens erga Cassianos 530, 10. lex sub eo lata, ne quis ei provinciae praeesset, in qua natus esset 530, 16. quae decreverit Athenis et Romae 530, 19—531, 2. Smyrnam instaurat 531, 2. eius bellum Scythicum 531, 3. Commodo f. Crispinam dat uxorem 531, 3. obit 531, 8—16. vitae eius et regni spatium 531, 13. sub eo Polycarpus et Iustinus et quales episcopi Romae, Alexandriae, Antiochiae 531, 21—532, 11. Lucilla eius filia 533, 7.
- 7. a senatu contra Philippum Arabem declaratur Caesar II 582, 16.
- 8. monachus Leoni VI. praedicat X aunorum regnum ab hoc tempore III 447, 17.
- Μαροδάχ*, v. *Ευλάδ*.
- Μαρούας* Agrippae libertus I 488, 18. 494, 1.
- Μαρτίνα* imp. Heraclii altera uxor III 205, 5. Heraclonam et Davidem parit 207, 2. 16. Heraclium Constantinum III. necat 216, 6. cum Heraclona imperat 217, 1—7.
- Μαρτινάκιος* socer Leonis, Basilii I. f. III 437, 3.
- Μαρτίνος* 1. ab Iustino II. contra Persas missus III 177, 10—17. magistratus ei abrogatur 178, 1.
- 2. papa Romanus concilio contra Monothelitas Romani convocato a Constante II. expulsus III 217, 15—218, 6.

- Μάρτιος* mensis II 445, 4.
- Μαρτύριος* Antiochiae episcopus II 628, 7.
- Μαρτυρόπολις* s. *Μαρτυρούπολις* Armeniae urbs III 184, 13. nominatur *Μιεσερκείμ* 540, 7.
- Μαρώνεια* urbs Philippo erepta II 267, 8.
- Μασάδα* s. *Μάσαδα* Iudaeae castellum I 412, 14. 18. 414, 17. 415, 7. 427, 20. 558, 2—560, 5.
- Μάσαλμας* Arabum dux Cpolim frustra aggreditur III 252, 9.
- Μασινίσσας* Romanorum fit amicus II 230, 9. 231, 20. Carthaginiensium amicitiam simulat 234, 11. Poenos prodit 235, 6. eius mater capta et redempta 235, 16. ei Syphax insidiat 236, 11. una cum C. Laelio Syphacem cum uxore et filio capit 237, 6—240, 2. eius mater vaticinatur 237, 22. Sophonidi in matrimonium ductae persuadet ut se necet 238, 8—239, 19. eius regnum Hannibal populatur 241, 4. ab Hannibale vulneratur 244, 2. controversiae eius cum Poenis 257, 15. 281, 7. Romanos non iuvat Carthaginem obsidentes 283, 20. obit 285, 9—15. eius filii et successores 285, 12—286, 4. — II 242, 16. 243, 21. 245, 2. 285, 6.
- Μασσαγέται* II 519, 1. III 36, 19.
- Μασσαλία* Phocaeensium colonia III 262, 10.
- Μασσανάβας* Masinissae f. a Scipione iudex regni dicitur II 285, 15. 20.
- Μαρθίας* 1. Theophili f. pontifex I 457, 17. 461, 22. 462, 20. 463, 1. 466, 5.
- 2. Ananiae f. pontifex I 501, 19 s. 503, 9.
- 3. Theophili f. pontifex I 522, 15.
- 4. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- Ματθαίας* Ioannis f. pater Ioannis, Simonis, Iudae, Eleazari, Ionathae I 367, 15. 19. 21. 368, 4 7. 16.

Ματταῖ gens tribus Beniamiticae I 102, 9.

Μαυίας Saracenus Constantem II. vincit III 218, 9—219, 7. Alimus eius adversarius 219, 13. pacem facit cum Constantino IV. 224, 11—225, 8. obit 229, 1.

Μαυρίκιος Persis victis fit Tiberii II. gener Constantina desponsa et Caesar III 181, 14—182, 10. a socero rex salutaratur 182, 10. annos XLIII natus regnum suscipit 183, 2. dicitur et Tiberius 183, 3. cum Chagano bello gesto pacem facit 183, 4—184, 4. Sclavos per Comentium fugat 183, 16—184, 7. eius bella cum Persis 184, 8—189, 10. Theodosius eius f. 184, 15. Chosrois II. socius Baramum per Narsetem vincit 187, 7—188, 7. Theodosium facit regem 189, 11. templum XL martyrum absolvit 189, 13. legiones ex Oriente in Thraciam revocat 189, 15. portenta sub eo 190, 2. Chaganum dolo cogit domum redire 190, 5—191, 1. Petrus eius frater 191, 10. coronam pretiosissimam deo consecrat 191, 12. 284, 12. 285, 13. eius pugnae cum Chagano 191, 16—192, 15. captos Romanos ab eodem non redimit 192, 15—193, 4. Comentium accusantes reicit 193, 5—11. contra eum lapides iacti 193, 11. Theodosio Germani filiam despondet 193, 14. eius mortem monachus praedicit 193, 16. eius somnium de Phoca 194, 5—195, 10. sub eo cometa 195, 10. contra eum Phocas salutaratur rex 195, 11—19. Theodosio ad Chosroën misso fugit 195, 19—196, 7. a Phoca ipse et tota eius familia necantur 197, 1—16. eius vitae et regni spatium 198, 13. — III 204, 9.

Μαυριτανία regio Macennitidi finitima II 552, 1. *Μαῦροι* II 564, 10. III 26, 16. *Μαυρόβοιοι* a Medis propagati dicuntur

II 597, 6. — II 577, 21. 609, 10. 12. III 162, 15.

Μαῦρος 1. Taurus mons III 508, 13.

— 2. v. *Νικηφόρος* 12.

Μαχαιρᾶς a P. Ventidio Herodi auxilio missus I 416, 2. 5.

Μαχαιροῦς castellum I 403, 10. 485, 7. 486, 9. 554, 6—557, 4.

Μεγάβυζος unus de VII Persis qui Smerden occidunt I 308, 3. 309, 5. proponit aristocratiam 310, 6.

Μεγακλῆς cui in pugna Pyrrhus vestem suam induit II 112, 20. necatur 113, 3.

Μεγαλέα, v. *Καρχηδών* 1.

Μεγάρ Dinachi f. Israëlitarum iudex I 85, 7.

Μεγασθένης scriptor I 218, 10.

Μεδιόλανος *Μεδιόλινα* τὰ, urbs II 174, 9. 542, 18. 596, 19. 601, 3. 6. 20. 618, 10. III 39, 7. 74, 11. 86, 7. 88, 1. 93, 15. 169, 5. 14.

Μεθόδιος I. sanctus a Michaele II. in exsilium missus III 338, 12. 339, 2. a Theophilo vexatus et relegatus 374, 10—375, 1. epistola Theophanis et Theodori ad eum eiusque ad illos 375, 1—12. revocatus semper degit apud Theophilum 375, 13. Cpolitanus patriarcha 383, 5. 384, 14—387, 2. 402, 14.

Μεθσάμ postea Scythopolis I 121, 10.

Μεθώνη urbs II 395, 5. III 430, 6. ἡ *Μείζων νήσος* una de Balearibus II 230, 20.

Μελαγγεῖα s. *Μαλάγνα* III 398, 10.

Μελέτιος Antiochiae episcopus II 627, 20.

Μελισσηρός, v. *Θεόδοτος* 4, *Λέων* 18, *Νικηφόρος* 15.

Μελιτηνή III 269, 9. 423, 12. 448, 18. 452, 11. 683, 9. 690, 8.

Μελχισεδέκ Solymae rex I 34, 19 ss.

Μελχισονί Saulis f. I 106, 17.

Μελχόλ Saulis filia, Davidis uxor I 106, 17. 111, 10—19. 112, 17 s. 124, 1. 126, 14.

Μέμων Ephesius episcopus III 104, 10.

- Μεμφιβοσθέ* Ionathae f. I 127, 6. 133, 8. 136, 5. 138, 1.
- Μέμφις* urbs I 361, 9.
- Μένανδρος* scriptor I 148, 14.
- Μενέλαος*, v. *Όνιας* 3.
- Μενήνιος Ἀγρίππας* cos. Sabinos vincit II 49, 22. plebem sedat fabula de ventre narrata 53, 16.
- Μερδασάν* Chosrois II. f. a Siroë necatus III 211, 1—11.
- Μερόβ* Saulis filia I 106, 17.
- Μερόη* urbs, olim Saba I 55, 4.
- Μερράν* fons I 59, 18. v. *Μάρ*.
- Μεσημβρία* Thraciae urbs III 227, 9. 248, 10. 279, 14. 315, 2—14. 316, 11. 464, 7.
- Μεσοποταμία* subacta a Pompeio II 312, 16. — I 38, 14. 128, 6. 383, 13. II 513, 10. 560, 11. 572, 20. 583, 3. III 48, 5. 522, 14. 589, 11. 551, 20. 579, 14. 683, 9.
- Μεσραῖοι* = Aegyptii I 82, 6.
- Μεσρέμ* Chami f. Aegyptiorum princeps I 32, 6. eius filii 32, 10. 13.
- Μεσρήν* = *Αἴγυπτος* I 32, 6.
- Βαλλερία Μεσσαλίνα* [*Μεσσαλίνα*] Claudii I. uxor crudelis II 462, 17. 463, 6. 13. 464, 9. 17. 465, 5. 466, 17. 467, 5. adulterat 465, 20. 467, 11. Vinicium necat 466, 7. Faustus Cornelius Sulla eius frater 467, 2. Polybium necat 467, 15. C. Sillio marito facto necatur 467, 18—468, 7. I 517, 9. Britannicus eius f. II 463, 6. 468, 8. I 517, 9. Octavius eius f. I 517, 9. — II 473, 15.
- Μεσσήνη* s. *Μεσσηνή* Siciliae urbs II 127, 7. 131, 19—132, 14. 132, 18—134, 17. 136, 1. 139, 5. 379, 16. 380, 8. 9. 382, 2. 14. 15. 384, 7. III 593, 15. *Μεσσηνίος* I 351, 18.
- Μέστος* flumen II 289, 1.
- Μεσσηνοί* Mosochi posteri, nunc Cappadoces habiti I 31, 5.
- τὰ Μεσχηκὰ* [*Μοσχηκὰ*] ὄρη II 309, 7.
- Μεταπόντιον* urbs II 220, 3.
- Μέτελλος*, v. *Καικίλοι* 2. 3. 5. 6.
- Μέτιος* Metius [*Pomposianus*] a Domitiano necatus II 501, 10.
- Μέτιος* Albanorum dux a Tullo Hostilio necatus II 24, 10.
- Μηδία* post Alexandrum M. manet Persis I 225, 10. subacta ab Antiocho M. II 256, 8. a Pompeio subacta 312, 16. perit Romanis 391, 17. nunc Baasparcan III 636, 13. — I 253, 22. 260, 1 ss. II 519, 3. III 637, 1. 12. *Μηδός* I 31, 3. 200, 5. 203, 10. 260, 16. 279, 13. II 260, 8. 309, 12. 384, 17. 386, 13. 17. 387, 1. 9. 391, 6—18. 572, 18. 597, 6. III 159, 8. *Μηδικός* I 285, 1. 298, 17. 20. 342, 19. III 170, 8. Praeterea v. *Αφραζιάδ*, *Ἀστυγης*, *Κναζάσης*, *Κύρος*, *Παρμενίων*, *Περός*, *Σμέρδης*, *Ταρασάσης*.
- Μήθυμνα* Lesbi urbs III 496, 2.
- Μηνάς* 1. S. Pompeii libertus II 373, 14. ad Octavianum deficit 376, 3. ad S. Pompeium deficit 379, 2. 8. ad Octavianum deficit 379, 10 s.
- 2. Cpolitanus patriarcha III 167, 7—17.
- Μητροφάνης* episcopus Cpolitanus, Domitii, imp. Probi fratris, f. III 19, 7. Probus eius frater 19, 11. obit 23, 15. 56, 15.
- Μιεφερεκίμ* s. *Μαρτυρούπολις* III 540, 7.
- Μιζίζιος* Armenius in Sicilia rex salutatus a Constantino IV. tollitur III 221, 15—222, 6.
- Μιθριδάτης* 1. Cyri quaestor I 304, 2.
- 2. Parthorum rex I 446, 3.
- 3. Ponti rex a Pompeio vincitur II 307, 3—308, 11. necatur a Pharnace f. 311, 8. I 401, 6. eius corpus Amisum fertur II 311, 9. eius cognati capti 313, 7. — II 329, 9. III 35, 5. *Μιθριδατικός* II 305, 2.
- Μικίπας* Masinissae f. natus maximus a patre moribundo anulum accipit II 285, 12. a Scipione vectigalia regni ei mandantur 285, 20.
- ἡ *Μικροτέρα νήσος* una de Balearibus II 230, 20.

Μίλητος Asiae urbs II 37, 3. 457, 9.

Μιλτιάδης Romae episcopus II 625, 12. 15.

Μίλων Pyrrhi dux Tarentum missus II 108, 9. 116, 4. 122, 3. 123, 10. 124, 22. 125, 21. 126, 15 — 22.

Μιλωνία, v. *Καυωνία*.

Μίμας 1. Macedo III 78, 6. 79, 7. — 2. mons III 78, 10. 405, 4.

Μινούκιος 1. M. Minucius Augurinus patricius II 73, 6. cos. ab Aequis victus 64, 16. Aequos vincit 64, 17. 65, 4. 15. accusat Sp. Maelium 73, 6.

— 2. M. Minucius Rufus cos. Istros vincit II 174, 13. mag. equitum 190, 13. cum Hannibale congreditur 192, 16 s. dictator alter fit 193, 7 s. ab Hannibale paene deletur 194, 1. dictatura se abdicat 194, 6. — 3. [Q.] Minucius Rufus cos. Gallis oppositus II 250, 14.

Μισαήλ s. *Μισάκ* Iudaeus I 209, 4—21.

Μισοπάγων Apostatae liber III 64, 11.

Μιτυλήνη Lesbi urbs II 324, 2. = Lesbos III 403, 11. 481, 14 (v. III 482, 3). 619, 13. 624, 14.

Μιχαίας propheta I 165, 13—167, 15.

Μιχαήλ 1. archangelus III 140, 5. *ἀρχιστράτηγος* 616, 3. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.

— 2. I. *δ Παγγαβί* Procopiae maritus a Stauracio affini insidiis petitur III 311, 15. imperator fit 312, 2—13. eius natura 312, 13. 316, 5. Studiensis monasterii praefectos in concordiam cum Nicephoro redigit 313, 11. Theophylactum f. diademate ornatum 314, 1. expeditione Bulgarica suscepta legiones seditiosas placat 314, 3. infensus iconoclastis 314, 7. sub eo Agareni victi 314, 13. pace Bulgarica repudiata victus est 314, 16—316, 4. 11—318, 7. cometes sub eo 316, 9. Leoni Armenio regi salutatio regia insignia mittit et in Protam

insulam relegatur 317, 12—319, 6. eius regni spatium 319, 9. eius familia 319, 6. 402, 14. — III 326, 1. 368, 3.

— 3. II. *δ τραυλός* Leonem V. cogit imperatoris titulum admittere III 318, 15. auguria facta eum imperium adepturum 319, 10—321, 1. 338, 1. patricius et scholae excubitorum comes 321, 4. Leonem imperio privat et necat 329, 7—335, 13. rex Amorio ortus (329, 7. 337, 7.) Leonis familiam relegat 335, 13—337, 6. haereticus Iudaeum domi alit 337, 7—16. eius uxor 338, 5. 349, 1. Iudaeis addictus saevit in orthodoxos 333, 7—339, 12. Theophilus eius f. 339, 3. Thomae seditionem reprimat 339, 14—347, 13. Agareni sub eo Cretam capiunt et Cyrillus necatur 347, 14—348, 18. Euphrosyne altera eius uxor 349, 1—350, 2. sub eo patriarchae 350, 3. eius expeditiones Creticae 350, 7—351, 6. sub eo Sicilia in potestatem Agarenorum venit 351, 7—16. Dalmatia sub eo deficit 352, 6. obit 352, 3. eius regni spatium ibid. oraculum de eo 352, 7. — III 353, 9.

— 4. III. imp. Theophili f. III 367, 14. baptizatus 374, 2. imperator sub tutoribus Manuele Theoctisto Barda, matre res administrante 381, 12. 14 (v. *Θεοδώρα* 4). 390, 8. 12. a Barda adiutus matre amota imperat 390, 8—393, 5. prodigus 393, 6—394, 2. omnia penes Bardam matre et sororibus eius inclusis 394, 3—15. ab Agarenis fugatur 394, 16—395, 19. ab Agarenis victus et paene captus 396, 1—6. per Petronam Amerem Agarenum vincit 396, 7—397, 14. Manuele et Petrona mortuis totus a Barda gubernatur theatri et equitationibus deditus 397, 15—399, 4. 404, 15. 405, 14. sub eo Russi impetum facere cogitant 404, 6. sub eo Cretenses Agareni

- oram maritimam praedantur 404, 11. sub eo terrae motus 404, 13. ignes instituti, ne Agareni provincias de improvise aggredierentur, ab eo sublatis 405, 1—406, 3. odium omnium sibi conciliat 406, 4—407, 12. Basilium facit protostratorem 411, 4—412, 7. eundem facit cubicularium 412, 8—16. Bardae auctoritatem minuit 413, 7. proficiscitur contra Agarenos Cretenses 413, 1. 13—414, 15. Basilium Eudocia desponsa facit regem 414, 16—415, 5. necatur 415, 6—417, 9. 432, 1. humatur 417, 11—15. 441, 1. eius regni spatium 417, 15. 440, 6. sub eo Italia et maxima Siciliae pars et aliae gentes fiunt Carthaginensium 424, 16.
- 5. Constantini Ducae patruelis III 459, 15.
- 6. Christophori f. a Constantino VII. tonsus III 482, 16.
- 7. *δ Βούργιης* Antiochiam capit III 508, 13—510, 14. cum aliis Nicephorum necat 517, 14—519, 4. Scleri socius a Leone victus 542, 14.
- 8. IV. Paphlago a Zoë amator III 582, 6—584, 10. epilepticus 583, 17. 587, 15. a Zoë imperator fit eiusque maritus 585, 11—586, 11. Zoën habet suspectam 586, 14—587, 6. res tradit Ioanni 588, 1. Constantinum Dalassenum in urbe degere iubet 588, 3—12. sub eo Agareni Myra capiunt et Patzinaci fines vastant 589, 11. Agareni Africae et Siciliae sub eo victi 589, 16. sub eo Pancratius, Patzinaci, Arabes vastant fines 590, 1—12. Constantinum creat domesticum orientalium legionum 590, 8. cum Ameris vidua indutias facit 590, 13. sub eo Sicilia capta 590, 16—591, 11. sub eo Sicilia praeter Messanam amissa 593, 15. Ioannis fratres odit 595, 15. eius morbo invalescente Michaël Calaphates fit Caesar 596, 1—598, 8. Bulgariam recuperat 600, 9—603, 16. monachus obit 603, 17—605, 2. eius regni spatium 605, 2. — III 615, 15. 624, 3.
- 9. V. *δ Καλαφάτης* Mariae f. III 594, 17. a Zoë adoptatus fit Caesar 597, 6—598, 8. 605, 6—12. per Ioannem fit rex 605, 5—606, 9. eius pater 606, 5. eius natura et mores 606, 9—17. Ioannem expellit 606, 17—608, 15. saevit in cognatos 608, 15. relegat Zoën 609, 3—14. eandem reducit 610, 1—611, 5. Theodora regina salutata cum Constantino caecatur 611, 5—612, 17. relegatur 613, 10. eius regni spatium ibid. — III 624, 3.
- 10. VI. *δ Στρατιωτικός* senex a Theodora creatur rex III 652, 17—653, 10. senatores et multitudinem benigne tractat, militum duces ut Isaacium Comnenum, Cecaumenum Catalonem aspere 653, 13—655, 7. Michaëlem consobrinum Antiochiae ducem facit 654, 10. Theodosium seditiosum relegat 655, 9—656, 10. orientaliū duces sine honore dimittit 656, 11—657, 4. contra eum Isaacius Comnenus rex salutatur 657, 4—15. sub eo Bryennius caecatur 657, 16—658, 16. victus agit cum Isaacio Comneno 659, 19—662, 15. regno excidit 662, 16—665, 17. eius regni spatium 665, 18. obit ibid.
- 11. *δ Ουρανός* a Michaële VI. dictus Antiochiae dux III 654, 10.
- 12. I. *δ Κηρουλάγιος* Cpolitānus patriarcha III 624, 9. 665, 4. 666, 7—14. 668, 13—670, 4.
- 13. *δ Ψελλός* philosophorum princeps, *ἐπέριμος*, legatus ad Isaacium Comnenum III 661, 2. Ioannis Ducae amicus, Romani IV. hostis 704, 2. 11. Michaëlis VII. magister 708, 9. 714, 11. v. ind. auct.
- 14. VII. Constantini X. f. III

- 681, 3. rex 704, 2. pro eo Iohannes Caesar regit omnia 707, 1. rebus gerendis praeficit Iohannem Sidensem, tum Nicephoritzen 707, 8—708, 9. Pselti discipulus 708, 9. sub eo bellum cum Turcis et Ruselio 709, 10—712, 12. eius foedus Turcicum contra Ruselium 710, 18. dicitur *Παραπινάκιος* 712, 13. sub eo Crovati repulsi 713, 1—7. sub eo Nestoris seditio 713, 8—714, 2. eius familia 714, 3. sub eo nascitur infans monstrosus 714, 7. sub eo annonae penuria et multorum interitus 714, 9—715, 4. sub eo Nicephori Botaniatae et Bryennii seditio 715, 5—717, 7. sub eo succedit Xiphilino Cosmas 717, 14. Cutlumo cum Botaniata coniuncto ei regnum eripitur et fit monachus 718, 1—720, 5. eius regni spatium 719, 16. Ephesi metropolita 722, 16. monachus monasterii Manuelis 722, 16. Mariae ignoscit moriens 723, 3.
- 15. *ὁ Ταρωνίτης* Alexii Comneni affinis panhypersebastus III 732, 4.
- 16. *ὁ Ἀνεμῆς* insidiator ab Alexio I. Comneno caecatus III 745, 8—20.
- Μναστέας* 1. Iesu pontificis pater I 522, 1.
- 2. scriptor I 28, 9 (v. ann. cr.).
- Μνηστήρ* saltator, Messalinae amator II 465, 20. necatus 468, 3.
- Μοάμεθ* Armeniam Agarenis Tiberii III. temporibus subigit III 236, 1.
- Μογγός*, v. *Πέτρος* 6.
- τὸ τῶν Μογλένων θέμα* III 740, 19.
- Μόμμιος* [C.] Mummius Corinthum evertit II 295, 13—297, 8.
- Μομψουεστία* s. *Μόψου ἐστία* III 168, 5. 502, 3—503, 5. 693, 15. 694, 2.
- Μονόβαζος* 1. Bazacus I 505, 12—507, 10.
- 2. Monobazi f. I 511, 1. 512, 11.
- Μονοθεληταί* haeretici III 212, 17. 215, 17. 217, 14. 218, 3. 220, 4. 225, 18. 243, 2.
- Μόντιος* quaestor necatur a militibus Galli Caesaris III 46, 11.
- Μορτάγων* Bulgarorum princeps cum Leone V. indutias facit III 344, 15. Thomam vincit 344, 15—345, 10.
- Μοσὸχ* Iapheti f. I 31, 5.
- Μουνοπούλις* urbs III 559, 11. 564, 12.
- Μοσχικός*, v. *Μεσχιός*.
- Μουκία* Pompeii uxor ab eo repudiata II 311, 12. S. Pompeii mater 369, 8.
- Μουκιανός*, v. *Λικίνιος* 11.
- Μούκιος Κόρδος Σκαυόλας* Por-senam necare studet II 46, 5. unde Scaevola dictus ibid. dextram inicit igni 46, 12. Por-senam ad pacem facit propensum 46, 16.
- Μουνάτιοι* 1. T. Munatius Plancus a L. Pontio Aquila victus II 345, 8.
- 2. L. [Munatius] Plancus cos. II 354, 19.
- Μουσώνιος* philosophus Roma non pellitur II 494, 18.
- Μουτίνας* Poenus ad Romanos deficit II 219, 7—13.
- Μουτίνη* urbs II 344, 4. 7.
- Μουτίστρατον* Siciliae urbs capitur a Romanis II 143, 15—144, 3.
- Μουχούμετ* Imbraëlis f. Sarcenus Turcos contra Indos et Babylonios arcessit III 634, 5—635, 2. ab iisdem victus necatur 635, 2—636, 2. v. *Μωάμεθ*.
- Μόψου ἐστία*, v. *Μομψουεστία*.
- Μόψου κρήνη* sub Tauri radicibus III 55, 16.
- Μυῖα* dea Accaronensis I 168, 18.
- Μύλαι* urbs II 379, 17. 380, 17.
- Μύρα*, τὰ urbs, III 589, 11. *Μυρεῖς* II 358, 21.
- Μυσία* 1. *ἡ ἐν τῇ Εὐρώπῃ* II 389, 11. eius fines 408, 4—12. — II 584, 8. 590, 16. 597, 6. 613, 14.
- Μυσός* II 408, 4—12. 584, 2. III 137, 14. 144, 4. *λεία Μυσῶν* III 589, 11. 600, 8. v. p. 774 Pro-verbia. *Μυσις* III 80, 7.

- 2. ή προς τῷ Ὀλύμπῳ II 265, 9. 517, 9.
- Μωαβίτης** I 70, 17—71, 2. 71, 10. 84, 10—85, 6. 94, 10. 106, 14. 168, 2. 16. 171, 6—172, 13. 207, 20. 319, 12. **Μωάβ** I 114, 20. 172, 10. **Μωαβίτις** I 94, 3. 6. 114, 20. 172, 8.
- Μωάμεθ** s. **Μουχούμετ** propheta Ismaëlitaram princeps fit III 214, 1—215, 9. ab Heraclio terram petitam accipit 214, 1. 215, 10. provincias Romanas vastat 215, 11. — III 219, 13. 718, 5.
- Μώκιλος** mons III 405, 4.
- κίνστεργα Μωκισία**, v. **Κωνσταντινούπολις**.
- Μωσηλέ**, v. **Ἀλέξιος** 1. 2.
- Μουσής** 1. Amarami f. I 53, 18. 52, 15. 53, 6. eius nomen 53, 16. a Thermuthi adoptatus 53, 14—54, 4 s. vincit Aethiopes 54, 17—55, 11. Tharbim ducit 55, 7. ab Aegyptiis insidiis petitus fugit 55, 11—18. Sapphoram ducit 55, 19. dei iussu Iudaeos educit ex Aegypto 56, 1—58, 17. eo duce Iudaei pugna contra Amalechitas facta ad Sina veniunt, ubi leges constituit 58, 18—61, 16 ss. tabernaculum erigit 64, 5 s. 65, 2 s. 147, 7. populum numerat 66, 2. populi seditiones reprimit 66, 10—69, 8. eo duce Iudaei ultro progrediuntur 70, 8—74, 6. obit 74, 7—75, 15. — I 69, 9—70, 7. 80, 17. 81, 12. 14. 103, 19. 199, 4. 238, 1. 316, 17. 482, 16. 508, 14. 514, 6. **Μωσαϊκός** III 337, 10.
- 2. s. **Μωσής** Bulgarus III 495, 11. 547, 5. 9.

N

- Νάας** Ammanitarum rex I 102, 20. 103, 11.
- Ναβά** quo David fugit I 114, 3.
- Νάβαλ** ὁ Καρμηλιος I 117, 8—118, 8.
- Ναβάρ** 1. Ieroboami pater I 150, 10.
- 2. Ieroboami f. patris sucesor I 156, 17—21.

- Ναβαταῖοι** s. **Ναβατηνοί**, v. **Ἄραβες**.
- Ναβαύ** mons I 74, 20. v. **Φαογά**.
- Νάβις** Lacedaemoniorum tyrannus fit Flamini [Flaminini] socius II 249, 21. ab eodem victus 254, 14—255, 15. novis rebus studet 255, 20. Antiochum accessit 256, 11. necatur 258, 18.
- Ναβιὼθ** I 113, 4.
- Ναβουζαρδάν** mag. coquorum Nabuchodonosoris I 205, 4. 14 s. 206, 2.
- Ναβουθαί** Iezabelis dolo necatur I 162, 17 ss. 181, 19.
- Ναβουχοδονόσορ** Nechaum vincit et Iudaeam subigit I 201, 3—203, 20. Hierosolymitanum regnum evertit 203, 21—205, 3. 208, 10. 9. 20. Iudaeos in patriam suam deducit 205, 16. 207, 20. 218, 20. 304, 2. 9, 20. in Iudaea relictis ei tributum pendunt 206, 2. 6. eius bella cetera 207, 21. 247, 4 ss. 248, 1 ss. 260, 12. eius somnia a Daniele amico (215, 17) explicata 209, 23—215, 20. 216, 16. 227, 19. 10, 10. tres Iudaeos in caminum conicit 215, 21 ss. furore captus 218, 5. regnum recipit ibid. obit 218, 9. — I 205, 4. 219, 12.
- Ναδάβ** Aaronis f. I 65, 18.
- Νάειρος** flumen Italiae II 189, 21.
- Ναζιανζός** urbs III 91, 4.
- Ναζιραῖος** I 90, 3.
- Ναζωραῖος** ab Apostata oriente dicitur Christus III 68, 1. item ab Iudaeis duobus 259, 7.
- Νάθαν** propheta Davidem vetat templum extruere I 126, 18. eius parabola de Bersaba et Davide 129, 6—20. Adoniae inimicus 141, 4 s.
- Ναῖθ** qua in terra Cain habitat cum suis I 24, 12.
- Ναῖν** urbs I 78, 8.
- Ναούμ** propheta de Assyriis vaticinatur I 191, 10.
- ή **Ναβωνησιών θάλασσα** antea Bebrycium mare dicta II 177, 3.

Νάρκισσος 1. Claudii I. liber-
tus crudelis II 464, 9. 14. 467,
8. 468, 3. 470, 13. 473, 7—17.

— 2. Commodum necat II 538, 8.
— 3. tricesimus episcopus Hiero-
solymitanus II 539, 3. 559,
3. iterum episcopus Hieroso-
lymitanus cum Alexandro 559,
7—14.

Ναρνιά Italiae urbs II 189, 18.

Ναρσής 1. septimus Sassanida
a Galerio victus II 616, 4 —
617, 4. 618, 14. eius f. III 29,
4. 5. obit 29, 7. — III 29, 14.

— 2. eunuchus ex Italia bellans
ab Iustiniano I. revocatur III
169, 5—18. Mauricii legatus
Persas vincentis 181, 14. Bar-
aramum vincit 187, 12. deficit
et crematur a Phoca 199, 1—8.
eius aedes et hospitium 199, 8.

Νασαμῶνες Africae populus
sub Domitiano deletus II 500,
13.

Νάσαρ Basilii I. dux classarius
Agarenos Africanos fugat III
430, 17—431, 15.

Νασικᾶς, v. **Κορνήλιος** 19. 21.

Ναύατος Romanae ecclesiae
presbyter haereticus a concilio
Romano ecclesia pulsus II 587,
11—23.

Ναυῆ Iesus (1) pater I 61, 3. 73, 9.

Ναύπακτος Aetolorum urbs a
Glabrione obsessa II 261, 13.

Ναχορδάν Assyriorum rex I 196,
21. 254, 10 s.

Ναχώρ 1. Seruchi f. I 33, 16.

— 2. Abrahami frater I 37, 2.

Νέα πόλις 1. s. **Νεάπολις** Italiae
urbs II 114, 20. 202, 8—203, 8.
496, 20. III 168, 15.

— 2. Poenorum urbs a [L. Cal-
purnio] Pisone eversa II 289, 7.

— 3. **Νεάπολις** [Macedoniae] III
673, 4.

Νέαρχος Alexandri M. dux I
351, 3.

Νεβρώδ Chami nepos turris Ba-
byloniae auctor I 30, 2 ss.

Νεγρὰ ἢ πόλις III 148, 15.

Νεδεβατος Ananiae pater I
513, 2.

Νεεμιάν Elisaei auxilio lepra
liberatus I 174, 9—175, 17.

Νεεμίαις Artaxerxis pincerna
I 240, 18. 242, 4. Xerxis pin-
cerna 318, 15. 319, 1—320, 7.

Νεῖλος paradisi Geon I 22, 6.
unde oriatur et cur aestivo
tempore ascendat II 551, 14—
552, 6.

Νεκτάριος Cpolitanus patriar-
cha III 91, 6. 95, 1.

Νέμιττοι gens Gallica III 696,
13. 727, 12—728, 7.

Νεοκαισάρεια III 689, 15.

Νερούας 1. paene necatus a Do-
mitiano II 505, 4—13. impera-
tor 505, 1. 13. eius acta et di-
cta 505, 14. 506, 1—9. 18—507,
6. adoptat Traianum et dicit
Caesarem 507, 6. obit 507, 13.
eius regni spatium ibid. episcopi
Antiochiae, Alexandriae,
Hierosolymorum sub eo 506,
10.

— 2. v. **Τραιανός**.

Νέρων 1. Drusi II. gener II
440, 12.

— 2. Germanici f. natu maxi-
mus II 439, 4. senatui com-
mendatur 440, 8. obit 440, 15.

— 3. imp. Claudii I. cognomen
II 460, 7.

— 4. Agrippinae II. f. I 517, 4.
II 468, 8. 475, 10. gener Clau-
dii I. et eiusdem filius adop-
tivus I 517, 4. II 468, 12. 469,
6. 18. 472, 1. 475, 10. Seneca
eius magister 469, 6. togam
virilem sumit 470, 4. eius opes
crescunt 470, 7. a matre ad
gratiam populi colligendam
impellitur 471, 8 s. a Claudio
I. dicitur successor 471, 14.
fit imperator I 517, 18. II 475,
10. Augustus 475, 15. Agrip-
pina, Seneca, Burrus pro eo
omnia gerunt 475, 15—476, 12.
eius natura 475, 21—476, 21.
matrem necat 477, 1—10. Octa-
viam, Sabinam necat 477, 11—
18. Sporum et Pythagoram
ducit uxores 477, 18. artifex
478, 3—9. eius facta ridicula
478, 10 s. Isthmum perferdere
coepit 478, 17. Christianos per-
sequitur 479, 1. Iudaei, Bri-
tanni, Galli sub eo deficient

- 479, 8. quomodo se gesserit adversus Iudaeos I 519, 20—524, 19. Vindex sub eo deficit II 479, 11—480, 10. se necat 480, 11—481, 18. I 524, 19. eius vitae et regni spatium II 481, 19. — II 482, 10. 484, 7. 488, 7. 489, 5. 490, 3. 496, 12. 504, 1.
- 5. v. *Ψευδοθέων*.
- 6. v. *Κλαύδιος* 11. 12. 17.
- Νεστόριος** Cpolitanus patriarcha a concilio Ephesio et Cpolitano haereticus damnatur et in Oasin pellitur III 103, 3—105, 17. a quarto concilio damnatur 115, 4. — III 117, 16. 168, 5. 273, 16.
- Νέστωρ** Constantini X. servus contra Michaëlem VII. bellat III 713, 8—714, 2.
- Νεφθαλίμ** Iacobi f. I 40, 3. eius tribus 253, 13. *Νεφθαλίς* eius tribus I 85, 17.
- Νήσος** Syracusarum pars II 211, 20.
- Νιγίδιος** [P.] Nigidius Figulus senator de Octaviano vaticinatur II 339, 17.
- Νιγρος**, v. *Πεοκέννος*.
- Νίκαια** Bithyniae metropolis; ibi I. concilium oecumenicum habetur III 19, 14—21, 3. 22, 15. 90, 8. — III 71, 19. 76, 10. 130, 2. 246, 9. 247, 5. 263, 14. 543, 8—544, 9. 659, 12. 713, 17—719, 5. 742, 15. ibi concilium oecumenicum VII. habetur 289, 14—290, 15. eius templum maximum corrui 680, 1.
- Νικάνωρ** 1. Demetrii (2) dux I 373, 10—374, 4.
- 2. Demetrii (3) cognomen I 380, 15.
- Νικασώ** Sanabalethis filia, Mannassis uxor I 328, 7.
- Νίκη** signum II 195, 7. 360, 21.
- Νικήτας** 1. Gregorae f. a patre contra Phocam missus III 202, 4—10. ab Heraclio honoratus 207, 4. Gregoria eius filia 216, 8.
- 2. *δ Ευλιπίτης* a Leone III. necatur III 256, 7—15.
- 3. Artabasi f. III 267, 8. 10.
- 4. I. Cpolitanus patriarcha III 277, 2. 5. 284, 1. 290, 2.
- 5. Copronymi f. III 278, 7. 10. raditur 285, 7. ei lingua praecisa 294, 10. 298, 10. relegatur et caecatur 300, 3—14.
- 6. *δ Υορόφας* Basilii I. classis drungarius Agarenos bis vincit III 429, 13—430, 14.
- 7. Ioannis eunuchi frater dux Antiochiae Constantinum Dalassenum calumniatur III 588, 13—589, 6. obit 589, 12.
- Νικηφορέτζης** s. *Νικηφόρος* a Constantino IX. ad aulam ascitus III 707, 10. Constantini X. minister 707, 15. iudex in Graecia 707, 10. Michaëlis VII. minister potentissimus 707, 16—708, 18. *λογοθέτης* dicitur 708, 1. Nestor frustra postulat, ut is sibi dedatur 713, 10. s. fugit ad Ruselium 720, 7. eundem sustulisse dicitur 725, 11. s. relegatur 725, 14. necatur 725, 16—726, 11. — III 716, 11.
- Νικηφόρος** 1. patricius, cuius f. Philippicus III 236, 7.
- 2. Copronymi f. III 278, 7. 10. raditur 285, 7. ei oculi eruuntur 294, 6—10. 298, 10. relegatur 300, 2—14.
- 3. I. rex salutatur et corona ornatur III 301, 9—302, 8. thesauris monstratis Irenen in insulam Principis relegat 302, 9—303, 9. eius natura 303, 9. s. Triphyllium necat, Bardanem Turcum caecat 303, 13—304, 6. Constantinus VI. ei thesauros monstrat 304, 6. Irenen Lesbium relegat 304, 9. Stauracium f. corona ornatur 304, 13. Platonem et Theodorum Nicephori electioni se opposentes vult eicere 305, 1—14. Theophanonem Stauracio dat uxorem 305, 14. allelengyon exigit, alia crudelissime iubet 306, 3—308, 2. insidiae ei parantur 308, 3—10. Manichaeis et Athinganis utitur 308, 10. sub eo Arabes Euchaïtam capiunt 308, 15. in expeditione Bulgarica necatur 308, 17—310, 7. eius capite Crumus

- utitur pro calice 311, 1—10.
— III 312, 13. 402, 14.
- 4. Cpolitanus patriarcha III 305, 1—14. 312, 7. 313, 11. 314, 1. 315, 7. 15—316, 2. 324, 15—325, 12. 327, 4. 338, 7.
- 5. II. *δ Φωκᾶς* Bardae f. Orientis praetor III 482, 10. Agarenos Cretenses fugat 490, 19—491, 12. Leo Phocas eius frater 491, 12. Chamdan vincit 492, 6—14. ei Romanus II. totam curam exercituum colligendorum mandat 492, 15—493, 14. Cpoli triumpho acto eoque parte vestis Ioannis baptistae apportata Bringam fallit 494, 3—495, 2. imperator salutatur 495, 14—497, 3. Cpoli corona ornatur 498, 11. Iosepho relegato et patre Caesare facto Theophanonem ducit 498, 16—499, 14. Bardam f. amittit 499, 5. ab ecclesia prohibitus recipitur 499, 15—500, 15. Manuel eius dux perit in Sicilia 500, 19 s. Tzimisces eius dux vincit Ciliciae Agarenos 501, 9. eius expeditiones orientales 501, 15—504, 2. vulgo inuisus 504, 3—507, 14. 510, 15—512, 17. regiam circumdat muro 507, 17—508, 12. sub eo Antiochia capta 508, 13—510, 14. Ungris Thraciam vastantibus contra Bulgaros incitat Russos 512, 18—513, 14. sub eo terrae motus et fames ab eo in suum lucrum conversa 513, 15—515, 18. necatur 516, 1—519, 4. 520, 16. eius vitae et regni spatium 519, 8. — III 519, 11—520, 13. 523, 7. 537, 3. 569, 4. 575, 9.
- 6. Leonis Phocae f. III 519, 6. relegatur 520, 5. caecatur 525, 8. 538, 3—14.
- 7. *δ Ούρανός* Samuelem fugat III 558, 12—559, 10. cf. 654, 10.
- 8. Bardae Phocae f. III 567, 13.
- 9. *δ Βασιλάκιος* s. *Βασιλάκης* Romani IV. dux III 698, 2. captus a Turcis 698, 4—10. 702, 10. seditionem movens ab Alexio Comneno victus caecatur 723, 7—724, 6.
- 10. *δ Βρυέννιος* Romani IV. dux III 697, 10—698, 7. seditionem sub Michaële VII. movet 715, 16—717, 7. Patzinacos movet, ut ab urbe recedant 717, 8. ab Alexio Comneno victus caecatur 721, 2—722, 3. — III 723, 7. 724, 3. 738, 15.
- 11. III. *δ Βοτανειάνης* ab Uzis captus III 678, 3. 10. a Ruselio non captus 710, 8. seditionem sub Michaële VII. movet 715, 5—16. Cutlumo socio ascito Michaëli regnum eripit 718, 1—720, 5. rex salutatur 719, 5. Cpolim intrat 720, 5—14. corona ornatur 720, 15. Bryennium per Alexium Comnenum vincit et caecat 721, 2—722, 3. Varangos vincit 722, 3. Mariam ducit 722, 7—16. per Alexium Comnenum Basilacium vincit et caecat 723, 7—724, 3. ceteri contra eum seditiosi arma ponunt 724, 3. Constantinum seditiosum radit et relegat 724, 7—18. sub eo Aemiliano succedit Nicephorus Maurus 724, 18. Ioannes Sicensis, Borilius, Germanus eius ministri 725, 1—10. Nicephoritzem relegat 725, 11. sub eo idem necatur 725, 16—726, 11. Comneni apud eum in honore 726, 12. Alexio Comneno potito Cpoli monasterium ingreditur, ubi obit 726, 15—730, 11. — III 731, 3. 6. 732, 9. 733, 11.
- 12. *δ Μαῦρος* Antiochiae patriarcha III 724, 18.
- 13. *δ Βρυέννιος* Nicephori f. Annae Comnenae maritus panhypersebastus III 738, 12—739, 2. ab Irene maxime diligitur 748, 3. Caesar 749, 1. cum Irene omnia regit 754, 5—755, 2. — III 764, 1.
- 14. Comnenus Alexii frater sebastus et classis drungarius III 732, 1.
- 15. *δ Μελισσηνός* Alexii Comneni affinis Caesar III 732, 4—14.

- 16. Phorbeni Catacalonis f. Mariae Comnenae maritus III 739, 10.
- 17. Romani IV. Diogenis f. sub Alexio I. Comneno deficit et punitur III 741, 16.
- 18. v. *Νικηφορίτης* et *Φωκᾶς*.
- Νικίας* Fabricio pollicetur se Pyrrhum veneno esse necaturum II 121, 11. a Pyrrho punitur 125, 2.
- Νίκιος* [*Νίκιος*] *Κεράλιος* a Caligula necatur II 454, 14. S. Papinius eius f. ibid.
- Νικόδημος* Aristobuli legatus ad Pompeium I 400, 2.
- Νικόλαος* 1. *δ Λαμασκηνός* I 459, 18.
- 2. S. cuius dies festus III 740, 3.
- 3. I. *δ μυστικός* Cpolitanus patriarcha III 446, 2—11. 449, 6—11. 450, 12. Cpolitanus patriarcha iterum 455, 14. Constantini VII. tutor 457, 15. 458, 14. 461, 9. regia motus 462, 14. a rege accessitur 467, 9. regiam relinquit 467, 17. — III 468, 8. 469, 14. 472, 17.
- 4. astrologus Constantini Ducae exitum praedicit III 460, 7.
- 5. II. *δ Χρυσόβεργης* Cpolitanus patriarcha III 547, 1. 558, 5.
- 6. s. *Νικολιτζᾶς* Serbiis expugnatis fugit ad Samuelem III 559, 16.
- 7. III. *δ γραμματικός* Cpolitanus patriarcha III 734, 13. 750, 15.
- Νικολιτζᾶς*, v. *Νικόλαος* 6.
- Νικόμαχος* praef. praesidii Crotonis a P. Cornelio Rufino dolo circumventus II 123, 10—124, 4. a Rufino victus 124, 4.
- Νικομήδεια* s. *ἡ τοῦ Νικομήδους πόλις* Bithyniae urbs II 566, 9. 618, 10. III 5, 12. 24, 7. 57, 14. 76, 1. 248, 3. 263, 14.
- Νικομήδης* Prusiae Bithynorum regis f. patri succedit II 286, 18—287, 5. v. *Νικομήδεια*.
- Νικόπολις* ab Octaviano condita prope Actium II 395, 19. 399, 6. *τὰ Νικοπολιῶν* III 600, 4.
- Νίκων* 1. Titi machina maxima ita dicitur ab Hierosolymitanis I 529, 7.
- 2. eo duce Tarentini Milonem aggrediuntur II 125, 21.
- 3. asini nomen II 399, 8.
- Νινευί* s. *Νίως* urbs I 33, 3. 189, 16. 196, 19. 254, 14. II 512, 13. deleta 260, 12 cf. 189, 16. *Νινεῦτης* I 189, 5.
- Νιόβη* III 198, 8.
- Νισάν* Hebraeorum mensis I 57, 19.
- Νίσιβις* Mygdoniae urbs II 549, 12. 565, 9. 572, 22. 581, 19. III 35, 5—37, 5. 48, 16. Persis cessa 70, 12. — III 184, 9.
- Νοέμβριος* mensis II 438, 4.
- Νοεμίν* uxor Abimelechi I 94, 7 ss. 95, 4 ss. v. *Μάρα*.
- Νομαδική* II 301, 7. *Νομαδικός* II 281, 2. *Νομάδες* II 239, 20.
- Νομάς Πομπήλιος* Curenensis, Pomponii f. rex creatus a legatis Romam deducitur II, 19, 10. 20, 1 s. Tatia eius uxor obit 19, 17. ruri vitam degere mavult 19, 21. vestem regiam induit 20, 15. Celeres amovet 20, 18. vetat imaginem dei erigi et iubet victimas incruentas afferri 20, 22 s. civium animos ad pietatem deducit 20, 21. 21, 11. 22, 8. ipse maxime pius 21, 13. terram dividit inter cives egentes 21, 16. Ianuarium et Februarium addit 21, 21. nihil belli sub eo 22, 13. Pompiliam filiam uxorem dat Marcio 22, 16. Ancus Marcus eius nepos ib. annos LXXXIII natus post regnum XLIII annorum moritur 22, 19. ei succedit Tullus Hostilius 23, 3.
- Νομίτωρ* Aventini nepos, Amulii frater II 5, 19. a fratre regno privatur 5, 21—6, 6. filia eius Vestalis facta 6, 6. eius pastores ab Amulii pastoribus victi 7, 5. eius pastores capiunt Remum 7, 8. de Remi capti supplicio adit Amulium 7, 10. Remum agnoscit nepotem 7, 13—8, 20. post eius mortem Romulus annum principem Albae praeficit 16, 6.

Νορβανός [*Νωρβανός*] C. Norbanus [Flaccus] legatus Antonii et Octaviani cum Bruto et Cassio bellat II 359, 2. 10. cos. 375, 4. v. *Νωρβανοί*.

Νοσσιαί, v. *Κωνσταντινούπολις*.
Νουκερίνοι ab Hannibale subiguntur II 203, 10—19. 204, 1.

Νουμμεριανός Cari f. cum fratre et patre imperator II 610, 20. cum patre proficiscitur contra Persas 610, 22. solus contra Persas proficiscitur 611, 15. 17. obit 611, 17—24. Aper percussor eius a Diocletiano necatus 613, 18.

Νουμιδία II 367, 5. 500, 14.
Νουμίκιος Latii flumen II 3, 1.
Νύμφαι III 80, 1.

Νυμφαῖον, v. *Κωνσταντινούπολις*.
Νύσσα urbs III 90, 8.

Νῶε Lamechi f. eiusque posterī I 26, 7. 29, 11. 18. 30, 13. conservatur in diluvio 27, 1—28, 4. a deo iussus animalibus vesci 28, 14. obit 28, 18. ebrius nudatus a Chamo ludibrio habetur 29, 11 ss. decimus ab eo Abrahamus 33, 19.

Νώλη urbs II 203, 20. 204, 1. 429, 1. *Νωλανοί* II 203, 20.

Νῶνακρις I 352, 16.
Νωρβανοί, v. *Άππιος* et *Νορβανός*.
Νώρικον II 389, 11.

Ξ

Ξανθικός Macedonum mensis I 57, 19. 58, 11.

Ξάνθιππος Laco Poenorum dux Regulum vincit et capit II 148, 17—149, 10. eius exitus 149, 23.

Ξάνθος Lyciae urbs II 358, 13.
Ξάνθιοι II 358, 15.

Ξέρξης I. Darii f. cum Graecis bellat I 232, 2. eius res in Danielis somnio 225, 5 ss. Iudaeorum amicus 316, 15—317, 15. Neemias eius pincerna moenia Hierosolymitana ab solvit 318, 15—320, 6. obit Artaxerxe herede relicto 320, 7. — II 452, 12.

πύλη Ξηροκέρκου, v. *Κωνσταντινούπολις*, *πίλαι*.

Σιφίας sub Basilio II. tyrannidem frustra affectat III 567, 13.

Σιφιλιῆνος, v. *Ἰωάννης* 35.
Συλινίτης, v. *Νικήτας* 2.

Σύστος I. Romae episcopus II 521, 19. 522, 10.

— 2. II. Romae episcopus II 592, 15. 596, 10. 603, 7.

— 3. III. Romae episcopus II 626, 11.

Ο

Όασις terra Arabiae III 105, 15.
Ό. [*Όγούλνιος*] Gallus cum C. Fabio Pictore Lollium Samnitum opprimit II 128, 5 ss.

Όδολάμ spelunca I 114, 16.
Όδύσσεια Homeri III 78, 13.

131, 4.
Όζάν Aminadabi f. arca sacra contrectata obit I 126, 3.

Όζίας 1. Amesiae f. Iudae rex I 188, 21. 190, 1—14.

— 2. princeps Baetuliae I 249, 9. 12.

Όθων M. Salvius Otho contra Galbam movet seditionem II 483, 4. 489, 11. Galbam curat necandum 483, 15—484, 2. imperator crudelis 484, 3—9. eum paenitet facinorosus perpetrati 484, 12. cum Vitellio pugnat 485, 3—486, 7. se necat 486, 7. eius vitae et regni spatium 486, 11. — I 525, 4—7. II 486, 17. 19. 488, 7. 489, 5.

Όιβάρης Darii Hystaspis equiso I 310, 21.

Όκρισία Servii Tullii mater II 30, 6.

Όκταβια 1. Octaviani soror Antonii uxor II 378, 11—14. ab eodem Romam remissa 389, 3. ab eodem repudiatur 393, 3. ab Agrippa ducitur (v. ann. cr.) 409, 13. obit 418, 18.

— 2. Claudii I. filia, Silani uxor II 468, 12. post eius mortem Neroni desponsa ibid. 469, 6. 21. 472, 1. I 517, 10. a Nerone Octavia Augusta repudiatur

- II 477, 11. ab eodem necatur 477, 15.
- Ὀκταοῦιοι s. Ὀκτάβιοι. — 1. [Cn.] Octavius praef. classis bello Persico II 273, 16. 274, 10. occisus 279, 14.
- 2. [C.] Octavius pater Octavianii II 339, 9. 17.
- 3. M. Octavius Dolabellae legatus II 358, 1.
- 4. C. Iulius Caesar Octavianus a Caesare adoptatus II 337, 14. 340, 10. et Πίλας nominatus erat filius sororis Caesaris 339, 9. Attia eius mater 339, 13. apud Caesarem educatur 339, 12. 340, 10. prodigia de eo 340, 3—10. Caesare occiso Romam venit 340, 16—23. controversiae eius cum Antonio 340, 23. 341, 14. 18. multa in Caesarem honorem facit 341, 6. populi amicus 341, 23. exercitu parato Romam venit 342, 5—12. bellum Mutinense gerit 342, 18—350, 8. Romam properat 347, 12. cos. 347, 18. 348, 7. C. Iulius Caesar Octavianus appellatus 348, 18. cum Lepido et Antonio triumphat 350, 8—19. Antonii privignam ducit 350, 19. eius proscriptiones 351, 1—354, 18. bellat cum Bruto et Cassio 355, 15—365, 15. Hispaniam et Numidiam accipit 367, 5. in Italiam contra Pompeium abit 367, 11. Antonii privignam repudiat 367, 15. vincit L. Antonium et Fulviam 368, 9—369, 3. postquam cum S. Pompeio frustra egit, Agrippam contra eum mittit 369, 4—370, 3. Scribonia eius uxor 369, 8. Galliam tenet 370, 2. Lepidum in Africam mittit 370, 5. cum Antonio in gratiam redit et novam terrarum partitionem facit 371, 5—22. contra S. Pompeium una cum Antonio bellandum censet 372, 1—11. cum S. Pompeio et is et Antonius pacem faciunt 372, 11—373, 19. M. [Claudius] Marcellus eius sororis f. 373, 14. Liviam du-

- cit gravidam 375, 8—21. cum S. Pompeio bellat 375, 22—383, 14. Octavia eius soror Antonii uxor 378, 11. controversiis cum Antonio compositis principatus in V annos prorogatur 378, 9—19. milites tumultuantes sedat 383, 15—384, 4. gentibus nonnullis subactis Pannonios ad deditionem compellit 389, 7—21. cum Antonio bellat 391, 12. 22—401, 21. cum Cleopatra agit 400, 13—401, 15. mors Antonii ei nuntiatur 402, 18. Cleopatram viventem capere frustra studet 403, 1—406, 2. eandem humat 406, 3—15. Antylum [Antyllum] et Caesarionem necat 406, 19. Aegypto subacta in Asia hibernat 407, 1—10. triumphus eius Romae 407, 11—22. imperatoris nomen sibi asciscit 408, 13—409, 13. — I 408, 6. 410, 3. 414, 7. 426, 17. 427, 20—428, 12. 429, 13. II 384, 17. 390, 17. 391, 1. 6. v. Ἀγρονομία 1.
- 5. Ὀκτάβιος Claudii et Messalinae f. I 517, 9.
- Ὀλίβια Sardiniae urbs II 142, 16
- Ὀλβιανός Armeniaci thematis dux Thomae filium adoptivum necat III 341, 12.
- Ὀλδά uxor Selumi fatidica I 199, 7.
- Ὀλοφέρνης Nabuchodonosoris ἀρχιστράτηγος vel ἀρχιστρατήγης I 10, 17. 247, 2—253, 11.
- Ὀλύβριος Placidiae sponsus III 120, 12.
- οἱ τὰς Ὀλυμπιάδας ἀναγράφοντες II 458, 3.
- Ὀλύμπος 1. Thessaliae mons II 271, 10. 15.
- 2. Mysiae mons II 265, 9. III 488, 18. 680, 16.
- Ὀλυμπίασιν in stadio cum aliis regibus Alexander M. decurrere vult I 330, 18.
- Ὀλυμπιάς 1. Alexandri M. mater I 226, 11. 329, 17—330, 11. 338, 1.
- 2. Herodis filia I 453, 10.
- Ὀμηρόκεντρα Eudociae III 111, 10—16.

- Ὅμηρος versus eius Odysseae III 78, 13. eius codex 131, 4.
 — I 336, 21. 338, 7. II 458, 2.
 v. ind. p. 774.
- Ὅμόνοια status II 418, 12.
- Ὅνίας 1. Ioadi f. Iudaeus pontifex I 355, 14. 357, 12.
 — 2. Simonis f. Iudaeus pontifex I 357, 12. 359, 20—360, 14. 360, 18. 365, 22. 23.
 — 3. Simonis f. Iudaeus pontifex I 365, 23. Menelaum se dicit 366, 3. — I 366, 4. 11. 371, 20 s.
 — 4. Simonis [Oniae] f. I 372, 5.
 — 5. Iudaeus necatur a civibus I 399, 1.
- Ὅνωράτος concedit Iudaeis, ut synagogam Cpoli condant III 87, 8.
- Ὅνωριάς Constantii et Placidiae filia III 99, 3. Roma pulsa 100, 4.
- Ὅνώριος 1. Theodosii I. et Placidiae f. III 87, 3. Occidentis imperator 93, 15. ad Arsenium scribit 94, 3. sub imperio Stilichonis tutoris et soceri 97, 15—98, 4. Thermantia altera eius uxor 98, 5. Roma Ravennam profectus Alaricum Romam arcessit 98, 8 s. Placidiam sororem in matrimonium dat Constantio creato regi 98, 17. altera de Stilichone occiso et Alarico Romam delente relatio 99, 6—18. obit 100, 1. eius vitae et regni spatium ibid.
 — III 119, 7. 160, 3.
 — 2. papa Romanus haereticus III 226, 8.
- Ὅνώριχος Gizerici f. Eudociae maritus Arianus, pater Hilderichi III 120, 12—121, 3. 160, 11. 161, 3.
- Ὅπικία ubi Cumae sunt sitae II 47, 11.
- Ὅποῦς Graeciae urbs a Romanis capta II 232, 6.
- Ὅππιοι 1. Ser. Oppius Xvir II 67, 11. 68, 19. se necat 69, 10.
 — 2. [Oppius] Statianus Antonii legatus bello Persico II 386, 13. 17.

- 3. v. Καικκλιοι 4.
- Ὅπτιμος Traiani cognomen II 511, 13. 16.
- Ὅράτιοι 1. Horatius Curiatios necat, interficit sororem, absolvitur II 23, 7 s. 24, 2 s. 7 s. v. Πουπλιοράτιοι.
 — 2. M. Horatius cos. II 48, 16.
 — 3. M. Horatius ad plebem tumultuantem legatus II 68, 21. cos. 69, 14—70, 7.
- Ὅρέστης matricida II 477, 8.
- Ὅρσειάς = Ἀδριανούπολις Macedoniae III 626, 5.
- Ὅρμισδας 1. Sassanida II 616, 4.
 — 2. Romae episcopus II 626, 20. III 147, 6.
 — 3. Narsei f. a Sapore II. in vincula coniectus III 29, 5. 30, 2. ad Romanos fugit 30, 4—14. uxor ei a Sapore II. missa 30, 14. praefectus equitum turmae Romanae 30, 17—31, 3. Apostatae comes in expeditione Persica 66, 6.
 — 4. IV. bello gesto cum Iustino II. pacem facit III 177, 13—178, 3. a Tiberio II. fugatur 179, 7—180, 16. Baramo impulsore in carcerem coniectus 185, 10—186, 6. uno de eius filiis illiusque matre necatis ipse caecatur 186, 6—15. a Chosroë f. necatur 186, 16—187, 4.
- Ὅρνās Iebusaeus I 140, 10.
- Ὅρόντης 1. Cambysis f. III 43, 9.
 — 2. fluvius prope Antiochiam prius Ophites, tum Orontes de Oronte dictus III 43, 9. II 511, 18. 594, 12. III 508, 13. 743, 1.
- Ὅροφέτης Ariarathis V. f. adoptatus una cum Ariarathe VI. Cappadociae imperat II 277, 17—278, 4. regno expulsus 278, 4—8.
- Ὅρφά altera Abimelechi nurus I 94, 10.
- Ὅρώδης 1. Parthorum rex II 370, 22. Pacorus eius f. ibid. a Phraate IV. filio suo necatur 386, 5—10.
- Ὅσις Antonius vocabatur II 393, 17.

Ὀσρονηή II 561, 15. Ὀσρονηοί II 549, 12. III 149, 4.

Ὀστίλιος [L. Hostilius] Mancinus Megalia capit et tenet II 289, 18—290, 19.

[M.] Ὀτακίλιος Κράσσος cos. II 136, 19. 137, 7. 11.

Ὀτιάνης Persa Smerden cum sociis necat I 307, 6—308, 10. 309, 5—310, 4. rempublicam liberam proponit 810, 6.

Ὀυαλεντινιανός 1. I. imperator III 72, 6. 73, 3. Salustium non dimittit 73, 5. eius res antequam imperator est dictus 73, 9. eius religio et natura 73, 9—15. Orientem mandat Valentii fratri 73, 16. in Occidente contra barbaros saepe victor 73, 16. eius uxores et progenies 74, 2—7. Gratianus f. imperator appellatur 74, 2. 82, 8. sub eo patriarchae Cpolitani 74, 8. Ambrosium facit episcopum Mediolani 74, 11. Valentem frustra de Arianismo monet 74, 12. Rhodanum punnit 74, 18—75, 14. obit 75, 15. 82, 9. eius vitae et regni spatium 75, 15.

— 2. II. Valentiniani I. et Iustinae f. III 74, 4. a militibus imperator salutatus a Gratiano collega imperii asciscitur 82, 6—17. ei Occidentis imperatori Ariano Theodosius I. auxilio veniens Maximum et Andragathium necat 84, 18—85, 12. Eugenio insurgente se necat 85, 13—15.

— 3. III. Constantii et Placidiae f. III 99, 3. 119, 7. Roma pulsus 100, 4. rex Romae veteris ducit Eudoxiam 119, 7. a Maximo necatur 119, 10—18.

Ὀυαλεντινός haereticus II 526, 2. αἱ Οὐαλέριοι νῆσοι tres prope Hispaniam sitae II 230, 20.

Ὀυαλεριανός Aemiliano victo et necato fit imperator II 591, 13—592, 5. Gallieno filio ascito collega persequitur Christianos 592, 20. sub eo motus Scytharum et Persarum 593, 4—

12. capitur a Persis 593, 12—22. (alii referunt eum ultro ad Persas venisse 593, 23—594, 11). obit 595, 16. sub eo episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum, Alexandriae 596, 10. — II 596, 15.

Ὀυάλης 1. episcopus Hierosolymitanus II 539, 3.

— 2. astronomus Cpolis thema constituit III 14, 14—15, 16.

— 3. Valentiniani frater imperator Orientis III 73, 16. Arianus orthodoxos persequitur 74, 12. 75, 19. 76, 8. 77, 15. Dominica eius uxor Ariana 75, 19. LXXX sacerdotes comburit 76, 1. Basilii impulsu sub eo miraculum fit de templo Nicaeno 76, 10—77, 14. Iudaeis et paganis amicus 77, 15. ei contra Scythas profecturo Isaacius mortem praedicit et somnium apparet 77, 17—78, 16. Gratianus orthodoxus ei negat auxilia 82, 17 s. a Scythis victus comburitur 78, 16—79, 11. Isaacius eius mortem praedicit 79, 3. sub eo Procopius deficiens erat necatus et Chalcedonis moenia erant deleta 79, 12—17. aquaeductum Cpolitans aedificarat 80, 10. necatur auctores alectromantiae et viros ad quos pertinere ea videbatur 81, 3—82, 2. iracundus 82, 2. eius regni spatium 82, 4. Valentis regnum fit Gratiani 84, 7. — III 83, 6.

— 4. necatur a Copronymo III 271, 8.

— 5. v. Κωνσταντινούπολις.

Ὀυαλλερία [Αλεξία] Corsicae urbs II 142, 12. — Ceterum v. Βαλλερία.

Ὀυαλλέριοι 1. P. Valerius Poplicola II 41, 19. 42, 5. cos. Πολυκόλας dictus 44, 21. primus in consulatu triumphat 45, 15. iterum cos. 45, 22. tertium cos. 47, 3. domum suam delet 47, 16 s. eius lex de provocatione 48, 5. quaestoribus pecunias dat administrandas 48, 6 s. eius

- consulatus collegae 48, 15. eius consilio res bellicae in Sabinorum bello administrantur 48, 20. M. Valerius eius frater 48, 20. 52, 11. quartum cos. 47, 15. 49, 3—21. obit 49, 18.
- 2. M. Valerius Maximus P. (1) frater II 48, 20. 52, 11. cos. 48, 20. dictator 52, 11. *Μάξιμος* dicitur 52, 17. dictatura se abdicat 52, 19. 20. M. Valerius *Κοροῦνιος* eius posterus 93, 15.
- 3. L. Valerius senator II 68, 21. cos. 69, 14. populus ei triumphum decernit 70, 2—7.
- 4. M. Valerius *Κοροῦνιος* posterus M. Valerii (2) Gallum corvi auxilio vincit II 93, 14.
- 5. L. Valerius duovir navalis a Tarentinis necatur II 105, 19.
- 6. P. Valerius *Λαουίνιος* pugnat cum Pyrrho II 110, 18—111, 5. ab eodem accipit et ad eum dat epistulam 111, 6—19. ab eodem victus fugit in Apuliam 111, 19—114, 4. 114, 13. Capuam defendit 114, 16. Pyrrhum vexat 115, 1. 7—16.
- 7. [M.] Valerius Maximus cos. II 136, 19. 137, 7. 11.
- 8. Q. [P.] Valerius Flaccus [Falto] praetor cum C. Lutatio Catulo II 161, 17. 22. *Πρόπιλος Οὐαλλέριος* cos. Gallos vincit 164, 20.
- 9. M. Valerius *Λαουίνιος* praetor contra Philippum Macedonem prospere agit II 208, 19—209, 9. cos. II 212, 15. in Siciliam missus 215, 15. Aetolis sibi conciliatis Philippum terret 216, 11. totam Siciliam subigit 219, 5—16.
- 10. L. Valerius trib. pl. de lege Oppia abroganda cum Catone contendit II 253, 1—15.
- 11. L. Valerius Flaccus legatus M. Acilii Glabrionis cum Aetolis bellat II 260, 10.
- 12. Valerius Gratus sub Tiberio Iudaeae procurator I 477, 8—16. 490, 15.
- 13. Valerius Asiaticus vir consularis sub Caligula II 459, 7. necatur 466, 17.
- 14. Valerius Leontii f. III 101, 2—12. 102, 7.
- Οὐάνδηλοι* III 98, 9. 114, 9—18. 119, 18—121, 3. 160, 3—165, 16.
- Οὐαραράκης* Sassanida II 616, 4.
- Οὐαραράνης* 1. I. Sassanida II 616, 4.
- 2. II. Sassanida II 616, 4.
- Οὐαρδάνης* Artabani f. Parthorum rex I 510, 14—21.
- Οὐαρος*, v. *Κύντιλλος* et *Λικίνιοι* 3.
- Οὐάστη* Artaxerxis Longimani uxor I 320, 11.
- Οὐβάλ* I 230, 19. 231, 5.
- Οὐγγροι* Turci Istrum accolentes iuvant Leonem VI. contra Bulgaros III 442, 17—444, 3. — III 484, 7. 512, 18. 671, 5. 747, 18.
- Οὐγων* Francorum rex III 485, 3.
- Οὐεργίνιοι* 1. Opiter Verginius cos. II 50, 5. 6.
- 2. L. Verginius plebeius filia necata milites incitat II 68, 4 ss. Oppium et Claudium in carcerem abducit 69, 10.
- 3. [L. Verginius] Rufus ad Galbam deficit II 482, 6.
- Οὐερμίνας* Syphacis f. cui a Romanis capto regnum redditur II 239, 20.
- Οὐεσπασιανός* sub Caligula aedilis II 451, 4. sicarum inquisitio ab eo sublata 461, 7. contra Iudaeos missus I 523, 21—525, 21. II 479, 8. 489, 5. deficit 489, 5—491, 11. Titus eius f. 489, 5. 490, 7. Domitianus eius f. 491, 7. Romam eius milites intrant 491, 12. imperator 491, 7. 492, 14. I 525, 22—526, 2. Mucianus et filios honorat II 492, 16. Aegypto constituta et Tito Hierosolymis relicto Romam venit 493, 6—494, 12. I 526, 3s. cum Tito agit triumphum II 494, 13. eius acta et dicta 493, 19—494, 12. 494, 16—495, 4. eius insidiatores deprehensi 495, 4. obit 495, 8. eius vitae et regni spatium 495, 17. — I 146, 8. 551, 13. *Οὐεσπασιανέγιος* II 491, 13.

- Ὀυτεουρίνα* Coriolani mater II 60, 9 s.
- Ὀυτεούριοι* 1. Ti. [Veturius] Calvinus cos. a Samnitibus sub iugum missus II 97, 16. 98, 6. deditus a Samnitibus reicitur 99, 11. 16.
- 2. L. Veturius [Philo] cos. usque ad Alpes progreditur II 174, 15.
- Ὀύζοι* Scythica gens multis damnis illata sub imperio Constantini X. deletur III 678, 3—679, 14. — III 699, 2. 4.
- Ὀυήδιος Παλλων* [Πολλων] Augusti amicus II 417, 5—17.
- Ὀυήιοι* Tuscorum urbs II 15, 12. 75, 18 s. 76, 4. *Ὀυένται* II 32, 17. 74, 18—75, 17.
- Ὀυίλλιοι* P. Villius cos. Philippo oppositus II 248, 10.
- Ὀυίνδικιος* servus detegit coniurationem a legatis Tarquinii Superbi incitatam II 43, 15 ss.
- Ὀυίνδιξ*, v. *Ίούλιο* 5.
- Ὀυιούσιος*, v. *Ίούνιοι* 10.
- Ὀυίριος*, v. *Ίούβιος*.
- Ὀυιτέλλιοι* 1. L. Vitellius Tiberii temporibus Syriae legatus de rebus Iudaeorum decernit I 483, 1. 3. 8. 484, 1—11. 485, 17. 486, 13—487, 6. 487, 7. 497, 8. Caligulae adulator II 457, 3. cos. Claudii I. collega 465, 10. — II 468, 17.
- 2. A. Vitellius imperator contra Galbam proclamatur I 525, 5. II 483, 1. 489, 11. pugnat contra Othonem 485, 2 ss. I 525, 5 s. imperator II 486, 17. I 525, 21. filium nominat Germanicum II 487, 1. astronomos expellit 487, 3. luxui deditus 487, 9—488, 6. quaedam eius virtutes 488, 7—19. sub eo motus Iudaicus Vespasiani 488, 20. 489, 5—491, 11. I 525, 22. necatur II 491, 12—492, 10. vitae eius et regni spatium 492, 10. eius frater 491, 15.
- [*Ὀυιφανία*] *Ἀγρικπῖνα* Tiberii uxor prior II 418, 8. 436, 18. Drusus eius f. ibid.
- Ὀυιψάνιοι* 1. M. [Vipsanius] Agrippa cum S. Pompeio bellat II 370, 2. classis praef. 377, 14. 379, 17. 19. 381, 3. 5. classis praef. in bello contra Antonium 395, 8. 396, 10. 19. Octavianus amicus 408, 17. Octavianum ducit cos. 409, 13 (v. ann. cr.). ab Augusto aegrotante anulum accipit 413, 15. Iulia ducta Romam sedat 414, 20—415, 12. ei insidiae parantur 416, 8. filii eius 415, 18. 417, 1. 425, 3. 434, 7. filiae eius 418, 8. 435, 2. moritur 417, 18. eius natura 417, 22. Clemens Pseudo-agrippa 437, 14.
- 2. [M. Vipsanius] Agrippa, eius et Italiae f. II 425, 3. relegatur 425, 13. 429, 6. necatur 434, 7.
- Ὀυλιανός*, v. *Δομῆτιοι* 6.
- Ὀυλιανοί* 1. Ulpium Marcellum a Commodo contra Britannos missus II 533, 18.
- 2. v. *Τραϊανός*.
- [C. *Ὀυμμιδῖος*] *Κουαδράτος* Syriae legatus de rebus Iudaeorum decernit I 515, 6. 11 s.
- Ὀυμπεροτόπωλος* Francus ab Alexio I. Comneno insidiis petito punitus III 741, 6—13.
- Ὀυγνοι* II 611, 10. III 147, 9—148, 6. *Ὀυγνικός* III 634, 3.
- Ὀυολόγαισος* s. *Ὀυολογέσης* 1. I. Parthorum rex I 510, 19. 511, 17. 20 s.
- 2. IV. Parthorum rex a L. Commodo Vero victus II 527, 8—18.
- 3. V. bellat cum Septimio Severo II 550, 15.
- Ὀυολουμνία* Coriolani uxor II 60, 9 s.
- [L.] *Ὀυολοούμνιος* contra Samnites missus II 101, 20.
- Ὀυολοῦσκοι* II 31, 11. 51, 19. 52, 11. 59, 1—61, 12. 63, 11. 87, 14.
- Ὀυολουσκίς* II 339, 9.
- Ὀυολοστῖνοι* Tuscorum urbs II 129, 8. 130, 17.
- Ὀυρβανός*, v. *Μιχαήλ* 11 et *Νικηφόρος* 7.
- Ὀυρβανός* I. Romae pontifex II 571, 2. 575, 1. 580, 15.

Ὀὐρβλικος eunuchus cum Ariadna Anastasium I. facit regem III 133, 6.
 Ὀὐρβλιος Bersabes maritus dolose necatus I 128, 10—129, 4.
 Ὀὐρβικίτιος a Constantio II. missus Silvanum tollit III 48, 2.
 Ὀὐτικὴ urbs II 242, 3. 286, 13. v. Ἰτύκη.
 Ὀφείλλιος Phasaëlo naves ad fugam pollicetur I 412, 4.
 Ὀφλιτης pristinum Orontis fluminis nomen III 43, 9.
 Ὀφνί Elēi f. I 96, 7.
 Ὀχοζίας 1. Achabi f. Israēlitarum rex I 167, 15. 168, 15—169, 19.
 — 2. Ιοραμί f. Hierosolymitanus rex I 180, 11. 15—182, 1. 183, 12. 16.
 Ὀφαράς, v. Ἰωάννης 33.
 ὄθμα (τοῦ) Ὀψικίου s. τὸ Ὀψικιον III 245, 14. 265, 7. 267, 10. 301, 6. 341, 12. 445, 9.

Π

Παγκράτιος Georgii Abasgorum principis f. III 568, 4. Helenae sponsus europalata 575, 5. ultor patris suae coniugis 590, 1—6.
 Πάδος flumen II 316, 10. 13. v. Ἡριδανός.
 Παίονες populus ad Rhodopen II 389, 16.
 Παιονία Pannonia (v. II 389, 16) II 527, 20. 600, 3. III 73, 9. 83, 16. Παίονες II 599, 16. 21. v. Παννονία.
 Πάρορος Orodis I. Parthorum regis f. I 411, 9—16. II 370, 22. 371, 1. 374, 22. cadit I 416, 2. II 385, 17. 386, 5.
 Παλαισιτύνη nomen Philistim retinuit I 32, 14. olim sub Persis 225, 10. a Pompeio subacta II 312, 16. — I 33, 8. 149, 1. II 357, 15. 371, 1. 375, 2. 445, 11. 446, 7. 493, 15. 517, 14. 551, 9. 581, 12. 608, 23. III 21, 4. 127, 5. 200, 2. 207, 18. 268, 16.
 Παλαισιτηνοὶ Chananaeorum socii I 79, 14. Israēlitarum fines diripientes victi 88, 21 s. Israē-

litas subigunt 89, 15. cum tis Sampson pugnat 89, 16—94, 2. arcam sacram capiunt 97, 18—99, 17. 19. Iudaei ab iis liberati 100, 1—17. Iudaeos subigunt 104, 10 s. a Saule subacti 104, 21—106, 17. 109, 3—110, 24. a Davide victi 112, 8. Saulem eiusque filios necant 119, 9—121, 23.
 τὸ Παλάτιον ὄρος, v. Ρώμη.
 Παλλάδιον Troia Cpolim deductum III 18, 16.
 Παλλάδιος Antiochiae episcopus II 628, 14.
 Πάλλας Claudii I. libertus potens I 519, 20. II 467, 9. 470, 13.
 Παλλάς Herodis uxor I 453, 13.
 Παλμυρηγός Odenathus II 595, 18. 600, 2. — II 607, 3.
 δ Παμφίλον Εὐσέβιος II 431, 12. III 21, 4.
 Παμφυλία I 334, 13. II 262, 4. 265, 7. 325, 7.
 Πανεύς urbs I 464, 19.
 Πάνθεια Abradatae uxor I 274, 18—275, 9. 282, 12. 283, 17—284, 10. 287, 3—288, 3. 292, 8—293, 5.
 Πανθήριος ex familia Ducarum III 675, 13.
 Πάνιον Thraciae urbs III 347, 2—7.
 Παννονία s. Πανονία Savo flumine a Moesia disterminatur II 408, 7. — II 434, 1. 11. 544, 13. III 523, 15. v. Παιονία. Παννονιοὶ II 389, 11. v. Παίονες. Παννονικός II 425, 8.
 Πάνορμον, τὸ Siciliae urbs II 151, 6—15. 152, 15—154, 7. 160, 8.
 Πάνορμος, ἡ [Propontidis] insula, ἣν τοῦ Ἀντιγόου III 374, 10. 481, 5.
 Πάνταινος philosophus sub Commodio II 538, 17.
 Παντελεήμων, v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία.
 Παπείριοι s. Παπίριοι 1. L. Papius Cursor dictator cur dicitur Κούρσορ II 97, 1. 3.
 — 2. [L. Papius] Cursor Lucanos et Bruttios vincit II 126, 13. Tarentinos domat 126, 14—127, 3.

- 3. C. Papirius [Maso] cos. cum Corsis bellat II 168, 10.
- 4. [Cn. Papirius] Carbo bellat cum Sulla et Pompeio II 299, 11—24. necatur 300, 14—19.
- 5. Papirius Dionysius rei frumentariae praef. sub Commodo II 535, 7.

Παπιανός [*Παπιανός*], v. *Αιμίλιοι* 21.

Παπίλιος S. Papinius a Caligula necatur II 454, 14.

Πάπποι 1. Antigoni dux ab Herode necatus I 416, 22. 417, 19.

— 2. v. *Αιμίλιοι* 2.

Παπύκιος mons III 753, 12.

Παράδεισος I 21, 18 ss.

Παρασπόνδυλος, v. *Λέων* 20.

Παρθένιος Domitiani cubiculi custos II 501, 16. 502, 21.

Παρθική I 342, 19. *Πάρθοι* I 383, 14. 388, 9. 404, 5. 419, 20. II 817, 6. 324, 5. 17. 331, 7. 10. 370, 15—371, 4. 374, 6—375, 3. 376, 19. 378, 5. 384, 21. 385, 16—389, 1. 390, 8. 391, 6—22. 422, 1. 496, 14. 511, 9. 512, 13. 513, 1. 527, 8—18. 550, 11. 15. 562, 19. 563, 5. eorum regnum eversum 572, 7. 16. *Παρθναῖοι* dicuntur II 572, 10. 13.

Παρθικός Traiani cognomen II 511, 13.

Πάρρις saltator a Domitiano necatur II 499, 13.

τὰ Παρίστρια III 713, 8.

Παρμενίων Alexandri M. amicus I 334, 22. 338, 8. 339, 15. 340, 9. 343, 8. 354, 9. necatur 343, 12.

Παρύσαις Cyri et Artaxerxis mater I 224, 10.

Πασάρ Chorasmiorum urbs III 637, 7—13.

Πασιλᾶς Pergaeus, princeps concilii vetantis imaginum cultum III 269, 15.

Πάσις Albae Longae rex II 5, 7.

Πάταρα Lyciae urbs II 358, 15. *Παταρίς* II 358, 20.

Πατζινάκοι s. *Πατζινάκαι* gens Scythica ultra Istrum III 464, 10—465, 2. 523, 15—525, 3. 535,

2. 536, 3. 571, 9—14. 579, 14. 589, 11. 590, 6. 641, 4—644, 12. 671, 5—11. 678, 3. 679, 7. 684, 8. 713, 10. 10. 16. 717, 8. 723, 10. 740, 8—741, 5.

Πατζινάκοι Μογλενίται III 740, 19.

Πάμος insula, Ioannis exsilium II 504, 3. 505, 18.

Πάτραι urbs II 394, 22. 396, 10. III 430, 6.

Πατρόκιος cuius libros imperfectos Eudocia perduxit ad finem III 111, 11.

Πάτροκλος in proverbio III 418, 12. v. III 774. Proverbia.

Παυλικιάνοι alterum Manichaeorum nomen, unde ortum sit III 389, 11. 753, 17.

Παυλίνα 1. Saturnini uxor a Decio Mundo dolose compressa I 480, 15—482, 14.

— 2. v. *Λολία*.

Παυλίνος 1. Antiochiae episcopus II 625, 16.

— 2. de Eudociae amicitia suspectus a Theodosio II. necatur III 110, 10—111, 6.

Παῦλος 1. apostolus necatur II 479, 1. eius et Petri dies festus III 755, 14. — III 8, 13—9, 7. 274, 6. 386, 1. v. ind. p. 774 et ind. auct.

— 2. Antiochenus haereticus II 557, 13.

— 3. *δ Σαμοσαετός* Antiochiae episcopus haereticus expulsus II 603, 9—21.

— 4. I. *δ ὁμολογητής* patriarcha Cpolititanus a Constantio II. pellitur III 57, 11 s. ab Iulio restitutus ab imperatore relegatus necatur ab Arianis 57, 16.

— 5. Antiochiae episcopus Severo succedit III 146, 11.

— 6. II. Cpolititanus patriarcha III 217, 9. 11. 220, 1. 226, 8.

— 7. monachus Leontio praedicat imperium III 232, 10.

— 8. Siciliae praetor eam provinciam pacat III 254, 4—255, 9.

— 9. IV. *δ Κύπριος* Cpolititanus patriarcha III 284, 1. 288, 10—289, 7.

- 10. Manichaens praeclarus III 389, 11.
- 11. v. *Αμιλίος* 5. 9. 12.
- Πανσαντίας* Philippum, Alexandri M. patrem, necat I 332, 12.
- Παφλαγονία* II 265, 9. 312, 16. 396, 12. III 200, 3. 354, 12. 453, 2. 461, 6. 498, 16. 580, 10. *Παφλαγόνες* I 31, 7. 265, 1. 301, 10. 334, 15. III 286, 11. 358, 7.
- Πέδιος* Q. Pedius cos. II 348, 7. 349, 18.
- Πείρινθος* Thraciae urbs, postea Heraclea dicta III 347, 2. *Πειρίνθιοι* s. *Περίνθιοι* II 549, 4. III 19, 1.
- Πείσων*, v. *Καλπούρνιοι* 2—8.
- Πελάγιος* 1. Romae episcopus II 627, 9.
- 2. patricius a Zenone necatus III 131, 18.
- 3. martyr III 275, 4.
- Πελιάς* insula ad Drepanum II 160, 9—20.
- Πελλαῖος* quidam de sepulcro Cyri effosso ab Alexandro M. necatus I 349, 11.
- Πελοπόννησος* II 170, 12. 267, 1. 394, 22. 400, 3. 478, 17. III 26, 12. 430, 3. 431, 5. 433, 3. 558, 12. 707, 10. *Πελοποννήσιοι* II 593, 7.
- Πεντάδιος* magister regiarum legionum, Iuliani ad Constantium II. legatus III 51, 12—52, 10.
- Πεντάπολις* Africana II 592, 16.
- Πέντε Γεντιανοί* Quingentanei Africae a Maximiano domiti II 615, 12.
- Περαία* Antipae ab Herode legata I 464, 19.
- Πέργαμος* urbs II 262, 13. III 203, 10.
- Πέργη* urbs III 269, 15.
- Περδίκκας* Macedo I 226, 11. 333, 16.
- Περένιος* praef. praet. sub Commodo occisus II 534, 5.
- Περλανδρος* Cypseli f. Corinthius II 37, 3—14.
- Πέρνικος δ* castellum III 565, 14.
- Περπένας* M. Perperna a Pompeio victus et necatus II 303, 14 s.
- Πέρσαι* quorum maiores Elymaei sunt I 33, 3. eorum *σκάφενσις* 223, 12 s. eorum educatio 261, 9—264, 9. — I 11, 4. 203, 10 (cf. 260, 16). 223, 7. 231, 6. 240, 9. 242, 7. 307, 20 ss. 320, 15. 340, 12 cet. II 309, 12. 572, 10. III 48, 12. Sassanidarum II 572, 7. 20. 22. 573, 7. 14. 15. 575, 14. 580, 7. 581, 19—582, 2. 583, 3. 589, 24. 591, 9. 593, 10—596, 9. 596, 15. 599, 1. 600, 10. 610, 22—611, 5. 611, 17—612, 2. 612, 8. 616, 4—617, 4. 618, 14. III 24, 7. 14. 29, 3—31, 14. 34, 11. 35, 1—37, 5. 48, 5—19. 52, 10. 55, 14. 61, 3. 63, 5—68, 3. 70, 10—17. 100, 7. 147, 9—149, 2. 153, 2. 162, 1. 172, 3. 177, 1—178, 3. 179, 8—180, 16. 181, 5. 14—182, 7. 184, 8—189, 10. 189, 15. 200, 2—5. 204, 1. 205, 7—16. 208, 5. 209, 8—211, 18. 368, 6—369, 10. 372, 9. 376, 10—377, 8. 380, 8—13. 550, 8—551, 11. 634, 5. 718, 1. Sassanidarum reges, qui commemorantur: *Αρταξέρξης* s. *Αρταξάσης* I., *Σαπώρης* I., *Όρμισδας* I., *Όθαρράνης* I., *Όθαρράνης*, *Όθαρράνης* II., *Ναρσής* II 616, 4. *Αδαρνάρσης* III 29, 7. *Σαπώρης* II. 27, 9. 30, 1. *Ίσδιγόρτης* I. 100, 7—17. *Κουάδης* I. 147, 11. *Χοσρόης* I 148, 1. *Όρμισδας* IV. 177, 13. *Χοσρόης* II. 186, 6 ss. *Σιρόης* 210, 17. — *Περσικός* I 212, 1. 342, 19. II 596, 1. III 31, 7. 39, 11. 184, 12. 185, 5. 368, 6. 369, 5. 376, 9. 550, 9 cet. *Περσικώς* I 266, 4. *Περσός* I 208, 14. 225, 10. 301, 3. 308, 3. 339, 5. 370, 7. II 611, 17. 616, 17. III 65, 4. 18. 68, 9. 69, 13. 180, 14. 184, 9. 634, 5 cet.
- Περσούς* 1. Tarsum condit I 31, 17.
- 2. Macedo, Philippi f. fratrem tollit II 268, 1—11. patri succedit 268, 7. Romanorum amicus 268, 11. Romanorum hostis 268, 15—23. bellat cum Cn. Sicinnio et Licinio Crasso 269, 1—15. Romanos cladibus

- afficit 269, 16. eius phalanx et pugnandi ratio 269, 19. bellat cum Marcio Philippo 270, 4. pacem frustra petit 271, 1. ab Aemilio Paulo vincitur et capitur 271, 6—276, 17. Evandrum necat 274, 1. Philippus eius f. 274, 10. 276, 21. eius alii liberi 276, 21. eius familia capta 276, 6. Albae se necat 276, 18. 277, 1. eius filia 276, 21. filius eius natus minimus 276, 22. — I 374, 8. II 287, 7. 13. 289, 1.
- Περσθλάβα* urbs a Tzimisce capta III 527, 13—529, 16. II. *μεγάλη* et *μικρά* a Basilio II. capiuntur 559, 13.
- Περτίναξ* Commodi crudelitatem effugit II 532, 21. imperator 539, 20—540, 8. unde ortus 540, 13. princeps senatus 540, 16. imperator bonus et parcus 540, 18—541, 11. necatur 541, 11—542, 12. eius vitae et regni spatium 542, 13. — II 544, 1. 545, 5. 14. 546, 1. 547, 3. 7.
- Περσένιος* Niger Syriae praef. II 544, 3. 13. a Septimio Severo victus necatur 547, 9—18. — II 547, 19.
- Πετρούχος* Aegyptius Iosephi dominus I 46, 6—18.
- Πέτρος*, v. *Απλοι* 1.
- Πέτρα* Arabum urbs I 398, 11. 412, 22. II 311, 6.
- Πέτρος* 1. apostolus Romae II 474, 20. necatur 479, 1. ei succedit primus Romae pontifex Linus 479, 6. eius et Pauli dies festus III 756, 14. — III 8, 13—9, 7. 274, 6. 386, 1. 4.
- 2. Berenices libertus I 488, 20.
- 3. Alexandriae episcopus martyr II 613, 10. 625, 21.
- 4. Antiochiae episcopus II 628, 8.
- 5. Antiochiae episcopus II 628, 12.
- 6. *Μογγός* Antiochiae [Alexandriae] episcopus III 134, 4. 6. 167, 10.
- 7. imp. Mauricii frater Arcobindi aedem condit III 191, 10. dux fugit ad regem Phoca salutato imperatore 195, 11—19. a Phoca necatur 199, 10.
- 8. Cpolitanus patriarcha III 220, 13. 226, 8.
- 9. Bulgarorum rex Symeonis f. pace facta Lacapeni neptem ducit uxorem III 473, 15—474, 7. ea mortua Borisen et Romanum filios obsides Cpolim mittit 495, 7. obit 495, 9. Romanus eius f. 547, 9. 560, 15.
- 10. Nicephori II. stratopedarcha III 508, 18. a Barda Sclero vincitur 541, 9—16. necatus 543, 1.
- Πετρωνᾶς* frater Theodoraе drungarius vigiliae a Theophilo punitur III 356, 1—357, 5. Amero Agareno victo scholarum domesticus fit 396, 7—397, 14. obit 397, 14.
- Πετρῶνιοι* 1. P. Petronius Syriae legatus I 497, 8—499, 12. 501, 11—18.
- 2. Petronius a Nerone deficit ad Galbam II 480, 11.
- 3. [T.] Petronius [Secundus] praef. praet. sub Domitiano II 501, 18.
- Πευκίστας* Alexandrum M. contra Mallos servat I 347, 11.
- Πηγαί*, v. *Κωνσταντινούπολις*, *παλάτια* 7.
- Πηλούσιοι* Aegypti urbs I 196, 10. II 325, 11. 401, 11. 15.
- Πίας*, v. *Όκταοῦιοι* 4.
- Πικινόν* Italiae regio II 172, 19.
- Πιλᾶτος*, v. *Πόντιοι* 2.
- Πίνδαρος* Cassii libertus II 362, 12.
- Πίος* Romae pontifex II 526, 4. 9.
- Πισιδία* I 334, 13. II 265, 7. *Πισίδα* I 394, 3. III 658, 9.
- Πιπτάκια*, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Πίνουθς* urbs III 96, 9. 106, 4.
- Πλάγκος*, v. *Μουνάτιοι*.
- Πλαίνιος*, v. *Φούλβιοι* 1.
- Πλακεντία* ab Hamilcare Gallicae eversa II 248, 7.
- Πλακιδία* 1. Honorii soror ab Alarico capta III 98, 13. Con-

stantii regis ab Honorio appellati uxor 98, 17. mater Valentiniani III. et Honoriadis 99, 3. 119, 7. Roma pulsa 100, 4.

— 2. Eudoxiae filia, Olybrii sponsa, Africa relicta Cpolim redit III 120, 12—18.

Πλακίλλα Theodosii I. uxor, Arcadii et Honorii mater, Augusta III 87, 3. 89, 4.

Πλακωτός s. *Πλακωτή αγορά*, v. *Κωνσταντινούπολις*.

Πλάτη [Propontidis] insula III 589, 6. 10.

Πλάτων princeps Sacudionis monasterii a Constantino VI. in palatium abductus III 297, 1—7. Nicephori electioni se opponit 305, 1—14. in concordiam cum Nicephoro redactus 313, 11.

Πλαυτιανός, v. *Φούλβιοι* 4.

Πλαυτίλλα, v. *Φούλβιοι* 4.

Πλαύτιοι 1. Plautius Salapinus II 218, 11—219, 4.

— 2. A. Plautius Britanniam sub Claudio I. subicere coepit II 465, 9.

— 3. v. *Φούλβιοι* 4.

Πλαῦτος stadium vincit ludis Isthmiacis II 170, 17.

Πλεύσης Bardam (2) invitus necat III 499, 3.

Πλίσκοβα urbs sub Basilio II. capta III 559, 13.

Πλωτίνα [Πλωῖνα] Traiani uxor II 508, 14. 514, 20.

Ποδαρόν urbs III 536, 16.

Ποθεινός tutor Ptolemaei XII. II 325, 12. 328, 6. necatur 327, 16. 328, 16.

Πολέμων alter Berenicae maritus I 516, 20. 517, 1.

ὁ Πολεμωνιακός πόντος III 166, 4.

Πολλίων Pharisaeus Herodis amicus I 419, 12. 435, 4.

— 2. v. *Πωλλίων*.

Πολύβιος 1. scriptor I 227, 15.

— 2. Claudii I. libertus II 467, 15.

Πολύενκτος Cpolitanus patriarcha III 486, 14—487, 8. 488, 18. 489, 12. 498, 11. 499, 7—500, 15. 505, 4. 520, 14—521, 12. 522, 4.

Πολύκαρπος Smyrnaeus pontifex martyr II 531, 21.

Πολύστρατος Dario moribundo dat aquam I 342, 2.

Πολυχρόνιος haereticus III 226, 8.

Πομπηϊανός 1. imperator post Maximum et Albinum II 579, 8—13 (v. ann. cr.).

— 2. v. *Κλαύδιοι* 21. 22.

Πομπήιοι 1. [Cn. Pompeius] Strabo pater Cn. Pompeii Magni II 298, 13 ss.

— 2. Cn. Pompeius Magnus Strabonis f. II 298, 13. eius natura 299, 2. Sullae amicus, Carbonis inimicus 299, 11—24. a Sulla imperator salutatus 299, 24. a Sulla dictatore accipit uxorem Aemiliam 300, 9. Carbonem necat 300, 14—19. [Cn.] Domitium necat 301, 1—6. a Sulla Magnus appellatur 301, 7—20. de eius triumpho 302, 1—14. Lepidum et Brutum vincit 302, 17—303, 4. pugnat cum Sertorio 303, 5—13. Perpennam vincit 303, 14—19. triumphat populi studiosissimus 303, 19—304, 4. cos. cum Crasso 304, 5—22. bellum piraticum conficit 305, 1—307, 2. bellum Mithridaticum gerit 307, 3—311, 11. Scaurum in Syriam mittit, cum Aristobulo bellat, Hierosolyma capit I 399, 12—403, 22. Muciam uxorem repudiat II 311, 12. exercitum in Italia dimittit 311, 14. triumphat 312, 1—313, 15. e Sicilia Sardinia Africa maximam frumenti vim domum portat 313, 16. Crassi fit amicus 315, 4. Caesaris amicus 315, 6. Iuliam ducit 315, 8. per eum Caesar accipit Galliam Cisalpinam et Transalpinam, Illyricum, IV legiones in V annos 315, 10—20. Iuliam amittit 316, 20. adversarius fit Caesaris 317, 4. cos. solus 317, 18. eius bellum cum Caesare exardescit 317, 21—319, 6. Brundisium fugit 319, 9—320, 6. ad eum transit Labienus 319, 16. ad eum fugit Domitius 319, 20. a Caesare pugna Pharsalica victus fugit

- 321, 5—323, 20. in Aegyptum fugit, ubi necatur 324, 2—326, 20. Cornelia eius uxor 324, 5. eius filii 326, 13. — I 11, 16. 213, 14. 404, 14. 407, 3. II 314, 9. 327, 16. 328, 3. 334, 15. 20. eius corpus sepelitur 327, 2—15. eius monumentum Hadrianus instaurat 517, 9. bellum Hispanicum cum eius filiis 330, 11—20. filius eius maior necatus 330, 17. eius statuæ a Caesare restituntur 331, 2. Cornelius Cinna eius nepos 424, 6.
- 3. S. Pompeius classis praef. II 345, 21. 353, 22. hostis iudicatur 349, 8. Siciliam occupat 353, 22. ad eum fugiunt reliquiae legionum Bruti et Cassii 366, 20. Sardiniam et Siciliam tenet 367, 8. 368, 1. cum Antonio agit 369, 8. L. Scribonius Libo eius socer ibid. postquam cum eo Octavianus frustra egit, Agrippa bellum ei infert 369, 4—370, 5. in Italiam transit 370, 4. Siciliam tenet 371, 22. bellandum cum eo decernunt Antonius et Octavianus 372, 1—11. cum eo iidem pacem faciunt 372, 11—373, 19. filiam M. Marcello despondet 373, 14. bellat cum Octaviano 375, 22—383, 14. Cephallenia fugit in Asiam 384, 7—17. bello contra Antonium facto necatur 384, 17—385, 15. — II 353, 21. 367, 11. 369, 4. 371, 9. 12. 373, 20. 391, 19—392, 6.
- 4. Cn. Pompeius Magnus Claudii I. gener II 462, 4. 465, 16. 467, 2. necatur 466, 17.
- 5. Πομπήιος Hypatii frater ab Iustiniano I. necatur III 156, 7.
- Πομπήιοι* Campaniae urbs sub Tito oppressa II 497, 13.
- Πομπηιούπολις* III 149, 13.
- Πομπιλία* Numae filia, Marcii uxor, Anci Marcii mater II 22, 16.
- Πομπώνιοι* 1. Pomponius Numae pater II 19, 10 s. 20, 6.
- 2. M'. Pomponius [Matho] cos. bellat cum Sardis II 167, 13.
- 3. M. Pomponius [Matho] bellat cum Sardis II 168, 5.
- 4. [L. Pomponius] Flaccus legatus Syriae I 488, 12. 15.
- Ποντιανός* Romae episcopus II 580, 15. 18.
- Πόντιοι* 1. [L.] Pontius Aquila D. Bruti legatus II 345, 8.
- 2. Pontius Pilatus Iudaeae procurator I 477, 15. 490, 15. 477, 20 s. 478, 14 ss. II 445, 7. 11. Christum cruci affigit I 479, 8 s. Romam redit 482, 15. 483, 5. se necat II 458, 3. — I 245, 20.
- Πόντιοι νήσοι* II 453, 18.
- Πόντος* regnum II 309, 7. 312, 16. 329, 9. 549, 7. 608, 10.
- Ποπέδιος* Silo, Ventidii Bassi legatus I 415, 3—18. II 374, 19.
- Ποπίλιος* [C.] Popilius [Laenas] Antiochum obsidentem Alexandriam inde movet II 278, 13 s.
- Ποπλίκιος* M. [Publicius] Μαλέολος cos. bellat cum Sardis et Corsis II 168, 1.
- Ποππαία Σαβίνα* Neronis uxor I 521, 6. II 477, 12—478, 2.
- Πορκία* Catonis Uticensis filia, Bruti uxor coniurationis contra Caesarem factae particeps fit II 365, 18—366, 19. se necat 365, 16.
- Πορκίοι* 1. M. Porcius Cato cos. paene totam Hispaniam subigit II 252, 11. 253, 16—254, 13. suasor legis Oppiae contra L. Valerium 252, 13—253, 15. Aetolos ad Thermopylas vincit 260, 5—19. Poenorum legatos non admittendos esse censet 281, 19. Carthaginem evertendam esse censet 293, 20.
- 2. M. Porcius Cato Uticensis cum Pompeio habet controversias II 312, 1—12. laudat Pompeium cunctantem pugnare cum Caesare 322, 14. se necat 329, 17—330, 5.
- 3. M. Porcius Cato, filius Uticensis apud Philippos cadit II 364, 8.
- 4. Porcius Festus Iudaeae

- procurator I 519, 20. 520, 8—521, 5.
- Κλάρας Πορσίνας* Clusinus rex Superbum adiuvat II 45, 17. eius bellum Romanum 45, 20—47, 7.
- Ποστούμιοι* 1. [P.] Postunius Tubertus cos. Sabinos vincit II 48, 20. cos. iterum eosdem vincit 49, 20.
- 2. Postunius Cominius cos. servos coniuratos de Capitolio occupando opprimit II 50, 9.
- 3. [P.] Postunius a militibus suis necatus II 74, 3.
- 4. Sp. Postunius cos. a Samnitibus sub iugum missus et ab iis reiectus II 98, 6—99, 19.
- 5. L. Postunius legatus a Tarentinis violatus II 106, 7s.
- 6. [L.] Postunius Albinus cos. Agrigentum capit II 137, 15—139, 4.
- 7. [L.] Postunius Albinus cos. Ligures vincit II 167, 3. a Boiis caesus 205, 19.
- Ποστούμος* contra imperatorem Gallienum insurgit II 597, 14—598, 18. 604, 13.
- Ἔριος Ποτίλιος* dux auxiliorum Samniticorum Samnitium insidias impedit II 143, 1—13.
- Ποτίολοι* [*Πουτίολοι*] urbs II 452, 1. 3.
- Πουληγρία* 1. Theodosium II. fratrem educat III 100, 7. Eudociam nominatam Augustam fratri iungit 100, 18—101, 19. sub ea concilium Ephesinum 103, 11. amota 109, 1. revocata 109, 5. exemplum eius prudentiae 109, 13—110, 8. Marcianum facit regem 113, 1. aedem Deiparae construit 115, 5. obit 119, 3. 18.
- 2. imp. Theophili filia III 358, 14. 359, 4. 394, 3—12.
- 3. Romani III. soror III 583, 11.
- Πούληγρος*, v. *Κλαύδιοι* 7. 10.
- Πουπλιόρατιοι* Romani tergemini Curiatos vincunt II 23, 7 ss. 15 ss.
- Πούπλιος* 1. pontifex Hierosolymitanus II 539, 1.
- 2. *Βαλβίνος* imperator post Pompeianum II 579, 13.
- 3. v. *Αιγρήλιοι* 1 et *Σερουτίλιοι* 4.
- Πραιεσσηνοί*, bello Tarentino obsides eorum Romam ducuntur et necantur II 110, 12.
- οἱ Πράσινοι* s. τὸ *Πράσινον* factio, sub Iustiniano I. III 153, 7—156, 13. sub Phoca 196, 8. 13.
- Πρηξάσπη* Smerden necat I 305, 13. 306, 8. se necat 308, 11—309, 4.
- Πρίαμος* Troianus II 443, 11.
- ἡ (τοῦ) Πολυκίπος νῆσος* [Propontidis] III 303, 7. 349, 15. 353, 17. 609, 10.
- Πρίμος* Alexandriae pontifex II 514, 17. 521, 21.
- Πρίσκος* imp. Mauricii dux pacem facit cum Chagano dolis decepto III 190, 5—191, 1. Domentiae maritus 201, 7. ad Heraclium de Phoca tollendo mittit 201, 12. 16.
- Πρόβος* 1. Aegypti praetor a Zenobia captus II 607, 3.
- 2. imperator Orientis Floriano sublato totius orbis imperator II 608, 21—609, 6. eruditissimus, miles optimus, iustus 609, 6. 19. sub eo Saturninus et alius quidam in Britannia regnum affectant 609, 10—19. eius expeditio Germanica 609, 21. Carus contra eum insurgit 610, 6. necatur 610, 16. eius regni spatium 610, 18. Domitius eius frater III 19, 7.
- 3. Domitii f. III 19, 11.
- 4. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία*.
- Πρόδρομος*, v. *Ἰωάννης* 3.
- Προικόννησος* [Propontidis] insula III 325, 3. 481, 14. 521, 8.
- Προκλήτιος* [C.] Proculeius, Octaviani amicus II 403, 1. 4. 8.
- Πρόκλος* 1. Iamblichi discipulus III 81, 3.
- 2. Cpolitanus patriarcha III 105, 18. Chrysostomi corpus Cpolim traducit 106, 4—10. sub eo miraculum 112, 13. obit 107, 1.
- 3. sub Anastasio I. scientiae machinalis princeps III 137, 14. 138, 5.

- 4. v. *Λιγύριοι* 10.
- Προκοπία* Imp. Stauracii soror, Michaëlis Rhangabes uxor III 311, 15. 312, 11.
- Προκόπιος* 1. Iuliani consobrinus seditione mota necatur III 79, 12—17.
- 2. *δ Καισαρεύς* belli Vandalici particeps et scriptor III 162, 1. v. ind. auctorum.
- Προποντίς* III 631, 17. 704, 2. 711, 16.
- Προτέριος* Alexandriae episcopus III 117, 7.
- Προθσα* Bithyniae urbs III 39, 1. 297, 7.
- Προουιάνος* Ioannis Bladisthlabi f. III 566, 9. a Romano III. caecatur 574, 13.
- Προυσίας* Bithynorum rex, ad quem Hannibal fugit II 264, 14. 267, 15. veniam a Romanis impetrat 277, 11. necatur 286, 18—287, 5. Nicomedes f. ei succedit 287, 1.
- Πρωτεύων* Bulgariae praetor, quem Constantinus IX. facere vult successorem III 650, 10.
- ἡ *Πρώτη* [Propontidis] insula III 303, 13. 319, 4. 480, 15. 482, 4. 483, 17. 706, 14.
- Πρωτογένης* Caligulae minister II 456, 16. necatur 461, 16.
- Πρωτόκητος* martyr sub Maximino Thrace II 575, 19.
- Πτολεμαῖοι* I 13, 20. II 278, 21. 407, 1.
- 1. I. Lagi f. Soter I 226, 5. Syria et Hierosolymis male tractatis multos Iudaeos in Aegyptum abducit 356, 20—356, 10. obit 356, 11.
- 2. II. *Φιλάδελφος* Iudaeos liberat et eorum libros convertendos curat I 356, 11—359, 20. cum Romanis amicitiam facit II 126, 6.
- 3. IV. *Ευπάτωρ* ab Antiocho M. victus I 359, 20—360, 3.
- 4. V. *Ἐπιφανής* ab Antiocho M. victus Cleopatram eius filiam ducit I 360, 3^{ss}. Oniae inimicus 360, 18. Iosephi amicus 360, 23—362, 17. Hircani amicus 364, 15^{ss}. eius liberi 365, 15. II 278, 9. *Ἐπιφάνεια* urbs de eo dicta I 32, 17. — II 256, 3. 19.
- 5. VI. *Φιλομήτωρ*, eius cum Physcone fratre contentiones II 278, 10—279, 8. Antiochum IV. cum fratre repulsat I 365, 15. 17. ad eum fugit Onias 372, 5. Cleopatra (2) eius filia 378, 11. a genero paene occisus 379, 4. Demetrium (3) facit generum 379, 9. Antiochiam capit 379, 16. cum Demetrio Alexandrum (3) vincit 380, 2. obit 380, 5. eius elephantis Demetrius potitur 380, 15^{ss}.
- 6. VII. *Φύλακος* contra Demetrium mittit Alexandrum (4) I 388, 21. v. sub — 5.
- 7. XII. Dionysus necat Pompeium II 325, 11—326, 20. perit 327, 20.
- 8. Antonii et Cleopatrae f. II 390, 21.
- 9. Simonis, Mattathiae f., gener I 386, 16—387, 8.
- 10. Herodis procurator I 465, 12.
- 11. Iubae f. a Caligula necatus II 454, 10.
- Πτολεμαῖς* 1. Phoeniciae urbs I 377, 14. 378, 13. 379, 4. 381, 1. 384, 3. 389, 4. 397, 2. 415, 5. 469, 11. 497, 14. 524, 4.
- 2. *τῆς Πενταπόλεως* II 592, 16.
- Πτώσας* locus valli in Lalacone III 397, 4—10.
- Πύδνα* urbs, ubi Perseus vincitur II 272, 9—273, 10. — II 270, 13. 273, 11. 288, 14.
- Πυθαγόρας* 1. Apollodori (1) haruspex I 351, 10.
- 2. Neronis libertus et uxor II 477, 18. 478, 2.
- Πυθαγορικὸς* 3. I 435, 7. II 503, 5.
- Πύθια* II 75, 4. 206, 1.
- Πύθια* urbs, olim Soteropolis III 24, 7.
- Πύλαι* Ciliciae II 547, 10.
- Πύλος* urbs III 430, 6.
- Πύρ* Persarum deus III 209, 13. *τὸ Πυρηναῖον*, eius situs II 176, 19. 177, 3. *τὸ Π. κλίμα* III 26, 16. — II 182, 4. 231, 20.
- Πύρρος* 1. Epiri rex a Taren-

tinis contra Romanos vocatur II 107, 3—109, 6. cum Romanis bellat 109, 6—117, 11. per Cineam frustra petit amicitiam eorundem 117, 13—118, 21. victus a Romanis 119, 1—121, 8. Niciae insidiae a Fabricio ei deteguntur 121, 11. pacem a Romanis frustra petit 121, 16 s. ad Syracusanos profectus e Sicilia pellitur 121, 18—122, 11. Tarentum redit 124, 8—15. a Romanis victus domum redit 124, 15 ss. Argis obit 125, 8. — II 126, 6. 15. 127, 16. 128, 15. 246, 1. 266, 2.

— 2. I. Cpolititanus patriarcha III 213, 15. 216, 12. 217, 7. 11. iterum 220, 1—13. 226, 8.

Παρωνάτος, v. *Κωνσταντίνος* 5.

Πωλλίων [*Πολλίων*], v. *Ούήδιος*.

Πῶρος Indorum rex ab Alexandro M. subigitur et capitur I 233, 23. 345, 21. 346, 6.

P

Ραάβ femina Hierichuntia Hebraeorum speculatores servat I 76, 3. 9 ss. 77, 14.

Ραασών Syriae dux Achazam Hierosolymis obsidet I 191, 18. ex multis Iudae urbibus cives abducit in iisque collocat Syros 21. interfectus 192, 10.

Ράβεννα Italiae urbs II 545, 10. III 98, 9. 99, 6. 169, 4. 220, 9.

Ραγαῦ Phalegi f. eiusque posterus I 33, 16.

Ραγαβέ, v. *Μιχαήλ* 2.

Ράγος Mediae urbs I 256, 5. 258, 6.

Ραγούηλ 1. *Ισθόρ* sacerdos, Moysis socer I 55, 16. 19. 61, 18 s.

— 2. socer Tobiae I 255, 15. 257, 3—258, 14. 260, 9.

Ραιδεστινοί Nicephori Bryennii socii III 716, 7.

Ραμά qua in urbe David cum Samuele degit I 113, 4.

Ραούσιον urbs ab Agarenis Carthaginensibus obsessa a Basilio I. liberatur III 425, 1—7. 9.

Ραφαήλ archangelus, fautor Tobiae I 256, 1—259, 20.

Ραφιδίν quo Iudaei Moysae duce veniunt I 60, 17.

Ραχήλ Labani filia, Iacobi uxor I 39, 1—40, 3. 18. 41, 3. 10. 43, 3. 101, 22.

Ραψάκης Senacherimi dux Hierosolyma obsidet I 195, 1. 196, 7. 9 s.

Ραφομάτης e Cypro ab Alexio I. Comneno expulsus III 737, 6—10.

Ρεβέκκα Bathueli filia, Isaaci uxor I 37, 2 s. 14 s. 38, 14. 20. 43, 5—9.

Ρεμμάθ Syriae urbs I 166, 1—14.

Ρηγήνες = *Άσχανάει* I 31, 7.

Ρήγιον urbs Siciliae II 124, 8. 127, 4—13. 132, 18. 133, 13. 136, 14. 137, 11. 233, 14.

Ρηγοῦλος, v. *Αίλιος* 1. 3. 4. 5.

Ρήγρος flumen II 316, 19. 426, 8. 427, 4. 9. 428, 2. 5. 500, 1. 527, 22. 597, 19. III 47, 13. 261, 11. *τὰ ὄρη τὰ Ῥιπαῖα* II 81, 10.

Ῥιφάθ Iapheti posterus I 31, 7.

Ῥιφαθαῖοι = *Παφλαγόνες*, Riphathi posterus I 31, 7.

Ροβοάμ Salomonis f. Hierosolymitanus rex I 151, 7 s. 152, 10. 155, 15. 156, 7. 9. 194, 1.

Ροδανός 1. praepositus a Valentiano I. crematur III 74, 18.

— 2. flumen ab Hannibale superatur II 182, 4—183, 3. — III 261, 11.

Ροδόπη II 171, 1. 389, 18.

Ρόδος insula II 421, 9. 423, 1. 6. colossus eius destruitur III 219, 7. — I 428, 5. III 245, 7—246, 2. 481, 14. 736, 17—737, 6.

Ῥόδιοι Romanorum socii bello Macedonico altero II 247, 16. 249, 1. socii eorundem contra Nabidem 255, 5. Hannibalem vincunt 262, 4. impediunt, ne Perseus impetret pacem 271, 3. superbe agunt cum L. Aemilio Paulo 271, 17. societatem Romanam impetrant 277, 6. a Cassio victi 358, 10. ab Agarenis subacti III 219, 7.

Ρομελλας Phaceae pater I 191, 1.

Ῥομπέρτος Longibardiae dux, cuius filiam ducit Constantinus, Michaëlis VII. f. III 714, 3. apud Dyrrhachium Alexium I. Comnenum vincit 734, 17—735, 9. dolo ab eodem victus 735, 9—736, 10. 16. Boëmundus eius f. 749, 6.

Ῥουβικός [Ῥουβικῶν] flumen II 318, 22.

Ῥουβίμ Iacobi et Leae f. I 89, 13. 40, 10. Iosephum servat 44, 13 s. ἡ φυλὴ τοῦ Ῥ. I 67, 19, 73, 12.

Ῥούθ altera Abimelechi nurus uxor Boozl fit I 94, 10—96, 6.

Ῥουσέλιος Latinus Romani IV. dux III 697, 1. 699, 7. sub Michaële VII. deficit et capitur 709, 10—712, 12. cum Alexio Comneno dux fit contra Ioannem 717, 1. eundem vincit 717, 11. ad eum Nicephoritzes fugit 720, 5. obit 725, 11 s.

Ῥουστίκιος sub Leone I. praef. legionum III 125, 17.

Ῥουτοῦλοι a Latino victi II 4, 5. Aeneam vincunt 4, 12. ad eos venit Camillus exsul 81, 7.

Ῥουτοῦλος Samnis II 97, 6.

Ῥουφίνος, v. Κορνήλιος 2.

Ῥούφος 1. Herodis dux I 468, 13.

— 2. Aegyptius I 556, 2.

— 3. v. Ἄννιος, Μινούκιος 2. 3. Οὐρεγίνιος 3.

Ῥωμαῖος 1. November a Commodo dictus II 536, 10.

— 2. Commodi cognomen II 536, 14.

Ῥωμανός 1. I. δ Λακαπηγός, eius pater Abastactus Theophylactus III 419, 10. auctor cladis Bulgaricae 464, 10—465, 21. Constantino capto efficit, ut potestas in Constantinum VII. transferatur 466, 11—467, 15. magnus hetaeriarcha 467, 15—468, 5. Helena eius f. a rege ducta ipse fit regis pater, Christophorus eius f. magnus hetaeriarcha 468, 8. bulla aurea milites Phocae ad defectionem sollicitat 468, 16. ei Carbonopsina insidias parat

469, 12. Caesar et rex 469, 14. Theodoram et Christophorum diademate ornat 469, 19. insidiis detectis Constantinum VII. infra se collocat 470, 5—11. eius bellum Bulgaricum 470, 12—471, 1. Theodora eius uxore mortua Sophia fit Augusta 471, 1. Adrianopolim amittit 471, 5 s. Leonem Tripolitanum fugat 471, 9. cum Symeone frustra colloquitur 471, 13—472, 7. reliquos duos f. et nepotem diademate ornat 472, 8. Theophylactum f. facit clericum 472, 14. Symeonis obitum efficit 473, 7. pace facta Petro neptem dat uxorem 473, 15—474, 7. tres filios collocat ante regem 474, 8—475, 4. sub eo Tryphon Stephano succedit 475, 5. sub eo hiems saeva, fames, incendium 475, 9. Tryphoni dolose expulso Theophylactus eius f. succedit 475, 12—476, 14. sub eo Russi et Agareni repulsi 476, 15—478, 3. beneficus 478, 4—479, 4. sub eo Christi effigies in linteo expressa Cpolim deducta 479, 5. sub eo duo adulescentes concreti 479, 10. cum filiis regno pulsus 480, 1—482, 5. obit 482, 4. eius regni spatium 480, 10. 489, 7. Basilium nothus eius f. 482, 13. — III 483, 17. 487, 2. 490, 6. 500, 19.

— 2. δ Κορυκοῖας a Basilio I. caecatus III 422, 3—7.

— 3. Christophori f. III 474, 14.

— 4. II. Constantini VII. f. a patre corona ornatus III 482, 6. Theophanonis maritus 485, 3. patrem tollere studet 488, 8. rex 490, 3. παιδῶν dicitur 490, 6. Basilium f. diademate ornat 490, 11. Constantinus eius f. 490, 13. omnia mandat Bringae Iosepho 490, 14. Nicephorus Phocas eius dux fugat Agarenos Cretenses 490, 19—491, 12. Leo Phocas eius dux Chamdam fugat 491, 12—492, 2. insidiae ei parantur 492, 2. inde

- ab initio imperii Phocae Nicephoro curam mandat militum colligendorum 492, 15—493, 14. post triennium obit 493, 15. duos f. et Theophanonem relinquit ibid. — III 519, 11. 569, 4.
- 5. Stephani f. a Constantino VII. castratur III 482, 13.
- 6. *δ Κουρκοῦας* Nicephorum Phocam incitat ad seditionem III 495, 17—497, 3.
- 7. Petri Bulgari f. obses Cpoli III 495, 7. Bulgariae dux a Russis subactus 522, 17. Scopia Basilio II. tradit 560, 15. — III 547, 9.
- 8. Bardae Scleri f. III 540, 2. magister Basilii II. fit 552, 10.
- 9. *δ Ταρωνίτης* Scleri socius III 542, 14.
- 10. s. *Γαβριήλ* Samuelis f. III 559, 6. patri succedit 564, 8. 17.
- 11. III. *δ Αργυρόπωλος* s. *δ κατὰ τοὺς Αργυρούς* (III 684, 5. 730, 3) dolo Constantini VIII. fit Zoae maritus III 572, 12—573, 14. rex allelengyum tollit, largus in ecclesiam 573, 15. olim oeconomus S. Sophiae 574, 3. benignus 574, 8. Prusianum caecat, Theodoram relegat, Constantinum Diogenem in turrim conicit 574, 13—575, 2. 684, 5. foedus renovat cum Abasgis 575, 3—7. 590, 1. ab Agarenis victus 575, 8—578, 2. fit quaestor acerbus 578, 6—579, 5. pacem facit cum Amere 579, 6. sub eo Constantinus Diogenes captus se necat 579, 10. 684, 5. Agareni sub eo victi 579, 14—580, 10. sub eo fames et terrae motus 580, 10—581, 4. sub eo Zoë Michaëlem deperit 581, 5—584, 10. obit 584, 11—585, 10. eius regni spatium et natura 585, 5. — III 586, 5. 615, 5—15. 730, 3.
- 12. IV. *δ Διογένης* Constantini Diogenis f. III 574, 17. 684, 5. vestarcha 684, 8—14. crimine

- regni affectati solutus in Capadociam abijt 684, 14—685, 13. Eudociae maritus et rex fit 685, 12—687, 15. non est Eudociae mancipium 687, 16—688, 10. prima eius expeditio orientalis 688, 11—692, 10. eius expeditio ad Euphratem 692, 11—694, 6. sub eo Blachernium templum magnum conflagratur 694, 6. sub eo Manuel Comnenus a Turcis captus restituitur 694, 8—695, 16. omnia mala ante eius expeditionem 695, 17—696, 13. expeditio eius orientalis, in qua a Turcis capitur 696, 13—702, 5. liberatur 702, 5—703, 11. caecatus relegatur 703, 17—706, 16. obit post regnum trienni et VIII mensum 706, 16. — III 709, 1. 710, 11. 741, 16. 744, 5.
- 13. *δ Βοΐλας* Constantino IX. frustra insidiatur III 644, 16—646, 13.
- 14. v. *δ Σκληρός Ρωμανός*.
- Ρώμη Honorii gallina III 99, 16.
- Ρώμη: eius locum olim Aborigines tenebant II 3, 1. a Romulo et Remo condita 9, 4 s. 16 s. 10, 5 s. cf. 39, 10. obsessa a Tatio 12, 17. a Gallis capta et deleta praeter Capitolium 82, 18 ss. 83, 16 ss. 85, 7 ss. a Camillo liberata et instaurata 85, 20 ss. 86, 23 ss. *ἡ προεσβυτέρα* III 91, 8. 93, 15. 97, 17. 119, 9 cet. capta ab Alarico 98, 9—17. 99, 6—18. capta a Gizerico 119, 18. 160, 9. capta a Belisario 169, 2. Martinus eo concilium convocat de Monothelitis 218, 3. capitur a Francis 299, 16. — I 12, 2 s. 10 s. 14, 19. II 15, 3. 151, 11. 181, 8. 250, 12. 330, 5. 340, 5. 8. 21. 371, 15. 372, 11. 377, 20. 384, 5. 389, 3. 394, 15. 415, 4. 23. 417, 18. 419, 8. 423, 1. 425, 6. 426, 1. 429, 12. 19. 437, 15. 438, 21. 444, 8. 446, 2. 452, 5. 454, 5. 465, 16. 466, 10. 468, 3. 470, 17. 474, 6. 13. 20. 477, 8. 478, 7. 481, 6. 485, 8. 489, 11. 490, 11. 491, 7. 12. 493, 9. 11. 494, 16. 496, 17. 497, 17. 502, 8.

514, 8. 519, 6. 530, 21. 534, 11. 535, 6. 544, 13. 545, 2. 546, 1. 567, 1. 569, 18. 577, 9. 12. 578, 9. 12. 14. 591, 16. 603, 13. 604, 12. 605, 16. 607, 6. 608, 8. 21. 611, 4. 612, 3. 619, 14. 624, 4. III 137, 4. 238, 16. 385, 14. — ἀνδριάντες: *Ειρήνης* II 418, 12, *Κωνσταντίνου* I. III 3, 15, *Νίκης* II 101, 2, 6, *Όμοιοσίας* 418, 12, *Σίμωνος* 474, 13, *Υγίας δημοσίας* 418, 12. *Αθήναιον* 545, 17. *Αγούστου μνημείον* 482, 15. *βουλευτήριον Τουλιασόν* 335, 13. *γέφυρα Βουλβία* III 3, 12. *επιπόδρομος* II 508, 5. *Καπιτώλιον* 12, 17. 20, 15. 39, 17. 50, 9. 65, 17. 73, 13. 79, 3. 82, 18—83, 22. 88, 5—89, 9. 91, 9—93, 6. 100, 18. 101, 6. 172, 11. 336, 11. 14. 337, 8 s. 340, 5. 368, 16. 394, 1. 457, 13. 459, 12. 483, 19. 507, 6. III 7, 6. 14. δ *κιών δ πορφυροῦς* III 17, 15. *κομίτιον* II 14, 7. *λιμένες*: *Αγούστου* I 458, 12. II 552, 15. *Κλαυδίου* 462, 21 ss. *ναοί*: *Αρτέμιδος* 32, 19, *Δήμητρος* 394, 15. 20, *Ελπίδος* 394, 20, *Ήρας* 85, 11, *Καλλιγόλα* 457, 10, *ἐν τῷ Ταρπείῳ ὄρει* 38, 20. *τὸ Παλάτιον ὄρος* 10, 9. 39, 10. 91, 8—93, 6. 411, 12. *τὸ Ταρπείον ὄρος* 38, 20—39, 19. — *πατριάρχαι* (v. III 19, 1) post Petrum: *Αἴνος* II 479, 6, *Ανέγκλητος* 498, 11, *Κλήμης* 503, 19, *Εὐάρετος* 514, 12, *Ἀλέξανδρος* 514, 15, *Εὐστός* 521, 19, *Τελεσφόρος* 522, 10, *Υγίνος* 525, 20, *Πίος* 526, 4, *Ἀνίκητος* 526, 9, *Σωτήρ* 532, 2, *Ξελεύθερος* 532, 10, *Βίκτωρ* 539, 7, *Ζεφυρίνος* 558, 10. 570, 20, *Κάλλιστος* 571, 2, *Οὐρβανός* 571, 3, *Ποντιανός* 580, 15, *Ἀντίρωσ* 580, 18, *Φλαβιανός* 580, 22. 585, 10, *Κορνήλιος* 585, 17. 587, 17. 592, 6, *Λούκιος* 592, 8, *Στέφανος* 592, 10, *Εὐστός* 592, 15. 596, 10. 603, 7, *Διονύσιος* 603, 7, *Φηλιξ* 612, 17, *Εὐτυχιανός* 612, 19, *Γάιος* 612, 21, *Μαρκελίνος* 612, 23, *Εὐσέβιος*, *Μιλτιάδης* 625, 12, *Σιλβέστρος* 625, 15. III 8, 13, *Τούλιος* I. II 626, 2. III 57, 16, *Λιβέριος* II 626, 4, *Δάμασος* I. 626,

4, *Σιρίκιος* 626, 5, *Τυνοκέντιος* I. 626, 7, *Ζώσιμος* 626, 8, *Κελεστίνος* I. 626, 9. III 103, 11, *Ξέστος* III. II 626, 11, *Λέων* I. 626, 12. III 115, 6, *Ίλαρίων* II 626, 13, *Συμπλίκιος* 626, 15, *Φηλιξ* III. 626, 15. III 134, 6, *Γελάσιος* I. II 626, 17, *Αναστάσιος* 626, 19. III 137, 4, *Σύμμαχος* II 626, 19. III 137, 4, *Όρμιόδατος* II 626, 20. III 147, 6, *Ίωάννης* I. II 626, 22. III 147, 6, *Φηλιξ* IV. II 627, 2, *Βονιφάτιος* II. 627, 3, *Άγαπητός* I. 627, 3. III 166, 2—167, 15, *Σιλβήριος* II 627, 4, *Βιγίλιος* 627, 8. III 168, 2, *Πελάγιος* II 627, 9, *Ίωάννης* III. 627, 10. III 213, 6, *Γρηγόριος* I. II 627, 10. — *Μαρκίνος* I. III 217, 15. *Άγάθων* 226, 3. *Όνώριος* 226, 8. *Γρηγόριος* 261, 6. *Άδριανός* I. 289, 14. *Λέων* III. 298, 15. — *ἐπισκοπος τοῦ κατὰ Ρώμην πόρον* II 575, 1. — *Νέα Ρώμη*, v. *Κωνσταντινούπολις*. *Ρωμαῖοι*, eorum historia brevissima I 12, 10 s. 227, 3 s. 562, 1. eorum respublica 213, 8 s. eorum historiam inde a Carthagine eversa usque ad Caesarem propter penuriam librorum Zonaras explicare non potest II 297, 9 s. sub regibus et in republica libera 725 annos gerunt 408, 13. veniunt sub unius potestatem ibid. tigrides primum vident 415, 21. — eorum Aborigines II 3, 1. aediles plebi 58, 1—8. 64, 3. annus 21, 21 s. anuli ferendi ius 376, 10. as 81, 7. aureus 423, 16. calcei patriciorum et plebeiorum 32, 5. 8. celeres 16, 1. 20. 18. censors 71, 4—72, 18. centuriones 94, 4. consules 42, 17. 44, 20. 21. 45, 15. 61, 18. 63, 8. 69, 14. 70, 19. 71, 7 s. 91, 3. 94, 4. coronae 28, 1. 77, 9 s. decimatio 63, 14. Xviri legibus scribundis 66, 7—69, 13. dictatura 28, 1. 50, 16—51, 13. 66, 10. 72, 10. 84, 13—85, 5. equites 35, 3. fascies 48, 5. feminarum condicio 13, 23. hasta sine ferro 77, 9. imagines 20, 22. interregnum

18, 15. 32, 3. sub iugum mittendi mos 65, 8. *κόμες* 14, 7. leges XII tabularum 66, 3—67, 4. leges 94, 4. 445, 17. 468, 21. 506, 20. lictores [16, 1.] 28, 5. 89, 18 s. *λούπα* 6, 24. magistratus 72, 10. 94, 4. miles 94, 4. parricida 38, 16. patricii 27, 21. 29, 14. 30, 11. 32, 3 ss. 33, 21. 61, 18 s. patroni 10, 20. plebei [27, 21.] 32, 3. 52, 22—54, 17. 55, 1—58, 8. 61, 18. 63, 8 ss. 65, 19. 105, 11. populus Romuli 10, 15. provocatio ad populum 64, 1. 66, 10. quaestores 48, 6 s. Quirites 13, 23. 17, 22. senatus 10, 17 s. 14, 9. 16, 10. 15. 17, 4. 18, 15. 26, 16. 27, 21. 31, 8. 32, 3. 33, 21. 34, 20. 35, 6. 51, 16. 71, 13. 72, 5. 14. 73, 9. 76, 23. stipendium 74, 14. tribuni mil. 94, 4. trib. mil. consulari potestate 70, 9—71, 3. 72, 10. 91, 3. tribuni plebi 51, 8. 55, 16. 55, 4—58, 8. 58, 19. 61, 13. 18. 63, 20. 64, 1—9 s. 69, 18. tribus 28, 8. triumphus 45, 15. 70, 2. 71, 2. 76, 19—79, 10. 618, 19—619, 9. vestis regia 15, 20. 28, 1. virgines Vestales 29, 5. — I 11, 16 s. 12, 5 s. 200, 12. 212, 5—214, 2. 227, 1 s. 365, 17. 374, 8. 382, 18. 550, 11. II 4, 15. 10, 5. 12, 11 s. 18, 23 s. 15, 12. 21, 5 cet. *Ῥωμαῖοι* = Byzantini II 394, 7. III 164, 14. 172, 1. 8. 6. 14. 177, 1 cet. *Ῥωμαϊκός* I 213, 8. II 426, 4. 431, 17. 446, 2. 474, 13. 490, 17. 491, 2. 508, 16. 529, 2. 590, 8. = byzantini III 177, 1 cet. *Ῥωμαϊκός* II 372, 2 cet. *Ῥωμαῖς* II 597, 18 cet.

Ῥῶμος frater geminus Romuli, Martis et Iliae f. II 6, 6 ss. 8, 15. expositus a lupa et pico alitur 6, 15. a Faustulo et Larentia educatus 6, 18 s. a Numitore nepos agnitus 7, 8—8, 20. eidem Albam tradit una cum fratre 9, 4. in urbe condenda necatur 9, 7—15. — I 12, 15.

Ῥωμόλος frater geminus Remi, Martis et Iliae f. II 6, 6 ss. expositus a lupa et pico alitur

6, 15. 102, 7. a Faustulo et Larentia educatur 6, 18 s. Remo capto auxilium fert 7, 3—8, 20. Amulio necato Numitori cum fratre Albam dat 9, 4. fratre sepulto condit urbem 9, 4—10, 10. eius legio, populus, senatus 10, 11—11, 11. Sabinorum filibus raptis ipsisque victis Caeninenses facit cives Romanos 11, 12—12, 16. regni facit societatem cum Tatius 12, 17—14, 12. a Laurentibus non violatur 14, 13 s. cum Ventibus indutus facit 15, 10. tyrannus fit 15, 17. eius vestitus 15, 20. eius Celeres 16, 1. 34, 14. Albae dat libertatem 16, 6. Sabinis annum praesidem praeficit ibid. senatum pro nihilo ducit 16, 10. obit 16, 16—18, 3. eius vitae et regni spatium 18, 3. Quirinus colitur 17, 18 s. — I 12, 15. II 18, 6. 23, 5. 411, 5. 12. 546, 21.

Ῥωξάνη 1. Alexandri M. uxor I 343, 2. 353, 3.

— 2. Herodis filia I 453, 15 s.

Ῥωσία III 513, 7. 9. *Ῥῶς* gens Scythica Tauri accola III 404, 6—11. fiunt Christiani 435, 5—436, 5. a Romanis victi 476, 15—477, 16. 522, 17—525, 3. 527, 7—535, 9. 10. 631, 6—633, 18. — III 484, 19. 513, 13. 536, 3. *Ῥωσικός* III 476, 15. 513, 11. 552, 18. *Ῥωσός* Ciliciae urbs III 501, 17.

Σ

Σαβά Aethiopiae urbs regia, post Meroë dicta I 55, 4—11.

Σαβατος pontifex I 205, 14.

Σαββάτιος 1. Armeniam tradit Arabibus III 231, 9.

— 2. s. *Κωνσταντίνος* Leonis V. f. castratus et relegatus vocem amissam recuperat III 336, 2—337, 7.

Σαβεῖ vir tribus Beniamiticae I 136, 17.

Σαβέλλ martyr sub Apostata III 65, 4.

Σαβέλλιος haereticus II 592, 16.

Σαβίνα, v. *Ποικιλία Σαβίνα*.
Σαβίνοι Lacedaemoniorum coloni II 12, 1. eorum filiabus raptis et pugna facta Romani fiunt cives 11, 12—14, 10. eorum praeses annuus 16, 6. eorum et Romanorum dissensio post mortem Romuli 18, 6—19, 7. Numa Sabinus a Romanis rex fit 19, 10. sub Anco Marcio afflicti 25, 14. a Tarquinio Prisco victi 29, 3. a Romanis victi 48, 20. 49, 3. 22. cum iisdem faciunt pacem 50, 5. a M. Valerio fugantur 52, 11 s. cum Aequis inferunt bellum Romanis 67, 8 s. — II 33, 1.
Σαβίνος 1. praetor ab Iudaeis obsessus liberatur a Varo I 467, 17—468, 16. 469, 10. — 2. Titi miles Syrus I 536, 10 s. — 3. v. *Καλονίσιος* et *Κορνήλιος* 29.
Σάβος [*Σαβός*] Arabiae felicis rex II 413, 1.
Σαγγάριος s. *Σάγγαρις* flumen III 159, 3. 10. 710, 4.
Σαδδουκαίοι Iudaeorum secta I 390, 20—391, 8. 475, 10—16.
Σαδών 1. sacerdos Iudaeus e genere Phineis I 134, 19 s. 141, 12 s. 143, 20. 144, 5. — 2. Phariseus I 474, 4.
Σαήτ ὁ *Ἀπόχαυ* Cretae ameras per Photium vastat oram et insulas Aegaei maris, sed vincitur III 429, 10—430, 14.
Σάκαι ad Cyrum deficient I 276, 22.
Σακουδίων, v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*.
Σαλά Cainani f. et eius posterum I 33, 11.
Σαλαθιήλ Zorobabelis pater I 313, 15.
Σαλαμψιώ Herodis filia I 488, 1.
Σαλαπία, v. *Σαλπία*.
Σαλμανασόρ Assyriorum rex subigit Iudaeos I 9, 15. 192, 19. Chuthaeos in Israëlitarum terra collocat 193, 17—194, 15. 304, 16.
Σαλούσιος praef. praet. et sibi et filio recusat dignitatem im-

peratorium III 72, 1—6. cum ceteris Valentinianum creat imperatorem 72, 6. non dimissus a Valentiniano 73, 5.
Σαλπία [*Σαλαπία*] Italiae urbs Romanis proditur II 218, 11—219, 4. Hannibalem repellit 224, 1. *Σαλπυοί* II 224, 4.
Σάλων Dalmatiae urbs, Diocletiani patria II 618, 10.
Σαλώμη 1. Antipatri filia, Herodis soror I 404, 7. eius nominis vis 453, 22. inimica Iosephi, mariti, Mariammae, Alexandrae 424, 16 s. 429, 7. 430, 2. 431, 3. Masadis collocata 427, 20. inimica filiorum Mariammae 437, 14 s. 438, 5. Berenice eius filia 437, 22. Glaphyrae inimica 444, 1 s. cum Alexandro dicitur rem habuisse 446, 14. Pherorae, Antipatri, Phariseorum inimica 454, 5 s. 460, 8 s. Alexas eius maritus 463, 17. ultimum Herodis iussum non perficit 463, 17. 465, 8. ei Iamnia, Azotus, Phasaëlis legantur ab Herode 464, 19. 471, 8. Archelai inimica 467, 8 s. — 2. Herodis filia I 453, 15. — 3. v. *Ἀλεξάνδρα* 1.
Σαμαίας propheta I 152, 10.
Σαμαίος s. *Σαμαίας* Herodis amicus I 406, 9. 419, 12. 435, 4.
τὸ Σαμαραϊὸν ὄρος I 157, 19.
Σαμάρεια urbs I 157, 17. 21. 158, 19. 160, 3. 163, 18. 172, 20. 174, 18. 176, 19. 177, 5. 182, 9. 188, 17. 192, 4. a Salmanassare capta 9, 15. 193, 17 ss. ibi Chuthaei collocantur 194, 1 ss. 208, 10 ss. 304, 16. ibi templum a Sanabalete aedificatur 328, 13. Cleopatrae data 360, 10. eius vectigalia Iosepho vendita 361, 23. ab Hyrcano I. deleta 390, 2 ss. ibi Herodis familia collocata 415, 18. *Σαμαεῖται* s. *Σαμαεῖς* Iudaeis infensi I 314, 6. 316, 7. 10. 319, 5. 16. legatos mittunt ad Alexandrum M. 355, 3—14. dicunt se Hebraeos esse et Sicimitas Sidonios appellari 355, 8. 367, 11.

- eorum templum 356, 7. 367, 11. a Pilato e Garizimo monte pulsi 482, 16 s. 483, 1. infensi Iudaeis sub Ventidio Cumano 514, 15 s. 515, 6. — II 474, 13.
- Σαμοθράκη** II 273, 11. III 481, 16.
- Σάμος** insula II 415, 12. 19. III 572, 2. 736, 19—737, 6. *Σάμος* III 131, 8.
- Σαμόσατα** Syriae urbs I 416, 5. II 385, 21. III 235, 8. 394, 16. *Σαμοσατός* II 603, 9.
- Σαμωνήλ** 1. Elcanae f. I 96, 12—97, 16. eo auctore Israëlitae liberantur a Palaestinis 100, 1—18. Saulum facit regem 100, 18—107, 22. Davidem facit regem 108, 1. 113, 4. 13. obit 117, 5. eius manes 119, 14 ss. — I 121, 22.
- 2. Bulgarorum rex III 495, 11. 547, 5. 14. Romanos invadit 548, 2. Basilium II. fugat 548, 12—549, 13. fugatur a Nicephoro Urano 558, 12—559, 10. multae eius urbes expugnantur et ipse a Basilio II. fugatur 559, 11—560, 18. regno paene privatus obit 563, 3—564, 8. 15. — III 564, 19. 598, 13. 599, 15.
- Σαμψών** Manoës f. Iudaeorum index I 89, 16—94, 2.
- Σαμωνᾶς** Agarens eunuchus Leonis VI. protospatharius fit III 445, 2—8. ad Agarenos fugiens reducitur ad Leonem, apud quem etiam tum permultum potest 448, 7—449, 6. insidiis factis efficit, ut Andronicus fugiat ad Agarenos 450, 2—14. eiusdem reditum impedit 450, 14—451, 13. eius pater adit Cpolim 452, 11—18. relegatur 453, 2—454, 17.
- Σαραβαλίτης** Darii Codomanni satrapa I 328, 7 s. ad Alexandrum M. deficit 329, 2. templum in Garizimo condit 329, 7.
- Σαραβαρηνός** monachus Basilio I. ostendit Constantinum viventem post eius mortem III 436, 9—17. potentissimus apud Basilium 436, 17. eius insidiis Leo capitur 437, 3—438, 10. Leo VI. eum punit, sed post benigne tractat 440, 10. 17. 441, 13—18.
- Σαούλ** Cisi f. Beniamita Hebraeorum rex I 101, 13 ss. Ammanitas vincit 102, 20 s. Palaestinos alios vincit 104, 10—106, 17. eius liberi 106, 17. Samueli non obtemperat ideoque deo infensus 106, 19—109, 2. sub eo David Goliath necat 109, 3—111, 3. Davidi insidiatur spiritu malo (cf. III 587, 15) correptus 111, 3—119, 12. de bello Palaestinorum anxius mulierem adit fatidicam 119, 12 s. cum filiis cadit 121, 2 ss. eius regni spatium 121, 22. — I 122, 1—21. 123, 18. 22. 127, 4. 133, 2. 13. 137, 19. 23. 205, 1.
- Σαπώρης** 1. I. Artaxerxis f. Sasanida a Gordiano III. victus II 581, 19. cum Philippo Arabe pacem facit, quae post abrogatur 583, 3. 5. vir magna corporis mole 583, 7. Valeriano bellum infert eumque capit 593, 10—22 (alii referunt Valerianum ultro venisse ad eum 593, 23—594, 11). captis Antiochia, Tarso, Caesarea a Callisto victus domum redit 594, 12—595, 17. ab Odenatho vincitur 595, 18. crudelis in reditu 596, 4. — II 616, 4.
- 2. II. cum Constantio II. bellat III 27, 7 s. Narsei f. 29, 4. tertio Narsei f. caecato Hormisdam in custodia tenet 30, 2. Hormisdæ fugienti ad Romanos uxorem mittit 30, 14. cum Constantio II. prospere bellat 31, 3. vulneratur 31, 5. Nisibin frustra obsidet 35, 1—36, 19. indutias facit cum Romanis, Massagetis Persiam diripientibus 36, 19. 37, 2. contra eum mittitur Gallus Caesar 39, 8—15. cum Constantio II. bellat 48, 5—19.
- Σαρακηνοί** III 214, 1. 218, 9. 224, 11. 368, 17. 373, 11. 398, 10—399, 3. 400, 3. 451, 2. 490,

19. 491, 4. 8. 500, 16. 550, 9. 590, 16. 634, 5. 635, 4—636, 11.
- Σάρραρις** numen I 351, 18.
- Σαράριων** 1. episcopus Antiochiae II 539, 12. 559, 14.
- 2. Alexandrinus II 588, 3—23.
- Σάρβαρος** Chosroae II. archisatrapa ab Heraclio victus III 208, 12. Chosroae insidias parat 210, 1—16.
- Σαρδανάπαλος** dicitur Eleagabalus II 567, 1.
- Σάρδεις** urbs I 291, 2. 22. 293, 15. 334, 12. III 83^F 12. **Σαρδιανολ** I 291, 7.
- Σαρδιαῖοι** gens Italica II 169, 16. 20. 174, 17.
- Σαρδιανός** episcopus Hierosolymitanus II 575, 6 (v. ann. cr.).
- Σαρδική** urbs = *Τριδιτύζα* III 13, 14. 98, 7. 548, 14. 559, 11. 684, 8.
- Σαρδώ** s. **Σαρδών** (?) (II 306, 12) insula I 227, 9. II 107, 17. 131, 2. 137, 11. 142, 12. 16. 143, 14. 145, 1. 165, 4. 167, 3. 13. 205, 18. 208, 10. 241, 12. 313, 16. 367, 8. 371, 18. 372, 20. 376, 3. III 163, 17. **Σαρδόνιοι** II 166, 19. 21. 167, 9. 11. 168, 1. 171, 12. 194, 17. **Σαρδόνος** (?) II 168, 5.
- Σαρπηθά** I 159, 7.
- Σαρμάται** populus II 611, 6. 623, 12. III 13, 9.
- Σάρρος** flumen dividit Mopsuestiam III 502, 8.
- Σάρρα** 1. Abrahami uxor, Isaci mater I 34, 12. 35, 3. 11—36, 2. Ismaëlem cum Agare expellit 36, 3—7. obit 36, 20.
- 2. Tobiae uxor I 255, 15. 256, 1. 257, 3. 17.
- Σατορνίνος** 1. Paulinae maritus I 480, 19 s.
- 2. Antiochenus II 522, 19.
- 3. Maurusius contra Probum insurgit II 609, 10.
- Σάτυρος** [σάτυρος] I 336, 13.
- Σαύνιον** s. **Σαυνίτις**, cuius terrae incolae **Σαυνίται** II 97, 1 s. 7 s. 16 s. 98, 11. 99, 15. 19. 100, 4. 12. 101, 20. 103, 3—105, 18. 122, 17—123, 10. 124, 7. 15. 126, 13. 128, 2. 130, 5. 143, 1. 3. 191, 10.
17. 192, 2. 193, 1. 206, 16. 209, 18. 211, 7. **Σαυνιτικός** II 202, 8.
- Σαυος** flumen Moesiam a Pannonia disternit II 408, 7.
- Σαυρομάται** populus II 426, 8.
- Σεβάστεια** urbs III 693, 13. 694, 14.
- Σεβαστή** urbs I 452, 11. **Σεβαστηνολ** I 505, 2 s.
- Σεβαστή** titulus III 620, 14. 648, 3. 11.
- Σεδεκίας** 1. pseudopropheta I 166, 16.
- 2. rex Hierosolymitanus I 202, 11—205, 1. 206, 20.
- Σεδράχ**, v. **Αναβας** 1.
- Σετ** pater Iesu sacerdotis I 472, 15.
- Σεθί** pater Annae pontificis Iudaei I 476, 16.
- Σεϊανός** [Σηϊανός] apud Tiberium potens Drusum II. veneno tollit II 440, 3. Agrippinam perdit 440, 16. Iulia Drusi II. filia ei desponsa 442, 8. ipse et liberi eius necantur 442, 8—15. — II 442, 19. **Σηϊανός** I 495, 20.
- Σελά** uxor Lamechi eiusque posterii I 24, 18—25, 4.
- Σελεύκεια** Babyloniae urbs I 385, 17 s. II 527, 14. 550, 12. 610, 22. **Σελευκίς** I 386, 3.
- Σέλευκος** 1. I. Nicator I 226, 5. 234, 14.
- 2. Antiochi M. f. Lysimachiae relictus II 256, 19. Lysimachia Pergamum missus 262, 8. 13. patri succedit, obit 267, 4. — I 365, 7. 11. 372, 12.
- Σελήνη** 1. dea quacum rem se habere Caligula dicit II 456, 5. 457, 3.
- 2. Cleopatra vocabatur II 393, 17. dicebatur Cleopatra minor 407, 17.
- Σελινοῦς** Ciliciae urbs II 513, 13.
- Σελοῦμ** 1. Israëlitarum rex I 190, 15—18.
- 2. Oldae maritus I 199, 7.
- Σελτέ** Patzinaca ab Isaacio Comneno victus III 671, 7.
- Σεμελ** Saulis cognatus I 133, 13. 136, 2. 142, 9. 144, 6.

Σμηρών a quo Zambres locum emit, ubi condit Samariam I 157, 17.

Σεμπρώνιοι 1. C. Sempronius [Blaesus] cos. in reditu ex Africa tempestate capit incommodum II 151, 18—152, 3.

— 2. [Ti.] Sempronius Gracchus Ligures vincit II 164, 20.

— 3. [Ti.] Sempronius Longus cos. II 182, 2. ab Hannibale vincitur 185, 17. Hannibalem vincit 186, 11. cum Hannibale congregitur 186, 21.

— 4. Ti. Sempronius Gracchus mag. equitum II 201, 1. cos. 205, 19. proconsul Hannonem vincit 209, 11. necatur 211, 2.

— 5. P. Sempronius [Tuditanus] Philippico bello Apolloniam venit II 233, 7. cos. Hannibali opponitur 234, 9.

Σεναάρ campus I 29, 19.

Σενάτος, v. *Κωνσταντινούπολις*.

Σεναχηρείμ Assyriorum rex Enemesari succedit I 254, 4. cum Ezechia bellat 194, 16—196, 21. 254, 4. a filiis necatus obit 196, 21. 254, 10. Nachordanus ei succedit 196, 21. 254, 10.

Σενέκας, v. *Αναΐος*.

Σενεκάς Hierosolymorum pontifex II 522, 4.

Σένη Gallicae urbs, ubi Hasdrubal vincitur II 225, 1.

Σεξίλλιος mensis dicitur Augustus II 420, 5.

Λούκιος Σέξτιος trib. pl. cum C. Licinio II 90, 3.

Σέξτος Αφρικανός scriptor II 581, 15.

Σέξτος δ Βοιωτός Stoicus, magister M. Aurelii II 527, 2.

Σέξτος, v. *Πομπήιοι* 3.

Σεπτέβριος mensis III 469, 14. 671, 11. 679, 16. v. *Σεπτέμβριος*.

Σεπτέμβριος (?) mensis II 399, 3. v. *Σεπτέβριος*.

Σεπτίμιος 1. Pompeium a tergo traicit II 326, 13.

— 2. D. Clodius Septimius Albinus Britanniae praef. fit Septimii Severi amicus II 544,

13—545, 2. ab eodem victus se necat 549, 17—550, 10.

— 3. L. Septimius Severus Pannoniae praef. II 544, 13. Septimii Albini amicus 544, 17 s. contra Didium Iulianum profiscitur 545, 2. imperator 545, 19. eius acta 546, 1—19. 547, 7. ei imperium signis praesignificatum 546, 20—547, 6. Pescennium Nigrum vincit et necat 547, 9—18. poenas sumit de Nigri studiosis 547, 19—548, 8. tantum capit et multat 548, 9—549, 11. III 15, 18. 19, 1. Illans Nisibim venit II 549, 12. Septimium Albinum vincit 549, 17—550, 10. Parthos vincit 550, 11. Iulium Crispum et Laetum necat 550, 19. in Arabiam, Palaestinam, Aegyptum profiscitur 551, 5. Plautianus praef. sub eo 552, 7. Antoninus et Geta eius filii 552, 18. 553, 2. Bullas Felix latro sub eo 553, 5—19. expeditio eius Britannica 553, 20. 554, 21—555, 5. altera eius expeditio Britannica 555, 16. a Caracalla ei parantur insidiae 555, 6—15. obit 555, 17. eius regni et vitae spatium 555, 21. eius vitae ratio 556, 3. Christianos persequitur 556, 12. sub eo Leonidas Origenis pater et Origenes 556, 11—558, 22. sub eo pontifices Romae, Alexandriae, Hierosolymorum, Antiochiae 558, 10. 559, 1—16.

Σεπφώρα Raguellis filia, uxor Moysis I 55, 19. 56, 17.

Σεπφωρίς Galilaeae urbs I 468, 18.

Σέρβια, τὰ urbs a Basilio II. capta III 559, 16.

Σέρβοι III 617, 13. = Crovati 713, 1.

Σέρργιος 1. I. Cpolitanus patriarcha III 201, 4. 203, 16. 208, 19. 212, 16. 213, 3. 15. 217, 11. 226, 8.

— 2. Siciliae praetor contra Leonem III. seditionem movet III 253, 15. a Paulo vincitur eique se dedit 254, 4—255, 9.

- 3. II. Cpolitanus patriarcha Photio coniunctus genere III 558, 8. 561, 3. 567, 4. 6.
- 4. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία*.
- Σερβίβ unus de ducibus Iudaeorum in patriam redeuntium I 313, 18.
- Σερουϊανός, v. *Σευηριανός*.
- Σερουίλιοι 1. [P.] Servilius [Priscus Structus] favet plebi II 52, 3.
- 2. C. Servilius [Structus Ahala] Cincinnati mag. equ. Sp. Maesium necat II 73, 13 s.
- 3. [Cn.] Servilius Caepio cos. in reditu ex Africa incommodum capit II 151, 18—152, 3.
- 4. P. Servilius [Geminus] (*Πούπιλος Γάιος καὶ Ἀθήλιος Σερουίλιος* II 152, 4. v. ann. cr.) cos. praeter alia loca capit Himeram II 152, 4. iterum cos. Lilybaeum et Drepanum obsidet 159, 1—16.
- 5. [Cn.] Servilius Geminus cos. II 187, 13. 188, 1. ex Africa praedas agit 194, 15 s.
- 6. Cn. [Servilius] Scipio [Caepio] cos. Hannibali et Magoni oppositus II 235, 22—236, 5.
- 7. C. Servilius cos. Hannibali et Magoni oppositus II 235, 22—236, 5.
- 8. M. Servilius [Pulex Geminus] cos. II 241, 10.
- 9. Servilius Sullae et Pompeii aequalis II 302, 12.
- 10. [P.] Servilius [Vatia] Isauricus cos. Caesaris collega II 321, 6.
- 11. [P. Servilius] Casca unus de Caesaris percussoribus II 334, 13.
- Σερούτιος Τούλλιος 1. Ocrisiae maritus II 30, 6.
- 2. Servii Tullii et Ocrisiae f. II 30, 6. Tarquinio Prisco acceptus 29, 14. 30, 6. de eo prodigia 30, 9. in patricios et senatores lectus 30, 11. fit rex 30, 14—32, 3. plebeios patres legit 32, 3. bellat cum Veientibus et Tuscis 32, 17. Dianae templum condit 32, 19. Tar-

- quii filiis suas filias coniungit 33, 10—21. necatur 33, 21—34, 13. eius regni spatium 34, 14. eius studiosos Tarquinius Superbus necat 35, 3.
- Σερούχ Ragavi f. I 33, 16.
- Σέρραι urbs III 6, 5. 547, 9.
- Σερτώριος [Q.] Sertorius cum Metello et Pompeio pugnat II 303, 5—13. necatur 303, 14.
- Σευήρα Valentiniani I. uxor. Gratiani mater III 74, 2. 4.
- Σευηριανός [Σερουϊανός] ab Adriano necatus II 519, 11 s.
- Σευήρος Ἀλέξανδρος Iuliae Mamaeae f. Basianus dictus adoptatur ab Eleagabalo II 570, 3. ei Eleagabalus frustra insidias parat 570, 7. imperator Mamaeam facit Augustam 571, 5. Domitius Ulpianus eius praef. praet. 571, 10. nonnullae sub eo seditiones 571, 15—20. matris iussu uxorem dilectam relegat 572, 1. cum Artaxerxe Sassanida pugnat 572, 22—573, 21. aeger 573, 21. cum Germanis pugnat 573, 22. a Maximo Thraece per centurionem necatus 574, 1—15. sub eo Christiani honorantur 574, 21. 575, 13. multi eius familiae Christiani 575, 17. sub eo Hippolytus 575, 1. episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum sub eo 575, 1—7. eius regni spatium 575, 8.
- Σευήρος Ὀστυλιανός imperator contra Philippum Arabem II 582, 18—21.
- Σευήρος 1. Antiochiae episcopus II 628, 16. Alamundarum ad haeresin trahere frustra studet III 139, 14—140, 14. ex sede Antiochensi Aegyptum fugit illamque turbat haeresi 146, 7. — III 166, 4. 167, 10. 213, 14. 15.
- 2. v. *Σεπτίμιος* 3.
- 3. v. *Κωνσταντινούπολις, λουτρό*.
- Σήθ Adami f. I 25, 5—16.
- Σηιανός, v. *Σείανος*.
- Σηλυβρία urbs III 121, 18. 144, 4. 280, 15.

Σηλώμ urbs I 79, 21 s. 96, 15.
 Σηλωνίτης I 150, 13.
 Σήμ Noae f. I 26, 9. 29, 11 s. 30,
 13. 33, 1 ss.
 τὰ Σηρῶν νήματα III 172, 1—
 173, 2.
 Σηῶν Moabitarum et Ammo-
 raeorum rex I 70, 18.
 Σθλαβικός III 229, 18. 230, 21.
 300, 9. v. Σκλαβνοί.
 Σιαγών Iudaeae locus I 92, 12.
 Σιβά procurator servorum Mem-
 phibosthis I 127, 10. 133, 8.
 136, 7.
 Σιβύλλα oracula Sibyllina Tar-
 quinio Superbo vendit II 38,
 1 s. oracula Sibyllina 38, 9. 11.
 196, 12. 21. 331, 10. III 331, 4.
 Σίγαιον Troadis promunturium
 III 13, 16.
 Σίγγαρα urbs Persis cessa III
 70, 12.
 Σίγηρος [Σιγηρός] Domitiani cu-
 biculi custos II 501, 16.
 Σίδη urbs III 707, 8. 708, 5. 725, 1.
 ἡ Σιδηρά regio in confinio Bul-
 gariae et Romanorum III 389,
 6.
 Σιδῶν urbs I 32, 16. 158, 19. 159,
 7. Σιδώνιοι II 415, 17. οἱ ἐν Σι-
 κμοῖς Σιδώνιοι I 355, 8. 367,
 11.
 Σιδώνιος Chanaanis f. condit
 Sidonem I 32, 16.
 σικάριοι Iudaeorum latrones
 I 520, 8 s. 522, 3. 560, 6 s. 561, 1.
 Σικελάγ Davidi assignatur ad
 habitandum I 120, 9. vastatur
 ibid.
 Σικελία insula; eam occupare
 studet Pyrrhus II 107, 17. 122,
 3. 11. Romanorum fit 163, 16.
 212, 13. 213, 1. 219, 5—16. Aga-
 renorum fit III 351, 7—16. 424,
 16. Romanorum fit 590, 16—
 591, 11. praeter Messanam fit
 Agarenorum 592, 14—594, 6.
 — I 227, 9. II 131, 2. 19 s. 137,
 15. 139, 22. 142, 9. 151, 6. 152,
 15. 182, 2. 205, 18. 208, 10. 209,
 18. 232, 19. 233, 10. 241, 14. 282,
 3. 300, 14. 306, 12. 313, 16. 353,
 22. 367, 8. 368, 1. 369, 20. 371,
 22. 372, 20. 377, 5. 379, 4. 14.
 381, 3. 10. 382, 15. 384, 5. 389,

7. 414, 20. 415, 12. III 26, 12.
 163, 17. 221, 2. 10. 17. 253, 15—
 255, 9. 268, 19. 287, 9. 295, 6.
 431, 14. 500, 16—501, 8. 568, 9.
 589, 16. Σικελιώτης II 328, 8.
 III 287, 12. Σικελός III 263, 4.
 Σικελικός III 579, 16. 593, 15.
 Σικελία [Caesarea] Mauretaniae
 urbs II 564, 10.
 Σίκιμα urbs I 42, 6. 44, 11. 80,
 16. 88, 11. 355, 8. Σικμιται I
 42, 7. 88, 13. 356, 7.
 Γραῖος Σικίννιος praetor contra
 Perseum missus II 269, 1.
 Λούκιος Σίκιος [Siccus] decem-
 virum dolo bello Sabino ne-
 catur II 67, 14.
 Σικυῶν urbs II 371, 17.
 Σιλανός, v. Τούνιοι 6. 11. 13.
 Σίλας Agrippae I. dux I 501, 8.
 502, 3—18. necatur 504, 16.
 Σιλβανός Magnentii tribunus
 ad Constantium II. deficit III
 40, 9. in Gallias missus deficit
 et necatur 47, 13—48, 4.
 Σιλβεστρος Romae episcopus
 II 625, 15. Constantinum I.
 baptizat III 8, 13—9, 9. vincit
 Zambren 10, 1—11, 20. cum He-
 lena profiscitur Hierosolyma
 12, 4.
 Σιλβήριος Romae episcopus II
 627, 4.
 Σίλιος Μεσσάλας cos. sub Di-
 dio Iuliano II 545, 14.
 Σίλιοι 1. C. Silius a Tiberio ne-
 catur II 467, 18.
 — 2. C. Silius Messalinae maritus
 necatur II 467, 18.
 Σιλούϊος Albae Longae rex II
 5, 4.
 Σιλώμ prope Hierosolyma I
 546, 12. 548, 8.
 Σίλων, v. Ποπέδιος.
 Σίμιλις centurio sub Traiano,
 praef. praet. sub Hadriano II
 520, 9.
 Σιμπλικίος Romae episcopus
 II 626, 15.
 Σίμων 1. Oniae f. Iudaeorum
 pontifex I 357, 12. 360, 16. 365,
 22.
 — 2. Θαθής Mattathiae f. I 367,
 15. 375, 14. 376, 10. 20. 377, 2.
 382, 13. 383, 10. Ionathae suc-

- cedit 384, 11—386, 21. — I 387, 8.
- 3. Boëthi f. ab Herode sacerdos factus I 433, 9. 457, 17. 453, 2 et 485, 1. 501, 5.
- 4. Boëthi f. *Κανθηρᾶς* pontifex I 501, 2. 19. 506, 8. 521, 9.
- 5. Herodis servus I 468, 21 s.
- 6. Essaeus I 473, 1.
- 7. Camithi f. pontifex I 477, 9.
- 8. Hierosolymitanus I 503, 3 s.
- 9. Iudae f. I 512, 21.
- 10. magus sub Claudio I. II 475, 6—19.
- 11. Giorae f. Iudaeorum dux I 525, 13. 16. 527, 2. 529, 21. 547, 7. 549, 15—550, 16.
- τὸ ὄρος Σινᾶ s. τὸ Σίναιον ὄρος I 56, 1. 59, 14. 61, 16 s.
- Σινώπη urbs III 241, 13. Σινωπέως I 333, 6.
- Σιρίκιος Romae episcopus II 626, 4.
- Σιριχά III 448, 10—16.
- Σίρμιον urbs II 597, 6. 605, 12. III 48, 5. 183, 4. 567, 10. 571, 11.
- Σιρόης Chosroae II. f. patrem et eius liberos necat III 211, 1
- 11. Persarum rex cum Heraclio facit pacem 211, 11.
- Σισάρας Iabis regis dux I 85, 11—86, 8.
- Σισινάκιος Thracensis Copronymi socius III 265, 15.
- Σισίνγιος 1. I. Cpolitanus patriarcha III 102, 19. 105, 18.
- 2. II. Cpolitanus patriarcha III 558, 5.
- Σιών fons I 141, 12. 214, 13.
- Σκαμανδρηνός, v. Βασίλειος 7.
- Σκήτις desertum Aegypti III 98, 10. 94, 3.
- Σκιπίων, v. Κορνήλιος 3. 4. 8. 9. 11. 12. 16. 17. 19—21. 24 et Σερούτιος 6.
- Σκιριτός fluit per Edesam III 149, 4—13.
- Σκλαβηνοί III 183, 16. v. Σθλαβικός.
- Σκλήραινα Constantini IX. concubina, tum uxor III 618, 9—621, 3. 646, 18.
- Σκληροί familia nobilis III 618, 13.

- Σκληρός, v. Βάρδας 4.
- δ Σκληρός Ρωμανός Sclerae-nae frater, magister et protostrator, Maniacis inimicus III 621, 11. 17. captus 660, 6.
- Σκοδρά urbs, ubi regia est Gentii Illyrici II 275, 8.
- Σκόπια, τὰ urbs a Basilio II. capta III 560, 15.
- Σκοπός locus prope Hierosolyma I 526, 16.
- Σκριβωνία Iuliae mater ultro exsul II 421, 18.
- Σκριβώνιοι. I. L. Scribonii Libonis S. Pompeii soceri filia fit uxor Octaviani II 369, 8.
- 2. Scribonius Proculus senator sub Caligula discerptus II 455, 20.
- Σκύθαι I 6, 4. 31, 1. 225, 3. II 584, 1. 590, 3—9. 13—21. 593, 4—10. 597, 14. 607, 16. 608, 10. III 77, 17. 78, 16. 19. 83, 1—84, 4. 137, 14. 144, 4. 204, 5. 263, 7 (v. Ειρήνη). 523, 15. 524, 15. 527, 7. 529, 10. 532, 6. 533, 4. 9. 534, 13. 571, 9. 600, 16. 601, 4. 617, 13. 631, 14. 642, 2. 671, 5. 7. 678, 3. Σκυθικός II 531, 3. 596, 20. III 80, 7. 83, 11. 404, 6. 603, 3. 641, 6. 678, 3. 740, 17.
- Σκυθική II 331, 7. — v. Βούλγαροι, Οἰζοί, Παζινάκαι, Ρῶς, Ταυροσκήθης.
- Σκύθης Pompeii servus II 326, 4.
- Σκυθόπολις antea Μεθσάμ I 121, 10. 383, 24.
- Σμέρδης 1. Cambysis frater I 305, 9—16. v. Ταναοζάρης.
- 2. magus Persarum rex I 305, 16 s. 307, 2—20. 309, 5—310, 4.
- Σμύρνα urbs II 357, 12. a M. Aurelio instaurata 531, 2. — II 531, 21. III 106, 18.
- Σοαιμίς [Σοαιμιάς], v. Τουλία (11) Σοαιμίς.
- Σογκρών Hispaniae urbs II 228, 13.
- Σοδομίται I 34, 12—19.
- Σόεμος ὁ Ἰντραῖος Herodis amicus I 427, 20. 428, 16 s. 430, 9—17.
- Σολιμᾶς cum classe sub Leone

- III. Coplim frustra aggreditur III 252, 9—253, 6.
- Σολομών Davidis f. I 130, 6. 141, 4—143, 3. XII annos natus fit rex 143, 4. eius acta 143, 5—144, 10. Pharaonis filiam ducit 144, 11. moenia Hierosolymitana altiora facit 144, 11. 148, 7. eius sapientia 144, 13—146, 13. 148, 12. templum aedificat 146, 14 s. Chananacos montis Libani accolat subigit 148, 10. regina Aethiopum et Aegypti ad eum venit 148, 16. in divinis institutis non permanet 149, 5 s. obit 150, 22. eius vitae et regni spatium ibid. — I 152, 8. 156, 3. 188, 1. 442, 4. II 518, 17. III 22, 3. v. ind. p. 774.
- Σόλυμα post dicitur Hierosolyma I 34, 19 s. 125, 10.
- Σόσσιοι [Σόσιοι] 1. C. Sossius cos. ad Antonium se confert II 392, 13—393, 3. — I 416, 8. 418, 3. 13. 22 s.
- 2. [Q. Sossius] Falco cos. contra Pertinacem imperator dicitur II 541, 14.
- Σουβά cuius regionis rex a Saulo subigitur I 106, 14.
- Σουλκοί urbs I 145, 10.
- Σουλπικιανός, v. Φλάβιοι.
- Σουλπίκιος 1. Ser. Sulpicius [Camerinus] cos. coniurationem servorum opprimit II 50, 11.
- 2. [Q.] Sulpicius [Longus] trib. mil. II 85, 21.
- 3. [Ser.] Sulpicius Rufus M. Fabii gener II 89, 15. trib. mil. cons. potest. ibid.
- 4. C. Sulpicius [Paterculus] cos. Sardinia vastata Libya repellitur II 145, 1. Hannibalem vincit 145, 6.
- 5. P. Sulpicius Galba cum Philippo bellat II 224, 11—19. 232, 6—14. 246, 6. 8. 247, 6—16.
- 6. [P. Sulpicius] Quirinius Syriam et Iudaeam censet I 474, 4. 476, 16. — I 476, 21. 512, 21.
- Σουναμίτις cuius hospitio utitur Elisaeus I 173, 6 s.
- Σούρας, v. Λικόνιοι 12.
- Σούσα Persarum metropolis I 230, 19. 231, 3. 275, 6. 302, 4. 305, 13. 318, 15. 321, 4. 327, 9. 334, 17. 340, 15. Σουσίς I 274, 18. v. Πάνθεια.
- Σουσακίμ Aegypti rex I 155, 20.
- Σούτριον urbs II 87, 16.
- Σοφία 1. Iustini II. uxor Augusta multis honoribus affecta III 174, 10—175, 2. aes alienum omnium solvit 175, 3. in regiam sibi cognominem migrat 179, 4. cum Constantina Mauricio coronam offert 191, 12. v. Κωνσταντινούπολις, λιμήν. Σοφριανός, v. Κωνσταντινούπολις, παλάτια 8.
- 2. Christophori uxor Augusta III 471, 1.
- 3. v. Κωνσταντινούπολις, εκκλησία.
- Σοφοκλής II 326, 4.
- Σοφωνίς Hasdrubalis Gisgonis f. filia Syphacis uxor pulcherrima II 231, 6—17. 234, 13. se necat 238, 8—239, 19.
- Σπάρτα in proverbio III 452, 6.
- Σπάρτη I 382, 21. II 254, 16. 255, 11. ab Achaeis capta 258, 18. Σπαρτιάται I 382, 23.
- Σπασίνου χάραξ I 506, 22.
- Σπερχειός flumen III 558, 12.
- Σπύρος Neronis libertus et uxor II 477, 18. 478, 2. 480, 19. 481, 14.
- Σπωλήτιον urbs II 189, 18. 21.
- Στάτεια Darii filia, uxor Alexandri M. I 349, 19.
- Στατιανός, v. Όπιοι 2.
- Στατίλιος [T.] Statilius Taurus contra Antonium pugnat II 396, 12.
- Στάτιοι L. Statius Murcus, v. Μάρκος 1.
- Σταυράκιος 1. logotheta sub Irene potentissimus a Constantino VI. excruciat III 290, 17—292, 15.
- 2. Nicephori I. f. corona ornatur III 304, 13. Theophano eius uxor 305, 14. in expeditione Bulgarica vulneratur 310, 7—311, 1. Adrianopoli rex salutatur 311, 12. Michaëli

- Rhangabae insidiatur affini 311, 15. monachus fit 312, 2. moritur et humatur 313, 1. eius regni spatium ibid.
- Στέφανος 1. Claudii I. servus I 514, 2.
- 2. Domitiani libertus II 501, 16. 502, 21. 503, 3. 9.
- 3. Romae episcopus II 592, 10—16.
- 4. Antiochiae episcopus II 627, 18.
- 5. Antiochiae episcopus II 628, 10.
- 6. Macarii discipulus haereticus III 226, 8.
- 7. Iustiniani II. eunuchus crudelissimus III 231, 14—232, 3. necatur 233, 6.
- 8. a Copronymo necatus III 275, 4.
- 9. I. Basilii I. f. clericus III 419, 5. Cpolitanus patriarcha 440, 11. 441, 1. 442, 7.
- 10. magister, Constantini VII. tutor III 457, 15. amotus 462, 14. a rege arcessitur 467, 9. regiam relinquit 467, 17.
- 11. Constantini Ducae f. re-legatus III 461, 6.
- 12. II. Cpolitanus patriarcha III 472, 17. 475, 5.
- 13. Romani I. frater a Constantino VII. tonsus et relegatus III 480, 10—481, 15. obit 482, 3. 495, 2. Romanus eius f. 482, 13. — III 484, 2.
- 14. Ioannis orphanotrophi frater, classis praefectus, Carthaginiensium principe elapso a Maniace verberatus efficit, ut ille custodiae mandetur III 592, 14—593, 15. Siciliam praeter Messanam amittit 593, 15.
- 15. v. Βοισθλάβος et Κωνσταντέφανος.
- Στελλίων Honorii tutor III 97, 18—98, 6. 99, 6.
- Στοιχοί II 527, 2.
- Στούδιος, v. Κωνσταντινούπολις, μοναί.
- Στουδίτης III 536, 7.
- Στράβων, v. Πομπήιοι 1.
- Στραβορωμανός magnus haereticus Nicephori III. necatur Nicephoritzen III 725, 16—726, 11.
- Στρατιωτικός, v. Μιχαήλ 10.
- Στρατονίκη castellum Pompeio tradit II 310, 12.
- Στράτωνος πύργος urbs post dicta Caesarea I 392, 15. 23. 503, 12. 518, 15.
- Στρογγύλον, v. Κωνσταντινούπολις.
- Στυλιανός 1. protopapa palatii sub Nicephoro II. Phoca III 500, 8.
- 2. v. Ζαούτζης.
- Στυππειώτης Basilii I. dux ab Agarenis victus III 424, 5—15. 503, 5.
- Συγγυτικοί haeretici III 136, 1.
- Σύλαιον urbs III 270, 3.
- Σύλλαιος I 448, 20.
- Σύλλας, v. Κορηήλιοι 23.
- Συμβάτιος patricius a Basilio I. sublatus III 419, 1.
- Σύμβολον mons [locus] prope Philippos II 359, 5.
- Συμεών 1. Iacobi f. I 39, 16. 42, 12 s. 16 s. 48, 17. 49, 9. ἡ τοῦ Συμεών s. Συμεωνίς φυλή I 81, 5. 72, 15.
- 2. avus Mattathiae I 367, 15.
- 3. δ Κλοπᾶ Hierosolymorum pontifex II 506, 14. 513, 20. 522, 4.
- 4. Bulgarorum rex bellat cum Leone VI. et Ungris III 442, 9—444, 9. pace ab Alexandro negata arma parat 457, 7. a Cpoli infecta re discedit 461, 14—462, 8. Adrianopolim captam amittit 463, 3—8. Leonem Phocam vincit 463, 9—465, 21. ab eodem victus 466, 1—4. bellat cum Lacapeno 470, 12—471, 1. Adrianopolim capit 471, 5—8. cum Lacapeno frustra colloquitur 471, 13—472, 7. a Chrobatis victus 473, 3. obit 473, 7—15. Petrus eius f. 473, 15.
- Σύμμαχος 1. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
- 2. interpres scriptorum Hebraeorum II 558, 12. 20.
- 3. Romae episcopus II 626, 19. III 137, 4.

Σύναδα, τὰ urbs III 453, 17. 454, 6.
Συράκουσαι s. *Συράκουσα* urbs
 II 136, 1—15. 21. 209, 18—212,
 12. III 138, 5. 221, 2. 254, 14.
 432, 9. 15. Galeagra pars eius
 muri II 211, 16. Achradina et
 Insula 211, 20. *Συρακούσιοι* II
 121, 18. 122, 11. 127, 16. 215, 4.
Συρία I 32, 3. 126, 22. 150, 8. 162,
 9. 163, 18—165, 4. 174, 9. 176,
 4 s. 177, 5 s. 179, 19. 247, 8. 248,
 1 s. 301, 20. 304, 6. 306, 22. 314,
 9 s. 317, 9. 319, 5. 336, 17. 355,
 20. 362, 8. 372, 1. 12. 385, 2.
 407, 3. 434, 4. 474, 3 s. 484, 19.
 515, 6. II 264, 1. 280, 4. 287, 10.
 308, 18. 311, 1. 312, 16. 329, 7.
 357, 4 s. 371, 1. 374, 19. 375, 2.
 378, 5. 379, 1. 385, 17. 404, 6.
 407, 8. 415, 17. 422, 13. 444, 4.
 484, 16. 490, 1. 497, 17. 513, 10.
 514, 20. 517, 17. 527, 8. 529, 20.
 530, 16. 544, 13. 572, 20. 573, 7.
 593, 10. 608, 15. 23. 616, 4. III
 200, 2. 215, 11. 224, 2. 235, 8.
 268, 14. 16. 357, 11. 363, 14.
 376, 5. 422, 8—423, 11. 431, 16.
 451, 5. 492, 9. 503, 11. 575, 9.
 576, 18. 690, 8. 11. 694, 12. ἡ
 ἄνω *Συρία* I 386, 4. (ἡ) *Κοίλη*
Συρία I 33, 8. 207, 21. 360, 3. 10.
 361, 23. 394, 23. 406, 21. 408, 6.
 II 514, 8. III 71, 1. 551, 20. 683,
 9. 749, 6. *Σύροι* I 33, 3. 115, 5.
 127, 23. 164, 14—167, 16. 178, 8.
 13. 17. 180, 17. 186, 2—187, 8.
 189, 2. 191, 18—192, 12. 195, 11.
 232, 6. 264, 16. 279, 13. 395, 3.
 II 277, 21. 356, 2. 529, 20. 567,
 16. III 503, 13. 576, 2. *Συρισί*
 I 295, 17.
Σύφαξ rex partis Libyae Africa-
 num maiorem et Hasdrubalem
 studet reconciliare II 227, 8.
 Sophonis eius uxor 231, 6. Car-
 thaginiensium fit amicus 231,
 18. Romanorum amicitiam simul-
 atul 234, 16. Poenis palam
 auxiliatur 235, 17. ab Africano
 maiore deceptus pellitur 236,
 8—237, 1. domum redit 237, 5.
 a C. Laelio cum uxore et fi-
 lio capitur 237, 6—240, 2. mori-
 tur 239, 20.
Συχέμ Emmori f. I 42, 9—43, 1.

Σφενδόνη, v. *Κωνσταντινούπολις*,
 τὸ . . . θῆταρον.
Σφενδοσθλάβος I. Russiae prin-
 ceptor a Nicephoro II. incita-
 tur contra Bulgaros III 513,
 7. a Sclero victus 523, 10—
 525, 3. a Tzimisce victus 530,
 4—535, 9. perit 536, 3.
 — 2. v. *Ἰωάννης* 30.
Σωβά Aegypti rex I 193, 16.
Σωβάκι imperator Ammanitarum
 eorumque sociorum I 128, 5.
Σωζόπειρα urbs III 376, 5.
Σωσίβιος Britannici magister
 necatur II 470, 10.
Σωτήρ 1. Romae episcopus II
 532, 4. 10.
 — 2. v. *Χριστός*.
Σωτηρόπολις nunc Pythia, urbs
 III 24, 7.
Σωφῆνη [*Σωφηνή*] Armeniae ma-
 ioris regio II 308, 18.
Σωφρόνιος Hierosolymitanus
 episcopus III 213, 6.

T

Ταγρολίπιξ Μονκάλετ Turco-
 rum sultanus Muchumeto suc-
 currit III 634, 12. Muchumeti
 regnum facit stipendiarium
 635, 2—636, 11. Babylonis sub-
 actis, Cutlumo victo ipse Ara-
 bes aggreditur 636, 11—637, 7.
 Cutlunus ab eo deficit 637, 7
 —12. Asanem contra Mediam
 mittit 637, 12. Alimum Abra-
 mium contra Romanos mittit
 637, 16—640, 15. ipse Romanos
 aggreditur 640, 15.
Τάιναρον promunturium II 398,
 19.
Τάκτιος imperator Scythas fu-
 gat II 606, 10 s. necatur 608,
 15 s. vitae eius et regni spa-
 tium 608, 5. 17. — II 609, 6.
Τανακύλις Tarquinii Prisci
 uxor II 30, 3—31, 6.
Ταναοξάσης s. *Σμέροδης* Cyri f.
 I 302, 20. 305, 9.
Ταξίλλης Indiae princeps I 233,
 23. 345, 9 s. 348, 4 s.
Ταρακίνα [*Ταροκίνα*] urbs II
 491, 15.
Τάρας urbs II 105, 14—111, 5.

- 122, 3—127, 13. 219, 17. *Ταράνιοι* II 105, 14—111, 5. 122, 17—127, 3. 131, 12. 211, 2. 216, 3. *Τάρας* Caracallae cognomen II 564, 10.
- Ταράσιος* Cpolitanus patriarcha III 289, 6—290, 9. 297, 1. 305, 1. 332, 8. eius monasterium v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί.*
- Τάραχος*, v. *Κωνσταντινούπολις, εκκλησία.*
- Ταρκύνιοι* I 227, 3. II 298, 8. — 1. L. Tarquinius [Priscus] Demarati f. II 26, 4—27, 8. rex Romanorum 27, 8—80, 2. eius regni spatium 30, 3. — II 30, 4. 11. 14 s. 31, 13. 33, 10 s. 38, 20.
- 2. δ *Σούπερβος* Tarquinii Prisci f. II 33, 10—34, 13. rex Romanorum 34, 14—37, 2. 37, 15—42, 17. frustra studet regnum recuperare 43, 2. 10 s. 45, 1—47, 12. — I 12, 17. II 332, 19.
- 3. *Άρρούνης* s. *Άρρων* [Tarquinius] Superbi f. II 40, 4. 19. 45, 3.
- 4. Sextus [Tarquinius] Superbi f. II 35, 22—37, 2. 15—21. 41, 5 ss.
- 5. Titus [Tarquinius] Superbi f. II 40, 4. 19.
- 6. Tarquinius Collatinus Lucretiae maritus II 41, 5. 19 ss. consul 42, 17. 43, 6. 44, 17. magistratus ei abrogatur 44, 20 s.
- Ταρκυνία* urbs Tarquinii II 26, 4. *Ταρκυνήσιος* II 26, 7. 42, 12.
- Ταρπητα* filia custodis Capitolii necatur a Sabinis prodito Capitolio II 12, 18—13, 9.
- Ταρρακίνα*, v. *Ταρακίνα.*
- Ταρσός* Ciliciae urbs I 31, 13—20. II 594, 12. III 63, 5. 68, 5. 71, 5. 405, 4. 423, 12—424, 15. 429, 7. 502, 3—503, 9. 693, 19. *Ταρσείς* II 356, 23. 357, 15.
- Ταρχανειώτης* Romani IV. dux III 699, 7.
- Ταρωνίτης*, v. *Μιχαήλ* 15 et *Ρωμανός* 9.
- Τατία* Titi Tatii filia, Numae uxor II 19, 17. 22, 16.
- Τατιανός* 1. Hadriani procurator II 514, 20.
- 2. Marciani hospes III 113, 13. 18. praef. urbis 114, 20.
- Τάτιος* Sabinus Capitolio capto necat Tarpeiam II 12, 18—13, 9. ab eius patria Romani Quirites dicuntur societate regni cum Romulo facta 13, 14—14, 12. cum Romulo dissentit 14, 13 s. necatur 14, 19. 18, 9. eius filia Numae uxor 19, 17.
- Τατούς* Patzinacorum dux cum Nestore contra Michaëlem VII. bellat III 713, 10 s.
- Ταύγετα*, τά mons II 254, 16.
- Ταυλάντιοι* Illyrii II 280, 14.
- Ταυρομένιον* urbs II 380, 8. III 446, 17.
- Ταυρος* 1. mons I 30, 14. III 55, 16. 404, 6. Maurus nunc dicitur 508, 13.
- 2. v. *Κωνσταντινούπολις.*
- Ταυροσκούθαι* III 527, 13. 631, 12.
- Τειχομηρός* Bulgariae rex nominatus a Doliano tollitur III 599, 4—600, 4.
- Τελέριχος* Bulgarorum rex Copronymum dolo circumvenit III 279, 17—280, 11.
- Τελεσφόρος* Romae pontifex II 522, 10. 525, 20.
- Τελέτζης* Bulgarorum dux a Copronymo victus III 271, 12—272, 7.
- Τέμπη* II 270, 8. 271, 7.
- Τέρβελις* Bulgarorum princeps Iustinianum II. Cpolim reducit III 237, 3—238, 5. cum eo Iustinianus II. foedus icit 238, 6.
- ή *Τερέβινθος* [Propontidis] insula III 481, 5.
- Τερέντιοι* 1. [C.] Terentius Varro cos. e strage Cannensi effugit II 197, 2—199, 20. 200, 19.
- 2. Terentius Maximus Pseudonero sub Tito fugit ad Artabanum II 496, 12 s.
- 3. Terentius Rufus a Tito praefectus exercitui Hierosolymis namenti I 550, 7.
- Τερτυλιανός* ab Eusebio citatur II 446, 2—16.
- Τερρική* Manichaeorum metropolis III 419, 17.

Τζάθος Lazorum rex ad Iustinum I. deficit et baptizatur III 148, 9.

Τζαμανθός urbs III 541, 16.

Τζαχᾶς Turcus ex insulis maris Aegaei ab Alexio I. Commoneno expulsus III 736, 17—737, 6.

Τζιμισκῆς, v. *Ιωάννης* 29.

Τζουρουλόν Thraciae castellum III 190, 5.

Τηριδάτης Armeniae rex sub Gallo II 589, 24.

Τήρων Herodis miles I 451, 7s.

Τιβεριάς Galilaeae urbs I 477, 17. 488, 10. 497, 20.

Τιβερῖνος 1. Albae Longae rex II 5, 9.

— 2. Eleagabali cognomen II 570, 16.

Τιβέριος 1. I. imperator natus XVI. die Novembris II 438, 4. maritus filiae Agrippae 418, 6. Augusti et Iuliae f. I 477, 7. Iulia ducta socius fit Augusti II 418, 8. multas gentes subigit 418, 10. Drusum sepelit 419, 7. 9. Gallos subigit et triumphat 420, 3s. Armenia attributa Rhodum proficiscitur 421, 1—10. Gaium colit 422, 9. de Gaio et Lucio mortuis suspectus Romae degit 423, 1. siderum peritus Thrasylo [Thrasyllo] utitur astrologo 423, 3—11. adoptatus contra Gallos missus 423, 20. cum Pannonicis gentibus pugnat 425, 8. 16. in Dalmatiam missus 425, 19. in Germaniam missus 427, 9. cum Germanico in Celticam facit impressionem 428, 5. ab Augusto honoratur 428, 11. ex Dalmatia Augusto mortuo redit 429, 16. de eodem laudationem habet 430, 7. imperator Romanus fit 433, 1. eius gens et natura 433, 1—434, 1. Germanicum timet 434, 1. 9. 435, 7. Agrippam necat 434, 7. quomodo Germanico superstite civitatem gubernarit 435, 11—437, 2. Liviam studet removere 436, 10—18. Drusus ex Agrippina

eius f. 436, 18—437, 2. quomodo post Germanici obitum egerit 437, 3. 439, 7. Clementem subigit 437, 14. obitu Germanici gaudet 438, 13. Pisonem de nece Germanici in iudicium vocat 438, 21. Galbae imperium praedicit 439, 15. cum Druso cos. 439, 20. Seianus apud eum potens 440, 3. 16. Druso II. sublato Germanici filios senatui commendat 440, 8. multos occidit 440, 15—441, 12. Liviam mortuam non honorat 441, 14. eius dicta 441, 20—442, 7. 443, 11. Seianum et eius liberos necat 442, 8. amoribus deditus et crudelis 442, 16. Caligulam magni aestimat Tiberio nepote spreto 443, 1—11. plerosque necat 443, 15—444, 2. Pseudodrusum capit 444, 2. necatur 444, 10—445, 4. eius vitae et regni spatium 444, 20. I 493, 14. de Christo ad senatum refert II 445, 7—446, 16. eius testamentum abolitum 446, 19. C. Silium necarat 447, 18. qualis fuerit adversus Iudaeos I 477, 7—496, 13. — I 242, 12. II 432, 10. 446, 17. 447, 4. 448, 2. 18. 22. 449, 12. 19. 462, 15.

— 2. Tiberius Gemellus Tiberii nepos ab avo spretus II 443, 2. ab eodem in testamento successor relictus 446, 19 (aliter I 492, 20). necatur II 447, 4. — I 492, 15. 489, 16. 491, 9.

— 3. Claudii I. cognomen II 460, 7. cognomen Neronis 469, 18.

— 4. Tiberius Alexander Alexandri alabarchae f., procurator Iudaeae I 512, 20s.

— 5. II. Caesar, tum rex ab Iustino II. declaratur III 178, 5—18. eius uxor et familia 179, 2. 198, 2. Persas fugat 179, 8—180, 16. balneas Blachernianas aedificat, multas aedes instaurat 180, 16. Chagano fabros mittit, quos ille cogit Danubii pontem struere 181, 9. Persas vincit 181, 14—182, 7. Germa-

- nus Caesar eius gener 182, 9. Mauricium Caesarem alterum generum salutat regem 182, 10. obit 182, 16. eius regni spatium ibid. — III 189, 13.
- 6. alterum imperatoris Mauricii nomen III 183, 3.
- 7. Constantis II. f. III 221, 5. 223, 1.
- 8. III. *Ἀνίμαρος* Leontium imperio privat III 234, 7—235, 4. imperator Arabes per Heraclium fratrem vincit 235, 5—13. Armeniam amittit 235, 13—236, 3. per Heraclium Agarenos e Cilicia pellit 236, 3. Philippicum relegat 236, 7. 240, 16. a Chagano petit, ut Iustiniani II. caput sibi mittat 236, 14. ab Iustiniano II. post regnum VII annorum necatur 238, 5—16.
- 9. Iustiniani II. filius III 239, 6. necatur 242, 10.
- 10. v. *Γρηγόριος* 5.
- Τιβερις* flumen II 5, 9. 6, 13. 82, 13. 127, 21. 181, 8. 190, 6. 213, 3. 261, 3. 360, 14. 412, 2. 444, 8. 462, 22. 471, 2. 474, 13. 570, 15. III 3, 12. v. *Θύβρις*.
- Τιγράνης* 1. I. Armeniae rex Cyri socius I 268, 1. 271, 4.
- 2. II. Armeniae rex a Pompeio vincitur II 307, 3. 308, 12—309, 4. Zosime eius uxor a Romanis capta 313, 7. — III 35, 5. I 396, 19. 397, 2. 399, 12.
- 3. III. minor, Tigranis II. f. a Pompeio arcessito Sophenen accipit II 308, 12. vincitur 309, 1. 313, 7.
- 4. IV. Armeniae rex II 421, 1.
- Τίγρης* s. *Τίγρις* flumen I 22, 8. 256, 14. II 512, 17. 611, 10.
- Τιγυθηνοί* Gallorum populus a Caesare domitus II 315, 21.
- Τίμαιος* Antiochiae episcopus II 613, 2.
- Τιμησοκλής* socer Gordiani III. praef. praet. II 582, 2.
- Τιμόθεος* I. Cpolititanus patriarcha III 136, 9. 141, 5.
- Τιμόκλεια* matrona Thebana Theagenis soror necat Thracem, a quo vi struprata erat I 332, 17. 333, 4.
- Τισιήνος*, v. *Γάλλος* 1.
- Τίτιος* M. Titius Antonii dux S. Pompeium capit et necat II 385, 3—15. contra Antonium pugnat 396, 12.
- Τίτος* 1. Vespasiani f. II 489, 5. Vespasiani comes I 524, 4—526, 2. Hierosolyma expugnat 526, 3—549, 14. eius decreta de Simone 549, 15—550, 10. Iudaeis Antiochenis prisca iura reddit 553, 1 s. Alexandria in Italiam navigat 553, 12 s. ei in Iudaea succedit Lucius Bassus 554, 4. Romae triumphat 550, 11. II 494, 13. de morte patris suspectus 495, 8. imperator optimus 495, 15—496, 11. eius vitae et regni spatium 495, 18. sub eo Pseudonero 496, 12. primo eius anno Herculeum et Pompeii opprimuntur 496, 19—497, 20. eius acta et dicta 497, 21—498, 10. sub eo Anencletus Romanorum fit episcopus 498, 11. obit 498, 14. rem habuit cum Domitia 498, 20. Iulia eius f. 499, 13. — I 516, 17. II 490, 7. 495, 1. 5. 499, 3. III 120, 6.
- 2. v. *Κύντιοι* 4.
- Τορνίκιος*, v. *Δέων* 19.
- Τουλλία* Servii Tullii filia II 33, 17. 21. 34, 10. se necat 42, 12.
- Τούλλιοι* 1. Tullus Hostilius rex II 23, 3. Romuli memor 23, 5. Albanos foederatos facit 23, 7—24, 9. Albam delet, Mettium necat 24, 10 s. superstitiosus 24, 19. a Latinis timetur 25, 5. obit 24, 20. eius regni spatium ibid. ei Ancus Marcius succedit 22, 16. 25, 1.
- 2. M. Tullius cos. cum Ser. Sulpicio servorum coniurationem opprimit II 50, 11.
- 3. Attius Tullius Volscus II 59, 2.
- 4. M. [Tullius] Cicero censet post Caesarem occisum fiat oblivio rerum II 336, 20. eius somnium de Octaviano 340, 5.

censet Antonium iudicandum esse hostem 343, 1. necatur eiusque lingua a Fulvia pungitur 352, 19. — II 353, 16.

— 5. Q. [Tullius] Cicero Marci frater proscriptus servatur II 353, 16.

Τούρβων praef. praet. sub Hadriano II 520, 3.

Τούρκοι III 187, 16. *οἱ περὶ τὸν Ἰστρον* s. *Ὀγγροὶ* 442, 17—444, 3. Cf. 484, 7. societatem iungunt cum Constantino VII. et baptizantur 484, 7—19. Turcis. *Ὀγγροὶ* Thraciam vastant 512, 18. incolae Pannoniae 523, 15. gens Hunnica ad Caucasum 634, 3. sub Tangrolipice Mucaleto succurrunt Muchumeto 634, 5—635, 2. Muchumetum fugant et necant 635, 2—636, 2. Agarenos sibi parere cogunt 636, 2—11. totum Orientem usque ad continentem Cpoli obversam subigunt 636, 11—641, 4. — III 643, 14. 692, 12—694, 4. 694, 14—695, 16. 696, 13—703, 11. 709, 10—712, 12. 715, 11. 718, 1—720, 5. 724, 7. 736, 17—737, 6. 742, 15—743, 4. 756, 3—758, 13.

Τούρκος, v. *Βαρδάνης* 2.

Τουρκουάτος, v. *Μάλλιοι* 4. 6. 7.

Τούρνος Latinorum rex II 4, 5—12.

Τραϊανός M. Ulpius Nerva Traianus cum Germaniam obtineret, a Nerva adoptatus et Caesar dictus II 507, 6. 9. imperator ex Hispania genus ducens 507, 16. eius natura, acta, dicta 507, 16—508, 14. 510, 21—511, 9. Plotina eius uxor 508, 14. eius bella Dacia 508, 16—510, 20. Armeniam subigit 511, 9. Optimus et Parthicus dictus 511, 13. terrae motus sub eo 511, 18—512, 12. eius bellum Parthicum 512, 13—513, 4. Iudaeos domat 513, 5—10. obit 513, 13. 514, 20. eius vitae et regni spatium 507, 16. 513, 18. sub eo Symeon et alii martyres 513, 20. 514, 8. mitior in Christianos fit 514,

3. sub eo episcopi Hierosolymorum, Antiochiae, Romae, Alexandriae 513, 20. 514, 8. — II 520, 9.

Τραϊανούπολις s. Selinus, Ciliciae urbs II 513, 13.

Τραπεζοῦς metropolis urbium ponti Polemoniacy III 166, 4. — III 158, 14. 680, 11.

Τρασαμούνδος Arianus Vandalorum rex III 161, 1.

Τραχωניתις regio Syriae I 33, 8. 464, 19. 516, 5.

Τρεβώνιοι [C.] Trebonius Brutum pecunia iuvat II 356, 4. Cassium iuvat 356, 22. necatur 357, 12.

Τριάδιτσα = *Σαρδική* III 548, 14.

Τριβαλλοὶ Moesiae populus I 6, 1. II 408, 10. III 617, 13.

Τρίπολις Syriae urbs I 372, 12. 390, 8. II 280, 4. III 471, 9. 557, 18. *Τριπολίτης* III 471, 10.

τὸ Τρισάγιον III 112, 15. 138, 12.

Τριφύλλιος a Nicephoro I. veneno tollitur III 303, 13.

Τροία III 18, 16. *Τρώες* II 196, 15. *Τρωικός* I 285, 1. II 3, 1.

Τροκοῦνδος a Basilisco contra Zenonem missus ad illum deficit III 129, 11. 12.

Τρύφων 1. Alexandri dux, Antiochi VI. tutor I 381, 8. 22. 383, 18. Ionatham necat 383, 21—385, 3. Antiocho VI. necato fit rex 385, 12 s. ab Antiocho VII. obsidetur 385, 19—386, 7. necatur 386, 9.

— 2. Herodis tonsor I 451, 21.

— 3. Cpolitanus patriarcha III 475, 5. 12—476, 14.

Τρωάς cuius est *Σίγαιον* promunturium III 13, 16.

Τυανεύς Apollonius II 503, 5.

ἡ Τυνδαρίς ἄκρα Siciliae II 145, 19.

Τύραννος Antiochiae episcopus II 613, 2. 625, 16.

Τυράχ Patzinacarum princeps III 641, 7. eius controversiae cum Cegene 641, 7—16. a Constantino IX. victus baptizatur 642, 10—643, 14.

Τυροποιόν castellum III 526, 2. 705, 4.

- Τύρος Syriae urbs I 158, 19. 159, 7. 336, 9—17. 409, 3 s. 450, 22. Τύριοι I 148, 12. II 415, 17.
- Τυρσηνοί II 4, 12. 29, 3. 32, 17. 39, 1. 45, 1 s. 62, 2 s. 62, 11. 63, 5. 74, 1. 75, 3 s. 87, 14 s. 103, 16. 104, 5. 105, 14. 114, 13. 129, 10. 186, 17. 223, 12. Τυρσηνός II 115, 1. 172, 19. 186, 21. 189, 10. Τυρσηνικός II 136, 16. 142, 12. Τυρρηνικός II 306, 12.
- Τύχη, v. Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες.
- Τωβίας 1. Tobiti et Annae f. I 254, 1. 20. 256, 5. 14—257, 14. 17. 21. 258, 12. 14 s. 260, 1. 12.
- 2. Iosephi pater I 360, 23. 366, 6.
- 3. Hierosolymitanus pontifex II 522, 4.
- Τωβίτ pater Tobiae I 10, 19. 253, 12 s. 254, 1—260, 8.

Υ

- αἱ Ὑάσσοσαι νῆσοι tres prope Hispaniam sitae II 230, 20.
- Ὑγίεια δημοσία statua II 418, 12. v. Ρώμη.
- Ὑγιῖνος Romae pontifex II 526, 1. 4.
- Ὑδάρνης unus de VII Persis, qui necant Smerden I 308, 3. 309, 5.
- Ὑμέναιος episcopus Hierosolymitanus II 596, 10. 613, 6.
- Ὑπάτιος contra Iustinianum I. rex salutatus necatur III 155, 7—156, 9. eius frater 156, 7.
- Ὑπεραίρων December a Commodo dictus II 536, 10.
- Ὑρκανία I 342, 13. II 309, 12. 331, 7. Ὑρκανία θάλασσα II 310, 4. Ὑρκανίον πέλαγος I 342, 13.
- Ὑρκάνιοι I 264, 16. 270, 11. 272, 2. 22. 277, 1.
- Ὑρκανός 1. Iosephi f. I 363, 2. 4. Ptolemaei Epiphanis amicus 363, 15. post controversias cum patre et fratribus ultra Iordanem regnum sibi quaerit 364, 3—365, 11. obit 365, 11.
- 2. I. s. Ἰωάννης Simonis f. I

- 386, 17. sacerdos Ptolemaeum Dagone frustra obsidet 386, 22. eius mater et fratres ab eodem necantur 387, 1—8. amicus Antiochi Soteris 387, 8—388, 13. ex monumento Davidis pecuniam depromit 388, 8. 441, 19. Idumaeos subigit 388, 18 s. Alexandri Zebinae amicus 389, 8. a Syriae regibus deficit 389, 21. Samarium dellet 390, 2—9. invisus Iudaeis, imprimis Pharisaeis obit 390, 14—391, 13. — I 483, 13. 528, 7.
- 3. II. Alexandri f. sacerdos I 396, 3. depulsus ad Aretam fugit 398, 5. restitutus 398, 18—403, 1. eius sacerdotium Caesar confirmat 405, 1. Herodi se dedit 406, 18—409, 19. 410, 19. Antonii pro eo decreta 410, 9. 14. a Parthis et Antigono pellitur 411, 16—413, 9. Parthorum captivus 419, 20. redit ad Herodem 420, 2. 15. ab Herode necatur 426, 20 s. — I 11, 16. 241, 21. 243, 2.

Ὑσάσπας dux Cyri I 293, 10. 298, 1 s.

Ὑσάσπης, v. Λαρσιός 1.

Φ

- Φάβης Iesu (5) pater I 433, 10.
- Φαβί s. Φαβσί Ismaëlis pater I 477, 9. 519, 12.
- Φαβία, v. Ἐνδόκια 3.
- Φάβιοι II 62, 11—63, 4.
- 1. K. Fabius cos. II 62, 2. Cf. Μάλλιοι 1 et ann. cr. h. I. al. latam.
- 2. M. Fabius [Ambustus] socer C. Licinii Stolonis et Ser. Sulpicii Rufi II 89, 15.
- 3. [Q.] Fabius Maximus Ρουίλος [Rullianus] L. Papirii Cursoris mag. equ. II 97, 3. cos. Gallos eorumque socios vincit 101, 20—102, 22. P. Decium mortuum cremat Gallisque pacem dat 102, 22. legatus Q. Fabii Maximi (4) 104, 2 ss. iram populi de filio victo mitigat 104, 20. cum filio Sa-

- mnites vincit 105, 2. legatus filii proconsulis 105, 5.
- 4. Q. Fabius [Maximus] Q. Fabii (3) f. cos. a Samnitibus victus II 104, 2 ss. ira populi contra eum a patre mitigatur 104, 20. cum patre Samnites vincit 105, 2. proconsul 105, 5.
- 5. C. Fabius [Pictor] cos. II 128, 5 ss.
- 6. Q. Fabius senator Apolloniatis deditus II 129, 3.
- 7. Q. Fabius [Gurges] cos. II 129, 8. cadit bello Volsinensi 130, 11.
- 8. N. Fabius [Buteo] cos. Columbariam insulam capit II 160, 9.
- 9. Q. Fabius Maximus cos. cum Liguribus bellat II 167, 12. ad Poenos legatos mittendos esse censet 179, 16. dictator contra Hannibalem 190, 9 — 194, 15. eius sententia post stragem Cannensem 200, 15. cos. 206, 4. cos. Campaniam et Samnium vastat 209, 10. 18. Tarentum capit 219, 17. Hannibalis insidias vitat 220, 2.
- 10. M. Fabius legatus ad Poenos ante bellum Punicum secundum II 180, 21.
- 11. v. *Ἡρακλωνᾶς*.
- C. *Φαβρίκιος* legatus ad Pyrrhum de captivis II 115, 16. eum frustra studet Pyrrhus ab religioſitate declinare 116, 15—117, 11. cos. 121, 8. Niciae insidias Pyrrho denuntiat 121, 13. Camillo comparatur 121, 14. censor 125, 13.
- Φάδος*, v. *Κούσιος*.
- Φαίδρα* Herodis uxor I 453, 15.
- Φαίδνμη* Otanis filia I 307, 7 — 19.
- Φακσέ* Romeliae f., Israēlitarum rex I 191, 1—192, 19.
- Φακσοία* Manaimi f., Israēlitarum rex I 190, 21.
- Φαλέγ* Heberi f. I 33, 11 s. 16.
- Φαλέριοι* urbs II 79, 11—80, 18. 164, 18. *Φάλλοι* II 79, 11. 80, 12. 103, 20. 104, 5. 164, 11. 16.
- Φαληρεῦς*, v. *Δημητριοι* 1.
- Φάλικον*, v. *Σόσιοι* 2.
- Φαμέας* alterum Himilconis nomen II 284, 8. 285, 6.
- Φανουήλ* locus I 42, 1.
- Φάραγξ* locus Chananaeae terrae propinquus I 66, 13.
- Φαράν* urbs III 226, 8.
- Φαρασμάνης* 1. bellum Albanicum movet II 519, 1.
- 2. eunuchus Iustiniani I. aedem S. Mamantis condit III 197, 10.
- Φαραώ* Aegypti regum nomen I 45, 6—51, 17. — I 52, 8—58, 17. — Salomonis socer I 144, 11. — Pharaonis coniugis sororem Ader ducit I 149, 21. — I 195, 10. III 308, 18.
- Φαρισαιοι* Iudaeorum secta I 390, 13—391, 3. 474, 19—475, 9. 391, 4. 395, 9. 396, 6. 419, 12. 435, 4. 454, 13. 474, 7.
- Φαρμουθί* Aegyptius mensis I 57, 19.
- Φαρνάκης* Mithridatis f. patrem necat I 401, 6. II 311, 8. Pompeio Amisum dona fert et corpus patris 311, 9. a Caesare victus 329, 9.
- Φάρος* 1. ubi Alexandria ab Alexandro M. conditur I 336, 19—337, 9.
- 2. insula, quo Demetrius fugit II 175, 6.
- Φάρσαλος* urbs II 329, 17. 356, 4. *Φαρσαλία* eius regio II 322, 19.
- Φασαγίς* urbs I 464, 19.
- Φασάγλος* 1. Antipatri f. I 404, 7. 405, 5. 14. 406, 21 s. 408, 14 s. 410, 6. 20. 411, 16. 412, 4. 413, 5 s.
- 2. Herodis et Palladis f. I 453, 13.
- 3. Cypri (2) pater I 488, 1.
- Φασγά* cacumen montis Nabau I 74, 20.
- Φᾶσις* 1. flumen II 608, 10.
- 2. urbs III 213, 3.
- Φαῦνος* Latini pater II 3, 1.
- Φαῦστα* Herculi Maximiani filia, Constantini M. uxor Christianis infensa II 622, 9. III 2, 3 s. parit Constantinum, Constantium, Constantem, Hele-

- nam 12, 9. Crispi necis auctor necatur 12, 14—13, 8.
- Φαντοῦλος** Amulii subulcus tollit Romulum et Remum et nutrit II 6, 18. 8, 1—9. eius domus 10, 9. 411, 12.
- Φεβρουάριος** s. **Φευρουάριος** mensis II 21, 21. III 156, 14.
- Φεισών** = Ganges I 22, 3.
- Φενάνα** altera Elcanae uxor I 96, 12.
- Φερώρας** Antipatri f. I 404, 7. 416, 14. 417, 19. 427, 20. 434, 10. 438, 5. 15. 442, 22s. 444, 1s. 453, 20. 454, 5. 13. 455, 2. 17. 21. 456, 20.
- Φήλιξ** 1. I. Romae episcopus II 612, 17. 19.
— 2. III. Romae episcopus II 626, 15. III 134, 6.
— 3. IV. Romae episcopus II 627, 2.
— 4. v. **Κλαύδιο** 20.
- Φῆστος**, v. **Πόρκιοι** 4.
- Φιδηνάται** II 25, 14.
- Φιλαδελφία** urbs I 387, 4.
- Φιλάδελφος** Paphlagoniae rex II 396, 12.
- Φιλάρετος** 1. cuius filia Constantini VI. uxor III 286, 11.
— 2. Romani IV. dux fugatus a Turcis III 692, 17—693, 8.
- Φιλητός** Antiochiae episcopus II 580, 17.
- Φιλιπικός** 1. imperatoris Mauricii affinis cum Persis bellat III 184, 8—185, 10. monasterium Deiparae Chrysopoli condit 191, 1. 199, 13. 417, 13. 441, 1. Mauricii in eum odium somnio tollitur 194, 5—195, 10. clericus fit 199, 13.
— 2. **Βαρδάνης** Nicephori f. a Tiberio III. relegatus III 236, 7. 240, 16. imperator salutatur 240, 16. Iustinianum II. et Tiberium necat 242, 6—17. synodum sextam abrogat 242, 18—243, 8. prodigium 243, 9. eius natura 243, 13. Cyro expulso Ioannem facit patriarcham 244, 1. sub eo Bulgari et Agareni vexant regnum 244, 3. caecatur 244, 8—14. 251, 16.
- Φίλιπποι** Macedoniae urbs I 410, 3. II 359, 2. 14. 363, 20. 368, 1. 372, 5.
- Φίλιππος** 1. pater Alexandri M. I 329, 17. II 275, 20. 277, 1. Thessalonice eius filia 604, 20. laudat Alexandrum Bucephalum domantem I 331, 2. cum Alexandro non convenit 332, 9. interfectus 332, 12. — I 333, 2.
— 2. Acarnan medicus Alexandro M. medetur I 334, 20.
— 3. Antiochi IV. amicus I 370, 16. ab Antiocho V. necatur 371, 14 s.
— 4. V. Macedonum rex, ad quem Demetrius fugit II 175, 9. cum Hannibale amicitiam facit 208, 14. a M. Valerio Laevino repulsus 208, 19—209, 9. 216, 11. pugnat cum P. Sulpicio Galba 224, 11 s. 232, 6 s. Attalum fugat 232, 10. Aetolos ad se traducit 232, 11. cum Romanis pacem facit 233, 7. a Poenis ad bellum Italicum incitatur 234, 2. cum Romanis bellat 245, 16—247, 18. 248, 10—252, 8. Demetrius eius f. Romanorum obses 251, 11. iuvat Nabidem 254, 16. a Graecis tumultuantibus aditur 255, 22. arcessit Antiochum 256, 11. Romanis servat fidem 258, 20 s. 259, 22. Amyndri dicionem accipit 260, 1. Lamiam obsidet 261, 7. Antiocho clam favet 261, 12. Demetrium recipit 261, 17. iuvat Scipiones 261, 22. res novas moliri ausus nihil gerere potest 267, 7. obit 268, 1—11. ei succedit Perseus f. 268, 7. — I 374, 8.
— 5. Megalopolitanus a. M. Acilio Glabrie captus Romam ducitur II 260, 1.
— 6. Persei f. II 269, 6. 274, 10.
— 7. Philippi nomen ab Andrisco ascitum II 287, 7.
— 8. Pompeii libertus II 326, 4. 13. 327, 5. 10.
— 9. Herodis et Cleopatrae f. I 453, 12. 458, 2. 461, 14. 464,

19. 467, 8. 471, 4. 484, 12—21. 494, 21.
- 10. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- 11. *δ' Ἀραμ* praef. praet. Gordianum III. necat II 582, 1. imperator fit 582, 13—21. Philippus eius f. collega 583, 2. pacem facit cum Sapore 583, 3. eandem abrogat 583, 5. Christianorum fautor vel ipse Christianus 583, 10s. dicitur Eugeniae pater 583, 16. bellum contra Scythas suscipit 584, 1. Marinus sub eo deficit 584, 2
- 8. in pugna contra Decium cum filio cadit 584, 8—20. eius regni spatium 584, 21. Bostris oriundus 584, 22. Philippopolim condit ibid. — II 585, 7.
- 12. Philippi Arabis f. cum patre imperator II 583, 2. cadit 584, 19.
- Φιλιππούπολις** 1. Arabiae urbs a Philippo Arabe condita II 584, 22.
- 2. [Thraciae] urbs III 288, 6. 522, 2. 549, 13. 763, 15.
- Φιλιστείμ** = *Παλαιστίνη* I 32, 14.
- Φιλογένης** Antiochiae episcopus II 625, 16.
- Φιλομήλιον** urbs III 320, 2. 332, 11. 339, 14. 757, 3—12.
- Φίλων** Iudaeorum Alexandrinorum legatus ad Caligulam I 496, 22—497, 7.
- Φιλώτας** Parmenionis f. ab Alexandro M. sublatus I 343, 8.
- Φινεές** 1. Eleazari f. I 72, 18. 73, 2. 80, 11. 81, 1. 83, 1.
- 2. Elei f. I 96, 7.
- 3. v. *Σαδώκ* 1.
- 4. Iudaeus sacri thesauri custos I 547, 22.
- Φλαβιανός** 1. a Domitio Ulpiano sub Severo Alexandro necatus II 571, 12.
- 2. Romae episcopus II 580, 22—581, 10. martyr sub Decio 585, 10. 17. 592, 6.
- 3. Antiochiae episcopus II 585, 17. 596, 10.
- 4. Antiochiae episcopus II 628, 1. III 89, 10.
- 5. Antiochiae episcopus II 628, 15.
- 6. Cpolititanus patriarcha e concilio Ephesino a Dioscoro pellitur III 107, 1—108, 3. obit 108, 3. 13. 109, 5. de eo concilium quartum 115, 6—117, 3.
- Φλάβιοι** 1. Flavius *Σίλβας* legatus Iudaeae I 558, 1—560, 5.
- 2. [Flavius] Sulpicianus, Pertinacis socer, cum Didio Iuliano imperium auctionatur II 542, 15—543, 6.
- 3. Constantinus I. dicitur Flavius III 7, 3.
- Φλάκκος** 1. Numidia praef. Nasamones delet II 500, 13—21.
- 2. Antiochiae episcopus II 627, 17.
- 3. v. *Πομπάνιοι* 4 et *Φούλβιοι* 2.
- Φλαμίνιοι** 1. [C.] Flaminius cos. II 173, 5—23. cos. 187, 13. ab Hannibale victus necatur 188, 4—189, 15.
- 2. C. Flaminio cos. Antiochus M. obit II 267, 4.
- 3. v. *Κύντιοι* 4. 5.
- Φλωριανός** [M. Annius] Florianus imperatoris Taciti praef. praet. II 608, 10. imperator occidentalis contra Probum 608, 21—609, 5.
- Φλωρεΐνα**, v. *Θεοκτίστη*.
- Φλώρος**, v. *Αχιλλεΐ* 2.
- Φοινίκη** regio I 225, 10. 314, 11s. 317, 9. 319, 5. 334, 13. 336, 9s. 361, 23. II 262, 4. 307, 13. 308, 18. 312, 16. 608, 23. III 200, 2. 245, 7. 431, 16. 551, 20. 557, 13. 575, 9. *Φοίνικες* I 395, 3.
- Φοῖνιξ** Lyciae portus III 218, 12.
- Φορά** = *Εὐφράτης* I 22, 10.
- Φορβηγός** 1. *δ Κατακαλῶν* pater mariti Mariae Comnenae III 739, 10.
- 2. Mariae Comnenae maritus panhypersebastus III 739, 10. 749, 1.
- Φοβά** Assyriorum rex I 190, 18s.
- Φουβλία** uxor P. Clodii Pulchri, tum Antonii II 350, 19. multos trucidat 352, 16. Cice-

- ronis linguam pungit 352, 19. Octaviani inimica 367, 15. eius filia ab Octaviano repudiata ibid. ab Octaviano victa ad Antonium fugit 368, 9—369, 3. obit 371, 17. 378, 11. M. Antonius Antylus [Antyllus] eius f. 406, 19.
- Φούβιοι s. Φουλούιοι 1. [Ser.] Fulvius Πλαίνιος [Paetinus] cos. II 150, 10—151, 5.
- 2. Q. [Fulvius] Flaccus cos. pugnat cum Gallis II 165, 8. cos. Capuam capit 213, 9. 214, 10. 17. a Campanis accusatus 215, 3—19. cos. cum Cunctatore 219, 17 s.
- 8. M. Fulvius [Nobillior] Ambraciam obsidet II 265, 21 s. Aetolis pacem dat 266, 21. Cephalleniam capit, Peloponnesum sedat 267, 1.
- 4. [L. Fulvius] Plautianus praef. sub Severo crudelissimus necatur II 552, 7—553, 2. Plautilla eius filia 552, 18. 560, 1. Plautius eius f. 560, 1.
- Φούριοι 1. Sp. Furius [Medullinus] cum K. Fabio cos. II 61, 18—62, 10.
- 2. M. Furius Camillus dictator capit Veios II 75, 18—76, 18. trib. mil. bello Falisco 79, 11—80, 16. exsul 80, 18—81, 10. unus de eius filiis obit 80, 22. Gallos vincit 84, 1 s. dictator Gallos vincit 84, 13—87, 1. tertium dictator Sutrium capit 87, 16 s. quartum dictator Capitolinum necat 88, 5—89, 9. nonnullas gentes vincit 89, 10. quintum dictator Gallos vincit 90, 8—91, 2. obit 91, 5. ei comparatur Fabricius 121, 14. eius exemplum sequitur L. Aemilius Paulus 276, 9.
- 3. L. [Furius] Camillus dictator Gallos vincit II 93, 10—94, 3.
- 4. C. Furius [Pacilus] cos. cum L. Caecilio Metello II 152, 17.
- 5. [P.] Furius [Philus] cos. cum C. Flaminio II 173, 5—23.

- 6. L. Furius [Purpureo] praetor Gallos vincit II 243, 1. 4.
- 7. Furius Camillus Scribonianus contra imperatorem Claudium I. rebellat II 463, 22. 464, 3. 14.
- Φούρακος nepos Severiani [Severiani] ab Hadriano necatus II 519, 11.
- Φούρι auctor Libyum I 32, 8.
- Φούτη = Λιβύη I 32, 8. Φούτοι ibid.
- Φούφιος Q. [Fufius] Calenus contra Ciceronem habet orationem II 343, 7.
- Φραάτης IV. Parthorum rex I 419, 20 s. 420, 10. II 386, 5—389, 1.
- Φραβίτας Cpolitanus patriarcha III 133, 17. 134, 1.
- Φραγγία III 442, 1. Φράγγοι a Gallieno bello petiti II 596, 21. eorum origo et res inde ab Iustiniano I. III 261, 11—262, 15. 299, 9. pacem faciunt cum Gregorio 261, 6. 262, 15. 299, 11. Italia et Roma sub Constantino VI. et Irene potiuntur 299, 16 (v. Κάρολος). eorum rex coniunctus cum Basilio I. contra Agarenos 425, 14. idem a sultano dolo circumventus 426, 6—428, 9. Hierosolyma capiunt 742, 8—743, 4. — III 286, 6. 8. 300, 15. 484, 17. 485, 3. 704, 16. 711, 4. 712, 1. 734, 17. 736, 2. 741, 6. v. Λίτιον.
- Φρυγία 1. παρ' Ἑλλάσποντον I 271, 21. 293, 6. μεγάλη I 294, 1. 301, 7. — I 334, 13. II 265, 9. III 18, 6. 689, 5. Φρύγες I 31, 10. 265, 1. 294, 1.
- 2. locus ubi cadit Apostata III 69, 5—9.
- Φωκαεῖς quorum colonia Massilia III 262, 10.
- Φωκάς 1. miles cum imperatore Mauricio impudenter disserit III 193, 7. Mauricio de eo somnium 194, 5—195, 10. centurio salutatur rex 195, 15. imperator Leontiam uxorem salutatur Augustam 196, 8—13. populi cavillationibus motus

- familiam Mauricii necat 196, 16—197, 16. Narsetem, Mauricii gentem, alios necat 199, 1—16. Philippicum clericum facit 199, 13. sub eo Thomas succedit Cyriaco 199, 16. Domentziolus eius frater 199, 4. Persae et Auares eius regnum diripiunt 200, 1—7. sub eo pestilentia et tempestates 200, 7. multos occidit 200, 9. Antiochenses castigat 200, 16. sub eo Thomae succedit Sergius 201, 4. propter crudelitatem et libidines in omnium odio est 201, 7—16. tollitur cum necessariis 201, 16—203, 14. eius regni spatium 203, 15. — III 204, 9.
- 2. *Νικηφόρος* Basilii I. dux vincit Agarenos III 432, 18. bellat cum Bulgaris 443, 3.
- 3. cuius spado Petrus (10) III 541, 9 (incertum quem ad Phocam referendus sit).
- 4. v. *Βάρδας* 3.5 et *Λεών* 13. 15.
- Φωκίς II 248, 20.
- Φώτιος 1. Phocam captum ad Heraclium ducit III 202, 17.
- 2. Cpolitanus patriarcha III 403, 14. ornatum Basilium I. diademate 415, 1. eicitur 418, 9—17. iterum Cpolitanus patriarcha 421, 18. in Harmonianorum monasterium relegatur 440, 11. — III 558, 8.
- 3. Saëtis Apochapis dux Aegaei maris ora et insulis vastatis necatur III 429, 10—430, 14.

X

Χαγάνοι Avarum et Chazarorum (Scytharum) principes omnes dicuntur. Avarum rex fabros sibi a Tiberio II. missos pontem Danubii facere cogit III 181, 9. bello gesto et pace facta cum Mauricio Sclavorum gentes in Romanos incitat 183, 4—184, 4. dolo circumventus pacem facit cum Prisco 190, 5—191, 1. Comentiolo vi-

Zonarae Epitome III.

cto usque ad Longum murum procedit 191, 16—192, 11. pestilentia et septem filiis et multis militibus amissis donum redit 192, 1. 11—15. Romanos captos necat 192, 15—193, 4. cum Heraclio pacem facit 205, 16—206, 10. a Sergio et Bono repellitur a Cpoli 208, 17—209, 7. — Chazarorum dux Theodora filia Iustiniano II. in matrimonium data generum necare frustra studet III 236, 10—237, 7. — Scytharum (Chazarorum) dux, cuius f. Irene uxor Copronymi III 263, 7. 269, 5.

Χαζαρία III 237, 3. 239, 6. *Χάζαρα* III 282, 16. *Χάζαροι* III 236, 10.

Χαιρέας, v. *Κάσσιοι* 4.

Χαλδαῖοι I 33, 3. 19. 34, 6—12. 208, 20. 209, 25. 268, 16. 291, 7. 351, 3. *Χαλδαϊκός* I 196, 14. 209, 20.

Χαλιβ Iudaeus I 66, 22. 81, 12. *Χάλεπ* = *Βέρροια* urbs Syriae III 491, 12. 575, 8. 576, 2. 690, 8. 18. *Χαλεπίτης* III 576, 9. 579, 6.

Χαλκῆ, v. *Κωνσταντινούπολις, παλάτια* 1.

Χαλκηδών urbs II 566, 9. III 13, 18. 14, 5. 62, 13. 200, 3. 267, 1. 750, 16. eius moenibus delentis Valens ad aquaeductum utitur 79, 15. 80, 10. oraculum in fundamentis murorum eius urbis 79, 17—80, 9. 80, 17. ibi templum Euphemiae et synodus 102, 4. 115, 11. 129, 1. 6. 134, 11. 136, 5. 145, 16. 212, 6. ibi Eutropii portus 197, 1.

Χαλκίς 1. [Euboeae] urbs a C. Claudio Centone [Centhone] vastatur II 246, 9. ibi Antiochus M. hibernat 259, 9. 11. 260, 4. — II 249, 15.

— 2. Syriae urbs I 499, 22. 513, 2. 516, 5.

Χαλκόςτερον, v. *Κωνσταντινούπολις, παλάτια* 1.

Χάμ Noae f. I 26, 9. 29, 11. 13 s. 30, 2. 32, 3.

Χαυδάν Chalepi dominus a Leone Phoca fugatur III 491,

12. a Nicephoro Phoca victus 492, 6—14.
- Χαυαίρ* Chananaeorum auctor I 32, 11. 16.
- Χαυαία* s. *Χαυαίρ* I 32, 11. 34, 6. 8. 50, 19—51, 4. 51, 20. 58, 11. 66, 13. 67, 5. 69, 20. 79, 8. 86, 9. *Χαυαίοι* I 32, 11. 43, 5. 66, 13. 67, 10. 73, 14. 74, 10. 78, 11—18. 79, 14. 20. 81, 3 s. 83, 21. 85, 11. 125, 6. 148, 7.
- Χάνδαξ* Agarenorum Cretensium metropolis III 491, 4.
- Χαριτώ* 1. imperatoris Ioviani uxor III 71, 15. 72, 15.
- 2. Tiberii II. et Anastasiae filia III 179, 2. Germani Caesaris uxor 182, 9.
- Χαρμόνιον* Cleopatrae ancilla II 404, 20. 22.
- Χαργά* urbs I 38, 20.
- Χαρσιανόν* locus III 549, 19.
- Χάρων* 1. deus I 505, 2.
- 2. v. *Κωνσταντίνος* 18.
- Χατατούρειος* sub Romano IV. Antiochiae dux III 693, 15. eiusdem socius 705, 4. ab Andronico victus et necatus 705, 9.
- Χεβρών* Iudaeae urbs I 43, 5. 51, 17. 81, 12. 122, 13. 123, 21. 124, 9. 23. 132, 18. 142, 21.
- Χεθίμ* Cypri auctor I 31, 21.
- Χέθιμα* = *Κύπρος* I 31, 21.
- Χειράμ* Tyriorum rex I 148, 12.
- Χελκίας* Iosiae pontifex I 199, 1. 7.
- Χερουβίμ* duo templi Salomonis I 146, 21. 147, 11.
- Χερρόνησος* *Θρακία* III 752, 10.
- Χερσών* urbs III 233, 2. 236, 10. 240, 2—242, 4. 513, 9. *Χερσωνίται* III 241, 9.
- Χετούρα* Abrahami altera uxor I 36, 20.
- Χίος* insula II 422, 9, III 527, 1. 736, 19. 737, 5. *Χίος* II 325, 16.
- Χιλιάτ* urbs III 697, 1. 699, 6.
- Χοιρέας* Thomae socius a Michaele II. necatus III 347, 7.
- Χοιροβάκχοι* locus III 679, 2.
- Χοιροσφάκτης* 1. Leonis VI. legatus a Symeone capitur III 443, 16.
- 2. v. *Λέων* 12.
- Χοράθ* torrens I 159, 4.
- Χοράσμοι* III 634, 5. 637, 7.
- Χορβάτων έθνος*, v. *Χορβάτων έθνος*.
- Χοροσάνης* Tangrolipicis dux III 639, 9.
- Χοσρόης* cuius genus ductum ab Artaxerxe Sassanida II 572, 9. — 1. Cavadae Persarum regis f. III 148, 1—9.
- 2. II. Hormisdas IV. f. patrem necat III 186, 6—187, 4. ad Romanos fugit 187, 4—11. per Narsetem vincit Baramum 187, 12. in regnum redit 188, 6. eius vaticinatio 188, 8—189, 10. ad eum Theodosius missus 196, 2. 197, 10. Narsetis socius Germanum vincit 199, 2. pacem cum Heraclio repudiat 205, 7—15. Palaestinam et Hierosolyma subigit 207, 18—208, 7. Sarbarus eius archisatrapa victus ab Heraclio 208, 12. ab Heraclio victus et a suis insidiis factis a Siroë filio necatur 209, 8—211, 11.
- 3. *δ Βαβυλώνιος* Sclerum in vincula conicit III 546, 6—18. eundem liberat pugnaturum contra Persas 550, 13—551, 11. eundem fugientem frustra persequitur 551, 11.
- Χουθαίοι* Persae Samaritanorum patres I 9, 15. 193, 21—194, 15. 208, 14. 304, 16.
- Χουθός* Persidis locus I 193, 21. 194, 5.
- Χους* Chami f. I 32, 5.
- Χουσαίοι* = *Αιθίοπες* I 32, 5.
- Χουσαρσαθαίμ* Assyriorum rex I 84, 2.
- Χουσί* Davidis amicus I 133, 6. 134, 1 s.
- Χρηστός* a Domitio Ulpiano sub Severo Alexandro necatus II 571, 12.
- Χριστός* nascitur II 431, 12—432, 21. baptizatur I 242, 12. II 432, 10. 445, 5. necatur et resurgit I 479, 8. II 445, 5. de eo Tiberius ad senatum refert 445, 7—446, 16. de eo oraculum 490, 18. Iacobus eius frater 506, 14. 522, 4. I 521,

14. Iosephi de eo testimonium 12, 3. 479, 1—13. eius effigies in linteo expressa fertur Cpolim III 479, 5. eius sacra effigies Cpolim perlata 503, 13. eius epistula Cpolim perlata 580, 6. eius imago in Chalce cum sacro velo 751, 10. — I 14, 19. 214, 3 s. 230, 11 s. 239, 1. 13. 241, 7. II 504, 15. 514, 3. 574, 21. 575, 10. 13. 17. 583, 10. 16. 585, 15. 586, 1. 17. 589, 1. 603, 9. 13. 606, 14. 17. 612, 11. 614, 10. 617, 15. 620, 7. 621, 8. 624, 21. III 7, 3. 8, 13. 9, 12—12, 4. 54, 16. 88, 3. 102, 13. 103, 3. 107, 4. 115, 15—117, 3. 139, 15. 194, 10. 212, 6—213, 15. 226, 8. 257, 19. 266, 15. 281, 7. 286, 1. 330, 13. 331, 6. 348, 17. 384, 5. 435, 8—436, 1. 486, 6. 604, 3. 755, 14. v. *Κωνσταντινούπολις, εκκλησία*. — *Χριστιανοί* sub Tiberio fiunt noti II 446, 7. vexantur a Nerone 479, 1, a Domitiano 504, 1—20, a Traiano 513, 23. quae de iis tractandis scripserint Hadrianus et Antoninus Pius 523, 4. 526, 14. eos honorat miraculo legionis fulminatricis motus M. Aurelius 528, 19—529, 19. vexantur a Septimio Severo 556, 12. honorantur sub Severo Alexandro 574, 21. 575, 13. honorantur a Philippo Arabe 583, 10. vexantur a Decio 585, 6—22, a Gallo 589, 22. lex de Christianis haereticis ad orthodoxiam redeuntibus 592, 10. vexantur a Valeriano 592, 20, a Diocletiano 614, 8. 617, 15, ab Herculo 619, 22. 620, 7. clementer tractantur a Chloro 619, 18. vexantur a Maxentio 620, 11. iis Constantinus I. primum infensus, tum deditus III 2, 1. 4, 4. 7, 3. 9, 9—18. vexantur a Licinio 4, 15. — I 14, 10. 479, 12. II 446, 11.

Χριστοφόρος 1. Copronymi f. III 278, 7—10. raditur 285, 7. lingua ei praecisa 294, 10. 298, 10. relegatur et caecatur 300, 3—14.

— 2. Basilli I. affinis Agarenos Cretenses domat III 419, 14.

— 3. Romani I. Lacapeni f. a Constantino VII. fit magnus hetaeriarcha III 468, 11. diademate ornatus 469, 19. Sophia eius uxor Augusta 471, 1. eius f. diademate ornatus 472, 8. eius filia Petri uxor 474, 3. ante regem collocatur 474, 8. Romanus eius f. 474, 14. obit 475, 11. Michaël eius f. 482, 16.

ἔθνος Χροβάτων s. *Χορβάτων* Symeonem vincit III 473, 3. a Basilio II. domatur 567, 10. a nonnullis nomine Serborum vocatur 713, 1. sub Michaële VII. repellitur 713, 1—7.

Χρυσάντας Cyri dux I 267, 8.

Χρυσάφιος eunuchus Theodosii II., Eutychi assecla III 107, 9. 108, 11. 17. 112, 10. Pulcherram amovet 109, 1. exsilio punitur 109, 5.

Χρυσοβέργης, v. *Νικόλαος* 5.

Χρυσόπολις urbs III 5, 10. ibi Mariae monasterium Philippici 191, 1. 199, 13. 417, 18. 441, 1. — III 222, 12. 246, 11. 248, 3. 272, 8. 12. 286, 16. 460, 17. 469, 3. 498, 11. 552, 15. 18. 643, 14. 710, 11. 724, 11.

Χρυσόστομος, v. *Ιωάννης* 11.

Χρυσοστρίκλιος, v. *Κωνσταντινούπολις, παλάτια* 1.

Χρυσόχειρ 1. Buccelliariorum dux ab Armeniacis caecatur III 294, 13—295, 3.

— 2. Manichaeorum princeps sub Basilio I. necatur III 419, 17—421, 17.

Χρυσός Commodi cognomen II 537, 1.

Χῶραι III 695, 4.

Χώρα, v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*.

Χωρήβ mons I 162, 4.

Ψ

Ψαλτήριον, eius paraphrasis Apollinaris III 61, 17.

Ψελλός, v. *Μιχαήλ* 13.

Ψευδαγωνίτιος, v. *Ἐλεγάβαλος*.

Ψευδονέρων 1. sub Othone necatur II 484, 16.

- 2. v. Τερέντιοι 2.
 Ψοθομφάνηχος Iosephi nomen
 a Pharaone datum I 47, 21.
 Ψύλλοι venena exsugentes II
 406, 4.

Ω

- Ωβήδ Boozi f. I 96, 3.
 Ωγ rex Gaulanitidis I 71, 3 s.
 Ωδέναθος Palmyrenus Persis
 victis Orientis dux a Gallieno
 creatur II 596, 18. Ballista et
 Quinto victis dux totius Ori-
 entis a Gallieno creatur 600,
 2—9. a fratris filio necatur
 cum filio 600, 10—22. eius in-
 terfector necatur 600, 22.
 Ωκεανός II 176, 19. 465, 12. 512,
 18. 22. 551, 16. III 26, 16.
 Ωρεύφας Michaëlis II. dux fe-
 rociam Agarenorum Creten-
 sium reprimit III 351, 2.
 Ωρ Mariammes (1) maritus I
 61, 11.

- Ωρεός urbs Romanis proditur
 II 232, 6.
 Ωρήβ rex Madianitarum I 88, 1.
 Ωριγένης Leonidae f. II 556, 12.
 eius pueritia, mores, doctrina
 556, 16—558, 12. eius Hexapla
 558, 12. eius Tetrapla 558, 20.
 Heraclas eius discipulus 559,
 1. Mamaea ab eo docetur 574,
 17. ab Ambrosio ad enarran-
 das litteras sacras impulsus
 erat 575, 19. Caesareae Palaes-
 tinae habet auditores Gre-
 gorium et Athenodorum 581,
 12. haereticus 586, 1—587, 9.
 III 19, 17. 168, 5. dicitur Ada-
 mantius II 587, 10. — Ωριγε-
 νιαστής III 102, 17.
 Ωρικός urbs II 209, 4. 321, 8.
 Ωσηέ Israëlitarum rex I 192,
 18 s. a Salmanassare captus
 abducitur 193, 16 s. 208, 10.

INDEX AVCTORVM.

- δ ἀπόστολος, v. Παῦλος.*
Ἀππιανός II 490, 17. 508, 16.
Ἀρχαιολογία, v. Ἰώσηπος.
τῶν βασιλειῶν αἱ βίβλοι I 9, 12.
 146, 16. 20. 150, 22. 194, 8. 196,
 12.
Γένεσις I 21, 1. 42, 15. 55, 12.
 (sed v. Exod. II 12) *Λεπτή*
Γένεσις I 18, 4.
Γρηγόριος ὁ θεολόγος I 17, 4. III
 76, 6. v. ind. p. 774.
Λαβίδ Psalt. I 214, 13. 239, 18.
 v. ind. p. 774.
Δευτερονόμιον I 75, 11.
Διοκλῆς I 218, 10.
Δίων Cassius I 227, 15. II 365,
 8. 405, 9. 423, 16. 489, 8. 519, 1.
 528, 19. 529, 10. 15. 551, 14. 552,
 5. III 16, 6 s. 17, 6 s. 138, 5.
Εἰρηναῖος II 525, 20.
Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, v. Εὐ-
σέβιος.
Ἐξόδος I 59, 18. v. *Γένεσις.*
Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου II 431, 12.
 17. 432, 4. 445, 7. 446, 2. 13. 458,
 3. 475, 8. 479, 1. 503, 19. 504,
 5. 513, 8. 514, 2. 521, 22. 529,
 14. 558, 6. 559, 16. 574, 17. 580,
 22. 588, 1. 606, 3. 621, 16. III
 21, 3—22, 14.
Ἡρόδοτος I 196, 12 (ex Iosepho).
 294, 22. 303, 3. 6. 305, 9. II
 37, 3.
Ἡσαΐας I 214, 14. 239, 17. III
 328, 1.
Θρακήσιος, v. Σκυλίτζης.
ἡ βίβλος τοῦ Ἰησοῦ I 78, 19.
Ἰουλιανός III 25, 7.
Τουστίνος martyr II 474, 8. 523, 4.
Ἰωάννης Damascenus I 479, 15.
Ἰώσηπος Hebraeus I 9, 11. 21,
 11. 18. 22. 6. 8. 23, 3. 10. 26, 14.
 28, 7. 29, 2—10. 31, 16. 36, 8.
 18. 41, 21. 42, 15. 55, 13. 58, 5.
 59, 9. 18. 60, 2. 13. 69, 18. 75,
 11. 78, 20. 84, 14. 98, 14. 111,
 17. 140, 14. 145, 22. 146, 16. 20.
 148, 14. 150, 22. 194, 8. 196, 12.
 218, 10. 243, 5. 296, 1. 317, 17.
 329, 12. 359, 11. 399, 21. 433, 3.
 479, 1—13. 14. 485, 23. 521, 14.
 II 457, 15. 473, 21. 489, 11. 490,
 12.
Κλειώ liber Herodoti I 308, 6.
ἡ τοῦ Λευϊτικοῦ βίβλος I 69, 18.
 (sed v. ann. cr.)
Λουκᾶς I 241, 11. 246, 1. II 432,
 10. 473, 21.
Μάλχος III 131, 4.
Ματθαῖος I 245, 23. 246, 3.
Μουῦσαι, v. Ἡρόδοτος.
αἱ βίβλοι αἱ νομικαί I 453, 6. II
 10, 16.
Ξενοφῶν I 261, 9. 296, 1. 303, 3.
 305, 9.
Ὀκτάβιος II 337, 14.
Ὀκτάτευχος I 9, 11.
τὰ Παραλειπόμενα I 9, 11.
Παῦλος I 214, 15—20. 239, 8. 10.
 v. ind. p. 774.
Πέτρος I 239, 20. 241, 11.
Πλούταρχος I 226, 11. 453, 6. II
 274, 17. 365, 8. 18.
Πράξις, v. Λουκᾶς.
Προκόπιος ὁ Καισαρεύς III 170,
 6. 171, 18. 172, 1. 249, 9. 251,
 12. 261, 11 ss. v. ind. p. 774.
Σκυλίτζης III 673, 4. v. ind.
 p. 774.
Φιλόστρατος auctor vitae Apol-
lonii II 503, 11. auctor vita-
 rum sophistarum 506, 1. ex
 Iosepho citatur I 218, 10.
Χαιρωνεύς, v. Πλούταρχος.
Ψελλός III 672, 12. 704, 11. v.
 ind. p. 774.

Bonnae typis Caroli Georgi typographi academici.